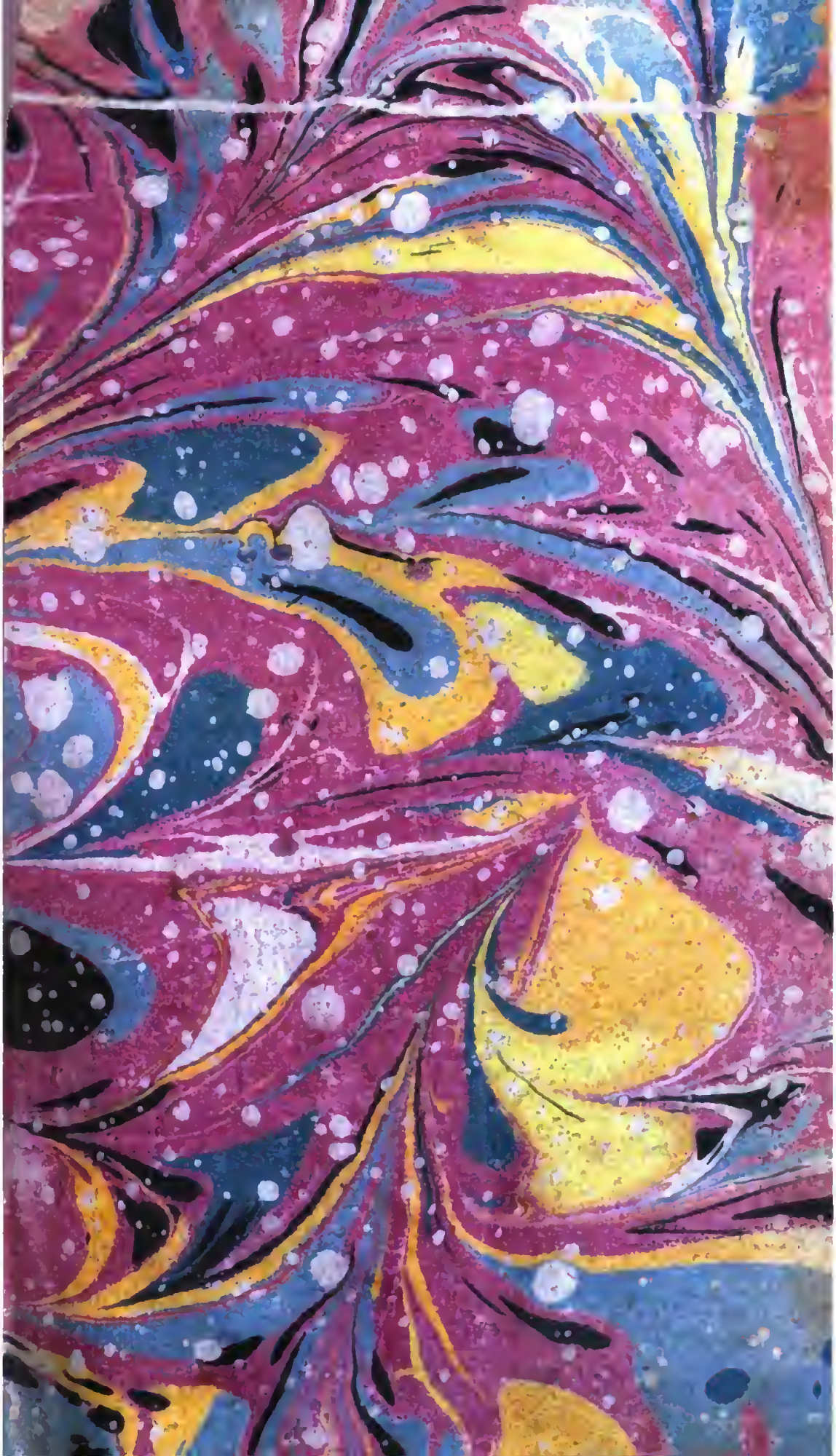

1A.3

1.3.12

Digitized by Google

APPARATVS CRITICI

AD

DEMOSTHENEM

Volumen primum,

HIERONYMI WOLFII

et

IOANNIS TAYLORI

ad Oratorem annotationes

tenens.

LIPSIAE,

TYPIS W. G. SOMMERI.

MDCCLXXIV.

ATHANASIO AVGERO,

VIRO CLARISSIMO,

ELOQVENTIAE PROFESSORI REGIO IN COLLEGIO ROTHOMAGENSI,

S. P. D.

IO. IACOBVS REISKE.

Conſcientia recte factorum, et aſſenſus bonorum ſi viro bono patriaeque atque poſterorum ſtudioſo praemium eſt idoneum et locuples, eſſe certe debet, vnum praeclariſſimum laborum, quos in proferendis literarum finibus multos magnosque exantlat; nam quae reliqua habentur praemia, opes atque honores, ſunt praeter literas artes aliae, quibus iſta parentur; ecquam me percepiſſe autumas delectationem incredibilem, Augere, Vir Clariſſime atque Doctiſſime, quem tuliſſe fructum lucubrationum Demoſtheni expoliendo a me conſecratarum, quum literis humanitatis blandiſſimae atque caritatis ardentiſſimae plenis tu me certiorem voluntatis erga me tuae faceres, hominem nullis tibi cognitum officiis, nullis obſtrictum neceſſitudinibus, opellamque oratorum principi a me nauatam, quamuis mediocrem, iis efferres laudibus, quas ſi proferam, inuidiam mihi, crimenque vanitatis et iactantiae conſciſcam. Quid alii faciant, cum ego ab iis literarum tuarum locis, qui in Demoſthenis mei praedicatione velut exſultant, pudibundus refugiam, quaſi tu mediocritatem ingenii meritorumque exprobatum ieris. Sed ignoſco affectus tui intemperantiae, mi Augere, caritate flagrantiſſima eum amplectentis, a quo ſperes adiumenti non nihil ad te illo in opere, quod cum maxime vrges, eſſe profecturum. Es nempe tu quoque, mi Augere, in bonis illis cordatisque, quorum prouentus nusquam terrarum ſpiſſus eſt, qui fugientes e terris noſtris veteris Graeciae Latiique literas reuocare et ſiſtere contendunt; et, quod propius ad rem praeſentem fa-

cit, Demosthenis quaecunque ad nos peruenere, tu gallice reddidisti omnia, eamque interpretationem in lucem proferre festinas, negans, aliud quicquam te morari, quam dilationem mearum ad Demosthenem animaduersionum; sine quibus tuas proferre te negas audere. Non tu mihi quidem auribus meis verba dare videris; nam cur facias? sed aestus amoris tui vltra terminos te euexit, tibique imposuit, vt nimium mihi arrogans, tibi derogares plusquam par erat. A meone ingenio exsistat quicquam, cui excudendo tuum sit impar? Videbis tute ipse, videbunt omnes, vbi meae ad Demosth. animaduersiones prodierint, id quod futurum ante huius anni decursum spero, cum cernentes immanem earum a meta proposita distantiam, erroris vestri vos pudeat poeniteatque, in quem vos non promissorum meorum vanitas, sed exspectationis vestrae benignitas induxit. Haec ipsa exaranti mihi, Augere praestantissime, redduntur literae viri doctissimi atque clarissimi, summa cum laude literas in Batauis profitentis, rerum exquisitarum et lautarum ingentes copias ad Dem. a me exspectari, qui tam diu huic velut ouo incubuissem. Possent vtique ab alio exspectari. Sed o quam illi, spem suam egregie lusam videntes, stomachabuntur et succensebunt mihi, innocenti quidem, qui nihil vnquam opipatum atque singulare promiserim. Diu quidem profecto mearum ad Dem. annotationum editionem extraxi; verum ex eo parum recte colligatur, per omne illud tempus, ex quo graeca Demosth. oratio a me coepit edi, (quadriennium est,) vni me Dem. vacasse, quem interea totis interdum annis vix semel atque iterum inspexerim. Totum paene illud tempus sibi vindicarunt, id quod inter omnes constat, oratores attici, obsessumque me atque addictum sibi obstrictumque tenuerunt, vt vix memoriae Demosthenis locum in animo meo vacuum relinquerent. Tandem anni superioris aestate ineunte, cum vix coepissem ad Dem. redire, indicesque ad eum concinnare, et auctores graecos peruolutare, qui locos ex eo recitant, ecce subito fatalis quaedam necessitas, veluti procel-

procella quaedam nauem portui iam imminentem in altum reiicit, ita meum animum illinc auulsum, ad Dionysii Halicarnassensis Archaeologiam, et paulo post ad Plutarchi quoque vitas recensendas contorsit; quibus emaculandis totam hyemem superiorem insumsi. Quo factum est, vt Apparatus huius critici parti huic primae, quam nunc ad te, Augere ornatissime, mitto, curam prorsus nullam mihi licuerit impendere, neque operas excudentes regere, neque folia a prelo madida perlustrare. Totum hoc negotium et operarum ipsarum fidei, et Hesleri mei vigilantiae committendum erat; quod hoc fidentius videbar posse facere, quod hoc volumen mearum ad Dem. annotationum nihil teneret, sed meras Wolfianas atque Tayloranas, quas ex exemplis dudum excusis recudi, videbatur res factu facilis esse, neque interuentu meo admodum indigere. Profligatis his alienis, iam proxime, hac, quae nunc instat, aestate, meae tandem ad Dem. animaduersiones excudentur, quas tu, mi Augere, id quod te probe meminisse velim, non reperies diuturnitate meditationis et crebritate retractationum maturatas, non vbertate multiuagae lectionis pastas saginatasque, non labyrintheis inquisitionibus in dialectos et in ius Atticum perplexas, non prodigalitate citationum exaggeratas, non obseruationibus grammaticis raris et exquisitis illuminatas, denique non similes, vt his vnis vtar, neque Hemsterhusianis, neque Valckenarianis, quorum inexhaustae copiae nos ieiunos macrosque homunculos admiratione percellunt, rubore perfundunt, vertigine paene dixerim circumagunt. Breues enim vero illae erunt animaduersiunculae, pressae, strictae, Laconica verborum parsimonia strigositatem corpusculi mei referentes, raptim vetustis e schedis, dudum sepositis, corrasae, hoc agentes, aliae, vt vulneribus oratoris coniecturas veluti fomenta quaedam salutaria imponant; aliae, vt sententias eius enucleent; aliae, vt lectiones librorum Dem. calamo exaratorum, quos vsurpare mihi licuit, prodant; aliae, vt locos

Dem. ab aliis auctoribus recitatos indicent, lectiones eorum cum noſtris vulgaribus comparent, atque interpretationes, quas illi vetuſti auctores locis demoſthenicis a ſe allegatis ſubiecerunt, in medio proponant; aliae denique, vt artificium oratorium demonſtrent, non illud, quod nos in oratoris locis ſimus reperturi, ſed quod veteres illi technici, Ariſtides et Hermogenes cum ſcholiaſtis ſibi viſi ſunt reperiſſe. Non exartuabo, non excarnificabo Demoſthenem, vt Freigius olim Tullium. Abhorret animus ab hoc genere moleſtae et miſerae putidaeque et vmbraticis magiſtellis relinquendae diligentiae, quam tametſi fuerunt qui me poſcerent, ego tamen cenſeo, locum vllum ſi vsquam habet, priuatis ſcholis adſtringendam, lectorisque cuiusque priuato ſenſui reſeruandam eſſe. Defungar itaque hac rhetorica parte prouinciae meae, non vt rhetoricus, ſed vt philologus, ſeu ruſpator antiquitatis. Non meis verbis, ſed Syriani, ſed Sopatri, ſed Marcellini loquar, quorum ad Hermogenem commentarios, ab Aldo primo editos, qui recudendos daret, quod mireris, ad hoc diei nemo fuit, quum eſſent, qui Victorinum ad Tullii rhetorica iterum iterumque redderent; et Hermogeniani illi interpretes, aliis multis cum rebus, quae nobis hodie nugae videantur, ſuo tempore praecepta fuerunt non inutilia, et vel neceſſaria, dignaque inculcatu, res traderent reuera ſcitu vel nobis hodienum digniſſimas, quas abditas in angulo tam diu iacere, indignum pudendumque ſit. Aliud nihil inde ſi diſcas, hoc vnum certe diſcas, quod ſummi eſt, veteres oratores cum iudicio et cum ſenſu legere eius, quod in iis nobile, excelſum, forte, validis lacertis intortum ſit, et cur quodque ſit. Haec hactenus, quae tu, mi Augere, ne neſcires, qui operam meam demoſthenicam abſolutam et in lucem editam videre geſtis, antequam ad edendam tuam accedas, hoc loco ad teque vnaque reliquos, quotquot erunt, lectores praefanda duxi, quo vobis conſtet, quid ego praeſtandum recipiam, quid vos a me par ſit exſpectare. Apparatus huius critici volumen ſecundum

dum tenebunt Wolfianorum atque Tayloranorum reliqua, quae primum hoc volumen amplecti non potuit, vna cum meis ad oratorem annotationibus. Huic ego parti ipsemet inuigilabo, curamque eius a mendis typographicis elimandae non alienis oculis permittam, sed meis mandabo. quamquam otii mei partem haud minimam Dionysianae Archaeologiae volumen tertium, et Plutarchearum vitarum secundum ad se rapient, quae hac item aestate excudentur. Succedent annotationibus ad Dem. meis indices complures, quorum princeps erit index graecitatis demosthenicae. Implebunt hi tertium volumen Apparatus, nisi coniectura in numero voluminum definiendo errat, in quo non labi perarduum est. Variantium lectionum congessi quidem enormem aceruum, verum tam sunt pleraeque futiles, et typis indignae, merae librariorum halucinationes, siue imperitorum, siue oscitantium, vt prorsus supprimendae atque excludendae videantur, cum operae chartarumque compendio, neque nisi paucae, lectu et pensitatu dignae, proferendae. Vni Demosthenis si tota mente totoque animo vacare per rationes rerum, in quas me sors mea contrusit, liceret, nullus equidem dubito, exiturum esse opus aliquanto, quam hoc est, limatius. Caeterum, quia saepe numero nostrae spontis non sumus, sed in potestate fatorum, quae volentes ducunt, nolentes trahunt, saepe tantum non inconsulta et iniqua, (me quidem cum diu sissent paene vacuum stare, non natura ignauum, sed cupidum adeo laboris, operasque poscentem praeteriissent; nam dudum occasiones edendi graecos auctores frustra circumspexeram votisque arcessiueram; sub vesperam demum, hora vndecima, in vineam ablegarunt, plura simul agenda mandantia:) rogo vos maiorem in modum, Augere humanissime, et quotquot eritis opellae huius meae arbitri, vt festinationi et trepidationi meae, multa cruda, et saepe coeca, a me extorquenti, aequi bonique ignoscatis, voluntatis meae, vobis inseruire contendentis, memores,

proban-

probanda ſi quae ſunt in ſcriptis meis, cum congratulatione ſuſcipiatis, iisque ſine malignitate vtamini, lapſus meos, vt aequos humanosque decet, cum venia, diſſimulatione atque ſilentio transmittatis; aut ſicubi neceſſe factu videatur, molli et benigna reprehenſione notetis; denique iis modis me accipiatis, quibus ego ſoleo Wolfium, Taylorum, Stephanum, Portum, (hominem flagello paene indignum,) item Bryanum, Solanum, alios habere; quos paſſim locorum turpiſſime ruentes cernens, conniueo, errores eorum diſſimulo, nullos video, aut ſi tamen caſtigandi ſunt, nominibus parco, eaque reticeo, bene ſciens, volen-que, neque lectorum diffidens ingenio, ſed eorum cuiusque perſpicacitati atque conſcientiae ea notanda permittens, quae non ideo cenſendus ſum ignoraſſe, quia notare viſum mihi non fuit, dedecus humanae naturae habenti, ſi quis in inueſtigandis aliorum lapſibus, atque in ſcenam producendis oſtentandisque et veluti circumferendis acrem cupidumque ſe monſtret, eoque animum denudet puſillum, degenerem, inuidum, ignauum, malis alienis illaetantem, conſcium denique ſibi, praeclari ab ipſo ſemet exiſtere nil aut parum poſſe, neque ſe eminere, niſi per ruinas aliorum. Recordamini quaeſo, (et aequa poſtulo) qui vobis ſit futurus animus, quae fortuna, ſi loco meo ſitis, tam diſtricti, tam obruti et paene contriti multitudine atque diuerſitate rerum ſimul agendarum. Tu vero, Augere, V. C. ſignificationem hanc meae erga te voluntatis publico in loco propoſitam, quin ſis beneuolus atque propitius accepturus, nullus dubito. Faxit deus, vt francicum tuum Demoſthenem quamprimum edas, ita exaſciatum, et ita fauſtis auibus, vt non modo Turellum pone te reliquiſſe, ſed etiam gentiles tuos ſtudio eloquentiae graecae, hoc eſt verae, ſimplicis, naturae conſentientis, fortis, excelſae, maſculae, accendiſſe, exemplisque eius nobiliſſimis atque luculentiſſimis inſtruxiſſe videaris. Scripſi Lipſiae d. 24. Aprilis 1774.

VINCEN.

VINCENTII OBSPOEI
IN ORATIONES DEMOSTHENIS CASTIGATIONES.

Principio in Olynthiacis et Philippicis non ita multa diſcrepare comperi. Nam quae ipſe Aldus adiectis aſteriſcis annotauit, diuerſitatem lectionum indicans, ea cum noſtri exemplaris lectione fere conſentiunt. Quarum ergo orationum diuerſitas iam ante ab Aldo demonſtrata eſt, eam minime annotare viſum eſt: ne in re ante acta ſuperuacue occupati, lectoribus pro theſauro carbones offeramus. Nam multum operae et ſtudii in re prius facta ponere, et ſuperuacuum habetur, et ſtolidum. Caeterum quae nos animaduertimus, ea fere ſunt.

Primum in argumento Libanii primae Olynthiacae, vbi Aldus habet p. 7. 11. ἐκπολιορκήσας ὁ Φίλιππος Ἀθηναίοις παρέδωκεν; legendum eſt, Olynthiis. Nam Potidaeam, quae ſub initium ad Athenienſium ditionem pertinebat, Philippus expugnatam

Olynthiis ſociis ſuis conceſſerat: vt ex argumento liquet.

17. *συνετέθητο γὰρ καὶ κοινῇ*, etc. noſtrum habebat, *συνετέθεντο*, pacti erant: haud dubie rectius.

26. *ἀσφάλειαν τῶν ἀθηναίων εἶναι*: noſtrum legebat, *ἀσφάλειαν εἶναι τῶν ἀθηναίων*: permutatis nonnihil verbis. Sed hunc locum non eram aſſcripturus, niſi ſemel lectorem monere in animo eſſet, me data opera ab eiusmodi annotandis abſtinuiſſe, quod infiniti propemodum ſe obtulerint: cum non ita magni referat, quo ordine verba ſint diſpoſita, modo lectio conſentiat: tametſi alia ſit alia concinnior et modulatior. Veluti rurſus p. 8. 14. *ἵνα δὲ μὴ δοκῶσιν οἱ πένητες τῷ ἀναλώματι λυπεῖσθαι*; noſtrum habebat, *λυπεῖσθαι τῷ ἀναλώματι*: quod certe ſonat ſuauius, et cadit numeroſius.

8. 17. vbi Aldus legit, *προῆλθε δὲ εἰς τοσοῦτον, ὥστε οὐκ εἰς τοῦτο μόνον ἐλάμβανον*: noſtrum ſic habebat, *προῆλθε δὲ εἰς τοῦτο, ὥστε οὐκ εἰς τόπους μόνον*. Eo vero haec peruaſit licentia, vt non pro locis ſolum conducendis ſumerent, etc.

27. *διὸ καὶ δημοσθένης εὐλαβῶς*, noſtrum *διὰ τοῦτο καὶ δημοσθένης*, etc.

vlt. vbi Aldus ſic habet, *καὶ ὑπερωτήσας ἑαυτὸν ὅτι σὺ γράφεις ταῦτα εἶναι στρατιωτικὰ; ἐπιφέρει*, etc. noſtrum ſic: *καὶ ὑπερώτησεν ἑαυτὸν, ὅτι σὺ γράφεις, ταῦτα εἶναι στρατιωτικὰ καὶ ἐπιφέρει*. Licet Aldina lectio ſit paulo ſuccinctior, tamen nec poſterior reiicienda.

9. 1. *ταῦτα μὲν περὶ τῶν θεωρικῶν*, noſtrum *τοσαῦτα μὲν περὶ θεωρικῶν*, etc.

IN PRIMAM OLYNTHIACAM.

In exordio *ἀντὶ πολλῶν ἂν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι*, non vno in loco in antiquo exemplari comperi tantum ſimplici-

ſimpliciter ſcriptum ὦ ἀθηναῖοι. Quamuis non magni iſtae minutiae faciendae ſint, quas ſi omnes colligere et annotare voluiſſem: multas ſane paginas compleuiſſem. Sicut p. 11. 8. vbi in Aldino legitur, ἐδὲ παθεῖν ταυτὸν, noſtrum habuit, ἐδὲ παθεῖν ταυτὸ. Et 14. ὑπὲρ τῆς τῶν εὐβοέων σωτηρίας, noſtrum ὑπὲρ τῆς εὐβοέων σωτηρίας habebat, altero articulorum omiſſo. Caeterum harum minutiarum non parum omiſimus, ne lectori eſſemus taedio. Sicut et eiusmodi locos multos ſciens praeterii παραγνώμην, pro παρὰ γνώμην, et ὅντινεν pro ὅντινα ἔν. et μηδοτιῶν, pro μηδ' ὅτι, ἔν. et δηλονότι, pro δῆλον ὅτι, et τοκατ' αρχὰς, pro τὸ κατ' ἀρχὰς. qui omnes coniunctim apud Aldum efferuntur, in noſtro disiunctim.

pen. vbi in Aldino legitur, ὃς ἀδενός ἐξιν ἐλάττων τῶν προτέρων, noſtrum habebat, ὃς ἀδενός ἐξιν ἐλάττων τῶν πρότερον, quod magis videtur Atticum et Demoſthenicum.

12. 16. vbi Ald. ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων ὡς τὰ πολλὰ κρίνεται habet, in noſtro legitur ἕκαστον τῶν πρὶν ὑπαρξάντων κρίνεται. Quae lectio videtur eſſe emendatior καὶ γνησιωτέρα. 13. 15. σκοπεῖτε εἰς τί ποτε, noſtrum σκοπεῖσθε habet.

14. 1. vbi Aldus habet ἀ τὰς αἰτίας, ἀλλὰ τὰς περὶ πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε, noſtrum adhuc dictionem et vt mihi videtur non ocioſam adiectam habebat, ad hunc modum, ἀ τὰς αἰτίας, ἀλλὰ τὰς ὑςάτας περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε. Vos non culpam merentibus, ſed oratoribus, qui poſtremi de rebus conſilium dixerint, ſuccenſetis.

9. εἰ δὲ θάτερον τὰτων ὀλιγωρήσοιτε, in antiquo erat ὀλιγωρήσετε.

17. καὶ περὶ μὲν τῆς βοηθείας ταῦτα γιγνώσκω, in antiquo γινώσκω erat.

21. εἰ μὲν ἂν ταῦτα τοῖς στρατευομένοις ἀποδώσετε, noſtrum antiquum ἀνταποδώσετε habet.

23. μᾶλλον δ' ἅπαντος ἐνδεῖ τῇ πόρῳ, in noſtro μᾶλλον δὲ παντὸς etc. quod prolatu eſt mollius.

15. 2. δεῖ δὴ χρημάτων, in noſtro δεῖ δὲ χρημάτων, quae ſententia ſi vnquam fuit vera, certe hoc ſeculo omnium eſt veriſſima. Siquidem ἄνευ τούτων μὴ μόνον τῶν δεόντων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀναγκαίων οὐδέν ἐστι γενέσθαι.

21. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν θετταλῶν, noſtrum τὰ γὰρ κοινὰ τὰ θετταλῶν habuit, neceſſaria et eleganti prioris articuli repetitione. Sicut alias ſaepe apud Demoſthenem in ſimilibus exemplis cernere eſt.

23. ἂν δὲ τούτων ἀποστερηθῇ, in noſtro εἰ δὲ τούτων ἀποστερηθῇ, quantum ad ſenſum attinet nullo diſcrimine.

16. 5. καιρὸν ἡμέτερον νομίσαντας, in noſtro erat ὑμέτερον.

19. τὶς αὐτὸν ἔτι κωλύσει, in antiquo non erat ἔτι.

17. 4. vbi legitur πόσα χρὴ νομίσαι ζημιωθήσεσθαι, noſtrum habebat πόσα ζημιωθήσεσθε.

IN SECVNDAM OLYNTHIACAM.

In ſecunda Olynthiaca nihil fere diuerſitatis comperi, praeter ea, quae ab Aldo ſtellulis indicata ſunt. In argumento Libanii pene in fine pro κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, in noſtro οἰκείαν, eodem tamen ſenſu manente, ſcriptum inueni.

19. vlt. pro τῷ ποτίδαιαν ὅσαν ἡμετέραν, in noſtro ὑμετέραν reperi. Et 27. 6. pro λέγω δὴ κεφάλαιον, λέγω δὲ erat. Caetera cum Aldino concordarunt.

IN TERTIAM OLYNTHIACAM.

In argumento Libanii tertiae Olynthiacae 27. 2. pro καί τι κατορθῶν, noſtrum habebat καί τοι modico ſane diſcrimine.

27. 3.

27. 3. pro ὁ δὲ δῆμος, noſtrum ὅ, τε δῆμος περιχάρης habebat.

4. pro παρακαλῶντες ἐπὶ τιμωρίᾳ, noſtrum τιμωρίαν legit. Eodem verſu pro ὁ δὲ δημοσθένης δεδοικὼς, in noſtro legebatur δέδοικε τοίνυν ὁ δημοσθένης, haud dubie melius et rectius. Et paulo poſt, pro ὀλιγωρήσωσι, ὀλιγωρήσουσι. eodem verſu διὰ τοῦτο παρελθὼν ἐπισκώπτει τὴν ἀλαζονείαν αὐτῶν, in noſtro erat ἐπικόπτει, praecidit, quod profecto magis quadrare videtur ſententiae. Nuſquam enim deridet Athenienſes Demoſthenes, ſed quum nihil actum ſit, indicat, ne in vtramuis aurem, quaſi ſuperato Philippo, dormiant, etſi nonnihil miſſo Olynthiis auxilio expedierint.

28. 3. pro ἐν δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ τῆς περὶ τῶν θεωρικῶν, ſic in noſtro ſcriptum reperi, ἓν δὲ τοῦτο τῷ λόγῳ καὶ τῆς περὶ θεωρικῶν, etc.

Porro in ipſa oratione 29. vlt. pro μόλις, μόγις, qua tamen idem ſignificant, habebam. Et paulo ſuperius pro ἑξήκοντα, et infra pro πέντε, literis numerus notatus erat, vt in aliis quoque locis, nempe ξ et ε. Sed ea quoque in aliis non imprudens praeterii.

33. 21. pro ἀμφότερα ἐξῆν λαμβάνειν, noſtrum habebat συναμφότερα. Eodem verſu, vbi in Aldino legitur εἰ δέ τις ὑμῖν ἔχοι τὰ θεωρικὰ, in noſtro ſic legebatur, εἰ δέ τις ὑμῖν ἔχει καὶ τὰ θεωρικὰ, adiecta coniunctione καὶ, nec ſuperflue.

34. 18. pro οἱ παριόντες ἅπαντες antiquum habebat παρόντες. 35. 4. pro ὥσπερ ὑμᾶς, ἔτοι νῦν πέντε, in noſtro ὥσπερ ὑμᾶς ἔτοι πέντε erat.

35. 12. pro ἐπὶ μὲν δὴ τῶν ἑλληνικῶν ἦσαν τοιοῦτοι, in noſtro τοιαῦτα legebatur.

14. pro καὶ τοῖς ἰδίοις, in noſtro erat καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις.

37. 6. vbi etiam ab Aldo adiecta eſt ſtellula, neque tamen alia lectio indicata, pro ἢ βοηδρόμια πέμψωσι, in antiquo βοΐδια reperi.

Eodem verſu pro καὶ τὸ πάντων ἀνανδρότατον, in vetuſto exemplari habebatur ἀνδρειότατον.

IN PRIMAM PHILIPPICAM.

In argumento Libanii primae Philippicae 39. 6. vbi Aldus habet κελεύει δὲ δυνάμεις, etc. in noſtro κελεύει δὴ δύο δυνάμεις παρασκευάσασθαι haud dubie emendatius legitur.

11. pro ποιεῖσθαι τὰς βοηθείας, in noſtro erat συνηθείας. vtrum rectius, doctiores iudicent.

In ipſa oratione 40. 17. pro ἃ προσῆκε, erat προσήκει.

43. 18. pro καὶ γὰρ ἐξεργάσαιτο, erat καὶ τοῦτο ἐξεργάσαιτο.

24. pro ὑπάρχειν ἅπαντας ἑτοίμους, in noſtro erat ἑτοίμως.

44. 13. vbi Aldinum habet ταῦτα λέγειν ἔχειν, in antiquo ἔχειν aſſcriptum non vidi.

vlt. pro οὐδ' εἰ μὴ ποιήσαιτ' ἄν, in noſtro ποιήσητε erat.

45. 8. pro παρασκευάσασθαι προσήκειν, erat παρεσκευάσθαι.

46. 1. pro ἔχειν ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις, legebatur in noſtro ἀλλήλους.

vlt. pro πανταχῇ μᾶλλον οἴεται, in noſtro legitur οἴχεται, quae germana lectio eſſe videtur.

48. 11. pro καὐγὼ συμπλέων, erat ἐγὼ δὲ συμπλέων.

14. poſt haec verba γενήσεται τοῦτ' ἤδη λέξω, erat in noſtro vice tituli, πόρου ἀπόδειξις. Praeterea in margine haec verba annotata reperi, ἐντεῦθεν ἔφη διονύσιος ἁλικαρνασσεὺς ἑτέρου λόγου εἶναι ἀρχήν. προοίμιον

μιον δέ φησιν ἂν ἔχει ἐπειδὴ δευτερολογία ἐστὶν, ἐν αἷς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἂν εἰσὶ προοίμια.

vlt. vbi legitur δεῖ τοίνυν ὑμᾶς ταῦτα ἐνθυμεμένους μὴ βοηθείαις πολεμεῖν, hoc in loco quanquam noſtrum exemplar cum Aldino concordarit, tamen alia manu et illa perantiqua aſſcriptum comperi γράφε γοητείαις. Quae mihi profecto germana lectio eſſe videtur, ſi quis verborum ſenſum paulo attentius legerit. Arguit enim Demoſthenes ciues ſuos ignauiae, proponens Philippi vigilantiam, omnes temporis articulos rei gerendae captantis. Oportere itaque, iſta conſiderantes, non praeſtigiaturis rem agere, ἀλλὰ παρασκευῇ συνεχεῖ, καὶ δυνάμει, vt mox ſequitur. Facilis autem fuit lapſus e γοητείαις in βοηθείαις, nominum affinitate. Veluti in aliis autoribus idem non raro accidiſſe vidimus. Alioqui ſi βοηθείαις legendum ſit, tum Demoſthenes plane pugnantia diceret, cum ſummo apparatu bellum aduerſus Philippum gerendum ſuadeat.

49. 27. pro ὤχετ' ἄγων, noſtrum habebat ὤχεθ' ἔχων. Eodem verſu pro τῷ γεραιστῷ, γεραιστῷ legendum eſt, quod eſt promontorium et portus nomen Euboeae. 50. 7. pro ἐπιμελησόμενοι, ἐπιμελούμενοι. Rurſus 17. pro καὶ τῆς τότε παρασκευῆς, in noſtro καὶ τῇ τότε παρασκευῇ ſcriptum legebatur.

26. pro οὐ μένσοι τὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα καὶ εἰρωνείαν, in noſtro ἂν ἀναμένσοι τὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα καὶ ῥᾳθυμίαν. Quamuis ῥᾳθυμίαν in aliis quoque legi Aldus indicarit. Quam enim huc quadret εἰρωνεία, non video. Tempus, quod rebus agendis, inquit, impertiendum erat, apparando conſumitis. Atqui negociorum occaſio et opportunitas veſtram tarditatem et ſocordiam non exſpectant.

51. 17. pro ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιώσειεν ἄν τις, in noſtro ſic ordinata erant verba, ἀξιώσειέ τις ἄν

τις ἂν. 18. pro τὰς εὖ βουλομένους, lege τὰς εὖ βουλευομένους librariorum incuria haud dubie depraua tum.

52. 4. pro ἀδὲ περὶ τῶν χρημάτων, omnino ſicut noſtrum habuit, πραγμάτων legendum eſt. Reprehendit eorum incuriam, quod nullam rerum agendarum curam ſuſcipiant, nili vbi aliquid factum eſſe audierint, etc. nec vſquam in tota oratione pecuniarum mentionem feciſſe videtur.

18. pro μήτε λογίζεται, noſtrum exemplar habebat μήτε ὀργίζεται, magno ſane diſcrimine, licet poſterius ego putem eſſe conuenientius, vt ex verbis Demoſthenis apte poteſt colligi. Demiror autem, neminem veſtrum neque cogitare, neque indignari, videntem principium belli puniendi Philippi gratia ſumptum eſſe, finem vero eo tendere, ne ipſi male affligamur.

19. pro περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον, in noſtro ὑπὲρ τοῦ τιμωρήσασθαι fuit.

53. 17. pro ῥᾳδίως ἐνθένδε ὧσι, legendum opinor ἐνθάδε, licet exemplaria conſenſerint.

19. pro ψηφίζεσθε, ψηφίζησθε rectius legitur. Et pro χρὴν προσδοκᾶν, χρὴ προσδοκᾶν lege.

IN ORATIONEM DE PACE.

In argumento Libanii 55. 12. pro ἀπεκωλύθη in noſtro erat ἀπεκρύσθη. Et 56. 8. pro ἄλλους δ' ἄλλας τινὰς αἰτίας. τούτους δὲ, noſtum ἄλλους δι' ἄλλας τινὰς αἰτίας. τούτου δή, etc. ſcriptum exhibebat, caeteris concordantibus.

In ipſa oratione 58. 3. pro ἐγὼ γὰρ ὦ ἄνδρες, in noſtro ἐγὼ μὲν γὰρ ὦ ἄνδρες erat.

10. pro μετὰ τοῦ προσόφλειν, erat προσοφείλειν. Rurſum 27. pro νῦν ἅπαντας ἡσθῆσθαι, erat in noſtro γινώσκειν.

60. 16. νῦν δ' ὑμᾶς λυθῆναι, legendum eſt νῦν δι' ὑμᾶς λυθῆναι.

61. 3.

61. 3. pro ἕτερος καθεδεῖται, antiquum habebat κατεδεῖται.

11. lege ὧν καὶ Φρυντίσειεν. 26. pro ἐχθρωδεστέρως ἐχθροτέρως. Aldus quoque ἐχθρῶς legi indicat.

pen. pro ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς fuit ἄν. 62. 22. pro ἔμελλεν αὐτῷ erat ἔμελεν. Et 63. 5. pro ἄρα δεῖ ποιεῖν erat ἄρα. Et 10. ὑπομένειν δεῖν, ὑπομεῖναι.

IN SECVNDAM PHILIPPICAM.

In argumento Libanii in ſecundam Philippicam 4. pro εὐτρεπίζεσθαι εἰς πόλεμον, habebatur πρὸς πόλεμον.

10. pro καὶ περὶ τίνων erat καὶ παρὰ τίνων. Poſtremo verſ. 11. pro ἐδὲ γὰρ ὑπισχνεῖσθαι, in antiquo ἐδὲν γὰρ ὑπεσχῆσθαι, non mediocri ſane diſcrimine, quod haudquaquam obeſae naris lector perfacile animaduertet.

In ipſa oratione 66. 22. pro ἐπανορθωθήσητε, haud dubie ἐπανορθωθήσεται legendum eſt.

67. pen. pro πράττειν ἑαυτῷ, antiquum habebat πράττειν αὐτόν.

68. 6. pro ἀνταλλάξεσθαι lege ἀνταλλάξασθαι.

69. 1. pro μεγογεία lege μεσογεία, et hoc vt primum librarii et correctoris culpa et vitio.

7. pro ἀλλὰ τῷ δικαιοτέρως ἀξιῶν, antiquus codex habebat ἀλλὰ τῷ δικαιότερα, etc.

17 pro ὡς ἐλάττειαν τειχιεῖ, noſtrum habebat τειχίζει.

70. 1. vbi in Aldino quoque ſtellula eſt appoſita, pro ἐκ πάντων δ' ἅττις ὀρθῶς θεωρεῖν πάντα πραγματεύεται, in noſtro erat ἐκ πάντων δ' ἄν τις ὀρθῶς θεωρεῖν, ὅτι πάντα πραγματεύεται, etc. procul dubio rectius, ſi verborum ſenſum penitius introſpexeris. 11. lege ἀμφότερα.

15. pro μὴ πρότερον φθάσῃ ποιήσας in antiquo paulo aliter legitur, μὴ φθάσῃ ποιήσας πρότερος.

18. pro βελομένους τάτῳ, erat τάτοις.

27. pro οὐ πάντες οἱ πρότερον μακεδονίας, antiquum ἧς πάντες, etc. ſcriptum exhibebat.

71. 18. pro ἀπεύχεσθε, in antiquo ἀπεύξασθε ſcriptum fuit.

72. 6. pro καὶ πολλὰς ἑτέρους λόγους παρὰ τῶν πρέσβεων, in antiquo καὶ πολλοὺς ἑτέρους λόγους καὶ παρὰ τῶν πρέσβεων, etc. pulchra et neceſſaria repetitione coniunctionis legitur καὶ παρὰ τῶν πρέσβεων καὶ παρόντος ἐμοῦ, etc.

73. 3. pro οὐδὲ Φωκέας ὡς ἐγὼ, legendum videtur οὐδὲ Φωκέας τοὺς λέγοντας ὡς ἐγὼ μὲν etc. alterius exemplaris teſtimonio.

vlt. pro μὴ τῶν πρέσβεων, in antiquo αἰτίων legitur: Et 74. 3. διὰ τούτους ἀπολωλότων, erat ἀπολωλεκότων, non multo ſane diſcrimine. 4. prb ἓν εἰς τὰς αἰτίους, erat πολλούς. 6. lege ἕως οὖν ἔτι μέλει.

74. 9. pro τὶς ὁ Φωκέας καὶ πύλας πείσας ὑμᾶς προέσθαι, in antiquo meliori et rectiori ſtructura et ordine τὶς ὁ Φωκέας πείσας ὑμᾶς καὶ πύλας προέσθαι ſcriptum legitur, caeteris conſentientibus.

IN ORATIONEM DE HALONESO.

In argumento Libanii 75. 20. vbi Aldinus codex habet καὶ εὐηθές τι νομίζεται τὸ ἐν τοῖς κροτάφοις ἔχειν, noſtrum antiquum habebat, καὶ εὐηθὲς τὸ νομίζειν ἐν τοῖς κροτάφοις ἔχειν, etc.

In ipſa oratione 77. 21. pro λίμνο, λήμνου emenda, Lemni. 78. 22. pro ἐπιδείκνυται, corrige ἐπιδείκνυτε. 80. 2. pro ἀμφισβητῆσθαι ſuppone ἀμφισβητῆσαι. 84. 24. pro καὶ τὰς πόλεις, noſtrum antiquum habet, καὶ εἰς τὰς πόλεις, addita praepoſitione.

85. 22.

85. 22. vbi Aldinum habet παρασπουδῶν καὶ λύων τὴν εἰρήνην, in noſtro eſt παρασπονδῶν καὶ λύων τὴν εἰρήνην, aperta menda, ſed librariorum culpa, vt pleraque caetera commiſſa. Siquidem quid παρασπονδεῖν τὴν εἰρήνην ſit, vel literis graecis leuiter imbutis liquere puto, et ita legendum, praeſertim ſequente participio ſimili λύων. Caeteris, vt tumultuarie perluſtranti viſum eſt, non diſſentientibus.

IN ORATIONEM DE HIS, QVI IN CHERRHONESO FVERE.

In argumento Libanii 88. 15. pro ἐπολέμει καρδιανοῖς, erat ἐπολέμησε, mutato ſaltem tempore. 89. 1. pro εἴ τί φασιν ἠδικῆσθαι, in vetuſto habebatur εἴγε φασὶν ἀδικεῖσθαι. verſ. 18. pro ἐν ἀσφαλείᾳ γενόμενος, erat ἐν ἀσφαλεῖ, ſenſu non diſcrepante.

In oratione 92. 3. pro αἷς διοπείθεις κατηγορεῖτε, noſtrum ἃς διοπείθεις, etc. habuit.

19. pro δι' οὗ τὰ παρελθόντα πράγματα, antiquum παρόντα πράγματα habuit. 94. 5. pro αὐτοῖς ſtellula notato αὐτοὶ.

98. 16. pro ὧν νυνὶ παρήκατε καιρῶν, legendum videtur παρήκατε.

100. 2. pro ἃ πολλὰ γένοιτ' ἀνθρώπῳ, γένοιτ' ἄν ἀνθρώπῳ lege.

105. 27. pro τὰς τυράννους ἐκβαλεῖν, antiquum τὸ τὰς τυράννους ἐκβαλεῖν, adiecto articulo τὸ habuit.

106. 5. pro τοιγάρτοι, τούτων καὶ γάρ τοι, legendum indicat.

pen. οὐδεμιᾷ ταῦτ' ἀνδρείᾳ ποιεῖ lege.

107. 16. pro οὐδὲν πολιτεύομαι, antiquum οὐδὲν πεπολίτευμαι habuit. Deinde vlt. vbi corruptiſſime legitur ἐπ' ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἡ Φύσις, antiquum εἶτα ἐκείνων μὲν ἡ Φύσις habuit.

108. 24. περὶ ὧν ἂν ὁ δεῖνα εἴποι, lege εἴπῃ, et 109. 9. παύσησθε pro παύεσθε, omnibus fere librariorum incuria deprauatis.

IN TERTIAM PHILIPPICAM.

In tertia Philippica 110. 11. pro ἐβούλοντο οἱ παρεόντες, in antiquo παρόντες ſcriptum inuenimus.

14. vbi Aldinum legit πολλὰ μὲν οὖν ἴσως τὰ αἴτια, noſtrum πολλὰ μὲν οὖν ἴσως ἐϛὶν τὰ αἴτια.

21. pro οὐκοῦν οὐδ' ὑμᾶς οἴονται ἔχειν, noſtrum οὐκοῦν οὐδ' ὑμᾶς οἴονται δεῖν ἔχειν. vtrobique dictionem non ocioſam adiectam habuit.

113. 6. pro αὐτὸς, αὐτὸν.

114. 19. pro καίτοι ταῦτα καίτοι, τοιαῦτα πράττων.

117. 18. pro βραχέων ῥημάτων, βραχέος λόγου reperi.

123. 14. pro ὑποδεδωκέναι, ἐπιδεδωκέναι, procul dubio rectius.

124. 5. loco προέσθαι, antiquum προτέσθαι legit.

125. 21. lege ἀκούοντες δὲ τούτων τὰ πολλὰ, etc.

127. 4. pro ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς, antiquum addita adhuc coniunctione ὅτι καὶ δικαίως καὶ καθαρῶς habuit.

18. vbi Aldinum habet οἷδ' ἐξ ὧν ἔμελλον σωθήσεσθαι, πολλὰ δὲ καὶ, etc. in noſtro antiquo plura verba aderant ad hunc modum: οἷδ' ἐξ ὧν ἔμελλον σωθήσεσθαι· πολλὰ δὲ οἷς προσῆσαν ἀπέχθειαι καὶ etc. quae neceſſaria eſſe ad verborum ſenſum, vel ſemidoctus intelligit.

129. 7. pro ἕλεσι, ἕλησι, emenda librariorum vitium.

12. pro ἵν' ἐὰν μὴ πείσητε, legendum videtur ἵν' ἐὰν μὲν πείσητε, etc.

27. pro

27. pro ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐν Χερρονήσῳ, legendum eſt ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν Χερρονήσῳ χρήματ' ἀποστέλλειν, etc.

130. 14. haec verba omnia, εἰ γὰρ ἦσαν, εὕρηντ' ἂν πάλαι, ἕνεκα τοῦ μηδὲν ὑμᾶς αὐτοὺς ποιεῖν ἐθέλειν, ἀλλὰ οὐκ εἰσὶν in vetuſto exemplari defuere. Et tantum in tertiam Philippicam.

IN QVARTAM PHILIPPICAM.

In argumento Libanii ſtatim initio, pro καὶ οὗτος τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχει, noſtrum καὶ ἕτος ὁ λόγος τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχει habuit.

In oratione 133. 25. pro ἐπ' οὐδενὶ τούτων, noſtrum οὐδὲν τούτων habuit.

139. 25. pro ἕτος ἀνάρπαστος, in noſtro erat ἀνάσπαστος, eodem pene ſenſu. Idem quoque Aldus indicauit, ſed non appoſito aſteriſco.

140. 10. pro καὶ δὴ Βάρβαρος, in noſtro ὁ δὴ Βάρβαρος. 12. pro ἐγὼ γὰρ, ὅταν ἴδω τὸν μὲν etc. in noſtro adiectam adhuc dictiunculam τινὰ reperi, ad hunc modum, ἐγὼ γὰρ ὅταν ἴδω τινὰ τὸν μὲν, etc.

141. 1. pro ἐπιδεεῖς καταδεεῖς ſcriptum legi. Reliqua, quae annotata ſunt ab Aldo ſtellulis ſiue aſteriſcis, cum noſtro conſentiebant.

142. 24. pro καταβιβάζοντας, emenda et ſuppone, μεταβιβάζοντας, et hoc librariorum incuria deprauatum.

144. 20. pro καὶ τοῖς ὅπλοις, in noſtro εἰ τοῖς ὅπλοις, etc. erat.

146. pen. pro οἰομένοις ἅπαντες, in noſtro εἰθισμένοις ἅπαντ' ἀναθεῖναι, etc. ſcriptum reperi.

150. 21. pro ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὑτῆς, etc. in noſtro ἀσφαλὲς τὸ μὴ τὰ αὑτῆς, etc. reperi, addito adhuc aduerbio μὴ.

IN

IN EAM, QVAE EST CONTRA PHILIPPI EPISTOLAM.

In epiſtola Philippi 158. 2. pro πρέσβεις ἀποστείλαντος, antiquum πρεσβείας habebat. 159. 13. pro περὶ τῶν αἰχμαλώτων, in antiquo ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων legi.

17. pro καὶ τὸ παρανομεῖν, καί τοι τὸ παρανομεῖν.

24. vbi corrupte legitur in Aldino νῦν αὐτὸς φαίνεσθαι ποιοῦντας, in antiquo ſic emendatum reperi, νῦν αὐτὰ φαίνεσθε ποιοῦντες. Atque ita legendum eſſe, antecedentia verba ſatis confirmant. Qui vero hoc graue eſſe non poſſit, quod ea, quorum gratia alios ſic odio habuiſtis, nunc ipſi facere videmini. Quin etiam particula εἰ ſic legi cogit.

162. 5. vbi Aldus habet οὔτε τοὺς φρουροὺς ἀπεδίδοσαν, noſtrum φῶρας fures habuit.

8. pro ἐπισκήψασθε, emenda ἐπεσκέψασθε.

164. 14. pro οἱ παρὰ τοῖς ἄλλοις, antiquum πρὸς τοῖς ἄλλοις legit.

20. ſic legendum, ὅθεν καὶ τῶν αἰχμαλώτων μήδων ὧν ἀπαρχὴν ἀνδριάντα χρυσῆν ἀνέστησεν, ſtatuam auream erexit.

IN EAM, QVAE ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ INSCRIBITVR.

Pag. 166. 17. pro κατασκευάζεσθε, κατασκευάσεσθε reperi.

167. 15. vbi Aldus legit, λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ τὸ ἴσον, comperi deeſſe verbum ad hunc modum, λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον, plane ad ſenſum verborum neceſſarium.

168. 14. pro ἅτε παρασκευάζεσθε, κατασκευάζεσθε reperi.

173. 1. pro τὰς μὲν δὴ πολιτικὰς, noſtrum πολιτείας habuit. Paulo ſuperius 172. 16. pro μαραθῶνι emenda μαραθῶνι.

13. pro μεγάλην οἶμαι καὶ τιμίαν, noſtrum ſeu antiquum exemplar μεγάλην καὶ τίμιον οἶμαι habuit.

vlt. pro ἐκείνας πεπραμένων, noſtrum procul dubio rectius πεπραγμένων legit. Iubet enim Athenienſes conſiderare facta maiorum, et conferre cum ſuis ipſorum.

174. 27. pro ὀνόματι ἀκολάθας, in noſtro ὀνόματι παραπλησίας legi.

IN EAM, CVIVS TITVLVS EST ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ.

In argumento Libanii 177. 2. ſic ſcriptum reperi, ὁ μὲν τῶν ἀθηναίων δῆμος καὶ κεκίνηται καὶ συγκαλεῖν, etc. 5. προεξανίσασθε legendum eſt. In fine pro τῶν λειτεργάντων, in antiquo λειτεργιῶν reperi, non magni diſcriminis aut momenti diuerſitate.

In ipſa oratione 179. pen. pro σκεπτέον ἐστὶν, ego σκεπτέον χρὴ ſcriptum reperi.

180. 8. pro δόξαν ἀνδρίας λαβεῖν, δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν legendum.

181. 26. pro ἔχοντα μῆκος, noſtrum ἔχοντα μήκοθεν habuit. Et vlt. pro ἀκούσαντας ὑμᾶς αὐτὰς, αὐτὴν, in foeminino genere, noſtrum legit.

184. 14. pro καὶ τριήρεις πόσαι, antiquum ποῖαι exhibuit.

188. 7. pro ὅτι ἕως, in antiquo τέως legi.

IN EAM, QVAE EST DE RHODIORVM LIBERTATE.

Pag. 191. 18. pro ἀτυχήμασιν, in noſtro ἀτυχήσασι erat.

194. 19. pro ἅτε ἰδίᾳ ξένος, noſtrum ἅτε ἰδιόξενος vnica dictione habuit.

196. 15.

196. 15. a principio pro καὶ δίκαια noſtrum δίκαιον.

200. 1. vbi Aldus legit ὅταν ἂν μηδὲν ᾖ διὰ τούτους ἀκονιτὶ τῶν δεόντων γενέσθαι, in noſtro ſic ſcriptum reperi, ὅτ' ἂν ἂν μηδενὸς ἀκέσητε τῶν δεόντων ἀκονιτὶ γίγνεσθαι. quae lectio mihi magis arridet. Caeterum quam pro Megalopolitanis dixit, nuſquam diſcrepare comperi. Sed neque in illa, quae de foederibus cum Alexandro initis dicta eſt, quicquam, quod alicuius momenti eſſet, inueni, niſi 214. 17. pro τὴν πόλιν ὁ μακεδὼν, τὸν δῆμον in noſtro erat. Et 215. 14. pro ὁμογίαις, ὁμολογίαις emenda: caeteris cum Aldino concordantibus *.

IN ORATIONEM FVNEBREM.

Pag. 1388. 2. pro ἐν τῷ πολέμῳ γεγενημένους, ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ γεγονότας. 1389. 8. pro ὅμως μέντοι, ὁμοίως μέντοι.

22. ἀπηλλαττόμην τῶν λόγων, ἐπειδὴ δὲ καὶ γεγενῆσθαι antiquum exemplar habet. Deinde 1390. 9. pro γνησίῳ, γνησίους.

1391. 4. καὶ τὸν πολλῶν ἄλλων ϛόλον in antiquo erat.

7. pro κωλύσαι, καθαλύσαι. 1392. 17. pro ἡ ἐκείνων ἀρετὴ πολλὰ καλὰ δίδωσιν εἰπεῖν, καὶ πρόχειρα, ἃ ῥᾴδιον μέν ἐϛι διελθεῖν, antiquum ἡ ἐκείνων ἀρετὴ πολλὰ δείκνυσιν αὐτῇ ἃ καὶ πρόχειρα καὶ ῥᾴδιον ἐπελθεῖν ἐϛι.

1393. 4. pro καὶ ἀκριβέϛερον τοῦτο, in antiquo ἀφειδέϛερον τᾶτο παρεσκευασάμην. 1394. 22. pro νικᾶν δὲ ὁμοίως ἀμφοτέροις, erat νικᾶν δὲ ὁμοίως ἀμφότεροι.

1395. 4.

* Obſopoei annotationes ad orationes Demoſthenis a ſe editas Taylorus ſuis intexuit.

1395. 4. pro τοὺς ἐκείνων οἰκείους, τοῖς ἐκείνων οἰκείοις in datiuo. 10. τῦ τῆς τῶν etc. nonnulli ἔτε τῆς τῶν τετελευτηκότων. nonnulli ἢ τῆς τῶν τετελευ. etc. legunt.

1396. 6. pro ἡ πᾶσα τῆς ἐλπάδος, ἡ πάσης τῆς ἐλπάδος. verſu 16. pro ἐξέλοι, ἐξέλοιτο. ibid. ὁ λειπόμενος ἂν ἡμῖν βίος. ſic habet antiquum. Et 18. pro πᾶς ὁ πρὸ τῦ ζῆλος ita legendum eſt πᾶς ὁ πρὸ τούτων ζῆλος.

1397. 4. pro οὔτε ὁ μόνος eſt ὥϛε ὁ μόνος.

18. pro εἰς προῦπτον, εἰς προύπον.

1398. 2. pro εἰ μὴ συγγενῆ φανήσονται τὸν θυμὸν ἔχοντες ἐκείνοις, εἰ μὴ συγγενεῖς ὄντες ὅμοιοι ἐκείναις φανήσονται. 5. pro ὡς αὐτὰς ἔδοσαν erat ἑαυτὰς. Et 10. pro τῆς μητρός φησιν φαίδρας erat ἄϊδρας. Et 13. pro ἡ δὲ τοὺς οἰκείους σύμπαντας γονέας, οἱ δὲ τοὺς οἴκοι σύμπαντας οἰκείους γονέας.

1399. 15. pro ἀγήρω καταλείπουσι, ἀγείρων καταλείπουσι.

Ib. pro παῖδες οἱ τούτων ὀνομαϛὶ γραφήσονται, omnino legendum eſt τραφήσονται. Loquitur enim de alendis pueris atque etiam parentibus eorum, qui in bello ceciderant, ſicut 16. καὶ γονεῖς οἱ τούτων περίβλεπτοι γηροτροφήσονται.

IN ORATIONEM AMATORIAM.

Pag. 1401. 15. legendum eſt ὁ δ' ἄλλος λόγος, et non ἄλλοις.

19. pro δεκτικοῖς τῶν λόγων, antiquum habebat λεκτικοῖς τῶν λόγων. 1402. 16. pro οὔτ' αἰσχρῶν ἀποτόμως ὄντων, ἔτ' αἰσχρῶν ἀποτόμων ὄντων.

1403. 21. οὐδὲ τὰ μετρίως ἐσκεμμένα, etc. legendum eſt.

24. pro μάλιϛα κατεπεῖν, in antiquo, κατεπείγειν. 1404. 23. ἃ πολλοῖς ἤδη συνέπεσε τῶν κάλ-

λους μετασχόντων, ἢ γὰρ διὰ ῥᾳθυμίαν τῦ σώματος ἅπασαν συνέπραξαν, etc. in antiquo ſic, ἃ πολλοῖς ἄλλοις ἤδη συνέπεσε τῶν καλλους μετασχόντων. ἢ γὰρ διὰ ῥᾳθυμίαν τῦ σχήματος ἅπασαν συνετάραξαν τὴν ὑπάρχουσαν εὐπρέπειαν.

1405. 8. pro τὸ τὰ κατεπάγονθ', etc. in antiquo κατεπείγοντα.

22. pro εἰ μὲν οὖν οἷόν τ' ἦν, legendum οἷός' ἦν, ſi dicendi facultate pulchritudinis tuae laudes queam aſſequi.

1406. 22. pro ἢ γὰρ χάριν ὁμιλοῦντα, legendum, πρὸς χάριν, etc. 1407. 4. pro τῇ τῶν εὐαρμοσίᾳ, erat συναρμοσίᾳ. 17. pro δόξαν θηρωμένης, erat δόξαν θηρωμένων.

25. pro τὴν τοίνυν ἀνδρείαν, erat τὴν τοιαύτην τοίνυν ἀνδρείαν.

1408. 16. pro τοὺς τὴν πυγμὴν, in antiquo, τοὺς δὲ τὴν πυγμὴν.

1409. 9. pro οὐδὲ καλῶς πρὸς ἅπαντα πεφυκέναι, antiquum, οὐδὲ καλῶς πρὸς ἅπαντα ἀεὶ πεφυκέναι, etc.

1411. 2. pro σαυτὸν προκρίνας, σαυτοῦ προκρίνας legendum.

1412. 8. pro ὑπομνήματα ἔχουσι, in antiquo, ὑπομένουσι ſcriptum erat.

1414. 3. pro εὖ δι' ἴσθι τὴν μὲν, etc. εὖ δι' ἴσθι τὴν μὲν ἐκ τῶν πράξεων, etc.

17. pro καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας, in antiquo, καὶ τῆς ἄλλης τῆς τοιαύτης, etc.

23. Antiquum ſic, τοῦτο μὲν γὰρ περικλέα τὸν συνέσει πλεῖζον τῶν καθ' αὑτὸν διενεγκεῖν, etc. Multae eiuſmodi particulae et monoſyllabae dictiones in Aldino exemplari deſiderantur, quae certe ſine inſigni interdum defectu et ſermonis iniuria abeſſe non poſſunt.

Et quae

Et quae omiſſae nonnunquam multum tenebrarum doctis quoque lectoribus offundunt.

1415. 1. pro ὑπερακράτως, in noſtro erat, ὑπεράκρως.

15. pro πολὺν γὰρ ἦν ἀτοπώτερον, πολὺ γὰρ ἦν ἀτοπώτερον legendum eſt.

1416. 2. διὰ τῆς πραττείας, legendum eſt, διὰ τῆς πραγματείας.

Haſce non paucorum locorum caſtigationes, et lectionum diuerſitates non omnino reſpuendas, bone lector, candido animo ſuſcipias. Quas ſi ruſtice et ineleganter collegimus, cogites velim, nullam Epidixin hic nos conſcribere voluiſſe, ſed ipſam rem quam nudiſſime proponere. Denique hoc genus ſcriptionis non multum ornatum accipit, vel iuxta tritum illum vulgi ſermone verſiculum: Ornari res ipſa negat, contenta doceri.

HIERONYMI WOLFII
ANNOTATIONES
AD DEMOSTHENIS
RELIQVIAS.

Pag. 8. 4. οὐχ ὡς ὑπείληπται.) Sic legendum, non οὕτως. Sed in exemplari quodam, ſiue Romano, ſiue Florentino, (eſt enim ἀνώνυμον) paucarum Demoſthenis orationum legitur: φησὶ δὲ μὴ δυσμάχητον εἶναι τὸν Φίλιππον ἔτως, ὡς ὑπείληπται. Quibus in verbis, tametſi ἔτως abeſſe poteſt, ferri tamen idem etiam poteſt, vt ſententia ſit: Eſſe quidem potentem Philippum, ſed non inuictum. ὑπείληπται.] Scilicet ὁ Φίλιππος,

quam existimetur: ab ὑπολαμβάνομαι. vt in Busiride Isocratis: οἱ μειζόνως, ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν ὑπολαμβανόμενοι: quorum maior est existimatio, quam merentur. Potest etiam ὑπείληπται capi impersonaliter, vt λέγεται, etc.

8. 18. οὐκ εἰς τοῦτο.] Alia exemplaria habent εἰς τόπους, sed nihil refert.

8. 20. περὶ τὰς.] circa expeditiones, in expeditionibus, vel, ad expeditiones obeundas. Quanquam dubito, an pro περὶ legendum sit, ἐπὶ, vel πρὸς.

8. 21. μισθὸν] Mercedem, id est stipendium, pecuniam, quae numerabatur militibus. nam cibaria etiam data esse militibus, quae σιτηρέσιον appellarentur, e Philippicis, et oratione πρὸς Πολυκλέα videtur posse colligi, vt alio loco indicabimus. Est et apud Caesarem frequens, metiri frumentum militibus.

8. 24. νόμον ἔθεντο.] θεῖναι νόμον, est legem ferre, rogare. θέσθαι νόμον, iubere, sancire, comprobare. hoc populus fecit, illud legislator Eubulus. τῷ θέσθαι, contrarium est τὸ λύσαι καὶ καταψηφίσασθαι, abrogare, improbare, repudiare legem.

9. 1. τοσαῦτα μὲν] Alia exemplaria ταῦτα μὲν. subintelligitur εἰρήσθω. Atque haec de theatrali pecunia scilicet dicta sint.

9. 5. τὰ πράγματα.] Scilicet τὴν ἡγεμονίαν. Apud Xenophontem ἔῤῥει τὰ καλὰ, perierunt bona, id est, res nostrae sunt afflictae, mutata est fortuna reipubl.

IN PRIMAM OLYNTHIACAM.

Pag. 9. 6. ἥκει.] Dubitari potest, an legendum sit ἥκοι, per οι, aut ἥκῃ, per η. Quamquam enim saepe indicatiuis vtuntur Graeci subiunctiuorum loco, aut optatiuorum: ea res tamen non raro librariis accepta referri potest. Quid enim facilius, (indoctis praesertim, aut parum attentis, atque petulantibus) quam vocales, diphthongos, accentus, distinctiones inter se permi-

permiſcere, crucemque figere (vt Virgilius dicere ſolebat) grammaticis?

9. 9. ἐξ ἁπάντων] ſcilicet τῶν λεχθέντων, τῶν συμβεβουλευμένων.

9. 10. αἵρεσιν.] Sicut dicimus, αἱροῦμαι ἐξ ἁπάντων τὸ συμφέρον: ſic αἵρεσις τοῦ συμφέροντος ἐξ ἁπάντων. Poſtea coniunges, γενέσθαι ὑμῖν ῥᾳδίαν: non, τοῦ συμφέροντος ὑμῖν, quanquam hoc quoque tam ſententia, quam conſtructio, patitur.

9. 12. τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἐκείνων.] Quarum? τῆς τῶν ὀλυνθίων συμμαχίας, ἢ τῆς τῶν ἑλλήνων ἀρχῆς. Si ἐκείνων ad Olynthios refertur, reſpicit non ad praeſentem deliberationem, ſed ad ſitum vrbis: alioqui τούτων dicendum fuiſſet.

9. 13. ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν.] αὐτῶν, ſi tenui ſpiritu legatur, ſubintelligi poteſt πραγμάτων, vt referatur ſiue ad conſeruationem principatus Graeciae, ſiue ad defenſionem Olynthiorum, vt ſit ſententia: Si rei bene gerendae occaſionem non vultis amittere: ſed malo αὑτῶν, cum aſpiratione, vt de ipſis Athenienſibus intelligatur, ac pro ὑμῶν αὐτῶν accipiatur.

9. 17. ἐνθένδε.] ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως: hinc mittendis ciuibus, non alibi mercenario milite conſcribendo.

Ibid. βοηθήσητε.] Βοήθειαν πέμψητε, ἦγεν πολιτικὴν δύναμιν, ἀλλ' οὐ ξένους. Miſerunt tandem Athenienſes Olynthiis auxilio, vt in oratione Falſae legationis autor eſt Demoſthenes, decies mille conductitios, quater mille ciues, quinquaginta triremes: quae tamen eis omnia, proditorum ſcelere, nihil profuerunt.

10. 6. τρέψηται.] In Vlpiano legitur τρέψῃ, actiua, non media voce. quod ſi rectum eſſet, legendum putarem, τρέψῃ τε καὶ παρασπάσῃ τι. ſed parum refert, et παρασπάσηται ſonum habet ampliorem.

τρέψηται.] Scilicet τι, vel τὰς γνώμας τῶν ὀλυνθίων: vertat ac mutet aliquid, auertat animos Olynthiorum a noſtra ſocietate.

10. 14. τὰς καταλλαγάς.] διαλλαγὰς, quod magis eſt proprium, ſed illud ſonantius: καίτοι οὐ τὰ νομίσματα μόνον, ἀλλὰ καὶ αἱ φιλίαι καὶ αἱ ἔχθραι καταλλάττονται. reconciliationem, pacificationem. Nam Philippum Olynthiis intuliſſe bellum, docet Libanius.

11. 5. ἐκ τῶν πρὸς αὐτὸς ἐγκλημάτων] Ob crimina illata ſibi a Philippo, qui eos, vt perfidos et foedifragos, criminatur, ob pacem nobiſcum factam. Si non πρὸς αὐτὸς, ſed πρὸς αὐτὸν legeretur: ſententia eſſet, propter iniurias, quibus ſe ab eo affectos eſſe queruntur.

11. 10. ἥκομεν βεβοηθηκότες.] Veniremus auxiliati, ſcilicet, pulſis Thebanis. Vide in oratione Cherſoneſitana concionem Timothei. Niſi forte intelligendum eſt de Macedonibus, autore Demoſthene, pulſis, cuius rei Plutarchus meminit in vita noſtri autoris.

11. 16. πραγμάτων.] ἀσχολιῶν, λυπῶν, δαπανῶν, πολέμων. Amphipolitanum bellum conſtitiſſe Athenienſibus mille ducentis talentis, docet Vlpianus, plus ſexta parte aeſtimationis agri Attici, quae fuit, vt in oratione περὶ συμμοριῶν legimus, ἑξάκις χιλίων ταλάντων. Illud igitur vere fuit hamo aureo piſcari, quod et noſtra aetate factum meminimus. Demoſthenes Olynthiaca ſecunda 1500. ταλάντων meminit, τῶν μάτην ἀνηλωμένων. Bellum autem illud fuiſſe tam Philippo, quam Athenienſibus, graue, tum ex Demoſthene conſtat, tum ex Iſocratis etiam noſtri Philippica.

11. 26. νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει, τίς; οὗτος ὁ.] Alii ſic diſtingunt, ἥκει, τὶς οὗτος; ὁ. Alii, ἥκει τὶς, οὗτος

τος ὁ. quae haud ſcio an rectiſſima ſit. Neſcio enim, quomodo hic interrogatio mihi aſperior videtur. τὸ τὶς idem quod οὐκ εὐκαταφρόνητος.

12. 10. ὅσα λάβῃ καὶ σώσῃ.] καὶ, etiam: Si quam acceperit, eam etiam conſeruarit.

12. 18. ταῦτ'.] τὰ ἠμεληµένα, correctis iis, quae negleximus. niſi quis malit ταῦτα referre ad τὰ λοιπὰ, et ἐπανορθώσασθαι interpretari pro κατορθοῦν, rite adminiſtrare: in quo et ipſo nihil ſane eſt incommodi.

12. 20. προησόµεθα, καταγρέψεται] Non improbo hanc lectionem, ſed malim ſubiunctiuo per ω et η, προησώµεθα, καταγρέψηται. Suſpecta enim mihi eſt inſcitia et oſcitantia librariorum, qui τὰ χαρακτηριστικὰ γράµµατα modorum non obſeruant, ο, ε, ει, ου indicatiui: οι, αι optatiui: ω, η ſubiunctiui: qui certe modus hic requiritur, ὑποθετικῶς λεγοµένων τούτων, ἀλλὰ µὴ ἀποφαντικῶς. Neque neceſſe eſt ad χρόνων ἐναλλαγὴν confugere.

23. ὅποι βέλεται.] Quo vult, κατ' εὐφηµισµὸν, ne male ominetur, ſi dicat, eum etiam in Atticam ire et velle et poſſe.

13. 1. ἐκβαλών.] vt Terem et Cerſobleptem, vt apparet ex Philippi literis.

2. κατασήσας.] Fuerunt etiam alii duo, vt ex Ariſtocratea oratione apparet, ἀµάδοκος καὶ Βηρισάδης: quibus, an vero aliis, regna confirmarit, ego affirmare, propter hiſtoriae ignorationem, non poſſum. Sitalci tamen regnum confirmaſſe videtur.

5. ἀρύµβαν.] Alii ἀρύββαν, vt Pauſanias, non per µ, ſed per duo ββ. Scribunt nonnulli u, vt parum a µ diſtet. fuit patruus, θεῖος πρὸς πατρὸς, Olympiadis, vxoris Philippi, Epiri princeps. Plutarchus ἀρύβαν vno β ſcribit, eique tribuit filium Aeaciden, nepotem Pyrrhum. Frater Arymbae fuit Neoptolemus Olympiadis pater.

13. 10. ἢ συζῇ.] Cum qua viuit: id eſt, quae indiuidua eius comes eſt, in qua omne ſuum ſtudium et aetatem conſumſit. συμβιῶναι idem valet, quod συζῆν, vt in oratione de Corona: ἐγὼ μὲν δὴ τοιαύτῃ συμβεβίωκα τύχῃ.

19. τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ.] Poſſit etiam legi ὅνπερ.

21. τῶν ἀρχαίων ἀπέϛησαν.] Domo profugiunt. Suidas, ἀρχαῖα τὰ κεφάλαια τῶν τόκων, interpretatur. Sed Vlpianus τῶν ἀρχαίων exponit, τῶν ἐνεχύρων, pignoribus cedunt. quod genus ſunt aedes, praedia, veſtes, etc. pro ἀπέϛησαν alibi vſurpat, ἐξέϛησαν. οἱ δ', inquit, ἐπειδὰν διαλύειν ἐδέησαν οἷς ὤφειλον· ἐξέϛησαν ἁπάντων τῶν ὄντων. Item Ariſtophanes νεφέλαις· ἰὼ κλαίετ', ὦ βολοϛάται, αὐτοί τε καὶ τἀρχαῖα καὶ τόκοι τόκων. ὐδὲν γὰρ ἂν με Φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι. Budaeus τἀρχαῖα τὰ πατρῶα exponit.

23. ἐπὶ πολλῷ.] Scilicet τόκῳ, βλάβει.

14. 1. αἰτίους, ὑϛάτους.] ὑϛάτους, in Aldino codice oſcitantia librarii omiſſum puto. Nam ſententiae non incommodat, et in προοιμίοις δημηγορικοῖς eodem modo vſurpatur. Caeſar in Catilinaria: Plerique mortales, inquit, poſtrema meminere. Vulgus proxima quaeque meminit, caetera obliuiſcitur: cuius ingenium in oratione Falſae legationis egregie deſcribitur. In hanc ſententiam etiam ſecunda Philippica: ὁρῶ γάρ, inquit, ὡς τὰ πολλὰ ἐνίους, οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιϛα τὴν ὀργὴν ἀφιέν]ας.

6. δίχῃ βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμαϛιν ὑμῖν.] Gemini datiui eidem additi aduerbio, βοηθητέον ὑμῖν τοῖς πράγμαϛιν: id eſt ὑμᾶς δεῖν βοηθεῖν τοῖς πράγμαϛι.

27. καὶ μίαν εἶναι] Haec ſententia in tertia Olynthiaca repetitur, et clarius explicatur: τὴν αὐτὴν τοῦ λαβεῖν, τοῦ ϛρατεύεσθαι, etc. τάξιν ποιήσας. Exſtat huius argu-

argumenti tota oratio *περὶ συντάξεως*, vbi de hoc vocabulo plura dicturi ſumus.

15. 1. *πολλῶν.*] Scilicet *χρημάτων*. Recenſet Plutarchus Crobyli dictum, *ὅτι ὁ πόλεμος τεταγμένα οὐ σιτεῖται*: bellum demenſo non paſci. et Thucydides: *ὅτι ὁ πόλεμος ἥκιστα ἐπὶ ῥητοῖς προχωρεῖ*. id eſt, incertos eſſe bellorum euentus, vel, vt Liuius loquitur, euentus nuſquam minus reſpondere, quam in bellis.

16. *τὰ τῶν Θετταλῶν.*] Vlpianus hic argutias quaerit. ſed vt dicimus, *τὰ τῆς δικαιοσύνης*, pro iuſtitia: ſic etiam *τὰ τῶν Θεσσαλῶν*, dici puto pro Theſſalis.

Ibid. *ταῦτα γὰρ.*] id eſt *ἤτοι οἱ Θεσσαλοί*.

26. *τούτους ἅπαντας.*] ſcilicet *τοὺς ὑπὸ Φίλιππον ὄντας καὶ δεδουλωμένους*.

16. 1. *παρὰ τὴν ἀξίαν.*] *ἄξιος, α, ον*: dignus, a, um. *ἡ ἀξία* ſubſtantiue, dignitas, pretium, meritum. *κατ' ἀξίαν*, id eſt, *ἀξίως*, pro dignitate. *ὑπὲρ τὴν ἀξίαν*, ſupra dignitatem. *παρ' ἀξίαν*, contra dignitatem. Significat igitur, Philippum ob improbitatem indignum eſſe tantis ſucceſſibus. In *β. ὀλυνθ. οἱ παρὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν δεδουλωμένοι Θεσσαλοί*. Quos, cum hic perfidos vocet, ibi tamen Philippo anteponit. Atque haec vulgaris expoſitio vocabuli eſt: ſed mihi neſcio, quomodo interdum non tam dignitatem, quam aliquid, quod modum et conſuetudinem excedit, ſignificare videtur. vt, *τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν*, ſit immodica et inuſitata felicitas, *παράλογος εὐτυχία*, quam ipſe etiam Philippus apud Lucianum ſibi tribuit, his verbis: *τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ τῆς τύχης τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνεργασμένῃ κεκρατήκαμεν*. Pauſanias item in Meſſeniacis: *διὰ δὲ τὴν κυφότητα ὁ χαλεπῶς ἀποφευγόντων τῶν μεσσηνίων, ἀπορία τοῖς λακεδαιμονίοις, καὶ ἀπ' αὐτῆς ὀδὴ καὶ ὀργὴ γίνεται, πεφύκασι δέ πως οἱ ἄνθρωποι μάλις' ἔχειν ἀκρατῶς πρὸς τὰ παρ'*

ἀξίαν. hoc eſt (vt ego quidem interpretor: qui volet, transferat aliter) Cum autem Meſſenii, vt homines expediti, haud difficulter refugerent: aeſtuare Lacedaemonii, atque ex eo iam etiam iraſci coeperunt. Natura enim ita fert, vt ea maxime commoueant homines, quae ab vſitata ratione recedunt. Indignum ſcilicet facinus iudicabant Lacones, ſe a fugitiuis Meſſeniis ita vexari, vt Antonius a Parthis: quos in ſtataria pugna facile confeciſſent.

16. 4. τὴν ἀκαιρίαν, τὴν ἐκείνου.] τοῦ Φιλίππου. Quae autem eſt illa ἀκαιρία? Bellum Olynthiorum, Theſſalorum perfidia, Barbari ſtudentes nouis rebus, quorum fidem lubricam etiam Alexander initio regni eſt expertus. Vide Arrianum libro 1.

5. συναίρασθαι.] a συναίρομαι, adiuto. Praepoſitio σὺν fere perpetuo etiam in compoſitione datiuum poſtulat, cui ſaepe accedit accuſatiuus: vt συμβουλεύω σοὶ τὰ δέοντα. Poteſt igitur hic etiam datiuus τῷ καιρῷ, vel τῇ τύχῃ (vt Vlpianus monet) vel τοῖς ὀλυνθίοις ſubintelligi.

8. λογιζομένους πῶς ἂν οἴεσθαι.] Haec male cohaerent. Dicendum enim fuiſſet, λογιζομένους πῶς ἂν ἑτοίμως ἐφ' ἡμᾶς ἔλθοι. ſed Demoſthenes αὐτὸν οἴεσθε ex affectu interpoſuit. Affectus autem leges grammaticae non minus negligunt, quam reipublicae.

17. τὴν ἐκείνου τὴν ὑπάρχουσαν.] Id eſt, πατρῴαν χώραν τὴν μακεδονίαν, ἣν νῦν ἔχει. quaſi dicat: Adeo non licebit Philippo Atticam inuadere, vt de Macedonia ipſa, regno patrio, ſit venturus in periculum. ὑπάρχουσα χώρα Philippi, eſt Macedonia, caeteraeque, quas ſubegerat. μέλλουσαι, Olynthus et Athenae, ſi rem bene geſſiſſet.

18. καὶ τὴν οἰκείαν κερπούμενοι.] Etiam fruentes. alioqui ſi καὶ et exponas, conſtructio poſtulabit non κερπούμενοι, ſed κερπώσεσθαι. Quare ſi qui τὴν ὑπ-

ἀρχουσαν

ἀρχθσαν καὶ τὴν οἰκείαν ταύτην coniungunt, et ad Athenienſes referunt, nihil delinquunt, quanquam prior illa expoſitio mihi magis placeret, ſi coniunctio καὶ abeſſet, ac tota periodus ſic diſtingueretur: καὶ τὴν ἐκείνθ κακῶς ποιήσετε τὴν ὑπάρχθσαν· καὶ τὴν οἰκείαν ταύτην etc. Sed hoc ſi diſplicet, ſic diſtingue: κακῶς ποιήσετε· τὴν ὑπάρχθσαν καὶ τὴν οἰκείαν ταύτην, etc.

16. 19. ἂν δ' ἐκεῖνα.] Scilicet τὰ ἐπὶ Θράκης, τὴν Ὄλυνθον.

20. μὴ ἦ.] Ne ſit, ne videatur. petit veniam libertati orationis. Qui μὴ ἦ exponunt, ἐὰν μὴ ἦ λίαν πικρὸν εἰπεῖν, λέγοιμ' ἂν ὅτι καὶ συνεισβαλοῦσιν, de ſuo verba Demoſtheni largiuntur.

21. οἱ τὴν.] Breuitate vtitur. Sententia clara eſt, ſed verba ſic abſolui poſſunt: πῶς ἂν τὴν ἀττικὴν φυλάξωσι; Atticam quo pacto tuebuntur?

28. ἔξω.] ſcilicet τῆς πόλεως, ἐχὶ δ' ἐν μακεδονίᾳ.

vlt. καὶ ὅσα.] Verba ſic ordina: καὶ λαμβάνειν τῶν ἐκ τῆς χώρας, ὅσα ἀνάγκη (ſcilicet ἐστὶ λαμβάνειν) χρωμένθς στρατοπέδῳ. id eſt, τούτθς οἱ χρῶνται· ὅπως λαμβάνωσιν οἱ χρώμενοι. Nulla mihi eſſe cauſa videtur, cur χρωμένοις datiuum per οι ſcribas, pro χρωμένθς accuſatiuo per θ.

Ibid. τῶν ἐκ τῆς χώρας.] Articulus elegantiae cauſa accedit, et genitiuus partem ſignificat: Hoſtes non τῶν, ſed τὰ ἐκ τῆς χώρας rapiunt.

17. 2. ὑμῶν.] Legitur et ἡμῶν per η. quae permutatio frequentiſſima cum ſit, ex ſententia facile plerumque diiudicari poteſt.

3. πρὸ τοῦ.] πρὸ τούτου, Amphipolitanum. in quod, autore Vlpiano, 1200. talenta ſunt impenſa.

5. καὶ προσέξαι.] Aldus πρόσεσθ', ſine καὶ legit. ac omitti καὶ, mihi non diſplicet: malim tamen προσέξαι futurum, quam πρόσεσι praeſens.

17. 5.

17. 5. ἡ ὕβρις.] Scilicet ἡ τῶν πολεμίων, proteruitas et petulantia illa militaris: quod genus hominum ingluuiem ſuam expleſſe non contentum (vt de ſtupris et caedibus taceamus) vinum effundit, frumentum in viam abiicit, inſtrumentum et ſupellectilem diſſipat, ſegetes conculcat, arbores frugiferas ſuccidit, villas incendit: omnibus deniqne modis declarat, ſe peſtem et perniciem eſſe humani generis, rerumque a Deo noſtris vſibus conditarum: ſummaque contentione id agit, vt ferociſſimarum belluarum ſuperet immanitatem. ὕβριν hic non ſignificare contumeliam, aut dedecus, quod ſuſcepturi ſint Athenienſes, vel ex Vlpiani προλεγομένοις intelligitur, cuius (vt nos quidem reſtituimus) haec verba ſunt: τίνα δὲ ἐργάσονται οἱ πολέμιοι, καὶ ἀναγκαίως, καὶ ὑβρίζοντες, τὴν χώραν Idem in oratione περὶ παραπρεσβείας, vbi de Phocenſium agitur excidio, ἔχει δὲ, inquit, καὶ τῆς ὕβρεως τῶν πολεμίων ἔμφασιν. ἡ γὰρ κατασκαφὴ περιεργότερον εἶδος τῆς συμφορᾶς.

Ibid. καὶ ἔτι.] Atque inſuper rerum pudor: id eſt, rei male geſtae atque ignauiae et ſocordiae dedecus. hoc iam ad Athenienſes pertinet. ὕβρις eſt τῶν ποιούντων, οὐχὶ δὲ τῶν ὑπομενόντων.

8. ἐκεῖσε] εἰς μακεδονίαν.

9. καλῶς ποιοῦντες.] Bene facientes. Ego hic non accipio pro εὐτυχοῦν, quod Latini nonnunquam dicunt facillime agitare: ſed formulam eſſe puto, qua exprobrationis et inuidentiae ſuſpicionem deprecetur. quaſi dicat: Quas opes equidem eis non inuideo. id quod paupercula plebecula facit, diuitibus obtrectare ſolita: ſine quorum ope tamen viuere non poteſt, tranquillo reipublicae ſtatu. Sic Cicero in Verrinis aliquoties, quum clari viri mentionem facit, hac parentheſi vtitur: Quem, vt eius virtus meretur, honoris cauſa nomino. Eſt interdum approbationis, vt

apud

apud Lucianum in laudatione Demoſthenis: καὶ καλῶς γε, ἔφη, ποιοῦσιν ἀθηναῖοι, χάρηται μὲν καὶ διοπείθην καὶ πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες στρατηγεῖν: Recte faciunt, qui duces creent. Philippica quarta: μετὰ ταῦτ' ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα, πολλὰ πεποίηκε τὰ κοινά. Qua ratione Liuius: Remp. inquit, benignitate deum, eſſe gratiae referendae. Ibidem paulo poſt: ἔρχονται μεθέξοντες τούτου, καὶ καλῶς ποιοῦσιν: hoc eſt, in quo nihil delinquunt.

17. 17. παντός.] Scilicet ἀνθρώπου, τῶν πλουσίων, τῶν ἐν ἡλικίᾳ, τῶν λεγόντων. Vtinam diuites liberaliter tributa conferant, adoleſcentes ſtrenue militent, oratores rectiſſimo conſilio meo non aduerſentur. Nam vt in exordio ad dicendum inuitauit omnes, ſic a contraria ſententia dicenda nunc eosdem deterret. παντὸς ἕνεκα.] μηδενὸς κωλύοντος καὶ ἐμποδὼν ὄντος, ἀλλὰ πάντων συμπροθυμουμένων. Habet τὸ ἕνεκα perelegantem ſaepe vſum, de quo alibi dicemus: nunc ad τὴν τοῦ λόγου οἰκονομίαν tranſituri. Nam caetera, quae hic omiſimus, partim ex Vlpiano, partim e Lexicis, partim e grammaticis praeceptionibus ſunt petenda.

IN SECVNDAM OLYNTHIACAM.

Pag. 18. 4. τὸ τοὺς πολεμήσοντας (alii πολεμήσαντας.) γεγενῆσθαι κεκτημένους.] τουτέστιν, ὅτι οἱ πολεμήσοντες κέκτηνται· ἢ ἀναπαλιν μᾶλλον, ὅτι οἱ κεκτημένοι καὶ χώραν ὅμορον, καὶ δύναμίν τινα, πολεμήσουσι Φιλίππῳ.

18. 12. τῶν ὑπαρχόντων.] Id eſt τῆς τύχης, τοῦ καιροῦ, τῆς θείας εὐεργεσίας: vtendum occaſionibus, et fortunae benignitate: diuina liberalitas amplectenda eſt.

18. 15. φαίνεσθαι προϊεμένους] φανερῶς προΐεσθαι.

18. 20.

18. 20. *ὑπὲρ τούτων.*] Fortaſſis, *ὑπὲρ τούτου*, vel, *ὑπὲρ τῶν Φιλίππῳ πεπραγμένων*: vt non ad verba, ſed ad ſenſum referatur conſtructio.

21. *ἡμῖν δ' ἐχὶ καλῶς πεπρᾶχθαι*] *εὐφήμως, ἀντὶ τοῦ, ἀτιμίαν καὶ ἀδοξίαν ἡμῖν προξενῆσαι.* Propoſitio praeteritionis: non hortabor vos exemplo Philippi. Ratio, quod ea oratio illi honorifica, nobis ignominioſa eſt. Hanc rationem *προσαποδόσει* elegantiillustrat et *ἀντιθέσει*.

19. 2. *ἐνθένδ' ἄν.*] Hinc, id eſt, *ἐκ τοῦ βήματος, καὶ τῆς ἐκκλησίας*: noſtrae conciones eius opes auxerunt: Mercenariis oratoribus, et oſcitantibus ac ignauis auditoribus acceptam referre debet potentiam tantam, non ſuae virtuti atque induſtriae.

3. *ὧν οὖν ἐκεῖνος.*] *ὧν ὀφείλει χάριν, ὧν λαβεῖν δίκην*, pro, *ὑπὲρ ὧν, δι' ἃ.*

4. 5. *τούτων τὸν καιρὸν.*] *ἀντὶ τοῦ, τὸ λέγειν ταῦτα τὸν καιρὸν οὐχὶ ὁρῶ νῦν ὄντα.*

5. 6. *καὶ χωρὶς τούτων.*] *τῶν περὶ τῶν Φιλιππιζόντων ῥητόρων, καὶ τῶν πεποιημένων τῷ Φιλίππῳ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ.*

6. *καὶ βέλτιόν ἐστιν.*] *διὰ τὸ ἀναθαῤῥῆσαι δήπου, καὶ τὸν φόβον ἐκβάλλειν ὑμᾶς.* Attentionis et beneuolentiae captatio. Grata enim et iucunda erat Athenienſibus criminatio Philippi: nec minus extenuatio virium illius. Haec enim duo ſe facturum proponit.

7. 8. *μεγάλα ὀνείδη.*] *ἐπιορκίαι καὶ ἀπιστίαι.*

11. 12. *τὸ δὲ πάνθ' ὅσα.*] Verba ſic ordinanda ſunt, mutato propter relatiuum pronomen participio in verbum: *τὸ διεξιέναι πάντα, ὅσα Φίλιππος ἔπραξε πώποτε, καὶ ἐλέγχειν αὐτὸν ἐφ' ἅπασι τούτοις· συμβαίνει καὶ δεῖσθαι λόγου βραχέος, καὶ ἡγοῦμαι συμφέρειν εἰρῆσθαι, ἕνεκα δυοῖν.* Hyperbolica propoſitio, referenda tantum ad *ἐπίορκα καὶ ἄπιστα ἔργα*, quorum tria

tria tantum, ſed magna recenſet, deceptos Athenienſes, Olynthios, Theſſalos.

19. 17. ὅτι διεξελήλυθε.] τὸ διεξιέναι καὶ διελθεῖν ἢ διεξελθεῖν, alias eſt τὸ λέγειν καὶ διηγεῖσθαι: hic vero τὸ διαπορευθῆναι, κατὰ μεταφοράν, καὶ καταναλῶσαι πάσας τὰς πανουργίας καὶ δεινότητας.

18. ηὐξήθη ἰῶν μέγας.] οὕτως ηὐξήθη τῷ παρακρούεσθαι, ὥστε νῦν εἶναι μέγαν αὐτόν. Supra μέγαν γεγενημένον.

19. καὶ πρὸς αὐτήν.] ὅτι τὰ πράγματα ἥκει αὐτῷ πρὸς τὴν τελευτήν, id eſt, ὅτι ἡ ἐπιορκία καὶ ἡ ἀπιστία αὐτοῦ, οὐδένα ἂν ἔτι παρακρέσαιτο καὶ ἐξαπατήσειε. Sententia huius loci eſt: Nulla fore poſthac Philippi incrementa: nullos eum ſibi ſocios adiuncturum: conſumtos eſſe omnes eius dolos. Haec propoſitio eſt.

20. ἐγὼ γὰρ.] Confirmatio, tractata ἐκ θέσεως καὶ ἀναιρέσεως. Argumenti ſumma eſt, Philippi imperium male partum non fore diuturnum: ducti a cauſis efficientibus, et illuſtrati contentione contrariorum et ſimilitudine.

23. εὑρίσκω τὴν.] Difficilior locus: proinde verba in primis ſimpliciter ordinabimus: εὑρίσκω, ſcilicet τὸν Φίλιππον, προσαγόμενον (προσαγηοχέναι) τὴν ἡμετέραν εὐήθειαν (ἡμᾶς εὐήθεις ὄντας) τὸ κατ' ἀρχὰς (πρῶτον) ὅτε τινὲς ἀπήλαυνον ἐνθένδε (ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ τῆς ἐκκλησίας) ὀλυνθίους βουλομένους ἡμῖν διαλεχθῆναι. Quomodo προσαγηοχέναι? τούτῳ, ſcilicet τῷ φάσκειν παραδώσειν ἀμφίπολιν καὶ κατασκευάσειν τὸ θρυλλούμενόν ποτε ἐκεῖνο ἀπόῤῥητον· τὴν δὲ ὀλυνθίων φιλίαν, ſcilicet εὑρίσκω προσαγόμενον etc. Video, Philippum nobis ſtultis os ſubleuiſſe primum, cum quidam Olynthios apud nos verba facturos, hinc repulerunt, hac fraude, quod iactabat, ſe nobis Amphipolim traditurum, et confecturum arcanum illud, quod aliquan-

aliquando iactabatur. inuenio item, eum Olynthiorum amicitiam ſibi conciliaſſe, etc. Nunc ad partes veniamus: καὶ τὸ θρυλλούμενον.] Hic vero locus obſcurus eſt, et haud ſcio, an quiſquam ſit, qui eum a ſe plane intelligi affirmare auſit. Cauſa obſcuritatis eſt, primum ignoratio hiſtoriae, cuius fit mentio. Deinde ἀπόῤῥητον et θρυλλούμενον pugnare videntur. Poſtremo ambiguum eſt ἀπόῤῥητον, ſitne ad θρυλλούμενον, an vero ad κατασκευάσειν ἐπιῤῥηματικῶς referendum. Ac quod ad hiſtoriam attinet, credamus ſane Graeco interpreti Vlpiano. Deinde θρυλλούμενον intelligi poteſt non id modo, quod omnium ſermone celebratur, ſed quo de inter eos verba fiunt, quorum negotium agitur, aliis ignotum. Ita vnum et idem Athenienſibus et Philippo θρυλλούμενον: Pydnaeis, Potidaeatis et Amphipolitanis ἀπόῤῥητον eſſe potuit. Potuit etiam fieri, ut Philippus pollicitaretur, ſe collaturum quoddam in Athenienſes beneficium, quod tamen, ob adiunctum periculum, vulgandum nondum eſſet: ſicut Pericles in referendis rationibus ad populum dixit, ſe aliquod talenta εἰς δέον ἀνηλωκέναι, id eſt vtiliter et tempeſtiue inſumſiſſe, quibus Lacedaemonios quosdam corruperat. Poſtremo κατασκευάζειν τι ἀπόῤῥητον pro ἐν ἀπορῥήτῳ vel ἀπορῥήτως, vſitata et plana conſtructio eſt. Haec ſi cui non ſatisfaciunt, is planiorā et certiora quaerat. Socrates ſcholaſticus Eccleſiaſticae hiſtoriae lib. 1. locutionem habet non diſſimilem admodum: ἦν δὲ ὁ διωγμὸς θρυλλούμενος ἐν ταυτῷ καὶ ἀπόῤῥητος: ἐκρύπτετό τε τῷ λόγῳ, καὶ ἔργῳ ἦν φανερός.

20. 1. καὶ τὸς μὲν πρότερον συμμάχους ἡμᾶς ἀδικῆσαι.] Alterius membri ſumma eſt: Philippus Olynthios ad ſuam amicitiam pellexit. quomodo? Potidaeam, noſtram ciuitatem, vi captam, abſtulit, (in quo fidem ſocietatis violauit, et vanis pollicitationibus nos circumuenit) Olynthiis tradidit. nullus ſcrupulus reliquus eſt,

eſt, modo intelligas: eo tempore, quo iſta facta ſunt, Philippum fuiſſe Athenienſium ſocium. In epiſtola certe quidem ſua ſcribit: ἵν' ἐμμείνωμεν τοῖς ὅρκοις, καὶ ταῖς ὁμολογίαις, etc. Sed Chronologia fortaſſe repugnat. Poſt τὸ ἡμᾶς, aſteriſcus additus indicat, dubitatum eſſe de lectione. Quid ſi ἡμῶν? vt de Potidaeatis intelligatur, ſociis Athenienſium. Sed cum ποτίδαιαν ἔσαν ἡμετέραν praecedat: fortaſſe parum conuenit, eosdem et ὑπηκόους et συμμάχους dici. Sed haec hactenus.

2. Θετταλοὶ δὲ.] Nam et hi non minus, quam Thebani, templi Delphici defenſionem ſuſceperant.

12. καιρῷ μὲν δὴ πρὸς τοῦτο.] τὰ πράγματα πάρεστι Φιλίππῳ πρὸς τοῦτο καιρῷ, id eſt, τοιοῦτος καιρὸς τῶν Φιλίππου πραγμάτων ἐστί. Fortaſſis etiam παρέσῃ a παρίσημι, legi poſſit. Res adſtiterunt ad hoc temporis, pro, huc deductae ſunt.

17. παρὰ τὴν αὐτῶν ἀξίαν.] Praeter dignitatem ſuam, indignis modis, contra quam exſpectarant. ἀξίαν, id eſt, dignitatem, hic tribuit Theſſalis, quos priore oratione vt perfidos criminatus eſt: vt oſtendat, Theſſalos, quanquam improbos, tamen Philippo eſſe meliores, et digniores, qui eidem imperent, quam ſeruiant. Quantae autem opes Theſſalorum fuerint, in oratione de pace expoſuit Iſocrates: et in Philippica minime cum hoc loco Demoſthenis conſentit, cum ſic ſcribit: ὁ Θετταλὸς μὲν τὸς πρότερον ἐπάρξαντας μακεδονίας, ὅτως οἰκείως πρὸς αὐτὸν διακεῖσθαι πεποίηκεν· ὥσθ' ἑκάστους αὐτῶν μᾶλλον ἐκεῖνον πιστεύειν, ἢ τοῖς συμπολιτευομένοις; et epiſtola 2. ἐνθυμοῦ δὲ, ὅτι πολλοῖς καλῶς βεβουλεῦσθαι δοκεῖς, ὅτι δικαίως κέχρησαι Θετταλοῖς, καὶ συμφερόντως ἐκείνοις· ἀνδράσιν οὐκ εὐμεταχειρίστοις, ἀλλὰ μεγαλοψύχοις, καὶ σώσεως μεστοῖς. Quanquam τὸ δεδωκόμενοι referri poteſt vel ad Philiadae Tyranni liberos, quos pulſos a Theſſalis, Philippus reſtituit,

vel ad quosdam Theſſalos male tractatos. Nam in oratione de Haloneſo ſcribitur: ὅτι Φεραίων ἀφήρηται τὴν πόλιν· καὶ Φερὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει κατέσησεν· ἵνα δὴ αὐτόνομοι ὦσιν. et Iſocrates: τῶν πόλεων τῶν περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον, τὰς μὲν ταῖς εὐεργεσίαις πρὸς τὴν αὑτῶ συμμαχίαν προσῆκται, τὰς δὲ σφόδρα λυπήσας, ἀνασάτους πεποίηκε; μάγνητας δὲ κατέσραπται;

18. καὶ μὴν εἴτις ὑμῶν.] Poſtquam oſtendit, ſocios, caeterosque Graecos male velle Philippo, refutat opinionem de vi et potentia: ſumto argumento a natura et ingeniis hominum, maxime Graecorum. Locum hunc Cicer. 2. de officiis copioſius tractauit: quem his verbis concludit: peſſimum diuturnitatis cuſtodem eſſe metum: beneuolentiam vero fidelem vel ad perpetuitatem.

25. ἐκ πλεονεξίας.] διὰ. Plura ſibi praeter ius et aequum vendicando, et improbe agendo.

21. 4. περὶ αὐτὰ καταῤῥεῖ] Malim aſpirate αὑτὰ, pro ἑαυτὰ, circa ſeipſa diffluunt, vel defluunt. haud ſcio, an legendum ſit παρ' αὑτὰ, per ſeipſa, id eſt, ipſa ſeſe deſtruunt, ſua ſponte dilabuntur, decidunt inſtar floſculorum, cum vel aruerunt, vel vento agitantur. Sic in Pſalmis impiorum felicitas pulueri, quem ventus diſſipat, et gramini tectis innato comparatur.

21. 11. ὅτως ἀρέσκει μοί.] Scilicet μάλιστα. Sicut τὸ ὅπως ſuperlatiuos habet, τάχιστα καὶ κάλλιστα.

22. 4. ὀλιγαρὰ, οἷον ὑπῆρξέ ποθ'.] τὸ, οἷον, aduerbium. Alioqui dicendum οἷα.

5. ἐπὶ τιμοθέῳ.] Hiſtoriae fides ſit penes autorem et Vlp.

6. τοῦτο συναμφότερον.] Scilicet ἥ τε μακεδονικὴ καὶ ἡ ὀλυνθιακὴ δύναμις.

9. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε] Aduerſus Pitholaum et Lycophronem, qui cum, ſorore Thebe adiutrice, affinem Alexandrum occidiſſent, tyrannici-

rannicidae habiti: non multo poſt ipſi eandem tyrannidem occuparunt.

22. 20. μακεδόνων βασιλεὺς.] Scilicet διεπράξαλο.

26. οὕτως ὅπως.] τὸ οὕτως videtur a ſcholiaſte additum.

27. ἔχοντες διαθέσθαι.] δυνάμενοι πωλῆσαι.

28. διὰ τὸν πόλεμον.] Φοβεμένων τῶν ἐμπόρων, μὴ λῃσαῖς περιπεσόντες καὶ περὶ τῶν σωμάτων κινδυνεύσωσι.

23. 2. πεζέταιροι.] Sic dicti, quaſi pedites ſocii: ſicut optimus et fortiſſimus imperator Maximilianus I. Auguſtus milites ſuos, conciliandae beneuolentiae cauſa, modo filios, modo ſuos nudos, id eſt, male veſtitos puerulos appellaſſe fertur.

3. συγκεκροτημένοι τὰ τῦ πολέμυ] δεινοὶ πολεμισαί. Heſychius συγκροτεῖν, συμπράττειν, συνάγειν. Suidas αὔξειν, συνισᾶν, συνδεῖν, πρὸς ἁρμονίαν ἄγειν, συνέχειν, συμπράττειν. Varinus ἐπὶ τῶν χαλκέων κυρίως, καὶ ἀπὸ τύτυ, ἐπὶ τῶν συμφωνούντων. συγκροτεῖν δύναμιν, cogere copias. συγκεκροτημένοι, ἐσκευωρημένοι, συνεσκευασμένοι. Videtur non tam fortitudinem et peritiam rei militaris, (etſi has quoque) quam concordiam et mutuas operas ſignificare.

5. οἵῦ τε ψεύδεσθαι.] Id eſt, εἰωθότος, qui minime ſolet mentiri, qui minime talis eſt, vt mentiatur. Nam omnis homo mendax, et ſaepe imprudentes et inuiti mentiuntur nonnulli.

7. οἷος ἔμπειρος.] τοιῦτος οἷος, id eſt, εἴ τις ἔμπειρός ἐσι πολέμυ. Elegantis pleonaſmi ſpeciem habet. Sic paulo poſt: τοιύτυς οἵῦς μεθυσθέντας ὀρχεῖσθαι, id eſt, τὺς ὀρχυμένυς, ἐπειδὰν μεθυσθῶσι.

8. εἴ τις ἀνὴρ, τούτους.] Obſerua mutationem numerorum.

16. ὀρχεῖσθαι τοιαῦτα.] Poſt ὀρχεῖσθαι diſtinguit Bruciolus, qui ebrii ſaltent: vt τὸ τοιαῦτα, κατ' ἔλλειψιν τῦ ποιεῖν, καὶ παράλειψιν accedat: atque alia

agant flagitiosa, etc. Posset etiam coniungi, ὀρχεῖσθαι τοιαῦτα, saltare ad eum modum: vt de repraesentatione mimica intelligatur, quae manuum potius fuit, quam pedum artificiosa agitatio, vt ex Luciano apparet.

20. τὸν δημόσιον.] δοῦλον. Vide Vlpianum. Suidas δημοσίους ἔλεγον τοὺς τῆς πόλεως δούλους. Et Aeschines: ἄνθρωπον δημόσιον, οἰκέτην τῆς πόλεως.

26. ἐπισκοτεῖ τούτοις.] σκότος ἐπάγει, ὁρᾶσθαι οὐκ ἐῶν. Isocrates: ἡ ῥώμη ταῖς τῆς ψυχῆς ἐπιμελείαις ἐπεσκότησε.

24. 1. δοκεῖ δ' ἐμοὶ δεῖξειν.] τὰ ἑαυτοῦ, τοῦτέστι, πταίσειν.

7. κἂν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρῶν ᾖ.] Sic habent codices 4. Sed ego lego κἂν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων, τοῦτέστι, τῶν μελῶν τοῦ σώματος, ἢ σαθρόν.

13. μεγάλη γὰρ.] Hanc sententiam Cic. eleganter 2. Off. interpretatus est, Magnam vim esse in fortuna in vtramque partem, vel secundas ad res, vel aduersas, quis ignorat? Nam et cum prospero eius flatu vtimur, ad optatos exitus peruehimur: et cum reflauit, affligimur. Plin. etiam lib. 2. cap. 7. Fortunae omnia expensa, omnia feruntur accepta: et in tota ratione mortalium, sola vtramque paginam facit.

26. 19. τὰς ἀνάγκας ταύτας.] Malo, τούτους, τοὺς στρατηγοὺς ἀφίετε.

25. οἱ τριακόσιοι βοησόμενοι.] Trecenti, qui clamitent scilicet. ὑπὸ τῷ ῥήτορί εἰσι. De locupletissimis ciuibus hoc docet Vlpianus esse intelligendum: quorum alii aliis factionibus faueant. Heruagiana prior editio habet, οἱ βοηθησόμενοι, adiuturi, pro, οἱ βοηθήσοντες, vt puto: nisi passiue accipiatur, adiuuandi: qui praesidia oratorum ambiunt, vt, restinctis bellis, conferre tributa et instruere triremes non cogantur. τὸ βοησόμενοι est durum, et vt puto, mendosum. Mallem οἱ βοηθοὶ ἐσόμενοι.

26. 25.

26. 25. *οἱ δὲ ἄλλοι προσνενέμησθε.*] οἱ λοιποὶ πολῖται ἐν προσθήκης μέρει ἐσέ. ὃ ψηφίσοντες καθ' ἑαυτὸς, ἀλλὰ τὰς τῶν ῥητόρων καὶ στρατηγῶν καὶ τριακοσίων ἐπιψηφίζοντες γνώμας.

27. 1. *ἐκ τυραννίδος ὑμῶν.*] Suſpecta lectio eſt. Quid ſi *ἡμῖν ἐπιτάττειν.* Sin *τυραννίδος ὑμῶν* recte ſcribitur, ſenſus eſt, quaſi vos tyrannidem illis decreuiſſetis. Fortaſſis *τὸ ὑμῶν* redundat.

7. *κεφάλαιον.*] κεφαλαιωδῶς, ὡς ἐν κεφαλαίῳ.

Ibid. *λέγω εἰσφέρειν.*] φημὶ δεῖν εἰσφέρειν.

Ibid. *ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔχει τὸ ἴσον.*] ὁ μὲν πένης ἀπ' ὀλίγων, ὀλίγα· ὁ δὲ πλέσιος ἀπὸ τῶν πολλῶν, πολλά· ἕτω γὰρ ἂν ἴσα γίγνοιτο τὰ τῆς εἰσφορᾶς.

IN TERTIAM OLYNTHIACAM.

Pag. 28. 1. *Οὐχὶ ταὐτὰ παρίσταταί μοι γινώσκειν.*] ἕτερα ὑπολαμβάνω καὶ φρονῶ, ὅταν τὰ πράγματα σκοπῶ, ἢ ὅταν ἀκέω τῶν λόγων: Oratorum verba cum rebus conſentire mihi non videntur. Sic M. Cato in Catilinario, verba Demoſthenis Salluſtio pene interpretato: Longe (inquit) mihi alia mens eſt, P. C. quum res atque pericula noſtra conſidero, et quum ſententias nonnullorum ipſe mecum reputo. Exordium reprehenſione aliorum, attentionem captat, et a periculo.

7. *ἐδὲν ἕν ἄλλο*] Sic ordinanda ſunt verba: *οἱ τὰ τοιαῦτα λέγοντες δοκοῦσί μοι ἐδὲν ἄλλο ἁμαρτάνειν, ἢ τὴν ὑπόθεσιν, ἐχὶ τὴν ἅσαν περὶ ἧς βουλεύεσθε, παρισάντες ὑμῖν*, pro, *ἢ ὅτι οὐ παρισᾶσαι.* Qui igitur talia dictitant, non in alio delinquere mihi videntur, niſi quod a ſcopo totius veſtrae deliberationis aberrant. Vel, nihil aliud facere, quam errare mihi videntur, cum a totius veſtrae deliberationis ſcopo aberrent. *τὴν ὑπόθεσιν ἐχὶ τὴν ἅσαν*, id eſt, *οὐ τὴν ἀληθῆ, περὶ ἧς βουλεύεσθε*: proponunt vobis argumentum non

verum illud, de quo deliberatis. Erat autem ἡ οὖσα, vt Olynthii ſtrenue iuuarentur: quo clamoſi oratores omiſſo, ad Philippum vlciſcendum hortabantur. Sic in Cherſoneſitana: ἡ μὲν ἓν σπεῦδὴ περὶ τῶν ἐν χερσονήσῳ πραγμάτων ἐστὶ, καὶ τῆς στρατείας, ἣν ἑνδέκατον μῆνα τοῦτον ὁ Φίλιππος ἐν θράκῃ ποιεῖται. τῶν δὲ λόγων οἱ πλεῖστοι, περὶ ὧν διοπεῖθης πράττει καὶ μέλλει ποιεῖν. Hic quoque oratores τὴν ὑπόθεσιν ἐχὶ τὴν ἔσαν, περὶ ἧς ἐβουλεύοντο, παρίστασαν. Quid autem ſtultius, quam ignorato ſcopo deliberationis, dare velle conſilium? Vere hoc eſt ἄσκοπα τοξεύειν, et a ianua aberrare, ac potius, toto coelo errare. Quod ne contingat, teneatur praeceptum Philonis in libello ὅτι πᾶς σπεδαῖος ἐλεύθερος· καταλαβόντες, περὶ ἃ ὁ λόγος, τὰς ἀποδείξεις εὐσκόπως ἐφαρμόττομεν. Quod prima Olynthiaca ſuaſit, et Olynthios defendendos, et Macedoniam vaſtandam bipertitis copiis, non videtur obtinuiſſe. Cum autem exercitus et minor eſſet, quam vt diuidi poſſet, et ſine Olynthiorum clade alio transferri nequiret, periculum ipſis Athenienſibus imminere affirmat, ſi turbulentis oratoribus obtemperetur. Sed haec e Libanio et Vlpiano petantur.

28. vlt. νῦν μέντοι] Verba ſic ordina: πέπεισμαι μέντοι προλαβεῖν τὴν πρώτην (ſcilicet ὁδὸν, τουτέστι τὸ πρῶτον, ὑπερῤῥηματικῶς) τοῦτο, ὅπως σώσωμεν τοὺς συμμάχους· εἶναι νῦν ἱκανὸν ἡμῖν. Haec eſt propoſitio Demoſthenis: Olynthii nunc ſunt defendendi.

Ibid. προλαβεῖν.] κατεργάσασθαι πρὸ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον.

29. 4. πρὶν δὲ τὴν ἀρχήν.] τὴν τῶν ὀλυνθίων σωτηρίαν.

5. περὶ τῆς τελευτῆς.] τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον. Hanc enim hypotheſin theſis includit.

22. ἡραῖον τεῖχος.] Latine, Iunoniam munitionem, aut caſtrum. Sed haud ſcio, an praeſtet, Graecum

cum relinqui, Heraeum tichos. Nam et Solinus Heretum in Italia a Iunone habere nomen; Suidas ἡραῖον τεῖχος, caſtellum aut oppidum Thraciae eſſe ſcribit, a Samiis conditum: de cuius deae cultu et Virgil.

30. 12. παντισθένες, κατὰ τὸ δυνατόν.] τὸ, κατὰ τὸ δυνατὸν, ſi ſcholion non eſt, ſynonymia eſt, ἢ ἐκ παραλλήλου.

15. ὅτε Φίλιππος ἐθάῤῥει τούτους.] Si diuinationi venia daretur, ſuſpicarer legendum: ὅτε Φίλιππος ἐθάῤῥει τούτοις, ὅθ' ἕτοι Φιλίππῳ: id eſt, et Philippus Olynthiis, et Olynthii Philippo diſſidebant. Nam ſi vtrinque hoſtilibus animis fuerunt, mutuo metu ab inferendo bello deterriti, qui conuenit, Philippum, quos ſolos inuadere non auſus fuit, Athenienſium ſocietate aut amicitia certe auctos, oppugnare fuiſſe auſum? Sed quia via tritiſſima tutiſſima, retineamus vulgo receptam lectionem. Eſt autem θαῤῥεῖν τινα, cum accuſatiuo, fidere, ſe alicui parem, aut etiam ſuperiorem fore, non metuere. Plato in Phaedro: τὸ γὰρ τοιοῦτον σῶμα (loquitur autem de corporibus in otio et vmbra educatis) ἐν πολέμῳ τε καὶ ἄλλαις χρείαις, ὅσαι μεγάλαι, οἱ μὲν ἐχθροὶ θαῤῥοῦσιν, οἱ δὲ φίλοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐρασταὶ φοβοῦνται: id eſt: Eiusmodi corpus tum in bello, tum aliis negotiis arduis, ab inimicis contemnitur, amicos vero, atque ipſos amatores ſolicitos habet. Idem θάνατον θαῤῥεῖν, non reformidare mortem. Sic θαῤῥεῖν τὴν μάχην, θαῤῥεῖν τόπους ὑπόπτους. θαῤῥεῖν τινι cum datiuo, eſt aliquo fretum eſſe, alicui confidere Vlpianus: οἱ Φωκεῖς ἐθάῤῥησαν τῷ μακεδόνι. Et Chryſoſtomus: ὑδενὶ τούτων ἐθάῤῥησεν εἰς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων.

16. ἐπράξαμεν ἡμεῖς.] S. εἰρήνην πρὸς ὀλυνθίους. Conſiderandum, vtrum τὸ πράττειν εἰρήνην, ſit idem, quod ποιεῖν καὶ συνθέσθαι: an vero τὸ μηχανᾶσθαι ſignificet, id eſt, callidis rationibus pacem eſſe conciliatam,

ciliatam, cum bellum inter eos interceſſiſſet, animis vtrinque exulceratis?

17. ἦν τοῦτο ὥσπερ ἐμπόδισμα.] τοῦτο, ἤγεν, τὸ μεγάλην πόλιν, διηλλαγμένην πρὸς ἡμᾶς, τοὺς Φιλίππῳ πολεμοῦντας, ἐφορμεῖν τοῖς καιροῖς αὐτοῦ, ἦν ὥσπερ ἐμπόδισμά τι καὶ δυσχερὲς Φιλίππῳ. Sed Philippus non multo poſt, τὸ ἐμπόδισμα ἐκποδὼν ἐποίησεν, deleta Olyntho: cum quidem prius denuntiaſſet ciuibus, aut illis Olynthi, aut ſibi in Macedonia non fore habitandum.

19. ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς.] Quaſi in procinctu ſtare ad eius occaſiones impediendas: paratam eſſe ad ipſum inuadendum, ſicubi impegerit: captare opportunitatem aduerſus ipſum: in ſtatione eſſe: Polybius: ζόλος ἐφορμῶν ταῖς τοῦ Φιλίππου ἐπιβολαῖς.

21. τοῦτο πέπρακται νῦν ὅπως δήποτε.] Supra γέγονεν αὐτόματον. τὸ ὅπως δήποτε, non tam ſignificat hic τυχόντως, temere et fortuito, aut μόλις καὶ δυσκόλως καὶ ἀτελῶς, vix, aegre, minus abſolute, quam παράλειψιν quandam. q. d. Factum eſt, qua autem ratione id factum ſit, non exquiro. Libanius autem rationem explicat.

31. 11. μὴ θῆσθε.] τὸ μὲν τιθέναι καὶ θεῖναι, νομοθέτου· τὸ δὲ θέσθαι νόμον, τοῦ δήμου εἶναί φασι. Quia ſequitur λύσατε, malim θέσθε imperandi modo, et mox, καὶ τῶν περὶ τῶν στρατευομένων ἑνίους, vel, omiſſo articulo, καὶ περὶ τῶν ς. ἑ.

16. τοὺς ἀτακτοῦντας.] Suidas ἄτακτοι ἐν τῇ πλειόνων συνηθείᾳ οἱ περίεργοι, καὶ παρὰ τὸ προσῆκον τὶ ποιοῦντες. οἱ ῥήτορες δὲ καὶ τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ μὴ κατὰ τάξιν τὴν συμβολὴν ποιοῦντας, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν καὶ φύρδην, ἀτάκτους καλοῦσιν, eos, qui diſciplinam militarem labefactant, emanſores, deſertores ordinum poena liberant.

31. 25. *μηδὲν δὲ ὠφελῆσαι τὰ πράγματα.*] *τὴν πόλιν.* Delectatur hoc nomine Demosthenes *γενικῷ ὄντι ἀντὶ τῶν εἰδικῶν.*

27. *μᾶλλον ἔτι ἢ νῦν φοβερώτερον.*] Obseruentur particulae ex superuacaneo additae comparatiuo *αὐξητικῶς, ἀντὶ τοῦ, μᾶλλον ἔτι φοβερὸν*, vel, omisso *μᾶλλον*, *ἔτι φοβερώτερον ἢ νῦν.*

29. *δεῖ τούτους αὐτοὺς ἀξιοῦν.*] *δεῖ ἀξιοῦν ὑμᾶς, τούτους αὐτοὺς λύειν*, id est, *ὅπως ἂν ἕτοι αὐτοὶ λύωσι τοὺς νόμους τούτους.* Postulandum est, qui hasce leges rogârunt, iidem vti abrogent.

32. 2. *τὴν ἀπέχθειαν γενέσθαι ζημίαν.*] *διαβατικὴ σύνταξις.* Sed alter accusatiuus a Latinis saepe non incommode datiuo commutatur: Inimicitias esse fraudi. Isocrates: *ἀπέσταλκά σοι τόνδε τὸν λόγον δῶρον.* Hanc orationem muneri tibi misi, dono dedi.

13. *ἢ περὶ ὧν γράφει.*] *ἢ ταῦτα διαπράξασθαι, περὶ ὧν γράφει. τὸ ψήφισμα γράφει περὶ τούτου*, videtur durum. Quid si *γραφῇ*, *ἀορ. β. ὑποταικτικῷ παθητικῷ*; Quibus de rebus scripta fuerint, ad eas res conficiendas.

33. 16. *πλὴν εἰ, δέον εὔξασθαι, παραλείπει.*] Scilicet *τοῦτο, τὸ εὔξασθαι.*

Ibid. *εὔξασθαι μὲν γὰρ.*] Scomma satis acerbum, sed dignum tanta socordia. M. Cato in Catilinario: Non votis, neque suppliciis muliebribus auxilia Deorum parantur: vigilando, agendo, bene consulendo, recte omnia cedunt; vbi socordiae atque ignauiae te tradideris, nequicquam Deos implores: irati infestique sunt. Sententia est: Res ipsa postulat acrem orationem, quae non est oratoris acerbitati tribuenda. Omne quidem (vt inquit Horatius) tulit punctum, qui miscuit vtile dulci. Verum id vbi fieri nequit, illud alterum teneamus: Pauca voluptati debentur, plura saluti.

34. 6. *ἐλλείποντάς τι.*] Sic ordina: *ἐλλείποντάς τι τοῦ πολέμου, δι' ἔνδειαν χρημάτων*: et mox: *δι' ἀπορίαν*

ρίαν ἐφοδίων τοῖς στρατευομένοις, scilicet δοθησομένων, ἢ ἀναγκαίων ὄντων. ἐφόδια vero intelligo τὰ σιτηρέσια, de quibus Philippica I.

35. 5. πέντε μὲν καὶ τετταράκοντα ἔτη.] Isocrates in Panegyrico habet ἑβδομήκοντα, in Panathenaico πέντε καὶ ἑξήκοντα. et Obsopoeus in veteri exemplari legi ostendit ξέ. Fortassis hic legendum καὶ ἑξήκοντα. Tertia Philippica vero scribit: ὅτι οἱ ἀθηναῖοι προσάται ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ τρία τῶν ἑλλήνων ἐγένοντο. Chronologiam a Pausaniae Spartani interitu vsque ad cladem Hellesponticam puto perducendam: post quam, captis a Lysandro Athenis, Lacedaemonii terra marique rerum potiti sunt, donec, iisdem victis ad Cnidum, Conon patriae opes et dignitatem aliqua ex parte recuperauit: quas sociali bello Chares denuo euertit, nec multo post Philippus in Graecia grassari, non armis magis, quam auro Macedonico et proditione, ac dominari coepit: cui Demosthenes, quantum potuit, est aduersatus.

35. vlt. ὑπὸ τῶν χρησῶν.] De Eubuli hoc cognomento nihil mihi constat, sed de Phocione sic scribit Plutarchus: ὥστε θαυμάζειν, ὅπως καὶ ὁπόθεν τραχὺς ὢν καὶ σκυθρωπὸς ἐκτήσατο τὴν τοῦ χρησοῦ προσηγορίαν.

36. 2. ἀλλ' ὅσης.] ἀλλ' ἐπειλημμένοι τοσαύτης ἐρημίας, scilicet τῆς ἑλλάδος, ὅσην ὁρᾶτε ἅπαντες. ἐπιλαμβάνεσθαι ἐρημίας idem, quod τυχεῖν, παραπεπτωκυίας ἡμῖν τοσαύτης ἐρημίας. Cum in tantam Graeciae solitudinem inciderimus: cum soli simus inter Graecos, qui principatu digni videamur. τὸ ἐπειλημμένοι, ἀντὶ τοῦ ἐπειληφότες, κατ' ἐναλλαγὴν ἀττικήν. Sed si quis passiue malit intelligere, a quanta solitudine simus circumuenti, is cogitet, legendum sibi fore, ἀλλ' ὑφ' ὅσης ἅπαντες, etc. Nam ἡ ἔλλειψις durissima fuerit. Sic dicunt ἐπιλαμβάνεσθαι προφάσεως, arripere occasionem:

nem: τῶν τριχῶν, inuadere in capillos: τῆς ἀτελείας ἐπειλημμένοι, consecuti immunitatem: ἐπιλαμβάνεσθαι τοῦ λόγου, reprehendere orationem.

IN LIBANII ARGVMENTVM PRIMAE DEMOSTHENIS PHILIPPICAE.

Pag. 39. 5. Πῶς ἂν ἄριστα τῷ πολέμῳ προσενεχθεῖν.] κατὰ συγκοπήν, ἀντὶ τοῦ προσενεχθείησαν. Dixit autem de re, καλῶς προσφέρεσθαι τῷ πολέμῳ, sicut alias de persona dicitur, φιλανθρώπως τοῖς ἀνθρώποις προσφέρεσθαι, humaniter tractare homines, vti humanitate erga eos.

6. κελεύει δὲ δυνάμεις.] Manutii editio habet, κελεύει δὴ δύω δυνάμεις. Quod quidem et in prima Olynthiaca suadet. Sed illic iubet et Olynthum defendi, et Macedoniam vastari: hic et emissarias copias Athenis ali, et alias comparari, quae Philippum continenter oppugnent.

IN PRIMAM PHILIPPICAM.

Pag. 40. Tit. Orat. Δημοσθένους κατὰ Φιλίππου λόγος πρῶτος.] Quod Vlpianus adscriptum esse dicit, ὅλος συμβουλευτικὸς, videtur grammatici aut Rhetoris alicuius esse additamentum.

Ibid. κατὰ Φιλίππου.] τοῦ μακεδόνων βασιλέως, ἐξ οὗ καὶ ὀλυμπιάδος, ἀλέξανδρος ὁ μέγας ἐγεννήθη. Harum orationum tanta fuit celebritas, vt et M. T. Cicero, quas in M. Antonium habuit, infelici et exemplo et aemulatione, Philippicas, quam Antonianas inscribere maluerit. Nam et Philippi atque Alexandri successor Antipater ad necem compulit Demosthenem: et Cicero crudelius etiam interfectus est. Nostra vero aetate Ioanni Dobenego Cochlaeo, minus male cessit imitatio: qui Philippicas non in eum, qui proscribere posset,

ſet, ſcripſit: ſed in eum, qui ne ſtylo quidem, nedum gladio illum vlciſcendum eſſe duxerit.

Ibid. λόγος πρῶτος.] Vtrum omnium Demoſthenicarum prima? An vero ex iis tantum, quae Philippicae inſcribuntur? ſed haec ab Vlpiano petantur. Nam certas chronologias omnium orationum proferri non poſſe exiſtimo, etiam 16. Diodori libro adhibito, propter varios et multiplices Graecorum tumultus, et minuta bella, ſcriptione fortaſſe parum digna ἐν παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ. Veteres autem, Ephorum, Theopompum et alios amiſimus. Philippus Macedoniae regnum ſuſcepiſſe traditur Olympiade 105. quae (Funĉtio autore) in annum Mundi incidit 3605. Anno autem Mundi 3965. cum natus tradatur Chriſtus, regnare coepit Philippus annis ante Chriſti incarnationem 357. annis abhinc (id eſt, ab hoc anno 1548. quo haec ſcribo) 1905. occiſus 24. regni anno, aetatis 49. Bella vero ab eo tempore, quae et quoto quaeque anno geſſerit, requirantur ex eodem Funĉtio, (cui quidem ſingularis et ingenii et diligentiae laus a plerisque viris doĉtis tribuitur) aut aliis Chronologiis, quae praeter Euſebium complures exſtant, ratione temporum e Biblicis oraculis maxime petita: quibus neque Aegyptii, neque Chaldaei, etſi neſcio quot ſeculorum myriadas (quas quis infinitas eſſe dubitet, Mundi aeternitate conceſſa?) iaĉtantes, quicquam antiquius demonſtrare vllo ſcripto fide digno poſſunt.

40. 1. εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος.] Vide exordium orationis Aeſchineae contra Cteſiphontem, vbi citatur Solonis lex de diſciplina oratorum: in quam peccare videbatur Demoſthenes, nondum grandis natu: et praeconium: τίς ἀγορεύειν βέλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων. Hac igitur de cauſa praefatur, ſe, quamuis nunc primus ſententiam dicat, non primum tamen dicere, quod res noua non agatur: ſimulque

mulque et odium propulſat, et attentionem captat, cum ſignificet, ſe aliquid melius caeteris, quorum conſilia rempublicam nihil iuuerint, in medium eſſe allaturum. τὸ τοίνυν προοίμιον τῇ μὲν διὰ προκαταλήψεως καὶ διασυρμοῦ τῶν πρότερον εἰπόντων, εὐνοϊκὸν, τῇ δὲ προσεκτικὸν μετ' ἐπαγγελίας.

42. 8. ἑτοίμως πράττειν ὑπάρξῃ.] Lego ἕτοιμος. Sic enim et Veneta editio habet, et hoc poſtulant verba infinita πράττειν, εἰσφέρειν, στρατεύεσθαι: etſi Obſopoeus etiam poſt, ἅπαντας ὑπάρχειν ἑτοίμως, pro ἑτοίμως, in ſuo codice exſtare, annotauit. Sed ω et ω ſaepe permutantur.

43. 18. καὶ γὰρ ἐξεργάσαιτο.] Si pro γὰρ legas τοῦτο, (vt habet Obſopoeus) coniungere licebit: καὶ εἰ τὰ τῆς τύχης (εἰ ἡ τύχη) ὑπάρξοι ἡμῖν. καὶ ἐξεργάσαιτο τοῦτο, S. ὅπερ ἤρξατο. Si fortuna nobis fauerit, et huic etiam beneficio quaſi ſummam manum addiderit, id eſt, ſi Philippus ex morbo deceſſerit. Licet et δυνητικῶς exponere: fieri enim poteſt, vt Fortuna, quod coepit, perficiat: et εὐκτικῶς, vtinam vero abſoluat id, quod inſtituit, id eſt, perimat eum, quem proſtrauit.

44. vlt. ἔτι παντελῶς.] M. ἔτοι, vel ἤδη. Sententia eſt: Tametſi hoc non feceritis, (id eſt, ſi non ſtrenue excurreritis, ſicut olim) id quod ego tamen omnino cenſeo faciendum, non tamen in ea re parum momenti erit. ποιήσαιτε.] ὑμεῖς: non ad Philippum pertinet. Nam ε per apoſtrophum abiectum eſt, non ο: ποιήσαιτε lege, non ποιήσαιτο.

45. 2. εἰδὼς εὑτρεπεῖς ὑμᾶς.] Non dubito, quin legendum ſit, εἰδὼς εὑτρεπεῖς ὄντας ὑμᾶς, addito participio, quod ſaepe perperam praetermittitur.

6. μηδενὸς ὄντος ἐμποδὼν.] cum nihil, vel nemo impediat.

8. δεδόχθαι καὶ παρεσκευάσθαι.] Enallage ἐμφατικὴ ad tollendam cunctationem. Alii παρασκευάσασθαι:

σασθαι: quod non diſplicet. Nam τὸ δεδόχθαι iam praeſto eſſe poteſt: τὸ παρασκευάσθαι non item. Sic mox pro πρὸς δὲ τέτοις, alii πρὸ δὲ τέτων, ante haec.

13. μηδὲ τὰς ἐπισολιμαίας ταύτας δυνάμεις.] conductitios exercitus verti. ἀπόστολος veteribus claſſem ſignificat: vnde ἀποστολιμαῖος, claſſicus, claſſiarius, emiſſarius. ἐπιστολή, literae, mandatum. ἐπιστολεύς, γραμματοφόρος, tabellarius, vel ὁ ἐπὶ τῷ στόλῳ διάδοχος τῷ ναυάρχῳ, claſſi praefectus: ἐπιστολιμαῖος, epiſtolaris, τὸ δι' ἐπιστολῆς γιγνόμενον ἢ διαπραττόμενον, ἐπιστολιμαῖοι δυνάμεις, copiae, (vt opinor) quae, cum eſt opus, foris contrahendae, et miſſis literis aut legatis accerſendae ſunt. Apud Euſebium lib. 7. eccleſiaſticae hiſtoriae legitur: ἐπιστολιμαίων δέομαι γραμμάτων. Sic ἐπιστολιμαῖος χαρακτὴρ, ἐπιστολιμαῖα συνθήματα, ἐπιστολιμαῖοι κατηγορίαι. ἐπιστολιμαίους δυνάμεις.] Scilicet λεγέτω τις, ἀλλὰ ταύτην δύναμιν ἐθέλω, ἣ τῆς πόλεώς ἐστι, τετέστι, πολιτικήν: Hermogenes τόμῳ δὲ εὑρέσεων addit πρόσφερε.

Ibid. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεως ἔστω.] M. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεως ἔσαι, καὶ καλῶν. videtur enim neceſſario, quamuis κακοφώνως, addenda coniunctio.

15. τέτῳ πείσεται.] Scilicet ἡ πολιτικὴ δύναμις. Vnde apparet, mercenarios milites non cuiuis duci parere ſolitos.

16. καὶ τροφὴν ταύτῃ πορίσαι κελεύω] τὴν τροφὴν etſi in vniuerſum de ſuſtentatione exercitus intelligere licet, tamen pro annona, ſeu commeatu, quod σιτηρέσιον poſtea dicet, intelligo: vt et cibaria, vel certam pro iis pecuniam ad ſuſtentationem corporis, et aliam pecuniam pro laboribus et periculis dederint militibus, quae coniuncta τὸν ἐντελῆ μισθὸν integrum ſtipendium confecerint. Suidas σιτηρέσιον, τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν. Heſychius ἐφόδιον. Budaeus militarem

litarem annonam et ſtipendium, et teſſeram frumentariam interpretatur. Apud Caeſarem eſt frequens, militibus metiri frumentum, τὸ σιτομετρεῖν, ἢ σιτοδοτεῖν: cuius locum adſcribere libet: Ingreſſo ciuile bellum, centuriones cuiusque legionis ſingulos equites e viatico ſuo obtulerunt: et vniuerſi milites gratuitam et ſine frumento ſtipendioque operam, cum tenuiorum tutelam locupletiores in ſe contuliſſent. Neque in tam diuturno ſpatio quiſquam omnino deſciuit: plerique capti, conceſſam ſibi ſub conditione vitam, ſi aduerſus eum militare vellent, recuſarunt.

46. 16. ἐ γάρ ἐϛι μισθὸς ἀδὲ τροφή.] πότερον ἐκ παραλλήλε, ἢ κατὰ διαϛολήν; Si denae drachmae fuerunt σιτηρέσιον, id eſt, ſi pecunia pro cibariis data eſt, nihil aliud dicit, niſi deeſſe pecuniam, qua ſtipendia militibus ſoluantur.

19. ξενικὸν τρέφειν ἐν κορίνθῳ.] Exſtat Lyſiae ἐπιτάφιος τοῖς κορινθίων βοηθοῖς. et Diodorus lib. 14. meminit ſocietatis ad Corinthum initae a Boeotiis, Athenienſibus, Corinthiis, Argiuis, contra Spartanos. et lib. 15. refert, Timotheum, Chabriam, Calliſtratum, (non Polyſtratum) duces eſſe creatos contra Lacedaemonios.

27. καὶ παρακύψαντα ἐπὶ.] et cum ad bellum noſtrae vrbis obiter reſpexerint: id eſt, ſtatim nos deſerunt: tam diu non inſeruiunt, quam nobis eſſet opus. Cum neminem habent alium, qui ſtipendia numeret, exorto nobis bello, ad nos accurrunt, ad breue ſaltem tempus, dum locupletiorem et liberaliorem dominum inuenerint: ſicut Lucanus egregie cecinit: Nulla fides pietasque viris, qui caſtra ſequuntur, Venalesque manus: ibi fas, vbi maxima merces. Vnde Iſocrates eos κοινοὺς ἁπάντων ἀνθρώπων ἐχθρὸς nominat. quanquam etiam κοινοὶ ἁπάντων φίλοι ſunt, vel ſolius pecuniae potius amici. Idem 2. ad Philippum epiſtola: συνειδότες, inquit, ὅτι τὰ τῶν ξενιτευομένων

μένων στρατεύματα πλείους ἠδίκηκε τῶν πιστευόντων αὐτοῖς, ἢ σέσωκε. Sed verſus illos Lucani vir fortiſſimus et dux, cum alibi, tum re contra Turcas anno 1532. in Pannonia bene geſta, clarus, facete eludit, eos non ad milites, qui antecedant, ſed ad lixas et calones pertinere. Hos enim caſtra ſequi.

47. 9. δέκα ταξιάρχας.] τάξις Suidae continet viros 128. quorum dux quondam ταξίαρχος, nunc ἑκατόνταρχος. Iſta ratione milites conſcriptos oportuit 1280.

10. καὶ ὑπάρχους δύω.] vtrum τὸ δύω duos, an binos, vt et ad στρατηγοὺς et ad φυλάρχας referatur? ἱππαρχία equitum 512. fuit. φυλάρχων quod munus in exercitu fuerit, mihi non liquet. Romani non tribunos plebis modo, ſed militum etiam et tribunos aerarios, et conſulari poteſtate habuerunt. Significat autem, hos nomen inane habere, ſine re.

13. μετὰ τῶν ἱεροποιῶν.] ἱεροποιὸς Heſychius interpretatur ἐπιμηνίας· ἐπιμηνίαν δὲ ἢ ἐπίμηνον, θυσίαν καθ' ἕκαστον μῆνα τῇ νουμηνίᾳ ἐπιτελουμένην.

26. χρήματα τοίνυν.] Conſtructio et collocatio verborum inſolentior. Sed accipio ſic: περὶ χρημάτων τοίνυν, de pecunia, quod ad pecuniam attinet. ἡ μὲν τροφὴ τῇ δυνάμει ταύτῃ (quod ſequitur, κατ' ἐπεξήγησιν accedit, σιτηρέσιον μόνον τοῖς στρατευομένοις) ἐστὶν τάλαντα ἐνενήκοντα, id eſt, ἡ τροφὴ τῆς δυνάμεως ἀπαιτεῖ τάλαντα τοσαῦτα. 100. drachmae minam; minae 60. talentum, talentum 600. aureos facit. Hinc ſuo quiſque arbitratu rationes Demoſthenicas ſupputet: et illud notet, equiti triplum σιτηρέσιον eſſe datum, drachmas tricenas, pediti denas: quorum carnes eſſe viliſſimas vulgaris iocus affirmat: et ipſi milites ſuam luxuriam et licentiam excuſantes, aiunt, eadem ſe conditione eſſe, qua porcos, qui ſaginati iugulentur.

48. 14. ἃ παρ' ὑμῶν κελεύω, γενήσεται.] Fortaſſe legendum ἅπερ ὑπάρχειν κελεύω. vel ἃ παρ' ὑμῶν

ὑμῶν ὑπάρχειν κελεύω. Videtur enim ſignificare, tributum eſſe conferendum, et ſequitur poſtea, αὐτοὶ τῶν χρημάτων πορισαὶ καὶ ταμίαι γιγνόμενοι: etſi τὸ πορισαὶ ad latrocinia et praedas agendas fortaſſe pertinet.

48. 16. ἃ μὲν ἡμεῖς] Talentis 92. fore opus dixit: quae (vti probabile eſt) populus conquiri iuſſit a quaeſtoribus. Qui ratione inita expoſuerunt, vnde ea pecunia petenda eſſet. Catalogus autem de ſcripto, vt apparet, recitatus, hic praetermiſſus eſt, vt et leges et decreta et teſtimonia, et alia ſcripta complura: quae nobis nec inutilia, nec iniucunda lectu eſſent, ſi exſtarent.

17. ἐπειδὰν ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας.] Cum ſententias ſuffragiis veſtris comprobaueritis, facta diſceſſione: verbi cauſa: diuerſas ſententias dixerint Demoſthenes, Demades, Phocion. Qui igitur plures e populo aſſenſores habuerit, τύτε ἡ γνώμη ἐπιχειροτονεῖται.

49. 1. μὴ βοηθείαις πολεμεῖν.] βοήθεια, tumultuarius miles, ad propulſandos hoſtes ſubito coactus. συνεχὴς παρασκευὴ καὶ δύναμις, verſ. 2. conſtans et perpetuus exercitus, qui ſemper in procinctu ſtat, quouis in loco paratus ad vim et inferendam et repellendam. γοητείαις πολεμεῖν, praeſtigiis belligerare, etſi ſcommation infacetum eſt, minus tamen placet.

49. 9. Si legas ῥᾳδίως εἴσεσθε, facile vos Athenienſes ſcietis. aut, εἴσεται, ſcilicet ὁ στρατηγὸς ὑμῶν. ῥᾳδίως ἔξαι ſuſpectum eſt, niſi addatur γνῶναι. Malim quidem ῥᾴδιον ἔξαι. Sed et id ante poſitum eſt, et quocunque te conuertas, nulla via bona eſt. Locus videtur corruptus, et vatem potius, quam interpretem poſtulare. Principio ſic verteram: Eo autem anni tempore, cum et appellere ad terram, facile eſt, et a ventis nihil periculi, ad ipſam regionem et mercatuum aditus facile milites accedent. Hegendorphi-

nus, ac potius Melanchthon Hegendorphini nomine, ſic interpretatur, neglectis verbis: Anni tempeſtates et ſecundos ventos, et omnia, quibus opus erit, prouidebit imperator. Alius quidam anonymus: Et facile erit obſeruare anni tempus, in quo non difficile terram attingere, et videre ventorum conſtantiam circa eandem regionem et circa oſtia ciuitatum oberrare. Paulus Manutius, vir doctus et diſertus, quem honoris cauſa nomino, vt meretur, hunc locum, ſi non vere, perſpicue certe et eleganter tranſtulit, hoc modo: De anni vero tempore, cum ſcilicet ad terram liceat accedere: aut quibus ventis ipſam regionem et emporiorum oſtia petere ſit tutum: non difficilis erit animaduerſio. Pertinent haec ad eum, quem vos exercitui praefeceritis: qui et de re et de tempore conſilium ex occaſione capiet. Ego, quae vos agere oporteat, expoſui. Afferant alii, me volente et cupiente, meliora et certiora. Ego meam dubitationem, ac potius ignorationem, ingenue confiteor.

49. 10. *ὁ τέτων κύριος καταςὰς ὑφ' ὑμῶν.*] Sic Baſilienſis. Manutianus, *ὁ κύριος καταςὰς ὑμῶν*: quod magis placet, cum ſignificet, imperatorem Athenienſium Athenienſem eſſe oportere. Mox pro *ἂν ταῦτα*, lego, *ἂν δὲ ταῦτα.*

14. *καὶ τἆλλα πάντα παρασκευάσαντες, τοὺς ςρατιώτας, τὰς τριήρεις, τὺς ἱππέας, ἐντελῆ. πᾶσαν τὴν δύναμιν.*] Coniungo *παρασκευάσαντες τἆλλα πάντα ἐντελῆ*: Manutius *ἐντελῆ πᾶσαν τὴν δύναμιν* interpretari maluit: copias plane vniuerſas lege lata diſcedere a bello prohibueritis.

50. 1. *καὶ τὴν ἱερὰν ἀπὸ τῆς χώρας ἄγετ' ἔχων τριήρη.*] Intelligo *τὸ θεωρικὸν πλοῖον*, de quo eſt apud Platonem: quo ſacrificia Delum ab Athenienſibus peruehebantur.

50. 13. καὶ προεῖδεν ἕκαστος.] M. πρόοιδεν, praeſcit, ante nouit, ſicut σύνοιδα, ἔξοιδα, praeterito medio. προεῖδον, prouidi, proſpexi, vnde προϊδεῖν, ſed a πρόοιδα προειδέναι, οι in ει mutato.

22. τὰς χωρὶς οἰκοῦντας.] S. τῶν πρώην δεσποτῶν ἀπελευθέρους, libertinos, qui relicta patroni familia ſuum ipſi negotium gerunt.

51. 15. καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ.] M. ὅνπερ.

24. ὥσπερ δὲ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν.] Non multum ab hac ſimilitudine abhorret, quod eſt apud Ariſtotelem ά. τῶν μετὰ τὰ Φυσικὰ· οἷον (φησὶν) ἐν ταῖς μάχαις οἱ ἀγύμναστοι ποιοῦσι. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι περιφερόμενοι τύπτουσι πολλάκις καλὰς πληγάς· ἀλλ' ὅτ' ἐκεῖνοι ἀπ' ἐπιστήμης· ὅτε δ' ἔτοι (οἱ πάλαι φιλοσοφήσαντες) ἐοίκασιν εἰδόσι λέγειν, ἃ λέγουσι.

52. 4. ἀδὲ περὶ τῶν χρημάτων προορᾶτε οὐδέν.] Cum pecuniae ſint nerui bellorum, non incommoda eſt haec lectio. Malo tamen cum Obſopoeo, πραγμάτων, quod omnia complectitur. et quid ſi legas, ἀδὲ πρὸ τῶν πραγμάτων.

10. καταγελῶσι τὰς ἀποσόλους.] Haec coniungo, etſi forte legendum, τῶν τοιούτων ἀποστόλων. et poſtea οἱ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει. Durum enim fuerit, τεθνᾶσι τὰς τοιούτους ἀποστόλους, ἀντὶ τοῦ διὰ τὰς, ἢ ἕνεκα τῶν τοιούτων ἀποστόλων, ἀδαμῶς θαῤῥοῦντες τούτοις.

17. ῥᾳδίως ἐνθένδε ὦσι.] Lego cum Obſopoeo, πρὸς ὑμᾶς ψευδόμενοι ῥᾳδίως ἐνθάδε ὦσι.

54. 3. οἱ μὲν περιιόντες] Similis eſt locus περὶ τῶν λογοποιούντων in Philippica Iſocratis, cum hoc conferendus.

5. τὰς πολιτείας διασπᾷν.] ἢ ὀλιγαρχίας, ἢ τυραννίδας ἐγκαθιστάντα ταῖς πόλεσι. Nam fuit haec Graecorum ratio: Reges, vrbes gubernari a ſingulis: Oligarchici, vt Lacedaemonii, a paucis: Democratici,

vt Athenienſes, a multis, hoc eſt a plebe, voluerunt. Hoc illud eſt, quod ait Thucydides τῇ ά. τὸς λακεδαιμονίος βέλεσθαι τὸς συμμάχος ἐπιτηδείως σφίσιν αὐτοῖς πολιτεύεσθαι, τετέχθαι, ὀλιγαρχεῖσθαι.

Ibid. ὡς πρέσβεις πέπομφεν ὡς βασιλέα.] Nam cum Iſocratis impulſu bellum Perſicum animo agitaret, probabile eſt, et eius ingenio dignum, per foeciales prius eum res repetere voluiſſe: hoc eſt, τὰς κατὰ τὴν ἀσίαν ἑλληνίδας πόλεις καὶ νήσους ἀξιῶν ἐκεῖνον ἐλευθέρας ἀφεῖναι, καὶ τῆς εὐρώπης παντελῶς ἀποσῆναι, ἀρκέμενον τῇ τῶν ἐν τῇ ἀσίᾳ κατοικέντων βαρβάρων ἀρχῇ.

7. οἱ δὲ λόγοι πλάττοντες ἕκαστος περιερχόμεθα] Etſi et haec lectio excuſari poteſt, malim tamen ἕκαστοι. Sic in oratione περὶ εἰρήνης, μὴ πάντες, περὶ τῶν ἰδίων ἕκαστος ὀργιζόμενος: ſeruata numerorum congruentia.

18. ἠλπίσαμέν τινα.] Haud ſcio, an haec de Philippo, an de aliquo duce aut ſatrapa Perſico intelligenda ſint. Ac multa ſane, mea quidem opinione, apud Graecos et Latinos autores occurrunt, hiſtorica praeſertim, in quibus praeſtet in ipſius ſcriptoris verbis acquieſcere, quam ſeſe fruſtra fatigando, incertas coniecturas perſequi.

55. 6. νικῶν δ' ὅτι.] Opportuna clauſula, qua et Melanopum Calliſtrati aduerſarium in republica, cum ab illo corruptus largitionibus de ſententia decederet, vſum eſſe, Plutarchus tradit: ὁ μὲν ἀνὴρ ἐχθρὸς, τὸ δὲ τῆς πόλεως νικάτω συμφέρον. Quae victoria ſi omnibus propoſita eſſet, (fieret autem hoc, ſi appetitum rationi obedientem praeberemus) facile in concordiam rediretur, et capitales inimicitiae in ſummam beneuolentiam et mutuum amorem conuerterentur. Deus enim caritas eſt: et qui in caritate manet, in Deo manet; qui autem fratrem ſuum odit, homicida eſt, et ex

et ex patre diabolo. Sed plerique fratres agnoſcunt non niſi aſſentatores (aſſenſores dicere volui) ſuos, et omnium cupiditatum miniſtros. Reliqui inimici habentur et perduelles.

ANNOTATIONES IN ORATIONEM DE PACE.

HIERONYMVS WOLFIVS CANDIDO LECTORI.

Ad pag. 55. *Ipſa res, et operis, quod conficiendum reſtat, magnitudo, orationumque multitudo, me admonent, vt ſtudeam breuitati poſtinac, nec annotem quicquam niſi neceſſarium. Ea porro iudico neceſſaria, quae neque ex interpretatione mea ſatis cognoſci poterunt, et aliquid habent dubitationis. Artificium autem rhetoricum καὶ τὴν δεινότητα τῶν Δημοσθένους λόγων, quis aut paucis ſe exhauſturum confidat, aut, vt prolixe agat, ſe ſcopum attigiſſe, accuratioribus in hoc genere et moroſioribus probaturum? Itaque praeſtare cenſeo, nihil, quam non ſatis, dicere. Oſtendit Vlpianus (quem cur nonnulli tantopere contemnant, equidem non video) viam cogitandi non peſſimam, mea quidem ſententia. Quam qui, Hermogene praeſertim et Libanio comitibus adſcitis, ingreſſus fuerit, in caeteris etiam orationibus, quid ſpectandum, quo contendendum ſit, non ignorabit. In hiſtoriis autem, quae ex ſcriptoribus rerum ab Athenienſibus, Lacedaemoniis, caeterisque Graecis, et a Philippo et Alexandro geſtarum facile depromi poſſent, ipſe ſibi fere commentarius eſt Demoſthenes. Iam locos communes, qui ſaepe ampliſſimam declamitandi, et noſtra tempora cum Philippicis conferendi mate-*

riam praeberent, ſeorſim annotatos, prudentis lectoris cogitationi de induſtria reliquimus. Verba et res, ne eadem ſaepius repetenda ſint, cauebit index alphabeticus: e quo requirenda erunt ea, quae nos conſulto, μὴ δὶς ἡ πρᾶμβη θάνατος, praetermiſimus. Quae cum ita ſint, et noſtro et lectoris otio atque commodis, breuitati ſtudentes, ſine cuiusquam iuſta, vti ſpero, reprehenſione, conſulemus.

IN ARGVMENTVM.

Pag. 55. 13. In Arg. Or. de Pace. ἀπεκωλύθη τῆς εἰσόδου] Id eſt, ἀπεκρούσθη, vt habet Obſopoeus.

56. 9. πολεμήσειν αὐτούς.] Lego αὐτοῖς, ſcilicet ἀθηναίοις. πολεμεῖν τινι, bellum cum aliquo gerere: ἐκπολεμοῦν τινά τινι, aliquem ad bellum alicui faciendum concitare.

14. ἔτος ὁ λόγος παρεσκευάσθη μέν, ὃ μὴν εἰρῆσθαί μοι δοκεῖ.] M. παρεσκευᾶσθαι, ἀπαρεμφάτου παρῳχημένῳ.

IN ORATIONEM.

Pag. 57. 5. κατὰ ταὐτὰ ἡγεῖσθαι.] ὁμογνωμονεῖν, συμψήφους εἶναι, conſentire de eo, quod futurum ſit e republica.

15. τὰ δὲ πράγματα, καὶ περὶ ὧν βουλεύεσθε.] ὁ καὶ σύνδεσμος παρέλκοντι ἔοικεν.

22. καὶ τὰ προειμένα σωθήσεται.] Plus pollicetur, quam praeſtat. Nam de recuperandis amiſſis nihil dicit: tantum bellum Amphictyonicum caueri iubet.

Ibid. ἀκριβῶς δὲ.] περιαυτολογίαι alioqui odioſae ſunt, ſed hic perſtringit arrogantes ac turbulentos oratores, quos Athenienſibus eſſe gratos, etiam alibi queritur, ſuamque modeſtiam commendat.

58. 4.

58. 4. τῶν ἐν Εὐβοίᾳ ταραττομένων πραγμάτων.] Vide τὰς ἀντιπάλους λόγους de expeditione Athenienſium in Euboeam.

10. μετὰ τῆς προσόφλειν αἰσχύνην.] O. προσοφείλειν.

ἅπαντας ἠσθῆσθαι.] O. γινώσκειν.

16. τῆς τέχνης.] Accedebat impune ad Philippum, vt hiſtrio, proditor cum eſſet: ac ibi edoctus, quid facto eſſet opus, curabat per oratores atque alios, vt Athenienſes conſilia ſequerentur, tam ſuae libertati pernicioſa, quam regno Philippi amplificando opportuna. Quanta autem in gratia Philippi hiſtriones et poetae fuerint, e ſecunda Olynthiaca, et falſae legationis oratione apparet. Pro τὰ περὶ ὑμῖν, v. 18. malim τὰ παρ' ὑμῶν, quanquam parum intereſt.

59. 4. ἣν ἐνθάδε ἐκέκτητο φανερὰν οὐσίαν.] ἀφανὴς οὐσία, pecunia ſiue domi recondita, ſiue apud menſarios collocata, ſiue in negotiationem collata. φανερὰ, aedes, fundi, praedia, domeſticum inſtrumentum.

58. 22. οὐδὲ εἷς γὰρ ἦν.] Accipi poteſt pro οὐδεὶς, id eſt, nemo defendit Neoptolemum; ſed ipſe cauſam ſuam egit, vel, plurimi fuerunt eius defenſores, id eſt, totus populus, vos ipſi eum defendiſtis.

23. ἐν Διονύσου.] Scilicet ναῷ, in Bacchi aede, aut ἑορτῇ, feſto, et ſic ego verti. Nam ex oratione περὶ στεφάνου conſtat, in theatro actas fuiſſe tragoedias. Sententia eſt: Vos ita fauiſtis hiſtrioni proditori et perduellionis reo, ac ſi tragoediam ageret, non capitis cauſam diceret, voluptatis ſtudioſi cum pernicie reipublicae.

59. 7. τοῖς λόγοις ἀποφανθέντα.] Scilicet, τὰ πράγματα: per eas orationes declarata eſſe negotia.

15. τήν τε Θηβαίων πόλιν διοικεῖν.] Thebanorum vrbem adminiſtraturum, id eſt, ſeruitute oppreſſurum, coacturum in ordinem. Sed cenſeo legen-

dum διοικιεῖν, a διοικίζω, et non a διοικέω, ἀνάξατον ποιήσειν, diſſipaturum, euerſurum, in pagos redacturum. Sic Iſocrates: λακεδαιμόνιοι μαντινέας διώκισαν. τῷ διοικίζειν contrarium eſt τὸ συνοικίζειν, ἢ οἰκίζειν, vt paulo ante: θεσπιὰς καὶ πλαταιὰς οἰκισθήσεσθαι. Sint cauti lectores in praeteritis et futuris et aoriſtis verborum οἰκέω, quod η, et οἰκίζω, quod ι in illis temporibus habet: vt ᾤκηκα, ᾠκήκειν, ᾤκησα, οἰκήσω· et ᾤκικα, ᾠκίκειν, ᾤκισα, οἰκίσω. quae librarii plerumque confundunt.

60. 7. οἴχεται φέρον καὶ καθείλκυσε.] τὸ φέρον non tam eleganti pleonaſmo additur, quam celeritatem quandam et impetum ſignificat.

61. 1. εἰ γενήσεται πόλεμος πρὸς ὑμᾶς αὐτούς.] Lego πρὸς ὑμᾶς αὐτοῖς: Si ipſi bellum contra nos ſuſceperint. Stupor Boeotorum in prouerbium abiit. Pindarus: τὴν πάλαι λοιδορίαν, Βοιωτίαν ὗν, ἀποτρίψαντες, et Horatius:

Boeotum in craſſo iurares aëre natum.

3. τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφεδρεύων καθεδεῖται.] παρὰ τὸ καθέζομαι. O. κατεδεῖται, παρὰ τὸ κατέδω: Alium, captantem occaſiones, bona illa deuoraturum. Sed prior lectio magis placet.

9. εἰς τὴν οἰκείαν εἴ τις ἐμβάλοι.] ἐκ αὐτῶν τῶν συμμάχων, ἀλλὰ τῶν πολεμουμένων, εἴτε θηβαίων, εἴτε ἀθηναίων.

25. ἔτι ἐχθροτέρως.] Hoc malo, quam ἐχθροδεξέρως, aut ἐχθρῶς. Nam et comparatiuus requiritur: et ἐχθρώδης parum vſitatum, et ἐχθρὸς non tantum ἐχθίων, ἔχθιστος, ſed etiam ἐχθρότερος, ἐχθρότατος facere poteſt κατ' ἀναλογίαν.

13. ὥστε εἶναι καὶ κρατεῖν.] Id eſt, ζῆν, μὴ ἀνασάτους γίνεσθαι, σῶς ὑπάρχειν: quam vocem ſubintelligi arbitror, vt et apud Ciceronem 1. de Officiis verbum ESSE ponitur: Sic cum Celtiberis, cum Cimbris bellum vt cum inimicis gerebatur, VTER ESSET,

ESSET, non, Vter imperaret. Vbi fortaſſe legendum: Vtri eſſent, non, Vtri imperarent.

61. 24. ἐνδέχεσθαί τι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων.] Impedire quaedam acta illorum, non conſentire in omnia. Alias eſt τὸ διαδέχεσθαι: hic vero ἀπείργειν καὶ κωλύειν, vt et Suidas exponit. quaſi dicas intercipere, et interuertere.

62. 4. πέρα τοῦ.] M. καὶ πέρα τοῦ, id eſt, καὶ παρὰ τὸ συμφέρον, non περὶ τοῦ.

5. ὥσπερ καὶ περὶ Φωκέας.] S. γέγονεν. Significat, Phocenſis belli ſocietate multos cum detrimento ſuo implicatos. Aliquid mali propter ſocium malum non minus, quam propter vicinum.

8. τὰ αὐτὰ πάντες ἔπραξαν.] Vel, eadem egerunt, vel, eodem modo cum illis actum eſt. Nam vtrumque et ſententia patitur, et verbi vis.

12. τὴν χώραν ἔχειν.] Phocidem intellige, quam Philippus eis donarat: aut certe de Orchomeno et Coronea, reliquaque Boeotia, quam eis ſubegerat.

15. ὐδὲν ἂν αὐτοῖς ἐδόκει εἶναι.] S. πεπραγμένον, ὐδὲν ἂν διαπράξασθαι, ἢ κατακτήσασθαι, nihil eos recuperaturos fuiſſe, neque Coroneae, nec Orchomeni, nec Phocidis potituros.

Ibid. ταῦτα δὲ.] S. τὸ ἐξερῆσθαι τῆς δόξης. Noluerunt rerum geſtarum gloriam ſibi a Philippo intercipi: de qua retinenda non minus, quam de ſtabiliendis et augendis opibus ſuis laborabant. Qua de re vide Iſocratis Philippicam ab hoc loco: καλλίστην μάχην νικήσαντες, καὶ μεγίστην δόξαν ἐξ αὐτῆς λαβόντες, etc.

21. ἐῤῥῶσθαι.] χαίρειν, hoc eſt, eos falſum dicere puto, rem ita ſe habere nego.

22. ἔμελλεν.] Legendum ἔμελεν a μέλει.

23. καὶ τὴν δόξαν τοῦ πολέμου, τοῦ δοκεῖν δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι.] ἀντίπτωσις quaedam: ἀντὶ τοῦ, τὴν δόξαν τοῦ δοκεῖν τὸν πόλεμον κρίσιν εἰληφέναι δι' αὐτὸν,

τετέσι, τελευτὴν καὶ συντέλειαν. Alia eſt κρίσις ἰατρικὴ, alia, πολεμικὴ, ſed vtraque rei finem ſpectat.

62. 24. καὶ τὰ πύθια θεῖναι δι' ἑαυτῦ.] Ludos Delphicos in Apollinis honorem inſtitutos, quorum ſummam fuiſſe celebritatem notum eſt. θεῖναι τὰ πύθια, eſt ἀγωνοθέτην εἶναι, qui maximus honos apud Graecos habebatur.

28. ἐφ' ἑαυτὰς ἡγῦντο εἶναι.] καθ' αὑτῶν: ἐνόμιζον βλαβήπεσθαι ἐκ τύτων.

Ibid. πυλαίας.] Ius Amphictyonicae dignitatis.

63. 1. δυοῖν.] τῆς πυλαίας καὶ τῶν πλεονεκτημάτων κύριοι γενέσθαι. τὰ ἐν δελφοῖς πλεονεκτήματα intelligo, partem agri Delphici eos accepiſſe. Alioqui τὸ δυοῖν παρέλκειν putarem. Δυεῖν ψήφοιν ὁ Φίλιππος κύριος ἐγένετο, ἀχὶ δὲ, ὡς οἶμαι, καὶ οἱ θετταλοί.

9. καὶ τὰ δίκαια λέγειν.] Malim ποιεῖν, aut καὶμὲ τὰ δίκαια λέγειν: vel καὶ τὰ δίκαια λέγειν ἐμὲ.

10. πρὸς δὲ τὰς.] F. πρὸς δὲ, S. τύτοις, τὰς. Adhaec. Alioqui malim τὸ, πρὸς δὲ, omitti, et legi: τὰς δὲ οἰομένας, etc. βέλομαι λογίσασθαι πρὸς τὰς οἰομένας, videtur inſolens.

Ibid. ὑπομένειν δεῖν.] O. ὑπομεῖναι, quod eſt mollius.

12. ἡμεῖς θηβαίας ἐῶμεν ἔχειν τὸν ὠρωπόν.] Sententia eſt: parum et ſapienter et conſtanter eos facere, qui, cum ad maiora et ſua conniueant, ſummum ius in minoribus et alienis velint perſequi.

24. περὶ τῆς ἐν δελφοῖς σκιᾶς.] Sic Amphictyoniam ſeu Pylaeam per contemtum appellat. Alludit autem ad ὄνυ σκιὰν: etſi quid eſt aliud ſummus ille conſeſſus regum et principum, niſi vmbra quaedam, breui tranſitura? quae vbi praeteriit, perinde eſt, ac ſi nulla fuiſſet. Sic vmbra vmbrae ſuccedit, Philippus Phocenſibus, Antipater Philippo, et deinceps aliis.

alii,

alii, donec vna cum vmbris ipſe etiam locus eſt redactus ad nihilum.

IN SECVNDAM PHILIPPICAM.

IN ARGVMENTVM LIBANII.

Pag. 64. 6. Καὶ τοῦτο αὐτῷ καταμαρτυρῶντος πράξειν φησί.] Haud dubie, contra codicum conſenſum, legendum, καὶ τοῦτ' αὐτῷ καταμαρτυρεῖν τὰς πράξεις φησὶ, vt et Cicero: Vbi rerum (inquit) teſtimonia adſunt, quid opus eſt verbis?

10. πόθεν δὲ ἔτοι καὶ περὶ τίνων.] O. παρὰ τίνων, a quibus. Sed illud melius. Nam τὸ πόθεν et locum et perſonas complectitur. Poſt lego, ὡς ἐπαγγειλάμενον πολλὰ, et, ἐδὲ γὰρ ὑπεσχῆσθαί φησιν.

17. ἐλέγχος ἀπαιτεῖ.] Poſtulat ſe conuinci vanitatis et inſidiarum, ſi omnino tacere non poſſint.

21. συγκροτεῖ] Suidas συνάγει, αὔξει, συνίστησι καὶ συνδεῖ, πρὸς ἁρμονίαν ἄγει, συνέχει, συμπράττει. quod Lacedaemoniis applaudat, adiutor ſit.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 65. 3. in Orat. τὰς ὑπὲρ ὑμῶν λόγους.] ὅτι ὑμεῖς καὶ δίκαια καὶ φιλάνθρωπα πράξαντες τυγχάνετε· Φίλιππος δὲ τἀναντία τούτων.

6. ὡς ἔπος εἰπεῖν.] ὡς φαίνεται, ὡς ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν (ſic enim legendum) ὡς τύπῳ περιλαβεῖν. Vide Suidam. ὡς ἔπως, ὡς λόγος, ſcilicet ἐστὶν, vt dicitur. Platoni ἄρχων ὁ ὡς ἔπος εἰπεῖν (τὸ εἰπεῖν videtur delendum) eſt, ὁ δημοτικῶς λεγόμενος, is ſcilicet, qui rerum potitur, qualiscunque eſt: ὁ τῷ ἀκριβεῖ λόγῳ ἄρχων, verus princeps, qui ſapientia et virtute aliis antecellit. ἀ. πολιτειῶν.

7. ἐδ' ὧν εἵνεκα.] ἐδὲ τοιαῦτα γιγνόμενα, δι' ἃ.

66. 3. ἐξελέγχει παραβαίνοντα.] ὅτι παραβαίνει.

νει. Sic ὁρῶ φαινομένης, ὅτι φαίνονται, ὁρῶ φαίνεσθαι Latine.

66. 4. πᾶσι τοῖς ἕλλησιν ἐπιβουλεύοντα.] ὅπως ἂν καταδουλώσηται αὐτὸς, καὶ ὑποχειρίους λάβῃ.

9. ὑμεῖς οἱ παριόντες.] Scilicet ἐπὶ τὸ βῆμα, οἱ λέγοντες, οἱ ῥήτορες, οἱ συμβουλεύοντες.

Ibid. ἀφέξαμεν.] κατὰ συγκοπὴν, ἀντὶ τοῦ ἀφεστήκαμεν. ἀορ. β ellet ἀπέστημεν διὰ τοῦ π. καὶ η.

11. ὡς δειναὶ καὶ χαλεπαί.] Scilicet ἐστὶν, αἳ ποιοῦσι.

12. οἱ καθήμενοι.] Scilicet ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οἱ ἀκούοντες.

13. συνίητε.] ἀντὶ τοῦ συνιῆτε. Dicitur enim praesenti subiunctiui ἐὰν συνιῶ, ῇς, ῇ, vt ἐὰν τιθῶ, τιθῇς.

15. ἐφ' ὧν ἐστι νῦν.] ἃ πράττει, περὶ ἃ σπουδάζει καὶ ἀσχολεῖται.

16. ἀργῶς ἔχετε.] ἀργοὶ ἐστέ.

Ibid. συμβαίνει πρᾶγμα, etc. ἔχειν ἄμεινον.] συμβαίνει πρᾶγμα. τὸ ποῖον; τὸ ἔχειν ἄμεινον, κατ' ἐπεξήγησιν, ὥστε ἔχειν ἄμεινον.

19. ἐκείνῳ μὲν αἱ πράξεις, ὑμῖν δ' οἱ λόγοι.] S. ἄμεινον ἔχουσιν. Alioqui ἀντίπτωσις erit, cum constructio postulet, συμβαίνει ἄμεινον ἔχειν, ἐκείνῳ μὲν τὰς πράξεις, ὑμῖν δὲ τοὺς λόγους.

21. καὶ πόνος οὐδεὶς.] Res facilis et nullius negotii est.

22. καὶ μὴ προελθόντα.] ὅπως μὴ τὰ πράγματα προελθόντα λήσει ἡμᾶς, μὴ προέλθοι ὑπ' αἰσθομένων ἡμῶν.

23. ἐπισήσεται.] S. ὁ Φίλιππος. ne adducat contra nos, vel μέγεθος δυνάμεως ἐπισήσεται, ne magnitudo copiarum ingruat, id est, ne tantis copiis et viribus oppugnemur.

24. οὐδ' ἀντάραι.] οὐδὲ παρατάξασθαι, καὶ ἀντεπεξιέναι τοῖς πολεμίοις, διὰ τὸ μὴ ἀξιομάχους ἐκείνοις εἶναι.

66. 27.

66. 27. τὰ σώσοντα.] τὰ σωτήρια, ſalutaria.

28. ἀντὶ τῶν ῥάστων προαιρετέον.] Compoſitum pro ſimplici κατὰ πλεονασμόν. Sic Iſocratis Panegyrico: ἅμα τέτ᾽ ἐκαλλίστες εἶναι τῶν λόγων προκρίνας, etc.

67. 2. ἐφ᾽ ὑμᾶς.] καθ᾽ ὑμῶν, εἰς τὸ καταδηλώσασθαι ὑμᾶς.

3. βούλομαι δεηθῆναι ὑμῶν, ἀκοῦσαί μου.] ἵνα ἀκούητέ μου. Multa verba Graecorum feruntur in infinitiuum, qui Latine per vt τελικὸν eſt exponendus.

5. μοὶ παρέσχηκε προσδοκᾶν.] Sic γ. ὁλ. ὃ ταὐτὰ παρίσαταί μοι γινώσκειν.

7. βέλτιον τῶν ἄλλων προορᾶν.] S. τὰ μέλλοντα. et βέλτιον ἀντὶ τοῦ μᾶλλον.

8. οἱ θαῤῥοῦντες.] S. αὐτῷ, aut abſolute, οἱ μηδὲν δεδιότες, ſecuri, imperterriti.

12. τῶν ἐν Φωκεῦσι πραγμάτων.] τῆς ἀμφικτυονίας, καὶ τῆς διαθέσεως τῶν πυθίων, μᾶλλον δὲ, ὅλης τῆς Φωκίδος.

16. τὰς λογισμὰς ἐξετάζων.] λογιζόμενος, καὶ σκοπῶν, πῶς ἂν πλεονεκτήσειε; τὰς λογισμὰς ἀναφέρων ἐπὶ πλεονεξίαν.

19. τοῖς ἡμετέροις ἤθεσι.] ἀντὶ τοῦ, ἡμῖν τοῖς τοιαῦτα ἤθη ἔχουσι.

21. προεῖσθε.] εὐκτικῶς, πρόησθε δὲ, ὑποτακτικῶς. ἀόρ. β.

24. ἄν τι.] ἐάν τι.

25. ὥσπερ ἄν.] S. ἠναντιώθητε.

28. καὶ ὐχ ὅπως.] ὃ μόνον οὐκ ἀλλὰ καὶ.

68. 2. ταῦτα ὑπειληφὼς.] ταὐτὰ, eadem ſentiens.

Ibid. ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ᾽ ὑμῶν ἐγκώμιον] καθ᾽ ὑμῶν, ἀντὶ τοῦ, ὑμέτερον, ἢ ὑμῶν. τὸ κατὰ, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ, in bonam partem. paulo poſt aliter, ὑπείληφε περὶ ὑμῶν, in bonam: κατ᾽ ἀργείαν, in malam.

68. 9.

68. 3. ὡς ἑτέρως.] τὸ ὡς abundat eleganter.

9. κέκρισθε προέσθαι.] ἀντὶ τοῦ, κέκρικε Φίλιππος ὑμᾶς προήσεσθαι.

12. ἐξὸν αὐτοῖς τῶν λοιπῶν ἄρχειν.] Fides sit penes autorem. Scribit idem Isocrates in Panegyrico. Sed Herodotus huius rei nullam, quod sciam, facit mentionem.

13. ὑπακούειν βασιλεῖ.] πειθαρχεῖν. Dicitur etiam ὑπακούω σοῦ, vt Thucydides, ὑπακούοντες τῶν ἀθηναίων.

14. ἀλέξανδρος ὁ τούτων πρόγονος.] Fortasse τούτου. aut τούτων, τῶν μακεδόνων: Series generis, Amyntas, Alexander, Amyntas, Philippus, Alexander. Vide Herodoti Polymniam.

25. ἐπὶ τοῖς δικαίοις αἱρήσεσθαι.] Eam amicitiam iustitiae limites non excessuram: vos neque ministros libidinum fore, neque adiutores ad iniurias.

69. 1. τριήρεις ἐνέσας.] Fortasse ἔσας, aut παρέσας. Quomodo enim triremes inerunt Thebanis, aut Argiuis?

Ibid. ἀδ' ἐν μὲν τῇ μεσογαίᾳ.] Sententia est: Cum Philippus terra imperium affectet, multo magis eum velle mari dominari. sed quanquam vos ad parandum maris imperium sibi nouit esse opportunissimos, tamen diffidit vestrae integritati.

3. ἀδ' ἀμνημοσύνῃ.] Hoc est, mauult fidem frangere, quam nos, qui adiutores iniuriarum non sumus, habere amicos, et deuincire sibi beneficiis. ἔτυχεν dixit, vt significet, Athenienses precibus et pollicitationibus Philippi victos, pacem ei concessisse, cum ipsi bello essent superiores, ac minime defatigati.

5. πάντα ταῦτα εἰδώς.] Et maiorum nostrorum virtutis gnarus, nec oblitus pollicitationum.

7. ἀλλὰ τῷ δικαιοτέρως ἀξιῶν.] ἀντὶ τοῦ κρίνειν, durum videtur, quod iustiores iudicaret Thebanos. Malim,

Malim, τῷ δικαιότερ' ἀξιῶν, quod aequiora poſtularent.

69. 9. μεσσήνην.] Vide Archidamum Iſocratis.

10. λακεδαιμονίοις κελεύων ἀφιέναι.] κελεύω σοὶ ferri poteſt. Sed malim λακεδαιμονίους.

12. ἀλλ' ἐβιάσθη, νὴ Δία.] Ironica refutatio. Hic obſeruabis formulas ὑπόπτως ἔχειν πρός τινα, pro ὑποπτεύειν, ſuſpectum habere, diffidere. Deinde verba μέλλει, μελλήσει, οὐ μέλλει. Significat μέλλω et futurum tempus et moram. Eleganter igitur ludit amphibolia ſignificationis. Sic in oratione περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ· ὡς καὶ τῷ μελλῆσαι δώσοντι δίκην, vt qui rationem reddere cogatur etiam de futuro, id eſt, de his, quae acturus eſſe putatur, aut dicitur.

23. ἐσὶ προσδόκιμος.] προσδοκᾶται exſpectatur, eſt in exſpectatione: ſperant eum cum magnis copiis aduentare.

Ibid. τὰς μὲν ἂν ὄντας.] Refutat fabulas quorundam, vt abſurdas et repugnantes. Sententia eſt: Cum hoſtes Thebanorum reliquos, Lacedaemonios, tollere ſtudeat e medio, qui conſentaneum eſt, eum Phocenſes pene ad internecionem, in gratiam Thebanorum, deletos, velle in integrum reſtituere?

28. ἀπεγίνωσκε.] Si eos improbaret et ſuſpectos haberet, ſi eis diffideret.

70. 2. ἐκ πάντων δ', ἄ τις ὀρθῶς θεωρήσῃ.] Puto legendum, ἐκ πάντων δ' (ἄν τις ὀρθῶς θεωρήσῃ) δῆλον, ὅτι πάντα πραγματεύεται, κατὰ τῆς πόλεως συντάττων. S. ἑαυτὸν, ἢ αὐτὰ, ἀντὶ τοῦ, συνταττόμενος, ἢ παρασκευαζόμενος. Adiungit ſibi ſocios, per quos nos oppugnet. Felicianus habet, ἐκ πάντων δ' ἄν τις ὀρθῶς θεωρήσῃ, ὅτι. Quod ferri poteſt, ſi τὸ ὀρθῶς deleatur.

3. καὶ τοῦτ' ἐξ ἀνάγκης τρόπον τινά.] Sic C Memmius apud Salluſtium in Iugurthino: Nam fidei quidem

dem et concordiae quae ſpes eſt? Dominari illi volunt: vos liberi eſſe. facere illi iniurias: vos prohibere. Poteſtne in tam diuerſis ingeniis pax aut amicitia eſſe?

70. 18. *τὲς ταὐτὰ βελομένες τύτοις.*] *τὲς ὁμονοῦντας θηβαίοις.* Niſi placeat *τύτῳ* pro *αὐτῷ.*

71. 1. *τὴν πρὸς ὑμᾶς αὐτός.*] Malim *ἡμᾶς*, vt de Athenienſium inimicitiis, a Philippo propter Potidaeam ſuſceptis, intelligatur.

6. *πολὺν τῆς ἑαυτῶν.*] *μᾶλλον δὲ τὲν πάντα.* Neque enim (quod ſciam) inſtaurata eſt Olynthus illa aetate.

7. *ὑπ' ἀλλήλων*] A Laſthene et Euthycrate.

11. *δεκαδαρχίαν.*] Decemuiratum nunc apud eos inſtitutum. Philippum decuriones ſingulis ciuitatibus praefeciſſe intelligo, id quod et Lacedaemonii fecerunt.

12. *τὴν πυλαίαν ἀποδόντα.*] Hinc apparet, eos Pylaeam amiſſam recuperaſſe Philippi opera, cum et ipſi prius fuiſſent Pylagorae.

17. *θεωρεῖτε.*] Cauete, quia latet anguis in herba. Ineſcat vos pollicitationibus: ineſcatos male perdet. Sirenes cantus ſuauitate nautas delinitos et conſopitos lacerant.

72. 1. *ἀλλοτριωτάτας ταύτη καὶ τὰς προσηγορίας.*] Quaſi vero regnum et libertas inter ſeſe pugnent: ac non potius et legum et regum ſerui ſimus, vt liberi eſſe poſſimus. Sed e regno procliuis lapſus eſt in tyrannidem: vt et noſtrae aetatis exempla docent.

3. *καὶ νόμοις| ἐναντίος.*] Iſocrates *παραινέσει*: *ἰσχυρότατος νόμος ὁ τῦ βασιλέως τρόπος.*

14. *ὡς ἐκ τῦ μηδὲν.*] *τὸ ὡς* puto redundare, et ex ſuperioribus huc quoque per incuriam inculcatum. Nam *περιτειχίζεσθε*, vel *περιτοιχίζεσθε*, (vtrumque enim legitur) protalin periodi finit. Sed vos, etc. quia

quia nunc ſocordiae indulgetis, non prius expergiſcemini, quam haec omnia vos oppreſſerint.

72. 20. *ταῦτ' ἤδη λέξω.*] Reſponſa haec non ſunt inſerta huic orationi: ſed illius loco inſectatio legatorum.

27. *καὶ πάλιν γ' ἑτέρως.*] S. *δίκαιον ἂν ἦν.*

28. *τίνας, τὼς ὅτ' ἐγὼ.*] F. *τὼς λέγοντας, ὅτ' ἐγὼ.*

73. 7. *χερρόνησον δὲ τοῖς αὐτῶ τέλεσι διορύξει.*] *ταῖς ἰδίαις δαπάναις.* Cur vero? An vt Helleſpontum immittat? an ad diſtinguendos Macedonum et Athenienſium limites? *περὶ τῆς τῶ ἰσθμῶ διορυγῆς* exſtat Luciani libellus: et vetus oraculum: *ἰσθμὸν δὲ μὴ πυργῶτε, μήτ' ὀρύσσετε.*

ὁ ζεύς γ' ἔθηκε νῆσον, εἴγ' ἐβέλετο.

11. *καίπερ ὄντες ἃ δεινοὶ μεμνῆσθαι.*] *ἐπιλανθάνεσθαι εἰωθότες* Sed de Cherſoneſi perfoſſione vide orationem de Haloneſo.

12. *μεμνῆσθαι καὶ τὸ πάντων αἴσχιστον.*] Videtur aliquid deeſſe: cuiuſmodi ſit commemoratio, quemadmodum Athenienſes iſta mendacia approbarint.

13. *καὶ τοῖς ἐκγόνοις* (ſic enim malo, quam *ἐγγόνοις*: quae ſcripturae deprauatio nata videtur e pronuntiatione literae *κ* pro *γ*) *πρὸς τὰς ἐλπίδας.*] Etiam poſteros, ad quos pertinet eius ſpei, quam vos habetis, haereditas, iſto foedere obſtrinxiſtis. Amplificatio dedecoris a longitudine temporis.

17. *οὐχ ἵνα εἰς λοιδορίαν.*] Non tam vt paſſim dicatur in triuiis: quam acriter inſectatus eſt nos Demoſthenes? quam eſt maledicus conuiciator? quam, vt, vbi, quae voluero, dixero, ea, quae nolo, audiam. Nam Aeſchines viciſſim pro concione Demoſthenem inſectatus fortaſſis eſſet.

19. *ἐξαρχῆς κενήν.*] inanem. Alii *καινὴν*, nouam, rectius, quam *καὶ νῦν.* et paulo poſt, pro *τῶν αἰτίων σεσιωπηκότων*, rectius legitur *τῶν πρέσβεων.*

73. 22. ἢ τὰ νυνὶ.] S. πεπαῤῥησιασμένα, quam ea, quae nunc a me ſunt dicta liberius. τὰ νῦν γιγνόμενα, vel τὰ νῦν, ἀντὶ τοῦ νῦν. Aliquando iſta vobis moleſtiora futura ſunt, quam nunc ſunt.

74. 5. εἰς τὰς ὑπὸ χεῖρα.] Hic locus facit, vt retinendam cenſeam in prima Olynthiaca vocem ὑξάτας. ἀλλὰ τὰς ὑξάτας περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόιτας: vt ſignificet, eos proxime dicta duntaxat meminiſſe: ſicut vulgus noſtrum, cum redit e concionibus. Sic in epiſtolis queritur, ſe ideo condemnatum eſſe, quod primus cauſam dixerit: impetu iracundiae iudicum in ſe effuſo: in caeteris langueſacto et reſtincto.

12. περὶ τῶν δικαίων.] Fortaſſe τῶν ἑλληνικῶν δικαίων, non de iure Graecorum tuendo, et exteris ditionibus defendendis.

18. ναυσὶ κρατήσας.] Athenienſes in mari fuerunt exercitatiores et melius inſtructi.

27. καὶ τῆς ζημίας] μετὰ τῆς ζημίας τῶν ἀπάντων.

IN ORATIONEM DEMOSTHENIS DE HALONESO.

IN ARGVMENTVM.

Pag. 75. 1. Αλόννησος.] Inſula ſalinarum, ἀλωπεκόννησος, vulpium, μυόννησος, murium, προκόννησος ceruorum. πρὸξ γὰρ ἡ ἔλαφος.

7. ἀπαιτῆσι μὲν.] Obſerua argutias, αἰτεῖν, ἀπαιτεῖν, δέναι, ἀποδοῦναι, λαβεῖν, ἀπολαβεῖν. de quibus in vita Demoſthenis diximus.

20. καὶ εὔηθες νομίζεται τὸ ἐν τοῖς κροτάφοις.] Alii καὶ εὔηθες τὸ νομίζειν ἐν τοῖς κροτάφοις ἔχειν. Non vſque adeo fortaſſis abſurde dictum, cum priores duae cerebri cauitates pene ad aures deſcendant. Profert autem animus, poſtquam efferbuit, ad oſtendendam rei indignitatem, nonnunquam atrociora, cuiuſmodi

modi fuit illud, quod Plutarchus refert, ἔμμετρον Demosthenis iusiurandum: μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμοὺς, μὰ νάματα. Et senex ille apud Terentium exclamat: O coelum, o terra, o maria Neptuni! Physici tradunt, sues et asinos cerebrum in temporibus habere: homines ibi duntaxat medullare cerebrum.

19. εὐτέλειά τε αὐτῷ.] S. τῷ λόγῳ. Ecce Syro isti rhetori Atticus orator dictionem suam non probat. Quid ergo de nobis in media Germania natis fiet?

23. ὡς ὁ τῆ ῥήτορος.] S. ὄντα, ἢ, ὅτι οὐκ ἔστι.

IN ORATIONEM.

pag 77. 8. ἔτε γὰρ ἡμετέραν ἔσαν, ἔτε λαβεῖν, ἔτε νῦν ἔχειν.] Recte. Cur ea ignauia fuerunt Athenienses, vt nec sua tuerentur, nec mare pacatum redderent? Philippo certe gratia deberi, et sumtus in eam expeditionem facti restituendi videntur. Sed ignauae superbia neutrum horum aequum esse censet.

pag. 78. 7. γελοῖον γὰρ ἂν εἴη τοῦτό γε τὸ εὕρημα.] At plerique nostrates reguli res furto ablatas, capto fure, sibi vendicantes, nec dant, nec reddunt iis, quorum illae fuerant, in magni beneficii loco sua recepturis.

10. τοῦτο δὲ ὑμῖν ὁ ποιητέον.] Sed ignauiae iusta comes est ignominia. Vigilantem hominem et strenuum postulat imperium.

13. ἀθηναίους ὄντας πρὸς τὸν ἐκ πέλλης.] Vide ignauae nobilitatis supercilium. Quae enim olim vi potius, quam iure occupata, per socordiam amiserunt, stulta persuasione adhuc sua esse iactant.

15. ἡ δύναμις ἡ ὑμετέρα.] Vbi vero illa est? πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι. Vide ultimam Aeschinis epistolam.

18. οἱ κύριοι τῆς ψήφου.] τῇ δυνάμει τὴν ψῆφον

opponit: q. d. Si copiae veſtrae maris imperium tueri nequeunt, quomodo iudices reſtituent? Vel: Turpe eſt, ea iure perſequi, quae armis recuperanda ſunt.

78. 19 ἐὰν μὴ πρίηται αὐτούς.] χρήμασι διαφθείρῃ δωροδοκοῦντας, καὶ πιπράσκοντας ἑαυτούς. Nam πρίασθαί τινα eſt corrumpere largitionibus: πιπράσκειν ἑαυτὸν, corrumpi. Eſt enim merces autoramentum ſeruitutis.

21. τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ] ἐν τῇ μεσογείᾳ. Lacedaemonii terra magis, mari Athenienſes, tyrannidem in Graecos exercuerunt. Si ergo mari cedent Athenienſes, quanto magis terra?

25. ἔτι δὲ περὶ συμβόλων] σύμβολα Suidas interpretatur συνθήκας, ἃς ἂν πρὸς ἀλλήλας αἱ πόλεις θέμεναι τάττωσι τοῖς πολίταις, ὥστε δίδόναι καὶ λαβεῖν τὰ δίκαια Alias ſunt teſſerae hoſpitales, theatrales, nummariae, frumentariae, caſtrenſes: de quibus vide ea, quae Robertus Conſtantinus in ſuo Lexico prolixe annotauit: praeclara multis in locis nauata opera.

29. ἐφέσιμον τὴν γνῶσιν.] ἔφεσις alias ἡ ἐπιθυμία. Sed hic, ἡ εἰς ἕτερον δικαστήριον ἐξ ἑτέρου μεταγωγὴ, ἡ καὶ ἔκκλητος καλουμένη. παρὰ τὸ ἐκκαλεῖσθαι καὶ παραιτεῖσθαι, καὶ φεύγειν τὸ ἔλαττον καὶ πρότερον δικαστήριον. Appellatio, prouocatio. Hinc ἐφέσιμος, ſicut ἀνύσιμος, ἀρόσιμος, ab ἄνυσις καὶ ἄροσις, id quod ad alium ſuperiorem refertur, illius autoritate confirmandum. ἐφέσιμος δίκη idem, quod ἔφεσις, ſicut παραινετικὸς, παρακλητικὸς, προτρεπτικὸς λόγος, idem, quod παραίνεσις, παράκλησις, προτροπή

pag. 79. 3. ὅτι τῶν περὶ ποτίδαιαν γεγενημένων ἀδικημάτων οὐδὲν ἐγκαλεῖτε αὐτῷ ὡς ἀδικοῦμενοι.] Neſcio, quomodo haec cohaereant: Athenienſes Philippum patiuntur confirmare teſſeras. ergo, Potidaeatis colonis ſuis, nullam ab eo eſſe factam iniuriam confitentur:

tentur: niſi forte confirmatio teſſerarum conſtituat αὐτοκράτορα, cui quod libet, liceat.

79. 10. ταῦτα δὲ βέλεται τὰ ἀδικήματα] Φίλιππος δὴ βέλεται βεβαιώσασθαι παντα χόσε παρ' ὑμῖν, ὅτι ἔστε ἐγκαλεῖτε αὐτῷ ταῦτα τὰ ἀδικήματα, ἐστε ἡγεῖσθε ἀδικεῖσθαι.

19. ἐφ' ἡμῖν γὰρ ἦν ἡ μακεδονία.] Hoc nuſquam me legere memini, nili apud Demoſthenem. Iphicrati quidem ſupplicem fuiſſe Eurydicen, Philippi matrem, ſcribit Aeſchines ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας.

22 ἐμπορικαὶ δίκαι αἱ κατὰ μῆνα] Ἃς γιγνόμενας νῦν. Iudicia, quae propter mercatores conſtituebantur.

23. ποιοῦσαν.] καὶ ποιοῦσι μηδὲν δεῖσθαι, ὅπως ἂν μηδὲν δέωνται.

24. τοὺς τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχοντας.] μακεδόνας καὶ ἀθηναίους. Sed cur hanc clauſulam addit? Quia Athenienſibus in Macedonia, Macedonibus Athenis ius ſuum perſequi, graue erat. Macedo in Athenienſem in Macedonia negotiantem Macedonicis legibus agat, nec neceſſe habeat Athenis illum accuſare, etc.

pag. 80. 12. τὰς παρ' ἑαυτῷ φυγάδας.] Exules Macedonicos, vel, eos, qui ad Philippum, aliunde pulſi, confugerant. Nam cum θάσος ἀγαθῶν in prouerbium abierit:

Felix exilium quam locus ille fuit?
Sed fumus patriae eſt alieno clarior igni.

pag. 81. 6. ἐδεν ἄλλο ἢ πεπεισμένος.] διὰ ſubintelligitur, aut fortaſſe legendum ἐ δι' ἄλλο.

80. 9. δοθῆναι τὴν ἄδειαν κεκομικέναι.] ἀντὶ τοῦ κομίζειν.

29. περὶ τῆς ἐπανορθώσεως, ἣν ἔδοσαν ἐπανορθώσασθαι.] ἐπανορθώσασθαι ἐπανόρθωσιν, notus Atticiſmus.

81. 13. τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβεων.] Non, ementitum decretum, ſed γνώμην

τὴν καταψευδομένην τῶν πρέσβεων, decretum, quod de legatis mentitur. ſic infra αὐτοὶ, ὧν κατεψεύδετο τὸ ψήφισμα, ipſi, in quos mentiebatur decretum. haec intelligenda ſunt de confictis querelis, et falſis excuſationibus Philippi, qui dicat, Athenienſes alia perſcripſiſſe in ſuo ſenatusconſulto, quam quae legati ſui habuerint in mandatis, aut Athenienſibus polliciti fuerint.

81. 19. ἐπὶ ξενίαν αὐτὸς ἐκαλεῖτε.] Hoc malim, quam ἐπὶ ξενίᾳ, etſi id quoque ferri poteſt, ἀντὶ τοῦ ξενικῶς, ἢ Φιλοξένως.

pag. 82. 5. ὅτι κακῶς ἦκεν, ὑμεῖς δ' ἀποδέχεσθε.] M. ἀπεδέχεσθε, παρατατικῶ.

11. ὡς ἅπαντα Φίλιππον ποιήσοντα.] ἀντὶ τοῦ, ὡς Φιλίππου ποιήσοντος.

pag. 83. 9. νῦν ἔξαρνός ἐστι.] S. δεδωκέναι τὴν ἐπανόρθωσιν.

pag. 84. 3. καὶ ὁ βασιλεὺς Περσῶν.] De pace ab Antalcida facta haec intelligenda ſunt. Sic et Archidamus, ex Perſico foedere Lacedaemoniorum eſſe Meſſenam, affirmat. Vide Panegyricum Iſocratis de autoritate Perſae inter Graecos.

10. ἡγέμενοι καὶ δίκαιον εἶναι μὴ μόνον, τοὺς δὲ μήτε.] ἀνανταπόδοτον. Sequitur enim ἡ ἀπόδοσις poſt ἀπόλυσθαι, quod membrum interiectum eſt.

19. Φεραίων τε μέν.] τὸ τὲ abundare videtur.

pag. 85. 3. ἢ ἐστι νῦν.] M. ἢ ἐστι καὶ νῦν.

pag. 86. 2. ἀλλὰ πᾶσι γνώριμα, πρότερος.] F. ὅτι, vel ἃ πρότερος μὴν ἐστι, vel, πότερος πρότερος μὴν ἐστι.

5. τὸν μὲν καρύστιον.] Caryſtus vrbs Euboeae, vnde καρύστιος. Sed hic videtur proprium eſſe nomen.

10. ἅτε ἐπιστέλλει.] F. ἄγε, niſi forte ſit Hegeſippi idiotiſmus, inculcare, τὸ τὲ.

86. 12.

86. 12. τὸν ἔξω ἀγορᾶς.] Puto loci esse proprium nomen.

16. τῷ Διὸς τῷ ὁρείῳ] Montani Iouis. Fortasse, quod eius fanum in monte situm esset. si ὁρίῳ legeretur παρὰ τὸν ὅρον, verterem terminalis aut finitoris Iouis.

Ibid. ὅς ἐστι μεταξὺ πτελεᾶ, καὶ λευκῆς ἀκτῆς.] Locorum Chersonesi propria nomina esse puto. Alias πτελεὸς, vlmum, λευκὴ ἀκτὴ, album littus, vel albam oram significat.

17. ᾗ ἡ διωρυχή.] Hinc illud intelligitur β. φιλ. χερρόνησον δὲ τοῖς αὐτῷ τέλεσι διορύξει.

23. ἀμμορίης δὲ.] ἀμμοιρίαν καὶ ἀμμορίαν interpretantur τὴν κακὴν μοῖραν. Quo significatu intelligi potest, Iouem prohibere calamitatem, quod vtrinque arceat hostiles impetus. Sed cum ἄμμορος idem sit, quod ἀμέτοχος, expers, non particeps, vt apud Homerum: ἄρκτος οἵη ἄμμορός ἐστι λοετρῶν ὠκεανοῖο. quid si ἀμμορίη sit ὁ ὅρος, limes, terminus, qui vtrinque Chersonesitas excludat, ne vlterius progrediantur? Possit et scribi cum aspiratione ἁμμορίη, παρὰ τὸ ἅμα καὶ ὅρος. quasi ὁμορία, confinium.

87. 1. οἱ οἰκεῦσιν ἔσω ἀγορᾶς.] Alii ἔξω. sed hoc videtur rectius.

7. ἐγκτήματα, κτήματα.] Ipse autor discrimen satis declarat.

12. ὑμεῖς ἀπεψηφίσασθε.] S. αὐτῷ.

19. ἀδὲ ἀναγκάσαι.] M. ἀδὲ καρδιανὲς ἀναγκάσαι.

28. εὔνοιαν ἐνδείκνυνται.] Supra, ἐμφατικώτερον, οἳ οὐκ αἰσχύνονται φιλίππῳ ζῶντες, καὶ ὐ τῇ ἑαυτῶν πατρίδι.

88. 3. εὖ ἔχουσαν.] εὖ γεγραμμένην, εἰρωνικῶς.

IN ORATIONEM DEMOSTHENIS DE MILITIBVS IN CHERSONESO.

Pag. 88. vſ. 2. tituli. *περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ.*] S. *στρατιωτῶν*. hoc enim nomen additur Philippica 3. Poſſis etiam interpretari de Cherſoneſitanis. Sic enim articuli ſubſtantiuis locorum et gentium nominibus, et praepoſitionibus vel aduerbiis additi, ſaepe commode, interdum etiam neceſſario redduntur, vt *οἱ ἐν ῥώμῃ*, Romani, quod breuius eſt, quam ſi dicas, hi, qui Romae ſunt, *οἱ πρὸς τὰς ἔξω πόλεμοι* externa bella Ciceroni dicuntur. Vt autem fatear, praepoſitiones huiusmodi ſaepe continere diſtinctiones et exceptiones aliquas, vt Cherſoneſitani milites intelligi poſſent e Cherſoneſo oriundi potius, quam aliunde in Cherſoneſum miſſi: tamen ab interprete poſtulandum non opinor, vt omnes ſyllabas annumeret: praeſertim, ſi conſtet, probatos autores *ἀκρίβειαν* illam Graecorum tanti non feciſſe, vt propterea moleſte, et parum Latine loquerentur: etſi et ipſi proprietatis ſtudioſi. *χερρόνησος* peninſula eſt, quarum quatuor potiſſimum celebrantur, Thracica, de qua hic agitur, Taurica, Aurea, Cimbrica. Strabo et Peloponneſum annumerat, cum et ipſa peninſula ſit, quamuis Cherſoneſus appellari non ſoleat.

IN LIBANII ARGVMENTVM.

Ibid. 1. in Argum. *καὶ ὧν.*] *καὶ ὑπὲρ ἐκείνων, ὧν.*

5. *κληρέχας ἑαυτῶν.*] Id eſt, *κληρέχας ἀθηναίους*, vel *κληρέχας, ὄντας πολίτας ἀθηναίους*. *κλῆρεχον* Suidas interpretatur *γεωργὸν*, agricolam, colonum. Rem declarat ipſe Libanius. Dicuntur autem *παρὰ τὸ κλῆρον ἔχειν* ab habenda haereditate ſeu ſorte, quod eis apud exteros praedia aſſignabantur: idque ſortito fortaſſe factum eſt. Inter *κληρέχας* et *ἀποίκους* hoc inter-

intereſſe videtur, quod hi vel pulſis veteribus incolis terram occupabant, vel in vacua veniebant: illi, a veteribus recipiebantur in communionem opum, vt ex ſequentibus Libanii verbis apparet. ἔποικον Phauorinus inquilinum in vrbe, ex Thucydide interpretatur. Nos inopia verborum coacti κληροῦχον, ἔποικον, ἄποικον, colonum interpretamur ſine diſcrimine: niſi Agripetam dicere libeat τὸν κληροῦχον, vt Cicero Neoclem Epicuri patrem Samum venille agripetam ſcribit: et agripetas eiectos atque conciſos.

88. 7. ἀκτήμονες.] Sine poſſeſſionibus, non praediati, quo nomine Apuleius vtitur. quod propter autorem non repudiandum cenſeo, cum Cicero Praediatorium ius dicat, horridiore etiam vocabulo.

8. πεμπόμενοι.] ὅτε ἐπέμποντο. Cum mittebantur, ſed malim addi articulum οἱ πεμπόμενοι, qui mittebantur.

pag. 89. 1. ἠδικεῖσθαι.] aut legendum ἀδικεῖσθαι, aut ἠδικῆσθαι per η in penultima, vt docet grammatica ratio.

3. περὶ τὴν μεσόγειαν τὴν ἄνω θρᾴκην] In mediterraneis, ſuperiore Thracia. poteſt exponi ſic κατ' ἐπεξήγησιν. Poſſit etiam legi τῆς ἄνω θρᾴκης genitiuo caſu, in ſuperioris Thraciae mediterraneis.

6. ἔφθη ἀναχωρήσας.] Anteuertit reuerſus, id eſt, prius receſſit, quam, etc. a verbo φθάνω.

ὁ τεχνικός.] Artifex vel artificioſus. Cognomentum eſſe puto, ſicut illa ſunt: Νικάνωρ ὁ σιγματίας a cura diſtinctionum. δίδυμος ὁ χαλκέντερος ob indefatigabilem induſtriam.

πλείονα τὴν συμβουλήν.] Sic cauſae ſtatum Fabius iubet indagare, lib. 3. cap. 6. Statum eſſe in eo iudicabo, quod dicerem, ſi mihi plus, quam vnum, dicere non liceret.

εἰ γὰρ ἦν παρεσκευάς.] Hoc non abhorret a praeceptis Ariſtotelis, qui εἰ. ῥητορικῶν, genera cauſarum

genere auditorum diſtinguit, quorum alii ſunt θεωροὶ, alii ἐκκλησιασταὶ, alii δικασταί.

προσκόπτων.] Impingens, offendens, προκόπτων promouens. neutrum huc quadrat. Lego igitur προσκοπῶν, rationem habens. Sic προσκοπεῖν τὰ κοινὰ, conſulere reip. προσκοπεῖσθαι τὰ ἑαυτῷ, ſuum agere negotium.

διὰ τῆς πρὸς ἑτέρους εἰσηγήσεως, per introductionem ad alios.] Aenigmati ſimilia ſunt verba. εἰσήγησιν interpretantur συμβουλὴν, διδασκαλίαν, νουθεσίαν, παραίνεσιν, conſilium, doctrinam, admonitionem. Ducitur autem hoc exordium, ſi rem ſpectes, ἀπὸ παραινέσεως. Quare Demoſthenes, dum reliquos oratores vel perſtringit, vel admonet, hoc ſtudet efficere, vt ſibi, tanquam in ſolius reipub. commodum intento, nec affectibus indulgenti, fides habeatur. Turpe enim eſt doctori, cum culpa redarguit ipſum. In hoc argumento notata haec ſunt ab Obſopoeo: ἐπολέμησε καρδιανοῖς. et εἴγε φασὶν ἀδικεῖσθαι. et ἐν ἀσφαλεῖ γενόμενος.

IN IPSAM ORATIONEM.

90. 1. ἔδει μὲν.] Tale fere eſt exordium Caeſaris apud Salluſtium: Omnes homines, Patres conſcripti, qui de rebus dubiis conſultant, ab odio, amicitia, ira atque miſericordia vacuos eſſe decet. Haud facile animus verum prouidet, (malim peruidet.) vbi illa officiunt: neque quiſquam omnium libidini ſimul et vſu paruit.

Ibid. τοὺς λέγοντας ἅπαντας ἐν ὑμῖν.] Ordo eſt, ἅπαντας τοὺς λέγοντας ἐν ὑμῖν. Neque enim iungo ποιεῖσθαι ἐν ὑμῖν λόγον: etſi id quoque hic fieri poſſet. Verum aliquando fit, vt huiuſmodi verborum traiectiones non animaduerſae, diuerſam gignant ſententiam. Sic paulo poſt: ὃς κατὰ τοὺς νόμους ἐφ' ὑμῖν ἐστιν, ὅταν βούλησθε, κολάζειν: rectius iungitur κολάζειν

ζειν κατὰ τὲς νόμες, quam ἔξιν ἐφ' ὑμῖν κατὰ τοὺς νόμες, legibus vobis licet.

90. 2. πρὸς ἔχθραν, πρὸς χάριν.] δι' ἔχθραν, ἢ χάριν: ἔχθρας, ἢ χάριτος ἕνεκα.

7. ὑμᾶς τοὺς πολλούς.] Vos multos, id eſt, τὸν δῆμον, vulgus, multitudinem, populum. In latino ſermone vel nomen vel pronomen videtur omittendum. Coniungi enim vtrumque non poteſt. οἱ λέγοντες, id eſt οἱ ῥήτορες, οἱ σύμβολοι, oratores, conſiliarii, ſunt quaſi duces: οἱ πολλοὶ, id eſt, ὁ δῆμος, reliquus exercitus. Sed quid faciat τὸ ἄλογον, id eſt multitudo, ſi τὸ ἡγεμονικὸν, id eſt magiſtratus, vel erroribus, vel prauis affectibus, ducitur? Quidam Alexandri magni exercitum, illo ſublato, Polyphemo excoecato non inſulſe comparauit.

12. ἦν ἐνδέκατον.] Poſſet intelligi, ſi verba ſola ſpectes, menſe ab vndecimo, vt infra τρίτον ἢ τέταρτον τετὶ ἔτος, anno abhinc tertio aut quarto. Sed ſententia cogit, vt ſic accipias: Philippum iam vndecimum menſem verſari in Thracia. Sequitur enim poſt, δέκα μῆνας ἀπογενομένε τὰν θρώπου.

14. εἴρηται.] εἴρηνται legendum.

16. κολάζειν.] Hic finio πρότασιν periodi.

17. κἂν σμικρὸν ἐπίσχωσι.] S. οἱ Φιλιππίζοντες ῥήτορες. Felicianus, ἐπίσχῶσι datiuo plurali, vt ad ὑμῖν referatur, ſiue vobis iam eos punire, ſiue moram interponere viſum fuerit.

18. καὶ ἐ πάνυ δεῖ.] Poteſt ita legi, vt a ſuperiore periodo ſeparetur. ſed ſi legas δεῖν, pendebit a verbo ἡγῶμαι, et erit, opinor, aptius.

22. σῶσαι· περὶ τέτων δ'.] τὸ σῶσαι, abſoluit antecedens periodi. Particula δὲ non eſt aduerſatiua, ſed ἐμφατικὴ hoc loco, vt, vero, apud Latinos.

91. 1. τοῖς περὶ τῶν ἄλλων θορύβοις.] S. πραγμάτων, de aliis rebus minus neceſſariis διὰ τοὺς θορύβες, vel

vel *περὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν*, qui minus nocere poſſunt.

2. *ἀπὸ τούτων ἀποδράναι.*] Aufugere, ſubterfugere. *ἀντὶ τοῦ, ταῦτα παραδραμεῖν καὶ παραλιπεῖν, καταμελεῖν τούτων.*

4. *ἀδενὸς ἧττον τεθαύμακα.*] *ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς μάλιστα.* Non eſt *ἀδενὸς ἀνθρώπου*, ſed *ἀδενὸς πράγματος ἧττον.*

7. *ἔστι δὲ, εἰ μὲν.*] S. *τὴν εἰρήνην ἁπλῶς ἄγειν.* Licet autem pacem ſimpliciter ſeruare, etc. *ἐφ' ὑμᾶς ἀδὲν δεῖ λέγειν*: eſt *ἀσύνδετον*, cum aſſeueratione accipiendum, ſic: nihil dicendum eſt. alioqui *ἔστι δὲ*, et, *ἀδὲν δεῖ λέγειν*, *ἀκολούθως* coniungi videbuntur, niſi legas, *εἰ μὲν γὰρ ἡσυχίαν Φίλιππος.* Poſſit etiam *ἔστι δὲ*; negatiua interrogatione legi. Id vero licet? ſed prior diſtinctio mihi magis probatur.

11. *καὶ τάγε ἀφ' ὑμῶν.*] *ἀντὶ τοῦ, καὶ ὑμᾶς γε ἑτοίμους ὑπάρχοντας ὁρῶ τὴν εἰρήνην ἄγειν.*

17. *ὑπὲρ ὧν* (ſcilicet *ἀδικημάτων τοῦ Φιλίππου*) *ψηφίσασθ' ὑμέτερα ἐγκαλοῦντα, κύρια ταυτί.*] *κύρια* non ſine cauſa additur. Multa enim fiebant irrita decreta. Vult Athenienſes ſuo ipſorum gladio iugulare: quaſi dicat: Vos ipſi decreuiſtis, pacem eſſe a Philippo violatam: et tamen dubitatis adhuc, an pro hoſte ſit habendus?

19. *τὰ τῶν ἄλλων ἑλλήνων*] Intelligi poteſt vel de inita cum illis ſocietate, vel, Philippum, illis victis, factum potentiorem, bellum inferre cogitare Athenienſibus: id quod paſſim in Philippicis inculcatur.

26. *νὴ Δία, ἕως ἄν.*] F. *νὴ Δία, ὅτι, ἕως ἄν.*

29. *καὶ τὴν εἰρήνην ταύτην.*] Rectius legitur *ταύτῃ*, hoc eſt, *τοιούτῳ τρόπον.* paulo poſt pro *ὅνθ' ὑμῖν*, lege *ἄθ' ὑμῖν.*

92. 2. *ἢ μὴν ἀλλ' ἐναντία συμβαίνει.*] Verbum verbo: Quin etiam ita fit, vt contraria accuſationibus, quibus Diopithen inuadunt, etiam haec ipſa dicant, hoc

hoc eſt, dum accuſant, excuſant hoc ipſo, quod Philippum atrociora deſignantem non accuſant.

92. 3. *ταῖς κατηγορίαις, ἃς διοπείθης κατηγορῆσι.*] Alibi lectum eſſe dandi caſu, *αἷς*, oſtendit Oblopoeus: vt reſpondeat caſui antecedenti. *κατηγορεῖν κατηγορίας τινὸς*, Atticiſmus ſatis notus.

8. *ποιεῖν αὐτὸν φήσομεν;*] Cum interrogatione.

Ibid. *ἀλλὰ νὴ Δία.*] *μίμησις εἰρωνική.*

9. *περικόπτοντες τὰ ἐν ἑλλησπόντῳ.*] *συλῶντες τοὺς ἑλλησποντίους, καὶ πορθοῦντες τὴν χώραν.*

11. *κατάγων τὰ πλοῖα.*] *ἐκ τῆς θαλάττης ἐπὶ τοὺς λιμένας ἄγων, καὶ διαρπάζων.* Suidas citans octauam Philippicam, hoc eſt, Cherſoneſitanam hanc, exponit, *λῃζεσθαι καὶ κακεῖν, καὶ μὴ ἐᾶν τοὺς πλέοντας, ὅποι βέλοιντο, πλεῖν· ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς λῃστεύσι κατάγειν.*

19. *δι' ἃ τὰ παρελθόντα πράγματα*] O, *τὰ παρόντα.*

13. *ἐπὶ πᾶσι δικαίοις συμβεβλεύσι.*] *δικαίως καὶ εἰλικρινῶς, ἀκιβδήλως, ἀδέκαστοι, ἀδωροδόκητοι ὑπάρχοντες.*

23. *δύναμιν συνεσηκυῖαν.*] Perpetuum exercitum, quem alibi nominat *συνεχῆ παρασκευήν.*

93. 4. *ὅτι καὶ νῦν τἄλλα μέν ἐστι λόγοι ταῦτα καὶ προφάσεις.*] *ὅτι τἄλλα ταῦτα*, ſcilicet *τὰ λεγόμενα, ἐστὶ λόγοι, ἦγεν ψεύδη ἀνύπαρκτα καὶ προφάσεις, τῆς προδοτίας προκαλύμματα*

11. *ὡς φασιν οἱ παρόντες, ἀπὸ.*] Vt ii dicunt, qui adſunt. *μεταπέμπεται ἀπὸ μακεδονίας*, accerſit e Macedonia. Sic malo, quam *οἱ παρόντες ἀπὸ μακεδονίας*, qui e Macedonia huc venerunt, vel, qui apud Philippum fuerunt, *ἀντὶ τῶν παραγενομένων*, accipere.

13. *τὲς ἐτησίας.*] S. *ἀνέμους*, quaſi dicas, annuos ventos, de quibus ſupra.

Ibid. *ἐπὶ βυζάντιον.*] Huc pertinere opinor ſenatus-

tusconsultum illud Byzantiorum, quod in oratione περὶ στεφάνου habetur.

93. 15. ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀνοίας.] Defectionem in bello sociali intelligo.

Ibid. ὥσπερ νῦν.] Quid si ἥσπερ νῦν.

18. καὶ τάττας εἰσφρήσεσθαι.] τῇ πόλει ὑποδέξεσθαι ἐπὶ φρυρᾷ, ab εἰσφρέω, εἰσδέχομαι, εἰσάγω, καυχῶμαι, μετὰ σπουδῆς εἰσφέρω.

21. εἰκεῖ.] ἐκεῖ.

22. νὴ Δία, κακοδαιμονοῦσι γὰρ ἄνθρωποι.] τῷ εὐδαιμονεῖν opponitur τὸ κακοδαιμονεῖν. Sed malim κακοδαιμονῶσι per ω, παρὰ τὸ κακοδαιμονάω: quod et Phrynichus probat. Significat autem τῷ θεῷ ἀπεχθῆ εἶναι, Deo inuisum esse, malis intemperiis agi. Aduersarius ait, recte eos perituros propter amentiam suam. Νὴ Δία, scilicet οὐδὲν κωλύσει αὐτοὺς ἀπολωλέναι.

94. 8. ἔρημον ὑμῶν ποιῆσαι.] Iubent vos Hellesponto cedere: Hellespontum a vobis deseri.

21. συνευπορεῖν.] Suppeditare de nostro, opes et vires eius augere.

22. τἄλλα οἰκείως.] ἐν τοῖς ἄλλοις, ὡς δεῖ, in caeteris, vt vius postulat.

24. τοὺς ὁποιουσινασοῦν (οὐδὲν γὰρ ἀνθιλέγω.)] Hinc apparet, milites illos fuisse rapacissimos et insolentissimos.

95. 4. τὰ παρόντα] Sic ordina: τὰ πράγματα τὰ παρόντα τῇ πόλει.

5. καὶ ὅπως χρώμεθα αὐτοῖς.] τοῖς παροῦσι πράγμασι τῇ πόλει.

7. τῶν κοινῶν ἀπέχεσθαι.] S. χρημάτων, quae in Olynthiacis θεωρικὰ nominantur, vel abstinere a gerenda republica. Quam παῤῥησίαν erga totum populum, etsi fortasse nec Demosthenes vsurparet, nec populus pateretur: tamen, quod sequitur ὅτε τὰ ἡμέτερα αὐτῶν πράττειν, ἐθέλομεν, sic fateor posse intelligi, vt certos quosdam homines importunos perstringat: nisi τὰ ἡμέτερα αὐτῶν

αὐτῶν πράττειν intelligendum sit, vt etiam in republica suo quisque munere fungatur, et alios non impediat.

95. 8. τὰς συντάξεις.] Tributa intelligo, vt etiam alibi οἱ φόροι hoc nomine appellantur.

24. ὡς καὶ περὶ ὧν, etc. καὶ περὶ τούτων.] Vt et quas res, etc. iis etiam de rebus. Obserua hunc vsum particulae καὶ.

26. ὅ, τι τοίνυν δύνανται.] Quidnam ista valeant. articulus compositus est, non coniunctio.

96. 2. ἐρυθραίων.] Non sinus Persici accolae, sed ciues Erythrae vrbis Ionicae. Stephanus varias Erythras recenset, vt hanc Ionicam, aliam Libyae, aliam Locridis, aliam Boeotiae, aliam Cypri, quae nunc Paphus dicatur.

6. ἀντ' οὐδενός.] Pro nullo, re nulla, nihilo, id est, nihil gratis aut temere largiuntur.

10. τὰ τοιαῦτα.] Scilicet χρήματα διδόασιν, eam pecuniam dant. Vel, quod malo, τὰ τοιαῦτα, scilicet ἐστὶ τὰ πράγματα, ita se res habent, vel διὰ τὰ τοιαῦτα, propter eius generis alia, si qua sunt eius generis alia.

18. ἀπὸ τούτων διάγει.] S. τοὺς στρατιώτας. de ea sustentat milites, vel ipse victitat cum suis. Vsurpatur enim hoc verbum et actiue et absolute, vt in Nicocle Isocrates: χρὴ τοὺς ὀρθῶς βασιλεύοντας, τὰς πόλεις ἐν ὁμονοίᾳ πειρᾶσθαι διάγειν.

20. ὡς καὶ τῷ μελλῆσαί γε.] Hoc est, περὶ ὧν ἂν φασι μέλλειν αὐτὸν ποιεῖν, vt supra dixit.

21. μή τι γε.] Pro quo alias μὴ ὅτι, nedum. pro συγκαταπραξαμένῳ, quod ad datiuum ἐκείνῳ refertur, malim, vt Fel. habet, καταπραξαμένῳ.

22. τοῦτ' εἰσὶν οἱ λόγοι.] Hoc est, τοῦτο δύνανται, quo verbo supra vsus est.

23. μέλει γάρ τινι τούτων.] τῶν διαβαλλόντων διοπείθην.

96. 24.

96. 24. ἀμείνους κήδεσθαι.] Vt Virgilius:
Et cantare pares et reſpondere parati.

25. καὶ τόγε εἰς ἕλληſποντον.] εἰρωνείαν eſſe puto, quaſi dicat: Egregiam vero ſollicitudinem de Graecis. Diopithen, ſtrenuum et fortunatum ducem, reuocare volunt: alium ignauum et futilem illi ſucceſſorem dare, qui euertat omnia.

29. λέγουσιν.] Id eſt, κελεύουσιν ἡμᾶς Φυλάττειν αὐτούς, ſcilicet τοὺς ἀδικοῦντας.

97. 1. ταῦτα τοὺς.] τοὺς ἀδικοῦντας ταῦτα, ne quem inuerſus ordo verborum turbet.

8. πάραλος.] πάραλον ſacram triremem fuiſſe ſcribit Suidas, tum ad alios publicos vſus accommodatam: tum vero etiam ad duces peregre accerſendos. Phauorinus a Paralo, quodam heroë, nominatam eſſe ait, et remiges eius nauis παράλους vocari. Vulgata Lexica (neſcio quo autore) addunt, fuiſſe iudicia per tribus facta. quod ſi cui tributa iudicia (ſic enim Latine tributa comitia dicimus) diſplicent, is πάραλον reuocationem interpretetur licet.

21. ὥσπερ ἀποβύναι τι.] Eum, qui verum dicat, rempublicam laedere. Et coarguiſſe, et opinionem ſibi praeconceptam extorqueri, iacturam quandam eſſe putant. Tenerius amant opiniones ſuas, quam pecunias.

24. ἐν πολλῷ.] S. χρόνῳ

28. ὃν ἴστε ὅτι λήψεσθε.] Quem vos capturos ſcitis, id eſt, ſi ciuis aliquis accuſetur, qui vobis elabi non poteſt.

98. 1. ὃν κρατήσαντας τοῖς ὅπλοις.] Sententia eſt: Philippum malorum omnium autorem, non minis aut decretis, ſed armis vincendum eſſe et puniendum.

3. ἐχρῆν τοὺς πολιτευομένους ἐθίζειν ὑμᾶς εἶναι πράους, etc. et ἐπιδεικνύναι ὑμᾶς, etc.] Sic verba ordinanda ſunt. M. ἀποδεικνύναι.

98. 21.

98. 21. *ἀνάγκη φάσκειν.*] S. *ἡμᾶς.* neceſſe erit, nos aſſentiri, et fateri, legatos mitti a nobis.

22. *ποιοῦμεν γὰρ ταῦτα.*] Eſt ambiguum, dicaturne *μιμητικῶς*, facere nos, an vero *αἰτιολογικῶς*, facimus enim ita. Quae ſequuntur, *εἶτ' ὦ πάντων*, iterum ſub perſona ſociorum dicuntur.

29. *ὑγιαίνειν.*] Correctio naſcens e polyſemia verbi, quod tam ad mentis integritatem, quam ad valetudinem corporis refertur. *ὑγίεια καὶ νῆς ἐσθλὰ τῷ βίῳ δύο.*

99. 2. *ἐπὶ Σκιάθῳ.*] Sciathus inſula e regione Magneſiae. Stephanus: *σκίαθος νῆσος εὐβοίας.* F. *ἄντικρυς εὐβοίας.*

3. *ἀπελήσασθε.*] *ἀπελύσασθε*, ab *ἀπολύω*, vel *ἀπηλάσασθε*, ab *ἀπελαύνω*, repuliſtis, propulſaſtis.

10. *τὸν παριόντα.*] Progreſſum, eum, qui concionaturus eſt, qui *σύμβελος*, et *συμβελεύων*, et *λέγων*, etſi pluraliter fere *οἱ λέγοντες*, vt et caetera participia, et *δημήγορος* et *δημηγορῶν* nominatur.

13. *καὶ ὅπως ὥσπερ.*] Et vt velint, modo velint. *ἐλλειπτικὸν* eſt, vt ſubintelligatur *ὁρᾶν χρὴ*, vel *πειρατέον*: vel *ὅπως ἐθελήσωσιν* accipiendum pro *ἐθελέτωσαν.*

16. *γνῶναι.*] Pendet a verbo *χρή.* etſi fortaſſe id non incommode repeteretur: *χρὴ τοῦτο παρ' ὑμῖν αὐτοῖς βεβαίως γνῶναι.*

25. *ἀπολώλασιν.*] Notum eſt dictum Philippi in Olynthi proditores, qui Macedones homines ruſticos eſſe dicebat, quod ſcapham ſcapham nominarent, et ficum ficum.

Ibid. *ἀπολώλασι.*] Propter ignominiam, vt opinor, de qua vide orationem falſae legationis. Etſi nihil vetat, ac potius conſentaneum eſt, eos exitio factis ſuis digno periiſſe.

99. 29. ἂν γένηται.] Non eſt δυνητικὸν ἄν, ſed pro ἐὰν capitur, vt ſaepe alias. Caue igitur, ne fallaris.

100. 10. ἐδὲ πολλῶ δεῖ.] S. λόγῳ. neque multis eſt opus. Alii interpretantur, quaſi eſſet, πολλῶ γε καὶ δεῖ, multum certe abeſt. Huic ſimilem locutionem, ἐδ' ὀλίγῳ δεῖ, eodem modo intelligo, ſcilicet λόγου. Ne paucis quidem verbis opus eſt, hoc eſt, ſuperuacaneum prorſus eſt, hac de re dicere. *Es bedarf nicht viel wort. Es bedarf nicht red.*

101. 1. ἐν τῷ βαράθρῳ.] Locus Athenis, in quem praecipitabantur malefici, vt Spartae κεάδας, Romae Scalae Gemoniae. Sic appellat Thracici coeli inclementiam per translationem, οἷον ἐν τῷ ὀλέθρῳ, perinde ac ſi in peſte vel interitu dixiſſet, vt Suidas annotat.

12. βοηθείαις.] Tumultuarium et ſubitarium exercitum ita vocat: cuiuſmodi miſera noſtra eſt cum Turcis et pernicioſa bellandi ratio.

26. εἰ μὲν γάρ ἐστί τις.] Malim εἴη.

ἐπὶ πολλῷ.] S. τόκῳ, vt in prima Olynthiaca.

29. τελευτῶν ἐκεῖνος ἥξει.] Tandem, denique. participium per genera et numeros aduerbialiter vſurpatum, τελευτῶσα, τελευτῶντες, τελευτῶσαι, τελευτῶντα. Maſculinam et neutram vocem putant acuto ſcribendam, ad diſcrimen participii: quod tamen diſcrimen in obliquis, vt et in aliis compluribus euaneſcit. ὁ φὼς ὀξυτόνως, ὁ αὐνὴρ: τὸ φῶς περισπωμένως, τὸ φάος: in obliquis τοῦ φωτὸς, τῷ φωτὶ, vtrumque habet.

102. 2. καὶ τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει.] τοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς δυνάμεως τῆς πόλεως. Sunt enim τὰ ὑπάρχοντά τινι, ea omnia ornamenta et praeſidia et facultates, quibus aliquis nititur: itidemque in malam partem incommoda et impedimenta omnia: etſi de his τὰ ἐνόντα, τετέσι, τὰ δυνατὰ ſaepius dicuntur.

102. 11. *ποῖ ἀναδυόμεθα.*] Quo ſubterfugimus? id eſt, quem receptum habituri ſumus? Suidas *ἀναδύομαι, Φεύγω, ἀναβάλλομαι, μεταβουλεύω.* Varinus: *ῥᾳθυμῶν ὑπερτίθεμαι, προΐεμαι τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων, ἐνδύομαι, προαναικρύομαι, μέλπω.*

27. *ἐξ ὧν ἀναβάλλεσι μὲν ὑμᾶς.*] *ὀκνεῖν καὶ ἀναδύεσθαι ποιοῦσι, καὶ τῶν καιρῶν ὑστερεῖν.*

103. 2. *αἱ χάριτες.*] S. *παρ' ὑμῶν.*

3. *ὁ μισθός.*] *παρὰ Φιλίππου.*

Ibid. *ὁ τούτων.*] S. *τῶν λόγων*, id eſt, *διὰ τούτους.*

10. *σωθήσεται, κωλύειν*] Pendet a verbis *οἶμαι δεῖν.*

19. *τοῦτον εἰπεῖν ὡς ἀδικεῖ.*] Pro *εἰπεῖν, ὅτι οὗτος ἀδικεῖ.*

25. *ἵνα τούτους κρίνητε.*] Vt defenſores veſtrorum commodorum, apud vos accuſati, periclitentur, capitis periculum adeant.

29. *ἡ διαδικασία*] Diſceptatio, interceſſio: ſic appellare videtur criminationes proditorum, Philippi commoda propugnantium. Heſychius: *ἀμφισβήτησις, κρίσις, ἐπίκρισις τῆ ἐπιτηδείου πρὸς λειτουργίαν, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα.*

104. 1. *ὁ γράψαντος.*] *ὅτι οὐκ ἔγραψε.*

6. *εἰ τοῦτ' ἐξελέγχοι.*] Hoc eſt, ſi, noſtra de pace opinione refutata, palam profiteretur, ſe bellum nobis intuliſſe.

105. 2. *εἰ μηδὲν ἄλλο, ἐξαπατᾷν.*] Si nihil aliud, decipere: ſi non euertit, decipit tamen.

8. *πολέμου πολλοῦ.*] Phocenſe ſeu ſacrum intelligendum. *πολλοῦ, ἀντὶ τοῦ μακροῦ.*

22. *οὐκ ἦν ἀσφαλὲς.*] Fortaſſis *οὐκ ἂν ἦν*, non fuiſſet. *συνευπεποιθότων*, v. 23. id eſt, *εἰ μὴ συνευεπεπόιθεισαν.* ſed poteſt etiam ſimpliciter intelligi. Non fuit tutum, priuſquam, etc. *καίτοι τῆς ὑποθετικῆς Φράσεως τὸ δυνητικὸν μόριον ἀπαιτεῖν δοκούσης.*

105. 11. οἱ δ' ὅ, τι ἂν ποτε συμβῇ, πείσονται.] Id eſt, non dubium eſt, quin eos male tractaturus ſit. quo autem modo, id eſt incertum.

καὶ ἐὰν τούτων στέρεσθαι.] S. ὑμᾶς. Annotatum eſt legi, καὶ ἐὰν ταῦτα φέρεσθαι. S. τὸν Φίλιππον, ἢ φέρεσθαι ταῦτα κατὰ ῥᾴδιον, καὶ μὴ κωλύειν.

26. τῷ τὸν τυράννους.] Addendus articulus, τοιγάρτοι legendum.

106. 14. τῇ μὲν τῶν ὠνίων.] Vilitatem annonae et copiam intelligo, quae populo gratior eſt, quam decus et laus. Sic Cicero: Nihil prorſus aliud curant, niſi agros, niſi villulas, niſi numulos ſuos.

107. 5. τούτων δ' ἀμφοτέρων.] τῆς τε τύχης καὶ τῶν λογισμῶν.

27. τὴν πόλιν ἡμῶν.] Legendum, addito articulo.

108. 2. προάγεσθαι.] προάγειν actiue accipiendum.

26. τὰ δὲ βέλτιστα ἐπιστήμη λέγειν.] Accipi fortaſſe poteſt pro ἐπιστημόνως. ſed malim hunc locum ſic legere: τὸ δὲ τὰ βέλτιστα λέγειν παρὰ, omiſſo nomine ἐπιστήμη, et τὸ articulo addito.

109. 11. ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι.] Vſque ad applauſum et laudationem rebus intenti, hoc eſt, ſi tantum laudabitis oratorem, eius vero conſilium non ſequemini.

IN TERTIAM DEMOSTHENIS CONTRA PHILIPPVM ORATIONEM.

Pag. 110. 5. Φησάντων γ' ἄν.] Et cum ſatis ſciam, neminem negare poſſe. S. ſi ſerio rogetur, et, quod ſentit, verbis praeſe ferat.

111. 10. καὶ τοῖς δήλοις αὐτοῖς.] M. αὐτῆς. S. τῆς παῤῥησίας.

14. ἐξεληλάκατε.] S. τὴν παῤῥησίαν.

111. 18. *εἰ μὲν ἔν καὶ νῦν ἔτω διάκεισθε.*] S. *ὥσε τρυφᾶν καὶ κολακεύεσθαι βέλεσθαι.* Si his animis eſtis: ſi haec vobis cordi ſunt: ſi in hac ſententia permanetis: niſi aliam audiendi rationem inieritis.

20. *ἕτοιμος λέγειν.*] S. *εἰμὶ, ὑπάρχω.*

112. 5. *ἀλλ' ὐδὲ κεκίνησθε.*] *εἰ κεκίνησθε.* Hanc appendicem Manutianae editionis puto repudiandam.

Ibid. *εἰ μὲν ἔν ἅπαντες ὁμολογῶμεν.*] Supra, *πάντων εὖ οἶδ' ὅτι φησάντων γ' ἄν.* Videntur *ὑποθετικῶς* dici. quare malim *ὡμολογοῦμεν*, ſi confiteremur, conſentiremus, in praeterito imperfecto per *ω*, quam in praeſenti per *ο*.

14. *ἀνάγκη φυλάττεσθαι καὶ διορθοῦσθαι περὶ τούτου.*] Cautione vehementer eſt opus, et vt hoc recte conſtituatur. quod hic *διορθοῦσθαι*, paulo poſt *διορίζεσθαι* diſtinguere dicit.

23. *καὶ τὸν ταῦτα λέγοντα.*] Sententia eſt: proditores dicere quidem, et ſimulare, pacem eſſe: ſed non ea decernere et agere, quae ad veram pacem pertineant.

113. 3. *ἐκείνῳ παρ' ὑμῶν.*] Id eſt, nos ſeruare pacem cum Philippo iubet: Philippo noſtri oppugnandi dat poteſtatem. Feliciani editio *εἰρήνην λέγει* habet, verbo *ἄγειν* omiſſo, quod non magno ſane diſcrimine ſententiae, vel adeſſe vel abeſſe poſſe puto: etſi pro eo legere malim, *εἶναι*.

21. *τὴν πάροδον.*] S. *ἔσω τῶν πυλῶν*, ingreſſum intra Pylas.

25. *Πυνθάνεσθαι γὰρ αὐτοὺς, ὡς νοσοῦσι.*] *ἀντὶ τοῦ, πυνθάνεσθαι, ὡς νοσοῦσιν, ἢ, νοσεῖν αὐτούς.*

29. *μὴ παθεῖν.*] S. *ὥσε μὴ κακόν τι παθεῖν.*

114. 23. *τὸ δ' εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον.*] Hinc Stoicorum *παράδοξον, ὅτι ἴσα τὰ ἁμαρτήματα καὶ κατορθώματα.*

116. 12. *προείληφε.*] Iam tenet. legi poſſet etiam *προσείληφε*, caeteris adiunxit.

15. *ἀφ' ὑμῶν ἀρξαμένους.*] Id eſt, inter quos primi vos eſtis, *τετέχθαι, ὑμῶν τότε ἀρξαμένων.*

21. *ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ τρία.*] Principatum Athenienſium alii diuturniorem faciunt, alii breuiorem. et facilis lapſus eſt in numeris.

22. *ἑνὸς δέοντα.*] Pro *δέοντος. κατ' ἀντίπτωσιν καὶ ἐναλλαγὴν ἀριθμοῦ*: quale eſt illud Comici: vereor, ne quid abſente nobis turbatum ſit.

28. *ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὑμῖν*, etc. *καὶ πάλιν*, etc.] Pro *τοῦτο δὲ*. Sic Iſocrates in Euagora: *τοῦτο μὲν γὰρ αἰσχρὸς*, etc. poſtea ſequitur, *τοῦτο δὲ παῖδες ἦσαν*. Ita vides, *τοῦτο δὲ* non ſemper reſpondere *τῷ τοῦτο μέν*.

6. *πέρα τοῦ μετρίου.*] *πλεονάζειν*, inſoleſcere, plus ſibi, quam oportebat, arrogare. Sic Iſocrates de ſophiſtis: *εἰ καὶ νῦν πλεονάζουσι.* Tametſi nunc inſolenter ſeſe iactant.

Ibid. *τὰ καθεστηκότα ἐκίνουν*] *ἀναγκάζοντες τὸς συμμάχους ἐπιτηδείως σφίσι πολιτεύεσθαι, τετέχθαι, ἐλιγαρχεῖσθαι, μᾶλλον δὲ δεκαδαρχίας καθιστάντες.* Vide Iſocratis Paneg. et Panath.

22. *μηδένα προσελθόντα εἶναι ῥᾴδιον εἰπεῖν.*] Pro *μηδενὶ προσελθόντι, ἐὰν προσέλθῃ.*

25. *ἐχίλας πόλεις — περιήρηται.*] Lego *ἀφήρηνται.* Per vrbes intelligo Pagaſas et Magneſiam: per *πολιτείας* libertatem.

26. *καὶ τετραδαρχίας.*] Totam Theſſaliam in quatuor praefecturas diuiſit, vt non modo oppidatim, ſed etiam regionatim, (vt ita dicam) ſeruiant. Vide calumniam. Athenae diuiſae fuerunt non ſeruitutis, ſed boni ordinis cauſa in decem tribus, et municipia, ſeu curias complures.

118. 2. *ἐμοὶ δ' ἔστιν εἰρήνη.*] *ἀεὶ τοίνυν συμφέρει ἀκούειν τῶν κρατίστων.*

118. 14.

118. 14. *συσῆναι.*] S. *ἡμεῖς.* Nos non concordiam inimus, pro *συσαθῆναι.*

16. *περιορῶμεν.*] Non impedimus incrementa potentiae Philippi.

19. *ὥσπερ περίοδος.*] S. *πυρετῷ.* Galenus *περίοδός ἐστι χρόνος ἐπιτάσεως καὶ ἀνέσεως ἐν νοσήματι γινόμενος.*

Ibid. *ἡ καταβολή.*] *εἰσβολὴ* acceſſio, et impetus: *παρὰ τὸ καταβάλλειν τὸν πυρέττοντα. ταυτὸν σχεδὸν τῷ παροξυσμῷ.*

21. *ἀφεσάναι.*] S. *τὴν καταβολὴν ἑαυτῷ*, vel *ἑαυτὸν τῆς καταβολῆς τῷ πυρετῷ.*

27. *διώκει τι μὴ καλῶς.*] Si rem familiarem diſſiparet: ſi male tractaret familiam, etc.

119. 4. *ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ Φιλίππου.*] S. Graeci iam non ita ſentiunt de Philippo, et eius actis. Graeci Philippum hominem barbarum et ſubditicium, inſultare impune ſibi aequo animo patiuntur. Eſt accuſatio ignauiae Graecorum. Fel. et Manutius cum interrogatione legunt *οὐχ ὅτως ἔχουσι*; v. 5. quamlectionem quanquam minus probo, ſubintelligi tamen poteſt, *τὰ πράγματα.* Nonne vero talis eſt Philippi conditio, id eſt, nonne merito habetur pro ſeruo et ſubditicio, qui opes alienas perdit, et contumelioſe graſſatur? Sic enim exponendum eſt *τὸ, τὰ μὴ προσήκοντα ἀπώλλυε καὶ ἐλυμαίνετο* v. 2. *τὰ μὴ προσήκοντα*, id eſt, *τὴν ἀλλοτρίαν οὐσίαν*, rem familiarem, cuius ipſe legitimus haeres non eſt. *τὸ ἐλυμαίνετο* non ad *οὐσίαν* refero: ſed *τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ*, ſubintelligo. Athenienſibus et Lacedaemoniis hoc tantum tribuit, eos alicubi aberraſſe in gerendo principatu. ſed Philippum vaſtare Graeciam, et contumelioſe inſultare Graecis oſtendit.

8. *ὀλέθρου.*] Perditi, pernicioſi, *ἀντὶ τοῦ ὀλεθρίου.*

9. *ὅθεν οὐδ' ἀνδράποδον.*] Haec Macedonum laus

esse potest. Ingenuus enim et magnus animus seruilibus ministeriis parum aptus est.

119. 9. ἦν πρότερον.] Sunt fatales mutationes imperiorum: neque fortuna solum nationum, sed et ingenia hominum mutantur. Quare Athenienses ignaui strenuos Macedones frustra calumniantur. Quod si desidiam suam et mollitiem accusare nollent, saltem Homericum illud vsurparent:

Ζεὺς ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε.
Iupiter ipse viris animos facit, eripit idem.

16. τὴν προμαντείαν.] μαντεία, diuinatio, oraculum. προμαντεία videtur τὴν πρωτομαντείαν principem locum in accipiendis oraculis significare. Exempli gratia, si Athenienses, Spartani, Thebani, etc. vna cum Philippo simul oracula petiissent, primo loco Philippo responsa data essent.

17. καὶ τὰς ἄλλας ἀμφικτύονας.] Vide Suidam.

20. εἰς πορθμὸν.] Hesychius: πορθμὸς, στενὸν θαλάσσης. ἐν μέσῳ τῆς γῆς διαπέραμα.

23. ἀλλ' ὅμως ταῦθ' ὁρῶντες οἱ Ἕλληνες, ἀνέχονται.] Coniunge ὁρῶντες ταῦτα, ἀνέχονται, scilicet τούτων.

120. 18. ὅτε πεζῆς μάχης ἠδεμιᾶς ἠττᾶτο.] ἀντὶ τοῦ, ἐν πεζομαχίᾳ.

19. καὶ ἄνω καὶ κάτω πεποίηκε.] Id est, perturbauit, confudit, permiscuit, inuertit omnia.

121. 5. Νῦν δ' ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται.] S. διὰ τῶν πωλέντων, ab ἐκπιπράσκω.

7. ἀπόλωλε καὶ νενόσηκε] ἀπόλωλε grauius cum sit, antecedit, sed νενόσηκε sequitur, vt significet et principium mali et exitium a corruptelis profectum.

21. ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο, εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες, εἰς ἀκρόπολιν] ἃ γράμματα κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν, γράψαντες εἰς στήλην χαλκῆν.

122. 2.

122. 2. *εἰς τὸν Πελοπόννησον.*] Aldinum rectius, *εἰς Πελοπόννησον.* quod si articulum retinere placuerit, *τὴν* repone.

3. *ἐκ ἀθήναζε.*] Homines, qui lucro metiuntur omnia, suspicari queant, Arthmium ideo proscriptum, quod Lacedaemoniis potius, quam Athenienſibus, aurum attulisset. Verum sententia Demosth. plana et perspicua est: Athenienses dedisse operam, tanquam Graecorum principes, ne qui barbarico auro corrumperentur, etiam extra Atticam.

6. *ἢ τί τὸ ἀξίωμα.*] Dignitatem hic appellat, magnifica facta, tanta republica digna.

11. *τοῦτο δ' ἐστὶν, ἐκ ἣν.*] Ea vero est non simplex ignominia, id est: Alia est eius ignominiae ratio, quam qua ciues notantur. intricata haec sunt: verba sic ordina: *τοῦτο δὲ,* S. *τὸ ἄτιμον εἶναι, ἐκ ἔστιν,* S. *ἀτιμία, ἣν ἀτιμίαν τις ἑτοῖμος ἂν φήσειεν.* Postea in parentheſi (*τί γὰρ τῷ Ζελείτῃ τοῦτ' ἔμελεν, εἰ τῶν ἀθήνησι κοινῶν μὴ μεθέξειν ἔμελλε;*) *ἀλλ' ὃ τοῦτο λέγει,* S. *τὸ γράμμα.* Non ea verborum sententia est. *ἀλλ' ἐν τοῖς Φονικοῖς,* S. *νόμοις, γέγραπται, ὑπὲρ ὧν,* S. *ἐγκλημάτων, τὶς ἂν μὴ διδῷ δίκας, Φόνου δικάσασθαι,* S. *δεῖν, ἀλλ' εὐαγὲς, (τετέχνιν ὅσιον ἦν καὶ ἐφεῖτο) ἀποκτεῖναι,* S. *τὸν μὴ δόντα δίκας.* Vnde id constat? *καὶ ἄτιμός φησι,* (S. *ὁ Φονικὸς νόμος*) *τεθνάτω,* pro *ὁ ἄτιμος.* Alias *τὸ, ἄτιμος τεθνάτω* de negata restitutione in integrum possit intelligi. Sententia est: Non simplex est illa ignominia, sed capitalis. Nobis in mutilatis vetustissimarum legum citationibus satis esse debet, qualemcunque afferre sententiam, imo condonandum in huiusmodi locis videtur interpreti, etiamsi neglectis verbis consentaneum sensum attulerit.

21. *ὃ γὰρ ἂν αὐτοῖς ἔμελεν μὴ τοῦθ' ὑπολαμβάνουσι.*] *εἰ μὴ τοῦθ' ὑπελάμβανον.*

122. 23. ὥστε καὶ στηλίτας ποιεῖν.] ὥστε ἐγγράψαι τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν στήλαις, ὡς κακούργων καὶ καταδικασθέντων.

123. 3. τίνος εἴπω.] Scilicet βελῆς.

9. ὑφίστατο δ' οὐδὲν αὐτούς.] Id est, ἀνυπόστατοι ἦσαν, καὶ πάντων ἐκράτουν: quibus nihil obsistebat. contra quos nemo arma mouere, nemo se defendere audebat. οἱ δύναμιν ἀνυπόστατον ἔχειν ἐδόκουν.

11. εἰληφότων ἐπίδοσιν.] Cuiusmodi incrementa? Non tam virtutis et potentiae, quam vitiorum et ignauiae.

14. ὑποδεδωκέναι] Felicianus cum Obsopoeo legit ἐπιδεδωκέναι, haud sane incommode. sed illa rei bellicae incrementa quae fuerunt? perfidia et proditiones et assiduitas Philippi.

18. ὁπλίταις καὶ πολιτικοῖς στρατεύμασι.] Grauis armaturae militibus et ciuilibus exercitibus, id est, in quibus ipsi ciues militarent.

20. ἀρχαίως εἶχον.] Id est, tanta erat eorum simplicitas, vel potius ciuilitas, id est, integritas.

26. τὴν ὡραίαν αὐτήν.] Tametsi me formulam hanc alibi legisse non memini, nec apud autores, nec in vllis Lexicis explicatam, tamen quia ex collatione eius, quod sequitur, καὶ σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα ὡς οὐδὲν διαφέρει, οὐδ' ἔστιν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει· satis intelligitur, αὐτὴν τὴν ὡραίαν, ipso belli gerendi opportuno tempore, id est, aestiuo, aut etiam verno, intelligi debere. Nam τὸ ὡραῖον maturum et tempestiuum est, apud Thucydidem lib. 1. χαλεπωτέραν ἔξουσι τὴν κατακομιδὴν τῶν ὡραίων· et apud eundem aestiuo tempore susceptas esse expeditiones, subinde legitur, vt lib. 4. τῷ δ' ἐπιγιγνομένῳ θέρους περὶ σίτου ἐκβολήν. et 2. ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ, et, τῷ δὲ θέρει εὐθὺς ἀρχομένῳ οἱ Πελοποννήσιοι, etc.

123. 27.

123. 27. *ἀλλὰ τῷ ψιλὰς, ἱππέας, τοξότας, ξένους.*] In ſingulis vocibus puto interpungendum.

28. *ἐξηρτῆσθαι.*] Ab *ἐξαρτάομαι*. Sed lego *ἐξηρτῦσθαι*, ab *ἐξαρτύομαι*, inſtructum eſſe, per υ in penultima.

124. 3. *οὐδ' ἐστὶν ἐξαίρετος.*] Nullas ferias agit, nunquam ceſſat.

6. *μηδ' εἰς τὴν εὐήθειαν.*] Quia ſine proditionibus, et ſtatis anni temporibus ea bella gerebantur, hoc nomine vtitur. *καίτοι καὶ τὸν Περικλέους ἐπὶ τάλαντα εἰς δέον ἀνηλωκέναι Φήσαντος· ἀρχίδαμος ἔφυγε προδοσίας, ὥς φασιν οἱ ῥήτορες.*

11. *πρὸς πόλεμον*, etc. *εἰς ἀγῶνα*, etc.] *πόλεμος* bellum, etiam cum non conſeruntur manus. *ἀγὼν* proelium, conflictus. hoc diſcrimen ſeruat Demoſthenes etiam in oratione *περὶ συμμοριῶν*· vbi dicit: *τὸν μὲν πρὸς Πέρσας πόλεμον χαλεπόν· τὸν δ' ἐκ τοῦ πολέμου ἀγῶνα ῥᾴδιον ἂν ἐσόμενον*· inuerſa quodammodo hac ſententia, ob diuerſum genus hoſtium.

Ibid. *πολλὰ*, etc. *ἡ Φύσις*, etc. *ἄλλα μυρία.*] *πολλὰ* generale eſt. *ἡ Φύσις ἐξηγητικῶς* ſubiicitur. *ἄλλα μυρία, ὑπερβολικῶς*. Nam ſi illa enumeranda eſſent, fortaſſe vix vnam atque alteram commoditatem addere potuiſſet.

26. *μή τι δαιμόνιον.*] Plane vates hic eſt Demoſthenes. Vidit, fatalem eſſe Graeciae ſtultitiam Demoſthenes, et imminere patriae ſeruitutem: et tamen aduerſandum eſſe duxit, dum vlla ſalutis ſpes ſupereſſet. Neque dubium eſt, quin vir patriae amantiſſimus, ſummum ex ea re dolorem ceperit. Alii oſcitabundi fuerunt eo feliciores.

ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος.
τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κἀρτ' ἀνώδυνον κακόν.

Sed in multa ſapientia multa eſt afflictio, et viri prudentes, longeque in poſterum proſpicientes, magis angun-

anguntur, cum ex moribus hominum de futuris euentibus diuinant: vnde perquam eleganter Ouid. nec minus vere:

Augurium ratio eſt et coniectura futuri:
Hac diuinaui notitiamque tuli.

Hunc Demoſthenis locum imitatus Iacobus Sadoletus: Ira Dei, inquit, et amentia noſtra nobis aduerſatur, cum videret, vniuerſum Chriſtianum orbem, quaſi veterno flagitiorum oppreſſum, minime cogitare de crudeliſſimis et aſſiduis Turcorum graſſationibus prohibendis. De Philippo etiam Iſocrates ſic ſcribit: ἡγοῦμαι δὲ καὶ τὰ πεπραγμένα πρότερον ἢ ἂν ποτέ σοι γενέσθαι τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, εἰ μή τις τῶν θεῶν αὐτὰ συγκατώρθωσεν.

124. 27. ὥϛε λοιδορίας.] Vide leuitatem vulgi. Fel. poſt σκώμματος recte addidit ἕνεχ', ſubintellecto τὸ ἢ.

125. 26. τὰ τείχη περιεῖλε τῆ πορθμῆ.] Freti portus muniti vtique fuerunt.

7. τῶν ἐν τοῖς πράγμασι.] Scilicet ὄντων. M. ἐπὶ. hoc eſt, τῶν πολιτευομένων καὶ ϛρατηγέντων τινές. ἀκέοντες δὲ τέτων τὰ πολλὰ lego.

29. ἤδη βελομένης σώζεσθαι.] Scilicet τὰς ἑρετριεῖς. cum iam tandem ſero ſapere vellent. Fortaſſe cum expeterent amicitiam Athenienſium.

126. 19. καὶ ἐπέχαιρε.] Inſultabat Euphraeo, delectabatur eius calamitate.

127. 1. τυραννῆσι.] Abſolute accipiendum. quod ſequitur τὰς τότε σώζοντας.] Pro τῶν τότε σωζόντων αὐτὰς καὶ τὸν εὐφραῖον, ἑτοίμως ὄντας ϛτιῆν ποιεῖν, etc. τὰς μὲν. Imperant: eos, qui tum (cum vrbs oppugnaretur) et ſe tuebantur, id eſt, defendebant patriam, et Euphraeum, id eſt, vinculis liberabant: qui pro defenſione patriae nullum periculum recuſabant, partim eiecerunt, partim occiderunt.

127. 13.

127. 13. *συμπράττεσιν, εἰσφέρειν.*] Hunc locum sic distinguo: *συμπράττεσιν. εἰσφέρειν ἐκέλευον*: (S. *οἱ ὑπὲρ τᾶ βελτίσᾳ λέγοντες*) *οἱ δ' ἀδὲν* (S. *οἱ συμπράττοντες Φιλίππω*) *δεῖν ἔφασαν. πολεμεῖν, καὶ μὴ πιςεύειν*: (S. *Φιλίππω*) *οἱ δ' ἄγειν εἰρήνην*, etc. De sententia constat, vtcunque verba distinguantur. Ait enim libertatis assertores tributa imponere, et bellum mouere: proditores vtrumque prohibere.

18. *οἱ δ' ἐξ ὧν ἔμελλον σωθήσεσθαι.*] Addenda ex Veneta Feliciani editione et Obsopoei annotatione haec clausula: *οἷς προσῆσαν ἀπέχθειαι.*

23. *ἐπειδὰν εἰδῆτε.*] Id est, vbi vos omnia consilia destituerint.

128. 4. *ἐώθεν.*] Pellebant, id est, repudiabant, auersabantur.

13. *ὥςε μηδ' ἂν ὁτιᾶν ἢ δεινὸν πείσεσθαι.*] *ὥςε τὴν πόλιν, τηλικαύτην τὸ μέγεθος ὖσαν, δύνασθαι μηδοτιᾶν δεινὸν πάσχειν, ἀλλ' ἔξω παντὸς κινδύνᾳ εἶναι.*

16. *Νὴ τὸν Δία.*] Haec *εἰρωνικῶς καὶ μιμητικῶς* a Demosthene respondentur.

22. *ναύτην.*] Pro *ναύτας.* Nec enim in naue singuli remiges sunt, vt gubernatores.

29. *ἐρῶ καὶ γράψω.*] Referam et autor ero.

129. 10. *ἀδὲ γὰρ τῶν ἐκείνᾳ.*] Plutarchus indicat, Demosthenem fuisse suspectum, quasi largitionibus a rege Persarum, Philippi successus metuente, corruptus, Athenienses contra Macedonas concitaret. Sed fieri potuit, vt ideo Demosthenes Philippo se opponeret, quod, quo potentior, Persico imperio subacto, fieret, tanto magis in Graecos grassaturum, prouideret: idque ipse comprobauit euentus: contra quam putauit Isocrates. Quanquam huius fidelissimis consiliis neque Philippus, neque Graeci, paruerunt.

16. *ἀδ' αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι.*] Scilicet *ἄχρηςοι ἐγένοντο.*

130. 18.

130. 18. τέτων τι βελτίω.] κατά τι βελτίω. Sed malim τέτων τι βέλτιον.

IN QVARTAM PHILIPPICAM DEMOSTHENIS ORATIONEM.

IN ARGVMENTVM.

Pag. 130. 3. in Arg. Πολίτευμα.] Vrbanum siue domesticum consilium. Verbalia in μα fere significant vnum aliquod factum aut vnam rem, vt στρατήγημα, κατόρθωμα, πανέργημα, ἀνδραγάθημα, ποίημα.

IN ORATIONEM.

Pag. 131. 1. in Orat. καὶ σπουδαῖα] σπουδῆς ἄξια, Vt Isocrates de pace: ἅπαντες μὲν εὐώθασιν οἱ παριόντες ἐνθάδε, ταῦτα μέγιστα φάσκειν εἶναι, καὶ μάλιστα σπουδῆς ἄξια τῇ πόλει, περὶ ὧν αὐτοὶ μέλλωσι συμβουλεύειν.

5. ὐδέν ἐστι τῶν πάντων δυσκολώτατον.] ἀντὶ τοῦ δυσκολώτερον, ἢ, ὅτω δύσκολον, ἢ, τοῦτο πάντων ἐστὶ τὸ δυσκολώτατον.

7. ὅτι ταῖς γνώμαις ἀφεστήκατε τῶν πραγμάτων.] ὅτι ὐ σπουδάζετε περὶ τὰ πράγματα. Supra ἀπηρτημένοι καὶ ταῖς γνώμαις καὶ ταῖς παρασκευαῖς.

8. καὶ τοσοῦτον χρόνον σπουδάζετε] At nostrorum studentium vtinam non multi Athenienſibus essent nequiores. Nam aut non interſunt praelectionibus, aut, si interſunt, non auſcultant, ſed vel dormitant, vel garriunt, vel aliud agunt. et vt audiant, parum curant: et quia non curant, non meminerunt. Quis ergo miretur, pleroſque ἐπὶ μανδραβάλῳ προχωρεῖν; Quis non indignetur, doctorum virorum loca et dignitates ab iſtis fucis ac potius crabronibus occupari?

14. ὅτι δ' ὐκ ἔνι.] ὐκ ἔνεστιν, ὐχ οἷόν τ' ἐστί τινα ἐπισχεῖν Φίλιππον ταύτης τῆς πλεονεξίας.

Ibid. ἐκ λόγου.] διὰ λόγου, λόγῳ.

131. 15.

131. 15. μηδ' ἀφ' ἑνὸς τῶν ἄλλων.] ἀπὸ μηδενὸς τῶν ἄλλων.

132. 1. περίεσμεν τῷ λόγῳ.] τῇ δικαιολογίᾳ, τῷ δοκεῖν δικαιότερα λέγειν τῶν ἄλλων· ἀλλὰ μὴ, τῇ δεινότητι τῶν λόγων. Nam hic non de eloquentia praecipue agitur: ſed de aequitate cauſae et iure reipublicae.

5. πᾶσι τοῖς ἔσιν ἑτοίμως κινδυνεύων.] In belli diſcrimen omnes fortunas et opes ſuas adducere nihil dubitans.

10. ἔξι δὲ ταῦτα δυνάμενα.] ἀντὶ τοῦ δύνασθαι ταῦτα μηδένα σώζειν. Sic γ. ὀλ. ἀλλ' ἔξι ταῦτα τὴν ῥᾳθυμίαν ἑκάςῳ ὑμῶν ἐπαυξάνοντα. Sic in Euangelio: ἦν δὲ περιπατῶν ὁ ἰησῦς παρὰ τὴν θάλατταν. Sic et Cicero in Oratore: Eſt (vt ſcis) quaſi in extrema pagina Phaedri his ipſis verbis loquens Socrates: etſi τὸ eſt ἀντὶ τοῦ πεποίηται ἢ εἰσάγεται capi poteſt.

24. τῶν τὸς βουλομένους χρήματα λαμβάνειν, ἔχειν τὸν δώσοντα ὑπὲρ αὐτῶν.] οἱ βουλόμενοι λαμβάνειν χρήματα ſunt proditores vrbium: ὁ δώσων eſt Philippus: τὸ ὑπὲρ αὐτῶν intelligatur de iis, qui regnum affectant.

133. 1. μανδραγόραν πεπωκόσιν.] Sunt iſta ὑπνωτικὰ, pleraque etiam ναρκωτικὰ καὶ δηλητήρια, niſi opportunis remediis mature illis occurratur. ὁ μανδραγόρας, ſicut ὁ χάρτης, ὁ καταράκτης, ὁ μαργαρίτης, apud Latinos in foemineum genus tranſeunt. Deſcriptionem vide in Dioſcoride Matthioli.

4. ὥςε τῶν ἐν αὐτῷ τῷ κινδυνεύειν ὄντων.] Fortaſſis ad Lacedaemonios haec pertinent, quos oppugnaturus putabatur Philippus. Nam neque de Thebanis, neque de Theſſalis, neque de Argiuis, neque de Megalopolitis, de Megarenſibus vero multo minus, οἵτινες ἔτε τρίτοι, ἔτε τέταρτοι, ἀλλ' ἔτ' ἐν λόγῳ, ἔτ' ἐν ἀριθμῷ, intelligenda videntur. Sed hiſtoriae fides

ſit

ſit penes autorem: τὸ δὲ ἐν αὐτῷ τῷ κινδυνεύειν εἶναι, eſt in ipſo diſcrimine verſari, periculo eſſe proximum.

133. 6. ὑπὲρ τοῦ πῶ συνεδρεύσωσι.] De concilii ſeu conuentus loco, id eſt, vtrum ipſi Athenas, an nos alio vna cum ipſis venire debeamus? vide Iſtria.

7. καθ' ἑαυτοὺς ἀμύνεσθαι μᾶλλον.] id eſt, μόνοι ἀμύνεσθαι, εἴτε Φίλιππον, εἴτε καὶ ἄλλους τινὰς, τοὺς πολεμοῦντας αὐτοῖς. Nos minutias iſtas perpetuorum Graeciae tumultuum neque ſcire poſſe, neque indagare curioſius, operae pretium eſſe exiſtimo: cum noſtra Germania, me viuente, toties tumultuata ſit, ne quid de reliquis Chriſtianis (ſi tamen hoc nomine digni ſumus)regnis et prouinciis dicam, vt eos tumultus omnes meminiſſe et recenſere ſit difficile.

12. ὅτι ἡ καθ' ἡμέραν ῥᾳθώνη.] Sic Iſocrates Nicocle: μηδενὸς ὀλιγωρεῖτε, μήτε καταφρονεῖτε τῶν προστεταγμένων· ὑπολαμβάνοντες, ὡς ὃ παρὰ ταῦτ' ἐστὶν· ἀλλ' ὡς παρ' ἕκαστον τῶν μερῶν ἢ καλῶς ἢ κακῶς ἔξον τὸ σύμπαν.

19. καὶ κερσοβλέπτην σύμμαχον ὄντα ὑμῶν.] De hoc contentiones ſunt inter Aeſchinem et Demoſthenem, vtrius ille culpa ſit foedere Philippico excluſus. Vide τοὺς ἀντιπάλους λόγους, καὶ τὸν περὶ τῆς παραπρεσβείας.

21. κατέσκαπτε πορθμὸν.] Sinum, fretum. hic proprium nomen videtur munitionis alicuius ad Chalcidenſem Euripum.

26. ἀντρῶνας ἐπρίατο.] διὰ προδοσίας ἐκτήσατο. τὸ πρίασθαι, ὠνεῖσθαι, πωλεῖν, πιπράσκειν, προπίνειν, προδοτικὰ καὶ δωροδόκα ῥήματ' ἐστὶ παρὰ Δημοσθένει. Stephanus ἀντρῶνα ἑνικῶς ponit πόλιν Θετταλίας, διὰ τὸ τοὺς τόπους ἀντρώδεις εἶναι, ἐξ ὧν καὶ παροιμία, ἀντρώνιος ὄνος.

28. τὴν ἐπ' ἀμβρακίαν ὁδὸν.] Hanc eius expeditionem legatione Peloponnenſi fuiſſe impeditam, in fine

fine 3. Philippicae ſcripſit. De Elaeis caedibus credamus Demoſtheni, vt et de aliis minutis et parum celebratis aut amiſſis hiſtoriis.

133. 28. *Φέρρας.*] Alii vno *ρ Φεραὰς ὀξυτόνως.* Vnde *Φεραῖος* potius, quam *Φερραῖος*, apud Stephanum. et Homerus: *οἵ τε Φεραὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην.* Videntur Graeci librarii *τὸ ρ* vt Germanici ſcribae *τὸ n* ſolent, ſaepe ſine cauſa geminare.

134. 3. *ὅτι ἐ ϛήσεται πάντας μὲν ἀνθρώπους ἀδικῶν· πάντα δ' ὑφ' αὑτῷ ποιούμενος Φίλιππος.*] Non ſtabit, *ἀντὶ τοῦ, ἐ παύσεται, ἀλλὰ διατελέσει ἀδικῶν.*

11. *βεβαίως γνῶναι ὅτι τῇ πόλει Φίλιππος.*] Ex oratione *περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ* haec ſunt repetita. Sic non dubitauit etiam Iſocrates iiſdem ſententiis atque verbis, pluribus in locis vti.

15. *τῇ πολιτείᾳ*] *εἰδικῶς, τῇ δημοκρατίᾳ.*

23. *εἰ ποτίδαιαν πρόειτο.*] *αορ. β εὐκτικὸς τοῦ προΐεμαι*: etſi videtur penanflectendum *προείμην, προοῖο, προείτο.* ſicut *θείμην, θοῖο, θοῖτο.*

135. 8. *ἔκων βέλεται.*] *παροξυτόνως μὲν ἀρνητικὸν, περισπωμένως δὲ, καταφατικόν.*

9. *τοῖς αὐτοῦ καιροῖς τὴν παρ' ὑμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν.*] *ἔφεδροι*, autore Luciano, dicebantur athletae, qui integri ſuccedebant in Olympico certamine defatigatis. Hinc ducta eſt haec metaphora ſignificans, *ὅτι οἱ ἀθηναῖοι καταγωνίζεσθαι ἐπιχειρήσουσι Φίλιππον δυσυχήσαντα.*

17. *τῶν μὲν ἐν θράκῃ κακῶν*, etc. *τούτων μέν.*] *τὸ τούτων κατὰ πλεονασμὸν* inculcatum ob parentheſin.

22. *καὶ τριήρων*] Lego *τριηρῶν περισπωμένως τριηρέων.* ex acuto enim et graui ſit circumflexus: nec puto, nomen hoc excipi a regula.

136. 4. *τοῦτο μὲν γάρ ἐϛιν ὅτῳ μὴ πολεμήσετε λαβεῖν ἐ βουλομένων.*] Nam id quidem eorum eſt, qui,

cum quo bellum non gerant, capere nolunt. Felicianus τὸ μὴ et ἃ omittit. (Alterutra certe negatio, si non vtraque, abundat.) Nam id quidem eorum est, qui, cum quo bellum gerant, capere volunt, id est: *Ea te non aliud quaeritis, nisi vt autorem belli Philippo inferendi pro hoste habeatis.* Sin ὅτῳ πολεμήσετε λαβεῖν ἃ βέλομέναν. Eorum est, qui, cum quo bellum gerant, capere nolint, id est, tergiuersantium et detrectantium bellum, est, iubere decerni, pace iam violata, Philippo bellum esse faciendum, qui iamdudum bellum gerit, id est: *Si vobis curae esset respublica, et non magis propensi essetis ad calumniandos oratores: intelligeretis, non decernendum, sed gerendum esse bellum.* τὸ ὅτῳ capi potest τελικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ᾧ, ἢ ἵνα μή. Ego verti: Id enim eorum est, qui detrectandi belli causam quaerunt: non qui ea, quae sunt ex vsu reipublicae, agere decreuerunt. Quae interpretatio si cui displicet, reponat: est, cum quo bellum geratis, quaerere: quae sententia magis consentit cum iis, quae sequuntur.

136. 10. εἰ καρδιανοῖς ἐβοήθει.] ὑποθετικῶς haec accipienda sunt omnia. Colligit enim e praesenti Athenienſium consuetudine, quid tum facturi fuissent.

Ibid. ἐκ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν.] Scilicet εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἢ ἐκβληθεὶς τῆς ἐκκλησίας. Postea ἀνάρπαστος γέγονεν (pro quo alii legunt ἀνάσπαστος) vtitur de eo satrapa, qui ad dicendam causam reuocatur e prouincia, aut fortasse captiuus abducitur, et ad poenam rapitur: quod et nomini et rei magis conuenit. et apud Herodianum. τινὰς ἀναρπάσας ποιεῖν, reuocare e prouincia. Quod Suidas habet, οἱ ἀνάρπαστοι, οἱ ἀμύητοι, οἷς ὄργια καὶ τελεταὶ ἐκ ἐγένοντο, huic loco alienum est. Apud Plutarchum ῥωμύλος ἀνηρπασμένος εἰς θεούς, raptus ad Deos, id est, ἀποθεωθεὶς, in bonam partem.

136. 15

136. 15. διαπάσασθαι (sic enim malo, quam διασπάσεσθαι.) παραβαλεῖτε.] ἵνα διασπάσωνται αὐτούς.

Ibid. αὐτοὶ χειροτονήσαντες.] Vult, vt ipsi Atheniensis bellum decernant, idque vbi fecerint, vt ne semetipsos calumnientur, neque dubitent, quin recte fecerint.

19. τοῖς μὲν ἀμυνομένοις ἤδη.] τοῖς ἐν χερρονήσῳ.

23. ὅσα εἰς πόλεμον.] Scilicet ἀναγκαῖά ἐστιν, ἃ ἀνήκει.

137. 6. τὸ δ' ἐχ ἕτως ἔχει.] Quid si ἕδει; Scilicet γενέσθαι. Aut certe ἀντὶ τοῦ, ἃ προσῆκει ταῦθ' ἕτω γίγνεσθαι.

10. φυλακὴν.] Custodienda pecunia est, id est, prouidendum, ne duces aut quaestores aerarium depeculentur: id quod hodie oculati duces coecis (vt vocant) nominibus, egregie facere norunt. Ita pecunia velut Euripus quidam exaestuat. Agricolae annonae, ciues rerum venalium iniqua pretia statuunt: principes deglubunt vtrosque exactionibus: bellum parant: spoliantur ducum et militum aucupiis: milites male parta peius perdunt. Sic pecunia redit ad ciues et agricolas: et ab his iterum, quod non capit Christus, rapit fiscus: cuius ob infinitum luxum et rei familiaris neglectum, inexplebilis est rapacitas.

11. ἕτω δὲ ποιήσαντας.] Scilicet ὑμᾶς δεῖ.

22. εἰ δέ τῳ δοκεῖ ταῦτα.] ἐν τοῦ περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ λόγου δεύτερο μετενηνεγμένα.

139. 23. ἕτοι μισοῦσι καὶ πολεμοῦσι Φιλίππῳ.] Obserua diuersae constructionis verba.

Ibid. ἔπειθ' ὁ πράττων καὶ συνειδὼς.] Vide annotationes in Vlpianum.

140. 5. ἂν πρότερος.] Lego ἂν προτέροις ἡμῖν.

9. ἀβελτηρίαν.] Lego ἀβελτερίαν per ε in tertia syllaba: quia fit ab ἀβέλτερος, ὁ τὰ βελτίω μὴ αἱρούμενος δι' ἀφροσύνην. Reprehendit Atheniensis, qui dubitent, superstitione quadam, regi Persico esse supplices:

plices: cum (vt apud Thucydidem est) sit ἀνεπίφθονον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὠφέλειάν τιν' εὑρίσκειν δεομένοις. et Terentius: Abs quiuis, inquit, homine, cum opus est, beneficium accipere gaudeas.

140. 10. καὶ δὴ βάρβαρος.] O. ὁ δὴ β. Haec μιμητικῶς dicit. Est enim ἐξήγησις τῆς ἀβελτερίας. Quae est illa ἀβελτερία; quod dicitis, eum esse Barbarum. Sed quid ad vos eius barbaries, si vobis prodest? Hoc si cui displicet, dicat esse concessionem. Est sane barbarus, etc. sed prodesse potest.

11. κοινὸς ἅπασιν ἐχθρὸς.] Vide Panegyricum Isocratis.

12. ἐγὼ γὰρ ὅταν ἴδω τινὰ τὸν μὲν.] τὸ τινὰ est addendum.

14. ὃς καὶ πρότερον συνεπηνώρθωσε.] Vide Euagoram Isocratis, et Philippicam, et Panegyricum, vbi Cononis fit mentio, qui Regi Persarum duxerit exercitum, et Xenophontis ἀ. ἑλληνικῶν.

15. καὶ νῦν ἐπηγγέλλετο.] Scilicet συγκατορθώσειν τὰ πράγματα τῆς πόλεως. Id fortassis Demosthenes per Iatrapas curauerat, vt fieret: quos Darius illi, quantum pecuniae postulasset, dare iussit: quo Graecis tumultibus Macedonem distineret, et Dinarchus obiicit Demostheni, eum 300. talenta a Rege Persarum ad Thebanorum defensionem missa, cum sua factione partitum. Sed id, si verum est, posterius factum fuit.

24. δέον παρὰ τοῦ τοῦτο γίγνεσθαι.] Scilicet τὸ ἐνλεῖπον, quanquam cum supra dixerit, ὅσα ἐκλείπει, fortasse ταῦτα legendum.

141. 4. ἃ ἐδὲν ἂν εἰς τὰ πράγματα] ἃ. Scilicet τοῦ ἀνελεῖν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας, καὶ τὸν φόβον, ὡς ἐ, etc. Si sustulerimus e medio calumnias, etc. et metum seditionis: nullum reipublicae maius tributum pendere poterimus, neque facere quicquam, quod totius

totius ciuitatis tranquillitatem magis conſtabiliat. εἰσενεγκαίμεθα fit ab εἰσφέρω. ἐπιῤῥώσειεν ab ἐπιῤῥώννυμι, confirmo.

141. 19. μεθέξοντες τούτου.] Malim τούτων, S. τῶν προσόδων.

11. ὃς ἂν ἠξίου τὰ καθήκοντα ἀφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν.] ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ, τουτέστι προθύμως καὶ ἑκών.

21. Πλὴν εἰ μὴ τῇ παρὰ τῆς τύχης βοηθείᾳ γεγονυίᾳ τοῖς ἀπόροις φθονοῦμεν.] Lego ἐπὶ τῇ παρὰ τῆς τύχης βοηθείᾳ. Alias φθονῶ σοὶ τούτου.

23. ὅτ' ἀξιῶ.] αἰτιατέον εἶναι, vel ὅτ' ἄλλος αἰτιάσασθαι αὐτὸς, ἀξιῶ.

142. 11. τὸ γὰρ τῶν ἀναγκαίων.] Hoceſt: Vnius ordinis offenſio periculoſa eſt toti ciuitati.

ὥστε δὲ φάσκοντα.] ἀντὶ τοῦ φάσκειν.

13. τοῖς δ' ἐν ἐνδείᾳ.] Scilicet ἔσι, τοῖς ἀπόροις.

25. εὐθέως τὸν λέγοντα.] M. τὸν τοῦτο λέγοντα. S. ὅτι δεῖ μεταβιβάζειν τὸ ἔθος, qui autor eſt publicandi bona diuitum, aeque vt vectigalia ciuitatis populo diſtribuuntur. τὸν λέγοντα etiam ſine pronomine intelligi poteſt de certo quodam oratore, populi aſſentatore, et ſeditioſo. Sed quid eſt ἡ κρύβδην ψῆφος; v. 26. diripiendas locupletiorum opes, aut, condemnari a pauperibus ſolere diuites, non propter culpam, ſed ex inuidia, et iniuſta alieni cupiditate. Nam ſycophantae in ius vocabant locupletes: hos condemnabant iudices, homines plebeii et inopes, penes quos erant iudicia. Vide Areopagiticum Iſocratis, quid ὁ φανερῶς θόρυβος; v. 27. Querelae, quod diuites theatrale m pecuniam pauperibus ereptum veniant.

143. 1. εἰς τὸν βίον τὸν ἑαυτῶν.] Cicero 2. de officiis: Ii, qui rempublicam tuebuntur, in primis operam dabunt, vt iuris et iudiciorum aequitate ſuum quisque teneat: et neque tenuiores propter imbecillitatem circumueniantur, neque locupletibus ad ſua,

vel tenenda, rel recuperanda, obſit inuidia. At apud Terentium ſaepe iudices propter inuidiam adimunt diuiti, et propter miſericordiam addunt pauperi.

143. 2. καὶ περὶ τούτων μὴ δεδοικότας.] Non ſolicitos eſſe ſuae rei cuſtodia.

5. τὰ μὲν κοινά.] 1. Offic. Iuſtitiae primum munus eſt, vt ne cui quis noceat, niſi laceſſitus iniuria. Deinde, vt communibus pro communibus vtatur, priuatis autem vt ſuis.

19. προειμένης καθ' ἓν ἕκαστον.] Videtur eſſe παράλληλον, ſed tamen τὸ καθ' ὃν poteſt ἐπιχειρηματικῶς exponi.

29. ἔρημον ἀνείλετο] Scilicet ὥσπερ δίκην, per aduerſarii abſentiam victoria potitus eſt. metaphora ſumta a iudiciis.

144. 10. ἀλλὰ καὶ τῷ πάντων ἀργότατα αὐτοὶ διακεῖσθαι.] Graeca conſtructio nominatiui cum infinitiuo. Sic apud Sophoclem in argumento Trachiniarum: φάσκων τοῦτο τὸ γέρας εἰληφέναι παρὰ θεῶν διὰ τὸ δίκαιος εἶναι.

16. πόλιν δ', ἣν ὑπείληφεν.] Ordo hic eſt: ὃ μὰ Δία δοκιμάζειν δεῖ ἐκ τῶν ὠνίων, εἰ ταῦτα καλῶς ἔχει, πόλιν, ἣν ἐκεῖνος, ὃς ἂν ἀεὶ βέληται ἄρχειν τῶν ἑλλήνων, ὑπείληφεν μόνην ἂν ἐναντιωθῆναι. etc. τὸ ἀεὶ peculiarem vim hic habet, et refertur ad omnia ea tempora, quibus exiſtunt oppreſſores libertatis.

145. 9. ἀφεσᾶσι δ' ἔνιοι.] πόθεν; τῶν ἀντιποιουμένων τοῦ πρωτεύειν.

25. ἐκπέπρασται] ὑπὸ τῶν προδοτῶν ἀφείθησαν εἰ παραπεπτωκότες καιροί. Perfidia proditorum ſingulae occaſiones rei bene gerendae, et parandarum vtilitatum ſunt amiſſae.

29. καὶ τὰ μὲν περὶ τἄλλα.] Scilicet ὄντα, hoc eſt, τὰ ἄλλα.

144. 29. *Βασιλεὺς δὲ.*] *ὁ τῶν Περσῶν.* Nam ad Philippum haec minime pertinent.

145. 2. *ἄχρις ἃ τοῖς ἑτέροις ἐξίσα ποιῆσαι, διεπιστεύετο.*] Tantisper ei fides habebatur, donec victos victoribus exaequasset. Persici reges beneficia in se collata in commentarios referebant, vt nulla temporis longinquitas gratiae statueret modum. Sed Graeci certe nimis ingratos, vt hoc loco Demosthenes et in Panegyrico Isocrates meminit, et ex historiis apparet, se illis praebuerunt: etsi insidiose (vt verum fatear) illorum fuit liberalitas, nec alia fortasse remuneratione digna.

28. *ἕτεροι δὲ τὰς τιμὰς ἔχουσι.*] Alii honoribus sunt potiti, id est, Philippus eam autoritatem et potentiam in se transtulit, quibus vos olim floruistis.

146. 6. *ὡς οἴονται.*] Vt putant, scilicet *οἱ πολλοὶ*, non incommode subintelligitur, si sententiam spectes. Alioqui de oratoribus, ratione constructionis, acciperetur. *ὡς οἴονται*, scilicet *οἱ φιλιππίζοντες τῶν λεγόντων.* et *οἴονται* pro *δοκοῦσι.* nec enim ignorant nebulones, quid mentiantur. Quid vero, si pro *οἴονται* legendum sit, *ὡς οἷόν τε*; quam fieri potest verissimas. Sunt enim permulta, vt pacis commoda, sic belli mala.

14. *κωλύσειν.*] Puto legendum *κωλῦσαι*, vel *κωλύειν*, et *ἀφεσάναι* pro *ἀφεσηκέναι.* Sic autem construes: *δεῖ δὲ κωλύειν τὸ διαρπασθήσεσθαι τὰ χρήματα τῷ εὑρεῖν φυλακὴν, ἢ τῷ ἀφεσάναι τὸ συμφέροντος.* Prohibenda est autem direptio pecuniarum, inuenienda custodia, non deserenda vtilitate, id est: Si sunt, qui aerarium depeculari belli occasione studeant, non ideo non est gerendum bellum vtile et necessarium: sed opera danda est, et ea ineunda ratio, qua peculatorum rapacitati occurratur. Obseruetur *τὸ*

διαρπασθήσεσθαι futuro tempore loco nominis τὴν μέλλουσαν ἢ προσδοκωμένην διαρπαγήν.

146. 21. τὸν ἀδικοῦντα, τοῦτον.] Emphatica repetitio, et ἀντίπτωσις, pro, εἶπεν, ὡς οὗτος ἀδικεῖ.

27. τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις.] Malim αἱρουμένοις. Felicianus legit εἰθισμένοις, vt et Manutius.

147. 3. ἀπὸ τῶν πρώτων θορύβων.] A primis tumultibus, id eſt, cum primum tumultus aliquis fuerit ortus: vel cum primum ipſi tumultum concitarint, et nos calumniati fuerint.

5. ἀμφότερα ἔξειν.] Quae ſequuntur, ἐξηγητικῶς accipio, ἡγοῦνται δηλονότι εὐδοκιμήσειν. Si quis τὸ εὐδοκιμήσειν, καὶ τὸ λήψεσθαι mauult ὀνοματικῶς exponere, τὴν εὐδοκίμησιν, ἢ εὐδοξίαν μᾶλλον καὶ τὴν λῆψιν, non impedio. Saepe enim fit, vt, nec verbis, nec ſententiis, repugnantibus, idem locus varie poſſit exponi, diuerſa conſtructionis ratione, ſenſu eodem.

11. ἐγὼ δὲ εὖ οἶδα ἀκριβῶς.] F. καὶ ἀκριβῶς, aut alterutrum abundare videtur.

18. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὁ πολεμεῖν.] Scilicet φήσει, ὥσπερ ἀεὶ ὠρείταις, ſcilicet ἔφησε πολεμεῖν. De Philippi diſſimulatione haec omnia ſunt intelligenda.

24. ἀκὴν ὑπόλοιπον δουλεύειν.] Reſpondet ipſe ſibi Athenienſium nomine: nihil certe deterius eſt metuendum. Id reſponſum Demoſthenes refutans: Imo, inquit, excidium nobis imminet. Poteſt tamen ἐγὼ γὰρ ἄλλο γε οὐδὲν ἔνι v. 25. ſub perſona Demoſthenis dictum videri. Si non reſiſtemus, ſuperati redigemur in ſeruitutem: vt deinde addat ſiue per correctionem, ſiue per amplificationem: καὶ μὴν οἶδεν, ὅτι δουλεύειν μὲν ὑμεῖς οὔτε ἐθελήσετε. Scilicet ἂν ἐπίσησθε. Sic Cicero: neque vellem, ſi poſſem, neque poſſem, ſi vellem.

148. 8. Φανερῶς.] Referri poteſt ad μισεῖν, ſed ego malim ad πεπρακότας referri.

148. 11.

148. 11. ὥσπερ προβόλοις.] Fit a προβάλλω. Significat in genere impedimentum, ſiue ſit ſcopulus in mari, ſiue vallum in terra.

19. Ἡηβαίους τὰ νῦν.] Sicut τὸ νῦν ἔχον idem, quod νῦν.

150. 17. τῇ πόλει δὲ προέσθαι ταῦτα.] τὴν φιλοτιμίαν καὶ δόξαν.

22. εἰ μηδὲν τῶν ἄλλων πλέον περιεργάσῃ.] Praeter caeteros, plus, quam alii.

27. ἔν σοι καταλῦσαι.] Scilicet σεαυτὸν, ἢ ἀντὶ τοῦ καταλυθῆναι.

151. 1. Σοὶ μὲν εἴπερ ὅμοιός σοι.] Hermogenes κύκλον appellat hanc figuram.

Ibid. τῇ πόλει δ' ἡμῶν.] Scilicet ὑπάρχει πατρῴα καὶ παππῴα δόξα. Niſi placeat: τῇ πόλει οἱ Ἕλληνες ὑπάρχουσι σεσωσμένοι ὑπὸ τῶν προγόνων, ὡς πάντες ἴσασι.

4. οὐδὲ πολιτικῶς.] δημοκρατικῶς. ἐν γὰρ ταῖς δημοκρατίαις αἱ ἰσότητες μάλιστα ἰσχύουσι.

6. ἑαυτοὺς ἀγνοεῖν.] Id eſt, ſplendorem aſſecutos, veteres ſuas ſordes ignorare. vitium τοῖς νεοπλούτοις commune.

18. ἀλλ' ἵνα αἰτιασάμενοι τούτους.] τοὺς ὑπὲρ τῶν βελτίστων ὡς ἀληθῶς λέγοντας.

IN PHILIPPI EPISTOLAM.

Pag. 159. 3. Οὐ τοῖς παρανομοῦσιν ἐπετιμήσατε ὅτι τὴν δίκην ἀλλὰ.] Felicianus et Manutius, ὅτι παρὰ τὴν δίκην, ſcilicet ἐβιάσαντο, vt fontes ob ius violatum caſtigaueritis. Sed quid ſi? ὅπερ ἦν δίκαιον. id quod aequum fuiſſet.

16. καὶ ταῦτα τῷ δήμῳ εὖ δοκοῦντα.] Scilicet πεπρᾶχθαι, ἐποίησεν, ἢ συνδοκοῦντα.

10. ἐμβαλὼν εἰς τὴν χώραν.] S. τὴν ἐμὴν, τὴν μακεδονίαν: etſi fortaſſe κρωβύλη καὶ τυρίσασις Thra-

ciae fuerunt oppida, cuius partem non exiguam tenuit Philippus.

159. 12. *εἰς τοῦτ' ἐλήλυθεν.*] F. *εἰς τοῦτ' ὀργῆς ἐλήλυθεν.* Tanta iracundia populus exarsit.

23. *εἰ ἐφ' οἷς παθόντες.*] Aut *τὸ εἰ* abundat, aut pro *αὐτοὺς φαίνεσθαι*, v. 24. legendum, *εἰ αὐτοὶ φαίνεσθε*, secunda persona, vt est ab Obsopoeo annotatum.

160. 13. *περὶ τῆς ἐπισυμμαχίας.*] *συμμαχία* societas est et inferendi et propulsandi belli: *ἐπιμαχία* propulsandi tantum, vt explicat Thucydidis interpres. hic vero legendum *περὶ τῆς ἐπ' ἐμὲ συμμαχίας.*

19. *τήρην καὶ κερσοβλέπτην.*] De his Thraciae regibus vide orationem contra Aristocratem et primam Olynthiacam.

161. 13. *τοὺς ἐκβαλόντας ἑκατέρους.*] Dionysium iuniorem a Dione pulsum constat: de Nicocle (Nam Euagoram in regno suo esse mortuum, Isocrati credo) mihi non liquet. Aelianus quidem eum vna cum Stratone, cum quo luxu certarit, male periisse scribit.

162. 5. *τοὺς δὲ Φρυγούς.*] O. *τοὺς δὲ Φῶκας, τουτέστι τοὺς λῃστάς.* Idem *ἐπεσκέψασθε* pro *ἐπεσκήψασθε* v. 8. F. *τούτοις μὲν οὐδὲν ἐπεσκήψασθε.* Sed *Φρυγοὺς* rectius legi existimo. Nam Philippus, Sostrato expulso, vtique praesidium insulae imposuerat: quod Peparethii in suam potestatem redactum detinuerunt.

7. *πεπαῤῥήθησι.*] Strabo lib. 9. Contra Magnesiam quidem frequentes incumbunt insulae. Nobiliores sunt Sciathus et Peparethus, et Irus, et Scyrus, cum eiusdem nominis vrbibus.

8. *τὴν δὲ τιμωρίαν ἀκριβῶς εἰδότες, καίτοι.*] Fel. *τὴν δὲ τιμωρίαν, ἀκριβῶς εἰδότες, ὅτι.* Ego malim sic: *ἐπεσκήψασθε, ἀκριβῶς εἰδότες· τὴν δὲ τιμωρίαν διεβάλετε* vel *διεσύρατε*, vel *νῦν συκοφαντεῖτε.* Videtur enim et inuersus esse ordo verborum, et deesse verbum aliquod.

163. 8.

163. 8. καὶ διαγγέλλειν πρὸς ἅπαντας ὅτι πάλιν.] Recte Felicianus καὶ διαγγέλλοντος πρὸς ἅπαντας, ὅτι πολεμεῖν.

17. Θασίες καὶ μαρωνείτας ἀναγκάσαι περὶ στρύμης.] Thasus insula Aegaei maris. Maroneum vinum apud Homerum celebratur. Stryme vrbs Thraciae, autore Stephano.

164. 3. τῆς παρ' ὑμῖν πολιτείας ἔμποροι.] Vestrae reipublicae mercatores, nundinatores, caupones. Legendum vtique, ἔμπειροι, gnari. οἱ γὰρ λέγοντες οἱ τῆς πολιτείας ἔμποροί εἰσιν, οὐχὶ δὲ, οἱ ἀπαγγέλλοντες Φιλίππῳ. Oratores, quod turpissimum esse scribit Cicero, quaestui habent rempublicam.

4. τὴν μὲν εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι.] Vide annotationes in Philippicam Isocratis.

165. 4. ὑπὲρ αὐτῆς, ἐγνωκότες.] Lege ἐγνώκατε, et mox, τότε μὲν ποιησάμενοι, ἔχοντος δ' ἐμοῦ.

16. Διαλήψομαι περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς.] S. πραγμάτων, ἢ διαφορῶν. Distinguam vel diiudicabo res vestras, hoc est, transigam controuersiam et litem decidam. Conferant studiosi quaedam loca Panegyrici Isocratis, et Archidami, cum hac epistola, vbi illic de iure principatus et Messenae, hic Amphipoleos agitur.

IN DEMOSTHENIS AD PHILIPPI LITERAS ORATIONEM.

Pag. 152. 4. in Orat. Φαρσαλίοις.] Pharsalos, Thessaliae oppidum, pugna Pompeii et Caesaris nobilitatum. Halos fortasse vna ex illis Thessaliae vrbibus, quarum meminisse Strabo non operae pretium esse censuit. Sed Stephanus: ἅλος πόλις ἀχαΐας καὶ Φθιώτιδος, ἀπὸ τῆς συμβάσης ἀθάμαντι ἅλης. Sed Demosthenici codices ἅλον aspirant, vt a salinis id oppidum dici potius, quam ab errore, videatur.

152. 4. *τὰ περὶ Φωκέας.*] Phocenſe bellum, quod et ſacrum dicitur, vel ex Iuſtino nemini eſt ignotum.

153. 8. *Περινθίων καὶ Βυζαντίων.*] Perinthus clara vrbs in Propontide, olim Thraciae metropolis, poſtea Heraclea dicta. Byzantium clariſſima Thraciae ciuitas, quae hodie Conſtantinopolis, anno abhinc 95. Turcicae ditionis facta.

10. *ὅνπερ ὀλυνθίοις.*] Notum Olynthiorum excidium, de quo dictum illud memorabile fertur, Philippum non tam facile conditurum talem vrbem, qualem euertiſſet.

13. *Νικαίαν.*] Vrbs prope Thermopylas. *τῶν ἐπικνημιδίων λοκρῶν* hic intelligatur, non Bithynica.

14. *ἀμφικτυονίαν.*] Amphictyones, qui circum Delphos habitabant et ad Pylaeam conueniebant, *πυλαγόραι καὶ ἱερομνήμονες* dicti, id eſt, Pylaeae praeſides et legati. Pylaea vero eſt congreſſus Amphictyonum, in Pylis, quae et Thermopylae, fieri ſolitus, Heſychio autore. Vide Strabonem lib. 8. et 9. copioſius haec explicantem. *ἀμφικτυονίαν* hic non tam locum, in quo conuenire fuerint ſoliti, quam ipſam dignitatem Amphictyonum *τὴν πυλαίαν* intelligo, de qua vide orationem *περὶ εἰρήνης.*

15. *τὴν ἐκείνων συμμαχίαν.*] Arcades fortaſſe intelligit, quanquam etiam alii ex Peloponnenſibus cum Thebanis coniuncti fuere.

19. *ὑφορᾶσθαι καὶ διαβεβλῆσθαι πρὸς αὐτὸν.*] 2. Philip. *μέλλειν πρὸς τὲς θηβαίυς αὐτὸν ὑπόπτως ἔχειν.* et paulo poſt: *τὰ συμμαχικὰ τῷ φιλίππῳ πρὸς ὑποψίαν ἥκοντα καὶ δυσμένειαν*, hoc eſt: *ὑφορᾶσθαι φίλιππον καὶ δυσμενῆ ἔσεσθαι αὐτῷ.*

154. 4. *ἐκ ἐρῶ μὲν, ὡς ἐ διὰ τὴν εἰρήνην.*] Conceſſio eſt, *ἐκ ἀρνήσομαι.* Occupauit ille quidem multa: ſed minime ei profutura. Ea, quae ſequuntur, repetita pleraque ſunt e ſecunda Olynthiaca.

156. 8.

156. 8. *Φίλιππον ὁρῶν εὐτυχῆντα*] Salluſtius in Catilinario: Sed profecto fortuna in omni re dominatur: ea res cunctas ex libidine magis, quam ex vero, celebrat obſcuratque. Cicero 2. Offic. Magnam vim eſſe in fortuna in vtramque partem, vel ſecundas ad res, vel aduerſas, quis ignorat? Nam et cum proſpero flatu eius vtimur, ad optatos exitus peruehimur, et, cum reflauit, affligimur.

ἐκ ἐλάχιστον.] Malim *ἔστ'*, quia ſequitur *καὶ*.

158. 8. *μηδενὸς ὑπακούειν.*] Malim vel *μηδενὶ*, vel *ἀκούειν* ſimplex verbum. Nam *ὑπακούειν* genitiuo iungi, videtur inſolentius: etſi autorum exempla non deſunt, ſuſpecta tamen: et Suidas cum datiuo conſtrui monet. Paulo ſupra, p. 157, 15. pro *ὡς προσήκει*, rectius legi videtur *ὧν προσήκει*: et tamen ſic quoque videtur cohaerere durius cum *τοὺς πολεμοῦντας*. ſed verbum *ποιεῖν* ſubintelligitur.

IN ORATIONEM DEMOSTHENIS SVASORIAM SIVE ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

Pag. 166. ad Tit. Orat. *Σύνταξις*, apud Iſocratem tributum, *τὰς συντάξεις διδόναι*: quo nomine Graeci, profligato Xerxe, eam pecuniam vocabant, quam pro defenſione Graeciae a Barbaris pendebant Athenienſibus, repudiato nomine *τῶν εἰσφορῶν καὶ φόρων*.

Grammaticis eſt, apta conſecutio verborum. alias quicquid ordine fit et apte, *σύνταξις* dicitur. Ego inſcriptionem, eo minus de ordinanda republica, vertere ſum veritus, quod 3. Olynthiaca de his ipſis theatralibus pecuniis agens, *τὴν ἀταξίαν* (inquit) *ἀπελῶν, εἰς τάξιν ἤγαγον τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν τοῦ λαβεῖν. τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ δικάζειν, τοῦ ποιεῖν τοῦθ' ὅτι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχει καὶ ὅτου καιρὸς εἴη, τάξιν ποιήσας*: quod certe non eſt aliud, quam ordinare rempublicam. Budaeus deſcri-

descriptionem in classes ciuium tributa conferentium interpretatur.

166. 1. in Orat. *περὶ μὲν τῦ παρόντος ἀργυρίϐ.*] Praesens pecunia, est *ἕτοιμον ἀργύριον*, *bar Geld.* De hac pecunia.

4. *τοῖς νέμουσι καὶ διδῶσι.*] Puto *συνωνυμίαν ἢ παράλληλον εἶναι.* Si esset *τοῖς νεμομένοις*, hoc de populo intelligerem: *τοῖς διδῶσι* de tribunis plebis.

9. *σκοπῶντες.*] Scilicet *τὰ πράγματα.*

10. *ὡς χρείας ἔχουσι.*] Sicut *ἕτω γνώμης ἔχω.* supra, *τινὰ ἐν χρείᾳ εἶναι τῦ λαϐεῖν*, id est, *χρείαν ἔχειν δεῖσθαι.*

15. *τὸ δὲ ἔθος μέγα.*] Sic Plato: vt delictum paruum sit, at parua non est peccandi consuetudo.

167. 6. *ἐκκλησίαν ἀπεδώκαμεν.*] Obseruentur modi loquendi, *ἐκκλησίαν ἀποδῶναι*, *ποιεῖν ἢ ποιεῖσθαι*, *συνάγειν*, *συλλέγειν*, *γίνεσθαι*, *εἰς ἐκκλησίαν ἀναϐῆναι.*

12. *μηδὲ τὸν δεῖνα πυνθάνησθε τί πράττει.*] Antiptosis Graeca, pro, *μηδὲ πυνθάνησθε, τί ὁ δεῖνα πράττει.* Sic Terentius saepe.

17. *τὰς δ' ὑπὲρ τὸν καταλογον.*] Emeritos, rude donatos, qui annum aetatis 45. excesserunt. *οἱ ἐν ἡλικίᾳ* sunt iuuenes, quorum militaris est aetas. Vnde Ouid.

Quae bello est habilis, Veneri quoque conuenit aetas.
Turpe senex miles, turpe senilis amor.

12. *τὰ μὲν προσιόντα.*] *τὰς προσόδϐς, τὰ προσοδευόμενα χρήματα.*

17. *ἐξεταστικὸν.*] Quasi dicas inquisitiuum, *ἐξετασμὸν*, Hesychius *κρίσιν καὶ ἐρώτησιν* interpretatur, id est, iudicium et quaestionem. Tertiae Olynthiacae peroratio, quam modo citauimus, locum hunc declarat. Sic igitur *τὸ ἐξεταστικὸν* verti, ac si *δικαστικὸν*

κὸν eſſet: quamuis plura complectatur, omnia nimirum publica munera, quae in toga poſſunt adminiſtrari.

167. 23. συμβαίνει.] Malim συμβαίνῃ. Quod ſequitur τὰς ϛρατηγὰς κρίνητε, eſt ἐξηγητικόν. Ante καὶ περιέϛιν v. 24. colon ponendum. Ego enim ἵνα συμβαίνει καὶ περιέϛιν pro ἵνα συμβαίνῃ καὶ περιῇ ſcribere non aufim. Poteſt etiam ἐλλειπτικῶς accipi. ἵν' ὑμῖν μὴ ταῦτα, ſcilicet γένηται. (Sequitur enim ἀλλὰ τί ὑμῖν γένηται; v. 25.) ἅπερ νυνὶ συμβαίνει: ἵνα τὰς ϛρατηγὰς κρίνητε.

24. ὁ δεῖνα τὸ δεῖνος τὸν δεῖνα.] Ille neſcio quis, filius neſcio cuius, illum neſcio quem. ὁ δεῖς vel ὁ δεῖνα loco proprii nominis ponitur, quod exprimere aut nolumus, aut non poſſumus. Latinis erit hoc intellectu facilius, ſi propria ſubſtituas, exempli gratia: αἰσχίνης ὁ ἀτρομήτου κωθοκύδης γραφὴν παρανόμων ἐπήνεγκε κατὰ Δημοσθένους τοῦ Δημοσθένους Παιανιέως, hoc eſt, Aeſchines Atrometi filius Cothocydes violatarum legum reum fecit Demoſthenem Demoſthenis filium Paeanienſem.

168. 7. πολέμου, εἰρήνης χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει.] Lege πολέμους, et συμφέρειν, in accuſatiuo, et infinitiuo. Vel, καὶ ἄνευ τοῦ ὅτι συμφέρει.

15. ἐρημίας ὑμῶν.] ἐγκαταλειφθεὶς ὑφ' ὑμῶν, deſertus a vobis, hoc malo, quam ἠρεμίας: vt quadret πρὸς τὸ ἐποπτεύειν καὶ φυλάττειν.

Ibid. ὁ μιτυληναίων δῆμος.] Hinc Iſocratis epiſtola τοῖς μιτυληναίων ἄρχουσιν, ἀρχὴ δὲ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ inſcribitur.

24. καὶ διεξῆλθον, ὡς ἂν συνταχθείητε, οἵ τε ἐπλεῖται.] Prima Philippica hac de re agitur.

28. ὅτι πολλῶν καὶ μεγάλων ὄντων τούτων ἁπάντων, τῶν μὲν ἄλλων.] τούτων ἁπάντων, ſcilicet περὶ ὧν πρότερον ὑμῖν διελέχθην καὶ διεξῆλθον.

169. 2. καίτοι τὰς μὲν.] Scilicet δύω ὀβολὰς. Nec enim de certo hominum genere intelligendum: etsi omnino verum est, homines ignauos ne quidem esse pretii duorum obolorum: sed deportandos potius in desertas insulas, si reipublicae non modo conferre nihil, sed aerarium etiam diripere studeant. Idque sapienter animaduertit Antipater: qui, captis Athenis, 23000. turbulentorum et mendicorum hominum in colonias deductis, vrbeque locupletioribus tradita, reipublicae statum effecit tranquilliorem.

3. ἃ μετὰ τούτων, ὧν εἶπον.] Lege aut τὰ μετὰ τούτων, ὧν εἶπον, aut ἃ μετὰ τούτων εἶπον.

8. ἐπειδὴ τὸ μὲν ἅπαντας μισθοφορεῖν.] Controuersia verbi, vt et initio dixi, περὶ συντάξεως καὶ φόρων.

11. καὶ προσθεῖναι.] Lego καὶ προθεῖναι a προτίθημι.

19. τῶν διαῤῥηγνυμένων.] Rumpendorum, ex eorum numero, quibus ilia rumpentur. Innuit diuitem aliquem proditorem.

25. τηλικαῦτ' ἂν οἶμαι τὴν πόλιν πρᾶξαι ἀγαθά.] πότερον ὁ Δημοσθένης ἔπραξεν ἂν τὴν πόλιν ἀγαθά; ἢ ἡ πόλις ἔπραξεν ἀγαθά; Vide annotationes Panegyrici. Sequitur mox, sc. v. 29. eodem, vt opinor, sensu, τὸν βουλόμενόν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ἀγαθόν. πράττω ἢ ποιῶ σέ τι ἀγαθὸν, τὸ εὖ ποιῶ σε.

170. 6. τὸν ὀπισθόδομον.] Posticum, posteriorem domum. Hanc Suidas partem fuisse dicit arcis Athenienſium, vbi fuerit aerarium, post Mineruae templum. et Aristophanes Pluto: ἱδρυσόμεσθ' ἔν αὐτίκα, ἀλλὰ περίμενε, τὸν πλοῦτον, ὅπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος, τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ. Locus hic de abrogatione status popularis habetur etiam in oratione Midiana.

15. ὥσπερ ἐκεῖνοι.] Scilicet φασὶν, vt illi aiunt.

171. 5.

171. 5. κρατῦντες τὺς ἐχθρύς.] Supra ἐν τοῖς ὅπλοις δεῖ κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν. Suidas ait: κρατῶ ἐπὶ τῦ κυριεύω, γενικῆ: αἰτιατικῆ δὲ, ὅτε σημαίνει τὸ νικῶ. Varinus: κρατῶ, τὸ ἐξουσιάζω καὶ τὸ νικῶ γενικῆ: κρατῶ, τὸ ἅπτομαι καὶ φέρω αἰτιατικῆ. Exemplum Suidae: μάχας ἐκράτησεν ἐκ ὀλίγας, id eſt, ἐκράτησε κατὰ τὰς μάχας, proelia obtinuit, non pauca, eſt aliud, quam ſi dicas, πολεμίυς ἐκράτησεν ἐκ ὀλίγους. In 2. Olynthiaca: πρὶν ἂν τῶν πραγμάτων κρατήσητε: et in epitaphio: καὶ γὰρ τῶν ἀμαζόνων ἐλθόντα στρατὸν ἐκράτησαν, hic paulo poſt οἱ μετὰ τύτων (τῶν ὅπλων) κρατῦντες τὺς ἐχθρούς· vt videatur promiſcua eſſe conſtructio: niſi forte ἡ ψευδογραφία τῦ ων καὶ ις, iſta permiſceat.

170. 18. Φαύλως ἡγμένοι.] Contra τὸ εὖ ἦχθαι. Proba educatio Platoni magnum habet momentum ad virtutem.

171. 3. ὃ γὰρ τὸ ψηφίσασθαι τὺς ἐν τοῖς ὅπλοις ποιήσει νικᾶν.] ὃ ποιήσει ὑμᾶς νικητὰς τῶν ἐνόπλων ἢ ὡπλισμένων πολεμίων.

9. μείζυς ἢ κατ' ἐμαυτόν.] ὃ φιλοσόφυς καὶ ῥητορικὺς, ἀλλὰ πολεμικούς καὶ στρατηγικὺς λέγειν λόγους, ὃ ὢν στρατηγός. Cauet ſcomma Hannibalis in Phormionem peripateticum de imperatoris officio diſſerentem.

10. αὐτὸ τῦτο ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ δοκῶ.] ὑπολαμβάνω αὐτὸν κρίνειν ὀρθῶς. Priore loco τὸ δοκῶ τὸ φαίνομαι ſignificat. Poſſit fortaſſis legi αὐτὸ τῦτο ὀρθῶς ἔχον αὐτῷ δοκεῖ.

11. τὸν γὰρ ὑπὲρ τηλικαύτης.] Sic et in oratione περὶ στεφάνυ.

15. ταύτας λέγεις τὰς προφάσεις, ἐγώ.] Lego ταῦτα λέγεις τὰς προφάσεις ἐγώ, etc. et facilis eſt lapſus: et niſi corrigatur, inepta et conſtructio et ſententia.

171. 16. οἱ μὲν πρὸς ἀρχαιρεσίαν.] Sic Isocrates de pace: παρελήλυθα γὰρ ὑ χαριζόμενος ὑμῖν, ὐδὲ χειροτονίαν μνησεύσων· ἀλλ' ἀποφανόμενος, ἃ τυγχάνω γινώσκων.

22. τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας ἀπολαύων.] Vtrum τῶν λεγόντων, ἢ τῶν πολεμίων.

23. τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείνων, ἄλλο δ' οὐδέν.] Scilicet πράττων.

24. ἄλλο δ' ὐδέν, κληρονομήσειν] Post ὐδέν comma ponendum, vt habet Feliciani editio. Alioqui tota sententia erit inexplicabilis. Deinde pro καὶ τοῖς ἐκ τότων, (vt est in priore Heruagiana) legendum cum Aldo καὶ τῶν ἐκ τότων. quanquam enim et Felicianus non male, καὶ τῆς ἐκ τότων τιμῆς, illud tamen, καὶ τῶν ἐκ τότων, puto esse verius: vt non tantum honos (tametsi eo quidem generosis animis non est aliud quicquam antiquius) sed omnia victoriae praemia intelligantur. Pro ἔξειν v. 28. constructio postulat, ἔξετε, vt ad Athenienses referatur: etsi non nego retineri posse, respectu τῶν στρατηγῶν.

26. τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις.] aequam cum caeteris partem, vt laborum, sic et praemiorum habituros. οἱ ἄλλοι sunt, si τὸ ἔξειν ad στρατηγὸς referas, οἱ πολῖται. Sin ἔξετε placeat, οἱ στρατηγοὶ καὶ ξένοι.

29. ὑμῖν, ἀφέντες.] Post ὑμῖν, comma ponendum. sic enim ordinanda sunt verba: ἀφέντες τὸ λέγειν τὰ βέλτιστα ὑμῖν.

172. 3. ῥήτωρ ἡγεμών.] Scilicet ἐστὶ, ἐξ ἑκατέρων, id est, vtriusque factionis, necessario hic etiam legendum, vt in secunda Olynthiaca.

14. ἐκεῖνοι Θεμιστοκλέα.] Sic et in Aristocratea, et tertia Olynthiac. et in oratione Aeschinis κατὰ κτησιφῶντος.

6. ὁ δεῖνα χαλκῆς.] Scilicet ἕστηκεν, ἢ ἵσταται ponitur illi aerea statua, vt Euagorae et Cononi. Nisi

malis

malis pro inuicto accipere: ſicut κλέπτης χαλκῆς, quod non probo. Eſt enim vſitata formula χαλκῆν ἱστάναι, aereum ſtatuere, pro aeream ſtatuam ponere.

172. 7. ὁ δεῖνα εὐδαίμων.] Scilicet λέγεται, ἢ γίγνεται, εὐδαιμονεῖ, ἢ εὐδαιμονίζεται.

8. ὑπὲρ τὴν πόλιν.] In altiore dignitatis gradu collocati, quam reipublicae libertas patiatur: veluti tyranni quidam in republica: vel potius, maior eſt illorum dignitas et autoritas, quam ipſius reipublicae.

9. τῆς καθ' ἡμέραν ῥαθυμίας, etc. προέμενοι.] ῥαθυμίας genitiuus eſt pretii: venditis ſocordia, abiicitis per ignauiam, ſicut dicunt μισθῷ φιλεῖν, mercede amare.

17. ἐκ ἴσα.] Id eſt, πολὺ μείζω, multo maiora.

Ibid. εἰργαταμένως.] Aut εἰργασμένως, aut ἐργασαμένως legendum.

19. ἀλλ' ὡς ἐδέν.] Pro ἀλλ' lego ἐδ': alioqui ſecum ipſa pugnabit oratio, cum ὑπερετίμων ſequatur, quod maius eſt, quam ὑπερηγάπων. Quanquam ſi ante ὑπερετίμων negationem ἐχ addas, bene ſententia conſtabit.

26. τὴν μόραν κατέκοψεν Ἰφικράτης.] Partes quasdam exercitus, aut ordinem appellari μόραν ſcribit Heſychius, et addit, qui olim πατρίλοχοι (ſi modo pro πατρὶ non legendum eſt πρὶν ποτὲ, vel πάλαι λόχοι) dicerentur apud Lacedaemonios, poſtea mutato nomine μόραν fuiſſe dictos. Aemilius: Hoc exercitu moram Lacedaemoniorum intercepit, quod ipſum maxime tota celebratum eſt Graecia: de mora loquitur, quaſi eſſet oppidum aliquod. Xenophon lib. 4. ἑλληνικῶν Phliaſiorum meminit, quos occiderit Iphicrates: et poſtea de nuntio loquens, λέγει τὸ τῆς ἐν λεχαίῳ μόρας πάθος, vbi 250. circiter ſint occiſi.

27. τὴν περὶ Νάξον.] Νάξος inſula maris Aegaei.

173. 5. ἐπ' ἠιόνι] ἠιών, ἀκτή, αἰγιαλὸς, ψάμμος, ὄχθη, id est, littus, arena, ripa. καὶ τὸ βάσιμον μέρος τῆς θαλάσσης, vadum maris. Item ἠιὼν vrbs Chersonesia, et alia Strymonica. Vtrum hic proprium sit, an appellatiuum, haud affirmare possum.

6. πενέσαις.] Hi Thessalorum serui fuerunt, vt εἵλωτες Laconum, κλαρῶται et περίοικοι Cretensium.

10. ἐκ Πλαταιέων] E Plataeensibus, id est, e finibus Plataeensium: nisi forte Πλαταιῶν sit legendum, Plataeis.

15. πάσης μείζονα εὐεργεσίας.] Hoc est, nullum esse tantum beneficium, pro quo ciuitas Atheniensis dari debeat.

16. οἰκοτρίβων οἰκότριβας.] ὁ οἰκότριψ οἰκέτης. Seruos seruis natos.

17. τιμὴν ὥσπερ ἄλλῳ τινός.] Hoc necessario pene fit in iis vrbibus, vbi est opificum multitudo, vt possint elocari filiae.

21. ὑμῶν δὲ περιῄρηται τοῦτο.] πῶς τοίνυν ἐ χείρους τὴν φύσιν, οἷς ἀ παρέσπκε μέγα φρονεῖν ἐφ' ἑαυτοῖς; Sed orator ait, eos esse deteriores non natura, sed consuetudine, quae naturam depresserit.

22. ἔστι δ' ἐδέποτ' οἶμαι δυνατὸν.] In tertia Olynthiaca ἔστι δ' ἐδέποτ' οἶμαι μέγα, etc. omisso δυνατὸν.

24. ὥσπερ ἐδὲ καλά.] Haec antithesis in tertia Olynthiaca praetermissa est.

174. 1. ἂν ἄρα ὑμῶν αὐτῶν ἐκ τούτων γε δυνήσεσθε κρείττους γενέσθαι.] Malim ὑμῶν γενέσθαι, vt 1. Philip. omisso et κρείττους, et βελτίους. an vos possitis asserere in libertatem: desinatis pendere ab aliis. Videtur huius loci quaedam ex oratione περὶ εἰρήνης Isocratica Demosthenes mutuatus.

2. πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη.] Isocrates in Panegyrico septuaginta, in Panathenaico sexaginta quinque annorum meminit, Demosthenes in Philippica tertia

tertia 73. Proinde pro XLV. legendum puto LXV. ξέ non μέ· nisi quis forte cauilletur, legitimum imperium 45. duraſſe annos: reliquis, in tyrannidem degeneraſſe. Sed et perpetua tyrannis illa fuit, aut certe πειθανάγκη: et haec exceptio non decet laudatorem.

174. 4. πεζοῖ.] malim πεζῇ per η, vt in prouerbio:

πεζῇ βαδίζω· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσαμαι.
Eo pedes, natare namque neſcio.

niſi placeat ὀξυτόνως ſcribi πεζοὶ, pedites, terreſtri proelio, quod non placet.

13. τῶν ἐλλήνων ἀπόρους.] Graecos mendicos. ſic appellat mercenarios, vt puto, milites, τοὺς μισθοφόρους, τοὺς ξένους.

15. ὃς δ' ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους.] Si haec ad ſociale bellum non pertinent, hiſtoriam mihi non liquere fateor. Iſocrates in Areopagitico: τοὺς δ' ἡμετέρους αὐτῶν συμμάχους ἀπολωλεκότες.

27. τῷ τῆς πολιτείας ὀνόματι ἀκολούθους.] Id eſt, δημοτικοὺς, plebeias, minime tyrannicas.

175. 25. τὴν ὀργάδα] Suidas ὀργάδα, foecundam, conſitam, pinguem, robuſtamque tellurem interpretatur: et poſtea, neſcio, quo autore, citat Periclem dediſſe crimini Megarenſibus, quod ὀργάδα, hoc eſt, conſecratum agrum colerent.

27. μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς σφαγεῦσι.] Coercendos eſſe graſſatores et homicidas. Sic odioſe vocari puto Lacedaemonios. τὰς ἐν ἤλιδι σφαγὰς in Philippicis commemorauit. Minuta iſta et fere perpetua Graecorum latrocinia exquirere accuratius, non eſt operae pretium. Ac vereor, ne poſteri quoque, noſtrae aetatis tumultus omnes commemoratione indignos exiſtiment, et deteſtentur, vt manifeſti furoris et plus, quam ferinae, immanitatis argumenta.

176. 10. *Σιφνίοις ἢ κυθνίοις.*] Siphnos insula vna ex Cycladibus in Aegaeo mari, Cythnos item.

12. *τὸ τὴν δύναμιν.*] Lego, *μείζω τὴν δύναμιν.*

29. *βελευομένες.*] Melius *βελομένες.*

IN DEMOSTHENIS ORATIONEM ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ.

Huius orationis conuersionem anno 1535. dictatam in schola Tubingensi a doctissimo in omni genere literarum ac diligentissimo viro Ioachimo Camerario, edendam illius iniussu, Oporino concessi: quod nostra aetate puto esse neminem, a quo Demosthenes Latine loqui se edoceri mallet. Etsi autem fidelis et perspicua interpretatio vice commentarii est, ipsius tamen orationis obscuritas pluscula nos annotare cogit.

178. Tit. Orat. *Συμμορία*, Libanio autore in oratione *περὶ ἀντιδόσεως πρὸς Φαίνιππον* apud Atticos fuit coetus, ordo seu classis eorum, qui munera publica grauiora sustinebant. Cuius ordinis seu classis socii *συμμορῖται* dicebantur. Plura vide cum in enarratione Vlpianica secundae Olynthiacae, tum in hoc ipso commentario.

5. *ὧν ἐφικέσθαι.*] Quae assequi, id est, quorum magnitudinem dicendo aequare.

6. *τὴν τῦ δοκεῖν εὖ λέγειν δόξαν ἐνφέρονται.*] Gloriam videndi, id est, vt videantur bene dicere, hoc est, eloquentiae laudem auferunt, approbationem auditorum oratione sua emerentur.

7. *ἐλάττω τῆς ὑπειλημμένης.*] Scilicet *περὶ αὐτῶν δόξης.* non est *προειλημμένης*, praecepta gloria: sed *ἐλάττω, ἢ ὑπείληπται*, minore, quam existimatur esse virtus eorum. Isocrates Busiride: *ὅσοι μὲν γὰρ σοφὰς αὐτὰς ἔτω κατεσχημάτισαν, ὥστε ἢ κατὰ φιλοσοφίαν, ἢ κατ' ἄλλην τινὰ ἀρετὴν ὑπολαμβάνεσθαι μειζόνως,*

ζόνως, ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν ἔστι βλάπτεσι τὰς ἐξαπατηθέντας. ὅσοι δὲ τῶν θείων πραγμάτων ὕτω προέσηκαν, ὥστε καὶ τὰς ἐπιμελείας καὶ τὰς τιμωρίας εἶναι δοκεῖν ἀκριβεσέρας τῶν συμβαινόντων· οἱ δὲ τοιῦτοι πλεῖστα τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον ὠφελοῦσιν. Hic, τινὰ ὑπολαμβάνεσθαι κατ' ἀρετὴν μειζόνως, ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν, est, de virtute alicuius maiorem esse opinionem, quam is mereatur: Virtutem alicuius non respondere hominum de ea conceptae opinioni.

178. 11. παραδέξασθαι.] Suscipere, sustinere, ὑπομένειν, διαπράξασθαι, ἢ καὶ μιμεῖσθαι καὶ διαδέχεσθαι.

15. λέγειν δεινοὶ.] Vehementes oratores, elegantes esse videamur.

20. λέλυται.] ἀντὶ τοῦ λυθείη ἄν.

22. ὡς ἔχω γνώμης] Id est, quid sentiam: quae mea sententia sit. Postea οὐχ ἡδέως ὑμῖν ἐνίων ἐχόντων, cum quidam vobis non amicissimi sint. nota constructio est verbi ἔχω cum genitiuis et aduerbiis.

Ibid. περὶ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα] Scilicet πραγμάτων. de regio negotio.

24. μόνοις τῶν ἄλλων ὑμῖν.] Id est, vobis, si ab aliis non adiuuemini, si vos alii destituant: ἐρήμοις συμμάχων ὄσι, καὶ ἐγκαταλελειφθεῖσιν ὑπὸ τῶν ἑλλήνων.

179. 1. κοινὰς φίλους.] Ex aequo inter sese omnes amicos esse.

2. ἢ τισιν αὐτῶν.] ἢ ἐνίοις σφῶν αὐτῶν, quam quibusdam inter ipsos, id est: Magis diffidunt quibusdam Graecis, quam Regi Persarum.

4. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν, ὅπως δικαία.] Pro τηρεῖν, ὅπως ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου δικαία γενήσεται. Sic, qui nominatiui sequenti verbo respondere debebant, in accusatiuos mutantur, cum priore verbo

conſtruuntur: idque ſaepiſſime Terentius imitatus eſt: vt, Populo vt placerent, quas feciſſet fabulas.

179. 6. τῶθ' ὑποκεῖσθαι τῇ γνώμῃ.] Subiacere ſententiae, id eſt, de hoc eſſe deliberandum.

10. τοῖς πρὸ αὐτῶν καὶ μετ' αὐτῶν.] Non opus eſt τὸ πρὸ mutare in ὑπὲρ: Ante ſe et ſecum, id eſt, nos non modo ſocios, ſed etiam duces belli futuros.

11. εἰ δέ τι.] Lego εἰ δ' ἔτι. Si vero adhuc.

Ibid. προαπεχθησόμεθα.] Autores inimicitiarum exſtiterimus. Si legas προϋπαχθησόμεθα priores concitabimur, ſcilicet ad bellum faciendum, eadem erit ſententia.

14. ἐπισχὼν ὧν ὤρμησε.] Repreſſo impetu, vel mora interpolita ſuis conatibus.

17. ἐπανορθώσασθαι.] Priuata bella corrigere, id eſt, vel reſarcire factam iacturam, vel maioribus copiis adminiſtrare.

21. ἐπ' ἴσης τὴν βουλὴν εἶναι.] ἐπ' ἴσης, ſcilicet μοίρας, ἐπ' ἴσοις μέρεσι, non ea nobis conſilia, quae caeteris Graecis capere licet. Non eſt eadem deliberandi ratio.

26. λαβεῖν, ἐᾶσαι τινάς.] Pro ὥστε ἐᾶσαι, vt ſinatis.

29. οὐκ ἴσοι.] S. τοῖς ἀντιπάλοις, non pares aduerſariis, hoſtibus inferiores.

180. 3. δύναμις ἐξητασμένη] Copiae delectae et inſtructae ſpectabantur. ἐξετάζειν δύναμιν, delectum agere militum, conſcribere milites, qui εἰς ἐξέτασιν λέναι dicuntur, cum nomina dant militiae, et a ducibus inſpiciuntur aut luſtrantur.

4. Φαίνηται δὲ δίκαια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ τῇ προαιρέσει.] Id eſt, ad propulſandam iniuriam parata: non ad foedera violanda propenſa. Lectio variat. Nam pro τῇ προαιρέσει legi αἱρεμένη annotatur. τὸ φρονεῖν alioqui, ſed adiecta voce μέγα, τηλικοῦτον, ὑψηλὰ, et ſi-

et ſimilibus, ad elationem animi refertur. Hic δίκαια φρονεῖν, eſt ea, quae iuſta ſunt, cogitare. προαίρεσιν vocat conſilium illud inſtructionis, quanquam malim παρασκευῆ.

180. 8. δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν.] Conſequi opinionem fortitudinis, id eſt, videri velle fortem, ſimulare vel prae ſe ferre fortitudinem.

9. δεινὸν εἰπεῖν φανῆναι.] Videri eloquentem, eloquentiae laudem conſequi, eloquentiam oſtentare: vt ſupra λέγειν δεινοί.

13. τὸν πόλεμον, τὸν ἐκ τῦ πολέμυ ἀγῶνα.] πόλεμος eſt, quam diu hoſtes vtrinque infeſtis animis in armis ſunt: ἀγὼν proelium, conflictus, dimicatio, a qua victoria pendet.

15. συμβάντα ἂν.] ἀντὶ τῦ συμβησόμενον. Nondum enim pugnatum erat.

19. ἀγαθῶν ἀνδρῶν.] Id eſt, πολεμικῶν, μεγαλοψύχων, ἀνδρείων. Boni viri, δίκαιοι, σπουδαῖοι, καλοκἀγαθοὶ, a iuſtitia, non a fortitudine, nominantur.

26. εἰκότως ἂν ἴσως φανεροὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐγινόμεθα ἀντιταττόμενοι.] Sententia eſt: Rex nos violatae pacis accuſare non poterit, etiamſi nos parauerimus. Quare? Quia profiteri licebit, eum apparatum contra hoſtes alios fieri: cum non alia ratio ſit belli aduerſus Barbaros gerendi, quam eius, quod cum Graecis geritur.

181. 2. ὁμολογοῦντας ἐχθροὺς ἔχοντες, ἑτέρους ζητῦμεν.] Ii hoſtes qui ſint, mihi non liquet. forte Thebani, aut inſulares, ſunt intelligendi.

14. οἱ πρέσβεις.] S. οἱ ἡμέτεροι, noſtri legati.

Ibid. ᾄσονται ᾠδήσεσιν.] Eandem cantilenam ſubinde cantabunt, ἀπὸ τῦ ᾄπτειν τὰς ᾠδὰς, vel ἀπὸ τῆς ᾄβδυ. Sophocles ᾄσιον ᾠδὸν κύνα Sphingem vocat.

15. ἃ νῦν οἰόμεθα.] Quae nunc opinamur, ſcilicet, eſſe facienda, id eſt, ſi tum, cum neceſſe erit, inſtructi

ſtructi erimus ad id bellum, quod modo nobis ipſi fingimus, propulſandum.

181. 20. ἐκ μὲν τοῦ καλεῖν.] S. συμβήσεται, ἢ περιέξαι τὸ δεῖσθαι τὸ ἀφαμαρτεῖν. Poſtea, ἐκ τοῦ ἐπισχεῖν μετὰ τοῦ, etc. coniungere.

23. πάντας ἥξοντας.] ὅτι ἥξουσι πάντες. Sic mox, ὡς ἕκαστον ἑκόντα ποιήσοντα, ὅτι ἕκαστος ποιήσει, vel ὡς ἑκάστῳ ποιήσοντος. et τὸν δὲ πλησίον πράξοντα ἀντὶ τοῦ, πράξοντος. Poſſit etiam legi ἕτω διακεῖσθαι τὰς γνώμας ὑμᾶς, vel τὰς γνώμας ὡς ἕκαστον ὑμῶν.

182. 12. ἀναπληρῶσαί φημι χρῆναι.] Hinc apparet, complures illi numero 1200. defuiſſe, aliis ad egeſtatem redactis, aliis alio atque alio caſu ab eo coetu auullis. Itaque diminuto numero, reliqui grauiora onera ſuſtinebant, maioresque ſumtus facere cogebantur: quos ſubleuare ſtudet Demoſthenes.

15. τῶν ἐπικλήρων] Puella orba haereditatem conſequitur: ſed non ex ſeſe genus propagat. De hac Suidas: ἐπίκληρον, inquit, puellam pupillam, parentibus et fratribus orbam, in cuius poteſtate opes ſunt, vocant, etc. ἐπίκληροι etiam vocantur, ſiue binae, ſiue plures fuerint.

Ibid. τῶν ὀρφανῶν.] Hos igitur, qui hic recenſentur, immunes fuiſſe apparet.

16. τῶν κληρουχικῶν.] κληροῦχοι qui ſint, vide Libanium in argumento περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ. Suidas: κληρουχικὰ, inquit, Demoſthenes dicere videtur, bona eorum, qui in aliam quamcunque prouinciam, obtinendi agri nomine, mittuntur. Qui enim fieri poteſt, vt, qui peregre abeſt, triremem Athenis inſtruat?

Ibid. καὶ τῶν κοινωνικῶν.] Suidas: κοινωνικὸς Demoſthenes vocat ſiue fratres, qui haereditate indiuiſa fruuntur: quorum pater munera obire publica potuit, cum eiusdem haeredes ſinguli triremes inſtruere propter fortunarum tenuitatem non poſſint: ſiue etiam eos,

eos, qui voluntariam coiuere ſocietatem vel mercimoniorum, vel rei cuiuſpiam alterius, quorum ſinguli totum communium opum cenſum non habebant. *κοινωνικοὶ* igitur emolumenti et detrimenti ſunt participes. *Geſellſchaffter.*

182. 16. *εἴ τις ἀδύνατος.*] S. *λειτουργεῖν.* Si quis pauperior eſt, quam vt reipublicae inſeruiat.

21. *διελεῖν κελεύω πέντε μέρη.*] Lego *εἰς πέντε μέρη*, quanquam poſtea ſequitur *ἅπαντα ἐκ τοῦ διαγράμματος νεῖμαι κελεύω μέρη εἴκοσι*, etſi et hic vt a librario ſit omiſſa praepoſitio fieri poteſt: dura certe eſt conſtructio. Sic et apud Platonem legitur de legibus: *νέμειν πάντα ἐκ γῆς γινόμενα δώδεκα μέρη.* Vbi ego malim: *νέμειν πάντα τὰ ἐκ τῆς γῆς γινόμενα εἰς δώδεκα μέρη.* Incredibile eſt, quoties articuli et aliae minutae particulae a librariis omittantur: id quod oſtendit codicum diuerſorum collatio.

22. *ἀνταναπληροῦντας.*] Vt pauperrimi cuiuſque inopia ditiſſimi copiis ita penſetur, vt fiat inter eos aequalitas: et perinde ſit, ac ſi pauper tantundem contuliſſet, quantum, ſi caeteris aequalis foret, conferre debuiſſet: ac potius, vt plures pauperes tantum conferant, quantum vnus ditiſſimus: multorum re familiari quaſi in vnum aceruum collata: vt ſi Craſſus conferret decem talenta de 120. talentis: alii 120. viri, quorum ſinguli non vltra talentum poſſideant, vni Craſſo aequentur, decem et ipſi talentis conferendis.

27. *κατὰ τὴν πεντεκαιδεκαναύαν.*] Quaſi dicat, quindenauiam. Eſt enim compoſitum a *πεντεκαίδεκα* et *ναῦς*, vt Euripides *χιλιόναυν σόλον*, id eſt, millenauiam (ſi nobis ita, vt Graecis, nomina fingere liceat) claſſem. Vicies autem quindena, ſeu (quod perinde eſt) decies et quinquies vicena, trecenta conficiunt, (quanquam poſtea ſingulis centuriis, quinas adiicit naues) vt ſupra quinquies duodena vel duodecies quina, ſexagin-

xaginta: vicies ſexagena vel ſexages vicena, mille ducenta.

182. 26. τριακοσίας ἀποδείξαντας.] S. ὑμᾶς, ἐπειδὰν ἀποδείξητε, ἢ ἀποδεῖξαι καὶ ποιῆσαι εἴκοσι μέρη κατὰ τὴν πεντεκαιδεκαναίαν.

183. 1. εἶτα συγκληρῶσαι συμμορίαι σωμάτων ἑκάστῃ] ἑκάστοις ἑξήκοντα ἀνδράσι διὰ τὴν κλήρωσιν παραδοῦναι, ἢ ἁπλῶς, προσνεῖμαι.

5. ἐπειδὴ τὸ τίμημά ἐστι τὸ τῆς χώρας.] Suidas τίμημα, ἡ καταδίκη, ζημία, ἐνέχυρον, τιμωρία, κεφάλαιον, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν (Sic enim legendum, non συμμάχων) καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἑκάστου.

Ibid. ἑξάκις χιλίων ταλάντων.] Thucydides Atticam λεπτόγαιον vocat: et eſt tamen non parua aeſtimatio ipſius ſoli, praeter aedificia et reliquas opes: ſi ſingula talenta, vt Budaeus tradidit, ſexcentenis coronatis aeſtimes, ſingulos vero coronatos cruciferis circiter 75. aut 76. Sic enim talentum florenos Rhenenſes, ſuperiori Germaniae vſitatos, qui vel pazios quindenos, vel cruciferos ſexagenos continent, valebit 750. Talenta 10. conficiunt fl. 7500. Talenta 100. fl. 75000. Talenta 1000. fl. 750000. Talenta 6000. fl. 4500000. hoc eſt, tonnas auri 45. aut Milliones $4\frac{1}{2}$. Haud igitur ſtulte ſapuit Philippus ſi Athenas (vt criminatur Demoſthenes) in ſuam redigere poteſtatem voluit.

6. ἵν' ὑμῖν καὶ τὰ χρήματα ἢ συντεταγμένα.] Quomodo? Nec enim ſolent poſſeſſores fundorum tantum habere praeſentis pecuniae, (quam bella non poſtulant, ſed flagitant) quanti ſunt ipſa praedia.

8. πέντε ἑξήκοντα ταλαντείας.] ὑφὲν legatur. Eſt enim compoſita vox, vt πεντεκαιδεκαναία.

9. εἰς ἑκάστην τῶν μεγάλων.] Magnae claſſes ſexagenum virorum naues quindenas: paruae duodenum virorum, ternas habebant naues. Magnis attribui vult

vult quinquies ſexagena talenta, id eſt, trecentena. Paruis quintam horum partem, id eſt, ſexagena. Cum autem paruae ſub magnis contineantur, easque conſtituant, videtur haec diſtinctio, ordinis et perſpicuitatis cauſa eſſe inſtituta. Sed repetam (vt vel rudioribus vel ſegnioribus gratificer) omnem hanc Demoſthenis arithmeticam.

I. Viri, qui triremes inſtruant, ſint mille et ducenti. Adiungit autem his octingentos, vt, ſi qui inter illos immunes quacunque de cauſa fuerint, numerus ille 1200. compleatur.

II. Hi 1200. ſunt diuidendi in vicies ſexagenos. ita fiunt ex his mille ducentis 20. ſymmoriae, id eſt, coetus, ordines ſeu claſſes, quarum claſſium ſingulae ſexagenos viros complectantur.

III. Hae ſingulae ſexagenariae claſſes, vt ita dicam, in quinas partes duodenarias diſtribuantur: in quibus partibus tenuiſſimus quiſque cum locupletiſſimo coniungatur.

IV. Triremes ſint trecentae. Hae diuidantur in vicies quindenas naues. Addantur autem ſingulis nauium centuriis quinae naues, ita naues conficientur 315. Cur autem hae 15. adduntur? Eandem ob cauſam opinor, ob quam ſupra 1200. viris, 800. ſunt adiecti: vti nimirum, ſi quae naues minus vtiles eſſent, aliae illarum loco haberentur.

V. Vnaquaeque *συμμορία* quindecim naues inſtruat, ita vnaquaeque pars duodenaria tres naues inſtruet, id eſt, quaterni viri ſingulas naues.

VI. In has viginti ſexagenarias, quae ſunt centum duodenariae, diſtribuenda ſunt ſexies mille talenta. Idque hac ratione fieri debet: 1. haec ſexies mille talenta diuidenda ſunt in centies ſexagena talenta. 2. in vnamquanque *συμμορίαν* quinquies ſexagena, id eſt, 300. talenta, ſunt diſpartienda. 3. ita vnaquaeque duo-

duodenaria 60. talenta accipiet, id eſt, in ſingulas triremes vicena talenta impendentur. Solet enim Demoſthenes tanquam a ſummis generibus ad infimas ſpecies, ſic a tota ſumma ad minutiſſimas partes, perſpicuitatis gratia, deſcendere. Sed haec hactenus ſatis perſpicua et intellecta eſſe puto. Quae vero ſequuntur, intricatiora illa quidem, explicare et ipſa conemur. Propoſuit Demoſthenes, perinde ac ſi ſumma vrgeret neceſſitas, 300. triremes inſtruendas, easque diuiſit in vicies quindenas, et ſingulis quindenis 300. talenta attribuit, et ſingulis ternis ſexagena. Deinde ab imo iterum adſcendit ad ſummum, hoc modo: Naues 100. poſtulant talenta 60. Trierarchos 12. Naues vero 200. talenta 30. Trierarchos 9. Naues 300. talenta 20. Viros 4. Sed qui fit, vt, aucto nauium numero, et hominum et talentorum decreſcat numerus, cum potius adaugendus vterque vna eſſe videatur? et cum antea quindenis nauibus, 300. talenta aſſignarit, nunc tantum 60. centenis attribuat? Quia creſcente numero triremium, decreſcit numerus et virorum et talentorum: vt quaterni viri de vicenis talentis tantundem conferant ad trecentas naues, quantum viri duodeni de ſexagenis, in centum nauium claſſem contuliſſent.

183. 18. *περὶ τὰ νῦν ὀφειλόμενα τῶν σκευῶν.*] De illis hoc intelligendum eſſe, qui mutuo accepta inſtrumenta, vt ſunt, remi, vela, rudentes, mali, et id genus alia, nondum reddiderunt: et verbum *εἰσπράξαντας*, quod ſequitur, v. 24. innuit, et apparet fieri ſolitum e Midiana, et ex oratione *περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριηραρχίας.*

Quae autem hic cum de nauibus, tum earum inſtrumentis et inſtructionibus, atque adeo tota comparandi belli, tributique conferendi ratione dicuntur, nobis, qui claſſem aut bellum nunquam vidimus, nec vllam

vllam reipublicae partem attigimus, obſcuriora ſunt. intelligi tamen de iis tantum e conuerſione poteſt, quantum ad linguae Graecae cognitionem a nobis requiritur. Quod vero ad numeros attinet, magnis arithmeticorum ſubtilitatibus nihil eſt opus, ſed animi quadam attentione: quam cum omnes Demoſthenis orationes poſtulent, haec etiam flagitat.

183. 20. *ἅπαντα ἐκ τοῦ διαγράμματος νεῖμαι κελεύω.*] Suidas et *μίσθωμα* interpretatur, id eſt, mercedem meretriciam, ab aedilibus cuique conſtitutam: et (quae ſignificatio huc pertinet) conſtitutionem, quantum cuique claſſico, belli temporibus, pro modo facultatum, tributi nomine conferendum eſſet: cui aeſtimationi qui praeerat, *διαγραφεὺς* appellabatur.

21. *μέρος ἓν χρηστὸν ἑκάστῃ.*] Commodam. Quia fortaſſe triremes non omnes fuere pares, aliae maiora vela, malos, remos poſtularunt: aliae, minora eadem.

23. *τῶν ἑαυτῆς μερῶν.*] duodenariis ex aequo.

24. *εἰσπράξαντας.*] S. ab iis, quos *τὸ διάγραμμα* iubet. *πλήρωσις* ſunt *ἐρέται, ἐπιβάται, στρατιῶται.*

184. 3. *κατὰ τριάκοντα νεώσοικοι.*] tricenaria naualia, id eſt, tricenarum triremium capacia.

6. *τὸν δὲ τριήραρχον ἕκαστον.*] Malim *τῶν δὲ τριηράρχων ἑκάστους*, ſingulos trierarchos in ſua naualia.

8. *ὃν ἂν ἡ Φυλὴ.*] Malim *ὃν δ' ἂν*, addito *δὲ*. Eſt autem hic ſenſus: Vna tribus continet triginta triremes. hae in tres decurias ſunt diſtribuendae, nimirum vitandae confuſionis cauſa.

9. *ἐπικληρῶσαι τὰς τριττύς.*] Sors ducenda, quae tribus tertia pars quam naualium partem occupare debeat?

18. *πῶς εὑρεῖν.*] *πῶς*, quomodo, *πως*, aliquo modo, ſine accentu, adeo exacte.

19. *μία σύνταξις.*] Id eſt, ordinatis partibus tota claſſis ordinata fuerit.

184. 26.

184. 26. *δὲ εἰς τότε ὑπάρχειν.*] Id est, *εἰς ἐκεῖνον τὸν χρόνον.*

27. *τῇ πορίσαι νῦν ἀποτχήσομεν.*] A nunc exigendo aberimus. *παρὰ τὸ ἀπέχω, τὸ ἄπειμι.*

185. 3. *πρὸς ἁπάσας.*] Quae conferri queant.

Ibid. *ὀλίγῳ δέω εἰπεῖν.*] Parum abest, quin dicam.

6. *ταῦτ' ἄλλως ἔχειν.*] Scilicet quin sit tributum pendendum.

7. *ἴσοι τὸ πλῆθος τούτοις.*] *ἴσοι τούτοις κατὰ πλῆθος*, id est, *τῷ πλήθει* totidem.

8. *χρησμῳδοῖεν.*] Hinc apparet, iactata esse aliqua oracula, quibus, (vt apud Thucydidem est) tametsi a scurra aliquo conficta sint, mirum est, quantum a stulta plebecula tribui soleat: vt ea vltro decipi se velle videatur.

10. *διὰ λόγων φοβερά.*] Terrores verborum, nuntii terribiles.

Ibid. *ἔργῳ πραττόμενα.*] Ad rem conferri.

12. *ἱκανὸν δοίη.*] Multum det, liberaliter numeret.

13. *αὐτὸς ἀπολωλέναι.*] Ipse perire vna cum suis opibus.

14. *τῶν λοιπῶν.*] Opibus post tributum reliquis.

15. *χρήματα μὲν δή φημι εἶναι τότε.*] *ἀντὶ τοῦ ἔσεσθαι.*

16. *μηδὲ ζητεῖν.*] Ne quidem quaerendum.

18. *πλείων ἐσὶ γέλως τῇ μηδενός.*] Maior risus est nihilo. Potest intelligi, *ἁπάντων γελοιότερον*, omnium maxime ridiculum, magis ridiculum, quam quicquam aliud. Sed malim *τῇ μηδενὸς πεπορισμένῃ*, quam si nulla omnino pecunia exacta esset.

19. *ἑκατοστήν τις εἰσφέρειν ἐρεῖ.*] Centesima, talenta 60. quinquagesima, 120. duodecima, 500. talenta. Sed quo refertur ista *ἀναλογία*; Ad 6000. talentum, quorum duodecima pars sunt talenta 500.

185. 19. *ἑκατοστήν.*] S. *μοῖραν τῶν ὑπαρχόντων*, centeſimam rei familiaris partem, ſcilicet de 6000. talentis.

23. *δωδεκάτην.*] S. *τῶν ἑξακισχιλίων ταλάντων.*

28. *ἁδαμῆ γὰρ ἂν ἐν καλλίονι*] Nuſquam enim commodius. *ἐν καλῷ, καλλίονι, καλλίῳ.*

Ibid. *ἐν καλλίονι*] S. *τόπῳ, καλλίον, ἢ καλλίονως.*

186. 5. *τριακοσίαις τριήρεσιν, ὧν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς.*] Herodotus Calliope, id eſt, lib. 8. *ἀθηναῖοι πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους παρεχόμενοι νῆας ὀγδώκοντα καὶ ἑκατὸν μούνοι.* et poſt, *ἀριθμὸς δ' ἐγένετο ὁ πᾶς τῶν νεῶν, πάρεξ τῶν πεντηκοντόρων, τριακόσιαι καὶ ἑβδομήκοντα, καὶ ὀκτώ.* Non ſolent oratores diligentiam hiſtoricam in numeris adhibere. Iſocrates Panegyrico ad Herodoti ſententiam propius accedit, *πλείους*, inquiens, *ἡ πόλις ἡμῶν συνεβάλετο τριήρεις εἰς τὸν κίνδυνον τὸν ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος, ἢ πάντες οἱ ναυμαχήσαντες.*

14. *τοῦτο δ', ἂν διαδῶ, ζητήσει.*] *τουτέστιν, ἀπορήσει χρημάτων.* Quaſi vero omnem regis pecuniam 1200. cameli vexerint. *ζητήσει* requiret, deſiderabit, id eſt, carebit, antecedens e ſequenti colligitur. Nam qui pecuniae ſat habet, pecuniam non quaerit.

15. *Φρέατα ἐπιλιπεῖν.*] Cicero: Fons liberalitatis facile exhauritur.

16. *ἀθρόα καὶ πολλά*] Et multum ſimul, et ſaepe, *ἀντὶ τοῦ ἀθρόως καὶ πολλάκις.*

17. *ἡμῖν δὲ τὸ τῆς χώρας τίμημα.*] Quid vero Attica eſt, cuius ampliſſimi reditus 400. talenta 4. Philip. memorantur, cum Aſia et Aegypto et nonnulla Europae parte collata? ſatis igitur apparet, eum ita muſcam cum elephanto conferre, vt nec ſtulti offendantur, et prudentes intelligant, quantum Athenienſes regis Perſarum opibus ſint inferiores.

186. 19. ὑπὲρ ἧς ὡς μὲν τοὺς ἐπιόντας ἐκείνων ἀμυνόμεθα.] Alii rectius opinor, ὡς μὲν ἂν, ἐπιόντ' ἐκείνων ἀμυνόμεθα.

20. οἱ ἐν μαραθῶνι.] Hoc auribus Athenienſium gratum eſt. Sic Iſocrates de Euagora: τοσοῦτος τῶν πολεμίων ἀπώλεσεν, ὥστε πολλοὺς τῶν περσῶν, πενθοῦντας τὰς ἑαυτῶν συμφορὰς, μεμνῆσθαι τῆς ἀρετῆς τῆς ἐκείνου.

21. ἕως δ' ἂν κρατῶμεν.] Quaſi vero id exploratum ſit: aut deorum quiſpiam ſpoponderit. Sed et hoc vulgi auribus datur, de quo Iſocrates oratione de pace: λίαν τινές μοι δοκοῦσιν ὠρμῆσθαι πρὸς τὸν πόλεμον, καὶ τὰ λοιπά.

25. Ὀρρόντην] Vide Diodorum.

187. 1. ἐπὶ δὲ τὴν ἄλλην ἑλλάδα.] Artificioſa dehortatio ab oppugnanda patria: eas ratiocinationes militibus tribuendo, quae viris cordatis et patriae amantibus dignae ſunt.

3. δουλεύσει.] Malo, vt Felicianus, interrogatiue legere.

6. ἔτω δυσυχὴς.] ἀντὶ τοῦ ἄφρων, et ſane ſtultitia non in minima parte infelicitatis numeranda eſt: ſi modo recte finitur φρόνησις ἀρετὴ τοῦ λογιστικοῦ, παρασκευαστικὴ τῶν συντεινόντων πρὸς εὐδαιμονίαν. Comicus, ἄνοια δυσύχημ' ἀνθαίρετον βροτοῖς. Sed calamitas haec et de proelio et de inopia poteſt intelligi.

7. ἕνεκα κέρδους βραχέος.] Vulgari ioco dicitur nulla caro venire minoris, quam militum. et ego e quodam Care audiui, eandem eſſe militis mercenarii conditionem, quam ſaginati porci.

10. εἰ γὰρ ἡμῶν κρατήσαντες.] ὑποθετικῶς καὶ σοφιστικῶς. Graeci enim illi mercenarii Perſae ἐν προσθήκης μέρει futuri erant, non ſoli rem geſturi.

24. τὰς προτέρας ἀναλύσωνται.] M. ἀπολύσωνται. Intelligenda eſt autem eorum cum Xerxe conſpiratio:

ſpiratio: quae ſunt eorum *πρὸς τὰς Ἕλληνας ἁμαρτίας*: etſi et poſt Leuctricam victoriam ſatis inſolenter ſe geſſerunt. Vide *τὸν περὶ εἰρήνης* Iſocratis.

187. 28. *τὰς τῶτων ἐχθρὰς.*] Lacedaemonios opinor intelligendos, aut Phocenſes.

188. 3. *ὡς᾽ ὅτε φοβεῖσθαι.*] Vide, vt concitationem populi timori tribuat, et confirmandis eius animis a bello dehortetur.

11. *ὅσα ἂν ἀδὲ καταρώμενος.*] Haec de bello Peloponneſiaco videntur intelligenda.

18. *ἀδ᾽ ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἔθηκα ἐκεῖνον.*] Sic et Iſocrates in Panegyrico.

21. *τῦ τὰ δίκαια ζητεῖν.*] Hoc declarat mox, *εἰκότως ἂν δοκοίη τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι φίλος εἶναι βέλεσθαι.*

189. 14. *ὅσον νῦν ὑπεραίρεσαν.*] M. *ὑπεραίρει.*

24. *ἄρχειν δὲ μηδενὸς*] F. *ὑπάρχειν, ἢ ἄρχεσθαι.* Sed et *ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων*, eſt apud Iſocratem et Demoſthenem.

29. *ἀ γὰρ ὀργισθήτεσθε αὐτοῖς ὕστερον, νῦν ἁμαρτόντες.*] *ὑποθετικῶς, εἰ νῦν ἁμάρτοιτε, πεισθέντες αὐτοῖς.*

IN ORATIONEM DE LIBERTATE RHODIORVM.

IN ARGVMENTVM LIBANII.

Pag. 190. 1. *Πόλεμον πρὸς ἀθηναίους.*] Lege cum Fel. *πόλεμον ἤραντο πρὸς.* Nam omnino huius generis aliquod verbum deeſt. Alterum argumentum, quod eſt ſine autoris nomine, cum pene ad verbum in orationis huius enarratione exſtet, nihil eſt, cur actum, quod aiunt, agamus.

IN ORATIONEM.

Pag. 190. 5. in Orat. ὡς γὰρ εἰπεῖν ἁπλῶς.] Alias ὡς ἔπος εἰπεῖν, eodem ſenſu.

191. 10. βλασφημίας.] Conuicia, maledicta. Nam quod Suidas βλάσφημος ὁ εἰς θεὸν ἐξυβρίζων, id eſt, Blaſphemum eſſe, qui probra in Deum congerat, exponit, id non Demoſthenicum, ſed theologicum eſt. Fortaſſe fit ἀπὸ τῦ βλάσκειν, quod Heſychio eſt λέγειν, καπνίζειν, vt ſit, βλάσφημος ὁ βλάσκων τὴν φήμην, qui famam alterius inceſſit, infuſcat et denigrat: aut quaſi βλάπτων τὴν φήμην, qui famae nocet.

6. τῆς αὐτῶν σωτηρίας.] Pro ἑαυτῶν, ſuae ſalutis.

18. τοῖς ἀτυχήμασιν αὐτῶν.] Hoc malo, quam τοῖς ἀτυχήσασιν, etſi oligarchici felices videbantur. Sed fit hic mentio τῦ δήμυ τῶν ῥοδίων.

19. τῆς σωτηρίας αὐτοῖς αἴτιοι γεγενημένοι.] Hoc participium et ſententia, et compoſitio, et priora duo, ἀφηρημένος, βεβοηθηκότες, requirunt: ne tertium membrum ſit mutilum et κακόφωνον.

21. τὰς πολλὰς ἐν ἁπάσαις.] Id eſt, τὰς δήμους, τὰς δημοκρατυμένας, multitudinem liberam.

24. ἀνυπόπτυ τυχεῖν εὐνοίας.] S. τῦ ἐπιβυλεύειν αὐτοῖς ἡμᾶς, vt nobis et bene cupiant, et nos ſuae libertati inſidiari minime ſuſpicentur, omnique tyrannidis ſuſpicione liberent.

25. θαυμάζω δὲ τῶν.] Perſtringit oratores, vt qui ſibi parum conſtent.

192. 5. εἰ τὴν πρόφασιν τῆς παρασκευῆς.] Confer huc locum praecedentis orationis: Quod ſi alia copiarum eſſet ratio, qua vlciſci liceret Barbarum, alia, qua Graecos, fortaſſe palam fieret, nos aduerſus eum inſtrui, etc. Nam ibi vult inſtructionem ita fieri, vt de oppugnando Perſa, foedere intercedente, cogitare nihil videantur.

192. 7.

192. 7. *πρὸς τὰς ὑπαρχοντας ἐχθρὰς.*] *ὑπάρχοντες ἐχθροὶ* et *ὁμολογοῦντες ἐχθροὶ*, ſunt haud dubii hoſtes: quorum odia non prouocanda, ſed vindicanda ſunt.

9. *καὶ ἐκ ἐγὼ μὲν ταῦτ' εἶπον.*] Id eſt: Non ego modo haec dixi: ſed vobis et placuit, et probata mea fuit oratio. Vel, quemadmodum haec ego dixi: ſic vos probaſtis.

10. *ἀκόλαθος τοίνυν.*] *ἀκόλαθος* ſubſtantiuum, puerum pediſſequum ſignificat: *θεράπων*, ſeruus, qui domini corpus tuetur. *ἀκόλαθος* adiectiuum *ὅμοιον*, ſimilem, conſentaneum. *ἀκολαθῆσαι, ὁμοίως διαπράξασθαι*, rem eodem modo gerere: *ἕπεσθαι*, ſequi: *ἐνέχεσθαι*, in aliqua re contineri et ineſſe. *ἀκόλαθον ἀπέβη τὸ τέλος τοῖς προτέραις ἐνεργείαις*, Conſentaneus fuit exitus prioribus actionibus, et Polybius: *βαλόμενος ἀκόλαθον εἶναι τοῖς ἔργοις τὴν διὰ τῶν λόγων ἐπαγγελίαν*, vt res ipſae verborum pollicitationi reſponderent. Ex Heſychio et Suida. *ἀνακόλαθον, τὸ μαχόμενον*, diſſentaneum.

15. *τούτων μηδ' ἀντιποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν.*] His verbis probare vult, non conſentaneum eſſe, regem Perſarum Rhodiorum magiſtratuum defenſionem ſuſcepturum.

19. *τινὰς τῶν ἐν ταῖς πόλεσι.*] Quarundam ciuitatum magiſtratus.

21. *δεήσει τούτου.*] Scilicet *τοῦ πολεμεῖν.*

23. *ἐγνωκότες ἦτε ταῦτα.*] Statueritis haec, ſcilicet, *ὅτι ὑπὲρ τῶν δικαίων πολεμεῖν χρή*, ius bello tuendum.

27. *τῶν συνενηνοχότων.*] *συμφέρειν* alias conferre, id eſt, prodeſſe, quod ea ferat, quibus iuuemur. *συμφορὰ* caſum ſignificat, ſaepius aduerſum, nonnunquam tamen euentum ſimpliciter, ſicut et *τύχη*. Poſſis igitur hic *τὰ συνενηνοχότα*, *ἀντὶ τῶν συμβάντων*, pro

 his,

his, quae euenerunt, interpretari. Melius tamen est, vt ἀντὶ τῶν ὠφελησόντων, pro his, quae profuerunt, accipias.

193. 5. τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν.] Est Graeca negationis geminatio, vehementius negans: Minime committendum censuit, vt Ariobarzanem adiuuaret. Huius et in Aristocratea fit mentio, quem Vlpianus Persicum satrapam fuisse scribit. Alius est ille ἀριοβαρζάνης ὁ εὐσεβὴς καὶ φιλορώμαιος βασιλεὺς τῶν καππαδοκῶν, a Cicerone defensus.

9. ὑπὲρ τῶν ἑαυτῶν.] Lege ἑαυτᾶ.

11. ὑπέρ τε τᾶ πλεονεκτεῖν.] Pro amplificando imperio.

14. ὅτι δ' ἂν ἐναντιωθῆναι.] Pro ἐναντιωθήσεσθαι, sic paulo post, σφόδρα ἂν πειραθῆναι, ἀντὶ τᾶ πειράσεσθαι.

15. ἐπὶ τῶν πραγμάτων εἶναι.] In rebus esse, id est, ἀντιλαβέσθαι τῶν πραγμάτων, rerum curam suscepisse.

18. πράττοντος ὅσα] ὑποθετικῶς accipiendum: Si regi, quae molitur, ex animi sententia succederent. Sequitur aduersatiua, πράττοντος δ', ὡς λέγεται, cum vero ita, vti fertur, cum eo agatur, eiusque conatus sint irriti. Vide Panegyricum Isocratis.

194. 18. πρόξενος.] Ξένος, παρὰ τὸ ἔξω εἶναι τῆς πατρίδος, quod extra patriam sit, dicitur Latine hospes, tam is, qui excipit, quam qui excipitur, peregrinus. πρόξενος, qui alicui rei cuiuspiam, seu bonae, seu malae, est autor. πρόξενοι item dicebantur, qui publice in hoc constituti erant, vt exterarum ciuitatum legatos exciperent. Sed vsitatissima et huic loco apta significatio vocabuli haec est, vt is intelligatur, qui extorae ciuitati est amicus, eiusque negotia curat. et sic accipiendum esse declarat id, quod sequitur, ὅτε ἰδίᾳ ξένος, quem alioqui compositio vocabulo nominant ἰδιόξενον, cum quo propter priuatas rationes amicitia, vel hospitium intercedit. δορύξενος, ὁ ἐκ τῆς κατὰ τὸν πόλε-

πόλεμον ἐπιμιξίας τὴν γνῶσιν πεποιημένος, ein Spieſsgeſell.

194. 23. τῶ κομίσασθαι τὰ ὑμέτερα.] S. qui pendere tributa detrectarunt, noſtramque ſocietatem repudiarunt: vel, qui noſtras opes nobis reſtituere voluerunt. Iſocrates in oratione de pace: ὅτι τὰς ἐντεῦθεν πόλεσι κτήσεις κομιούμεθα.

26. βελτίοσιν ὑμῖν αὐτῶν.] Vobis, qui dignitate illos antecellitis.

27. παρεῖνται.] Pro παρείκασιν, admiſerunt, receperunt, a παρίημι, παρεῖμαι, παρεῖσαι, παρεῖται, παρεῖνται.

10. ὄντες ῥόδιοι.] Id eſt, homines pertinaces et ſuperbi. Homerus ῥοδίους ἀγερώχους cognominat. et Liuius Decad. 5. lib. 5. Tradidere quidam, legatos Rhodios nondum miſſos, poſt victoriam nunciatam, velut ad ludibrium ſtolidae ſuperbiae, in Senatum vocatos eſſe. Iſocrates Plataico: ἀλλὰ τολμῶσιν ὄντες Θηβαῖοι λακωνισμὸν ἑτέροις ὀνειδίζειν· et noſter autor paulo poſt ἀθηναῖοι ὄντες.

195. 4. τάχ' ἂν εἰ τύχοιεν.] Fortaſſe, ſi ita ceciderit, ſi fors ita tulerit. εἰ τύχοιμι, τύχοις, τύχοι, τύχοιτον, τυχοίτην, τύχοιμεν, τύχοιτε, τύχοιεν, per omnes perſonas et numeros, aduerbialiter accipitur, pro fortaſſe: vt τελευτῶν participium. τάχα, fortaſſe, εἰ τύχοιεν, ſi fors Rhodiorum ita tulerit. Eſt fere pleonaſmus. Sic in 2. Olynthiaca. καὶ σφόδρα γε ἥνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἂν τύχῃ, id eſt, fieri poteſt, vt res bona ſpe floreant. ἂν τύχῃ τὰ πράγματα, ſi fors negotiorum ita tulerit, id eſt, fortaſſe, vel, fieri poteſt, vt, ἐνδέχεται. ἃ δυνηθέντων (S. τῶν δήμων, etſi fortaſſe rectius, ἃ βουληθέντων) δημοσίᾳ διαλύσασθαι ταῦτα. Cum non poſſent aut vellent (S. οἱ δῆμοι) ea publice diluere, aut pro iis ſatisfacere. ἴδια ἐγκλήματα vtrum ea vocat, quae a priuatis hominibus

bus ſunt commiſſa: an quae ad ſolos Athenienſes pertinuerunt?

196. 5. εἰ δ' ὀλιγαρχίας ἅπαντα συνήσεται.] Id eſt, ſi paucorum dominatus paſſim inualeſcet.

15. ἔπεστα καὶ δίκαια] ἀντὶ τοῦ δίκαιον, ἑτέρωσις ἀριθμοῦ, aut librarii error.

197. 17. εἰ γὰρ τοίπυ καὶ κεκράτηκε τῆς πόλεως.] Hoc non ad excidium Athenarum bello Xerxis, ſed ad alias clades bello Peloponneſiaco acceptas pertinet.

21. τήν τε πόλιν λακ.] Lego cum Feliciano διὰ λακ.

23. πρὸς κλέαρχον καὶ κῦρον] Vide ἀνάβασιν Xenophontis, et Iſocratis Panegyricum et Symmachicum.

24. ἔτ' ἐπιβουλεῦσαι συνενήνοχεν αὐτῷ.] Potuiſſet et per participium dicere: ἔτ' ἐπιβουλεύσαντι συνενήνοχεν αὐτῷ.

27. οἷς ἂν πρόσεληται.] S. ἐχθροὺς εἶναι, ἢ πολεμεῖν.

198. 10. τί δήποτε ἐν βυζαντίῳ.] Sententia eſt, impunitate, proditorum confirmari audaciam.

15. ὡς αὐτοὺς συντελῆ ποιεῖν.] Pro πρὸς, ſibi vendicare, obnoxiam facere, συνεδρεύειν παρ' αὐτοῖς ἀναγκάζειν. Vide Plataicum Iſocratis.

17. αὐτονόμους.] S. ἐκείνους, ὧν τὴν χώραν ὁρίζουσιν οἱ βυζάντιοι.

18. ὐδὲ μαυσώλου ζῶντος.] Lego ὐδὲ μαύσωλον ζῶντα, qui vel Mauſolum viuentem, vel, eo defuncto, Artemiſiam docuerit. Niſi forte γυναικοκρατούμενος fuerit. Sed et tum nomen ſaltem imperii penes ipſum fuit, vt nunc penes maritos, quamuis hi ipſi fere mulieribus pareant.

21. ὁ ἐκείνων δεσπότης] τοῦ τε μαυσώλου καὶ τῆς ἀρτεμισίας.

198. 25.

198. 25. ἀμφοτέροις αὐτοῖς.] Tam Artemiſiae, quam Byzantiis. Fuit et alia Artemiſia antiquior, de qua Xerxes nauali proelio ſibi mulieres viros, viros e contrario mulieres eſſe factos, dixiſſe fertur.

199. 2. τὰ δίκαια ποιεῖν ὠρμηκότων.] ὑποθετικῶς accipiendum, εἰ ἦσαν ὠρμηκότες: Si omnes magnum ſtudium haberent iuſtitiae.

6. ἀλλ' ἀνδρίαν.] Recte Felicianus, ἀνανδρίαν.

7. πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν.] Vi geritur res: ius eſt in armis: prout quisque poteſt, ita ius adipiſcitur.

13. ἀμφοτέροις ὤρισαι.] Si nihil deeſt, ex iis, quae ſequuntur, intelligendum: τοῖς τε ἔθνεσι κοινῇ, καὶ ταῖς πόλεσιν ἰδίᾳ: aut τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς.

18. ποιεῖν τὰ δίκαια καὶ πρᾶξαι.] Prius ſignificat, abſtinere iniuria, et praeſtare, quod debeas: poſterius efficere, vt et alii iuſta faciant. malim tamen pro ποιεῖν legere εἰπεῖν.

20. ὑπολήφθητε.] Exiſtimemini. ab ὑπολαμβάνομαι.

200. 5. παρὰ τῶν μισθοδοτῶν αὐτοῖς.] Nomen verbale ſui verbi caſum retinet, ἀντὶ τοῦ μισθὸν διδόντων αὐτοῖς.

15. ἀτίμους τοῦ συμβουλεύειν.] ἀκύρους, μὴ ἀνέχεσθαι συμβουλευόντων.

17. τοὺς αὐτοὺς.] M. τοὺς τοὺς αὐτοὺς. et poſtea φίλους ὑμῖν, M. φίλους ἔχειν ἢ ἔξειν ὑμῖν.

19. τοὺς τῆς πόλεως ἐχθροὺς ἡρημένους.] S. ἀντὶ ὑμῶν, προτιμῶντας τῆς πατρίδος.

21. κατηγορήσει] M. κατηγορήσειε, ἐπιπλήξειε.

26. ἀλλ' ἐὰν ἃ προήρησθε.] S. τὸ ἀναλαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν.

IN DEMOSTHENIS PRO MEGALOPOLITANIS ORATIONEM.

IN ARGVMENTVM.

Pag. 201. 10. in Arg. Παρακαλῶντες ὑπὲρ ἑαυτῶν.] Id eſt, petitum auxilium. Poteſt etiam παρακαλῶντας legi, vt ad legatos, non ad Megalopolitanos, oratio referatur. Xenophon ζ ἑλληνικῶν, tradit, ἀρκάδας ἀθηναίων ξυμμάχους γενέσθαι. et, ὅτι ἀθηναῖοι ἐβοήθουν μαντινεῦσι.

11. μὴ περιορᾶν αἱρεθεῖσαν.] Non deſpicere captam. Atqui capta non erat, ſed in obſidionis metu. Expones igitur αἱρεθεῖσαν pro ὅπως αἱρεθείη, προελθόντας, pro ὅπως προέλθοιεν· μὴ περιορᾶν ὥστε αἱρεθήσεσθαι καὶ προελεύσεσθαι. Vſurpantur enim hi aoriſti loco futurorum. περιορᾶν autem, quanquam, ſi vocem ſpectes, circumſpicere ſignificat: vnde Phauorinus περιορᾶσθαι, exſpectare, proſpicere, circumſpicere, curare interpretatur: tamen pro ὑπεροράν, vel παροράν, id eſt, negligere et deſpicere, crebro accipitur. παροράσθαι tamen Suidas ὑποτοπεῖσθαι (F. ὑποτοπῆσαι) καὶ ὑφοράσθαι, exiſtimare, vel exiſtimari et ſuſpectum eſſe, vel ſuſpicari interpretatur. Latinis περιορᾶν eſt committere, pati, non prohibere, conniuere, deſtituere.

IN ORATIONEM.

202. 3. ἀφ' ἑκατέρων.] Alii a Lacedaemoniis, alii ab Arcadibus miſſi.

4. πρὸς ἕς.] Scilicet ἡμᾶς, cum apud nos illi vtrique, tam Arcades, quam Lacedaemonii, legatos agant.

10. εἴτις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γιγνώσκεσθαι, Si quis eis ademerit cognoſci et voce attice dicere.] Haec, obſcu-

ſcuritatis vitandae cauſa, liberius mihi vertenda fuerunt.

202. 13. τὰ βέλτιστα λέγειν.] Optima dicere, id eſt, ſuadere ſalutaria. χαλεπὸν hic non tam difficile ſignificat, quam ἐπικίνδυνον, periculoſum. Nam vir ſapiens quid in re non perplexa dici expediat, facile perſpicit. Pertinet igitur τὸ χαλεπὸν non ad facultatem oratoris, ſed ad approbationem auditoris, optimique conſilii euentum. Sic Iſocrates in Trapezitico: ἐστὶ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πάντων χαλεπώτατον, τοιούτων ἀντιδίκων τυχεῖν. Vbi certe ſignificat, non eſſe difficile inuenire aduerſarium, qui multum ſit moleſtus, (nam vel ille adoleſcens in Paſionem incidit, minime quidem litigandi cauſa quaeſitum) ſed hoc dicit, eiuſmodi aduerſarios difficillime conuinci et ſuperari poſſe. quare nos ibi vertimus: Eſt autem, iudices, omnium moleſtiſſimum in tales aduerſarios incidere.

14. συνεξηπατημένων.] S. τοῖς ἑήτορσι. Cum vna cum oratoribus decepti ſitis, alii cum his, alii cum illis coniuncti.

15. τὰ μεταξύ.] Ea, quae in medio ſunt, quae interſunt inter oratorum ſententias, id eſt, quae cum neutrius factionis ſententia congruunt.

19. ἤπερ ἀ.] Malo παρ' ἀ, praeter vel contra ea, quae, etc.

20. προέσθαι τισὶν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι.] Obiicere quibuſdam vos decipiendos, id eſt, committere, vt vos aliqui decipiant.

203. 4. ἐρχομενᾶ καὶ θεσπιῶν καὶ πλαταιῶν.] Sic legendum eſt. Nam θεσπιέων, πλαταιέων, Theſpienſium et Plataeenſium ſignificat, a nominatiuis θεσπιεὺς, πλαταιεὺς: Ipſae vero vrbes, ad quas participium οἰκισθεισῶν refertur, θεσπιαὶ, πλαταιαί· quas nondum fuiſſe inſtauratas, ſed inſtaurandas, illud declarat, quod ſequitur, τὰς μὲν θεσπιὰς, καὶ τὸν ἐρ-

χομε-

χομενὸν καὶ τὰς Πλαταιὰς κατοικίζεσθαι φῶμεν δεῖν. οἰκισθεισῶν igitur, vt ſupra in argumento monuimus, ὑποθετικῶς eſt accipiendum, ſi inſtaurentur. Cautus igitur eris in huiuſmodi participiis interpretandis, et ſententiam inprimis ſpectabis, a qua vera verborum intelligentia pendet.

203. 10. πλείονι μείζες, ἢ ὅσῳ ἐλάττες.] Multo maiores, quam quanto minores, id eſt, ne longe maior acceſſio ad potentiam Lacedaemoniorum, quam vtilis deceſſio et diminutio de viribus Thebanorum fiat.

18. ἐν μαντινείᾳ] Vide ζ' ἑλληνικῶν, et argumentum Iſocratici Archidami.

19. ἐναντία ἐκείνοις, contraria illis.] id eſt, κατ' ἐκείνων, contra illos.

20. προσδεῖσθαι δέ τι τὸ.] Malim δ' ἔτι τῶν, vt referatur (quanquam id quoque durius eſt) ad ἐθελόντων. τῷ enim (quod in diuerſis lectionibus annotatur) locum non habet, niſi legas aut τῷ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλειν τοὺς ἑτέρους, alteros, ſcilicet Lacedaemonios. Nec enim puto eſſe cauſam, cur ἑταίρους per αι, id eſt, ſocios, legere malis: (quod ea vox ἀντὶ συμμάχων ſatis accipi commode nequit) aut τεχνικῶς accipias, τῷ, τυτέστι τῆς προσθήκης ταύτης. Nec incommodum fuerit interpretari προδεῖσθαι δ' ἔτι τυ, id eſt, τινὸς· τὰ δίκαια, etc.

25. ἀντιταξαμένους.] Parum refert, vtrum ſic, an συμπαραταξαμένους legas. intelligendi certe ſunt Arcades, qui Thebanis coniuncti, Athenienſibus reſtiterunt.

26. ὥς φασι.] S. Lacedaemonii.

204. 1. δίκαιον μὲν ἄ.] S. προέσθαι μεγάλην πόλιν.

2. ἐᾶσαι.] S. ὑμᾶς. vt vos miſſam faciatis.

5. τῶν νῦν χαλεπῶν τοῖς μεγαλοπολίταις.] F. A. ὄντων, τί τόθ'.

204. 6. ἀλλ' οὐδεὶς ἐρεῖ.] Sed nemo dicet. quid? vtrum non defendendos esse Megalopolitanos? vel potius, Messenios? an vero: nemo de re nota verba facturus est: sed vos vltro bellum suscipietis.

9. κατοικεῖσθαι ταύτην τὴν πόλιν.] Messenam potius, quam μεγάλην πόλιν.

11. ἀρχὴν τοῦ μὴ ἐπιτρέπειν ὑμᾶς.] Principium non concedendi vos, id est, vt vos non concedatis.

205. 5. ὅπερ ἦν ὑπόλοιπον αὐτοῖς.] S. τοῖς Πελοποννησίοις.

17. ἢ κάκιστοι πάντων.] M. repeti negationem ἢ δὲ κάκιστοι πάντων ἀνθρώπων δόξουσιν εἶναι;

26. ἕν τι καὶ τὸ αὐτὸ ἀεὶ βουλόμενοι πράττειν] Sic eleganter Cicero ad Lentulum: Non idem semper dicere, sed idem semper spectare debemus.

206. 5. τῆς τριφυλίας.] τῆς ἤλιδος, autore Stephano.

6. τρικάρανον.] Φρούριον τῆς Φλιασίας.

8. οὐδὲ ὀλίγου δεῖ.] S. ἀλλὰ πολλοῦ, id est, plurimum abest: quod alioqui πολλοῦ γε καὶ δεῖ solet dicere.

9. ὀψὲ γὰρ ἂν φιλάνθρωποι] Rapacitatis et violentiae Laconicae accusationem. Vide in Isocratis Panathenaico.

26. οὐ γὰρ ἂν ἡγοῦμαι περὶ τούτου μόνον] S. de Messena. Quod reliquum erat: sed de excidio nostrae vrbis: subticuit, et subiecit περὶ πολλῶν.

29. πεπρᾶχθαι τοῖς.] Facta esse Megalopolitanis hostilia contra nos, id est, Megalopolitanos hostiliter contra nos fecisse.

207. 10. δευτέρων ἀνθρώπων.] Annotatur legi δεύτερον. ego puto βδελυρῶν legendum, id est, amentium.

15. φημὶ ὑμᾶς ἐσεσθαι συμμάχους τῶν Θηβαίων.] Sic innuit Lacedaemonios daturos operam, vt Thebanos internecione deleant. idque prohibituros Athenienses.

207. 17. τὴν Θηβαίων συμμαχίαν παραλαβεῖν.] Legi queat et προλαβεῖν, ἢ προσλαβεῖν. Isocrates Areopagitico Athenienſibus obiicit, ὅτι τὰς μὲν Θηβαίων φιλίας σώζειν ἠναγκάσθησαν· τὰς δ' ἑαυτῶν συμμαχίας ἀπολωλέκασι. et Xenophon ζ' ἑλληνικῶν· ἀρκάδες ἀθηναίων ξύμμαχοι. et paulo poſt καὶ ἀθηναῖοι βοηθοῦντες τοῖς μαντινεῦσι. Sed haec fortaſſis ad aliud tempus pertinent.

29. καὶ τὰς Θηβαίας μισεῖν φασκόντων καὶ τὰς.] M. vtrobique τῶν τε τὰς, καὶ τῶν τὰς. Non enim hoc vult, quoſdam vtrorumque odium profiteri, ſed eſſe nonnullos, qui Thebanis, nonnullos item, qui Lacedaemoniis inimici videri velint.

208. 6. τί παρὰ τὸ καιρὸν] Id eſt παρακαίρως, intempeſtiue et vltra modum.

8. ἄνευ τοῦ λακ. ἰσχυρὰς καθεσάναι.] Sine firmos Lacedaemonios conſtituendo, id eſt, etſi non firmi conſtituantur, non confirmetur eorum potentia. malim καθισάναι per ι, quam καθεσάναι per ε. quia hoc paſſiue, illud actiue ſignificat, vt ad oratores referatur: etiamſi iſti non confirment Laconum potentiam. ſed parum refert.

9. ὡς δ' ἐγὼ.] Pro ὅπως δὲ: quo autem pacto, id ego dicere conabor, vel, ὡς δὴ ἐγὼ, vt ego ſane.

11. μέχρι τούτου γε.] Eo quidem vſque. quousque? ego non ſatis aſſequor. ſi enim τούτου exponas τοῦ αἰσχύνεσθαι, ταυτολογία videtur, quanquam τὸ ἐκ ἁπλῶς, quod ſequitur, eam expoſitionem probat. Quid enim eſt, iuſtitiam non ſimpliciter, hoc eſt, ex animo colere? Id enim, quod recte fit, tum demum eſt iuſtum, cum eſt voluntarium. μέχρι τοῦ αἰσχύνεσθαι, id eſt, verecundiae cauſa. Velle ἐκ εἶναι, ἀλλὰ δοκεῖν ἄριστον, non eſſe, ſed videri optimum. Fel. legit μέχρι τού γε aliquouſque; ad tempus. hoc eſt, diſſimulant aliquamdiu ingenia, et iuſtitiae ſtudium prae

prae ſe ferunt: ſed erumpunt tandem iniuſtae cupiditates. *ἵνα τοίνυν μὴ τοῦτο ἐμποδὼν γένηται τῷ* (Sic enim lego cum Feliciano pro *τὸ*) *τοὺς Θηβαίους τοῦτο*, id eſt, *τὸ μὴ ἐθέλειν τὰ δίκαια πράττειν ἁπλῶς*, id eſt, ne Thebanis tergiuerſandi relinquatur occaſio, quo minus vrbes illas inſtaurari ſinant, ſi Lacedaemoniis graſſandi contra Meſſenios et Arcadas licentia dabitur. Sic Archidamus apud Iſocratem queritur de Thebanis, *ὅτι πλάταιαν μὲν καὶ Θεσπιὰς ἐχθὲς καὶ πρώην πεποιήκασιν ἀναστάτους· μεσσήνην δὲ διὰ τριακοσίων ἐτῶν κατοικίζουσιν*, id eſt, quod Plataeas et Theſpias nuper admodum euerterint, et Meſſenam poſt annos trecentos inſtaurari iubeant.

208. 19. *συμπράττωμεν αὐτοῖς.*] *τοῖς ὀρχομενίοις.*

21. *ἐξανεστώσας*] *ἐξανεσταμένας, ἀνασάτους γεγενημένας.*

23. *μηδ' ἐπὶ τῇ προφάσει.*] Verba ſatis perſpicua ſunt, ſed ſenſus obſcurior eſt. Nec enim video, cur neceſſe ſit, Plataeis non inſtauratis, euerti Megalopolin et Meſſenam. Sed quod ſequitur, locum hunc declarat: *δῆλοι δήπου πᾶσιν ἔσονται, ὡς ἵνα Θεσπιαὶ κατοικισθῶσι, ποιούμενοι τὴν σπουδήν*, etc. Vnde apparet, Laconas vrſiſſe inſtaurationem Theſpiarum, conqueſtos, inique ſecum agi, ſi Thebani in Boeotia dominentur, ius idem in Peloponneſo ſibi non permittatur.

25. *κἂν ᾖ πρόδηλα ταῦτα.*] S. *ὅτι τοῖς λάκωσιν οὐκ ἐπιτρέψομεν ἀδικεῖν*, Si palam factum fuerit, Laconum graſſationes prohibitum iri a nobis.

28. *πρὸς ἐκεῖνα τοῦτους.*] *τοὺς Θηβαίους πρὸς τὴν τῶν πλαταιῶν κατοίκισιν* (ſic enim per *ι*, non *κατοίκησιν* per *η*, in penultima legendum cenſeo.) Thebani Plataearum inſtaurationi aduerſabuntur.

208. 29.

208. 29. ἀνήνυτα πράγματα.] Irrita negotia habebimus, id eſt, fruſtra labores atque moleſtias capiemus.

209. 5. τὰς στήλας δεῖ καθελεῖν.] S. τὰς ἀσπάδας, pilas, quibus foedera inſcripta erant, demoliendas eſſe a Megalopolitanis.

13. τότ' ἤδη μετὰ τῶν ἐθελόντων.] S. ποιεῖν τὰ προσαττόμενον, hos defendemus, qui noſtris mandatis obtemperabunt. Sic Cyrus apud Xenophontem γ παιδείας, de Chaldaeis et Armeniis loquens: κἂν ἀδικῶσιν ὑμῶν ὁποτεροιῶν, σὺν τοῖς ἀδικουμένοις ἐσόμεθα ἡμεῖς. Vtri vtri veſtrum ius violarint, nos opem affectis iniuria feremus. Fel. perperam habet, μετὰ τῶν ἐλθόντων: ii vero et Arcades erant et Lacedaemonii. Sic vtriſque mittenda erant auxilia, quod eſt abſurdum.

22. περιεσηκότος Θηβαίοις] M. Θηβαίους, vt alibi conſtruitur hoc verbum.

Ibid. τῷ πολέμῳ τούτῳ.] S. ſi vrbes illas inſtaurari vetuerint.

24. τὸ μὲν Θηβαίων συμμάχους εἶναι.] τὸ εἶναι. ſi ſint, ἐὰν ὦσι. Videtur aliquis Arcadum patronus dixiſſe, ſi Athenienſes Megalopolitanos non receperint, eos coniunctos cum Thebanis, fore Athenienſibus formidabiles. id argumentum ſpecie confutationis in ſuum commodum vertit, quodam fere dilemmate, ad hunc modum: ſiue ſuccubuerint Arcades, illorum opibus aucti Lacones nos inuadent: ſiue reſtiterint, firmiores Thebanorum ſocii, acriores noſtri hoſtes erunt. Defendendi ſunt igitur.

210. 4. διοικισθῶσι.] Diſſipata eorum vrbe, et in vicos redacta. Sic in Iſocrate: εἰρήνης ἅσης μαντινέας διῴκισαν.

10. μετενεγκόντες.] S. a nobis. Non dicamus de noſtris, ſed de Thebanorum et Laconum commodis aut incommodis.

210. 15. ἀνενέγκωσι.] S. ἐκ τῆς ἥττης τὸ Φωκικὸν πολέμου. nili forte ἀναφέρειν hic impropriе ſit vſurpatum, pro ἀντέχωσι, et intelligendum ſit non de praeterito Phocenſi, ſed de futuro Athenienſium bello.

24. μηδ' ἄλλων ἁπλῶς.] Lego aut τῶν ἄλλων, aut ἄλλον per o.

IN ORATIONEM DEMOSTHENIS DE FOEDERE ALEXANDREO.

IN ARGVMENTVM.

Pag. 211. 3. Αἰτιᾶται, φησὶ.] S. ὁ ῥήτωρ.

4. τὰς παρ' ἀθηναίοις καὶ ἕλλησι γενομένας.] M. τὰς πρὸς ἀθηναίους καὶ τοὺς ἕλληνας γενομένας.

IN ORATIONEM.

3. in Orat. πεπεισμένοι.] S. ὅτι δεῖ ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις, Si ex animo ita ſentiunt, et citra ſimulationem. Iſocrates Nicocle: αἱ δημοκρατίαι τὰς ἰσότητας ζητοῦσι τοῖς μετέχουσι τῶν πολιτειῶν.

212. 2. τὸν ἐξετασμόν] Inquiſitionem, diſceptationem, id eſt, nunc excuti et explorari ſuum conſilium patiantur.

9. χρῆσθε τῷ συμφέροντι.] Id vero quod eſt? τὸ ἀμύνεσθαι τοὺς παραβαίνοντας τὰς συνθήκας.

8. ἀνεγκλήτως.] Vtrum ἀνεγκλήτως πρὸς ἅπαντας; an χρῆσθε πρὸς ἅπαντας.

12. οἱ παραβεβηκότες.] S. τὰς συνθήκας καὶ τοὺς ὅρκους.

15. εἴ τις ἀναγκάζοι ἄν, etc. καὶ εἴ τις ἐβιάζετο.] Ordo verborum ſatis confuſus eſt. Sed quia meam interpretationem commentarii vice eſſe confido, nihil eſt, cur plura annotem. Quis enim non videat, εἴ ποτ' ἂν ὑμᾶς ἁρπάσαντας ὅπλα, ὑπομεῖναι; etc. coniungi? et τὸ ἂν ὑπομεῖναι, ἀντὶ τοῦ ὑπομενεῖν poni?

212. 23. ὑβριζομένους εἰς παῖδας.] ἀντὶ τοῦ, τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ὑβρίζεσθαι,

29. δεῖ ἥδει.] Legendum, vt habet Fel. ἃ δὴ δεῖ εἰ μέν τις ὑμᾶς ταῦτα βιάζοιτο, μάλιστα ἀγανακτῆσαι, καὶ φυλάξασθαι τοὺς ὅρκους. (Sic enim lego pro φυλάξαθαι τοῦτο, quod perperam etiam ad inferiora translatum eſt) εἰ δ' ἑτέρωθί πῃ γέγονε παρὰ τοὺς ὅρκους, πρᾴως ὑμᾶς ἔχειν καὶ τοὺς ὅρκους μὴ φυλάξασθαι. Verba τοὺς πρὸς ὑμᾶς, et vt ſuperuacanea, et vt falſa (Nam ad omnes Graecos pertinebat iuſiurandum) et ταυτολόγα καὶ κακόφωνα, reiicienda puto.

213. 5. καὶ ἡμῖν μέν.] S. ἃ δὴ δεῖ.

7. τὴν ἐξουσίαν.] Pendet ab εἰ δεῖ. Poſtea pro πολεμίῳ malim ὡς πολεμίῳ. etſi et in epiſtola quadam Philippi legitur: τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι, παυδημεὶ χρησόμεθα· τοῖς δὲ συμβόλοις ἡμῖν μὴ κειμένοις, ἐπιζημίοις. Sed is locus corruptus eſt, et inexplicabilis.

15. οἱ τυραννίζοντες.] οἱ τὰ τῶν τυράννων φρονοῦντες, Tyrannorum ſtudioſi.

19. αἱρέσει.] Legendum ἑρέσει. hinc Theophraſtus ἑρέσιος apud Laertium dicitur.

214. 2. ἐφ' ἃ ἡμᾶς παρακαλοῦσιν.] S. οἱ τυραννίζοντες.

213. 29. ἀναγκαῖόν ἐστιν ἡμῖν λαβεῖν τὰ ὅπλα.] ἡμῖν λαβεῖν, Latine ἡμᾶς λαβεῖν, vel ἵνα λάβωμεν, vel εἰλημμένων τῶν ὅπλων.

214. 4. ἐπὶ τοὺς παραβεβηκότας.] S. τὰς συνθήκας.

Ibid. μετὰ τῶν βουλομένων.] S. συστρατεύεσθαι, καὶ διαφυλάττειν τὰς συνθήκας, τά τε δέοντα ποιεῖν.

5. ἰσχύειν.] Sic conſtrue ἰσχύειν πράττειν τὸ συμφέρον καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου. et, ἰσχύειν fortaſſe ἀντὶ τοῦ ἰσχύσειν. ἡ φράσις, ὁ καιρὸς ἰσχύει πράττειν τὸ συμφέρον, τετέχει, δύναται, εἴθος τ' ἔχει.

214. 6.

214. 6. Νυνὶ δ' ὅτ' εἰς αὐτὸ τὸ δίκαιον.] Sententia eſt, coerceri Macedones et iuſtum et vtile et tempeſtiuum atque opportunum eſſe.

8 χρόνον ἀναμενεῖτε ἀντιλαβέσθαι.] καιρὸν τῆ ἀντιλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας.

11. δίκαιον τῶν κατὰ τὰς συνθήκας.] Quia συνθηκικὸν δίκαιον non licet dicere.

12. τὰς πολιτείας καταλύσωσι] Atqui apud Ereſios et Antiſſaeos πολιτεία τυραννὶς fuit, qua ipſi Graeci euerſa, pacta et conuenta violarunt. Sed argùtatur autor, ὅτι ἡ τυραννὶς ἀ πολίτευμα, ἀλλ' ἀδίκημα.

17. καταλέλυκε τὴν πόλιν.] Malo cum Feliciano legere, τὸν δῆμον, aut τὴν πολιτείαν.

25. ἀ Φάσκων.] S. δεῖν πολεμίοις αὐτοῖς χρήσασθαι, negans bellum eis inferendum eſſe, et, τίς τέτων τῶν μισθοφορέντων βδελυρεύσεται, ἀ Φάσκων, τετέξιν ἀρνέμενος.

215. 3. κεκριμένους.] τοὺς καταδικασθέντας ἐν τοῖς δικαστηρίοις.

8. τοῖς δ' ὀνόμασιν αὐτῶν.] S. τῶν νόμων καὶ τῶν ὅρκων, καθάπερ οἱ πλεῖστοι ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς ἀποχρώμενοι τοῖς τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆ εὐαγγελίου, καὶ ὅλως, τῆ χριστιανισμοῦ ὀνόμασι, διατελῶσιν, ἐπικέρδειοι ὄντες τά τε δόγματα καὶ τοὺς βίους.

12. ἀτόπου καὶ μεγάλης.] Addo καὶ cum Feliciano.

16. τὸ μηδὲν ἀδικεῖσθαι.] M. τὸ μηδένα ἀδικεῖσθαι.

17. ἀδένα δ' οἴονται αἰσθήσεσθαι.] F. ἀδένα δ' οἴονται ἀδικεῖσθαι, eodem verbo repetito. Qui enim talia non animaduerti ab vllo potuiſſent? Quem locum ſic vertas licet: Nemini faciendam eſſe iniuriam: et iniuriam fieri nemini, cum tyrannides pro Democratiis conſtituuntur, et reſpub. abrogantur.

215. 20. *τοὺς συνεδρεύοντας.*] In Plataico Iſocratis eſt, *ἀθήνησι, γενέσθαι συνέδριον*: quod ſcilicet ſociorum legati ibi conuenerint, de republica Graeciae deliberaturi.

21. *καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ κοινῇ Φυλακῇ τεταγμένους.*] S. *τῶν συνθηκῶν καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας.*

25. *ἀπελευθερώσεις ἐπὶ νεωτερισμῷ.*] Additur *προσδιορισμὸς*, ne ademtum videatur dominis ius manumittendi eos, qui ſeruiunt liberaliter: ſicut paulo poſt, *ὅπλα ἐπιφέρειν ἐπὶ πολέμῳ, τετέχι, πολεμικῶς, ἀλλ' οὐκ ἐμπορικῶς, ἢ συμμαχικῶς.*

216. 1. *αὐτοῖς τοσούτοις ἔσι.*] S. *τοῖς συνεδρεύσι.*

2. *ἐπέταξεν.*] Lege cum Feliciano *ἐπέταξαν*, S. *αἱ συνθῆκαι.*

3. *ἔξι γὰρ γεγραμμένον.*] Sic ordinanda verba ſunt: *μὴ ἐξεῖναι Φυγάδας, ὁρμήσαντας ἐκ τῶν πόλεων, τῶν κοινωνουσῶν τῆς εἰρήνης, ἐπιφέρειν ὅπλα ἐπὶ πολέμῳ πόλει μηδεμιᾷ τῶν μετεχουσῶν τῆς εἰρήνης.* Sententia enim eſt, exules vi reditum in patriam (ſi ea ſit ex foederatis ciuitatibus) ſibi patefacere ſtudentes, in foederatis ciuitatibus neque ferendos, neque adiuuandos eſſe.

11. *ὅσῳ ἐκ προσάγματος.*] *προσάγματι, προστάσσων, τῷ προστάσσειν, διὰ προσάγματος. θέρωνα.*] Fel. *χαύρωνα.*

Ibid. *τὸν παιδοτρίβην.*] Non literatorem ludimagiſtrum, ſed laniſtam, qui palaeſtrae praeeſt, intellige.

16. *αἱ μακεδονικαί.*] S. *πόλεις.* Haec a Macedonicis vrbibus eſſe facta.

17. *εἰ δὲ ἐκ ἀνιᾶσι προσάττοντες πράττειν.*] *διατελῶσι, διαγίγνονται, διαμένουσιν, ἢ παύονται. ἀνιᾶσι, ἀντὶ τῦ ἀνιῶσιν, ἢ ἀνιάσι, ὥσπερ τιθέασι, παρὰ τὸ ἀνίημι.*

216. 17. *οἱ τῷ μακεδόνι ὑπηρέται.*] Pro *ὑπηρετῶντες*: de qua loquendi forma ſatis in Iſocrate multa notauimus.

22. *διὰ τέλους ἐπιβουλεύσει.*] *ἐπιβουλεύω διὰ τέλους, τουτέστι διατελῶ ἐπιβουλεύων.*

23. *τὰ δὲ πράττουσι.*] S. *ἐναντία ταῖς συνθήκαις.* Niſi malis *ταράττουσι*, S. *τὴν ἑλλάδα*, Graeciae perturbatoribus.

25. *δεῖν ταῦθ' ὅτως ἔχειν.*] *τουτέστιν, ἐκσπόνδους ποιῆσαι τοὺς μακεδόνας.*

26. *τὴν κατὰ τῆς πόλεως ὔσαν.*] Quae vero pactio eſt contra Athenienſem rempublicam? An quod ſuis rebus contenta imperium in alias vrbes ſibi vendicare non audebat?

28. *κἂν μέν τι ᾖ πρὸς τῶν ἐχθρῶν.*] Pro *ὑπὲρ*. Si quid ab hoſtibus ſtat.

29. *ὡς ἐν τοῖς ὅρκοις.*] *τὸ ὡς* puto redundare. M. *τῶν ἐν τοῖς ὅρκοις.*

217. 15. *ἅπαντα τὰ ἐκ πόντου.*] S. *πλοῖα.*

16. *πλεῖον κατάγειν.*] Lege *πλοῖον*. De ipſo loquendi modo *ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ* diximus.

Ibid. *σκευωρούμενοι περὶ αὐτά.*] *συσκευαζόμενοι, ἐπιβουλεύοντες, πονηρευόμενοι, κατὰ μικρὸν ὑφ' ἑαυτοὺς ποιούμενοι, τυρεύοντες, καττύοντες, μᾶλλον δὲ τὰ ψευδῆ προφασιζόμενοι*, falſas cauſas, cur eas detinerent, comminiſcentes, *ἢ διερευνῶντες ἅπαντα τὰ σκεύη, τουτέστι, τὰ φορτία καὶ τὰς γόμους.*

17. *πρὶν ἅ*] F. *πρὶν ἤ*. Nam prius illud nunquam vſquam me legere memini.

19. *μενεσθέα.*] Huius nominis et olim dux Athenienſium fuit, cuius meminit Homerus in catalogo, his verſibus, de Athenienſibus ſcribens:

τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς πετεῶο μενεσθεὺς·
τῷ δ' ὄπασ τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ

κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας
Νέστωρ δ' οἷος ἔριζεν. ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν.

217. 21. μὴ ἐκείνους ἀποτρέπειν.] ὅτω καὶ καθ' ἡμᾶς οἱ μὲν παραχαράττειν τὰ θεῖα δόγματα λεγόμενοι, βαρέως φέρουσιν ἐξελεγχόμενοι καὶ ἐπιτιμώμενοι· οἱ δὲ τέτας ἐξελέγχοντες καὶ ἐπιτιμῶντες, αὐτοὺς ἐκείνους ἀντιῶνται τῷ μὴ παύεσθαι ἐθέλειν ἐξαμαρτάνοντας· ὡς καὶ ὁ παρ' εὐριπίδῃ ἱππόλυτος·

ὅλοισθε· μισῶν δ' ὅπου ἐμπλησθήσομαι
γυναῖκας. οὐδ' εἴ φησί τις μ' ἀεὶ λέγειν·
ἀεὶ γὰρ ἔν πώς εἰσι κἀκεῖναι κακαί.
ἢ νῦν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδαξάτω·
ἢ κᾆμ' ἐάτω ταῦτ' ἐπεμβαίνειν ἀεί.

23. ἐμμένειν τοῖς ὅτως ἀλιγωρημένοις.] Eodem argumento et Iſocrates in Panegyrico vtitur aduerſus Perſas.

25. πῶς δ' οὐχ ἅμα παρηνόμουν ἐκεῖνοι.] ἀντὶ τοῦ παρανενομήκασι, καὶ ἀναίσθητοι ἐγένοντο. Detentionem illam Ponticarum nauium et iniuſtam fuiſſe, et incallide factam ex eo probat, quod parum abfuerit, quin a Graecis principatus maris Macedonibus eriperetur.

26. τηλικοῦτον παρέβησαν τῶν ὅρκων.] Aut τηλικοῦτον τῶν ὅρκων iungendum, aut παρέβησαν τοὺς ὅρκους: ὃ ἐποίησε παρ' ἐλάχιστον, ὥστε ἐλαχίστου ἐδεήθησαν.

28. ἀφαιρεθῆναι.] ἢ ὑπὸ τῶν ἑλλήνων, ἢ ὑπὸ τῶν ἀθηναίων. Hinc apparet, Alexandro iam tum decretum fuiſſe principatum, de quo Iſocrates in Philip.

Ibid. δικαίως.] S. propter intercepta nauigia Pontica.

29. καὶ νῦν ἔτι] Hic eſt verborum ordo, καὶ παραδεδώκασιν οἱ μακεδόνες ἡμῖν πράττειν ἀνεγκλήτως ἔτι καὶ νῦν τοῦτο τὸ δίκαιον, τὸ ἀφαιρεῖσθαι αὐτῶν τὴν ἡγεμονίαν, ὅταν βουληθῶμεν. Sed ſi quis mauult coniungere, ὅταν βουληθῶμεν πράττειν, ἀλλὰ μὴ ῥᾳθυμεῖν

μεῖν καὶ ἀργεῖν, non obſto. In fine eſt, ἅμα καὶ τῷ δικαίῳ ἡμᾶς ἀνεγκλήτως χρῆσθαι.

218. 4. τῇ ἐδὲν τῶν δικαίων ἀπολαύειν προαιρεμένῃ.] μὴ ἀντέχεσθαι τῷ δικαίῳ ἅμα καὶ συμφέροντος.

8. οἱ νεόπλουτοι.] Non tam Alexander et Macedones, quam horum ſtudioſi oratores, quos ſupra κατὰ τῶν ἀθηναίων πεπλουτηκέναι dixit.

10. ὥσπερ ἐν ἀβδηρίταις, ἢ μαρωνείταις.] Abderitica mens pro ſtupida, prouerbio celebratur. Abdera et Maronea ſunt oppida Thraciae, prius patria Democriti, poſterius vini praeſtantia nobilitatum ab Homero, iure certe optimo: cum Vlyſſes Cyclopem Polyphemum ἀνθρωποφάγον eo inebriatum excoecarit.

12. ἅμα μὲν μικρὰ τὰ ἡμέτερα πράγματα ποιῶσι.] πότερον λόγῳ; extenuant noſtras opes, Macedonum augent: ἢ ἔργῳ; dum autores ſunt conniuendi ad iniurias.

13. ἅμα δὲ λανθάνουσιν ἑαυτούς.] Significat, eorum orationem ſecum pugnare. Quomodo autem? Dicunt, vrbem eſſe imparem Macedonibus, quibus metuunt, ne ſuarum iniuriarum poenas dent, ſi Athenienſes ius ſuum perſequi vellent, eoque hos quieſcere iubent.

15. τὸ δίκαιον ἐ δικαίως διαφυλάττειν.] Ius non iuſte ſeruare. Aenigmati hoc ſimile videtur, quod ſic intelligo: Iuſtum per ſe eſt ſtare pactis: ſed frangenti fidem ſeruare fidem, iniuſtum eſt. Non diſſimile huic eſt illud ex Megalopolitana ἐχ ἁπλῶς ποιεῖν τὰ δίκαια: quod eſt, non ſimplicis iuſtitiae eſſe amicum: ſed dum huius ſtudium prae te feras, aliud ſpectare.

16. προελομένην] ὑποθετικῶς, εἰ προέλοιτο.

19. καὶ μόνων ἀναμφισβητήτως.] Supra dixit, Alexandrum fuiſſe in periculo amittendi marini imperii. Haec igitur verba ſic accipienda ſunt, vt vel claſſe plurimum valere ſignificet Athenienſes. (Nam 100. trire-

triremium non parua vis eſt) vel, vt de principatu maris recuperando Athenienſes laborare velit. μόνων autem hanc vim habet, vt eos mari tantum potitos extra periculum eſſe ſtatuat, etiamſi terra nulla ſubſidia habeant; niſi forte legendum ſit, καὶ μόνοις, et ad κυρίοις referatur.

218. 21. προσβολὰς.] Impetus, aggreſſiones. Sed hic προσβολὰς, ἀντὶ προσθηκῶν videtur poſuiſſe, facile poſſe ſubſidia alia comparari, quibus paratae copiae confirmentur. ἡ ὑπάρχουσα δύναμις, eſt claſſis 100. triremium. προσβολαὶ erunt caeterae copiae terreſtres. προβολαὶ ſunt propugnacula, munitiones. ſaepiſſime πρὸ et πρὸς non ſine incommodo ſententiae permutantur. προβολὰς ἑτέρας τοῖς κατὰ γῆν εὑρέσθαι, ſi recte legitur, ſententia eſt, vt exiſtimo, Athenienſes claſſe inuictos, pedeſtres copias facile propulſaturos.

23. τῶν δορυφορουμένων.] Qui ſint iſti, mihi non conſtat, niſi quod de aliquibus Athenienſibus ciuibus proditoribus potius, quam de exteris Graecis, intelligendum videtur.

24. τῶν δὲ ἐξελεγμένων ὀλίγους ἀξίους ὄντων.] De hac ſimilitudine caſuum cum verbo εἶναι, et participio ὤν, in Iſocrate admonui. Potuiſſet dicere, ὅτι ὀλίγοι ἄξιοί εἰσι.

28. καὶ ὑπεροπτικώτατον τῶν μακεδόνων.] καθ' ὃ οἱ μακεδόνες τῶν λοιπῶν μάλιστα καταφρονοῦσιν. ὑπεροπτικώτατος τοῦ πλήθους eſt ſummus contemtor populi. τὸ ὑπεροπτικώτατον τῶν εὐγενῶν eſt faſtus extremus, quo nobiles aduerſus alios vtuntur, vel, quo caeteri a nobilibus contemnuntur. Obſeruanda verba ſunt, alias actiue, alias paſſiue poſita.

219. 1. περὶ τὰς κοινὰς.] Lege παρὰ.

7. παράδυσις.] F. παρείσδυσις, vt in celebri illo Metrodori dicto, ſed arrogantiore: προκατείλημμαι

μαί σε, ὦ τύχη, καὶ πᾶσάν σου ἀφήρημαι τὴν παρείσδυσιν. Sed et illud a παραδύω formari poteſt.

219. 13. ἀντὶ τοῦ εἰσπλεῖν τὸ εὐθὺς ἔνδον εἶναι.] τὸ εἰσπλεῖν requirebat ex foedere petitionem facultatis appellendi. Sed Macedo non petita poteſtate appulit, et poſtea petiit, quod voluit: ne violenter egiſſe et contra foedus videretur.

17. ὡς ὄντων, ὡς ἐπιλελοιπότων.] Pro ὡς εἰσὶ, ὡς ἐπιλελοίπασι.

20. εὐτελέσατα καταϲαμένη.] πιπρασκόϲη, id eſt, minimo vendenti per υψιλὸν. non per N.

21. πληρώϲεσθαι.] Vel viris, vel mercibus. fortaſſe legendum etiam ναυπηγήϲεσθαι.

23. διειρημένων.] Cum expreſſum ſit, id eſt, καίτοι διείρηται.

24. καὶ ταῦτα ἐξέϲαι.] Noua periodus, niſi legendum videatur, καὶ ταῦτα ἐξέϲεσθαι, ſcilicet ὤοντο.

25. καταπεφρονηκότως.] Contemtim, cum contemtu. aduerbium factum e genitiuo participii plurali, ν in σ mutato. ſic νενεχόντως, ἐῤῥωμένως, διαφερόντως, etc.

26. ἐκεῖνοι χρῶνται.] S. ὑμῖν τοῖς ἀθηναίοις.

27. ἕτω δὴ κατεγνώκαϲι.] Recte quidem ſenſerunt, niſi Demoſthenes vbique mentiatur, qui talem nobis depingit Athenienſem populum, vt aſino ignauiſſimo, qui vix contis et fuſtibus excitari queat, comparandus videatur.

220. 4. διεβεβαιωϲάμην.] M. διαβεβαιωϲαίμην per αι in optatiuo.

9. τὸ δὲ ἐὰν βελώμεθα, ἐϲὶν ἅμα καὶ τἐναντίον.] ἀντὶ τοῦ ἐμφαίνει, ἢ δηλοῖ, ἢ παρίϲηϲι νοεῖν καὶ τἐναντίον. Si haec agenda ſunt iis, qui foederis participes eſſe volunt: ergo, qui haec agere nolunt, ſunt foederis expertes.

220. 11. ἀλλὰ μηδ' ἀναμνησθῆναι.] Melius ἀκολουθῆσαι, ἢ μηδ'. contraria ſunt aliquando deſiſtere alienum dictum ſequi, et abiicere gloriam maiorum.

16. τοῖς παραβεβηκόσι.] Scil. αὐτὰς. τὰς συνθήκας.

I. TAYLORI

AD

ORATIONEM DEMOSTHENIS

DE CORONA

PRAEFATIO.

Non multa ſunt, quae reſtant huic orationi praefanda, quoniam de hiſtoria iſtius controuerſiae ſatis liberaliter egi ad initium harum annotationum *. Plene ibi inter caetera egimus de tempore, quo *inſtituta* fuerit haec cauſa, quo autem *acta*. Iis cum nihil habeam, quod addi velim, nihil, quod reſecari, iſtud diligentiae meae exemplum lectoris beneuolentiae commendo, committo et relinquo.

Vtrum haec Demoſthenis defenſio υπερ Κτησιφωντος, an περι Στεφανου, an *vtrumque*, recte inſcribi debeat, ambigi video. A nonnullis enim, ſcil. Dionyſio Halic. Vlpiano, Harpocratione, Suida, etc. omnibus fere his modis citatur et citari poteſt. Titulus tamen pro Cteſiphonte vſitatior eſt, et accommoda-

* Hoc eſt ad principium orat. Aeſch. in Cteſiph. vid. Aeſchin. p. 359. ſqq.

modatior fere, quo pacto laudant Cicero, Quintilianus, Plinius, aliique.

Multa habet optimus ille ſcriptor, Dionyſius Halicarnaſſenſis, quae lector vtiliter conferet, in hac oratione legenda. Multus vtique eſt ille in epiſtola, quae ad Ammaeum ſcribitur, vt probet, Demoſthenem non ab Ariſtotele, verum viciſſim hunc ab illo, praecepta et artificia Rhetorica mutuo ſumſiſſe. Vide potiſſimum illum tractatulum exeuntem, vbi *legitima* quaſi nomenclatura appellatur haec oratio, η προς Αισχινην υπερ Κτησιφωντος: et oſtenditur etiam, eam ab Ariſtotele in *Rhetoricis* laudari. Quae cum vltima fere fuerit ex Demoſthenicis, ſatis ſane conſtat, parum Demoſthenem ex Arte Ariſtotelis profi.ere potuiſſe.

Nimirum ſcriptor ille felix, ſagax, eruditus atque curioſus (Dionyſium volo) non ſolum Demoſtheni multum affert lucis atque adiumenti, verum caeteris etiam oratoribus Graecis, a quibus ſimiliter Ariſtoteles, (vt ipſe ait in loco proxime a me laudato) artem ſuam et praeceptiones deriuauit, quorumque ex imagine futuros quoscunque oratores ad laudem effinxit, atque expreſſit ad excellendum. Verum fortaſſe Demoſthenis paulo ille ſtudioſior, eique addictior, quam par erat, inclementer cum Aeſchine agit; quem verba faſtuoſa et ridicula Demoſtheni exprobrantem reprehendit, quoniam ea verba ſedulo et cum cura in reliquiis Demoſthenis, ab eo quaeſita, reperiri non potuiſſent. Quaſi neceſſe fuiſſet, vt aut omnia, quae magnus ille orator in concionibus dixerit, literis conſignarentur, aut omnia, quae conſignabantur, ad aetatem Dionyſii peruenirent. Exſcribo tamen, quae de hac re reliquit Dionyſius, cum ob alia, tum quia ad hanc cauſam atque ad hanc Aeſchinis accuſationem, perti-

pertineant. Ita ille ad finem *περὶ τῆς λεκτικῆς Δημοσθένους δεινότητος*. Scil. *Τὸ δὲ φάσκειν φορτικοῖς καὶ ἀηδέσι τοῖς ὀνόμασιν αὐτὸν* [Demoſthenem] *κεχρῆσθαι, πόθεν ἐπῆλθεν αὐτῷ λέγειν, ὑπὲρ πάντα ἔγωγε τεθαύμακα. οὐδὲν γὰρ εὑρίσκω τούτων παρὰ Δημοσθένει κείμενον, ὧν εἰρηκέναι φησὶν αὐτὸν Αἰσχίνης, οἷον, ὅτι »οὐδὲ τῆς φιλίας ἀποβρῆξαι τὴν συμμαχίαν«* [Vid. Aeſchin. ſupra, p. 461. pen.] *καὶ ὅτι »ἀμπελουργοῦσι τινὲς τὴν πόλιν.« καὶ »ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τοῦ δήμου« καὶ »φορμοῤῥαφούμεθα, καὶ ἐπὶ τὰ ξενικὰ τοὺς ὥσπερ τοὺς βελόνας διείρουσιν.« οἷς αὐτὸς ἐπιτίθησι διακωμῳδῶν, »ταῦτα δὲ οὐ κίναδός τις ἐστὶ ῥήματα ἢ θαυμαστά;«* [Aeſch. pag. 557.] *οὐδέ γε ἄλλα τινὰ φορτικὰ καὶ ἀηδῆ ὀνόματα ἐν οὐδενὶ τῶν Δημοσθένους λόγων εὑρεῖν δεδύνημαι· καὶ ταῦτα πέντε ἢ ἓξ μυριάδας στίχων ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς καταλελοιπότος.* Interea tamen, an verba illa *Aeſchinis* aliquod illuſtrationis ceperint ex hoc loco *Dionyſii*, ſecum contemplabitur ſtudioſus lector. Certum eſt, huius textum ab illius eſſe corrigendum non vno in loco; et falſum eſſe animi Editorem, doctum licet virum, qui ad *Demoſthenem* lectorem remittit pag. 562. huius Editionis, ad Textum ſcil. quem *Dionyſius* in animo habere non potuit. Verum quidni hac aut ſimili phraſeologia aliquando delectaretur *Demoſthenes*? Quidni, vt *Sylburgius* recte obſeruauit, diceret *ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τοῦ δήμου*, qui in *Olynthiaca* III. dixit, *ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος ἐκνενευρισμένοι, καὶ περιῃρημένοι χρήματα*?

Multis ſane modis, multisque nominibus praedicanda eſt haec inſigniſſima oratio, totius eloquentiae iſtius populi (apud quem et nata eſt, et ad iuſtam magnitudinem excreuit ratio dicendi) flos ipſe et medulla: Opus nunquam e manibus deponendum, non ſolum propter ciuiles rationes, quibus abundat, atque optimum exemplum Reip. adminiſtrandae: (Nam, vt in-

vt inquit ſcriptor non negligendus, *κάλλιστοι δημοσίων λόγων* [Demoſthenis] *εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμου τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται, λέγω δὲ τόν τε περὶ Στεφάνου, καὶ τὸν κατὰ Ανδροτίωνος, καὶ Τιμοκράτους, καὶ Αριστοκράτους*) Non propter ſummam eloquentiam, cum in hac cauſa magnus ille dicendi artifex maior ſe ipſo pene conſtitutus eſt: verum potiſſimum ob hanc rationem a *Panaetio* et *Plutarcho* allatam, dignam ſane, quae a tam grauibus ſcriptoribus commemoretur; et quam adeo *Plutarchi* verbis proferre liceat, qui ſapientiſſimum iſtud monitum conſeruauit. *Παναίτιος δ' ὁ φιλόσοφος καὶ τῶν λόγων φησὶν αὐτοῦ δεῖν γεγράφθαι τὰς πλείστας, ὡς μόνου τοῦ καλοῦ δι' αὐτὸ αἱρετοῦ ὄντος, τὸν περὶ τοῦ Στεφάνου, τὸν κατὰ Αριστοκράτες — ἐν οἷς πᾶσιν οὐ πρὸς τὸ ἥδιστον, ἢ ῥᾴστον, ἢ λυσιτελέστατον ἄγει τὰς πολίτας, ἀλλὰ πολλαχοῦ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν σωτηρίαν οἴεται δεῖν ἐν δευτέρᾳ τάξει τοῦ καλοῦ ποιεῖσθαι, καὶ τοῦ πρέποντος.* Haec ille praeſtantiſſimus Auctor in *vita Demoſthenis.*

Verum in excellentiſſima hac oratione nihil excellentius, nihil, quod *primores Critices* magis adripuit, quam *σχημα* iſtud *ομοτικον*, vt vocatur, quod occurrit infra, pag. 297. 8. et nemini ignotum eſſe poteſt, qui de *Demoſthene* inaudiuerit. *Οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἡμάρτετε, ἄνδρες Αθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας*, et quae ſequuntur. Iſtius artificii vim et felicitatem optime expreſſit *Longinus*, cap. 16. *Ἀπόδειξιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων εἰσφέρει. Τίς δ' ἦν ἡ κατὰ φύσιν χρῆσις αὐτῆς; Οὐχ ἡμάρτετε, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν Ελλήνων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· ἔχετε δὲ οἰκεῖα τούτου παραδείγματα· οὐδὲ γὰρ οἱ ἐν Μαραθῶνι ἥμαρτον, οὐδ' οἱ ἐν Σαλαμῖνι, οὐδ' οἱ ἐν Πλαταιαῖς. Ἀλλ' ἐπειδὴ καθάπερ ἐμπνευσθεὶς*

ἐξαίφνης

ἐξαίφνης ὑπὸ θεῦ, καὶ οἱονεὶ φοιβόληπτος γενόμενος, τὸν τῶν ἀριστέων τῆς Ἑλλάδος ὅρκον ἐξεφώνησεν, ὃν ἐστιν, ὅπως ἡμαρτετε, οὐ μαθὼν ἐν Μαραθῶνι προκινδυνευσαντας, φαίνεται δι' ἑνὸς τοῦ ὁμοτικοῦ σχήματος, ὅπερ ἐνθάδε ἀποστροφὴν ἐγὼ καλῶ, τοὺς μὲν προγόνους ἀποθεώσας, ὅτι δεῖ τοὺς ὕστως ἀποθανόντας ὡς θεοὺς ὀμνύναι παρίστανων, τοῖς δὲ κρίνουσι, τὸ τῶν ἐκεῖ προκινδυνευσάντων ἐντιθεὶς φρόνημα, τὴν δὲ τῆς ἀποδείξεως φύσιν μεθιστὰς εἰς ὑπερβάλλον ὕψος, καὶ πάθος, καὶ ξένων, καὶ ὑπερφυῶν ὅρκων ἀξιοπιστίαν, καὶ ἅμα παιγνιόν τινα, καὶ ἀλεξιφάρμακον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀκουόντων καθιεὶς λόγον, ὡς ἀσφιζομένους ὑπὸ τῶν ἐγκωμίων, μηδὲν ἔλαττον τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Φίλιππον, ἢ ἐπὶ τοῖς κατὰ Μαραθῶνα καὶ Σαλαμῖνα νικητηρίοις παρίστασθαι φρονεῖν· οἷς πᾶσι τοὺς ἀκροατὰς διὰ τοῦ σχηματισμοῦ συναρπάσας ᾤχετο. Καίτοι παρὰ τῷ Εὐπόλιδι τὸ ὅρκος τὸ σπέρμα φασὶν εὑρῆσθαι·

Οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην,
Χαίρων τις αὐτῶν τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.

Caetera ibidem conſulenda. Nam plurimum conferent ad Auctoris noſtri δεινότητα explicandam. Neque vnquam bonus et magnus ſcriptor tam fidelem et accuratum nactus eſt interpretem, μεγαλήγορος μεγαλήγορον. *Ariſtides*, Rhetor itidem, et ingenio Critico praeditus, ſumma arte trutinat verba haec *ardentia*. Παραδείγματος ἕνεκα ἔγω νόημα αὐτὸ καθ' αὐτὸ, ἐκ τῆς ἐννοίας, σεμνότητος μετεσχηκός· οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι — ἐνταῦθα τὸ μὲν ζητούμενον ἦν — τὸ δὲ καὶ ὀμόσαι ὡς κατὰ θεῶν, τῶν προγόνων, τοῦτο ἔχοι τὴν ὑπερβολὴν τῆς σεμνότητος. De dictione ciuili §. 8. Adiungam et alios. *Et Demoſthenes iurando per interfectos in Marathone et Salamine, id agit, vt minore inuidia cladis apud Chaeroneam acceptae laboret.* Quintilian. II. 9. *Nec meretur fidem, qui ſententiolae gratia iurat, niſi ſi poteſt tam bene, quam Demoſthenes.* Id. ibid.

Id. ibid. *Tales ſunt illae inclinationes vocis, quas inuicem Demoſthenes atque Aeſchines exprobrant, non ideo improbandae: cum enim vterque alteri obiiciat, palam eſt vtrumque feciſſe. Nam neque ille per Marathonis et Plataearum et Salaminis propugnatores recto ſono iurauit, nec ille Thebas ſermone defleuit.* Id. XI. 3. *Quid denique Demoſthenes? Non cunctos illos tenues et circumſpectos, vi, ſublimitate, impetu, cultu, compoſitione ſuperauit? Non inſurgit locis? Non figuris gaudet? Non translationibus nitet? Non oratione ficta dat carentibus vocem? Non illud iusiurandum per caeſos in Marathone ac Salamine propugnatores reip. ſatis manifeſto docet, praeceptorem eius Platonem fuiſſe?* Id. XII. 10. Ita *Geminus Anthолog. Gr.* Lib. 4.

Οὗτος ὁ Κεκροπίδαισι βαρὺς λίθος, ἄρεϊ κεῖμαι,
Ξεῖνε, Φιλιππείης σύμβολον ἠνορέης,
Υβρίζων Μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλῳ Σαλαμῖνος
Ἔργα, Μακεδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα.
Ὄμνυε νῦν νέκυας, Δημόσθενες, αὐτὰρ ἔγωγε
Καὶ ζωοῖς ἔσομαι, καὶ φθιμένοισι βαρύς.

Nonnulla ſimiliter σχ. *Apollon. Rhod.* II. 259. Ἐμπαθέστερος γίνεται ὁ ὅρκος, ὅταν τις κατὰ τῆς ἰδίας ὀμνύῃ συμφορᾶς — καὶ Δημοσθένης μὲ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. Adiungatur *Plutarchus* de Gloria Atheniensium: — τὸν Δημοσθένους περὶ τοῦ στεφάνου παραβάλλωμεν· ἐν ᾧ τοῦτο λαμπρότατον καὶ λογιώτατον ὁ ῥήτωρ πεποίηκεν, ὀμόσας τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων. Item *Hermogenes* p. 260. Edit. Criſpin. Μεθόδῳ λαμπρᾷ, καὶ τὸ τὰ ἔνδοξα ἐνδοξοτέρως λέγειν, ὥσπερ ἐκεῖνος τὸ, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τὰ ἑξῆς. Τοῦτο γὰρ παράδειγμα μὲν ἔνδοξον· οἷον ὀρθῶς οὖν ἐβούλευσα ὑπὲρ ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων κινδυνεύειν, ὅτω γὰρ ἐποίουν καὶ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες· ὁ δὲ

ὁ δὲ εἰς τὸν ὅρκον αὐτὸ ἀναγαγὼν, ἐνδοξότερον αὐτὸ ἐποίησε, καὶ λαμπρόν· ὀχ ἥμαρτον ταῦτα συμβουλεύσας, οὐ μὰ τὸς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, καὶ τὰ ἑξῆς. Idem iterum, περὶ μεθόδ. δεινότ. p. 424. Cap. περὶ Ορκου: ſcil. Πρῶτος δὲ ὅρκον ἠθικὸν Ομηρος ὤμοσεν, εἶτα Πλάτων ἐμιμήσατο· εἶτα Δημοσθένης ἐκληρονόμησε πάντων — Δημοσθένης δὲ ἠθικὸν πολιτικόν· οὐ μὰ τὸς ἐν Σαλαμῖνι παραταξαμένους, καὶ τὸς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας. Adde *Paſſan.* in *Attic.* c. 32. *Hartung. Decur.* II. Capp. 3. et 9. apud *Gruter.* F. A. Tom. II. pagg. 677. 697. Per deridiculum tractat *Athenaeus* l. 9. Δεομένων ἔν ἡμῶν καὶ λιπαρούντων δεικνύναι τὴν σοφίαν, οὐκ ἐρῶ, φησι, ὑμῖν, μὰ τὸς ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας, καὶ προσέτι τὸς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας. Et *Lucianus* etiam in *Encomio* iuxta finem: Αγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Αντίπατρον, Δημοσθένην δὲ ἐκ ἄλλης, ἢ μὰ τὸς — καὶμοὶ μὲν ἐφαίνετο προσθήσειν, τὸς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότας. Haec, lector, volebam neſcius ne eſſes. TAYLOR. Lactantius ad Statium: *Vt iurent Athenienſes Marti et Marathoni.* Codex MS. Lindenbrog. *Matheos et Marathoni.* Legendum μὰ τὸς ἐν Μαραθῶνι. v. Geuart. Elect. TAYLOR in ſchedis.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD ARGVMENTVM LIBANII.

Pag. 220. 2. τῶν συνήθων τούτων] Συνηθέων Συνηθῶν poſtulat analogia. Sed quorum nominatiui in ης penacutum deſinunt, eorum genitiuos pluralis, et ad-

et aduerbia inde ducta, toties video, et in tam diuerſis Codd. penultima acuta ſcribi, vt dubitem, an id culpa librariorum accidat. WOLFIVS.

5. ὠχύρωσα] Alii ὠχυρωσεν. Conſtructio poſtulat ὀχυρωσας. WOLFIVS.

Ibid. ὀχυρώσας] Hoc *Wolfianum* eſt, non Editorum, aut MStorum. Reuoca autem ex iis ὠχυρωσα: *Demoſthenem* enim quaſi loquentem fingit, orationemque eius adducit, ὡς αὐτὸς εἴρηκεν. Locum, ad quem adludit, vide pag. 325. 21. TAYLOR.

221. 4. εἰς οὓς ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν περαίνεσθαι τῷ ἔργῳ] Pro δι' ὧν. Et ſic fortaſſe legendum. Sed *Feliciani* Editio [et MSti nonnulli] ἄνευ σοφῶν φαρμάκων habet ἧς [ſine εἰς] ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν ψιλὴν παρεχεσθαι τοῦ ἔργου. WOLFIVS.

Ibid. εἰς οὓς ἔδει κ. τ. λ. habent nonnulla exemplaria, ſc. *Aldina*, *Pariſienſia*, *Lindenbrogii*. Recte quadantenus. Quod fortaſſe mireris. Sed vide, vt flammam ex iſto ſilice excutiam. Ait *Libanius* huic operi curando dari *denos viros e ſingulis tribubus*. Itane? Vix crediderim. Non *centenis* ciuibus ea res erat perficienda. Non tanti erat. Verum vnaquaeque tribus *ſuum* tribulem ad id muneris emiſit. Lege ergo, correctione nunquam poenitenda, quam ſubiecit ora exemplaris *Bodleiani*, ἠρέθησαν ἐπὶ τὸ ἔργον ἄνδρες δέκα, φυλῆς ἑκάστης εἷς· ἧς ἔδει κ. τ. λ. TAYLOR.

10. προμύθειαν] [vt ab *Aldo* et *Feliciano* edebatur] προμηθειαν [*Benenati*] per η in antepenultima, id eſt, πρόνοιαν, ferri poteſt: Sed melius eſt προθυμιαν. WOLFIVS. Ita *Regg.* β. γ. ζ.

18. ἡ πόλις] F. ἡ πόλις συμπασα, ἀρετῆς ἕνεκα, etc. MARKLAND.

20. ὁ Φθόνος.] Articulum debemus liberalitati *Wolfii*: Itemque praepoſitionem κατὰ in linea proxi-

ma: Quae tamen pene eſt neceſſaria. Φθόνος αυτȣ ἥψατο MS. *Ven.* ſc. *Demoſthenem*, vt vertitur quoque. TAYLOR.

221. 23. ἀπήγγειλε] επηγγειλε. Etv. 25. νόμος δὲ κελεύει. Lego cum *Obſopoeo*, νομον δὲ κελευειν. Etv. 27. pro, τὸν κελεύοντα, τὸν λεγοντα. Et p. 222. 4. καὶ τάξει γε ταυτη τῆς κατηγορίας. WOLFIVS. Nam ταύτης vbique: quantum inueſtigare potui. TAYL.

25. νόμον δὲ κελεύειν] Pro νόμος κελεύει. MS. νομον δε κελευειν, in accuſatiuo, quae recta videtur lectio. Deinde pro τὸν κελεύοντα, antiquum habuit τὸν λεγοντα. OBSOPOEVS. Νόμον δὲ κελεύειν etiam exhibent editi a *Benenato*, et *Feliciano*. λεγοντα etiam idem *Felicianus* cum MSto *Reg. e.* TAYLOR.

222. 13. μέσα] Similiter, in argumento, quod ſequitur: Τὸς μὲν γὰρ δύο νόμους, τόν τε τῶν ὑπευθύνων, καὶ τὸν τȣ κηρύγματος, εἰς τὸ μέσον τȣ λόγȣ ἀπέῤῥιψε, ςρατηγικῶς τὸς κακὸς ἐς μέσον ἐλάσας. Quintilian. VII. 1. *Demoſthenes atque Aeſchines — in iudicio Cteſiphontis diuerſum ſecuti ordinem, cum Accuſator a Iure, quo videbatur potentior, coeperit: Patronus omnia, vel pene omnia ante ius poſuerit, quibus iudicem quaeſtioni legum praepararet.* Καὶ γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ, inquit *Xenopho Memorab.* l. 3. in principio, τοὺς τε πρώτȣς ἀρίςȣς δεῖ τάττειν, καὶ τὸς τελευταίους, ἐν δὲ μέσῳ τὸς χειρίςȣς ceterа. TAYLOR.

14. τῆς] Lege cum vniuerſis, καὶ τῷ μεν περὶ τῶν ὑπευθύνων — Cui familiariter reſpondet, τῷ δε περὶ τῶν κηρυγμάτων. Neſcio, vnde *Wolfio* diſpliceret. Video eſſe neceſſarium. TAYLOR.

Ibid. ἀντιτίθησι διανοίας] Hoc eſt, a ſcripto recedens, voluntate legislatoris nititur. WOLFIVS.

ANNO-

ANNOTATA
AD ARGVMENTVM POSTERIVS.

Pag. 223. 3. τοιόνδε καὶ ἡ] [Editi et MSti] Forte, τοιγαροῦν καὶ ἡ. Et v. 4. πρὸς τὴν χρείαν. WOLF.

6. μεταδεδομένων] F. μετὰ τὰ δεδομένα ὑπὸ τῆς πόλεως. WOLFIVS. Ita *Reg.* α. Caeteri omnes μεταδεδομένων. TAYLOR.

13. δεηθεὶς] προσδεηθεὶς *Benenatus*, vt legimus ſupra, v. 6. Et membranae quoque *Regiae*, ſi Cod. ζ. excipias. TAYLOR.

15. δεδόχθαι] Ita *Wolfius* ſolus et ſilens. δεδοχθω enim conſtanter in Impreſſis, quibus conſentiunt o. l. ſ. Subiecit quidem ὁ δεῖνα in Exempl. *Altemps.* δεδοχθαι. Plura fortaſſe ad pag. 235. TAYLOR.

16. τραγῳδιῶν ἀγομένων καινῶν] In *Aeſchine* legitur τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, et τραγῳδοις. Vtrum autem eo tempore noui Tragici Athenis exſtiterint, an tantum de nouis Hiſtrionibus fiat Sermo, noſtra parum intereſt. WOLFIVS.

25. δεδώκει] ἀντὶ τοῦ, ἐδεδώκει. WOLFIVS. δεδώκει in *Aldinis*. ἐδεδώκει Editorum caeteri. TAYL.

pen. Πυνκὶ σεφανῦσθαι, ἂκ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] F. ἂκ ἐν τῷ θεατρῳ. Aut, omiſſa negatione, Πυνκὶ σεφανῦσθαι, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Πυνξ enim locus fuit legitimae Concionis, διὰ τὸ πυκνὰ ἐκεῖ συνελθεῖν, ἢ διὰ τὸ πεπυῦσθαι· Καίτοι μυρίων ἐκεῖ ἀνοήτων καὶ βδελυρῶν πολλάκις ἐκκλησιασάντων, καὶ βλαβερὰ τῇ πόλει ψηφισαμένων. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius* conuertebat iuxta priorem diuinationem, *non in Theatro*. Quae Correctio quanto durior eſt et horridior, non opus eſt dicere. Delenda eſt importuna iſta Negatiua: et bene iſta verba, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, adduntur ad explicandum inſolitum iſtum vocabulum, Πυνκί. Vide omnino *Aeſchinem c. Cteſiph.*

p. 427. vlt. et annotationes ad locum. Similiter in Libello *Aeſchinis* infra 244. 1. Ἐὰν μὲν ἡ Βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνεπτεῖν, ἐὰν δὲ ἡ πόλις, ἐν Πνυκι, ἐν τῃ ἐκκλησιᾳ. In hac quoque ſententia eſt Vir doctiſſimus, qui nuperrime euulgauit *Petit. LL. Attic.* Quem vide ad *Lib.* III. *Tit.* VI. pag. 378. Nam *Petitus* ipſe, qui aliter emendare ſtuduit, eſt ex ea Schola Criticorum, quae mendum ſubodorari poteſt, tollere autem neutiquam. TAYLOR.

224. 11. περὶ τᾶ κατηγόρᾳ] [Ita enim omnes] F. κατα. Et [v. 16.] στρατηγικῶς κακᾶς οντας, Vel, τᾶς κακᾶς. Et [v. 19.] ανεδην pro ἀναιδῶς. Et [v. 23.] πρὸς ὃν ὁ ῥήτωρ ἀποκρινομενος. WOLFIVS.

16. κακὰς] Dedit *Benenatus*, quaſi Poetae alicuius ſtichum protuliſſet, στρατηγικῶς

— κακὰς δ' εἰς μέσον [μέσσον] ἐλάσας.

Porro ἀναιδῶς iſtud, quod praecipitauit *Wolfius*, o. eſt l. s. et optime ſe habet. *Artificium ſummum adhibet Demoſthenes, non tamen eo vtitur* ἀναιδῶς, ſine pudore *et moderatione. Aliquando enim orationem ſuam, non arte, ſed vtilitate,* πρὸς τὸ συμφέρον, *metitur*: vti in ea inſtantia, quam ſtatim adhibet Scriptor huius Argumenti. Nempe cum τῷ νομίμῳ Aeſchinis τὸ νόμιμον, non τὸ τεχνικὸν, aut artificioſum, opponere debuit, effecit ſane, vt Ratio eius adminiſtrandae Reip. *vtiliter* in locum iſtius τοῦ νομίμου ſuccederet. Ad eum *locum* confugit, non *arte*, aut *calliditate* aliqua, ſed *ratione* et *neceſſitate*. Praeſtant haec multo, ſi quid Ego ſapiam, et Correctioni et Verſioni *Wolfianae*. TAYLOR.

17. ἄκρα] *in extremis*. Oſcitanter verſum. Tu, *in vtraque acie*. TAYLOR.

23. ἀποκρινόμενος] υπεκρινομενος in o. l. s. et editis. TAYLOR.

225. 1. τῆς δὲ γραφῆς — ἀποτεθείσης] F. ἀποδο-

ἀποδοθεισης, sc. τῷ Αρχοντι, ἢ τοῖς Θεσμοθέταις. [Male hoc: Vide *Vlpian.* ad pag. 266. 5.] Et [l. antepen.] εἴληπται μὲν ἐκ τῦ ψηφίσματος. WOLFIVS.

antepen. ἐκ] Ita *Wolfius* emendare ſatagebat, cum *Aldus* επι dedit, pariter vt *Felicianus*, et *Reg.* Cod. *Paris.* ζ. Facilius erat et procliuius, απο, vti Operae dederunt Lutecianae, auctoritate, credo, exemplarium *Regiorum.* TAYLOR.

pen. ἀεὶ αὐτῆς μέλεται] F. εχεται. Aut ἀντὶ τοῦ, ἐπιμελεῖται poſitum eſt inſolentius. WOLFIVS. Conſtantiſſime exarari video μέλεται. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD DEMOSTHENIS ORAT. PRO CORONA.

Λογος] *Philoſtratus Iſocratis Panegyricum* κάλλιστον λόγων appellat: Sed *Dionyſius Halicarnaſſenſis:* τὸν ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἐγὼ κράτιστον ἀποφαίνομαι πάντων λόγων. WOLFIVS.

1. Πρῶτον] Laudatur hoc Exordium a multis antiquis Scriptoribus, et a nonnullis illuſtratur quoque. *Eſt et ille verecundae Orationi aptiſſimus, quo quatuor primis leuiter in ſummum coeuntibus digitis, non procul ab ore, aut pectore, fertur ad nos manus, et deinde prona ac paululum prolata laxatur. Hoc modo coepiſſe Demoſthenem credo in illo pro Cteſiphonte timido ſummiſſoque principio.* Quintilian. XI. 3. Adde IX. 2. IV. 1. bis. Sunt et alii, quos recenſet Nota MS. ad oram Exemplaris *Altempſiani*, ſc. *Dionyſius Halic. Plutarch. Lucianus. Iſocrates* (quod ſummo iure mireris) et *T. Magiſter.* Horum liquet plurimos aliquid de hac Ora-

tione consignasse, non exordium attigisse solum. In eo certe numero est *Plutarchus*, qui in tractatulo Περὶ τῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως, Ed. Gr. Bas. pag. 295. multa habet vtilia, eoque iudicio plena, quo valere dignoscitur Scriptor ille praestantissimus. Cui adiungas, quae de eadem re habet *Quintilianus* XI. 1. Existimarunt Antiquiores, *Demosthenem* aliquatenus in hoc exordio fuisse adiutum his verbis *Aristophanis*, *Equit.* 760.

Τῇ μὲν δεσποίνῃ Αθηναίῃ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
Εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Αθηναίων γεγέ-
νημαι
Βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα, καὶ Κύνναν, καὶ
Σαλαβάκχαν,
Ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας, δειπνεῖν ἐν τῷ Πρυτανείῳ.

TAYLOR.

Ibid. In hoc exordio quatuor res potissimum conficit *Demosthenes*. 1. Audientiam postulat cum commendatione suae erga Remp. beneuolentiae. 2. Praeiudicio anteactae vitae suae accusationem refutat. 3. Accusatori fidem abrogat. 4. Viam sternit laudibus suis citra auditorum offensam commemorandis, ἀνεπαχθῶς ἑαυτὸν ἐπαινεῖν φιλοτιμούμενος. Qua de re *Plutarchi* libellus exstat. Summa et cardo huius Orationis in eo maxime versatur: *Se, qui in gerenda Rep. dignitatem potius et perpetuam securitatem cum periculis pariendam, quam praesens otium, nec in longitudinem duraturum et cum turpitudine coniunctum, sit secutus, officio boni ciuis esse functum, nec fortunam sibi praestandam esse.* Priuatam autem vitam suam cum *Aeschinis* recriminatione defendit: ac legibus ab illo citatis partim alias leges, partim exempla opponit, ῥητορικωτέρως μέντοι, ἔμοιγε δοκεῖν, ἢ ἀληθεστέρως. Ratio etiam illa de dignitate et imitatione maiorum ab *Aeschine*, et in Oratione περὶ Παραπρεσβείας, et vltima

Epistola

Epiſtola eiusdem labefactatur: quod Athenienſes, nec iisdem animis, neque viribus iisdem praediti, quibus olim, res conſimiles gerere non potuerint. WOLFIVS.

Ib. θεοῖς] τοις θεοῖς MSS. vtputa *Regii* β. ε. ζ. η. et *Aug.* ex noſtris *Vind.* et *Harl.* Codd. item quos excuſit *Aldus.* Ita etiam laudatur ab Antiquis, *Dionyſio* ſc. *Halic.* *Quintiliano* IX. 4. *Seruio* ad *Virgil.* XI. *Aen.* 301. *Hermogene*, *T. Magiſt.* σχ. *Ariſtoph. Equit.* v. 762. aliisque. Vide *Hermogenem*, Edit. Criſpin. pagg. 113. 280. 292. 344. Sed quorſum, inquies, moroſa haec diligentia in articulis expendendis? Quid confert ad mentem aut ſpiritum *Demoſthenis?* Ad numeros fortaſſe, et periodorum ſtructuram multum. Nam *Dionyſius* ille, qui exordium hoc celebratiſſimum in rhythmum et pedes diuidit, vel *vnam* ſyllabam aegre patietur auelli: et *Dionyſius* ille alter, *Longinum* volo τὸν κριτικώτατον, multum intereſſe arbitratus eſt, vtrum pag. 291. 13. ὥσπερ νέφος, an ὡς νέφος, vel denique ὥσπερεὶ νέφος legeremus. Vide Tractatum περὶ Ὑψους, cap. 39. Et, quanquam auriculas noſtras non omnis hodie ferire poteſt Gratia Conſtructionis Atticae, multum tamen operae in ea re elaborandā, atque in iis minutiis poſitum olim fuiſſe, et exiſtimare par eſt, et docent Rhetorum Monumenta, quae ad aetatem noſtram peruenere. Verbi gratia, cum ſcribitur p. 230. pen. ὃ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε, quis eſt noſtrorum hominum, qui rotunditatem rite capiat iſtius periodi, aut quem offendere potuit iſta Particula, ſi deſideraretur? Attamen dicitur ab *Vlpiano* ad locum παρέλκειν τὸ πω, χάριν τοῦ κώλου μόνον. Adiicere poſſem conſtructionem iſtam 227. 12. ἀξιῶ καὶ δέομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν, ἀκοῦσαί μου περὶ τῶν κατηγορημένων ἀπολογουμένου. Quae fefellit Interpretem. Rhythmus fortaſſe poſtulauit, vt verba ita ordinarentur, πάντων ομοιως ὑμῶν: Sed Series et ratio Grammaticae

τὸ ὁμοίως cum τῷ ἀκοῦσαι coniungit. Vt dicitur in hoc Exordio, verbis ritualibus, et ex Lege ſumtis, τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι. Teretes erant et religioſae aures Athenienſium, vt *tota Theatra exclamarent, ſi fuit vna Syllaba aut breuior, aut longior*, vt ait *Cicero* in *Bruto*. Et, iuxta eundem Auctorem, *Non Demoſthenis fulmina tantopere vibraſſent illa, niſi* numeris *contorta ferrentur*. Quam curioſi erant Antiqui, vt etiam proſam Orationem *digitis et arte callerent*, docet *Dionyſius* ille ſaepe a me laudatus, *de Compoſit. Verbor.* §. 18. Ἐνὸς ἔτι παραθήσομαι λέξιν, ᾧ τὰ ἀκριβεῖα τῆς ἐν λόγοις δεινότητος καταδείκνυμι. ὅρος γάρ δή τις ἐστὶν ἐκλογῆς τε ὀνομάτων καὶ κάλλους συνθέσεως ὁ Δημοσθένης. ἐν δὴ τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου λόγῳ τρία μέν ἐστιν, ἃ τὴν πρώτην περίοδον συμπληροῖ κῶλα· οἱ δὲ ταῦτα καταμετροῦντες οἵδε εἰσὶν οἱ ῥυθμοί. πρῶτον μέν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις. Ἀρχεῖ δὲ τῇδε τῷ κώλῳ Βακχεῖος ῥυθμός, ἔπειθ' ἥπελος Σπονδεῖος, εἶτα Ἀνάπαιστος, καὶ μετὰ τοῦτον ἕτερος Σπονδεῖος, εἶθ' ἑξῆς Κρητικοὶ τρεῖς, Σπονδεῖος δὲ ὁ τελευταῖος. Τοῦ δὲ δευτέρου, ὅσην εὐνοιαν caetera, quae eadem fide et diligentia exſequitur, in pedes et numeros digerendo. Rurſus Idem in eodem libello numeros huius exordii attingit, ſc. §. 25. et deinde ad tantae ἀκριβείας atque ſollicitudinis *defenſionem* ſe accingit, quam meam pariter, atque huiuſce Adnotationis, quam maxime cupio fieri. TAYLOR.

226. 3. παραξῆσαι] Diſputatur, quid id eſſet, quod precatur *Demoſthenes* τοὺς θεοὺς παραξῆσαι: Vtrum, ſcil. τοῦθ', ὅπερ ἦν ὑπὲρ τῆς Ἀθηναίων εὐσεβείας, an illud demum μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι. In hac ſententia eſt Interpres, adeoque verba (ὅπερ ἐστὶ — δόξης) in quadam quaſi parentheſi concludit. Ego tamen aliter ſentio. Nam pag. 228. 2. vbi hanc precationem inſtaurat, legimus,

ὅ, τι

ὅ, τι μέλλει συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινὴν, καὶ πρὸς εὐσέβειαν ἑκάτῳ, τοῦτο παρασῆσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν. Et mecum eſt Interpres *Italus*. TAYLOR.

13. Πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγε ἐλαττοῦμαι] *Vlpianus* in Praefatione: μηδέπω συσήσας, πότερον αὐτὸν, ἢ Κτησιφῶντα ἀπολογήσασθαι δεῖ. συναρπάσας τοῦτο, ὡς ὁμολογούμενον, ἀξιοῖ τοὺς ἀκούοντας ἐπιτρέπειν αὐτῷ, καθ' ἣν βούληται τάξιν προάγειν τὸν λόγον. WOLFIVS.

18. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν] *Suidas* exponit, ἐγὼ μὲν περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύω. WOLFIVS.

Ib. Vertit *Aquila Romanus* in libro *de Figur. Sentent.* iuxta init. Adde *Quintilian.* IX. 2. *Hermog.* p. 352. 410. TAYLOR.

19. οὗτος δ' ἐκ περισσίας κ. τ. λ.] Catilina apud Salluſtium: *Nos pro Libertate, pro Patria, pro Vita certamus: Illis ſuperuacaneum eſt pugnare pro potentia paucorum.* Ἐκεῖνοι δ' ἐκ περιουσίας ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῶν ὀλιγαρχικῶν, ἢ, ὑπὲρ τῶν ὀλίγων δυνασείας. WOLFIVS.

Ibid. ἐκ περιουσίας] *ex abundantia.* nollem iſtud *ſuperuacaneum* Wolfii et Lambini: multo minus, *ex nimia rerum affluentia*, quod dedit *Anonymus:* omnium minime, quod Etruſcus: *e coſtui m'accuſa per tempo che gli auanza.* Nos forte diceremus: *The odds are on the Side of Aeſchines. Or, the difference of the Account. Contentio inter nos* inaequaliter *admodum eſt comparata.* Vide *Harpocr. Suidam.* v. Ἐκ περισσίας, et *Demetr. Phaler.* §. 265. TAYLOR.

24. ὡς ἔπος εἰπεῖν] Aretinus: *vt ita dicam.* Melanchtho: *quod fere omnibus ingratum eſt.* Perionius: *quod omnes ſolet offendere.* Meletus: *Vt vno verbo dicam.* WOLFIVS.

25. κἂν μὲν εὐλαβούμενος τοῦτο] *Cicero*, ſiue quis alius, in Salluſtium: *Quo me vertam, P. C.? Vn-*

de initium ſumam? Maius enim mihi dicendi onus imponitur, quo notior eſt vterque noſtrum. Quod ſi aut de vita atque rebus noſtris huic conuiciatori reſpondebo, inuidia gloriam conſequitur: aut ſi huius facta, mores, omnem aetatem nudauero, in idem vitium incidam procacitatis, quod huic obiicio. WOLFIVS.

p. 227. 8. τῳ] τινί. WOLFIVS.

9. μάλιστα δὲ — ὅσῳ περ] ἀντὶ τοῦ, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ. WOLFIVS.

13. κατηγορημένων] κατηγορουμενων MSti *Vind. Harl. Guelpherbytanus* optimus cum *Regg.* α. ε. ζ. TAYLOR.

Ibid. δικαίως.] Satis erat ὁμοίως ἀκουσαί μου ἀπολογουμένου, ſine δικαίως. Et arbitror eſſe gloſſam τῶ, ὁμοίως, cum ſupra dicitur, in Lege πρὸς τοῖς ἄλλοις δικαιοις καὶ τοῦτο γέγραπται, τὸ ομοιως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι. Vide autem 244. 8. TAYLOR.

19. πρότερος] προτερον Cod. *Guelph.* cum *Regio* ζ. et *Vind.* Sed non habeo neceſſe. Infra 301. 25. Σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρας ῥώμῃ καὶ τόλμῃ τοὺς ἄλλους, ὥστε πάντα ποιεῖν αυτος; TAYLOR.

20. παρελθεῖν.] *Suid.* in v. et *Vlpian.* ad orat. *de Rebus Cherſoneſitanis:* Vbi ait, παρελθεῖν in hac Oratione ſumi ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. Add. *Vales.* ad *Harpocr.* pag. 153. TAYLOR.

22. ὕστερον] υστερου Codd. *Vind. Guelph. Ital. Ven.* et *Reg.* α. TAYLOR.

Ibid. προσδέξηται — ποιήσηται] Editi omnes et MSti, (noſtri certe) προσδεξεται et ποιησεται. T.

24. διάγνωσιν] γρ. διαγνωμην, Αττικῶς. Ita σχ. *Vlpiani.* TAYLOR.

25. ὡς ἔοικε, λόγον διδόναι] Aretinus: *vt videtur.* Meletus: *ſicut conuenit.* Caeteri praetermiſerunt. WOLFIVS.

p. 228. 6. κατηγόρησεν] εκατηγορει *Reg.* α. Et mox,

mox, v. 8. ανηλωκε *Ask. Harl. Regg.* α. ε. ζ. *Lind.* et *Obſop.* approbante ipſo *Obſopoeo.* TAYLOR.

228. 19. καὶ ἐκ βελτιόνων] Formula. *Lyſias* Orat. IX. κατὰ Θεομνήστου, p. 118. Ed. *Steph.* Ἀλλ' ὅτι βελτίων, καὶ ἐκ βελτιονων ὁ φεύγων ἐμοῦ; MARKLAND.

26. τοῦτο παντελῶς εὐηθες ᾠήθης] ἀντὶ τοῦ, εὐήθως. WOLFIVS.

p. 229. 1. τετύφωμαι] Vide *Harpocrat.* in v. et *Vales.* pag. 187. TAYLOR.

3. πομπείας] Vlpian. Ὑβρεως, λοιδορίας, διὰ τὸ ἐν ταῖς πομπαῖς κωμῳδεῖν καὶ λοιδορεῖν ἀλλήλους. Deinde ſequitur Scholion aliud, alterius, vt puto, Scriptoris, quod tamen non longe diſtat ſenſu et interpretatione. Infra ſcripſit Noſter 268. 24. Ταῦτα τοίνυν εἰδὼς Αἰσχίνης, ἀδὲν ἧττον ἐμοῦ, πομπευειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἵλετο. Vbi rurſus conſules σχ. ad locum. Addes porro *Hermogenem* π. μεθ. δεινότ. ſtatim ab initio, *Harpocr.* v. Πομπείας, *Suid.* quoque v. Πομπεία et Πομπείας, Magiſt. et *Ammonium* v. πομπή. σχ. *Ariſtoph. Plut.* 1015. TAYLOR.

Ibid. τῆς ἀναίδην οὑτωσὶ.] Cum non ſignificet ἀναιδῶς, ſed ἀπαρακαλύπτως, rectius ſcribi videtur per ε, ανεδην, παρὰ τὸ ἀνιέναι, ſicut συσάδην, βάδην, παρὰ τὸ συνισάναι, βάναι. WOLFIVS.

Ibid. Iterum audi σχ. noſtrum: Ἐὰν μὲν διὰ τῆς διφθόγγου γράφηται, τῆς ἀναισχυντου λέγει, ἂν δὲ διὰ τοῦ ε, ὅπερ καὶ βέλτιον, τῆς πολλης, ἐκ τῆς ἀνέσεως, ἀθρόας τε καὶ σφοδρᾶς. Et Ego ſane cum *Vlpiano* potiorem eſſe *hanc* lectionem iudico. Ob ſoni et literarum affinitatem iterum MSS. diſcordant circa has voces, ad initium σχ. Orationis *Timocrateae.* Αναίδην praeter *Pariſinam Benenati*, *Ald. Ven.* et *Ital.* Ανέδην MSS. *Ald.* β. γ. ex *Regiis*, *Harl. Vindob.* Editio optima *Feliciani*, et Cod. *Aug.* TAYLOR.

10. τῶν μέντοι] F. τῶν μὲν τοινυν WOLFIVS.

229. 11.

229. 11. οὐκ ἔνι] Malim, οὐκ ενην. WOLFIVS.

12. οὐδ' ἐγγύς] Sc. τῆς ἀξίας δίκης. WOLFIVS.

Ibid. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ — οὐδ' ἐν ἐπηρείας] Forte, αλλ' ἐν, vel το δ' ἐν ἐπηρείας, aut οὐ δη ἀφαιρεῖσθαι. Aretinus: *Non enim decet auferri ius populum adeundi, nec in odii ac maleuolentia iſtud ponere. Non enim rectum, nec iuſtum, nec ciuile eſt fieri, Athenienſes.* Melanchtho: *tanta vero crimina cum mihi obiecerit, vt ne pares quidem poenae inueniri queant, audet petere, ne mihi docendi poteſtas concedatur. Iniuſtiſſimum eſt autem, et nequaquam ciuili ſocietati conueniens, odiò et petulantiae cuiusquam largiri, ne reus audiatur.* Perionius: *Neque enim eripienda eſt poteſtas veniendi ad populum: Nec cauſae dicendae facultas: Nec id in obtrectationis aut inuidiae loco ponendum: Nec fieri recte atque ordine poteſt: Nec id aequum eſt quidem, Iudices. Sed eum oportuit*, etc. *Ne in ipſo quidem recenti facto. (ſic τὸ οὐδ' ἐγγὺς* interpretatur) *Non enim priuandus eſt aditu populi et poteſtate dicendi Aeſchines. Sed vt hoc ex petulantia atque inuidia faciat, neque per Deos eſt rectum, neque ciuile, neque iuſtum, viri Athenienſes, ſed in quibus*, etc. Locus eſt obſcurus et controuerſus, proptereaque ſuſpectus. Ego meam interpretationem ſi non veram, at perſpicuam eſſe puto. Connexio periodorum habet obſcuritatem: Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλὰ, etc. — Τῶν μὲν τοίνυν κατηγοριῶν etc. — Οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ etc. — Αλλ' ἐφ' οἷς etc. — Eſt Commemoratio quaedam in conqueſtione iniquitatis: et Confeſſio, maxima eſſe crimina, et omni ſupplicio vindicanda, recteque delata ad iudices, ſi vera eſſent. Eum enim eſſe iudiciorum vſum, vt cauſae cognoſcantur, et nocentes mulctentur. Sed abuti iudicum benignitate ad criminandos ex odio atque inuidia inſontes (id quod nunc *Aeſchines* faciat) id vero nequaquam eſſe ferendum. Sed in hac quoque ſententia me

me nonnihil turbat, quia ait προσελθεῖν τῷ δήμῳ, vt non de *iudiciis*, ſed de *concionibus* loqui videatur. Eodem pertinet etiam τὸ λόγῳ τυχεῖν. Queritur enim Iſocrates, τὰς πολλὰς ἀδὲ τῆς φωνῆς τῶν ἐναντιωμένων ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν ἐθέλειν ἀναίσχέσθαι. Quid ergo ſi ſic connectas? *Si crimina mihi obiecta vera eſſent, nec dignas poenas, neque dignis proximas, de me ſumere poſſit Reſp. Quae cum mihi adeundi populi habendarumque concionum poteſtatem dederit, ea ego poteſtate ſim abvſus ad explendum odium meum aduerſus inimicos atque inuidiam. Id quod neque rectum eſt* etc. *Atqui ſi me tantis in rebus Aeſchines, quantas ea facit, peſtem et perniciem reip. moliri videbat, cur non ſtatim in iudicium adducebat?*

Cum via multa patet, nulla eſt bona; qua ſit eundum,
Ipſe tibi monſtret ductor Atlantiades.

TAYLOR.

Ibid. Εν τούτοις τοῖς ῥητοῖς, vt conqueſtus eſt Vlpianus, ἀσάφειά ἐστι πολλή. Et merito ſane. Interea Voces ipſae ſunt ſatis perſpicuae: ſed Sententiae non recte cohaerent, neque apte diſtribuuntur. Ego igitur primum lectoris oculis ſubiiciam eum ordinem et ſequelam, quam ex *Demoſthene* auctore profectam eſſe arbitror: deinde meam de ea re exponam ſententiam, et iis rationibus, quas habeo, enitar vincere, ſimul et turbatam eſſe in Textu, quo vtimur vulgo, atque iſtius infelicitatis cauſam a me eſſe deprehenſam. Ad hunc modum igitur loquitur *Demoſthenes*, ſi me audias, ſc.

Τὰ μὲν ἂν κατηγορημένα, πολλὰ, καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ὧν ἑνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας.

Τὰ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὐτὴ, ἐχθρᾶ μὲν ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προπηλακισμὸν ὁμᾶ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.

[O]

[O'] ἔτε μὰ τὲς θεὲς ὀρθῶς ἔχον, ἔτε πολιτικὸν, ἔτε δίκαιόν ἐςιν, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι.

Οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ, καὶ λόγε τυχεῖν, ἐὸ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνε τέτο ποιεῖν·

Ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικεῖντά με ἑώρα τὴν πόλιν, ἔσί γε τηλικέτοις, ἡλίκα νῦν ἐτραγώδει, καὶ διεξήει, ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις παραυτὰ τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι·

Εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα, καὶ τέτον τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθισάντα παρ' ὑμῖν, εἰ δὲ γράφοντα παράνομα, παρανόμων γραφόμενον·

Καὶ μὴν εἴ τι τῶν ἄλλων, ὧν νυνὶ διέβαλλε καὶ διεξήει (scil. πράττοντά με ἑώρα) ἢ καὶ ἄλλ' ὁ, τιῦν ἀδικεῖντά με ὑμᾶς ἑώρα, εἰσὶ νόμοι περὶ πάντων, καὶ τιμωρίαι, καὶ κρίσεις — καὶ τέτοις ἐξῆν ἅπασι χρῆσθαι. In his interpretandis, verſione vtar propemodum *Lambini:* Nam ille quadantenus in hac cauſa proceſſit, et pariter translationem inſtituit:

Crimina igitur mihi illata ſunt multorum atque atrocium facinorum, quibusque poenae ſunt acerbiſſimae legibus conſtitutae: ſed tota haec Accuſatio nihil aliud habet propoſiti, quam improbam inimici calumniam, petulantiam, conuicium, probrum et contumeliam, caeteraque generis eiuſdem. [Omitto hic, quae repeti arbitror.] *Quod medius fidius, Athenienſes, neque rectum, neque ciuile, neque iuſtum eſt, ne vlla quidem ex parte. Non enim ius adeundi ad populum, cauſaeque dicendae poteſtatem cuiquam eripere, non in ea re dolori ſuo ſeruire, neque maledicendi et petulanter alterum inſectandi occaſionem ex ea quaerere oportet: Sed quae me facinora committere in remp. videbat; quum praeſertim eſſent tanta, quanta modo voce pene tragica clamabat, eorum poenas a legibus conſtitutas, recentibus etiam tum maleficiis, expetere, iudicioque perſequi debebat: ſi res delatione nominis dignas admittere videret,*

videret, nomen meum deferre, et hac via me in iudicium vocare: si quid contra leges scribere ac decernere, accusationem mihi de decretis contra leges factis intentare: denique si quid omnino me contra remp. admittere videret, cuicuimodi esset, sunt leges, sunt iudicia, sunt actiones, quibus omnibus uti licebat.

Profecto si eo ordine et nexu non scripsit *Demosthenes*, optandum pene fuit, (absit verbo inuidia) vt ita scripsisset: Adeo nitide, adeo luculente, adeo dispositè procedunt omnia. Verum quid de fugitiuis istis commatibus statuam, proximum est, vt ostendam. Ab huiusmodi Propositione satis rectè orditur: nempe:

Τὰ μὲν κατηγορημένα, πολλὰ, καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ὧν ἑνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας.

Bene est: et huic Sententiae aduersatiue apponitur ea, quae sequitur, satis proba et luculenta: sc.

Τῷ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις — ἐπήρειαν ἔχει — καὶ λοιδορίαν κ. τ. λ.

Esto: Sed et aliud Aduersatiuum video:

Τῶν μέντοι (i. e. δὲ) κατηγοριῶν etc. v. 10.

Et, quod merito displicere potest, nihil aliud hic in *Redditione* dicitur, quam quod in *Propositione* dictum erat prius. Age, ἐξέτασον παράλληλα, vt scribunt Graeci, et vt scribit Noster, vt eo ritu dispiciamus, quid interfit:

Τὰ μὲν ἂν κατηγορημένα πολλὰ καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ὧν ἑνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας.	Τῶν μέντοι κατηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν τῶν εἰρημένων, εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, οὐδ' ἐγγύς.

Conferas, Trutines, Metiaris, Excutias, Excrucies, quiduis fac periculi: Solertem dabo, qui quiduis ex hac posteriore Oratione expresserit, quod non interceptum erat in priore.

Multa

Multa mihi crimina obiecit Aeſchines, quorum de ſingulis grauiſſimae quae poſſunt poenae ſtatuuntur: Vltimum ſc. ſupplicium: grauiſſimum quidem, quod Sors humana patitur, verum ob delicti naturam leue: Interea tamen *tot et talia mihi crimina obiecit Aeſchines, vt poenas dignas a me repetere Ciuitas nullo modo poſſit.*

Hiccine eſt, quem dicunt *Demoſthenem!* Haeccine ea, quae contorqueri aiunt Fulmina! Atqui, vt in inſtituto pergam, haec Confuſio non ſimplici vice Auctori noſtro contigit. Infra pag. 491. cum *Aeſchine* ita agit:

Quando in eo ſtatu eſſent Res Graecae, et Philippus cunctorum ſeruitutem palam meditaretur, a Te, Aeſchine, vel ab alio quouis, qui mea conſilia reprehendit, rogarem, quid in ea Fortuna Ciuitatem noſtram agere oporteret? Virum eam decuit, quae toti Graeciae ſaluti eſſe ſolebat, iam dignitatis atque iſtius praerogatiuae immemorem, Philippum in conſiliis exſequendis adiuuare, vt Theſſali et Dolopes faciebant? An, (quod leuius fortaſſe) iſtud quidem non agere, ſed domi ſedentem, atque otioſam, ſinere Philippum ea per ſe facere, quo pacto Arcades, Meſſenii et Argiui ſe geſſerunt? Age dic mihi, ποίας μερίδος, ἐν τίνι τάξει, in qua claſſe, expediebat fuiſſe Remp.? Nam, ſi meis conſiliis vſa non fuiſſet, neceſſe eſt eam vel in hac vel in illa parte omnino fuiſſe conſtitutam. Recte. Sed videas, quaeſo, quo pacto eam rem exſequitur:

Pag. 245. vlt.	Pag. 246 8.
Πότερον αὐτὴν ἐχρῆν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν, καὶ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτῆς, ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει, συγκαταστᾶσθαι Φιλίππῳ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν, καὶ τὰ	Ἀλλὰ νῦν ἔγωγε τὸν μάλιστα ἐπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις, ἡδέως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν ἐβούλετ' ἄν. πότερον τῆς συναυτίας τῶν συμβεβηκότων τοῖς

τῶν

τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν; ἢ τοῦτο μὲν μὴ ποιεῖν· δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς· ἃ δ' ἑώρᾳ συμβησόμενα, εἰ μηδεὶς κωλύσει, καὶ προσθάνετο, ὡς ἔοικεν, ἐκ πολλοῦ, ταῦτα περιιδεῖν γιγνόμενα;

Ἕλλησι κακῶν, καὶ αἰσχρῶν, ἧς ἂν Θετταλὸς, καὶ τὸς μετὰ τούτων εἴποι τις; ἢ τῆς περιεωρακυίας ταῦτα γιγνόμενα ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι, ἧς ἂν Ἀρκάδας καὶ Μεσσηνίους, καὶ Ἀργείους θείημεν;

Posterius sane Inciſum, ſi quid eſt in ea Obſeruatione, quod prodeſſe poteſt, non erat in *Vlpiani* Codd. quantum ex eius ſcholiis augurari fas eſt. Verum ſiue ille inuenerit, necne, a me nunquam impetrare poſſis, aut haec, et ſimilia, non niſi deploratiſſima ad nos peruenisſe, aut multum me aberrare in ea diuinatione, quae omnem hanc moleſtiam amoliri poſſe videtur. Scilicet vtroque in loco, vbi vides iterari Commata illa ἰσοδυναμοῦντα, ſi alterum tollas (neque id aegre feres), defaecabitur Textus, eumque colorem *Demoſtheni* reſtitues, quem ille exoptauerit. Vnde autem, dices, per tot ſaecula interpolatum ſit? Duae nimirum ab vltima vetuſtate exibant *Demoſthenis*, quae vocantur Ἐκδόσεις. Solebat id apud Antiquos fieri; atque ea Cura iis Scriptoribus impendi, quorum in libris expoliendis recenſendisque aliorum opera vtiliter collocari poterat. Ita Homeri alia erat Editio κατὰ Φιλήμονα, alia κατὰ Ῥιανὸν, Σωσιγένης alia, alia Ἀριστάρχου, Ζηνοδότου, alia Cypria, Sinopica, alia κοινὴ, et nominantur etiam κοιναὶ, et χαριέστεραι, alia denique ἐκναρθηκος, vt caeteras omittam, quae erant numeroſae. Quod legitur hodie *Apollonii Rhodii*, eſt ex ſecunda Editione iſtius Scriptoris. Scholiaſtes enim, qui latus eius claudit, eum diligenter ad Προέκδοσιν, ſiue Editionem priorem, recenſuit, quae quantum ab hodierna diſtet, intelliges ex σχ. ad hos verſus I. libri, ſc. 285. 515. 543. 725. 788. 801. Et ſimilis Fortuna, vt dicebam, obtigit Auctori

noſtro. Quod quoniam alibi a me animaduerſum eſt liberius, hic ſufficiat memorare, vnam ab *Vlpiano* vocari Αρχαίαν, ſiue *Antiquiorem* Demoſthenis Editionem, Δημώδη, ſiue *Popularem*, alteram. Vide *Vlpian.* ad Orat. contra *Midiam* ſaepiuſcule. Hinc fortaſſe liquebit, cur multa hodie non legantur in noſtro Auctore atque hac Oratione, quae citarunt ex ea Antiquiores. Verbi gratia: Nullibi per totam hanc Orationem occurrunt haec verba:

Τῶν δὲ πλοίων τὰ μὲν συντριβόμενα ταῖς ἀποστολαῖς. Attamen ea diſerte profert *Vlpianus*, et exponit, ad *Philipp.* I. ex Oratione, quae erat ὑπὲρ Κτησιφῶντος, et *Suidas* etiam citat, in v. Αποστολὰς, ſed Auctore diſſimulato. Nimirum in altera Editione legi poterant: in altera non ita. Et ſic de aliis quoque ſtatui poſſe et debere arbitror.

Et quoniam ea res iam agitur, non videbor eſſe importunus, ſi locos deperditos ex hac Oratione colligam. Interea tamen non omne, quod laudatur ex Oratione περὶ Στεφάνου, ad eam claſſem protinus redigo. Nempe, aliquando errat ille, qui citat, et *Demoſthenem* intelligit, non in cauſa Cteſiphontis, ſiue περὶ Στεφάνου, verum in earum alterutra, quae exſtat, inſcripta κατὰ Στεφάνου ψευδομαρτυριῶν. Ita *Suidas* v. Καταψευδομαρτυρησάμενος· quem tamen facile argueret *Harpocratio*, qui κατὰ Στεφάνου diſerte habet; quin et Initium iſtius Orationis, ita ſcil. conceptum: Καταψευδομαρτυρηθεὶς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, et quae ſequuntur. Idem dicendum eſt de voce Παραπεπτωκὼς, quae in harum quoque priore legitur, non in ea *de Corona*. Ita etiam ſtatuendum eſt de v. Φαρμακῶντα. Vid. *Suid. Harpocr.* v. Φαρμακὸς, atque etiam *Etymol. M.* Atque huic ſimile exemplum mox ſubiungam. Haec igitur erat vna Erroris anſa in citando. Sequitur alia. Nempe ob Cauſae non magnam diſſimili-

ſimilitudinem, confundere ſolebant hanc noſtram cum illa π. Παραπρεσβείας. Vtraque enim grauis, ſpectabilis, et ad Remp. pertinebat. Id *Th. Magiſtro* aliquoties vſu venit. Aliquando memoria freti Antiquiores ſenſum ſolummodo adducebant, verbis aliquantulum diſparibus et diuerſis. Haec omnia fortaſſe, vel plurima, perſeueranti in legendis iis, quae ſcribimus, plana fient. Denique alia de cauſa abeſſe poterant nonnulla, quae olim hic legebantur, ſc. quia obelum Criticorum perpeſſa ſunt. Qua de re audi *Hermogenem*, p. 327. Ἐκεῖνα μέντοι διὰ τὸ ἄγαν εὐτελὲς καὶ ὀβελίσαντές τινες ὑπεξείλοντο ἴσως ὀρθῶς ποιοῦντες· λέγω τὸ, κυαμους εφθους βοωσα, καὶ, κατα παν το θερος επλανατο, καὶ τὰ ἑξῆς. Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν μὲν ἰδιωτικοῖς λόγοις ἴσως ἂν ἀρμόσειεν· ἐν δημοσίῳ δὲ, καὶ τηλικοῦτον ἔχοντι ἀξίωμα λόγῳ, ἢ προσώπῳ, ἢ πράγματι, πῶς ἂν ἁρμόττοι; His praemiſſis, haec citantur, quae ſequuntur:

Τῷ μὲν τὸν πατέρα ἠταιρηκέναι, τῷ δὲ τὴν μητέρα πεπορνεῦσθαι.

T. Magiſt. v. Εταῖρα.

Λογογράφους τοίνυν καὶ ὑβριστὰς ἀποκαλῶν καὶ τοιαῦθ' ὑβρίζων.

Id. v. Λογογράφος.
Exſtant in π Παραπρ.

Ο δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσήγγειλε.

Id. v. Ο δεῖνα. Si hoc ſit verba Oratoris laudare.

Τί δοῦλον ἢ ἐλεύθερον εἶναι διαφέρει;

Id. v. Τί διαφέρει.
Vide Not. ad pag. 295.

Φιάλας Λυκιουργεῖς δύο

Athen. XI. 12.
Vide *Leopard.* XI. *Emend.* 18.

Σινώπη.

Harpocr. in v.

Σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τέτων, Φασηλιτῶν ὄντων, ὥσπερ δεδομένων σύλων Φασηλίταις κατὰ Αθηναίων. ἐπειδὴν γὰρ μὴ ἐθέλωσιν ἀποδῶναι, ἃ ἔλαβον, τί ἄλλο τις ἔχοι ὄνομα θέσθαι τοῖς τοιέτοις, ἢ ὅτι ἀφαιρένται βίᾳ τὰ ἀλότρια; Haec et plura laudant ex περὶ Στεφάνε, tum *Suidas*, tum *Etym. M.* Leguntur tamen hodie in Orat. πρὸς τὴν Λακρίτε παραγραφήν· Et vox quidem Σύλας (id eſt, Συλήσεις) in ea Oratione, quae inſcribitur περὶ τε Στεφάνε τῆς τριηραρχίας. Vides his verbis, quae ſubiicimus, iſtius erroris originem. Nam recte ſe habet Harpocratio: Σύλας. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τε στεφάνε [τῆς τριηραρχίας, καὶν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτε. Ἐξελόμενος ὁπόταν μὴ σύλαι ὦσιν Αθηναίοις.] ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὥσπερ ἐξηγέμενος αὐτό φησιν· Σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα κ. τ. λ. Verba *Harpocrationis*, quae vncis incluſimus, deerant in *Etymologo*. Atque haec hactenus: Redeo.

Aio autem porro, fieri etiam potuiſſe, vt binae iſtae Editiones, quibus fruebantur Antiqui, aliquando per incuriam deſcribentium, aut quauis alia ex cauſa, conflarentur, ad hanc noſtram, quae ſola hodie obtinet, concinnandam. Ita conſtabit, quare plurimae identidem Sententiae verbis aliquantulum diuerſis ab Auctore noſtro iterentur (vide quaeſo, quae praefamur ad *Midianam*): licet *Photius* arbitretur magis, eas quaſi abortiuas excidiſſe ex ſcriniis *Demoſthenis*, priusquam vltimam manum Auctoris expertae fuiſſent, aut ſecum ille ſtatuiſſet, vtri parti Orationis eae elegantius conuenirent. Ex hac etiam Hypotheſi expediemus fortaſſe, vnde toties turbatum ſit per Orationem *de falſa Legatione*, tot repetantur, commiſceantur, tot ex improuiſo inchoata, ſtatim etiam ex improuiſo relinquantur imperfecta. Vide notata ad Aeſch. p. 254. et Dem. 449. 5. et quae praemiſimus iſti

Oratio-

Orationi. Verum age, exemplis et rationibus hanc rem tranſigamus. Scribit *Demoſthenes c. Aphob.* I. 816. 12. 13. Καὶ ταῦτα μὲν ἐνεργὰ κατέλιπεν, ὡς καὶ αὐτοὶ ἔτοι ὁμολογήσουσιν, ὧν γίγνεται τῶ μὲν ἀρχαίω κεφαλαίω τέτταρα τάλαντα, καὶ πεντακισχίλια. Vt in transcurſu id moneam, iſtud πεντακισχίλια erat πεντακισχιλιαι, ſc. *Drachmae*, non *Talenta*. Nam hoc fuiſſet incredibile. Verum ad me propius pertinet in iſto loco *Budaei* ſollicitudinem leuare, qui merito miratur, quare praeter omnem conſuetudinem *Demoſthenes* ſcriberet ἀρχαίω κεφαλαίω, cum vtrumuis vocabulum recte per ſe ſtare poſſit, et *Sortem*, i. e. vti nos appellare ſolemus, *The Principal*, denotare. Nimirum Vox *haec* in vno Exemplari, in altero *illa* exſtabat. Plurimos proferre potui Auctores, qui τὸ ἀρχαῖον de ea re dicunt, plurimos etiam, qui τὸ κεφάλαιον, ni ea res eſſet a Lexicographis praeoccupata: ſed qui vtrumque adhiberet, et τὸ ἀρχαῖον et τὸ κεφάλαιον, praeter *Demoſthenem* in hoc loco, vidi neminem. Neque ſane nata eſt ea locutio ex gloſſemate, quod vocant. Non enim ſolent rara vocabula aeque raris explicari et exponi. Nimirum opera iſta luderetur. Et quo iure diceres τὸ κεφάλαιον elucidare τὸ ἀρχαῖον, eodem, illud ab hoc elucidari contenderem. Porro, *c. Aphob. falſi teſtimon.* p. 846. 24. Μαρτυριῶν γὰρ πλέον ἢ πάνυ πολλῶν τῶν ἁπασῶν ἀναγνωσθεισῶν et quae ſequuntur: Nimirum ſcribebatur:

μαρτυριῶν πλέον ἢ ** (Numero abraſo)

et rurſus:

μαρτυριῶν πάνυ πολλῶν.

In *Philip.* I. p. 42. 9. dicitur

συνελόντι δ' ἁπλῶς εἰπεῖν,

Quae vox ἁπλῶς in nonnullis deſideratur. Sc. dixerunt Antiqui eodem animo,

et συνελόντι δ' εἰπεῖν,

et ἁπλῶς δ' εἰπεῖν.

His fortaſſe coniungenda ſunt et ea in Oratione, in qua occupamur, p. 247. 23.

Τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας [αὐτεπαγγέλτας] [ἐθελοντὰς] παραχωρῆσαι Φιλίππῳ. Vide locum.

Et *Philip.* I. p. 43. 23.

Ὡς μὲν οὖν δεῖ τὰ προσήκοντα ποιεῖν [ἐθελοντὰς] ὑπάρχειν ἅπαντας [ἑτοίμως].

In Oratione *de Corona* ter legitur:

Οὐκ ἔστι ταῦτα, ἐκ ἔστι. πόθεν; πολλῆ γε καὶ δεῖ.

Senſus optime perficeretur, ſi legamus, vel:

Οὐκ ἔστι ταῦτα, ἐκ ἔστι. ποθεν;

Vel:

Οὐκ ἔστι ταῦτα, ἐκ ἔστι. πολλου γε καὶ δει.

At vtrumque dici, inficetum et moleſtiſſimum. Vnde a noſtris MSS. vel hoc vel illud abeſſe ſolet. Verum quod omnium maxime memorari et animaduerti volebam, incredibile dictu eſt, quanto aeſtu laborant nonnulli, cum Aeſchines ait, *decem* legatos, Demoſthenes *quinque* tantum, ad Philippum fuiſſe miſſos: porro ei numero *Demoſthenem* accenſeri ab *Aeſchine*, excludi a ſe ipſo: Vel, quod potius, quandoque a ſe ipſo in eo coetu numerari, quandoque autem praetermitti. Attigi ad *Argumentum* Orat. π. Παραπρεσβ. Attamen vbi, ais Tu, ſibi in ea re aduerſatur *Demoſthenes?* In ea Cauſa, quam hodie tractamus. Nam aliquando exaratur de ea Legatione παρόντων ημων — μὴ απιωμεν ἐκ Μακεδονίας — ἀπαγγειλάντων ημων — ἀπαγγελόντων ὑμῖν ημων, cum in aliis Codd. conſtanter παρόντων υμων — μη απιωσιν ἐκ Μακεδονίας — ἀπαγγειλάντων ἄυτων — ἀπαγγελόντων ὑμῖν τϛτων. Vide modo, pag. 235. vlt. Nimirum conſarcinata eſt Editio, quae ad noſtram aetatem peruenit, ex prioribus, quarum haec vnam, illa alteram partem in hac diſceptatione tuebatur. Nam in Editorum nullis, prout

prout hodie circumferuntur, ea eſt Conſtantia, qualem iure exſpectare potuiſſemus, ſi ex vno Exemplari depromerentur. Et proinde in eo, quod memoraui, Argumento Orationis *de falſa Legatione* habitae, cum tenor loci, atque res ipſa tulerit ad eam Hypotheſin, vt Demoſthenes *ſecunda* vice ea legatione defungi crederetur, ait: — *ἰσέον δὲ, ὅτι Δημοσθένης ἀπῆλθεν ἐν τῇ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ* pag. 336. 18. Adhaeſit tamen *ex altera Hypotheſi* in libris quamplurimis: *ἰσέον δὲ, ὅτι Δημοσθένης οὐκ ἀπῆλθεν.* Plura fortaſſe alibi. Iam, vt telam pertexam, ſi iſtud impetrauero, repeti hic nonnulla atque inconſiderate interſeri ex diuerſis exemplaribus, atque ſemel coeptum eſſe iuxta hunc locum perturbari; nemo caetera mihi inuidebit, ſc. permiſceri potuiſſe, atque ex ſuo ordine moueri, Comma vnum atque alterum, quibus Nos poſtliminium dedimus, et de quibus mox plura dicemus.

Scio equidem, auctoritatem *Hermogenis* pag. 279. contra me facere, qui iteratas illas Interrogationes p. 245. vlt. *Πότερον αὐτὴν ἐχρῆν* —; et *Ἀλλὰ νῦν ἔγωγε ἡδέως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας μερίδος* —; exemplum adfert iſtius Figurae, quae *Επιμονὴ* dicitur a Technicis, et ſolerter ab Oratoribus antiquis aliquando adhibetur. Ita Ille: *Ταύτῃ τῇ ἐννοίᾳ πλέον, ἢ τετρακις ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ κέχρηται* — *Διὰ γὰρ τὸ ἔνδοξον τῆς ἐννοίας ἐπιμένει, καὶ δεινῶς ἐπίκειται τῷ ἐχθρῷ, ταῖς συνεχέσιν ἐρωτήσεσι μὲ δὲ ἀναπνεῦν ἐῶν.* Non nego, feliciter olim vibraſſe ea fulmina *Demoſthenem*, et ſaepiſſime pertundi et *καταῤῥητορεύεσθαι* iis artibus aduerſarium, quem nactus eſt. An id hoc loco praeſtare voluerit, vehementer dubito. Iudicet aequus lector. Ego interea acumen *Hermogenis* deſidero, qui *plus, quam vicibus quaternis*, hic ait ingeminari a *Demoſthene*. Teneo, quid hominem impulerit, vt ita ſcriberet. Sed in eo decipiebatur. Et nihil amplius ex iſtius auctoritate

ritate efficitur, quam vt conſtaret, inueteraſſe iam inde ab *Hermogenis* aetate duos iſtos paragraphos, quorum alterum eliminandum pronunciaui. Neque ego mendi diuturnitatem valde diſputo. Verum de tota hac cauſa plura contendam ad p. 235. 3. vbi (ſi nondum viciſſe videbor) cauſa vicero. Et lectorem meum magnopere oro et obteſtor, vt adiungeret huic diſputationi ea, quae ibi dicturus ero. TAYLOR.

229. 13. λόγῳ τυχεῖν.] Si hic ſit locus, quem voluere *Harpocratio* et *Suid.* vbi has voces ex noſtra Oratione citant, errant ſane in expoſitione: Neque enim per λόγῳ intelligendum eſt ἐπαινῳ, quod illi praedicant. Et in ea mente eſt *Valeſius*. Forte ἐπεῖν, inquit Ille. TAYLOR.

15. ὅτε κ. τ. λ.] Adponam correctionem *Lambini*, vt intelligat lector, quantum ille profecerit: — δίκην ἀξίαν λαβεῖν· Οἵ, ὅτε, μὰ τὰς θεὰς, ὀρθῶς ἔχον, ὅτε πολιτικὸν, ὅτε δίκαιόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀδ' ἐγγυς. ὁ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ, καὶ λόγῳ τυχεῖν· — ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά με κ. τ. λ. Haec Vir doctus. Et quis contra ſentiet, cum ea Tranſpoſitio vnius Sententiolae textum optime complanat, atque ſenſum vbique connectit, qui olim conclamabatur? Solent hae res fieri in exemplaribus antiquis: Cuius rei illuſtre exemplum dabo. Legitur in *Themiſtoclis vita* a *Cornelio Nepote* deſcripta:

Scio, plerosque ita ſcripſiſſe, Themiſtoclem, Xerxe regnante, in Aſiam tranſiiſſe: Sed ego potiſſimum Thucydidi credo, quod aetate proximus erat, qui illorum temporum hiſtoriam reliquerunt, *et eiusdem ciuitatis fuit.*

Acute ſane! *An potuit ſcribi miſerius?* Nam ſi haec verba ita ſunt ſumenda, ſc. Thucydidem proximum eſſe aetate etc. *iis*, qui illorum temporum hiſtoriam reliquerunt, *ridicula* ſunt: Sin Themiſtocli proximum,

ex nu-

ex numero eorum, qui illorum temporum hiſtoriam reliquerunt, *obſcura*. Aliquid ſubeſſe argumenti crediderim, ſi ideo *Nepos Thucydidem* ſequeretur, propterea quod et aetate erat coniunctus Themiſtocli, et ex eadem vrbe. Id quod res erat, et veriſſime dici potuit. Age:

Scio, plerosque, qui illorum temporum hiſtoriam reliquerunt, *ita ſcripſiſſe*, *Themiſtoclem*, *Xerxe regnante*, *in Aſiam tranſiiſſe: Sed Ego potiſſimum Thucydidi credo*, quod aetate proximus erat, et eiusdem ciuitatis fuit.

An potuit ſcribi luculentius? TAYLOR.

229. 18. ἑτεραγώδεις.] *Obſcr.* διεξαγωδεῖς. WOLFIVS. Potius 232. 22.

19. παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα.] εὐθὺς ὅτε ἠδίκουν ἐγὼ ταῦτα. Feruentibus delictis, et flagranti crimine, vt ICti loquuntur. WOLFIVS.

Ibid. παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα, *Recentibus delictis*. Eo ore omnes fere Interpretes. Ita ſcribit *Ioſephus Antiq. Iud.* p. 416. Ἵνα γνῷς, ὅτι κερδαίνουσιν ἀδὲν οἱ κακοὶ, μὴ παρ αυτα τα δικηματα κολασθέντες, ſcil. *poenam ex continente adiectam ſceleri*, τὸ ἀμύνασθαι τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον, vt verbis vtar *Thucydidis*, III. 38. Sed et aliam habet et maiorem Emphaſin, nempe poenam *iuxta formam criminis*, vt dici poteſt, ſubeundam; verbi gratia, *ſi* Εἰσαγγελίας ἄξια *commiſerit*, vt v. 20. *eas poenas daret*, *quae lege iſti culpae affiguntur*: *ſi* παράνομα γέγραφε, v. 22. *eas, quae competebant* παράνομα γράφουτι, *denique* (continuatur enim argumentum v. 25. ſine importuniſſimo iſto commate, quod v. 23. et 24. inueterauit) *cuiuscunque demum criminis argueretur*, *erant leges*, *erant ſupplicia*, *quae in vnumquemque facinoroſum peculiariter ſtatuiſſet Maiorum Diligentia*. Iurisprudentia enim Attica accurate diſtinxit, quo animo, quo gradu maleficii, et

quanto cum damno Reip. committeretur vnumquodque facinus: et eadem pariter fide et diligentia trutinauit ſupplicia quoque. Qui Graecos ſcriptores euoluit ſine eo monito et delectu, multa frigide leget, quae illi exactiſſime ſcripſerunt. Atque arrepta ea opportunitate, ſumere liceat, 310. 16. huius Orationis, vbi, quae cum ſumma proprietate ſcripſit *Demoſthenes*, vel leuiſſime, vt dixi, feriunt lectorem, Fori Attici hoſpitem, rerum iſtarum indiligentem, et in eo Iure minus exercitatum.

Ἐν οἷς εἰσηγγελλόμην, ὅτε ἀπεψηφίζεσθέ μου, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων τοῖς διώκουσιν ὑμῖν μετεδίδοτε, τότ' ἐψηφίζεσθε τὰ ἄριστά μοι πράττειν.

Ea erat Εἰσαγγελίας Conditio et Natura. Atque ad iſtum ritum pertinent ſolennia iſta, ἐψηφίζεσθε — ἀπεψηφίζεσθε — τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. Sequitur Criminis et Proceſſus Species altera:

Ἐν οἷς δὲ τὰς γραφὰς ἀπέφυγον, ἔννομον καὶ γράφειν καὶ λέγειν ἀπεδεικνύμην.

Ecce vt ſtilum vertat? γραφὰς φεύγειν — ἀποφεύγειν — ἀποδείκνυσθαι ἔννομα γράφειν. Quae non temere aut inconſulto variantur. Sequitur:

Ἐν οἷς δὲ τὰς εὐθύνας ἐπεσημαίνεσθε, δικαίως καὶ ἀδωροδοκήτως πάντα πεπρᾶχθαί μοι προσωμολογεῖτε.

Erat et haec quaedam quaſi Accuſationis Species, ſed in ſe recepit calculi quandam rationem, eosque ritus, qui in ſcrutando, ponderando, inquirendo atque computando fere exercebantur. Dixit ergo ἐπισημαίνεσθαι: quod de Rationibus *ſubſcribendis* atque *obſignandis* dicitur. Iterumque dixit προσωμολογεῖτε: quae pariter Vox ſolenniter et quaſi ritualiter adhibetur, cum rationibus probe ſubductis, FELICITER, aut ACCVRATE, pronunciatum. *Aeſch. c. Cteſiph.* 447, 1.

447. 1. Αλλ' ὅμως ἐπειδὰν ὁ λογισμὸς συγκεφαλαιωθῇ, ἐδεὶς ὑμῶν ἐστιν ἄτω δύσκολος τὴν φύσιν, ὅστις οὐκ ἀπέρχεται τᾶθ' ὁμολογήσας, καὶ ἐπινεύσας ἀληθὲς εἶναι, ὅ, τι ἂν αὐτὸς ὁ λογισμὸς (vel, vt vertente pagina ſcripſit, ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς) αἱρῇ. An eo dico, quae lectori probari poſſunt? Nondum tamen omnia, quae videor deprehendiſſe. Nam cum ibidem concludit *Demoſthenes*, et rem ad quandam quaſi ἀνακεφαλαίωσιν reducit, ibi *diſtinctionis*, *proprietatis* et *decoris* memor, accurate ſubiungit:

Τί προσῆκεν ἦν — τοῖς ὑπ' ἐμᾶ πεπραγμένοις θέσθαι τὸν Κτησιφῶντα ὄνομα; ἆρ' ὃ τὸν δῆμον ἐώρα τιθέμενον; ἆρ' ὃ τοὺς ὁμωμοκότας δικαστὰς; ἆρ' ὃ τὴν ἀληθειαν παρὰ πᾶσι βεβαιᾶσαν;

Non eſt vtique temere factum, quod ad Εἰσαγγελίαν, τὸν δῆμον, ad Γραφὰς, τὸν δικαστὴν, ad Εὐθύνας denique τὴν ἀληθειαν adcommodaret. Ita cum ſcripſit *Demoſthenes* 269. 2. Ἐξέλιπες ἐν ταῖς εὐθυναις, ἐν ταῖς γραφαις, ἐν ταῖς ἄλλαις κρισεσι, bene ſubiungit *Vlpianus*, ſc. εὐθυνη ἐστὶν, ὧν δημοσία τις ἐπισεύθη· γραφη ἐπὶ τῶν παρανόμων· κρισις δὲ ἐπὶ ἐγκλήματος. Ita ſcriptum eſt *c. Stephanum* II. 1131. 20. Μαρτυρεῖν γὰρ οἱ νόμοι οὐκ ἐῶσιν αὐτὸν αὑτῷ, οὔτ' ἐπὶ ταῖς γραφαις, οὔτ' ἐπὶ ταῖς δικαις, οὔτ' ἐν ταῖς εὐθυναις. Idem tamen 310. 4. huiuſce Orationis diſtinxit propius ad ea, quae proferimus, ſcil. Καὶ γραφας, εὐθυνας, εισαγγελιας, πάντα ταῦτα ἐπαγόντων μοι. Sed haec a me ſunt alio loco expendenda.

Atque iſti vſui, quem dixi, commode inſeruit Praepoſitio παρα. Quae comparationem quandam (*iuxtapoſitionem* vocant technice) repraeſentat: atque monet, rationem eſſe inſtitutam inter poenam et maleficium. Licet ergo haec et ſimilia in leuiori ſenſu nonnunquam accipiantur, et *ſtatim*, *confeſtim*, etc. ſignificent, nempe p. 303. 14. Διόπερ τοὺς παρ' αὐτα τα πραγ-

τα πραγματα ἐλέγχες φυγὼν — Et ſimiliter, modo, 230. 3. Ἐκ τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ, καὶ φυγὼν τὸς παρ' αυτα τα πραγματα ἐλέγχες, verumtamen ad noſtram ſententiam prope et probe accedit id, quod dicitur 262. 26. Φέρε δὴ παρα τετον, τὸν ἐκ τοῦ ἐμοῦ νόμου καταλογον: Age *conferas*, *adponas* vtriuſque noſtrum catalogum, vt quid interſit, diſpicere poſſimus. Eo igitur animo ſaepiſſime in his Orationibus reperitur παραναγινωσκειν· τοὺς νόμους ſc. τὰ ψηφίσματα, aut aliquid eiusmodi. Age recita cauſam, quae in ius deducitur, et *iuxta* quoque recita leges. Ὑπομνήσατ' αὐτὸν ἄνευ θορύβε τὸ σανίδιον λαβεῖν, καὶ τὸς νομὸς τῳ ψηφισματι παραναγνωναι. Aeſch. *c. Cteſiph.* 590. 3. Similiter p. 577. pen. ἀναγνώσεται ὑμῖν τὸ ψήφισμα· παραναγνωθι καὶ ὁ γέγραφε Κτησιφῶν. Adde eundem p. 241. 1. p. 268. 10. et notas ad loc. vbi Lector meus conſulere admonebatur, quae Vir doctiſſimus habiturus erat ad *Aeſchinem* p. 582. Cl. enim *Marklandus* in eo loco pro παλιν αναγινωσκειν, fretus iis exemplis, quibus in hac re modo vtimur, παραναγνωσκειν legi iuſſerat. Quod cum optima fide praeſtare potui, deterritus tamen iis verbis, quae ex *Polluce* ibidem adduxi, ab ea Correctione abſtinui, licet peritiſſime iudicauit Vir praeſtantiſſimus; atque ad eam normam, in qua iam laboramus, ſumma cum proprietate dici ab *Aeſchine* potuiſſet παραναγνωθι τὸς νόμος καὶ τὸ ψήφισμα. Denique ea Locutio extra Forum deprehenditur quoque: vt vbi ait *Demoſthenes* p. 315. 19. Φέρε δὴ καὶ τὰς τῶν λειτεργιῶν μαρτυρίας, ὧν λελειτόργηκα, ὑμῖν ἀναγνῶ πάσας· παραναγνωθι δὴ ἡμῖν καὶ σὺ τὰς ἠήσεις, ἃς ἐλυμάνθε. *Recitentur monumenta meorum in Remp. beneſactorum, et* vna quoque, iuxta, comparandi gratia, *Senarii, quos ille infelix Actor recitando labefactauit.* Porro: a παραναγινωσκειν recta deducimur ad παραγρα-

παραγραφεσθαι. Quod cum ſignificet, *non nude et ſimpliciter deſcribere*, verum eo animo, vt in contentionem veniat, atque ideo opponi poſſit, id quod deſcribitur, idcirco de *Exceptoriis* in Iure Attico vſurpatur, de qua re diſputaui ad Ariſtocrateae p. 629. 16. Haec autem ſi vere dicantur, et arbitror eſſe veriſſima, hallucinatur *Wolfius* aliquoties in vertendis noſtris Auctoribus. Ait *Aeſchines c. Cteſiph.* pag. 589. 2. *Quemadmodum in architectonica rectitudinem et obliquitatem diſcernimus, normam adplicando*, ἕτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων παράκειται κανὼν τὸ δικαίῳ, τουτὶ τὸ σανίδιον, ſc. haec Tabella litis inſtitutae, (Libellus) καὶ τὸ ψήφισμα, Decretum, quod tulit Cteſipho, καὶ οἱ παραγεγραμμενοι νόμοι, ſc. *Leges, quas deſcribi fecimus, iuxta apponi curauimus, et quibus, vt exceptoriis, vtimur contra ius, quod Cteſipho ſua rogatione ſtatui voluit.* Ita verto liberius, et iuſtius credo, quam *Wolfius*, qui habet miſerrima haec verba, ſcil. *leges, quibus fraus facta eſt.* Neque hilum proficit Interpres Etruſcus: *le leggi publicamente ſcritte.* Rurſus in hac oratione pag. 263. 19. Λόγων, ὃς ἕτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμενων νόμων: *de violatis legibus*, ait *Wolfius*: Et Ferrus, iam ſibi diſpar: *delle leggi ingiuſtamente ſcritte.* Neuter recte. Neque quidem *Scholiaſtes* ad locum: Qui quid intellexit per haec verba, νοθων νόμων, ὧν εἰσῆγεν Αἰσχίνης, παρ' ὃς παρέγραψα τὸ ψήφισμα, ipſe viderit. Tantum ſcio, locum ipſum non ab eo fuiſſe intellectum. TAYLOR.

229. 23. ὁ γὰρ δήπου κ. τ. λ.] Ita ſuum ſcholiolum curioſus aliquis lector adleuit ad oram Exemplaris *Altempſiani*: Ταῖς μὲν κατηγορίαις καὶ ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις πολιτικὸν ἦν τότε, καὶ δίκαιον ἅμα παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι· καὶ ὁ νῦν. ὁ γὰρ δύναται ἐκ τοῦ κρίνειν καὶ διώκειν ἐμὲ, ὥστε καταδικάσασθαι

σασθαι τὸν Κτησιφῶντα. *Wolfius*, perinde ac legiſſet: Εἰ γὰρ δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμὲ, ἐμὲ δ', εἴπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψατο, ita vertit: *Cum enim Cteſiphontem propter me perſequi iudicio poſſit, ipſi mihi profecto, ſi conuinci poſſe confideret, non pepercisſet.* Vehetus ita: *Non enim Cteſiphontem iure accuſare valet mea cauſa, me quidem ipſum ſi conuincere poſſe putaſſet, non accuſaſſet?* Etruſcus: *Perciothe non puo eſſer queſto, che egli per amor mio habbia accuſato Teſifonte; e me, ſe egli haueſſe ſperato di conuincermi, non mi haueſſe accuſato.* Alius: *Non enim vtique Cteſiphontem quidem poteſt iudicio perſequi propter me: me vero, ſiquidem conuincere exiſtimabat ipſum, non accuſaſſet:* Et ſimiliter *Lambinus.* Harum vero nulla Verſionum vel minimum ſenſum exhibet, neque ſi verba per ſe ipſa contemplemur, neque ſi eam relationem aut nexum, quem habere debent cum iis, quae praecedunt, aut iis, quae ſequuntur, et quem hodie infeliciter ſane interpellant. Ita Πόνος πόνῳ πόνον φέρει, et labes labi materiam praebet. Si hoc videbitur, dele: mox reſtituemus in ſuo loco. Vide ſtatim ad 230. 17. TAYLOR.

229. 24. ἐμὲ δ' — αὐτὸν.] ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὸν δὲ, Attica Tmeſi, et interpoſitis aliquot vocibus. WOLFIVS. Perperam.

vlt. καὶ τούτοις.] In pleriſque et melioribus, καὶ τοῦτοις ἐξῆν αὐτῳ πασι χρῆσθαι κατ' ἐμου. TAYLOR.

230. 17. ὑπερβολὴ — τοῦτό γε] Iſtam ὑπερβολὴν ἀδικίας, quam in *Aeſchine* reprehendit, potuit luculentius deſcripſiſſe, ſi comma iſtud turbulentum p. 229. 23. [ὦ γὰρ δήπου — οὐκ ἂν ἐγράψατο.] hic ſequeretur. Scil. *Vtrumque eſt ininſtum et inciuile, Cteſiphonti quidem* litem intendere: *me autem per totam cauſam* accuſare. *Meae enim Criminationes ad iſtius condemnationem pertingere non poſſunt aut debent*, οὐ γὰρ δήπου

δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύνασθαι διώκειν δι' ἐμέ. Illud prius: Proximum eſt, *neque rurſus confidit poſſe; vt me reum perageret, aliter contra me actionem inſtituiſſet, non contra Cteſiphontem:* vel, vt Graeca ſonant, ἐμὲ δ' εἴπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν, αὐτὸν ἂν ἐγράψατο. Nihil certius, quam vt ἐμὲ ad ἐξελέγχειν (vel vt Codd. *Vindob. Guelph.* et *Harl.* ἐξελεγξειν) iure ſit referendum, αὐτὸν ad ἐγράψατο. Et li non pro vero venditem, vero tamen ſimile haberi velim, erraticum iſtud Comma hic iure optimo ſiſti oporteri. Ita infauſtiſſimo huic Paragrapho valedicere liceat: quem alii forſan felicius vindicare poſſint; Nemo ſollicitius explorauit. TAYLOR.

230. 27. τῇ γὰρ Φωκικῇ κ. τ. λ.] Certatim hoc Comma a Rhetoricis laudatur, a *Quintiliano* V. 2. fin ab *Hermogene* pagg. 281. 286. 287. 307. a *Demetrio Phaler.* §. 322. 323. *Aquil. Rom.* pag. 16. TAYLOR.

p. 231. 5. Πελοπόννησος.] Vide *Longin.* Cap. 24. TAYLOR.

7. ἔθ' οἱ πρότερον κ. τ. λ.] Significat, τοῖς δεκαδάρχοις (de quibus vide *Iſocratis Panegyricum* et *Panathenaicum*) magiſtratum fuiſſe abrogatum. WOLFIVS.

8. ἄκριτος.] Vide *Harpocr.* in v. et *Suid.* qui per ἀδιάκριτον exponunt. Adde *H. Steph. Theſ. Gr. L.* T. II. col. 430. qui de vi et vſu iſtius vocabuli diſputat. Exponere liceat *Contentionem tacitam et obductam, quae nondum in apertum bellum erupit.* TAYLOR.

9. τοῖς ἄλλοις.] Reſcribe iuxta probatiſſima exemplaria, καὶ παρὰ τούτοις, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν Ἕλλησιν. Sunt autem *Reg.* α. *Guelph. Vindob. Aug.* et *Harl.* qui conſpirant amice. TAYLOR.

12. ἑαυτοὺς.] Iidem Codd. cum *Regg.* α. et β. habent ἀλλήλους. Tu diiudica. TAYLOR.

Ibid. ἐτάραττεν.] ἐξηράττεν, vel ἐπηράττεν, ab Ἀράττω. MARKLAND.

pag. 232. 6. ἀδὲν ἐϛι] ἀδέν ἐϛι τουτων δήπθ πρὸς ἐμέ, MSS. *Regg.* α. ε. *Aug. Harl. Vindob.* et *Guelph.* TAYLOR.

8. ὑπὲρ.] Omnes fere l. s. vno ore μνησθεὶς περὶ τῆς εἰρήνης. Sunt autem *Ven. Guelph. Aug. Ital. Vindob.* et *Parisienses Regii* α. β. ε. ζ. η. Adnotaui de hac re ad *Aeschinem* p. 452. 5. Noster quod in vna pagina, sc. 228. 4. ait: παρασῆσαι πᾶσιν ὑμῖν περὶ ταυτησὶ τῆς γραφῆς γνῶναι, idem v. 12. ἀλλοτριώτερον τῶν υπερ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούη μθ. Seruius ad *Virg.* IV. Aen. 233. SVPER *sua laude*] *Id est*, PRO *sua laude*, *et Graecum est Schema. Sic enim Demosthenes*, υπερ τθ̃ ϛεφάνθ, *id est*, Pro *Corona*. Ita minus erit necessarium semper ad emendationem confugere, sicubi hae voces turbari et inter se commisceri videantur. Vide Not. p. 522. 16. et p. 532. 9. TAYLOR.

12. διαῤῥαγῆς.] διαρραγεισης, *Regg.* α. γ. *Guelph. Harl. Vindob.* TAYLOR.

17. τολμᾷ] τολμαν *Ven.* et *Reg.* ζ. ετολμα *Guelph. Aug. Vind.* et ex *Regg. Parisiensibus* Cod. α. Neutrum credo necessarium. *Aesch. c. Ctesiph.* p. 610. 10. ὅτω γάρ ἐϛι δεινὸς — ωστε ἀκ αποχρη κ. τ. λ. Et Noster infra, 236. 19. ὅτω δ' ἦν ὁ Φίλιππος ἐν Φοίβῳ — ωστε πάλιν μισθουται τϛτονί. TAYLOR.

20. εἶτ' ὦ, τί ἂν εἰπὼν.] Recte hanc figuram dicendi cepit *Wolfius:* nonnullos perterrefecit. Neque bonus Etruscus vidit, quidnam rei hic ageretur. Suidas v. Ω μηδαμῶς. Τὸ τοιθ̃τον σχῆμα Αποσιώπησις λέγεται. ἔϛι καὶ παρὰ Δημοσθένει τὸ ὅμοιον. Ἀλλ' ὦ, τί ἄν τις σε εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι; Εἰρηκότος γὰρ αὐτθ̃ μηδαμῶς, εἶπεν, Ω μηδαμῶς. Vt postrema haec intelligantur, conferas *Aristoph. Acharn.* 333. ad quem verba haec olim adnotabantur, et cuius σχ. compilauit *Suidas*, vt solet. Adde *Hermog.* pag. 179. 352. TAYL.

232. 22.

232. 22. πρᾶξιν.] Quid ſi παρασκευὴν, *Apparatum?* Recte coniungitur cum voce συμμαχίαν. Et credo, tametſi neutiquam corroboretur a MStis, eam eſſe lectionem vnice veram. TAYLOR.

Ibid. ἐτραγῴδεις.] διετραγῴδεις Cod. *Reg.* ε. *Obſop.* et *Lindenb.* TAYLOR.

vlt. ταύτην.] leg. ταύτην τὴν φωνήν. εἰκότως. ἔστε γὰρ — WOLFIVS.

233. 1. ἀδεὶς.] Subiicitur in optimis Exemplaribus et plurimis, *Guelph. Harl. Vindob. Regg.* α. β. ε. ζ. et Edit. *Felician.* εικοτως. Recte. TAYLOR.

2. ἀδένα.] ἀδενας Codd. *Ven. Vindob. Guelph.* et *Regii*, α. γ. TAYLOR.

3. ἐξεληλεγμένοι.] Recte *Wolfius.* Item Etruſcus: *gran tempo era che ci erauamo chiariti de gli animi di tutti loro.* Plurimi offendunt: Ἀποδεδειγμένοι recte, Vlpian. TAYLOR.

6. ἄλλως.] Deeſt in MSS. α. ε. *Guelph. Harl. Vindob.* Caeteras etiam hic colligo varietates, quae ſunt paulo notabiliores. Mox v. 7. deeſt πρέσβεις in *Reg.* ε. Et v. 13. *Ven.* pro ἐβουλεύσθε, επρεσβευετε habet. Laudatur totum hoc Comma ab *Hermogene* περὶ μεθόδ. δεινότ. pag. 424. vbi vulgata lectio conſtantiſſime retinetur vbique. TAYLOR.

14. ἐξαρχῆς.] *Vlpianus* haec illuſtrat, *ad Demoſth.* π. Παραπρεσβ. pag. 369. 17. Vide *Aeſchin.* 448. 1. TAYLOR.

15. ἔστε τῶν ἄλλων ἀδὲν — ἀδὲν.] Licet Graeci negatiuis ſaepenumero gaudeant, (de qua re *Priſcian.* col. 1196. Vide ſupra pag. 226. 15. huiuſce Orationis) haec tamen omnem modum ſuperant, et prius οὐδὲν recte ideo abeſt a Codd. *Regg.* α. ε. η. *Aug. Harl.* et *Vindob.* TAYLOR.

16. δείκνυται.] Φαίνεται *Guelph.* et *Vindob.* Quod ſatius eſt. Modo pro ἑκάτερος, εκαστος iidem: et

proxime pro εἴσεσθε, ὄψεσθε *Guelph. Reg. α. Aug. Harl. Vindob.* TAYLOR.

233. 24. ὄρκους.] Additum eſt in nonnullis Exemplaribus, ſcil. iisdem, quae modo citaui, καὶ τοὺς ὄρκους τὴν ταχίστην ἀπολαμβάνειν. Quōd *Simo Fabricius*, qui *Auguſtanum* Codicem excuſit, irrepſiſſe arbitratur huc ex ſuperioribus. Id quod ego veriſimile eſſe credo. Vel potuit etiam ex inferioribus. Vide p. 234. 8. TAYLOR.

p. 234. 4. ὅσα.] F. οσ' ἄν. MARKLAND.

12. Σέβριον — Μύρτιον.] Vide *Valeſ.* ad *Harp.* pagg. 288. et 130. Μυρτηνον *Guelph. Harl. Regg. α. ε.* Quo fere pacto legit *Harpocratio.* Neque longe abeſt Μυρτεγον *Ven.* neque Μυρτηκον Cod. *Aug.* Vide *Harpoc.* v. Μυρτανὸν, et Suid. v. Μυρτώνιον *Meurſ.* VI. *Attic. Lect.* 28. TAYL.

24. ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν] ἀντὶ τῶ δυοῖν ὀβολοῖν, pro genitiuo pretii, vt ὁ Δημοσθένης πέντε ταλάντων σιγῆσαι λέγεται. WOLFIVS.

Ibid. Vide *Etymol. M.* v. Θεωρικὸν ἀργύριον, vbi hunc locum citat et illuſtrat, *Caſaubon.* item ad *Theophraſt. Charact.* pag. 100. Edit. Needham. TAYLOR.

pen. παρέβη.] εκων παρέβη Cod. *Reg. Pariſ. ε.* TAYLOR.

p. 235. 2. επι αρχοντος Μνησιφιλου.] Mneſiphilus Archon Eponymus non inuenitur in *Olympiadum Recenſione*, nec apud *Diodorum.* Sed hoc anno videtur Theophilus fuiſſe Archon Eponymus. At idem Mneſiphilus repetitur in alio pſephiſmate infra pag. 238. 1. Item pluribus in locis infra nomina Archontum praefixa decretis non concordant cum anno Eponymorum. Ideo dubita, an nomina Eponymorum praefigi ſolerent decretis eiusdem anni, an vero alterius Archontis nomen, qui praeſidebat eccleſiae et ſuffragiis. Erant enim Archontes IX. numero. Ideo ἐπέχω. PALMER.

235. 2.

235. 2. *Εκατομβαιωνος ενη και νεα.*] Εἴτε τῇ τριακάδι Ἑκατομβαιῶνος, ὅπερ εἰκότερον· εἴτε [τῇ νουμηνίᾳ. Melanchtho: *Menſis Iunii die primo.* Perionius: *Pridie Cal. Iulii.* Meletus: *vltimo die menſis Hecatombaeonis.* WOLFIVS.

Ibid. Mneſiphilus Praetor in *Faſtis Atticis* non occurrit. Et memini me alibi monuiſſe, plures iſtius Farinae in hac vnica oratione occurrere, (ſcil. in Decretis, quae recitantur a ſcriba, aliisque monumentis publicis) quam in quouis vno libro, qui a vetuſtate deſcenderit. Neſcimus, inquam, quis fuerit ille *Demonicus*, qui memoratur, p. 265. *Euthycles*, p. 266. *Heropythus*, p. 282. *Mneſithides*, p. 279. *Nauſicles*, p. 288. *Neocles*, p. 249. *Nicias*, p. 272. *Polycles*, p. 261. *Nicocles*, p. 250. Quos omnes, inquam, neſcit Chronologia Attica, ſimiliter atque hunc *Mneſiphilum*, qui rurſus occurrit infra, p. 238. 1. Non audeo ſane haec Monumenta inſimulare, aut eorum derogare fidei. Totam fere Iurisprudentiam Atticam, quae hodie remanet, ea res quaſi radicitus euelleret. Sunt tamen ex his Actis alia aliis ſuſpectiora. Suſpectorum tamen numero ideo accenſeri non debet Decretum hoc, in quo haeremus. Nam in vulgata ſerie Praetorum Athenienſium *Eponymorum*, quam hodie habemus, et quae multos annos complectitur, fieri vix potuit, vt ne vnus ſuum haberet, vel *Vicarium*, vel quouis modo *Subſtitutum*. Quali quidem artificio, ſeu malis, *honeſta ratione*, huic difficultati Archontum *Pſeudonymorum* iamdiu eſt reſponſum. Atque ei Quaeſtioni eruditiſſimus longe *Corſinius* Diſſertationem VIII. *Faſtorum Atticorum* aſſignauit, in qua omnium iſtiusmodi *Archontum Series atque Aetas demonſtratur.* Age autem: maius opus mouetur. Res enim geſtas de *Legatione obita*, *de clade Phocenſium* etc. vno et conſtanti tenore narrant oratores noſtri, (neque enim vnquam vel leuiſſime diſſident): verum cum de iis ipſis rebus *Acta publica* perſpiciamus, quae hic et pag. 238. re

cenſentur, in alia anni parte, incredibili diſcrepantia, eas res geſtas et concluſas eſſe deprehendimus. Primum igitur eam ſeriem Temporis deſcribo, qua ab *Aeſchine* et *Demoſthene* traduntur eſſe tranſactae:

OLYMP. CVIII. 2.

PRAETORE ATHENIS THEMISTOCLE.

Aeſch. c. Cteſiph. pag. 450. vlt.

Philocrates decretum tulit, vt X. Legati ad Philippum mitterentur de pace ineunda: quique eum orent, vt ſuos quoque legatos cum plena poteſtate viciſſim Athenas mitteret ad eam rem tranſigendam. Eunt. Impetrant. Redeunt domum.

Argumentum Orationis Demoſthenis π. Παραπρεσβ. Secundum.

Aeſchines c. Cteſiph. pag. 450. et paſſim.

Demoſth. pro Cor. pag. 231. vlt.

MENSIS

ELAPHEBOLIO = MARTIVS

praeterpropter.

VIII. Asclepia Feſtum. Concio. Decretum Demoſthenis de recipiendis Philippi legatis.

Aeſchines c. Cteſiph. pag. 455. vlt.

Id. pag. 234. 6.

XVII. Dionysia in Vrbe.

Aeſch. 458. 3. 241. 3.

XVIII. Pax cum Philippo ſancita.

Aeſchines ibid.

XIX. Societas etiam, ſiue Συμμαχία, inita cum Philippo.

Aeſchines ibid.

Dem. π. Παραπρεσβ. 359. 6.

XXIV.

XXIV. Concio. Demoſthenes Proëdrus. Philocratis Decretum. Socii Athenienſium, qui aderant, iureiurando pacem confirmant cum legatis Philippi.

Aeſchines π. Παραπρεσβ. p. 259. 267.
Id. c. Cteſiph. pag. 462.

Hoc die, vel nudiustertius potius, iuxta *Corſinium*, die ſcil. XXII. decernuntur Legati ad exigendum pariter a Philippo iusiurandum. Poteſt tamen fieri, vt die huius Menſis XIX. ea res tranſigeretur. Idque conſtare arbitror ex Decreto ipſo, in quo verſamur. Et quid tam veriſimile, vt die craſtino iſtius diei, quo Pax cum Philippo rata eſt et ſancita, iterum Concione ſiue Senatu habito, quod factum eſſe nouimus, vellent iuberent Athenienſes decerni legatos ad Philippi fidem de ea re iureiurando poſtulandam?

XXV. Cerſobleptes imperio exuitur a Philippo.

Aeſch. π. Παραπρεσβ. 267. vlt.

MVNYCHIO = APRILIS.

III. Decernitur, vt Legati confeſtim, et ſine mora, proficiſcantur.

Demoſth. 234. 10.
Aeſchin. 268. 8.

Abſunt Legati per Spatium trimeſtre.

Demoſth. 359. 8. 235. 22.

THARGELIO = MAIVS.

SCIRRHOPHORIO = IVNIVS.

XIII. Redeunt Legati.

Demoſth. π. Παραπρεσβ. 359. 9.

XVI. Concio. Renunciatur Legatio.

Id. ibid. 359. 14.

XXIII. Interitus Phocenſium.
Idem 359. 19.

XXVII. Senatus in Piraeo. Nunciatur Athenis Clades Phocenſium.
Idem 359. pen.

Bene eſt: Conſpirant feliciter. Age autem: Videamus, quid *Monumenta* publica, quid *Decreta* αὐτολεξεὶ recenſita:

HECATOMBAEO = IVLIVS.

PRAETORE ATHENIS MNESIPHILO.

XXIX. Decretum de Legatis, qui iusiurandum a Philippo exigerent.
Demoſth. pro Cteſiph. pag. 235. 1.

METAGITNIO = AVGVSTVS.

BOEDROMIO = SEPTEMBER.

MAEMACTERIO = OCTOBER.

XXI. Decretum Callisthenis, de Ciuitate tutanda, audita Athenis Phocenſium clade. *Demoſth.* pag. 238. 1.

Ergo Decretum de maturanda Legatione ad exigendum a Philippo iusiurandum, quod narrant Scriptores latum eſſe III. *Munychionis*, (ſiue fuerit Decretum de conſtituendis legatis, quod latum eſſe vidimus menſe priore exeunte, ſc. die XXII. *Elaphebolionis*, vel etiam XIX.) iam non eo menſe, aut die, verum, ſi fides habenda ſit Decreti verbis diſertis, quae producuntur hic p. 235. 2. *Hecatombaeonis die poſtremo*, ſiue XIX. latum erat. Porro autem Decretum a Calliſthene de excubiis latum, in ſumma trepidatione ciuium ob deletam vrbem Phocenſium, ponunt *Illi* contigiſſe *Scirrhophorionis die* XXVII: Hoc vero *Maemacterionis die* XXI.

Quid

Quid de his turbis Chronologicis fiet? Certe ad eas moleſtias tollendas vtile et expeditum eſſet Commentum (eo tamen non vtor) Stratoclis cuiusdam, vt memoriae traditur a *Plutarcho*, qui, vt *Demetrium* captaret *Poliorceten*, tali conſilio Kalendarium Atticum mutauit. Demetrius Athenas menſe Munychione appulſus Myſteriis initiari voluit. Id lege non licuit, niſi priuatis et minoribus, quae menſe Antheſterione celebrabantur, prius fuiſſet receptus; poſt id tempus, eoſque ritus, menſe demum Boedromione, *magna* illa, vt vocantur, *vota* ſuſcepturus. Quid ergo fieret? Tulit Populus, hoc, quem dixi, ſuaſore, vt Munychio, pro hac vice, Antheſterio: deinde peractis ſacris, quae iſti Menſi competebant, protinus Boëdromio vocaretur. Verum eo conſilio, atque iis technis, inquam, non vtor. Eruditiſſimus *Corſinius* in *Faſtis Atticis*, *Diſſertat.* III. §. 17. haec duo Monumenta publica emendat iuxta normam et ſeriem iſtam Temporum, quam prius exhibuimus, reſcribens, hic ſcil. 235. 2. pro Ἑκατομβαιῶνος ἕνη καὶ νέᾳ Μουνυχιῶνος τριτη, aut potius Ἐλαφηβολιῶνος ΦθΙνοντος εννατη. Rurſus 238. 3. pro Μαιμακτηριῶνος δεκάτη ἀπιόντος reſcribit Idem Σκιροφοριῶνος τετραδὶ ΦθΙνόντος. Adde eundem *Diſſert.* II. §. 15. Veruntamen, cum expreſſe exarentur in vtroque loco, verbisque diſertiſſimis, Menſium Dierumque nomina, quae non facile, vel ob literarum ductum, vel ob ſoni ſimilitudinem a librariis et deſcriptoribus permutari poterant: Cum, ſi quid erat innouandum, Narratio potius ad Regiſtrum conformanda erat, quam *Hoc* ab *Illa* emendandum: Cum nullus Textus ſacer eſſe poteſt, ſi verba Supputationis tam diſtincte enarrata, et tanta fide membranarum munita, in tam aliena et tam diſparia protinus mutarentur, eo fine, vt vnus ex vtroque loco computus elicerctur: Cum denique non temere, non caſu, aut exemplarium vi-

tio, ſed ſummo conſilio factum eſſe deprehendimus, vt ſimile pene interuallum temporis intercederet inter *Decretum de conſtituendis Legatis* et *Decretum de vigiliis habendis*, quale iuxta hiſtoriam intercedere neceſſe fuit, quemcunque demum computum iniueris: id eſt, ſiue id fiat iuxta *ſuperiorem* calculum, quem ex Oratorum verbis elicimus, ſiue iuxta *poſteriorem*, quem Decreti verba repraeſentant: Cum ita, inquam, ſe res habeat, nollem ſane, pace eruditiſſimi atque amiciſſimi Viri dixerim, eam defenſionem fuiſſe paratam, licet nonnulli fortaſſe, qui noſtram legerint, neque probabiliorem multo, neque elegantiorem aut accuratiorem exiſtimauerint. Hoc vero vt felicius expedire poſſim, liceat repetere atque ingeminare, quae nuperrime dixi, ſcil. *poſteriorem* calculum feliciter ſatis eſſe ſubductum, neque temere factum videri, aut talem, quem a temerario, aut bſcitante Scriba profectum deprehenderis. Quid enim? In ſuperiori Computo excitantur Legati ad proficiſcendum, *Munychionis die III.* proficiſcuntur. Spatium vltra bimeſtre terunt. Et paulo poſt reditum, ſcil. *Scirrhophorionis die XXVII.* narratur Athenis clades Phocenſium. Quod interuallum eſt dierum circiter LXXXIII. Iam autem, ſi iuxta *hunc* Computum numeres, ſcil. ab *Hecatombaeonis die vltimo*, ad *Maemacterionis diem XXI.* Dies iterum ſunt LXXX. leuiſſima, vel potius nulla, differentia. Vtrinque ergo conueniunt Rationes, atque accuratius quidem, quam in tali re fas erat exſpectare. Aliquid igitur latet, quod iis, quas dixi, machinis expugnari non poteſt. Et profecto, ſi Kalendarii Attici Ratio vna fuiſſet et perpetua, neque ſtilo renouata, neque interdum ad *Solis Lunaeque vias*, atque ad accuratiorem amuſſim diligenter reformata, crediderim illud fuiſſe inexpugnabile. Verum ſolebat id aliquoties fieri: atque Anno Ciuili Athenienſium, qui indiligenter ſatis erat confectus, vti opus erat maxime,

xime, ita vſu venit ſaepiſſime, vt Intercalationibus, nouiſque Supputationum artibus, priſtinam antiquamque formam, moremque numerandi, ſubinde verteret. Ea ratione contigiſſe potuit, vt, immutata paulatim facie Computi Ciuilis, ſiue, quod verum eſſe arbitror, id auctoritate publica ſimul factum fuerit, praeter ἀρχαίαν illam, et vetuſtam horum Oratorum Ἐκδοσιν, quae iuxta eorum aetatem deſcribi poterat, prodiret illa, quam δημώδη *Vlpianus* vocat, (de quibus ſupra ad hanc Orationem verba habuimus) ad *vulgarem* ſc. vſum concinnata, atque ad eam Faſtorum rationem adcommodata, quae tum increbeſcebat, et vſu quotidiano peruulgabatur. Vnde non alia et diuerſa anni parte hae res geri deſcribuntur, in vtroque Calculo, ſiue Kalendario, ſc. *de profectione Legatorum*, et *de excidio Phocenſium*; neque aliter ſcribunt Oratores, aliter loquuntur Monumenta publica: Sed vterque Computus verus eſſe potuit, ſi Aeram in vno caſu *antiquiorem*, in altero *vulgarem* inſpicias. Exemplo populari illuſtrabo: Ego, qui hunc Commentarium ſcribo *Aprilis die II.* puta, Anni Anglicani MDCCLVII. ſi ante quinquennium hoc ſcripſiſſem, (quod oportuit fortaſſe, et potui, ſi hoc ſolo labore defunctus eſſem) non vtique *dediſſem* eo menſe atque die, quo iam vtor, verum *Martii die XXII.* Ita tulit Vtilitas publica, et Kalendarii noſtri Redintegratio. Ad Kalendarium Atticum reuertor. Inconſtantiam Annorum Graecorum multa arguunt. Ante Olymp. LXXVII. a Gamelione menſe ordiebatur Annus Athenienſium, circa ſolſtitium hibernum, poſt ea tempora, ab Hecatombaeone, diuerſa et oppoſita anni parte. Neque eo ritu ſemper deprehendimus *magnos procedere Menſes.* Nam ex Marmore *Sponiano*, in *Populis Attic.* Artic. 4. ſolerter argumentatur optimus *Corſinius Faſt. Attic.* Diſſert. XIV. §. 6. menſium ordinem ea aetate, qua Saxum iſtud exara-

 batur,

batur, non ab Hecatombaeone, ſed a Boëdromione potius profluxiſſe. Quod ſi illa Computandi Ratio inuecta erat, ob diſcordiam Temporum Tempeſtatumque, ex imperitia Atticae Chronologiae enatam, quis non videt, Hypotheſi noſtrae multum roboris accedere? Praeterea: Inualuit diutius, vt nouus Annus hoc ordine procederet, ſc.

Hecatombaeo.
Metagitnio.
Boëdromio.
Maemacterio.
Pyanepſio.

Et iuxta illam ſane periodum, iure optimo, per totam hanc diſputationem calculum meum conſtitui. Deinde Menſes illi 4. et 5. locum inter ſe permutarunt:

Hecatombaeo.
Metagitnio.
Boëdromio.
Pyanepſio.
Maemacterio.

Et in ea conſequentia memorantur ab Antiquioribus, ab *Harpocratione* videlicet, qui Maemacterionem *quintum* menſem appellat: eumque ordinem ſeruarunt Marmora et Inſcriptiones ſatis antiquae. Vid. *Dodwell. de Cyclis.* Diſſert. II. §. 5. et 16. et *Corſinium* l. c. Porro autem: In Saxo illo, quod deſcripſit *Sponius*, iam a me memorato, Ordo Menſium ita inſtituitur:

Boëdromio.
Pyanepſio.
Maemacterio.
Poſideo I.
Poſideo II.
Gamelio.
Antheſterio.
Munychio.

Thar-

Thargelio.
Scirrhophorio.
Hecatombaeo.
Metagitnio.

Ecce *Poſideo* bis ponitur, et *Elaphebolio* deeſt. Et quanquam ea res expedita ſit a viris doctis, ex intercalandi ratione, atque ex Anni Embolimaei natura, veruntamen Inconſtantia et nimia Incertitudo iſtius Kalendarii ſatis inde patet. Pergo autem: Athenienſium Faſti non adeo Menſium ratione, quam Prytaniarum ſerie deducebantur. Prytania autem fuit Spacium illud Temporis, quo vnaquaeque Tribus, quae X. numero erant, in Senatu praeſidebat, pro totius Anni portione. Conſtat autem, non longe poſt aetatem *Demoſthenis*, ſc. Olymp. CXVIII. inclinatis rebus Athenienſium, duas nouas fuiſſe Tribus adiectas, *Antigonida* atque *Demetriada*, in memoriam Demetrii, qui Athenis eo tempore potitus eſt, eiusque patris Antigoni: Eae autem, tempore procedente, illa *Attalis*, haec *Ptolemais* ab Attalo et Ptolemaeo Regibus nominabantur. Verum omiſſa omni argumentatione, quae ab auctis Tribubus ad Kalendarii innouationem deduci poterat, ad id, quod potius eſt et propius, feſtino. In Decreto illo de legatis excitandis, in hac noſtra Oratione, pag. 235. 3. vbi legitur *Φυλῆς πρυτανευούσης Πανδιονιδος*, in exemplari *Regio Pariſienſi* quinto, ſiue litera *ε* denotato, (quod ſingulari admodum ratione deſcribitur, et a caeteris omnibus longe diſtare ſolet, quaſi ex quadam proſapia deductum, quae nullam aliam vel genere vel propinquitate attingit) in eo, inquam, exarari videmus non *Φυλῆς πρυτανευούσης Πανδιονιδος*, ſed *Φυλῆς πρυτανευούσις Διονυσιδος*, vel *Διονυσιαδος*. Iſtiusmodi quidem Tribus alibi nunquam, quod ſciam, memoratur, non certe inter denas illas, quae ab vltima vetuſtate vigebant: non in iis, quae poſtea

poſtea additae fuerunt in honorem eorum, qui Athenas vel armis vicerunt, vel beneficiis demerebantur, quales modo vidimus. Verum auctoritate iſtius Exemplaris abunde conſtat, et Tribum fuiſſe *Dionyſida*, vel *Dionyſiada*, a Dionyſio, quem neſcimus, nominatam, et quae Pandionidis locum in curia occupaſſe videtur. Id vt a meo lectore impetrem, nullum erit negotium. Ante *Sponii* aetatem nemo erat quiſquam, qui de Tribu *Hadrianide* Athenis inaudiuerit. Poſtea vnius marmoris fide nititur iſtius Tribus hiſtoria, et nemo eſt, qui eam auctoritatem in dubium vocare velit. Sero igitur deſcribebantur ea Exemplaria, quae decreta publica in Orationibus hiſce complectuntur: Sero ſane ea Exemplarium Familia, ex qua originem duxit Cod. MS. *Regius*, de quo agitur. Exarabantur ſc. ad Faſtorum aeram *vulgarem*, ad *popularem* Tribuum recenſionem, ad ſeram, atque, vt ita dicam, *moderniorem*, Reip. habendae rationem, ad vſum *communem* et *publicum*, ea denique fide, iis ratiqnibus, ea arte, vt Ἐκδοσις δημωδης reuera eſſe poterat, atque ita nominaretur. Hiſce a me obſeruatis vnum atque alterum addere liceat. Haec, et eiusmodi *Phephiſmata*, *Leges* et *Monumenta* aliquando in antiquis Membranis deſunt, aliquando in margine minio aut atramento deſcribuntur, vti *Lindenbrogiano* noſtro MSto contigit. Ita quidem, ſi verba *Lindenbrogii* rite interpretor: Τοῦτο τὸ ψήφισμα λείπει ἐν παλαιῷ (quod ſimiliter verum eſt de *omnibus*) ἀλλ' ἐν σελιδι, ὥσπερ ἄλλα τινὸς ἀναγιγνώσκεται. Doctiſſimus ergo *Contarenus*, qui in *Variis Lectionibus* diſputat de fide huius Pſephiſmatis, tum quia Praetore latum eſſe dicitur, qui Faſtis ignoratur; tum quia has turbas Chronologicas dederit, in quibus extricandis iam occupamur; poſtremo denique quoniam in eo de *quinis* ſolummodo Legatis agitur, cum *decem* fuiſſe perhibentur, potuit ſubleſtam et hanc quoque fidem

fidem ſuis ſuſpicionibus addidiſſe, quoniam e marginali atque aliena manu proficiſci videtur. Verum, vt dixi, latius ſerperet ea Dubitatio, et multum detraheret ex auctoritate eorum Actorum, quibus hodie fere innititur Attica Iurisprudentia. Et obtinere quidem pluries animaduerti, vt vna MStorum Series et Familia ſine publicis iſtis Inſtrumentis deduceretur, alia in margine haberet deſcripta? quae deinde in Textum inſinuarentur. Alterum, quod dico, eſt eiusmodi. Cum in Cod. noſtro *Vindob.* ad vocem Ἑκατομβαιῶνος adnotatur, expoſitionis loco, Μαρτίᾳ, eumque computum vt plurimum teneat *Vlpianus*, ideoque a viris eruditis corrigi ſolet, potuerunt tamen haec eſſe veriora iuxta Chronologiam, quae iſta aetate obtinuit, ſc. redintegrato Kalendario Athenienſium; et iuxta meam Hypotheſin fieri potuit, vt verna Ἰσημερία, quae apud priſcos Athenienſes in *Elaphebolionem* incidebat, iam, nouo ordine introducto, iuxta *Hecatombaeonem* caderet. Verum haec non conſtanter dico. Neque enim ſemper ſecum concordat *Vlpianus*, neque eius conſpirant Exemplaria. TAYLOR.

235. 6. πρὸς Ἀθηναίους.] Deſunt haec Verba in Codd. *Ven. Guelph. Harl. Vindob. Lind.* et *Regg. α. ε.* Et in iisdem fere poſt συνθήκας legimus πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον. TAYLOR.

7. δεδοχθαι] Vide ſecundum Argumentum huiuſce Orationis, pag. 223. 15. vbi δεδοχθαι itidem exarari fecit *Wolfius*, contra fidem Impreſſorum MStorumque. Hic Cod. *Guelph.* δεδοχθω habet, vt ibi conſtantiſſime deſcribebatur. Ita etiam *Vindob.* noſtet. Vide *Demoſt.* 253. 23. 256. 5. 265. 23. 266. 24. *Aeſch.* π. Παραπρεσβ. pag. 240. 6. Et vtraque Lectio proba eſſe poterit. Cum *Infinitiue* dicitur (δεδοχθαι, *Placere.*) talis eſt conſtructio, qualem video in *Rogatione* inferius producta pag. 249. 19. vbi *Clauſula,*

ſula, quam *Legislatiuam* vocant in noſtro Iure, ita concipitur: *επιμεληθηναι τὰς Πρυτάνεις καὶ τὰς στρατηγάς*. Iſtud etiam addere liceat: Vbicunque legitur *δεδοκται* (nam et hoc legitur quoque, vt in celeberrimo iſto *ψηφίσματι Demoſthenis* infra 289. 25. et pariter apud *Lucianum* in *Timone* §. 51.) ibi ſane leuiſſima et facillima emendatione, reponerem *δεδοχθαι*. Nam verbis, vt aiunt, *precatiuis*, non *categoricis*, aut *enunciatiuis*, Rogationes concipi ſolent, vt earum fert natura. TAYLOR.

235. 15. *συμπεριλαμβανοντας*] *συμπαραλαμβανοντας* Codd. *Guelph. Vindob. Aug.* et *α*. Vide 239. 7. 251. 9. TAYLOR.

16. *πρεσβεις*] *Απορητέον περὶ τῦ τῶν πρέσβεων ἀριθμῦ*. *Altemps.* TAYLOR.

20. *τὸ*] *τῳ Φιλίππῳ ζητῦντος* Editi conſtanter. *το Φιλιππου Lind. Ven. Harl. τα του Φιλιππου Guelph. το του Φιλιππου Vindob. Aug.* et ita citat *Hermog.* pag. 294. Denique MSS. *Felician.* vti a *Wolfio* nobiſque editur. TAYLOR.

22. *καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ*] *ἀντὶ τῦ ἐκάθηντο*. WOLFIVS.

Ibid. *καθῆντο*] *Κάθησο κάλλιον, ἢ Κάθῃ. καὶ Καθῆσο, ἢ Εκάθητο. Αριστείδης· δικαστὴς αὐτὸς τῷ Περικλεῖ καθῆσο. καὶ καθηντο, ἢ Εκάθηντο. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· καθηντο ἐκπεπληγμένοι. καὶ Καθῆσθαι, ὃ Καθεσθῆναι*. T. Magiſter. *Κάθηντο* edebatur a *Morelio*: quod ab *Vlpiano* defenditur. *εκαθηντο* habet Cod. *Auguſt.* Priſcianus, qui haec verba citat, Auctoris nomine diſſimulato, legit *εκαθηντο*. Vide lib. 18. col. 1177. TAYLOR.

25. *μᾶλλον*] *ομοιως* libri nonnulli ex melioribus, *Ven. Guelph. Reg. α.* et *Aug.* Quod *Simoni Fabricio* diſplicuit: Ego non intelligo. TAYLOR.

28. *ἡμῶν*] *υμων Guelph.* et *Reg. ε.* TAYLOR.

Pag. 256. 8. ὡμολόγησε] Codd. vno ore ωμοσε, *Ven. Guelph. Obſop. Aug. Ital. Harl. Vindob.* et *Regii* α. β. ε. Vide notata ad *Lyſiam*, pag. 194. Edit. Lond. Animaduertet Lector meus, in nonnullis, qui legunt ὤμοσε, deeſſe ἔξειν. Sunt ſcil. *Guelph. Harl. Vind.* et Cod. α. TAYLOR.

Ibid. προλαβὼν] προσλαβων *Harl. Vind. Regg.* α. ε. TAYLOR.

11. μὴ ἀπίωσιν ἐκ Μακεδονίας] Sc. οἱ πρέσβεις Alii eoſdem decem, qui in prima legatione fuerint, et in hac vna cum Demoſthene fuiſſe tradunt, et legunt απιωμεν: quaecunque ratio aut cauſa ſit, vt hic tantum quinque legati nominentur. Vide τὸν περὶ Παραπρεσβ. Δημοσθένους. Etſi difficillimum eſt, ἐκ τῶν ῥητορικῶν ψευδολογιῶν τἀληθὲς ἐξευρεῖν. ὁ μὲν γάρ φησιν, ὁ δ' ὃ φησιν. ἄμφω κακοῖν κορύκιον κακὼ ὠὼ ὄντε. WOLFIVS.

Ibid. ἀπίωσιν.] απιωμεν *Guelph. Aug. Vindob.* cum *Reg.* α. Quod notari velim. In ea claſſe eſt Cod. *Ven.* qui habet, ſed inemendatius, απιῶμεν. Vide infra Not. ad v. 17. TAYLOR.

Ibid. στρατείας.] στρατιας *Guelph.* et *Reg.* α. Vide Cl. *Marklandum* ad π. Παραπρεσβ. 341. TAYLOR.

13. αὐτῶν.] ημων *Guelph. Aug. Vind.* Pariter Cod. *Reg.* α. ſed inaccuratius, εμων. TAYLOR.

Ibid. μέλλει καὶ παρασκευάζεται.] ἀπὸ κοινοῦ, μέλλει πορεύεσθαι, τὸ πορεύσεται, καὶ παρασκευάζεται πρὸς τὸ πορεύεσθαι. Hoc noto, ne quis τὸ μέλλει, vt I. *Philippica*, ἀντὶ τοῦ ἀναβάλλεται καὶ χρονίζει accipiat. WOLFIVS.

14. ἐξέλθοιτε.] Codd. MSti *Vindob.* et *Guelph.* εξελθετε. Quod quale tibi videatur, neſcio. Interea non dubito, quin exaratum fuerit olim εξελθητε. Sequitur enim in iisdem, nec non *Harl. Aug.* et *Reg.* α. eadem

eadem ſyntaxi, κλεισητε. Sequitur item in *Guelph.* ſed ſolo, ακουητε pariter et εχητε. TAYLOR.

236. 16. πορθμὸν.] τὴν ξενὴν θάλασσαν. WOLFIVS.

Ibid. Cl. *Wolfius*, vocem hanc, vti *Appellatiuam*, vt dicitur, et hic et alibi excudit. Nempe pro *freto* ſumſit, vti ex eius annotatione liquet, tametſi non eadem mente interpretetur. Credo equidem hic intelligi *anguſtum* iſtud *mare*, vulgo *the Streights*, quod Euboeam a Terra continenti diuidit. Erat tamen etiam Ciuitas eo nomine, ſeu Promontorium, iſtius Inſulae. *Vlpian.* ad *Philip.* III. Πορθμός. Επήνειον (corrige επινειον) τῆς Ερετρίας, ὁμωνύμως δὲ ἐκλήθη τῷ πελάγει τῷ μεταξὺ αὐτῆ καὶ Αθηνῶν. Et confirmat Textus *Demoſthenis*, ad quem illa verba *Vlpiani* adnotantur, ſcil. πέμπει δὲ ξένους, τοὺς μὲν εἰς Πορθμὸν, τὸν δῆμον ἐκβαλεῖντας τῶν Ερετριέων. Adde *Vlpianum* iterum ad *Demoſth.* π. Παραπρεσβ. pag. 368. 23. Ita infra, καταλαμβάνων Ωρεὸν, καὶ κατασκάπτων Πορθμὸν. 248. 15. Ad quem, vt arbitror, locum alludunt *Suidas* et *Harpocratio*, cum Porthmum, Euboeae *ciuitatem* ex Oratione *de Corona* excitant. Codd. MSS. *Guelph. Aug.* et α. *Regiorum*, pro πορθμὸν, τοπον. Quod non ſatis intelligo, niſi eſſet Notulae aut Scholii initium, quod vlterius non eſſet productum. TAYL.

17. ὑμῖν.] ὑμῶν *Guelph.* Id erat ημων, vt liquide *Aug.* α. ζ. atque idcirco τούτων in aliquibus deſiderabatur. Hoc adnoto propter illam ſedulitatem, qua nonnulli Codd. de his Legatis in *prima* perſona, nonnulli conſtantiſſime in *tertia* loquuntur. Hoc nihili non erat. Aliter, et, vt arbitror perperam, hae accepit *Vlpianus*: Σκόπει τῷ λόγῳ τὴν ἀσφάλειαν, ὅτι, ἡνίκα μὲν περὶ προδοσίας ἦν ἡ μνήμη, τὸ ωιεται πρὸς αὐτὸν (lege πρὲ αυτων) εἶπεν, ὡς ἐκ ὧν αὐτὸς πρεσβευτής· ὅτι δὲ κακὸν ἀδὲν ἦν, συνῆψεν ἑα τὸν ειπων, ὅπως μὴ ἀπίωσιν (lege απιωμεν) ἐκ Μακεδονίας. Ita ille

ille ad has voces v. 10. *πάλιν ὠνεῖται παρ' αὐτῶν.* Mirandum ſane, atque iis, qui membranas tractare non conſueſcunt, incredibile dictu videri poteſt, adeo hallucinari potuiſſe librarios, tantam in deſcribendo fieri peruerſitatem, vt *duplicem* in vna ſententiola deſcribenda errorem errarent, neque eum leuem, aut condonandum, ſed in altero loco, ex duabus lectionibus eam potiſſimum ſumerent, quae *Vlpiani* criſin confodiat. Certe in illo articulo oculatiores eſſe debuerunt. Nihil enim magis ridiculum eſſe potuit, quam Vox *απιωσιν* in illo loco Scholiaſtae. TAYLOR.

236. 21. *ψηφίσαισθε.*] *ψηφισεσθε Ven. ψηφισησθε Guelph. Harl.* et *α. ε. Regiorum.* Mox *εκφυγη ε.* et *μισθωσθαι η.* Vide ſupra ad 232. 16. TAYLOR.

237. 2. *καὐμοὶ.*] *καμε* MSS. *Guelph. Aug. Vindob.* Modo autem *Guelph. Harl. Vindob.* et *ε. κατηγορεμενων,* (Vide ad p. 227. 13. notata) iidemque fere cum *α.* et *γ. Lutecianis, απεκρινασθαι.* TAYLOR.

5. *οὓς.*] *ων* ante, eodem ſenſu, 236. v. 26. MARKLAND.

7. *βέλεσθ'*] Emenda *βελησθ'.* OBSOPOEVS. Ita MSS. *Felician.* et *Lindenb.* Mox pro *ἔχηθ' ἡσυχίαν,* ſcribitur in *Guelph.* in *Aug.* in *Harl.* et *Vindob. αγηθ' ἡσυχίαν.* Vide v. 20. TAYLOR.

8. *δυοῖν κ. τ. λ.*] Laudat *Priſcianus* col. 1185. Non moror Codd. qui hic pro *Φίλον, Φιλιππον,* obuio errore. Plurimi autem et praeſtantiſſimi mox vtrumque *αὐτὸν* excludunt. Rotundius. TAYLOR.

10. *οὐ γὰρ κ. τ. λ.*] Vide *Harpocr.* et *Suid.* v. *Ονομάζων,* qui ad hunc locum, dubium, an ad 268. 13. reſpiciunt. Adiunge *Hermogenem* p. 245. *Τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ παρὰ τῷ Δημοσθένει ῥηθέν τε ὑμῖν, καὶ θεωρηθὲν ὑπ' αὐτῶν, Λέγω τὸ· Οὐ γὰρ τὰ ῥήματα κ. τ. λ.* TAYLOR.

237. 13. ὁμοίως.] Addunt κοινως MSS. *Ald.* et *Reg.* β. Gloſſa fortaſſe fuerit, vel Varia Lectio olim. TAYLOR.

Ibid. τῆς ἀναλγησίας.] Aretinus: *Vt inſolentia ac petulantia Thebanorum comprimeretur.* Perionius: *Veſtra omnium intereſſe, immanitate et ſuperbia Thebanorum liberari.* Meletus: *Liberari a duritia atque ſuperbia Thebanorum.* Heſychius: Ἀνάλγητοι, ἀνηλεεῖς, ἢ ἀμέριμνοι. Suidas: Ἀναλγησία, ἀναισθησία, ἀσυμπάθεια, σκληρότης, τὸ δυσμετάβλητον, ἀπάθεια, ἀπονία. WOLFIVS.

17. μετὰ ταῦτα εὐθύς;] Legendum, τί ἂν συνέβη μετὰ ταῦτα; εὐθὺς, ἐκ εἰς μακρὰν — MARKL.

238. 1. ψηφισμα.] De hoc decreto nuper a me dictum. Vide *Contareni Var. Lect.* c. 17. *Corſinii Faſt. Attic.* Tom. I. pag. 43. 80. 134. et 482. TAYLOR.

3. στρατηγων.] Vide *Vbbon. Emmium de Republ. Athenienſium*, et *Spanheim. ad Iulian.* p. 76. Habebatur hic Senatus σύγκλητος, ſiue extra ordinem, permiſſu Magiſtratuum *Ciuilium*, iuſſu autem *Militarium*, quorum erat de Excubiis atque de praeſidio Vrbis prouidere. TAYLOR.

4. Μαιμακτηριωνος δεκατη απιοντος.] Φθίνοντος, λήγοντος. Melanchtho: *Menſe Septemb. die 21.* Sic et Camerarius, ἢ πρώτη ἐπὶ εἰκάδι· Eadem δεκάτη Φθίνοντος, τετέσι, πρὸ τῆς Φθίσεως. Perionius: XI. *Cal. Octob.* Meletus: *die triceſimo Menſis Maemacterionis.* WOLFIVS.

12. Αδυνατον] περὶ δὲ τὰ αδυνατὰ olim deprehendi veram eſſe lectionem. Confirmant MSti *Ven. Guelph. Aug. Harl. Vindob.* cum *Regiis* β. γ. ε. η. TAYL.

13. ὁ επι των οπλων στρατηγος.] Quiſnam ille fuerit, multum ambigi video. Vide *Corſinii Faſt. Attic.* Diſſert. I. §. 35. ſeqq. *Petit. LL. Attic.* p. 333. *Spanheim. ad Iulian.* p. 77. Recte olim a Viris doctiſſimis ad *Pollucem* eſt animaduerſum, στρατηγὸν ἐπὶ τῶν ὅπλων, ſiue

ſiue τῶν ὁπλιτῶν, eum eſſe Imperatorem, qui *pedeſtribus* copiis praefuerit, vt diſcerneretur ab eo, qui *equeſtribus* erat praepoſitus. Vterque occurrit infra pag. 265. in vno decreto, ὁ επι των οπλιτων v. 18. (modo v. 8. ſcripſit, τὸν ἐπὶ τῶν ὅπλων) et ὁ επι των ιππεων v. 20. Neque eſt, quod quemuis laedat ea Locutio ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων. Nam apud *Thucydidem* et *Xenophontem* aliquoties deprehendi τα οπλα dici pro τους οπλιτας. Vides interea errare *Wolfium* in his verbis interpretandis. TAYLOR.

238. 21. ἐπηγγείλαθ'.] επηγγελλεθ' plurimi vno conſenſu. Deinde λέγε δ' αὐτὴν την ἐπιστολήν, nonnulli, et λέγε δη την ἐπιστολήν. Proxime v. 26. γρ. non vt vulgatur, ſed και την Φωκίδα ὑφ' (vel εφ') ημας αυτους πεποιημένους. Vide paulo poſt 239. 19. et 240. 20. TAYLOR.

Ibid. αὐτὴν ἐπιστολήν.] αὐτὴν την ἐπιστολήν. MARKLAND. Ita infra 267. 20. λέγε δ' αὐτόν μοι τον νόμον λαβών. TAYLOR.

26. υφ' εαυτους] ὑφ' ἡμᾶς. WOLFIVS.

vlt. εισαγηοχοτας.] Addit, et recte addit, Editio *Feliciani*, cum Codd. *Guelph. Obſop. Vindob.* et *Pariſinis* α. ε. εἰσαγηοχότας εις αυτα. TAYLOR.

p. 239. 2. κατεσκαψαμεν.] Nonnulli coniiciunt κατασκαψαντας. TAYLOR.

4. πλειον.] επι πλειον, vel επι πλεον plures. Deinde τετοις μὲν γὰρ ολως *Ven. Guelph. Aug. Vindob.* et α. ζ. TAYLOR.

Ibid. τοις μεν γαρ ολοις.] καθόλω. WOLFIVS.

6. ομοιως.] F. ομως. MARKLAND.

17. λαβὼν.] F. λαθων. MARKLAND.

Ibid λαβὼν.] βαλων *Lambin.* Scil. βαλὼν εἰς τὸ μηδοτιῶν προορᾶν. *Coniecit in eam ſecuritatem.* TAYLOR.

19. ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι.] Modo 240. 20. δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας εποιειτο υφ' εαυτῳ. Et

241. pen. ἕως Θετταλίαν ὑπο Φιλιππῳ ἐποιησαν. Et 248. 17. ſimiliter. De qua conſtructione agit *H. Stephanus Theſ. L. Gr.* Tom. III. col. 428. TAYLOR.

239. pen. ἐκείνων.] F. ἐκει. MARKLAND.

240. 1. ὃς αὐτίκα μᾶλλον.] Variatur in MStis. Vbi inter alia deeſt ἴσως. A vulgatis diſcedit, quod non ſolet facere, *Hermogenes* p. 350. Ἀλλὰ γὰρ ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, ὃς αὐτίκα μαλα ὑστερον ἁρμοσει λεγειν. μαλα etiam *Guelph. Aug. Vindob.* Hermogenis lectionem vindicat *Rutilius Lupus de Fig. Sentent.* lib. 2. iuxta initium: vbi haec verba ita vertit: *Sed nimirum inopinans incidi in cauſam temporis huius alienam*, de qua poſterius dicendum. *Quapropter ad illud, quod paulo prius agendum, reuertor.* TAYLOR.

6. τῷ Φιλίππῳ.] Deſunt iſtae voces in *Guelph. Vindob.* et α. Recte. Conſule auriculas. TAYLOR.

21. ὑφ' ἑαυτῷ.] *Hermogenes*, qui hunc locum laudat pag. 185. iterumque per plura 189. habet maxima cum conſtantia ἐποιειτο ὑφ' ἑαυτον (Vide ſupra 238. 26. 239. 19.) — τότε δη, τοτε πάντες κ. τ. λ. TAYLOR.

p. 241. 1. καὶ πολλῶν.] Deſunt in *Harleyano* noſtro. Et fortaſſe prius fuerit Gloſſa τῶν ἰδιωτῶν. Conſule, quae adnotaui liberiore calamo ad π. Παραπρεσβ. Demoſthenis. Vnde liquebit etiam, quam infeliciter hic verterit *Wolfius* τοῖς πλήθεσιν, infra v. 7. TAYLOR.

13. ἀκόσμως.] Solita ἀκριβεία poſt finitam periodum Codd. *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regii* γ. ε. ζ. addunt εικοτως. Diſtincte et Emphatice. TAYLOR.

18. πόθεν;] Abeſt a *Ven.* et η. TAYLOR.

20. ἀποδομένων] αποδιδομενων *Ven. Ital. Lindenb.* et *Obſop.* Codd. approbante *Obſopaeo.* Ego tamen ἐπέχω. TAYLOR.

Ibid. τὴν δὲ.] F. τωνδε. MARKLAND.

241. 24.

241. 24. τέτε.] F. του, i. e. τίνος, cum Interrogatione. MARKLAND.

242. 10. ἀπολώλειτε.] απολωλατε in *Aldo* et *Benenato*: απολωλητε Codd. *Regii* ε. ζ. η. At απολωλειτε, vt dedit *Felicianus*, caeteri fere omnes. TAYL.

13. ἐωλοκρασίαν] In numero τῶν αὐθαδῶν καὶ τολμηρῶν διανοημάτων recenſet *Hermogenes* pag. 409. Vocem iſtam elucidat Scholiaſtes noſter ad locum, *Suidas*, *Photius* MS. *Etym. M.* pag. 352. et *Aemilius Portus* Cap. 5. *de Compotatione Veterum Graecorum*. TAYL.

20. ξενίαν.] φιλιαν *Guelph. Harl. Vindob.* et *Reg.* ε. Et Codex hic etiam in ſequentibus, ἐγώ σοι φιλιαν Αλεξάνδρε; TAYLOR.

21. ξένον — φίλον] Forte mutandae ſunt ſedes harum vocum. Οὔτε Φιλίππε φιλον, ἔτ' Αλεξάνδρε ξενον etc. vt ſibi conſtet Obiectio, quae erat ξενία Alexandri, non φιλία. MARKLAND.

25. ταῦτα] MSti *Guelph. Aug.* et *Vindob.* ἀλλ' ὐκ ἔϛι ταῦτα. ουκ εστι. TAYLOR.

p. 243. 1. μίσθωτος.] Neminem fugit, qui de Accentibus ſcripſit, Fabula illa, quam contexuit de hac re *Vlpianus* noſter. Quibus vt ſatisfaciam, moneo, ſcribi hanc vocem cum accentu in antepenultima, in Editt. *Ald. Felician. Heruag.* 1. *Benenat.* et MSS. *Ven.* et *Guelph.* Cum accentu vero in vltima, μισθωτὸς ſcil. in *Heruagiana* poſteriore, in MSS. *Paris. Reg.* β. *Harl.* et *Ask.* Ἐκὼν ἐβαρβάρισεν, inquit *Vlpianus*, in voce Μίσθωτος, ideo vt, eius pronunciationem emendante Curia, eam ab iis vocem eliceret, quam vellet. De ea re agit *Robertellus* in *Variis Lectionibus*. Huc ſpectaſſe nonnullis videntur verba *Quintiliani* V. 13. *Ita vero aduerſus omnes et recepta, et non inhumana Conqueſtio, ſi callide quid* tacuiſſe, *breuiaſſe, obſcuraſſe, diſtuliſſe dicuntur.* Vbi ACVISSE omnes veteres Codd. *Quintiliani*. Ego profecto *Vlpiani* iſtud com-

mentum non valde probo: Erat tamen in eo populo Aurium quaedam Religio, quae non longe abhorreret a tali hiſtoria. *Athenienſium*, inquit *Cicero* Orat. §. 8. *ſemper fuit prudens ſincerumque iudicium, nihil vt poſſent, niſi incorruptum audire et elegans. Eorum religioni cum ſeruiret Orator, nullum verbum inſolens, nullum odioſum ponere audebat. — Ad Atticorum igitur aures teretes et religioſas qui ſe accommodant, ii ſunt exiſtimandi Attice dicere.* Idem etiam III. *de Orat.* 50. (non in *Bruto*, vt nuper laudaui, et minus accurate) *At in his ſi paulum modo offenſum eſt, vt aut contractione breuius fieret, aut productione longius, Theatra tota reclamant.* Idque non Athenis ſolum, verum etiam Romae. Quibus addere liceat lepidam iſtam narratiunculam de *Theophraſto*, quae ab eodem ibid. memoratur, §. 46. *Vt Ego iam non mirer illud Theophraſto accidiſſe, quod dicitur, cum percontaretur ex anicula quadam, quanti aliqui venderet, et reſpondiſſet illa, atque addidiſſet:* Hoſpes, non pote minoris: *tuliſſe eum moleſte, ſe non effugere hoſpitis ſpeciem, cum aetatem ageret Athenis, optimeque loqueretur.* Iam quid illud, quod legitur apud *Plutarchum* in *Demoſthene* inter vitas X. Oratorum: Ὤμνυε δὲ καὶ τὸν Ασκληπιόν, προσπαροξύνων Ασκλήπιον, καὶ παρεδείκνυεν, αὐτὸν ὀρθῶς λέγοντα· εἶναι γὰρ τὸν θεὸν ἤπιον. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλάκις ἐθορυβήθη σχολάσας δὲ Εὐβουλίδη τῷ διαλεκτικῷ Μιλησίῳ, ἐπανωρθώσατο πάντα. Adhuc etiam de eleganti Auditione Veterum. Scribitur in *Oreſte Euripid.* ver. 279.

Ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλὴν' ὁρῶ.

Vbi σχ. Κεκωμώδηται ὁ στίχος διὰ Ηγέλοχον τὸν ὑποκριτήν. ὃ γὰρ Φθάσαντα διελεῖν τὴν συναλοιφὴν, ἐπιλείψαντος τοῦ πνεύματος, τοῖς ἀκροωμένοις τὴν γαλὴν δόξαι λέγειν, τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐχὶ τὰ γαληνά. Haec eo libentius adnoto, ne quis temerarium nimis iudicium de Pronunciatione, atque de Auribus Antiquorum

rum ferat. Quis de Numeris eorum, quis de Accentibus, quis de modulatione Vocis digne ſcripſerit? Grammaticorum praeſtantiſſimus, ex eorum numero, qui citra renatas literas ſcripſerunt, profitetur ſe multa horum neſcire. Ego me neſcire profitebor, donec aliquis ea expediuerit, quae modo ex *Euripidis* Scholiaſte protulimus. Vt iure ſcriberet Cicero, *Aurium iudicium fuiſſe ſuperbiſſimum.* TAYLOR.

243. 3. ἀπολογίσασθαι.] απολογησασθαι Editi et MSS. Neſcio, vnde *Wolfius* adripuerit. Solus enim, et lectore non admonito, ita excudi fecit. Non enim arbitror, eum hac gloſſa *Suidae* adductum receſſiſſe a membranis. Απολογίζω. Τὸ Αποδιώκω, καὶ Αποβάλλω, ὅπερ ἐ προσδέχομαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ Απολογαριάζω. καὶ τὸ απολογισασθαι, τὸ ἐπεξελθεῖν ἔκασα. Δημοσθένης. Anne hic eſt locus, de quo Lexicographus? Vide Not. ad p. 1302. 19. TAYLOR.

10. Χαιρωνίδου.] Variant plurimum MSti in nomine *Chaerondae*, ſiue Chaeronidae. Vide *Varias Lectiones.* TAYLOR.

pen. θεωρικων] θεωριων *Reg.* β. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ Codd. *Guelph.* et *Vindob.* Vide ad *Aeſchin. c. Teſiph.* pag. 416. 11. et 418. 1. De Theoricis pecuniis, de eo, qui ἐπὶ τῇ Θεωρικῇ dicitur, agit doctiſſimus *Valeſius* ad *Harpocrat.* pag. 90, 91. Item *Petit. ad LL. Attic.* III. 2. et IV. 10. *Pollux* VIII. 9. TAYLOR.

vlt. δει.] Abſurde hanc vocem inſinuauit *Wolfius*, cum abeſt ab omnibus. Neque vlla neceſſitate adductus hoc intulerit. TAYLOR.

Ibid. τραγωδων τη καινη.] S. εἰσόδῳ. Paulo ante, τραγῳδοῖς καινοῖς. In *Aeſchine*, τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν. WOLFIVS.

Ibid. τραγῳδοις τοις καινοις Cod. *Reg.* ε. qui fere eſt ſolitarius, non tamen ideo reprobandus. τραγῳδων καινων *Reg.* α. et *Aug.* τραγῳδιων καινων *Guelph.* τραγῳδιων.

γωδιων καινη *Vindob.* τραγωδων τη καπων *Obſop.* Quod libri iſtius Poſſeſſor rectius eſſe arbitrabatur. Vide ſupra adnotata ad p. Aeſch. 348. Not. 1. TAYLOR.

p. 244. 2. εν πυκνι εν τη εκκλησια] Millies erratum eſt in hac voce apud Auctores, credo, eo quod forte crediderunt exſcriptores ob multitudinem confertorum hominum, et quaſi πυκνοτητα ſic dictum eum locum fuiſſe. Sed quod ſcribendum ſit πνυκι, non vero πυκνι, argumentum eſt rectus caſus, ἡ Πνὺξ, a quo πνυκὸς, et πνυκὶ et πνύκα inclinatur. Nam qualis foret rectus caſus datiui πύκνῐ? Πὺκνξ nimirum, non pronuntiabile. Ergo vbique et hic et in aliis auctoribus reponendum ſemper πνυκος, et πνυκι, et πνυκα. Quae lectio etiam reperitur in melioribus editionibus. PALMER.

3. εν τη εκκλησια.] Quanquam his vocibus vſus ſim pag. 223. vlt. ad eam rem conficiendam, quam ibi volui, veruntamen ſi quis dixerit hic eſſe interpolatum in Textu, ex Gloſſa in margine, Ego non intercedam. Πνὺξ quidem Vox inſolentior, ſed non auribus Athenienſium. Vide Not. ad 428. 1. TAYLOR.

Ibid. Ζημια ταλαντα πεντηκοντα.] Hinc *Aeſchines* negauit εἰρωνικῶς, vt apparet, τὸν Κτησιφῶντα ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι ἀτίμητον, [Aeſch. *c. Cteſiph.* pag. 602. vlt.] cui propoſitum fuit, et Cteſiphontem, qui tantam mulctam ſoluere non poſſet, notare ignominia, et Demoſthenem in idem diſcrimen adducere. Superato enim Cteſiphonte, haud dubie praeiudicio illo vſus, operam daturus fuiſſet Aeſchines, vt et Demoſthenem vel ignominia notaret, vel eiiceret ciuitate, actione laeſae maieſtatis et perduellionis in eum inſtituta. WOLFIVS.

4. κλητορες] κλητηρες o. fere l. s. *Guelph. Regii* α. β. γ. ε. *Obſop. Aug. Vindob.* Sunt vt plurimum ex amicis Accuſatoris, qui Reo denunciant, et diem dicunt, vel ſaltem praeſto ſunt Viatoribus, et Accenſis, vel

vel iis Miniſtris, quorum erat id exſequi. Κλήτορες, ait *Vlpianus* ad hunc locum, *οἱ μαρτυρῶντες τοῖς καλοῦσιν εἰς δίκην*. Rurſus ad *Midianam* pag. 542. 19. Editionis huiuſce: Ο *διδοὺς τὴν γραφὴν προσέγραφεν, ὅτι κατηγορῶ τοῦδε, καὶ προκαλοῦμαι* (vel *προσκαλοῦμαι* potius) *τοῦτον διὰ τοῦ δεῖνος εἰς τὸ βουλευτήριον*. Vide *Valeſ. ad Harpocrat.* pag. 112. *Sigon.* III. *de Rep. Atheniens.* 4. *Salmas. Obſerv.* ad *Ius Attic. et Rom.* pag. 858. qui hunc miniſtrum ex *Ariſtophane* aliquoties deſcribit. Adde *Harpocrationem*, et Lexicographos. TAYLOR.

244. 9. *τῶν γεγραμμένων*] Recte ſe habet. *Lambinus* hallucinatur legendo *τῳ γεγραμμενῳ*. TAYLOR.

11. *τοῦ*.] Legunt *Guelph. Reg. α. Aug.* et *Vindob. το μὲν ἕν* — In *Aug.* et *Vindob.* deerat *γράψαι*. TAYL.

14. *ἐν τοῖς ἐμοὶ πεπολιτευμένοις* lege. WOLFIVS.

Ibid. *ἐν τοῖς ἐμοὶ πεπολιτευμένοις* crediderim. Vide infra p. 245. 2. Addunt *Guelph. Aug. Vindob.* poſt *εἶναι*. TAYLOR.

22. *τῆς ἐν τούτοις*.] Quid hoc? Anne *δεικτικῶς*, apud *hos* ciues, vt *Wolfius* et Etruſcus interpretantur? An aliud latet? Deſunt quidem hae Voces *Ven. Harl. Lind.* TAYLOR.

vlt. *τοῦ ψηφίσματος*.] F. *τα τοῦ ψηφίσματος*. MARKLAND.

245. 4. *τῇ γραφῇ*] Δοτικὴ ὀργανικὴ, *διὰ τῆς γραφῆς*. Nam alioqui dicendum fuiſſet *οἰκείως τῇ ἀπολογίᾳ*. WOLFIVS.

Ibid. *της γραφης* videtur legiſſe *Vlpianus*. TAYL.

6. Ἑλληνικάς.] Sic p. 263. 3. diſtinguit inter *τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύματα* et *τὰ Ἑλληνικά*. Scil. *ἔν τε τοῖς κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύμασι καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς*. MARKLAND.

16. *καὶ τοσαύτην*.] Deeſt *καὶ* in MSS. et apud *Theonem*, qui haec verba *Demoſthenis* citat, pag. 18. TAYLOR.

245. 18. λαβὼν] ὁ Φιλιππος addunt Codd. *Ven. Guelph. Aug. Harl. Vindob. Regiusque* ε. TAYLOR.

24. ἔτι.] F. τη. MARKLAND.

25. ἀπάντων.] Senſui videtur deeſſe τῶν ἀλλων ἀπάντων, vt 246. 20. τῶν ἀλλων Ελλήνων. Nam τῶν ἀπάντων Ελλήνων includit Athenienſes, contra ſuam ipſius Hypotheſin. Sic 292. pen. μὴ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων Ελλήνων. Vide tamen ſupra hac pag. v. 14. et 19. MARKLAND.

246. 21. τῶν ἐναντιωθέντων.] κατὰ τῶν οὐκ ἐναντιωθέντων, addita negatione. WOLFIVS.

Ibid. Neceſſaria iſta Negatiua deeſt quidem in Editt. *Aldi* et *Benenati*. Deeſt etiam in *Lindenb.* et MSS. *Feliciani*. *Heruagius* autem poſt *Felicianum* reduxit, et agnoſcit *Reg.* η. aliique, *Guelph. Vindob. Harl. Ask.* et *Aug.* Miror ſane abeſſe potuiſſe. Verum omiſit quoque *Hermogenes*, qui pag. 268. ita laudat hoc comma *Demoſthenis*: Καὶ γὰρ, εἰ μὲν, ὡς ἐπράτησε Φίλιππος, ᾤχετο εὐθεως ἀπιὼν, καὶ μετὰ ταῦτα ἦγεν ἡσυχίαν, μηδενα μήτε τῶν ἑαυτῷ συμμάχων, μήτε τῶν ἄλλων Ελλήνων ἀδικων, ὅμως ἦν ἄν τις κατα των ἐναντιωθεντων, οἷς ἔπραττεν ἐκεῖνος, μέμψις καὶ κατηγορία· εἰ δὲ ὁμοίως ἁπάντων τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὰ ἑξῆς. Reſtituit etiam optimus *P. Victorius XI. Var. Lect.* 14. TAYLOR.

247. 3. ἀφ' ἧς.] ἐφ' ἧς Cod. *Obſop.* et *Ask.* Quod praeſtat. TAYLOR.

6. ἀναλωκυῖαν.] ανηλωκυιαν, vti olim, praeferunt MSti *Ven. Guelph. Vindob.* vt proxime ανηλωκασιν habent *Ven. Aug.* et *Regii* ε. η. Modo, deletis οἱ τὰ, quae in plurimis et praeſtantioribus deſunt, reſtitue ἢ τῶν ἄλλων Ελληνων ὑπὲρ αὐτῶν ἀνηλώκασιν ἑκαστοι. TAYLOR.

10. ἡμῖν.] πρὸς ὃν ην ἡμῶν ὁ ἀγὼν Codd. *Harl.* et *Pariſienſes* α. η. TAYLOR.

247. 11.

247. 11. κλεῖν.] Vide *Etym. M.* 518. 25. qui hunc locum laudat. Laudat quoque *Herodianus* Grammaticus, qui *Phrynicho* ſubiungi ſolet, et *Pollux* X. 4. TAYLOR.

22. θεωρήμασι] Forte θεάμασι. Nam τὰ θεωρήματα ſunt τῶν τεχνικῶν. WOLFIVS.

Ibid. ἀρετῆς.] ἀρχῆς Cod. *e.* Quod notatu dignum eſt. TAYLOR.

24. αὐτεπαγγέλτους.] Vide ſupra ad pag. 340. 11. *H. Steph.* in *Theſ. L. Gr.* T. I. col. 21. locum hunc merito habet ſuſpectum, et miratur, vnde profluxerit iſtud ἐθελοντάς. Dixi nuper ad p. 229. 12. Εθέλοντας habuit, corrupte, Editio Luteciana. Quod in *Regiis*, *β. γ. ε. ζ. η.* reducitur. TAYLOR.

248. 6. ἀδ' εἰ γέγονεν οἶδα.] ἀ προσποιοῦμαι εἰδέναι, ἀφίημι, ἐπιλανθάνομαι. WOLFIVS.

10. εὐχερῶς.] ὦ λέγων εὐχερῶς παν, ὅ, τι ἂν βουληθῇς Cod. *Reg. e.* TAYLOR.

11. ἀδὲ.] ἀδὲ περὶ τούτων νυν ωρα. Cod. *Ven.* TAYL.

12. σφετεριζόμενος.] Citatur a *Demetrio Phaler.* §. 293, 294. et ab *Hermogene* paſſim. TAYLOR.

17. ὑφ' ἑαυτῷ.] εφ' ἑαυτῷ Cod. *Reg. e.* Vide adnotata ad p. 238. 26. TAYLOR.

18. τινὰς — τινας.] ας — ας. Vide *Var. Lect.* TAYLOR.

23. Μυσῶν λείαν.] Explicant Paroemiographi, et *Vlpianus* ad locum. TAYLOR.

24. ὄντων.] F. ζώντων Αθηναίων, καὶ ιδοντων. Vid. *Homer. Iliad.* A. 88. *Heliodor.* IV. 2. MARKLAND.

Ibid. Non intelligo, quid interſit inter ζώντων et ὄντων. Diu eſt, quod correxeram ζώντων Αθηναίων, καὶ ορωντων. TAYLOR.

25. περὶ τῶν τοιούτων.] περὶ τουτων εἰπὼν. Tu deinceps leges, cum MSS. *Ald.* et *Felician. Ven. Guelph. Ital. Vindob. Lindenb. Harl.* et *Regg. α. β. γ. ε.* TAYL.

248. vlt.

248. vlt. ἄλλον.] τίνα μᾶλλον — προσῆκε. γρ. Cod. *Reg.* ζ. TAYLOR.

Ibid. Αθηναίων] τὸν των Αθηναίων. MARKLAND.

249. 1. προσήκει γενέσθαι.] M. προσηκε, quia antecedit ἔδει. Et [v. 6.] αὐτὰ τὰ ψηφίσματα. WOLF.

Ibid. προσηκει Editi omnes. προσηκε *Guelph. Aug. Reg.* ε. TAYLOR.

4. προῖεσθαι.] προέσθαι *Guelph. Reg.* α. προέσθαι *Vindob.* TAYLOR.

Ibid. Φιλίππῳ] — προλέγων καὶ διδάσκων μὴ προῖεσθαι ταῦτα Φιλίππῳ διετελεν. Ita optimi manu deſcripti, *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regii* α ζ. TAYL.

6. τὰ] Deerat in Editorum nonnullis. Reſtituunt ex *Regiis* Quinque. TAYLOR.

11. Νεοκλεες.] Proxime 250. 9. Νικοκλεους. Quod ſi haec ad Olymp. CIX. 4. referenda ſunt, vt contendit Cl. *Corſinius* in *Faſtis Atticis*, Tom. I. pag. 353. Praetor eo anno Athenis fuit NICOMACHVS. Verum totam iſtam Diſſertationem VIII. impendit Vir doctiſſimus Archontibus Pſeudonymis expendendis. Qua in diſputatione minus ſtrenue rem geſſit diligentiſſimus licet *Meurſius* in libro ei rei deſtinato. TAYLOR.

12. υπο των στρατηγων.] Deeſt των in omnibus Exemplaribus. Quaenam, quaeſo, Religio *Wolfium* inuaſit? Deeſt συναχθεισης in *Ven. Harl. Regg.* γ. η. Et in *Guelph.* et *Vindob.* legitur γενομενης. TAYLOR.

13. Ευβουλος — Κυπριος.] Alter Eubulus fuit Ἀναφλύσιος. Fortaſſe fuit et Κύπρος τις τῶν παρ' Αθηναίοις δήμων. WOLFIVS.

Ibid. Κυπριος.] An Κυθηριος? Vid. *Steph. Byzant.* MARKLAND.

Ibid. Κυθηριος reſtituit Cl. *Valeſius* ad *Harpocr.* pag. 80. Κύθηρον erat δῆμος Tribus Pandionidis, vt confirmat *Harpocratio.* Inſcriptio apud *Sponium:*

Επικτη-

Επικτησις Ονασω Κυθηριω
θυγατηρ. TAYLOR.

249. 14. Λεωδαμαντα.] Vtrum is eſt, qui in τῷ κατὰ Τιμάρχου exagitatur? WOLFIVS.

Ibid. Λαομεδοντα Codd. *Guelph. Aug. Ven. β. ε. Regiorum:* quo nomine vocatur mox ab *Vlpiano*, in σχολ. et in *Epiſtola Philippi*, quae ſequitur. TAYLOR.

16. εις Ελλησποντον.] εξ Ελλησποντου *Lambinus.* Inſcite. Non potuit inſcitius. Eſt ſc. σκάφη ἀποσαλέντα εἰς Ελλήσποντον ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου παραπομπήν. TAYLOR.

20. οπως η βουλη συναχθωσι.] ἀντὶ τοῦ οἱ βουλευταί. WOLFIVS.

Ibid. συναχθωσι.] συναχθῃ. *Guelph. Aug. Vind.* cum α. et ε. TAYLOR.

21. οι.] οἱ πρὸς Φίλιππον παραγενόμενοι Cod. *Harl.* οιτινες παραγενόμενοι MSS. *Guelph. Aug. Vindob.* et α. et ε. ex *Regiis.* Et modo, pro ναύαρχον Cod. γ. αρχοντα habet. TAYLOR.

25. ει δε τι πλημμελουντα] S. τὸν ναύαρχον Λεωδάμαντα λαβὼν ὁ Αμύντας. WOLFIVS.

26. επεξαλμενα.] εντεταλμενα *Lambinus.* TAYL.

Ibid. οτι.] λαβὼν, τους πρεσβεις τῷ Φιλιππῳ λεγειν, ὅτι κ. τ. λ. *Altemps.* Et ſimiliter deinde 250. 1. καὶ τους πρεσβεις τῷ δημῳ τοῦτο γράψαι. Explicat ſcil. et exponit, non emendat. TAYLOR.

Pag. 250. 1. η ο αποσειλας.] Siue Philippus, ſiue Amyntas. WOLFIVS.

Ibid. και τουτο γραψαι λεγειν.] Mendoſus videtur locus, quocunque te vertas. Ego verti, quaſi ſcriptum eſſet, καὶ τοῦτο γράψαι δειν. S. τους πρέσβεις. Melanchtho: *Id quoque exponatur.* Perionius: *Etiam hoc indicandum eſſe.* Meletus: *Dicant legati, vt hoc etiam ſcribat Philippus.* WOLFIVS.

250. 1. Deeſt γραψαι in *Ven.* in *Regg.* β. γ. η. Quod fortaſſe locum complanare poteſt. Inter γραψαι et λεγειν varie olim lectum fuerit. TAYLOR.

3. ψήφισμα.] βουλευμα Cod. MS. ε. Mallem hoc ad eandem vocem v. 7. De ea re ſtatim. TAYLOR.

9. Νικοκλεους.] Archon erat eo nomine CXIX. 3. ſc. poſt ſata Demoſthenis. Verum hic Νεοκλεους ſine dubio eſt reſtituendum. Ita ſine litura *Felicianus*, et qui eum ſequuntur. Vide 249. 11. Vbi *Neocles*, non *Nicocles*. Eodem ſane Praetore, eodem menſe, haec duo *Acta* habentur: ſiue ſint *Concionis* vtrumque; ſiue illud *Concionis*, hoc vero *Senatus*. Profecto in hoc nonnulla continentur, quae id ſuadere poſſunt: verum non noui ita conſueſſe fieri Athenis, vt Populus Senatui praeiret et praeſcriberet. Et quaedam *rurſus* hic diſſuadent. TAYLOR.

10. βουλης γνωμη.] Si ſcriberetur vllibi γνωμη in recto caſu, tum profecto arbitratus eſſem, hanc olim fuiſſe huius Decreti Appellationem, loco τὸ ψηφισμα, quod deeſt in aliquibus. Nam ſi haec agerentur in *Senatu*, tum ψηφισμα dici non potuit: βουλης γνωμη recte dici potuit. TAYLOR.

11. τα εκ της εκκλησιας ανενεγκοντες.] Quia et Acta Senatus ad Concionem, et Concionis ad Senatum referebantur: vt de communi et Senatus et Populi ſententia res conficerentur. Vnde etiam literae inſcribuntur τη βουλη και τῳ δημῳ των Αθηναιων. WOLFIVS.

Ibid. ανενεγκοντες.] ſc. εις την βουλην, *Altemps.* ενεγκοντες habent *Regii* β. γ. ε. απενεγκοντες *Guelph. Aug.* et *Reg.* α. TAYLOR.

14. εκ.] Abeſt a membranarum quamplurimis, vt modo pariter, v. 11. Legebant ſc. τα τῆς Εκκλησίας ψηφίσματα. TAYLOR.

17. πρυτανειας.] πρυτανευσης coniecit quidam ad oram Exemplaris *Altempſiani*. πρυτανεα *Regg.* ε. ζ. *Guelph.*

Guelph. Aug. Harl. Vindob. Scilicet Librarii male excipiebant vocem Recitantis. Nam in ea aetate, quae his rebus atque iſti operi vacabat, *Aurium iudicium* non fuit adeo *ſuperbum:* neque quidem Lingua loquentis adeo accurata. TAYLOR.

250. 22. παρέσχε] παρεσχες *Regg.* α. ζ. TAYL.

24. ἐπιστολὴν] ἐπιστολὴν την τῦ Φιλίππε, plurimi, vt paſſim ſolent. TAYLOR.

251. 3. αφεσεως] αφαιρεσεως *Harl.* ſolus. Praeſtat ſane Vulgata. Id erat munus legatorum, vt in poſteriori Decreto legimus, agere περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς. TAYLOR.

Ibid. Λαομεδων] Λαοδαμας *Felician.* Λεωδαμας *Regg.* β. γ. TAYLOR.

5. εἰτ' οἰεσθε] F. εἰ γ' οἴεσθε. WOLFIVS.

Ibid. εἰ οἴεσθε nonnulli: εἰ τουτ' οἴεσθε optima Editio, quam procudit *Felicianus.* TAYLOR.

Ibid. λανθανειν] Accuratius Interpres Etruſcus, quam Latinus, ſc. *ſe penſate ch' io* non ſappia. TAYLOR.

6. προφασιν μεν — βοηθησοντα δε] S. τῷ ἔργῳ. WOLFIVS.

Ibid. προφασιν] προφασει *Ven. Ital.* TAYLOR.

12. ἰδιωτων μεν νυν οντων] Ex hoc numero nihil vetat fuiſſe et Demoſthenem. WOLFIVS.

15. φιλοτιμουμενον τουτο συντεταχθαι] Pro συντετάχθαι legitur etiam συντελεσαι. Forte φιλοτιμουμενων legendum, vt referatur ad ἀρχόντων, niſi placeat ἀνακόλουθον. Melanchto: *Quibus multo maiori curae eſt, vt nos committant.* Perionius: *Aut potius gloriae cupiditate ducti hoc malunt ſequi, quam Selymbrianis auxilium ferre, ſibique hoc tale vtilitati fore exiſtimant.* Meletus: *Et hoc vt perficiatur, multo magis laborant, quam vt Selymbrianis opem ferant.* WOLFIVS.

251. 15.

251. 15. *Φιλοτιμουμενων* habet praeſtantiſſima ea Editio, quam toties laudo, cum MStis *Harl. ε. ζ. Ask.* In *Vlpiano ἴσ. Φιλοτιμουμενων.* TAYLOR.

16. *συντελεισθαι*] *συντεταχθαι* in Editt. *Ald.* et *Lutet.* et MS. *Ital. συντελεσαι* MSS. *Ald. γρ. συντετελεσθαι* et *συντελεισθαι β. ζ. ε. η.* Coniecit *Lambinus Φιλοτιμουμενων τοῦτο συντελεσαι. συντελεισθαι Aſk.* TAYLOR.

pag. 252. 3. *παρεδύετο*] An *παρεισεδυετο*, id eſt, *inrepſit*, *clam et aſtute.* Vide *Victor.* IV. *Var. Lect.* 23. Ad ſimilem locum ſimiliter olim admonuit Cl. *Marklandus.* TAYLOR.

7. *ἀποσόλως*] Vide inferius, pag. 262. 18. *Vlpiani σχ. ad Philip.* I. Laudat hunc locum *Suidas* v. Αποσολάς. TAYLOR.

20. *μηδὲν ἐξελέγχεσθαι*] *non patefierent*, Wolfius. Vide ſupra 233. 3. *ελεγχεσθαι* plurimi Codd. *Ven. Guelph. Aug. Ital. Harl. Regii α. ε.* Cum quibus ſentire quoque video, et bene vertere, Etruſcum: *non haueſſe potuto eſſer* conuinto *dell' altre coſe.* Haec tantum inter ſe diſtant, quantum *palam fieri*, et *examen ſubire.* TAYLOR.

24. *κατέλυον*] Haec verba adducit *T. Magiſter*, v. Προξενῶ, ex orat. *περὶ Παραπρεσβείας*, errore ſolito. TAYLOR.

pag. 253. 3. *τήμερον*] Non intelligo, quid velit Cod. *Reg. γ.* qui poſt hanc vocem addit *περι το βημα.* TAYLOR.

7. *τότε*] Ambiguum, vtra Praeconizatio, vt dicitur, fuerit ſecunda, an illa *Ariſtonici*, an haec *Cteſiphontis?* Atque id quoque video ambigere Interpretes: Et *ſecundum* hoc *mihi* nunc *ſit praeconium*, Wolfius. *Et eſſendo ſtato* quello *il ſecondo bando ch' io hauena hauuto*, Ferrus. *Aretinus* omiſit. Aliquid de hac re *Vlpianus* non praetereundum. Si qua fides Pſeudo-Plutarcho,

cho, nemo tulit hos honores Demoſtheni ante Ariſtonicum: πρωτος, inquit ille, ἔγραψε στεφανωθῆναι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ Αριστόνικος Νικοφάνους Αναγυρασιος. Ecce vt caeſpitet! Domo non fuit Anagyrrhaſius. Vide v. 14. TAYLOR.

253. 12. Χαιρωνιδου] Iterum variatur in MSS. Χαιρωνδου tamen plurimi. Conſule de hoc Praetore eruditiſſimum longe *Corſinium Faſt. Attic.* Tom. I. pagg. 74. et 358. Iam quid iſtud, quod ſequitur Ηγημονος? Anne nomen Patris? Ita *Wolfius*, ita *Lambinus*, ita *Perionius* intelligere videntur, vti ex eorum Interpretationibus liquet. *Nella Signoria di Cheronide di Egemone.* Ferrus. *Chaeronida praefecto praetorio praeſidente.* Anon. Venetus. Anne olim contendebant Codd. vtrum hae res geſtae ſint *Chaeronda*, an *Hegemone* praetore, et deinde ad nos peruenerit vterque? Potuit et hoc quoque fieri. TAYLOR.

13. εκτη απιοντος] Melanchtho: 26. *Ianuarii.* Camerarius κε, πέμπτη ἐπὶ εἰκάδι, ἕκτη φθίνοντος. Perionius: 7. *Cal. Februarii.* WOLFIVS.

Ibid. απιοντος] ιστάμενου *Ven.* Aut hoc aut illud ſit, neceſſe eſt fere: quanquam in iſto Cod. vtrumque exaretur. Quod eſt abſurdiſſimum. TAYLOR.

14. Φρεαρριος] Ita *Suidas*, *Harpocratio*, etc. qui ad hunc locum Auctoris noſtri reſpiciunt. Φρεαρριος MSS. *Ald.* item *Regg. β. η.* hic et in ſequentibus. Verum non ita Marmora, quibus fides habenda eſt potior. TAYLOR.

22. αυτων.] αὐτῶν των Αθηναίων. MARKLAND.

pag. 254. 3. γέλωτα] γέλωτα, η ἃ νῦν ἔτος — *Obſop. Harl. Ask. Regg. β.* et *γ.* TAYLOR.

11. πράττειν] πραττων. WOLFIVS.

19. ἐπιτειχισμὸν] Confer 248. 13. Et tum addes *Harpocr.* et *Suid.* v. Επιτείχισμα, et quae habet

Vlpianus ad Orat. *de Cherſoneſo*, *Hemſterhus.* ad *Lucian. Nigrin.* §. 23. TAYLOR.

254. 26. χαραϰώματα] χαραϰωμα potius, vti habent *Guelph.* et *Vindob.* Atque id etiam ſuadent *Suidas* et *Harpocratio:* quos conſule, illum in v. Χαραϰωμα, hunc in Χάραϰα. TAYLOR.

vlt. ἐϰέτ' ἐρωτήσω] ουϰ επερωτησω MSti *Guelph.* et *Vindob.* Mox vterque cum *Aug.* απαλλοτριωθηναι. TAYLOR

255. 11. διήγαγεν] Sic *Iſocrates* Nicocle: τὰς πόλεις διάγειν ἐν εἰρήνῃ, ϰαὶ τὰς ἰδίας οἴϰους. WOLFIVS.

12. τῆς νῦν εἰρήνης] Hac ſiue *Pace*, ſiue *Seruitutis ſpecie*, quam Athenienſes habent ab Alexandro conceſſam. Vtile erit *Vlpianum* de hac re conſulere, atque etiam addere, quae exeunte Oratione ſcribat Noſter: p. 332. 15. Ἔξω δὲ βλέπουσι, ϰαὶ ἐν οἷς ἀτυχησάντων τῶν Ἑλλήνων εὐτύχησεν ἕτερος, ταῦτ' ἐπαινοῦσι, ϰαὶ ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ, φασὶ δεῖν τηρεῖν. TAYLOR.

20. Ιερομναμονος] Haec vox aliter hic videtur vſurpari, quam ſupra, cum de Amphictyonibus ageretur. Melanchtho: *Sacerdote Boſporicho.* Perionius: *Hieromnemone Boſpori.* Meletus: *Pontifice Boſporicho.* Dorica Dialectus latiſſime patuit extra Graeciam. WOLFIVS.

Ibid. εν Τεαλια] Fortaſſe is locus Concionibus fuit Byzantii. WOLFIVS.

Ibid. Εντεαλια] Vt edi ſolebat ante *Wolfium.* Vir ille, de *Demoſthene* multum meritus, a mente tamen eius aberrat, cum crediderit, τεαλιαν fuiſſe nomen proprium loci. Neque minus errat *Lambinus*, qui legit Δαμάγητος ο Εντεαλια, quaſi diceretur *Entealiae* filius. Lege εν τη αλια cum Cod. *Guelph.* et *Altemps.* ſc. in *Coetu*, in *concione.* Εϰϰλησίαν dicerent Athenienſes, qui ſuam habebant *Concionem popularem*, a *Sena-*

a *Senatu* diuerſam, et quodammodo inferiorem: Cuius erat conſilia prius agitata ab iſto Senatu (προβουλεύματα) excipere et rata facere: ſimiliter vt hic Byzantii Demagetus ad *populum* tulit, ἐκ τᾶς Βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν. Praeiuere in hac reſtitutione Viri longe doctiſſimi, *Van Dalius* Diſſertat. IX. C. 3. *Valeſius* IV. *Emend.* 9. Scriptor eruditus in *Miſcell. Obſeru.* Tom. II. pag. 355. et *Tourrellius*, Gallicus Interpres, qui vtilem et felicem operam in hoc Decreto collocauit. Et ex iis, qui praeiuere, nonnulli etiam admonuerunt, ſimile fere Monumentum ſeruari in opere *Gruteriano* CCCCI. Simile, inquam, ſi vel materiam ſpectes, atque grati animi ſignificationem, ſiue etiam Dorenſium πλατυασδέντων dialectum; Scriptum enim fuit Agrigenti.

Επι ιεροθυτα
Νυμφοδωρου του Φιλωνος
παραπρόσταται τας βούλας
προεδρευουσας τας Φυλας
των Υλλεων προαγορευντος
Διοκλεος του Διοκλεος
γραμματευοντος Αδρανιωνος Αλεξανδρου
αλιασμα ες τας δίμηνου καρνειου εξηκοτος παντα
υπερ προξενιας Δημητριῳ Διοδοτου Συρακοσιῳ
εδοξε τᾳ λαικατα και τᾳ συγκλητρωι επειδη αναγ-
γελλον οι πρεσβεες οι ες Ρωμαν πορευθεντες Πασιων
Πασιωνος Κοτητος και Θεοδωρος Θεοδωρου Ξηνιαδα
Δημητριον Διοδοτου Συρακοσιον πολλας και μεγαλας
χρειας
παρεισχησθαι τῳ αμῳ δαμῳ και μεγαλων αγαθων
παρατιος
γεγονειν τοις δε Ακραγαντινοις πατριον εστι και εκ
προγονων
παραδεδομενον τιμειν τους αγαθους ανδρας και προ-
σαμε-
νους του αμου δαμου ταις καταξιοις τιμαις.

δεδοχθαι επι αγαθᾳ τυχᾳ και σωτηριᾳ του δαμου των Ακραγαντινων
ειμειν προξενον και ευεργεταν Δημητριον Διοδοτου Συρακοσι-
ον οπως πασι Φανερον ποτι ο δαμος των Ακραγαντινων επι-
σταται χαριτας απονεμειν καταξιας τοις ευεργε-
τειν προαι-
ρουμενοις αυτον το δε δογμα τοδε κολαψαντας ες χαλκω-
ματα δυο το μεν εν αναθεμειν εις το Βουλευτηριον το δε
αλλο αποδομειν Δημητριῳ Διοδοτου Συρακοσιῳ υπο-
μναμα τας ποτι τον δαμον ευνοιας τους δε ταμιας
εξοδιαξαι ες τα προγεγραμμενα οσον καχρεια η και Φε-
ρειν ταν εξοδον δια των απολογων.
ομογνωμονες του συνεδριου παντες.

Idem ille Demetrius, Diodoti F. Syracuſanus, de Melitenſibus quoque eodem tempore bene meritus, gratias quoque habuit iſtius Populi publice conſignatas: quarum memoriam, a *Grutero* deſcriptam pag. CCCC. cum et illud ſuperius Monumentum Agrigentinorum, et nonnulla quoque apud *Demoſthenem* illuſtret, hic adiicio:

Υπερ προξε		νιας και ευ-
εργεσιας	*Hic*	Δημητριῳ
Διοδοτου	*exaratur*	Συρακοσιῳ
και τοις εγ	*Corona*	γονοις αυ-
του	*lemniſcata.*	

επι ιεροθυτου Ικετα Ικετου αρχον-
των δε Ηρεου και Κετητος.

εδοξε

εδοξε τη συγκλητω και τω δημω
των Μελιταιων επειδη Δημη-
τριος Διοδοτου Συρακοσιος δι-
καπαντος ευνους υπαρχων
τοις δε δημοσιοις ημων πραγ-
μασιν και ενι εκαστω των πολι-
των παραιτιος αγαθου πολλακι
γεγενηται.

αγαθη τυχη δεδοχθαι Δημητριον
Διοδοτου Συρακοσιον προξε-
νον ειναι και ευεργετην του δη-
μου των Μελιταιων και τους εγ-
γονους αυτου αρετης ενεκεν
και ευνοιας ης εχων διατελει εις
τον ημετερον δημον την δε
προξενιαν ταυτην αναγραψαι
εις χαλκωματα δυο και το εν δουν-
ναι Δημητριω Διοδοτου Συρα-
κοσιω.

Addam vero et tertium Gelanorum monumentum, ſuperioribus etiam ad rem noſtram atque ad Decretum Byzantinorum adhuc accommodatius: Euulgabatur primo ab Illuſtriſſ. *Scipione Maffei*, Veronae 1734. in *Galliae Antiqq. Selectis*:

Επι ιεραπολου Αριστιονος του Ιστιει-
ου κατενιαυσιου Σοσιος του Νυμφοδορου
βουλας αλιασμαΐα δευτερας εξαμηνου καρνειου τριακα-
δι προσταΐας Ιπποκλης Ιπποκλεος σεφανοι γυμνασιαρχον
εδοξε τα αλιαι καθα και ταις ιλαις επειδη ο αιρημενος
γυμ-
νασιαρχος τον κατεσταυτον Ηρακλειδας Ζοπυρου επι-
μελιαν
πεποιηται τον τε εφεβον και νεωτερον και τον αλ-
λον τον

αποδιομενον εις το γυμνασιον ταις αλλαι τα κατα το γυμνα-
σιον καλος διασπραγμενος και αξια πρασσον αυτου τε
και τας τον προειν αρετας καλος ουν εχον εστι στεφανοσι
ενεν τᾳ αλιᾳ τον γυμνασιαρχον Ηρακλιδαν Ζοπυρου
ελαιου στεφανοι επιμελειας ενεκεν και Φιλοποιιας
τε κατα το γυμνασιον το δε δογμα τοδε κολαφθεν εις στα-
λαν αναθεμοιν εις το γυμνασιον εις δε ταν κα-
τασκευαν τας σταλας εξοδιασαι το τριακονταμερος καθα
και βουλαι καταναγραφηση. ο δαμος τον γελειον επαι-
νει και στεφανοι τον γυμνασιαρχον Ηρακλει-
δαν Ζωπυ ρου ελαιου στεφανοι επιμελειας ενεκεν και Φιλο-
ποιιας τας κατα το γυμνασιον.

Nemo igitur, hoc Monumento perlecto, negabit Decretum hoc vere esse emendatum ab iis, qui ἐν τῇ ἀλίᾳ legerint, siue ἐν τᾷ ἀλίᾳ ob Dorismum, vt *Altemps.* habet. Confer τὸν μέγαν *Casaubon.* ad *Athen.* II. 3. atque inclytum *D'Oruillium* ad *Chariton. Aphrodis.* pag. 71. TAYLOR.

p. 255. 21. εκ τας βωλας λαβων ρητραι.] τῆς Βωλῆς προβεβλευσαμένης. WOLFIVS.

25. χρειας.] χαριτας MSS. *Ald.* et *Felician.* Hic vicissim debemus Inscriptioni isti Agrigentinae l. 13. vt huius Decreti Textus integer a mutatione conseruetur. TAYLOR.

p. 256.

pag. 256. 3. *αμε*] F. *αμμας*, *τὸ ἡμᾶς*. Vt in illo Laconico:

Γερεντες. Αμμες ποκ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι.
Νεανιαι. Αμμες δέ γ' ἐσμέν· αἰ δὲ λῆς, πεῖραν λάβε.
Παιδες. Αμμες ποκ' ἐσσόμεσθα πολλῷ κάρρονες.

WOLFIVS.

Ibid. *εμε Ven. Harl.* Id erat ineptum. *καμε Ital.* Non promouemus. *αμμε Lambin. Altempſ.* et *Harl.* quoque a manu 2. TAYLOR.

5. *δεδοχθω.*] *δεδοχθαι Felician. Harl. Altempſ.* TAYLOR.

6. *επιγαμιαν.*] Vide, quae adnotauimus ad *Leptineam* 475. 10. *Van Dalium* pag. 780. Diſſertationis modo laudatae. TAYLOR.

7. *εκ τας γας*] *κτασιν γᾶς.* WOLFIVS.

Ibid. *κτασιν γας.*] Recte ſortaſſe. Opinantur tamen nonnulli, melius dici *εκτασιν γας*, vt habent libri quamplurimi, *Ven.* MSS. *Ald.* et *Felician. Ital. Harl.* et *Regii β. γ. ζ.* Alii tamen preſſius et accuratius adhuc legere malunt *εκκτασιν* vel *εγκτασιν· γᾶς.* Hoc firmo ex Marmore, quod adduxit eruditiſſimus *Van Dalius*, et legitur in *Append. ad Marm. Oxon.* CLVI.

——————— *ειναι δε αυτοις εν Δηλῳ γης και οικιας εγκτησιν και προσοδον προς την βουλην και τον δημον πρωτοις μετα τα ιερα υπαρχειν δε αυτοις και τα αλλα παντα οσα δεδοται και τοις αλλοις προξενοις και ευεργεταις* ———————

Eadem Formula occurrit in duabus Inſcriptionibus pone ſequentibus, ſcil. CLVII. CLVIII. In *Demoſthene* corrupte edebatur *εκ τας γας* ab *Aldo* et *Pariſienſibus*. *κτασιν γας* praetulit *Felicianus*, et qui eum ſequuntur, cum MSS. *Aug. Vindob.* et *Guelph.* Errant ergo, qui

exiſtimant, eam lectionem a *Wolfii* diuinatione profectam. Εγκτασιν γᾶς καὶ οικιᾶν, *ius comparandi agros et* domos. Ita *Valeſius* in *Emendatt.* Quid autem interſit inter κτησιν et εγκτησιν, erudite ibi docet Vir ille doctiſſimus. TAYLOR.

p. 256. 7. οικειαν] οικιαν *Harl.* omnino recte, ni legatur potius κτᾶσιν γᾶς καὶ οικιας. Quod confirmatur a Marmore Oxonienſi, modo a me laudato. Vide *Van-Dalium* pag. 779. TAYLOR.

8. ποθ' ολον] F. ποτι ταν θολον. *Obſop.* ποτι θολον. Sed quid ſi conflatis vocibus ſcriptum fuerit, ποτθολον? Θόλος Heſych. ϛρογγυλοειδὴς οἶκος, καὶ εἰς ὀξὺ ἀπολήγουσαν ἔχων τὴν ϛέγην κατεϛκευασμένην. Suidas addidit: τόπος, ἔνθα ἐδείπνων οἱ Πρυτάνεις. Θόλος δὲ, τὸ τῆς ϛηπίας μέλαν, ὅθεν θολερὸς, θολόω. WOLFIVS.

Ibid. ποθ' ολον.] Apertiſſima menda eſt, librariorum incuria commiſſa, vbi pro ποθ' ὅλον, procul dubio, ſicut noſtrum exemplar habuit, ποτι θολον legendum eſt: id quod docti pro germana lectione facile agnoſcent. Vſurpant enim Latini Auctores hanc vocem: Vt *Virgilius* in nono:

Si qua tuis vnquam pro me pater Hyrtacus aris
Dona tulit, ſi qua ipſe meis venatibus auxi,
Suſpendine tholo.

Παρ' Αθηναίοις τε καὶ Φωκεῦσιν ὁ τόπος ἦν, ἔνθα ἐδείπνων οἱ Πρυτάνεις. OBSOPOEVS.

Ibid. Audi virum eruditiſſimum, quem toties laudaui: „Totum illum locum corruptum cenſeo. Corrigit illum quidem Latinus Interpres, [Wolfius] ac textum ita mutat, vt loco ποθ' ὅλον [quae erat lectio *Aldinorum* et *Pariſienſium*] legat ποτι ταν θολον, ac vertit, *apud Tholum.* An autem tale quid in vllo Cod. MSto reperit, valde dubito. Certo mihi Prytanes ob oculos habuiſſe videtur, quia in Tholo (vt pag. 211. oſten-

oſtendi) Prytanes conuiuabantur. Sed talem, aut fere ſimilem Tholum et apud Byzantios vel Perinthios locum habuiſſe minime conſtat, aut mihi credibile eſt. Melius certe, ac recte quidem legit, pro περι τοις παρα τα ιερα, hoc modo, παρα τοῖς περι τὰ ἱερὰ, vertitque *iuxta Sacerdotes.* Quare totus locus ita reſtituendus eſt: προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι, πρόσοδον ποτὶ τὰν βωλάν, καὶ τὸν δᾶμον, παρα τοῖς περι τὰ ἱερὰ etc. πρόσοδον nempe repoſui, pro ποθ' ὅλον, quod hic ſane nullum commodum ſenſum exhibet: quum contra πρόσοδον habeamus in illa Inſcriptione, quam iam ſupra ex Claſſe VII. *Reineſii* N. 23. attuli, tum et in iſta, quae ipſam N. 24. ſequitur: και προσοδον προς την βουλην και τον δημον, et in ea, quam ex *Gruteri* pag. 319. modo exhibui, εφοδον επι την βολην και τον δημον. Quae clare euincunt et in hoc Decreto legendum eſſe προσοδον.» Haec *Van-Dalius* p. 779. ποτι ταν θολον clare legitur in Editione *Feliciani*, in MStis libris, quorum Collatio inſtituitur iuxta eam Editionem, ſcil. *Aug.* et *Lindenb.* Item in *Harleyano* noſtro, *Vindob.* et *Guelph.* Adde, quae habet *Tourrellius* ad locum, *Regiis* Codd. *Lutecianis* accuratius inſpectis. Interea *Petrus Burmannus*, nam eum eſſe auguror, in notis ad *Miſcell. Obſerv.* Tom. II. p. 355. obſeruato paulo religioſius Doriſmo, pro ποθ' ολον correxit, non πρόσοδον, ſed ποθοδον, vix vnica literula immutata aut detorta. Id tamen, vt caetera fere omnia, praeoccupauit Cel. *Valeſius*: cuius *Emendationum* liber delituit vſque ad annum 1740. TAYLOR.

256. 8. περι τοις παρα τα ιερα.] Notatus eſt aſteriſco hic locus. Si omittatur τὸ περὶ τοῖς, ſententia plana eſt. Aut, ſi tranſponantur verba hoc modo, παρα τοῖς περι τὰ ἱερὰ, id eſt, παρὰ τοῖς ἱερεῦσι. Perionius: *iuxta eos, qui ſacris praeerunt.* Meletus: *In ſacrificiis.* WOLFIVS.

256. 8. παρα τοις περι τα ιερα.] Ita *Wolfius* edi voluit, in quo accuratum iſtum Editorem, *Felicianum*, ſequebatur, cum περι τοῖς παρα τὰ ἱερὰ exhibebant *Ald. Benenatus*, et ſimiliter *Ital. Linden.* παρα τοις τα ιερα. *Ven.* et ex *Regg.* β. γ. ζ. η παρα τοῖς παρα τὰ ἱερά. *Harl.* Caeteri fere cum *Wolfio* conſpirant, eamque lectionem ſua interpretatione adiuuat doctiſſimus *Van-Dalius.* Scriptor tamen Anglicanus, T. R. *Miſcell. Obſerv.* loco ſaepe laudato, mauult pro παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερὰ, πρατοις μετα τὰ ἱερά. Nempe, *peractis ſacris, quae ſolebant fieri ante initam Concionem, vel Senatum, ſtatim, et ante caeteros admitti.* Ingenioſe admodum et acute. Vide *Inſcriptionem Deliacam* a me adductam, ad v. 6. ſc. inter *Arundell.* CLVI. Cui adiungas CLVIII. eodem orationis tenore conſtructam. Verum et hanc quoque emendationem praeripuit Cel. *Valeſius.* TAYLOR.

10. αλειτεργητοις ημεν.] ἀντὶ τοῦ εἶναι. Et [11.] ἑκκαιδεκαπήχεις, ὑφὲν legatur. WOLFIVS.

Ibid. πασαν] F. πασι MARKLAND.

Ibid. προς.] Deeſt *Ven.* et β. Vellem ſane. ἀλειτεργήτοις ἦμεν πᾶσαν λειτεργίαν intelligo, illud neutiquam. TAYLOR.

12. εν τω Βοσποριχῳ.] F. Βοσπορῳ. Nam Βοσπόριχος [255. 20.] videtur proprium eſſe viri, vt Athenis, ἐπὶ Νεοκλέους ἄρχοντος. Perionius: *in Boſporo.* Sic et *Meletus.* WOLFIVS.

Ibid. Βοσπορῳ.] Alii Βοσποριχῳ. Ita *Aldus* ſc. excudit: ita *Morelius*, et exaratur ita in *Harleyano* noſtro. Βοριχῳ Cod. *Paris.* γ. Sed vulgata bene ſe habet. Statim poſt hanc vocem in *Ven.* ſubiungitur Vox λεγω. Quid vero? aut Quamobrem? Anne id adnotauerat aliquis inter εικόνας et στεφανύμενον τὸν δᾶμον, vt vicem ſuſtineret τοῦ *Nempe*, vel *Scilicet?* Credo id equidem. TAYLOR.

256. 13.

256. 13. υπο τω δαμω fine ι ſubſcripto, pro ὑπὸ τῦ δήμου. WOLFIVS.

14. Δωριας.] F. Δωρεας. WOLFIVS.

Ibid. Δωρεας.] Varie ſcribitur: *Benenatus*, vt Nos, et *Wolfius*. Δωριας *Ald. Lind.* MSS. *Felician.* Δωριευσι *Felician.* et MSS. *Ald.* Δωριεας *Altemps.* Vide *Tourrellium* ad locum. TAYLOR.

Ibid. εν τε Ελλαδι] Reſcribo, ἐν τῃ Ἑλλάδι cum MSto *Ven.* TAYLOR.

16. τον ςεφανον] τῳ ςεφανῳ. ἅμα, ἢ σὺν, τῷ ςεφάνῳ. WOLFIVS.

Ibid. τῳ ςεφανῳ *Ald. Benenat. Harl. Lindenb.* τον ςεφανον excudit optimus *Felicianus*, et coniecit *Lambinus*. Melius, deleto ἰῶτα ſubſcripto, τω ςεφανω, ſcil. duas Coronas, Byzantinorum vnam, alteram Perinthiorum. Vide, quae habet *Tourrellius*. TAYLOR.

Ibid. συνεφανωται.] εςεφανωται Cod. *Paris.* η. Rectius. Vide iam: ἀναικαρύξαι τῳ ςεφάνῳ, οιν (vel οις) εςεφανωται ὁ δᾶμος ὁ Αθηναίων. TAYLOR.

22. Ελεουντα.] Alii per αι, Ἐλαιουντα. WOLFIVS.

26. μεγιςον.] μεγιςα τῶν ἀγαθῶν. MARKLAND.

Ibid. πραττειν.] Videtur in nonnullis Codd. deſiderari πραττειν, et ſubſtitui αἴτιος. Laudo ſane et accipio lubens, modo reſcribamus etiam πάντων μεγιςων ἀγαθῶν, quo ritu MSti. Interea *Lambinus* ita hariolatur: ὅτι τε πάντων μέγιςον ἀγαθῶν πράττειν αιτιος γέγονε. Editio *Feliciani* cum Cod. *Reg. β.* ὅτι πάντων μέγιςον ἀγαθῶν πραττειν αἴτιος γέγονε. TAYL.

pen. γεγονε.] γεγονεναι MSS. *Ald.* Teneo. Scribebatur γεγονεν αιτιος. Adnotatur in *Altemps.* γεγονεν αιτιος. TAYLOR.

Ibid. εξελομενος — και αποδες.] ἀντὶ τῦ ἐξελομένυ ἐκ τῆς Φιλίππυ βίας, καὶ ἀποδέντος. S. τοῦ δήμυ τῶν Αθηναίων. WOLFIVS.

256. pen.

256. pen. ἐκ της Φιλιππε.] ἐκ τε Φιλίππε MS. *Ald. Ven. Ital.* et *Reg. β.* TAYLOR.

257. 2. ἐκ ελλειψει ευχαριςων.] S. ὁ δῆμος τῶν Χερσονησιτῶν. WOLFIVS.

Ibid. ελλειψει κ. τ. λ.] ελλειψασι — ευχαριςαντες — ποιαντες — δυναντας. *Lambin.* TAYLOR.

3. κοινῳ.] εν κοπῷ βελευτηρίῳ Codd. *Ven. Harl. Regii β. γ. ζ. η.* TAYLOR.

12. ἡμεῖς δ' οἱ καὶ μεμψάμενοι.] διὰ τὸν συμμαχικὸν πόλεμον. WOLFIVS.

17. εὔνοιαν.] δόξαν καὶ εὔνοιαν. MARKLAND.

Ibid. δόξαν καὶ εὔνοιαν *Reg. η.* δόξαν, τιμην, εὔνοιαν, vel δόξαν, εὔνοιαν, τιμην plurimi, iique e praeſtantioribus, *Ven. Guelph. Aug. Harl.* et *Reg. α.* TAYL.

18. πεπολιτευμένων.] πολιτευομενων *Ven. Guelph. Ital. Vindob.* et *Regii Pariſienſes α. β. γ. η.* TAYLOR.

26. ὑπάρχειν ὑμᾶς εἰδότας.] Id eſt, προειδέναι. WOLFIVS.

258. 8. ἀ ναῦς κ. τ. λ.] Omiſit *Wolfius* in ſua Interpretatione, Tu reſtituas: *Vrbe tum non claſſem, non moenia habente.* TAYLOR.

12. μνησικακῆσαι.] πολλὰ ἂν ἐχόντων εγκαλειν καὶ Θηβαίοις καὶ Κορινθίοις Codd. *Ven.* πολλὰ ἂν ἐχόντων καὶ Κορινθιοις εγκαλειν, καὶ Θηβαίοις Cod. *Guelph.* TAYLOR.

13. ἀλλ' ἐκ ἐποίουν τᾶτο, ἐδ' ἐγγύς.] Sic in exordio: ἐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, ἐδ' ἐγγύς. Aretinus: *Sed nequaquam ita fecerunt: nec prope erant, vt facerent.* Meletus: *Sed non fecerunt hoc Athenienſes, non fecerunt.* Hic tractatur Stoicorum dogma, ὅτι τὸ καλὸν δι' αὐτὸ αἱρετόν· καίτοι τᾷ παρὰ τοῖς ῥήτορσι καλᾷ δόξῃ μᾶλλον, ἢ Φύσει, δοκᾶντος ὑπάρχειν. Qua de re plurimis egimus in noſtris in *Ciceronis Officia* Commentariis. WOLFIVS.

258. 14.

258. 14. *ἐκ ἐποίει τοῦτο*] In noſtro *ἐκ εποιουντο*: Et videntur duae dictiones in vnum conflatae, aut contra. ORSOP.

16. *πρόεντο*] *προεῖντο Regii* β. γ. η. *προιεντο Hermogenes*, qui hunc locum pag. 174. per ſemipaginam laudat. TAYLOR.

17. *ἐφ' ἑαυτὸς*] *επ' αυτους* MSti *Guelph. Aug. Vindob.* et *Hermogenes* loco laudato: qui proxime etiam *εκδιδοναι* habet. TAYLOR.

19. *πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν*] Hunc locum *Philoſtratus τῆς Δημοσθένους σεμνότητος* exemplum adfert. WOLFIVS.

Ibid. Hoc loco mihi temperare nequeo, quin pulcherrimam ſententiam his Annotatiunculis inferam, quam omnium oculis obuerſari ſubinde par erat. Πέρας μὲν γὰρ, inquit, ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου ὁ θάνατος, κἂν ἐν εἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα, φέρειν δ', ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γενναίως. Hanc Nos exercendi ſtili gratia ſic Latinam fecimus carmine:

Horrida cunctorum mors certo funere vitam
Claudit, fatalis ſaeua miniſtra coli.
Quamuis ſe clauſum quis muris ſeruet ahenis,
Mors tamen ex illis in caua buſta trahit.
Fortes ergo viros claris incumbere factis
Semper, et ingenti mente vacare decet:
Nec rerum ambigue euentum ſperare ſecundum,
Nutet in incertum ſors malefida licet.
Sed quaecunque Deus conanti coelitus offert,
Omnia magnanimo pectore ferre decet.

ORSOP.

Ibid. Laudat inter alios inſigniſſimam hanc *γνώμην*, quouis philoſopho dignam, *Plutarchus* ad finem libelli *de Fortuna Alexandri* I. Nimirum Noſter Πλατωνίζει,

τωνίζει, vt ſaepe obſeruatum fuit a plurimis. Dixit enim ille Magiſter: Ἀλλὰ καὶ ἐπιχειρεῖν τοῖς καλοῖς καλὸν, καὶ πάσχειν, ὅ, τι ἂν ξυμβῇ. *Harpocr.* v. Οἰκίσκω, ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινι οἴκῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον, οἰκίσκον. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς, Μεταγένης Ἄὐραις. ἐκ τούτων δ' ἔοικε πλανώμενος ὁ Δίδυμος καὶ τὸ Δημοσθενικὸν ἐξηγεῖσθαι. Qualis ſuerit error, quem *Didymus* in exponendo *Demoſthene* errauit, et quem hic notat *Harpocratio*, crederent nonnulli non potuiſſe hac aetate innoteſcere. Ecce autem perennem et immortalem fecit *Vlpianus*, dum his verbis vtitur, vtitur enim, *Didymi:* Φασὶ τὸν ὀρνεων οικον οὕτω καλεῖσθαι παρὰ Ἀττικοῖς. λέγει δέ, [Demoſthenes] ὅτι, κἂν μεταβάλλῃ τὴν δίαιταν, κἂν ὄρνις εἶναι νομίζηται, ἀποθανεῖται πάντως, καὶ μὴ δεικνὺς ἑαυτὸν, ἀλλ' οὕτω κρυπτόμενος. Vide *Mauſſac.* ad *Harpocr.* qui plura de hac re: quem tamen credibile eſt non intellexiſſe ſuum Auctorem. Ita Etruſcus vertit: *Fine a tutti gli huomini della vita è la morte, ſe ben l' huomo* nella piu ſecreta parte della caſa *ſtia rinchiuſo.* Anon. Venetus: *cubiculo.* Et eodem pacto *Aretinus.* Alii, vt *Perionius* etc. *in domum concluſus.* Adde de hoc loco *H. Stephan.* V. *Schediaſm.* 4. qui haec *Propertii* adduxit:

Ille licet ferro cautus ſe condat et aere,
Mors tamen incluſum protrahit inde caput.

TAYLOR.

258. 22. ἐγχειρεῖν] ἐπιχειρειν. MARKLAND.

23. προσβαλλομένους] Legendum omnino προβαλλομενους: Vt recte procurauit optimus *Felicianus.* Ita exaratur in *Aug.* in *Vindob.* noſtro, et *Regiis*, ζ. η. Ita laudat *Hermogenes* pag. 243. *Stobaeus* pag. 90. et *Vlpianus* ad loc. Adde *Suid.* et *Harpocrat.* v. Προβαλλομένους. TAYLOR.

258. 25.

258. 25. ταῦθ' ἡμῶν οἱ πρεσβύτεροι.] Per υ. Sequitur enim διεκωλύσατε. WOLFIVS.

Ibid. ἡμῶν.] υμων. MARKLAND.

Ibid. υμων *Harl.* γρ. υμιν et υμων in Codd. *Regiis.* Vt modo pro ἡμέτεροι plurimi MSti praeferunt υμετεροι, *Guelph. Harl. Vindob.* a manu ſecunda, *Regiorum*que β. γ. TAYLOR.

Ibid. οἱ Λακεδαιμονίοις.] Pendet Sententia. Neque ſequitur Verbum per totam hanc periodum, quod ſuſtentare poteſt illud Accuſatiuum, Λακεδαιμονίους. Simile aliquod et germanum obſeruauimus ad π. Παραπρεσβ Demoſthenis; vbi ingenii vis et impetus Grammaticorum cancellis concludi noluit. TAYLOR.

259. 5. ἔχετε.] ἐξετε. MARKLAND.

8. σφετεριζομένων.] Vox ea ſuperius a *Demoſthene* vſurpata in hac Oratione. Erudite explicat Illuſtriſſ. *Spanheimius* ad *Iulian.* pag. 25. TAYLOR.

11. ἀλλ' ἐβοηθήσατε καὶ τούτοις, τῶν ἐθελοντῶν τριηράρχων τότε πρῶτον γενομένων τῇ πόλει.] Sic diſtinguendus eſt hic locus. Ἐθελονταὶ τριήραρχοι, ἢ τριηράρχαι, non ἐθέλοντες. WOLFIVS.

14. τὸ — τὸ —] τῳ — τῳ — *Markland.* et *Lambin.* TAYLOR.

20. πεζὰς στρατείας.] πεζη στρατιᾳ, ὡς Δημοσθένης, καὶ πάντες, καὶ μὴ πεζικη, ὡς Θουκυδίδης· ἐν στρατιᾷ ὥρμηνται καὶ ναυτικῇ καὶ πεζικῇ. Ποιητικώτερον γὰρ τοῦτο· ὡς Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις.

— πεζικὸς ὥρμηται λεώς.

Pro στρατείας Cod. *Guelph.* στρατιας. TAYLOR.

22. ἄλλων.] Deeſt in Codd. *Guelph. Vindob.* et *Reg.* α. Supra ad 245. 25. TAYLOR.

26. αὐτῆς.] αὑτης. MARKLAND.

Ibid. τῆς συμβουλης ὅσης. WOLFIVS.

Ibid. συμβουλῆς.] βουλης plurimi, *Ven. Guelph. Aug. Ital. Lindenb. Vindob.* et *Regiorum* α. β. γ. η. συμβο-

συμβολης in exemplaribus *Aldi* et *Morel.* Sed hoc nihili eſt. TAYLOR.

259. pen. μνησικακήσειν.] F. μνησικακησαι. WOLFIVS.

Ibid. μνησικακειν Codd. *Ven. Guelph. Obſop. Ital. Harl. Lindenb. Vindob. Aug.* cum *Lutecianis* α. β. η. μνησικακησαι coniecit *Simo Fabricius.* De phraſi iſta μνησικακήσειν προς τὰς βελομένας σώζεσθαι, conſule *H. Steph. Theſ.* II. 958. Superius paulo dixit Noſter, 258. 12. μνησικακῆσαι Κορινθίοις καὶ Θηβαίοις. TAYLOR.

260. 8. τὸ] F. τί τοτε τῇ πόλει. MARKLAND.

16. τῇ πόλει.] Comma hoc in vertendo praetermiſit *Wolfius.* Supple ex Lambino: *Denique perfeci, vt omnis commeatus, omnis belli apparatus, quod erat vtiliſſimum, ſuo tempore ciuitati ſuppeteret.* TAYLOR.

18. τᾶτον.] ἀγῶνα τον των παρανόμων. MARKL.

21. πόσα.] F. πόσ' αν, vel διδόναι αν v. 23. vt pag. 262. 10. 252. 17. MARKLAND.

Ibid. ἡγεμόνας τῶν συμμοριῶν.] Totus hic locus illuſtrabitur ab *Harpocratione* v. Συμμορία. Quem etiam conſule v. Ηγεμὼν Συμμορίας. *Vales. not. ad Harpocr.* pag. 86. et 179. De his rebus in *vita Demoſthenis* tractaui copioſius. TAYLOR.

24. καταβαλόντα με ἐᾷν ἐν ὑπωμοσίᾳ.] Aretinus: *Vel vt ſaltem eam promulgatam deſeruiſſem.* Melanchtho: *Sin minus, vt depoſitae legis mentionem prorogarem.* Perionius: *Sin minus, at certe vt promulgationem eius differri paterer.* Meletus: *Sin autem non facerem, vt ſaltem dilationem eius iureiurando impetrarem.* Υπωμοσίαν interpretantur ἔνορκον τῆς δίκης ἀναβολὴν (vt et alibi notaui) εἴτε διὰ νόσον, εἴτε δι' ἀδύνατόν τι περὶ αὐτὸν ὄν. Sed *Iulius Pollux* hunc locum vere et perſpicue declarat his verbis: Υπωμοσία ἐστὶν, ὅταν τις ἢ ψήφισμα ἢ νόμον γράφοντα γράψηται, ὡς ἀνεπιτή-

πιτήδειον. Τοῦτο γὰρ ὑπωμόσασθαι λέγουσι, καὶ οὐκ ἦν, μετὰ τὴν ὑπωμοσίαν, τὸ γραφὲν, πρὶν κριθῆναι, κύριον. At quo pacto impune tuliſſet Demoſthenes praeuaricationem iſtam? Si colluſiſſet cum aduerſario, is actionem non perſecutus eſſet, ac Demoſthenes, anno elapſo, indemnis fuiſſet. Vide τὸν πρὸς Λεπτίνην. Quod paululum antecedit, τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ διώκων οὐκ ἔλαβεν, ſignificat illuſtrem abſolutionem, et cum accuſatoris ignominia et calamitate coniunctam. WOLFIVS.

260. 24. ὑπωμοσίαι.] Ita *Vlpianus*: Ὑποθέσεις corrige ſodes ὑπερθέσεις σκήψεις, προφάσεις Ἔστι γὰρ Ὑπωμοσία, τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, ἤγουν ἀναβάλλεσθαι· Συνωμοσία δὲ — Vide ad *Midianam* p. 544. 23. et ad Orat. c. *Theocrin.* 1336. 9. *Valeſ* ad *Harpocrat.* p. 192. TAYLOR.

pen. μικρά.] μικρά, ἢ καὶ ἐδέν. MARKLAND.

vlt. ἀναλίσκουσι — ἐπιτρίβουσιν] δοτικαὶ μετοχικαί εἰσι. WOLFIVS.

261. 1. τὸ γιγνόμενον κ. τ. λ.] τὸν μὲν πολλὰ κεκτημένον, πολλὰ, τὸν δ' ὀλίγα, ὀλίγα καταβάλλειν. WOLFIVS.

2. ἕκαστον.] ἕκαστον ἑδεῖ τιθέναι. *Lambin.* TAYL.

Ibid. δυοῖν ἐφέκη τριήραρχος.] S. τριηρέων. Si cuius magnae opes fuerunt. Aretinus: *Qui prius ſextus et decimus contributor vnius fuerat, ex mea lege duarum nauium praefecturas ſubiuit.* Melanchtho: *Etiam duas naues inſtruebat vnus, qui antea cum aliis quindecim inſtruxerat vnicam.* Perionius: *Atque ita trierarchus duarum exſtitit, qui antea vnius decimus ſextus collator exſtitiſſet.* WOLFIVS.

5. συντελεῖς.] Hic *Tourrellius* ſe exſerit, a recenti lectore *Demoſthenis*, ad hunc locum vtiliter conferendus. TAYLOR.

6. ὅ, τι] ὅ, τι ἂν ἐκ ἐδίδοσαν. MARKLAND.

261. 12. *επι αρχοντος Πολυκλεους*] Iterum hoc loco, et infra 265. 5. vbi legitur *ἄρχων Δημόνικος Φλυεὺς*, nomina Eponymorum non concordant, vnde augetur noſtra ſuſpicio. Et ſic in pluribus locis infra, quod notare ſuperſedeo. PALMER.

Ibid. *Πολυκλεους.*] Praetor Athenis anno, quo hae res geſtae ſint, ſc. Olymp. CX. 3. erat Lyſimachidas. Vide *Corſinium* loco toties laudato, *Tourrellium* ad hunc locum, *Meurſium de Archontibus.* TAYLOR.

15. *εις το τριηραρχικον.*] Quod fuiſſet in lingua noſtra vernacula, *The Admiralty.* In *Lindenbr.* MSto autem deſunt duae voces *εἰς τὸ*, et dicitur ergo *νόμον τριηραρχικὸν* TAYLOR.

16. *καθ' ο*] Optimus *Felicianus* ſolus excudebat *καθ' ον*, vt oportuit. Ita MSti *Obſop. Harl. Pariſienſes γ. ζ.* Accedit item *β.* qui pro *ὅ*, *ων* repraeſentat. TAYLOR.

Ibid. *και επεχειροτονησεν.*] *καὶ ἐπεψηφισατο ἡ Βουλὴ, καὶ ἐπεχειροτονησεν ὁ Δῆμος Lambin.* TAYLOR.

17. *απηνεγκε — Δημοσθενει.*] *κατὰ Δημοσθένους.* WOLFIVS.

19. *και το μερος.*] S. *τὸ πέμπτον τῶν ψήφων.* WOLFIVS.

Ibid. *πεμπτον.*] Primus typis exaravit *Wolfius* noſter, tacitus quidem, ſed non refragantibus MStis, *Ven. γ. ζ. Vindob.* et *Harl.* in curis ſecundis. Marginі enim allinitur. Ecce autem. Vides repoſuiſſe *Wolfium*, poſt finitam eius Interpretationem. TAYL.

24. *συνεκκαιδεκα.*] *Τὸ σὺν* diſtributiui, vt et *τὸ ἀνὰ*, vim explet, ſedeni. WOLFIVS.

Ibid. *εκ των εν τοις λοχοις συντελειων*] Melanchtho: *E manipulorum contributionibus.* Perionius; *Ex iis collatoribus, qui in claſſes deſcripti ſunt.* Meletus: *Ex iis contributionibus, quae ſunt in eadem cohorte.* *Λόχοι στρατιωτικοὶ* ſatis noti ſunt: *οἱ δὲ τριηραρχικοὶ καὶ πολι-*

πολιτικοὶ λόχοι apud Athenienſes qui fuerint, amplius quaerendum cenſeo. Fortaſſis hic idem ſunt, quod αἱ συμμορίαι. De quibus alibi. WOLFIVS.

261. 24. λοχοις.] λογοις *Reg. γ.* et *Altemps.* TAYLOR.

25. επι ισον τη χορηγια χρωμενους.] τῇ δαπάνῃ καὶ τῷ ἀναλώματι. WOLFIVS.

pen. χρωμενον.] χρωμενων *Lambin.* Reſtitue χρωμενους cum fideliſſima Editione, quam comparauit *Felicianus.* TAYLOR.

262. 6. και υπηρετικου] Υπειρετικῷ per ει in ſecunda ſyllaba ſcribit *Suidas*, παρὰ τὸ ὑπερέσσειν. WOLFIVS.

Ibid. υπηρετικου.] De his *Scaphis* luculente agit *Tourrellius.* TAYLOR.

10. τοῖς πένησιν ὑμῖν.] F. υμων. Niſi forte ſoli pauperes ſortiti ſint iudicia. WOLFIVS.

Ibid. ὑμῶν.] υμιν credo cum Editis omnibus. Nempe pertinet ad δεκῶ, ſicuti τοῖς πένησιν ad βοηθῆσαι. Quo ritu interpretatur *Wolfius.* Alii aliter: *Parui egli ch' io habbia fatto poco beneficio a coloro ch' erano poueri* tra voi? Italus. Et υμων habent *Ven. Vindob. Aug. Harl.* et *Regii β. γ. Hermogenes* item p. 358. TAYLOR.

Ibid. ἀναλῶσαι ἂν] αναλωσειαν *Altemps.* Qua recepta correctione, delebimus τὸ εθελειν. Et ſane delent *Felician. Aug. Obſop. Harl. Vindob.* Παρέλκειν videbatur ea vox *Wolfio.* Non vtique παρέλκει, ſed abeſſe impune poteſt. TAYLOR.

Ibid. τῷ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλειν] F. τῷ μὴ ἐθέλειν: aut τὸ ἐθέλειν abundat, τῷ μὴ ποιεῖν ἕνεκα τὰ δίκαια. Alias aptius eſſet, τῷ μὴ ἀναγκάζεσθαι ποιεῖν. WOLFIVS.

16. ικετηρίαν ἔθηκε — παρ' ὑμῖν] ικέτευσεν ὑμᾶς. WOLFIVS.

262. 16. τριήραρχος] τριηραρχης Cod. *Reg.* ε. Supra 259. 12. vbi vulgatur τριηραρχῶν, eadem differentia *Felician.* et Cod. *Guelph* habent τριηράρχων cum accentu in penultimam retracto. TAYLOR.

17. ἐκ ἐν Μαντυχίᾳ ἐκαθέζετο.] In Oratione περὶ τῆ ἐπιτριηραρχήματος est δεδῆναι ἐπὶ τῷ χώματι. Ritus ſupplicandi et mulctandi in re nautica hic deſcribuntur. WOLFIVS.

Ibid. Μαντυχίᾳ.] *Suid.* et *Harpocr.* huc reſpiciunt v. Μαντυχία. Vide *Valeſium* ad *Harpocr.* pag. 129. *Meurs.* l. *Attic. Lect.* 14. *Lyſiae* Orat. *c. Agorat.* *Vlpian.* ad h. l. *Demoſthenis.* TAYLOR.

18. ἀποστολέων.] αποστολων Codd. *Regg.* γ. η. Inſcite. Αποστολεῖς, inquit Scholiaſtes noſter, οἱ ἐπισάται τῶν πλεύσεων. Ονομα Αρχῆς παρὰ τοῖς Αθηναίοις, ἔργον ἐχέσης τὸ φροντίζειν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ τὸ ταχέως ἐξελθεῖν. Et paria fere *Harpocr.* in v. *Suidas*, v. Αποστολάς. TAYLOR.

19. καταληφθεῖσα.] καταλειφθεισα Edit. *Felician.* et *Paris.* Reſtituere volebat cum *Wolfio Lambinus.* Credo, vocem feliciter ſatis eſſe reſtitutam, verum *Wolfius* non curauit pariter verſionem ſuam adornare. *Niuno ſtette* otioſo *nel porto*, Ferrus. *Foris comprehenſa*, Lambinus, iuxta eius reſtitutionem. *Aldus* recte, καταληφθεισα, ſi tamen recte ſit, nam adhuc dubito. TAYLOR.

22. τὸ λειτουργεῖν] M. τῳ. WOLFIVS.

Ibid. τὸ.] Ita olim perpetuo excudi ſolebat. Reformauit *Wolfius*, vt vides, *Lambinus* et *Altemps.* TAYLOR.

vlt. βάσκανον.] *Vlpianus* ad Orat. *de Rebus Cherſones.* haec habet: Οὕτω καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς· βάσκανον δὲ καὶ κακόηθες, ἐδέν ἐστι πολίτευμα ἐμὸν, φησὶν, ἀντὶ τῆ φιλαίτιον, καὶ συκοφαντικόν. Iisdem fere verbis *Etym.*

M. v. Βάσκανος, *Harpocr.* v. Βασκαίνει: quorum vterque hunc locum laudat. Infra 307. 22. TAYLOR.

263. 19. διακυκῶν.] διακυκλων MSS. *Ald.* et *Regii* β. γ. κυκλων ε. κυκων *Reg.* α. *Harl. Vindob. Obſop.* TAYLOR.

20. παραγεγραμμένων] Vide, quae adnotauimus nuper ad pag. 226. 10. TAYLOR.

22. συνεῖναι.] συνιεναι *Ven.* β. *Altemps.* et proxime, τὰς πολλὰς αυτων *Ven. Ital. Harl. Lind.* Vbi *Obſopoeus* notat ex ſuo, vt autumo, Codice: „In *Aldino* verbum deeſt: ſic enim legendum eſt, συνεῖναι τοὺς πολλὰς αυτων. Id quod vel mediocriter docti intelligent.„ TAYLOR.

penult. ἐπαγγειλάμενος.] ὑποσχόμενος interpretatur Scholiaſtes. Vide notas ad init. *Demoſth.* π. Παραπρεσβ. TAYLOR.

264. 6. εἰς δὲ.] ἀποξερεῖν, και τὰς συκοφάντας ἄγειν *Harl.* εἰς δὲ τας συκοφαντιας ἄγειν *Ven.* εἰς τὰς συκοφάντας δὲ ἄγειν *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

11. ἐπήνεσεν.] Ita laudat *Maximus* Sophiſta: ἄξιον ἐκεινε με στεφανου ὁ Κτησιφων, ὃ περὶ τούτων κ. τ. λ. TAYLOR.

17. ἐξετασόντων.] ἐξεταζομενων *Guelph. Aug. Vindob. Reg.* α. TAYLOR.

19. ἔχει, καὶ.] Deſunt in quamplurimis, in *Ven. Guelph.* α. η. *Vindob.* ὅτι δ' ὅτω ταῦτα ὃ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ —. In *Veneto* deerant etiam et ὃ μόνον, non pari felicitate. TAYLOR.

21. ὥρισαι.] εγνωται *Lindenb.* Et mox, pro δείξω, διδαξω *Reg.* η. TAYLOR.

22. ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων πρόειτο.] Παρὰ τὸ Προΐεμαι, τὸ δαπανῶ καὶ ἀναλίσκω. WOLFIVS.

23. πρόειτο] προοιτο *Reg.* α. προεῖτο *Guelph. Ital.* cum *Regiis* β. γ. ε. η. TAYLOR.

264 24. ὅτε.] οτι erat hariolatio *Dion. Lambini.* Confirmatur a *Guelph.* et β. *Reg.* TAYLOR.

25 ἐστεφανῶντο.] εστεφανουτο, (ſcil. Charidemus) *Harl. Vindob. Regius* α. Atque ita *Obſopoeum* intelligo. γρ. εστεφανουμενος ην in *Reg.* ζ. TAYLOR.

27. τῷ.] τω, i. e. τινί. MARKLAND.

265. 1. υφεξει. MARKLAND.

Ibid. υφεξει *Ven. Guelph. Aug. Ital. Vindob. Lind.* cum *Pariſienſibus*, α γ. Vides Viri ſagaciſſimi diuinationem feliciter corroboratam. TAYLOR.

3. τούτοις) τοὲ επι τούτοις. MARKLAND.

5. ἀρχων] Inſolito ſtilo, proinde quaſi narrationem occoepiſſet, haec dedit *Felicianus:* ſc. Ἀρχων ην Δημόνικος Φλυεὺς — οτε γνώμη βουλῆς κ. τ. λ. TAYL.

Ibid. εκτῃ μετ' εικαδα.] 25. die. Retrogrado numero 30. 29. 28. 27. 26. 25. WOLFIVS. Dies erat viceſimus ſextus. Neque in hac locutione, μετ' εἰκάδα, retrogrediuntur. Quo pacto enim fieri poteſt? Infeliciſſimus ſemper fere *Wolfius* in tertia decade. Alibi enim errorem huic errori contrarium errauit. TAYL.

6. γνωμῃ.] γνωμην *Ital.* Cod. Neſcio, annon aliquanto rectius. Sc. γνώμην B. καὶ Δ. Καλλίας εἶπεν, *recitauit* nempe, aut *pronunciauit*, *ea, quae Senatus P. q. A. tulerat.* Haec malui cum ob multa, tum propter iſta, quae in Pſephiſmatis exordio occurrunt, nempe οτι δοκει τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ: *Viſum eſt, Placet. Statuit S. P. Q. A.* TAYLOR.

10. Αθηναιων.] Αθηναιοις Cod. *Harl.* TAYLOR.

11. κεχειροτονημενῳ] Inductus eſt *Wolfius* hoc vocabulo locum ita vertere: *Phialo Quaeſtor deſignatus.* Certe noue dictum κεχειροτονημένῳ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. Hoc intelligo Φιάλωνος τῷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, quo pacto habuimus, Δημοσθένης ὁ ἐπὶ τῷ θεωρικῷ. Vide *Valeſ.* ad *Excerpt. Polyb.* pag. 23. TAYLOR.

265. 16. ψηφισμα.] Deeſt in *Reg.* α. Alii ſunt liberaliores, nempe ετερον ψήφισμα. Ita *Harl.* cum *Regiis* β. ε. TAYLOR.

17. λεγοντων] συλλεγεντων. Ea eſt hariolatio *Lambini*, qui ita vertit: *moderatoribus ciuitatis de ſententia ſenatus conuocatis.* Quod ego ſane ambigerem. Traductor Italicus cum *Wolfio* conſentit. Caeteri ita: *Prytanibus — Adminiſtratoribus — de Senatus ſententia verba facientibus.* Aretinus Decreta nulla conuertit, credo, quia exemplaribus vſus, in quibus deſiderabantur. Interea tamen noua eſt Forma loquendi et Monumentum ſatis inuſitatum. πρυτανεως *Ald. Ven.* etc. TAYLOR.

18. βελης.] Adde και δημω, vt mox, et ſupra v. 6. et 7. MARKLAND.

20. εν τη επι τω ποταμω μαχη. Sc. ἐν τῇ Σαλαμῖνι. Fluuii nomen apud *Pauſaniam* et *Plinium* non reperio. WOLFIVS.

Ibid. επι τω ποταμω.] Vide *Corſin. Faſt. Attic. Diſſert.* III. §. 23. et *Demoſthenem* infra pag. 300. 16. TAYLOR.

21. στρατιωτων τινων.] Pro τῶν στρατιωτῶν τινων, Noſtrum ſic habuit, τῶν στρατιωτικων ὑπὸ τῶν πολεμίων. Atque haud ſcio, annon multo emendatius. OBSOPOEVS.

266. 7. ἐπέδωκα, νὴ Δία] Reſtitue: ἐπέδωκα. Νὴ Δία, ἀλλ' — MARKLAND.

8. νὴ Δία.] Νὴ Δία, ἀλλ' ἀδίκως ἤρξα. Ita *Benenatus.* Feliciter. TAYLOR.

9. λογισαι.] *Harpocr.* hunc locum Auctoris noſtri ſpectat. Conſule *Valeſium.* Mox διὰ τί deſideratur in quibusdam, in Edit. *Felician.* in Codd. *Guelph. Obſop. Harl. Vindob.* et *Reg.* α. optimis ſane, et fide dignis. Sed eſt pene neceſſarium, et agnoſcit *Hermoge-*

mogenes cum MSS. *Felician.* Proxime ὅτι αὐτὸς οὗτος *Felician. Benenat. Harl. Vindob.* TAYLOR.

266. 12. οἷς γὰρ ἂν ἐγράψατο, — τούτοις.] τῷ μὴ γράψασθαι, δ.ότι ἂν ἐγράψατο τὸ ψήφισμα, ἢ τῶ ψηφίσματος. WOLFIVS.

13. τούτοις] ἐν τούτοις *Lambin.* Cuius haec eſt Paraphraſis, non Verſio: *Ex iis enim, quae de SCto in iudicium non vocauit, ſe ipſe aperiet et indicabit; atque in iis, quae iudicio perſequitur, improbiſſimus calumniator reperietur.* Quanto preſſius, quanto accuratius, quanto elegantius Hieron. Ferrus? *Perciocheper quelle coſe, che non ha accuſato del decreto, apparira calunniatore di quelle, che accuſa.* TAYLOR.

16. Πυανεψιῶνος ἐννάτῃ ἀπιόντος.] 22. Octob. Sc. 30. 29. 28. 27. 26. 25. 24. 23. 22. WOLFIVS.

Ibid. ἐννάτῃ.] ἐνάτῃ *Feliciani* Editio, et *Benenati.* TAYLOR.

22. ἐπεδωκε τοις κ. τ. λ.] ἴτως τοῖς τὰ θεωρικὰ λαμβάνουσι, τουτέστι, τοῖς πένησι. Nam ditiores contemſiſſe binos illos obolos conſentaneum eſt. Melanchtho: *Largitus eſt iis, qui theatrali pecunia fruuntur.* Perionius: *Centum libras ad ſacrificia iis, qui ex omnibus tribubus ſacra procurabant, largitus ſit.* Meletus: *Spectaculis, quae ad omnes tribus pertinent, donauerit* 100 *minas ad ſacrificia.* WOLFIVS.

267. 9. ἐχ, ὁ τοιοῦτος;] F. ἐχι τοιοῦτος; WOLF.

13. δύνασθαι.] δυνασαι *Guelph. Aug. Vindob. Regii* ε η. TAYLOR.

19. μᾶλλον ἐπαινοῦσι τῶ ἐπαινουμένω.] ἢ τὸν ἐπαινούμενον. Quod ideo noto, quia imperitior poſſit expoiere, ἢ ὁ ἐπαινούμενος, ſc. ἐπαινεῖ τοὺς ἀποδιδόντας χάριν. Eſt enim Conſtructio per ſe ambigua. WOLFIVS. στεφανουμένω, non ἐπαινουμένω. Errauit in deſcribendo. TAYLOR.

267. pen.

267. pen. αναγορευεσθαι.] στεφανουν *Ven.* στεφανουσθαι Cod. *Paris.* γ. εστεφανωσθαι ε. στεφανωσαι *Lindenb.* TAYLOR.

268. 1. στεφανώσηται.] ψηφισηται MSS. *Ald.* et *Felician. Ven. Guelph. Ital. Vindob. Harl. Lindenb.* et *Regii* α. ε. η. TAYLOR.

4. ἀδικήματος ἑδενὸς] λαβειν τιμωριαν deinde addunt *Reg.* α. *Aug.* et *Vindob.* Sed haec Appendix, inquit *Simo Fabricius*, requirit participium, cuiuſmodi ſit σπευδάζων. TAYLOR.

11. ἢ λόγῳ τὲς δημοτικὲς.] Locus corruptus. Forſan, ως λόγῳ — Puto aliquid deeſſe. Mox, v. 14. Καίτοι καὶ τετῳ, deleto ſequenti τέτῳ. I. TOVP.

12. γινωσκομένες.] Αττικισμὸς, ἀντὶ τῶ γινωσκομένων. WOLFIVS.

13. ἀμάξης.] Vide *Vlpian.* ſupra ad 229. 2. *Harpocrat.* v. Πομπείας. *Ariſtoph. Plut.* 1015. et σχ. *Sext. Empiric. adu. Grammat.* cap. 3. TAYLOR.

14. καίτοι καὶ τῦτο.] Pro τῦτο lego τετῳ, et alterum τέτω reiicio. *Cicero* pro M. Caelio: *Accuſatio crimen deſiderat, rem vt definiat, hominem vt notet, argumento probet, teſte confirmet: Maledictio autem nihil habet propoſiti praeter contumeliam, quae, ſi petulantius iactatur, conuicium, ſi facetius, vrbanitas nominatur.* WOLFIVS.

Ibid. τῦτο.] τετῳ Codd. β. ζ. et tum delendum eſt poſterius. TAYLOR.

20. προγόνους.] προγόνους υμων addunt *Guelph. Aug. Vindob.* et *Reg.* α. Item γ. ε. ζ. Aut hi potius ημων, vt ſuſpicor, atque errauit *Benenatus* in notando. TAYLOR.

21. ὑμᾶς.] L. ημας. Conſtructio eſt, ἐχ ἵνα ημεις, συλλέξαντες ἡμᾶς. MARKLAND.

22. ἀπὸ τῶν ἰδίων.] *e priuatis aedibus* Wolfius. Dubito. *Leuandoui dalle voſtre facende:* Ferrus. Atque

ſimiliter, vt ille, Anonymus: *a priuatis negotiis veſtris auocemus.* Neque alii felicius. Vide, quid praeſtiterit Cod. *Ven.* ἀπὸ τῶν ἰδίων κακων τὰ ἀπόῤῥητα λέγωμεν ἀλλήλοις. TAYLOR.

268. 25. ἐμοῦ πομπεύειν.] F. κατ' ἐμοῦ. Τὸ πομπεύειν καὶ τὸ ἐξ ἁμάξης ſatis nota ſunt ex vetere conſuetudine Comicorum et licentia Feſtorum. WOLFIVS. Rectius pungitur poſt ἐμοῦ. TAYLOR.

vlt. εἶτα, ὃ μὲν ἦν.] ἐν ᾧ τόπῳ ἐξῆν. δηλονότι ἐν τῷ λογιστείῳ. WOLFIVS.

269. 4. τῷ κεκρίσθαι — πρότερον] Variatur in Codd. Plurimi tamen in hoc conſentiunt, τῷ κεκρίσθαι περὶ τούτων πολλάκις, τῷ μηδεπώποτε — TAYLOR.

7. ἔλαττον.] πλέον ἢ ἓξ ἔλαττον. MARKLAND.

Ibid. πεπραγμένων.] πεπραγμένων καλως addit *Lambinus* ſua ſola auctoritate fretus. TAYLOR.

9. Επειδὴ τοίνυν κ. τ. λ.] Videntur hic Iudices ſuam erga *Demoſthenem* beneuolentiam et aduerſus *Aeſchinem* indignationem ſiue vultu, ſiue acclamatione, declaraſſe. Vnde ſe abſolutum iri non dubitarit *Demoſthenes.* WOLFIVS.

10. δέδεικται.] Ita conſtanter. Ego tamen non potui ſemper non praeferre δέδοται. Vid. notas ad *Aeſch. c. Cteſiph.* 441. 12. Licet nonnullis videri poſſim non multum promouere. Dubito multum de integritate huius Paragraphi. Et multis olim negotium faceſſit. Laborat in ea cauſa *Hermogenes*, quem videbis pag. 348. et apud σχ. noſtrum. TAYLOR.

11. δεῖ δέ μοι] F. δεῖ καὶ ἐμοί. MARKLAND.

Ibid. δεῖ μοι, ὡς ἔοικε, Cod. *Reg.* ε. ſine aduerſatiua δε. TAYLOR.

14. τίνων.] τίς καὶ ἐκ τίνων. MARKLAND.

269. 16. διασύρει] διασυρειν MSS. *Felician. Ven. Obſop. Guelph. Vindob. Lindenb. Reg.* α. approbante *Obſopoeo.* διεσυρει *Ital.* TAYLOR.

19. σπερμολόγος.] *Vlpianus*, qui huius Vocis ternas interpretationes adtulit, videtur hallucinari in omnibus. Neque ſe expedit *Harpocratio.* Alia res eſt, cum ſcribit *Plutarchus*, π. Εὐθυμίας, hoc pacto: Τῶν θηρίων ἑτέροις ἀφ' ἑτέρων παρεσκεύασε τὴν τροφὴν εἶναι, καὶ οὐ πάντα σαρκοφαγεῖν, ἢ σπερμολογεῖν, ἢ ξιζωρυχεῖν ἐποίησεν: alia, cum *Demoſthenes*, et *D. Lucas* in *Actis Apoſtolicis* pro *blateratore* vtuntur. Vide Interpretes ad *Act. Apoſt.* XVII. 18. TAYLOR.

Ibid. περίτριμμα ἀγορᾶς.] Vide *Ionſton. de Feſtis Graec.* pag. 285. *Etym. M.* 240. 4. *Suid.* v. Τρίμμα. *Ariſtoph. Nub.* v. 446. et σχ. ad 259. TAYLOR.

26. τὶς μετρσία ἢ μὴ τοιούτων.] F. τὶς μετρσία; τῶν τοιούτων, ἢ μὴ τοιούτων, τὶς διάγνωσις; Aretinus: *aut honeſtorum, aut turpium, vlla cognitio?* Videtur legiſſe τῶν καλῶν, ἢ μὴ τοιούτων. Melanchtho: *Quod diſcrimen honeſtorum et turpium vnquam ſeruaſti?* Perionius: *Sed in Te, aut in Tuis, vt virtutis ſit aliqua particula? vt honeſta a turpibus internoſcas?* WOLFIVS.

Ibid. μετρσία;] Lege μετρσία; ἢ καλων η μη τοιούτων τὶς διάγνωσις; Dixit enim nuperrime, ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγιγνώσκεται. Ita edidit *Aldus*, ita fere *Morelius.* Commendant etiam Codd. praeſtantiores, *Aug. Harl. Vindob. Lindenb.* praeterquam quod in eorum primo, κακων ἢ τοιούτων. Quod eodem recidit. TAYLOR.

27. λαβόντι.] Deeſt in plerisque, *Guelph. Obſop. Harl. Vindob. Lind.* et *Regg.* α. β. γ. η. TAYLOR.

p. 270. 4. τοιούτοις.] Recte credo. Contra tamen ſtant MSti plurimi. τοσουτος *Ven.* τουτοις *Guelph.* τουτος *Vindob.* τοιουτος MSS. *Ald.* τοιουτος denique MSS. *Felician. Obſop. Ital. Regii* α. ε. TAYLOR.

270. 8.

270. 8. *χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον.*] Aretinus: *Compedes ferens et baculum.* Melanchtho: *Compedibus vinctus docuit literas.* Perionius: *Apud Elpiam, quo is tempore ad Theſei docebat, nexus ſeruierit?* Meletus: *Craſſis pedicis et lignis vinctus.* WOLFIVS.

9. *καὶ ξύλον.*] Deſunt in *Guelph.* et *Vindob.* TAYL.

Ibid. *μεθημερινοῖς γάμοις.*] F. *καθημερινοις.* Omnes interpretantur quotidianas nuptias. Τὸ *μεθημερινὸν* et *νυκτερινὸν*, *ὥσπερ τὸ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν* opponuntur. Perionius: *Cum noua coniugia quotidie iniret.* WOLFIVS.

10. *ἐν τῷ κλισίῳ.*] Aretinus: *In clauſtro.* Melanchtho: *In tugurio.* Perionius: *In porticu Cleſio.* Meletus: *In Cleſio.* Eſt annotatum, legi *ἡλισίῳ τῷ προσῴῳ ἥρωϊ.* WOLFIVS.

Ibid. *κλισίῳ.*] Inſignis eſt differentia in MStis: Κλεισίῳ *Ven. Obſop. Ital. Lindenb.* Κλησιω *Aug. Vind.* Ηλισιῳ MSS. *Ald.* et *Felician.* Σικλεω *Reg. s.* Interea non vulgaria habet de hac re, licet fortaſſe non vbique laudanda, S. *Petit. de Legg. Attic.* VI. 5. cuius verba deſcribo: „Solenne fuit bonis iſtis mercibus, vt proſtarent, et quotidianos haberent concurſus ad illuſtria ciuitatis loca, Ceramicum, SCIRVM, et *τὴν ἀγοράν.* De Ceramico iamdiu monuerunt alii. Quod ad Scirum attinet, elegans eſt *Demoſthenis* locus, ſed corruptus, de *Aeſchinis* matre: *ἣ ὡς ἡ μήτηρ σοῦ τοῖς μεθημερινοῖς γάμοις ἐν τῷ κλισίῳ πρὸς τῷ* Καλαμίτῃ Ηρωϊ *χρωμένη.* neque quidquam, qui laudant, iuuant, *Heſychius* et *Suidas*, quin contra factum, vt alterum inſuper mendum occuparet; Ηλισιω quippe legunt lapſu facili, *ἀντὶ τοῦ* Κλησιῳ, quod eſt genuinum. Heſychius: Καλαμίτης, *Ηρως τῷ ἡλισίῳ πλησίον.* Suidas: Καλαμίτης. *κύριον ὄνομα. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· ἐν τῷ ηλισιῳ τῷ πρὸς* Καλαμίτῃ Ηρωϊ. Nos legendum coniicimus *ἐν τῷ κλησιῳ τῷ πρὸς τῷ* Κυαμι-

Κυαμιτη Ηρωϊ. Intelligit Orator τὸ Κλήσιον, vt puto, Lycomidarum, (familia erat Athenis Λυκομίδαι, γένος Ιθαγενῶν, inquit *Heſychius*) cuius meminit *Pauſanias* in *Meſſeniacis*, c. 1. Hoc Κλήσιον non puto longe abfuiſſe a templo Cereris Eleuſiniae, cuius ſacris gens illa dedita; vnde Orphei ſiue Onomacriti ὕμνος εἰς Δήμητρα Λυκομίδαις ποιηθεὶς, inquit *Pauſanias*. Quare etiam colloco iuxta aediculam Κυαμίτου Ηρωος. Cyamites hic Heros erat, non Bacchus, et a Baccho diſtinguit *Pauſanias Atticis*, c. 37. ſcribitque, fuiſſe hanc aediculam ἐν τῷ χωρίῳ Σκιρα, quod erat inter vrbem et Eleuſinem. Atqui ἐν τῷ Σκίρῳ, vt legitur apud *Stephanum*, αἱ πόρναι ἐκαθέζοντο. Praeterea inter lenonias perſonas recenſetur Λυκομίδειος a *Polluce*, lib. 4 cap. 19. quia ſcilicet ad hoc τῶν Λυκομιδῶν κλήσιον proſtabant hae publicae libidinis victimae: etſi forte Vox Κλισιον retinenda, quam *Heſychius* interpretatur πανδοχεῖον, et *Euſtathius* ad *Iliad.* A. pag. 78. δηλικὸν εὐτελὲς οἴκημα. Ita enim *Apollonius* ἐν τῇ εἰς Αἰσχίνην ἐξηγήσει· μητρὸς δὲ ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθέας, ἢ, ὡς ἔνιοι, Γλαυκίδος, ἣν Φασι τὴν πρώτην ἡλικίαν ἡταιρηκέναι, καθεζομένην ἐν οἰκήματι πρὸς τῷ τοῦ Καλαμίτου ἡρῴῳ. Sed hic quoque legendum eſt πρὸς τῷ τοῦ Κυαμιτου ἡρῴῳ.» Tantum Vir doctiſſimus. Contra haec omnia militat, et ſtrenue quidem, *Tourrellius* in notis ad hanc Orationem, quas iuuabit conſulere: Itemque *Kuſter.* ad *Suidam* v. Καλαμίτης. Κλίσιον ergo retineo, et *lupanar.*, *fornicem* intelligo. Eam vocem *Vpianus* noſter in ſcholio interpretatur προσῶον. Κλισίῳ] τῷ προσῴῳ. Itemque *Amerius* apud *Euſtath.* ad *Homer. Odyſſ.* Ω. 207. Tale fere σχόλιον deprehendi in textu Auctoris mei. Codd. enim *Lindenb.* et *Regius* α. pro τῷ πρὸς τῷ legunt τῷ προσῳῳ. Et ſimiliter MSS. *Ald.* κλισίῳ τῷ προσῳῳ Ηρωϊ, omiſſa voce Καλαμίτη. Quid hic fiet? Sane

Sane qui ita legunt, gloſſam inſinuant, eoque forte facilius inſinuauere, quia et verba ipſius Textus viam quodammodo ſternunt. Ecce enim! ἐν τῷ κλισίῳ τῷ πρὸς τῷ [προσῳῳ] Καλαμίτῃ ἥρωϊ. Statuo demum fuiſſe Herois cuiusdam, (Calamitem vocabant) ſiue Statuam, ſiue Sacellum, ſiue Monumentum: iuxta vero porticum ſiue fornicem, eoque pro lupanari vſas fuiſſe, quae Athenis proſtabant. De Calamite iſto Heroe magnum eſt ſilentium. Attingunt h. locum *Valeſius* ad *Harpocrat.* et *Victor.* XXI. *Var. Lect.* 3. locum ſane nouum et delicatulum. Denique μεθημερινὰς γάμους, quas voces *Wolfius* interpretatur *quotidianas*, atque vt id ſalua conſcientia facere poterat, μεθημερινὰς in καθημερινὰς prius mutauerat, eas, inquam, alii per *diurnas nuptias* exponunt: *Ferrus* ita: *Che tua madre facendo nozze* fra il giorno *nel portico, ch' è appreſſo la ſtatua di Calamite, alleuò queſta bella figura.* Cicero *ad Herenn.* IV. 34. *Cuius mater quotidianis nuptiis delectatur.* TAYLOR.

270. 13. ἀλλ'] Ante hanc vocem excuditur a *Morelio*, ἐξεθρεψέ σε; ἀλλα παντες ισασι ταυτα, καν εγω μη λεγω. ἀλλ' ὡς — Bene eſt. Ita *Aug.* etiam et *Vindob.* et, mendo vno atque altero excepto, Cod. *Venetus.* TAYLOR.

19. οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν] ἀ τῶν τυχόντων εἰς ἦν. εἰρωνεία ἔοικεν ὁ λόγος καὶ απροσδοκήτῳ. Aretinus: *Num erat, vt quiuis? ſed vt ii, quos populus deteſtatur.* Melanchtho: *Non enim erat ex eo genere, cui ſe ingerit, ſed ex talibus, quos exſecratur populus.* Perionius: *Et ab iis, quae geſſit, initium ſumam. Neque enim fuerunt obſcura, aut vulgaria, ſed eiuſmodi, vt ea omnes exſecrentur.* Meletus: *Non enim fuit de iis, quos populus deuouet.* Videtur innuere, eum nothum eſſe et peregrinum, qui falſo ſe ex ciue Athenienſi et matrimonio legitimo procreatum affirmet. WOLFIVS.

270. 19.

270. 19. ὧν ἔτυχεν] *Non vnus de multis, non forte fortuna oblatus homo.* Ita vertit *Lambinus.* Qui ſi non bene, peius tamen *Wolfius*, quem ne intelligo quidem: *Neque enim eorum fuit, quorum fuit.* Schema eſt, quod παρὰ προσδοκίαν dicitur. Adduxit *Hermogenes*, in cap. Περὶ τῦ Κωμικῶς λέγειν. Quem vide. Ait Demoſthenes: *Non ille eſt ex plebecula, aut e vulgari ſorte: Non ignotus vobis, non hoſpes*, (quo pacto fere laudationes et encomia inſtituere ſolent,) *non ita: Sed ea eſt proſapia, ea generis claritudine, vt — P. A. maiores eius ſaepius eſſet exſecratus: Illene ignotus? immo nimis notus.* Vti Italus: *Percioche egli non è ſtato vno della plebe, ma vn di quelli, a' quali il popolo priega male.* Codex eſt vnicus, ſcil. *Regiorum η.* qui pro ὧν, ὡς habet. Miranda ſane Verſio *Rutilii Lupi*, quam adduco in nota ſequenti. *Tourrellius* ſudat in harum vocum interpretatione, neque tamen valde feliciter rem gerit. TAYLOR.

20. οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται] Non tam fortaſſe proditores et planos, qui populum pro Concione decipiunt, quam ſeruos et nothos et peregrinos, qui ſe pro ingenuis et germanis ciuibus venditant, intelligit. WOLFIVS.

Ibid. ὀψὲ] Laudo *Vlpianum*: Δεῖ λαβεῖν τὸ μὲν πρῶτον ὀψὲ, ὥσπερ διηγημένως, τὸ δὲ δεύτερον, ὡς καθ' ἐρώτησιν. Atque ita diſtingui iubeo: ὀψὲ γάρ ποτε· ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν ἦν καὶ πρώην. Confirmat *Rutilius Lupus, de Fig. Sentent.* lib. I. cuius interpretationem ſubiungo. *Nunc quoniam de me, vt volui, cognouiſtis, iudicium per ipſius vitia conſtituam. Nam dum opus eſt, parentes appellat, quos ſcitis non ignotos fuiſſe, ſed huiuſmodi, vt omnes hos exſecrarentur. Sed hic bonus vir, grandis natu, atque ſero, ſero loquor? immo vero nuper, atque his paucis diebus, ſimul et Athenienſis, et eloquens eſt factus.* TAYLOR.

270. 22.

270.22. δύο συλλαβὰς] Hic *Vlpianum* non laudo, neque laudare poſſum: μίαν μὲν εἰς τὸ ὄνομα τῦ πατρός· μίαν δὲ, εἰς τὸ τῆς μητρός. Abſurdiſſimum longe, quod vidi vnquam. Nam Aeſchinis Pater, qui *Tromes*, iam *Atrometus*, dicitur, duabus ſyllabis additis. TAYLOR.

Ibid. δύο συλλαβὰς προσθεὶς] Laudat hunc locum *Hermogenes* περὶ μεθ δεινότ. pag. 438. Ed. Criſp. Τούτοις δὲ πᾶσι χρῆται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῦ Στεφάνυ, ἔνθεν δηλῦται, ὅτι κωμῳδεῖν ἐπίσαται· τῇ μὲν παρῳδίᾳ ἅτως, τὸν μὲν πατέρα ἀντὶ Τρέμητος ἔπεισεν Ἀτρόμητον. Latet huius viri nomen apud *Lucian.* in *Rhet. praecept.* nunc tandem protrahendum dias in luminis oras. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα φήτω, ἀλαζὼν καὶ ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκρὸς εἰς μίμησιν παλαιὸς προτιθεὶς, καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγυς πάλαι κατορωρυγμένυς, ὥς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιῦ υἱὸν, καὶ ἄλλον ἀτρομήτυ τινὸς γραμματισῦ ζηλῶν ἀξιῶν. Vbi ineptiſſime Benedictus: *ac ſi gladiarii fabri vel intrepidi grammatiſtae filium vellet imitari.* Scribendum Ατρομήτυ. Nimirum intelligit *Lucianus* illud, *nobile par fratrum*, Demoſthenem et Aeſchinem; quorum hic γραμματισῦ ſiue ludimagiſtri erat filius, cui nomen Tromes, vel Atrometus. Elegantер *Demoſthenes pro Cor.* de Aeſchine: πᾶις μὲν ὢν μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης, ἅμα τῷ πατρὶ πρὸς τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων, τὸ μέλαν τρίβων, καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν, οἰκέτυ τάξιν, ἐκ ἐλευθέρυ παιδὸς ἔχων. Ille vero, Demoſthenes ſcil. patrem habuit μαχαιροποιόν. vid. *Suid.* in v. Cultellos venditaſſe dicit *Valer. Max.* III. 7. *Quam matrem Euripides, aut quem patrem Demoſthenes habuerit, ipſorum quoque ſaeculo ignotum fuit: alterius autem matrem olera, alterius patrem cultellos venditaſſe, omnium pene doctorum literae loquuntur.* I. TOVP.

270. 25.

270. 25. Εμποῦσαν] Vide Βατράχους *Ariſtophanis.* WOLFIVS.

Ibid. Εμπᾶσαν] *Vlpianus, Etym. M. Harpocr. Valeſius ad Harpocrat. Ariſtoph.* Ran. v. 295. 307. *Kuſter.* et *Spanheim. ad loca. Meurs.* III. *Attic. Lect.* 17. TAYLOR.

pag. 271. 6. τὸν ἀποψηφισθέντα] τῇ διαψηφίσει ἐκβληθέντα τᾶ δήμυ καὶ τῆς πολιτείας. WOLF.

Ibid. ἀποψηφισθέντα] Vox ea generaliter, et quaſi proprie, ſumta, *abſolutionis* vim obtinet; verum in cauſa peregrinitatis, vbi quaeritur, an Ciuis ſit, necne, *condemnandi*, vel eiiciendi: Ideo vero, quoniam, cum ciuium Recenſio fieret, quae Διαψήφισις vocatur, qui ex eo cenſu deiiceretur, ἀποψηφισθηναι recte dici potuit. Οὗτος ὁ Αντιφῶν Αθηναῖος ἐδόκει εἶναι τὸ πρότερον, γιγνομένων δὲ τῶν καλουμένων διαψηφίσεων, ὅ ἐστιν ἐξετάσεων, ἐν τοῖς δήμοις, ὡς ἔθος, εἰ ἄρα φύσει Αθηναῖος ἦν ὢν ἐνέγραψεν ἑαυτὸν, ἐκ σπουδῆς τινων εἰς τὰς αὐτὰς, ἀπεψηφίσθη δὲ, ἀπεδοκιμάσθη, ὡς οὐκ ὢν αὐτὸς. (f. αστος) καὶ ἐκβέβληται, λυπηθεὶς ὤχετο πρὸς τὸν Φίλιππον, καὶ ὑπέσχετο αὐτῷ λάθρα τῆς Αττικῆς ἐπιβὰς ἐμπρήσειν τῆς Αττικῆς τὰ νεώρια. Vlpian. ad h. locum. Εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι, καὶ ὁ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἶτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίνετο ξενίας, καὶ εἰ μὲν ἑάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος, εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. ὅτω Δημοσθένης· Τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν ἀποψηφισθέντα Αντιφῶντα; Suid. v. Αποψηφισθέντα. Adde eundem v. Διαψήφισις καὶ Αποψήφισις. Plura et diſertiora ad initium *Eubulideae.* TAYLOR.

9. λαβόντος.] καταλαβοντος *Guelph, Vindob.* TAYLOR.

271. 13. ἄνευ ψηφίσματος.] Dubito de ratione pungendi: vtrum ſcil. referamus duas has voculas ad ἀφεθῆναι, an ad priorem ſententiam, ἐπ' οἰκίας βαδίζων. In illa mente eſt *Wolfius*, vt vides; in hac Editores Pariſienſes. Item Etruſcus interpres: *andando alle lor caſe ſenza licenza del Senato.* Mecum dubitare videtur Scholiaſtes. TAYLOR.

23. Δήλῳ.] Vide praeſtantiſſimi *Doruillii Exercitat. de Delo*, Cap. 5. in *Miſcell. Obſeru.* Tom. VII. TAYLOR.

25. προσείλεσθε.] Ita *Wolfius* ſua ſola auctoritate fretus. Caeteri omnes προειλεσθε. TAYLOR.

vlt. βωμῷ.] Ita *Demoſthenes* c. Conon. 1265. 6. πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες, καὶ ἐξορκίζοντες. Add. *Cicer.* pro C. Balbo §. 5. *Athenis aiunt, cum quidam apud eos, qui ſanctè grauiterque vixiſſet, et teſtimonium publice dixiſſet, et, vt mos Graecorum eſt, iurandi cauſa* ad aras *accederet* — TAYLOR.

Pag. 272. 7. συνδικον υπερ του ιερου] Vide *Aeſchinem* de Amphictyonica legatione. WOLFIVS.

13. τᾶτο τοιᾶτο] Quaere, an horum alterutrum ſit varia Lectio. MARKLAND.

Ibid. τᾶτο καὶ τοιᾶτο *Reg.* α. Deeſt τοιᾶτο *Guelph. Vindob.* Vtrumque agnoſcit *Hermogenes* pag. 233. TAYLOR.

14. ὁμοιόν γε (ἐ γάρ;) οἷς ἐμᾷ κατηγορεῖ.] F. ουκ αρα. Etſi et illud bene habet. ὅμοιον οἷς pro τούτοις, ἃ ἐμᾷ. WOLFIVS.

19. τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ κ. τ. λ.] Huc reſpexit *Philoſtrat.* in *Proefat. ad Vit. Sophiſt.* p. 482. Edit. Olear. οἱ δὲ ἀπὸ τᾶ Βυζαντίᾳ Πύθωνος, ὃν Δημοσθένης μόνος Αθηναίων ἀνασχεῖν φησι θρασυνόμενον, καὶ πολὺν ῥέοντα. Vbi male Cl. Editor malit πολυ ῥέοντα. Horat. 1. *Sat.* VII. 28. ex emendatione praeſtantiſſimi *Bentleii*:

Tum

Tum Praeneſtinus ſalſo multoque fluenti
Expreſſa arbuſto regerit conuicia —

Atque hinc forſan corrigendus *Philoſtratus vit. Apollon.* VII. 37. Ὁ Πύθων ταῦτα δημηγορέων, ὥς φατιν. MSS. omnes ταῦτα ῥέων. Legendum cenſeo, ταῦτα πολυς ῥεων, quanquam et illud alterum ferri poſſit. Sed hoc elegantius. Quin et *Polluc.* VI. 35. corruptum puto: vbi legitur, λάβρος, πολλῷ ῥέων. Immo πολυς ῥέων, ex *Demoſthene.* I. TOVP.

272. 20. πολλῷ ῥέοντι] Vid. *Plin.* IX *Epiſt.* 26. *Diodor. Sic.* XVI. 85. et *Caſaub.* ad *Athenaeum* II. 2. *H. Steph. Thes.* III. 679. *Weſſeling.* ad *Diodorum.* De *Pythone* alibi. TAYLOR.

Pag. 273. 8. επωμοσαντο επι των στρατηγων.] *iureiurando adacti a ducibus*, Wolfius. *Dauanti i Capitani*, Ferrus. TAYLOR.

15. πολλά.] πολλὰ ἐγὼ (πολλ' αν ἐγὼ alii) επι τούτων ἔχοιμι δεῖξαι Cod. *Reg.* α. TAYLOR.

16. τούτων.] Nonne deeſt Adiectiuum aliquod, δεινότερα, vel tale quidpiam? MARKLAND.

18. παρ' υμιν.] παρ' υμων forte. TAYLOR.

20. ἔθει τινὶ φαύλῳ.] Verba haec commatibus includenda, vt recte Interpres Italus: *hauete, per vna cattiua vſanza, dato licenza.* — TAYLOR.

24. ἀνταλλαττόμενοι.] αντικαταλλαττομενοι MSS. *Ald.* et *Felician. Ven. Ital. Regii*, α. β. ε. αντικαταλλασσομενοι *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

pen. πολεμεῖν, φανερῶς.] πολεμεῖν φανερῶς, ita diſtingue. MARKLAND.

pag. 274. 3. ἐπορεύετ' ἄνθρωπος,] ἐπορεύεθ' ὁ ἄνθρωπος. MARKLAND.

4. ἀκέτι καὶν.] ἀκέτ' ἐν ἀμφισβ. deleto καὶν, plurimi, et rectius. TAYLOR.

6. ἰαμβεισογράφος.] Cedo, qui iſtos *ſenarios* Aeſchinis legerit, audiuerit, memorauerit. Non ita eſt:

non. Parum conſtat, eum Iambos ſcripſiſſe: recitaſſe vero in Scena, ore rotundo, liquet; et multum ad eum quaeſtum paſſim *Demoſthenem* adluſiſſe. Scribe ergo, certiſſima emendatione, ιαμβοφαγος. Aliquotie notaui ſingularem fidem Cod. *Regii* ε. qui me in hac lectione adiuuit. Adiuuit etiam Etym. M. v. Ιαμβοφαγος, λοίδορος· ἐπειδὴ Ιαμβος ἔμμετρός ἐϛι λοιδορία. ὁ φαγὼν ἔν ἐν τῷ ϛόματι, ὁ ἔχων τὰς ἰάμβας, τουτέϛιν ὁ ἔχων διὰ ϛόματος τὴν φιλολοιδορίαν. μέμνηται Δημοϲθένης ἐν τῷ περὶ τῆ ϛεφάνη, τάχα καὶ παραπαίζων εἰς τὸν Αἰϲχίνην, ὅτι τὰ ἰαμβεῖα τῆς τραγῳδίας ἔλεγεν, ὑποκριτὴς ὤν. TAYLOR.

274. 9. ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι.] *Aqua mea ad hoc vtaris licet.* Cicero. MARKLAND.

Ibid. ἐπὶ.] εν plures et meliores, *Guelph. Aug. Vindob.* et α. TAYLOR.

16. ϑμενῆν.] ϑ μὲν ην ἦν *Reg.* ε. Illuſtrat *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Tom. II. col. 1532. TAYLOR.

20. ἀνάλωϲε.] ανηλωϲε *Ven. Guelph. Vindob.* α. η. TAYLOR.

Ibid. Ἀμφιϲϲέων.] τῶν Λοκρῶν τῶν Ἀμφιϲϲέων. WOLFIVS.

22. πολλῆ γε δεῖ.] Deſunt in *Reg.* η. et *Vindob.* TAYLOR.

27. πατρῴος.] De Apolline Patrio, et de hoc loco, plura *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Tom. III. 94. et *Tourrellius*, praeter eos, qui de Diis gentilium agunt. TAYLOR.

vlt. καὶ εἶπον.] F. εἰ μὲν ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἶποιμι (καὶ εἶπον — ἔγνων) εὐτυχίαν μοι δοῦναι. MARKLAND.

275. 5. ποιῆϲαι.] γενεϲθαι libri ſaniores. Reſtituet hic lector mendum operarum, et ἀνόητον pro ἀνόητον reſcribet. TAYLOR.

275. 12.

275. 12. τὸν γὰρ κ. τ. λ.] Hexametrum hunc verſum non inobſeruatum praeterierunt Antiquiores. Vide σχ. *ad Hephaeſt.* pag. 76. et *Longinum.* Plura de hac re, ad initium Orat. *c. Neeram.* TAYLOR.

14. ὃς.] ὁ *Felicianus.* Id quod neceſſe eſt: et iam *Wolfius* recte vertit. Mox τὰ τῶν Ἑλλήνων πραγματα *Guelph. Aug. Vindob.* et *Reg.* α. qui mire conſentiunt in Auctore noſtro emaculando: deinde τῶν μεγίστων αἴτιος κακῶν γεγενημενος iidem cum ε. et ζ. TAYLOR.

19. ἄγεις.] εισαγεις *Guelph. Obſop. Ital. Vindob.* cum *Regg.* α. ε. εισαγης *Harl.* TAYLOR.

21. κενὴν.] γρ. καινην α. ζ. κοινην ε. Vid. not. ad *Aeſch. c. Cteſiph.* pag. 415. vlt. Adde modo 277. 17. TAYLOR.

27. ἰσοξίαν.] γρ. σωτηριαν *Regii* α. ε. TAYLOR.

pen. θεάσασθε.] θεασεσθε *Ven.* vt connectatur cum ὄψεσθε, ὠφελήσεσθε. Atque ad eam normam *Wolfius* interpretatur. TAYLOR.

pag. 276. 4. ἔπασχε.] Si credamus MSS. *Aug.* et *Lindenb.* hoc erat ſcholium, non e textu genuino: Ita illi: ἔσχε.] ἔπασχε. TAYLOR.

10. κρατοῦντι] καιπερ κρατοῦντι. MARKLAND.

11. τὸ τόπω.] των τοπων. MARKLAND.

12. ὑπαρχόντων.] πραγματων addit Cod. η. neſcio quo animo. TAYLOR.

15. ᾐδέν' ἂν.] ουδενα. MARKLAND.

Ibid. ᾐδέν.] Vulgo. ουδενα. WOLFIVS.

Ibid. ουδένα. ita ſcribunt *Guelph. Vindob.* et *Regg.* α. ε. TAYLOR.

17. παρακρέσασθαι.] παρακρεσεσθαι et παρακρουεσθαι MSS. TAYLOR.

21. τοῦτον.] τουτο. WOLFIVS.

276. 21. τουτο in quamplurimis, ſc. MSS. *Ald.* et *Felician. Ven. Guelph. Aug. Ital. Harl. Vindob.* et *Regg.* α. ε. TAYLOR.

23. εἰσηγεῖτο.] εισηγοιτο. MARKLAND.

Ibid. εισηγοιτο Cod. *Aug.* TAYLOR.

25. φυλάξασθαι.] φυλαξεσθαι edidit optimus *Felicianus*, adſtipulantibus Codd. *Aug. Harl. Vindob.* et *Pariſienſibus*, ζ. η. TAYLOR.

pag. 277. 12. ἀδ' ἃ νῦν ἔτος λέγων προφασίζεται.] M. ἔτος προφασίζεται, λέγων ἐκ ἀληθῆ. Ελλειπτικὸν videtur, vt ſubaudias αἰτιωμένων. WOLF.

13. γνώσεσθε] θεασεσθε *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

14. προσκαλέσασθαι.] προκαλεσασθαι dedit *Morelius.* Ita *Ven.* et *Harl.* Sed perperam. Diſtinxi, et his verbis certiſſimos ſuos terminos aſſignaui, in notis ad Orat. *c. Theocrin.* pag. 1324. 8. TAYLOR.

15. συντελέσασθαι.] τελεσασθαι MSti *Guelph. Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

16. ἀπὸ ποίας ἀρχῆς;] τίνος ἄρχοντος, ἢ, τίνα ἀρχὴν ἄρχων; Aretinus: *Aut quando?* Melanchtho: *Apud quem magiſtratum citatio propoſita eſt?* Perionius: *Quando?* Meletus: *A quo magiſtratu?* WOLF.

Ibid. *Quo praeditus magiſtratu?* Wolfius. Non arbitror recte eſſe verſum. Credo, hanc eſſe e numero τῶν ἐκκλητῶν δικῶν, vt vocat *Plutarchus*, et alii, vbi inter duas nationes ſiue Reſpub. quae inter ſe diſceptarent, res non bello geritur, ſed prouocatur ad iudicium alicuius tertiae. *Age ergo: Cedo auctoritatem iſtius Reip. quae nos citauit. Non potes.* TAYLOR.

17. κενῇ] γρ. καινῃ *Reg.* α. TAYLOR.

22. πρὸς τὰς Αμφισσεῖς ἐταράχθη.] Alii επαραχθη. WOLFIVS.

23. ἐταράχθη.] εταχθη *Guelph. Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

277. 26.

277. 26. ἡγεμόνα.] ἡγεμονίαν *Lambin.* TAYLOR.
Ibid. ἦγον.] F. ἀνῆγον. MARKLAND.

p. 278. 3. εὐθὺς.] καὶ μετὰ ταῦτ' εὐθεως ὁ Φιλιππος *Vindob.* εὐθέως etiam alii, *Guelph.* et α. In quibusdam poſt εὐθὺς ſequuntur haec vocabula, ὡς τῦτο εἶδον οἱ. De qua varietate proxime agemus. TAYL.

5. ἐρῥῶσθαι κ. τ. λ.] Vide notas ad *Demoſth.* π. Παραπρεσβ. pag. 419. 12. et quae hic erudite congeſſit *Tourrellius.* TAYLOR.

7. εὐθὺς.] Ita legunt *Ven. Aug. Vindob.* εἰ μὲν ἦν μὴ μετέγνωσεν εὐθὺς, ως τῦτο εἶδον, οἱ Θηβαῖοι, καὶ — Iis quoque Codd. accenſendi ſunt optimi *Guelph.* et α. ε. ex *Regiis*, in quibus Scriba voce εὐθὺς tam cito recurrente deceptus, poſuit poſt εὐθὺς v. 3. Ni fortaſſe id debeamus *Variarum Lectionum* Excerptoribus. TAYLOR.

9. εἰσέπεσε.] ενεπεσε MSS. *Ald.* TAYLOR.
Ibid. τότε.] τῦτο *Aug. Vindob.* Si retineatur τότε, tum operae pretium erit, *Tourrellium*, qui nonnulla non inſcita, aut iniucunda adtulit, de coniunctione iſtarum particularum νῦν et τότε conſulere. Sed haec omnia optime expediuit et feliciſſime Vir ingenioſiſſimus, *Ier. Marklandus*, infra ad pag. 292. 27. Εἰ μὲν ἦν μὴ μετέγνωσαν κ. τ. λ. *Si igitur Thebani non mutaſſent ſua conſilia* — ex eo autem, quod mutauerint [νῦν], *tunc eum repreſſerunt.* TAYLOR.

15. ταραξασα.] Forte πραξασα. MARKLAND.

18. εαρινης· πυλαιας.] Fortaſſis Amphictyones eodem anno ſaepius conuenerunt. Et [v. 23.] καὶ θηλαις διαλαβεῖν τὰς ὁρμας. WOLFIVS.

19. Αμφικτυονων.] Sequitur in nonnullis καὶ τῶ κοινῶ των Αμφικτυονων. Sunt autem *Regiarum* ε. et *Ital. Harl.* cum *Lind.* TAYLOR.

23. ὁρμας.] Pro διαλαβεῖν τὰς ὅρκας [vti Editi omnes] antiquum ὁρμας, quae germana lectio eſt. Facilis

cilis autem fuit lapſus, et ὄρας in ὄρκας, literarum adfinitate. OBSOPOEVS. Ορους *Ven. Reg.* η. *Harl. Guelph. Ask.* TAYLOR.

p. 279. 1. καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυονων.] Idem MS. *Regius*, qui ſupra inſinuauit has voces, 278. 19. poſt vocem Ἀμφικτυόνων, hic deleuit. TAYLOR.

6. καὶ τον στρατηγον.] Vtrum ἐτραυμάτισαν, an vero ἔδοξε πρεσβεῦσαι τὸν στρατηγόν? Sed tum τὸ καὶ abundabit. WOLFIVS.

Ibid. Scrupuloſae et leui emendationi *Wolfianae* merito ſe opponit *Tourrellius*. Nimis enim arbitrarie et licenter hic ſe geſſit *Wolfius:* neque ſcio, quid ei in mentem venerit. TAYLOR.

7. των.] ἐκ τῶν Ἀμφικτυόνων. MARKLAND.

11. καὶ διοτι.] ἀντὶ τῦ ὅτι. quod et in *Iſocratico Archidamo* notaui. WOLFIVS.

18. επι δεκατη.] Infra 288. pen. Σκιροφοριῶνος ἕκτη επι δεκα. Vid. Not. ad *Demoſth.* π. Παραπρεσβ. 359. 17. TAYLOR.

19. ὑπήκοον.] Poſt hanc vocem deficit Cod. *Harleyanus* per plurimas paginas. TAYLOR.

25. ποιεῖν.] ποιεῖ habuit *Benenatus*, quod reſtituit *Lambinus*. TAYLOR.

p. 280. 3. τοις δημιεργοις.] Τοῖς ἄρχουσιν, ἢ δημαγωγοῖς. Nam Magiſtratibus apud alias ciuitates alia et nomina fuerunt. WOLFIVS.

5. οι καλουμενοι Οζολαι.] ὅτι ὅλοι ἔζουσιν. Alii Ἐπιζεφύριοι, alii Ἐπικνημίδιοι. WOLFIVS.

10. συναντατε.] μοι inſeruit ſua auctoritate *Lambinus:* συναντᾶτέ μοι μετὰ τῶν ὅπλων. TAYLOR.

11. επισιτισμον.] Iuuabit conferre hos ſenarios *Eubuli* ab *Harpocratione* adductos, a *Valeſio* autem ſcite admodum emendatos:

Ημεῖς

Ημεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπείσαμεν
Λαβόντας εἰς Υμηττον ἐξελθεῖν οπλα,
Καὶ σιτον ἐπὶ μύρμηκας ημερων τριων,
Ως χρυσοτεύκτε ψήγματος πεφηνότος.

TAYLOR.

280. 13. Βοηδρομιωνος.] Iterum *Corſinius*, *Faſt. Attic. Diſſert.* III. §. 21. 22. et *Agoniſt.* in *Nem.* §. 14. Videamus autem primo Menſium ſeriem diſertiſſimam, atque eam Anni portionem, quam Vir ille doctiſſimus his rebus aſſignat:

Antheſterio. Cui reſpondet *Februarius* praeterpropter.

Elaphebolio.

Munychio.

Thargelio.

Scirrhophorio.

Hecatombaeo.

Metagitnio.

Boedromio. circa *Septembrem*.

Videamus porro Rerum geſtarum conſequentiam.

ANTHESTERIONIS die XVI. Aeſchines Pylagoras factus. *Demoſth.* 279. 15.

Delphos proficiſcitur.

Bellum Amphiſſenſe, ſiue Amphictyonicum, concitat.

Eapropter Graecorum Imperator deſideratur.

Id Imperium, Aeſchinis aſtutia, ad Philippum defertur.

Philippus, eam poteſtatem nactus, ſocios, hac Epiſtola, conuocat quaſi contra Locros Amphiſſenſes.

Iam robuſtior factus totius Graeciae dominationem meditatur.

Elateam occupat.

Trepidatur Athenis.
Thebanorum Societas consiliis Demosthenis comparata.

METAGITNIONIS die VII. pugnatum est ad Chaeroneam, atque actum est de libertate Graecorum. *Plutarch.* in *vita Camilli.*

Igitur, vt concludit Vir doctissimus, necesse est, vt exararet Philippus hanc Epistolam inter *Antheſterionis* diem XVI. et *Metagitnionis* diem VII. Non contigit *ante* istam Aeram, quia haec scripsit iam Imperatoris Amphictyonici munere fungens. Neque rursus *post* bellum et infortunium Chaeronense: Non potuit enim eos inuitare ad commune bellum inferendum, Societatis iure, quos iam ipse debellauerat, et libertate fortunisque exuerat. Itaque Epistolam *Boëdromione*, qui *Metagitnionem* mensem, clademque Chaeronensem sequitur, non dedit. Potuit fieri, vt *Hecatombaeone* scripserit; eumque igitur mensem, rationibus quibusdam ad eam rem ductus, in *Demosthenis* Textu reponit. Verum certissimis argumentis euincam, hanc rem contigisse etiam ante mensem *Hecatombaeonem*, qui anteuenit infortunium Chaeronense. Ecce:

Philippus, Amphictyonici belli Imperator factus, primum occulte agit cum Sociis, simulans, se Amphictyonicae causae studere.
Bellum parat contra Locros.
Phocide conuentum statuit.
Subito conuersus, Amphictyonico bello valere iusso, contra Graecos nec opinantes arma vertit, atque Elateam, arcem munitissimam, occupat.

Iam ergo ante captam Elateam, ad Peloponnesenses atque socios literas dedit Philippus. *Demosthenes* enim disertissime scribit, eum, cum haec scripserit, dissimula-

mulatis insidiis, quas Graeciae struxerat, videri Amphictyonica mandata exsequentem: Ταῦτ' ἐπὶ τὴν Ελλάδα, καὶ τὰς Θηβαίας, καὶ ὑμᾶς πράττειν ἀπεκρύπτετο, κοινὰ δὲ καὶ τοῖς Αμφικτύοσι δόξαντα ποιεῖν προσεποιεῖτο. 279. 22. Atque eadem pariter ex literis ipsis Philippi colligimus. Iam autem ELATEA CAPTA EST ANTE MENSEM HECATOMBAEONEM. Nam cum nuncius Athenas de ea re esset perlatus, et tanta facta Ciuium Consternatio, Senatum Coss. indicunt. Deliberantibus visum est consultissimum, vt Thebanos, si qua ratione id fieri potuisset, in societatem contra Philippum adsciscerent. Quae res immortale istud Decretum peperit, vbi Demosthenis Fides et Prudentia explorata est maxime, de mittendis Thebas legatis, conseruatum in hac oratione, verbis expressis, pag. 288. et sequentibus. Id autem S. C. aperte dicitur esse latum *Scirrhophorionis die* XVI. Ergo ante eum mensem, vel saltem eo ineunte, capta est Elatea, adeoque ante *Hecatombaeonem*, qui *Scirrhophorionem* sequitur, exarata haec Philippi Epistola. Nihil hac argumentatione certius esse possit. Itaque non hic reponemus Εκατομβαιωνος, loco τῦ Βοηδρομιῶνος, vt voluit Vir ille clarissimus. Proximum est, vt dispiciamus, vtrum necesse est, vt faceſſeret, atque e loco suo cederet, *Boëdromio*. Ego omnino aliter statuo. Hae res, non, vt rem reputauit *Corsinius*, intra spatium VIII. Mensium sunt concludendae. Non. Nimirum intra Aeschinis munus Pylagoricum, et res infeliciter Chaeroneae gestas, non VIII. sed XX. Menses intercedebant. Nam Theophrasto Archonte Olymp. CX. 1. missus est Pylagoras; Archonte autem Chaeronda, Olymp. CX. 3. pugnatum est Chaeroneae.

Olymp.

	Olymp.
Theophraſtus	CX. 1.
Lyſimachides	2.
Chaerondas	3.

OLYMP. CX. 1.

Ἐπὶ Θεοφράστου Ἄρχοντος, Πυλαγόρας ὑμεῖς εἵλεσθε Μειδίαν τε ἐκεῖνον τὸν Ἀναγυρράσιον καὶ Θρασυκλέα τὸν Λέσβιον, καὶ τρίτον μετὰ τούτων ἐμέ. Aeſch. c. *Cteſiph.* pag. 505. vlt.

OLYMP. CX. 2.

Lyſimachide Praetore captam eſſe Elateam diſertiſſime teſtantur *Dionyſius Halicarnaſſenſis* et *Diodorus Siculus*. Ille *Epiſtol. ad Ammaeum*, hic XVI. 84. Id vero contigit, vt vidimus, iuxta *Scirrhophorionem* ſiue *Iunium*, menſem Anni poſtremum; et eadem aeſtate, anno autem vertente,

OLYMP. CX. 3.

Chaeronda Praetore, pugnatum eſt Chaeroneae: vt omnes norunt.

Ergo menſe *Boëdromione* Olymp. CX. 2. exarari potuerunt literae Philippi, ea nempe aeſtate, quae conſecuta eſt vernum iſtum conuentum Amphictyonicum, in quo Aeſchines imperium Philippo comparabat, et diutius, antequam Elatea occuparetur, et Philippi conſilia patefierent. Eo igitur errore, ſi fas mihi ſit homini doctiſſimo atque accuratiſſimo erroris dicam ſcribere, eo tamen abreptus eſt *Corſinius*, quod munus *Aeſchinis* Pylagoricum Olymp. CX. 2. non Olymp. CX. 1. vt debuit, aſſignauerit.

Attamen diſputatur, *Loum*, Macedonum menſem, non *Boëdromioni* reſpondere Atticorum, ſed, quod *Corſinius* voluit, *Hecatombaeoni*. Ecce enim: Natus eſt Ale-

eſt Alexander iuxta *Plutarchum* in vita, pag. 7. Edit. Bryan. ἱσταμένε μηνὸς Ἑκατομβαιωνος. ὃν Μακεδόνες Λωον καλοῦσιν, ἕκτῃ. Et memoriae etiam proditur, quo tempore de filio nato, eodem de victoria quoque Olympica nuncium Philippo adferri. Menſis autem *Olympicus* erat *Hecatombaeo*. Et proinde conſtat, non alium potuiſſe, ſi vellet, *Plutarchum* menſem Atticum Macedonico *Loo* opponere, praeter ipſum *Hecatombaeonem*. Sed mihi videntur bene agere ſuperiores illi, aut Dii, aut Diis ſimiles, Chronologi, *Scaligerum*, *Petauium*, *Vſſerium*, *Dodwellum* intelligo, qui diſtinguunt inter Lunares Macedonum et Solares Annos; cuius diſtinctionis ratione habita, fieri potuit, vt *Lous* Macedonicus hac ratione *Hecatombaeoni*, illa *Boëdromioni*, adinuicem reſponderet. Praeterea cum non adeo diſſent *Hecatombaeo* et *Boëdromio*, (vnicus enim Menſis, *Metagitnio*, interſeritur) crediderim ſane, tum ob imperitiam Veterum in rebus Chronologicis Aſtronomicisque, adeoque frequentem intercalandi neceſſitatem, tum vere propter hoc, quod non neceſſe eſt, vt ſupputemus vtrosque Menſes, Athenienſium Macedonumque, pariter, id eſt, eodem die, incipere, et pariter finire (immo contingere videmus in Kalendario Romano, Atticoque, vt vnius Gentis Menſes ordirentur, μεσάντων τῶν τῆς ἑτέρας) his rebus, inquam, adducor, vt crederem, non eſſe opus, vt in Textum *Demoſthenis* grauius aliquod ſtatuamus. Vno Menſe, vel Attico, vel Macedonico, protruſo et promoto, ob accuratiorem calculum introducendum, *Lous*, qui modo *Hecatombaeoni*, iuxta *Plutarchum*, obuertebatur, iam aliquot dieculas cum *Boëdromione* haberet communicatas. Ille ipſe *Plutarchus*, qui in *vita Camilli* Boeotorum *Panemum Metagitnioni* Atticorum adglutinat, pag. 305. Edit. Bryan. Tom. I. idem rurſus, in *Ariſtide*, pag. 315. Tom. II. *Boëdromioni* iſtius Populi

puli reſpondere ait. Verba eius merentur, vt hic a me deſcriberentur: Ταύτην τὴν μάχην (Plataïcam nempe) ἐμαχήσαντο τῇ τετράδι τῶ Βοηδρομιῶνος ἱσαμένῳ κατ' Αθηναίους, κατὰ δὲ Βοιωτοὺς, τετράδι τῶ Πανέμου Φθίνοντος; maxime autem, propter id, quod ſequitur — την δε των ημερων ανωμαλιαν ου θαυμαστεον, οπου και νυν διηκριβωμενων των εν αστρολογια μαλλον, αλλην αλλοι μηνος αρχην και τελευτην αγουσιν.

Antequam meam Orationem finiam, tria ſunt, quae lectorem admonitum eſſe velim. *Primum* ſit: Cum celeberrimo *Corſinio* miror, perſpicaciſſimos illos viros, quos modo memoraui, arbitrari potuiſſe, Epiſtolam hanc Philippi quidquam cum bello Phocenſi ſiue Sacro habere commune, quod octo ad minimum ante annos confectum erat et concluſum. *Deinde*, cum *Corſinius* duabus contra *Boëdromionem* rationibus pugnet, tum quod Computo Macedonico aduerſetur; tum quod vltra Menſem *Metagitnionem* produci non potuit aut debuit ea Epiſtola, ideoque arbitrabatur, eam Philippum conſignaſſe menſe *Hecatombaeone:* Ego autem *Hecatombaeone* exarari non potuiſſe demonſtraui, verum ante eum menſem, *Scirrophorione* putaſſis, *Thargelione*, *Munychione*, aut demum *Elaphebolione:* Cum haec, inquam, ita ſe habeant, non tamen interea nego, potuiſſe dari menſe quidem *Hecatombaeone*, verum menſe Hecatombaeone anni Olymp. CX. 2., non iſtius, quo res ad Chaeroneam infeliciter erant geſtae. Ego enim Negotio iſti Amphictyonico (idque Monumentorum fide certiſſima) ſpatium annum vltra aſſigno, quam aſſignauerit *Corſinius*. A quo tamen ſemper inuitus diſcedo, quod hominis iſtius inſignem modeſtiam, humanitatem, caeterasque virtutes valde ſum admiratus; tum quod illi ſolertiam incredibilem, atque in his rebus peritiam, longe ſupra meam ſortem modum-

modumque, contigiſſe videam. *Denique*, (namque erat *Tertium*, quod obſeruatum volui) Conſtat totum hunc computum a nobis eſſe inſtitutum atque initum, iuxta Aeram Athenienſium *antiquam* et *primaeuam*. Nam Antheſterione, *Februario*, proficiſcitur Aeſchines ad conuentum *vernum* Delphis celebrandum: *Scirrhophorione*, Philippus Elateam occupat, Metagitnione dimicat, id eſt menſibus *aeſtiuis*, *Iunio* ſcil. et *Auguſto*. Ergo Monumenta, quae hic occurrunt, non adripuerunt eum *vulgarem* computum, de quo plura diſſerui ad pag. 235. 2. et quem ibi adduxi ad has et ſimiles diſcordias ſedandas. Noluerim ſane dici, *ſolerter* admodum tale commentum a me eſſe excogitatum, et machinam eſſe vtrinque aptiſſimam, ſiue eam adplicuero, ſiue ab ea adplicanda abſtinuero. Verum lector meus bonus et aequus potius et hoc quoque adponet iis rationibus, quibus me olim adductum eſſe confirmaui, vt exiſtimarem, hanc *Demoſthenis* Editionem, qua vtimur, e duabus eſſe conſutam et concinnatam. Adeo ſaepe, adeo vehementer ſibi ipſi contrariatur. TAYLOR.

p. 280. 14. τοις δε μη συναντησασι κ. τ. λ.] Conuerti ex coniectura: *Qui ſe autem nobiscum non coniunxerint, eos hoſtium numero habebimus: eos vero, qui conſiliis noſtris non paruerint, mulctabimus.* Siue pro παυδημει legas πολεμιοις, ſiue pro κεκμένοις, χρωμενοις, ἢ, πειθομενοις, non ſatis intelligo. Neque etiam placet τοῖς δὲ συμβολοις, *qui noſtris* teſſeris *vſi non fuerint*. Melanchtho: *Si qui non venient, omnium rebus, vt hoſtium, vtar: auctores vero, ni ad nos accedatis, mulctabo.* Perionius: *Qui nobis non occurrerint, iis paſſim vtemur: qui nobis auctoribus communis conſilii non aſſentientur, eos mulctabimus.* Ego me hunc locum non intelligere fateor. Sed ſi *Scrimgeri* emendationem ſequaris, quae eiuſmodi eſt: τοῖς δὲ ημιν συναντήσασι παυδημει,

δημεὶ, χρησόμεθα συμβέλοις· τοῖς δὲ μὴ προσθεμένοις, ἐπιζημίοις, aliquis ſenſus elici ex his verbis poteſt, etſi nec τὸ πανδημεὶ, nec τὸ συμβέλοις, ſatis placet. WOLFIVS.

280. 14. τοις δε ημιν κ. τ. λ.] Edi ſolebat: Τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι, πανδημεὶ χρησόμεθα· τοις δε συμβελοις ημιν μη κειμενοις ἐπιζημίοις. Ita *Aldus* et *Benenatus*. Ita *Felicianus* quoque, niſi quod χρωμένοις, loco τῷ κειμένοις. Et MSti ſimiliter, omnes fere, *Ital. Regii*, *Lindenb.* etc. In nonnullis deeſt, vti ſolet, tota Epiſtola. *Dionyſius Lambinus*, dum hariolationi indulgebat, in vno loco non longe aberat: in altero ineptit plane. Τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι πανδημεὶ, χρησόμεθα συμβέλοις· τοις δε μη συγκειμενοις, ἐπιζημίοις. Wolfius, *Scrimgeri* auctoritate fretus, primus ſuſtinuit euulgare id, quod, licet longe diſtet a recepta lectione, ad veritatem tamen prope accedit. Certiſſimum eſt tamen, diu inueteraſſe eam, quam damnat *Wolfius* et eiecit. *Vlpianus* enim, dum exponere voluit, ita: Τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι] τοῖς μὴ συνελθοῦσι, κολάσομεν κοινῇ συναθροισθέντες. Interea Interpretes: Etruſcus: *E di quelli, che non ci verranno incontro, ne prenderemo partito inſieme con tutto il conſiglio.* Anonymus: *His quidem, qui obuiam ire noluerint, paſſim vtemur: conſiliarios autem, qui a nobis non ſtabunt, damno afficiemus.* Lambinus ſane noluit a ſua coniectura recedere: *Eorum igitur, qui non manu facta et multitudine armata, ſe tamen nobis adiunxerint, conſilio vtemur: qui vero ab hac ſocietate refugerint, eos male mulctabimus.* Denique ſic ſe habebat vetus *Wolfii* Tralatio: *Qui ſe autem nobiſcum non coniunxerint*, etc. vt modo vidimus. Haec ſunt fere, quae lectori ob oculos ſiſterem, vt intelligat, quid omnes, quos conſulere potui, de hoc loco ſtatuerint, ſiue adnotando, ſiue interpretando. Nemo erit, qui dubitet de redintegratione prioris membri,

bri, inuitis *Vlpiano* et Codd. Attamen in posteriori, illud προσθεμενεις nimis audax et temerarium esse crediderim, aliquid tamen erat istiusmodi. Hoc saltem profecimus, vt animum Philippi, qualis fuerit, iam certissime deprehendamus, (quem enim fugere potest?) licet de vocula vna aut altera restiterit lis et dubitatio. TAYLOR.

280. 18. ἂν.] ην *Reg.* ε. Forte vtrumque. τίς αν ην ὁ ταῦτα παρασκευασας; Nam ita scribunt, non συμπαρασκευάσας, *Guelph.* et *Vindob.* TAYLOR.

20. μάλιστα αἴτιος; ἀχ ἅτος; Et [281. 10.] τὰ Φιλίππε πραττοντων. Hoc malo, quam ταραττόντων. Et [19.] καὶ περὶ μεν τῶν ἄλλων πολλάκις ἀντιλέγοντας ἑαυτοῖς τᾶτο δ' ὁμογνωμονᾶντας ἀεί. WOLF.

pen. ἅτος.] Iterum ην habet idem Cod. ε. Οὗτος ην τῶν ῥύντων κακῶν αἴτιος. Neque detrimento nostro abest a MSS. β η. vox ista κακῶν. TAYLOR.

pag. 281. 1. σκόπας.] [Vt *Aldus*] Manifestus error est, cum legendum sit vetusti exemplaris testimonio σκοτος. Quod etiam verborum Sensus requirit. Ait enim, *multis tenebris veritatem Athenienſibus esse obſcuratam.* Fortasse nonnulli Codd. habuere σκεπας, quae lectio esset tolerabilior priore: *multis tectoriis inuolutam veritatem.* OBSOPOEVS. σκεπας *Ask.* TAYLOR.

6. ἀκέσαιτε.] Ita *Wolfius* tacite, renitentibus Editis, qui ακεσετε. Interea *Guelph.* cum *Regg.* α. ε. ακεσατε. TAYLOR.

10. πραττόντων.] φρονεντων MSS. *Ald. Guelph. Aug. Vindob.* et *Regii* α. ε. TAYLOR.

15. γενήσεται.] γενησηται *Reg.* γ. γενηται ε. Quorum hic proxime habet βελευομενες. TAYLOR.

21. τᾶτο.] εις τᾶτο *Regii* Codd. α. ε. ζ. cum *Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

281.22. κίναδος.] κιναιδος *Guelph. Aug. Vindob Regiorum*que *e*. Vide notata ad *Aeſchinem* p. 557. TAYL.

Pag. 282. 22. Ευθυδημος Φλιασιος.] Reſcribe Φιλασιος. Nam Φιλαιδαὶ fuit demus Aegeidis tribus: at Φλιὰς, vrbs Peloponneſi, a qua formatur Φλιάσιος, ea nihil ad Remp. Athenienſium pertinebat. PALMER. Vide *Memor. Coſſon.* pag. 32. TAYLOR.

27. ἀλλοτριοτητα.] ἀλλοτριοτατης *Ven.* et *Reg. e.* Tum erat fortaſſe praeterea ως. Nempe ὡς ἀλλοτριωτάτης. Aliter non bene procederet. TAYLOR.

28. παρεσκευασται.] παρασκευαζεται MSS. *Ald.* et *Felician.* TAYLOR.

p. 283. 5. ενδεχομενως.] ενδεχομενον *Ven. Ital. Regg. e. ζ. η.* TAYLOR.

6. και γαρ νυν ὁ κεκρικε βοηθειν εν ὀδενι των μετριων.] Vtrum Philippus, an Populus? Et quid eſt, ἐν ὀδενὶ τῶν μετρίων? Vtrum ὀδαμῶς μετρίως? An hoc vult, *ſi Philippus moderate ſe geſſerit, populum ei non aduerſaturum?* Aretinus magnum fructum cepit ſui codicis, qui neque Leges, neque Decreta, neque Epiſtolas vllas videtur habuiſſe, in quibus non minimum eſt difficultatis. Melanchtho: *Nunc enim eum non decreuiſſe opem ferre in vlla re moderata.* Perionius: *Praeſertim cum ipſe hoc tempore nulla ex parte aequum auxilium ferre cenſuerit.* Meletus: *Nam nunc in nulla re mediocri opem ferre decreuit.* WOLFIVS.

Ibid. Ferrus: *Percioche l'andare hora a dar ſoccorſo, non lo reputa in niun conto per coſa modeſta.* Anonymus Venetus: *Cum adhuc non ſtatuerit, an ſalua modeſtia auxilium ferre poſſit.* Lambinus: *Nam nunc quidem non cenſuit, ne mediocre quidem auxilium eſſe mittendum.* Alius: *Etenim nunc non iudicauit opitulari in vllo mediocrium.* De Interpretibus tantum. In Cod. *e.* deeſt εν ante ὀδενὶ, ſcil. ὁ κέκρικε βοηθεῖν ὀδενὶ. *Tourrellius* non inſcite ratiocinatur de ſenſu huius commatis.

tis. Attamen deploratus valde eſt Textus; neque verba, prout exhibentur, aut illius ſenſum, aut cuiusuis eorum, quos adduximus, interpretationem admittunt. TAYLOR.

283. 9. *εκ τȣ δημȣ.*] Deſiderantur in MSto γ. Potius deſiderari video poſt has voces. Nam vt recenſuit nomina eorum, quos propoſuit Senatus, hic ſequi debuerunt eorum, quos Populus. Sed Acta publica in MStis valde lacera eſſe ſolent. Annon id, mi lector, experti ſumus his pauculis paginis? TAYLOR.

10. *αποκριτεις.*] *αποκρισις.* Et rurſus v. 26. MARKLAND.

13. *προς ημας αιρεσιν.*] *προαιρεσιν.* WOLFIVS.

20. *πεπληγμενοι.*] *πεπλημμελημενοι Ven. Regg. ε. ζ. η.* cum *Altemps.*

p. 284. 7. *τα.*] *την* iidem MSS. TAYLOR.

12. *προθεσεως.*] *πιστεως* MSS. *Ald.* et *Felician. προαιρεσεως Reg. ε.* TAYLOR.

17. *ὡς ἐδ' ἂν, εἴ τι γένοιτο.*] S. *τῶν προτρεπόντων ἐπὶ τὴν ὁμόνοιαν.* Aretinus: *Putans fieri nullo modo poſſe, vt cum Thebanis poſthac conſpiraretis.* Melanchtho: *Sperans nequaquam fieri poſſe, vt rurſus vos et Thebani coniungeremini.* Perionius: *Quaſi nunquam, etſi omnia faceret, iam cum Thebanis vnum et idem ſenſuri eſſetis.* Meletus: *Quaſi, ſi quid noui tentaret Philippus, non amplius conſpiraturi eſſetis vos et Thebani.* WOLFIVS.

Ibid. Adiungam et noſtros quoque. Ferrus: *Come che voi e' Thebani, ſe foſſe auuenuto qualche coſa, non haueſſe hauuto a far lega inſieme.* Anonymus: *Quaſi, ſi quid fieret, non amplius Vos et Thebani eſſetis conſpiraturi.* Lambinus: *Proinde, quaſi ſi quid rerum nouarum moliretur, ne tum quidem Vos et Thebani conſenſuri eſſetis.* Tourrellius: *Bien perſuade qu' à quelque enterpriſe qu' il ſe portaſt, Vous et les Thébains vous ne con-*

ſpireriez plus à les tranſuerſer. Dubia ſane Sententia. Nec enim video, quomodo Elateae occupatio Thebanorum Athenienſiumque coniunctionem impedire aut prohibere potuit. Neque ſane prohibuit. Legerem quidem, ſi adiuuarent Codd. ὡς ἂν εἴ τι γένοιτο, ἔτι ἀναπνευσόντων ὑμῶν καὶ τῶν Θηβαίων. Philippus, ea arce occupata, exiſtimauit, ſe tantum vtrique populo iniecturum timorem, vt *reſpirare*, vel animos reſumere, ne quidem, ſi quid praeter ſpem acciderit, amplius potuerint. Rurſus additur poſt participium iſtud, *potentiale* αν in *Guelph.* in *Aug.* in *Vindob.* et *Regio* α. TAYLOR.

284. 18. ἐν τῇ πόλει.] Melius ſine Praepoſitione, συμβάντα τῇ πόλει, vt Codd. optimi, *Guelph. Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

20. Εσπέρα μὲν γὰρ ἦν.] Admirabilis Narratio, ad quam digitum intendit ſummus Criticus, *Longinus*, Cap. 10. Vide *Athen.* l. 5. init. Citat hunc locum *Hermogenes* frequenter, ſcil. pagg. 284. 309. 312. Adde *Diodor. Sic.* XVI. 84. *Dionyſ. Halic.* pag. *Hudſon.* 198. Tom. II. TAYLOR.

24. καὶ τὰ γέφυρα ἐνεπίμπρασαν.] In quem vſum? quo fine? Num per inſaniam? An, vt ne conuentus populi impediretur? Romae quidem in ſeditione et tumultu tabernas claudi ſolitas, ne diriperentur, non eſt mirum. WOLFIVS.

Ibid. γέφυρα.] γεφα *Guelph. Reg.* α. εργα η. *Ven.* Abſurde. Laudant hunc locum *Harpocrat. Suid.* v. Γέφυρα. *Etym. M.* 228. 50. Diſputauimus ea, qua potuimus, ἀκριβείᾳ de iſto ad Orat. *c. Neaer.* 1375. 19. Adde *Suid.* Γέφυρον, vbi iterum *Demoſthenem* citat, *Meurſ.* VI. *Attic. Lect.* 24. Ait *Plutarchus* in *Romulo* pag. 42. Tom. I. Ενιοι δὲ λέγουσι τὴν εἰς τὸν ἱππόδρομον φέρουσαν ἐξ ἀγορᾶς πάροδον ἴσιοις καταπεταννύναι τὸς τὴν θέαν

θέαν παρέχοντας. Exponere poſſumus ἱστία per γέφυρα. TAYLOR.

p. 285. 2. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο.] ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συνεκαθέζετο. WOLFIVS.

Ibid. καθῆτο.] καθησο *Aug. Regg.* α. ε. κάθητο Cod. γ. Vide ſupra annotata ad pag. 235. 22. ex *Magiſtro*. TAYLOR.

Pag. 286. 7. πάσης.] Deeſt *Guelph. Vindob.* τῆς ἄλλης πολιτείας Cod. *Reg.* ε. TAYLOR.

12. ὄντα.] ἐν Ελατείᾳ νῦν ὄντα *Guelph. Vindob.* et *Regiorum* α. ε. TAYLOR.

13. ἐάν.] ινα MSS. *Regg.* quantum ex *Benenato* liquet, cum *Guelph.* et *Vindob.* non leui ſenſus mutatione aut prorſus negligenda. *Ma che egli venga* acciochè *metta a ordine le coſe appertinenti a Thebani, queſto ſo io certo.* Ferrus. TAYLOR.

Pag. 287. 1. πάντων.] πάντων αυτων φιλιππισάντων Cod. *Reg.* α. TAYLOR.

6. δεῖν.] Τί ἔν φημι δεῖν; πρῶτον μὲν κ. τ. λ.] Ita forte diſtinguendum, propter τὰ δέοντα λέγειν. MARKLAND.

Ibid. Reſtitue omnino, τί ἔν φημι δειν; Ita optima et accurata Editio *Feliciani*. Deeſt δειν *Guelph. Vindob.* δει habet Cod. *Obſop.* TAYLOR.

9. ἐγγυτέρω.] ἐγγυτέρω υμων, vel, υμων ἐγγυτέρω plerique omnes, *Guelph. Vindob. Ven. Aug. Regg.* α. ε. TAYLOR.

Ibid. προτέροις.] προτερος lubens praeferrem. Omnino ita, ſi qua Attentio debeatur MSS. *Ald.* — κίνδυνος ἐστιν ημων. Scil. *Periculum* propius *eſt Thebanos, quam nos.* εσθ' ὁ κίνδυνος *Guelph. Vindob.* et *Regg.* α. ε. et propemodum *Auguſtanus*. TAYLOR.

21. πότε δεῖ ἐκεῖσε βαδίζειν, καὶ τῆς ἐξόδου.] ἐκ παραλλήλου δὶς ταυτόν. WOLFIVS.

287. 23. *πῶς χρήσεσθε κ. τ. λ.*] Ερωτηματικῶς, *Vultis moneam?* Vel, *πῶς χρήσεσθε τῷ πράγματι τούτῳ, παραινῶ, πάνυ μοι προσέχετε.* WOLFIVS.

Ibid. *χρήσεσθε.*] *χρησεσθαι.* MARKLAND.

Ibid. Recte: Atque ita omnino legendum. *χρησασθαι Guelph. Vindob. Reg. ε. χρησεσθαι* in *Regiorum* aliis, et *Altemps.* Recte haec verti video ab Etruſco: *E poſcia che gli Ambaſciadori ſaranno iti a Thebe, come io vi conſigli che eglino habbiano a gouernar queſta facenda, ſtatemi molto attenti, che l' intenderete.* Monendus eſt Lector meus, *Dionyſium Halicarnaſſenſem* ita quoque legere in *Arte Rhetorica*, pag. Edit. Hudſon. 80. et 101. Verum et ibi alia quoque habet circa hunc locum a me obſeruanda, ſc. *πῶς — παραινῶ, τοῦτο πάνυ μοι προσέχετε τὸν νοῦν.* Ita *Reg. γ.* Sed iſtud *τούτῳ* ad *πράγματι* omnino eſt referendum. Et ea mente recte ſe habent vulgata noſtra. Porro *Dionyſius* legit *δεισθαι* v. 24. et *επαγγελλεσθαι* v. 25. Accedunt quodammodo *Felician. Guelph. Obſop. Vindob.* cum *Regiis α. ε.* et *Ask. επαγγελλεσθε.* TAYLOR.

25. *αἰσχρὸς γὰρ ὁ καιρὸς.*] Quia putabant, vos metu perterritos eſſe. WOLFIVS.

26. *ὄντων.*] *ὡς ἐκείνων μεν ὄντων* Codd. MSti *Guelph. Aug. Vindob. ε.* et *ζ.* cum *Halicarnaſſenſi.* TAYLOR.

27. *κινδύνοις.*] *ἐν τοῖς ἐσχάτοις* legit *Dionyſius*, excluſo *κινδύνοις.* TAYLOR.

Ibid. *ἐκεῖνοι*] *εκεινων* idem *Dionyſius.* Quod ſatius eſt. Similiter *Ven. Ital. γ. ε.* et *Ask. κεινων Obſob.* In MSS. quibuſdam *Dionyſii* viciſſim *εκεινοι.* TAYLOR.

pen. *δέξωνται.*] *δεχωνται* Dionyſius. Verum vide, quo pacto tota haec Sententia ab eo citetur, pag. 101. *ἵν', ἐὰν μὲν δεχωνται ταῦτα, καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, καὶ ἃ βουλόμεθα ὦμεν διοικουμενοι, καὶ μετὰ σχηματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν· αν δ' ἄρα*

ἄρα μὴ τυχῃ, ἐκεῖνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἄν τι ἐξαμαρτανωσιν, ἡμεις δὲ μηδὲν αἰσχρὸν, μηδὲ κακον οφθεισημεν πεπεισμενοι. In noſtris Codd. σχηματος *Guelph. Aug. Vindob.* cum *Regio* α. Pro κατατυχεῖν, κατασχειν ζ. et σχ. κατα τυχην η. Et ἐξαμαρτανωσιν denique Codex *Venetus.* TAYLOR.

pag. 288. 7. ὃν εἶπον κ. τ. λ.] Schema notabile, et a multis certatim laudatum. CLIMAX, *quod Graeci vocant, Adſcenſus nominetur a nobis. Malo enim Adſcenſum, quam Scalam, aut Gradiculos, vt quidam, dicere. Eſt autem figura perquam decora, et a* Demoſthene *commendata: in qua poſtremum quodque verbum in priore membro aut parte aliqua Elocutionis poſitum in inferiorem rurſus aſſumtum iniicitur: atque ita velut gradibus quibusdam connectitur Oratio, ad hunc modum. Ponam enim ipſum* Demoſthenicum *verſum:* ET NON DIXI HAEC QVIDEM, NON AVTEM SCRIPSI: NEC SCRIPSI QVIDEM, NON PROFECTVS SVM AVTEM AD LEGATIONEM: NEC PROFECTVS QVIDEM, NON PERSVASI AVTEM THEBANIS. *Hic animaduertis, quanto elatius dicta ſint, quam ſi ſimpliciter enunciaſſet:* Et dixi haec, et ſcripſi, et in legationem profectus ſum, et perſuaſi Thebanis. *Sic M. Tullius pro Milone:* NEQVE VERO SE POPVLO SOLVM, SED ETIAM SENATVI COMMISIT: NEC SENATVI MODO, SED ETIAM PVBLICIS PRAESIDIIS ET ARMIS: NEQVE HIS TANTVM, SED ETIAM EIVS POTESTATI, CVI SENATVS TOTAM REMP. COMMISIT. — *Egregie autem, et, vt mihi videtur, feliciter Licinius Caluus in Vatinium:* NON ERGO PECVNIARVM MAGIS REPETVNDARVM, QVAM MAIESTATIS: NEQVE MAIESTATIS MAGIS, QVAM PLAVTIAE LEGIS: NEQVE PLAVTIAE LEGIS MAGIS, QVAM AMBITVS: NEQVE AMBITVS MAGIS, QVAM OMNIVN LEGVM

OMNIA IVDICIA PERIERVNT. Aquila Romanus pag. 21. Confer *Quintilian.* IX. 3. *Demetr. Phaler.* §. 284. *Hermog.* pag. 297. *Dionyſ. Halic.* pag. 14. Ed. Hudſ. Tom. II. In quibus omnibus hoc Comma Demoſthenicum aut *vertitur*, aut *illuſtratur*. Adde *Cic.* IV. *ad Herenn.* 25. TAYLOR.

288. 17. Βάταλον.] Βατταλον MS. *Guelph.* Sed de his omnibus ago in Vita Auctorum meorum. Mox v. 20. pro ἐπέτρεψας Cod. *Reg.* ζ. συνετρεψας. TAYL.

24. πάντα ὅσα.] απαντα α, eadem, qua ſemper, harmonia MSti *Guelph. Aug. Vind.* et *Regiorum* primus. TAYLOR.

Pag. 289. 5. εἶναι.] Deeſt in *Lindenb.* TAYLOR.

Ibid. παραιρεῖται.] Ita noſter *c. Aeſchin.* π. Παραπρεσβ. pag. 424. 20. νῦν δ' ἤδη καὶ τὴν ἐλευθερίαν παραιρεῖται. TAYLOR.

11. ποιεῖ.] πεποιηκε *Ven.* TAYLOR.

16. καταχορῶς χρώμενος.] καταχρώμενος *Reg.* ε. TAYLOR.

19. καὶ ἰδίας.] Malim aliud. Si enim eius fuerunt, quomodo intercepit illas? Melanchtho: *Barbara et priuata oppida.* Hoc eſt, nulla cum Graecis ſocietate coniuncta. WOLFIVS.

Ibid. ἰδίας.] Idem atque αὐτονόμους, *ſui iuris, nullo foederis iure cum Graecis ſociatas.* Ita ſentit *Tourrellius.* Vertit Etruſcus: *Pigliaua terre barbare*, e non ſue. Lambinus: *Videbat, eum vrbes barbaras*, quaſi peculiares ac proprias, *intercipere.* TAYLOR.

20. ἔλαττον εἶναι κ. τ. λ.] Melanchtho: *Minus in ſe delinqui putabat P. A.* Perionius: *Leuiora ſcelera ea, quae in ipſum admitteret, exiſtimarit.* Meletus: *Iudicabat rem leuiorem eſſe, quam vt aduerſus eum ſollicitus eſſet.* WOLFIVS.

Ibid. *Haueа per manco male ſ' eſſer offeſo da lui:* Ferrus. *Putabat contemnendum eſſe P. A. ſi in ipſum aliquid*

aliquid delinqueret: Anonymus Venetus. *Leuius id esse et tolerabilius arbitrabatur, quum ipse in se peccaret:* Lambinus. TAYLOR.

289. 24. το] τῳ reſcribendum cenſet *Lambinus.* TAYLOR.

25. δεδοκται.] δεδοχθαι arbitror. Vide annotata ad pag. 235. 7. TAYLOR.

26. τοις θεοις] τῳ θεῳ και πασιν αλλοις θεοις τε, και ηρωσι τὴν πόλιν κ τ λ. *Ven.* TAYLOR.

pen. ενθυμηθεισι.] ενθυμηθεντας *Lambin.* αναμνησθεντας, et ενθυμηθειτης alii, iuxtà iſtum hominem. Vide, quae diximus ad initium Orationis *Demoſthenis* π. Παραπρεσβ. TAYLOR.

pag. 290. 3. και τον στρατηγον και τον ιππαρχον.] Deſunt in *Lindenb.* Cod. *Ven.* pariter, quaſi olim in eo deeſſent quoque, legit: και τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις Ελευσίναδε ἐξάγειν. TAYLOR.

18. Ἑλλήνων.] καὶ τῆς τῶν προγονων δόξης, και της αρετης. *Ven.* TAYLOR.

21. συγγενεια] ευγενεια *Reg.* γ. Quod amplector. Nam illud alterum vix fere diſtat ab eo, quod ſequitur, ſc. ὁμοφύλῳ. Et notiſſimum eſt, Thebanos cum Athenienſibus de antiquitate generis et nobilitate decertare. Autochthones enim gloriabantur eſſe et Thebani et Athenienſes, vt conſtat ex *Suida*, a me emendato ad *Leptineam* pag. 489. 10. TAYLOR.

27. εγγονοις.] εκγονοις MSS. *Lind.* et *Reg.* ε. Caeterorum enim plerique omnes in hoc Decreto deficiunt. Vide, quae Nos ad *Demoſthenem*, in Oratione π. παραπρεσβ. pag. 356. 8. TAYLOR.

Ibid. και τον Οιδιπουν.] Miror hoc commemorari, cum Oedipus probri loco Thebanis obiici ſoleat. Vnde Epaminondas illum a Thebanis eiectum, ab Athenienſibus receptum eſſe, conuiciatori reſpondit. Quid ſi Scurra quiſpiam hoc aſſuit? WOLFIVS.

289. vlt. *υμιν.*] *ημιν* edi ſolebat, et rectius, vt arbitror. TAYLOR.

Pag. 291. 5. *πρεσβεις.*] Et hic non eſt denarius numerus legatorum. WOLFIVS.

12. *τῦτο τὸ ψήφισμα.*] De numero Oratorio huius Commatis, et Rhythmo Dactylico, agit *Longinus* ſatis liberaliter Cap. 38. Laudat *Hermogenes* pagg. 259. 299. 372. *Demetrius Phaler.* §. 287. Confer *Clarkium* ad *Homer. Iliad.* B. 537. TAYLOR.

14. *δικαίως πολίτης.*] Supra ad *Aeſchinem* p. 586. Adde v. 23. huiuſce paginae. TAYLOR.

21. *βασκαίνει.*] *Suid.* in v. *Harpocr. Magiſter, Ammonius*, quorum plerique ad hunc locum reſpiciunt. Sed *Suidas* corrigendus eſt ex *Magiſtro.* *Βασκαίνω ὐ μόνον ἀντὶ τῦ Φθονῶ, (ὅπερ πρὸς δοτικην συντάσσεται) ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τῦ Μέμφομαι καὶ Διαβάλλω παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὕρηται, καὶ συντάσσεται πρὸς αἰτιατικην.* Vide, quantum haec praeſtant iis, quae *Suidas* habet, conſulto prius hoc *Demoſthenis* loco. TAYLOR.

24. *ὑπερβολὴν.*] Senſus eſt: *addo hoc ex abundanti, ἐκ περισσίας* Supra, 226. 19. MARKLAND.

25. *εἴ τι ἄλλο ἐνῆν.*] *εἴ τι ἄλλο τοτε ἐνῆν* MSS. TAYLOR.

26. *ἐσθ' ο, τι τις νῦν ἐώρακεν Aug. Vindob.* Alii aliter. Verum vtcunque ſit, delendum iſtud inauſpicatum Comma ante *τις.* TAYLOR.

pag. 292. 3. *ἐποίησα.*] *τῦτο τοίνυν ἐποίησα ἐγω Guelph. Aug. Vindob.* et *Regg. α. β. ε.* Et proxime in tribus prioribus *αιτιασθαι.* TAYLOR.

9. *εὑρεῖν.*] *Τίς ἡ λόγος, ὄντινα ἐχρῆν ερεσν, ἢ καιρὸς συμφέρων, οστις ὑπ' ἐμῦ παρελείφθη τῇ πόλει;* Vid. 299. 18. MARKLAND.

16. *προαίρεσιν τῆς πολιτείας.*] Huc fere ſpectant verba *Libanii Epiſt.* 45. Edit. Wolf. *Επεὶ καὶ Δημοσθέ-*

μοσθένην ὁρῶ τὰ ἄριστα προελέσθαι δεικνύντα τῷ μηδὲ τὸς ἐχθρὸς, ἃ προείλετο, συκοφαντεῖν. TAYLOR.

292. 17. συμβαίνοντα.] Potius συμβαντα, vt *Ven. Aug. Vindob.* TAYLOR.

27. τότ'.] ταῦτά μοι δεῖξον, καὶ ταυτ' ἤδη κατηγόρει με lege. TAYLOR.

293. 1. χρὴ.] L. χρην. Iterumque v. 10. ſicut legitur v. 16. MARKLAND.

15. τῆς χώρας.] πλησιον addunt, vel a fronte, vel a tergo, huius vocabuli Codd. MSti *Ven. Aug. Guelph. Vindob. Altemps.* TAYLOR.

16. οἴεσθε.] οἶσθα *Reg.* α. et *Altemps.* vt ad *Aeſchinem* ſpectet, ad quem tota haec Oratio conuerti videtur. TAYLOR.

Ibid. ἆρ' οἴεσθε, ὅτι νῦν μὲν.] ὅτι νῦν ενην. WOLF.

17. ἐνῆν.] μεν in Editis, et MSS. quamplurimis. In *Regg.* autem ε. ζ. νῦν μεν ην ϛῆναι. TAYLOR.

19. τότε.] Cum Apoſiopeſi, hoc modo: v. 16. νῦν ἐνῆν ϛῆναι etc. τότε δὲ — ἀλλ' οὐκ ἄξιον εἰπεῖν κ. τ. λ. Scilicet Νῦν, *in hoc caſu*, Τότε, *in iſto*. Νῦν, *vt res ceciderunt*, Τότε, *vt potuiſſent*. Ita p. 295. 2. — 4. MARKLAND.

19. ἃ γε μηδὲ πεῖραν κ. τ. λ.] ἃ γε πειρᾶν, ἢ πειρᾶσθαι, ἢ πεῖραν λαβεῖν, non placet. F. ὧν γε μηδὲ πεῖραν ἔδωκε. Vel, ὧν γε μηδὲ πεῖραν λαβειν ἔδωκε. WOLFIVS.

Ibid. ἃ γε] ὧν γε. MARKLAND.

Ibid. ὧν ἃ γε Cod. *Ven.* Nimirum ita ſolens eſt iſte liber. Vtramque lectionem retinere cognoſcitur: vti hic fortaſſe, iuxta emendationem viri clariſſimi. Interea tamen ſolerti iſti et accuratiſſimae diſquiſitioni Viri iſtius egregii de νυν et τοτε addam haec *Vlpiani* ad locum: Τὸ νυν ἐνταῦθα τμῆμα χρόνου δηλοῖ, καὶ ἔστιν ἐπὶ παρεληλυθότος. Et ſimiliter iudicaſſe videtur idem *Scholiaſtes* infra ad 295. 2. TAYLOR.

293. 20.

293. 20. εὔνοια.] ευνοιᾳ legit Cod. *Aug.* in tertio caſu: itemque *Vlpianus.* Iterum perinde τῳ προβαλέσθαι omnes. Primus innouari fecit *Wolfius.* TAYL.

Ibid. καὶ τὸ προβαλέσθαι τὴν πόλιν ταύτην τὴν συμμαχίαν] *Obiectu ſocietatis huius.* Verbum verbo: *Eo quod Reſp. ſocietatem hanc obiecit, vel oppoſuit, Philippo.* WOLFIVS.

25. ἐξήρκει.] ἐξήρκει μοι λόγος *Guelph. Aug. Vindob.* TAYLOR.

28. ἀγνοίας.] Rectius, vt opinor, quam ἀνοίας, quae videtur fuiſſe lectio *Hermogenis*, vbi de Dilemmate agit, pag. 192. Διλήμματόν ἐϛι τοιῦτον — ἥδεις τὰ μέλλοντα, ἢ ἐκ ἥδεις; ἐάν τε γὰρ εἴπῃ, ἥδειν, ἅπαντα, τί ἂν ἐ προέλεγες; ἐάν τε εἴπῃ, ἐκ ἥδειν, τί ἂν ἡμῶν ὡς εἰδότων κατηγορεῖς; εἰ μὲν γὰρ ἥδεις, προειπεῖν ὤφειλες· εἰ δὲ ἐκ ἥδεις, τί τῶν ἄλλων, ὡς μὴ εἰδότων, κατηγορεῖς; τῆς ἀνοίας τῶν μελλόντων κοινῆς ἅπασι πρὸς πάντας ἀνθρώπους. TAYLOR.

294. 9. τῦτο πεποιηκὼς ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξήταϛαι.] *Compertus es feciſſe*, pro, *Te feciſſe conſtat.* WOLFIVS.

Ibid. ἐξήταϛαι.] Recte notam inſtituit *Wolfius*, vertit vero ſatis infeliciter: *poſt euentum prodiiſti.* Pene tenere viſus ſum, quid hominem abripuit. Bene Etruſcus: *E quel, che vn triſto, e nimico huomo alla città farebbe, ſii ſtato ritrouato far tu ne' caſi che ſono auuenuti.* TAYLOR.

10. Ἀριϛόλαος.] Ἀριϛολεως *Aug. Vindob. Reg. α. Altemps.* In *Guelph.* pariter Ἀριϛολεως, verum in loco τῦ Ἀρίϛρατος. TAYLOR.

Ibid. Θάσσῳ.] Θασῳ. Vid. ad *Steph. Byzant.* MARKLAND.

Ibid. Θασῳ *Guelph.* et *Lindenbr.* TAYLOR.

21. σπάσματα] σπαραγματα MSS. *Ald.* Laudat haec *Demoſthenis* noſtri *Plutarchus de Diſcrim. Amici*

et

et *Adul.* Οἱ δ' ἀγεννεῖς καὶ ταπεινοὶ τῶν εὐτυχούντων κόλακες, ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ σπάσματά φησι Δημοσθένης, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖσθαι. TAYLOR.

295. 1. ἢ προγόνων.] *Wolfius* interpretatur, perinde ac si legisset εἴπερ ἡ δόξης των προγόνων, ἢ τοῦ μέλλοντος κ. τ. λ. Quae lectio mihi semper arridebat. TAYLOR.

7. πρόειτο.] προεῖτο *Regii* ε. ζ. et *Altemps.* TAYLOR.

Ibid. ἀκονιτὶ.] Sicut ἀναιμωτὶ, ἀνιδρωτί. WOLF.

Ibid. εἰ γὰρ ταῦτα πρόειτο ἀκοντί.] Aliae Editiones exhibent ακονητι. Sed legendum est ακονιτι. Vox est palaestrica, et metaphora ducta a luctatoribus, qui sine pulueris insperſione vincebant, nullo antagonista in medium procedere ausо. PALMER.

Ibid. ἀκοντὶ.] Vt *Aldus* habuit, et *Benenatus.* Restituunt multi, *Lambinus*, *Obsop.* *Ask.* et *Altemps.* etc. In *Regg.* autem α. β. η. ακονητι. Mendose. TAYL.

8. τὶς ἐχὶ.] τὶς αν ἐχὶ καταπτυσειεν σε; *Guelph.* et *Vindob.* Et modo μὴ γὰρ δὴ iidem, cum *Regio* α. TAYLOR.

11. εἰ τὰ μὲν πράγματα εἰς ὅπερ νυνὶ (S. περιέσηκε) περιέσῃ. WOLFIVS.

12. νυνὶ.] Non est *Temporis*, sed significat, *in hoc casu*, *hac suppositione*, i. e. *si remp. sine contentione vlla et pugna proiecissemus.* Plane fuisset, εἰς ὅπερ νυνὶ περιέσησεν ἄν. *Si res eo redactae fuissent*, *quo*, in hoc casu, *fuissent redactae.* Vide 271. 19. MARKLAND.

Ibid. περιέσῃ.] περιεστηκεν *Guelph. Adg. Vindob. Reg.* α. Proxime deerat δε post ἡγεμὼν in *Benen.* Quod reuocauit *Lambinus.* TAYLOR.

19. γενομένων.] γεγενημενων *Guelph. Vindob. Reg.* α. *Altemps.* TAYLOR.

295. 22. τὸ κελευόμενον] υπερ του τὸ κελευόμενον ποιεῖν *Lambinus*, adductus, vt exiſtimare fas eſt, iis, quae leguntur infra 296. 7. Sed minime eſt neceſſaria iſta Correctio, neque adiuuant MSti. Hoc alii melius et dilucidius interpretantur, quam noſter *Wolfius*. *Quis Graecorum non nouit, quisue Barbarorum, quod et a Thebanis, et ab eis, qui iſtis antea eo amplius potentes erant, Lacedaemoniis, et ab ipſo Rege Perſarum, multa cum gratia illud libenter ciuitati conceſſum fuiſſet, vt caperet, quodcunque vellet, et ſua retineret, ſi imperata facere voluiſſet, ac permiſiſſet, vt alius haberet Graeciae principatum.* TAYLOR.

23. ἐᾶν.] In marg. Cod. *Vindob.* γρ. καὶ μὴ ἐᾶν ἕτερον. TAYLOR.

24. τοῖς Αθηναίοις.] τοῖς τοτ' Αθηναίοις in Codd. *Ven. Aug. Vindob. Guelph.* et *Reg.* ζ. TAYLOR.

pen. ὑπὲρ.] Deeſt in omnibus. *Wolfius* igitur, vt ſententiam ſuſtentaret, ſuo ingenio fretus, id inferciuit. Videamus, quid adiumenti in *Regio* Exemplari iſto ε, de quo ſaepe verba fecimus. ἀλλὰ και ἀγωνιζομένη (ita enim habet) περὶ πρωτείων, καὶ τιμῆς, καὶ δόξης, και κινδυνεύσα κ. τ. λ. TAYLOR.

296. 2. ὑπολαμβάνετε] υπελαμβανετε in omnibus, praeter *Regios* duos α. et β. TAYLOR.

6. ἐμβάντες.] εκβαντες *Guelph. Vindob.* Illud, vt arbitror, erat olim εσβαντες. Vide, quae diximus ad *Lyſiam* pag. 103. Not. 20. TAYLOR.

9. Κυρσίλον.] Κυρσῖλον *Guelph.* Μυρσιλον *Harl.* De eo *Cicero* III. *Offic.* II. *Canter.* VII. *Nou. Lect.* 4. *Harpocr.* in v. TAYLOR.

10. αὐτὸν.] F. ὃ μόνον αὐτὸν υμεις, ἀλλὰ — MARKLAND.

17. διαφέρει δέ τι;] Ecce! Gloſſa *T. Magiſtri*. Τί διαφέρει, κάλλιον λέγει, ἢ τίνι διαφέρει. Καθὰ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Στεφάνε· τι δουλον η ελευθερον

ρον εἶναι διαφερες. Profecto aut hic eſt locus, quem Gloſſographus ille memoriter citauit, aut nullus per totam hanc Orationem. Vide not. ſupra, p. 229. 12. TAYLOR.

296. 18. αὐτόματον.] *Mors naturalis et fatalis, nulla extrinſecus vi coacta*, vt rite interpretatur *Gellius* XIII. 1. vbi hoc Effatum *Demoſthenis* laudat atque explicat. TAYLOR.

19. περιμένες] Lege περιμενεῖ. MARKLAND.

21. φοβερωτέρας.] Sc. θανάτῳ. Quae vox repetenda eſt ex praecedenti ἀποθνήσκειν. MARKLAND.

22. ἀνάγκη.] του θανατου expreſſe et diſerte addunt MSti *Guelph. Vindob. Regg.* α. β. ε. ζ. eum *Altempſ.* et Edit. *Feliciani.* TAYLOR.

23. ὡς.] ὡς αρα ἐγὼ *Guelph. Vindob.* et *Regii* α. ε. ζ. TAYLOR.

297. 3. εἰς τὸ παρὸν.] Omiſit *Wolfius*, quod emphaſin habet egregiam. Quando melius ille, qui ita — *quia* praeſenti *ornamento me cupit exſpoliare, et a vobis* ſempiternam *laudem auferre?* TAYLOR.

6. ἐμοῦ πολιτευσαμένου πεισθεντες υπο τουδὶ καταψηφιεῖσθε. WOLFIVS. Perperam.

9. οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε.] Ἀλλ' οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, οὐδ' ολως ημαρτηκατε, ω Αθηναῖοι, *Regii* α. ε. ημαρτηκατε porro *Aug. Vindob.* TAYLOR.

16. ὃς ἅπαντας κ. τ. λ.] Vide *Longin.* c. 16. fin. *Fabrum* et *Pearcaeum* ad loc. Quorum ille δημοσια pro ομοιως ſubſtituit; της αυτης αξιωσασα τιμης pro gloſſa, vel potius gloſſae gloſſemate, eiicit; denique pro αυτων, vocem μονους ſubrogari voluit. Non certe omnia haec neceſſaria. TAYLOR.

17. ἔθαψεν] εθαυμασεν MSS. *Ald.* et *Felician.* et Cod. *Ven.* TAYLOR.

20. ἀπένειμεν] ενειμεν optimi, ſcil. *Guelph. Vind.* et α. Ita laudat etiam *Stobaeus Ecl. Ethic.* l. 2. p. 198. TAYL.

297. 22.

297. 22. γραμματοκύφων.] Optime exponit Etymolog. M. Γραμματοκύφων, ἀντὶ τῦ γραμματεύς· ὅτι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφουσιν· ἢ ἐν ἀγορᾷ γραμματεύς· ἐπεὶ οἱ ἀγοραῖοι τῷ κύφωνι μαχιγῶνται. Διὰ τῦτο δ' αὐτὸν εἶπε καὶ περίτριμμα ἀγορᾶς παρὰ Δημοσθένει. Adde *Suid.* v. Γραμματοκύφων et Τρόμητος. Vocem hanc insolentiorem expendit et illustrat *H. Steph. Thes. L. Gr.* T. I. col. 862. TAYLOR.

27. λαβόντα.] αναλαβοντα *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regg.* α. ε. Mox τὸ τοῦ τύτων *Vindob.* α. ε. Ad quam lectionem accedunt et alii. TAYLOR.

29. ἔπειτα.] F. επει. MARKLAND.

298. 3. ἐπὶ.] An απο? Nisi desit aliquid post ἐπί. Sed vide 305. 6. Vel forte, εκ τῶν, vt apud *Lysiam* Orat. XV. p. 582. vlt. MARKLAND.

6. ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ.] Symbolum illud, seu Tessera, cuiusmodi fuerit, me latet. Aretinus: *Simul cum tabella mentem ciuitatis induere.* Perionius: *Se pariter cum bacillo et insignibus mentem animumque reip. assumere.* WOLFIVS.

Ibid. βακτηρίᾳ — συμβόλῳ.] *Aristoph. Plut.* v. 272, et 277. σχ. ad loc. Idem *Ecclesiaz.* 296. *Valesius* ad pag. 265. *notarum Mauss. in Harpocr.* Poll. VIII. 5. *Vipian.* ad hunc locum Auctoris nostri, *Pet. Faber Agonist.* I. 20. TAYLOR.

7. νομίζειν.] Magis perspicuus sensus erit, si hae voces παραλαμβάνειν et νομίζειν locum inuicem mutent. Non necessarium, nisi ita MSS. MARKLAND.

8. ὑμῶν.] Post hanc vocem addunt δεῖ *Guelph. Aug. Vindob. Regg.* α. ε. et *Altemps.* TAYLOR.

12. πραχθέντων.] τῶν τοτε πραχθέντων. Vel τῶν εμοι πραχθέντων. MARKLAND.

13. ὡς γὰρ κ. τ. λ.] Laudat *Dionys. Halic. ad Ammaeum* §. 11. Quem confer, si lubet. TAYLOR.

298. 13. καταλαμβάνομεν.] κατελαμβανομεν *Guelph.* et *Vindob.* MSti. TAYLOR.

25. βελεύεσθαι.] βελευασθαι MSS. *Ald.* et *Feliciani*, *Ven. Guelph. Vindob.* et *Regii Pariſienſes α. β. ε. η.* TAYLOR.

Pag. 299. 3. ἐκείνης.] Si fidendum ſit *Altempſiano* Adnotatori, ita legerem: προσῆγον Θετταλης προτέρης, διὰ τὸ τὴν τῶν συμμάχων τάξιν εκεινης ἔχειν. Εκείνης certe addunt Editi omnes MStique. Interea *Vlpianus* prius iſtud ἐκείνης interpretatur τὴς Φιλίππε πρέσβεις. TAYLOR.

8. πεπόνθεσαν.] πεπονθασιν *Guelph. Vindob. Harl. Obſop. Ask.* et *Regii α. ε.* TAYLOR.

9. αὐτοῖς.] αυτης potius cum Cod. *Regio ε. Altemps.* et Editione praeſtantiſſima *Feliciani.* TAYLOR.

23. ὑμῖν — ὑμᾶς — ὑμῶν 300. 4. ὑμᾶς 6. κ. τ. λ.] in prima perſona Codicum plerique, ημιν etc. TAYLOR.

27. ἐξῆτε.] ἀντὶ τῦ ἐξήειτε, παρὰ τὸ Εξειμι, τὸ Εξέρχομαι. WOLFIVS.

Ibid. Mira ſane Varietas: εξητε *Ven.* εξητε *Ital.* εξηειτε *Harl. Altemps.* Et, quod caeteris praeſtat, in *Pariſienſibus*, in *Guelph. Aug. Vindob.* εξηειτε. TAYL.

vlt. ὄντων.] Latet hic aliquid, quod turbat ſententiam. *Che eſſendo fuori* i lor *caualli*, *nondimento nelle caſe*, *e dentro la città riceuettero il noſtro eſſercito*: Verſio Italica. TAYLOR.

Ibid. ἱππέων ὄντων.] F. deeſt aliquid. MARKLAND.

p. 300. 3. καθ' ὑμῶν.] Vide Not. ad *Aeſchin.* 439. περιὑμῶν *Reg ε. Guelph.* et *Vindob.* υπερ ζ. TAYL.

8. ἢ Φίλιππον.] Φιλιππε *Ven. Obſop. Harl. Regg. α. ε. ζ.* et *Ask.* Deeſt ἢ *Guelph.* et *Vindob.* Modo τὰ παρ' αὐτοῖς δε, καὶ τὰ παρὰ πᾶσιν πλείστη φ. *Guelph. Aug. Vindob.* TAYLOR.

300. 11. Ἀθηναῖοι.] Θηβαῖοι *Harl.* Alii, vt *Ven.* et ζ. κατά γε ὑμᾶς Θηβαῖοι ὀρθῶς ἐφάνησαν ἐγνωκότες. TAYLOR.

15. παρέχεσθε] παρεσχετε *Guelph. Vindob. a.* παρεχησθε *Harl.* TAYLOR.

16. τὴν ἐπὶ τοῦ ποταμῷ, καὶ τὴν χειμερινὴν.] *Diodorus* vnam illam pugnam narrat, qua Graecorum opes conciderunt. Sed res geſtae illorum temporum vtique notiores Demoſtheni fuerunt, videnturque hae dimicationes potius, quam iuſta proelia fuiſſe. Fluuius vero ille, ſiue Cephiſus, ſiue Haemon, ſiue Thermodon fuerit, ſiue quis alius, noſtra nihil refert. WOLFIVS.

Ibid. Non potui melius de *Demoſthene* mereri, quam ſi verba optimi *Corſinii Faſt. Attic. Differt.* III. §. 23. deſcriberem. „De priori quidem pugna, quae *ad flumen* contigiſſe dicitur, nihil hic diſſero, quippe quae facile prope Cephiſſum, qui Elateam, Orchomenum, et Chaeroneam ipſam, interiectosque Phocidis Boeotiaeque campos alluebat, committi potuerit. Quid vero de poſteriore pugna ſuſpicari, vel diuinare quis poterit, quae *hyberna* vocatur, cum tamen illa, inito iam Athenienſium cum Thebanis foedere, atque ante Chaeronenſem cladem, adeoque Hecatombaeone menſe, vel ipſa aeſtate iam adulta, commiſſa fuerit? Mihi certe ſuſpicio ſuboritur, *Demoſthenis* textum deprauatum eſſe, neque tamen facile dixerim, qua ratione ille corrigi, ſanarique debeat. Id vnum obſeruo, quod in Phocidis, Boeotiaeque finibus, inter Elateam, Phocenſium vrbem, quae iampridem a Philippo occupata fuerat, et Chaeroneam Boeotiae ciuitatem, quam poſtremo Philippus ingenti Graecorum clade celebrem reddidit, Orchomenus vrbs reperitur, atque exinde XX ſtadiorum interuallo, Aſpledon, ſiue Spledon, *Homero Iliad.* II. v. 18. *Pauſaniae* l. 10. caeteris-

terisque Geographis memorata. De Splendone vero ſic Strabo: Εἶτ' Εὐδείελος μετωνομάσθη καὶ αὐτὴ καὶ ἡ χώρα, ἰδίωμά τι τάχα προσφερομένη ἐν τῷ δειλινῷ κλίματος, οἰκεῖον τοῖς κατοικοῦσι, καὶ μάλιστα τὸ εὐχειμερον. l. 9. Vide *Euſtath.* ad *Iliad.* B. n. 19. Quid ergo ſi Splendonem illam, non Εὐδείελον ſolum, ſed etiam Εὐχειμερινην vocatam eſſe quis dixerit, aut Εὐχειμερινης nomine vrbem illam, finitimamque regionem a *Demoſthene* hic indicatam eſſe coniiciat, vt oſtenderet, Athenienſes Philippo ex Elateae finibus in Boeotiam vel Chaeroneam properanti primo prope Cephiſſum amnem, aut Melanem, qui Splendonem alluebat, deinde vero prope Splendonem ipſam, aut Orchomenum, acriter reſtitiſſe, quamuis poſtremo apud Chaeroneam profligati illi fuerint? Si eiusmodi coniecturae locus ſuperſit, fortaſſis *Demoſthenes* ſcripſerat καὶ τὴν περὶ τὴν Εὐχειμερινην, *et altero circa Euchemerinen conflictu;* atque ipſa articuli iteratio imperitum librarium impulit, vt καὶ τὴν χειμερινὴν, nullo, vt opinor, ſenſu nobis obtruderet. Sed haec diuinando ſolum hic protuli.„ Haec ille Vir praeſtantiſſimus. Quod ſi *Hyems* vna interceſſerit inter foedus cum Thebanis initum, et pugnam ad Chaeroneam, quidni recepta lectio confirmaretur? Quod tamen fieri non potuit, ſi menſe *Scirrhophorione*, (aut *Hecatombaeone* demum) icerint iſtud foedus, et *Metagitnione* proxime ſequenti, pugnauerint. TAYLOR.

300. 25. δυσμενεαίνων.] παρὰ τὸ δυσμενής. *Homerus* δυσμενεαίνων κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ε. facit. WOLFIVS.

26. καθῆτο.] καθηστο *Regii* α. ε. Vide *T. Magiſtrum* ſupra a me adductum, ad pag. 235. 22. Hunc locum etiam laudat idem Lexicographus v. Ζηλῶ. TAYLOR.

pen. ὡς ἀρίστων.] ὡς ἀρίστων οντων Codd. α. ε. η. TAYLOR.

301. 6. Θηβαῖοι δὲ ἦσαν ἐν τῷ νομίζειν, σεσῶσθαι (Latine ἑαυτὲς addendum) δι' ἡμᾶς, καὶ περιεστήκει τοῖς δεκῶσι δεήσεσθαι βοηθείας. διὰ τί; ἀφ' ὧν ἔπραττον ἔτοι, S. οἱ προδόται. τὸ τί; αὐτοῖς βοηθεῖν ἑτέροις. ὅπως αὐτοὶ βοηθῶσιν ἑτέροις, S. τοῖς Θηβαίοις. WOLFIVS.

13. ὅτι.] F. ο, τι, et delendum τι in v. 16. MARKLAND.

Ibid. ὅτι.] Deeſt *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

14. πλάνη.] *Diſcurſus. Concurſatio.* Erudite *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Tom. III. col. 339. Nugiuendolum hic habemus Scholiaſten. πλανοι *Aug. Harl.* et *Regg.* α. η. TAYLOR.

24. ἀναφοράν.] μετάθεσιν τῆς ἀληθείας. σχ. Vide *Harpocrat. Suid.* in v. *Valeſ.* ad *Harpocr.* pag. 20. et *Aeſchin.* pag. 277. 4. TAYLOR.

pen. χώραν.] Omnino ωραν, vt olim correxeram. Praeſto ſunt MSS. *Feliciani. Guelph. Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

p. 302. 3. ἀναισθητῶν.] αναιστητως ζ. αναισθητον *Guelph. Vindob. Ital. Harl.* cum *Regiis* α. β. Vulgatam tuetur *T. Magiſter* v. Αναισθητεύομαι. TAYL.

5. προθυμότερον.] F. γράφοντα — γράψαι βέλτιον — μήτε πράττοντά τι πρᾶξαι προθυμότερον, μήτε πρεσβεύοντα πρεσβεῦσαι δικαιότερον. Iam omnia pariter procedunt. Et multa ſunt, quae hanc correctionem ſuadent. TAYLOR.

12. τῇ πόλει ἐπαιρόμενος λόγοις.] Κατὰ τῆς πόλεως ἐπηρμένως λαλήσας. Aretinus: *Contra vrbem minitatus.* Perionius: *Verba audaciae arrogantiaeque plena iactare ſolitus.* Meletus: *Cum antea ſemper multa et ſuperba verba contra hanc ciuitatem efferret.* Melanchtho: *Cum antea ſuperba multa huic ciuitati minitatus eſſet.* WOLFIVS.

302. 13. ἐπαιρόμενος.] *Vlpianus* per ἐπαίρων exponit. Vid. *Harpocr.* et *Suid.* de hoc loco *Demoſthenis*, *Meurs.* III. *Attic. Lect.* 18. TAYLOR.

14. ὁ δὲ γραψάμενος Διώνδας.] De hoc et *Plutarchus* in *vita* minore *Demoſthenis*, ὑπωμόσατο Διώνδας. WOLFIVS.

16. ψηφίσματα — γραφέντα.] κατηγορηθέντα explicat σχ. Recte. atque id eo libentius adnoto, quoniam mox v. 25. ſequitur γράφοντα τὰ ψηφίσματα in ſenſu paulo alieniore. Et potius ου γραφέντα, vti *Harl.* et ε. TAYLOR.

27. τῷ μὲν.] i. e. Cteſiphonti. At Codd. melius, hoc pacto: μᾶλλον — ἢ τόνδ' ἐδίωκε. τουτω μεν γαρ ἐξιν ἀνενεγκεῖν κ. τ. λ. *Aug. Reg.* α. *Vindob. Guelph.* omnium ſinceriſſimi. TAYLOR.

vlt. καὶ τὸ, τῦτον αὐτὸν εκεινων μὴ κατηγορηκέναι, ταῦτα γραψάντων. Et [303. 4.] ἀνεκρίνετο ἐφ' ἑαυτῦ, πρίν τι τύτων προλαβειν. WOLFIVS.

Ibid. ἐκεῖνον.] εκεινων legit *Vlpianus*, ſed non eadem felicitate interpretatur, ſc. τῶν ψηφισμάτων. εκεινων pariter *Aug. Ital. Harl. Vindob.* cum Edit. Luteciana. Verum non eſt *accuſare decreta*, *ſed eos*, *qui tulerunt*, vt recte *Wolfius* vertit: et vt recte alii: *non hauer coſtui accuſati* quelli che haueano ſcritto *il medeſimo che coſtui hora.* TAYLOR.

303. 3. τότε δ' αὐτὸ.] F. τότε δ' αὖ το πρᾶγμα. *Tum vero viciſſim.* Locutio eſt pura puta Graecanica. Vide ad *Aeſchin.* 546. pen. TAYLOR.

4. τύτων.] An τουτον, ſc. *Aeſchinem?* MARKL.

Ibid. προλαβεῖν.] προσλαβειν *Aug. Vind. Reg.* α. *Non eſſendo ancora niuna di queſte coſe ſeguite*: Ferrus. *Antequam aliquod de his praeiudicium acceptum eſſet*: Anon. Venet. *Ac tunc quidem res ipſa per ſe perpenderetur et diſceptaretur*, *priuſquam quicquam horum anteceſſiſſet*,

priuſquam vllum praeiudicium factum eſſet. Lambinus. Vides, hominem ſibi ipſi fere diſplicere. TAYLOR.

303. 11. αὐτῆς.] F. αὐτῆς της ἀληθείας. MARKL.

Ibid. ἐπ' αὐτῆς της ἀληθείας *Ven. Ital.* α ζ. *Regiorum.* Forte επι της ἀληθείας, vt *Guelph. Aug. Vindob.* atque vti ex lectione Cod. *Italici* coniecturam fecit ille, qui iſtud exemplar contulit. Porro Voces, ἐγγὺς ἔσης abſunt a *Guelph.* et *Reg.* α. et puto gloſſam olim fuiſſe. TAYLOR.

17. ὑπολαμβάνων.] Deeſt in optimis, *Guelph. Aug. Vindob.* et *Reg.* α. η. Nihilominus, licet παρέλκειν videatur propter νομίζων, atque iſtorum inſuper accedat Codd. auctoritas, retineo tamen, atque ita lego — νομίζων — ποιήσειν ὑμᾶς, καὶ ὑπολαμβανων λόγων κρίσιν, ἃ τῇ πόλει συμφέροντος, ἔσεσθαι. Plurimi hic pro λόγων, λογου habent. Sunt autem *Ven. Guelph. Obſop. Aug. Ital. Harl. Vindob.* et *Regiorum* α. β. η. TAYLOR.

21. λογίζησθε.] λογιζεσθαι *Ven.* λογιζεσθε *Harl.* αναλογιζησθε *Reg.* ζ. TAYLOR.

22. κἂν καθαρὰ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περιῇ] Poſt vtitur verbo ἀνταναλεῖν, cum par eſt accepti expenſique ratio. Aretinus: *Si poſito diligenter calculo, nihil ipſi deberi reperiatis.* Perionius: *Si ratio conſtet, nihilque ſuperſit.* Melanchtho: *Vt ſi mercator, exiſtimans, multum ſupereſſe pecuniae, poſitis calculis inuenerit nihil ſupereſſe, mutat opinionem.* Meletus: *Calculis puris viſis, cum nihil reliquum fuerit.* WOLFIVS.

23. Φαινομένοις.] προφαινομενοις *Vindob.* Deinde, προσθεσθε *Aug. Vindob.* et α. προστεθηναι ζ. TAYLOR.

27. ἐγνωσμένως.] Rarior iſtius Paſſiui vſus, pro ἐγνωκότας, vti probe animaduertit *H. Stephanus Theſ.* T. I. col. 1830. Ecce, vt ſcrupulum tollat Cod. *Reg.* ζ. Praefert enim εγνωκοτας. Quod commendo. TAYL.

303. pen.

303. pen. αὐτὸν.] αὖ τον. MARKLAND.

pag. 304. 5. πραγμάτων.] F. χρημάτων. Perionius: *Neque enim ea eſt rerum ratio.* Meletus: *Non enim ea eſt computatio rerum geſtarum.* WOLFIVS.

Ibid. F. χρημάτων. Vid. ſuperiora. MARKL.

Ibid. Inſtituitur Comparatio inter Computum de *pecuniae rationibus* habitum, et Iudicium de *rebus geſtis* factum: Et concludit demum v. 18. ἆρά σοι ψηφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἐργων λογισμὸς φαίνεται; Ergo neceſſario hic requiritur vox χρημάτων. Ait, non *calculis*, non *computo*, non *abaco* rem hanc eſſe conficiendam: ἀ τιθεὶς ψήφους· ἀ γάρ ἐστιν ὁ τῶν χρημάτων ἔτος λογισμός. Et in hac cauſa adiuuamur a Scholiaſte. *Percioche non è* di robbe *queſto conto.* Italus. TAYL.

9. συνεμβαλεῖν.] συνεισβαλειν plures, ſcil. *Guelph. Aug. Vindob.* et e *Reg.* quatuor, α. ε. ζ. η. Et modo συμπαρατάξαμενους iidem, exceptis ε. ζ. TAYL.

12. πόλεως.] Αττικης Cod. ε. ſolus. Non paruum ea res diſcrimen adfert ad computum itineris. TAYLOR.

15. ἐκ θαλάττης εἶναι, πάντα τὸν πόλεμον.] Aretinus: *Vt maritima regio omni belli tempore pacata fuerit.* Melanchtho: *Sed toto belli tempore mare pacatum haberemus.* Perionius: *Vt pacata Attica, et tuta, quae ex parte ad mare pertinet, toto belli tempore eſſet.* Meletus: *Atticam ex mari toto belli tempore tutam fuiſſe.* Verba ſic ordina: Τὴν Αττικὴν εἶναι ἐκ θαλάττης ἐν εἰρήνῃ πάντα τὸν πόλεμον. WOLFIVS.

18. ἐκεῖνον.] Ad finem huius periodi adiungunt MSS. non inſcite, vocem εποιησεν. Iſtud vide. Sunt vero *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regiorum* α. ε. η. TAYL.

Ibid. ὅμοιος.] ὅμοιος ὁ εμος λογισμὸς. *Vindob.* et *Guelph.* TAYLOR.

19. ἀνταναλεῖν.] ἀνταναιρεῖσθαι. σχ. Profecto huiusmodi gloſſa non multum promouemus. Ita vertit Etruſcus: *Ouero parti egli, che biſogni* ſpegner queſte dal-

ſte dalla memoria degli huomini, *e non operare, come in perpetuo ſe n' habbiano a ricordare?* Et pariter Venetus ille, cuius nomen ignoratur. Et *Lambinus* quoque: *Tu has* [rationes] *contrario iudicio* delere ac de medio tollere putas oportere, *et non, quomodo earum memoria poſteris prodatur ſempiterna, videre?* Certe haec non ſatis ſunt ſana. Neque tamen in Codd. quidquam eſt adiumenti. Vide *Wolfium* ad 303. 22. TAYLOR.

304. 21. καὶ ἐκέτι προσίθημι κ. τ. λ.] Vide *Dionyſ. Halic. de Thucyd. iudic.* §. 54. TAYLOR.

22. καθάπαξ.] *omnino.* Supra 294. 11. οἱ καθαπαξ ἐχθροὶ τῆς πόλεως. Videatur *T. Magiſter.* TAYLOR.

25. περιβαλλόμενος.] Μηχανὴν περιτιθεὶς περὶ τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων. σχ. *In animo concipiens, moliens,* etc. Et profecto cum huiusmodi gloſſam in *Harpocratione* reperiamus, ſcil. προβαλλομένους, ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους· οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους· ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος, pene adducor, vt credam, Lexicographum hunc locum reſpexiſſe, et textum *Demoſthenis* ad eam normam eſſe reformandum. Certe *Valeſius* errat, qui credit, hic ab *Harpocratione* intelligi iſtud τὴν ἐλπίδα προβαλλομένους, quod occurrit 258. 23. Quod longe alia res eſt. TAYLOR.

305. 2. πάνυ κ. τ. λ.] Ironice. Sic *Aeſchines*, p. 492. 1. πάνυ γὰρ ἔδει δεηθῆναι. MARKLAND.

Ibid. παρὰ τοῦτο] διὰ τοῦτο Codd. *Ven.* et *Reg.* ζ. Minus iſtud probo. Παρὰ inter alia ſignificata, quorum nonnulla ſunt exquiſitiora, et vulgarem aciem effugiunt, illum in hoc loco habet vſum, vt ita fere exponere poſſimus: *The Fate of Greece did not depend upon my uſing this Expreſſion or that.* ὃ παρα τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. Diſputat de hoc loco, et de vi huius locutionis, *H. Steph. Theſ.* III. 38. et aequipollere cenſet idiomati Gallico, *à cela pres.* Cui ego non

non obtempero. Non longe abeſt ab vſu et proprietate τῷ διά, quod modo vidimus in eius locum ſubſtitui. Simile fere mox occurret. 307. 3. εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τὰς παρόντας καιρούς. *If you could do it* for *the Times.* Haec verba ad meam fere ſententiam interpretatur Etruſcus: *Percioche in queſto, ben ſai* [ironice ſatis verſum] *conſiſte una gran parte della ſalute de' Greci, ſe queſto vocabolo, e non quello ho io vſato.* Ita Lambinus: *In hoc enim poſitae ſunt fortunae Graeciae, ſcilicet vtrum hoc, an illud verbum in oratione poſuerim, huc, an illuc, manum porrexerim.* Adludit ad hunc locum *Cicero Orat.* §. 8. *Itaque ſe purgans iocatur Demoſthenes, negat, in eo poſitas eſſe fortunas Graeciae, in hoc eum, huc, an illuc, manum porrexerit.* D. Auguſtinus *contra Creſcon.* l. 2. init. *Si enim Demoſthenes, clariſſimus Oratorum, quibus verborum tanta fuit cura, quanta rerum auctoribus noſtris, cum tamen ei nonnullam locutionis inſolentiam obieciſſet Aeſchines, negauit ille, in eo poſitas eſſe fortunas Graeciae, illone, an illo verbo vſus fuerit, et huc, an illuc, manum porrexerit. D.* denique *Ambroſius* in *Lucam* cap. 2. *Nam ſi Orator, illorum, qui phialeras ſermonum ſequuntur, negat, in hoc fortunas poſitas eſſe Graeciae, hoc, an illo verbo vſus ſit, ſed rem ſpectandam putat,* caetera. TAYLOR.

305. 3. γέγονε.] ἦγεν αὔξησιν ἔλαβον σχ. Dubito multum de iſta Interpretatione. TAYLOR.

6. ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἂν ἐσκόπει.] Similem contentionem Regni et Democratiae vide et apud *Iſocratem* in *Nicocle.* WOLFIVS.

Ibid. ἐπ'.] F. ἐξ. Vide notata ad pag. 298. 3. MARKLAND.

18. προεξειλεγμένα.] *Vlpianus* habet προαπατημένα. Quod non intelligo. *I quali anco erano ſtati* per l' addietro riſcoſſi: *Etruſcus. Atque iſta* [talenta] ante fuerant conſumta: *Anon.* Ven. *Vectigal erat in*

ſingulas ciuitates deſcriptum circiter quater millies centies, atque haec pecunia iam erat redacta: *Lambinus. Exige per avance:* Interpres Gallicus. Si igitur de Tributis *anticipatis et ante diem collectis* intelligamus, fortaſſe in *Vlpiano* legendum erit προαπαιτουμενα. Interea animaduertat lector, vocem hanc προεξειλεγμένα *Wolfianam* eſſe, non *Demoſthenis*, ſi qua Codd. fides. Vbique enim exarari video προεξηλεγμενα. TAYLOR.

305. 27. ὧν.] MStis placere video, et *Lambino*, aliquid eiusmodi: ἦρχε τῶν ἀκολουθόντων, αὐτὸς αὐτοκράτωρ ὢν τῶν εἰς τὸν πόλεμον· Ὁ μέγιστόν ἐστιν ἁπάντων. TAYLOR.

vlt. ἃ.] ἃ ἂν δόξειεν. MARKLAND.

306. 10. ἕκαστον τύχοι.] εκαστ' ἂν τύχοι. MARKLAND.

19. δίκαια.] Explicat Scholiaſtes ſatis erudite. Diſceptatio erat de Iure et Proportione. TAYLOR.

22. τριήρεων.] προπαροξυτόνως κατ' Αττικισμόν. Hinc et contractum genitiuum ſaepe inuenias παροξυτόνως ſcribi τριήρων: cum lingua communis poſtulet περισπωμένως, τριηρῶν, a τριηρέων, ob acuti et grauis concurſum. WOLFIVS.

Ibid. τριήρων Codd. *Guelph. Harl. Vindob.* et *Regii* α. ε. η. TAYLOR.

27. κινδύνῳ.] πολεμου Cod. η. Modo αὕτη *Ven.* et *Ital.* TAYLOR.

pen. παρέσχετο.] παρασχοιτο *Guelph.* παρεσχοιτο *Vindob.* TAYLOR.

p. 307. 1. τί γὰρ νῦν λέγεις.] Διαφορεῖται ἡ ἀνάγνωτις, inquit σχ. Ἀλλως γὰρ ἀναγινώσκεται, σιγμῆς ἐν τῷ λέγειν [λέγεις] μεσιτευούσης, καὶ ἄλλως ἐν μόνῳ τῷ πράττειν τιθεμένης. TAYLOR.

4. βϐλώμεθα.] ηβϐλωμεθα. MARKLAND.

Ibid. εβϐλομεθα plures, et fortaſſe rectius, ſc. MSS. *Ald.* et *Felician. Guelph. Vind.* α. et η. TAYLOR.

307. 12.

307. 12. τί ἂν οἴεσθε κ. τ. λ.] Τοῦτο γοῦν λαμπρὰν τῷ Δημοσθένει παῤῥησίαν ἐδίδε, καὶ τὸν κέρδον ἀφήρει τῶν ἐπαίνων, οἷς παρὰ πάντα τὸν λόγον ὁμοῦ τι τὸν ὑπὲρ τοῦ Στεφάνου κέχρηται, σεμνυνόμενος, οἷς ἐνεκαλεῖτο περὶ τοῦ πολέμου πρεσβεύμασι καὶ ψηφίσμασιν — καὶ τὰ Δημοσθένους τοιαῦτα. Τις δ' ἂν οὐκ ἂν ἀπεκτεινε με δικαίως, εἴ τι τῶν τῆ πόλει καλῶν ὑπαρχόντων, λόγῳ μόνον αἰσχύνειν ἐπεχείρησα; Καὶ τί ἂν οἴεσθε λέγειν τοὺς μιαροὺς τούτους ἀνθρώπους, εἰ τότε μὲ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου, ἀπηλθον αἱ πόλεις; Καὶ ὅλως ὁ περὶ τοῦ Στεφάνου λόγος εὐθυέσατα ταῖς ἀντιθέσεσι καὶ λύσεσι τῶν αἰτιῶν ἐπείσαγε τοὺς ἐπαίνους. Plutarch. in tractatulo, Περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαιν. ἀνεπιφθ. TAYL.

14. εἶτα, τοῦ μὲν Ἑλλησπόντου.] Haec μιμητικῶς a *Demoſthene* ſub perſona Calumniatorum dicta ego verti κατὰ πλαγιατμὸν, ἀλλ' οὐκ αὐτοπροσώπως. Quod ſi diſplicet, haec reponas licebit: *Itaque et Helleſpontum per Byzantios obtinuit, et frumenti in Graeciam importationem in poteſtatem ſuam redegit, et bellum finitimum ac graue in Atticam per Thebanos eſt illatum, et mare propter graſſantes ex Euboea piratas nauigari non poteſt. Nonne haec* etc. WOLFIVS.

15. καθέζηκε.] καθεση vel κατεση alii. Et quidem *Ven.* cum ε. et η. *Regiorum*, adiuncta voce Φιλιππος. τοῦ μὲν Ἑλλησπόντου ἐγκρατὴς κατεση Φιλιππος. Mox, σιτοπομπίας *Guelph. Obſop. Regii* α. ε. η. TAYL.

21. πονηρὸν κ. τ. λ.] Vide *Hermogen.* pagg. 241. 271. Not. ſupra, ad p. 262. pen. TAYLOR.

23. κίναδος.] κιναιδος *Guelph. Vindob.* et *Regii* α. ε. Vide 281. 22. et *Aeſch. c. Cteſiph.* 557. not. TAYLOR.

25. αὐτοτραγικὸς πίθηκος.] Διὰ τὸ ἀπαίδευτον ὄντα, τῇ Φύσει χρώμενον, ὥσπερ οἱ πίθηκοι, τραγῳδίας ὑποκρίνεσθαι. WOLFIVS.

Ibid. αὐτοτραγικὸς πίθηκος.] Οἴκοθεν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχει τὸ πιθηκίζεσθαι. *Vlpian.* Lexicographi viden-

videntur legiſſe τραγικος πίθηκος. Ita *Harpocr.* Τραγικὸς πίθηκος. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Εοικε λέγειν τοῦτο ὁ ῥήτωρ, ὡς καὶ παρὰ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Αἰσχίνου, καὶ μιμουμένου μᾶλλον τραγῳδὸς, ἢ τραγῳδεῖν δυναμένου. Adde *Suidam* in v. et *Photium* MS. TAYLOR.

307. 25. ἀρσραῖος Οἰνόμαος.] Διὰ τὸ ἐν ἀγροῖς ὑποκρίνεσθαι τὸν Οινόμαον. WOLFIVS.

Ibid. Supra p. 288. 20. Vide *Heſych.* v. Αρσυραῖος Οἰνόμαος, qui hunc locum ſpectat, virosque doctos in poſtrema et luculentiſſima Editione iſtius Auctoris, *H. Steph. Theſ.* I. 544. *Hermog.* p. 356. et *Tourrellium* ad hunc locum. TAYLOR.

Ibid. παραίσημος ῥήτωρ.] Τοῦ πονηροῦ κόμματος ὤν. WOLFIVS.

Ibid. Citatur et explicatur ab *Harpocratione* et *Suida*, v. Παραίσημος. TAYLOR.

27. ὑπὲρ.] περι *Ven. Guelph. Vindob.* et *Regii* α. ε. η. Mox αποφευξονται *Pariſienſes.* TAYLOR.

p. 308. 2. νομιζόμενα.] Τὰ κατὰ νόμους φερόμενα τοῖς ἐχθροῖς. Vlpianus. Non crediderim. Lege τοῖς νεκροις. Nihil certius. TAYLOR.

vlt. πολιτικά.] πηλικα *Guelph. Aug. Vindob.* TAYLOR.

p. 309. 3. Φιλίαν.] Addunt MSti, et pulchre quidem, εἰς ὁμόνοιαν καὶ Φιλίαν αγαγειν. TAYLOR.

5. μή ποτε.] L. πωποτε. MARKLAND.

11. ἀδὲ.] ἀδεν. MARKLAND.

13. διαΦθαρῆναι χρήμασι.] Sic in MSto verba ordinata erant: καὶ μὴν τῶ γε διαΦθαρῆναι χρήμασιν ἢ μη. Quae cum *Aldina* lectione conferre potes. OBSOPOEVS. Ita MSti quamplurimi, *Guelph. Aug. Ital. Vindob. Lindenb.* TAYLOR.

309. 20.

309. 20. *ἃ δ' οἱ πάντες ὑμεῖς ἴσε.*] *ἃ δ' ὑμεις οι παντες*, vel *οἱ παροντες*, ferri poteſt. Sed quid ſi, *ἃ δε παντες υμεις ἴσε?* WOLFIVS.

23. *ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς.*] *ἀντὶ τοῦ εἰς αὐτὰ τὰ δεινά.* WOLFIVS.

25. *ἦν.*] F. *θαυμασὸν αν ἦν. fuiſſet.* MARKLAND.

26. *πόλεως.*] *περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως βουλευομενος Regg. ε. ζ. η.* TAYLOR.

p. 310. 8. *ἑκάσην.*] *καθ' ἑκάσην σχεδον ἡμέραν*, vel *σχεδον καθ' ἑκάσην ἡμέραν* MSti. TAYLOR.

10. *Διώνδε.*] Vid. *Corſin. Faſt. Attic. Diſſert.* VIII. §. 24. Supra 302. 15. TAYLOR.

Ibid. *Μελάνθε.*] *Μελαντε* in *Guelph.* et *Aug.* et *Regg. α. ε. η.* TAYLOR.

15. *γνόντων.*] *διαγνοντων ζ. εγνωκοτων Guelph. Vindob. ὑπὲρ τῶν ὁμωμοκότων, καὶ γνόντων* (aut *ἐγνωκότων*) *τὰ εὔορκα δικασῶν*, alii, caeteris omiſſis. TAYL.

16. *ἐν οἷς εἰσηγγελλόμην — τὰ ἄριστά με πράττειν.*] Ergo *ἡ Εἰσαγγελία κατὰ τῶν τὰ πολιτικὰ οὐ καλῶς πραττόντων.* WOLFIVS.

19. *γραφὰς — ἔννομα.*] Ergo *αἱ Γραφαὶ* ſunt *κατὰ τῶν τὰ παράνομα λεγόντων, ἢ γραφόντων.* WOLFIVS.

21. *εὐθύνας — δικαίως.*] Ergo *Εὐθύναι* ſunt *κατὰ τῶν ὃ δικαίως καὶ ἀδωροδοκήτως πάντα πραττόντων.* WOLFIVS.

Ibid. *ἐπεσημαίνεσθε.*] *επεσημηνασθε Harl.* TAYL.

23. *προσῆκον.*] *προσηκεν Aug. Vindob.* Modo pro *θέσθαι*, *θεναι Reg. α.* TAYLOR.

vlt. *φυγεῖν — φυγὼν.*] *Guelph.* et *Vindob. φευγειν·* Et, cum *α. φευγων.* Obſeruanda *hic* autem lectio Cod. *Obſopoei*, ſc. *κατηγορηθεις.* Enata procul dubio e gloſſa marginali. TAYLOR.

311. 9. *ἐγὼ δ'.*] *εγωγ. equidem.* MARKLAND.

311. 10.

311. 10. τύχην προφέρει.] Vid. *Stobaeum* p. 583. *Serm.* CXI. TAYLOR.

11. ἡγοῦμαι.] ἀνέητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον *Guelph. Aug. Vindob.* cum *Regio* α. TAYLOR.

Ibid. ἣν.] [Alii ἤν] Legendum ἣν, *quam*, ſc. Fortunam. MARKLAND.

Ibid. ἣν Editio *Benenati.* Quod vnice eſt verum, atque ita in ſuo exemplari reſtituerat optimus *Marklandus.* Corrige ergo *Wolfii* verſionem. TAYLOR.

13. εἰ μενεῖ τοιαύτη μέχρι τῆς ἑσπέρας.] Sic *Cato* apud Ciceronem: *Quis*, inquit, *eſt tam adoleſcens, cui ſit exploratum, ſe victurum vsque ad veſperam?* WOLF.

17. ὅσῳ.] ὅσῳ δικαιότερον καὶ ἀληθέστερον optimi Codd. *Vindob.* et *Guelpherbytanus.* Proxime διαλεξομαι *Ven. Lindenb. Obſop. Ital. Harl.* TAYLOR.

24. καιρῶν.] καὶ μεγάλων additur in *Ven. Guelph. Aug. Vindob.* et α. ζ. TAYLOR.

25. καιρῷ.] ἐν τῷ παρόντι, ſine καιρῷ, *Guelph. Aug. Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

26. οἰηθέντων.] οἰηθέντων ἐκείνων Ἑλλήνων Edit. *Luteciana*, et MSS. *Guelph. Aug. Vindob.* TAYLOR.

27. εἰ πρέσειντο ἡμᾶς.] F. πρόοιντο. Aor. β. εὐκτικῆς μέσης. WOLFIVS.

Ibid. πρέσειντο.] πρόοιντο *Guelph. Harl.* προεῖντο *Reg.* α. TAYLOR.

Ibid. αὐτῶν.] τουτων αὐτῶν *Guelph. Aug. Vind.* et *Reg.* α. Et in hoc deeſt ἐκείνων. TAYLOR.

pen. καὶ ἀγαθῆς τύχης.] της ἀγαθῆς τύχης melius Editi omnes (praeter *Wolfium*) et MSS. TAYL.

vlt. τὸ δὲ προσκεῖσαι.] F. τῷ δέ. Τουτέστι, διὰ δὲ τό. WOLFIVS.

Ibid. καὶ.] καὶ το μὴ πάνθ', ὡς ηβουλημηθ' *Benenatus.* Οσα εβουλομεθα *Obſop.* οσα etiam plurimi, *Felician. Guelph. Vindob.* et *Regii* α. ε. συμβηναι non aderat in *Obſop.* TAYLOR.

312. 2.

p. 312. 2. *μέρος.*] Deeſt *Guelph. Vindob.* In ſequentibus tamen, 317. 1. *εἰ μὴ τὸ ὅλον, μέρος γ' ἐπιβαλλει τῆς βλασφημίας ἅπασι.* An recte abeſſe poſſit, diſputat, vt eruditum hominem decet, *H. Steph. Theſ.* T. II. col. 576. TAYLOR.

15. *ψυχρότητα.*] In noſtro erat *αισχροτητα*, ſine dubio rectius. OBSOPOEVS.

vlt. *προσῆλθον.*] *προσελθειν Guelph.* et *Aug. προσηλθειν Vindob.* Ita euenit, vt ambularent aliquando Codices inter duas lectiones. TAYLOR.

p. 313. 9. *ποίᾳ.*] *οποιᾳ Guelph. Aug. Vindob. Regg. α. ε. η.* TAYLOR.

Ibid. *ἣν.*] *δι' ης* Cod. *Harleyanus.* TAYLOR.

11. *διδασκαλείῳ.*] De hoc loco vide *Pollucem* Lib. IV. Cap. 2. TAYLOR.

15. *συνεσκευώρε.*] *συνεσκευωρῆ* poſtrema circumflexa, *Guelph.* Melius, quam *Wolfius*, ſe gerunt, qui haec verba ſimpliciter vertunt, *reliqua curaſti.* Lambinus: *reliqua, quae ad munus illud pertinent, concinnabas et comparabas.* Satis fideliter. TAYLOR.

Ibid. *νευρίζων.*] F. *νεβριζων, παρὰ τὰς νεβρίδας, καὶ ὰ τὰ νεῦρα.* WOLFIVS.

Ibid. Interpretes, qui veram lectionem neſciebant, et iſtis ſordibus contenti eſſe poterant, mirum eſt, quantum laborent, et quam inhoneſte ſe gerant. Corrige ex *Feliciano* optimo, MSS. item *Ital. Harl.* et *Regg. α. ε. νεβριζων.* Confirmant Lexicographi. *νεβριζων. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν ὡς τῦ τελῦντος νεβρίδα ἐνημμένῳ, ἢ καὶ τὺς τελουμενους διαζωννύντος νεβρίσιν, ἐπὶ τῦ νεβρὺς διασπᾶν, κατά τινα ἄῤῥητον λόγον.* Harpocratio. Quem *Suidas*, vt ſolet, compilauit. Ita fere *Vlpianus* ad haec verba Auctoris noſtri. *Statius* II. *Thebaid.* 664.

Nebridas, *et fragiles thyrſos portare putaſtis*
Imbellem ad ſonitum.

Omni-

Omnino consulendi sunt Viri doctissimi, qui simul *Harpocrationem* atque hunc textum *Demosthenis* elucidarunt, *Maussacus*, pag. Not. 63. et *Valesius*, pag. 311. Adde *Euripid. Bacch.* v. 111. 833. et *Phoeniss.* 798. σχ. ad loc. *Aristoph. Ran.* v. 1242. *Lucian. Bacch.* init. TAYLOR.

313. 17. ἀπομάττων.] *Suidas* v. Απομάττεσθαι. *Harpocratio* Απομάττων. Quorum hic: Απομάττων οἱ μὲν ἁπλοϊκότερον ἀκέσασιν, ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν καὶ λυμαινόμενος· ἄλλοι δὲ περιεργότερον, οἷον περιπλαττων τον πηλον και τα πιτυρα τοῖς τελωμένοις. ὡς λέγομεν ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ, καὶ τῷ πιτύρῳ τοὺς μυωμένους, ἐκμιμούμενοι τὰ μυθολογούμενα παρ' ἐνίοις, ὡς ἄρα οἱ Τιτᾶνες τὸν Διόνυσον ἐλυμήναντο, γύψῳ καταπλαττόμενοι, ἐπὶ τῷ μὴ γνώριμοι γενέσθαι. Τοῦτο μὲν ἓν τὸ ἔθος ἐκλιπεῖν· πηλῷ δὲ ὕστερον καταπλάττεσθαι νομίμου χάριν. Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλωτίσι·

Στρατοῦ καθαρτὴς, καὶ πομαγμάτων ἴδρις.

Καὶ πάλιν·

Δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν.

Vir eruditus *Phil. Iac. Maussacus* ritum hunc in *Lectionibus* suis (quarum frequentem mentionem fecit in notis ad *Harpocrationem*, et magnam omnium spem concitauerat) accuratius pensitauit. Illae autem interciderunt. Vide τὸν μέγαν *Casaubonum* ad *Theophrasti Charact.* c. 16. fin. Omnino igitur corrige cunctas versiones huius loci. Nam si ἀπομάττειν esset *abstergere*, qualis est Constructio, et quaenam mens istorum verborum, ἀπομάττων τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις? Απομάττειν igitur est *imitari*, *effigiare*, *effingere*, vt illi solent, qui imagines ex cera ducunt. Eam notionem vocis Απομάττεσθαι erudite explicant et confirmant Viri docti ad *Polluc.* lib. IX. c. 8. Imagunculas intel-

intelligit fortaſſe, *Oſcilla* dicta, in Bacchi ſacris vſurpatas. TAYLOR.

313. 17. πηλῷ.] πιλῳ *Lambinus.* Sibi habeat omnino, quocum ſe oblectet. *Suidas* et *Harpocratio* citant ex Auctore, vt vidimus, incomperto, haec verba: Ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῳ: Quae contuliſſet cum his *Demoſthenicis Lambinus*, antequam ad notandum proſiliebat. TAYLOR.

18. ἀναστὰς.] Legendum ανιστας procul dubio, iuxta MSS. *Guelph. Aug. Ital. Vindob.* et *Regios* Codd. α. η. *excitans, ſurgere faciens*, i. e. initiandos. TAYL.

19. ἔφυγον κακον κ. τ. λ.] Verba ſolennia in iſto ritu ab iis proferenda, qui huiusmodi ſacris nomen dederunt. Confer *Porphyr. de Abſtin.* ſtatim in princip. ὅτε, κατὰ τὴν παροιμίαν, Φυγῃ κακου το αμεινον ευροντι: Vbi fortaſſe Παροιμία non *Prouerbium* denotat, ſed *Verbum ſolenne.* Apoſtolius IX. 37. Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον] Ἐπὶ τῶν μεταβολὴν κρείττονα οἰωνιζομένων. ὅτε τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν δίαιταν ἔφυγον, εὗρον δὲ τὴν ἥμερον τροφὴν, τοῦτο ἔλεγον. τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν πέμμα, κακὸν ἔλεγον. Νόμος δὲ ἦν Ἀθήνησι, ἀμφιθαλῆ παῖδα ἐσεμένον ἀκάνθαις μετὰ δρυΐνων καρπῶν, λίκνον βαστάζοντα ἄρτων πλέων, τοῦτο λέγειν, αἰνισσόμενον τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν. Eadem fere habet *Suidas* in v. Ἔφυγον κ. τ. λ. Niſi quod addat, Ritum fuiſſe *nuptialem.* Quod ego vehementer dubito. Adde eundem *Apoſtol.* XVIII. 52. Huc reſpexiſſe putatur *Cicero* II. *de Legg.* 24. *Nam mihi cum multa eximia, diuinaque videntur Athenae tuae peperiſſe, atque in vita hominum adtuliſſe, tum nihil melius illis myſteriis, quibus ex agreſti immanique vita exculti ad humanitatem, et mitigati ſumus; initiaque, vt appellantur, ita re vera principia vitae cognouimus; neque ſolum cum laetitia viuendi rationem accepimus, ſed etiam cum ſpe meliore moriendi.* Et

Isocrates quoque *Panegyric.* — δέσης δωρεὰς διττὰς, αἵπερ μέγιστα τυγχάνουσιν ὄσαι, τές τε καρπὸς, οἱ τῦ μὴ θηριωδῶς ζῆν ἡμᾶς αἴτιοι γεγόνασι, καὶ τὴν τελετὴν, ἧς οἱ μετέχοντες περί τε τῆς βίυ τελευτῆς, καὶ τῦ σύμπαντος αἰῶνος ἡδίυς τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν. Add. *Voſſius* I. *de origine Idololatriae* 30. TAYLOR.

313. 23. τὲς καλὲς θιάσυς ἄγων.] Barbarica iſta Sacra a Cadmo, Inacho et Orpheo ex Aegypto in Graeciam eſſe translata docet *Epiphanius de Sectis* lib. 1. fol. Gr. 11. WOLFIVS.

Ibid. θιάσυς.] Ὁδηγῶν τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τελετῇ καὶ τιμῇ τῶν θεῶν, ὑποκρινόμενος. Ita negligenter *Vlpianus*. Aliquid tamen eiusmodi habet *Harpocratio*, qui adducit hunc Textum Auctoris noſtri. Conferri merentur verba *Demoſthenis* in Orat. π. Παραπρεσβ. pag. 403. 17. Οὐκ ἴσασιν ὅτοι, τὸ μὲν ἐξαρχῆς τὰς βίβλυς ἀναγινώσκοντά σε τῇ μητρὶ τελέσῃ; καὶ παῖδα ὄντα ἐν θιάσοις, καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδέμενον; Euripid. *Bacch.* 55.

Ἀλλ', ὦ λιπῦσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας,
Θίασος ἐμὸς, γυναῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
Ἐκόμισα προέδρυς, καὶ ξυνεμπόρυς ἐμοί.

Iterumque 113.

— ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὑβρίσας
Ὀσιῦσθ' · αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει ·
Βρόμιος ὅσις ἄγει θιάσους
Εἰς ὄρος, εἰς ὄρος, ἔνθα μένει
Θηλυγενὴς ὄχλος
Ἀφ' ἱστῶν, παρὰ κερκίδων
Τ' εἰσρηθεὶς Διονύσῳ.

Adde eundem in *Phoeniſſ.* v. 802. et in *Ione* 552. *Athenaeus* V. 7. Ἱερεῖς καὶ ἱέρειαι, καὶ Ὀρφεοτελεσταὶ, καὶ θιασοι παντοδαποὶ, καὶ αἱ τα λικνα φερουσαι. Adde eundem, et *Caſaub.* VIII. 16. TAYLOR.

313. 24.

313. 24. μαράθρῳ.] μαραθῳ *Harl.* Vtroque modo ſcribi ſolet. *Harpocratio* v. Λεύκη. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· Εστεφανωμένους τῷ μαραθῳ, καὶ τῇ λεύκῃ. οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ στέφονται, αὐτοχθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτόν. Χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον. Τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φασὶ πρὸς τῷ Αχέροντι, ὅθεν καὶ Αχερωΐδα καλεῖσθαι παρ' Ομήρῳ·

Ηριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ Αχερωΐς,
Ηὲ πίτυς βλωθρή.

Quae ſequuntur, verba ſunt *Philetae* apud *Etym. M.* v. Νῆ,

Καὶ μαραθου δὲ νήχυτος ὄρπηξ.

Vide viros doctos ad *Ouid. de Medicam. faciei*, v. 91. Herba eſt, quam *Fennel* vocamus. TAYLOR.

25. ὄφεις τὰς παρείας.] Huiuſce loci meminere σχ. *Plut. Ariſtoph.* 690. *Hermogenes* pag. 317. et *Harpocr.* in v. Παρείας ἔφεις. Vide Etym. in Παρείας, et *Ammonium* v. Παρειαί.

——— κἄτα συρίξας ἐγὼ
Οδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρειὰς ὢν ὄφις.

Ariſtoph. Plut. l. c.

Bacchanalia etiam praetermittamus immania, quibus nomen Omophagiis Graecum eſt: in quibus furore mentito, et ſequeſtrata pectoris ſanitate, circumplicatis vos anguibus, *atque vt vos plenos Dei numine ac maieſtate doceatis, caprorum reclamantium viſcera cruentatis oribus diſſipatis.* Arnob. *adu. Gent.* l. 5. Add. *Panelius de Ciſtophoris.* TAYLOR.

26. καὶ.] Βοῶν Εὐοῖ Σαβοῖ habent Editi et MSti ſine coniunctione; quae incuria, vt exiſtimo, *Wolfii* irrepſit. TAYLOR.

Ibid. Εὐοῖ Σαβοῖ.] Τῶν μὲν Βενδιδίων Πλάτων μέμνηται, τῶν δὲ Φρυγίων Δημοσθένης, διαβάλλων τὴν Αἰσχίνου μητέρα, καὶ αὐτὸν, ὡς τελοῦσῃ τῇ μητρὶ συν-

ὀντα, καὶ συνθιασεύοντα πολλάκις, καὶ ἐπιφθεγγόμενον· Εὐοῖ, Σαβοῖ, Υης, Αττης. Strabo l. 10. p. m. 471. Διόνυσον μαινόλην ὀργιάζουσι Βάκχοι, ὠμοφαγίαν τὴν ἱερομανίαν ἄγοντες, καὶ τελίσκουσι τὰς κρεωνομίας τῶν φόνων, (ερίφων legit *Heraldus* ad *Arnobium*) ἀνεσεμμένοι τοις οφεσιν, επολολυζοντες Ευαν. *Clemens Alexandr. Protrept.* Cap. 2. Vide *Matth. Aegypt. Explicationem S. C. Marciani* pag. 33. ſeq. *Harpocr.* et *Suid.* in Εὐοῖ et Σαβοῖ. *Hadriani Iunii* IV. *Animadu.* 1. *H. Steph. Theſ.* l. 1298. 1299. TAYLOR.

313. 27. Υης etc.] Τὸ Υης *Heſychius* interpretatur Ζεὺς Ομβριος, qui et Υέτιος dicitur. Αττης, Puer Phrygius, a Rhea adamatus fuiſſe traditur. Ατθὶς ἀντὶ τῆς Αττικῆς. Ο δὲ Επιφάνιος τὴν Ιὼ, τὴν Ισιν ὑπ' Αἰγυπτίων καλεμένην, καὶ Ατθίδα ἐπονομασθῆναι. WOLFIVS.

Ibid. *Matth. Aegyptius* l. c. *Etym. M.* v. Υης. *Harpocrat.* et *Suid.* v. Αττις. *Valeſ.* IV. *Emend.* 6. atque ad *Harpocr.* p. 251. Mendoſa eſt Gloſſa *Suidae.* Αττις — Δημοσθένης· καταρχεις τοις Σαβοις. Αττις Υις, Υις Αττις. Praeferunt tamen MSS. *Ald.* et *Felician.* Υις Αττις, Αττις Υις. Confer, quae habet *Vlpianus.* TAYLOR.

Ibid. ἔξαρχος.] Totum hunc locum *Demoſthenis* erudite explicat *Mauſſacus* in *Diſſertatione Critica Harpocrationi ſubiuncta.* TAYLOR.

pen. κιττοφόρος καὶ λικνοφόρος.] Κίττα eſt *Pica:* Κισσὸς *Hedera.* Λίκνος *Vannus.* Λύχνος *Lucerna.* WOLFIVS.

Ibid. κιττοφόρος.] Ita Codd. conſtanter. Vtrum vero κιττοφορος, an κισσοφορος ſcribi debeat, diſputat idem *Mauſſac.* l. c. et de *Piſce* quodam intelligit. Plane legendum κιστοφορος. Harpocratio. Κιττοφόρος. ἔνιοι διὰ δύο ΣΣ γεάφουσι. MSS. διὰ ΣΤ. Ita MS. *Reg. Cantab.* Κιττοφόρος. Ενιοι γεάφουσι κιστοφορον. Videatur *Kuſter.*

Kuſter. ad *Suid.* v. Κιστοφόρος, *Panelius de Ciſtophoris.* TAYLOR.

313. pen. λιχνοφόρος.] Λικνοφορος rectius *Ald. Ven.* et Codd. *Regii* α. β. ε. η. Vide *Athenaeum* modo a me laudatum, ad verſ. 23. Τὸ λικνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν. ὁ τοῦτο ἂν φερόμενος λικνοφορος λέγοιτ' ἄν. Λικνον, τὸ πτύον. Harpocr. *Suidas.* Addatur *Seruius* ad *Virgil.* l. *Georg.* 166. Quid *Vlpianus* noſter interea? Λιχνοφόρος.] Παρὰ φύλαξι τιμώμενος. Quis haec explicabit, aut emendabit? TAYLOR.

pag. 314. 1. ἔνθρυπτα, καὶ στρεπτὰς, καὶ νεήλατα.] Placentarum ſunt ſpecies, quas habet etiam *Athenaeus Dipnoſophiſt.* l. 14. et hunc locum citat. PALM.

Ibid. ἔνθρυπτα.] *Harpocr.* in v. meminit huius loci *Demoſthenici.* Erudite de his agit Cl. *Valeſius* ad eam gloſſam *Harpocrationis.* Ενθρυπτα.] ψωμοὶ ἦσαν, εἶνω βεβρεγμένοι, ἃς ἐποίουν εἰς σκάφην ἄρτους διαθρύψαντες, καὶ φακὴν ἐπισκεδάσαντες. Vlpian. TAYL.

Ibid. στρεπτὰς.] πλακοῦντος εἶδος *Harpocr.* qui excitat hanc vocem ex hoc loco *Demoſthenis.* Στρεπτὰς. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πλακοῦντος εἴδός ἐστιν οἱ Στρεπτοὶ, ὡς καὶ παρ' ἑτέροις. Adde *Athenaeum* XIV. 13. qui locum hunc reſpicit, et *Suid.* v. Στρεπτὰς. TAYLOR.

Ibid. νεήλατα.] Νεήλατα. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος κατ' ἔλλειψιν, ἀντὶ τοῦ νεήλατα ἄλφιτα, τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα, ἃ δὴ μέλιτι ἀναδεύοντες, τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον, ἐκάλουν δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μακαρίαν. Harpocr. in v. TAYL.

2. αὐτὸν εὐδαιμονίσειε.] per ι in antepenultima. WOLFIVS.

Ibid. εὐδαιμονίσειε.] Non εὐδαιμονήσειε, vt *Aldus*, et *Pariſini* Editores. Id etiam non neglectum a *Lambino.* TAYLOR.

314. 3. αὐτᾶ.] αὐτᾳ. MARKLAND.

4. ἐῶ.] ἐῶ γὰρ τᾶτό γε *Aug. Harl. Vindob.* et *Regii α. η.* Et deinde ἐπειδὴ δ' ουν ἐνεγράφης. *Harl. Altemps.* et *η.* Hoc autem comma, ἐπειδή γ' ἐνεγράφης, totum ſiletur in Codd. praeſtantioribus, *Guelph. Vindob.* et *Reg. α.* TAYLOR.

7. τοῖς ἀρχιδίοις.] τοῖς ἐλάττοσι τῶν ἀρχόντων. WOLFIVS.

Ibid. Pro τοῖς ἀρχιδίοις in antiquo αρχειοις ſcriptum reperi, quae χαρτοφυλάκια vocant. OBSOPOEVS.

Ibid. Cum Cod. *Obſop.* αρχειοις *Reg. α.* atque *Altemps. Ital. Harl. Vindob.* αρχαιοις *Guelph.* αρχιοις *Lindenb.* et *Reg. ε.* αρχειδιοις *Reg. β.* Vlpianus ita: Αρχιδίοις.] Ηγεν τοῖς χαρτοφυλακείοις, τοῖς δημοσίοις οἴκοις, ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἔκειντο. Vide Not. ad *Iul. Pollucem* VIII. 83. Υπηρετᾶν καρτοφυλακιοις (ita mendoſa) καὶ ἀρχιδίοις MSS. *Ald.* TAYLOR.

8. κατηγορεῖς.] κατηγόρεις MSti *Guelph.* et *Aug.* TAYLOR.

11. Σιμύκκα καὶ Σωκράτει.] Notatur [in Editt. antiquioribus] aſteriſco vox Σιμύκκα, et iure. Nam *Harpocratio* hunc locum citans legit Σιμυλῳ καὶ Σωκράτει. Eum vide in Σίμυλος, et teſtatur Editio *Benenati* in margine, ſic legi in aliis Codd. PALMER.

Ibid. Σιμύκκα.] Σιμμυκα Ed. *Benen.* Συμιλλα MSS. *Ald.* Σιμυδῳ MSS. *Felician. Harl. Lind.* Σιμυλω *Vindob. Altemps.* et *Regii ε. ζ. η.* Vtrumque in *Obſop.* Legendum plane Σιμυλῳ. Vide vitam *Aeſchinis* ab Incerto conſcriptam. Σίμυλος. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντός φησι· Αλλὰ μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυσόνοις ὑποκριταῖς, Σιμυλῳ καὶ Σωκρατει. Harpocr. in voce, et *Suidas* etiam, et *Photius* MS. *Mauſſacus* ad *Harpocrat.* plura et diſertiora ad hunc locum Auctoris mei commentatur. Adde eruditiſſimum, et de Graecis literis

literis optime meritum, *Albert.* ad *Hesychium* v. Βαρύζονες. TAYLOR.

314. 13. ὀπωρεώνης.] Ὀπωρεπώλης. τὸ δ' οἱ ἀγοραῖοι λέγουσι, οἱ δὲ πεπαιδευμένοι, ὀπωρωνης, ὡς καὶ Δημοσθένης. Phrynichus. TAYLOR.

15. ὃς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζεσθε.] Lucianus αἰλιεῖ· Οἱ ἀθλοθέται μασιγῶν εἰώθασιν, ἤν τις ὑποκριτὴς Ἀθηνᾶν, ἢ Ποσειδῶνα, ἢ τὸν Δία ὑποδεδυκὼς, μὴ καλῶς ὑποκρίνηται, μηδὲ κατ' ἀξίαν τῶν θεῶν. WOLFIVS.

26. ἠτύχησαν.] F. ηὐτυχησαν οἱ ἄλλοι, Philippus scil. vel alii Reip. inimici. Nam hoc opponi videtur illis εὐτυχέσης τῆς πατρίδος. Eodem modo, pag. 332. 15. ἀτυχησάντων τῶν Ἑλλήνων, εὐτύχησεν ἕτερος. MARKLAND.

pag. 315. 1. παραλείψω.] παραλειπω *Guelph. Aug. Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

7. ἐδίδασκες κ. τ. λ.] Laudant *Demetrius Phalereus* §. 262. *Hermog.* cap. περὶ Ἀντιθέτου, pag. Edit. Crispin. 420. et *Harpocrat.* v. Ἀντίθεσις. TAYLOR.

16. εἴτε ἤδη πεπαῦσθαι.] S. τὸ συκοφαντεῖν. Mulctam fuisse 500 drachmarum (etsi alibi 1000. fere scribuntur) cum diminutione capitis, apparet, si accusator quintam suffragiorum partem non tulisset. Vnde et *Cicero Aeschinem* propter ignominiam iudicii cessisse Athenis tradit. Nam cum se quinque talentis praedium Rhodi emisse scribat, tantillam pecuniam facile soluisset. WOLFIVS.

21. παρανάγνωθι.] Vide notata ad 229. 19. TAYLOR.

22. ἐλυμαίνε.] ελυμηνω Chorus ille MStorum tam pulchre concinentium, *Guelph. Aug. Vindob.* et *Reg.* α. Ita infra, 326. vlt. πάντα ταῦτα ἅμα ελυμηνατε. Et 329. 17. ἐφ' οἷς ελυμηνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον. TAYLOR.

315. 22. Ηκω κ. τ. λ.] In principio *Hecub. Euripid.*

Ηκω νεκρων κευθμῶνα, καὶ σκότε πύλας
λιπων.

Cod. *Harl.* Ηκων ἐκρὼν κεθμῶνα. Et λιπὼν habet in margine. Senarius, qui ſequitur, Tragici eſt cuiusdam, cuius locus mihi feſtinanti non occurrit. TAYL.

24. κακὸν κακῶς.] Hunc verſum abrumpit, et de ſuo attexit σὲ μάλιϛα μὲν etc. vt apud *Ariſtophanem* vno dicente: Ο Τιμοθέε τε πυργὸς, alter interrumpens ait: ἐμπέσοι γε σοι. WOLFIVS.

Ibid. Initium eſt Verſus ex aliqua Tragoedia, quam *Aeſchines* agere ſolebat. Sed eum abrumpit *Demoſthenes*, et παρὰ προσδοκίαν in exſecrationem ipſius *Aeſchinis* transfert et conuertit. MARKLAND.

pag. 316. 6. ἐγὼ.] L. καὶ γὰρ ὅτω πως ὑπέλη-φα ἐγώ. Νομίζω κ. τ. λ. MARKLAND.

8. ποιήσαντα.] In antiquo τὸν δὲ ευ ποιήσαντα: vt totum ſic legatur: ἐγὼ νομίζω, τὸν μὲν ευ παθοντα δεῖν μεμνῆσθαι τὸν πάντα χρόνον· τὸν δὲ ευ ποιησαντα, εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι. OBSOPOEVS.

Ibid. ευ ποιήσαντα *Ital. Harl. Vindob.* et *Regii* α. β. Mox, εὐθὺς αυτον ἐπιλελῆσθαι *Harl. Lindenb.* Caeterum tota haec periodus ita citatur in aureolo libello *Hermogenis* π. μεθόδ δεινότ. pag. 411. Εν δὲ τοῖς ἰδίοις εἰ μὴ πάντες ἴσε ὅτι κοινὸς, καὶ φιλάνθρωπος, πασι τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, σιωπῶ, καὶ ἀδὲν ἂν ἔ-ποιμι, ἀδὲ παρασχοίμην ἂν περὶ τότων ἀδεμίαν μαρ-τυρίαν, ὅτε εἴ τινας ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην, ὅτε εἴ τισι θυγατέρας απορουσι συνεξέδωκα — ἐγὼ νομί-ζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνῆσθαι παρα πάντα τον χρόνον, τὸν δὲ ευ ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι, εἰ δεῖ τὸν μὲν, χρησὸν, τὸν δὲ μὴ, μικροψύχε ποιεῖν ἔρ-γον ἀνθρώπε· τὸ δὲ τὰς ἰδίας εὐεργεσίας αναμιμνησ-κειν, μικρᾶ δεῖν ὅμοιόν ἐσι τῷ ἐνεδίζειν. TAYLOR.

316. 11.

316. 11. ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν.] Quisquamne est, cui non statim in mentem subit simile Effatum *Terentianum*? Vide *Victor.* II. *Var. Lect.* 8. TAYLOR.

17. ἀθῶος τῆς Φιλίππου — δυναστείας.] ἀντὶ τοῦ μὴ βλαβεὶς ὑπὸ ταύτης. WOLFIVS.

18. δυναστείας] βασιλείας *Ien.* TAYLOR.

23. κατ' ἄνδρα.] καθ' ενα ἄνδρα Cod. *Reg.* ζ. Deinde malim, ἀλλὰ καὶ κατα πόλεις ολας καὶ ἔθνη. Quantum interfit inter πόλεις et ἔθνη, docebit *Valesius ad Harpocrat.* pag. 51. TAYLOR.

pen. τουτοισὶ] τουτοισι. WOLFIVS.

Ibid. τουτοισὶ in Edit. *Benen.* Restitutum ab *Aug.* et *Regiis* α. ε. TAYLOR.

vlt. πολιτευόμενον.] πεπολιτευμενον rectius, vti *Guelph. Ital.* et *Regii* α. β. ε. η. Accedunt; et vel inhonesta scriptura ostendunt, idem olim obtinuisse in membranis, vnde describebantur, MSti *Ven.* et *Vindob.* Ille enim πολιτευμενον: Hic πεπολιτευομενον. Vide supra, ad pag. 312. vlt. et. 330. 21. TAYLOR.

pag. 317. 16. ὀργὴ κ. τ. λ.] ὀργην — τιμωριαν — συγγνωμην in quarto casu, (sc. ὁρῶ διωρισμένα καὶ τεταγμένα ταῦτα] MSS. *Guelph. Aug. Vindob.* TAYLOR.

23. νομίμοις.] νομοις *Obsop. Ital. Lind. Altemps. Ven.* et *Reg.* ε. Vide adnotata ad pag. 414. 8. TAYLOR.

24. ὑπερβέβληκεν.] υπερβεβηκεν *Altemps.* TAYL.

pag. 318. 1. δεινὸν καὶ γόητα.] Exclusa Coniunctione. *H. Steph. Thes.* I. col. 859. legere mauult δεινον γοητα. Idque confirmat ex *Platonis Symposio*, vbi scribitur δεινος γοης, καὶ φαρμακεὺς, καὶ σοφιστής. TAYLOR.

12. φρονεῖν.] Codex solitarius, ε, ἅτως ὁ λέγων ἔδοξε, exterminato isto φρονεῖν. TAYLOR.

318. 14. ἐν.] επι melius, vt ſcribitur in *Ven.* in *Obſop. Ital. Lind.* Et modo, ἰδιαν cum *Aug. Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

17. προσέκρουσε κατὰ τούτων.] τῶν ἐχθρῶν τῆς πόλεως. WOLFIVS.

24. ἀνάγκη.] L. μάλιστα μὲν μὴ ἔχειν — εἰ δ' ἄρα αν εχη. MARKLAND.

Ibid. διακείμενον.] διακεισθαι *Reg.* η. Sed quamplurimi, ſcil. *Ven. Guelph. Aug. Ital. Harl. Vindob.* et *Regii* ε. ζ. διακειμενα. TAYLOR.

26. ἐν οἷς κ. τ. λ.] Conſtructio, opinor, eſt: Καὶ ἐν οἷς ἐστί τι πρὸς τοὺς ἐναντίους τῷ δήμῳ, *cumque aliquid habet aduerſus inimicos Status Popularis.* Huiusmodi συγχύσεις in *Demoſthene* ſaepe occurrunt. MARKLAND.

pen. ταῦτα.] ταῦτα γάρ εστι γενναίως optimi, *Aug. Vindob. Guelph.* et α. TAYLOR.

p. 319. 9. φωναασκίας.] φωνης ασκησεως Cod. *Obſop.* Gloſſa eſt procul dubio. Id quod confirmat *Vlpianus.* TAYLOR.

12. τίμιος.] κυριος MSS. *Ald.* TAYLOR.

14. τοὺς αὐτοὺς.] τοὺς ἐχθρους *Guelph.* et *Vindob.* Et iidem verſ. 18. habent ορμας. Caeterum de eo prouerbio conſule *Apoſtol.* XV. 28. qui hunc locum citat. Similiter *Harpocratio* et *Suidas*, v. Οὐκ ἐπὶ τῆς κ. τ. λ. Subintelligitur, aiunt, ἐγκυρας. TAYLOR.

pen. καταρᾶται.] Addit *Felicianus* καθ' ἑκαστην ἐκκλησιαν. Ita *Altemps.* quoque. TAYLOR.

p. 320. 1. ἢ μὴ κ. τ. λ.] ει (vel ἢ ει) μὴ ταὐτὰ καὶ φρονεῖ καὶ λεγει Editio *Benen. Ven. Harl.* ταῦτα ἃ Cod. *Regius* primus: Tandem praeſtantiſſimus *Vindob.* ει μὴ ταῦτα, α φρονεῖ καὶ λεγει. TAYLOR.

3. τουτωνὶ.] δεικτικῶς, vt ſaepius per totam hanc Orationem: ſc. *hos*, qui adſunt, qui de hac cauſa ſunt iudicaturi, τοὺς δικαστάς. Infra 325. 27. Errauit *Vlpianus*,

pianus, ſiue potius, qui *Vlpianum* deſcripſit; τετωνὶ] τῶν δυναςῶν. Repone δικαςων. TAYLOR.

320. 6. ἐν τῷ δήμῳ.] ἐν τῷ πολεμῳ. Conſentiunt, qui conſentire ſolent, *Guelph. Aug. Vindob.* et *Reg. α.* in ea lectione. Quae, tametſi non placuerit *Simoni Fabricio*, eſt tamen obſeruanda. *durante bello.* Credo ſane eſſe amplectendam. TAYLOR.

12. μισθαρνίᾳ — μετατιθέμενος.] τὴν μισθαρνίαν, φιλίαν, καὶ ξενίαν, ψευδωνύμως καλῶν. WOLF.

18. ἅτω φανερῶς αὐτοῖς εἰλημμένος.] ὑπὸ τῶν Αθηναίων ἐξελεγχθεὶς, ὅτι προδότης εἶ. WOLFIVS.

Ibid. αὐτοῖς.] αυτος. MARKLAND.

Ibid. αὐτοῖς.] αυτος lege, vti *Ven. Guelph. Aug. Vindob.* et *Regiorum α. ε.* TAYLOR.

pen. Ηγήμονα.] Ηγήμων. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Εἷς δὲ ἦν τῶν Μακεδονιζόντων, καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων. *Harpocrat.* Adde *Suidam* in v. *Etymol. M.* TAYLOR.

p. 321. 3. ἔτι ἄμεινον.] F. ἔτι μαλλον. WOLF.

Ibid. F. μαλλον, vel ασμενεςερον. MARKLAND.

7. εὐθηνέντων.] Meliores cum *Wolfio*. Edebatur ſemper ευθενεντων. Supra 413. 9. TAYLOR.

12. ὑπελάμβανον.] υπελαβον *Ital. Harl.* et *Regii ε. η.* υπολαμβανοντες *Ven.* et fere ζ. qui υπολαμβανοντος. TAYLOR.

14. γεγενημένον εἶναι.] i. e. γεγενῆσθαι. Sed noluit ea voce vti, quia paulo ante dixerat γεγενῆσθαι. MARKLAND.

16. παιανίζειν.] παιωνιζειν Cod. *Guelph.* TAYL.

18. ἐλθόντας.] ελθοντα *Guelph.* et *Aug.* Mox iidem cum *Vindob.* et *η.* υποκρινομενον. Quorum vtrumque diuinauit *Lambinus.* Eiecit etiam idem Vir doctus καὶ, vt debuit. (Vide ſimilem cauſam v. 16.) Deletur etiam in *Guelph.* et *Reg. α.* TAYLOR.

321. 24. δέον ποιεῖν αὐτὸς.] Addit Cod. *Vindob.* poſt αὐτὸς haec verba, ſcil. το επι τοις αποθανουσι εσιας γινομενον περίδειπνον. Doctiſſimo *Domin. Bricherio Columbo*, qui eas membranas contulit, genuina non videntur eſſe *Demoſthenis*, verum eleganter adiecta. Simile fere adiectum in *Guelph.* et in *Regiorum* nonnullis, vt liquet ex margine *Benenati.* Nemo dubitat, haec fuiſſe quondam ſcholiolum τῦ περίδειπνον. Immo confirmo id neceſſario fuiſſe, licet inemendate repraeſententur Verba: *Etym. M.* 699. 43. Περίδειπνον.] ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανῦσι γενομένη εσιασις. TAYLOR.

26. τἄλλ'.] Vel ταυτ'. MARKLAND.

pen. ἐμῦ.] *quam mihi* Wolfius. Inſcite. Melius multo Etruſcus: *Percioche di ſangue l' vno all' altro attenena* ben piu di me. TAYLOR.

p. 322. 8. δῆριν.] μάχην. WOLFIVS.

9. ἀπεσκέδασαν.] ὅσον ἐγένετο ἐπ' αὐτοῖς. προθυμήθησαν μὲν γὰρ τῦτό γε, ἐχὶ δὲ καὶ ἠδυνήθησαν. WOLFIVS.

10. Μαρνάμενοι — δείματος.] S. ἕνεκα. Διὰ τὸ τὴν μὲν ἰδίαν ἀρετὴν διαφυλάξαι, δεῖμα δὲ τοῖς πολεμίοις ἐμποιῆσαι. Sed, quid ſi αρετη και δειματι legas? Aut ſubintelligas, μετ' ἀρετῆς καὶ δείματος? M. Aemilio Lepido Cos. apud *Salluſtium* potior viſa eſt periculoſa libertas quieto ſeruitio. WOLFIVS.

Ibid. F. δειγματος. MARKLAND.

Ibid. δείματος.] Φόβῳ, ᾧ εἶχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. σχ. Eruditiſſimus longe *Valckenaerius* ad *Ammonium* II. *Animadu.* 15. legit:

Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος —

TAYLOR.

Ibid. — ἐκ ἐσάωσαν

Ψυχὰς —] Τὴν ζωὴν, τὸ αἴτιον ἀντὶ τῦ αἰτιατοῦ. WOLFIVS.

11. βεάβην.] ἀντὶ τῦ βεαβευτήν. WOLFIVS.

322. 16.

322. 16. Μηδὲν ἁμαρτεῖν.] ἐχὶ τοσοῦτον τὸ πλημμελεῖν, ὅσον τὸ ἀτυχεῖν σημαίνει τὸ ῥῆμα, καίτοι ἄμφω ταῦτα συγγενῆ ὄντα τῇ φύσει ἡμῶν. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὸ κατορθῶν τῆς τε ψυχῆς ἐστι καὶ τῆς τύχης. WOLFIVS.

Ibid. Μηδὲν ἁμαρτεῖν κ. τ. λ.] Confer *Epiſt. Libanii* MDLIV. et quae Vir doctiſſimus, *I. Chriſt. Wolfius*, ad eum locum adduxit. TAYLOR.

17. μοῖραν δ' ἔ τι Φυγεῖν ἔπορεν.] Significat, vel fatalem fuiſſe calamitatem, humano conſilio et virtute ſuperiorem. Vnde illud:

Τύχη, τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία.

Vel, cum etiam ignauis moriendum ſit, recte hos mortem pro patria oppetiiſſe. *Pindarus* [*Olymp.* A, 129.]

Ὁ μέγας δὲ κίνδυ-
νος ἄναλκιν ἐ φῶ-
τα λαμβάνει. Θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα,
Τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ
Καθήμενος ἕψοι μάταν, ἁπάντων
Καλῶν ἄμμορος; WOLFIVS.

Ibid. Ita hunc locum diſtingue, et emenda:

Μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστι θεῶν, καὶ πάντα κατορθῶν·
Ἐν βιοτῇ μοῖραν δ' ἔ τι Φυγεῖν επορον.

ſc. οἱ θεοί. Vide ſequentia. MARKLAND.

24. κατηγορηκότος.] κατηγορουντος et καταψευσαμενου Codd. *Guelph.* et *Vindob.* TAYLOR.

27. ἀναμνησθεὶς.] μνησθεις rectius Codd. plurimi, *Ven. Aug. Vindob. Guelph.* et *Regii* α. ζ. TAYL.

p. 323. 1. λαρυγγίζων.] λαρυγκιζων *Reg.* α. Meminit in ea voce huius loci *Harpocratio*. Confer *Suidam*, qui eadem pariter habet, et *T. Magiſtrum*, qui huc etiam ſpectat. *Ariſtoph. Equit.* 357.

Λαρυγγιω τὼς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταράξω.

Adde etiam σχ. noſtrum, et *Plin.* IV. *Epiſt.* 7. TAYL.

3. ὅτι τοῖς.] ὅτι επι τοῖς Cod. *Reg.* ζ. TAYLOR.

323. 8.

323. 8. τῶν κοινῶν.] Quaere, an poni debeant poſt τῶν νόμων ſupra, v. 4. MARKLAND.

13. δοθείη.] δωρεὰ addit *Reg.* α. Proxime deeſt τοσαυτα in multis, ſc. *Guelph. Aug. Harl. Vindob.* et *Regg.* α. η. Recte quidem, et pulchre: ἔμοιγ' εἰ τοῦτο δοθείη παρ' ὑμῶν, ſc. τὸ δι' ἐμὲ ὑμᾶς ἡναντιῶσθαι — Fortaſſe, δωρεὰ τοιαυτη. TAYLOR.

15. μείζων.] κρειττων *Reg.* ζ. TAYLOR.

22. κατεψευσμένου.] καταψευσαμενου *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

25. σκοπεῖσθαι.] σκοπειν *Reg.* ζ. Et pro καταψεύδεσθαι *Guelph. Aug.* (cum *Vindob.* praeterpropter) et *Regg.* α. ε. η. κατεψευσθαι. Quod non arridebat *Simoni Fabricio.* TAYLOR.

p. 324. 1. εὕροι τις ἄν.] ευροιτ' ἂν plurimi, *Aug. Vindob. Lindenb. Obſop. Regii* α. et η. Similiter legit *Dionyſ. Halic. de Thucyd. iudic.* §. 54. qui totam fere hanc periodum laudat, minima cum diſcrepantia. TAYL.

8. Δάοχος.] Non neceſſe eſt, vt hic ingeminarem horum nominum varietatem, quae eſt in MStis. Atque etiam ſatis eſt ſemel monere, vnumquodque fere citari in Lexico Rhetorico *Harpocrationis.* Coniunge *Kaleſ. Excerpt. Polyb.* p. 90. eundem ad *Harpocrat.* pagg. 37. 57. 108. et *Meurſ.* VI. *Attic. Lect.* 30. Vir praeſtantiſſimus, *Obſopoeus*, ad locum animaduertit, quanquam haec *propria* ſint nomina, praeſtare tamen et in his habere lectionem certam et emendatam. Eam itaque curam *Variis Lectionibus* ad calcem totius Operis aſſignaui. TAYLOR.

9. Εὐκαλπίδας.] Pro Εὐκαλπίδας Pauſanias in *Arcadicis* habet Ευκαμπιδας. *Harpocratio* vero hunc locum citat in Μύρτις, et legit Μυρτις, Τελεδαμος, Μνασέας, et ait, *Theopompum* in LI. libro pro Μύρτις et Μνασέας habere Αμυρταιος et Πασεας. Sed forte apud *Theopompum* male legebatur; nam Αμυρταῖος nomen

men eſt Aegyptium, Πασέας raro occurrit. Ideo puto legendum cum *Harpocratione*, vna literula immutata, Μυρτις, Τηλεδαμος, Μνασέας. PALMER.

324. 20. ἄνθρωποι μιαροὶ κ. τ. λ.] Vide *Longinum* §. 32. *Tollium* atque eruditiſſimum *Langbaenium* ad loc. *Plin.* IX. *Epiſt.* 26. *Harpocr.* v. Αλάσωρ, Ηρωτηριασμένοι et Περιπεπωκότες. *Mauſſac.* ad *Harpocr.* pag. 250. *Suid.* et *Phot.* MS. v. Περιπίνει. *Etym. M.* 54. 8. TAYLOR.

p. 325. 8. ἔτε καιρὸς etc.] Vide *Victor.* XII. *Var. Lect.* vlt. TAYLOR.

15. πάντα μοι πέπρακται.] Deſunt in *Guelph. Vindob.* et *Regio* α. Recte ſane. Quis enim non videt, temere et inconcinne haec eſſe adſuta *Demoſthenis?* TAYLOR.

17. ταῦτα.] πάντα ὑγιῶς (deleta voce ταῦτα) καὶ δικαίως, καὶ ἁπλως πεπολίτευμαι. Illud dederunt *Guelph. Vindob.* et *Regii* α. ε. Hoc iidem cum *Aug.* et *Ven.* TAYLOR.

22. ἐ γὰρ λίθοις κ. τ. λ.] *Plin.* IX. *Epiſt.* 26. Porro *Plutarchus* in libro Περὶ τὲ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθ. vt olim monui, huius Orationis vtilis Commentator eſſe poteſt: Vti, cum ſcribat: Πρὸς δὲ τὲς μετρίως ἐκ ἄτοπόν ἐστι χρῆσθαι καὶ ταῖς ἐπανορθώσεσι τῶν ἐπαίνων· εἴ τις ὡς λόγιον, ἢ πλέσιον, ἢ δυνατὸν ἐπαινοίη, κελεύοντα μὴ ταῦτα περὶ αὐτὲ λέγειν, ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ χρηστὸς, καὶ ἀβλαβὴς, καὶ ὠφέλιμος. ἐ γὰρ εἰσφέρει τὸν ἔπαινον ὁ τᾶτο ποιῶν, ἀλλὰ μετατίθησιν· οὐδὲ χαίρειν δοκεῖ τοῖς ἐγκωμιάζεσιν αὐτὸν, ἀλλὰ μᾶλλον, ὅτι μὴ προσηκόντως, μηδ' ἐφ' οἷς δεῖ, δυσχεραίνειν καὶ ἀποκρύπτειν τὰ φαυλότερα τοῖς βελτίοσιν, ἐκ ἐπαινεῖσθαι βελόμενος, ἀλλ' ἐπαινεῖν ὡς χρὴ διδάσκων. Τὸ γάρ· ἃ λιθοις ετειχισα την πολιν, ουδε πλινθοις εγω, αλλ' εαν τον εμον τειχισμον βλεπει σκοπειν, ευρησεις και οπλα, και ιππες, και συμμαχες, τοιού-

τοιούτου τινὸς ἔοικεν ἅπτεσθαι. Adde *Hermogenem*, pag. 258. TAYLOR.

325. 27. τέτων.] sc. Ἀθηναίων. MARKLAND.

Ibid. *Pro harum rerum defenſione* Wolfius. Incaute. Et ſimiliter deceptus eſt, qui *Italice* vertit: Et caeteri omnes. Τέτων, δεικτικῶς. *Hos* nimirum, *qui adſunt*, intelligit, idque porrecto digito demonſtrat. Simile habemus infra, pag. 331. 13. ὑμῶν δὲ ἐδεὶς ἦν ἐδαμῶ, πλὴν εἰ τετοις ἐπηρεάσαι τι δέοι. Vide, quae Cl. *Marklandus* ad Orat. c. Aeſch. π. Παραπρεσβ. pag. 364. 24. Ita ſupra in hac Oratione, 234. 8. Τὸ ψήφισμα τετο γράφω. HOC ſc. *Decretum*, digito indicans. ET ſtatim, ibid. pen. Λέγε τοίνυν μοι τὸ ψήφισμα τετι λαβὼν κ τ. λ. Et pag. 248. 8. Εἰς ἔχθραν ἐμβαλεῖν τετσι, *hos*, *qui adſunt*. Adde pag. 292. 11. 232. pen. 271. 1. 302. 14. 315. 6. 319. 20. 320. 3. 325. 12. 329. 24. et σχολ. 330. 15 et 331. 20. Quorum locorum quaedam melius et conſultius exponerentur iuxta hanc normam, quam hodie exponi et verti videam. TAYLOR.

vlt. τὸν κύκλον.] F. την κυκλῳ, vt pag. 258. 5. MARKLAND.

326. 6. προθυμίας.] φιλοτιμιας cod. *Harl.* TAYL.

17. τὴν Εὔβοιαν.] Latet nomen loci alicuius ſub Εὔβοιαν, vt mihi videtur. Nam de Euboea ante dixerat. Senſui optime conueniret Περινθον, ſed non Scripturae. MARKLAND.

20. ὑμῖν.] Otioſum eſſe videtur vetuſti exemplaris teſtimonio. OBSOPOEVS. Item eorum, quae ſequuntur, ſcil. *Reg.* α. *Lindenb. Vindob. Aug. Ask.* et *Guelph.* TAYLOR.

24. παρεθέντα.] εκθεντα ζ. Proxime, pro προδοθέντα, προεθεντα *Guelph. Vindob. Obſop. Ask.* et *Reg.* α. φθαρεντα *Altemps.* TAYLOR.

326. vlt.

326. vlt. ἢ πάντα.] Nihil importunius esse potuit, quam ista Coniunctio: quae idcirco a melioribus non agnoscitur, *Vindob.* et α. Ni legamus cum *Altemps.* ἢ καὶ πάντα ταῦτα. 327. 1. magnas mihi molestias excitauit istud τοις ολοις, quod alii securi ad ἐλυμήνατο adplicant, vt cum ea voce constructionem nanciscatur. Quod ego concoquere non possum. Procul dubio ἀνέτρεψε erat antiquitus varia lectio τᾶ ἐλυμήνατο, atque id significabatur particula quadam, quae nunc in εως degenerauit. In MSS. circa eam vocem variatur: ανετρεψαν *Ven. Ital.* ανεγρεψε *Guelph. Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

327. 2. εἰ δ' οἷος ἦν.] Deest ην in MStis, *Guelph. Vind. Lindenb.* et *Reg.* α. Deest etiam in *Aristide*, qui hunc locum laudat π. Παραφθέγματος. TAYL.

5. ἔσχον] εσχεν plures, *Aug. Regii* α. ε. η. et *Vindob.* a manu secunda, atque idem *Aristides.* TAYL.

Ibid. ᾠδεὶς κ. τ. λ.] Citatur a *Magistro* v. Εἴσω. TAYLOR.

13. λέγε] Quid? λεγε et αναγνωθι? Sanant hoc vlcus Codd. *Aug. Vindob.* et α. λαβε μοι ταυτὶ, καὶ ἀνάγνωθι. Sed vitata illa Charybdi, ecce parata est Scylla. Sequitur enim ἀνάγνωθι λαβων. TAYLOR.

14. κατα τα εμα ψηφισματα] Absurde! Vox βοηθειων tam cito recurrens et haec quoque recurrere fecit, quae delenda sunt omnino: Et recte fecit *Wolfius*, qui ea non censebat interpretatione digna. In vetusto et optimo Exemplari *Regio* α. desunt, vt oportuit. Ita et in *Altemps.* In *Guelph.* et *Vindob.* legitur Αριθμος. Ψηφισμα Non male. TAYLOR.

18. ὦ γῆ καὶ θεοὶ.] In antiquo Codice Exclamatio non aderat: atque haud video, quam hoc loco valde sit necessaria. OBSOPOEVS. Deest etiam in *Lind.* et *Ask.* TAYLOR.

Ibid. ἐν μεγίστοις.] F. Addendum αγαθοις. WOLF.

327. 19. εἶναι.] F. ὑπῆρχεν ἂν εἶναι. MARKL.

Ibid. ὡς.] L. ων, ἑτέρως δὲ συμβάντων. I. TOVP.

23. ἀποσάντα.] ἀ, μὰ Δί', ουκ ἀποσάντα in omnibus. TAYLOR.

27. τούτων.] μένειν ἐπὶ τούτων προελομενον meliores, *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regg.* α. ε. ζ. TAYLOR.

328. 6. ὁπηνίκα.] ὁπηνίκα υμεις ἐξὲ μεσοὶ *Aug. Vindob.* et *Parisienses* α. ε. η. Et proxime, v. 10. iuxta eosdem, vno excepto η, ανεφανη. TAYLOR.

11. συνειλεχὼς.] συνειλοχως *Harl. Vindob.* et α. TAYLOR.

24. ἀ πρῶτος, ἀ δεύτερος.] Videtur imitatus oraculum Delphicum:

Υμεῖς δ' Αἰγιέες μήτε τρίτοι, ἤτε τέταρτοι,
Μήτε δυωδέκατοι· μήτ' ἐν λόγῳ, ἤτ' ἐν ἀριθμῷ.

WOLFIVS.

26. ἔκεν.] F. ουμενουν. MARKLAND.

Ibid. ἔκεν etc.] Ita intelligo: *In iis tempestatibus, vbi malorum hominum consiliis resistere erat opus, talem se praestitit. Quin et talem etiam, cum Resp. meliore vsa sit fortuna.* MSS. interea hoc modo: ουκουν α. επι οις *Ven. Ital. Obsop. Ask. Altemps.* et ζ. επι γε οις ἡ πατρὶς ηὐξάνετο *Aug.* et *Vindob.* Et eodem ritu, sc. επι γε οις laudat *T. Magister* in v. Αὔξειν. Haec verba ita exponit *Lambinus: Nam si ita esset, tuis rebus gestis, tuaque opera, opibus, copiis, honore, dignitate, ciuitas aucta esset, quod de te praedicare non potes.* Anonymus ita: *Quoniam neque id egisti, cum patria creuit.* Interpres denique Italicus: *Iddio te ne guardi. Percioche la patria farebbe cresciuta.* TAYLOR.

27. ηὐξάνετο] F. ηὐξάνετ' ἄν. MARKLAND.

329. 2. οἷς ἐπέσης.] Locus ab *Aldo* asteriſco annotatus, nulla tamen alia lectione indicata, ſic in vetuſto legitur: αις ἐπέσης, ἐπηνώρθωται; Διὰ σὲ, quod ſequitur, nuſquam vidi. OBSOPOEVS.

329. 2.

329. 2. Ita *Ask.* vti *Obſop.* αις ſine ἐπέσης *Ven.* εφ οἷς ἐπέσης *Reg.* β. εφ ἃ ἐπέσης *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regii* ε. η. TAYLOR.

3. βέλη.] Pro ποῖα βέλη, in noſtro ποίᾳ βουλῃ, haud dubie rectius, quanquam et *Aldi* lectio defendi poſſit. Et mox ποῖοι νεώσοικοι legendum eſt νεωσηκοι. OBSOPOEVS.

Ibid. Codd. quidem etiam noſtri βουλῃ et νεωσηκοι. Sed neutrum admittendum eſt, vel ipſo approbante *Obſopoeo.* TAYLOR.

5. εἶ.] γεγονας *Guelph. Aug. Vindob. Regg.* α. ε. η. Proxime v. 7. — χρημάτων; ουδεμια περι σου *Guelph.* et *Vindob.* Et deinde v. 8. εἰ μηδὲν παντων, iidem cum *Aug.* et *Regiorum* primo. TAYLOR.

6. πολιτικὴ.] F. πολιτικὴ η καὶ κοινὴ βοήθεια. MARKLAND.

11. ἐπεδίδοσαν.] Vide ſupra ad Aeſch. p. 407. vlt. col. 2. TAYLOR.

12. εἰς τὴν ἐπιτιμίαν.] Apparet, eum fuiſſe in aerariis, coactamque pecuniam ad dignitatem recuperandam callide ciuitati donaſſe: vt non ſoluere debitum, ſed in Remp. liberalis exſtitiſſe videretur. Conſentaneum enim eſt, ei mulctam a populo fuiſſe, poſt hoc factum, remiſſam. WOLFIVS.

Ibid. ἐπιτίμιαν.] Supra p. 334. 4. Bene hic ſe geſſit *Tourrellius*, quem conſulas. *I danari, c' hauea ragunati Ariſtonico per ritener il ſuo honore:* Ferrus. *Pecuniam incolumitatis amiſſae recuperandae gratia coactam:* Lambinus. *Coactam pecuniam ad recuperandam dignitatem:* Perionius: Et alii ſimiliter. Διὰ τιμὴν τῆς πόλεως. Vlpian. TAYLOR.

18. τὸν τριηραρχικὸν νόμον.] Vide adnotata ad p. 261. 15. TAYLOR.

26. τραγικὸς Θεοκρίνης.] Niſi Θεοκρίνης ſit κύριον nomen alicuius fabularum Actoris tunc celebris,

quod ſuſpicor, videtur haec vox, quae alibi non occurrit, ſignificare, *a Deo electus.* PALMER.

Ibid. Hunc et Tragoediarum actorem, et calumniatorem fuiſſe tradit *Eraſmus.* Exſtat et *Demoſthenis* noſtri Actio in Theocrinem Sycophantam. WOLFIVS.

Ibid. Omnino *Harpocratio* et *Suidas* in v. Θεοκρίνης. *Apoſtol.* XIX. 49. *Brodaeus* V. *Miſcell.* 23. TAYL.

329. vlt. προσλαβόντα.] F. προλαβοντα. MARKL.

330. 4. ὕπεστι — φθόνος.] φθονῶνται οἱ ζῶντες. *Paſcitur in viuis liuor: poſt fata quieſcit.* *Cicero* in Salluſtium: *Neque me cum iis conferri decet, P. C. qui iam deteſſerunt, omnique odio carent et inuidia, ſed cum iis, qui mecum vna in rep. verſati ſunt.* WOLFIVS. Add. *Victor.* XV. *Var. Lect.* 3. TAYLOR.

9. εἴ τινα.] οντινα *Guelph. Aug. Vindob. Regii* α. ε. TAYLOR.

10. κἀκεῖνο σκόπει.] Pro κἀκεῖνο σκόπει, πότερον κάλλιον καὶ ἄμεινον τῇ πόλει διὰ τὰς τῶν προτέρων εὐεργεσίας ἅσας ὑπερμεγέθεις, in antiquo ſic collocata haec verba reperi: κἀκεῖνο σκόπει, πότερον εὐεργεσίας ἅσας ὑπερμεγέθεις etc. OBSOPOEVS. Vide *Victor.* XXII. *Var. Lect.* 8. TAYLOR.

12. ἐμενῦν.] ουδε μεν ουν *Ven. Obſop. Ital.* Scribi debuit proparoxytone, vt Grammatici dicunt. De ea re conſulantur *Budaeus*, et qui poſt *Budaeum* iſtam diſceptationem ſuſcepit, *H. Stephanus Theſ.* T. II. col. 1532. Atque hoc in ſuperioribus animadvertendum erat, ſcil. ad 274. 16. TAYLOR.

14. ἀχαρισίαν.] αχρηστιαν *Ven.* et *Obſop.* TAYL.

20. τοιάδε.] αλλους *Guelph. Aug. Vindob.* cum *Pariſienſibus* quibusdam. TAYLOR.

22. οἱ διασύροντες.] οι διεσυρον *Reg.* α. In *Auguſtano* Cod. ea lectio videtur pro ſcholiolo fuiſſe. MSS. *Ven.*

Ven. vt aliquando fieri ſolet, inter vtrumque libratur, διεσυρεντες ſcil. Supra 316. vlt. TAYLOR.

330. vlt. καθ' αὑτὸν.] κατὰ σαυτον *Guelph. Vindob. Aug.* et *Regii* α. η. Vide modo 331. 7. TAYLOR.

331. 2. Γλαύκῳ τῷ Καρυστίῳ.] De hoc vide *Suidam.* WOLFIVS.

Ibid. Καρισιου in *Feliciano.* Perperam. Vide not. ad *Lucian.* in *Herodoto*, fin. in nupera et praecellentiſſima Editione. TAYLOR.

7. σαυτὸν.] Hic viciſſim *Guelph.* et *Reg.* α. αὐτόν. *Vindob.* αὑτὸν. TAYLOR.

8. ἑδενὶ ἐξίσαμαι.] Nota: ὁ Δημοσθένης ἑδενὶ τῶν ῥητόρων ἐξίσαται. et Eraſmi Terminus, CEDIT NEMINI. WOLFIVS.

10. κράτιστα.] τα βελτιστα *Guelph. Vindob.* et *Regiorum* primus. TAYLOR.

13. τούτοις.] *huic populo.* MARKLAND.

27. τῷ δύνασθαι δὲ καὶ ἰσχύειν, ἑτέρα.] S. ἡ Τύχη, ἑταίρα ἅσα, καὶ Σειρὴν, καὶ δραπέτις. WOLFIVS.

332. 1. ἢν ἀπειλόντων, ἢν ἐπαγγελλομένων.] Quid Επαγγελία ſit, vide argumentum κατὰ Τιμάρχου. Sed quia ἀπειλαὶ καὶ ὑποσχέσεις opponuntur, nihil vetat, de pollicitationibus intelligere. Genitiui iſti participiorum referendi ſunt ad Macedonas, eorumque factionem. WOLFIVS.

10. ἀπαγγέλλειν.] απαγγελειν. MARKLAND.

11. ἀκούω.] ακουων *Harl.* Id quod ſatius eſt. TAYLOR.

22. καὶ προώλεις.] Deſunt *Guelph. Vindob.* et *Reg.* α. Habuit *Vlpianus*, qui etiam exponit. TAYLOR.

I. TAYLORI PRAEFATIO AD ORATIONEM DEMOSTHENIS DE MALE GESTA LEGATIONE.

Habes, Lector, primo *Demoſthenis* Orationem decantatam; ad optima fere, quae reperiri poterant, exemplaria a me recenſitam, eorumque ope, quod vix credibile exiſtimari poteſt, quingentis circiter in locis reſtitutam: deinde *Aeſchinis* Defenſionem, ſumma itidem cura expolitam. Neque me infiniti fere laboris, quem exantlaui, poenitet. Nam, vt ad vtramquè contentionem referamus ea, quae dixit *Cicero* de altera, *Quid tam viſendum aut audiendum fuit, quam ſummorum Oratorum in grauiſſimis cauſis accurata et inimicitiis incenſa Contentio?*

Non multa ſunt, quae iis habeo praefanda. Neminem ad eas acceſſurum eſſe arbitror, niſi Hiſtoria Graeca leuiter ſaltem imbutum, rerumque, quae Macedonia et Athenis hoc tempore agitabantur, ſcientem. Quod ſi quem lectorem ea negotia hactenus fugerint, ſatis tamen inſtructus eſſe poterit a diligenti iſtarum rerum temporumque Recenſione, quam *Vlpianus* (nam *Libanius* breuior eſt) huic orationi *Demoſthenis* praefixam pro Argumento eſſe voluit. Et quia nemo fere, niſi perlectis *Philippicis*, huc progreditur, eapropter, quoniam multa exinde ſunt depromenda, (maxime ex *Philippica* II. quae eſt huius quodam-

dammodo orationis aditus) Hiſtoriae, vt paſſim ſoleo, concinnandae et praeponendae ſuperſedere maiore cum venia poſſum.

At interea nonnulla ſunt ſane a me minime negligenda. Grauiſſime enim in Titulo peccatur; et ex omnibus, tam antiquis, quam Recentioribus, qui laudant hanc Orationem *Demoſthenis*, (laudatur autem, illa *De Corona* excepta, prae caeteris fere omnibus) neminem ad hunc diem vſque vidi, qui recte riteque appellauit. Κατ' Αισχινου nonnulli, vt *Priſcianus* aliquoties, *Vlpianus* frequenter, *Suidas*, *Harpocratio*, aliique: Iidem quandoque περι της παραπρεσβειας, vt et alii plurimi. Etiam coniunctim nonnulli, κατ' Αισχινου περι της παραπρεσβειας λογος. Paucis denique, inter quos eſt *Dionyſius Halicarnaſſenſis*, κατηγορια Αισχινου. Qui κατ' Αισχινου ſimpliciter appellant, ſatis quidem diſtingunt ab illa altera *Demoſthenis*, quae eſt *De Corona*. Nam accurate ſcribendo, κατα ad *Actoris* Orationem recte applicatur, cum *Reus* interea non κατα, ſed προς, verba habere dicitur: Si vera ſint ea, quae notaui, pag. 652. Tom. III. ad initium *Eubulideae*. Neque enim vllo in numero ſunt habendi, qui forte contra hanc legem peccant. Sunt autem *vel Duo*, *vel Nemo*. Non, inquam, ſi incogitanter Orationem apologeticam *Demoſthenis*, quae eſt *De Corona*, ſemel nominauit, aut *Seruius*, CONTRA AESCHINEM, vt nominauit ad *Virg.* XI. *Aen.* 301. aut *Photius* in *vita Demoſthenis*, κατ' Αισχινου, idcirco Ego et Tu protinus ita ſcribemus, ſed diſtinguemus ſolertius, atque vt iurisprudentes Atticos diſtinguere decet, inter Formulam et Appellationem iſtius Actionis, quae in ſe continet *Accuſationem*, et illius, quae *Apologiam*.

Mane. Nondum eo perueni, quo volui. Male haec Oratio titulum nacta eſt, ab iis, qui *cauſam actio-*

nis Auctoris nomini addunt, κατ' Αισχινου περι παραπρεσβειας, ſed preſſius et accuratius laudari debuit, κατ' Αἰσχίνε, παραπρεσβειας. Nam παραπρεσβεια eſt vocabulum Forenſe, Crimen intentatum, ipſius *Actionis* proprium et definitum *Vocabulum*. Et, qua proprietate inſimulabatur aliquis Athenis Atticis, Αργίας, Λειποταξίε, Ασεβείας, etc. eadem hic *Demoſthenes* poſtulauit *Aeſchinem* παραπρεσβειας. Qua in cauſa Περὶ eſſet inutile admodum, et praeter ſolitum Athenienſium morem. Ita *Scholiaſtes Thucydidis* VI. 91. enumerat γραφὰς Δωροδοκίας, Υβρεως, Συκοφαντίας, Μοιχείας, Ψευδογραφίας, Παραπρεσβειας, Λειποστρατίε. Et *Pollux* VIII. 6. Ιδίως ἡ κατὰ τῶν Πρεσβευτῶν Γραφὴ παραπρεσβειας ἐλέγετο. Et alibi ſimiliter. Accedat *Hermogenes* lib. I. *de Inuent.* pag. Edit. Porti 102. Πρεσβεύων Αἰσχίνης παρὰ τὸν Φίλιππον — κρινεται παραπρεσβειας ὑπὸ Δημοσθένε. Et alibi, ſc. pag. 70. Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης ἀπὸ τῆς παρὰ Φίλιππον ἥκοντες πρεσβείας ἀντεγκαλῶσιν ἀλλήλοις· ἐπειδὴ ὁ μὲν — ὁ δὲ απολογιαν παραπρεσβειας γεγραφὼς, ὁ Αἰσχίνης. Et neſcio ſane, annon his teſtibus accenſeri mereatur *Cic. Orat.* 31. *Multae ſunt eius totae Orationes ſubtiles — multae totae graues — multae variae: vt contra Aeſchinem* Falſae Legationis, *vt contra eundem, pro cauſa Cteſiphontis.* Pari felicitate et cura loquuntur *Plutarchus* et *Photius* mox a me in hoc tractatulo adducendi. Immo ſemper ita ſcribunt accuratiores. Ως ἐπανῆκον ἐκ τῆς ὑστέρας πρεσβείας, τῆς ἐπὶ τὸς ὅρκος, ἐγραψαντο παραπρεσβειας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρχος. Argum. Orat. *Aeſchin.* aduerſariae. Et deinde, pauciſſimis interiectis, πρὸ τῦ τῆς παραπρεσβειας ἀγῶνος. Semper denique ita indigitantur Orationes Forenſes, vti apud *Lyſiam* plurimae: ſcil. Υπὲρ Καλλίε ιεροσυλιας. Κατ' Ανδοκίδε ασεβειας. Πρὸς τὸς συνδικα-

ςὰς

ϛὰς κακολογιων. Κατ' Αλκιβιαδȣ, λειποταξιου, αττρατειας. Κατὰ Φίλωνος, δοκιμασιας. Πρὸς Αἰσχίνην, χρεους. Υπὲρ Δεξιȣ, αποϛασιου. Κατὰ Στρατοκλέȣς, εξȣλης. Κατὰ Θεοπόμπȣ, αικιας. Κατ' Λυτάνδρȣ, ξενιας. Υπὲρ Αχιλλείδȣ, φονου. Κατὰ Καλλίȣ, υβρεως, etc. etc.

Eodem pacto *Aeſchinis* Oratio Απολογία, vel τῆς Παραπρεσβείας Απολογία nominari et citari debet, quem tamen tenorem citandi non accurate ſeruant aut Antiqui, aut Neoterici. *Harpocratio* quidem in v. Αργᾶς eam vocat περι της αποδοσεως: quoniam, vt ait *Mauſſacus*, in ea *rationem reddat* Aeſchines defunctae et peractae Legationis. Vulgo etiam, addit idem Vir eximius, περὶ παραπρεσβείας inſcribitur, ſed minus proprie. Ita quidem, ſed ſi παραπρεσβείας, non vtique. Cl. interea Vir, *H. Valeſius* pro τῆς Αποδόσεως, της απολογιας ſubſtituit, in textu *Harpocrationis*, quo modo ea Oratio, iuxta eundem virum eruditiſſimum, laudatur alicubi ab iſto Auctore, et a Commentatore *Hermogenis*. Attamen, mi homo, id nunquam; hoc praeſtabo.

Habita eſt haec Cauſa Olymp. CIX. 2. (Vid. *Dionyſ. Halic. ad Ammaeum*, §. 10. *Meurſii Solonem*, cap. extrem. *Schott.* in *vit. Demoſth.* ad eum annum) triennio poſt legationem obitam. Interiectum eſſe quoddam temporis interuallum inter Crimen et Contentionem non vno in loco lamentatur *Demoſthenes*. Χρόνον γεγενῆσθαι μετὰ τὴν πρεσβείαν πολὺν, pag. 342. 9. ſtatim exorſa Oratione. Et ſimiliter infra, pag. 423. Et quidem *Triennium* fuiſſe, vti modo diximus, teſtatur etiam *Vlpianus* in Argumento.

Oratio habita non Olymp. CIX. 2. ſed CVIII. 4. ſiquidem Phocenſium Clades in annum 1. Olymp. CVIII. inciderat, atque Demoſthenes obſeruauit Theoros ab Athenienſibus miſeratione perculſis ad Pythia miſſos

non fuiſſe, adeoque demonſtrat Orationem Iudiciumque de falſa Legatione ineunte ſaltem anno 4. eius Olymp. inſtitutum fuiſſe. Corſin. Tom. III. F. A. pag. 101. But this is no Argument.

Cum dixi, *habitam* eſſe hanc Orationem, non ſane neſciui, aut oblitus ſum, fuiſſe apud Antiquos, qui id aut negarent, aut addubitarent certe. Ὁ δὲ κατ' Αἰσχίνου τῆς Παραπρεσβείας, inquit *Plutarchus* in *vita Demoſthenis*, ἄδηλον, εἰ λέλεκται. Καίτοι φησὶν Ἰδομενεὺς παρὰ τριάκοντα μόνας τὸν Αἰσχίνην ἀποφυγεῖν. Ἀλλ' οὐκ ἔοικεν οὕτως ἔχειν τἀληθές, εἰ δεῖ τοῖς περὶ Στεφάνου γεγραμμένοις ἑκατέρων λόγοις τεκμαίρεσθαι. Μέμνηται γὰρ ὁ δεύτερος αὐτῶν ἐναργῶς, ὁ δὲ τρανῶς, ἐκείνου τοῦ ἀγῶνος, ὡς ἄχρι δίκης παρελθόντος. Ταυτὶ μὲν ἔν ἑτέροις διακριβοῦσι μᾶλλον. In eadem dubitatione eſſe video eum, qui ſcripſit Argumentum *Defenſionis Aeſchineae*. Memorat ille ſcil. a multis credi, ſcriptas quidem fuiſſe has Orationes, non tamen in Curia eſſe actas: ab aliis, et actas, et Aeſchinem tot ſuffragiis eſſe abſolutum, quot *Idomeneus* ille apud *Plutarchum* modo memoriae prodidit. Adhibeatur *Aeſchini* ipſi fides, ſi qua ſit fides in Epiſtolis, quae illi adſcribuntur. Ἐφάνη δὲ ἴσως, ἐφ' οἷς κατηγορήθην πρότερον ὑπὸ Δημοσθένους — οὐ μικρὸν εἰς ὑμᾶς δεῖγμα τοῦτο τοῦ καλῶς ἐμὲ πολιτεύεσθαι, ὅτι οὐδὲ Δημοσθένους κατηγοροῦντος ἑάλων. Epiſt. XII. Argumentum *Plutarchi* elumbe ſane et inficetum, tractum ſcil. a ſilentio huiusce Accuſationis per totam *De Corona* controuerſiam, bene refutat noſter *Wolfius*, dum commentatur ad Orationem illam, in initio. Et mirum ſane, vnde adriperet *Vlpianus* iſtud ἀνέκδοτον, ſcil. Ἰσέον, ὅτι ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ (ſcil. pag. 401. vbi agitur de muliercula Olynthia) ἀνέγνωσαν οἱ δικασταὶ, καὶ εἴασαν ῥήτορα λέγοντα, τοῦ Εὐβούλου, συμπράττοντος τῷ Αἰσχίνῃ, μισοῦντος δὲ τὸν ῥήτορα. εἰπόντος αὐτοῖς·

αὐτοῖς· »Τοιούτων αἰσχρῶν ἀνέχεσθε λέγοντος Δημοσθένους;» Et id quoque *Photius* tuetur: Καὶ ηγορηθεὶς [Aeſchines] παραπρεσβείας ὑπὸ Δημοσθένους, ὃχ ἑάλω, ἅτε δὴ Εὐβούλου τοῦ δημαγωγοῦ, ᾧ ὑπηρέτησε, συναγωνισαμένου αὐτῷ κατὰ Δημοσθένους, ἐν τῷ παρασκευάσαι τὰς δικαστὰς ἀναιτήναι ἔτι τοῦ Δημοσθένους λέγοντος. Annon haec clamant, non ſolum ſcriptas eſſe has Orationes, verum etiam peroratas? Adiungere etiam potuiſſem anonymum Scriptorem vitae *Aeſchinis*, ſc. Ὅτι ἠδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν, Εὐβούλου συναγωνισαμένου κατὰ τοῦ Δημοσθένους, ἐν τῷ ποιῆσαι τὰς δικαστὰς ἀναιτήναι, ἔτι τοῦ Δημοσθένους λέγοντος, ὡς ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς. Sed quis non videt, haec eſſe iterum *Vlpiani*, qui ad Commentarios ſuos ad *Demoſthenem* his verbis adludit, vt patet ex ea locutione, ὡς ἔγνωμεν ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς, de qua alibi dixi? Potuiſſem etiam adiungere ipſum *Aeſchinem*, qui confirmat in principio ſuae Defenſionis, pag. 190. vlt. ſurrexiſſe Iudices in Conſilio, cum cauſa ageretur, ni vidiſſem, obiectionem iſti auctoritati iamdudum eſſe paratam.

Sed pene video, quid hic rei agatur. Dubitari nimirum poteſt, an Oratio, quam tractamus, *Demoſthenis*, ſit conſummatum et ſincerum opus iſtius Auctoris, et a manu eius vltima profectum. Et huiusmodi fere Suſpicio fuit apud antiquiores. Μάλιστα ὁ κατ' Αἰσχίνου λόγος παρέσχεν αἰτίαν ἐν ὑπομνήμασι καταλελεῖφθαι, ὅπως τὴν ἐργασίαν ἀπειληφὼς τελείαν. Διότι καὶ ἃ πρὸς τὴν κατηγορίαν πολλὴν ἔσχε τὴν ἀμυδρότητα καὶ κωφότητα, ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ λόγου παρέθετο, ὅπερ ὐκ ἂν περιεῖδεν ὁ ῥήτωρ εἰς ἐξέτασιν ἀκριβεστέραν τῶν ἰδίων λόγων καταστάς. Photius in *vita Demoſthenis*. Et rurſus, Id. ibid. Ὁ κατὰ Μειδίου, καὶ κατ' Αἰσχίνου λόγος αἰτίαν ἔσχε τοῦ μὴ τὴν αὐτὴν κατὰ πάντα ἀρετὴν τῷ Δημοσθενικῷ συνδιασώσασθαι χαρακτῆ-

ραχτῆρι. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς δυσὶ τούτοις λόγοις ἐκ διαλειμμάτων τινῶν ταῖς αὐταῖς ἐννοίαις ἐπιβάλλων, ἁμιλλᾶσθαι δοκεῖ πρὸς ἑαυτὸν, ὥσπερ ἀσκούμενος, ἀλλ' οὐκ ἐπ' αὐτοῖς ἀγωνιζόμενος τοῖς ἔργοις. διὸ καί τινες ἔφησαν, ἑκάτερον λόγον εν τυποις καταλειφθηναι, αλλα μη προς εκδοσιν διακεκαθαρθαι. Et ſane ea Suſpicio, ſi quid concludi poteſt ex ſumma rerum omnium confuſione, ex argumentis, quaſi tela quadam, inceptis, necdum pertextis, et ſententiis inconcinne aut alieno loco poſitis, profecto fidem nacta eſt maximam. Habes igitur, vt credere fas eſt, Orationem, non ab ipſo Auctore perpolitam et euulgatam, ſed quae inchoata ſolummodo, et quaſi adumbrata, ex eius commentariolis et ſcriniis excidit: foetum quidem abortiuum, ſed abortiuum *Demoſthenis:* et, quod Criticus ille ſummus de ſummi Poetae *Vlyxea* ſcriptum reliquit: *Sint ſane Somnia, Somnia tamen ſunt Iouis.*

Ad has tamen, cuicuimodi ſint, Orationes non nuper ſolum, ſed olim, operam atque induſtriam contulerunt viri eruditi. Ad *Demoſthenicam* ſcripſit *Apollonides* quidam *Nicaeenſis* (Vid. *Ammonium* v. Οφλειν) idem fortaſſe, vt id interea ſubmoneam, qui ad *Sillos Timonis Phliaſii* commentarium ſcripſit, vt ex *Diogene Laërtio* conſtat IX. 109. et Tiberio Imp. conſecrauit. Vt ille, quisquis fuerit, de *Demoſthene* mereri ſtuduit, ita pariter de *Aeſchine Didymus* quidam. Iſtius rei veſtigium exſtat apud *Harpocrat.* v. Προξαοία. *Didymus* procul dubio ille eſt, qui ad *Demoſthenem* quoque et *Iſaeum* commentatus eſt, et de quo pariter in commodiori loco dicemus. Hic tamen vtrum *Aeſchinem* totum, an hanc ſingularem iſtius Orationem commentario ſuo illuſtrauerit, nobis non eſt permiſſum adfirmare. Atque hos quidem doleo eſſe interceptos vetuſtate, temporisque inclementia: quae meditati ſunt Recentiores, inuideo minus. Minus enim exquiſita

ſunt,

ſunt, quae exorſus eſt ſcribere Vir alioqui non indoctus, *Fr. Portus* Cretenſis; quorumque omne, quod ſupereſt, coniungi ſolet eius in *Sophoclem* commentariis. Quae ſtudioſis in Schola *Pariſienſi* praelegit ad hanc Cauſam *Dion. Lambinus*, vt teſtatur in notis ad *Corn. Nepotis Miltiadem* §. 4. ea, nunquam, quod ſciam, publici iuris fecit. Procul dubio multam lucem ſoenerata eſſet haec biga Orationum, ſi *Mauſſaci*, viri eruditiſſimi, *Lectiones* prodiiſſent vnquam: An prodierint, dubito. Ibi enim, ſc. Lib. II. Cap. 15. de variis conuiciis, *βλασφημίαις*, et fallis dictis, in quibus inter ſe luſerunt hi duo Oratores, ſatiatiſſime a ſe actum eſſe profitetur. De licentia iſta, *βωμολοχίαν* vocant, qua vſi ſunt aliquando Veteres Oratores, operae pretium erit conſulere locum inſignem *Plutarchi* in *Polit. Praecept.* *Αἱ δὲ λοιδορίαι τοῖς πολιτικοῖς ἥκιστα πρέπουσιν. ὅρα δὲ τὰ πρὸς Αἰσχίνην ὑπὸ Δημοσθένους εἰρημένα, καὶ τὰ πρὸς τοῦτον ὑπ' Αἰσχίνου, καὶ πάλιν ἃ πρὸς Δημάδην γέγραφεν Ὑπερίδης, εἰ Σόλων ἂν εἶπεν, ἢ Περικλῆς, ἢ Λυκοῦργος ὁ Λακεδαιμόνιος, ἢ Πίττακος ὁ Λέσβιος.*

Denique mirum artificium, quo vſus eſt *Demoſthenes* per totam hanc Orationem, et vafritiam ſummam: cur inſimulet potius *ſecundam* Legationem, *τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους* ſcil. (Vid. pag. 346. 11.) quam *priorem*, in qua omnia geſta ſunt, et vbi peccauit *Aeſchines*, ſi quid peccauerit: haec, inquam, caeteraque huius generis argumenta perſequitur *Dionyſius Halicarnaſſenſis*, in *Arte Rhetorica* VIII. 5.

Quod ſupereſt, *Dio Pruſaeus*, *Platonis* et *Demoſthenis* aemulus, (*Philoſtrat.* in *vit. Sophiſtar.* §. 7.) maximi ſemper fecit hanc Orationem. Nam in ſordibus iſtius Textus eam latere arbitror: ſc. *ἀπὸ δυοῖν βιβλίοιν ἑαυτὸν ξυνεῖχε. Ταυτὶ δὲ ἦν ὅ, τε Φαίδων ὁ τοῦ Πλάτωνος, καὶ Δημοσθένης* (l. *Δημοσθένους*) *ὁ κατὰ*

της

της πρεσβειας. Quod mendum ex iis, quae modo praefabar, tollas quaeſo. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 333. 5. *ὲ σπειδαίας διαγγέλλειαν.*] Lege *ὲ σπειδαίας τελειαν*, vt habet *Felicianus.* WOLFIVS.

Ibid. *διαγγέλλειαν* eſt lectio plurimorum. Habent Pariſienſes. Notabile eſt, quod in *Ven.* ſcribitur, *τὴν δὲ τελειαν, καὶ τελετάς τινας ὲ σπειδαίας διαγγελλουσαν.* Cod. *Reg. e.* pro *τελετὰς*, *τελουσαν*, et omittitur ibi quoque negatiua particula ante *σπειδαίας.* TAYLOR.

11. *δεινὰ.*] Deeſt in Cod. *Mead.* Non inelegan-ter. *πολλὰ μὲν πάσχοντες, δρῶντες δὲ ὲδὲν* — Aliter Liber ille, in toto hoc Argumento (et vltra non procedit) nihil ſani habet in ſua Varietate: vti *ἀξόντων* pro *ἀιδόξων* v. 2. *δεξάμενοι* v. 15. et v. 18. demum, pro *πράγματα*, *γράμματα.* TAYLOR.

20. *λέγοντος.*] *αγοντος Reg. e.* Sed tam vulgatae, quam MS. lectioni praeſtat *Lindenb. Φιλοκράτης αἰσχρὰν καὶ ἀσύμφορον εἰρήνην γραφοντος*, caeteris omiſſis. Male hic Wolfius *decernenti.* Philocrates enim, hac locutione, non vtique pacem decreuit, verum *propoſuit*, *vt decerneretur: relationem habuit.* TAYLOR.

334. 2. *τὴν ϛάσιν περὶ οὐσίας.*] Lege *η ϛασις* etc. *Περὶ ὲσίας* vero, *πότερον ὅτως ἐϛίν*; An ſit? Feceritne id Reus, cuius arguitur? WOLFIVS.

334. 2.

334. 2. Recte ſane: *Ald.* enim, *Ven.* et *Lind.* τὴν ϛασιν — ϛοχαϛικην. TAYLOR.

3. μάχης.] ἐχθρας habent Codd. *Regg.* ε. η. Editt. *Manut.* et *Felician.* multo melius. TAYLOR.

4. ἠτίμασεν.] Lege ητιμωσεν, παρὰ τὸ ἀτιμόω. Nam τὸ ἀτιμάζω aliud eſt, pro quo Poetae etiam ἀτιμάω dicunt. WOLFIVS.

Ibid. ἠτίμασεν in omnibus, tam MSS. arbitror, quam Impreſſis. Reſtat ergo ſola *Wolfii* auctoritas. Quam tamen amplector. Ατιμόω enim eſt vox quaſi Ritualis; et tota Forenſis. Poenas eas ciuiles denotat, et ſupplicium, quod non admodum ſcite reddidit *Wolfius*, cum ſcripſit *in ordinem cogere:* nam propius eſſet, quod Nos in noſtra Iuriſprudentia per *Outlawry* intelligimus: *Aliquem praeſidio legum, et publico iure priuare, — eximere e numero ciuium, atque hominum prope — in eam conditionem detrudere, vt eius neque verbera, neque iniuriae, neque internecio denique ipſa legibus vindicari poterat.* Adi *Petit. Comment. ad LL. Attic.* Lib. IV. Tit. IX. *Demoſth. Philipp.* III. n. 48. Ed. *Paris. Vlpian.* ad loc. *Harpocrat.* v. Ατιμος, et Cl. *Abreſch. Animadu. ad Aeſchyl.* II. 21. Conſtanter, inquam, video Curiam Atticam ita loqui. Ita *Libanius* in argumento Orationis aduerſariae: Τίμαρχον — γραψάμενος Αἰσχίνης ἑταιρήσεως, ητιμωσε. Et *Demoſthenes* infra p. 423. 17. de hac ipſa cauſa Timarchi: ητιμωσεν ὑπακέσαντά τινα αὐτῷ κατήγορον. Iterumque in eadem, pag. 432. 16. Ο μὲν ταλαίπωρος ἄνθρωπος ητιμωται. Et ſimiliter p. 425. 8. τὸς πρώτος εἰσαγαγόντας ατιμωσατε. Rurſus, *De Corona* p. 253. 2. ἐὰν μή σε ἕτοι παύσωσιν, ατιμωσαντες τήμερον. Id. *c. Mid.* pag. 543. ἐπειδή γε ητιμωσεν, ὃν ἐβουλήθη — ἀκῶν ὁ μὲν ητιμωται καὶ παραπόλωλεν. Ibid. p. 548. 7. ἐφ' ᾗ γὰρ ἐκεῖνος ητιμωκεν αὐτὸν, ἀκ ἐπεξελθὼν — pag. 513. 15. ητιμωμενοι διὰ πολλῶ τούτων ἐλάττω πράγματα.

ματα. Et 524. 1. ἀλλ' ἀποκτενεῖτε, ἢ ατιμωσετε. Recte quidem hoc: neque enim multum intererat. Namque haec *Capitis Diminutio* morti per omnia assimilabatur. Vnde *Vlpianus* ad initium huius Orationis, sc. pag. 341. 17. scribere non dubitauit, τὸς ἠτιμωθέντας ἐγγὺς τῶν τεθνηκότων εἶναι. Id quod monet, vt lectorem, hac occasione arrepta, obiter docerem, vnde tanta videatur esse inconstantia apud Antiquos de poena Timarchi, atque exitu istius Accusationis; cum nonnulli (vt *Demosthenes* statim in aditu huius Orationis, p. 341. 17.) videntur dicere, eum vltimo supplicio fuisse adfectum, et pag. 432. pen. ἀπώλεσε τὸν Τίμαρχον: alii, quod perinde pene iam esse sentimus, ἠτιμωθέντα solum. Vtrumque dicitur pag. 433. 16. ἀπόλωλε καὶ ὕβρισαι. Verum, quod praecipue hic per totum obseruabam, et ab aliis obseruari volebam, non pro nihilo est, quod, dum haec res agitur, constantissime videamus, Scriptores hos iuridicos, ex duabus istis vocibus, vna perpetua esse contentos: Ατιμέω sc. nunquam Ατιμάζω, vt *Wolfius* acutissime. Nam Ατιμάζω ad priuatam infamiam detrudi videtur, ad contumeliam significandam, easque ignominias, quae homini ab homine, non a lege, infliguntur. Vt finem huic Commentatiunculae imponam, *rectus ille Status*, quo quis priuatur, cum ἀτιμᾶται, a Scriptoribus nostris vocatur emphatice επιτιμια. Ita N. c. *Midiam*, pag. 549. 9. ἐκεῖνά τε, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, τὴν πόλιν, τὸ γένος, τὴν επιτιμιαν, etc. Vti in *Aeschinis Epistola* II. loco admodum consimili, recte et sane in Exemplari MSto scribitur: ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρίδος, καὶ ἀπεστερημένοις επιτιμιας, καὶ πόλεως, καὶ πολιτῶν, καὶ φίλων. Male excudebatur επιθυμιας. TAYLOR.

Ibid. Wolfius, *quem in ordinem coegerat.* Potius, *quem ignominia damnauerat.* IVRIN.

334. 5.

334. 5. κατηγορήσας ὡς κακοῦ βίᾳ.] Sub. ὄντα. Etsi τὸ ὡς malim abesse. WOLFIVS.

6. τὸν ὀρνιθίαν.] Ορνιθίας χειμὼν, ab Internecione: Ορνιθίας ἄνεμος, ab aduentu Auium, huc non pertinet: Hic eum significat, qui Aues pugnaces alit, vt ex eo argumento, quod sequitur, incerti Auctoris, apparet. Et in Oratione κατὰ Τιμάρχου, τὰς ὄρτυγας, inquit, καὶ τὰς ἀλεκτρυόνας, ἃς ἠγάπα ὁ τρισκακοδαίμων ἄνθρωπος, ἀπέκτειναν. Num vero ὀρνιθίας eum significet, qui in lustris et ganeis gallos gallinaceos, vt Cono ille, contra quem nostri Auctoris exstat Oratio, per lasciuiam et ludibrium imitetur, alii dixerint. WOLFIVS.

ANNOTATA
AD ARGVMENTVM POSTERIVS.

Pag. 334. 2. μικρὸς.] μακρος. WOLFIVS. Recte. Ita Cod. α. et *Altemps.* et Editiones accuratiores. Cum *Benenatus* in corrupta lectione cum *Aldo* consentiat. Non negligendum est, quod admonet Vir optimus, *D'Orvillius ad Chariton.* pag. 467. potuisse μικρὸς pro πικρος per errorem substitui. TAYL.

4. τμῆμα.] [Ita Editi] κτημα. WOLFIVS. cum *Bodl.* et MS. *Reg.* α. TAYLOR.

Ibid. Restitue, nam excidit *Wolfii* incuria, καὶ ἦν ὑπ' Ολυνθ. — Reperitur in o. l. s. Idem etiam dicendum videtur de sequentibus: τοῦτο μὲν περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Πυθοῖ: vel, vt nonnulli, sine praepositione, τοῦ Πυθοῖ. TAYLOR.

11. παρωσάμενοι.] Dele punctum post hanc vocem, legendo παρωσάμενοι τὴν Αμφικτυονίαν: *ius Amphictyonicum a Thebanis eripuisse:* vel, *Thebanos iure Amphictyonico priuasse.* Wolfius longe errat in vertendo. Hoc Auctor noster vocat Πυλαίαν, dum infra

de hac ipsa re loquitur, sc. pag. 443. 17. [Θετταλοῖς] τὴν Πυλαίαν συγκαταςήσειν. TAYLOR.

334. 12. τῶν ἐν Δ. ἱερῶν ἱδρυμένην.] ἱδρυμενων. Sed cum vnum Delphicum templum celebretur, aut legendum (κοινῶς) τε ἐν Δελφοῖς ἱερε ἱδρυμενου, aut (Αττικῶς) το ἐν Δ. ἱερον ἱδρυμενον. WOLFIVS. Nostri tamen Editique omnes constanter, των ἱερων — ἱδρυμενων, vel saltem id voluerunt. Nam ἱδρυμένην impressorum quorundam est error tantummodo typographicus. Cod. optimus *Vindob.* sine litura, ἱδρυμενων. TAYLOR.

335. 2. οἰκείαν.] Forte delendum. Et infra, 7. pro ἄλλα rectius πολλα. MARKLAND.

Ibid. ἄδειαν.] Sic fere *Demosth. de Pace*, init. Νεοπτόλεμον, τὸν ὑποκριτὴν, τῷ μὲν τῆς τέχνης προσχήματι, τυγχάνοντα ἀδείας. Vide Orat. *Eubulideam* pag. 1304. 8. TAYLOR.

7. ἄλλα.] Duriusculum istud πρὸς τοῖς ἄλλοις χρήμασι, καὶ αλλα — παρεῖχεν. Quare doctissimo *Marklando* omnino assentior legenti πολλα. TAYLOR.

8. μελλόντων.] αἰσθόμενος δὲ, οτι μελλοισι πρεσβεύεσθαι πρὸς αὐτὸν Φωκεις, καὶ Θετταλοι, καὶ Θηβαιοι. Ita Codd. meliores *Vindob.* et *Reg.* α. TAYL.

14. ἀγωνισόμενος ἢ θεασόμενος.] Videtur per α scribendum, Aoristo primo medio, quia praecedit ἀπιὼν Ολυμπιάσιν. WOLFIVS.

Ibid. Miror, has turbas dedisse hominem non ineruditum, et sollicitasse lectionem, quae vnice est vera, et ab omnibus, credo, Codd. confirmata. Tum autem bella est argumentatio, quare nimirum sollicitaret. *Quia praecedit* ἀπιὼν Ολυμπιάσιν. Illud est scitissimum. Mi homo! Απιὼν est *Profectus*, non *Regressus*, neque coniungi debet cum Ολυμπιάσι, verum hoc potius cum ἀγωνισόμενος. Verto igitur liberius: *Phryno Athenis profectus, vt Olympicum vel certa-*

certamen iniret, vel ſpectaculo intereſſet, caetera. TAYLOR.

16. *ἱερομηνίᾳ.*] Feſti praefinitum tempus, non neceſſario menſtruum, vt erudite explicat Cl. *D'Orvillius* ad *Chariton. Aphrodis.* VI. 2. et *H. Steph. Theſ. L. G.* T. I. col. 1647. TAYLOR.

18. *ὅπως.*] *ἵνα* Codd. duo e praeſtantioribus, *Reg. α.* et *Vindob.* Et viciſſim iidem pag. 336. 4. pro *ἵνα, ὅπως.* TAYLOR.

pen. *εἰρήνην ἄγειν.*] *pacem ſeruare.* WOLFIVS. Immo, *pacem redintegrare.* Nam adhuc bellum erat. IVRIN.

336. 6. *καὶ εἰ ἀληθὲς ἐστιν, ἐνέγκαι.*] Forte, *ἥκειν, venturos eſſe legatos.* Sed videtur poni pro *ἀγαγεῖν πρέσβεις*, quo verbo paulo poſt vtitur. *Quod ſi verum eſſet*, (ſc. eum pacem velle facere) *vt legati Athenienſium legatos illius adducerent.* WOLFIVS.

Ibid. Rurſus contra Codd. militat *Wolfius.* Cum in nullo iſtud *ἥκειν* reperiatur, et *ἐνέγκαι* eſt vox ſatis proba in eo ſenſu, quem idem hic aſſignauit. Ni legendum potius *ἐνεγκωσι*, cum *Bodl.* et *Ital.* Sc. *ἵνα μάθωσι — καὶ, εἰ ἀληθὲς ἐστιν, ἐνεγκωσι παρ' αὐτῶν πρέσβεις* Num potuit apertius? TAYLOR.

7. *ἀπελθόντων.*] Απελθόντων non de *regreſſis* dicitur, vt iterum ceſpitat *Wolfius*, ſed abeuntibus. Quid enim, mi Adnotator? Annon, cum infra v. 16. dicitur *εἰς τὴν Θρᾴκην ἀπεῤχομένων*, Tu interpretaris *nobis in Thraciam abeuntibus?* Porro autem hic non intelligo huiuscemodi ſyntaxin, *ἀπελθόντων τῶν δέκα πρέσβεων, ἦγαγον κ. τ. λ.* Mirum, ni aliqua exciderint in priore membro Sententiae. TAYLOR.

8. *ὧν.*] *ὧν εις ἦν*, Cod. *α.* et *Vindob.* et deinde *ὧν εἷς ἦν Δημοσθένης*, ſine *καὶ*, *Regii* cum eod. TAYL.

18. *ἰστέον δὲ, ὅτι Δ. οὐκ ἀπῆλθεν.*] Τὸ *οὐκ* delendum eſſe conſtat, quod [pag. 394.] ipſe Auctor ait,

ſe ad redimendos Captiuos denuo cum legatis iuiſſe. WOLFIVS.

336. 18. Haec tam ſicco pede *Wolfium* tranſire non oportuit. Mire enim in his turbatum eſt. Conſtat ex infinitis fere locis, ea legatione functum eſſe *Demoſthenem*. Et ea, quae hic ſequuntur, aliter non poſſunt aut ſibi conſtare, aut rite intelligi. Interea tamen aeque liquet, negatiuam iſtam particulam in omnibus Codd. tam ſcriptis, quam prelo excuſis, (ſolo *Reg.* α. forte excepto) ſolenniter et obſtinate exſtare, atque ea quidem conſtantia, vt cedere velle non videatur. Sed de ea re eſſemus otioſi, niſi maius eſſet aliquid, quod nos commouere poſſit. In oratione π. Στεφ. p. 234. exſtat diſertiſſimis verbis Demoſthenis de hac re Decretum: in quo tam explicate dicitur, quam dici potuit maxime, ad hoc negotium electos eſſe *quinque* legatos, quorum nomina in decreto continentur: ſc. Eubulus Anaphlyſtius, Aeſchines Cothocides, Cephiſopho Rhamnuſius, Democritus Phlyenſis, Cleo Cothocides. De Demoſthene altum ſilentium. Et quidem, quicunque legit *iſtam* Orationem, fere ſentiet, Demoſthenem legatum *non* fuiſſe. Dum ex *Aeſchinis* aduerſaria contrarium facillime erui poſſe video: πρὶν ἐπὶ τὴν ὑστέραν ἀπαίρειν πρεσβείαν, τὴν ἐπὶ τὰς Θήβας, Δημοσθένην. Ὁ γὰρ μισαλέξανδρος καὶ μισοφίλιππος ὑμῖν ἔτος ἤδη ἐπρέσβευεν ἐν Μακεδονίᾳ. Aeſchin. *c. Cteſiph.* 462. 10. Ita Demoſthenes ipſe in hac Orat. ὥσπερ ἐπρέσβευσα δίς, ἔτω καὶ λόγον ὑμῖν δοῦναι δίς. (loquitur de prima et ſecunda legatione.) Pag. 406. 24. Ita loca fere ſexcenta. Vix meum eſt adſerere, aut abiiſſe eum in ea legatione, aut domi manſiſſe. Sed pene teneo, quid de hac patientia Codicum, adeo incredibili, et inaudita, ſit ſtatuendum. Quod alibi exponam liberius. Interea de hac re cogitent Eruditi. Nec ſolus ſum, quem ea diſcrepantia in nume-

numero Legatorum perculit. Iam enim video, iſtis locis in Exemplari *Altempſiano* crucem eſſe affixam: et de ea inconſtantia nonnulla diſputaſſe *Contarenum*, *Var. Lect.* Cap. XVII. TAYLOR.

336. vlt. ἐκάθησαν.] ἐκαθισαν, παρὰ τὸ καθίζω. Quod cum Actiuum potius, quam Abſolutum, videatur, (neque vero moror deprauatos Codices. Quoties enim Librarii η et ι, et alias cognatas literas permutant?) malim ἐκαθηντο. Et paulo poſt [337. 2.] ἐν οἷς καὶ Κερσοβλεπτην. Et [4.] ηυτρεπισε. Et [18.] παραφυλαξωνται. WOLFIVS. Edebatur enim παραφυλάξονται. Si bene intelligam virum hunc eruditum, nam praeter ſolitum eſt paulo obſcurior, ἐκάθησαν, lectionem inſinceram, ſed ab omnibus confirmatam, propter facilem deprauationem in ἐκάθισαν retrahi iubet: deinde autem, quia vox Actiua huic loco non conueniat, ἐκαθηντο iubet. Non male, quod ἐκαθηντο. Ipſe namque *Demoſthenes* in hac eadem hiſtoria: βραχὺ φροντίσαντες οἱ χρηστοὶ πρέσβεις ὅτοι καθηντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας. *De* Cor. pag. 235. 21. Caeterum *Wolfium* de Grammatica ſua non oportuit eſſe tam ſollicitum. Ἐκάθισαν enim tam *Abſolute*, (ſi per hoc *Neutrum* intelligit) quam *Actiue* dicitur. Et ea, propter Codicum quaſi auctoritatem, eſt lectio huius loci. TAYLOR.

337. 2. ἐν οἷς καὶ Κερσοβλέπτης.] Wolfius, *ac praeter caetera, ipſo etiam Cerſoblepte capto.* Rectius, *Cerſoblepte ditione exuto.* IVRIN.

5. στρατιὰν.] Infinitum eſſet recenſere, quot in locis permutentur hae voces Στρατεία et Στρατιά. Idque ante me adnotarunt plurimi. Hic tantum admoneo, vtramuis hic bene conſtare poſſe. Nam, me iudice, et εὐτρεπίζειν στρατειαν, et εὐτρεπίζειν στρατιαν, recte dicitur. Sed illud fortaſſe commodius: Nam *De Corona*, pag. 236. 11. legitur, ἕως ἂν τὰ

τῆς ϛρατειας τῆς ἐπὶ τὰς Φωκέας ευτρεπη ποιήσαιτο. Vbi minus bene legeremus ϛρατιας, quanquam et id ſcribitur quoque. Attamen hic *Wolfium* video parum recte alteram in textu, alteram ſignificationem in verſione exhibere. TAYLOR.

337. 16. ταῦτα εἶπε.] Elegantius paulo Cod. *Vind.* ἔτι ταῦτα μεν ελεγε Φίλιππος — ἐμοὶ δὲ εἶπεν κ. τ. λ. TAYLOR.

20. πεισθέντες.] Male *Wolfius* interpretatur, ac ſi tertiam legationem *ſuadebat* Aeſchines. Suadere quidem potuit, ſed non ex his verbis colligitur. Tantum dicitur, quod, dum *Demoſthenes* acta legatorum de pace ineunda improbaret, defenderet autem *Aeſchines*, *vicit huius cauſa et ſententia*, *vnde factum eſt*, *vt tertio mitterentur legati*. Diſtant haec inter ſe plurimum. TAYLOR.

22. Φυλάττει.] Rectius Φυλαττοι cum *Vindob.* Et mox, v. 26. πεισῃ. TAYLOR.

338. 22. ἐξέβαλον.] i. e. Iudices. Ἐξέβαλον o. l. s. *Bodl.* interea εξεβαλεν, quaſi ad *Aeſchinem* referre voluit. Atque ita *Wolfius* legit et interpretatur, lectore ſuo, id quod minime decuit, non admonito. TAYL.

24. λέγωσι.] ζητωσι. *Lambinus.* TAYLOR.

339. 6. δεύτερον ἐνέκυψε] [vt Editi] ανεκυψε lego. Et [paulo ante] πρὸς σύϛασιν δε τότε. [Aberat enim] WOLFIVS.

8. τεκμήρια δ' ἐϛὶ κ. τ. λ.] Poſt haec verba deeſſe videntur *ea ſigna*. Sequitur enim mox, δι' ὧν ἅμα. Sed ea ex iis, quae ſequuntur, poſſunt intelligi. Paulo poſt [14.] ἄνευ Φωκέων γραφοντι. Et [17.] ἐνέδωκε Φιλίππῳ χρόνον lege. Et [22.] μιᾷ μὲν, ὅτι Θηβαῖοι ἀπολῶνται. Et [25.] σώσειν γὰρ αὐτὰς χάριν τῆς πόλεως, vt habet *Felicianus*, aut, σώσειν γὰρ αὐτῶν τὰς πόλεις ἐπηγγείλατο. Et [340. 2.] πρεσβευσαμέ-

βευσαμένων περὶ αὐτῦ τῶν Αμφικτυόνων. Et [8.] ἁλόντων Φωκέων μετὰ τὴν ἐξωμοσίαν. WOLFIVS.

339. 8. Quid hic praeſtitit *Wolfius*, melius diſcetur ex VARIIS LECTIONIBVS, ad calcem operis. Quaedam tamen ſunt hic dicenda. Voces illae 339. 10. δι' ὧν — συγγνώμην cum Cl. *Marklando* parentheſi ſunt includendae; quod difficultatem huius loci aliquatenus leuabit. Ita enim quodammodo fluet Oratio: τεκμήρια δὲ (ſc. ſigna, ſiue argumenta prioris Quaeſtionis) — τὰ μὲν ἐκ τῶν παρειμένων — τὰ δὲ etc. Deinde 17. pro χρόνῳ, accuratiores Editiones, *Manutii* ſc. et *Feliciani*, vti reſtituit cum *Lambino Wolfius*, diſerte χρονον. Proxime autem, [25.] neque cum *Aldo* et *Benenato* σώσειν γὰρ αὐτὰς τῆς πόλεως, neque cum *Feliciano* et *Manutio* χάριν τῆς πόλεως, neque cum *Wolfio*, σώσειν γὰρ αὐτῶν τὰς πόλεις, verum cum *Bodl.* Cod. *Reg. α. Ital.* et *Vindob.* σώσειν γὰρ αὐτὰς τη πολει ἐπηγγείλατο. Demum [340. 8] μετα recte, non ἐπὶ, cum Codd. et Impreſſis emendationibus, *Lambino* ſimiliter ita coniectante. Nihil agunt illi, qui παρα ſubſtituunt. TAYLOR.

18. στρατείαν.] Lege στρατιαν, vti pag. 337. 5. ηὐτρέπισε τὴν ἐπὶ Φωκέας στρατιαν. Mox [19.] lege ἐξεπιτηδες. MARKLAND.

20. Θηβαῖοι.] Deeſt in Impreſſorum plurimis. Reſtituerunt cum *Wolfio* Codd. *Reg. α. Altemps.* aliique. TAYLOR.

27. εἵληφεν.] ὅτι χρηματα εἵληφεν *Reg. α.* et Cod. *Vindobonenſis*. TAYLOR.

340. 9. ὅτε καὶ φυλάξασθαι αὐτὸν ἐχρῆν.] E verbis *Demoſthenis* legendum videtur ὅτε καὶ φιλος εναι αυτω εφη. WOLFIVS.

Ibid. Quid hoc, mî homo? Cur hortaris, vt tuam fidem ſecuti tam longe a Codd. atque a Veritate ipſa aberraremus? *Metuendum eſſet Aeſchini*, inquit Scri-

ptor, *a Thebanis, praeſertim ſi iter ſuſcepiſſet ſine auctoritate publica.* Olim enim, eo tempore, quo legationem ſuam renunciauit, aiebat, ſe, propter fidem patriae ſuae praeſtitam, a Thebanis fuiſſe proſcriptum et proclamatum. Πάνδεινον igitur eſt, (vt ait *Demoſthenes*, pag. 380. 8. de hac ipſa re, quae hic tractatur) ἀπηγγελκότα, ὡς ἐπικεκήρυκται χρήματα αὐτῷ ἐν Θήβαις, ἐπειδὴ Θηβαῖοι πρὸς τῷ τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν ἔχειν, καὶ τῆς Φωκέων χώρας ἐγκρατεῖς γεγόνασι, τηνικαῦτα εἰς μέσας τὰς Θήβας, καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον βαδίζειν. Iam iudicet aequus lector, vter *e verbis Demoſthenis* (nam ad verba *Demoſthenis* prouocauit) veram lectionem ſtabiliuerit, Ego, an Profeſſor Francofurtenſis? TAYLOR.

340. 10. λόγε.] Incaute ſcribitur ab *Vlpiano* (nam haec *Vlpianus*) λόγε, qui prius ſcripſerat, ζητήματος. *Accuſatio* haec, ſiue *Oratio*, duas continet *quaeſtiones*. Vid. pag. praeteritam, v. 6. Mox cum MSto *Vindob.* reſtituas τὸ ἰσχυρώτατον. TAYLOR.

11. ἐπαγγελίαι.] Permiſceri ſaepiſſime a Librariis, inter deſcribendum, voces Απαγγέλλειν et Επαγγέλλειν, id quidem adnotatur a multis. Vid. Cl. *D'Orvillium* ad *Chariton. Aphrodiſ.* pag. 413. *Albert.* ad *Act. Apoſt.* XXIII. 21. Nihil poteſt iſtius rei illuſtrius proferri exemplum, quam quod occurrit in *Vlpiano.* Dum commentatur ad pag. 359. 2. huiusce Orationis, επαγγελλομενου καὶ ὑποσχομένε τὴν σωτηρίαν Αἰσχίνε, haerebat ibi in *Lutecianorum* primo απαγγελλομενου. Haerebat, inquam, et ita credere fas eſt. Nam *Benenatus*, dum eam varietatem lectionis in margine adnotare voluit, (adeo procliue erat in his vocibus deſcribendis errare) pro varia, iſtud Επαγγελλομένου Auctoris ſui iterum repraeſentauit. Cum autem per totam hanc Orationem potiſſimum in cognatis his vocabulis et peccatum eſt maxime, et tamen quam minime

nime oportuit, venia dignus cenſebitur, qui id vtique negotii diligentiſſime et accuratiſſime excutiet: praeſertim cum ea varietate referta ſunt Exemplaria non ſolum ex imperitia deſcribentium, qui in ductu literarum hallucinabantur, verum etiam aliquando ex temeritate ſanare meditantium: vti accidit *Brodaeo*, quem vide ad *Aeſchinem* in *Defenſione ſua*, pag. 292. Not. 85. απαγγελλειν igitur, vox intra limites vnius fere ſignificationis contenta et concluſa, nihil dicit, niſi *Renunciare*, id eſt, *ſimpliciter enarrare*, *quae geſta ſunt*, *et quo modo*. Οὐδὲν ἔᾶον, vt ſcribitur apud *Aeſchinem*, p. 231. 4. ἢ πρεσβείαν απαγγειλαι. Sic, εἶναι ταῦτα ἀληθῆ, ἃ ἔτος απηγγειλε πρὸς ὑμας, infra pag. 358. 3. Et pag. 346. 20. πάντα τἀληθῆ πρὸς τὴν βουλὴν απηγγειλα. Et pariter, p. 359. 1. ἀπάντων ἐναντίων, ὧν πρὸς ὑμᾶς ἔτος απηγγειλεν. Adde p. 342. 16. ib. 20. 361. 2. et 7. etc. Infinitus enim eſſem, ſi exempla coaceruarem: neque opus eſt multis. επαγγελια interea (I.) de eo dicitur, *qui aliquid in ſe praeſtandum ſuſcepit*, *qui ſponte agit*, *non coactus*, *aut inuitus*. Ita *De Corona*, pag. 271. 7. Αντιφῶντα, ὃς επαγγειλαμενος Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσειν. Sic *adu. Leptin.* p. 460. 27. ὁρῶν — σπανίζοντα τὸν δῆμον χρημάτων, τάλαντον ἔδωκεν αὐτὸς επαγγειλαμενος, i. e. *vltro*, *ſponte ſua*. Vid. *Wolf.* ad locum. Similiter fere *De Corona*, 263. pen. ὧν μέντοι γε ἐκ τῆς ἰδίας ὐσίας επαγγειλαμενος δέδωκα. Inde aliquoties, cum quadam plenitudine dicitur, αυτεπαγγελτους, ἐθελοντὰς, vt *De Coron.* 247. 24. Et profecto non ſolum modo cum plenitudine, ſed tanta ſimilitudine etiam, vt nonnulli poſteriorem vocem, pro Gloſſa damnatam, eiicere non dubitarent. (II.) Deinde ſignificat *Polliceri*, *Fidem dare*, et *Se obſtringere ad aliquid praeſtandum*. Ita Noſter in hac Oratione, p. 356. 9. ἐπαινέσαι Φίλιππον, ὅτι επαγγελλεται τὰ δίκαια ποιήσειν·

ἀλλ' ὐδὲν ἐκεῖνός γε επηγγελλετο, ἀλλὰ τοσόϛε γε ἔδει επαγγελλεσθαι, ὥϛε — Ita in *Argumento Philipp.* II. διαβάλλεσιν αὐτὸν — ὡς επαγγελλομενον αὐτοῖς πολλὰ καὶ μεγάλα, ψευδόμενον δέ. Atque iterum ibid. Οὔτε γὰρ ταῖς ἐπιϛολαῖς ἐνέγραψεν ὁ Φίλιππος επαγγελιαν ὐδεμίαν, ὐδὲ διὰ τῶν ἰδίων πρεσβειῶν ἐποιήσατό τινα ὑπόσχεσιν. Sed pergo ſuſtinere Lexicographi perſonam. επαγγελλεσθαι in III. et leuiter inflexo ſenſu, eſt *operis formam proponere; rem ſeu argumentum futurum delineare;* et *rationem inſtituere iſtius, quod eſſet exſequendum.* Οἶμαι τοίνυν (inquit Noſter Philipp. I. p. 44. 13.) ἐγὼ ταῦτα λέγειν ἔχειν, μὴ κωλύων, εἴ τις ἄλλος (lege αλλc) επαγγελλεται. *Unleſs ſome one has another Plan.* Exemplum eſt ſatis notabile in *Hermogene* III. *de Inuent.* his verbis: εὗρον τὸν ῥήτορα, εἰ μὲν ἀπατήσειν μὴ μέλλοι τὸϛ δικαϛὰϛ, ἀλλὰ πληρώσειν τὴν επαγγελιαν καθαρῶς — τῆϛ μνήμηϛ οὔϛηϛ ἐναύλε τῆϛ κατὰ τὴν επαγγελιαν, μηδὲν ψεύδεσθαι δοκεῖν, ἀλλ' ὡϛ επηγγειλατο τιθέντα τὴν καταϛκευὴν, ἕτως — δοκεῖν δικαίως μὲν επαγγελλεσθαι, τὴν επαγγελιαν δὲ παρ' ὐδὲν τίθεσθαι — εἶθ' ὕτω — ἐξελθόντα τὴν επαγγελιαν — καὶ ὅλως τὴν τάξιν τῆϛ επαγγελιαϛ συγχέαϛ, ὐχ ὡϛ επηγγειλατο, κατεϛκεύαϛεν. Porro autem επαγγελλεσθαι (IV.) eſt *Petere*, ſiue *Rogare.* Dubitare nos non ſinit *Vlpianus:* Τὸ μὲν Επαγγέλλεσθαι αιτειν σημαίνει. Rurſus ille: Επαγγελίαν] Πρόϛαξιν, ἢ αἴτηϛιν. Et rurſus: Επαγγείλασθαι] ἀντὶ τοῦ αιτηϛαι. Quae Gloſſae reperiuntur omnes ad hanc ipſiſſimam Orationem, in qua verſamur. Et notauit *Suidas*, eo ſenſu reperiri iſtam vocem in Cauſa π. παραπρεσβ. ſed locum non memorat. Oſtendam: Pag. 401. 15. ἐϛιῶν [Philippus] αὐτὸϛ — ἤρετο Σάτυρον τϛτονὶ, — τί δὴ μόνος οὐδὲν επαγγελλεται; *cur ille ſolus nihil poſtularet* — εἰπεῖν δέ Φαϛι Σάτυρον — ἃ ἂν αὐτὸϛ επαγγειλαιτο ἡδέως, ῥᾴϛα

ῥᾴξα μέν ἐσι κ. τ. λ. Et forte in ea ſignificatione eſt vox accipienda rurſus in hac Oratione, pag. 354. 11. κἂν ἄρα εἴπητε καὶ προαχθῆτε ὑμεῖς ἐπαγγειλασθαι: vt plenius confirmaui ad locum ipſum. Et praeterea ita ſumi debere exiſtimauit *Vlpianus* in his quoque verbis, pag. 350. 17. δὸς δέ μοι τὸ προβούλευμα, ὃ πρὸς τὴν ἐμὴν ἐπαγγελιαν ἐψηφίσατο ἡ βουλή, cum interpretatur πρόσαξιν, ἢ αἴτησιν. Ibi tamen rectius ſcribas ἀπαγγελιαν, vt pariter mihi confirmaſſe videor. Vltimo denique (V.) ἐπαγγελια eſt Vox Iuridica: Δοκιμασίαν, inquit *Aeſchines c. Timarch.* pag. 56. 12. ἐπαγγειλατω Αθηναίων ὁ βουλόμενος. Plurimis expoſuit Scriptor eruditus ad *LL. Atticas* Lib. III. Tit. III. Sed hoc extra oleas. Iam ſi haec adeo diſtincta ſint, in ſuo vnumquodque ſignificatu, quid, inquiet aliquis, Te monitore opus eſt? Vel coecus viderit, vbi τῷ Απαγγέλλειν locus ſit, et vbi τῷ Επαγγέλλειν viciſſim. Cui Ego: Mane, inquam, nondum ea res tranſacta eſt et expedita. Accidit enim, vt *Aeſchines* in *renuncianda* legatione, qua functus eſt, dum απηγγειλεν ea, quae geſſerat, Philippi quoque nomine *ſponderet*, *pollicereturque*, (επηγγελλετο) quae ille alter erat praeſtiturus. Vnde factum eſt, vt non ſolum enaſcerentur iſtae turbae, quas in initio huius Notae memoraui, ex ſimilitudine harum vocum in MSS. verum etiam aliquando eſſet difficile, vel ſummo homini et acutiſſimo, diiudicare, vtram poſtularet loci ſententia. Verbi gratia, cum in pag. 357. 22. dicitur: οἱ μὲν Φωκεῖς, ὡς — τὴν απαγγελιαν ἐπύθοντο τὴν τότε, καὶ τὰς ὑποσχέσεις — Ecquis eſt, qui hanc lectionem aſſerturus eſt contra membranas *Ven.* et *Harl.* contra Impreſſores, *Aldum* et *Morelium*, quorum vterque excudit επαγγελιαν? Quod ex iis, quae dixi, aeque commode intelligi poteſt: quoniam iſti *Renunciationi* Aeſchinis inerant quoque quaedam *Pollicitationes*. Ita quando-

que

que coniunguntur *επαγγελια* et *υποσχεσις*, vt in loco prae manibus: *ἔστι δὲ — ὃ μάλιστα ἀντέχεται, ἡ ἐπαγγελια, καὶ ἡ υποσχεσις* Αἰσχίνης. Et similiter pag. 349. 3. huiuſce Orationis: *μεμνημένοι τὰς υποσχεσεις — καὶ τὴν επαγγελιαν.* Vt pag. 397. 3. *ταῖς υποχεσεσι καὶ τοῖς επαγγελμασι τοῖς τότε καταληφθέντας τότε.* Ita etiam recte coniungi poſſe videntur, Απαγγελια et Υπόσχεσις: vt exeunte fere Oratione, pag. 445. 15. *ἔτοι δὲ τοιαῦτα απαγγελουσι παρ' ἡμῶν, καὶ υποσχησονται.* Legimus etiam p. 363. 27. *πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα, ὧν ἀπηγγειλεν, ὧν υπεσχετο*, caetera. Statuere igitur non ſemper erit facillimum, (id enim agebam) quonam modo ſcribendum fuerit. Duo inſigniora loca proferam. Dicitur p. 346. 21. *ἀπὸ τῶν πρώτων ελπίδων ἐκείνων, ὧν ὁ Κτησιφῶν καὶ ὁ Αριστόδημος απηγγειλαν πρὸς ὑμᾶς.* Duriuſcule quidem *Spem* aliquis *renunciare* poſſe videtur: Renunciamus enim ea, quae geſta ſunt, non ea, quae ventura. Interea *ἐπαγγέλλειν*, *ſpem polliceri*, *ſpondere*, aut *mentibus auditorum ſubiicere*, paulo eſſet elegantius. Et tamen Codd. obſtinate et moroſe defendunt lectionem receptam. E contra in illa *De Corona*, p. 238. 19. *Αρ' ἐπὶ ταύταις ταῖς ελπισιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην, ἢ ταῦτ' επηγγειλαθ' ὑμῖν ὅτος ὁ μισθωτός;* Vide, mi lector, in vtroque loco, cum res ſint prope *pares*, conſtantiam Codd. in *diverſa* locutione. Verum extra ea, quae recitaui, generaliter quidem neminem paulo attentiorem fugere poteſt Lectio vnice vera. Exempli gratia: cum ſcribitur 364. 10. *ὃ γὰρ ὡς εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους — ὐχ ὅτω τότε απηγγειλεν*, quisquamne eſt, qui Cod. vnius *Veneti* auctoritate moueretur, vbi exaratur *επηγγειλεν*? Viciſſim cum *Morelius* et *Wolfius*, p. 396. 11. dederunt, *λαβὼν ἐξιόντα ἐκ τῆς Φιλίππου σκηνῆς, ἐμοὶ τὸν παῖδα ἐκέλευσεν επαγγελλειν*, ecquis erit, qui non Editorum, MStorumque,

que, exceptis forte *Parisiensibus*, omnium auctoritatem adriperet — τὸν παῖδα ἐκέλευσεν ἀπαγγελλειν? Atque haec hactenus. TAYLOR.

340. 17. ὡς ἐν ἀληθείᾳ συνδραμόσης.] Forte, εἰς εν ἐγκλημα συνδραμόσης. WOLFIVS. Audacter sane: feliciter, necne, non possum dicere. TAYLOR.

18. δύο λαβόντες.] Forte δύο ὑπολαβοντες εἰναι ἐγκλήματα. WOLFIVS.

23. Post νόημα nonnulla leguntur in Codd. *Regg.* et *Ven.* et prelo dedit *Benenatus;* quae repetuntur initio Scholiorum. Nam cum iis hoc Argumentum, ab eodem nimirum Auctore profectum, olim connectebatur. Et sanè satius esset, vt Argumentum desineret saltem in voce τεθαῤῥηκότα. Certe non in νόημα, sensu imperfecto. Mens enim haec est Vlpiani: συγκρισικὸν ἂν εἴη τὸ νόημα ἐκ διαβολῆς τῆ τε ἀντιδίκε καὶ τῶν συνηγόρων, etc. vt in scholiis continuatur. TAYL.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATIONES AD ORATIONEM DEMOSTHENIS ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

Λογος.] Titulo addunt κατ' Αισχινε Cod. *Lind.* et *Aug.* Hic destituimur ope et auxilio *Vindobonensis;* in quo seruatur solummodo Argumentum cum scholiis, Oratio ipsa deficit.

Pag. 341. 2. παραγγελία.] Vid. p. 432. 11. *Harpocrat.* et *Vlpianum.* Hanc vocem et hunc locum satis illustrat *Christoph. Rufus* in *Antexegem.* apud *Gruter. Thesaur. Crit.* Tom. II. TAYLOR.

341. 9.

341. 9. ἐνθυμέμενος.] Ita *Benenatus* incorrecte: ἐνθυμεμενης caeteri plerique, vt *Man. Fel. Harl. Cant. Bodl. Obſop. Ital.* Nimirum ea conſtructione, quae dixit *Aeſchines* in eadem cauſa, iuxta init. Δέομαι υμων — ἐθελῆσαι — υπολογιζομενους κ. τ. λ. Vid. IND. LYSIAE, ANTIPTOSIS, et Cl. *Marklandum* ad finem huiusce Orationis. Sic ſcribunt plerumque: Δέομαι — υμων — εὐνοϊκῶς ἀκροᾶσθαι — προσεχοντας τὸν νῶν. Noſter *c. Macart.* init. Aliquando laſciuiunt: Ita *De Coron.* pag. 289. 25. δέδοκται τῃ βουλῃ καὶ τῳ δημῳ — ευξαμενους. καὶ θυσαντας τοῖς Θεοῖς — καὶ ενθυμηθεισι τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς — διακοσίας ναῦς καθέλκειν. Si locus iſte ſanus ſit. TAYLOR.

15. ἀπολογίαν.] Vox iſta *Demoſthenica* fere. Nam ſecundum *Genethlium*, qui fuit inter antiquos *Demoſthenis* Commentatores, σπανίως εὑρίσκεται παρ' ἄλλῳ. Occurrit iterum in *Eubulidea*, pag. 1306. 27. Vide *Harpocrat.* et *Suid.* in v. TAYLOR.

Ibid. προτεινομένους.] *Suid.* v. Προβάλλεσθαι, hunc locum Auctoris noſtri reſpiciens, προβαλλομενους legit, et exponit per προτεινομένους. Προβάλλεσθαι — ὁ ῥήτωρ. Τὴν ἀπολογίαν ὁρῶ προβαλλομένους, ὅπερ ταὐτὸν τῷ προτεινομένους. Vnde ſuſpicantur, vocem veram, προβαλλομένους, a gloſſa ſua hic eſſe loco auito excluſam, vt ſolet aliquando fieri. Sed hic in Codd. altum vbique ſilentium. TAYLOR.

16. τούτων.] Vel fortaſſe τουτω cum *Ven. Obſop. Ital.* et MSS. *Felician.* TAYLOR.

18. ἀνήρηκε] Vide modo, quae protuli, vt confirmarem, hanc vocem, etiam latiſſime ſumtam, nimirum de vltimo ſupplicio, bene conſtare poſſe cum ea *Infamia*, qua ſola plectebatur Timarchus. Sed non neceſſe eſt tam inclementer et rigide interpretari, verum de *exſilio* fortaſſe, aut poena leuiori. Atque id cautum a *Suida* video, ſi hunc locum reſpexerit.

Reſpe-

Reſpexiſſe autem credo: Ανήρηκεν, ἀντὶ τοῦ ἐκποδὼν ἐποιήσατο. Δημοσθένης. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσεν. Id eſt, Ανήρηκεν eſt aliquando Εφόνευσεν, ſed non in illo loco *Demoſthenis*. Adiicere liceat σχόλιον ad marginem Exemplaris *Altemps*. Ανήρηκε] Υποποιησάμενος ἐπεξέμισεν. TAYL.

341. 20. ἀσυμφορώτατον.] Βαρυσυμφορωτατον marg. *Ben. en. Vlpianus* item in σχ. vbi ἀσυμφορώτατον pro varia lectione. TAYLOR.

342. 6. ἀποκρύψομαι.] Similiter *Philipp.* II. verſus finem: ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὐκ ἀποκρυψομαι. Sed, neſcio quo conſilio, ſaepiſſime in Codd. manu exaratis vocem iſtam praefocauit illa altera ἀποτρεψομαι: Vti hic in optimo *Reg.* α. in *Harleiano* itidem, a manu ſecunda, quaſi a cura ſecunda. *Vlpianus*, γράφεται γὰρ καὶ ἀποκρυψομαι. Proinde quaſi Ius et Poſſeſſio commendaſſet ἀποτρεψομαι. Plura ad initium *Timocrateae*. TAYLOR.

11. ἐμπεποιήκει.] F. ἐμπεποιηκεν. MARKLAND. Et *Lambinus* quoque. TAYLOR.

13. σκέψαισθε.] Pro εἰ σκέψαισθε, etc. σκεψασθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς — καὶ λογισασθε Codd. *Regii* α. ε. ζ. verbis imperatiuis. Accedunt alii, λογιτασθε *Obſop.* λογισεσθε *Harl.* Receptam lectionem tuetur *Hermogenes de Inuentione*, T. III. non longe ab initio. TAYL.

19. τούτων.] τί δή ποτε τούτων εκαστ; *Regg.* α. β. ε. ζ. η. *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

23. τὰς δὲ συμβολίας κ. τ. λ.] Secundum iam hoc caput, et reſpondet ſuperioribus, δεύτερον, ὧν ἔπεισε, v. 16. Quod non animaduertens *Wolfius* inficete perquam vertit: *legatorum* enim *conſilia veriora eſſe putatis*. TAYLOR.

pen. προσήκει διωκηκέναι.] Poſt haec verba Ratio tertiae huius Propoſitionis reddi debuit, quemadmodum in caeteris quatuor factum eſt. Sed haec incuria Scribae excidit. MARKLAND.

342. pen.

342. pen. Neque quinque iſta membra, (Vid. v. 16. et ſqq.) in quae diuiditur Criminatio *Demoſthenis*, ſatis recte aut accurate recenſentur a *Quintiliano* IV. 4. his verbis: *Singula ex pluribus colliguntur: vt cum Legatio male geſta obiicitur Aeſchini, quod mentitus ſit, quod nihil ex mandatis fecerit, quod moratus ſit, quod munera acceperit.* TAYLOR.

343. 5. ἢ μὴ.] Melius Interrogatiue, ἀλλὰ μὴν ὑπέρ γε τῶ προῖκα, ἢ μή; Ita modo 342. vlt. antecedens caput adduxit ſimiliter; τῶν δὲ τῶν χρόνων διατί; Interpres interrogatiue quaſi dedit, ſed non ſatis accurate. TAYLOR.

Ibid. τὸ μὲν.] F. ὅτι τὸ μὲν. MARKLAND.

12. τῇ πόλει.] Codd. duo, ε. et η. μένειν ἐν τῇ πόλει. Quod facile excidere poterat, Verſio Etruſca: *non puo piu eſſer ſicuro giudice di quel che gioui alla citta.* TAYLOR.

27. τὸς πολλὸς.] Reſcribe εὖ οἶδ', ὅτι πολλὸς, ſine articulo: vt ſaepe alibi loquitur. Verbi gratia, infra p. 346. 17. in ſimili ſenſu ſcripſit, ταυτὶ πολλοὶ συνίασιν, ἃ μέλλω λέγειν, non οἱ πολλοί. Quod alia res eſt. Et deeſſe video articulum in optimis fere exemplaribus, *Reg.* α. et *Harl.* TAYLOR.

344. 7. Ισχανδρον.] Ambigue, ni diſtinguatur poſt Ισχανδρον, h. m. ἔχων Ισχανδρον, τὸν Νεοπτολέμε δευτεραγωνιϛὴν, etc. MARKLAND.

Ibid. *Harpocr.* v. Ισχανδρος, *Mauſſacus*, aliique de Iſchandro multa; qui tamen omnes locum hunc non expediunt. Credo quidem, Iſchandrum fuiſſe hiſtrionem, Neoptolemi, non filium, ſed miniſtrum, τὸν Νεοπτολέμε, Aeſchinis vero δευτεραγωνιϛὴν, ſc. qui Aeſchini ſuccenturiabatur, et in hac quaſi Fabula ſecundas partes agebat: alluſorie ſcil. ad *Aeſchinis* artificium et quaeſtum, vt *Demoſthenes* frequenter hominem exagitat, et *Lipſianus* diſerte adfirmat hic eum exagi-

exagitaſſe. Pungeigitur, ſi haec vera ſint, ἔχων Ισχανδρον, τὸν Νεοπτολέμου, δευτεραγωνιστὴν, etc. Neque interea ſum neſcius, *Aeſchinem* ab *Harpocratione* dici Iſchandri ſuccenturiatorem, non Iſchandrum Aeſchinis. Sit ita ſane. Sit Aeſchines ſecundarum vel etiam tertiarum partium Actor in Fabula, ſub Iſchandro. At conſtat ex pag. 438. 11. Aeſchinem hunc hominem ex Arcadia duxiſſe, quem Ciuitati amantiſſimum venditabat, eique ſecundas partes in *Rep.* detulit, nimirum quas in *Scena* agebat ipſe. Neoptolemus Hiſtrio erat ea aetate celeberrimus. Vid. Argumentum *Vlpiani* huic Orationi praemiſſum, *Demoſth. de Pace*, rurſus *c. Eubulid.* p. 1304. 8. TAYLOR.

344. 10. τὰς βαλευσομένας.] Videtur deeſſe Ελληνας inter has voces, vt pag. 348. 3. et paſſim in Orat. *c. Cteſiph.* MARKLAND.

11. ἀπαγγέλλων.] Notabilis eſt lectio, non tamen veriſſima, quam repraeſentauit, huius loci, *Dionyſ. Halic.* exſcribens in *Arte Rhetor.* VIII. 6. per binas fere paginas Editionis noſtrae: ſcil. πείσας ὑμᾶς — καὶ ἀπαγγέλλων. Μετὰ ταῦθ' ἥκων ἐξ Αρκαδίας, τὰς καλὰς ἐκείνας καὶ μακρὰς λόγας ἐν [ſine ἃς] τοῖς μυρίοις κ. τ. λ. Concoquere iſta potuerunt homines parum ſagaces. Sed tum, quid de *Megalopoli* ſtatuendum eſt, cum *iam* res *Athenis* agi videtur? Nimirum iſta ἐν Μεγάλῃ πόλει diſſimularunt hoc pacto, ſc. ἐν τῇ μεγάλῃ βαλῇ. Iſtud eſt ſapere! TAYLOR.

Ibid. Ita diſtingue: καὶ ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦθ', ἥκων ἐξ Αρκαδίας, τὰς καλὰς κ. τ. λ. MARKLAND.

13. μυρίοις.] *Harpocratio* in v. Μύριοι, iterumque in Ιερώνυμος locum hunc illuſtrabit. Hieronymus iſte Arcas erat, a Philippo corruptus, et, vti ex *Vlpiano* hic diſcimus, e Schola *Iſocratis*. Μύριοι erat Concilium Arcadicum, ſub quo Resp. gerebatur. Conſtitutum autem erat, vt ex *Diodoro Sic.* diſcimus,

Olymp. CII. 3. Plura *Valeſius* ad *Harpocr.* et *Kuſter.* ad *Suid.* TAYLOR.

344. 21. Κτησιφῶντος.] Forte Κηφισοφωντος. Anonymus quidam in Argumento ſcribit, Cteſiphontem Phrynoni legatum adiunctum fuiſſe. Vtcunque ſit, videtur alius ab eo fuiſſe, cuius decretum defendit Demoſthenes. WOLFIVS.

Ibid. Cteſipho quidem nomen erat huic homini, et quidem alius ab iſto Cteſiphonte, in quem poſtea inſurgebat *Aeſchines.* Haec *Wolfium* docere poterat *Harpocratio* in v. qui conſuli debuit. Hic cum Ariſtodemo et Neoptolemo coniunctus, non tamen Hiſtrio fuit, vt *Vlpianus* recte praecaueri voluit. TAYLOR.

25. πεπιστευκότων.] εμπολησοντων Lambinus. ἀχ ὡς τῶν ἀποδωσομένων τὰ ὑμέτερα, ἀδ' ὡς τῶν εμπολησοντων τῷ Φιλίππω. Quem non recte intelligo. Scholiaſtes quidem noſter in gloſſis: Αποδωσομένων] ἤγων ἐμπολησόντων. Atque id credo voluiſſe *Lambinum.* TAYLOR.

345. 7. τῇ προτεραίᾳ τῶν ἐκκλησιῶν.] Sub. ἡμέρᾳ. *Pridie Concionum: eo die, qui Pop. conuentum anteceſſit.* Sed, quia additur ἀναστὰς, et non fit mentio Curiae, aut alterius publici loci, videtur legendum τῇ προτερᾳ, vt ſit τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ, *priore concione;* in qua fuit aſſertor Aeſchines publicae dignitatis, quam eandem poſteriore oppugnauit. WOLFIVS.

Ibid. προτερᾳ εκκλησιᾳ.] Cod. *Reg.* α. vt voluit *Wolfius.* Et ſimiliter in aliis credo obtinuiſſe, in quibus mox pro ἐν αἷς, εν η ſcriptum deprehendi: ſc. *Lind.* et *Ven.* In ſequentibus v. 17. pro προτεραίᾳ, *Aug.* προτερᾳ. TAYLOR.

9. ἐν ὑμῖν.] Ita diſtinguendum: ῥήμασι — τοῖς αὐτοῖς, οἷσπερ ἅτος εἶπεν ἐν ὑμῖν, ἀπομνημονεύσειν, *verbis — iisdem, quae ille dixit apud vos, commemorabo.* MARKLAND.

345. 12.

345. 12. τῇ εἰρήνῃ.] Forte τῃ πολει. Nam pacem ſuaſiſſe et Philocratem adparet, ſed parum honeſtam. WOLFIVS.

Ibid. Excidit forte vox: ἐναντιωθείη τῇ πολει εἰρήνη, *pax noceret Reip.* MARKLAND.

Ibid. Wolfius, *reipublicae.* Immo, paci. Nimirum, cum Philocrates pacem iniquiſſimis conditionibus ineundam ſuaderet, eo ipſo paci aduerſari cenſendus erat. IVRIN.

18. εἰς τὴν ὑςεραίαν.] S. τῶν ἐκκλησιῶν. Sequitur longa ἐπεμβολὴ, ἐν ᾗ — ἀναςὰς ἐδημηγόρει. etc. Malim et hic, εἰς τὴν ὑςεραν, pro ἐν τῇ ὑςέρᾳ ἐκκλησίᾳ, potius, quam εἰς τὴν ὑςεραίαν ἡμέραν, *in poſteriore Concione.* WOLFIVS.

346. 2. ἐφεσηκότων πρέσβεων.] Repete articulum, ἐφεσηκότων των πρέσβεων. Et ita Aeſchines in π. παραπρεσβ. pag. 236. 4. τὰς γὰρ λόγας τούτους ἐναντίον φησὶ των πρέσβεων, ἃς ἔπεμψαν πρὸς ἡμᾶς οἱ Ἕλληνες. Ex hoc loco. MARKLAND.

Ibid. των πρέσβεων *Schol. Ald. Ven. Lind.* ἐφεσηκότων ετι των πρέσβεων *Regii* α. β. δ. ε. η. et *Harl.* ἐφεσηκότων ετι πρέσβεων ſolus *Auguſtanus.* TAYLOR.

13. τῶν.] τῶν υπο τουτου — λεχθέντων. *Hermog.* §. περὶ περιβολῆς. TAYLOR.

15. καὶ τούτων ἕτερ' αὖθις αὖ πεπραχοτων. Απιπράσκω, non a πράττω. Mox, pro παρὰ τὸ alii habent παρ' αυτο τὸ ψήφισμα. Et [v. 20.] καὶ απαριθμησαμην. WOLFIVS.

Ibid. *vendidiſſent.* Immo *feciſſent*, πεπραχότων. *Vendidiſſent* eſſet πεπρακότων. MARKLAND.

Ibid. Wolfius, *cumque iſti rurſus alia vendidiſſent:* Immo, *cumque iſti rurſus alia omnia feciſſent*, alia nempe, quam quae plebiſcito imperata fuerant. IVRIN.

Ibid. πεπρακοτων *Manutius* quoque et *Felicianus.* Vtraque ſane lectio tolerabilis: licet aliquanto potior

ſit ea, quam reiecit Wolfius. *Hauendo toſtoro altre coſe in contrario fatte.* Ita *Ferro.* Admonendus es, Lector, iſtud αὖθις abeſſe ab *Harleiano*, et παρ' αὐτοῦ τὸ ψήφισμα reperiri in *Man. Fel.* Editorum, et inter MStos in Regg. α. ε. η. *Harl. Bodl. Obſop. Ital.* TAYLOR.

346. 16. προσῆμεν.] προσηειν *Ven.* προσηειμεν *Regg.* α. ε. et σχ. *Aug.* item et *Harl.* TAYLOR.

17. πολλοὶ.] πολλοί μοι συνίασιν. *Lambin.* TAYL.

20. ἀπηριθμησάμην.] Hic graſſatur *Wolfius* contra Codd. vniuerſos. Nam in omnibus ἀνηριθμησάμην. TAYLOR.

24. προήχασι.] A προάγω. Dicunt etiam Attici προαγηόχασι. WOLFIVS. MS. ζ. προηγαγον. Vid. praeſtantiſſimum *Iac. Phil. D'Oruillium* ad *Charit. Aphrodis.* V. 8. Not. ad *Demoſth. c. Ariſtog.* I. pag. 772. ς. TAYLOR.

26. μηδὲ ταῦτα παθεῖν.] Lego ταὐτὰ, vt *Olynth.* I. WOLFIVS. Correcte etiam legunt Codd. ε. ζ. TAYL.

Ibid. μηδ' ἀναρτωμένους κ. τ. λ.] Conſulatur Cl. *D'Oruillius* ad *Chariton. Aphrodis.* III. 9. TAYLOR.

27. ὑποσχέσεσιν.] Exſpectaſſem καὶ ὑποσχέσεσιν ἐξ ὑποσχεσεων. Vid. pag. 349. 4. MARKLAND.

347. 2. παρᾶσθε συνδιαμνημονεύειν.] *Date operam, vt vna mecum memoriae infigatis.* Wolfius. Potius, *date operam, vt vna mecum memoria repetatis.* Agitur enim de verbis olim factis in Concione. IVRIN.

3. ἂν ἀληθῆ λέγω.] ει ἀληθῆ λέγω Cod. *Reg.* ε. Et modo pro ὑμῶν, υμας MSS. α. et δ. Quaſi hic locus ita eſſet intelligendus, ſc. πάντα ταῦτα τὰ πράγματα λυμηνάμενά ἐστιν ὑμᾶς. TAYLOR.

6. περὶ] Faceſſere iubet *Lambinus*, tanquam minus neceſſarium. TAYLOR.

7. εἰ ἄρα ἠμφισβήτει κ. τ. λ.] Sententia eſt: Aeſchini inprimis, et acta legationis renuncianda, et orationem

tionem Demoſthenis in ſenatu habitam refutandam fuiſſe. Verum ille pollicitationibus illis maiorem iniit a populo gratiam. WOLFIVS.

347. 8. ἀπέσχεν.] απειχεν *Reg.* ε. απεση ζ. TAYLOR.

9. ὥσθ' ἅπαντας ὑ. λ. ὦ.] ἀντὶ τοῦ ἔπεισε ταῦθ' ἅτως ἔχειν. WOLFIVS.

Ibid. Similiter ſcripſit infra, pag. 356. 14. Πρὸς τοὺς παρὰ τέτε λόγες ὠρμηκότας ὑμᾶς λαβων ὁ Φιλοκράτης — Nonnulli Codd. hic λαθων. Sunt autem ex *Regg.* α. et δ. non ſane contemnendi. „Neſcio, cui incidit λαχων," ait Vir doctiſſimus ad *Chariton.* III. 7. „non adeo neceſſarium. Alioqui obuia permutatio horum vocabulorum." TAYLOR.

15. ἀπελογίζετο.] Vtrum ἀπελογίζετο ἐκ, an ἐκ τῶν πεπρεσβευμένων ἀκούσεσθαι δυεῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν? WOLFIVS.

Ibid. F. υπελογιζετο. MARKLAND.

Ibid. Recte. Auctoribus et fideiuſſoribus etiam *Harl.* (ita tamen vt ἀπελογ. — ſic illic a manu ſecunda) *Bodl.* et *Reg.* ε. Supputabat, computabat, *intra triduum vos audituros ea, quae maxime velletis fieri: Adeu ſtrenue ſe munere ſuo eſſe defunctum.* Tametſi et hunc ſenſum non inuite admittat Vox altera: Et neſcio ſane, annon hic ſit locus, quem reſpexit *Suidas* v. Απολογίζομαι. TAYLOR.

17. μένοντας οἴκοι κ. τ. λ.] Dubito, an ea mente ſcripſerit *Demoſthenes*, vt ea, quae hic ſequuntur, Conditio eſſet ab Athenienſibus praeſtanda. Scil. *Haec omnia vobis promitto, ea tamen lege, vt domi maneatis*, etc. Ita quidem *Wolfius:* ita alii quoque interpretantur. Et eſt ſententia ſatis proba. Ego tamen ſemper aliter accepi: Nempe, *curaui ſedulo, vt omnia, quae velletis, efficerentur, ſine veſtro labore, ſumtu aut ſollicitudine*, μένοντας οἴκοι, καὶ ἃ πρατευομένης. TAYL.

347. 22. *τῶν βϐλευσάντων τὴν κατάληψιν*] Ex Hiſtoria non conſtat: ac potius abſurdum eſt, Thebanos id conſilii dediſſe Phocenſibus hoſtibus, vt templum occuparent: ſed cum ipſi pecunia egerent, Phocenſibus anteuertere voluiſſe, cum fuerint poſteriores. WOLF. Conſule *Vlpianum.* TAYLOR.

23. *διδάσκειν.*] Putarem *διδαξαι*, quod (non *διδάσκειν*) eſt *docuiſſe.* Alia ratio eſt *τῷ ἀκέειν*, quod mox ſequitur. MARKLAND.

25. *χρήματα — ἐπικεκηρυχέναι.*] Proclamare pecuniam contra aliquem proprie ſignificat, ſiue is viuus adducatur ad ſupplicium, ſiue interficiatur. Q. Curtius, lib. 3. *Darius mille talenta interfectori Alexandri daturum ſe pronunciari iuſſerat*, id eſt, *ἐπεκεκηρύχει τῷ Αλεξάνδρῳ χίλια τάλαντα.* WOLFIVS.

Ibid. Moneo, vt conferantur, quae habet *Harpocratio* v. *Επικεκηρυχέναι*, cum *σχ.* ad haec verba *Demoſthenis.* Quod ſane Scholium ſcitiſſime et ſolerter emendatur a viro doctiſſimo, *Animadu. ad Aeſchyl.* I. 19. Interea de more iſto et ritu proſcribendi nonnulla habet non inſcita aut iniucunda doctiſſimus *H. Valeſius* ad *Harpocrationem* in voce, iterumque ad pag. 179. *Notar. Mauſſaci.* Hominem tamen miror, qui in vtroque loco exiſtimare potuit, Thebanos hic caput Philippi pretio deuouiſſe. Non enim iſtius, ſed Aeſchinis, licitatum; ſi quid Ego videre poſſim. TAYL.

Ibid. *αὐτῷ.*] *αὑτῷ.* Vid. pag. 364. 18. vbi eſt, *χρήμαθ' ἑαυτῷ.* MARKLAND.

Ibid. *χρήμαθ' ἑαυτῷ* Cod. *Ital.* noſtrique *Ven.* et *Lind.* TAYLOR.

28. *τὴν πρὸς τ. π.*] F. *διὰ τὴν πρὸς τὴν πόλιν.* MARKLAND.

Ibid. Aliter ſane inſolentior videri poſſet Structura. Interea tamen vide, quae mox adnotamus ad p. 366. TAYLOR.

347. vlt.

347. vlt. καὶ λεγόντων.] Ex Editione *Luteciana*, MSS. *Aug.* et *Harl.* Deſunt in caeteris. TAYLOR.

348. 4. εἶναι μέντοι καὶ διωκημένον αὐτῷ] S. τὴν τῆς Εὐβοίας παράδοσιν. Sed puto legendum μεν τι, *eſſe quidem aliquid a ſe iam inſtructum et confectum.* WOLF.

Ibid. Rectius fortaſſe Ed. *Benenati*, cum *Ald. Felician. Manut. Ven. Harl.* εἶναι μέντοι καὶ ἄλλο διωκημένον αὐτῷ, omiſſo τι poſt διωκημένον. Et fortaſſe etiam rectius αὐτῳ. Vir longe doctiſſimus ad *Chariton. Aphrodis.* pag. 36. veram lectionem eſſe reputat εἶναι μέντοι καὶ ἄλλο τι διωκημένον αὐτῷ. Cod. *Aug.* εἶναι μέντοι τι καὶ ἄλλο διωκημένον. TAYLOR.

5. καὶ γὰρ etc.] καὶ γὰρ νῦν τινὰς αὐτῷ φθονεῖν τῶν συμπρέσβεων. Ita verba ordinat Cod. *Harl.* Quod vix eſſet monitu dignum, niſi vt inde intelligeretur auctoritas quaedam accedere coniecturis *Lambini*, qui locum iuxta Cod. noſtrum complanauit, cum in Edit. *Pariſ.* peſſime repraeſentaretur. TAYLOR.

7. πῶ] Reſtitue mecum, ὑπηνίττετο δ' ὅτῳ μου, καὶ παρεδήλω τὸν Ὧρωπόν. Dixerat enim immediate *Aeſchines*, quosdam e Collegis ſibi inuidere, *adludens* procul dubio, ſed tecte et tacite, ad *Demoſthenem*. TAYLOR.

10. ταῦτά τε.] ταῦτά με ἐκ ἔφην εἰδέναι. MARKL.

11. ἐπειρώμην] καὶ αμα ἐπειρώμην Cod. *Reg.* e. TAYLOR.

17. εἰκός τι παθεῖν.] Plane effert *Aeſchines* π. παραπρεσβ. pag. 193. 1. εἰκός τι πραγμα πάσχειν δόξω. MARKLAND.

22. ὑποκειμένων.] Notatur legi et υποκρινομενων. Malim προκειμενων. WOLFIVS.

Ibid. κρινομενων marg. *Paris.* υποκρινομενων MSS. *Ald.* Et ita *Harl.* a manu prima. TAYLOR.

Ibid. οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος — κατεφαίνετο.] Ετέρωσις ἀριθμῦ, ἀντὶ τῦ κατεφαίνοντο ὀχληροὶ μά-

την καὶ Βάσκανοι. WOLFIVS. Vid. Cl. *D' Orvillium ad Charit.* pag. 596. TAYLOR.

348. 23. *ὄχλος ἄλλως.*] Inutile iſtud *ἄλλως* valde mihi diſplicet: nec tamen prae manibus habeo, quod reponam melius. Niſi Tu mauis *ὅλως.* Codd. *Harl.* et *Reg. α. ἄλλος.* TAYLOR.

vlt. *τῶν πεπραγμένων.*] *τῶν πεπραγμένων, ἀπιςῆ, καὶ δοκῆ* lege. WOLFIVS. Nam edebatur *δοκεῖ.* Quod cum *Wolfio* reſtituunt MSS. *Felician.* et *Bodl.* Vox autem *ἀπιςῆ*, quae ab omnibus abeſt, ex *Wolfiano* penu eſt ad ſententiam ſuffarcinandam. Vide, vt belle procedat Oratio in Verſione Etruſca, ſine iſto adiumento: *Prima e principalmente, accioche a niun di voi, poſciache m' harà vdito parlato, paia graue et eſorbitante coſa, ch' io habbia accuſate le amminiſtrationi paſſate, e ſe ne marauigli, dicendo: e perche alhora incontanente non ci diceui tu, e ci moſtraui queſte coſe?* Redonabit lector meus *Wolfio* praeclariſſimum ſuum inuentum, *τὸ ἀπιςῆ.* TAYLOR.

349. 1. *αὐτῷ.*] An *αὐτο?* MARKLAND.

2. *εἶτα τότε ἂν ἔλεγες.*] *μιμητικῶς.* Hoc in Orat. *περὶ Στεφάνου* Aeſchini ipſe obiicit, quod non refragatus ſibi fuerit, ſocietates, leges et bella ſuadenti. WOLFIVS.

Ibid. F. *εἶτα το, τι ἂν*, etc. MARKLAND.

Ibid. Vel, *εἶτα, τι τότε ἂν ἔλεγες — θαυμάζῃ.* TAYLOR.

4. *ἑκάςων.*] Melius fortaſſe cum *Regg. α. δ. η. ἐφ' ἑκαςῳ ποιούμενοι τῶν καιρῶν.* TAYLOR.

5. *ἐξέκλεισον.*] Neſcio, an Variae ſint Lectiones, an Gloſſae potius, quas ex MSS. proferimus. *ἐξεκρουον Reg. β. ἐξεβαλλον ζ. ἐξελαβον* (vitioſe, pro *ἐξέβαλον*) *ἢ ἐξεκρουον Vin.* Haec certe poſtrema gloſſam ſapiunt et interpretationem. TAYLOR.

349. 6.

349. 6. ἐπαγγελίαν.] F. απαγγελιαν. Vid. p. 357. 24. et paſſim. Infra v. 18. ὅσα απηγγειλε πρὸς ὑμᾶς. MARKLAND.

Ibid. Nollem ſane: et iſtam coniecturam, quae mihi cum viro eruditiſſimo communis erat, etiam nonnullis Codd. commendatam, (ſunt autem *Bodl.* marg. *Benenati*, cum Editt. *Manut.* et *Felician.*) nunc penitus reiicio. Voces, ὑποσχέσεις, v. 4. et ἐπαγγελίαν recte coniunguntur. Dixi nuper; neque eam ſententiam muto. Licet neſcius non ſim, aliquando ſtare bene poſſe απαγγελιαν, etiam vbi vox υποσχεσις ſimul ſequatur, vt p. 357. 25. et p. 363. 28. Iterumque p. 445. 15. Supra ad pag. 340. 12. TAYLOR.

9. πυνθάνεσθαι.] Anne diſtinguendum cum *Wolfio* Interprete, ἡνίκα ἔδει, πυνθάνεσθαι διεκωλύθητε? Sed non magni refert. TAYLOR.

11. ἅπερ.] Forte legendum οπερ, vt adnotauit, qui Cod. *Italicum* in *Wolfii* gratiam contulit. TAYL.

13. ἢ τότε.] Forte delendum ἢ. MARKLAND.

15. προβεβλημένη.] πεφυλαγμένη καὶ ὠχυρωμένη. ὥσπερ πρόβλημα καὶ ἀσφάλειαν ἔχουσα τὴν ἀπιστίαν. WOLFIVS.

Ibid. Wolfius, *quam munitum.* Potius, *quam proiectum: quanto ante caeteros omnes praecipitatum.* IVRIN.

Ibid. Mallem ſane cum *Wolfio* interpretari, pace Viri doctiſſimi: et credo, metaphoram a munitionibus eſſe deductam. Cum autem, ne id praetermittam, *Vlpianus* vocabulum προβεβλημένη exponat εὐλαβῶς ἔχουσα, etc. id ſane malim, quam *Suidae* et *Harpocrationis* interpretamentum amplecti, qui habent ἐλαφρῶς. Quod certe vitioſum eſt. Adducitur hoc Comma ab iis in v. Προβαλλομένους. Adducitur etiam ter a *Priſciano*, et bis quidem in ead. pag. ſc. col. 1175. 1176. ſed in priore loco, errore membranarum. TAYLOR.

349. 17. εἶτα εἰ μὲν.] Ita lege, WOLFIVS. Debetur etiam Particula εἰ ſinceritati boni Cod. *Reg.* α. TAYLOR.

23. ἔχει.] F. εἶχε, vt πέπρακται. Sic in *Androt.* pag. 616. 9. ἃ ζῆλον πολὺν εἶχε καὶ φιλοτιμίαν τῇ πόλει. MARKLAND. Ita dedit *Benenatus*, inuitis tamen Codd. *Ven. Harl. Aug. Reg.* α. *Ital.* TAYLOR.

Ibid. τὴν τότε.] διὰ τὴν αἰσχροκέρδειαν ἑαυτοῦ. *Ven. Lind. Ital. Obſop.* Quod notatu dignum iudicaui. TAYLOR.

350. 5. εἶθ' ὅτος, εἴπερ ὥσπερ ὅτος.] Delendum videtur τὸ εἰπερ, cum ſuperuacaneum ſit, praecedente εἰ verſ. 3. et inſuper conturbet ſententiam. IVRIN.

Ibid. Recte ſane, et in ea mente ſemper fui. Contra tamen ſtat *Vlpianus*, neque quidquam in MSS. praeſidii. Aliquam tamen aſperitatem tollunt probi MSS. *Harl. Aug.* et *Reg.* α. qui ita legunt, ἐποιήσατε κύριον, ὅτος δὲ, εἴπερ, ὥσπερ ὅτος κ. τ. λ. TAYL.

8. ἃ γὰρ κ. τ. λ.] Lubens conſentio *Vlpiano*, qui palam profitetur, τοῦτο τὸ χωρίον τῶν ἀταφῶν εἶναι, atque illud etiam adiungo, poſteaquam eius ſcholium pertractaui, eſſe τῶν ἀσαφεσάτων. Nam, conſulto eo oraculo, vt verbis vtar *Terentianis*,

Incertior ſum multo, quam dudum fui. TAYLOR.

11. ἀδὲ πολλοῦ δεῖ] Sub. λόγου. Alii ἀντὶ τοῦ πολλοῦ γε καὶ δεῖ, *multum abeſt, vt res ita ſe habeat.* WOLFIVS.

Ibid. Sic pag. 370. 1. et 404. 18. quod pag. 399. 10. exprimitur per ἀδ' ὀλίγου γε δεῖ, *multum abeſt*: vſitatiſſime πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Sed mirum eſt, vnde ἀδὲ πολλοῦ δεῖ, Locutio, vti videtur, Negatiua, tantundem valeret, ac Affirmatiua, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Non poſſum ſoluere hunc nodum, niſi aliter diſtinguendo, ἃ δέ. πολλοῦ δεῖ. *minime vero: multum abeſt.* Notandum enim

enim eſt, in omnibus iis locis, vbi haec phraſis inuenitur, ſemper praeire negatiuam ἀ, vnde repetitio eiusdem vehementius *negat*. Sic pag. 370. 1. *ου γαὲ ταῦτ' ἀντ' ἐκείνων γέγονεν. Ου δέ. πολλῶ δεῖ.* Quod eodem recidit, quo iſtud in *Midian.* pag. 524. 12. *ἔχει δ' ουχ ὅτω ταῦτα. ουδ' ἐγγύς.* MARKLAND.

350. 11. Reſcribendum videtur, *ἀ. πολλῶ γε δεῖ.* IVRIN.

17. *πρὸς τὴν ἐμὴν ἀπαγγελίαν ἐψηφίσατο ἡ βουλή.*] Ita lege. WOLFIVS.

Ibid. Recte, et vt Criticum decuit, noſter *Wolfius* *απαγγελιαν* pro *ἐπαγγελίαν* reuocauit, quod erat ex prelo *Aldino* et *Luteciano*. Cum *Wolfio*, *Bodl. Reg. α.* et *Harl.* Attamen *Vlpianum* video aliter ſentire. Interea *Wolfius* non eo acumine reddidit, quo reſtituit: *quod me* referente *factum eſt*. Nequaquam. Hoc enim erat iſtius hominis, cuius teſtimonio iam eſt vſurus, *τῶ γεάψαντος* ſcil. Iſtius enim erat *referre* ad Senatum, qui Decretum apud ſe habebat ſcriptum, paratumque, quod eorum ſuffragiis confirmari voluit — *et in acta referri*. Quod dicit hic *Demoſthenes*, eſt huiusmodi: *Profer S. Ctum, quod factum eſt eo tempore, vbi Ego* legationem renunciaui, *atque etiam hominis iſtius teſtimonium*, quo referente, factum eſt id S. Ctum. TAYLOR.

19. *ἵν' εἰδῆθ'.*] Verba ſic ordina: *ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ἐγὼ νῦν ἀφίεμαι τῶν πεπραγμένων*, ſc. *τοῖς συμπρέσβεσι, σιγήσας δὲ τότε.* WOLFIVS.

Ibid. Delendum vltimum iſtud *δὲ*. Vnde, et quare adderetur, obuium eſt. Praeceſſit nempe *δὲ τότε*: putabant igitur *δὲ νῦν* ſequi oportere. MARKLAND.

Ibid. Poſtulare videtur ſententia, vt reſcribamus, *δὲ τοτ' εσιγησα.* IVRIN.

350. 19. Cod. *Harl.* et aliquatenus *Lind.* et *Aug.* fauent interpretationi et notulae *Wolfii*: ὅτι ἐγὼ μὲν οὐ τότε σιγήσας, νῦν μεν ἀφίεμαι τῶν πεπραγμένων. Porro vltimum iſtud negatiuum neque agnoſcunt *Wolfii*, neque aliorum plurimorum Editiones. Primus, credo, inuexit *Benenatus*. TAYLOR.

21. κατηγόρεν.] Verbum augetur, non Praepoſitio: quamuis ἀγορεύω, non ἀγορέω, dicatur, vnde fit κατηγορέω. WOLFIVS.

Ibid. προεώρων.] *Ald.* habuit προωρώμην cum *Benenato*. Mecum *Regg.* α. β. δ. *Obſop. Ital. Askew.* TAYLOR.

25. Φησι.] Φησει rectius *Regg.* α. ε. *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

26. ἐδὲ Τιμαγόραν.] Hic legatus, Artaxerxe adorato, multis muneribus donatus eſt. Vide *Suidam*. WOLFIVS.

Ibid. De hoc Timagora vide *Plutarch.* in *Pelopida*, et in *Artaxerxe*. PALMER.

351. 10. ταύτης τῆς ἀτιμίας.] F. της αυτης ἀτιμίας. MARKLAND.

16. τῷ δὲ μηδὲν κ. τ. λ.] Sequitur δόξει κοινωνεῖν. Eſt Αντίπτωσις, ἀντὶ τῷ ὁ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνειδὼς — δόξει. Ac potius, lapſus memoriae, ex eo, quod anteceſſit, τῷ μὲν ἠδικηκότι σιγᾶν ἐξήρκει. Niſi forte ſit locus hic mendoſus. WOLFIVS.

Ibid. Sana non ſunt: ſed opinor, *Demoſthenem* ſcripſiſſe: τῷ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνειδότι δεινὸν, δεινον, εἰ σιγᾴη, πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δοξαι κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι. Non repugnabo tamen, ſi velis eiicere prius illud δεινόν. Vtcunque ſenſus erit: *Sonti ſatis erat tacere, at inſonti graue erat tacere, cum ex ipſo ſilentio futurum erat, vt videretur particeps culpae.* IVRIN.

18. δεινὸν.] δεινὸν εσται, εἰ σιγῴη — δοξειν (vel δοξαι) κοινωνεῖν. *Lambin.* Iam autem pro δεινον, εἰ σιγῴη,

γὼη, Cod. *Aug.* εισπει, εἰ σιγὼη. Forte, τῷ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνειδότι δεινὸν εἰη, εἰ σιγὼη, πονηρῶν — ἔργων δόξαι κοινωνεῖν, τῷ σιωπῆσαι. Vel fortaſſe, in hac inconſtantia ſcribendi, voces εἰ σιγὼη irrepſiſſe poterant ex marginali gloſſa τῦ τῷ σιωπῆσαι. Vtcunque verba ordinentur, ſenſus periodi eſt ſatis manifeſtus. TAYLOR.

351. 18. τῷ σιωπῆσαι.] F. κοινωνεῖν το σιωπῆσαι. MARKLAND.

22. ἦν γὰρ τῦτο πρῶτον.] F. το πρῶτον, vt p. 430. 16. καὶ τῦτ' ἔστι τῶν ἐγκλημάτων το πρῶτον.

26. δόξαι.] δοξη *Aug. Harl.* δοξει κ. ε. TAYLOR.

Ibid. ἅμα ἀκύειν.] ἅμα υμας ἀκύειν. MARKLAND.

Ibid. ἅμα ἀκύειν συνεβη *Ven. Harl.* Et in eorum priore etiam aliter, α ἀκύειν συνεβη: atque etiam ἀκύειν συνέβη, ſuppreſſo iſto ἅμα: Quae ſane varietas non eſt negligenda. TAYLOR.

pen. πρὸς δὲ τύτοις.] Malim πρὸς δη τύτοις. Alioqui erit ἀναντιπόδοτον. WOLFIVS.

352. 4. αὐτῷ.] αὐτω. Vid. pag. 364. 18. MARKLAND. χρήμαθ' εαυτω *Ital. Ven.* TAYLOR.

8. τινὸς.] Alii τεως, πάνθ' ὅσα βουλεσθε. WOLF.

Ibid. An μεχρι τινός? MARKLAND. Pro τινὸς Cod. *Reg.* η. habet τινας. TAYLOR.

17. Αλεῖς.] Ita Cod. *Aug.* Alii Αλεις, accentu ad penult. retracto: Αλεας legit *Harpocratio*, cum hunc locum laudat. Vide, quae dixit *Mauſſacus* de ea re, atque de hoc populo. TAYLOR.

19. ὑπὲρ.] περι *Lind.* et *Ven.* Quod rectius. Vti infra p. 353. 9. Vbi ſimiliter περι Codd. plurimorum auctoritatem habet, et locum habet in Textu, quem et hic quoque occupare debuit. TAYLOR.

20. Φωκέων ἢ Θεσπιέων.] Poſt recitatam epiſtolam Philippi, p. 353. 9. vbi eadem repetuntur, (et repeti

peti ſolent, quae praemittebantur: nam in vno loco praedicit, quae erant ab epiſtola exſpectanda, in altero admonet, ea euenisſe, quae praedixerat) in eo, inquam, loco, nihil reperimus de *Theſpienſibus*, verum verba Oratoris ſunt, περὶ Θηβαίων, ἢ Φωκέων, ἢ τῶν ἄλλων, ὃν ἕτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς, ἀδὲ γρύ. Plane vt in hoc loco, verbis iisdem. Et recte ſane. Nam in tota hac Tragoedia Theſpienſes ſecundarum tantum partium erant: primas vtique agebant Phocenſes et *Thebani*. Quibus, ſat ſcio, beneuolus lector poſtliminium dabit. Similiter peccatum eſt infra, pag. 373. 25. Vbi vide *Lambinum*. TAYLOR.

352. 21. ἀλλ' ἀδὲ μικρὸν.] Τὸ αλλ' παρέλκει ἐμφατικῶς. WOLFIVS.

pen. ἐβούλετο.] εβουλευετο *Regg.* α. δ. TAYLOR.

353. 1. ἔχητε.] εχοιτε *Harl. Reg.* α. TAYLOR.

2. τοῖς.] F. εν τοῖς, vt εν ἐπιστολῇ. MARKLAND.

3. τούτων ὄντων.] Forte, ενοντων τοῖς παρ' ἐκείνοις, ſc. λόγοις, ἢ ἔργοις. Alioqui duriuſcula fuerit Ellipſis. WOLFIVS.

Ibid. Idem alibi coniecerat, ως παρ' ἐκείνοις τούτων ὄντων. ενοντων quidem omnes fere ſcripti: *Ven. Harl. Cant. Bodl. Lind. Ital. Aug.* et *Regg.* α. ε. Quorum plerique των παρ' ἐκείνοις κ. τ. λ. Ad has voces τούτων ὄντων adnotatur in Exempl. *Altempſ.* ἴσ. τῶν πρέσβεων. TAYLOR.

4. καὶ σκοπεῖθ' ὅτι] Num ita ſe illa habent, vt ego expoſui. Malim, καὶ σκοπεῖτε, ει τοῦτον. WOLFIVS.

11. ἀδὲ γρύ.] Sic et *Ariſtophanes* [Plut. v. 17.] ἀντὶ τοῦ μηδὲ τολάχιστον προσέγραψε. WOLFIVS.

14. τούτους.] τοὺς πρεσβευτάς. WOLFIVS.

15. ἀνάξατος] αναστατος *Ven. Ask.* marg. *Benen. Ital. Obſop.* et MSS. *Manut.* et *Felician.* ſed praeter rem. »Ανάστατος,» inquit Vir longe celeberrimus

mus ad *Chariton. Aphrodis.* III. 7. „ferri poſſet, ſi non „de Ciuibus iam praeceſſiſſet ἐξελήλαντο. Quare ἀνά„ϛατος, vt in pag. 446. 8. legitur ἀνάϛατος χώρα, „praetulerim: vt apud *Sophocl. Trachin.* 244.» A contraria tamen parte omnino ſtat *Valeſius*, pag. *Animadu. ad Mauſſacum*, 212. Vbi contendit, Halum euerſam non fuiſſe, ſed traditam Pharſaliis, eiusque Incolas abductos et in ſeruitutem redactos. Tales vocari ſolere ἀναστάϛας multis et luculentis confirmat teſtimoniis Vir ille eruditiſſimus. Optauerim adductum eſſe vel vnicum ſaltem locum, vbi πόλις, Vrbs ipſa, aut χώρα, ἀναστατος dicitur. TAYLOR.

353. 21. ἀφαιρεθέντος.] Malim, etiam tacitis Exemplaribus, ὑφαιρεθέντος: quoniam fraude magis, quam vi, haec geri video. TAYLOR.

23. Plane delendum videtur γαρ. IVRIN. Vt in *Bodl.* deprehendi. TAYLOR.

Ibid. γράψας.] F. ἐγγράψας, vt pag. 356. 24. MARKLAND.

26. δὲ.] Abundat δὲ, vt in *Midian.* pag. 547. 6. Niſi hic legendum ἤδη, vt pag. 365. penult. Quod verius puto. MARKLAND. Vel δὴ cum emphaſi bene nota: γεγονυίας δὴ τῆς συμμαχίας — *is, conflata* demum *ea, quam dixi, ſocietate* — Atque ita video in *Bodl.* et *Ital.* Deſideratur quidem δὲ in *Harl. Lind.* et *Regg.* α. β. δ. ε. η. TAYLOR.

27. ἀδ' ὃ αὐτὸς ὑπέσχετο.] S. εἰδέναι. *Se neſcire, quidnam promiſerit.* Hoc eſt, negat, ſe quicquam eſſe pollicitum Athenienſibus. Hoc malo, quam, *negat, ſe ſcire id, quod vobis promiſit.* Videtur enim ad Philippum ὑποθετικῶς, non ad Demoſthenem ἀποφαντικῶς referendum. WOLFIVS.

Ibid. Wolfius, *neque quicquam promiſiſſe.* Minime ad mentem *Demoſthenis*, qui hunc in modum intelligendus eſt: *ait, ſe neſcire, qua in re vobis gratum facere*

facere poſſit, ne illud quidem excipiens, quod ipſe promiſerat. IVRIN.

353. 27. Diſtinguendum — *τί ἂν ποιῶν χαρίσαιτο. Οὐδ' ὃ αὐτὸς ὑπέσχετο; τοῦτο γὰρ ἤδει δηλονότι* etc. *neque ſcire ſe, qua re vobis gratificetur. Quid?* (inquit Orator indignabundus) neſciuit, *quod ipſe promiſerat? Fieri certe non poteſt, vt hoc neſciret, niſi vobis illuderet.* Par iſtud, et eiusdem caloris in *Leptin.* p. 506. 8. *μηδ' ἂν τοιοῦτοί τινες γένωνται, Λεπτίνη;* MARKLAND.

vlt. *ὅτος ἔγραψε*] *Πότερος, Φίλιππος, ἢ Αἰσχίνης;* WOLFIVS.

Ibid. Codd. complures, quaſi fere cauerent a *Wolfii* dubitatione, non *ὅτος*, ſed *ὅτως*, vel *ὅτω*. *ὅτι ὅτω τοτε ἔγραψε α. β. δ. Aug. Ven. ὅτι ταῦθ' ὅτω τοτε ἔγραψε Harl.* TAYLOR.

354. 2. *ἐνθένδε.*] Potius ita mecum: *λέγε μοι — αὐτὸ τοῦτο. Ἐνθένδε λέγε. Begin at this place.* Non enim totae literae Philippi iam perlectae erant, ſed earum particula. Sequitur enim, *ἐξ ἐπιστολῆς.* Simile occurrit in ea *Aeſchinis*, quae *c. Cteſiphontem* eſt, pag. 494. 1. cum particulam ex pſephiſmate excerpi et a Scriba legi voluit, *ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν τὸν κόμπον — ἐκ τοῦ ψηφίσματος, ἀνάγνωθι, καὶ τοῦ κλέμματος ἅψαι — Iſtud membrum decreti attinge, vbi continetur Fraus et Impoſtura hominis, caeteris omiſſis.* E contrario, vbi Scriba non excerperet, ſed totum continuo recitaret, ibi dicitur, *φέρε — τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου, καὶ λεγε εφεξης.* De Corona, p. 249. 6. Et dixerat paulo ſuperius, *περὶ πάντων ἐρῶ καθέκαστον εφεξης, καὶ ἐδὲν ἐκὼν παραλείψω.* Non tantum *iuxta ordinem et ſeriem*, quantum *continuo: perpetuo tenore: ab initio vsque ad finem.* TAYL.

8. *ἐὰν δ' ὑμεῖς λέγητε κ. τ. λ.*] Totam fere hanc periodum male vertit Interpres. Senſus eſt: *quod ſi vos eum certiorem feceritis*, ſc. quibus in rebus ciuitati gratum

gratum facere poſſit, *ſe ea facturum, quae ſibi nec pudori, nec dedecori, futura ſint, ad has excuſationes confugiens, vt etiam ſi vos animum inducatis ad aliquid proferendum et poſtulandum, hunc receptum ſibi relinquat.* IVRIN.

354. 9. αὐτῷ.] Scr. αὑτῳ, *ſibi.* MARKLAND.

10. κἂν ἄρα εἴπη τέ τι.] Sub. ὁ Φίλιππος. Sin τὸ εἴπητε vna vox numeri pluralis fuerit, pro, *et ipſe dixerit*, repone, *etſi ſane et dixeritis aliquid, et ad pollicendum adducti fueritis.* Sed prior ſententia magis mihi probatur. WOLFIVS.

Ibid. F. εἰπη τι, καὶ προαχθη υμιν ἐπαγγείλασθαι, etc. *Etiam ſi aliquid certi dicat, et eo procedat, vt polliceatur vobis*, etc. Vulgata eſt ab Interpolatione. Cum enim facili aberratione ſcriptum fuiſſet εἴπητέ τι, pro εἴπη τι, iam neceſſe erat, vt προαχθῇ mutaretur in προαχθῆτε, et ὑμῖν in ὑμεῖς. MARKLAND.

Ibid. Iuxta mentem et interpretationem Scholiaſtae, quem aliquoties iuuabit in conſilium adhibere, minima arte, aut fidiculis opus erit ad ſanum ſenſum ex his verbis eliciendum. Επαγγείλασθαι enim, vt pluribus oſtendi ad pag. 340. 11. aliquando eſt, *rogare*, aut *poſtulare.* Atque ita hic exponit *Vlpianus:* Επαγγείλασθαι] ἀντὶ τῦ αιτησαι. Vide ergo: *Philippus ait* (pene cum ſeruulo Terentiano): *Aliquid inuenite modo, Athenienſes, quod ametis: vtilitatem in ea re faciam vt cognoſcatis meam. Quod ſi vos ea oratione deliniti adducamini, vt aliquid ab eo re vera* peteretis, *protinus ſibi perfugium quaerit: vobis autem nihil niſi illud relictum — Quo promiſſa cadunt!* Et profecto cum exemplaribus, quae ſunt praeſtantiora, totam hanc periodum reformo: — εἰς ταύτας τὰς προφάσεις καταφευγει, ινα, κἂν ἄρα εἴπητέ τι, καὶ προαχθῆτε ὑμεῖς ἐπαγγείλασθαι, ἀναχώρησιν ἑαυτῳ καταλειπη. TAYLOR.

354. 13. παραχρῆμα — εὐθύς.] Haec nonnullis Gloſſam forte ſapere poſſe videantur: Mihi quidem emphaſin non mediocrem continere. Neque tamen interea ſignificationem habent plane identicam, vt bene expoſuit *Wolfius* in ſua interpretatione. TAYLOR.

15. εἰ μὴ Θεσπιαὶ — καὶ τὸ Θηβαίους — ἀφείλετο.] ἀντὶ τοῦ ἀφείλοντο. Retulit καθ' ὑπόζευξιν verbum ad poſtremam clauſulam. WOLFIVS.

21. πλέον εἶναι μηδέν.] *vt nec — quidquam proficerent.* WOLFIVS. Inficetiſſime, quod vnquam vidi. Dixi ad *Ariſtocrateam*, 642. 25. TAYLOR.

22. παρὰ τὸ προαισθέσθαι.] Legendum opinor παρά τι, vel διὰ τό. IVRIN. Minime. Τὸ παρὰ in hoc loco, vt frequenter, vim habet τοῦ διὰ. TAYLOR.

23. ὅτε ἔμελλεν.] Sc. ὁ Φίλιππος ταῦτα ποιήσειν. WOLFIVS.

24. ὅτ' ἤλπισεν ἐκεῖνος.] Sc. ὁ Αἰσχίνης. WOLFIVS. Ibid. Senſus et Lingua, opinor, volunt: ἀλλ' ὅτε ἔμελλεν αὐτος, (vel ἐκεινος) ὅτ' ἠβουλήθη ταῦτ', ὅτ' ἤλπισεν ἐκεῖνος. *Sed neque facturus erat ille* (ſc. Philippus), *neque haec voluit, nec ſperauit hic*, ſc. Aeſchines: ἔμελλε, nempe ποιήσειν. MARKLAND.

vlt. ἐσπαθᾶτο.] *Vlpiani* gloſſae, quae hic eſt melioris notae, coniunge *Etym. M.* 384. 44. *Harpocr.* et *Suid.* in v. Εσπαθᾶτο. Confer etiam Cl. *Albert.* ad 1. *Timoth.* V. 6. et Illuſtriſſ. *Ezech. Spanhéim.* ad *Ariſtoph. Nub.* v. 55. Cod. *Aug.* ſeruauit hocce ſcholiolum: ſc. ἐσπαθᾶτο] ὑφαίνετο, κατεσκευάζετο, κατεδαψελεύετο. l. κατεδαψιλευετο. TAYLOR.

355. 3. εἰδὼς, ὅτι ψεύδεται κ. τ. λ.] Eſt prolixa Επεμβολὴ, qualem et ſupra notaui. Απόδοσις prioris membri, ſiue προτάσεως, quae eſt, εἰδὼς, ὅτι ψεύδεται, ſequitur his verbis, ἐκ τούτων ὧν τεκμαιρόμενος [v. 10.] mutato participio, et addito ὧν. Huc illud *Ciceronis* II. *de Orat.* pertinere puto: *Quum Demoſthenis*

moſthenis ſpiritus eſſet anguſtior, tantum continenda anima in dicendo eſt aſſecutus, vt vna continuatione verborum, id quod eius ſcripta declarant, binae ei contentiones vocis et remiſſiones continerentur. Sed quis ſcit, an ita locutus ſit, vt ſcripſit? WOLFIVS.

355. 14. ταῦτα οὔτε οἶδα, οὔτε κοινωνῶ.] S. τούτων. Verba diuerſae Conſtructionis coniuncta eodem caſu. Nam τὸ κοινωνῶ Datiuo et Genitiuo fere iungitur, vt in *Ariſtogit.* μηδένα μηδενὸς τούτῳ κοινωνεῖν. Illud autem, κοινωνίαν κοινωνεῖν, communis Atticiſmus eſt, non propria verbi conſtructio. Mox v. 15. τραχέως δὲ, et v. 16. καὶ ὅπως γε, ὦ ἄνδρες. WOLFIVS.

15. τραχέως.] Pro ταχέως, τραχεως MS. Quam ego veram lectionem eſſe puto. Eſt enim referendum ad ſequens participium σχόντων, *aſpere, acerbe ferentibus vobis*, etc. Procliuis autem lapſus librarii fuit ex τραχέως in ταχέως, vnica omiſſa litera ρ. OBSOP. γρ. τραχεως marg. *Altemps. Ask.* TAYLOR.

pen. ἀκῦσαι μὲν γὰρ etc.] In tribus Editionibus Conuerſionis meae ſic legitur: *Hic enim orationis ordo perquam opportunus eſt.* Quae verba neſcio quomodo irrepſerint in eorum locum, quae ſunt in Graeco: *nam obiter quidem auditu ſane praeclarum eſt; ſed ſi quis* etc. Niſi forte in Veneta Editione *Feliciani*, quam nunc ad manum non habeo, ſcriptum fuit: αὕτη γὰρ ἡ τάξις τῷ λόγῳ πάνυ καλῶς ἔχει. Sic enim lego pro παγκάλως. Sed *Herungiana* vetus magis probatur. WOLFIVS. πανυ καλως plerique e noſtris. TAYL.

vlt. συλλογίσηται.] Ita recte repoſuit *Wolfius*, et coniecit *Lambinus*, pro συλλογήσηται Pariſienſium. *Vlpianus* enim modo: ἐκ τῶν χρόνων βέλεται συλλογισασθαι τὴν ἀπόδειξιν. TAYLOR.

356. 8. καὶ τοῖς ἐγγόνοις.] M. εκγονοις. Etſi non adeo multum intereſt. WOLFIVS.

356. 8. ἐγγόνοις *Benenatus*, et Editi: Codd. tamen α. δ. ε. *Ask. Lind. Obſop. Harl.* et MSS. *Felician.* vti maluit *Wolfius*. Ita exaratur infra pag. 358. 12. et 25. 368. 21. 440. 24. Ita etiam in Orat. *c. Neaer. c. Macartat. Philipp.* II. *De Corona*, et *Epiſt. Philipp.* Vide Cl. *D'Oruillium* ad *Chariton. Aphrodis.* pag. 209. TAYLOR.

18. αὐτὰ.] Forte, αυτο. S. τὸ πρᾶγμα, ἢ αυτην, τὴν παράδοσιν τῷ ἱερῷ τοῖς Αμφικτύοσι. WOLF.

Ibid. ταυτα *Ven. Ital. Regg. α. ζ. Lind. Harl.* TAYL.

21. καὶ προησθ.] *Ven.* ε προησθημένων. Quod non temere ſcriptum, aut caſu excidiſſe a Librario exiſtimo, veruntamen non admitto eſſe a *Demoſthene*. TAYL.

Ibid. ἐδενὸς — πλὴν — Θηβαίων.] Paulo poſt ἐ γὰρ ἦσαν αὐτόθι πλὴν Θηβαῖοι. Sic fere τὸ πλὴν cum antecedente caſu conſentit. WOLFIVS.

23. εὐφημότατ' ἀνθρώπων.] ἀντὶ τῷ πάντων εὐφημότατα. WOLFIVS.

Ibid. *Lambinus* auguratur, εὐφημότατα ανθρωποις τότοις παραδῦναι γέγραφε. Atque adiuuatur in ea coniectura, auctoritate Cod. *Lind.* TAYLOR.

26. ἀλλ' ἐδὲ κ. τ. λ.] Vide, annon praeſtet haec lectio e plurimis MSS. conſarcinata? ἀλλ' ε συγκαλέσαι δε εδει τὲς Αμφικτύονας; *Verum nonne oportuit conuocare ſaltem Amphictyonas?* Deinde ἐδ' ἐπισχεῖν —; ἐδὲ βοηθεῖν Πρόξενον —; ἐδ' ἐξιέναι Αθηναίες; ἐδὲ τοιῦτον ἐδέν. *Ne minimum horum omnium.* TAYLOR.

vlt. καίτοι.] Hoc, et quae ſequuntur verba, ſunt verba Aduerſarii, qui hac ratione ſe tueri conatur. *Atqui* (dicet ſc. Aeſchines) *literas binas miſit Philippus, quae vocarent vos.* Hucusque ille. Punge igitur ad iſta verba. Deinde regerit *Demoſthenes*: Οὐχ ἵνα ἐξέλθοιτε. πώμαλα. In ea fere mente eſt *Vlpianus* quoque, quem praeterea conſulere de voce πώμαλα operae erit pretium, vt conferantur ea, quae illic habet,

bet, cum iis, quae protulere de iſta voce *Suidas*, *Harpocratio*, *Magiſter*, etc. ad hunc locum *Demoſthenis* reſpicientes. TAYLOR.

357. 7. ἀλλ' ἵνα ἐβέλεσθε.] ἀλλ' ἰν' α ἐβέλεσθε. WOLFIVS.

10. ἐπέχοντες.] Iudicii plena ſunt, quae habet, ſiue *Budaeus* ſit, ſiue *H. Stephanus*, *Theſ. Gr.* Tom. I. col. 1336. Igitur exſcribo. »επανεχοντες habet In»terpres *Demoſthenis*, et in MSto ſic legimus, licet »in vulgatis επεχοντες legatur. Επανέχοντες enim »dixit, ἀντὶ τῦ θαῤῥῦντες, ἐμμένοντες, ἐπαναπαυό»μενοι, ἰσχυριζόμενοι, ςηριζόμενοι, ςέργοντες, incum»bentes, acquieſcentes.» επανεχοντες *Cant. Bodl. Aug. Ital.* cum *Lutecianis*. TAYLOR.

11. ἅπαντες.] F. απαντων. pag. 358. 15. MARKL. απαντας *Ven. Bodl. Ital.* απαντα *Reg.* α. cum *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

15. τύτοις — προσῆκεν.] Sc. Αἰσχίνῃ καὶ Φιλοκράτει. An τύτοις συνεπεῖν? S. τοῖς ὑπὸ Φιλίππυ ἐπεςαλμένοις. Mox [v. 16.] verba ſic ordina: καὶ προσῆκε τύτοις γράφειν, τὸν Πρόξενον βοηθεῖν εὐθέως. S. τοῖς Φωκεῦσι, pro ὅπως ὁ Πρόξενος βοηθῇ. WOLFIVS.

16. ἐπεξέλθοιτε.] Omnino εξελθοιτε cum *Ven.* et *Reg.* α. vel εξελθητε, vti *Harl.* et *Ital.* Ratio patebit ex *Wolfii* Interpretatione. TAYLOR.

23. ἐπείθοντο.] Forte επυθοντο a Πυνθάνομαι, vt paulo poſt. Τὰ παρ' ὑμῶν, id eſt, τὰ ὑμέτερα ψηφίσματα, τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνεγνωσμένα. Poſt [v. 24.] τὴν απαγγελιαν. WOLFIVS.

Ibid. επυθοντο omnium fere Codd. eſt. Alterum ſolummodo venerat ex incuria Typothetae. Proxime autem, *Obſopoei* quidem Cod. cum *Wolfio* conſentit, απαγγελιαν tamen retinent plures. Alibi meam expoſui ſententiam. TAYLOR.

357. pen. νῦν ἔχοντες.] Haec interrogatiue bene legi possunt. vt et ista mox, ἦσαν ἄλλοι — ὤοντο; et, ἀλλὰ καὶ εἰρήνην; MARKLAND.

358. 5. ἀμύνασθαι.] F. ἀμυνεσθαι. MARKL. Ita *Ven. Harl.* et *Lutetiani* Codd. α. ζ. TAYLOR.

7. τὸ, τὸν Φ | τὸ ὑπάρχειν αὐτοῖς, τουτέστιν, ὅτι δυνατόν ἐστι τὸν Φίλιππον πεισθῆναι, ὅπως ἂν αὐτοὺς σώσῃ. WOLFIVS.

Ibid. Lego υπαρξειν αυτοις, *fuum fore*: vt pag. 377. 10. pag. 384. 25. Alibi plenius dicitur, ὑπάρχειν φίλον τινὶ, pag. 383. 10. pag. 384. 20. MARKL.

Ibid. Lego τὸν Φίλιππον φίλον ὑπάρχειν (vel υπαρξειν potius) αὐτοῖς πεισθῆναι. Nam vox ista post Φίλιππον facile excidere potuit, Scriba properante, vel dormitante. TAYLOR.

18. ἀθάνατον.] Pessime haec ad hunc vsque diem intelligebantur. Nec tamen laborant, nisi mala interpunctione. Αθάνατον oportet non ad vocem εἰρήνην, vt vulgo solet fieri, sed ad αἰσχύνην accommodari. Lege itaque: τὸ γὰρ πρὸς ἄνδρα θνητὸν — γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον συνθέσθαι τὴν κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην κ. τ. λ. *Vos, vbi cum viro* mortali *pacem deterneretis*, immortale *ciuitatis vestrae opprobrium paciſci* — πῶς ἐχὶ πάνδεινόν ἐστι; confirmat hoc vis et vehementia totius periodi. TAYLOR.

359. 3. τὰς χρόνους λογισμοὺς.] Calculus hic lectorem meum non morabitur, si subnectam Calendarii Attici particulam, resque a *Demosthene* relatas, in ea quasi tabella pictas.

I. Πρώτη Ισαμένου.
II. Δευτέρα.
III. Τρίτη.
IV. Τετάρτη.
V. Πέμπτη.
VI. Ἕκτη.

VII. Ἑβδό-

VII. Εβδόμη.
VIII. Ογδόη.
IX. Ενάτη.
X. Δεκάτη.
XI. Πρώτη Μεσῶντος, vel ἐπὶ Δέκα.
XII. Δευτέρα.
XIII. Τρίτη. Reuerſi Athenas Legati. *Demoſth.* v. 9.
XIV. Τετάρτη.
XV. Πέμπτη.
XVI. Εκτη. Senatus habitus. v. 16. Renunciatur Legatio.
XVII. Εβδόμη.
XVIII. Ογδόη.
XIX. Ενάτη.
XX. Εἰκάς. Hoc die ponit *Demoſthenes* decreta Athenienſium renunciari potuiſſe Phocenſibus. v. 22.
XXI. Δεκάτη Φθίνοντος.
XXII. Ενάτη.
XXIII. Ογδόη. Foedus. Interitus Phocenſium. v. 25.
XXIV. Εβδόμη.
XXV. Εκτη.
XXVI. Πέμπτη.
XXVII. Τετάρτη. Senatus in Piraeo. Auditur Athenis Clades Phocenſium. v. 27.
XXVIII. Τρίτη.
XXIX. Δευτέρα.
XXX. Ενη καὶ Νέα.

Vir doctiſſimus *Vincent. Contarenus* huic rei impendit *Variar.* ſuarum *Lectionum* Cap. XVII. quem iuuabit conſulere, cum ob rationes temporis probe ſubductas, tum quod hiſtoriam huius Orationis in initio Capitis breuiter et luculente deſcribit. Adde eruditiſſimum Virum, *Edoard. Corſinium* in *Faſtis Attic.* Diſſert. II. n. XV. TAYLOR.

359. 8. *τρεῖς μῆνας ὅλους.*] Ita infra pag. 390. 22. *τρεῖς μῆνας ολους ἀποδημήσαντες.* Et *De Cor.* 235. 21. *οἱ χρησοὶ πρέσβεις ἔτοι καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ολους μῆνας.* Quod ſi, vt certiſſime conſtat, peregre profecti ſint Legati poſt diem tertium *Munychionis*, (ſit v. g. *Martius* Menſis. Et ita eſt praeterpropter) redierunt die 13. *Scirrhophorionis*, (vel *Maii*) errat Noſter in calculo. Sed in his rebus non exſpectamus rigorem ſupputationis: licet Vox ὅλος, *totos*, id exſpectare permittat. Sufficit, ſi fuerit bimeſtre ſpatium, *et quod excurrit.* Venia ea facile conceditur, praeſertim ſi amplificandi ſtudio id ab Oratore dicitur. Vid. *Contaren.* l. c. TAYLOR.

10. *τρίτῃ ἐπὶ δέκα.*] Ita edidimus, moti auctoritate *Bodl.* et *Reg. α.* non *δεκάτῃ*, vt alii repraeſentant. Modo dixerat, eadem ratione, *ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα*: quanquam et ibi obtinet apud vetuſta quaedam exemplaria, vti *β. ε. ἐνάτῃ ἐπὶ δεκάτῃ.* Sed corrupte, vt arbitror, et contra communem vſum ſcribendi. Et ſimiliter infra v. 16. *τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δεκάτῃ* Codd. *β. δ. ε.* TAYLOR.

18. *πεμπταῖα.*] *τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῖς Φωκεῦσιν ἀπηγγέλθαι.* Poſt [365. 1.] dicet *πέντε γεγόνασιν ἡμέραι μόναι, ἐν αἷς ἔτος ἀπήγγελε τὰ ψευδῆ, ὑμεῖς ἐπιστεύσατε, οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο, ἐνέδωκαν ἑαυτὰς, ἀπώλοντο.* Sic autem numerabis 16. 17. 18. 19. 20. WOLFIVS.

20. *καὶ ἦν αὐτοῖς.*] Verba ſic ordina: *καὶ ἦν ἐπιμελὲς αὐτοῖς εἰδέναι, καὶ τί ἀπαγγελοῦσιν ἔτοι, καὶ τί ὑμεῖς ψηφιεῖσθε.* WOLFIVS.

24. *ὑστέρα τοίνυν δεκάτῃ.*] Non ea, quam *εἰκάδα* modo dixit, ſed a tempore habitae Concionis. Retro autem numerat Demoſthenes, (vt opinor) vt oſtendat, breuiſſimum tempus interceſſiſſe inter pollicitationes Aeſchinis, et Phocenſe excidium. WOLFIVS.

359. 24.

359. 24. Minime gentium. Progreditur noſter in numerando ea, quae euenerunt poſt diem vigeſimum. Id quod fiebat apud Athenienſes ordine retrogrado. Quod quanquam plurimis notum eſt, non tamen grauabor verba *Vlpiani* ad hunc locum exſcribere. Εἶτα, id eſt, poſt diem vigeſimum, λοιπὸν ἐκ τῆς πρώτης καὶ εἰκάδος ἐξ ὑποστροφῆς λέγοντες τὴν πρώτην εἰκάδα, (corrige τὴν πρώτην καὶ εἰκάδα), δεκάτην, καὶ τὴν δευτέραν (iterum corrige), ἐνάτην, καὶ τὴν τρίτην εἰκάδα (iterum) ὀγδόην, καὶ ὁμοίως ἕτως ἕως τῆς τριακάδος. Iam ab hoc computo recens ita *Demoſthenem* eris interpretaturus. *Scirrhophorionis dies vigeſimus: Poſtridie vigeſimus primus*, (Attico computo, δεκάτη ſc. μηνὸς Φθίνοντος, curſu retrogrado) *deinde vigeſimus ſecundus, tertius: eo die factum eſt foedus.* Concordat Interpretatio Etruſca: *A' venti adunque pogniamo — Seguono poi i vent'uno, i ventidua, i ventitre.* Et ſimiliter in ſequentibus. Miror, haec tam protrita non vidiſſe *Wolfium.* Et qui haec non viderit, nae ille de tota hac ſupputatione et calculo *Demoſthenis* nihil omnino intelliget. Ergo v. 27. τετράδι Φθίνοντος Tu interpreteris *die menſis vigeſimo ſeptimo*: non *decimo quarto.* et p. 360. 4. ὀγδόη. ἑβδόμη ἕκτη. πέμπτη. τετρὰς, ita exponens: *Dies Scirrhophorionis vigeſimus tertius — quartus — quintus — ſextus — ſeptimus*, vel, τετρὰς Φθίνοντος. Interuallum nimirum dierum quinque, quo ſane vtrinque contigit, vt et ea, quae Athenis geſta eſſent, reſcirent Phocenſes, et quae in Phocide, renunciarentur Athenis. TAYLOR.

25. ταύτη ἐγίγνοντο αἱ σπονδαὶ.] Sub. τῶν Φωκέων πρὸς Φίλιππον τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν Ἀθήνησιν ἐκκλησίαν, hoc eſt, 24. Maii, qui eſt ἡ τετρὰς Φθίνοντος, vel, ἡ τετάρτη ἐπὶ εἰκάδι, vel, ἡ ἑβδόμη Φθίνοντος. Sin a tempore ſupputes, quo Phocenſes Athenienſem Concionem cognouerunt, decimus inde

dies erit 30. Maii, nonus, 29. octauus, 28. Ego dubitationem meam fateor. WOLFIVS.

359. 25. Qui ea legerit, quae modo adnotaui, eum de hoc loco *dubitare* non sinam. TAYLOR.

27. τῷ τοῦτο δῆλον;] ἀντὶ τοῦ τίνι σημείῳ. WOLF.

Ibid. τῇ τετράδι φθίνοντος.] τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ Σκιροφοριῶνος. Τετρὰς hic non significat quartam lunam, de qua Prouerbium, τῇ τετράδι γεγονέναι, sed simpliciter, τὴν τετάρτην μετὰ τὴν εἰκάδα, nisi forte a trigesimo die mensis sit retro numerandum. Ita cadet ἡ τετρὰς in 27. Maii, nec erit ἡ τετάρτη φθίνοντος. Fuit et ἡ τετρὰς ἱσαμένου, Mercurio sacra, id est, quartus cuiusque mensis dies, seu pridie Nonas. Nomina illa Decuriarum Mensis, ἱσαμένου — μεσοῦντος — φθίνοντος, ἀπιόντος, ἢ λήγοντος satis nota sunt. *Vlpiani* autem huius loci Enarratio corrupta, et Supputatio haec obscura est, quod non satis constat, mihi quidem, vnde, aut cur, ordiatur ad hunc modum. Qua de ratione etiam in Orat. περὶ Συμμοριῶν sum conquestus. καὶ ἴσως πανέργημά τι ἐητορικὸν τῇ συγχύσει τῶν ἀριθμῶν ἐμβωλεύει. WOLFIVS.

28. ἐν Πειραιεῖ.] Alias ἡ Πνὺξ locus Concionum fuit. Nunc in Piraeo portu, a quo vtique naualia non longe abfuerunt. WOLFIVS.

360. 4. ὀγδόη τοίνυν.] S. φθίνοντος. Hoc est, 23. 24. 25. 26. WOLFIVS. Aliquando expergiscitur bonus Homo, et ad se redit. TAYLOR.

5. τετρὰς.] Si τετάρτη φθίνοντος, est 27. Sin τετρὰς, ἢ τετάρτη ἐπὶ εἰκάδι, 24. WOLFIVS.

Ibid. αὐτὸ.] Sc. τὸ πρᾶγμα. *Res ipsa conuenit.* Plene in *Midiana*, p. 517. 15. ὡς αὐτο το πραγμα μαρτυρεῖ. Vel τὸ ἔργον, vt in *Timocratea*, p. 705. 4. MARKLAND.

Ibid. *Lambinus*, deleta praepositione, legit, αὐτὸ συμβαίνει ταύτην εἶναι πέμπτην. Quod non improbo,

probo, et confirmat, quod in ſuperioribus admonebam, ſcil. *Perinde eſt: vtrinque euenit, τὸ αὐτὸ συμβαίνει*, vtrum a Phocide Athenas, an ab Athenis Phocida nuncietur. TAYLOR.

360. 11. *σπείσασθαι.*] S. *τὰς Φωκέας.* Mox [v. 19.] *Συμμαχία Αθηναίων καὶ Φωκέων.* WOLFIVS.

Ibid. *πεισασθαι* habent Editi praeter *Pariſienſes.* Vbi renouari voluit *Lambinus.* Rectius manuſcripti noſtri, vt edidimus. TAYLOR.

18. *τάτες.*] Cod. *Ven.* habet *διὰ τετων τοῖς θεοῖς ἐχθρων.* TAYLOR.

19. *Συμμαχια κ. τ. λ.*] Pro *Συμμαχία Θηβαίων καὶ Φωκέων*, in noſtro *Αθηναίων καὶ Φωκέων* erat. Atque ita legendum eſſe ſuperiora et antecedentia verba confirmant. OBSOP.

Ibid. *Θηβαίων* quoque *Ald. Herwag.* aliique. Sed Editiones, quae rite procurabantur, vt oportebat, et Codd. nonnulli, inter quos *Altemps.* et *Askew.* In Codd. *α. δ. Aug. Harl.* deſunt verba *Αθηναίων καὶ*, et exaratur ſolummodo *Συμμαχία Φωκέων.* Quod eſt inhoneſtum. Caeterum multas turbas dederunt propter ſimilitudinem voces *Θηβαίων* et *Αθηναίων.* Nam prima litera abraſa in hac poſteriore voce, non multum abludunt. Notaui et confirmaui pluribus ad *Leptineam* pag. 489. 10. Et iuuabit quoque adiicere, quae produxit Cl. *Valeſius* ad pag. 155. *Harpocrationis.* TAYL.

pen. *παρόντων.*] F. *απαντων*, vt p. 362. 20. *καὶ ἑδενὶ τῶν απαντων ἄλλῳ γεγονός.* MARKLAND.

Ibid. Feliciſſime. *παντων* Cod. *Reg. α.* TAYL.

361. 4. *πρὸς τᾶτον κ. τ. λ.*] Voces iſtae *πρὸς τᾶτον* (vel cum nonnullis *πρὸς τᾶτο*) *πάντ' ἐσκόπουν*, deſunt in Codd. *Regg. α. ε.* et in *Harleiano* noſtro. Et profecto melius abſunt. Eas natas eſſe arbitror a ſequentibus, quae in *Veneto* exemplari ita leguntur, *πρὸς τᾶτον πάντες ἐποιᾶντο.* TAYLOR.

361. 6.

361. 6. *τί ἔπαθον.*] Excidii Phocenſium deſcriptionem vide apud *Diodorum*, folio Graeco 542. WOLFIVS.

Ibid. *οια πιςεύσαντες, οια ἔπαθον* Codd. *α. δ. Aug.* Sed *Ven. τινα — τινα.* Et ſimiliter *Ital.* in poſteriore ſaltem membro. TAYLOR.

9. *Δόγμα.*] Lege *Δογματα.* Supra, p. 360. 16. et p. 361. 18. MARKLAND.

11. *ὑμῶν.*] F. *ημων*, vt p. 362. 15. MARKLAND.

Ibid. Ita a *Benenato* excudebatur. *υμων α. ζ.* TAYLOR.

12. *ἐδ' ἐν τῷ πρόσθεν.*] *χρονῳ* lege. WOLFIVS.

15. *προεςάναι.*] *εμπροσθεν ςηναι Ven.* Quod eſt profecto gloſſae ſimillimum. TAYLOR.

26. *ἐναντίαν — ψῆφον.*] Thebani, victis ad Aegoſpotamos Athenienſibus, in Concilio pronunciarunt, Athenas delendas eſſe, et Atticam paſcuis ouium aſſignandam. Quibus aduerſatos fuiſſe Phocenſes hic tradit Demoſthenes, cum nec Lacedaemonii committendum cenſerent, *τὴν Ἑλλάδα ἑτερόφθαλμον γίνεσθαι.* WOLFIVS.

27. *ὑπὲρ ἀνδραποδισμῶ προτεθεισαν* lege. WOLFIVS.

Ibid. Recte. Nam *προεσεθεισαν*, quod exibat e prelo *Benenati*, aliorumque, erat a mala manu. Sinceriorem lectionem agnoſcit Cod. *Paris. α.* item *Bodl.* et MSS. *Felician.* Recte etiam *Vlpianus* noſter, dum hiſtoriam huius loci enarrat: *Κρατήσαντες — οἱ Λακεδαιμόνιοι — προεθεντο ψῆφον περὶ τῶν Αθηναίων.* Non potuit melius. Dixi liberius de hoc errore Codicum facillimo, ad *Lyſiam*, Orat. I. pag. 23. Not. 50. et ad *Timocrateam* pag. 715. 13. TAYLOR.

362. 2. *περὶ τῦ τῶν.*] [Ita *Aldus.*] M. *Περὶ των τῦ τῶν*: ac potius, quia moleſta eſt tot articulorum repetitio, *περὶ τῶν τῦ Φωκέων ὀλέθρυ αἰτίων.* WOLF.

362. 2.

362. 2. Satius cum *Harl.* περὶ τῶν αἰτίων τοῦ (non τῆς, vt MS.) τῶν Φωκέων ὀλέθρου. TAYLOR.

Ibid. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι κ. τ. λ.] Dubitatio hic ſubit, referendumne ſit τὸ καθαρὸς ad homicidii crimen, quod quidem nullum futurum videtur in poena proditorum: an ad crimen perfidiae et ingratitudinis, quo ſpectare videntur et praecedentia et ſubſequentia. Nempe proditionis crimine primum legati, deinde ciuitas ipſa teneri videbatur, niſi vindicaret. Tu, ſi ita ſentias, reſcribe, καθαρὸς οὐκ ἔσεσθαι, vel, ſi malis, οὐκ ἂν καταλεύσαντας, vel etiam, οὐ κἂν καταλεύσαντας. IVRIN.

5. τίς.] Editi omnes ante *Wolfium*, et manuſcripti quoque, μᾶλλον δὲ, εἰ τις ἐστὶν ὑπερβολή. Et tum deeſſe aliquid ſuſpicarer poſt τούτου, hoc pacto: πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, μᾶλλον δὲ, εἴ τις ἐστὶν ὑπερβολὴ τούτου, πως οὐκ ασεβεστατον; vel aliquid ſimile. TAYL.

19. καὶ οὐδενὶ τῶν ἁπάντων ἄλλῳ γεγονὸς lege. WOLFIVS. αλλο enim plurimi: et in aliis prorſus deerat. TAYLOR.

23. ἃ ὑπὲρ ὧν.] Alterum horum ex margine eſſe opinor: et vltimum potius, nempe ὑπὲρ ὧν. Ita primitus, εἴγε ἃ αὐτὸς Φίλιππος — οὐκ ἐτόλμα ψεύσασθαι. Aliquis deinde explicauit ἃ ὑπὲρ ὧν. Sequiores vtrumque admiſerunt. MARKLAND.

Ibid. E noſtris, pro εἴγε, οιγε, et nonnulli, οιγε ἃ Φίλιππος, caeteris neglectis. Cod. *Reg.* α. εἴγε ὑπὲρ ὧν, omiſſo praenomine. In pluribus, εἴγε ἃ ὑπὲρ αυτου Φίλιππος — οὐκ ἐτόλμα ψεύσασθαι. TAYLOR.

26. γράψαι.] Conſtantius exarari in MSS. video εγραψεν. ἔτ' εἰς ἐπιστολὴν, vel, abiecta praepoſitione, ἔτ' ἐπιστολὴν εγραψεν ὐδεμίαν. Ita plurimi. TAYLOR.

28. καὶ ὁ μὲν Αντίπατρος κ. τ. λ.] Reſtituendum eſt καὶ εἰγε ὁ μὲν Α. Aut ea vox ſaltem ſubintelligenda eſt. Vno enim ſpiritu, vno tenore orationis dixit *Demo-*

Demoſthenes: πῶς γὰρ — εἴγε αὐτὸς Φίλιππος — καὶ εἰγε ὁ μὲν Αντίπατρος κ. τ. λ. Quo admiſſo, Interrogationis nota recte adponetur clauſulae orationis, ad vocem *ὑπέσησαν*, pag. 363. 6. TAYLOR.

363. 2. *Αθηναίων*] *Αθηναῖοι Ven. Lind.* MSS. *Ald. Manut.* et *Felic. οἱ δὲ Αθηναιοι, οι τῆς κ. τ. λ. Aug. Regg. α. ε.* et *Harleianus* quoque a manu prima, vt videtur. Sero, id eſt, manu multo recentiori, *οἱ δ' Αθηναίων, οἱ* — Credo articulum huic occaſioni deberi, ſc. quod, cum in aliis *Αθηναίων*, in aliis *Αθηναῖοι*, exaratum erat, repeti coepit *οἱ* poſt vtrumque, ſiue *Αθηναίων* ſcripſerint, ſiue *Αθηναῖοι*: Nempe varietate

οι

ſupra adſcripta *Αθηναιων*. TAYLOR.

5. *βίον.*] *χρονον* Cod. *α.* et *Aug.* Itidem *Harleianus* noſter; qui et *βίον* habet inter lineas, pro varia lectione. TAYLOR.

10. *λέγε.*] Praetulerim *λαβε* Codicum praeſtantiorum, ſc. *Reg. α. Harl.* et *Aug.* propter *ἀνάγνωθι*, quod eſt tantundem. Sed ſequitur etiam *λαβών*. Quis haec expediet? TAYLOR.

18. *ἐξηγεῖτο.*] *Demoſthenes ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνε· Αὐτὸς ἐξηγεῖτο τὸν νόμον τῷ κήρυκι, ἀντὶ τῦ ὑπηγόρευεν.* Priſcian. col. 1182. TAYLOR.

364. 6. *ἢ ὅ, τι.*] Cum nonnullos, immo plurimos, Codd. vidi, vt *Ven. Lind. Harl. Ital. Obſop. Aug.* conſtanter inſinuare *ως* ante *ὅ, τι*, ſcil. *ἢ ὡς, ὅ, τι* (*Ask.* quidem *ὡς ὅτι* pro *ἢ ὅτι*) arbitrabar hoc non temere aut inconſulto factum: et iudicabam protinus, aliquid latere, *ἢ ὡς ἀσεβεῖς εἰσιν, ἢ ὡς* *** Quid eſſet interea, quod latebat, hoc eruere deſperabam, cum Codd. de ea re prorſus tacuerunt. Ecce mihi praeſto fuit ex inſperato *Vlpianus*, cuius ſcholion adhibere lectorem meum admoneo: nam ad totius huiuſce loci illuſtrationem multum conferet; praecipue autem eam medi-

medicinam adferet, quam memoraui. Ecce enim: *Φωκέων κατηγορεῖ, διότι — Πρόξενον — ὃ προσεδέξαντο, καταλυσιν τῶν πόλεων ὑποπτεύσαντες, ἐντεῦθεν πονηρους Φωκέας ἐκάλεσεν· ασεβεις δὲ, ὅτι — τὰς μυστηριώδεις σπονδὰς ὃν ἐδέξαντο — ὅθεν αὐτὸς καὶ ἀσεβεῖς ὠνόμασεν.* Lege ergo in Textu, *ἢ ὡς ἀσεβεῖς εἰσιν, ἢ ὡς πονηροι, ἢ ὅ, τι ἂν δήποτε αὐτῶν κατηγορῇ.* TAYLOR.

364. 9. *ὥς τίς φησιν; Αἰσχίνης αὐτός.*] Est haec Subiectio. *Quis hoc dicit? Aeschines ipse.* *ὃν ὑπεδέξαντο* v. 11. lege. S. *οἱ Φωκεῖς.* WOLFIVS.

Ibid. Legitur in Cod. *Vaticano*, vti discimus ex marg. Exemplaris *Altemps.* *ὥς πῦ φησὶν Αἰσχίνης ἑτοσί.* Plurimi item Codd. *ὡς που φησιν.* Tum ista *Wolfiana* distinctione nihil opus erit. TAYLOR.

11. *ὑπεδέξαντο.*] *Ald.* *ὑπεδέξατο.* *ἀπεδέξατο* Cod. ζ. Sed restituerunt *Obsop. Altemps. Ask.* et alii. TAYLOR.

13. *ἂν.*] Inserui auctoritate Codd. *Paris. Obsop.* et *Ask.* *ἴσ. ἂν ἅτως ὀρθῶς*, sc. *οὐ σωθησονται Φωκεῖς.* Ita marg. *Altemps.* TAYLOR.

17. *πεπεράξεσθαι.*] Dele istud punctum, quod per incuriam irrepsit post hanc vocem. Verba haec adducit *Priscianus*, col. 1185. ordine inuerso, *δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν ταῦτα πεπεράξεσθαι.* TAYLOR.

18. *διὰ ταῦτα.*] *καὶ διὰ ταῦτα Aug. Harl.* cum *Benenato.* TAYLOR.

22. *ὡς πονηροὶ.*] *ὡς πονηρων* legendum. Spectat enim praecedentem genitiuum *Φωκέων.* OBSOP. Ita MSS. *Felic.* et *Man.* Ita Exemplar D. *Askew.* TAYL.

23. *ἀρετήν.*] Adde *αυτων* ex Editt. *Ald.* et *Lutet.* et exemplaribus probatissimis *Ven. Harl. Aug.* TAYLOR.

24. *Εὐβοέας τουτουσὶ.*] *Euboeenses hos*, vel *istos.* Demonstratiue: licet istud, de quo Sermo tunc fit, non

non *adſit*. Qui Graecis eſt vſus Pronominis ὅτος, de re aliqua omnibus bene *nota*. Sic p. 401. 16. ἤρετο Σάτυρον τουτονι, *Satyrum* HVNC *interrogauit*. Satyrus non tunc *aderat*: vide quae ſequuntur. Ita, pag. 411. 10 Πυθοκλέα τουτονι, et p. 412. 18. Φίλιππον τουτονι, et paſſim in hac ipſa Oratione. Vnde explicandus locus iſte in *Leptinea*, p. 480. 8. de Chabria: εἶλε δὲ τῶν νήσων τουτων τὰς πολλὰς: *harum* vel *iſtarum inſularum pleraſque*, ſcil. quas omnes nouiſtis: de quibus Inſulis vide Cl. *Taylorum* ad *Marmor Sanduicenſe*. Aliud agebam, cum vocem τούτων ibi delendam putaui, immemor exemplorum huiuſce rei plurium, quae antea dederam ad *Max. Tyrium*, Diſſert. XXIII. p. 694. Ed. Lond. A Graecis mutuati ſunt Latini eundem morem loquendi in prononiine *Hic*. MARKLAND.

365. 3. ἐπύθοντο.] επειθοντο *Lambinus*: forte propter pag. 360. 13. Sed omnino praeter rem. Flagitat locus, vt intelligatur de iis rebus, quae geſtae erant Athenis, et quas Phocenſes *reſciuerunt*. Confer pag. 359. per totam: Vbi, inter alia dicitur, εἰκὰς, ἢ τίθεμεν πυθεσθαι τὰς Φωκέας τὰ παρ' ὑμῶν. Sin alium exſpectet Lector meus fideiuſſorem, praeſtabo. Ecce enim *Suidas*: πυνθανεσθαι — ἐπὶ τῶ ακουειν — Δημοσθένης ἐν τῶ περὶ τῆς Παραπρεσβείας. Οὗτος ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ· ὑμεῖς ἐπιστεύσατε· οἱ Φωκεῖς επυθοντο. TAYLOR.

5. πᾶτα ἀπάτη.] F. πᾶσ' η ἀπάτη, vt p. 443. 23. τὴν ἀπάτην ὅλην. MARKLAND.

7. διὰ.] μετα omnes fere: *Ven. Bodl. Lind. Obſop. Aug. Ital. Harl. Ask.* cum *Regg.* duobus β. et δ. TAYLOR.

8. τὸς] Λ. μετεπέμπετο.] Clam cum Phocenſibus coniunctos fuiſſe Lacedaemonios tradit *Diodorus*. WOLFIVS.

365. 11.

365. 11. Φύλας.] Reſtitue Πύλας. Menda eſt operarum, quam neglexi. TAYLOR.

20. Αν τοίνυν κ. τ. λ.] Vid. *Hermog. de Inuent.* pag. 151. Edit. Port. Verba quidem non magnopere illuſtrat, neque enim illuſtrari egent, ſed vim Oratoris noſtri et artificium, eamque Figuram, in qua dominatur maxime, ſatis dilucide ob oculos ponit. TAYL.

27. ὑπεξαιρέμενοι.] *eriperetis* Wolfius: minus accurate; *per leuare occultamente dal pericolo alcuna delle veſtre coſe*, vti optimus Interpres Etruſcus. TAYLOR.

pen. προήκασθε.] προεδοτε *Reg.* ζ. Nimirum Gloſſa eſſe videtur. TAYLOR.

366. 1. τέτταρας μῆνας ὅλους.] Attamen, vt recte *Contarenus*, *Var. Lect.* Cap. 17. a die XIX. Elaphebolionis, quo die Pacem factam fuiſſe conſtat, ſi numerando perueniamus ad diem XXIII. Scirrhophorionis, quo redigerentur Phocenſes, non amplius *tribus menſibus* reperietur cum *diebus quatuor*. Vide, quae dixi ad pag. 359. 8. TAYLOR.

6. τούτων.] Conieceram τοῦτον, ſed abſtinui, monitus a Scholiaſte. Phocis, ſiue Resp. Phocenſium, conſtabat ex plurimis Ciuitatibus: Αἵτε πόλεις πολλαὶ καὶ χαλεπαὶ λαβεῖν, αἱ τῶν Φωκέων, vt ait Noſter in ſequentibus, ſc. pag. 379. 6. Nimirum numero erant XXII. Ad has reſpicit Orator. τοῦτον habet marg. Exemplaris *Ask.* TAYLOR.

8. τίς ἂν ἡ ταύτης περιουσία;] Id eſt, vt opinor, πλεονέκτημα. *Quare nunc eſt meliore conditione, quam prius?* Sed fortaſſe rectius: *Quae eſt vtilitas eius conſeruandae, cum ſine periculo nobis eripi poſſit?* WOLFIVS.

Ibid. Abſurde! vt potuit maxime. Aliter ac *Wolfius*, hunc locum, et vim vocis Περιουσία, illuſtrat *Chriſtoph. Rufus* apud *Gruter. Theſ. Crit.* Tom. II. *Che ſaluezza adunque è quella di Cherrone ſo hora eſſendo tol-*

te via le paure e' pericoli di chi la vuole offendere? Ita *Hieron. Ferro.* TAYLOR.

366. 9. *βληθέντος κ. τ. λ*] *βληθέντος αν αὐτὴν ἀδικῆσαι* MSS. *Bodl. Aug. Ital. Harl.* TAYLOR.

12. *μὲν.*] Reſtitui, neceſſarium enim erat, ex Edit. *Lutec.* et MSS. *Ven. Aug. Harl.* TAYLOR.

18. *μηδοτιῶν κ. τ. λ.*] Plurimi MSS. arripiunt, et in eo mire conſentiunt, *οἱ δ' ὁ, τιεν αν δι' αργυριον ποιήσοντες.* Hanc lectionem, et fortaſſe praeſtantiorem, ſequitur eruditus Interpres Etruſcus: *Quegli che ogni coſa per danari fanno.* TAYLOR.

19. *ἑαυτοῖς.*] *αὐτοις* melius cum *Harl.* et *Regg. α. δ.* TAYLOR.

22. *αὐτοῖς.*] Anne ita accipiendum eſt, quaſi diceret Auctor noſter: *Veritas et res ipſa* pro illis *clamant?* An potius cum MSS. et cum *Maximo* Sophiſta, qui hunc locum laudat, emendabimus, *καὶ τὰ πεπραγμένα αυτα βοᾷ?* Ita enim *Felic. Manut.* Codd. *Reg. e. Obſop. Ital. Cant. Harl.* et *Ask.* TAYLOR.

Ibid. *ὅ, τε δῆμος.*] *ὅ γε δῆμος*, vti expreſſerunt Editi *Felician.* et *Manut.* MSti *Obſop. Ital.* marg. *Ask.* et admonuit *Lambinus.* TAYLOR.

25. *εὐθύνας.*] Exſcribo *Vlpianum*, vt exponat, et enodet, ſi quis in eius lectione erit me peritior et exercitatior: ſc. *Ὡστε μὴ εἶναι ἕκαστον τῶν λόγων, ἃ τις Αθήνησιν εὐθύνας δίδωσι. οἱ δὲ ἐνήλλαξαν ὡς ἐν σχήματι τὰς πτώσεις, γενικὴν ἀντὶ αἰτιατικῆς εἰληφότες, καὶ ευθυνων εἰπόντες.* Nequeo ſane hariolari, quid velit. *συγκατηγορειν Lambinus*; qui totam etiam hanc periodum ita confingit: *ὥστε μὴ περὶ τὸ συγκατηγορειν ἑκάστῳ τὰς εὐθύνας* (deleto Αθήνησιν) *εἶναι τὸν λόγον, ἀλλα τε βουλεύειν κ. τ. λ.* Porro *περι τὰς Αθήνησιν εὐθύνας* Codd. *α. δ.* Sed locus, etiam his omnibus adiumentis, non ſatis eſt defaecatus. TAYLOR.

366. 25.

366. 25. ἀλλ' ὁ δηλεύειν.] Forte, ἀλλὰ περιτὸ μὴ δηλεύειν, καὶ τεθνᾶσι τῷ Φόβῳ, pro τεθνᾶναι, quod tamen pendere poteſt ab ὥσε. WOLFIVS.

Ibid. οὐ deeſt in exemplaribus optimis, in *Ven.* in *Aug.* et *Harl.* (In marg. *Ask.* exarabatur μὴ pro ὁ. Sed ſecundis curis delebatur vtrumque) μὴ περὶ τοῦ κατηγορεῖν — ἀλλὰ δηλεύειν. In ea re ſcil. animi eorum occupantur. Plurimum negotii adminiſtrauit ea particula *Obſopoeo*, et qui *Italicum* Cod. conferebat. Ita enim hic: „Οὐ ante δηλεύειν expungendum „videtur. Ibidem quoque καὶ ante Θηβαίους delen„dum cenſetur.„ Delent quidem *Reg.* δ. *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

26. καὶ τὸς Θηβαίους.] διὰ τὸς Θηβαίους, *Lambinus.* Sed non eſt neceſſe. Proba eſt Conſtructio, τεθνᾶναι τῷ Φόβῳ τὸς Θηβαίους, *metu emori Thebanorum;* quam erudite explicat, vt audio, Cl. *Frid. Lud. Abreſch. Animadu. ad Aeſchyl.* Lib. I. Cap. 9. Ita *Demoſthenes*, *Philipp.* I. p. 53. 9. Ἀλλ' οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δεει τὸς τοιὸτὸς αποςόλους. Et pene ſimiliter *Polybius*, l. I. initio: καταπλαγεῖς γενόμενοι τὴν ἔφοδον. Atque hic adducendus eſt *Priſcianus*, licet valde laceratus. Ita Ille: Demoſthenes, καὶ περιῆν εν βαιοῖς (f. Θηβαιοις) τεθνᾶναι τῳ δεει τον Φιλιππον. lib. 13. col. 1176. TAYL.

pen. κώμας.] χώραν *Aug.* Et *Harl.* quoque a manu prima. Mox p. 367. 2. *Lambinus* mauult, αὐται γάρ εἰσι πρεσβείας εὐθύναι, nulla, vel ſaltem, non maxima, neceſſitate. TAYLOR.

367. 15. πραγμάτων.] *rebus ipſis*, Wolfius. Vult Auctor *negotium*, *difficultatem*, *moleſtiam*, quam Philippo exhibebant iſtae Pylarum anguſtiae. Ea eſt creberrima notio vocis πραγμάτων. Ita modo, pag. 369. 9. Η τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτία, τοσὸτων πραγματων, καὶ τηλικαύτης ταρχχῆς ἡμῖν αἰτία γέγονε.

Et rurſus, pag. 396. 22. Οἵοις κακοῖς καὶ πράγμασι — συνεσχόμην, ἑωράκατε. Denique p. 384. pen. τὰ τῆς πόλεως πράγματα, ἐν οἷς ἦν τότε. Add. *De Cor.* 232. 3. 240. 4. TAYLOR.

367. 18. τετειχισμένην.] Etſi ad ἀσφάλειαν duriuſcule Participia τετειχισμένην καὶ ἀναξαθεῖσαν referuntur, tamen, cum χώρα πολλῇ ſequatur, non auſim legere καὶ χωραν τετειχισμένην χώρᾳ πολλῇ. WOLFIVS.

Ibid. Videtur deſiderari Vox πολιν in hac ſententia; nempe *ciuitatem* Phocenſium. Aliter nihil erit, ad quod referre poſſis τετειχισμένην. MARKLAND.

vlt. προήρητο ποιεῖν.] Προαίρεσις illa fuit belli Phocenſis Confectio. WOLFIVS.

Ibid. Legendum fortaſſe πάνθ', ἅπερ πεποιηκε, ἕτος κ. τ. λ. Ita MSS. *Harl.* et *Bodl.* TAYLOR.

368. 1. καὶ φανερὸς ἐπιδείξας ὑμᾶς ὀχὶ βουλομένους] S. Φίλιππον τοῖς Θηβαίοις ἅπαντα ποιεῖν, *veſtra auerſatione declarata*, id eſt, *cum aperte prae vobis tuliſſetis odium in Thebanos veſtrum.* WOLFIVS.

6. Καλλισθένους.] Calliſthenis plebiſcitum aſſeruatur, verbis diſertiſſimis, in Orat. *De Corona*, pag. 238. 5. huius Editionis. TAYLOR.

9. ἄλλοις.] καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ελλησιν. Ita e ſuis Codd. dedit *Benenatus*. Atque ita legit *Harleianus*. TAYLOR.

10. μετεκομίζετε.] κατεκομιζετε *Ven. Lind. Harl. Regii* δ. ζ. Infra pag. 379. 26. loco perquam ſimili: αὐτοὶ ἐξεπέπληχθε, καὶ παῖδας, καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν κατακομιζειν ἐψηφίζεσθε, καὶ τὰ βρέφια ἐπισκευάζειν, καὶ τὸν Πειραιᾶ τειχίζειν, καὶ τὰ Ηρακλεια ἐν ἄσει θύειν. Atque ita ſcribitur diſertiſſimis verbis ipſius Decreti: κατακομιζειν τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὴν ταχίστην. De Corona pag. 238. 15. TAYL.

368. 11.

368. 11. Ηρακλεια] Πολλῶν ὄντων κατὰ τὴν Αττικὴν Ηρακλείων. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνε ἤτοι τῶν ἐν Μαραθῶνι, ἢ τῶν ἐν Κυνοσάργει μνημονεύει. Ταῦτα γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον Αθηναῖοι. Suid. ex *Harpocrat.* Obſeruat, non tamen pro ſua ſolita felicitate, *Kuſterus*, accipi apud *Demoſthenem* in hac Oratione vocem Ηρακλεια, *non pro Templo*, ſed pro *Feſto* Herculis. Proinde quaſi non ita eſſent accipienda verba Lexicographi quoque. Ταῦτα, ſc. τὰ ἱερά. vel ταυτας, vt ſcribitur quoque, i. e. ἑορτάς. Vid. *Vales.* ad *Harpocrat.* Obſeruo, Feſta Athenienſia neutro genere perpetuo efferri. Vox igitur ταῦτα doctiſſimum *Kuſterum* torquere non debuit. TAYLOR.

12. εἰ μηδὲ τὸν τὰς θεὰς] Lego, εἰ τὸν μηδὲ τὰς θεάς. WOLFIVS.

Ibid. Sed et ita excudebatur quoque a *Felician.* *Manut.* et *Benenat.* Ita *Bodl.* quoque. TAYLOR.

15. Ψηφισμα] In marg. *Benenati* ſcribitur: Ψήφισμα Διοφάντε, οἷον τὸ θῦσαι τοῖς θεοῖς, ὑπὲρ τοῦ διῶξαι Φίλιππον. TAYLOR.

18. Ψηφισμα.] Ibidem: Ψήφισμα Καλλισθένες, οἷον τὸ σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν, δι' ἅπερ ἐποίησε Φίλιππος εἰς τὰς Φωκέας. Rectius ſane hoc adnotatum, quam illud prius. TAYLOR.

22. αὐτὴν.] F. αυτη: deinde και τοις εκγονοις, literis maiuſculis. Vel εις αυτην, vt p. 356. 15. His verbis, καὶ τοῖς ἐκγόνοις, ſaepe Aeſchinem pungit Demoſthenes. MARKLAND.

26. ἐθορυβεῖσθε] ως ἐθορυβεῖσθε *Ven.* et *Harl.* TAYLOR.

369. 3. ὡς ὑπὲρ τῶν κατηγορημένων αὐτῷ lege. WOLFIVS. Alii enim incorrecte habent κατηγορημένων. Et αυτω porro, non αὐτῷ, in Editis omnibus. A *Wolfio* ſtant MSS. *Felician.* et *Manut.* *Ven.* *Bodl.* *Obſop.* legendo αὐτῷ. TAYLOR.

369. 5. πραγμάτων.] πεπραγμενων legit *Maximus* Sophiſta. Ita quoque MSS. *Felician.* et *Manut. Ven. Obſop.* et ex *Regg. Pariſienſibus* β. δ. ε. Marg. item *Askew.* TAYLOR.

14. τριακόσιαι] διακοσιαι *Regg.* α. δ. ε. et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. κτήμαθ'.] Rectius χρημαθ', et tuentur complures: Codd. ſc. α. β. δ. *Obſop. Harl. Ask.* cum Editis *Felic.* et *Manut.* Atque ita a *Maximo* laudatur locus, et reſtitui voluit Cl. *D'Orvillius* ad *Chariton. Aphrodis.* II. 7. TAYLOR.

16. ὑπολαμβάνειν.] γρ. υποβαλλειν marg. *Paris.* TAYLOR.

18. κατασκευαῖς.] Sedulo lectori meo commendo varietatem Cod. *Harleiani: ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου πράγματα — γέγονεν εὐπορώτερα πολλῷ, καὶ κατασκευαὶ ὅπλων, καὶ χωραι, καὶ προσοδοι γεγονασιν ἐκείνῳ μεγάλαι.* TAYLOR.

20. μεγάλαι.] Poſt hanc vocem ſequitur in *Maximo* Sophiſta: Τὰ δὲ ἐκείνῳ ἐδεῖς ἀπέδοτο, ὡς ἔτοι τὰ ἡμέτερα. Οὐ δὴ δίκαιον etc. deinceps, vti in v. 24. Intermedia deſiderantur. TAYLOR.

21. πραγμάτων.] F. προσοδων, ex ſeqq. v. 27. MARKLAND.

22. αὐτοῖς.] αὐτοις, vel εαυτοις Codd. *Paris.* et *Harl.* TAYLOR.

24. τότων.] τοτϑ marg. *Paris.* cum Editis *Felician.* et *Manut.* TAYLOR.

Ibid. ἐκείνων.] F. εκεινϑ, ſc. Philippi. MARKLAND.

Ibid. Ita *Felician. Manut.* et *Benen.* Ita *Obſop.* quoque et *Bodl.* et marg. Exemplar. *Ask.* quoque. TAYLOR.

26. ηὐξῆσθαι.] *Maximus* modo laudatus, ita: ἀμφότερα ηὐξῆσθαι, και τα της χωρας, και τα των συμμαχων· α δε ημιν δικαίως ἂν ὑπῆρχεν κ. τ. λ.

Porro

Porro Cod. *Lindenb.* α δε ημιν δικαίως ἂν ὑπῆρχεν. Et ſimiliter, MSS. *Felician.* et *Manut.* excepto, quod ημων, et Cod. *Obſop.* qui habet υμων. Deinde υπηρξεν in plurimis, *Bodl.* α. δ. *Aug.* et *Harl.* ἃ δ' ὑμῶν δικαίως ὑπῆρχεν, marg. *Alſk.* TAYLOR.

369. 27. ἡμῖν δὲ, ἃ δικαίως.] Hic eſt ordo verborum: ἃ δίκαιον ταῦτα, ἃ ὑπῆρχεν ἂν ἡμῖν δικαίως ἐκ τῆς εἰρήνης, λογίζεσθαι ἀντὶ τούτων, ἃ ἔτοι ἀπέδοντο. Τί δὲ ἀπέδοντο; τὴν τῶν πραγμάτων κατασκευὴν, καὶ τῶν συμμάχων. WOLFIVS.

Ibid. Recte quidem hoc: ſed perperam vertit, aut potius, quae male verterat, mutare deſtitit. *Iſtorum corruptelis aeſtimari:* Quanto felicius Ferrus: *E che le coſe, lequali à noi debitamente veniuano per la pace, voi contiate in luogo di quelle che coſtoro hanno venduto.* TAYL.

370. 1. οὐδὲ πολλῶ δεῖ] *Neque multis verbis eſt opus.* WOLFIVS. Nequaquam. Verte: *Longe abeſt.* Vti nos ſolemus dicere: *No. Not by a great deal.* Interpres Italicus, quod non intellexit, diſſimulauit, et in verſione omiſit. Vide Cl. *Marklandum*, ſupra, pag. 349. pen. TAYLOR.

3. εἰ μὴ διὰ τούτους.] Εἰ μὴ ἔτοι ἐμποδὼν ἐγένοντο. Iſocrates in *Panegyrico:* καὶ γὰρ τούτους περιγενέσθαι τῆς βασιλέως δυνάμεως ὁμολογοῦσιν, εἰ μὴ διὰ Κυρον. Τοτέξιν, εἰ μὴ ἂν ὁ Κῦρος τῆς νίκης ἀπεξέρησεν. WOLFIVS. *If it had not been for Cyrus.* TAYLOR.

9. χάριν.] Quaere de phraſi, χάριν et ὀργὴν ποιεῖσθαι. MARKLAND.

10. τοιαῦτα.] F. ταναντια. TAYLOR.

15. Φίλιππον] Ita diſtingue, vt opinor: ἦν ἡμῖν πόλεμος πρὸς Φίλιππον; Interrogatiue. MARKLAND.

18. ἐκεῖν — αὐτὸν ἀφεῖταϛ.] F. αὐτὸν ἀφιετε, aut αυτος ἀφεῖταϛ. Ac potius τὸ αὐτὸν redundat. WOLFIVS.

370. 18. Excudebatur enim ἐκεῖν περὶ τέτων γε αὐτὸν ἀφεῖταϛ. *Lambinus* praefert αυτον αφειτε, quo pacto Editiones *Felician.* et *Manut.* Sunt qui legunt περὶ τέτων γε αυτων αφειταϛ, vti *Bodl.* Quocunque demum modo legas, conſtat Senſus et Mens Auctoris. TAYLOR.

27. μέμφεταί τις Αἰσχίνην;] F. Αισχινη. WOLFIVS. Ita *Lambinus* etiam. TAYLOR.

371. 6. ἀλλ' ὑπὲρ κ. τ. λ.] ἀλλ' ὑπὲρ τᾶ ποίαν τινὰ, τοῖς τὰ δίκαια etc. Ita diſtinguendum puto, et delendum γὰρ, quod conſtructioni officit. MARKLAND.

Ibid. Recte ſane. Ita excuderunt *Pariſienſes.* Et in *Harleiano* pariter deeſt particula, vt oportuit. Mox, ſc. v. prox. pro γράφουσιν, λεγουσιν plurimi, ſc. MSS. *Ald. Felic.* et *Manut. Ven.* item, *Lind.* et *Regg.* β. ε. TAYLOR.

10. ἐπὶ.] ἐπὶ, *in*, vt p. 387. 22. ἐπὶ τῆς εἰρήνης, *in pace.* p. 307. 9. ἐπὶ τῆς ἀποδημίας. MARKLAND.

Ibid. Inutile ergo erit corrigere, cum *Harl. Aug.* et *Pariſ.* α. δ. ε. εν τω πολεμω. TAYLOR.

11. τηλικαῦτα] Τηλικαῦτα και τοιαυτα ἐψεύσατο Codd. *Regg.* β. δ. ζ. et *Ven. Aug. Harl. Lind. tanta et talia mendacia*, vt alicubi obſeruauit *Wolfius.* Malim quidem, ſi opus ſit correctione, τηλικαῦτα και τοσαυτα, quae ſaepiſſime quidem coniunguntur: vti infra, p. 378. 19. τοσετων καὶ τηλικέτων ἀδικημάτων αἴτιος. Et 379. 13. ἐπὶ τοσαυτα καὶ τηλικαῦτα ἀγαθά. Ita infra 448. 25. τέτων ὄδὲν, τοτουτων καὶ τηλικέτων ὄντων. et alibi paſſim. Sed et coniunguntur quoque τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα, vt, exempli cauſa, pag. 355. 1. TAYL.

13. τὸ μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Pro τὸ *Pariſienſes* melius καὶ. TAYLOR.

15. τὴν ἀρχὴν.] Delendum eſt vtique vel τὴν ἀρχὴν, vel τὴν πρώτην. Altera vox eſt enim alteri pro gloſſemate. Priorem inducunt *Reg.* δ. et *Harl.* TAYL.

371. 18.

371. 18. δεξάμενοι.] Potius ἐκδεξαμενοι, vti praeferunt *Regg. α. δ ε. Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

20. ὧν] Inutile hoc et otioſum. Natum eſt ſcil. ex fine verbi praecedentis. MSS. *Felic.* et *Manut.* ὧν οἶμαι ὁ πανοῦργος, et ὡς οἶμαι ὁ πανοῦργος. TAYLOR.

27. καὶ εἰ.] Qui accuratius ſcribunt, ſcriberent εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο. Et ita feliciter ſane optimus Cod. *Harleianus.* Cum autem *Lyſias* dixit, pag. 854. 8. ὥστε ἄξιον ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις θυσίας ποιεῖσθαι· καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα κ. τ. λ. ea res eſt omnino diuerſa. TAYLOR.

372. 1. λελήθαμεν] Diſputatur, vtrum ita diſtingui oporteret: ἦν [εἰρήνην ſcil.] — δέδοικα, μὴ λελήθαμεν, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ἐπὶ πολλῷ, ἄγοντες: an ita: ἦν — δέδοικα, μὴ λελήθαμεν, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι, ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες. Priorem diſtinctionem amplectitur Cl. *Marklandus*, poſteriorem, vti ex Verſione liquet, *Hier. Wolfius.* Quam pace viri amiciſſimi doctiſſimique amplector quoque. Pro nihilo eſt, quod habet Cod. *Venetus*, ἐπὶ πολλῷ κακῷ. TAYLOR.

4. τοῦτον.] F. τουτοις, vt v. 11. MARKLAND.

Ibid. ἐποιησάμεθα.] Alii addunt την εἰρηνην, quod ſcholion videtur; alii εισηγησαμεθα [legunt ſcil.]. WOLFIVS. Iſta varietas ex marg. *Paris.* TAYLOR.

5. ἀλλ'.] *Benenatus* diſtinxit hoc pacto: ἀλλ' ἄτοπον μέν ἐστι — ἀληθὲς δὲ πάνυ. periodum iſtam poſt ἀλλ' parentheſi includens. Vide, annon praeſtet. TAYLOR.

7. αὐτοῖς.] F. αυτης, ſc. εἰρήνης. Sic 394. 12. μηδεμίαν τουτου Φιλίππῳ χάριν ἔχειν. Et ita pag. 415. 9. et in *Midian.* pag. 566. 17. MARKLAND.

Ibid. Omnino recte. Et *Wolfius* alibi in ea mente eſt quoque. Αὐτοῖς ſaltem erat ſuperuacaneum poſt τοῖς στρατηγοῖς in v. eodem: et eo credo animo deeſſe in *Harleiano* noſtro. TAYLOR.

372. 13. ἐμβιβάζετε.] συμβιβαζετε MSS. *Ven.* et *Obſop.* cum marg. *Ask.* TAYLOR.

15. ἡ διαβέβληται.] Ita *Pariſienſes*, quod non neglexit *Lambinus.* TAYLOR.

18. ἀδόξως.] αδοξος MSS. *Ald. Felician.* et *Manut.* Quae ſequuntur καίτοι ἡμῖν τότε — ad vocem Φιλοκράτει, iuxta monitum Cl. *Marklandi*, inter cancellos parentheſeos ſunt circumſcribenda. TAYLOR.

26. προσάγειν.] προσαγαγειν Cod. *Reg. Par.* δ. TAYLOR.

27. ὑπ' ἀβελτηρίας.] Sic per η plerique ſcribunt, cum ἀβελτερία ſit analogum. WOLFIVS.

pen. ἅτω] Immo τετω πέπρακται: vti optimi *Reg.* α. et *Harl.* Neque damno, quod *Ven. Aug.* et ζ. *Regiorum* habent, ſc. αυτω. TAYLOR.

373. 8. τιμήσεται.] Vel τιμηθησεται, quod ſolennius arbitror, et magis vſitatum. Tuentur Editt. *Felician. Manut.* et *Pariſienſ.* TAYLOR.

11. τοῖς παισὶν.] Codd. *Harl. Obſop.* cum marg. *Benen.* et *Ask.* τοῖς παισὶν αυτων, haud otioſa addita dictione, vt quidam adnotauit. TAYLOR.

16. ἄλλην.] δι' ἄλλην τινα ἄγνοιαν ἡντινῶν *Harl. Regg.* α. ε. TAYLOR.

21. πολλοῖς.] λοιποις certe praeſtat: quod in Exemplaribus hiſce inueni, ſc. *Obſop. Regg.* quatuor, α. β. δ. ε. in marg. *Ask.* et Editt. *Felician.* et *Manut.* Tantundem eſt, ſi legas τοῖς ἄλλοις παράδειγμα πειήσατε. Sed tutius eſt ſequi fidem membranarum. TAYL.

Ibid. σκοπεῖτε — μεθ' ὑμῶν.] Vtrum σκοπεῖτε μεθ' ὑμῶν, an, ὡς ἔοικε δίκαιος μεθ' ὑμῶν, τοτέοι βοηθόντων ὑμῶν, *veſtra opera, vobis adiuuantibus.* WOLF.

22. σκοπεῖτε δή.] Nonne σκοπεῖτε δε? IVRIN.

23. ὑμῶν.] ημων habet Cod. *Harl.* Quam lectionem quoque agnoſcit et interpretatur Scholiaſtes. Interpre-

terpretatur quidem vtramque, ſed meliorem adhuc deſidero interpretem. TAYLOR.

373. 23. τὰς λόγας.] Deſiderari videntur aliqua ad ſupplendam orationem: Haec in Editione *Benenati* reperies, etſi non ſuo loco poſita. Sic itaque legi velim: ἀνάγκη δήπε τὰς λόγας τάτας τὰς περὶ τῶν Φωκέων — καὶ τῆς Εὐβοίας, Αισχίνην τάτονι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν· εἴπερ κ. τ. λ. Haec autem ſi non admittas, neceſſarium videtur pro ἀκάσαντα et ἐλπίσαντα reſcribere ἀκάσαι et ἐλπίσαι. IVRIN.

Ibid. ἀνάγκη κ. τ. λ.] Credo, *Wolfium* hic errore, non conſilio, receſſiſſe a lectione omnium Editorum, Manuſcriptorumque: ἀνάγκη δήπε τὰς λόγας τάτας Αισχίνην τάτονι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, τὰς περὶ τῶν Φωκέων κ. τ. λ. Aliter cum Cl. *Iurino* legendum eſt, et vertendum: *Neceſſe eſt igitur, hunc, ſi bona fide egerit, aut* audiuiſſe *Philippum haec verba facientem de Phocenſibus*, etc. *aut* ſperauiſſe *haec eum facturum.* Sed ſine dubio errauit prae incuria aut feſtinatione *Wolfius.* Non enim ſciens prudensque tam inſignem et notabilem varietatem tranſiliret, et obmuteſceret. TAYLOR.

25. καὶ τῆς Εὐβοίας.] Pro iſtis verbis reponit *Lambinus* καὶ τῶν Θηβαίων. Nimirum opus eſt *Thebanis*, verum fortaſſe, non vt excluderentur Euboenſes. Vide ſupra ad pag. 352. 20. TAYLOR.

26. ἐκὼν ἐξηπάτα.] F. A. ἐκὼν ἡμᾶς ἐξηπάτα. Sic in *Leptinea*: ἀλλ' ἐ δίκαιοί ἐσμεν ἀφαιρεθῆναι, εἴ τι ἐξηπατήθημεν. WOLFIVS.

Ibid. Deeſt ἐκὼν in duobus, *Reg.* nimirum *e.* et *Harl.* noſtro. TAYLOR.

374. 6. δίκαιος ἀπολωλέναι lege, non δικαίως. WOLFIVS. Ita contra Codd. omnium, credo, auctoritatem *Wolfius.* Nactus eſt tamen *Lambinum* et neſcio quem in *Bodleiano* noſtro conſentientem. TAYLOR.

9. ἡμετέραν.] Puto ὑμετέραν. IVRIN.

374. 12.

374. 12. τίς δ' ἐξελέγχοντα — ἐώρακεν;] Ita fere Editi. *Wolfius* cum *Aldo* dederat τί δ'; ἐξελέγχοντα κ. τ. λ. Quo ſenſu, apparebit ex eius verſione. TAYLOR.

Ibid. τοῦτον.] F. τοιοῦτον. MARKLAND.

Ibid. τούτων *Harl.* τινα *Obſop.* λέγοντα τινα τοῦτον marg. Exemplaris *Ask.* TAYLOR.

13. πρότερον.] προτεροι *Regg.* α. δ. TAYLOR.

15. ἐγὼ δὲ.] Hic iuxta ſcribitur in *Veneto*, εἰκὸς ἂν ἦν ταῦτα λέγεσθαι παρ' αὐτῷ. Quae arbitror eſſe quaſi ſcholion eorum, quae ſtatim leguntur: ἐγὼ δὲ ἐκείνους τοὺς λόγους ἐζήτουν — Fortaſſe ſuſpicabatur, quicunque fuerit, iſtud ἐζήτουν obſcurius eſſe dictum, et indiguiſſe interpretamento. TAYLOR.

16. ἐζήτουν.] F. ἐζήτουν αν. MARKLAND.

26. ἐκείνῳ.] Plurimi Φιλιππῳ habent, vt *Regg.* α. δ. *Harl.* Sed in *Aug.* non eſt varia lectio, ſed ſcholiolum. Hoc rectum, et quod a bono exemplari exſpectaſſem. TAYLOR.

Ibid. ὑμῖν.] υμετερος *Regg.* α. ε. *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

28. δῆλος] δηλον *Pariſienſes:* quibus ex ingenio ſuo, et ſolertia, qualis fuerit, adiecit *Lambinus* ea, quae ſequuntur: Οὐ τοίνυν ἐκ τούτων μόνων δῆλόν ἐστ' ὅτι χρημάτων ἅπαντα εἶπεν ἐκεῖνα, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων· ἦκον etc. TAYLOR.

vlt. ἐκεῖνα.] εκεινῳ MSS. *Ald. Felic.* et *Manut.* TAYLOR.

375. 8. ὑμῖν.] ημιν *Regg.* Codd. α. δ. ζ. Quod perinde eſt. In *Harl.* deeſt. Sed recte dicitur, et notiſſima ſtructura. Ita ſupra, pag. 352. 16. ἵνα συνδιαλλάττωσιν αὐτῷ τοὺς Ἀλεῖς πρὸς τοὺς Φαρσαλίους. TAYLOR.

12. προσεξηνδραπόδισαι lege. WOLFIVS. *Aldus* enim προεξ. — TAYLOR.

375. 12.

375. 12. πῶς ἂν.] πῶς ἐν *Aug.* Vtrumque certe, πῶς ἂν ἐν, vt video placere *Fabricio*, qui iſtas membranas contulit. TAYLOR.

16. τηλικῦτον ὄν.] Pro τηλικῦτον ὂν m. *Par.* καιπερ ον δεινον. *Wolfio* vtrumque coniungendum videbatur: καὶ ἐχὶ τῦτό πω δεινὸν, καιπερ ον δεινον, τηλικῦτον ὂν Vt margo *Par f.* ita *Harl.* quoque, ita Cod. *Aug.* quo in conferendo, idem *Sim. Fabricio* in mentem venit, quod *Wolfio* noſtro. *Demoſthenes* in *Philipp.* III. καὶ ἐχὶ τῦτό πω δεινὸν, καιπερ ον δεινον. TAYLOR.

Ibid. ἀλλὰ καὶ συνεῖπε μόνος.] S. τῷ Φίλιππον Ἀμφικτύονα εἶναι ψηφίσασθαι. Hinc rectè colligunt, Orationem περὶ εἰρήνης non eſſe habitam a Demoſthene. Quid vero, ſi *Aeſchinis* illa eſſet, ſiquidem is vnus Theſſalorum poſtulationi ſuffragatus eſt? Vt enim dictio non ſit *Aeſchineae* per omnia ſimilis, tamen eosdem alias alio dicendi genere vti, quid vetat? Tametſi tres tantum eas, quae illius nomine exſtant, orationes ſcripſiſſe fertur. WOLFIVS.

21. τοῖς πρέσβεσι, τοῖς παρὰ Φιλίππε lege. WOLFIVS. περὶ enim in nonnullis inſcite. TAYLOR.

23. στρατευομένυς.] F. στρατευσομενυς. MARKL.

Ibid. δέῃ] Ita locum diſtingui iubet Cl. *Marklandus*: ἔφη — ὅταν δέῃ· μέμνησθε γὰρ δήπε· αὐτὸς ὢν κ. τ. λ. TAYLOR.

25. Ετι τοίνυν κ. τ. λ.] Adnotator in Exemplari *Altemps.* non contentus his Negatiuis ingeminat talem conſtructionem: εἰ ἐκ εἴχομεν δεῖξαι μηδένα τῶν πρέσβεων ἔχοντα μηδέν. Sed non eſt neceſſarium. TAYL.

26. μηδ' ἦν ὥστε ἰδεῖν ἅπαντας.] S. τὸ πρᾶγμα ἔτω φανερόν. WOLFIVS.

376. 1. πυροπολῶν.] Emenda πυροπωλων, vt habent omnes praeter *Aldum:* cuius in luto haerens *Wolfius* textum quoque noſtrum inquinari fecit. *Suid.* v. Αγτι-

v. Αντικαταλλαττόμενος, deſcribens hunc locum, habet τυροπολων. Sed hoc pariter eſſet τυροπωλῶν, ſi de *caſeis vendendis* res ageretur, quo pacto *Suidam* iſti interpretantur. TAYLOR.

376. 2. ξυληγῶν.] Vid. *Poll.* VII. 29. Coniunge noſtrum inferius, pag. 386. 3. et 426. 1. TAYLOR.

4. ἐκ ἑνὶ δήπε etc.] Ad Philocratem haec pertinent, quem cum cepiſſe munera contra Remp. conſtet, eodem crimine et amicum eius Aeſchinem teneri ſit conſentaneum. WOLFIVS.

10. βάλεται.] ὥστ', ἵνα — βαλεσθαι *Bodl.* et m. *Paris.* Aliter tamen reſicio: ἐξὶν ἔν ἅτω τις — κακοδαίμων, ἐξις, ἵνα λαμβάνη — κρίνεσθαι βάλεται; Ita *Harl. Obſop.* cum MSS. *Pal.* et *Man.* et marg. *Ask.* TAYLOR.

17. τῶν.] Deeſt inutilis illa Vox in Codd. *Lind.* et *Regg.* α. β. δ. ε. TAYLOR.

20. πρέσβεων.] συμπρέσβεων *Regg.* α. δ. et *Harl.* TAYLOR.

22. ἐδαμῶ γὰρ κ. τ. λ.] *Nullam eius fuiſſe auctoritatem.* Ita interpretatur Wolfius. *Percioche non mai egli à far queſto da per ſe ſolo ſi ſarebbe iſcoperto, ſe non haueſſe hauuti alcuni compagni.* Ferrus. *Nuſquam enim ille per ſe ſolus viſus fuiſſet, niſi aliquos ex his adiutores habuiſſet.* Anonymus. Quod pene ridiculum eſt. Senſus eſt: *Non ille palam et publice haec agere ſuſtinuiſſet, niſi aliquid adiumenti ſocii eius occulto ſubminiſtraſſent.* TAYLOR.

23. εἰ μὴ τὲς συναγωνιζομένες.] M. εἰ μὴ συναγωνιζομένες: nili placeat inuertere ordinem, εἰ μὴ τέτων τινὰς εἶχε τὲς συναγωνιζομένες. WOLFIVS.

25. τὸ πρᾶγμα αὐτό.] τα πεπραγμενα αυτα Codd. *Regii* α. δ. *Aug.* et *Harl.* Et mox, pag. 377. 2. iidem cum *Regio* ε. ταῦτα γαρ καὶ μνημονεύετε. TAYL.

377. 1. ποιήσαντα.] Lege ποιησοντα. TAYLOR.

377. 4.

377. 4. πρόφασις.] Plenius, et quidem valde vſitato genere loquendi, cuderunt *Pariſienſes*, ἔστιν ἑκάστῳ τις, ὡς ἔοικε, πρόφασις. Quibus conſentiunt optima Exemplaria, *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

5. τῷ δὲ, κηδεστὴς ἦν ἐκεῖ.] Omnino legendum videtur ἐκεῖνος, nempe Philocrates. IVRIN.

Ibid. F. ἐκεῖνος, Philocrates. MARKLAND.

Ibid. Ego etiam lego ἐκεῖνος, cum viris doctiſſimis, verum aliter intelligo. Scilicet, τῷ δὲ [Phrynoni] κηδεστὴς ἦν ἐκεῖνος [Philippus]. Conſule *Vlpianum* ad h. locum, iterumque *Demoſthenem* p. 412. 24. et p. 413. 22. στχ. denique ad pag. 402. 25. et *Suid.* v. Φρύνων. TAYLOR.

10. ἐκείνῳ. ὥστε ἵνα.] Male diſtinguitur. Delenda eſt plena ſtigmè poſt ἐκείνῳ, et ponenda minima. Nam ὥστε dependet ab ἔτω praecedenti; ἔτω πέπρακεν ἑαυτὸν — ὥστε — ἀδ' ἀφίηται. MARKLAND.

Ibid. μηδὲ ῥῆμα.] Deeſſe arbitror ante, vel poſt, has voces: ἵνα μηδὲν ἐναντίον μηδε * * * μηδὲ ῥῆμα. TAYLOR.

11. ἀδ' ἀφιέντων ἀφίησιν.] S. τῶν κατηγόρων αὐτόν· ἀφίησιν αὐτὸς, τουτέστι, τὴν ἡσυχίαν ἄγειν ἐᾷ. WOLFIVS.

Ibid. Ludit in duplici ſignificatione Verbi ἀφίημι: *vt, neque ſi vos illum abſoluatis, vos ille miſſos faciat. That, if you would even acquit him, he would not let you alone.* Similiter in *Midiana*, pag. 580. 19. ἔτος δὲ ἀδ' ἀφιέντα ἀφίησιν. MARKLAND.

Ibid. αφιεται Libri meliores, *Regg. α. δ. Obſop. Aug. Harl. Ask.* TAYLOR.

378. 3. ἀπόκριναι κ. τ. λ.] Huc ſpectat fortaſſe Comma iſtud *Suidae*: Ἀποκρίθητι. Δημοσθένης. Ἀπόκριναι δεῦρό μοι παρελθών. — ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης λέγει ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, ὡς προείρηται. Adde *Harpocrat.* v. Ἀπόκρισις. Diſertius aliquanto idem *Suidas* v. Δεῦ-

v. Δεῦρο. Certe ſpectat *Hermogenes* verbis diſertiſſimis: Ἀπόκεινται γὰρ δεῦρο ἀναζάς μοι· ὁ γὰρ δὴ δι' ἀπειρίαν γε ὁ Φήσεις ἔχειν, ὅ, τι εἴποις. pag. 179. Ed. Fr. Porti. TAYLOR.

378. 5. ὡς γὰρ ἀγῶνας.] Alludit ad accuſationem Timarchi, quae aeque eſt ἀμάρτυρος, atque haec *Demoſthenica*. WOLFIVS.

Ibid. Alludit ad multa: ad priſtinam artem quaeſtumque *Aeſchinis*: ad nouam et inſolitam criminationem Timarchi, iam ſenis, et cui per anteactam vitam inuſta non erat ea ſuſpicio: ad rudimenta fortaſſe et tyrocinium Aeſchinis, qui nemini vnquam, ante hunc Timarchum, diem dixerat: ad accuſandi denique licentiam, cum non ex teſtibus, ſed vulgi rumoribus, et incerta fama, nitebatur. Nonnulla hic Scholiaſtes, qui eſt conſulendus. Neque tamen vel eo magiſtro totam fabulam ediſces, aut huius ſcommatis leporem omnem plene exhauries. Non enim omnia, quae ab Antiquis alluſorie et vellicatim iaciuntur, Poſteritati datum eſt, vt probe intelligerent. Vid. *Aeſchin.* π. παραπρεσβ. pag. 297. *Brodaeum* ad loc. *Harpocrat.* v. Διαμεμετρημένη. *Mauſſacum*, *Victor.* IX. *Var. Lect.* 20. alios. Voces iſtae, ἀγῶνας καινὰς, ὥσπερ δράματα, lucem fortaſſe aliquam conſequentur ex iis, quae dicturi ſumus ad init. *Aeſchineae c. Cteſiphontem.* TAYLOR.

8. πάνδεινος εἴ τις.] *** Nonnulla opinor deeſſe. MARKLAND.

10. ὡς καὶ ὑμῖν οἶμαι δοκεῖν lege, vel δοκεῖ, vt habet *Felician.* pro εἶναι. WOLFIVS. Nam *Aldus* dedit εἶναι pro οἶμαι. *Felician.* quidem et *Manut.* δοκεῖ, vti *Pariſienſes* quoque, et *Scholiaſtes*, qui exponit per φαίνεται. Non male. Et tum obtineret punctuatio Textus noſtri. Aliter et ea reformanda fuerit. *Marg. Ask.* cum *Wolfio* conſentit. TAYLOR.

378. 12.

378. 12. ὅ, τι κ. τ. λ.] ὅ, τι μᾶλλον ἐπαυτοφώρῳ δεδωροδοκηκότα πάντα αὐτὸν ἐξελέγξει. Ita Cod. *Harl.* TAYLOR.

22. τίνα αὐτῇ καταλείψωσι.] *Quem ibi ſtatum rerum deprehenſuri eſſent.* Τὸ αὐτῇ, παρὰ τῷ Μακεδόνι, ἢ, ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, accepi, et pro καταλείψωσι legendum cenſui καταλήψονται. Sed agnoſco erratum, et emendo, *quemnam hic relicturi eſſent*, qui ſc. Demoſtheni aduerſaretur. αὐτῇ, ἀντὶ τῇ ἐνθάδε, ἢ ἐνταῦθα. WOLFIVS.

25. ἐγίγνοντο τότε.] Mallem diſtingui, — κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐγίγνοντο τότε ἐφοβοῦντο δὴ etc. MARKL.

26. σύγκλητος ἐκκλησία.] Huc ſpectat *Etym M.* 753. 15. Των Εκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ἔθους καὶ κατὰ μῆνα ἐγίνοντο, εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο Σύγκλητος Εκκλησία. Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. Huc *Harpocratio* et *Suidas* denique. Erant igitur Σύγκλητοι Εκκλησίαι Conciones *extra ordinem datae*, proclamatae, vt vox ſonat, vbi aliquid necopinatum acciderit. Ad ſtatas enim et legitimas, vtpote notas, et periodice recurrentes, non opus erat *citare*, aut monere: vt vocabulum hoc rite explicat *Scholiaſtes* noſter, Attici Iuris ſaepe bene conſultus. Πλείους Εκκλησίας (inquit *Aeſchines* π. παραπρεσβ. pag. 251. 6. συγκλητους ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν μετὰ φόβου καὶ θορύβου, ἢ τὰς τεταγμενας ἐκ των νομων. Appoſite ad eam rem, quam velim. Vt ſunt etiam verba haec σχ. *Ariſtoph. Acharn.* v. 19. Κυρίας Εκκλησίας.] Εν ᾗ ἐκύρουν τὰ ψηφίσματα. Εἰσὶ δὲ Νόμιμοι Εκκλησίαι αἱ λεγόμεναι τρεῖς τοῦ μηνὸς Αθήνησιν, ἡ πρώτη, καὶ ἡ δεκάτη, καὶ ἡ τριακάς· (Illud fortaſſe minus accurate) εἰσὶ δὲ καὶ Πρόσκλητοι, ἐναγόμεναι κατά τινα ἐπείγοντα πράγματα. αἱ μὲν οὖν νόμιμοι καὶ ὡρισμέναι Εκκλησίαι Κυρίαι λέγονται, ὡς ἔφαμεν· αἱ δὲ πρὸς τὰ κατεπείγοντα συναγόμεναι, συγ-

κλητοι. Adde *Petit. LL. Attic.* Lib. III. Tit. I. *Vlpian.* hic, et ad N. *De Coron.* 249. 12. et eruditiſſimum longe virum, *Valckenaerum Animadu. ad Ammon.* I. 16. TAYLOR.

379. 1. καὶ μικρὰν ὑπεφήνατε ἐλπίδα ἡντινῶν αὐτοῖς.] Omiſit *Wolfius* in vertendo. Reſarcias ex Anonymo: *et aliquam mediocrem ſpem eis praetuliſſetis.* TAYLOR.

3. μεῖναί τι.] Scribendum forte ετι pro τι. MARKLAND.

Ibid. Ita *Lindenb.* expreſſe: neque multum abludunt Editt. *Felic.* et *Manut.* ετι μεῖναι. TAYLOR.

8. μὴ δ' χρόνῳ.] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ χρόνῳ. WOLFIVS. Idem fere adnotatur in marg. *Altemps.* TAYLOR.

11. ἐξομολογήσασθαι.] [Ita *Ald.*] Legendum ἐξομοσασθαι, vt eſt adnotatum [in MSS. *Ald.*] WOLFIVS.

16. Εξήκεσον.] Mirum, ni ſeruilem et peregrinam conditionem denotet, quod nomen ab Arte ſumſerit. Commune hoc et ſolenne apud Antiquos: Vbi PAVSILYPVS, SOTER, SOSTHENES, LYSIPONVS etc. conuenientiſſima Medico nomenclatura, vt *Reineſius* ſcribit ad hunc lapidem XI. 2.

P. CHAR M.
SOSTHE
MEDIC.
IIIIII VIR. AVG.
SIBI
ANCHAR.

Ex eadem nomenclatura eſt Medicus ille ex ſepulcreto Domûs Auguſtae, *Bianchin.* p. 57.

M. LIVIVS
BOETHVS
MEDICVS DAT

M. LI-

M. LIVIO SPERATO ET
IOLE L.
SVAE.

Potuiſſem adiungere, Execeſtidem quendam nunquam ab *Ariſtophane* adduci, niſi vt dilaceraretur ob peregrinitatem:

Εἰ δὲ δᾶλός ἐσι, καὶ Κὰρ, ὥσπερ Ἐξηκεσίδης,
Φυσάτω πάππας παρ' ἡμῖν, καὶ φανῆναι φρά-
τορας.

Ex *Auibus* v. 765. TAYLOR.

379. 27. τειχίζειν.] Potius credo ἐπιτειχίζειν, cum Editt. *Felic.* et *Manut.* vt ſit *Reficere*, non *de nouo Aedificare*. TAYLOR.

pen. θύειν.] Tollenda eſt Diſtinctio plena poſt θύειν, et ponenda ὑποστιγμή. Adhuc enim pendet ſententia, quae incepit v. 18. Ἐπειδὴ δὲ ἀπολώλεσαν οἱ Φωκεῖς — καὶ ὁ Δέρκυλλος ἦκεν — καὶ ὑμεῖς ἐψηφίζεσθε τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν· ἐπειδὴ ταῦτ' ἦν etc. MARKLAND.

Ibid. ἐπειδὴ.] A *Benenato* editur: ἐπειδὴ τοιαύτη ἦν καὶ τοσαύτη παραχὴ κ. τ. λ. TAYLOR.

380. 13. ἦν.] *Vipianus* in 2. perſona: ἅτως ἔνφρων εἰ — ὥστε — ᾠχου. Idem etiam pro πάντα τὰ ἄλλα habet ταυτα παντα. Quo fere modo legendum eſſe arbitror, nimirum iuxta membranas plurimas, ὥστε παντα ταυτα ἀνελὼν — vt MSS. *Felic.* et *Manut. Ven. Lind. Ital. Obſop. Harl. Reg.* ζ. et marg. *Ask.* TAYL.

Ibid. ὅλος πρὸς τῷ λήμματι lege, nominandi caſu. Etſi et ὅλως Aduerbium ferri poteſt. WOLFIVS.

Ibid. ὅλως.] F. ολος — TOTVS *in illis*. Horat. MARKLAND.

Ibid. *Wolfii* et *Marklandi* Coniecturam tuetur Cod. *Aug.* ολος. TAYLOR.

22. ἅτος εἰς τὰ ἐπινίκια.] Lege ἅτος εἰς τὰ ἐπινίκια etc. Id eſt, *hic* ſolus *epulatus eſt*, ſenſu plano.

Nam, vt ſcriptum eſt, nec bene hellenizat Oratio, nec bene procedit Sententia. PALMER.

380. 27. *συνεπαιώνιζε.*] Si *παρὰ τὸν παιᾶνα* fuit, malim *συνεπαιανιζε*, per ᾱ. Etſi paſſim per ω̄ ſcribi video. WOLFIVS.

Ibid. *Φιλοτησίας πρὔπινε.*] *Familiariter propinauit*, Wolfius: *beneuolentiae poculo propinabat*, Alius: *Inuitaua a bere*, Etruſcus. Exſpectaſſem quidem *propinaſſe* Philippum, non Aeſchinem. Sed nihil hic omnino de *propinando*, aut *praebibendo*. Negligere enim nos iubent *praepoſitionem* in iſta compoſitione omnes, qui accuratius hanc rem tractant. Poſtulabit igitur a me Lector meus beneuolus informari, quid ea locutione contineatur; poſtulabit quoque, vt mentem meam etiam exponam de lectione MStorum in hac re, quorum nonnulli, neque infimae auctoritatis, exhibent *Φιλοτησίας πρυτεινε*, vt MSS. *Ald. Felic. Manut. Lind.* et *Regg. α. β. δ. ζ.* Et, quoniam eo proceditur, rogabit, quid ſtatuam, de illa etiam locutione: Occurrit autem 334. 13. *ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ πρυτεινεν αὐτοῖς* [Philippus], cum MSti, quaſi vicem rependere vellent, ibi rurſus *ἐκπώματα — πρὔπινεν.* Eſt quaedam, inquam, inter haec duo loca quaſi neceſſitudo: Ita vt mihi erit expeditius, et lectori fortaſſe neque ingratius, neque incommodius, ſi vtrumque parietem eadem fidelia dealbarem. Neutro igitur in loco ſtare poſſe *προτείνειν* contendo, verum recte dici in altero *Φιλοτησίας προπίνειν*, in altero *ἐκπώματα*, licet diuerſo ſenſu et proprietate, vt iam ſum dicturus. *Προπίνειν Φιλοτησίας* eſt ſimpliciter *compotare*, vel, vt verbis vtar *Plautinis*, *Pſeud.* V. 1. 18. *Propinare amiciſſimam amicitiam.* Quod quoniam tractim fiebat, et per modum ſucceſſionis, vbi alter poculis praeiret et quaſi prouocaret, alter deinde exciperet, et per vices traderet, vſurpabant vocem com-

compoſitam προπινειν, et, quoniam Genio litabant, et Amicitiae, προπίνειν Φιλοτησιας. Ita Lucianus: Οὐ γὰρ ὅσιον ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἑσίαν τὲς ταῦτα διατιθέντας καλεῖν, καὶ Φιλοτησιας προπινειν, καὶ ὄψων τῶν αὐτῶν ἅπτεσθαι. Pſeudolog. §. 31. Et in *Somnio* rurſus §. 12. Καὶ τὸ δεῖπνον ἄρτι συνεκομίζετο, καὶ ὁ πότος συνεκροτεῖτο· ἐν τέτῳ ὄντα με, καὶ Φιλοτησιας προπινοντα ἐν χρυσαῖς Φιάλαις ἑκάςῳ τῶν παρόντων κ.τ.λ. Προπεπωκέναι δὲ παρὰ τὴν συνεσίαν πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Περσίᾳ. Suid. v. Προπεπωκότες. Fragmentum hoc Valeſius Polybio tribuit. Vtile erit adhibere verba *Biſeti* ad *Ariſtoph. Lyſiſtr.* 203. Κύλιξ Φιλοτησίας] Οὕτω καλεῖται ἡ Φιάλη ἡ διδομένη ἐν τοῖς πότοις. Εν γὰρ τοῖς συμποσίοις ΦιλοΦρονέμενοι ἀλλήλες ἐπεδίδοσαν οἶνε κύλικα, ἣν Φιλοτησίαν ἐκάλεν· ὡς Υπερίδης Φησὶ, καὶ Αλεξις, καὶ Ομηρος ἐν τῷ Δ. τῆς Ιλ.

Νέκταρ ἐωνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
Δειδέχατ' ἀλλήλες.

Καὶ αὖθις· Εγχείτω τις τέτῳ Φιλοτησίαν. Καὶ Φιλοτησίας, τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς Φιλίας. Καὶ Φιλοτησιαν προπινειν ἐσὶν, ἡνίκα τις ἐν ἀρίςῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ Φιάλης πιὼν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχῃ τῷ Φίλῳ, καὶ τὴν Φιάλην χαρισάμενος. Horum magnam partem, et praecipue extremam, *Suidae* et *Etymol. M.* debet *Biſetus*. Quid ergo? *An poculum Aureum Argenteumue, quoties ſe pluſculum inuitarent, pro munere offerebatur? Num huiuſmodi liberalitas hic praedicatur in Aeſchine?* Ita quidem interpretantur haec verba, καὶ τὴν Φιάλην χαρισάμενος. Credo, hanc olim fuiſſe Regum, Magnatumque munificentiam: vt *Suidas* teſtatur in v. Προπίνειν. Immo clariſſimum Exemplum mox ſubiicitur in hac ipſiſſima Oratione, p. 384. 10. Vbi Rex Philippus comiter et laute excipiens Thebanorum legatos, ἐν θυσίᾳ τινὶ καὶ δείπνῳ πίνων, καὶ

φιλανθρωπευόμενος πρὸς αὐτὸς ἄλλα τε δὴ πολλὰ, οἷον αἰχμάλωτα καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ τελευτῶν, ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ πρεσβεύειν αὐτοῖς. Ταῦτα πάντα ἐκεῖνοι διεωθοῦντο — αὐτοὶ μὲν ἂν ὑπάρχειν αὐτῷ φίλοι — καὶ ἄνευ τῶν δώρων τούτων. Atque ita *Vpianus* ad textum, in quo verſamur: πολλάκις καὶ ταῦτα τὰ ποτήρια χαρίζεσθαι τὸν βασιλέα, οἷς προπίνει, χρυσᾶ ὄντα. Τοῦτο γὰρ ἦν τὸ προπινειν. Ita quidem, ſed προπινειν ποτηρια, quod iam eſt illud diuerſum, atque aliud, quam προπινειν φιλοτησιας. Corrige ergo fidenter ex auctoritate Mstorum optimorum (ſunt autem, praeter Editiones *Felician* et *Manut.* Codd. praeſtantes, *Regg.* α. β. δ. ε. η. *Obſ. Harl. Lind. Ital. Aug. Ask.*) verba illa *Demoſthenis*, 384. 13. ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ πρεπινειν αὐτοῖς. Num haeſitas? num dubitas, neutiquam dici poſſe πρεσβευειν, ſed vtrobique πρεπινειν? Annon demum cenſes, recte a me diſtingui προπίνειν φιλοτησίας, *amice et familiariter compotare*, et προπίνειν ἐκπώματα, *regio more, pocula aurea pretioſave dono donare?* Inerat Alexandro M. vt refert *Plutarchus* in eius vita, munificentia plane ſingularis, cum ſumma comitate coniuncta: cuius rei exemplum ſubiicit: Ὁ τῶν Παιόνων ἡγούμενος, ἀποκτείνας πολέμιον ἄνδρα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιδειξάμενος αὐτῷ, τοῦτο, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ, παρ' ἡμῶν ἐκπωματος χρυσοῦ τιμᾶται τὸ δῶρον· ὁ δὲ Αλέξανδρος γελάσας, κενόν γε, εἶπεν· ἐγὼ δέ σοι μεζὸν ἀκεράτου προπιομαι. Similis error, προτείνειν, ſc. loco τὸ προπίνειν, occupauit *Libanium Declam.* II. quem emaculauit doctiſſimus *Gatakerus* ad *M. Antonin.* XI. 13. dignus omnino, qui de hoc ritu *propinandi* conſulatur: praecipue autem *de hac largitione poculorum*, in *Aduerſar. Miſcell. Poſthum.* V. 5. Adde Cl. *Valeſium* ad *Harpocr.* v. Προπεπωκότες. Scio, eſſe apud Veteres nonnulla, quae milita-

militare videntur contra meam ſententiam, veluti illud *Ariſtophanis*, *Acharn.* v. 981.

Καὐμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλεμένε,
Πίνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε Φιλοτησίαν.

Cui ſubnectitur ſcholion: Φιλοτησίαν ἔλεγον τὴν φιάλην τὴν διδομένην ἐν τοῖς συμποσίοις. TAYLOR.

381. 2. ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται.] S. οἰκέτης, ἢ δῆλος. WOLFIVS.

Ibid. Recte ſane *Wolfius*. Οἰκέτης ſubintelligitur, pro quo Scholiolum *Vlpiani* perperam habet Οἶκος. Vid. Cl. *D'Oruillium* ad *Chariton. Aphrodis.* pag. 292. TAYLOR.

3. περὶ τούτε τοῦ ὀνόματος.] S. τοῦ Αἰσχίνε ἐξομόσαντος τὴν πρεσβείαν. WOLFIVS.

4. ἐκεῖ.] εκειϲε ελθων MSS. *Regii* α. δ. *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

12. αὐτοῖς.] Reſcribi iubet Cl. *Marklandus* αὑτοῖς, vti habet *Benenatus*. Mox cum eod. Editore, *Feliciano* pariter et *Manutio*, et Cod. *Harleiano*, καὶ τἀναντία τουτων τοῖς τῶν Φ. TAYLOR.

17. τούτων.] Sc. τῶν ἔργων. Forte τουτῳ, ſc. τῷ Αἰσχίνῃ. Sic enim ſolet leges ad reos accommodare. WOLFIVS.

Ibid. τούτων.] ſcil. τῶν οἰχομένων παρὰ τὸν νόμον, vel πραγμάτων. MARKLAND. Vox haec in *Harleiano* noſtro deſideratur. TAYLOR.

20. πεπρεσβευμένα ὑπὲρ τούτων.] τῶν νῦν γεγενημένων ἐν Φωκεῦσι, ἢ Φιλίππε καὶ Θηβαίων. WOLFIVS.

23. ἀδικημάτων.] πραγματων plurimi. MSS. *Ital. Regg.* β. ζ. *Lindenb. Obſop.* et marg. *Ask.* TAYL.

pen. δυσκόλως κ. τ. λ.] ὀργίζεσθαι τῷ Φιλίππῳ, καὶ ὑφορᾶσθαι αὐτόν. Mox 382. 4. τον ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιον lege, non τῶν ἁπάντων. WOLFIVS.

382. 6. τοιαῦτα.] F. ταυτα, ſc. τὰ κακά. MARKLAND.

7. ἐγκαλέσει.] ὑμῖν αν εγκαλεσειε. Ita *Benenatus*. Quod confirmant *Aug.* et *Harl.* Mox iidem fere τῶν αλλων Ελλήνων. TAYLOR.

15. τάχα τοίνυν ἴσως.] σχ. non habet ἴσως. Sed vide Cl. *Marklandum* ad *Leptineam*, pag. 462. 6. TAYLOR.

17. τῶν πρεσβευσάντων τὴν εἰρήνην.] Vertit Wolfius, *pacis interpretes*. Potius, *pacis auctores*, vel, *legatos ad pacem conficiendam miſſos*. IVRIN. *Quegli, che hanno fatto la pace*. Ferro. Ad hunc locum adludit verbis aliquantulum conſentientibus *Hermogenes de Inuent.* pag. 151. Αλλ' ἀγαναχτήσει Φίλιππος, ἐὰν τῶν πρεσβευσάντων τὴν εἰρήνην καταψηφίσησθε. Aut alios reperit Codices Rhetor ille, aut, quod nonnunquam fit, memoriter laudauit, de Figura et Sententia, quam de Verbis, ſollicitior. TAYLOR.

21. τυχεῖν.] Plenius aliquando et expreſſius *Regii* MSti, α. et δ. ὥστε τυχεῖν αυτης. TAYLOR.

26. μᾶλλον.] ϐτω μᾶλλον MSS. *Ven. Obſop. Aug.* et *Harl.* et marg. *Ask.* TAYLOR.

383. 5. ἀσταθμητότατον.] Explicant *Harpocratio* et *Suidas*, ad hunc locum reſpicientes. Eos etiam vide in v. Ασυνθετώτατον. Nam ita ſcribendum arbitror in linea ſequenti, cum *Lambino*, cum MSS. *Ald. Felic.* et *Manut.* et optimo noſtro *Harleiano*, non ἀσυνετώτατον, vti dedit *Wolfius*, neque ἀσύνετον, vt *Regii* Codd. α. δ. Verte autem, *rem omnium inconſtantiſſimam et maxime infidam*. Sic *Horatius* habet *Vulgus infidum*. Oritur menda in libris *Demoſthenis*, ſolito more. Cum enim antiquiores Gloſſographi ἀσυνθετώτατον quandoque per ἀσυνετώτατον exponerent, id quod fecit *Harpocratio*, adripuit ſcriba interpretamentum. Vel potuit ſimilitudine vocabulorum eſſe dece-

deceptus. Sunt autem ſimillima. Interpretes interea ſecuri, hic, *res imprudentiſſima*, ille; *coſa pazziſſima*. Vterque praeter rem et veritatem. Nam mea lectio eſt vnice approbanda. Et confirmat Cl. *Valeſius* ad *Harpocrat.* TAYLOR.

383. 7. πνεῦμα.] F. κυμα, vel ῥευμα. Nam *Ventus* non magis inconſtans eſt in *mari*, quam *terra*. MARKL.

Ibid. Omnino recte. κῦμα margo *Benenati:* atque inſuper Editiones apprime bonae *Feliciani* et *Manutii*. Simile eſt illud *D. Iacobi*, I. 6. Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης, ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ. Vide Cl. *Wolfium Cur. Philolog.* ad *Act.* XVII. 13. Anne hunc locum *Demoſthenis* reſpexit *M. Antonius*, cum Octauio iuuene ſermocinans, apud *Appian.* II. *B. Ciu.* p. m. 271. Ὁ δὲ δημος ἐστιν, ὥσπερ καὶ σὺ τῶν Ελληνικῶν ἀρτιδίδακτος ὢν ἔμαθες, ἀσάθμητον, ὥσπερ εν θαλασσῃ κυμα κινεμενον, ὃ μεν ηλθεν, ὃ δ' απηλθεν? Verum vtrum reſpexerit, necne, correctio noſtra eſt neceſſaria. Et retinerem ſane articulum ὁ: neque *genus* mutaſſem cum *Appiano* ὃ μὲν ἦλθεν — Ad *ciuem* enim refertur, τὸν δεῖνα ἐκ τῦ δήμυ, non ad *fluctum marinum*. Sc. *Alius accedit, alius abit: Nemini autem Remp. curae eſſe video*, vt recte Interpres. Vide *Lipſium* I. *Var. Lect.* 3. conferentem hunc locum *Demoſthenis* cum alio *Ciceronis*. TAYLOR.

11. αὐτῶ.] Non eſt pro nihilo, quod plurimi Codd. vt MSS. *Ald. Felician.* et *Manut. Aug. Harl.* habeant ὑτω. πραξαντας — ὑτω, καὶ διοικησοντας, οἷον ἂν αὐτῷ δοκῇ. Et pene habeo neceſſarium. Quaenam enim eſt illa, Dii boni, ſcribendi negligentia: πραξοντας ἐν ὑμῖν αυτω — οἷον ἂν αυτω δοκῇ· καὐτπερ αυτω τῦτο κατασκευασθῇ —! Mox v. 13. melius fortaſſe διαπραξεσθαι. TAYLOR.

19. ὑμῖν.] υμων eſt Hariolatio *Lambini*, ſed inſcitior. TAYLOR.

383. 20. *ἐδὲ τῦ ζῆν ὄντα κύριον ἑαυτῷ βεβαιῶσαι*] S. *αὐτό*. Sed quid si *ἐδὲ το ζῆν*, vt referatur ad *βεβαιῶσαι*? WOLFIVS.

Ibid. An *το ζῆν*, *vitam?* *Κύριον βεβαιῶσαι*, vt *κύριοι ζημιῶσαι*, *contr. Ariſtocratem*, pag. 630. 16. Vide tamen pag. 642. pen. eiusd. Orat. MARKLAND.

Ibid. Legendum opinor *τῦ το ζῆν*, vt ſit ſenſus, *κύριον ὄντα τῦ βεβαιῶσαι το ζῆν* (vitam) *ἑαυτῷ*. IVRIN.

Ibid. *το ζῆν* MSS. *Ital. Ven.* et *Harl.* TAYLOR.

23. *καὶ γάρ τοι — φίλην ἔγραψεν.*] Male, opinor, haec vertit *Wolfius*. Vertendum: *itaque primum quidem Amphipolim, veſtram vrbem, imperio ſuo ſubiecerat, quam tunc* (Timagora nempe damnato) *in ſociarum et amicarum vrbium catalogum retulit.* Legendum vero *υμετεραν* pro *ημετεραν*. IVRIN.

Ibid. *πόλιν.*] F. *παλιν ἡμετέραν δὲλην κατέσησεν*. WOLFIVS.

Ibid. F. *ην*, *πόλιν ἡμετέραν*, *δὲλην κατέσησε*, *τότε* etc. Male *Wolfius* coniungit *Αμφίπολιν πόλιν*, et peius vertit, *ἡμετέραν δὲλην κατέσησεν*, *veſtro imperio denuo ſubiecit*: et quae ſequuntur, *quam hactenus ſociam ſuam* etc. MARKLAND.

Ibid. Quicquid ſit in iſta coniectura *Wolfii*, auctoritatem aliquam nacta eſt ex ſcriptis Codd. *Ven. Ital. Lind.* et *Regg. α. β.* qui omnes praeferunt *παλιν*. Sed Viri doctiſſimi amiciſſimique Correctio eſt vnice vera. TAYLOR.

26. *τοῦτ'.*] F. *τοτ' ἂν* etc. cui mox opponitur *νῦν*. MARKLAND.

384. 9. *ἃ κ ἐδέξαντο.*] F. *ἃ ἂν κ ἐδέξαντο*. MARKL.

14. *προὔτεινεν.*] Omnino *προυπινεν*, vt nuper oſtendimus. TAYLOR.

15. *ἐδαμῆ προΐεντο ἑαυτές.*] Verte, *neque ſe vsquam proſtituebant*. Incautius hic *Wolfius*, et negligentius. TAYLOR.

384. 17.

384. 17. οὐκ ἐχ ὑπὲρ Θ.] Delendum puto iſtud ον. IVRIN. Id tamen minus neceſſarium. Licet in *Harleiano* deeſſe videam. TAYLOR.

23. προθέντα.] Male Edit. *Benenati* προσθέντα. Quod vidit et vindicauit *Lambinus*. Confer pag. 361. 28. TAYLOR.

Ibid. αὐτᾶ.] Scr. αὑτᾶ. MARKLAND. Et recte. *Harl.* εαυτᾶ. Id quod voluiſſe credo *Regg.* α. δ. qui σαυτᾶ. TAYLOR.

26. καὶ τί συμβέβηκε.] Wolfius, *et quid vobis acciderit*. Immo, *et quid iis* (Thebanis) *euenerit*. IVRIN.

Ibid. Recte fortaſſe. Sed nonnulli Codd. *Wolfii* interpretationem confirmant. MS. enim *Harl.* cum *Aug.* et Editt. accuratioribus: τί τοῖς Θηβαίοις γέγονεν ἐκ τούτων, καὶ τί ὑμιν συμβέβηκε. Quam lectionem neque laudo admodum, neque improbo. TAYL.

385. 6. τῆς των Φωκέων χώρας, vt excudebant *Pariſienſes*, et confirmant MSti, *Lind.* et *Harl.* TAYL.

Ibid. ὅσην.] Rectius fortaſſe οσον, vti praeferunt MSS. οποσην βαλονται *Lindenb.* TAYLOR.

8. τοῖς δὲ πρέσβεσι τοῖς τῶν Θ.] τι δὲ πρέσβεσι τοῖς τῶν Θηβαίων; τί; Cod. *Venetus*. TAYLOR.

12. ἀπέδοντο.] L. ουκ ἀπέδ. — quod patet ex comparatione ſequenti. ἕτοι ſunt *legati Thebanorum*. MARKLAND. Ni ἕτοι fortaſſe in *Aeſchinem* et ſocios iaciatur. Quod eſt veriſimile. TAYLOR.

20. ἡγήσασθαι.] L. ηγησεσθαι, vt κωλύσειν. MARKLAND.

Ibid. Recte, vt Cod. *Reg.* α. et *Ital.* Verum in *Ven.* et in *Lindenb.* κωλύσειν non ſcribitur, ſed κωλύειν. TAYLOR.

25. καλέσαι.] F. καὶ μη καλέσαι. MARKLAND.

26. ἐκκρούσας ἕτος εἰς τὴν ὑςεραίαν.] *Re fraude in poſterum diem dilata*. Hoc malo, quam, *Iſte cauillationibus eludens, poſtridie perſuaſit*. WOLFIVS.

385. 28.

385. 28. ἑλέσθαι.] ἔπεισεν υμας ἑλέσθαι, cum *Lutecianis*, Membranae *Ven.* et *Harl.* TAYLOR.

386. 3. πάνθ'.] Diſtinguit Cl. *Marklandus* ita: τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ πάνθ', ὅσα ἑωράκατε. TAYLOR.

4. ἀλλ' ἃ ἐν τῇ.] Τὸ ἃ redundare puto. Nec enim verbum, ad quod referri poſſit, ſequitur, aut ſubintelligitur. WOLFIVS.

Ibid. ἀλλ' ἃ Editt. *Ald.* et *Lutec.* Corrigunt nonnulli ἄλλα ἐν τῇ κ. τ. λ. Ita dedit *Felicianus.* Ita Cod. *Ven.* cuius lectio non recte repraeſentari ſolet, aut intelligi, ἢ ἀλλὰ ἦν. Sed exaratur, ſi fides ſit accuratius explorantibus, ἀλλ' ἐν, ἢ ἄλλα ἐν, i. e. ἀλλὰ, *ſed*, *vel* ἄλλα, *alia.* Ita nonnunquam vexantur Exemplaria ex Scribis emendantibus. TAYLOR.

5. καὶ γεωργίαι παμπληθεῖς.] Sub. ἐγένοντο. WOLFIVS.

11. πόλει.] *Benenatus* τῇ μὲν ἐκπεμψάσῃ τῇ πόλει. Editio ſane prae caeteris harum minutiarum prodiga. TAYLOR.

15. ἀπορίων.] Proba eſt Lectio, neque temere ſollicitanda. Bene, vt mihi videtur, addit *Demoſthenes*, ἀντὶ τῶν ἐσχάτων ἀπορίων, ad exprimendam iſtorum hominum ſubitam nouamque fortunam. *Ex ſumma rerum omnium inopia, et maxima egeſtate euaſerunt beatiſſimi.* Simile eſt iſtud *Terentianum*, initio *Andriae:*

Feci, e ſeruo *vt eſſes libertus mihi.*

Simile etiam iſtud *Lyſiacum, de Caede Eratoſthenis*, p. 7. 3. ὅτε χρημάτων ἕνεκα ἔπραξα ταῦτα, ἵνα πλούσιος ἐκ πένητος γένωμαι. Ita *Olynth.* III. οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασιν, οἱ δ' ἐξ ἀδοξων ἔντιμοι. Ita *De rebus Cherſonet.* τούτων μὲν ἐκ πτωχῶν ἔνιοι ταχὺ πλούσιοι γεγόνασι· καὶ ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων, ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι· ὑμεῖς δὲ τοὐναντίον ἐκ μὲν ευδοξων ἄδοξοι, ἐκ δ' ευπορων ἄποροι. Ita *Philipp.* III. ὅτι μὲν δὴ μέγας

μέγας ἐκ μικρᾶς καὶ ταπεινῆς τοπαταρχὰς ὁ Φίλιππος ηὔξηται. Ita infra, p. 434. pen. ἐξ ὧν ἀντὶ καλῆς αἰσχρὰν συνέβη γενέσθαι τὴν εἰρήνην. Item p. 289. 17. et 270. vlt. Ita *Herodot. Erat.* 32. Ἐποίευν ἀντὶ εὐναίης ἐνοχλίας, εὐνάχας. Emphasin haec habere solent praecellentem. TAYLOR.

386. 16. εἰργάσθαι.] καθίσασθαι MSS. *Ald. Felician.* et *Manut.* TAYLOR.

17. τὰς Ὀλυνθίας μάρτυρας.] Quid Olynthiis extorribus cum Phocensi agro? Puto legendum Φωκέας. Etsi *Aeschines* meminit Olynthii cuiusdam, quem *Demosthenes* corrumpere non potuerit, vt pro testimonio mentiretur. WOLFIVS.

Ibid. Delendum opinor Ὀλυνθίας. MARKLAND.

Ibid. Ὀλυνθίων Cod. *Aug.* cum marg. *Benenati.* TAYLOR.

20. ὡς οὐκ ἦν καλὴν lege. WOLFIVS. Nam Editio *Parisina* vna cum *Vlpiano* habet καλη. Minime recte. TAYLOR.

24. τῆς αὐτῆς.] F. del. της, vt paulo post. MARKL.

Ibid. Ita Cod. noster *Harleianus.* Atque ita *Maximus* Sophista (Vid. *Fabric. Bibliothec. Gr.* Tom. IX.) qui totum h. locum laudat, tali varietate: scil. ἀντερωτήσατε — πόλεως ᾤχετο πρεσβεύων — ταύτης αὐτῆς — τε τῷ πολέμῳ (vt *Regg. α. δ. ε. Ital.* et *Harl.*) — ἔχειν στρατηγὰς (vt *Lind.* et *Harl.*) — πόλις τῶν αὐτῆς ἀφέσηκεν. TAYLOR.

27. χρήματα.] F. χρηματ' αν. MARKLAND.

Ibid. εἰ δ' ἐκ ταύτης αὐτῆς.] εἰ δ' ἐκ της αὐτῆς MS. *Obsop.* et marg. *Ask.* TAYLOR.

387. 3. ἐγίγνετο.] Post hanc vocem, in quodam vetusto exemplari, quod *Vlpianus* adhibuit, vt et in *Harleiano* nostro, ita scribebatur: Νῦν δὲ ἡ μὲν πόλις τῶν αὐτῆς ἀφέσηκεν· ἕτος δὲ χρήματα εἴληφεν. Addit deinde homo satis sagax, non videri hoc comma profectum

profectum esse a *Demosthene*. Cui lubens assentior. Eadem porro vocabula retinet Cod. *Aug.* ex caeteris solus. In eo tamen apponuntur exaduersum p. 386. 28. ad haec verba: ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν αὐτῆς ἀπέστη, ἐπὶ τούτοις ἔτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται. Cuius nimirum textûs sunt vel Glossa, vel quaedam Chrestomathia. TAYLOR.

387. 9. ἐν Νέωσιν.] Νέωνα *Stephanus* vrbem Phocidis esse scribit, vnde fiat patrium nomen, Νεώνιος. Sed hoc plurale est, siue οἱ Νέωνες, siue τὰ Νέωνα, fortassis a noua emtione. Εἰς νέωτα, *nouo*, aut *altero anno*. Vnde Versus:

Αεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος. WOLFIVS.

Ibid. *Harpocr.* v. Νεῶσι hunc locum citat: apud quem *Androtio* in plurali habet Νεῶνας: licet *Herodotus*, vt discimus ex eod. *Harpocr.* et *Stephano Byzantino*, in singulari, Νεῶνα. MSti nostri Νεωσίνας, Ενεωσίνας, etc. non quod librarii duplicem scripturam Ciuitatis inuenerant, vt male auguratur *Valesius* in *Notis ad Harpocr.* sed quod procliue fuerit, ex his vocibus καὶ τὸς εν Νεωσιν ἀπειλήφεσαν, oscitanti Scribae tale monstrum procudere. Sed *Valesii* existimationi melius esset consultum, si tota illa Adnotatio deleretur. Pessime enim cepit Auctoris nostri mentem in hac periodo, atque hic extra limites negotii sui diuagatur, vt id palam omnibus faceret. Eius tamen meritis hoc lubenter sum condonaturus. Locus *Herodoti* est VIII. 32. TAYLOR.

11. Ηδυλείῳ.] In Cod. *Augustano* σχ. ὄρος Φωκίδος. Plura de eo consignantur ab *Vlpiano* et *Harpocratione*. TAYLOR.

Ibid. καὶ τρόπαιον εἰστήκει.] Malim εἱστηκεισαν. IVRIN.

Ibid. Dubito vehementer. Scriptum est Graecanico more. Infra, pag. 444. 5. ἐκρατῆντο Θηβαῖοι, καὶ

καὶ μάχῃ ἥττηντο, καὶ τρόπαιον ἀπ' αὐτῶν εἵστηκει. TAYLOR.

387. 12. κακῶν Ιλιὰς.] Miror, cur *Genethlio*, antiquo ſcriptori in *Demoſthenem*, diſplicuerit hoc Prouerbium: Φησὶ δὲ Γενέθλιος, ὅτι ἐνήλλακται (ita lege) ἡ πτῶσις. ἔδει γὰρ εἰπεῖν Ιλιαδος κακα. Vlpianus. TAYLOR.

13. ὑμῖν δὲ.] Codd. alii: ὑμῖν δὲ τοιῦτο ουδεν ἔτ' ἦν, ὅτε γένοιτο. Alii: ὑμῖν δὲ τοιῦτο μηδεν ἔτ' ἦν, μητε γένοιτο. TAYLOR.

17. ἔτι.] Malim τι. WOLFIVS. Deeſt *Harl.* TAYLOR.

18. τοσύτῳ.] L. τοσουτον: vt vidi in quodam Exemplari olim correctum. Atque ita MSS. optimi, *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

20. ἐγγέγονε.] Non eſt, vt muniretur Vox ea tali Praepoſito. Simplicius multo et melius MSS. *Ven. Lind. Aug. Harl.* cum duobus *Pariſ.* α. et ζ. γεγονε. TAYLOR.

21. ἃ τῷ πολέμῳ.] F. ἃ εν τῷ πολέμῳ. Pag. 371. 10. ἐπὶ τῦ πολέμυ διασωθέντας. MARKLAND.

24. Αλλὰ, νὴ Δία κ. τ. λ.] Aut haec Obiectio abundare, aut Refutatio eius abeſſe videtur. Praeſtiterit enim, poſitam non fuiſſe, quam non euerſam. Neque enim facile bellum eſt ſine ſociorum auxiliis. Vlpianus εἰρώνειαν eſſe putat, quae κατ' ἀποδίωξιν refutatione indigna eſſe putetur. WOLFIVS.

Ibid. Αλλὰ, νὴ Δία — τῷ πολέμῳ.] Haec aliena eſſe arbitror, neque huius loci. Ita connectendum et legendum exiſtimo: ὅτι τὰ ἐκείνων μὲν ἐκ ἀπέδοντο οἱ πρέσβεις, τὰ δὲ ὑμέτερα ἅπαντα πεπράκασιν. ὅτι γὰρ ταῦτα ἅπαντα πέπρακται, καὶ ἐν τῶν etc. Πέπρασται, inquam, non πέπρακται. Nam cauſale γὰρ, et narratio, quae ſequitur, clare euincunt, *Demoſthenem* iam in eo

in eo esse, vt probet *venditam* fuisse rempublicam. MARKLAND.

387. 24. Mire aestuat *Vlpianus* in sordibus huius κακῆ κόμματος expurgandis. Et simile aliquid ei contigisse video ad eam, quae est *De Corona*. Adnotarunt hic Librarii in suis Exemplaribus: δοκεῖ λείπειν ἐνταῦθα πολλά. Nemo autem ante praestantissimum *Marklandum* vidit, infaustissimum id Incisum [Ἀλλὰ, νὴ Δία — τῷ πολέμῳ.] potius esse eliminandum. Veruntamen, vt meam exponam de ea re sententiam, vero est omnino simillimum, et talem obiectionem, (vel potius, talem defensionem Pacis male conciliatae) sc. *Socios belli diuturnitate fractos esse et defessos*, factam fuisse ab *Aeschine*, et a *Demosthene* alicubi animaduersam: Qua tamen in parte Orationis, neque liquet, neque fortasse vnquam liquebit. Per totam enim mirum in modum omnia sunt conturbata, vt in aditu Orationis admonui, et vt, ea progrediente, planius apparebit. TAYLOR.

pen. αὐτὴ.] F. αὖτη, *haec*. WOLFIVS. MARKLAND.

vlt. ἀπήρκεσαν.] ἀπέπλευσαν habet MS. *Aug.* loco scholii aut glossae. TAYLOR.

388. 6. ἐᾶσθαι.] F. εασαι. MARKLAND.

Ibid. Ita Editi a *Benenato* et *Feliciano*. Et ita, sine litura, *Obsop. Cant. Harl.* et marg. Exempl. *Ask.* TAYL.

8. τι.] Τὸ τί videtur παρέλκειν, cum μηδὲν antecedat. WOLFIVS.

10. ἀμελήσασι.] μελλησασι *Aug.* et *Harl.* TAYL.

12. ἐγκαταλειφθέντων] τῶν προειμένων, καὶ ἠμελημένων. Postea coniungo ἠθέλησε πολεμεῖν ἐξαρχῆς. WOLFIVS.

Ibid. ἐγκαταληφθεντων maluit *Lambinus*. Nae ille aliquoties truculentus est Criticus, praeter aequum modumque. TAYLOR.

388. 12.

388. 12. ἐξαρχῆς.] Quaero, an ſignificet *denuo*, et coniungendum ſit cum ἠθέλησε πολεμεῖν, *denuo bellum gerere voluit*. Ita ſumendum videtur apud *Aeſch.* π. Παραπρ. p. 338. vlt. καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος — *atque iterum; denuo, viribus auctio*, ſc. populo, vel, ſtatu populari. MARKLAND.

Ibid. Recte: et corrige *Wolfii* verſionem ad normam Etruſcae: *vorra per qualche rimanente* di nuouo *guerregiare*. TAYLOR.

13. ἔχεσι.] Hinc illud in foederibus, ὁ ἔχων ἐχέτω. WOLFIVS.

18. τότε.] Satagunt MSti in ſubſtituendo ἐκείνου, *Aug.* nempe, *Harl.* et ex *Regiis*, α. δ. ε. η. Deeſt in *Lindenb.* TAYLOR.

19. ἀπαγγέλλειν.] F. απαγγελειν, vt ἀποδώσειν, ἀφέξεσθαι, πεσήσεσθαι, etc. MARKLAND.

Ibid. Recte. Ita quoque MSS. et marg. *Benenati*. TAYLOR.

21. εἰδότας.] ἰδοντας MSS. *Obſop. Ital. Aug. Harl.* et *Reg.* η. Accedit *Ask.* vbi ſcribitur εἰδώντας. TAYLOR.

389. 1. δικαίων.] Non *Ius*, vt reddit *Wolfius*, aut *Iura*. Τὰ Δίκαια ſumuntur, vt τὰ δικαιώματα, nimirum *Poſtulationes. Claims or Pretences. Ea, quae* iuſte *vobis concedi oportere exiſtimatis*. Vide *De Coron.* 228. 12. et 230. 11. Mox v. 2. melius fortaſſe cum *Reg.* α. παρεῖδετε, et v. 4. cum *Ven.* et *Harl.* ἐκείνου — τὰ ἐμπόρια. TAYLOR.

5. κλείσειν.] Sc. ἐμέλλετε, repetendum ex praecedenti ἔμελλεν. MARKLAMD.

7. δελεύσων.] δουλευων *Ital. Harl.* et *Reg.* η. TAYLOR.

15. τὴν βελὴν ποιήσαντος τῷ δήμῳ κυρίαν.] Alioqui Προβούλευμα τῆς Βουλῆς ad Concionem fuiſſet referendum. Sic enim ſcribit *Aphthonii* Interpres: Ὅσα

ἐν τῇ Βαλῆ ἔδοξε, ταῦτα ἐπὶ τὸν Δῆμον ἀνεφέρετο· καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων, τὰ ὑπὸ τᾶ Δήμα ψηφιζόμενα ὑπὸ τῆς Βαλῆς ἐκυρᾶτο. WOLFIVS.

389. 15. *hauendo dato il popolo la podeſtà al Senato*, Italus Interpres, paulo preſſius, quam ſunt Latina *Wolfii*. TAYLOR.

19. ὥσπερ.] *Lambinus* ita corrigit: γράψας, οισπερ νῦν λέγω, τοῖς ῥήμασιν αυτοις. Illud probo: hoc certe eſt minus neceſſarium. Οὕτως enim non ſemper ad comparationem adhibetur: ſed eſt quoddam quaſi intenſiuum. Et ecce, ne nimis diuagari videar, v. 23. αὐτὰς ἐξήγαγον ουτως ἄκοντας, *full ſore againſt their Will*; vt dicerent noſtrates. Vbi Verſionem *Wolfii* reformabis. TAYLOR.

23. ἔτως ἄκοντας.] Αντὶ τᾶ πάνυ. Niſi forte οντως legendum ſit, *reuera inuitos*. Quod adnotatum eſt, ἀκόντας etiam legi, nullum habet ſenſum. WOLFIVS. ακουοντας erat in MSS. *Ald.* et *Reg.* δ. αλοντας in η. TAYLOR.

25. συνεμίξαμεν] συνεσμεν habet *Vlpianus*; et συνεμίξαμεν pro varia lectione. γρ. σύνεσμεν et συνετάξαμεν (ſic) marg. *Pariſ.* TAYLOR.

390. 2. ὅλαις.] F. ολας. MARKLAND. Ita etiam *Lambinus* auguratus eſt, et vertit *Wolfius*. Sine litura denique ολας in *Harleiano* noſtro, et *Ital.* TAYL.

Ibid. Δορίσκον, Θράκην, τὰ ἐπὶ τειχῶν.] Θράκης τα ἐπὶ τειχῶν. Ita legendum arbitratur *Palmerius* ad *Scylacem*, p. 280. *Exercitat.* TAYLOR.

3. τὰ ἐπὶ τειχῶν.] Alias τᾶ Ηραίᾳ τείχες meminit, de quo et *Stephanus* in Ηραῖον. WOLFIVS.

Ibid. ἱερὸν ὄρος.] Vid. *Strabon. Valeſ.* ad *Harpocr.* v. Εργίσκη, Not. ad *Aeſchin.* p. 268. not. 61. TAYL.

7. ὡς ἀγνοοῦντας.] F. ὡς αν ἀγνοοῦντας, vt ante, et mox. MARKLAND.

16. αὐτὸν.] L. αὑτον. MARKLAND.

390. 17.

390. 17. *αἰτχρὰ δεινὰ.*] F. *αἰσχρὰ καὶ δεινά.* WOLFIVS. Deerat enim in Impreſſorum aliquibus. TAYLOR.

19. *αὐτὰ δηλώσει.*] S. *τὰ πράγματα.* WOLFIVS.

24. *ὅσα κ. τ. λ.*] Variatum eſt in Membranis. In hac autem lectione conſentiunt plurimae *παρ' ἑδεμιᾶς ἄλλης πόλεως.* TAYLOR.

26. *παυδοκείῳ.*] Illuſtrat *Brodaeus* IV. *Miſcell.* 17. TAYLOR.

391. 3. *τήν τε γὰρ εἰρήνην ἐχὶ δυνηθέντων.*] S. *τῶν πρέσβεων.* *Υποθετικῶς* ea, quae ſequuntur, accipienda ſunt, *εἰ μὴ ἠδυνήθησαν* etc. Quae cum e conuerſione mea plana et perſpicua eſſe confidam, nihil eſt, quod actum agam. WOLFIVS.

Ibid. Apage *Hypotheticam* iſtam et odioſam *Wolfii* obſcuritatem. Quanto praeſtantius ille, qui *Italice* vertit? *Percioche non poſſendo egli, come coſtoro haueano innanzi tentato — ſcriuer la pace, ma eſſendo ſtato forzato da noi Filocrate, che cancellaſſe queſto — non voleua che alcuno de' ſuoi confederati faceſſe queſto giuramento.* TAYLOR.

Ibid. *εἰρήνην.*] Additur in MStorum nonnullis, *καὶ τὴν συμμαχίαν.* TAYLOR.

7. *Αθηναίους.*] Rectius credo, quod *Lambinus* ſubmonuit, adſipulantibus etiam Codd. *Harl.* et *Reg. α. Αθηναιοις καὶ τοις Αθηναίων συμμαχοις.* TAYLOR.

12. *ἀδὲ κ. τ. λ.*] marg. *Benenati, ὅτε τοῦτο δεχθῆναι πᾶσιν, ὡς ἐκ ἄρα κ. τ. λ.* TAYLOR.

16. *ὥστε τυχεῖν.*] *αν τυχη* quamplurimi Codd. *Aug. Ven. Reg. δ. Obſop. Harl. Lindenb. Ital.* et *Ask.* TAYLOR.

17. *ὥετο δεῖν αὐτὸς.*] Vter? Philippus, an Aeſchines? WOLFIVS. Philippus procul dubio. TAYLOR.

18. *μηδαμόσε βαδίζειν.*] *Che eſſi* in niun luogo *andaſſero*, vt recte *Ferrus*. *A loco, in quo erant*, nus-

quam *pedes dimouere.* Quod omne peſſundat lectio Cod. *Reg.* α. ϐδαμως ᾤετο δεῖν τϋτϐς (ita enim etiam nonnulli) βαδίζειν. Sed in illo exemplari non ſincere exaratur. Voluit certe Scriba id, quod reperitur in *Lindenb.* et *Harl.* διὰ ταῦτα ϐδαμοτε ᾤετο δεῖν τϋτϐς βαδίζειν. Quod vulgatam lectionem tuetur, et eodem recidit. TAYLOR.

391. 20. ὅταν ἐξελέγχωνται πάντα.] S. οἱ πρέσβεις. Mox [v. 23.] πῶς ἔνεστι — τϋτοις σώζεσθαι; Poteſt et τϋτϐς legi. WOLFIVS. τϋτϐς *Lambin.* MSS. item *Ald.* Editt. *Felician.* et *Manut.* Recte fortaſſe. τουτω *Lind. Obſop.* et *Ask.* τϋτον *Harl.* et *Aug.* omnium fortaſſe optimi, et integerrimi, ſed qui hic vadimonium deſeruerunt. TAYLOR.

392. 14. ἀπήραμεν.] απηραμην *Lind.* απηρομην *Ask.* et ſimiliter Cod. *Obſopoei*, cui viſum eſt addere haec verba, *haud dubie emendatius.* Sed non teneo emendationem. Loquitur de toto grege Legatorum, *Nos omnes.* Et recte igitur modo v. 16. doctiſſimus *Iurinus* reſtituit ημιν. ὅσις ημιν, nobis legatis, σπείσεται. Iam autem vnde, aut quo artificio, delapſus eſt Noſter a prima perſona, ἀπήραμεν, ad tertiam in iſtis vocibus ἦλθον, ἀνέμειναν, ἐποίησαν, etc. vtile erit conſulere, quae habet ad locum σχ. noſter *Vlpianus.* TAYLOR.

18. ἐποίησαν.] ἐποίησαν τον χρόνον. Ita dedit *Benenatus.* Forte reſtituendum εποιησαντο χρόνον. Quod in margine exaratum eſt, γρ. ἀνήλωσαν, ἤγουν ἔτριψαν, vtrumque pro Gloſſa habeo, vti habebat etiam *Wolfius.* TAYLOR.

Ibid. Αλϐ δὲ πολιορκϐμένϐ lege. [Corrupte enim edi vidit, Αλλ' ϐδὲ] et [v. 27.] ὅτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῆει, ab ἔπειμι, ἀντὶ τῦ ἐπῆλθε, ἢ, εἰς νῦν ἦλθε. Et [p. 393. 1.] προ τῦ τϐς ὅρκϐς ἀπολαβεῖν. WOLFIVS. Male enim πρὸς in exemplaribus *Aldinis.* TAYLOR.

392. 21.

392. 21. Παγασὰς.] Πηγασας *Reg.* Cod. *e.* Forte πηγας appellatiue, notauit alicubi *Wolfius.* Qua mente et consilio, sane nescio. TAYLOR.

393. 1. διατριβῆναι.] διατριφθηναι MSti *Regg. α. β. ε. η. Lind. Obsop. Harl.* et *Ask.* κατατριφθηναι *Ven.* TAYLOR.

6. ἢ τὴν αὐτὴν.] Restitue, ἢ οι τὴν αὐτὴν ὁδὸν κ. τ. λ. Editt. *Felician.* et *Manut.* cum MSS. *Harl.* et *Obsop.* TAYLOR.

8. οὐ.] Quaere, annon vtilius esset ὠδε βαδίζειν Codicum, *Aug Ven. Ital.* et *Regg. α. ζ.* TAYLOR.

Ibid. πρὶν ἐλθεῖν τὸν κήρυκα.] Wolfius, *ante caduceatoris reditum.* Potius, *ante caduceatoris aduentum.* Nempe Athenis missus erat Caduceator, necdum legatos assecutus fuerat. IVRIN. Recte. Ita Italus: *prima che fosse* venuto *il trombetta.* TAYLOR.

9. καθήμεθα.] Hic locus, credo, designatur a *Polluce* III. 13. cum ait, apud *Demosthenem* reperiri καθήμεθα pro ἐκαθήμεθα. TAYLOR.

13. ἀξιῶν.] Melius non paulo ηξιων Cod. *Aug.* TAYLOR.

14. αὐτὸς δὲ.] Requirit Sensus, vt legatur ατος δὲ. Quod etiam reperitur in *Benenati* margine. IVRIN. Recte. Et conseruant plurimi, sc. *Aug. Ven. Reg. δ. Lind. Ital.* et *Harl.* TAYLOR.

17. διεκωδώνισεν.] Vide *Harpocrationem.* Codd. non moror, qui vocem hanc iactitant, διεκωδωνησεν' διεκωδωνιζεν. Scitius est, et felicius, quod locum desperatiorem nonnulli ex iis ita complanent, sc. ἐκεῖνος ἡμᾶς διεκωδώνισεν ἅπαντας. τίνα τρόπον; ἑκάστῳ προσπέμπων ἰδίᾳ κ. τ. λ. Ita enim Cod. *Lindenb.* Cui accedit etiam *Cant.* Ita etiam voces constituunt *Ven.* et *Harl.* verum sine Interrogatiua. TAYLOR.

18. προσπέμπων.] προπεμπων *Ven. Regg. α β. δ. η.* et *Harl.* TAYLOR.

393. 22. εὐθέως.] Ferri poteſt. Sed ſpeciem habet Variae Lectionis τῷ εὐήθως. Quod male redditur *temere*. Significat *ſimpliciter, faciliter, ſine ſcrupulo*. MARKLAND. Recte in σχ. εὐήθως. ἁπλῶς ἔφερον. Scholiolon illud, quod in *Auguſtano* exſtat, minus intelligo. Εὐήθως. ὃ λέγει μωρῶς, ἀλλὰ κακόεργως. Porro, iſtud εὐθέως in Edit. *Pariſienſi* non exſtat: neque in *Harleiano* Codice. TAYLOR.

24. τῷ κοινῇ λ. π. μετάσχειμεν.] Huc, vt arbitror, reſpexit *Priſcianus*, col. 1142. cum ex *Demoſthene* citat τῶν ξενίων εἰ μετάσχοιεν. TAYLOR.

pen. ὅτε κατεπεῖν.] Periodi duo ſunt membra, ὅτε κατεπεῖν — ὅτε φυγεῖν τὸ ἀνάλωμα. Quod interpoſitum eſt, ἀδ' εἰπεῖν — καὶ ὁ δεῖνα, Tu priori ſubſtitues, quaſi interpretamentum: vt recte in verſione diſtinxit *Wolfius*: Neque *opportunum illi fuit iſtos prodere*, (aut *dicere*, *illum vel illum accepiſſe*) neque *impenſam fugere*. Verum quid erat dicturus Philippus, ſi dixiſſet? Sequitur, ὅτι ἀλλ' etc. Vbi ὅτι perinde eſt, ac SCILICET: Formula Graeca, vbi Perſona mutatur, et Alius loqui intelligitur. Deinde, ἀλλὰ eſt quaſi Negantis. IMMO *iam conſumta ſunt: In hunc et illum contuli*. Vid. 428. 10. Ita in minutis iſtis particulis volui et induſtrius videri et vtilis eſſe. TAYLOR.

394. 1. ὡμολόγησε κ. τ. λ.] Priorem horum partem omiſit *Wolfius* in verſione. Reſcribendum, *aſſenſus eſt igitur, ſed eluſit*. IVRIN.

5. Μαρτυρια.] Μαρτυριαι. MARKLAND.

9. ὅσοιπερ ἦσαν ἐξηγγυημένοι.] *Qui ſponſores dederant*. WOLFIVS.

15. λύσασθαι.] λυσεσθαι. MARKLAND. Ita *Harleianus* noſter. TAYLOR.

16. οἷς αὐτὸς ἔχρησα τὸ ἀργύριον lege, παρὰ τὸ χράω, τὸ χρήματα δίδωμι, ἄνευ τόκων ἀπολήψομενος. Nam τὸ δανείζειν vſuram complectitur. WOLFIVS.

Illud

Illud propter faeces *Aldinas* aliorumque, vbi ἐχρήσατο ἀργύριον siue ἀργύρια. TAYLOR.

395. 3. δεινὸν ἂν ἦν.] Scr. δεινὸν ἔν αν ἦν, *fuisset.* MARKLAND.

4. ἰδία.] Sic ordina: πλανᾶσθαι ἐκεῖσε ἰδία ἐξομοσάμενον (S. τὴν πρεσβείαν) ὡ πάνυ καλὸν, ὡδ' ἀσφαλὲς ἦν. Et poſt [v. 17] ὥστε χρήματα διδόναι ὑπὲρ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, ὁρῶν ἑτέρους λαμβάνοντας. Et [v. 27.] ἐπεχείρησαν, ab ἐπιχειρέω. WOLFIVS.

5. ὡ πάνυ.] Satius cum *Aug.* Cod. ἰδία δ' ἐξομοσάμενον ὅτ' αυ καλὸν, ὡδ' ἀσφαλὲς κ. τ λ. TAYLOR.

11. παρὰ ταύτην κ. τ. λ.] Lege cum *Aug.* et *Harl.* παρ' αυτην την ἀποδημίαν. Illud τὴν etiam in *Ald. Benenat.* et *Lind.* TAYLOR.

22. περιῆσαν ἔτοί μϐ.] F. πέριῆσαν αν. Loquitur ex opinione ſua. Fruſtra, inquit, opinor, ſuſcepiſſem hanc tertiam legationem: nam iſti, vtpote plures, περιῆσαν ἄν μϐ, *ſuperiores me fuiſſent.* MARKLAND.

23. παρὰ] περι *Reg.* δ. TAYLOR.

24. παράλληλα.] Αντιτιθέμενα ἀλλήλοις, καὶ συγκρινόμενα. Schol. Cod. *Auguſtani.* TAYLOR.

25. Αλεις.] Αλεῖς. Circumflecti debuit, vt pariter fieret cum pag. 352. 17. Vbi de accentu iſto dixi. TAYLOR.

26. καὶ παρὰ etc.] Delent καὶ MSS. *Reg.* η. et *Harl.* Deinde in *Pariſienſi* exaratur: καὶ παρα τὰ πρὸς ὑμᾶς εἰρημένα. Quod melius. TAYLOR.

vlt. ἀνέγραψαν.] ενεγραψαν *Regg.* β. ε. *Obſop. Ask.* cum Editis *Felician.* et *Manut.* TAYLOR.

396. 3. ἀπέπεμψαν.] Correctius — μὴ πέμπειν — επεμψαν· vti ediderunt *Pariſienſes*, et exaratur in *Ven. Harl. Lind.* et *Aug.* TAYLOR.

7. διὰ τέτϐς.] μετα τϐτων. Ita *Lambinus* ſua ſola auctoritate, id eſt, nulla, legere voluit. TAYLOR.

396. 12. ἐπαγγέλλειν.] Legendum ἀπαγγέλλειν. Ita *Ald. Manut. Bodl. Felic. Harl. Aug.* etc. Vide ſupra ad pag. 340. 11. TAYLOR.

14. ἀπελείφθη παρὰ Φιλίππῳ lege. WOLF. Περὶ enim nonnulli admodum inſincere. TAYLOR.

16. συγγραψάμενος.] Haec intelligenda ſunt de teſtimonio, quod Actor ipſe, magno ſuo periculo, perhibet in ſua cauſa. Ὁ κατὰ συγγραφὴν μαρτυρῶν, inquit *Vlpianus* ad locum, ἑαυτὸν ὑπεύθυνον κατηγορίᾳ καθίστησιν. Et rurſus: ὁ μαρτυρίαν συγγραψαμενος ἐδίδα ἑαυτὸν ὑπεύθυνον τῷ καταμαρτυρηθέντι. Bene eſt, et addit: ἐπεὶ ἄτοπον ἦν τὸν αὐτὸν κατηγορεῖν καὶ μαρτυρεῖν, ἔδωκεν ὑμῖν μεθόδους, προσθεὶς, καὶ εἰπὼν, καὶ συγγραψαμενος. Eiusmodi Teſtimonium videtur in *ſcripta* referri, et obſignari, (ideoque fieri dicitur κατὰ συγγραφὴν) vt aduerſarius, quandocunque vellet, litem falſi teſtimonii intendere poſſet aduerſario: et idcirco bene addit Scholiaſtes noſter — ὑπεύθυνον καὶ εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον. Singularis haec Iuriſprudentiae Atticae Formulà non adeo ſilenti pede praeteriri debuit ab iis, qui Iuriſprudentiam Atticam illuſtrare voluerunt. TAYLOR.

22. Οἵοις.] Apparet, legatos aſpere Demoſtheni reſpondiſſe. WOLFIVS.

24. ὄντας.] Cod. optimus *Aug.* habet ὄντος. Tu diſpicias. TAYLOR.

26. τοιαῦτα ποιῶσι.] Wolfius, *iſta deſignent:* Potius, *ita faciant.* IVRIN.

27. ἵνα — δείξω πεποιηκώς.] Elegans Graeciſmus, φαίνομαι πεποιηκώς, etſi δείξω ἐμαυτὸν πεποιηκότα crebrius eſt. Latine dicendum eſſet, ἐμαυτὸν πεποιηκέναι. Multa enim Graecorum verba feruntur in Nominatiuum, aut Accuſatiuum Participii, vbi Latini Accuſatiuum cum Infinitiuo ponunt. WOLFIVS. πεποιηκεναι Cod. *Reg.* δ. TAYLOR.

397. 4.

397. 4. καταληφθέντας.] Vel potius προκαταληφθεντας, vt repraesentant Codd. *Regg.* δ. η. et *Harl.* TAYLOR.

18. ἐαλωκέναι.] Vno fere ore MSti ηλωκεναι, *Regg.* δ. η. *Harl. Ask. Lind.* et *Obsop.* TAYLOR.

pen. μυρία.] Non bene conueniunt, μυρια ἂν εἴη λέγειν — οσοι κ. τ. λ. Tum superuacanea sunt illa in fine periodi, ὃ χαλεπὸν δεῖξαι. Neque interea bene opponuntur, καὶ ὅσοι — οἱ δὲ — vbi Cod. *Lind.* ως δὲ χρήματα — Quod *Harl.* habet, pro nihilo est, ει δὲ χρήματα κ. τ. λ. Locus certe praefractus et mendosus. TAYLOR.

398. 3. Ἐργοκλῆς.] Vid. Cl. *Valesium* ad *Harpocr.* in hac voce. TAYLOR.

8. εἶτα τηνάλλως ἐνταῦθα ψηφίζεσθε.] Effectus negligentiae et cessationis hic describitur. WOLF.

9. μὲν.] Deerat, credo, in omnibus. Vnde erat, quod scriberet *Wolfius*: „Ante ἀποδεῖναι, aut aliquid „deest, aut legendum ἀποδεῖναι μεν.„ Id quod exhibuit. ἀποδεῖναι δε Editi a *Feliciano*, *Manutio* et *Benenato*. TAYLOR.

14. κελεύων.] κωλυων nonnullis placere video; et meo exemplari, nescio a qua manu, adhaesit. Sed certe praeter rem, vt praeter membranas. Opponuntur voces πλεύσασιν et βαδίζειν. *Quae potuissent conseruari*, si nauibus essent profecti, *ea omnia perdidit, dum effecit*, vt pedibus iter facerent. Nihil certius. Vide, quod ad historiam attinet huius rei, pag. 388. 6. et 15. et demum 389. 26. Opponuntur saepe hae duae locutiones. Ita pag. 392. 26. τηνικαῦτα ἔτ' ἐπείγεσθαι βαδίζειν, ἔτε πλειν αὐτοῖς ἐπῆν. Atque ita bis laudat hunc locum *Hermogenes de Inuent.* Tom. IV. pag. 180. 181. TAYLOR.

Ibid. ἀπολώλεκεν.] Lege, vt *Regii* α. δ. ἀπολώλεκεν ετος. *Aeschines* sc. Ita *Hermogenes* loco nuper laudato:

dato: νῦν δ' ἃ μὲν πλεύσασιν ἦν σῶσαι, βαδίζειν κελευων', ἀπολώλεκεν ὅτος· ἃ δ' εἰπεῖσι τἀληθῆ, ψευδόμενος. TAYLOR.

398. 20. ἰδιώτης ὤν.] Vertit Wolfius, *vt homo rerum imperitus.* At ſi animum aduertiſſet, opponi inter ſe verba ἰδιώτης et πρεσβευτὴς, tranſtuliſſet, *priuatus cum eſſet*, vel, *cum nullo publico munere fungeretur.* IVRIN.

21. ἀκριβολογήσησθε.] ακριβολογησασθε *Lambin.* ακριβως λογησησθε, vel λογισασθε plurimi Codd. Quod rectius fortaſſe in *Aug.* et *Ital.* rationem habet Scholi et Interpretationis. TAYLOR.

24. μηδ' ἀνάσχησθε, ὡς.] F. addendum: μηδὲ ἀνάσχησθε λεγοντος, ὡς — WOLFIVS.

Ibid. Legendum puto: μηδ' ἀνάσχησθε λεγοντος, ὡς ὃ δεῖ. IVRIN. Ita *Lambinus* reſtituit quoque. TAYLOR.

27. κύριοι.] Diſtinguendum — ὃδ' ἀκροπόλεως κύριοι· ὃδεὶς γὰρ πρέσβεσι ταῦτα ἐγχειρίζει· ἀλλὰ λόγων καὶ χρέων. MARKLAND.

399. 4. μὴ.] γρ. εἰ μη Marg. *Altemps.* Sed recte ſe habent vulgata. Αν, id eſt ἐὰν, vt ſolet dici. TAYLOR.

5. ἐστι.] ενεστι plurimi. Sunt vero ex *Regg.* α. δ. ε. η. *Harl.* et *Aug.* Alicubi deprehendi *Wolfium* adnotantem, ετ' εστι. TAYLOR.

12. ὑμῖν.] Forte παρ' ὑμῖν δὲ — WOLFIVS.

14. ὅταν ἢ — προσγεγραμμένον.] S. τῷ νόμῳ, vt opinor. Videtur eſſe clauſula de Senatu habendo de Caduceatoribus et Legatis. WOLFIVS.

Ibid. F. προγεγραμμενον, *praeſcriptum.* MARKL.

Ibid. Lege τὅδ', ὅταν ἢ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμενον. Vid. *Valeſ.* ad *Harpocrat.* v. Κυρία Ἐκκλησία, qui etiam confirmat emendationem iſtam auctoritate *Vlpiani.* Adi etiam celeberrimum *Hemſterhus.* ad *Lucian. Necyomant.* §. 19. Προγεγραμμα, inquit

quit Scholiaſtes, eſt τὸ προτιθέμενον τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε βουλεύσασθαι, ἢ περὶ τοῦ πέμψαι πρέσβεις, ἢ, πρέσβεων ἡκόντων, μαθεῖν, ὅ, τι λέγουσιν. Hanc neceſſariam lectionem reperit in ſuis Codicibus optimus *Budaeus*, qui ita locum vertit: „*Apud vos autem* „*rem ipſam Curiae innoteſcere moris eſt, deque ea re SC.* „*fieri, idque tum demum, cum* aut *de mittendis legatis ve-* „*ſtris*, aut *audiendis aliorum*, concionis edicta proſcri- „pta ſunt, *non ſemper. Deinde concione aduocata, id* „*quod tum ſolenne eſt fieri, cum praeſcriptis legum con-* „*gruit e re nata, oratoribus videndum eſt, vt, cum conſi-* „*lia ſane vtilia commodaque Reip. in medium adtulerint,* „*dicendi quoque facultate iis praeualeant, qui e diametro* „*in medium allatis pugnantia, vel imprudentia ipſi lapſi,* „*vel dicti improbitate, tueantur.*„ Προγεγραμμένον excuſum denique a *Pariſienſibus* ſine litura, nihil contra nitentibus membranis. Ita quoque *Harleianus* noſter. TAYLOR.

399. 15. ὅταν ἐκ τῶν νόμων καθήκῃ.] De ſtatis Concionibus loquitur. Nam ſupra facta eſt Mentio etiam συγκλήτου ἐκκλησίας. Nota τὸ καθήκῃ, ἀντὶ τοῦ προσήκῃ. Hinc Stoicorum καθῆκον. WOLFIVS.

22. ὁ δὴ τοὺς χρόνους τούτους ἀναιρῶν — ὁ χρόνους ἀνήρηκεν etc.] Similis omnino Locutio *Marci* Euangeliſtae, IX. 37. καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. MARKLAND.

23. οἵας.] οἷα *Lambini* eſt coniectura. Ita *Cant.* Ita *Ital.* Quid ſi, τῆς οἵαπερ ἡμῶν πολιτείας? TAYL.

Ibid. ἅπας.] κυκλος Cod. *Reg.* α. Qui quid ſibi velit, neſcio. Tantumdem intelligo, cum *Wolfius* adnotauit, id eſſe ſcholium. TAYLOR.

26. οἱ ταράττοντες τὴν πόλιν.] Μιμητικῶς. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius* non recte cepit. Haec non ſunt verba ipſius *Demoſthenis*, ſed Aduerſariorum, ab eo μιμη-

μιμητικῶς vel τεχνικῶς prolata. Vt in *Midiana*, pag. 564. 8. Ημεῖς οἱ λειτουργοῦντες, Ημεῖς οἱ προεισφέροντες ὑμῖν, Ημεῖς οἱ πλέσιοι. MARKLAND.

400. 1. τὸ ψυχρὸν.] Qu. τῳ ψυχρῳ τουτῳ ονοματι, τῳ, Αχρι κόρε, παρελήλυθ' etc. Ista, Αχρι κόρε, videntur esse verba Philippi ex Epistolis eius desumta, in quibus promiserat, se satisfacturum esse Athenienſibus ἄχρι κόρε, *vsque ad satietatem*. Ἐκεῖνος est Philippus. MARKLAND.

Ibid. *Budaeus* interpretatur: *Vt intelligatis, Aeschinem, in impostura vobis facilitanda, etiam verbum illud, quod frigide et scurriliter dici solet, ad satietatem vsque exsuperasse.* Interpres Etruscus: *Accioche veggiate, che quessa promessa fredda, la quale hoggi ci è venuta a noia, egli no ce l' ha osseruata, ingannandoci.* TAYLOR.

3. Επιστολη.] Επιστολαι, vt excudebat *Benenatus*, atque vt promiſit *Demosthenes* pag. 399. pen. Ita denique Codd. *Aug.* et *Ital.* TAYLOR.

4. καὶ πολλὰ.] Quid hoc? καὶ πολλὰ, καὶ πάντα. Necesse est, vt sit aliquid huiusmodi: ἔστω τοίνυν αἰσχρὰ, καὶ δεινα, πάντα καθ' ὑμῶν πεπρεσβευκώς. TAYLOR.

7. περὶ ὅλην μὲν τὴν.] Videtur deesse γαρ post μὲν. MARKLAND.

11. ἐγὼ δ'] F. εγωγ'. MARKLAND.

Ibid. Pungit *Wolfius* post κατηγορεῖν. Deinde procedit: Εγὼ δ' ἐδὲ κ. τ. λ. TAYLOR.

15. ταῦτα ἐπράττετε.] An ταὐτὰ, *eadem*? Infra p. 408. 5 MARKLAND. Υμεῖς γὰρ ταὐτὰ ἐπράττετε, καὶ ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ἤρεσκε. Cod. *Ital.* TAYL.

Ibid. καὶ ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ἤρεσκε lege. WOLFIVS. Legebatur enim insulse: καὶ ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ταῦτα ἤρεσκε. TAYLOR.

24. εἰσιτήρια.] Locum hunc confer cum iis, quae habet *Suidas*. Εἰσιτήρια, ἡμέρα ἑορτῆς, ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ

ἀρχῇ πάντες προϊᾶσιν, ὅτως ἐκαλεῖτο. Ταύτην δὲ τὴν ἡμέραν πρώτην τῶ ἔτους Αθηναῖοι νενομίκασι Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας· Ἡ Βουλὴ τὰ εἰσιτήρια ἔθυσεν. Συνεστιάθησαν δὲ καὶ τῶν ἐκοινώνησαν οἱ στρατηγοὶ, καὶ σχεδὸν εἰπεῖν αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι. Emendandus eſt ex textu *Demoſthenis*. Neſcio, vnde arripuerit hanc gloſſam *Suidas*, certe non verbis mendoſiorem, quam re et doctrina inſinceram. Quanto rectius alii, vt *Vlpianus* ad *Midianam*, interpretantur de Sacris, quae Senatus facit, religione antiqua, antequam conſilium caperetur, et coeptum eſſet agi. Vid. doctiſſimum *Valeſium* ad *Harpocrat.* pag. 343. et in *Excerptis Peireſc.* pag. 90. *Photii Lexic.* MS. *Caſaubon.* ad *Theophraſt. Charact.* p. 153. *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Tom. I. col. 1138. et *Petitum* denique *ad LL. Attic.* pag. 275. TAYLOR.

401. 1. συσσεσιτευκὼς.] [vt *Ald.*] Σιτεύειν eſt *ſaginare*, vt σιτευτὸς μόσχος. A σιτεῖν vero fit συσσιτεῖν, vnde Συσσίτια. Quare cum *Feliciano* lego συσσεσιτηκως. Et v. 6. τῆς πατρίδος. Et v. 9 ὡς Φίλιππον. Et v. 12. Ολυνθον. Et v. 15. ἑξιῶν δ' αὐτὸς. Et ib. τὸς νενικηκότας. Et v. 20. ἃ δ' ἂν αὐτὸς. Et p. 402. 4. ἀφ' ἧς. Et v. 10. καίτοι τῶν. WOLFIVS. Quae, plurima ſaltem, menda erant Typothetarum.

Ibid. συσσεσιτευκὼς] Id eſt συμπρυτανεύσας. Nam, vt dixit ſupra, οἱ Πρυτάνεις θύουσιν ἑκάστοτε κοινῇ, καὶ συνδειπνοῦσιν ἀλλήλοις. PALMER.

Ibid. συσσεσιτηκως eſt Lectio omnium fere Codd. a Συσσιτέω. Nam Σιτεύω, alia plane res eſt. TAYL.

5. οἱ δωροδοκοῦντες.] Delendum οι. MARKLAND.

Ibid. E contra *Aldus* ingeminauit articulum, οι προδιδόντες, καὶ οι παραπρεσβεύοντες, καὶ οι δωροδοκοῦντες. TAYLOR.

6. δηλονότι.] Punge leuiter poſt iſtam vocem. Et rem ita concipias mecum. Scil. Πότεροι παραβαίνουσι;

νεσι; — οἱ ἀδικοῦντες δηλονότι. Et quid παραβαίνεσι? nimirum τὰς ὅλης γε κ. τ. λ. TAYLOR.

401. 15. ἐξιῶν κ. τ. λ.] Pulcherrima ſane Hiſtoria, et digna, quae *Demoſthenis* oratione poſteritati conſecraretur. Attigit etiam *Libanius Declam.* XIV. Ἀκούομεν δὲ αὐτὸν καὶ πρὸς τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ποιῆσαί τι παραπλήσιον. ἀφεῖναι γὰρ αὐτὰς Σατύρῳ τῷ τῆς Κωμῳδίας ὑποκριτῇ Geminam plane adiungo ex Scriptore incerto apud *Suidam*, v. Επαγγέλλει. Ὁ δὲ Βασιλεὺς Φιλοφρόνως δέχεται αὐτὸν, καὶ κελεύει θαῤῥεῖν, καὶ εἴ τι θέλει ἐπαγγέλλειν (id erat αἰτεῖσθαι, *aliquid poſtulare*, vt hic) ὁ δὲ δεῖται ὑπὲρ Μονάτου τοῦ Περαάτου, ὃς ἦν λ̄. ἔτη ἐν σκότῳ καθειργμένος. Adi *Harpocr.* et *Suid.* v. Οτι ξένους κ. τ. λ. Apud hunc in v. Φωκίων, legitur ex arcana hiſtoria, quod ſequitur: Ὁ δὲ περὶ Σατύρου φησὶν ὁ Δημοσθένης ἕνεκα τῶν Ἀπολλοφάνους θυγατέρων, τοῦτο εἰς Φωκίωνα τινὲς ἀναφέρουσι. Καί φασιν, ὅτι λαβὼν αὐτὰς εἰς Ἀθήνας ἤγαγε, καὶ ἐξέδωκε. Poſtremo adiungam *Hermogenem* in aureo libello περὶ μεθόδου δεινότητος: Cap. Περὶ Αντιθέτου. Τοῦτο δὲ τὸ ἀντίθετον ὁ Δημοσθένης ἐποίησε κακόηθες, τὸ μὲν πρᾶγμα ἀληθὲς λαμβάνων, τὸ δὲ ἀντικείμενον, ψευδὲς ὄν. ὡς ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας εἰσάγει συμπόσιον Φιλίππου, καὶ τῶν Ολύμπια νενικηκότων, καὶ διάλογον Σατύρου τοῦ κωμικοῦ ὑποκριτοῦ. ἔτω δὲ ψυχαγωγεῖ τοὺς ἀκούοντας, ὥστε οἴεσθαι ἐν συμποσίῳ εἶναι. Εἶτα ἀντιτίθησι συμπόσιον ἕτερον ὡς γενόμενον Αἰσχίνῃ, ψευδόμενος, μηδέποτε γενόμενον, ἵνα ἐψυχαγωγημένοι διὰ τῶν προτέρων λόγων οἱ δικασταὶ πιστεύωσι καὶ τοῖς ἐπιφερομένοις, ὡς ὁμοίως ἀληθέσι. Quod cum hiſtoriolam hanc plurimi attigerunt, alii de humanitate Philippi ſolliciti, alii artificium admirati *Demoſthenis*, ideo tamen prae caeteris *Hermogenem* adductum eſſe volui, vt lectionem illam v. 13. Ολύμπια tumul ſtabiliret. Philippus ſc. ob partam

partam victoriam laetabundus, et res Olynthi prospere gestas, conuiuio excepit, vt narrat iste Scriptor, eos, qui nuper Olympia vicerunt. Et percommode sane accidit, vt *Olympia* celebrarentur eodem anno, quo Philippus Olynthum obsidione cepit, sc. Olymp. CVIII. 1. Minus igitur necessaria est, elegantissima licet, coniectura viri nunquam satis laudandi, qui pro Ολύμπια, Ολυνθια, *ludos ob captam Olynthum*, reponit. TAYL.

401. 15. στεφανῶν.] Locum hunc adducit et explicat *Harpocr.* in v. Στεφανῶν τὰς νενικ. TAYLOR.

17. ἐπαγγέλλεται] *Harpocr.* v. Επαγγελία consulatur, item *Vipianus* ad hanc vocem, et quae Ego produxi ad initium Orationis. Cod. *Aug.* scholion conseruauit, sc. Επαγγέλλεται] αἰτεῖ. TAYLOR.

18. ἐνεωρακὼς.] Simplicius et rectius, εωρακως, vt plurimi. Sc. *Reg. δ. Harl. Obsop. Aug.* et *Ask.* TAYL.

402. 4. ἀφ' ἧς.] Corrupte posterior vox in *Ald.* Totum comma, si *Lambini* coniecturam, et plurimorum Codd. additamentum admiseris, ita plenius erit concipiendum: sc. — δωρεὰν, ἐὰν ἄρα δῶς· τοιαυτης, ἀφ' ἧς ἐγὼ κερδανῶ μὲν ὐδὲν, εαν λαβω· προῖκα δὲ κ. τ. λ. Vid. Var. Lect. In nonnullis εαν λαβω pro εαν αρα δως. TAYLOR.

11. Αλέξανδρον.] Plures erant eo nomine. Ετερος Αλέξανδρος καὶ αὐτὸς Μακεδόνων βασιλεὺς, ἀδελφὸς Φιλίππου πρεσβύτερος, περὶ ὃ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας φησὶ, καιτοι των αποκτεινάντων Αλεξανδρον την του αδελφον του Φιλιππου ουτος Απολλοφανης. *Harpocrat.* v. Αλέξανδρος. TAYLOR.

16. Φαιδίμου.] *Xenopho* in recensione XXX. Tyrannorum, Φαιδριαν, non Φαίδιμον ponit. PALMER.

Ibid. Dixi in *vita Lysiae.* Notabile est, quod conseruarentur haec verba a *Polluce* VIII. 1 Κληθέντες γὰρ ἦτοι πρὸς Ξενόφρονα, τὸν υἱὸν τοῦ Φαιδίμου. TAYLOR.

402. 17.

402. 17. ἐπειδὴ δὲ ἦκον κ. τ. λ.] Locum hunc confert cum simili *Ciceronis* in *Verrinis Victorius* XIV. *Var. Lect.* 14. Non poenitebit elegantem illum Criticum consulere. TAYLOR.

19. τέλος.] Numero vincunt MSti, qui ἔργον loco τῷ τέλος habent, sc. ex *Regiis* α. β. δ. ε. η *Lind. Ital. Harl.* et MSS. *Ald. Felic.* et *Manut.* TAYLOR.

20. ἑτῶσὶ πίναν lege. [Nam *Ald.* ἑτοσὶ]. Et p. 403. 1. καὶ μικρῶν ὄντων, vt referatur ad Phrynonem et Aeschinem. Sin placet μικρῶν, significat ebrios facile concitari. WOLFIVS.

Ibid. Οὐτωσὶ, *Indifferenter*, *nullo consilio*, *sine dolo*, ὡς ἔτυχεν. Vid. Not. ad *Midianam*, 553. 13. *H. Steph. Conformité du lang. Franc. auec le Grec.* p. 86. *D. Chrysostom.* ad *Ioan.* IV. 6. TAYLOR.

24. ἀδημονέσης.] Consule *Vlpianum* ad loc. item *Mauſſaci* not. ad *Harpocrat.* p. 16. TAYLOR.

403. 1. μικρῶν.] μιαρων cum *Wolfio*, quod iam vidimus, habent etiam marg. *Benenati*, et *Bodl.* Videamus Interpretem Etruscum: E *quantunque foſſe* leggieri la cagione *che gli moueua ad ira*, *nondimeno perche eglino haueano beuuto*, *poſcia che ella hebbe detto non ſo che*, *e che hebbe pianto* — Hoc cum secundis curis *Wolfii* atque eius interpretatione consentit. Et credo ad sensum Auctoris pertinere. Interea, si bene se habeat illa versio Italica, *leues illae cauſae*, quae stomachum mouebant temulentis illis et petulantibus, erant, quod Mulier infelix prae impatientia aliquid inconsulto dixerit, et suam fortunam sit conquesta. Fuerint igitur, quae effutiuerit huiusmodi, qualia comminiscebatur *Vlpianus*: „*Haeccine ab Athenienſibus perpetior!* „*Immo cum Scythis dego*, *non cum legatis iſtius Vrbis*, „*quae humanitatis laude ſemper florebat.*„ Hinc illae Irae. Pergo. Immo non *dixit* solummodo, sed *illacrymauit*. Quid? an *illud* quoque bilem mouerit? An

Lacry-

Lacrymae? Exſpectaret Lector: *Dixit aliquid, quod animos hominum perculit, quod* offenſionem ferre *videbatur.* Anne hoc εἰπόντος τι καὶ διακρουσαμένης ἐκείνης, vt in vno exemplari *Reg.* η. ſcribitur? TAYLOR.

403. 3. περιῤῥήξας.] Locum hunc citat σχ. *Ariſtoph. Acharn.* 319. TAYLOR.

4. πολλὰς.] πληγὰς ſc. Ellipſis eſt ſingularis, ſed non infrequens. Hinc pendet loculare iſtud Phrynes ſcorti non incelebris: Μαστιγίου δέ τινος μειρακιευομένου πρὸς αὐτὴν, καὶ φαμένου πολλαῖς συμπεπλέχθαι, καθ' ὑπόκρισιν ἐσκυθρώπασεν· ἐπερωτήσαντος δὲ τὴν αἰτίαν, ὀργίζομαί σοι, εἶπεν, ὅτι πολλὰς ἔχεις. Athen. l. 13. p. m. 289. Caeterum de hoc loco vide *Suid.* v. Φοινικίδα. et *T. Magiſt.* v. Ξαίνω: vbi dedit, Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου, immemor orationis, ξαίνει κατὰ τοῦ νώτου πολλάς. TAYLOR.

7. ἀφείλετο] Plenius in membranis: εἰ μὴ ἐκεῖνος ἀφείλετο αυτην, και ἀπώλετ' ἂν παροινουμένη. TAYLOR.

14. ἀκάθαρτος.] καταρατος Cod. *Reg.* η. Vulgatam tuetur *Hermogenes*, pag. 346. Iterumque 347. TAYLOR.

15. αὐτῷ.] Lege αὐτω. MARKLAND.

19. Θιάσοις.] Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Θίασός ἐστι τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τελετῇ καὶ τιμῇ θεῶν. *Harpocrat.* in v. TAYLOR.

24. βεβίωκας;] Melius ſine Interrogatione. Nam redditiuum eſt. Ποῖον; ὃν ἐ βεβίωκας ſcil. Nam βεβιωμένος τοιοῦτος ων φαίνεται. Sic enim et illud corrigendum, ex *Pariſienſibus* et *Auguſtano.* TAYLOR.

25. τῆς ἐξουσίας.] Poſt hanc vocem pono notam Interrogationis: ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας; ſc. ἐρεῖς. *Eam igitur vitae partem referes, in qua tam licenter graſſatus es?* Hic exemplum ſtatim ſubditurus erat Demoſthenes, Timarchi hiſtoriam. Sed ſubito abrumpit,

et in alium magis opportunum locum reiicit. ἔτος ἄλλον ἔκρινε παρ' ὑμῖν ἐπὶ πορνείᾳ — ἀλλὰ μήπω ταῦτα. ἀλλὰ τὰς κ. τ. λ. MARKLAND.

403. 25. Recte haec omnia: et improbanda omnino *Wolfii* Conuerſio. Liquet enim, eum locum hunc non intellexiſſe. Ἐξουσία hic non ſignificat *auctoritatem*, aut *ius*, ſed *iniuriam* potius et audaciam ad omne nefas paratiſſimam. Ita exeunte hac Oratione: εἰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ὥσπερ νῦν, ἐξουσίας καὶ ἀσελγείας μενεῖ. Et p. 428. 22. γελως — αἰσχύνη, εἰ μὴ τὴν ἄγαν ταύτην ἐξουσίαν σχήσετε νῦν ὑμεῖς. TAYLOR.

404. 5. λεγόμενα] *Wolfius* vertit lectionem, non a ſe receptam, ſed quae reperitur in membranis vetuſtis, *Regg.* ſc. β. δ. *Harl. Obſop. Ital. Ask.* et Editis ſanioribus, τὰ δεινοτατα. TAYLOR.

12. ταῦτα.] F. ταὐτὰ, *eadem.* MARKLAND.

16. ἐμοῦ μέντοι τίς κατηγορία.] *Lambinus*, argumento non intellecto, locum inquinat, legendo, ἐμοῦ μέντοι τίς κατηγορεῖ; Licet ea lectio et ſcholia quoque occupauit. Senſus eſt: *Sit verum in me crimen: illi tamen in eo nullum eſt praeſidium.* Hoc eſt certiſſimum. TAYLOR.

18. ἀδὲ πολλοῦ δεῖ.] Reſcribenduin videtur ἀδεῖ· πολλοῦ γε δεῖ. Vel, ἀ· πολλοῦ γε δεῖ. IVRIN.

25. ποιῆσαι.] Non ποιῆσαι, ſed εἰπεῖν Codd. praeſtantiores. Idque rectius. Sunt autem *Aug. Harl.* cum *Regio* δ. TAYLOR.

405. 1. καὶ γενησόμενα.] Iterum hallucinatur *Lambinus*, qui legit ὡς συμφέροντα γενησόμενα, deleta coniunctione: *in rem veſtram futura.* Senſus eſt: *Haec renunciauit Aeſchines, vt quae eſſent* et *utilia*, et *quae certiſſime erant euentura.* TAYLOR.

4. τούτοις.] τουτων ἀδενος *Harl.* ἀδενος etiam *Reg.* δ. Fortaſſe Vulgata recte ſe habet. *Cum iis* [legatis ſc.] *in nulla re communicaui.* TAYLOR.

405. 10.

405. 10. ὑμῖν.] Forte, ἐφ' ὑμας. Τετέσιν, ἐπὶ τῇ βλάβῃ ὑμῶν. Ἐφ' ὑμῖν vero ſignificat ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ὑμῶν. WOLFIVS.

Ibid. υμας. MARKLAND.

16. τῇ φωνῇ.] Lege λαμπρᾳ τῇ φωνῇ. Quod deerat in aliquibus: ſed non oportuit. Reſtituerunt optimi *Harl.* et *Aug.* cum Edit. *Lutet.* Modo 403. 15. — καὶ τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾳ τῇ φωνῇ. (Vbi *Hermogenes* inuenerat in ſuis Codd. μακρᾳ τῇ φωνῇ.) Nimirum ex multis locis hic eſt vnus, in quibus *Demoſthenes dicit, voce dulci et clara fuiſſe Aeſchinem:* Verbis vtor *Ciceronis* in *Oratore* §. 18. Sic in ſequentibus, pag. 468. 18. μηδέ γε εἰ καλὸν καὶ μέγα ἔτος φθέγγεται, μηδ' εἰ φαῦλον ἐγώ. Vid. Orationem hanc exeuntem, pag. 449. 20. pag. 380. 1. pag. 415. 15. Iis, quae ex *Cicerone* adtulimus, adde *Vlpianum* in σχ. ad Auctorem noſtrum, pag. 449. 26. ἔστι γὰρ εὐφωνότατος Αἰσχίνης, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ πολλάκις ὁ Δημοσθένης. Similia pene habet *Plin.* II. *Epiſt.* 3. TAYLOR.

18. καὶ δειλὸν πρὸς τὸς ὄρκους.] F. ὀχλους, vt e *Plutarcho* apparet. WOLFIVS. ὄρκους habuit *Aldus*, credo, ſolus. TAYLOR.

26. ἀδ' ἔδειξεν.] Quid hoc? *Harl.* Cod. habet αλλ' ἔδειξεν ἑαυτόν. *Se ipſum, vt ſorex, ſuo indicio prodidit.* Non negligenda ſane lectio. TAYLOR.

406. 2. τὸ συνειδέναι.] F. τὸ γαρ συνειδέναι. MARKLAND.

8. καίτοι ταῦτα.] F. καὶ τα τοιαυθ' ἃ μὲν etc. MARKLAND.

9. μακρῶν.] F. τραγικων pro μακρῶν. Suſpicor, inſignem aliquam deprauationem his verbis ſubeſſe. MARKLAND.

13. ταῦτα.] F. ταὐτὰ, ex p. 408. 6. et p. 410. 5. MARKLAND.

406. 18. *ξημάτων.*] *χρηματων ἴσ. γρ.* Marg. *Altemps.* TAYLOR.

20. *ἐπέλαμπε γὰρ αὐτοῖς.*] F. *αυτω.* Nam de ſolo nunc Aeſchine loquitur. *Felician. ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτοῖς.* WOLFIVS.

Ibid. *αὐτοῖς.*] F. *αυτῃ.* ſc. *διανοίᾳ*, vel *αυτης.* MARKLAND.

Ibid. *επελαμβανετο* plurimi praeter *Felician.* Immo omnes, arbitror. Et in totidem fere *αυτης. Επελαμβάνετο γὰρ αὐτῆς τὸ συνειδέναι. Percioche la facea tirare in dietro la conſcienza.* Italus. TAYLOR.

21. *ἄττα.*] Ita *Pariſienſes* cum ſpiritu leni. Credo, tum adſpirandum eſſe, cum ſignificat *ὅσα*; quam ſignificationem produxit *Harpocr.* ex hac oratione. Confer p. 424. 12. p. 438. 25. Vid. *Suid. Etym. M.* 167. 35. TAYLOR.

Ibid. *ᾐδεὶς.*] An *ᾔδειν*? MARKLAND. Ita ſcribitur in marg. *Benenati.* TAYLOR.

23. *βελομένῳ γὰρ ἐμοῖ τὰ δίκαια.*] F. addendum *ποιοῦντος.* Ni ſit *ἐλλειπτικὸν, κατὰ τὰ δίκαια.* WOLFIVS. Alibi Idem: *βελομένῳ γὰρ ἐμοῖ τὰ δίκαια ποιειν, καὶ, ὥσπερ κ. τ. λ.* TAYLOR.

Ibid. Diſtingue: *βελομένῳ γὰρ ἐμοῖ, τὰ δίκαια, ὥσπερ ἐπρέσβευσα* etc. Sic *τὸ παλαιὸν*, p. 398. 2. MARKLAND.

407. 8. *εὐσεβῶς.*] Vide ſupra p. 363. 9. et *Priſcian.* col. 1190. l. 21. TAYLOR.

19. *ἀπολογήσεται.*] *απολογησηται.* MARKLAND.

pen. *ἀναγκάζετε.*] Reſtitue *ἀναγκάζετε αυτον ἀπολογεῖσθαι*, cum *Benenato*, Codd. *Harl.* et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. *λέγε μοι τὴν μαρτυρίαν.*] Cuiusnam rei teſtimonium? Haec aut loco ſuo mota videntur, aut aliquid forte ante ea excidit. Niſi haec *μαρτυρία* referenda

renda ſit ad modo citatos (hac pagina v. 13.) *μάρτυρας*. Quod tamen non puto. MARKLAND.

408. 3. *δεινὸν.*] In duobus exemplaribus vetuſtis, quae ſaepe pulchre inter ſe conſentiunt et conſpirant, legitur: *Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ μηδὲν ἐμαυτῷ συνειδέναι, καὶ λόγον ηθελον διδόναι.* Deinde *Harl.* ſolus: *καὶ πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων ὑπαρχειν ὤμην δεῖν.* TAYLOR.

5. *ἐμοὶ καὶ τέτῳ ταῦτα.*] Forte *παντα*. Ac potius abundat, quia *ταὐτὰ* antecedit. WOLFIVS.

Ibid. Deeſt, vt oportuit, in *Regg. α. η. Ven.* et *Harl.* TAYLOR.

9. *ἀδεὶς πώποθ' κ. τ. λ.*] Ambigue dictum. Vult, *neminem unquam, qui condemnatus fuerit, faſſum eſſe crimen.* Rationem reddit *Aeſchines in Timarch.* p. 113. 7. quia, *οἱ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλόντες, ἂν μὲν ὁμολογῶσι, παραχρῆμα τῷ θανάτῳ ζημιῶνται· οἱ δὲ λαθόντες, καὶ ἔξαρνοι γενόμενοι, κρίνονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις.* MARKLAND.

Ibid. Recte. Conſtructio eſt, *ἀδεὶς πώποθ' ἑάλω, ὁμολογῶν ἀδικεῖν. Niuno mai per confeſſare il ſuo errore è ſtato condemnato.* Ferrus. Aliter *Wolfius: ἀδεὶς πώποθ' ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ἑάλω. Neminem unquam, qui crimen fateretur, eſſe condemnatum.* Haec inter ſe diſtant plurimum. Vid. *Lection. Lyſiac.* Cap. XI. TAYL.

15. *ὃς ἅτος κ. τ. λ.*] Omnia haec poſt *μάρτυσιν*, vſque ad *μαρτυρήσουσι*, v. 17. parentheſi ſunt includenda, iuxta monitum Cl. *Marklandi.* Iam ita inſtituetur Oratio; ſc. *μὴ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, — μηδὲ τοῖς τέτε — μηδὲ τοῖς μάρτυσιν — μηδέ γε εἰ καλὸν*, caetera. Ad quam normam reformabis Verſionem. TAYL.

18. *εἰ καλὸν μέγα.*] Forte, *εἰ καὶ μέγα*. Vel, *εἰ καλὸν καὶ μέγα*. WOLFIVS. Deerat enim *καὶ* apud *Ald.* TAYLOR.

408. 18. φθέγγεται.] φθεγξεται MSS. *Obſop. Harl. Ask.* cum Editt. *Felician.* et *Manut.* Atque hoc eſt rectius. Modo v. 23. Cod. *Harl.* εξετασαντας. Quod reſtitues, propter ποιεῖν — ἀπώσασθαι, quibus connectitur in compoſitione. TAYLOR.

24. ἃ ὑμεῖς ἴσε] Modo dixerat, ἃ ἅπαντες ἐπίστασθε. MARKLAND.

409. 4. γενησομένης.] Melius cum hiſtoria concordabit Cod. *Auguſt.* γεγενημενης. itemque *Harl.* ex ſecundis curis. TAYLOR.

9. προσκτήσησθε.] προσησεσθε Cod. *Reg.* η. TAYLOR.

18. παρήρηνται.] Ita exhibuit *Wolfius* ſolus, neque lectorem admonuit, ſe ab omnibus exemplaribus, tam literis cuſis, quam manu exaratis, diſceſſiſſe. Nam in omnibus, quae conſului, legitur περιηρηνται. TAYL.

22. ἀπενέγκησθε.] εισενεγκησθε Cod. MS. *Harl.* cum *Regio* η. εισενεγκητε *Aug.* TAYLOR.

pen. καὶ γὰρ ταῦτα ἀκήκοα αὐτὸν λέγειν.] Ακήκοα ἑτέρων, ὅτι Αἰσχίνης ταῦτα λέγει. Alias, ſi de ipſo Aeſchine intelligeretur, dicendum eſſet, ἀκήκοα αὐτῆ ταῦτα λέγοντος. WOLFIVS.

410. 2. εἰ ἐφ' οἷς.] εἰ ἐφ' οἷς οὗτοι ἠδικηκασιν. LAMBINVS. Nulla omnino neceſſitate. TAYLOR.

4. ἀλλ' ἆ διὰ ταῦτα κ. τ. λ.] i. e. *Verum eſto, vt non propter haec te accuſem: ob quid igitur te accuſo? dices, per calumniam* etc. MARKLAND.

6. πότερον.] F. ποτερ' αν. MARKLAND.

18. ὥσπερ ἄλλοι τινὲς,] Ita diſtinguendum, cum commate poſt iſtam vocem. Quod rurſus delendum, poſt δωροδοκίαν. v. 24. id monente Cl. *Marklando.* Verte autem locum hunc poſteriorem: *Iſtos autem odi, quod improbos eſſe et ſacrilegos in legatione animaduerti, et quod etiam priuato meo honore ſum ſpoliatus, cum vos propter*

propter iſtorum corruptelas toti legationi ſuccenſeretis. TAYLOR.

410. 19. τιμηθήσεσθαι.] In Codd. *Regiis* et *Harleiano* noſtro, poſt haec verba ſcribitur: καὶ πλεον ἐξειν των πολλων κατα τουτο. TAYLOR.

411. 1. μὴ τότε.] Senſus videtur poſcere, μή ποτε. IVRIN.

4. ἐκλελῦσθαι κ. τ. λ.] Laudat αὐτολεξεὶ *Hermogenes*, pag. 250. iterumque 252. TAYLOR.

6. φυλάττεσθε κ. τ. λ.] Totus iſte locus, ex MSS. ſic legendus: ἑτέρους δὲ πάσχοντας ὁρῶντες ἀ φυλαττεσθαι, ἀδὲ φρουτιζειν τῆς πόλεως· πάλαι δε κατὰ τους πολλοὺς καὶ δεινοὺς τρόπους διαφθειρομενης. OBSOPOEVS.

Ibid. φυλαττεσθαι et φρουτιζειν complures, ſc. Editi a *Feliciano* et *Manutio*, MSti, *Ask. Harl. Aug.* et ex *Regiis* optimi. Et proxime, cum eod. *Obſop.* conſentiunt cum iidem, tum alii, πάλαι δε κατὰ τους πολλὲς καὶ δεινὲς τρόπους διαφθειρομενης, vel, vt exaratur quoque, διεφθαρμενης. TAYLOR.

7. ἀδικουμένης.] F. ηδικημενης. MARKLAND.

8. ἐκ οἴεσθε.] Verti: *tametſi Reſp. multis iamdiu et miris modis laedatur, neque id eſſe graue et immane putatis*, coniuncta hac clauſula cum ſuperiore periodo. Sed videtur ea pertinere potius ad illa, quae ſequuntur, et nouam inchoare periodum. *Annon graue, ac pene incredibile videtur eſſe vobis?* Scil. id, quod de Pythocle dicturus ſum. WOLFIVS. Recte. Et Textum cum verſione repraeſentaui iuxta ſaniorem mentem *Wolfii*, aliter ac diſtinguitur in Edit. *Luteciana*. TAYLOR.

10. φιλανθρώπως.] F. τοῦτῳ πάνυ φιλῳ πρωην ἐκεχρήμην ἐγώ. WOLFIVS.

17. ἐκεῖν.] F. ἔκειν, *nonne igitur*, interrogationis nota poſt εἰδόσι poſita, v. pen. MARKLAND.

412. 1. μηδὲν.] F. μηδεν' *neminem.* Sic in *Leptin.* pag 479. 7. Sed et μηδὲν ibid. pag. 488. 7. et in *Mid.* pag. 533. 3. Nil igitur muto. MARKLAND.

9. χαρίσασθαι.] F. το χαρίτασθαι. MARKL.

11. ἐδένα βελομένες.] Appoſite ad haec verba leue ſcholium, quod ſequitur, exaratur in marg. *Altemps.* ſcil. Οὐ γὰρ οἱ κακοὶ δικασταὶ, τῶν ἀγαθῶν τῷ φθόνῳ, καὶ οἱ ἀγαθοὶ, τῶν κακῶν τῷ μίσει, ἀποψηφίζονται· ἔτε κακὸς ἀγαθὸν, ἔτ' ἀγαθὸς κακὸν δικασὴν διαφεύξεται. Sed neque hoc rem attingit, neque quod produxit *Vlpianus.* Quid autem ſtatuendum ſit de huius loci, vel ſententia, vel ſinceritate; de auctoris mente, vel ſcripturae veritate, id iudicent alii. Id interea ſcio: bene coniungi cum ſuperioribus ea, quae ſequuntur, ſi totum hoc comma [ἂν γὰρ — διαφεύξεται] faceſſeret. TAYLOR.

13. ἀθρόως.] Opponitur τῷ κατὰ μικρὸν; ideoque non optime redditur a *Wolfio.* Potius, *Vno ictu.* Bene diſtinxit Hieron. Ferrus: *à poco à poco — à vn tratto.* Πάντων δ' αθροως, καὶ υφ' ενα καιρον — κολασθέντων. Philo *de Prouidentia* apud *Euſeb. Praepar. Euang.* l. 8. TAYLOR.

15. ἀνῆτε.] Certe multum praeſtat, quod reperi in Membranis, αφητε: ſc. *Regiis* α. β. δ. ε. η. et Cod. *Auguſt.* Proxime v. 17. pro ἀφήσετε, idem *Aug.* cum *Harl.* et ex *Regg.* α. δ. [η. αφητε. TAYLOR.

20. πρὸς τῷ.] Cum libris omnibus. Operarum fuiſſe vitium arbitror, cum *Wolfius* emiſit πρὸς το — μηδὲν — TAYLOR.

22. ἀπέδοτο.] Philocrates nempe. Εκ τύχης δὲ καὶ διὰ τύχην Φιλοκράτης λαβὼν χρυσίον παρὰ Φιλίππῳ, πόρνας καὶ ἰχθῦς ἠγόραζε, καὶ Λασθένης καὶ Εὐθυκράτης ἀπώλεσαν Ολυνθον, τῇ γαστρὶ μετρῆντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις εὐδαιμονίαν. Plutarch.

tarch. *de Fortuna*, init. Adde, quae dicemus infra ad pag. 425. pen. TAYLOR.

412. 26. ἅτε αὐτῷ.] Vſitatius οὐθ' αὐτῷ. MARKLAND.

27. τριηραρχῶν.] Diſtinguas: χορηγῶν καὶ τριηραρχῶν, ἔτι καὶ ταῦτ' ᾤετο δεῖν, ἐθελοντὴς κ. τ. λ. MARKLAND.

413. 1. τῶν ὑπαρχόντων.] F. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων. MARKLAND.

3. ὁμῶ.] Male *Wolfius* interpretatur *ſimul*. Ομῶ in computo eſt *prope*, *pene*, etc. vt pluribus declaraui ad Orat. *c. Ariſtogit.* pag. 785. 23. Certe iſtud πλείωσ ἢ, quod ſequitur, et quod meae Criſi non mediocriter officit, natum eſt ex linea ſuperiori, et abeſſe et poteſt, et debet. Deeſt in *Lind.* et *Harl. milites amplius decies mille, et pene mille equites.* TAYLOR.

6. λαβόντες.] Verte: *quid igitur ſecutum eſt? Athenienſes, cum ii eſſent adducti (olim enim ſenſerant)* etc. MARKLAND.

9. εὐθηνεῖσθαι.] Iterum erratum credo ab operis *Wolfii* typographicis. Nam quod nos repraeſentamus, eſt Edītt. et Codd. omnium. Quod ille, εὐθυνεῖσθαι, pro nihilo eſt. Cum dixi *omnium*, non diſſimulo, eſſe in aliquibus, vt puta *Regg. β. δ. η. Lind. Obſop. Ask.* εὐθενεῖσθαι. Quod et dici quoque de hac re nonnulli contendunt. *Harl.* deprauatius εὐθενεῖσθε. TAYLOR.

11. ῥίπτοι.] Iterum *Wolfius* ab omnibus tacitus diſcedit, qui ῥίπτει habent, ῥιπτεῖ, et ῥιπτῇ. Qui ῥίπτοι nullus. TAYLOR.

16. τούτοις.] τουτους. MARKLAND. Deeſt in *Regg. α. η.* et *Harleiano.* TAYLOR.

22. τούτων.] Scribe τουτου, *huius rei.* MARKL.

25. ἔκρινεν.] Εκρινεν hoc loco eſt κατηγόρησεν, *accuſauit*, *reum detulit*, vt alibi etiam in eo ſignificatu

reperitur. PALMER. Nos vberrime ad *Lycurgum*, §. 2. TAYLOR.

413. 25. τὸν αὑτῆ παῖδα ἐπ' αἰσχύνῃ lege, et v. pen. μὴ προειδόμενος. WOLFIVS.

414. 2. μικρῆ γε.] Verba sic ordino: μικρῆ γε παρῆλθον τῆς πρώτης πρεσβείας (S. ταῦτα), ἃ μὲ μάλιστα εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς. Et postea v. 4. ἐγὼ γράφων τὸ προβούλευμα (S. ἐν τῇ βουλῇ) καὶ πάλιν ποιῶν τὸν νόμον ἔθος, καὶ ἐπήνεσα τότε ἐν τῷ δήμῳ, ὀδενὸς ἔτε λόγε, ἔτε ἀδικήματος, παρὰ τότων ὄντος φανερῆ ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν αἷς etc. καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα. Pro μικρῆ γε malim μικρῆ γαρ. Huius loci prima Conuersio mea sic habet: *Age igitur, iam de conuiuio et decreto dicam. Propemodum sane, quae potissimum ad vos dicenda sunt, praeteriissem. Primae illius legationis S. C. ego cum scriberem, et rursus apud populum in iis concionibus, quibus deliberaturi eratis de pace, cum nullum isti etiamnum verbum feciissent, neque de vllo eorum facinore constaret, consuetudinis iure vsus et laudaui istos, et in curiam inuitaui.* Qua, cui visum fuerit, vtatur. Est enim locus hic non ita planus, vt non aliis aliter interpretandus esse videatur. Sed hac Editione, hanc, quam posui, distinctionem sum secutus: quod ἐν τῷ δήμῳ τοῖς ἐκκλησίαις neque ἐξηγητικῶς, neque, si τὸ καὶ adderetur, coniungi commode viderentur. Sic igitur verto: *Nam parum abfuit, quin ea primae legationis acta, quae me in primis vobis referre oportet, praeterirem. Ego, cum S. C. scriberem, ac rursus apud populum (cum quidem iis concionibus, in quibus de pace deliberaturi eratis, nihil dum neque de rationibus istorum, neque de iniuriis, constaret) consuetudinis iure vsus eos et laudaui, et in curiam inuitaui.* WOLF.

Ibid. F. μικρῆ γαρ. Et ita legisse videtur *Wolfius*. Deinde, v. 3. pro με δεῖ fortasse μ' εδει. MARKLAND.

414. 2.

414. 2. *μικρῦ γαρ Ven.* Et *με ἔδει*, vel *μ' ἔδει* plurimi. TAYLOR.

3. *παρῆλθον.*] Satius eſt cum MStis, *παρῆλθεν*. Immo neceſſarium arbitror. TAYLOR.

5. *ταῖς ἐκκλητίαις.*] *εν ταῖς ἐκκλησίαις* marg. *Benenati*, *Harl. Aug.* TAYLOR.

7. *λόγῳ.*] *rationibus* Wolfius. Aegre ferrem. *Cum nullus adhuc neque ſermo de iis increbuit, neque facinus conſtaret:* Vel, cum Etruſco, *non eſſendo anchora nota niuna parola, ne ingiuria de coſtoro.* Quod praeſtat. Vtcunque id ſit, haec verba parentheſi ſunt includenda. TAYLOR.

8. *τὸν νόμον ἔθος ποιῶν.*] *Ex lege conſuetudinem faciens.* Videtur Υπαλλαγὴ, *τὸ ἔθος νόμον ποιῶν*. Niſi forte aliter legendus ſit hic locus. WOLFIVS.

Ibid. F. *το εννομον*, *morem legitimum.* MARKLAND.

Ibid. Variant MSti. *το κοινον νομιμον ἔθος ποιῶν*, plurimi: id quod *Obſopoeo* arriſit. Suſpicor autem, vel *κοινὸν*, vel *νόμιμον* gloſſam eſſe. Quod confirmatur ab optimis exemplaribus *Harl.* et *Aug.* in quibus exaratur *το κοινον ἔθος ποιῶν.* TAYLOR.

15. *μεγαλοψυχότερος.*] Αντὶ *τῦ μεγαλοπρεπέστερος*. Sic ſupra, in Satyri fabula, p. 401. 18. *ἤ τινα ἐν αὐτῷ μικροψυχίαν ἐνεωρακὼς εἴη, ἀντὶ τῦ μικροπρέπειαν.* Vnde Cicero: *Nihil*, inquit, *eſt animi tam anguſti, tamque parui, quam amare pecuniam.* WOLFIVS.

415. 2. *ὑποκρινόμενον.*] Fortaſſis alluſit ad Aeſchinis Hiſtrionicam. Alioqui dicere ſolet, *μηδὲν ὑποστελλόμενον*. WOLFIVS.

Ibid. Et quidem *υποστειλαμενον* plurimi et praeſtantiores, vti *Regg. α. β. δ. ε. η. Ven. Harl. Aug. υποστελλομενον Obſop.* cum marg. *Benenati*, et Editt. *Felician.* et *Manut.* TAYLOR.

415. 4.

415. 4. ἴσμεν.] Quid si ὑμας? Vt referatur ad ἠξιώσαμεν, et sit Prolepsis. Alioqui Constructio parum consentanea est, φαρμάκων δεομένη σοφῶν. Etsi autem veterem conuersionem haud muto, malim tamen sic interpretari (quod quidem ad verborum proprietatem adtinet): *Nos*, *Aphobete*, vos, *et Tu*, *Philochares*, *Te quidem*, *cum alabastrothecas et tympana pingeres*, *Istos autem* (Aphobetum et Aeschinem, vt exponit Vlpianus) *notarios et vulgares homines (quae vt ab omni improbitate remota sunt, sic neque imperii dignitatem merentur) legationibus*, *imperiis*, *maximis honoribus*, *ornauimus*. WOLFIVS.

Ibid. ἀλαβαστροθήκας.] αλαβαστοθηκας *Lambinus*. Atque ita hanc vocem citat *Suidas*: Αλαβαστοθήκας, τὰς θήκας τῶν ἀλαβάστων, Δημοσθένης λέγει. Ita etiam legi voluit *Mauſſacus* ad *Harpocrat.* Vide *Not.* p. 22. vbi de hoc genere vasis differit. Licet *Suidae* Αλάβαστρον non sit ignotum, vti liquet ex proximo articulo istius Lexicographi. Vtroque modo apud antiquos scribitur, verum Αττικώτερον est sine ῶ. Vid. doctissimum *Alberti* ad *Hesych.* v. Αλάβαστος. De Alabastrothecis vide *Vlpianum* ad h. l. Illustriss. *Spanheimium* ad *Callimach. Hymn.* in *Lauacr. Pallad.* v. 13. TAYLOR.

5. τέτες.] scil. fratres tuos, Aeschinem et Aphobetum. MARKLAND.

Ibid. γραμματέας.] Nulla auctoritate, nullis rationibus, discedit ab omnibus vbique exemplaribus *Wolfius* noster. Restitue ex iis dictum satis cum amaritudine, ὑπογραμματεας. Miror sane ridiculam hanc *Wolfii* licentiam. TAYLOR.

6. καὶ ἀδεμιᾶς.] Punge cum accuratissimo *Marklando*: τέτες — τυχόντες ἀνθρώπες· καὶ ἀδεμιᾶς κακίας ταῦτα, ἀλλ' ἀδὲ σρατηγίας γε ἄξια· πρεσβειῶν — ἠξιώσαμεν. TAYLOR.

415. 10.

415. 10. ἔχοιτε.] εισχετε Cod. *Reg.* η. *Harl.* et *Aug.* TAYLOR.

12. *Hermogenes de Ideis Oratt.* Tom. II. bis hunc locum laudat: ει δε δη και εν αυτοις, οις ετιμασθε, ηδικηκε τις υμων, και ταυτα τοιαυτα, ποσῳ μαλλον μισοισθ' αν δια ταυτα δικαιως, η σωζοισθε; εἶτά ἐστιν ὁ ἀπόλυτος μερισμὸς, ἐὰν ἄλλ' ἢ ἐπίκρισις ὦν· οἷον· εγω μεν οιμαι πολλῳ. Pag. 353. Rurſus 358. ει δε και εν αυτοις, οις ετιμασθε, ηδικηκε τις υμων, ποσῳ μαλλον μισοισθ' αν, η σωζοισθε δικαιως; εἶτα ἡ ἐνδοίασις μετ' ἐπικρίσεως· εγω μεν οιμαι πολλῳ. TAYLOR.

13. τοιαῦτα.] F. καὶ ταῦτα τε τοιαῦτα, *praeſertim in talibus* et tantis *rebus*. MARKLAND.

14. πόσῳ.] Potius πως ου μᾶλλον ἂν μισοῖσθε δικαίως, ἢ σώζοισθε; Ita marg. *Benenati;* atque emendatiſſima exemplaria, *Harl.* et *Aug.* TAYLOR.

16. συγγνώμην ἀδελφῷ βοηθεῖν.] S. εἶναι. Videtur παροιμιῶδες εἶναι. WOLFIVS.

Ibid. Lege συγγνωμη, vti habet margo *Benenati*, licet ſolus. *Effatum* illud, et quod *Terentius* vocat *honeſtam orationem*, (non enim, vt *Wolfius*, eſt Adagium aliquod) ſaepius proferentes: *Ignoſcendum eſt, ſi quis fratri opitulari nitatur.* TAYLOR.

27. εἶδε.] F. διελε, vt c. *Ariſtocrat.* p. 637. 13. Vel ειπε, vt hac Orat. p. 343. 8. ὁ μέντοι τὸν νόμον τιθεὶς — ἁπλῶς ειπε etc. MARKLAND.

416. 6. Τίνα.] F. Τίνα γὰρ αν, Αἰσχίνη, κ. τ. λ. propter παρέσχωμαι. MARKLAND.

8. πεπρεσβεῦσθαί σοι.] Puto παραπεπρεσβευσθαι σοι. Alioquin ineptum eſſet τὸ πολλά. IVRIN. Similiter etiam infra p. 423. 14. erratum eſſe arbitror: Ανθρωπος πολλα και δεινὰ πρεσβεύσας. Interea tamen minus neceſſaria coniectura illa *Lambini*, v. 9. φανερόν τι ποιῆσαι — τῶν σοὶ πεπρεσβευμένων, vbi commendauit παραπρεσβευμενων (voluit dicere παραπε-

πρεσ-

πρεσβευμενων), atque etiam, quae mihi olim placebat, v. 15. παμμέγεθες σημεῖον τῶν παραπεπρεσβευμενων. Licet hoc potius mutari debuit, quam illud. TAYLOR.

416. 18. ταῦτα δήπου ταὐτὰ.] αυτα δήπου ταυτα. WOLFIVS.

Ibid. ταὐτὰ δήπου ταῦτα Cod. *Aug.* Caeteri omnes, tam cuſi, quam manu exarati, (a qua lectione tacitus abire non debuit *Wolfius* in ſua Impreſſione) ταῦτα δήπου ταῦτα cum emphaſi et quadam vehementia. TAYLOR.

19. τοῖς ἄλλοις.] F. παρα τοῖς ἄλλοις. MARKL.

21. δὲ Δημοσθ.] Exſulare debere videtur iſtud δέ. IVRIN. Deeſt quidem in *Reg.* α. Sed non recte. Vide praeſtantiſſimum *D'Orvillium* ad *Chariton. Aphrodiſ.* VII. 1. fin. Verba enim ita non ſunt accipienda: ἔλεγε τότε, ὅτι ἀπολογήσεται Δημοσθένης — *Tum dixit*, quod *Demoſthenes defenſionem parabit*, vel, *Demoſthenem defenſurum eſſe.* Verum hoc potius pacto: ſcil. ἔλεγε τότε, ὅτι — (*Tum hac oratione vſus eſt*, NEMPE) »Απολογήσεται δὲ Δημοσθένης — Ea nempe voluit putari *ipſiſſima* verba *Aeſchinis*, et ſunt: quae, iuxta diſtinctionem Italici Interpretis, continuantur vsque ad vocem ἀπολογεῖ » v. 27. TAYLOR.

22. πεπρεσβευμένων.] πεπραγμενων *Regg.* α. δ. TAYLOR.

23. τῷ λόγῳ.] Futilis Verſio, *a cauſa abduxerit.* Quae ſi mens *Demoſthenis* fuiſſet, ſcripſiſſet procul dubio eadem ſyntaxi, qua ſtatim ſcribit, τὲς δικαζὰς ἀπαγαγὼν απο της υποθεσεως. Recte Anonymus Interpres: *ſi vos* orando *ſeduxerit.* TAYLOR.

26. μὴ σύγε.] Wolfius, *nequaquam vero.* Potius, *Tu ne ita feceris.* IVRIN.

Ibid. ὑπὲρ — ὑπὲρ.] Melius vtroque in loco περι cum MSS. TAYLOR.

417. 1.

417. 1. τὸν ἄνθρωπον παρασχέσθαι.] Dubia est Distinctio, vtrum ἔκρινες τὸν ἄνθρωπον, an, παρασχέσθαι τὸν ἄνθρωπον. Sed quia *Aeschines* Fama nititur, loco Testium, legendum videtur: ἐφ' οἷς ἔκρινες τὸν ἄνθρωπον, τὴν Φήμην παρασχέσθαι. Vt enim in Orat. *Aeschinis* (aliter enim dixisse, quam scripsisse, probabile est) haec verba ipsa non sint, sententia tamen est eadem. Quare vertere malim: *Atqui et apud iudices dicebas, Te, qui nullo teste crimen homini obiectum probare posses, Famam testem producere.* WOLFIVS.

Ibid. Male Wolfius: *Quin et ad iudices dicebas, Te, qui nullum actionis tuae testem haberes, ipsum hominem exhibere.* Transferendum potius: *Quin et apud iudices, cum earum rerum, quarum hominem accusabas, testem omnino nullum posses exhibere, dicebas.* IVRIN.

Ibid. τὸν ἄνθρωπον, παρασχέσθαι.] Aliter distinxit *Wolfius*, sed non bene. MARKLAND.

Ibid. Recte etiam *Vlpianus*: Οὐδένα μάρτυρα δυνάμενος παρασχέσθαι ἐπὶ τούτοις, ἐφ' οἷς Τίμαρχον ἔκρινες. TAYLOR.

3. et 7. Φημίζωσι.] Codd. MSti, et Impressi, pariter vt in Orat. *Aeschinea*, περὶ παραπρ. Φημιξωσι vel Φημιξωσι. Ita fere variatur in illa altera c. *Timarch.* Atque etiam eadem est inconstantia scribendi in MStis *Hesiodi.* TAYLOR.

12. ἀληθὴς.] Restitue verbum cum *Vlpiano* et plurimis membranis: ὥς' εἴπερ ἐστιν ἀληθὴς ἡ Φήμη. TAYLOR.

15. ὁ ποιητὴς.] Abest ab vno exemplari. Cur non ab omnibus? Age consule auriculas, et iudica: Σοφὸς ἦν ὁ ταῦτα ποιήσας. Et, Σοφὸς ἦν ὁ ποιητης, ὁ ταῦτα ποιησας. Existimauit sedulus glossographus, lectorem latere potuisse notionem τῦ ποιειν, i. e. *versus facere:* adeoque exaduersum his verbis ὁ ποιήσας, admo-

admonuit, idem id esse, ac si scripsisset Auctor ὁ ποιητης. TAYLOR.

417. 20. Τοιῦτος.] Malim Τοιῦτός εσθ' οιοισπερ, vt et in *Timarchea* notaui. WOLFIVS. Ita MARKLAND.

21. . εἶτα τὸν τὰς.] Lego, εἶτα τὸν ως τὰς ὄρνις, aut potius, ορνεις. WOLFIVS.

Ibid. τας ὄρνις MSti praeter *Regios*, omnes fere, *Ven. Obsop. Aug. Harl.* et *Ask.* Id vtique, quod *Obsopoeo* ipsi necessarium videbatur, mihi autem neutiquam. TAYLOR.

418. 5. τὰ τρίτα λέγων.] Egregie explicat eruditissimus *Valesius*, dum commentatur ad pag. 197. *Notarum Mauss'aci.* Similiter *H. Stephanus Thes. L. Gr.* Tom. I. col. 104. qui etiam anticipauit solertem illam coniecturam *Valesii* in hoc loco *Plutarchi de Rep. bene gerenda*, scil. Ατοπον γάρ ἐστι, τὸν ἐν τραγωδίᾳ πρωταγωνιστὴν Θεόδωρον ἢ Πῶλον ὄντα μισθωτῷ τῷ τὰ τριτα (non τρία) λέγοντι πολλάκις ἔπεσθαι καὶ προσδιαλέγεσθαι ταπεινῶς, ἂν ἐκεῖνος ἔχῃ τὸ διάδημα καὶ τὸ σκῆπτρον. Adiungere liceat *Vipianum* ad Orat. *de Pace*, prout optime emendatur a *Lambino*: Οἱ ἀρχαῖοι ὑποκριτὰς ἐκάλουν τοὺς νῦν κωμῳδοὺς καὶ τραγῳδοὺς λεγομένους· ἦσαν δὲ ἦσαν τρεις, ὁ μὲν πρωταγωνιστὴς, ὁ δὲ δευτεραγωνιστὴς, ὁ δὲ τριταγωνιστης. Et tamen, licet Tertianus ille Actor infimae erat conditionis, Aeschines noster, qui istas partes egit, Creontem in Tragoedia fingitur repraesentasse. Id enucleabit Scriptor vetustissimus, ὁ τὰς θεατρικὰς ἱστορίας συγγράψας, ab *Vipiano* in hoc loco conseruatus: διὰ τοῦτο τοῖς τριταγωνισταῖς τὰς ὑποκρίσεις τῶν δυναστευόντων παρέχεσθαι, ἐπειδὴ ἧττόν ἐστι παθητικὰ τὰ ὑπέρογκα. Ita corrigerem, non, vti edi solet, ἧττόν ἐστι παθητικὰ καὶ ὑπέρογκα. Nam Longinus: Εγκώμια, καὶ τὰ Πομπικὰ καὶ Επιδεικτικὰ τὸν μὲν ογκον

καὶ

καὶ τὸ ὑψηλὸν ἐξ ἅπαντος περιέχει, παθος δὲ χηρευει κατὰ τὸ πλεῖσον. §. 8. TAYLOR.

418. 10. παρέλιπεν.] παρεβη *Harl.* et ex *Regg.* α. δ. η. In *Auguſtano* repraeſentatur, vt ſcholium. TAYLOR.

13. τὸς τυράννους — εἰσιέναι.] Si recte habet εἰσιέναι, tranſitiuum hic videri poteſt, εἰσιέναι τὸς τυράννους, *intrare tyrannos*, i. e. *intrando agere*, vel, *exhibere tyrannos*, vt *ſaltare Cyclopa*, pro, *ſaltando exhibere Cyclopa*, apud *Horatium*. Sin neutrum ſit εἰσιέναι, hoc modo ſupplenda erit Conſtructio: ἐξαίρετόν ἐστιν — τὸ [αὐτὸς ὄντας] τὸς τυράννους, καὶ τὸς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας, εἰσιέναι. Quod verius. MARKLAND.

26. τὸ] τὴν *Reg.* α. et *Harl.* TAYLOR.

419. 6. ἐμαυτῷ.] εμαυτὸ *Ven.* et *Harl.* TAYL.

12. ἐρρῶσθαι.] *Valedicens Sophocli.* Diuagatur *Wolfius*: et nugatur Scholiaſtes. TAYLOR.

14. ὁμῷ.] F. ςείχουσαν ὁμῷ τῃ — ςρατειᾳ, vel ςείχουσαν χθονὶ, τὴν — ςρατείαν — MARKLAND.

Ibid. τὴν ἐπὶ Φ. ςρατείαν.] Poteſt accipi κατ' ἐπεξήγησιν. Sed quid ſi ὁμῷ τῃ ἐπὶ Φωκέας ςρατειᾳ? WOLFIVS. Ita etiam legi voluit Vir celeberrimus in *Animaduerſ. ad Chariton.* pag. 540. TAYLOR.

18. ἔπι τελῶσα.] Nonnulli coniunctim ἐπιτελῶσα. Quos bene refutat *Vlpianus*. TAYLOR.

19. οἰκίας.] F. ὐσιας. Niſi ſit, quale iſtud *Lucae* XX. 47. οἱ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν. MARKLAND.

22. Ηρωος.] Ηρω Codd. *Regg.* α. δ. et, emendatiores caeteris, *Harl.* et *Aug.* Arridere forte poteſt quibusdam Lectio *Obſop.* et *Ask.* πρὸς το Ηρῳον τῦ ἰατρῦ. Contra tamen explicat σχ. cui coniungas *Meurſ. Athen. Attic.* III. 1. TAYLOR.

419. 26. Θόλῳ] Laudat *Harpocr.* ex Orat. π. Παραπρεσβ. Et occurrit etiam infra, pag. 442. 20. De hac voce, fere nihil habeo, quod adiiciam exquisitae doctrinae *H. Stephani Thes. Gr. L.* T. I. col. 1573. qui omnia, quae ad hanc vocem spectant; congessit ex Lexicis antiquis, ex *Seruio* et *Vlpiano* nostro, aliisque Scriptoribus. Videtur Camera fuisse fornicata, ea fere figura, qua effigiebantur in saeculis sequentibus Aedes Capitulares in Ecclesiis et Monasteriis. Apud antiquos hic congregabantur, alebantur, et fortasse erudiebantur quoque, Aedium Sacrarum ministri famulique. Et, vt apparet, vnumquodque Templum suam Tholon habebat, in qua Pueruli literis operam darent. Ἐν δὲ τῇ Θολῳ τῶ Πτῴῳ Ἀπόλλωνος μαθων τις ὑμῶν ἐνέγραψεν, Ἀχιλλεὺς καλός. Ita in schedis meis adnotatum reperi ex Auctore, cuius nomen elapsum est: siue *Synesius* fuerit, vt arbitror fuisse, siue quispiam alius. De Tholo plurima etiam collegit diligentissimus *I. Meursius Ceramici* Cap. 7. vt alios praeteream. TAYLOR.

27. ταύτης.] ἐκ ταύτης αυτης habent optimi *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

pen. ὀρθῆ.] ταύτης ἔπι

Πλέοντες ὀρθης habet Poeta. WOLFIVS.

Ibid. F. ἐπ' ὀρθης. Vid. v. 7. MARKLAND.

Ibid. ὀρθή in recto casu exciderunt Parisienses. TAYLOR.

420. 2. ἔστ' ἀ σὺ κ. τ. λ.] Ita distinguendum: ἔστ' ἀ σὺ σοφιστής; καὶ πονηρός γε. ἀ σὺ λογογράφος; καὶ θεοῖς ἐχθρός. *Nonne Tu igitur literator es? Immo et improbus quidem. Nonne Tu scriptor Orationum? et quidem Diis inuisus: qui* — Verba, καὶ πονηρός γε, et, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς, sunt responsa ipsius *Demosthenis.* MARKLAND.

420. 10.

420. 10. ἑστῶ τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον.] Ἀντὶ τοῦ ἑστῶ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐσθῆτος. Sic *Plato* in *Theaeteto*: ἀναβάλλεσθαι δ' ἐκ ἐπιστάμενος ἐπὶ δεξιὰ ἐλευθέρως. Et *Athenaeus* l. 1. Ἐμελε τοῖς παλαιοῖς, καὶ τὸ κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα, καὶ τὸς μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἔσκωπτον. WOLFIVS.

Ibid. Coniunge *Valeſ.* ad *Excerpt. Polyb.* pag. 34. Recte autem mihi videor diſtinxiſſe: ἑστῶ τὴν χεῖρα ἔχοντα, ἀναβεβλημένον: Quaſi diceres: *Stat Solo paludatus*, vel *tunicatus*, *manum intra veſtem habens*. Hoc neglexit in verſione *Wolfius*, quia non intellexit. Eo *habitu* erat Solo. Adiuuat iſte locus *Plutarchi* in *Phocione* T. IV. pag. 179. ἀδὲ ἐκτὸς ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς, ὅτε τυχοι περιβεβλημενος. Et ex his locis inter ſe collatis lucis aliquantulum foenerabitur *Suidas*: Ἀναβάλλεσθαι τὸ ἱμάτιον οἱ Ἀττικοὶ, ἢ Περιβάλλεσθαι λέγουσιν. TAYLOR.

14. ἀπὸ Σόλωνος.] Vtrum a *nato*, an *mortuo*, an *florente?* In quo genere loquendi ſaepe haud iniuria maiorum Scriptorum diligentiam requiras. WOLFIVS.

Ibid. Recte. *Meurſius* non animaduertit hanc inconſtantiam veterum Scriptorum; adeoque retro computando ad Olymp. XLVI. 3. (quo tempore Solo Rempublicam iſtam latis legibus ordinauit) deprehendit annos excurriſſe CCLII. Ad quem fere computum Auctoris noſtri textum conformari voluit. Vide eius *Solonem* cap. extremo. Sed melius cum *Wolfio* cogites, *Demoſthenem* rem liberius ſupputaſſe, et more rotundiore; Anni ſc. ſunt CCXL. praeterpropter. Atque ea eſt vis τοῦ ὁμοῦ, vt alibi adnotauimus, ſc. ad *Ariſtogit.* I. pag. 785. 23. TAYLOR. Corſinii Faſt. Att. III. 101. A morte Solonis anni 214. σ. ἔτη καὶ μ. 240. σ. καὶ ν. Meurſ. potius σ. καὶ ι. vel κ, vel potius ιδ. quod librarii oſcitantia mox in μ. abiit. Haec Corſinius l. c. TAYLOR in ſchedis.

420. 15. νυνὶ.] νυνὶ aut νῦν παροντα χρόνον plurimi, vt *Regg.* δ. η. *Ven. Ital. Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

21. καὶ τὴν διάνοιαν ταύτην, ita diſtinguas. MARKLAND.

22. Σαλαμῖνος.] F. Σαλαμῖνος, καὶ Αθηναιων θάνατον, etc. MARKLAND.

421. 1. ἢ γὰρ.] Diſtingue: ἄξιόν γε (ἢ γάρ;) ἦν Σόλωνος etc. Sic contra *Androt.* pag. 616. 16. ὅμοιόν γε (ἢ γάρ;) τοῦτο etc. Diſtingui quoque poteſt: ἄξιόν γε (ἢ γὰρ ἦν;) Σόλωνος etc. Reſpondet noſtrati locutioni: *Was it not? Contra Ariſtocr.* pag. 673. 19. καλά γε (ἢ γάρ;) ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, etc. vbi vide Cl. *Taylorum*, qui et ibi huius loci meminit. Vid. et *De Coron.* pag. 272. 14. MARKLAND.

9. ἠδὲν ἔφην τούτων.] Malim τουτον. WOLFIVS.

12. ἐκ ἦν.] F. ἐ χρην. MARKLAND.

15. ἐμίσει κ. τ. λ.] Id eſt, ἐμίσει τοὺς ἀνθρώπους [οἳ ἦσαν τοιοῦτοι] οἷος ὅτος [ἔστι.]. Ita *Aeſchines* π. Παραπρεσβ. pag. 316. 11. τρισμυρίους κιναίδους, οἷός περ σύ. MARKLAND.

16. ἢ λέγειν κ. τ. λ.] Tangit hunc locum *Euſtathius* ad *Iliad.* γ. 216. Χειρῶν κινήσει — ἣν Δημοσθένης μὲν ἐποιεῖτο, Αἰσχίνης δὲ ἀπέτεργεν, ὁ καὶ ἀκούσας ἐκ Δημοσθένους χρῆναι τοὺς Ρήτορας πρεσβεύοντας ἔσω τὰς χεῖρας ἔχειν, ἢ μὴν ἐξ ἀνάγκης δημηγορεῖντας. Et *Hermogenes* quoque pag. 165. Edit. Porti. TAYLOR.

19. σεμνολογῇ.] σεμνολογεις *Aug.* et *Harl.* TAYL.

22. πιλίδιον.] „Quod Graeci πῖλον, πιλίον, πιλίδιον dicunt, hoc Latini *pileum* et *pileolum* vocant. Pollux: ἢ μόνον δὲ πιλίδιον, ὁ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐπιτιθέμενος πῖλος ἔτως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ τοῖς ποσίν. *Demoſth.* περὶ Παραπρεσβ. κἂν πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, περινοσῆς. *Budaeus* in *Pandectis* hunc *Demoſthenis* locum exponens, τὴν ἐπιτηδευτὴν κόμην intelligit, quae φενάκη etiam πρόσθετος et περι-

περίθετος κόμη dicitur. A quo vt inuitus diſſentiam, facit primum Interpres, deinde *Ariſtophanes* in *Comoedia*, quae Ἀχαρνῆς inſcribitur:

Εὐριπίδη, ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδί,
Κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
Τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.

Ex his vocibus, ἀκόλουθα τῶν ῥακῶν, vt πιλίδιον petaſum exponas, neceſſe eſt: id quod etiam Gloſſographus agnoſcit. *Plato* Πολιτ. γ. Ἐὰν δέ τις αὐτῷ μαχαὶν δίαιταν προσάπτῃ, πιλίδιά τε περὶ τὴν κεφαλὴν περιτιθείς. An vlla aegrotationis generi conueniat adulterina coma, cuiuis perſpicuum eſſe poteſt. „Haec BRODAEVS *Miſcell.* I. 12. Confer et quae *Iunius* item II. *Animadu.* 6. Quicquid demum ſit, ſiue, vt iſti volunt, *Demoſthenes* noſter aduerſario ſuo molliciei notam his verbis inurere voluit, ſiue verae ſint hariolationes, quas *Vlpianus* produxit, liceat certe lectori ob oculos ponere, quae *Plutarchus* in *vit. Solon.* pag. 180. T. I. Ed. Bryan. Ἐλεγεῖα δὲ κρύφα συνθεὶς, [Solo] καὶ μελετήσας, ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος, ἐξεπήδησεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἄφνω πίλιον περιθέμενος. ὄχλου δὲ πολλοῦ συνδραμόντος, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τοῦ κήρυκος λίθον, ἐν ᾠδῇ διεξῆλθε τὴν ἐλεγείαν, ἧς ἐστιν ἀρχή·

Αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀφ' ἱμερτῆς Σαλαμῖνος,
Κόσμον ἐπέων ᾠδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

An ad hanc hiſtoriam *Demoſthenes* hic adludat, viderit Adnotator, qui id aſſeruit ad *Plutarchum*. Interea tamen habet lector meus ex hac narratione *Plutarchi*, quod diſplicere non poſſit. TAYLOR.

421. 24. Ἐλεγεῖα Σολωνος.] *Solonis* Poeticen ſiue vſum in verſibus pangendis praedicant praeter alios *Aeſchines c. Cteſiph.* pag. 500. I. qui eum vocat ἄνδρα περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότα, et *Plato* in *Timaeo*: δοκεῖν οἱ τά τ' ἄλλα σοφώτατον γεγονέναι Σόλωνα, καὶ κατὰ τὴν ποίησιν αὖ τῶν ποιητῶν πάντων ἐλευθεριώ-

θεριώτατον. De ea multi, inquam, ſcripſere, et nonnulli quaedam citauerunt. Vid. *Plutarch.* in *vita Solonis* — *Compar. Solon. et Poplicol.* — *de amore Diuitiar.* — *Praecept. bene gerendae Reip.* — *Sept. Sapient. Conuiu.* — *Orat. Amator.* — *de Tranqu. Anim.* — *de Profectu in virtute* etc. Adiiciatur maxime *Philo Iudaeus*, *Clemens Alexandrinus*, *Ariſtoteles*, *Stobaeus*, *Phrynichus*, *Laertius*, *Pauſanias*, *Athenaeus*, *Ariſtides*, *Gellius*, *Tertullianus*, *Euſtathius*, aliique. Ex Recentioribus *Canter.* V. *Nou. Lect.* 9. *H. Steph.* IV. *Schediaſm.* 20, 21. *Allat. de patr. Homeri*, c. 5. *Stanleius* in *vita Solonis*, etc. In iis, quae conſeruata ſunt, elegantiam ſane et nitorem, floremque illum Poeticum, quem ſentimus, deſcribit nemo, lector meus non maximum deprehendet: verum ſimplicitatem quandam, quae primaeuos mores et aetatem redolet. Eius *laſciuiſſimos verſus* memorat *Apuleius* in *Apologia*, et *Plutarchus* in *vita*. Et reſtant ſane apud antiquorum nonnullos, quos modo adduxi, quaedam eius commatis et petulantiae. Honeſtius ſane fragmentum, et elegantius paulo ad nos durauit, *I. Stobaeo Serm.* IX. id procurante: in quo varii humani generis quaeſtus, artificia, et rationes, quibus homo ab homine diſtinguitur, lepide depinguntur. Et quoniam *Stobaei* Chartae, doctae ſane et laborioſae, in hac noſtra aetate, atque hac Sapientia, non aſſidue teruntur, aut ſaltem non ea aſſiduitate teruntur, quam merentur, depromam pauca, atque lectorem donabo meum illo *Humanae Vitae Speculo Soloniano:*

Σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλᾶται
Εν νηυσὶν, χρήζων οἴκαδε κέρδος ἄγειν,
Ιχθυόεντ' ἀνέμοισι φερεύμενος ἀργαλέοισι,
Φειδωλὴν ψυχῆς ἀδεμίην θέμενος,
Αλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτὸν
Λατρεύει, τοῖσι καμπύλ' ἄροτρα μέλει.

Αλλος

Αλλος Αθηναίης τε καὶ Ηφαίϛϐ πολυτέχνεω
Εργαλα ἐν χειροῖν ξυλλέγεται βίοτον.
Αλλος Ολυμπιάδων Μϐσάων πάρα δῶρα διδαχθεὶς,
Ιμερτὴν σοφίης μέτρον ἐπιϛάμενος.
Αλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἑκάεργος Απόλλων,
Εγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
Ωι συνομαρτήσωσι θεοὶ· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως
Οὔ τι τις οἰωνὸς ϕύσεται, ἔθ' ἱερά.
Αλλοι Παιῶνος πολυϕαρμάκϕ ἔργον ἔχοντες
Ιητροὶ, καὶ τοῖς ὠδὲν ἔπεϛι τέλος.
Πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος
Κἄν τις λύσαιτο ἤπια ϕάρμακα δέϛ.
Τὸν δὲ κακαῖς νόϛοισι κυκώμενον ἀργαλέαις τε
Αψάμενος χειροῖν αἶψα τίθησ' ὑγιῆ.

Mendas, quibus obſiti ſunt hi Elegi, tollere non vacat: ad alia feſtino. TAYLOR. Baſilius de legendis graecis citat tres verſus Solonis, quos pariter laudat Plutarchus de ſentiendo virtutis profectu, et in Solone. Exſtant hodie inter Gnomas Theognidis verſu 316. Verum in poeſi non multum abludunt Solo et Theognis. See Plutarch. Proſaica of Theognis p. 9. ed. Gr. TAYLOR in ſchedis.

421. 25. Ημετέρα.] Poëmation hoc eſſe ἀνέφαλον, adnotatur in *Altemps.* Et continuo repraeſentatur hoc Diſtichon:

Ισμεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νήϛϐ,
Ιμερτῆς χαλεπὸν αἶσχος ἀπωσάμενοι.

Qui haec adleuit margini Exemplaris *Altempſiani*, errorem magnum errauit. Arbitror enim, neque ſine auctoritate, duo fuiſſe inſignia et peruulgatiora Poëmatia Solonis, elegiacis verſibus concinnata; quorum vnum hoc aut ſimile initium habere potuit: ſcil.

Ισμεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νήϛϐ,
Ιμερτῆς χαλεπὸν αἶσχος ἀπωσάμενοι.

Alterum vero et diuerſum eſt id Fragmentum, quod beneficio *Demoſthenis* hodie legimus. Haec admonuit *Vlpianus*. Verum cum ille Adnotator *Altempſianus*, et Scholiaſtes noſter, *Vlpianus*, haec ſcripſerunt, quid hoc mali et infortunii in priore diſticho, vbi Vox initialis et ſenſui et metro repugnat:

Ισμεν εἰς Σαλαμῖνα —?

Lege itaque:

Ιομεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νήσου.

Ιομεν, *Eamus*, *Proficiſcamur*, id quod exſpectare fas erat ab homine, qui carmen προτρεπτικὸν canebat. Atque ita recte exaratur in *Laërtio*. TAYLOR.

421. pen. χεῖρας ὕπερθεν ἔχει.] Feſtiuiſſimus omnium et lepidiſſimus, qui ſcripſit, Poeta hos verſus Solonis ita deridendos propinauit, *Equit.* 1168.

Κλ. Εγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον, εὔχρων καὶ καλόν·
Ετόρυνε δ' αὖθ' ἡ Παλλας, ἡ Πυλαιμάχος.
Αλ. Ω δῆμ' ἐναργῶς ἡ θεός σ' επισκοπεῖ,
Καὶ νῦν ὑπερεχει σε χυτραν, ζωμῷ πλέαν.
Δη. Οἴει γὰρ οικεισθ' ἂν ἔτι τηνδε την πολιν,
Εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερειχε την χυτραν;
Κλ. Τοτὶ τέμαχός σοι δῶκεν ἡ Φοβεσιχράτη.
Αλ. Η δ' Ομβριμοπατρα γ' ἐφθὰν ἐν ζωμῷ κρέας.

Vbi recte σχ. την χύτραν] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χεῖρα. Haec animaduertit Senatus Criticorum Princeps, ὁ μέγας *Hemſterhuſius* ad *Lucian. Timon.* Tom. I. pag. 119. Edit. Nou. TAYLOR.

422. 6. Χρήματα.] Hoc diſtichon videtur laudari, verbis diuerſis, a *Plutarcho*, in *vit. Solon.* p. 174. T. I.

Χρήματα δ' ἡμεῖρω μεν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
Ουκ εθελω· παντως ὑστερον ηλθε δικη.

Sed non eſt huius loci. Pertinet enim ad poëma bene longum, cuius partem modo laudauimus ex *Stobaeo*. Deerat prior Verſus in *Wolfio:* reſtituit autem *Benenatus*. TAYLOR.

422. 7.

422. 7. Πλυτῆσι.] F. πλουτησαι. MARKLAND.

Ibid. ἔργμασι.] Ἔργμα, cum adſpiratione, eſt περίφραγμα, κώλυμα, παρὰ τὸ ἔρκω, vnde ἕρκος et εἱρκτή. Ἔργμα, cum tenui, ἔργον, vt apud *Heſiodum*:

ἐπ' ἔργματι τύτῳ ἄρισοι.

Vtraque Scriptura locum habere poteſt: τὰ γὰρ ἄδικα ἔργα ἔργματά ἐσι. Sententia eſt, *iniuſtis lucris eos ditari*. Heſiodus:

κακὰ κέρδεα ἴσα ἄτησιν. WOLFIVS.

422. 8. Οὔθ' ἱερῶν.] Hic occurrunt duo Pentametri nullo Hexametro interueniente; et v. 21. eadem conditione viciſſim duo Hexametri. Aliter credo, quam Lex et Ratio Elegiarum poſtulauit, ſaltem apud Antiquos. Fortaſſe ea res mouit Editores, vt auellerent in his locis et diſcerperent hos Elegos Solonis, quaſi defectum indicarent: vel fortaſſe putarunt, tria haec eſſe Solonis fragmenta, ex diuerſis locis ſumta, et hic quaſi conſarcinata. Ea eſt, inquam, Facies Editionum omnium. An ita ſe res habeat, necne, ignoro. Illud ſaltem teneo, neutiquam poſſe fieri, vt multa in iſtis lacunis, ſi tamen lacunae ſint, deeſſent: adeo bene cohaerent et conſequuntur, quae hodie habemus. Hoc in Poëtica verſione, qualem *Wolfii* ſubiecimus, non adeo facile adparet. Apponemus igitur Etruſcam, quae nec pura puta eſt Poëtica, verum vtcunque inter Proſam et Poëticen ambulat:

La Città noſtra mai per fato iniqua
Non perirà, ne per voler di Gioue.
Che quella che dal forte padre è nata
Pallade ſaggia, la difende, e regge.
Ma i cittadin, ch' all' oro ſono intenti,
E la de gli ottimati ingiuſta mente,
I quai ſono a far mille ingiurie pronti,
Onde poſcia patiſce il popol tutto,

Corromper voglion la lor gran cittade,
Perche nel ben non ſanno temperarſi,
Ne celebrar l' allegre feſte in pace,
Ne s' aſtengon dal ſacro, o dal profano,
* *Pur ch' adempian la lor ingorda voglia.*
Ne ſeruan la giuſtitia amica a Dio.
La qual tacendo, il preſente, e'l paſſato
Vede, e tarda, ma al fin viene à punire.
Onde incurabil piaga la cittade
Aſſale tutta, onde ella poſcia preſto.
Sotto 'l giogo ſeruile il collo pone;
E diſcordia ciuile, e guerra deſta
Che dorme, laqual molti giouin ſpegne.
Perche la patria, è da' nimici offeſa,
Ch' offendan quei che dianzi erano amici.
Hor queſti mali tra'l popolo ſono.
Altri miſeri vanno a terra ſtrana
Venduti, in brutti, e duri lacci auuolti.
* *Coſi il mal tutti va a trouare a caſa.*
E ſe la prima porta no'l riceue,
Egli in cima dell' alto tetto ſale,
Talche ritruoua ogniun, ſe bene e' fuſſe
Ne' piu ſecreti penetrali aſcoſo.
Hor queſte coſe me le detta il genio
Per gli Athenieſi. Che le triſte leggi
Di molti mali alla città ſon cauſa.
E le buone ogni coſa eguale, e piana
E ben compoſto fanno; e le medeme
Speſſo auuolgan la fune al collo a' triſti:
E l' aſpro molle fanno, e l' inſolenza
Lieuan, e fanno ancor ceſſar l' ingiuria,
E i fior ſeccar del mal, ch' ogni hora naſce:
E modrano i giuditii duri, e l' opre
Superbe humili fanno, e la ciuile

Diſcor-

Discordia fan coll' ira altiera vana,
E da lor' ogni bene human deriua.

Versus hos Solonis plurimi Latinitate poetica donarunt: *Wolfius* noster, *Philippus Melanchtho*, cuius Versio ad finem *I. Stobaei* editur, pag. 632. Anonymus quidam, qui quinque has Orationes conuertit, edidit-que Venet. apud Hieron. Scotum 1545. Verum, vt credo, (namque in eo vertitur haec Adnotatio) licentiam istam in Elegiacis componendis, quam modo adnotaui, non facile admiserunt Veteres. In plurimis sane, quae reliquerunt, religio erat Hexametro Pentametrum suum subiicere et coniugare, vt per totam Elegiam pariter fieret. Recentiorum arbitror esse commentum, quos tamen ipsos in ea re parcos fuisse deprehendimus: sed quaedam ex eo genere Saxis et Marmoribus adhaerescunt.

Εκ γενεης περιβωτον απ' ανδυπατων και υπαρχων
Πλουταρχον καθαρσιν αοιδιμον ευνομιησιν
Πρωφρονεως Μεγαρης αειμνηστοις επι εργοις
Εικονι λαϊνεη στησαν αγαπσαμενοι
Παντη Πλουταρχοιο κλεος παντη δε τε θαυμα
Παντη δ' ευνομιης ευχος απειρεσιον
Υιεος Ευριοιο τον Αλκαθεου νεετηρες
Πολλων αντ' αγαθων αμφι δικης τεμενει.

Megaris.

Ex Schedis anecdotis *Vernonii*. Num haec Inscriptio ab aliis edatur, necne, nescio sane, neque vacat consulere: et praeterea omnes Auctores, qui in ea materia versantur, ad manus praesto non sunt. Sed pergo. Alia porro, cum simili licentia, et pariter inemendata, exstat in *Reinesio*, *Inscript.* XV. vlt. Attamen, si fides sit habenda exemplaribus *Plutarchi*, antiquis etiam placebat haec Inconstantia:

Τονδε

Τονδε ποθ' Ελληνες νικας κρατει εργῳ Αρηος
Περσας εξελασαντες ελευθερᾳ Ελλαδι κοινον
Ιδρυσαντο Διος βωμον ελευθεριου.

Ita dedit *Plutarch.* in *Ariſtid.*

Quod tamen alibi, ſcil. *de Herodot. malignit.* emendatius hoc pacto:

Τονδε ποθ' Ελληνες νικης κρατει εργον Αρηος
Ευτολμῳ ψυχης λημματι πειθομενοι
Περσας εξελασαντες ελευθερᾳ Ελλαδι κοινον
Ιδρυσαντο Διος βωμον ελευθεριου.

Et quidem ea Conſuetudo, binis Hexametris ſubdendi vnum Pentametrum, (quale metrum excidimus modo ex inemendatis *Plutarchi* membranis) prae caeteris omnibus placuiſſe videtur iis Scriptoribus, qui ſenectutem Poëtices viderunt. *Gotfridus Viterbienſis*, qui ſaeculo XIII. floruit, eo tenore, per opus bene longum, *Chronicorum* ſcil. librum, partim ligata, partim ſoluta oratione ſcriptum, perpetuo eſt vſus. Et eodem conſilio, nam caſu factum eſſe non exiſtimo, exarauit quidam in marmore Epigramma, quod ſequitur:

Εκ δεκα πεντ' ανδρων Φοιβε τε Φαννοφορος ιρευς
Κρησκηνς, ηγαθεος τε Λεοντιος, ενσοφοι ανδρες,
Οσ μεν απ' αντολιης, οσ δ' αρ' αφ' εσπεριης
Οργια συνρεξαντε θεᾳ παμμητορι Ρειη
Κριοβολε τελετης και ταυροβολοιο φερισης
Ημασι μυσιπολοις βωμον υπερτιθεσαν.

Reines. I. 41.

Ex omnibus exemplis, vbi legibus Elegiacis huiusmodi facta eſt Violentia, nullum habemus inſignius, aut luculentius, quam ſuauiſſimum iſtud Epicedion, quod Athenis hodie exſtans deſcripſerunt plurimi, incorrecte, vti exiſtimaui, omnes. Sed errores, qui ſunt, (ſunt

(ſunt autem non pauci) non Exſcriptoribus, ſed Quadratariis, eſſe adſcribendos, docuit me Vir doctiſſimus et amiciſſimus *D. Anton. Askew;* qui mendarum memor, quae iſti ſaxo imputare ſolebant, maxima cura et ſollicitudine deſcripſit. En exemplum antiquum Incuriae et Negligentiae! En pulcherrimum poëmation, non ſaepius deſcribendo, ſed ſemel exarando, miſere et lacrymabiliter contaminatum!

Η ποτε κυδιοωσα ξανθαις επι πρατος εθιραις
Και χαριτοβλεφαροις ομμασι λαμπομενη
Χιονεοις τε πρεπουσα προσωποις ηδε παρειαις
Και γλυκερω ςοματος οπα λιριοεσσαν ιεισα
Χιλεσι πορφυρεοις ελεφαντινεον δι' οδοντων
Παντοιην τε αρετην περικλλλεϊ σωματι θεισα
Ην τεκεν Ευτυχιδη σθεναρω Κιλικια χαριτ
Εικοσιπενταετης τρυφερα τηδ' εν χθονι κε
Ερμερως δε Αριζομαχοιο πατρος και μητρο
Μνημ αλοχω Φιλιη θηκατο κουριδιη.

Coronidem huic Adnotationi ſatis prolixae iam ſum impoſiturus. Idem Vir praeſtantiſſimus, quem modo memoraui, cui tantum debent Graecae literae, ſecum etiam ex iis regionibus aſportari fecit Marmor, noui ſane et inſoliti argumenti pariter et Graeciſmi: et quod Nemo ex noſtra Familia non ad originem ſuam corrigere et reuocare feſtinaret, ni admoneretur, autographum iſtud, ita inemendatum, aut ſaltem obſcurum, hiſce ipſis literis domi apud eundem hodie conſeruari. Age, Lector, explica.

Σοι πλακα νη *** ανηκε κορη Διος υδατοεσσα
Πηγη Νυμφαων ορφιτε ναμα φιλον
Ενθα παλαι βασιληες απο Πτολεμοιο καμοντες
Ενχεα και κορυνας καθθεσαν ιπολοφους
Εξ ου δη δορυκναμα τεος λαχεν ουνομα χωρος
Χωρος ελαιηρη τερπομενος λιβαδι

Παντα

Παντα δε σι νυν ταυτα διεργατιναις παλαμαισιν
Ἴρισσον υπολλυκαβαν γραμματικος τελεω.
TAYLOR.

422. 10. Θέμελα] F. Θεμεθλα, τὰ Θεμέλια. Nisi forte Θέμελον ἀντὶ Θεσμῶ ponatur. *Non obseruant augustas iustitiae sanctiones.* WOLFIVS.

Ibid. Θεμεθλα.] *Aldina* Edit. et *Parisina.* Ita *Bodl.* quoque, et *Lindenb.* TAYLOR.

12. ἀποτισαμένη.] F. αποτισομενη. MARKLAND.

13. Ταῦτ' ἤδη.] F. ταυτη δη, *hoc pacto igitur.* MARKLAND.

Ibid. τοτ' ἤδη *Reg. e. Ven. Ital. Lind.* et *Harl.* TAYLOR.

15. ἐπεγείρει.] Vtrum ἡ Δίκη, an ἡ Πόλις? WOLFIVS.

18. Τρύχεται] Αευ πολυήρατον τρύχεται ταχέως ἐκ δυσμενέων, τοῖς ἀδικοῦσι τὰς Φίλας ἐν συνόδοις. Id est: *Vrbs eorum, qui ciues suos in congressibus et commerciis afficiunt iniuriis, opportuna et obnoxia est hostium insultui.* WOLFIVS.

Ibid. Φίλας.] Φιλοις Codd. *Regg. e. η.* cum *Lindenb.* TAYLOR.

20. Ικνῶνται πολλοι est legendum. WOLFIVS. Alii enim πολλήν. TAYLOR.

21. Πραθέντες.] Videtur in Pentametro, quod deest, etiam diuitibus poenam esse minatus. Quare ausus ego sum distichon addere:

Nec sunt expertes cladis, quos ampla beat res,
Et sua diuitibus poena luenda venit. WOLFIVS.

23. Lege Αὔλειοι δ' ἔτ' ἔχειν.] ἔτι κωλύειν ἃ δύναται WOLFIVS.

24. ὑπέρθορεν.] υπερθυρον *Reg. η. Obsop.* et *Ask.* TAYLOR.

Ibid. εὗρε δὲ πάντων.] F. παντως, vt supra. MARKL.

422. 24.

422. 24. παντας ἢ παντως *Bodl.* παντας *Reg. e. Obſop.* et *Ask.* TAYLOR.

25. Εἴη γέ τις φεύγων.] [Ita *Ald.*] Verſus non conſtat. Forte εἰ γε τις ἢ φεύγων. vel ηε γε τις φεύγων. Legi etiam poteſt, εἰη τις φεύγων, ἀντὶ τοῦ φεύγοι. WOLFIVS.

Ibid. Reſtituitur etiam in *Bodl.* Εἴγε τις ἢ φεύγων, et reſtituerunt etiam Editt. *Felician. Manutii*que. TAYLOR.

Ibid. ἐν μυχῷ.] Pro εἰς μυχὸν, ἢ θάλαμον. Attica Enallage Praepoſitionum ἐν et εἰς. WOLFIVS.

423. 1. Τραχέα λειαίνει.] Vtrum ἤθη, an τὰ ἀτυχήματα? WOLFIVS.

5. Παύει δ' ἀργαλέης lege. WOLFIVS.

6. ἄρτια.] ἀπηρτισμένα, τέλεια, προσηρμοσμένα. WOLFIVS.

Ibid. πινυτά.] συνετα *Ven.* Quae cum vox ſit familiarior, aliquando fortaſſe fuit vice Expoſitionis. TAYLOR.

11. καὶ βέλομαι.] Haec duo verba videntur e ſcholio huc irrepſiſſe. WOLFIVS.

Ibid. Bene *Wolfius.* Deſunt etiam in Codd. β. δ. η. et *Lindenb.* Porro autem iſta ηγεμαι και in v. 10. aeque ſunt importuna. Corrige ergo: ἀεὶ μὲν ἀληθῆ τὸν λόγον εἶναι τῦτον βελομαι, ὡς — τρόπον δέ τινα ηγεμαι καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα κ. τ. λ. Vel ſi prius iſtud ἡγεῖμαι cuidam adblandiatur, et retinendum videatur in v. 10. ἡγεῖμαι καὶ βέλομαι, tunc reſtitues cum *Reg. δ.* et *Aug.* in v. 11. τρόπον δέ τινα οιμαι καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα κ. τ. λ. Meminerit Lector, prius καὶ βέλομαι deeſſe in Exemplaribus *Ven. Aug.* et *Harl.* atque etiam vocem εἶναι in omnibus. TAYL.

15. πρεσβεύσας.] Lege παραπρεσβευσας. Nam πολλὰ πρεσβεύειν in nulla criminationis parte eſſe arbitror. TAYLOR.

423. 17.

423. 17. ὑπακούσαντα.] Τὸ ὑπακούσαντα videtur significare, Timarchum a populo delectum accusatorem *Aeschinis* paruisse. Quod, vt verum non sit, quid vetat, a *Demosthene*, causae vt seruiret, confictum esse? WOLFIVS.

Ibid. Vide infra 434. 16. MARKLAND.

Ibid. Ita se habet Italica versio: *ha priuato del suo honore vn suo accusatore* accusato poi da lui, e comparso in giudicio. Anonymus: *quendam eius accusatorem* ex animi sententia *infamia notauit.* Optimum fortasse, quod debemus marg. *Ask.* et Cod. *Obsop.* υπακουσας τινα αὐτῦ. Vbi tamen τά τιν' αὐτῦ. Quasi olim fuisset ὑπακούσας τὰ νεανιευματα τινὰ αὐτῦ: aut aliquid istiusmodi. Υπακούσας etiam bonus et sincerus Cod. *Harleianus.* TAYLOR.

20. καὶ πάλιν κ. τ. λ.] Supra βοωντα ἐν Πειραιει, ὡς εἰσαγγελεῖ με, καὶ γεάψεται, καὶ ἰὼ, ἰὼ. Verba sic ordino: ἠπείλει ἐν τῷ δήμῳ (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) ἀποίσειν γεαφὰς (S. πρὸς τὸν Αρχοντα, καὶ τὰς Θεσμοθέτας, κατ' ἐμοῦ) καὶ τοιαῦτα (S. ἠπείλει). WOLFIVS.

Ibid. Punge igitur post δήμῳ, vt sit κατηγορῶν ἐκείνου, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ, γεαφὰς ἀποίσειν — ἠπείλει. *et in curia, et in concione.* Infra pag. 436. 14. Πῶ τούτων ἕκαστος ἐπεώτευεν; ἐν τῷ δήμῳ. ἐν δὲ τοῖς δικαστηριοις, οὐδείς πω κ. τ. λ. TAYLOR.

23. ὑμῶν.] Potius υμιν, vt marg. *Benenati*, et Cod. *Aug.* TAYLOR.

Ibid. ἀκριβέστατα.] Malim ἀκριβεστατον. IVRIN.

24. παρηκολουθηκὼς ἅπασι.] Frigide *Wolfius* interpretari videtur, *omnia comperta habeo.* Neque multo felicius caeteri. *H. Stephanus, Thes. L. G.* Tom. I. col. 282. exquisitius de eo, *qui rerum cognitionem studiose persecutus est, ita vt eam sit consecutus.* Ita *De Coron.* 285. 22. παρηκολουθηκοτα τοῖς πράγμασιν ἐξαρχῆς, καὶ συλλελογισμένον ὀρθῶς. Vide, quae protulit Vir ille doctis-

doctiſſimus; et quam pulchre conſonat locus ille *D. Lucae* (ab illo non praeteritus) I. 3. Ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκοτι ἀνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς —. Neque tamen interpretibus id vitio verti, quaſi mentem Auctoris non omnino attigerint, ſed quod vim et emphaſin non adeo dilucide expreſſerint. TAYLOR.

423. 25. διακρουόμενος.] Αντὶ τοῦ διακρουσάμενος εἰσελθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον. WOLFIVS.

26. τῶν ἐπιόντων.] τῶν μελλόντων καὶ προσδοκωμένων κινδύνων καὶ συμφορῶν. WOLFIVS.

424. 3. νόσημα.] *Iam quid audentius illo pulcherrimo ac longiſſimo exceſſu?* Νόσημα γὰρ — Plin. IX. *Epiſt.* 26. TAYLOR.

4. δεινὸν.] Deerat in *Aldo*, neque excudit *Wolfius*. Reſtitui e caeteris. TAYLOR.

5. εὐτυχίας.] Arridere poteſt εὐλαβείας. Vt modo de eadem re ſcribitur, pag. 425. 4. Ταῦτα, νὴ τὴν Δήμητρα — εὐλαβείας ὑ μικρᾶς δεῖται. Sed *Hermogenes* περὶ ἀκμῆς, vbi hunc locum laudat, diſerte habet εὐτυχίας. *Dionyſius* interea *Halicarn.* qui pariter citat, *de admir. vi dicendi in Demoſth.* §. 14. habet συντυχίας. Stet igitur vulgata lectio: *ad Remp. ſeruandam opus eſt cum fortunae auxilio, tum prouidentia veſtra.* Ita Etruſcus: *d' vna diuina gratia, e della voſtra diligenza ha di biſogno.* TAYLOR.

9. ἐπάγονται κ. τ. λ.] 2. *Pet.* I. 1. ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν. Mox ταῦτα τοιαῦθ'. v. 10. MARKLAND. Vti habent *Pariſienſes*, et *Suidas*.

10. Φιλίππῳ.] Forte Φιλίππου ξενίαν — ὑποκοριζόμενοι. Τουτέστιν, ἀντὶ προδοσίας ξενίαν εὐφημοτέρως ὀνομάζοντες. WOLFIVS. Φιλίππῳ Editi omnes cum *Harleiano*: In paucillimis MSS. Φιλίππου: quod tamen debuit legi. TAYLOR.

11 Ὑποκοριζόμενοι — ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει, ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες, καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως

φήμως ὀνομάζοντες. Λέγει γὰρ ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας· Αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν, καὶ ἑταιρείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι. *Suidas.* ὑποκρινομένοι *Harl.*. Sed perperam. Nemo ex Interpretibus haec probe intellexit. *Quam ſeruiunt* ſeruitutem *illiberalem*, *blando nomine diſſimulant: vocant enim* amicitiam *cum Philippo initam.* Ea eſt vis τῦ ὑποκορίζεσθαι, atque ea mens huius commatis. TAYLOR.

424. II. τὰ κύρια.] Οἱ τὸ κῦρος, καὶ τὴν ἐξουσίαν ἔχοντες, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν τέλει. Intelligo haec de variis appellationibus Magiſtratuum in aliis atque aliis Ciuitatibus. WOLFIVS.

Ibid. Wolfius: *Magiſtratus ſingularum vrbium* Potius: *Ii, quicunque ſint, penes quos eſt ſumma poteſtas in ſingulis vrbibus:* ſc. Populus in Democratia, in Ariſtocratia, Nobiles. IVRIN.

Ibid. Recte omnino et feliciter Vir, dum viueret, mihi amiciſſimus. Τὸ Κῦρος non ſignificat Magiſtratus, ſiue τὸς ἐν τέλει, ſed, quod Nos emphatice in Lingua Anglicana, *The Conſtitution.* Eo modo intelligendi, diſtinguit Scriptor noſter in hoc loco, inter τὸς γνωριμωτάτους, τὸς προεστάναι τῶν κοινῶν ἀξιωμένους, *eos, qui Remp. adminiſtrant*, et, τὰ κύρια — ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων, ſiue *Remp. ipſam.* Dilucida haec omnia et diſtincta. Verum interea, quinam ſint illi λοιποὶ, paulo ante, eod. v. II. qui tam odioſe ſe his rebus admiſcent, et conturbant omnia, quae enarrauimus? Et, quorum ope tam bellam verſionem nobis procudit *Wolfius*? Sc. *ii, in quos collata eſt Reip. auctoritas, — caeteri autem, et magiſtratus ſingularum vrbium.* Non potuit optare, non auſus eſt, vt, qui Graece neſciuere, exiſtimarent, Oratorum principem tam futilia, tam inania, tam inſulſa blateraſſe. Quid ergo? Pro οἱ λοιποὶ, omnino reſtituas οἱ πολλοὶ. Ex iis enim *conſtituta* erat Reſp. Athenien-

Athenienſis. Et benigne ſane nobiscum actum eſt, quod haec mea Diuinatio praeſidium quoddam nacta eſſe videretur ab Auctore noſtro, exeunte hac Oratione, ſc. pag. 450. 24. vbi legimus ἡμῖν τοις πολλοις, καὶ πάντων κυριοις. Parem omnino huic praemanibus locum habemus pag. 425. vlt. vbi Laſthenes et Euthycrates erant οἱ προεξηκότες, οἱ ὑπὲρ ἄλλων λέγοντες, et ſequitur deinde, 426. 4. οἱ δὲ πολλοι — ἐχ ὅπως ὠργίζοντο. Similiter in Oratione *De Corona* pag. 240. 27. Αἱ μὲν πόλεις ἐνόσων, των μεν εν τω πολιτευεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκάντων — τῶν δὲ ἰδιωτων καὶ πολλων κ. τ. λ. Iterum pag. 241. 6. Συμβέβηκε τοις μὲν πληθεσιν — τὴν ἐλευθερίαν ἀπολωλεκέναι, τοῖς δὲ προεστηκόσι κ. τ. λ. Ita Noſter *Philippic.* II. 71. 22. Φυλακτήριον — τοῖς πληθεσι πρὸς τὲς τυράννες. Ita *Aeſchines* c. Cteſiph. Λέγει γάρ πε παιδεύων τὰ πληθη, καὶ συμβελεύων ταῖς πόλεσι τὲς πονηρὲς τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι, pag. 525. 14. Et antea p. 454. 9. εἴ τινες προσέχοιεν τῷ πληθει τῳ υμετερῳ. Scriptores enim antiqui indifferenter eam Remp. deſignant, ſiue per τους πολλους, ſiue per το πληθος. Ita *Lyſias* c. Agorat. Αἰσθόμενοι ἐκ τῦ τρόπε τούτου τὸ ὑμέτερον πληθος καταλυθησόμενον, pag. 454. 7. Add. 411. 412. 447. 451. 599. etc. Etiam Latini Scriptores, (vt id obiter admoneam) praeſertim ſi Atticiſſant, ita rem deſcribere ſolent. *Non idem ipſis*, qui ſummas imperii tenerent, *expedire*, *et* Multitudini. *Corn. Nep.* in *Miltiade* §. 3. Loquitur enim ibi Hiſtiaeus de *Tyrannis*, quos in vnaquaque ciuitate conſtituerat Darius (in quo numero et ipſe fuit) et de iis *Ciuitatibus*, quae populari forma vterentur Remp. adminiſtrandi. Aliud porro et inſigne exemplum habemus in eodem Auctore. Accidit, vt Athenis duae eſſent Factiones, quarum vna *Populi* cauſam agebat, altera *Optimatium*. In hac erat Phocio. *In quem*, ait

Cornelius noſter, *tantum fuit odium* Multitudinis, *vt nemo auſus ſit eum ſepelire.* Quid? Caue, vt vocem iſtam *Multitudinis* de *maiore*, ſed de *altera*, parte interpreteris. Vt redeam iam ad *Demoſthenem*, quis non fatebitur, iſtas ſordes fuiſſe a me feliciter expurgatas? Οἱ προεξάναι τῶν κοινῶν ἀξιώμενοι — et deinde, οἱ πολλοι, id eſt, το πληθος, ſiue το κυρος. Verum, quia vnaquaeque Ciuitas non eadem forma vtatur imperii, ſubiicit: καὶ τὰ κύρια ἅττα ποτ' ἐστὶν ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων. Harpocratio vocem ἅττα illuſtrans ait ſumtam eſſe in hac Oratione *Demoſthenis* pro ὅσα. Potius pro οἷα, ſi hic ſit locus. Nam et occurrit pag. 438. 24. Modo melius ἑκάστῃ τῶν πόλεων, (ſine praepoſitione) vti habet MS. *Reg.* δ. TAYLOR. Πληθος ſpoken of a Few. Lyſiae or. funebr. v. Demoſth. or. 2. c. Ariſtogiton. initio. Magnus multitudini timor iniectus. Corn. Nep. Alcib. c. 3. TAYLOR in ſchedis.

424. 18. μέχρι μὲν ἐχθὲς καὶ πρώην.] ἐπ' ὀλίγον χρόνον. WOLFIVS.

23. μανίας.] Adiungit *Benenatus* καὶ παροινίας. Iſtud abſurdum. Potuit quidem fuiſſe παρανοίας. Verum cum ita reſtituo, non lubenter in textum admitto. Video enim, in marg. *Pariſ.* τὸ παρανοίας adnotari (ex MSto quodam procul dubio) vt variam lectionem, ſiue τῆ παρανομίας, quod modo praeceſſerat, ſiue potius τῆ μανίας. TAYLOR.

25. αὐτῶν.] Corrige αὑτων. MARKLAND.

vlt. ὑμεῖς.] S. οἱ Αθηναῖοι καὶ Αρκάδες. *Suidas* addit Αἰγινήτας καὶ Θηβαίους (ſic enim lego, non Αθηναῖοι) et eam adfert cauſam, quod vel terram ante ignauam excoluerint, vel non aliunde aduenerint. WOLFIVS. Bene. Diximus ad pag. 489. 10. TAYLOR.

425. 3. ταῖς πόλεσι.] F. ἐν ταῖς πόλεσι. MARKLAND.

425. 6. *εἰσελήλυθεν.*] Mallem hanc vocem participii formam geſſiſſe, et *τῷ βαδίζον* ex aequo reſpondiſſe: vtraque voce abſolute ſumta, vt ſolent Attici. TAYLOR.

13. *ὡς τὸ τὰ τοιαῦτα.*] *ὡς τὰ τοιαῦτα* Edit. *Pariſ.* *ὡς τὸ ταῦτα* in margine. TAYLOR.

vlt. *αὐτῶν.*] *αὐτων.* MARKLAND.

Ibid. *Λασθένης.*] *Plutarch.* de Garrulitate: *Εὐθυκράτης μὲν ἂν ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας ξύλοις, ὥς φησι Δημοσθένης· Φιλοκράτης δὲ χρυσίον πολὺ λαβὼν, πόρνας καὶ ἰχθῦς ἠγόραζεν, Εὐφόρβῳ δὲ καὶ Φιλάγρῳ τοῖς Ερετρίαν προδοῦσι, χώραν ὁ βασιλεὺς ἔδωκε.* TAYLOR.

426. 1. *ἤρεψε.*] *εστεγασε Reg. β.* TAYLOR.

Ibid. *δοθεῖσι.*] Haereo de hac voce, non ſolum modo, quod apud *Plutarchum* non appareat, ſed quod otioſa eſt, vel potius importuna. Dedit curioſus aliquis Adnotator, qui Lectorem admonere voluit, Laſthenem *largitione* Philippi eſſe corruptum, cum potuit aliquis citra culpam domum ſuam exſtruere, vel reficere ex lignis, vel materia Macedonica: et idcirco obſeruat, eam non ſolum a Macedonia eſſe aſportatam, verum etiam *dono datam.* Eam cautelam a *Demoſthene* non vtique exſpectabant eius Auditores. Ergo vocem elimino. TAYLOR.

2. *τιμὴν ἀδενὶ δὲς.*] Id eſt, *gratis acceptos*, dono datos a Macedonibus. MARKLAND.

7. *ἐπειδὴ ταῦθ' ἕτω.*] Forte addendum *ἐπειδὴ δη*, vel *γεν*, vel *τοινυν*, *ταῦθ' ἕτω* — propter prolixitatem periodi. WOLFIVS. Immo cum *Aug.* Cod. *επει δε κ. τ. λ.* TAYLOR.

8. *κεκτημένοι*] Obſerues *ἀνακολουθίαν* huius ſententiae, *χιλίους ἱππέας κεκτημενοι, πλείους δὲ οντες, ἢ μύριοι — ἀδὲν αυτους τέτων ἠδυνήθησωσαι.* Vis et Spiritus Oratoris Grammaticam proſtrauit. TAYLOR.

426. 15. οἱ προδιδόντες.] F. Gloſſa. MARKLAND.

Ibid. Id quoque credo. Hoc non potuit a *Demoſthene* proficiſci, ſcil. τὰς πόλεις ἀπολωλέκεσαν — οἱ προδιδοντες, καὶ Φίλιππος ἐκ ἔτ' εἶχεν ὑπακούειν τοις προδιδοσιν. Et gloſſam eſſe puto iſtorum verborum οἱ ταῦτα ποιοῦντες, quae occurrunt infra v. 20. Neque me magnopere afficit, quod haec duo adeo locis eſſent diſiuncta. Solet hoc fieri. TAYLOR.

16. ἐκ ἔτ' εἶχεν.] Non placet ἐκ ἔτ' εἰχεν — ἐδ' εἰχεν κ. τ λ. Iam ἐκ υπειχεν υπακοων Cod. *Aug.* Neque id placebat Collatori, *S. Fabricio.* υπακοων etiam *Reg. d. Ven. Ask.* et *Obſop.* ακοων *Ital.* Sed nihil has ſalebras complanat. TAYLOR.

18. ὁ Φίλιππος.] Iterum gloſſam ſapit. Ecce enim in vna periodo: Φιλιππος ἐκ ἔτ' εἶχεν — πεντακοσίους δ' ἱππέας — ἔλαβεν αὐτοῖς ὅπλοις ο Φιλιππος. An potuit inhoneſtius ſcribi? An ab omni, non dicam elegantia, verum a caſtitate ſermonis alienius? TAYLOR.

21. ἐφ' ἧς εσησαν lege. WOLFIVS.

27. κατὰ μὲν τῶν Ολυνθίους.] Cod. *d.* pro τῶν habet τους. Ego vtrumque amplector. TAYLOR.

28. ἐψηφίσασθε.] Scribe ψηφισαισθε. MARKL.

427. 8. εἰ δὲ κ. τ. λ.] Legendum arbitror: Εἰ δὲ ὁ μὲν καιρὸς, ὁ δὲ πράγματα, ὁ δὲ στρατιώτας προδίδωσι, καὶ ὧν ἂν ἕκαστος αὐτῶν, οἶμαι, κύριος γίγνηται, ταῦτα διαφθείρει, μισεῖν δὴ ὁμοίως τους τοιούτους ἅπαντας προσήκει. Et ſic mecum verte: *Quod ſi hic opportunitates, ille negotia, tertius milites prodit, et, vt vno verbo complectar, cuicunque res aliquae fuerint commiſſae, eas vtique perdat, omnes demum iſtiusmodi pari odio digni eſſe cenſeantur.* Hic tacitus diſcedit *Wolfius* ab omnibus exemplaribus, vbi ἕκαστος υμων vniuerſe. TAYLOR.

427. 10. διαφθείρει.] Cod. *Reg.* ε. ταῦτα καὶ προδίδωσι καὶ διαφθείρει. TAYLOR.

15. εἰ μὴ τὰς μάχας —] S. μιμεῖσθαι συμβαίνει καιρὸς, ἀλλ' εἰ ἄγετε ἡσυχίαν etc. Hunc locum videtur imitatus *Cicero* I. *de Offic.* vbi de imitatione parentum agit. *Si*, inquit, *non poterit ſiue cauſas defenſitare, ſiue populum concionibus tenere, ſiue bella gerere, illa tamen praeſtabit, quae erunt in ipſius poteſtate, iuſtitiam, liberalitatem, fidem, modeſtiam, temperantiam, quo minus ab eo id, quod deſit, requiratur.* WOLFIVS.

Ibid. εἰ μὴ τὰς μάχας — συμβαίνει καιρὸς.] Sc. καιρὸς [τῷ μιμεῖσθαι] τὰς μάχας etc. Quod infinitiuum ſubintelligendum eſt ex τῷ μιμεῖσθε ad finem ſententiae, ſi haec integra ſint. MARKLAND.

Ibid. Acute haec, vt omnia, Vir ingenioſiſſimus. Verum locum *haud integrum* ita reſtituunt MSti: καὶ γὰρ εἰ μὴ τὰς μάχας — ἐν τοις νυν συμβαινει μιμεισθαι καιροις. Ita diſco ex marg. *Benenati*, et *Altemps.* Ita etiam Codd. *Aug. Ven. Harl. Ital.* TAYLOR.

21. ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ.] Quicquid ſtatuatur de hoc Textu, dubio ſane, atque, vt videtur, inficeto, nemo integrae mentis abſoluerit mirabilem iſtam conuerſionem, *pari ſpatio temporis.* Sed locus ſine dubio eſt contaminatus. Nonnihil proficimus, ſublata voce χρόνῳ. *Vos nunc in deliberationibus, aequalem partem Reip. ſuſtinentes, ac illi militantes.* Pene videor tenere mentem Auctoris. TAYLOR.

23. ψηφίζηται.] Recte. Male editur a *Pariſienſibus* ψηφίζεται. TAYLOR.

428. 1. Γραμματα ἐκλογης.] Qui ſit delectus iſte, me ignorare fateor. WOLFIVS.

Ibid. An Γραμματων ἐκλογη? MARKLAND.

Ibid. Lege omnino γράμματα ἐκ ξηλης, vt annotatum eſt in margine *Benenati.* Leges, Plebiſcita, Foedera, omnia denique cuiuscunque generis Monumenta,

fuiſſe apud Antiquos columnis lapideis, aereis, ligneisue exarata, nemo eſt, qui ignorat. LEGES. Ἀνάγνωθι, inquit *Lyſias*, Orat. I. 31. 11. δέ μοι καὶ τὸν νομον ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐξ Ἀρείᾳ πάγῳ. Ita *Demoſth. c. Neaer.* p. 1370. 25. Τὸν νομον γράψαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ ἔστησαν ἐν τῷ ἱερῷ — καὶ αὕτη ἡ στήλη ἔτι καὶ νῦν ἕστηκεν. Adde p. 1381. 10. Ita *Andocid.* Orat. I. p. 12. Edit. Steph. Ὁ δὲ νομος τί κελεύει, ὃς ἐν τῇ στήλῃ ἔμπροσθέν ἐστι τοῦ βουλευτηρίου; Atque hinc loco *Lyſiae* deploratiſſimo, ſc. Orat. *c. Nicomachum* p. 852. vlt. ſi memineris, mi Lector, aut ea res te ceperit, Lux olim pleniſſima a me affuſa. FOEDERA porro. Ita in *Epiſtola Philippi*, 160. 21. Ἐγὼ δὲ τούτους ὅτε τῶν περὶ τῆς εἰρήνης συνθηκων οἶδα μετασχόντας ὑμῖν, ἀλλ' ἐν ταῖς στήλαις ἀναγεγραμμένους. Deinde *Aeſchines c. Cteſiph.* p. 460. 3. Ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μησὶν εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἀναγεγράφθαι μετ' Ἀθηναίων, καὶ μετέχειν τῶν ὅρκων καὶ τῶν συνθηκων. Harpocratio denique v. Ἀττικοῖς γράμμασι. Θεόπομπος ἐσκευωρῆσθαι λέγει τὰς πρὸς τὸν Βάρβαρον συνθηκας, ἃς ὐ τοῖς Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐστηλιτευσθαι, ἀλλὰ τοῖς τῶν Ἰώνων. Poſtremo *Obaeratorum* nomina, maxime autem PROSCRIPTORVM (*Relegatos* vocat Iurisprudentia noſtra) cippis et ſaxis frequenter, cum titulo et cauſa condemnationis, inſcribi ſolebant. *Iſocrates* in Orat. *de Bigis*. Εἰς τοσοῦτον ὕβρεως ἦλθον, ὥσ' ἔπεισαν ὑμᾶς ἐλαύνειν αὐτὸν ἐκ πάσης τῆς Ἑλλάδος, καὶ στήλην ἀναγράφειν. Diodorus Siculus, l. 16. Ὁ δὲ Φιλόμηλος ἐπαρθεὶς τῇ νίκῃ, τὰς τῶν Ἀμφικτυόνων ἀπροφάσεις ἔκ τε τῶν στηλων ἐξέκοψε, καὶ τὰ περὶ των καταδικων γράμματα. Vnde factum eſt, vt στηλιτευεσθαι idem eſſet, ac *Proſcribi*: et Λόγοι στηλιτευτικοι apud Antiquos pro Inuectiuis paſſim haberentur. Cuiusmodi ſunt *Gregorii Nazianzeni* Orationes duae adu. *Iulianum*: Iſtius poſterior his verbis

verbis clauditur: Αὕτη σοι παρ' ἡμῶν στηλη τῶν Ηρακλείων στηλῶν ὑψηλοτέρα τε καὶ περιφανεστέρα — ἣν καὶ ὁ μέλλων ὑπολήψεται χρόνος, εὖ οἶδα, σέ τε καὶ τὰ σὰ στηλιτευουσαν, καὶ τὸς λοιπὸς πάντας παιδεύσουσαν. μή τινα τοιαύτην κατὰ Θεῶν τολμᾶν ἐπανάσασιν, ἵνα μὴ τὰ ὅμοια δράσαντες, τῶν ἴσων καὶ αὐτιτύχωσιν. Omnino Lycurg. c. Leocratem p. 234. 235. Plato. περιιόντες ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις. At quid in his moramur? Hoc in Arthmio esse factum, et haec ipsa verba, quae hic memorat Noster, esse in eius *cippo* insculpta, abunde docemur. Orator noster in *Philipp.* III. Οὐ λόγος ἐμαυτῷ λέγων, ἀλλὰ γραμματα τῶν προγόνων τῶν ὑμετέρων δεικνύων, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο, εις στηλην χαλκην γραψαντες — τί ἂν λέγοις τὰ γράμματα;

Αρθμιος, Φησιν, ο Πυθωνακτος
Ο Ζελειτης
Ατιμος εστω και πολεμιος του δημου των Αθηναιων
Και των συμμαχων
Αυτος και γενος.
Εἶθ' ἡ αἰτία προσγέγραπται, δι' ἣν τοῦτ' ἐγένετο,
Οτι τον χρυσον τον εκ των Μηδων εις Πελοποννησον
Ηγαγεν.

Sed hoc vnico testimonio contentus non ero. Addere liceat *Aristidem*: Θεμιστοκλῆς μὲν Αρίθμιον (Ita *Aristidis* vbique exemplaria, Tu corriges mecum) εστηλιτευσεν, ὅτι τὸν ἐκ Μήδων etc. Iterum. Τῷ δ' αὐτοῦ Φρονήματός ἐστι καὶ ἡ στηλη, ἣν ὕστερον τούτων ἔστησαν, λέγουσαν τάδε·

Αριθμιον τον Πυθωνακτος τον Ζελειτην
Ατιμον καὶ πολεμιον εναι του δημου των Αθηναιων
Αυτον καὶ γενος
Οτι τον εκ Μηδων χρυσον εις Πελοποννησον
Ηγαγεν.

Vid. *Ariſtid.* Tom. II. pag. 218. 303. Edit. poſtrem. Coronidis loco adiiciantur haec ex *Nonno*, qui Hiſtorica Ὑπομνήματα *Gregorii Nazianzeni* collegit, et illuſtrauit. Στήλη δέ ἐϛιν ἡ λίθος, ἡ χαλκὸς, ἐν ἐπιμήκει τετραγώνῳ ϛχήματι, ἐν ᾗ ἐγγέγραπται ἡ τῦ ϛηλιτευομένυ ὕβρις. Οἷον Ἀθηναῖοι τὸν Ζελείτην Ἀρθμιον, τὸν διαφθείροντα τὰς Ἕλληνας χρήμαϲιν, ἐπὶ τῷ μᾶλλον ὑπακῦϲαι τῷ Πέρϲῃ, ἐν ϛήλῃ ἀνέγραψαν, ἀτιμώϲαντες καὶ αὐτὸν, καὶ ἅπαν τὸ γένος αὐτῦ, ἐξϲίαν δεδωκότες ἐν τοῖς γράμμαϲι τῷ βυλομένῳ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐγγράψαντες καὶ τὴν αἰτίαν ἐν αὐτῇ τῇ ϛήλῃ, ἥτις ἦν αὐτῷ τῷ Ἀρθμίῳ ψόγος· ὅτι, φηϲὶ, τὸν χρυϲὸν ἦν ἐκ τῶν Μήδων εἰς Πελοπόννηϲον ἤγαγεν. Εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι πολλάκις καὶ εὐεργετῶν αἱ εὐεργεϲίαι ἐν ταῖς ϛήλαις ἀνεγράφοντο, ὥϲπερ ἡ τῦ Λεύκωνος, τῦ ἄρχοντος Βοϲπόρυ, ἀνεγράφη ἐν Ἀθήναις. Plura de Arthmio praeſtabunt *Plutarch.* in *Themiſtocle* Vol. I. p. 253. *Harpocrat.* v. Ατιμος, *Dinarchus*, *Aeſchines*, *Valeſ.* ad *Harpocrat.* pag. 26. aliique. TAYLOR.

428. 12. ἀλλ' ὅλης] Videtur deeſſe μηδαμως in ſubiectione, ante ἀλλ' ὅλης: aut τὸ ἀλλὰ pro *immo vero* ponitur. WOLFIVS.

Ibid. Ellipſis eſt Negatiuae ἀχὶ ante ἀλλ'. Vnde explicatur par omnino locus *D. Pauli*, I. *Cor.* X. 19, 20. Τί ὖν φημι; ὅτι εἰδωλόν τι ἐϛὶν, ἢ ὅτι εἰδωλόθυτόν τι ἐϛίν; Reſpondet ipſe [Οὐχὶ·] Ἀλλ' [φημὶ] ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ ϗ Θεῷ. Confer loca. MARKLAND.

Ibid. Suppletur Negatiua in marg. *Morel.* ϗ μα Δια. TAYLOR.

15. ἐν δεξιᾷ.] εκ δεξιας in MSS. fere cunctis. Atque ita laudat *Hermog. de formis Orat.* Tom. I. pag. 272. TAYLOR.

18. τὸ δικαιον καὶ τὸ κολάζειν lege. WOLFIVS.

428. 20.

428. 20. τὸ ἀγιστεῖον τῆς θεᾶ.] Simile eſt iſtud σημεῖον Ιωνᾶ τᾶ προφήτα apud Euang. ſc. *Matth.* XII. 39. et alibi. Nam haec Statua Deae erat ipſiſſimum ἀγιστεῖον. TAYLOR.

21. νῦν δὲ, γέλως, ἄδεια.] S. τὸ τοιαῦτα ἀδικεῖν. Quod vero ſequitur, αἰσχύνη, videtur ad ſequentia pertinere, εἰ μὴ ὑμεῖς σχήσετε νῦν τὴν ἄγαν ταύτην ἐξουσίαν, αἰσχύνη ἐσί. WOLFIVS.

Ibid. Diſputo, quae hic ſcripſit *Wolfius*. Totum enim (non vocem αἰσχύνη ſolam) pertinere video ad ſequentia. Sed tum quid erit ἄδεια? Nimirum ex loco ſuo exturbatur, quem occupauit Vox alia et ſimilis ἄγαν. Lege itaque: νῦν δὲ γέλως, αἰσχύνη, εἰ μὴ τὴν ἀδειαν ταύτην καὶ ἐξουσίαν σχήσετε νῦν ὑμεῖς. TAYL.

26. ὡς ἅπαντες.] εὖ οἶδ', ὡς (ὅτι) ἅπαντες τὸν λόγον τᾶτον ἀκηκόατε. WOLFIVS.

429. 1. βασιλέα.] Lege τον βασιλέα, vt pag. 383. 16. et vbique. Nam Rex Perſarum ὁ βασιλεὺς Graecis appellabatur. MARKLAND.

Ibid. Χελιδονέων.] Stephanus Χελιδονίας πέτρας appellat per ι. Κυάνεας, Συμπληγάδες, Συνδρομάδες vel ex *Homeri Scholiaſte* notae ſunt. WOLFIVS.

Ibid. Dixi ad *Lycurg.* §. 17. de hoc foedere. TAYL.

2. ὅτι δῶρα λαβεῖν.] At in *Cimonis vita Plutarchus* contra aſſerit; et Calliam, de quo hic ſermo, dicit multum honoris et reuerentiae adeptum fuiſſe ex hac legatione apud Athenienſes. Cui credendum? Vtrique, vt credo. Callias accuſatus vitae periculum adiit; at crimine δωροδοκίας abſolutus multum honoris adeptus eſt. PALMER.

9. τᾶτον ἦν δίκαιον.] S. τὸν τρόπον χρὴ παρέχεσθαι δίκαιον, τὸν προσιόντα τοῖς κοινοῖς. WOLFIVS.

Ibid. τᾶτον. ſc. τὸν τρόπον. Vage interpretatur *Wolfius*. MARKLAND.

429. 13.

429. 13. ἐπ' ἀνδρὸς ἐᾶν γίγνεσθαι lege. WOLFIVS. *Aldus* enim ἐᾷ. TAYLOR.

19. ἀπεκτείνατε.] Codd. *Regg.* α. ε. cum *Aug.* et *Harl.* ἀποκτενειτε. Quae proba erit lectio, ſi Interrogatiue ſumas hanc periodum. TAYLOR.

26. ἢ πολὺ ταύτης lege, vt ſit articulus poſtpoſitiuus, cum adſpiratione. WOLFIVS.

430. 4. Ἐπικράτης.] Infra, pag. 431. 11. dicit, hunc Epicratem ἐκπεσεῖν, *exſilio mulctatum fuiſſe*, vel, *vrbe pelli*, Wolfio vertente. Dubito, an ibi recte. Vid. init. *Androt.* vbi ἐκπεσεῖν vertit *honore deiicere*. Latine dici poſſet *excidere*. Sub quo comprehenditur vel *Mors*, vel *Exſilium*, vel *Mulcta*. MARKLAND.

Ibid. *Harpocr.* et *Suid.* v. Ἐπικράτης, ad hunc locum digitum intendunt. Male ergo Cod. *Paris.* δ. Εὐθυκράτης: Quo pacto etiam habet infra, pag. 431. 11. De hoc Epicrate multa *Mauſſacus* ad gloſſam *Harpocrationis*, et *Valeſius* ad *Adnotata Mauſſaci*. Alius porro erat Epicrates, Aeſchinis affinis, vt obſeruarunt iidem Lexicographi, ὃ ἐπώνυμον Κυρηβίων, ὡς Δημ. ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνε. Vid. pag. 435. 21. TAYLOR.

5. χρήσιμος.] F. πολλὰ χρήσιμος γενομενος τῇ πόλει. WOLFIVS.

6. καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς καταγαγόντων τὸν δῆμον (S. εἰς) καὶ ἄλλως δημοτικὸς lege. WOLFIVS. *Ald.* valde inſincere τὸν et ἄλλος. TAYLOR.

8. ἐφ' ἡμισείᾳ.] Malim ἐξ ἡμισειας, vt Ariſtot. ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξ ἡμισειας δυσυχῆσι γυναικοκρατέμενοι. WOLFIVS.

Ibid. γρ. ἡμίσεια et ἡμισεία. Quod ſi hoc poſtremum obtineat, adnotauit alibi *Wolfius* intelligendum eſſe μερίδι. TAYLOR.

10. προσλαβόντα.] προλαβοντα *Ven.* et *Ital.* Sed vtraque Compoſitio eſt inutilis. Praeſtat ſimplex, λαβοντα. Id quod dedit *Harleianus*. TAYLOR.

430. 11.

430. 11. καταχρῆσθαι.] S. τῷ πιστευθῆναι. WOLFIVS.

12. ἄπρακτόν ἐστι τούτοις lege. WOLFIVS. Quidam enim εἰ τοίνυν τι τούτων ἄπρακτόν ἐστι τούτων. Optime haec verba ordinantur in nonnullis exemplaribus: εἰ τοίνυν τι τουτοις ἄπρακτόν ἐστι τουτων, ἐφ' οἷς κ. τ. λ. *Lind. Ven. Obſop.* TAYLOR.

21. ὁρκῶν — ὤρκισαν.] Ergo τὸ ὁρκῶν et ὁρκίζειν idem valent: niſi, vt exiſtimo, legendum ſit ὠρκωσαν. WOLFIVS.

Ibid. Quaenam eſt haec petulantia, et prurigo emendandi! Quare exterminanda eſt ὤρκισαν, ab ὁρκίζω, vox ab omnibus confirmata Codd. quae aeque valet *iusiurandum deferre*, ac ὤρκωσαν, quae profecta eſt ab ὁρκόω. Noſter *De Corona* pag. 235. pen. ἢ ἐκ ἂν ὠρκιζομεν αὐτόν. TAYLOR.

25. καὶ ἠλεγχθησαν τινες lege. WOLFIVS. *Aldus* enim ἠλέχθησαν. Reſtituerunt et alii. TAYLOR.

431. 1. ἀδ' ἔτοι] Ita f. diſtinguendum: ἀδ' ἔτοι; cum Interrogatione. Senſus eſt: Οὐδ' ἔτοι, ſc. ἠλέγχθησαν ἀ ταληθῆ ἀπαγγέλλοντες, ἀδὲ ἐπιστέλλοντες τἀ ἀληθῆ. MARKLAND.

9. οἱ δὲ καί τινες αὐτῶν ἔτι ζῶντες.] ὑμεῖς τινες, ἀντὶ τῶ ὑμῶν τινες αὐτῶν. S. τῶν προγόνων. WOLF.

10. καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς iterum lege. S. ἕνα. WOLFIVS.

Ibid. i. e. καὶ ἑνα τῶν ἐκ Πειραιῶς. Vt pag. 438. 5. τῶν ἀπιστάντων Φιλίππῳ, pro ἑνα τῶν etc. Et ſupra, pag. 430. 3. MARKLAND.

Ibid. Melius hoc multo, quam quod legitur in *Benenato*, aliisque Editis, ſc. τον ἐκ Πειραιῶς. TAYL.

13. καὶ τὸν ἀπὸ Φυλῆς.] καὶ τὸ ἀπὸ Φυλῆς. Etſi malim abeſſe articulum. Et, [v. 14.] τάλαντα δέκα ὠφληκέναι. WOLFIVS.

431. 13. Neceſſarium ſane articulum, τὸ ἀπὸ Φυλῆς, prout legitur in MSS. praefocauit *Wolfius*. Male τὸν *Ald. Felician.* et *Harl.* TAYLOR.

14. καὶ τῶν ἀΦ' Ἁρμοδίου.] Si hoc ad Thraſybulum non refertur, cuius mihi genealogia nota non eſt, ſubintelligendum eſt, aut omiſſum, τινας. *Vlpianus* Proxenum intelligit. WOLFIVS.

15. καὶ τῶν.] F. delendum καί. Vel legendum τῶν καὶ τὰ etc. MARKLAND.

Ibid. Recte deeſt καί in Cod. δ. TAYLOR.

16. ἐργασαμένων.] Vſitatius multo, quod eſt in plurimis, in *Aug. Harl. Obſop.* in marg. *Benenati* et *Ask.* εἰργασμενων. Proxime, 437. 4. τὸν τοσαῦτα κακὰ εἰργασμενον. Et 442. 8. Πρὸ μὲν τοῦ [Aeſchinem] πάντα τὰ κακὰ εἰργασθαι τὴν πόλιν. Et paſſim, vt dixi. TAYLOR.

18. καὶ κρατήρων.] κρατῆρες fortaſſe additi ſunt, quod vnicuique Deo ſui peculiares crateres fuerunt. WOLFIVS.

26. ἱέρεια.] Quaedam hic non inutilia habet Scholiaſtes. Meminerit autem lector meus, haec et eiuſmodi omnia, quae ad *Aeſchinis* genus et familiam pertinent, quemadmodum et ea, quae ad *Demoſthenis* pariter, ſtudioſe a me in *vita Auctorum* recenſeri. TAYL.

432. 1. χορηγὸς.] Lege χορος. Alioqui χορηγία et χορηγὸς inanis erit nugatio. WOLFIVS.

Ibid. Et reperitur quidem χορος in vno Exemplari *Reg. Paris. ε.* in marg. *Askew.* etiam, in *Obſop.* et *Harl.* in Edit. *Felician.* et MSto *Aug.* TAYLOR.

6. αὐτῷ.] Rectius αυτον. Ita optimi, *Reg. α. Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

7. ἐκεῖνα.] L. εκεινο. Vide, quae praecedunt. MARKLAND.

12. ἀδὲ ἐλεεῖν κ. τ. λ.] Haec cum non ſint in *Aeſchinis* oratione, ſatis apparet, eum, vt et caeteros

ros oratores, aliter dixiſſe, aliter ſcripſiſſe; ipſoque euentu edoctos et detraxiſſe et addidiſſe et mutaſſe complura. Niſi forte et hoc ſit *Demoſthenicae* licentiae mendacium. WOLFIVS.

432. 12. *ἐδὲ ἐλεεῖν.*] F. *ε δη — non igitur.* Vt p. 369. 25. *ε δη δίκαιον.* MARKLAND.

Ibid. *δεῖν* etc.] *δει τε Τιμάρχε* MS. *Reg.* δ. et *Ital.* TAYLOR.

24. *ὑμῶν.*] *υμιν* legit marg. Edit. *Pariſ. Ven. Harl. Ital.*. cum Edit. *Felician.* (*ημιν Harl.*) ſolita et nota ſyntaxi. *Εθαυμάζε μὲν αυτῳ τὰ Θετταλῶν*, infra 444. 3. et alibi paſſim. Atque ita hic interpretatur *Wolfius.* TAYLOR.

25. *διὰ τόνδε.*] Vertendum, *propter hoc*, iudicium nempe, non, *propter hunc*, ſc. Aeſchinem, vt *Wolfius.* Opponuntur enim *δι' ἐκεῖνον τὸν ἀγῶνα*, et *διὰ τόνδε.* IVRIN.

Ibid. Omnino recte Vir doctiſſimus. Animaduerti velim hic, in Edit. *Morel.* legi *διὰ τωνδε*, atque in Codd. *Regiis*, *α. β. ε. διὰ τετων γε.* Atqui id inde enatum, quia Scriba, aut malus Corrector, exiſtimabat, interceſſiſſe aliquid inter *τῶνδε* et *δι' ὧν*, quod ſequitur. Quod tamen verum non eſt: quia *δι' ὧν* pertinet ad *τὲς πολιτευομένες.* Et recte alicubi *Wolfius:* Malim, *διὰ τόνδε*, ſc. *ἀγῶνα τῆς παραπρεσβείας. Διὰ τουτον γε Aug. Harleianus* autem, vt editur. TAYLOR.

433. 10. *ἐμίσθωσε.*] Addunt *Pariſienſes*, et confirmat Cod. *Auguſtanus*, *ἑαυτὸν ἐμίσθωσε Φιλίππῳ.* TAYLOR.

17. *κατηγόρει.*] Recte, vt exemplaria optima, propter ſequens *ἔλεγεν.* Mala fide nobiſcum egit *Wolfius*, qui *κατηγορεῖ* legit, in praeſenti tempore, et pariter interpretatur. TAYLOR.

19. *ἅς ἰδόντες ἂν.*] Quia alii illius cauſae iudices fuerunt, quotannis mutari ſoliti. Iſtos ergo adfines in hoc

in hoc iudicio non adfuiſſe, τὸ δυνητικὸν μόριον, ἰδόντες ἂν, τετέσιν, εἰ ἴδητε, arguit. WOLFIVS.

433. 21. Κηρυβιῶνος.] Ad hanc vocem ita adnotauit *I. Meurſius*, I. *Attic. Lect.* 4. „Τῦ καταράτυ Κυρηβιωνος. Ita reſcribo. Hodie editur τῦ καταράτυ Κηρυβιῶνος. Nam Κυρηβίωνος ſcripſiſſe *Demoſthenem* certum ex *Suid.* in Επικράτης, et *Harpocr.* in Κηρυβίων. Quibus addo *Athen.* l. 6. Κυρηβίων δ' ἐπεκαλεῖτο Επικράτης, ὁ Αἰσχίνυ τῦ ῥήτορος κηδεστὴς, ὥς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας. Idem mendum apud *Vlpianum* in eandem Orat. καὶ τῦ καταράτυ Κηρυβιῶνος] Τὸ μὲν ὄνομα, Επικράτης, τὸ δὲ Κηρυβιῶνος, Αττικῶς. λέγει δὲ τὸ κάθαρμα, καὶ εὐτελές. Κηρύβια γὰρ τὰ ἀποκαθάρματα τῦ σίτυ λέγυσι. Reſcribe Κυρηβίωνος et Κυρηβια. Scio ego, κηρύβια ſcribi apud nonnullos Grammaticos Graecos, ſed tamen apud potiores κυρήβια. Corruptus quoque *Alexis* in *Pancratiaſte*, apud *Athen.* l. c. et *Themiſt.* in Orat. Πῶς τῷ Φιλοσόφῳ λεκτέον.„ Hactenus Vir doctiſſimus. TAYLOR.

22. ἄνευ τῦ προσωπείυ.] Conſule *Vlpianum* ad loc. *Harpocr.* v. Πομπείας, caeteros. Adnotauit hic σχσης, in antiquis libris reperiri προσωπον, non προσωπειον. Vide, quantum auctoritatis tribuat Cod. *Augaſtano*, qui ex iſtis veterrimis deſcribi videtur, cum retineat προσωπυ! TAYLOR.

23. καὶ τί ταῦτα; ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν.] Αποδίωξις καὶ Αποστώπησις, quaſi prae indignatione flagitia Aphobeti commemorare non poſſit. WOLFIVS.

Ibid. ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὁρῶν Αφόβητον.] Referenda haec ſunt et coniungenda cum ſuperioribus: περὶ πορνείας ἔλεγεν, δυοῖν μὲν κηδεσταῖν παρεσηκότοιν — ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὁρῶν Αφόβητον, cum indignatione. *Accuſauit*, inquit, *Aeſchines Timarchum impudicitiae coram duobus ſuis affinibus, Nicia et Cerybione, multo impu-*

impurioribus. Sed hoc parum eſt. Accuſauit eum etiam coram ſuo fratre Aphobeto. Amare! MARKLAND.

433. 25. ὅσοι οἱ.] Prior iſtarum vocum *Wolfio* ſuperflua videtur. Poſterior deeſt in Cod. δ. Sed iſta Sententia placet, atque ita legunt *Lind.* et *Ital.* πάντες οἱ περὶ πορνείας ἐξῄσαν λόγοι. TAYLOR.

26. ἀτιμίαν] καὶ μὴν εἰς ὅσην αἰσχύνην καὶ ἀτιμίαν κ. τ. λ. *Pariſienſes* optimi cum optimo *Aug.* TAYLOR.

27. κατασήσασα ἔχει.] ἀντὶ τῦ κατέσησεν, vt φλυαρεῖς ἔχων, πλεοναςμῷ Αττικῷ. WOLFIVS.

Ibid. Non admodum eſt ſimile, quod produxit *Wolfius.* Propius illud *Lucretii.* I. 1068.

Sed vanus ſtolidis haec omnia finxerit error,
Amplexi *quod* habent *peruerſe prima viai.*

Huic locutioni ortum debere Neotericorum verbum, quod dicunt, *auxiliare*, HABERE, notauit *H. Stephanus Conformitédu lang. Franc. auec le Grec.* TAYL.

pen. ὃ πάντες ὑμεῖς ἴσε.] Noue hoc, *vt caetera omnia diſſimularet*, id ſolum, *quod omnes norant, proferre vellet.* Lege cum MStis δ. et *Aug.* πάντα τὰ ἄλλα ἀφεὶς, α πάντες ὑμεῖς ἴσε — *omiſſis iis, quae vos bene noſtis.* Pariſienſes neque ὃ, neque ἅ. TAYLOR.

434. 5. τοιαῦτα.] ταυτα potius, vt habent *Reg.* δ. et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. ἐγὼ δὲ.] Locum hunc aliquanto plenius laudat Hermogenes περὶ δριμύτητος. ſc. Εγὼ δὲ ὃ τῦτο δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ, ἢ τεθνηκεν, ἀλλ' εἰ — T. II. p. 334. TAYLOR.

8. παρ' ὑμῶν.] F. υμιν. Et viciſſim modo, παρ' υμων ἄδεια γενήσεται. Vid. p. 451. I. MARKLAND.

Ibid. ἂν τὰ παρ' υμιν ὑγιαίνῃ *Reg.* α. cum *Aug.* TAYLOR.

10. ὑφ' ὑμῶν.] παρ' υμιν Codd. *Regii*, α. β. δ. ε. παρ' ημιν *Aug.* TAYLOR.

434. 14. Ηγησίλεω.] Incorrecte. Ratione accentus formam habet Genitiui, ratione autem τῷ Ἰῶτα subscripti, Datiui quidem. *Vlpianus* cum margine *Benenati*, accuratius Ηγησιλεω κρινομενῳ. Quod si recte fit, quid statuemus de Θρασυβύλῳ, τῷ — θείῳ? An haec etiam in eundem casum vertentur? Mihi quidem videtur, propter constructionem totius commatis. TAYLOR.

15. θείῳ.] S. σῷ, siue patruo, siue auunculo tuo. Πάτρως γὰρ, ὁ πρὸς πατρὸς, μήτρως δὲ, ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος. Quae, incognita genealogia, discerni per se non possunt. Sed quid haec nostra? Neque enim haereditatem illorum cernemus. WOLFIVS.

Ibid. Punge igitur post Νικηράτῳ. Θρασυβύλῳ τῷ Νικηράτῳ, θείῳ sc. σῷ, et pariter distingue in versione, vt distinxerat quidem *Wolfius*, dum nos Editioni *Lutecianae* adhaesimus. Ita tamen, si viri doctissimi Genealogia se recte habeat. *Vlpianus* quidem in ea est sententia; et vtrosque, Hegesilaum et Thrasybulum, modo vocat Noster Eubuli cognatos et necessarios. TAYLOR.

Ibid. ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης ψήφῳ.] Cum, vt coniicio, teneaturne reus, pronunciatur. ἡ δευτέρα ψῆφος, cum lis aestimatur, et mulcta dicitur. WOLFIVS. Recte coniicis. Confirmo in proximis. TAYLOR.

17. εἰς τε τὸ τίμημα.] Lege, εἰς τε τοτε βημα, sensu manifesto. Et ita habet Editio *Benenati* in margine adscriptum. PALMER. Habet quidem τὸ βῆμα ex Cod. β. adscriptum, quo pacto et marg. *Altemps.* et *Bodl.* sed nullo commodo. *Wolfius* haec vidit et vertit recte. Sed nemo melius haec explanabit, quam *Aeschines* in ea, quae est *c. Ctesiphontem*, p. 586. Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα — ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ — τὸ δὲ δεύτερον — τῷ τὴν γραφὴν φεύγοντι —. Επειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ

φῳ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅστις μὲν ἂν ἐν τῇ τιμήσει τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται· ὅστις δὲ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ. νόμον αἰτεῖ κ. τ. λ. TAYLOR.

434. 18. συγγνώμην ἔχειν σοι.] Queat dicere Eubulus, eo se haec facere, quod habeat religioni, nocentem et nefarium impiumque defendere. Causam autem aliam esse *Aeschinis*, quem *Demosthenes* innocentem in iudicium capitis arcessierit, et eloquentiam a natura ad salutem hominum, et ad conseruationem datam, ad boni viri pestem perniciemque conuertat. WOLFIVS.

19. ἀναγκαίων.] Nota, ἀναγκαίως hic, vt et Latinis, dici *Necessarios*. Sic et Isocrates τὴν συγγένειαν, ἀνάγκην vocat his verbis: μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας, ἢ τοὺς τῷ γένει προσήκοντας. ἡγεῖτο γὰρ πρὸς ἑταιρίαν πολλῷ κρείττω φύσιν νόμῳ, καὶ τρόπον γένους, καὶ προαίρεσιν ἀνάγκης. WOLFIVS.

20. ὃς — συγκατηγόρει] Sic alienare studet Eubulum ab Aeschine. WOLFIVS.

22. συγκατηγόρει μετ' ἐκείνου σοῦ.] Explicatio marginalis praecedentis sententiae. MARKLAND.

Ibid. Quanquam haec Oratio istiusmodi glossis et quisquiliis vltra modum sit referta, hic tamen rem ita se habere, multum dubito. Videor enim videre ita sententiam progredientem: *Cum Aristopho Philonicum in iudicium adduxit, et per illum tua quoque, Eubule, trimina attigit, iste Aeschines vna cum Aristophonte te accusabat, et inter inimicos tuos numerabatur. Cur igitur istum Aeschinem nunc adiuuas? cur defendis?* TAYLOR.

24. τούτοις δεξάμενος.] ποτέρως; τοὺς δικαστὰς, ἢ τοὺς περὶ τὸν Αἰσχίνην; adhibitis iudicibus, aut populo? Vel ἀποδεξάμενος τούτοις, suffragatus Aeschini et Philocrati, vel approbatis istis? Ego haec verba, quae non satis intelligo, notaui asteriscis. Pro μὲν τούτοις,

Verſio mea declarat, me aut alicubi notatum legiſſe, aut legi oportere ſuſpicatum eſſe, σὺ μετα τετες λεξαμενος. Sed nihilo magis hoc placet. WOLFIVS.

434. 24. Cum his vltimis dictis pene conſentit Etruſcus Interpres: *Ma poi che tu dopo che coſtoro hebbero finito*, parlaſti, *e diceſti* — Licet δεξάμενος cum iſta interpretatione ſtare poſſit. διαδεξαμενος, διδαξαμενος, etc. alii. Sed neque *Excipere*, neque *Ditere*, neque *Docere*, quidquam valent. Corrige periculo noſtro δεδιξαμενος. Oratio Eubuli erat *comminatoria*. Dixit enim, *aut* extrema eſſe ſubeunda, ſc. deſcendendum in Piraeum, et Theatralem pecuniam in Militarem conuertendam, (quod niſi in ſummo diſcrimine Reip. fieri non ſolebat) *aut* ſtatuenda eſſe ea, quae Philocrates ſuadebat, τετεσὶ δεδιξάμενος, hos nempe, qui adſtant, digito monſtratos, Ciues Athenienſes, *hos* inquam, *perterrefaciens*. Et praeterea δεδιξάμενος eſt Lectio Codd. omnium, qui aut aeuitate valent, aut ſinceritate ſcribendi, *Ital. Ven. Harl.* et *Aug.* Et in hoc poſtremo additur ſcholiolon, ſc. Δεδιξάμενος] εἰς δέος καταςήσας. Illud habe. TAYLOR.

vlt. ἔτοι δ' ἐπειδή.] M. ἔτοι δη ἐπειδή, vt ſit repetitio ἐν τῇ ἀποδόσει propter prolixitatem τῆς προτάσεως. WOLFIVS.

Ibid. Deleri ſuadeo iſtud επειδη. Et deeſt quidem in binis *Regg.* δ'. ε. in *Lind.* et *Aug.* Cohaerent haec cum prioribus, v. 24. ἐπειδὴ δὲ σὺ μεν — ἔτοι δ' — *Wolfius* locum non intellexit. TAYLOR.

435. 2. Φιλίππε.] Recte, ſi obtineat κατηγορῶν. Sed quae mens tum fuerit tot legentium Φιλίππω? Mirum, ni ſinceriora ſint, quae habent MSS. *Ald.* et *Felician.* ἐν μὲν τῷ δήμῳ κατηρω Φιλιππῳ, *Diris infectabaris*. TAYLOR.

3. ἀπολωλέναι Φ.] F. ἀπολωλέναι αν Φίλιππον, *fore, vt pereat*. Vt, αν ἐαλωκέναι, p. 441. 22. MARKL.

435. 6.

435. 6. Μυρσκλέα.] Alii non per υ, ſed per οι ſcribunt, Μοιρσκλέα. Sed parum refert, ſiue παρὰ τὸ τῦ μύρε, ſiue τὸ τῆς μοίρας κλέος, appellatus fuerit. WOLFIVS.

7. παρ' ἑκάτε.] Ελληνικώτερον erit, ſi priorem vocem eliminaueris: παρὰ τῶν — ἐωνημένων — ἑκάτε. TAYLOR.

8. γραφὴν ἱερῶν χρημάτων.] Fortaſſis pecuniae ſacrae quaeſtor aliquid inde mutuatus fuit. WOLFIVS.

9. ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἔθηκεν.] Vtrum τὴν ἱεράν, an τὴν τῶν τραπεζιτῶν? Num et ſacram pecuniam foenore occuparunt? WOLFIVS.

12. πεποιηκότας.] F. πεπρακότας. MARKL.

18. ἦσαν.] *Lambinus*, nulla cogente neceſſitate: τί δέ; οὐκ ἦσαν ἐν Ολυνθῳ, ὅτε ἦν Ολυνθος, τοιῦτοί τινες ἄλλοι; TAYLOR.

19. τοιῦτοί τινες ἄλλοι;] Pro quo alias ἕτεροι. Quod non ſemper conduplicationem praecedentis numeri ſignificare, alibi notatum eſt. WOLFIVS.

20. τί ἔν;] F. τί; ἐν Μεγάροις, vt ἐν Ηλίδι, v. 16. et ἐν τοῖς Μεγάροις, v. vlt. Nam τί ἔν non conuenit huic loco. MARKLAND.

Ibid. Optime, vt ſolet. Τί δ'; ἐν Μεγάροις — *Aug. Lind. Harl.* et *Regg. β. δ. ε.* TAYLOR.

22. τίς ἔν αἴτιος αὐτόθι νῦν τότων, τῶν συμβεβηκότων πράξεων.] Sic puto legendum, vt τότων referatur ad κλέπτας: Τίς τότων αἴτιος τῶν νῦν αὐτόθι συμβεβηκότων πράξεων; WOLFIVS. Recte. *Quis igitur* eorum? In marg. *Altemps.* ad hunc fere modum: ἀνάγκη, καὶ πέφηνέ τις αἴτιος αὐτόθι νῦν τούτων. TAYLOR.

24. ἀλλὰ ποῖοι κ. τ. λ.] Incurioſius haec edidit *Renatus*: ἀλλὰ ποῖοι, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ τὰ τοιαυτα τηλικαῦτα, καὶ τοιαῦτα ἀδικοῦντες; TAYLOR.

435. 27. προξασίας] προξασιων *Ven.* Recte fortaſſe, vt reſponderet τῷ ξρατηγιῶν. TAYLOR.

vlt. ἐν τοῖς Μεγάροις.] Deſunt haec verba in Cod. *Reg.* δ. TAYLOR.

436. 2. Πτοιόδωρος.] »Πτυόδωρος *Harpocr.* Edit. *Mauſſac.* Ποιόδωρος Edit. *Ald.* Πτοιόδωρος recte apud *Suidam.* Hic eſt, quem memorat *Thucyd.* l. 4. et *Plutarch. Dione.*« Haec *Meurſ.* IV. *Attic. Lect.* 2. TAYL.

3. ὤν.] Non admodum neceſſaria Vox. Ita tamen tacitus *Wolfius*, omnibus inuitis exemplaribus. Quod non oportuit fieri. TAYLOR.

4. ἐξέπεμψε.] κατεσκευαζε Cod. β. Mira ſane varietas. Sed neque varia eſt lectio, neque huic loco conuenit. Quid ergo? Sane *Gloſſa* eſt inſolitae vocis, quae proxime ſequitur, ἐτύρευε. Ecce enim: τυρεύων, κατασκευαζων. καὶ τυρεύσαντες, κατασκευασαντες, Suid. Ita *Vlpianus* quoque: Ετύρευε.] κατεσκευαζε, ἐμηχανᾶτο. Caeterum notatu dignum eſt, quod legitur in *Pollace* VI. 32. Εἰ δὲ καὶ Δημοσθένης φησὶν, ὁ δὲ ἔνδον ἐτύρευεν, ἀλλ' ἐκ ἔγωγε ἀποδέχομαι τὸ τυρευειν. TAYLOR.

7. μή μοι κ. τ. λ.] Laudatur ita ab *Hermogene*, pag. 264. μή μοι σωζέσθω, μηδ' ἀπολλύσθω μηδεὶς, ον αν ο δεινα η ο δεινα βουληται. Ita Editiones antiquiores, praeter iſtas *Feliciani Manutii*que. Ita etiam MSS. *Lind. Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

10. τοὐναντίον, τούτῳ.] τῷ Αἰσχίνῃ. Theſin enim transfert ad Hypotheſin. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius* ſequitur ſuam diſtinctionem Textus, quam et Ego repraeſentaui. Quae ſi praeſtare videbitur, hic erit Senſus: *Neminem alicuius Gratia vel eripiat, vel peſſundet. Vnusquisque autem vel ex rebus geſtis ſeruetur, vel, ſi ita res tulerit, condemnetur, vti hicce Aeſchines.* Vide, quae diximus ad *Aeſchin. c. Timarchum*, pag. 45. Not. 66. TAYLOR.

436. 19.

436. 19. ὑμεῖς, ἢ τούτοις.] Deſunt haec verba in *Reg. δ.* μᾶλλον ἢ πιστεύοιτε *Lind.* caeteris omiſſis. TAYL.

Ibid. τῶν θεῶν.] F. τὰς τῶν θεῶν ὑμῖν μαντείας ἀναγνώσομαι, ex ſequentibus. MARKLAND.

vlt. ἡγῶνται.] Videtur deeſſe εἰρήνης, vel τότε. MARKL.

437. 4. πότερον.] F. ποτερ' ἂν ἄν, vt lingua poſtulat. MARKLAND. ἡδονὴν ἂν Φιλίππῳ ποιῆσαι Codd. *Regg. Pariſienſes*, et *Aug.* TAYLOR.

8. ἅπασι τοίνυν.] ἅπασι τοίνυν ὑμιν μιᾶ γνώμη παρακελεύεται Cod. *Aug.* Nec longe abeſt *Reg. ε.* TAYLOR.

10. Διώνη.] Δωδωνη reponit *Gul. Canter.* VIII. *Nou. Lect.* 12. idque confirmat auctoritate *Dinarchi.* Hominem vide. TAYLOR.

11. ἔξωθεν.] Lambinus: ἐχθροὶ δὲ. ἔξωθεν μὲν, οἱ ἐπιβ. κ. τ. λ. Ingenioſe ſatis et feliciter. Prima iſta vox, quam reſtituit, latebat in praecedenti. *Omnes hortatur ad puniendos eos, qui in re aliqua hoſtes Reip. adiuuerunt.* Hoſtes autem quinam ſunt? Illi *ſcil. qui* etc. TAYLOR.

Ibid. 2 *Cor.* VII. 5. ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. MARKLAND.

14. ἀπ'.] Vſitatius credo ἐπ' ἀνθρωπίνῳ λογισμῳ. TAYLOR.

16. τὸν προεσηκότα.] Scil. τῷ δήμῳ. MARKLAND.

21. ἐν ταῖς πόλεσι.] *in liberis ciuitatibus* et αὐτονόμοις, quae αἱ πόλεις frequenter appellantur. MARKLAND. Iſtud confirmaui pluribus in notis ad *Aeſch. c. Cteſiph.* pag. 392. TAYLOR.

pen. καὶ τοῦτον ἅπαντες.] τὸν Αἰσχίνην. S. κεκολασμένον. Vel, καὶ τοῦθ' ἅπαντες. [Et, in alio loco] Vel καὶ τοῦτον ἅπαντες κεκολασμενον ἴδωσι. WOLF.

Ibid. F. καὶ τοῦτ' ἂν ἅπαντες. MARKLAND.

Ibid. Puto καὶ τοῦτο. IVRIN.

Ibid. καὶ ταυτα Cod. *Reg. δ. Aug.* In aliis quamplurimis τοῦτο vel τοῦθ'. TAYLOR.

438. 4. δικαιότερον.] Addit Exemplar *Altemps.* ἐργισθεῖτε. Sed commode ſubintelligi poteſt. Idcirco nihil moueo. Verum cum iſtud ἐδεῖ in melioribus deſit, legendum arbitror (deleto etiam μᾶλλον) ἢ μὴν ἐδεῖ δικαιότερον, ἢ τέτῳ. TAYLOR.

12. φίλων.] Vtrum τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ φίλων. An ἐν — φιλον — δεῦρο ἥκειν? Nam et ita ſcribitur. Atque ita exhibent Editi omnes, improbante *Lambino.* Φίλων quidem Interpretes, ille Venetus innominatus, et alter, qui hanc Orationem Italice vertit. Et ita exaratur in optimo *Auguſtano*, et in *Harleiano.* Bonus *Wolfius*, dum ſequitur *eam* lectionem in textu, *alteram* ſequitur in verſione. Sed ita ſolens eſt. Suo more id facit. Neque id exprobranti ſimilis dico, ſed vt lectorem meum admonerem, licet non ſemel de ea re a me admonitum. Idem eſt Iſchander, de quo nonnulla ſuperius ad pag. 344. 7. TAYLOR.

13. συσκευάζεσθαι.] *Marklandus* vertit: *quis* captare *Graeciam et Peloponneſum* Philippum *clamitabat, vos autem dormitare?* Fortaſſe *Wolfii* Interpretatio non eſt admodum improbanda. Euphemiſmus eſt inſignis et notabilis in v. συσκευάζεσθαι: *non ſolum vaſa colligere atque profectionem parare, verum etiam* vaſa aliena; *i. e. praedari et diripere.* Vſi ſunt in hoc ſenſu, vt ante me obſeruatum eſt, LXX. Interpretes, ſc. *Exod.* III. 22. Καὶ ἐπιθήσετε, καὶ συσκευάσετε τὰς Αἰγυπτίας. Vbi alii σκυλεύσατε. Quod poterat fuiſſe ſcholion, aut gloſſema vocabuli paulo inſolentioris. Verum illa prior τῷ συσκευάζεσθαι notio potius eſt *Demoſthenica:* vt in init. *Cherſoneſitanae:* Εἰ μὲν ἡσυχίαν Φίλιππος ἄγει — μήτε συσκευαζεται πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ὑμᾶς. H. Steph. Th. Gr. L. T. III. col. 849. TAYLOR.

18. Αγραύλε.] [Vitioſe Typothetae noſtri, Αργαύλε] Alii Αγλαύρε. WOLFIVS. Ita quidem *Felicianus*, ita *Manutius*, qui illum exſcripſit. TAYLOR.

439. 7.

439. 7. ἀκῆσαι.] ἀκούσαι lege, cum acuto, vt ſit tertia perſona ἀορ. ᾱ. εὐκτικῆς. WOLFIVS.

8. αἰχμάλωτα δωρεὰν ταῦτα.] S. σώματα, ἢ ἀνδράποδα, aut pro τέτες αἰχμαλώτες. WOLFIVS.

22. πελευόντων.] F. πελευόντων κοινῇ, vt p. 441. 10. et alibi. MARKLAND.

23. ἔφη.] Ex penu et liberalitate *Wolfiana*. Nam in Editt. quae praeiuere, ignoratur. Atque idem intelligo de MStis. TAYLOR.

440. 2. ταῦτ' ἐκεῖνα.] F. τοτ' ἐκεῖνα. Et mox v. 3. τις δ' ἐϛὶν ὅϛις ἂν videtur rectius legi, quam τί δέ; ἔϛιν ὅϛις ἂν —? *Quis vero eſt, qui, cum Atreſtidam ob Olynthiorum puerulos et mulierculas tum odiſſet, nunc Philocratis adiutor eſſe vellet* etc. WOLFIVS.

Ibid. MSti ταῦτ' ἐκεῖνα, ſine commate: alii (ſine ταῦτα) ὅπως ἂν ἐκεῖνα προειρηκὼς — Editi ταῦτ' ἐκείνῳ vitioſiſſime. Lege autem, cum optimis, ὅπως ταῦτ' ἂν, ἐκεῖνα προειρηκὼς — Illa Diſtinctio erat a *Wolfio*, quam, non recte, negleximus. Atque ita interpretatur. TAYLOR.

3. τίς δέ ἐϛιν.] F. τί δέ; ἔϛιν ὅϛις —? Vt pag. 434. 2. MARKLAMD.

Ibid. Ita Edit. *Benenati*. Ita *Felician*. Ita Cod. *Harl*. TAYLOR.

5. νῦν πράττειν.] συμπράττειν *Reg. d.* et *Aug.* TAYLOR.

12. μετὰ ταῦτα.] Non ſatis placet. Sed nihil occurrit melius. Abeſſe mallem et hoc. Παρέλκειν certe videtur. WOLFIVS.

Ibid. τὰ μετὰ ταῦτα, *conſequentia*. MARKLAND.

16. πεπρεσβευκότος.] Diſtingue: πεπρεσβευκότος. Καὶ τὰ etc. MARKLAND.

Ibid. Aliter diſtinxit *Benenatus*: ſc. pungit ad ὑβρίζονται in linea ſuperiori: — ὑβρίζονται. Ἀλλὰ ὑπὲρ αὐτῶ κ. τ. λ. Verum neutra Diſtinctio ſatis placet.

Totum enim, quod hic ſequitur, ita cohaeret cum ἐδάκρυσεν in v. 14. vt in nouum paragraphum diuelli et diſtrahi nequeat. TAYLOR.

440. 18. ἀναβιβᾶται.] M. ἀναβιβασεται. WOLFIVS. Vt in margine *Benenati*, et MSS. *Ald.* TAYL.

22. ὑμῖν ἄξιον.] πρέπον. F. υμων. WOLFIVS.

Ibid. ἢ τὸς του τοσαῦτα ηδικηκοτος καὶ προδότου πατρός. S. παῖδας. WOLFIVS.

23. ἠδικηκότας.] ηδικηκοτος. MARKLAND. IVRIN. Ita *Pariſ. Felic. Obſop.* TAYLOR.

Ibid. γρ. ἢ τὸς τὰ τοιαῦτα ἠδικηκότος, καὶ προδότε πατρὸς παῖδας, οἷς ἔτοι καὶ τοῖς ἐγγόνοις etc. Marg. *Altemps.* et ſimiliter *Aug.* ἢ τὸς του τοσαῦτα. *Ven. Lind. Harl.* ἢ του τοσαῦτα *Benenatus* cum *Ital.* Bene haec omnia vertit Etruſcus, cum *Wolfius* peſſime. *De' quali è molto piu conueneuole, che voi habbiate compaſſione, che di queſti, che ſono figliuoli di padre, il quale ha fatte tante ingiurie, e traditore: E che eglino i voſtri figliuoli delle ſperanze, che poteano hauere, hauendo ſcritto la pace anco per i poſteri, hanno priuato.* TAYL.

25. τὴν εἰρήνην.] Scr. καὶ τοῖς ἐκγόνοις προσγεράψαντες τὴ εἰρηνη, vel, πρὸς τὴν εἰρήνην. Vid. pag. 358. 25. interpreteris autem, *qui verba iſta*, [quae literis maiuſculis etiam deſcribi poterant] *καὶ τοις εκγονοις paci addiderunt.* MARKLAND. Vide ſupra, pag. 368. 20. τη ειρηνη marg. *Benenati.* TAYLOR.

441. 2. ἀλλ' ἄχρι τᾶ βήματος.] S. τᾶ Αρχοντος. Etſi non ſatis mihi conſtat de conſuetudine ferendi ſuffragia; quae non vna eademque in omnibus iudiciis fuiſſe videtur. WOLFIVS.

6. διεξῆλθον.] Diſtingue: ἐκεῖναι, ἃ διεξῆλθον, ἐν ἀρχῇ δ. MARKLAND.

Ibid. Corrige ergo *Wolfii* verſionem, hoc pacto: *Qui cum illas, quas recenſui, conciones initio habuerit* — Ita diſtinguit *Hieron. Ferrus* in verſione Italica. TAYL.

441. 17.

441. 17. ὅτι.] Scribendum ὁ, τι. Vid. ad pag. 440. 3. MARKLAND. Et recte vertit Wolfius: *Eius Graeciae essne vlla pars, quae —?* TAYLOR.

19. ἐκείνας.] ἐκείνας ἐν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι παρέσχοντο οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι Ed. *Lutet.* et Cod. *Harl.* TAYLOR.

22. ἐαλωκέναι.] Huic voci subiicitur συνεβη in Cod. δ. TAYLOR.

26. λάβη.] Interrogatiue λάβῃ; MARKLAND.

442. 1. ἀποστερῶν — στερηθείη.] Scholiastes, si eius verba recte intelligam, acutam ponit harum vocum distinctionem, huic quidem loco satis conuenientem, dubito autem, an a Veteribus religiose obseruatam. Iuxta eius sententiam Ἀποστερεῖσθαι erit *Carere*, Στερεῖσθαι, *Amittere*. In illo sensu *Defraudamur*, in hoc *Spoliamur*. Qui prae nobis otio abundant, viderint, an haec rite discriminentur. Ego sane dubito. Consonat quidem hoc: Οὕτω γὰρ ἄν τις οὐ πλεῖστον, ἃ δόξαν, ἃ σοφίαν ἀγαπήσειε παραγενομένην, δεδιὼς στερεσθαι. Plutarch. in *Solone*. Iterumque: Οἷς δὲ ἀπόλαυσις ἐγγίνεται τῶ ποθουμένω παρόντος, τῶ μέλλοντος ὠδῖνας ἀεὶ, καὶ τρόμους, καὶ ἀγῶνας, εἰ στερησονται, παρέχοντος αὐτοῖς. Ibid. Ita scripsit *Demosthenes*, aut scripsisse videtur: τῆς χάριτος ἀποστερεῖσθαι, *gratia et popularitate* defraudari, *non earum rerum compotem fieri*. Sed et scripsit quoque Idem τῆς ἡγεμονίας ἀποστερεῖσθαι, *de auito imperio deturbari*. Ita scribunt et alii quoque. TAYLOR.

4. λόγοις.] F. ἔργοις, cui mox opponitur λόγῳ. Vid. *Aeschin. adu. Ctesiph.* p. 639. 9. MARKLAND.

Ibid. Fortasse mecum. Τοιούτοις μέντοι λόγοις, tali oratione, (nempe, μὴ προγόνων μεμνῆσθαι, μὴ τρόπαια λέγειν, quae *verba* Aeschinis saepe perstringit, in aditu scil. huius Orationis, pag. 345. 25. rursus 439. 20. et rursus denique 441. 11. τοιούτοις, inquam, λο-

γοις

γοις σὺ τὰ τῶν προγόνων ἔργα συλήσας καὶ διαφύρας, πάντα τὰ πράγματα ἀπώλεσας. Nam illud τῷ λόγῳ poſt διαφύρας eſt inſicetum, et pene expiandum. TAYLOR.

442. 7. γέγονας; Ita diſtingue. MARKLAND.

11. μύρια ἔργασαι κακὰ lege, [non ἔργασθαι cum *Aldo*] et paulo ante [v. 7.] καὶ γὰρ αὖ τοῦτο, F. addendum εἰπεῖν δεῖ, niſi τὸ τοῦτο redundet. Referri quidem poteſt ad ὡμολόγει. WOLFIVS.

15. ἄχρι τῶν σφυρῶν.] Vid. *Victor.* XI. *Var. Lect.* II. TAYLOR.

Ibid. ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ.] Hunc ſupra Aeſchinis amicum eſſe dixit. Qui, cum forte procerus homo eſſet, Aeſchines puſillus homuncio, aeque μακροβαίνων prae indignatione eſſe ſtuduit. WOLFIVS.

Ibid. Vid. *Harpocr. Suidam.* Adducit *Kuſterus* locum ſimilem ex *Athenaeo*, lib. 5. Vbi videbis *Caſaubonum.* Conſtat quidem, parua fuiſſe ſtatura *Aeſchinem*, ſi vlla fides habenda ſit *Vlpiano*, dum interpretatur iſta verba in Orat. *De Corona*, pag. 270. II. τὸν καλὸν ἀνδριάντα, καὶ τριταγωνιστὴν ἄνδρα ἐξέθρεψέ σε. Caeterum quis fuerit iſte Pythocles, neſcimus hodie et neſcibitur. Hoc tantum ſcio, *Valeſium* futiliter coniectaſſe, hunc eſſe Pythoclem, adoleſcentem ex Secta Epicurea, cuius meminere *Plutarchus* et *Laërtius.* Quid, mi homo? In qua Olympiade acta erat haec cauſa Athenis, ea ipſa in lucem editus eſt EPICVRVS ipſe, qui ſectam et ſcholam condidit. Verba ea adagialia, Ἴσα βαίνειν, illuſtrarunt plurimi: omnium fortaſſe feliciſſime Homo eruditiſſimus, *D. Langbaenius* ad *Longini* Caput vltimum. TAYLOR.

19. προστυνῶν τὴν Θόλον.] Significat, illi optatiſſimum fuiſſe ſcriptionis illud vile munus. Curia quaedam Athenienſis Tholus dicta fuit. WOLFIVS.

442. 19.

442. 19. Dixi ſupra, ad pag. 419. 26. Vnde liquebit, nihil hic ſani protuliſſe *Wolfium*. Ad phraſin iſtam, προσκυνῶν τὴν Θόλον, quod adtinet, notauit doctiſſimus *Tiber. Hemſterhuſius*, conferri eam merito poſſe cum his verbis *Lucianeis*, in *Timone*, §. 23. Ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀθρόως ἐς ἐμὲ ἀπεροκαλος καὶ παχύδερμος ἄνθρωπος, ἔτι τὴν πέδην περφικὼς, καὶ εἰ παρὼν ἄλλος μαξίξειέ τις, ὄρθιον ἐφισὰς τὸ ὄς, καὶ τὸν μυλωνα, ὥσπερ τὸ ἀνάκτορον, προσκυνων — Recte ergo τέως ἔτι, *qui nondum depoſuit eos mores et vitae rationem*. *Wolfius* vertit, quaſi adprobaſſet lectionem quamplurimorum Codd. πρωην προσκυνῶν τὴν Θόλον. Hoc explicabit mentem eius, qui contulit *Italicum* Codicem: „Τὴν Θόλον quidam legendum putant.„ [nam Θόλων edi videbat] „et pro hoc alii ὑπερώην.„ Hoc erat iſtud πρώην, de quo modo dixi. TAYLOR.

20. ἐπελθεῖν.] Malim επεξελθειν. Quod longe praeſtat. Licet Codd. vt puta *Ven. Reg.* α. et *Aug.* habeant επανελθειν. TAYLOR.

25. διαφορεμένης.] F. διαφθειρομενης. WOLFIVS.

Ibid. Inutiliter ſane et inauſpicato: licet eam lectionem quoque commendet Cod. *Harl.* cum *Regg.* β. et ε. Vid. *D'Oruill.* ad *Chariton. Aphrodis.* III. 5. TAYLOR.

Ibid. ὑπὸ τῶν λῃσῶν.] Prima *Philippica* monuit, ὅτι λῃσεύειν ἀνάγκη, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ τὸ πολέμῳ χρῆσθαι τὴν πρώτην. WOLFIVS.

26. ὥσε ἀνόνητον etc.] ὥσε ἐχ οἷόν τ' εἶναι ὄνασθαι καὶ ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν. Vid. II. *Olynth.* WOLFIVS.

443. 1. ὡς αὐτὸν ἡμεῖς οἱ πρέσβεις lege. WOLF.

5. ἦ.] ἐπιστολὴν ὡς ὑμᾶς, δι' ης μάλιστα ἂν ὤετο τῆς εἰρήνης τυχεῖν. Ita Marg. *Ask. Lindenb. Obſop. Ven.* et *Ital.* TAYLOR.

443. 6.

443. 6. ἦν δὲ ὐδὲν μᾶλλον μέγα.] F. ἦν δ' ουδενος μᾶλλον ουδεν μέγα. WOLFIVS.

Ibid. μᾶλλον.] F. αλλο, vt pag. 404. 9. μηδὲν αλλο δίκαιον. MARKLAND.

Ibid. Cod. *Auguſtanus* legit ὐδὲν μᾶλλον ουτω μέγα αὐτῷ. F. ἦν δὲ ὐδὲν μαλα μέγα αὐτῷ καθ' ὑμῶν ὐδ' ὅτω πρᾶξαι, εἰ μὴ Φωκέας ἀπολῇ. *Lambinus*, nulla gratia, aut veriſimilitudine: ἦν δὲ ὐδὲν μᾶλλον μέγα αὐτῷ καθ' ὑμῶν κακον ὐδ' ὅτω πρᾶξαι. TAYLOR.

10. ὧν ἐβέλετο εἶναι.] Otioſum ſane iſtud εἶναι, ne dicam moleſtum — ὧν ἐβέλετο ειναι, διαπράξασθαι, ἢ ἀνάγκην ειναι. Credo ergo, ortum eſſe ex ea vicinia. Nam nunquam alibi ſic loquitur. Infra 444. 1. διεπράξατο, ὧν ἐβελήθη: et ſic ſatis. Rurſus, p. proxima, v. 10. πάνθ', ὅσα βέλομαι, διαπράξομαι. Et pag. 445. 11. πάντα, ὅσα ἂν βέλωνται, νομίσαντες ὑπάρξειν. Et p. 446. 14. πάντα, ὅσα ἐβελήθη, διαπέπρακται. Ita p. 383. 12. πᾶν, ὅ, τι ἂν βέληται, παρ' ὑμῖν ῥᾳδίως διαπράξεται. Et ſic in locis ſexcentis. Inutile enim erat et inſolitum, adiicere τὸ ειναι. TAYLOR.

11. ἐπιορκῆσαι.] ψεύσασθαι και ἐπιορκῆσαι addit marg. *Ask.* non inutiliter. Addiderunt *Pariſienſes*, Cod. etiam *Lind.* et *Aug.* TAYLOR.

18. συγκατασῆσειν]M. συναποκαταστησειν. Erepta enim erat eis Pylaea ſiue Amphictyonica dignitas a Phocenſibus. WOLFIVS.

25. ὁ Φίλιππος.] Deeſt in bonis exemplaribus, β. δ. *Regiorum*, *Lind.* et *Harl.* Et mirum, ni ſaepe alibi ex margine irrepſerit. Vide ſupra ad p. 426. 18. Οτε γὰρ Φωκέας ἐκτήσατο πρῶτον, καὶ διέφθειρε τὰς ξ. Cod. *Lind.* Εκτήσατο ſimiliter *Ven.* et *Ital.* ſed inſcite. TAYLOR.

444. 5. ἐκρατῆντο δὲ Θηβαῖοι.] ἐνικῶντο καὶ ἡττῶντο ὑπὸ Φωκέων. WOLFIVS.

444. 5.

444. 5. καὶ τρόπαιον ἀπ' αὐτῷ.] F. ἀπ' αυτων. S. τῶν Θηβαίων. Sin de Philippo, nam et is ſemel a Phocenſibus profligatus eſt, lego επ' αὐτῷ. Verba ſic ordino: ἤδει δὲ σαφῶς, οἶμαι, τοῦτο, ὅτι νῦν οὐκ ἔνεστι παρελθεῖν (S. εἴσω Πυλῶν), ἡνίκα ἐτασίαζε. WOLFIVS. Quid hoc ſomnii! ἀπ' αὐτῷ nullus eſt, qui legit, aut impreſſus, aut manu exaratus. TAYLOR.

7. ἐπιχειρῇ.] Marg. *Altemps.* et *Aug.* γρ. ἐὰν ἐπιχειρῇ — χαιρήσειν. Suſpicor aliquid huiusmodi: ἐὰν, ἂν ἐπιχειρῇ τοῖς ὅπλοις, δυνήσεται χωρησειν. TAYLOR.

23. εὕροντο.] F. ευρον παρ' ὑμῶν το ἄνευ Φωκέων. WOLFIVS. Illud flocci non facio. Lege omnino cum optimo *Aug.* ευρετο παρ' ὑμῶν ἄνευ Φωκέων, Philippus ſcil. TAYLOR.

pen. τὰς χρόνους.] F. addendum εδει τὰς χρόνους, vt et poſt, p. 445. 6. πιστεῦσαι Φωκέας ἔδει. WOLFIVS.

vlt. ἀγαγόντας ἄφνω.] F. αγαγοντος ἄφνω (ſc. Φιλίππου τὴν δύναμιν ἐπὶ Φωκέας). Praecedit enim εἰ πορεύοιτο Φίλιππος. WOLFIVS.

Ibid. *Et* huic negotio *praeficere homines, qui ſubito res eo deducerent, vt* etc. MARKLAND.

445. 1. δυνήσεσθε.] δυνησησθε. MARKLAND. δυνησθε *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

6. ἐνδῦναι.] ενδουναι Impreſſi omnes cum *Lind.* et MSS. potioribus. ενδουναι Codd. α. ε. *Ven.* TAYL.

10. ὥστε καὶ εἴ τις ἐμοὶ διαπιστεῖ.] Verba Philippi ſunt μιμητικῶς. Et v. 15. ἀπαγγελῶσι παρ' ημων, ſc. ἐμοῦ τοῦ Φιλίππου καὶ τῶν συμμάχων. Et v. 16. μηδ' ἂν ὁ, τιοῦν ᾖ. WOLFIVS.

14. ὑπάρχειν.] F. υπαρξειν. MARKLAND. Recte. Conſentit marg. *Benenati.* TAYLOR.

15. ἡμῶν.] Ita *Wolfius* edidit iuxta marg. *Pariſienſem.* Benenatus enim dedit υμων. Nec ille ſolus, ſed Impreſſi omnes, et MSti. Erat, vbi *Wolfio* arridebat

debat *υμιν*. Quod miror, cum in vltima eius adnotatione adripuit id, quod res ipsa fuit. TAYLOR.

445. 18. *τῶν κάκιστα ἀπολεμένων.*] Non perditissimos proprie significat, sed pessime perituros. Denunciat enim eis exitium. WOLFIVS.

20. *Θεσπιὰς.*] In vetusto plura erant addita, nec abs re, vt opinor, ad hunc modum: *ἀντὶ μὲν τῆ Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς οἰκιζομένας.* OBSOP. Ita marg. *Ask.* Ita *Felician. Manut.* Codd. *Harl. Aug. Ital.* et *Lutetiani.* Confer omnino 347. 19. et 354. 15. TAYLOR.

26. *διοικισθέντες.*] Hunc locum bene illustrat *Vlpianus*, et vertit *Wolfius.* Et *Italus* quoque: *i quali per le parole d' Eschine haueuano à essere dishabitati.* Promisit *Aeschines*, Philippum Thebanis omne robur ademturum. Quod efficeret, armis e manibus eripiendis, castellis atque vrbibus diruendis, ipsis denique *per* pagos et *vicos distribuendis.* Simile aliquid occurrit superius de Phocensibus, pag. 366. 27. *διῳκισμένους κατὰ κώμας, καὶ παρῃρημένους τὰ ὅπλα.* TAYLOR.

pen. *ὑμῖν — ὑμᾶς.*] Nulla auctoritate, nulla necessitate addo, recedit *Wolfius* ab omnibus, qui *ημιν — ημας.* TAYLOR.

vlt. *προσκατασκευάζεται* lego. et v. eod. Stephanus *Γεραιστὸς* per *αι* habet, non *Γερασός. Plinius* Geraestum Euboeae promontorium esse scribit ad Atticam vergens. WOLFIVS. *Ald.* enim *προκατασκευάζεται.* TAYLOR.

Ibid. *Γερασῷ.*] *Γεραιστῳ.* MARKLAND. Ita notauit doctissimus etiam *Valesius* ad *Harpocrat.* v. *Δρυμός.* Ita scribi solet: a *Strabone* sc. ab *Homero, Odyss.* Γ. 177. cuius *Scholiastes* portum esse Euboeae docet. *Γεραιστῳ* denique cum marg. *Benenati* Cod. *Italicus.* TAYLOR.

446. 2. *Δρύμ — Πανάκτῳ.*] Panactum Atticae castellum esse tradit *Stephanus*: cui fortasse *Δρύμος*,

μος, cuius non meminit, vicina fuit. WOLFIVS. Coniunge *Suidam*. Δρυμὸς ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας Δημοσθένους. Πόλις ἐστὶ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Αττικῆς. TAYLOR.

446. 3. μεθ' ὅπλων ἐξερχόμεθα.] Wolfius: *armis dimicamus*. Rectius: *cum armis eximus*. Necdum enim bellum redintegratum cum Philippo, sed infida pax erat. IVRIN.

Ibid. τέως] Τέως — ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας· Αντὶ δὲ τοῦ τὸν Ωρωπὸν ὑμῖν παραδοθηναι, περὶ τοῦ Δρύμου καὶ τῆς πρὸς Πανάκτῳ χώρας μεθ' ὅπλων ἐξερχεσθε, ὃ, τέως ἦσαν σῶοι Φωκεῖς, ἐδέποτε ἐποιήσαμεν. Suidas. *Benenatus* dedit τέως εως ἦσαν κ. τ. λ. Corrige autem hic οὐδεπωποτε ἐποιήσαμεν. Ita *Lind. Ven.* et *Aug.* TAYLOR.

5. καταξαθῆναι.] M. αποκαταστασθηναι. WOLF.

9. πρόσθεν.] Excidit χρείῳ, quod habent plurimi: qui legunt etiam ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ γενομένοι. Sunt Codd. *Regg. Ven. Obsop. Harl. Lind. Ital.* TAYLOR.

11. περὶ τῶν ἱερῶν χρημάτων.] Quae direpta a Phocensibus renumeranda erat a Thebanis, qui Phocidis pleraque loca occupabant. WOLFIVS.

19. ἐπὶ τούτοις.] Neglexit *Wolfius* in vertendo. E *sostoro* per tali cose, *hanno guadagnato*. Italus. TAYL.

23. ποιήσω καὶ σφόδρα ἀκριβῶς. WOLFIVS.

Ibid. Sensus videtur postulare, vt legamus: εἰ σφόδρα ἀκριβῶς. IVRIN.

pen. ἐν.] Restituit *Lambinus* cum *Wolfio*. TAYL.

447. 5. δικαια.] Addunt *Regg.* Codd. et *Aug.* εἴποιτε ἂν καὶ ἀληθῆ, καὶ δικαια αν εἰποιτε. TAYL.

Ibid. ὑμεῖς.] L. υμας. εἶτα οἴεσθε υμας μὲν ἕτω — τὸν δὲ Φιλιππον ἐχ ἕτως; Illud habe. TAYLOR.

10. ἐδέξατο, τὰ μὲν ἄλλα etc.] Lego et distinguo — πρέσβεις ὅπως ἐδέξατο. καὶ τὰ μὲν ἄλλα — Sic pag. 396. γ. καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ. Δέρκυλλος δ'

αὐτὸν etc. Et ita in *Leptin.* p. 467. 12. et in *Midian.* p. 552. 15. et p. 558. 1. MARKLAND.

447. 11. ἐξεκήρυξεν.] διὰ κηρύγματος ἐκέλευσεν ἀποσχέσθαι τῆς Μακεδονίας. WOLFIVS.

15. ὡς τούτοις.] S. τῷ Φιλοκράτει καὶ Αἰσχίνῃ προσφέρεται. WOLFIVS.

19. παρεσκευάσθαι.] αὐτον παρεσκευάσθαι restituas cum optimis exemplaribus, et ſcriptis, et prelo cuſis. TAYLOR.

22. Χάρης.] Chares ille Imp. vti ex *Vlpiano* liquet, et ex *Aeſchinis* obtrectatione, ex inimicitiis, quas cum Phocione geſſit, et ex multis aliis locis conſtare poſſe arbitror, *Demoſthenis*, eiusque cauſae partiumque erat patronus. Nihilo minus adeo aduerſa vſus eſt fortuna, vt defendi non potuiſſet etiam ab amiciſſimo. Ecce vnum infelicitatis exemplum e multis. Οἱ ῥήτορες ἠγωνίσαντο τὸν Χάρητα στρατηγὸν ἀποσαλῆναι. καὶ πλεύσας ἐκεῖνος οὐδὲν ἄξιον τῆς δυνάμεως ἔπραττεν, οὐδὲ αἱ πόλεις ἐδέχοντο τὸν στόλον, ἀλλ' ὕποπτος ὢν πᾶσιν ἐπλανᾶτο χρηματιζόμενος ἀπὸ τῶν συμμάχων, καὶ καταφρονούμενος ὑπὸ τῶν πολεμίων. Plutarch. in *Phocione.* Reliquum igitur erat Oratori noſtro extenuare, quod refutare non potuit. Idque omnino hic facturus eſſet, ſi id permiſiſſent Deſcriptorum malae manus. Id autem quo modo, aut qua ratione? Nempe *in Charete bonum animum, et Reip. ſtudioſum fuiſſe aſſerit: res improſpere geſtas diſſimulare non poteſt: verum omnem eam culpam in eos reiicit, qui pretio corrupti Reip. male conſulebant.* Honeſta ſane Oratio, et digna, quam proferret homo, cum Charetis, tum Reip. amantiſſimus. Lege ergo, et diſtingue mecum: ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν πάντα τρόπον κρινόμενος Χάρης εὑρεθήσεται πιστῶς καὶ εὐνοϊκῶς, ὅσον ἦν ἐπ' ἐκείνῳ, πράττων ὑπὲρ ὑμῶν, διὰ δὲ τὰς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένας, τοῖς πράγμασι πολλῶν ὑστερῶν, τοῦτο πάνυ (vel σφόδρα

δρα cum plurimis) διϊσχυρίζομαι. Sic verto: *Ego autem, ſi accuſetur Chares, inuentum iri eum fideliter et beneuole modis omnibus pro vobis, quantum in eo fuerit, egiſſe*, id conſtanter aſſeuerare audeo: *quod ſi rebus geſtis et ſucceſſu*, a multis fuerit ſuperatus, *deberi id omne malorum hominum conſiliis, qui largitionibus corrupti Remp. labefactarunt.* TAYLOR.

447. 25. ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι.] *Sed id omne aduerſario largior.* Faceſſat iſtud *nimium* Wolfii. TAYL.

448. 5. καὶ τοῦ δῶρα.] Omnino ablegandum iſtud καὶ, quod totam ſententiam eneruat. MARKLAND.

6. Ante voces μετὰ ταῦτα *Maximus* Sophiſta, dum hoc comma laudat, inſinuauit vocem ἐξαπατῆσαι. Fortaſſe igitur: τὸ δῶρα εἰληφέναι· τὸ ἐξαπατησαι μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς ὑστέρας πρεσβείας· του χρόνου κατατρίψαι, καὶ μηδὲν κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. ὑστέρας.] Ita Codd. *β. δ. Aug. Harl.* MSS. *Ald.* Editorum interea nonnulli, ſc. *Ald.* et *Benenat.* perquam incommode, ὑμετέρας. TAYLOR.

11. ἑτέρων προλεγόντων lege. Et [v. 26.] ὡδὲ ἐν τῇ εἰρήνῃ. Et p. 449. 1. ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθε. WOLF.

14. ἴσην.] Haeret Sententia. Quid enim? Anne εἰρήνην ἐπήνεσν καὶ ςεφανῦν ἐκέλευον? Nimirum hic nonnihil deeſt, ἐπεὶ δικαίαν εἰρήνην καὶ ἴσην ***, καὶ μηδὲν etc. Scribitur: ἐπεὶ ες. δικαίαν εἰρήνην καὶ ἴσην εωρων. TAYLOR.

16. καὶ ςεφανῦν.] Fortius: κἂν ἐπήνεσν, καν ςεφανῦν ἐκέλευον. MARKLAND.

26. ὡδ'.] Hic cogitur *Demoſthenes* repugnantia ſibi dicere. Voluit id nimirum inculcare: *Non haec accidiſſe ob Imperatorum male res geſtas in Bello, ſed aliorum corruptelam in Pace.* Sed anne hoc dixit? aut aliquid huic ſimile? Lege itaque et emenda: Τούτων γὰρ ὠδὲν, τοσούτων καὶ τηλικούτων ὄντων, διὰ τὰς ςρατηγὰς ἀπώλετο, ἀλλ' ἐν τῇ εἰρήνῃ συγχωρηθὲν, πεισθέν-

τῶν ὑμῶν, ἔχει Φίλιππος, καὶ διὰ τοῦτο ἀπόλωλε. Istud ἀλλὰ, postquam suo loco exciderit, has turbas dedit. TAYLOR.

448. pen. ἂν τοίνυν ταῦτα μὲν φεύγῃ.] Wolfius: *quod si haec fugerit.* Potius: *quod si haec illi defendenda sint.* IVRIN.

449. 1. δέχεσθε.] ὑποδέχεσθαι. LAMBIN.

2. αἴτιος — συναίτιος.] Nisi fallor, mutandae sunt sedes harum vocum, et legendum: εἴ τις συναίτιος ἐστι — ἀλλ' ὡς ὁ σὺ αἴτιος. MARKLAND. Hoc postremum adiuuatur a MSS. *Obsop.* et *Aug.* TAYLOR.

4. εἴ τι Δημοσθένης ἠδίκει.] Non necesse est, *Charetem* loco *Demosthenis* ponere. Nam et ipsum Demosthenem *Aeschines* recriminaturum se esse, est minitatus. WOLFIVS.

5. δι' αὐτὸ — τοῦτο ἀπολωλέναι δίκαιος.] *Ob id ipsum*, scil. *quod Demosthenem nunc potius accusat, quam olim in rationibus reddendis?* Vix crediderim. Neque facile iudicarim, eam rem fuisse adeo capitalem. Sed recte haec coniunges cum iis, quae v. 3. dicuntur de excidio Phocensium. Inducas igitur ea verba [τί ἦν, εἴ τι Δ. — κατηγόρεις;] Simile aliquid deprehendit Cl. *Marklandus*, p. 387. 24. Vbi totum pariter Comma locum alienum occupauerit, atque omnem omnino, non solum gratiam, verum sensum ab Auctore nostro exeusserit. Et profecto, quantum per totam hanc Orationem vel grassata fuerit imperitorum Licentia, vel labem addiderit aliorum Socordia, vel si qua potior sit Causa, Lector meus infinitis fere in locis a me docetur. Si quaerat interea, vbi referre possit istud comma, quod eliminauimus, infra fortasse, v. 11. commodior erit locus. Τί ἦν, εἴ τι Δημοσθένης ἠδίκει, νῦν λέγεις, ἀλλ' οὐχ ὅτε τὰς εὐθύνας ἐδίδου, κατηγόρεις; καὶ τί δὴ μέχρι νυνὶ τὸν τὰ τοιαῦτα πεποιη-

πεποιηκοτα ἐπαινεῖς; Nam πεποιηκοτα omnes, *Regii* ſcil. *Ven. Ital. Obſop. Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

449. 6. ἀπολωλέναι εἰ δίκαιος.] ἀντὶ τοῦ δίκαιόν ἐστιν ἀπολωλέναι σε, Latino more. WOLFIVS.

9. ἐπονείδισα.] επονειδισος cum *Lambino*, *Ven. Ital. Aug.* Deinde, idem *Lambinus*, καὶ ως ου πολλὰ ὕστερον —. TAYLOR.

10. ταῦτα λέγε· τέτων γὰρ ἁπάντων ἡμῖν αἴτιος σὺ δέδειξαι· καὶ τί δὴ — πεποιηκοτα ἐπαινεῖς. ἂν ἔτω — *et* dic, *quare hactenus eum, qui talia fecit, laudas. ſi ſic* etc. MARKLAND.

11. καὶ τί δὴ μέχρι νυνὶ etc.] Verba perſpicua ſunt, ſed quorſum pertineant, me fateor non intelligere. Siue enim ad Demoſthenem, ſiue ad Macedonem referantur, non video, quam belle conueniant. WOLFIVS.

13. λέγειν.] λεγει et λεγη MSti. Illud *Harl.* Hoc *Aug.* cum *Ital.* TAYLOR.

16. καθυποκρινόμενον.] Impotenter Wolfius, *debellaturus*. Sed quibus armis, quibusue machinis, non dixit. At id dixit *Demoſthenes* interea: nimirum *Theatralibus*, *Hiſtrionicis*. Recte Italus: *come che con eſſa a guiſa di hiſtrione eſſercitandola inganni voi*. Raro ab artificio Aduerſarii recedit Noſter, quaeſtum et profeſſionem, non ſane liberaliſſimam, ſemper exagitans. TAYLOR.

20. κατελεύετε.] Lege et diſtingue: μόνον ἐκκαλελεύετε, ἔτως, ὥστε τελευτῶντα καὶ τὸ τριταγωνιστεῖν ἀποστῆναι. MARKLAND.

27. πρεσβευτὴν δὲ — δίκαιον, καὶ φρόνημα ἔχοντα.] Antecedit: εἰ εὔφωνος, σκοπεῖν. Hic igitur requirebatur: εἰ δίκαιος, καὶ φρόνημα ἔχων. Aut igitur eſt ἀνακόλεθον, aut addendum, εἶναι χρὴ δίκαιον, καὶ φρόνημα ἔχειν. WOLFIVS.

449. pen. Praecedentia poſtulant: *εἰ δικαιος, καὶ φρόνημα ἐχων, ὑπὲρ* etc. MARKLAND.

Ibid. Aliter hae rugae complanantur in marg. *Paris* (Ita *Ital.* etiam, *Obſop.* et Editio *Feliciani.* Vbi *γε κήρυκα — ευφωνον σκοπεῖν.* Aliter denique Cod. MS. δ. qui pro *ἔχοντα*, habet *ἐχειν.* Quod fortaſſe eſt res ipſiſſima — *δεῖ, κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε, εἰ εὔφωνος, σκοπεῖν· πρεσβευτὴν δὲ, καὶ τῶν κοινῶν ἀξιῶντά τι πράττειν, δίκαιον* (i. e. *δεῖ*) *καὶ φρόνημα ἐχειν.* TAYLOR.

450. 1. *θαυμάσας.*] F. Aθηναιους — cui reſpondet *ὑμῶν* in altero membro ſententiae. Vid. *Aeſch.* pag. 274. Niſi delendum ſit *θαυμάσας*, ortum ex *ἐθαύμασα*, quod modo in eodem verſu praecedit. MARKLAND. Recte procul dubio *ἐθαύμασα* membranae plurimae, quod nihil aliud eſt, quam Vox per errorem deſcribentium repetita, vt feliciter coniecit Vir ſummus, et quem ſuo maximo merito maximi ſemper feci. TAYLOR.

2. *ὑπεσειλάμην.*] Wolfius: *neque diſſimulaui quicquam.* Potius: *neque egi quicquam animo abiecto.* IVRIN.

4. *ὅταν μὲν ἴδητε δεινότητα.*] *Iſocrates* in *Panathenaico* paulo aliter: *non facultates ipſas laudandas, ſed uſum earum exſpectandum eſſe.* WOLFIVS.

6. *συνασκεῖν.*] F. *συνεπασκειν. Aeſch. π. Παραπρεσβ.* p. 304. 2. *δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων επασκησαν.* MARKLAND. *κοινωνειν* MSS. *Ald.* TAYLOR.

13. *αἱ μὲν τοίνυν ἄλλαι δυνάμεις.*] Similis Sententia exſtat in *Epitaphio*, ſed tractata copioſius. WOLF.

19. *παντα χᾶ.*] *παντα χως* melius, quod reperitur in *Lind.* et *Obſop.* TAYLOR.

25. *εἶτ'.*] Ita recte *Lambinus*, qui legerat in *Benenato*, *εἶτ'.* TAYLOR.

pen. *τούτους.*] Opinor *τουτον*, ſc. Aeſchinem. MARKLAND.

450. pen.

450. pen. *εἰ γὰρ οἰόμενοι.*] F. *οἱ γάρ.* Sed et illud bene habet. WOLFIVS.

Ibid. Non *bene* ſolummodo. *οἱ γὰρ* ſimiliter *Ven.* et *Ital.* Verum hoc *non bene* ſe habet. TAYLOR.

451. 1. *ποῖον Εὐθυκράτην.*] Vertendum: *qualem Euthycratem? qualem Laſthenem? quem proditorem non audaciorem futurum?* IVRIN.

4. *πεπρακόσι.*] Sic ordina: *ὁρῶντα περιοῦσαν* (Zeugma eſt, et reſpondet vltimo nomini *ξενίαν*) *τοῖς πεπρακόσιν ἅπαντα.* Quid? *περιόντα χρήματα, δόξαν, τὴν Φιλίππου ξενίαν, ἀφορμήν, τετέξιν, ἀσφάλειαν.* WOLFIVS.

5. *τοῖς δὲ δικαίοις.*] *ὁρῶντα, περιόντα παρ' ἐνίων τοῖς* etc. *τίνα; πράγματα, ἀπεχθείας, φθόνους.* WOLFIVS.

10. *τιμωρησαμένους.*] F. *τιμωρησαμένοις.* S. *ὑμῖν συμφέρει.* WOLFIVS.

Ibid. *τιμωρησαμένους.*] Id eſt, *ἀλλὰ* (*συμφέρει ὑμῖν ὑμᾶς*) *τιμωρησαμένους* (*τοῦτον*) *ποιῆσαι παράδειγμα* etc. Sic *Aeſchines π. Παραπρεσβ.* p. 280. 5. *οὐδ' ἐπιτρέψειν τινὶ — προκαταλαβοντα τὰ Φιλίππου ὦτα* etc. hoc eſt, *τινὶ*, (*αὐτὸν*) *προκαταλαβόντα* etc. pro *τινὶ προκαταλαβόντι.* Initio huiusce Orationis: *δεήσομαι δὲ πάντων υμων — [ὑμᾶς] ενθυμεμενους* etc. *C. Ariſtocr.* p. 665. vlt. *ἆρ' ἔν — πρέπον υμιν — τοιαύτην φυλακὴν εψηφισμενους φαίνεσθαι* etc. *i. e. υμας ἐψηφισμένους φαίνεσθαι*: vt nihil mutarem ſine Codd. cum vtrouis modo ſcribere liceat. MARKLAND.

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
ADVERSVS LEPTINEM.

Vſitatior multo apud Antiquos erat Inſcriptio, *περὶ ἀτελείας*, ſiue potius *περὶ ἀτελειῶν*, *De Immunitatibus*, quo nomine laudarunt *Plutarchus*, in *vita Demoſthenis*, *Dionyſius Halic.* in *Epiſtola ad Ammaeum* pag. 121. init. Edit. *Sylburg.* atque iterum, *de admiranda vi dicendi in Demoſth.* pag. 171. fin. *Athenaeus* l. 4. p. 166. Edit. 1612. *Priſcian.* l. 18. *Hermogenes* ſaepiuſcule, *Photius* in *Myriobibl.* Cod. CCLXV. et in *Lexico* inedito, v. Θέσθαι, et Λυσίμαχος, in qua voce apud *Suidam* pro *ἀτελειῶν* perperam legitur *ἀδελφῶν*: quali mendo etiam laborat *Harpocrat.* in Δεκατευτάς. Oratio eſt *χαριέστατος ἁπάντων καὶ γραφικώτατος*, vt ſcribit *Dionyſius* loco citato. Egregiam in ea ſubtilitatem admiratus eſt *Cicero Orat. ad Brutum* III. Cuius denique exordium non illaudatum praeteriit ſummus ille Criticus, *Dionyſius Longinus*, teſte *Photio* in *Myriobibl.* loco ſupra a me laudato. Idem *Photius* ibidem traditum eſſe ait, *Demoſthenem* eam conſcripſiſſe annos natum XXIV. Φασὶ δὲ, *τὸν Δημοσθένην τέσσαρα καὶ εἴκοσι γεγονότα ἔτη τὸν περὶ τῶν ἀτελειῶν, ἤτοι τὸν πρὸς Λεπτίνην, φιλοπονήσασθαι λόγον. ὃ τὸ προοίμιον Λογγῖνος ὁ Κριτικὸς ἀγωνιστικὸν νομίζει.* Contra, Praetore Athenis Calliſtrato habitam eſſe contendit

Dionyſ.

Dionyſ. Halicarn. qui erat Olymp. CVI. annus ſecundus, atque adeo *Demoſthenis* nati XXVII. Habebatur certe vix ante iſtam aetatem, quam adſignauit *Photius*, aut citra iſtam, quam *Dionyſius*. Nam Olymp. CV. 3. ſecundum *Diodorum Siculum* Philippus Macedoniae Rex Pydnam et Potidaeam cepit, CVI. 3. autem obiit Leuco, Rex Boſpori. Conſtat autem ex paginis 466. et 475. huius orationis, tum, quum habita eſſet, captas eſſe Pydnam et Potidaeam, Leuconem autem adhuc fuiſſe ſuperſtitem. Porro exeunte oratione memorantur Dionis res feliciter geſtae contra Dionyſium Tyrannum, agitatae illae quidem circa Olymp. CVI. mediam, ita vt non dubitem pronunciare, *Halicarnaſſenſem* ipſiſſimam aetatem tetigiſſe. Nemini, credo, ſuboluit, hanc Orationem mancam et imperfectam ad nos deſcendiſſe. Quod tamen neceſſe eſt ita ſe habere, ſi bona fide nobiſcum egerit *Syrianus* ad *Hermogenem* pag. 28. Καὶ πάλιν, Λεπτίνην μεμφόμενος, ὡς ἀφελόμενον τὰς δωρεὰς τῶν εὐεργετῶν, εἶπεν· Οτι οἱ ἀλλαχῆ πολῖται (lege αἱ πολιτεῖαι) καὶ μείζες παρέχεσι τῆς εὐτελείας (lege ἀτελείας) δωρεὰς, καὶ τὲς εὐεργέτας των ἰδιωτῶν δεσπότας καθιςᾶσιν. Qui, tametſi verba *diſerta* Auctoris videatur citare, *adludit* ſolummodo ad ea, quae dicuntur pag. 461. 15. et 489. 20. Porro de hac Cauſa, atque de exitu, quem habuit, nonnulla conſeruauit *Dio Chryſoſtomus* in *Orat. Rhodiaca*, pag. 350. Edit. *Morel.* 1604. a me adducenda. Παρὰ τοίνυν τοῖς Αθηναίοις κατὰ Φίλιππον, μάλιςα δ', ὅτε τῆς ἡγεμονίας παρακεχωρήκασι, τῆς δ' ἐλευθερίας μόνης λοιπὸν ἀντείχοντο, Λεπτίνης τις εἰσήνεγκε νόμον, ὡς χρὴν τὰς ἀτελείας ἀφελέσθαι τὲς ἔχοντας παρὰ τῦ δήμυ, δίχα τῶν ἀΦ' Αρμοδίυ καὶ Αριςογείτονος, καὶ μηκέτι τολοιπὸν ἐξεῖναι δίδόναι μηδενὶ τὴν δωρεὰν ταύτην. τί ἦν; ἔοθ' ὅπως παρεδέξαντο τὸν νόμον; (Ita locum lego. In editis male repraeſentatur.) ἐμενῶν. ἀλλ' ἑάλω γρα-

φῆς. Huic Hiſtoriae Orationis Leptineae liceat ſubiungere lepidam narratiunculam ex *Violeto Eudociae* MS. pag. 78. Περὶ Ἀπολλωνίᾳ τῷ Ἀθηναίῳ ῥήτορος. — Πρεσβεύων δὲ παρὰ Σέβηρον ἐν Ῥώμῃ τὸν αὐτοκράτορα, ἀπεδύσατο πρὸς Ἡρακλείδην τὸν σοφιστὴν τὸν ὑπὲρ μελέτης ἀγῶνα· καὶ ἀπῆλθεν, ὁ μὲν τὴν ἀτέλειαν ἀφαιρεθείς, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος δῶρα ἔχων. διαδιδόντος δὲ τῷ Ἡρακλείδῃ λόγον ἐκ ἀληθῆ ὑπὲρ τῷ Ἀπολλωνίᾳ, ὡς αὐτίκα δὴ βαδιεμένῳ εἰς Λιβύην, ἡνίκα Λεπτίνης ἦν αὐτοκράτωρ ἐκεῖ, καὶ τὰς ἐξ ἁπάσης γῆς αἱρετὰς συνῆγε, καὶ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος· Ὥρα σοι ἀναγνώσκειν τὸν πρὸς Λεπτίνην· Σοὶ μὲν ἔν, ἢ δ' ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ γὰρ δὴ καὶ ὑπερ της ατελειας γέγραπται. TAYLOR. Petit. pag. 178. Priſcian. col. 1169. 1171. 1182. v. Ind. Valckenaer. ad Ammon. pag. 8. 185. Caſaubon. ad Theophr. Character. pag. 147. 163. Etymol. M. 448. 18. Meurſ. Piſiſtr. c. 14. Att. Lect. 3, 2. A. A. I. 3. Fabr. B. G. T. 4. pag. 16. et eodem tomo de Ariſtide. Valeſ. ad Harpocr. pag. 21. 39. 90. bis. 105. 107. Mauſſac. p. 249. Petit. Ed. Weſſel. pag. 103. 185. 372. H. Steph. Th. L. G. T. III. col. 691. Iudicium de eadem cauſa bis adipiſcier non licet. Lindenbr. ad Terent. Phorm. II. 3. TAYLOR in ſchedis.

ANNOTATA
AD LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 451. 5. *εξον ειναι.*] Forte, vt olim diuinabam, *εξεναι.* Atque ita *Bodl.* Accedit, quod mecum ſcripſit Auctor argumenti alterius, atque adeo *Demoſthenes* ipſe. Vide pag. 457. 18. TAYLOR.

7. *ἐγεράψαντο.*] Pro *ἐγεράψαντο* lectio Editionis *Aldinae*, Codd. item *Regg.* quibus vſus eſt *Morelius* in Editione ſua adornanda, praeter *α. η.* omnium, eſt *ἀντεγεράψαντο.* Incommode, ſi me audias. Nam qui

Legem

Legem aut Conſtitutionem improbat, γραφεσθαι νόμον aut ψήφισμα dicitur. Et eſt verbum quaſi legitimum. Ita in argumento ſequente, τὸν γραψαντα νόμον, ἢ ψήφισμα, et in lege a *Demoſthene* adducta, γραφεσθαι μὲν ἄν τις τινὰ τῶν ὑπαρχόντων νόμων μὴ καλῶς ἔχειν ἡγῆται. p. 484. 11. τοῦτον δ' ἐγράψαντο τὸν νόμον. *Felician.* et *Manut.* κατὰ τοῦτον ἐγράψαντο τοῦτον τὸν νόμον MSS. *Ven.* et *Vindob.* TAYLOR.

452. 3. ἄν τι λαβόντας.] Abſurde editiones pleraeque ante *Wolfium* ἀντιλαβόντας vna voce, quod mendum etiam ſuſtulit *Bodl.* TAYLOR.

5. αἴσχιον.] αἰσχρὸν reponit *Wolf.* Ita *Bodl.* quoque. TAYLOR.

9. λέγει etc.] Mira eſt in hoc loco Codd. inconſtantia. Simpliciſſimam medelam exhibet *Bodl.* λέγει γὰρ εἶναι νόμον τὸν κελεύοντα κ. τ. λ. Expreſſiorem tamen et diſertiorem iudico eam, quam ex Codd. *Regiis*, vt autumo, produxit lectionem *Morelius*: ἐχρῆν γὰρ ἀναιρεῖν πρῶτον τὸν ἐναντίον νόμον τὸν κελεύοντα τὰς τοῦ δήμου δωρεὰς εἶναι βεβαίας, καὶ τότε αὐτὸν ἄλλον τιθέναι. Quam in vertendo ſecutus aliquatenus videtur *Petrus Nannius Alcmarianus*. *Oportuiſſe enim prius contrariam legem abrogare, deinde ſuam proponere* etc. Tu autem praeterea dele νόμον poſt τιθέναι. Quis enim non faſtidiret vocem iſtam vſque ad nauſeam hic repetitam? εἰσήνεγκε τὸν νομον· λέγει γὰρ νομον — τὸν ἐναντίον νομον — ἄλλον τιθέναι νομον — ἐναντίοι νομοι εὑρίσκωνται. Notabile eſt tamen, quod in hac Codd. diſſonantia (vbi lectionum quidem diuerſitatem ſentis, eundem vero omnino ſenſum retineri) Editiones vetuſtae ex vtraque lectione videantur conflari, λέγειν γὰρ ἐχρῆν νόμον τὸν κελεύοντα ἀναιρεῖν πρῶτον τὸν ἐναντίον νόμον, vt *Ald. Manut. Morel.* TAYLOR.

452. 10.

452. 10. *αὐτὸν ἄλλον τιθέναι.*] medium voc. abeſt a Vindob. TAYLOR.

ANNOTATA
AD ARGVMENTVM POSTERIVS.

Pag. 452. 15. *γράψαι.*] *γράφειν τις* et mox v. 16. *ἀκίνδυνος* Editi. *γράφει τις νομος Vindob.* idem dat *ἀκίνδυνος.* Vt mirum non ſit, ſi olim legebatur, quo pacto etiam legi debere iudico, *ἐπειδήπερ παρελθόντος τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ὑπεύθυνος ἦν κρίσεως καὶ τιμωρίας ὁ γράφων τὸν νόμον, ἐφαίνετο Λεπτίνης ἀκίνδυνος.* Obſeruabis, *Wolfium* ita hunc locum conuertiſſe. Nam cum verſionem adornauit ex ſuperioribus Editionibus, eam neglexit ad Editionem ſuam, ſi qua incidiſſet varietas, recudere. Confer hunc locum cum pag. 501. TAYL.

16. *πρὸς αὐτὸν.*] Robortell. Emend. c. 37. pag. 63. v. praefationem noſtram ad orat. in Eubulidem. TAYLOR in ſchedis.

19. *πολλαῖς.*] Lege *ἄλλαις τε καὶ διαφόροις τιμαῖς, καὶ δὴ καὶ ἀτελείᾳ*, ex Cod. *Ital.* Ita ſcripſit *Libanius* in argumento ſuperiore. Notiſſima eſt figura; *hyperbaton* vocant Rhetorum filii. (vide nos in Ind. Attic. ad *Iſæum* in iſta voce.) *πολλαῖς* hic et *διαφόροις* idem ſonant. TAYLOR.

21. *λειτουργήσοντες.*] Optime *Wolfius* lectionem MStorum praetulit *λειτουργήσοντες*, et mox v. 23. *περιεσαμένων*, pro quibus Editi habebant *λειτουργήσαντες* et *παρεσαμένων.* TAYLOR.

453. 2. *γραφαις κ. τ. λ.*] Nannius: *aduerſus eundem competant et* publica iudicia *et actio famoſa.* Et deinde: *eadem luito, quae illi, qui, cum* Reip. obaerati eſſent, *iudicia exercuere.* TAYLOR.

11. *ὅμως ἐπειδὴ* etc.] *Tamen, quoniam et ſic ex lege licebat accuſare.* Wolf. Non miraberis, verſionem

nem Interpretis parum textui reſpondere, ſi memineris, quod ſuperius monui, *Wolfium* Editiones priores, non ſuam, tranſtuliſſe, in quibus ſic legebatur: ὅμως ἐπειδὴ καὶ ὅτω κατα τον νομον ἐξὴν ποιεῖσθαι τὰς κατηγορίας. Sic etiam eſt in *Vindob.* Sed praeſtantior multo eſt lectio, quam in textum admiſit, non tamen interpretatus eſt. Vox enim ὅτω exprimit, quod iſti Codd. volunt per κατὰ τὸν νόμον, et poſtulat locus omnino κατὰ τϐ νομϐ (vel, vt *Bodl.* legit, et alii legere perhibentur, κατὰ τῶν νόμων) ἐξὴν ποιεῖσθαι τὰς κατηγορίας, κἂν οἱ γραψαντες ἔξω κινδύνων ὦσι. Leges *licebat accuſare*, *tametſi* earum auctores *indemnes eſſent*. Quo pacto fere et legiſſe videtur, interpretatur certe, *Pet. Nannius.* TAYLOR.

453. 22. λειτεργὲς.] *Morelius* primus hunc locum ex Codd. *Regiis* plenius expreſſit: τῷ συμφέροντι, διὰ τὸ περιποιεῖν λειτεργὲς, καὶ ὅτι ἀσύμφορον ἡμῖν γίνεται, ἐὰν οἱ πένητες μόνοι λειτεργῶσιν· ἀποροῦσι γὰρ τῷ χρόνῳ, καὶ οὐχ ἕξετε τὲς λειτεργέντας· ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ κ. τ. λ. In *Vindob.* ſic eſt: καὶ τῷ μὲν συμφέροντι, ὅτι ἀσύμφορον ὑμῖν γίνεται, ἐὰν οἱ πένητες μόνοι λειτεργῶσι. ἀποροῦσι γὰρ τῷ χρόνῳ, καὶ οὐχ ἕξετε τὲς λειτεργέντας. τῷ δὲ δικαίῳ, ὅτι οὐκ ἐσὶ τὲς μὲν etc. *Leptines igitur vtili nititur, quod eos, qui munera obeant, reip. comparet*, et quod incommodum erit ciuitati, ſi pauperes ſolummodo ea ſint obituri: poſt aliquantum enim temporis deficient, et tum, qui munera obeant, non eſtis habituri: *atque etiam iuſto* etc. TAYLOR.

454. 7. ἐν νομοθέταις κυρῶσαι.] Addit *Nannius*: et in aerarium, cum receptae fuiſſent, recondere. TAYLOR.

10. ὑπεναντίος.] *Habet igitur haec lex controuerſiam* cum reliquis legibus, *quae populi munerationes firmas volunt, cum iſta eas reſciſſas cupiat.* Nannius. TAYL.

454. 16.

454. 16. ἀσύμφορον.] Wolfius *inutile.* Nannius autem, *commodi nihil adlaturum.* Noui *illaudatum Buſiridem*, vt *Virgilius*, et *Pythagoram non ſordidum Auctorem*, vt *Horatius*, et *Polybium non contemnendum*, vt *Liuius* loquitur, caeteraque id genus Orationis ornamenta. Sed non eſt Interpretis ἀνθολογεῖν. Verte ſimpliciter: *Vobis incommodum erit.* TAYLOR.

17. ἐᾶν etc.] F. ἐὰν τὰς εὐεργέτας ἀφαιρῆσθε, vel, ἐᾶν τὰς εὐεργέτας ἀφαιρεῖσθαι. WOLFIVS. Editi enim ἑαυτὰς εὐεργέτας ἀφαιρεῖσθαι. TAYLOR.

455. 4. συναποδύεται] συναπολύεται marg. Edit. *Morel.* Fortaſſe cum *Ital.* συνυποδύεται. συνυποδύεται δὲ καὶ κατασκευάζει *Vindob.* TAYLOR.

ANNOTATA IN ORATIONEM.

Pag. 457. 4. ὡς.] Reſtitui ὡς, quod erat neceſſarium, et ex quibusdam Editionibus excidit. Habet *Ald. Ven. Aug. Lindenbr.* Codd. *Regg. α. β. Demetr. Phaler.* §. 10. et 256. *Ariſtides* Vol. II. p. 483. Edit. *Iebb. Vipian.* et *Hermog.* lib. I. *de formis Oratt.* cap. vlt. Paulo inferius v. 6. λέγῃ itidem pro vulgata λέγει, ex *Ald. Felician. Manut. Ven. Lindenbr.* Codd. *Morel.* et *Hermog.* TAYLOR.

8. εὑρομένους.] Melior lectio eſt εὑραμένους, eaque non paulo. Praefert *Aug. Ital. Regg. ε. η. Bodl. Cant.* et *Hermogenes* περὶ Ἰδεῶν, τομ. α. p. 300. Edit. *Criſp.* et iterum περὶ μεθόδου δεινότητος p. 427. TAYL.

9. λειτουργίας.] Λειτουργία, pecunia, ſiue opera, quae Reip. impenditur. Prisci enim λεῖτον publicum vocabant. NANNIVS.

11. τῶν ἀδικούντων ἐστὶν.] Cum dixiſſet κατηγορεῖντα, in Singulari numero, non κατηγορεῖντας, ſcripſiſſe quoque debuit τοῦ ἀδικοῦντός ἐστιν, non τῶν ἀδικούντων. Sed manum Demoſthenis opinor fuiſſe, τῶν ἀδίκων ἐστὶν, *eſt ex rebus iniuſtis*, hoc eſt, *iniuſta res eſt.* ſic

ſic p. 476. 23. τῶν αἰσχίστων ἐστὶ, *eſt ex rebus turpiſſimis*, vel, *res eſt turpiſſima*. Vid. ad p. 471. 11. MARKL.

457. 11. Fauet viri doctiſſimi et amiciſſimi coniecturae, quod in pluribus iisque praeſtantiſſimis Exemplaribus ἀδίκων legatur, in Codd. ſc. *Regiis* α. ζ. *Aug. Ital. Ven. Obſop. Bodl. Cant. Vindob.* Ita etiam laudat *Hermogenes* περὶ μεθόδ. δεινότητος. Qui et in alio loco, ſc. περὶ Ἰδεῶν, pag. 303. Edit. *Criſpini*, locum hunc memoriter citans habet τῶν ἀτοπωτάτων. Vt dubium non ſit, quo animo ille hunc locum intellexerit. Caeterum habetur et κατηγορεῖντας in Editt. *Manut.* et *Morel.* TAYLOR.

17. μηδε etc.] Lege μηδὲ τοιοῦτον ἐξεῖναι δοῦναι ὑμᾶς, τὸ δοῦναι ὑμῖν ἐξεῖναι. Quam lectionem commendant Editt. veteres, nec non MSS. *Venetus* et *Lindenbr.* niſi quod a nonnullis abſit prius δοῦναι. ἐξεῖναι δοῦναι ὑμᾶς, τὸ δοῦναι ἐξεῖναι ὑμῖν *Vindob.* Caeterum quandam grauitatem ſiue δεινότητα in hac lectione deprehendit acutiſſimus Scriptor, quisquis fuerit, qui περὶ Ερμηνείας ſcripſit, §. 257. Ποιεῖ δέ τινα καὶ ἡ βία κατὰ τὴν σύνθεσιν δεινότητα· δεινὸν γὰρ πολλαχοῦ καὶ τὸ δύσφθογγον, ὥσπερ αἱ ἀνώμαλοι ὁδοί. παράδειγμα τὸ Δημοσθενικὸν, τὸ, Ὑμᾶς, τὸ δοῦναι ὑμῖν ἐξεῖναι. Eam vetuſtatem, qualis demum fuerit, habet lectio, quam commendamus. Commendamus autem ſedulo. TAYLOR.

20. ἐνόμιζεν.] Lege νομίζων. τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ τοὺς ἔχοντας ἀφείλετο τὴν δωρεὰν, ἀναξίως νομίζων· ὅτω κ. τ. λ. Ita Editt. *Felician.* et *Manut.* Codd. *Regii Pariſienſes* et *Cant.* Ita optima et conſummatiſſima Verſio Italica: *Che in quel modo, che egli ha priuato della gratia coloro che l'hanno*, eſtimandogli indegni: *nel medeſimo modo* etc. TAYLOR.

458. 5. ἀλλὰ καὶ etc.] ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα πολλὰ πολλάκις Editi, et MSS. TAYLOR.

458. 5.

458 5. Codices, in quibus et *Vindob.* eſt, et praeſtantiſſima Editio *Pariſienſis* A. D. 1570. habent ψηφίσματα πολλὰ πολλάκις, quin et ita legebat et vertebat *Wolfius*, licet editio *Francofurtana* 1604. quae *Wolfii* nomen venditat, hanc vocem omittat. Excidit nimirum πολλὰ propter ſequens πολλάκις. Sic v. 25. deeſt μηδὲν, quia ſequebatur ſimile μηδ' ἂν: et forte ἐπίγραμμα p. 491. 5. quia praeceſſit eadem vox. ita Ἔφορον (*Ephorus*, celebris Hiſtoricus) periit in voce praecedente πρόσφορον, apud Clem. Alexandrinum *Strom.* VI. p. 750. Ed. Oxon. ἐπιθεῖναι τὸ πρόσφορον· Ἔφορον τὸν ἱστορικὸν etc. Vulgo deeſt Ἔφορον. Caeterum, Lectorem attentum et Graecae Linguae adſuetum latere non poteſt, aliquot eſſe loca huius pulcherrimae Orationis, in quibus vel Senſus, vel Sermonis Elegantia et Perſpicuitas, defectu vnius vel duarum vocum adhuc laborare videntur. complura huiusmodi ex MSS. et Editt. antiquis notauit Cl. Editor: et alia, niſi fallor, reſtant, nunquam forte certo reſtituenda. Sic in hoc, quod ſequitur. MARKLAND.

14. ὅπως τοῦτο μὴ πεισόμεθα.] Senſus poſtulat μηκέτι πεισόμεθα, *non amplius patiamur.* et ita, opinor, inuenit Vlpianus, Schol. ad v. 13. πῶς ἂν ὁ δῆμος ετι μη ἀπατᾶτο. *Wolfius* ſuppleuit *poſthac.* MARKL.

24. προκαλεῖσθε] προκαλεῖσθε hic eſt Futurum. προκαλεῖσθε — ἀπείρξετε. Ita Verſio Italica: *Perche con l' honorare molte perſone, molti a farui beneficio* prouocherete. Corrige ergo Interpretem, qui reddit *inuitantur.* Atque hinc fortaſſe deprehendes neceſſitatem legendi προσήκει cum *Obſop. Ven. Ital. Lutet. α.* pro προσῆκε Editionum, credo, omnium. Porro hic *Manutius* cum *Felician.* et *Lindenbr.* habet expreſſius aliquanto: ἐκ δὲ τοῦ μηδενὶ μηδεν, μηδ' ἂν ἄξιος ᾖ, διδόναι. Vt tu leges, nullus dubito, in futurum. Ita verba ipſa Legis, prout recitantur pag. 488. 27.

Περὶ

Περὶ τᾶ μηδενὶ δεῖν μηδὲν διδόναι, μηδ' ἂν ὁ, τιῶν πράξῃ. TAYLOR.

459. 14. ἧς.] Vidi neceſſarium et reſtitui, confirmante *Felician. Manut. Ven. Lindenbr. Bodl. Ital.* Codd. *Morel.* et ſcholiaſte *Vipiano.* Vulgo legebatur οἷς, vti et in quibusdam Codd. ſcribi teſtatur *Morelius.* Iam par pari per omnia reddi vides. ἧς — ταύτης. πᾶσι — τὰς εὖ ποιήσαντας. τὸ ἥμισυ — ἃ προσεθείκαμεν. Et verte: *Cuius igitur beneficii dimidiata pars ad omnes pertingit, etiam nihil promeritos: iſtius, partem illam, quam adiecimus in gratiam hominum bene a nobis meritorum, eam, inquam, eripiemus?* Male hic *Wolfius*, vt vides. Male etiam *Hieronymus Ferro*, qui verſionem Italicam adornauit: *Adunque quel commodo della metà, del quale etiandio partecipi ſono quelli, che niente ci hanno giouato, torremo noi, dopo haverglielo dato, coloro, i quali ci hanno fatto beneficio?* TAYLOR.

19. ἀψευδεῖν.] ἀψευδῆ habet *Vindob. Ald. Ven.* MSS. *Felician.* et *Manut.* et Codd. *Regii* fere omnes. ἀψευδεῖν *Felician. Manut. Bodl. Cant. Reg. α. Lindenbr.* TAYLOR.

22. τὴν αὐτὴν ἐπιτάξασαν.] Scribe τὴν αὐτὸν ἐπιτάξασαν, ſcil. τὸν νόμον, *quae eam* legem *priuatis iniunxit.* MARKLAND.

460. 13. εἰς ἓν ἦλθε.] γρ. συνῆλθε. Id quod Cod. *Aug.* non pro varia lectione, ſed, quod longe probabilius, pro ſcholio habet. TAYLOR.

461. 2. ἀλλὰ τί.] ἀλλὰ πρὸς τὸ τὶ καλὸν πρᾶξαι legit *Lambinus.* TAYLOR.

7. περὶ τᾶ θέσθαι.] Cod. *Auguſtanus* habet περὶ τᾶ θέσθαι δοκεῖν. Nata certe ea varietas lectionis ex ſimili fere clauſula in ſententia ſequente, ὅμοιον αὐτῇ γενέσθαι δοκεῖν. Vbi vox iſta habet vim et elegantiam admirabilem, quam parum conſecuti ſunt Interpretes. Non ὅμοιον dixit γενέσθαι, quod oblique negat

fieri poſſe, ſed γενέσθαι δοκεῖν. *Praeſtat, Ciuitatem huic homini perſuadere, vt mores ſuos ad mores publicos adcommodare* ſaltem videretur, *quam eum Ciuitati, vt ſibi ſimilis eſſe* velit. Priorem partem ſententiae mihi videtur *Nannius* maiore et perſpicuitate et elegantia transtuliſſe: *Quamobrem illud affirmauerim, longe pulchrius eſſe, illum veſtros mores in abroganda lege, quam vos illius in conſtituenda, ſequi.* TAYLOR.

461. 12. τὸ ἦθος.] Solus *Ven.* Codex, βελτίων ἐστὶ τοῦ τῆς πόλεως ἔθους. Caue ſollicites. Receptam lectionem tuetur *T. Magiſter:* Ἦθος δὲ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πόλεως. ὡς Δημοσθένης, τὸ τῆς πόλεως ἦθος, ἤγουν τὴν κατάστασιν, καὶ τὴν γενναιότητα. lege γενναιότητα. Noſter in ſuperiore pagina, v. pen. τὸ τῆς πόλεως ηθος — ἀψευδὲς καὶ χρησόν. et pag. 476. 19. τοῦ τῆς πόλεως ηθους μνημεῖον ὄσι. Et ita ſcribit *Plutarchus* in *Phocione*, ſtatim ab initio: πολλὰ δὲ γράφειν καὶ λέγειν ἀναγκαζόμενος παρὰ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως καὶ τὸ ηθος. *Vindob.* deeſt ἦθος. TAYLOR.

14. περὶ τοῦ παρόντος.] περὶ τοῦ νομου παρόντος Codd. *Regg.* ε. η. vel potius, vt ego iudico, τὸ νόμου erat in margine, ſcholii gratia, quo pacto habetur in *Aug.* TAYLOR.

17. τῇ χρείᾳ — δύνανται τιμᾶν.] Τιμᾶν nihil eſt. Forte: τῇ μὲν γὰρ χρείᾳ, τῇ τῶν — δωρεὰς, οἱ τύραννοι — δύνανται νικᾶν· *vtilitate — ſuperiores eſſe poſſunt:* cuius rei ſequitur Ratio; et reſpondet in ſequenti commate βελτίους εἶναι. Νικᾶν, *ſuperior eſſe, praeſtare*, vt pag. 500. 9. Senſum vidit *Wolfius:* ſed Linguae Graecae ratio habenda fuit, quam vir ille doctiſſimus in verſione ſua ſaepiſſime neglexit: vnde (quod neceſſe erat) a mente Demoſthenis ſaepiſſime quoque aberrauit. MARKLAND.

462. 3.

462. 3. καίτοι τῶν ἁπασῶν etc.] Cum in aliis *Demoſthenis* orationibus multae ſunt verborum traiectiones a Latinitate nonnihil abhorrentes, tum vero in hac: quas omnes demonſtrare ſi vellem, ne pueris ſolis haec ſcribere potius, quam ſtudioſos adoleſcentes admonere viderer, verendum eſſet. Sed quasdam tamen notare quid vetat? cum parum attentos, licet doctos, interdum leuicula quaedam decipiant. Sic igitur haec ordina: καίτοι ἂν ἀφέλης πολιτείας ἡγεμονῶν τῶν ἁπασῶν, τὸ νομίζεσθαι χάριν etc. WOLFIVS.

6. Τάχα τοίνυν ἴσως.] Vltima vox videri poſſet eſſe ex margine. τάχα enim eſt ἴσως, *forte*. Nihil tamen mutandum. Alibi enim pariter ſcribitur, *adu. Midiam*, pag. 576. 15. τάχα τοίνυν ἴσως καὶ τὰ τοιαῦτ' ἐρεῖ, ὡς etc. MARKLAND.

9. ἐκ δὲ τῦ νόμυ τύτυ.] Ex Editt. *Felician.* et *Manutiana*, aberat τύτυ. Vnde coniecit *Wolfius* ἐκ δὲ τοῦ ἑαυτοῦ νόμου. Eſt tamen τούτου etiam in *Vindob.* TAYLOR.

25. τὴν ἀναγκαίαν ἀτέλειαν ἔχοντες.] Conuenientius forte ingenio Demoſthenis τὴν ἀνάγκην ἀτέλειαν ἔχοντες, *quibus Neceſſitas eſt pro Immunitate*. MARKLAND.

27. ἀδεὶς — προσέσαι χορηγός.] *Ex neutro ordine vllus choragus proueniet*. Nannius. Male hic *Wolfius: neutri — veſtras opes augebunt*. Nam, vt *Demoſthenes* mox oſtenſurus eſt, ſc. pag. 464. 17. ἃ κοινωνεῖ ταῖς δημοσίαις προσόδοις καὶ περιουσίαις ταῦτα τἀναλώματα ἐδέν. TAYLOR.

vlt. πέντε.] Plenius Edit. *Morel.* ἀλλ' ἐὰν δείξῃ πέντε μονυς. TAYLOR.

463. 2. τῶν μετοίκων etc.] In pleriſque Codd. (deeſt autem in *Felician. Manutianis*, *Lindenbr. Ital.* et *Paris. α.*) τῶν μετοίκων εἶναι πλείονας, ἢ τοσύτυς,

— τὰς ἀεὶ λειτουργοῦντας ἔσεσθαι. τῶν μετοίκων αὐτοὺς εἶναι πλείονας, *Ven.* Ego profecto εἶναι veram lectionem esse arbitror, et retinendam loco τὸ ἔσεσθαι, quod nonnulli adleuere suis exemplaribus, propter ὑπάρξειν, quod sequitur. *Vindob.* deest εἶναι. TAYLOR.

463. 9. καὶ, μὰ τὰς θεὰς.] Legendum (καίτοι, μὰ τὰς — πέντε εἶναι·) per parenthesin. MARKLAND.

10. ἢ οὐκ εἰσὶ πέντε, ἢ ἓξ.] Opinor, τάχ' εἰσὶ, *forte sunt quinque, vel sex.* quod aliter efferri potuit: *non sunt plures, quam* (vel, *non sunt nisi*) *quinque, vel sex.* Num vero aliquis ita loquitur: *non sunt quinque, vel sex?* Non credam, sine exemplis. MARKLAND.

13. τὰς ἐγκυκλίους.] Ἐγκύκλιοι λειτουργίαι sunt statae et certae: εἰσφοραὶ καὶ τριηραρχίαι non item. χορηγοὶ sunt Aediles, qui saltatoribus et cantoribus sumtum: γυμνασίαρχοι, qui oleum palaestrae: ἑστιάτορες, qui epulum tribui praebent. *Aphthonii* Enarrator ait: Χορηγία, ἡ ἐκ προαιρέσεως, καὶ ἐν ἑορταῖς. Εἰσφορὰ, ἡ ἐξ ἐπιταγῆς ἑτέρου, καὶ ἐν πολέμοις. WOLF.

Ibid. Male Enarrator ille, χορηγία ἐκ προαιρέσεως, vti confestim deprehendebat *Wolfius.* Nam, vt ait, ni esset ἐξ ἐπιταγῆς, cur eius data fuisset Immunitas? TAYLOR.

18. ἀπίσους.] F. ἀπίσω, sicut ὑπόπτως ἔχει πρός τινα. et sic *Obsop.* WOLFIVS.

Ibid. Ita etiam *Ven. Ital.* et *Reg.* ζ. item *Vindob.* Rectius quoque ἡμᾶς αὐτὰς, vt *Manut. Bodl. Reg.* α. *Vind. Cant.* et versio Italica. TAYLOR.

pen. αὐτοῖς μόνον.] Sine sensu αὐτοῖς. Lego: τὴν ἀνάπαυσιν ἔτους μόνον, *vacationem solummodo annuam:* nam supradixerat p. 459 13. ἐνιαυτὸν διαλιπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ, *singuli altero quoque anno* haec *munera obeunt.* Est vero Antiptosis, τὸν χρόνον ὃν, pro ὁ χρόνος ὃν, et Constructio est: ὁ χρόνος, ὃν τὸν χρόνον ἕκαστος τέ-

τῶν

τῶν λειτουργῆ ἄν, δίδωσι τὴν ἀνάπαυσιν ἄλλος μόνον. Exemplum par habes 1. Cor. x, 16. τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν· et plura vide apud Cl. *Taylorum* in Indic. Attic. ad Lysiam, v. Antiptosis. *Nannius* videtur legisse ἄλλοις pro αὐτοῖς. sed et sic vox ἄλλος vel ἑνιαυτῷ adhuc deerit: τούτων ἕκαστος δίδωσι τὴν ἀνάπαυσιν ἄλλοις ἄλλος μόνον. Caeterum τούτων est τῶν λειτουργούντων, idem quod τῶν χορηγῶν. Intellige νῦν μέν γε, *vt nunc se res habet:* et τότε δὲ, *in altero vero casu*, id est, si per Collationem res gereretur. MARKLAND.

464. 12. κεκτῆσθαι.] In nonnullis MSS. deest κεκτῆσθαι, atque inter eos in *Obsop.* qui recte abesse posse existimat. Cuius sententiam minime laudo. εἰ δὲ Φήσασι κεκτῆσθαι, vel ὑφηρημένον, vel τινὰ ἄλλον τρόπον, ὃν ἂ προσήκει Sensus est liquidissimus. Simile occurrit p. 498. 19. εἴ τινα τῶν εὑρημένων — ἀνάξιον εἶναι φασὶν, ἢ μὴ πεποιηκότα, ἐφ' οἷς εὕρετο, ἔχειν. TAYLOR.

17. ἃ γὰρ κοινωνεῖ.] *Nam haec impensae, quae sceniciis rebus deputantur, ad publica vectigalia et opes non accedunt. Nannius* ita vertit, et recte. TAYLOR.

20. ὄντοιν.] Verba sic collocata sunt, vt et diuitias et gloriam Reip. tribuere videantur, etsi pecunia ei desit. Quod si *Vlpiani* sequare sententiam, verba νυνὶ τῇ πόλει omittenda erunt. WOLFIVS.

Ibid. Miror, vel *Wolfium* hic haesisse, *vel* Scholiasten conqueri de obscuritate. Vertes: *cum duo Reip.* proponantur *bona:* Scilicet, vtrum retineamus fidem, cuius opinione efflorescimus; an ea valere iussa, opes publicas coaceruemus, quibus indigemus magis. TAYL.

27. τὰς εὐπορίας κ. τ. λ.] *Nannius* vertit: *opulentias, quas exonerati aliorum successione paraturi sunt.* Male, vt videtur. TAYLOR.

pen. μέσον.] *Has ipsas demonstremus in commodum cedere reip.* Wolfius MSS. lectionem sequitur, εἰς δεον ὑμῖν γινομένας δείξω. Nam ita scribitur in *Lindenbr.*

Obſop. Ven. Bodl. Vindob. Paris. α. η. Ital. et MSS. *Felician.* Et recte. Ita Verſio Italica: *Ma io intendo oltre a cio di volerui moſtrare, che ancor le richezze, le quali coſtor dicono che hauranno alcuni che ſaranno eſenti,* ſono in voſtro ſeruigio. Nam ſtatim ſequitur, *ſalutem Reip. poni maximam in Triremibus et apparatu bellico, non in ſpectaculis, oculorumque delectamentis. Qui autem plura in iſtum uſum conferat, neceſſe eſt, eum Reip. plurimum prodeſſe.* Res ipſa loquitur. *In medium prolatas* Nannius. TAYLOR.

465. 3. πᾶσα ἀνάγκη.] Οὐχ οἷόν τ' ἄλλως γενέσθαι. τὸ πᾶσα ἀνάγκη abſolute καὶ διαβεβαιωτικῶς ſubiicitur. Alias dicendum fuiſſet: τὸν πολλὰ κεκτημένον πολλὰ συντελεῖν πᾶσα ἀνάγκη. WOLFIVS.

27. ἕνα χορηγὸν καθίςησιν.] *Singulis*, inquit, Tribubus, (*Decem* eae erant,) vel *binis quibusque*, haec tua Lex *vnum* forte choragum reſtituet; qui *vnus* reſtitutus, *vnum* ſolummodo alium aliquem ab hoc onere et impenſa excuſaturus eſt. Iam vero, ſi *quinque* tantum noui choragi, vel, vt plurimum, *decem*, per hanc Legem tuam inducantur, quodnam inde leuamen τοῖς πολλοῖς, *toti populo Athenienſi?* Hoc eſt Demoſthenis Argumentum, quod ſatis perſpicuum eſt, et dependet a ſupra poſitis pag. 463. 9. Audebimusne igitur dicere, Vlpianum et alios veteres nonnullos non intellexiſſe hunc locum? Sane ita videbitur, ſi Scholia conſulas. MARKLAND.

466. 7. διειρῆσθαι.] διηρῆσθαι *Bodl. Aug. Ital.* et marg. *Morel. Lambinus* διωρῖσθαι legendum cenſet. TAYLOR.

8. ἁπλῶς μηδενα.] Plenius olim edebatur, et confirmant etiam Codd. ἀλλ' ἁπλῶς ατελη μηδένα. ἀλλ' ὡς ἁπλῶς ἀτελῆ μηδένα. *Vindob.* TAYLOR.

10. καὶ ἐν μὲν τῷ etc.] Sequior eſt lectio *Bodl.* ἐν μὲν τῷ μηδένα, πάντας περιλαμβάνει τὰς ἄλλους, ſine

ſine καὶ in principio. Iuxta quam lectionem videtur *Wolfius* interpretari. Tu vide ſtructuram: διὰ τὸ γεγράφθαι ἐν τῷ νόμῳ — μὴ διειρῆσθαι δὲ — καὶ ἐν μὲν τῷ μηδένα, περιλαμβάνειν — ἐν δὲ τῷ τῶν ξένων μὴ διορίζειν — ἀφαιρεῖται καὶ Λεύκωνα. Eousque haeret ſententia, neque citius, vt volunt iſti, inflectitur. TAYLOR.

466. 22. πρὸς τοίνυν ἅπαντα.] ἔστι πρὸς ἅπαντα, ἀντὶ τοῦ συγκρίνεσθαι δύναται πρὸς ἅπαντα. Neque neceſſe eſt mutare in ὁ ἐκ τοῦ Πόντου σῖτος εἰς, πλείων ἐστὶ πρὸς ἅπαντα, parum commoda conſtructione. WOLFIVS.

24. Pro εἰσπλέων *Bodl.* et *Cant.* εἰς πλέον. *Lambinus* legit εἰς πλείων. Recte Interpres Italicus: *E'l grano che vien de Ponto è quanto tutto quel che vien dà gli altri mercati.* TAYLOR.

Ibid. Recte. εἰσπλεῖν dicuntur merces, quae *nauibus* importantur. Lyſias Orat. in Diogit. vocat hoc φοιτᾶν, de *frumento* pariter; et ita Xenophon Hiſt. Graec. lib. I. pag. 432. Non opus igitur lectione iſta εἰς πλέον, neque *Lambini* εἰς πλείων. et dubito, an πλείων πρὸς ἅπαντα Graecum ſit. Supra, v. 3. ſcribe τοῖσδε pro τοῖς δὲ. MARKLAND.

467. 8. τοσοῦτον.] τοσοῦτο marg. *Morel.* τοσούτου *Aug.* τοσοῦτον τοίνυν δεῖ του ταύτην ἀποχειρῆσαι τὴν δωρεὰν τὴν πόλιν. *Lambin.* TAYLOR.

Ibid. Iterum *Lambinus*: δεῖ τοῦ ἀποχειρῆσαι. Propius erat τοσούτου δεῖ ἀποχειρῆσαι. et iam video ita legi in optimo codice *Auguſtano*. Lyſias Orat. in *Nicomachum*: ἐγὼ δὲ ἔτω πολλοῦ ἐδέησα τῶν Τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε etc. Vtrouis modo recte dicitur, τοσοῦτον δέω τοῦ ποιεῖν, vel, τοσούτου δέω ποιεῖν. MARKLAND.

10. Θευδοσίαν.] Θευδασίαν Editi nonnulli ante *Wolfium*, qui primus, vt credo, Εὐδασίαν. Lege cum *Manut. Bodl.* marg. *Morel. ſcholiaſte, Harpocratione* et

Stephano Byzantino, Θευδοσίαν, vt edi curaui: vel Θεοδοσίαν, cum Latinis Scriptoribus, *Plinio* ſc. et *Marcellino*, atque etiam cum *Strabone*, qui non ſemel loci fertilitatem praedicat, verum l. 7. p. m. 311. egregie hunc locum illuſtrat. Καὶν τοῖς πρόσθεν χρόνοις ἐντεῦθεν ἦν τὰ σιτοπομπεῖα τοῖς Ἕλλησι, καθάπερ ἐκ τῆς λίμνης αἱ ταριχεῖαι. Λεύκωνα δέ φασιν ἐκ τῆς Θεοδοσίας Ἀθηναίοις πέμψαι μυριάδας μεδίμνων διακοσίων [f. διακοσίας] καὶ δέκα. Teſtatur *Wolfius*, *Phil. Melanchthonem* Θευδοσίαν interpretari *Teutonicam domum*. Quod ſane parum intelligo. Auctor anonymus *Peripli Ponti Euxini*: Καὶ αὕτη [Θευδοσία] παλαιὰ ἦν Ἑλλὰς πόλις τῶν Μιλησίων ἄποικος, καὶ μνήμη αὐτῆς ἐστιν ἐν πολλοῖς συγγράμμασιν. Νῦν δὲ λέγεται ἡ Θευδοσία τῇ Ἀλανικῇ, ἤτοι τῇ Γαυρικῇ διαλέκτῳ, Ἀρδαύδα, τουτέστιν ἑπτάθεος. TAYLOR.

467. 16. ἀλλὰ τοσοῦτον ὥστε.] Nannius: *tantam copiam ſubmiſit, vt id ad* XV. *talenta exuberarit*. Sed quid ratio pecuniae ad frumenti numerum? Quid ſi ἀλλὰ τοσοῦτο, hoc eſt, ὅτως εὔωνον, vt ſignificet duplex beneficium, et copiam frumenti, et vili pretio miſſam. Nam illud προσπεριγενέσθαι de pecunia reliqua, non de accepta ex venditione ſuperflui frumenti, intelligendum, arguunt verba ἃ διάκηται Καλλισθένης, ſc. ὁ σιτώνης, qui XV talenta retulit, minoris emto frumento, quam putarant Athenienſes. WOLFIVS.

Ibid. Repone ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον etc. vt p. 459. pen. 472. 24. 478. 12. 482. 25. et vbique. MARKLAND.

19. τοῦτον, τὸν τοιοῦτον etc.] *Hora che penſate, che coſtui, ſuto cotale verſo di voi*, dira, *quando intendera* etc. TAYLOR.

pen. Βλάψειν ὑμᾶς φαίνεται.] Forte Βλάψων ὑμᾶς φανεῖται, vt non multo poſt, p. 468. 15. αἷς ὁ μὲν Λεύκων ἐμμένων φανεται. WOLFIVS.

467. pen.

467. pen. Vel ἂν βλάψαι, (vt ſemper ſcribit Demoſthenes, ſaltem in hac Oratione) vel ἂν φαίνηται. *Wolfius* βλάψων φανεῖται. recte in priori voce: non itidem, opinor, in ſecunda. MARKLAND.

468. 13. μὴ γὰρ οἴεσθε κ. τ. λ.] Lege cum *Lindenb. Obſop. Bodl. Cant. Ital.* Codd. *Paris.* et Editt. *Felician.* et *Manut.* μὴ γὰρ οἴεσθε ὑμῖν ἄλλο τι τὰς σήλας ἑξάναι ταύτας, ἢ κ. τ. λ. Atque ita Interpretes. TAYLOR.

23. ὁ τὸ ψήφισμα etc.] *Quid tandem ſcribet ciuitatis nomine publicus Tabellio?* Nannius. TAYLOR.

469. 15. λαβεῖν τότε τὴν ἀτέλειαν.] Subabſurda videtur haec poſitio vocis τότε. tranſponi debet in priorem partem ſententiae: τοτε εὖ πράττων, εἰς δέον δὲ νυν γέγονεν — λαβεῖν τὴν ἀτέλειαν. Confirmat Vlpianus: ὁ παλαι εὐημερῶν, ἕτος νυν ἐπίκερον τὰ ζῆν ἔχει τὴν ἀτέλειαν. MARKLAND.

16. Κυρηναῖος.] Epicerdes iſte videtur fuiſſe ex Cyrene. Κερκυραῖος habent *Ald. Ven.* et Edit. *Morel.* Κυρηναῖος cum *ſcholiaſte* defendunt *Obſop. Bodl.* Codd. *Regg.* α. ζ. *Lindenb.* et Editt. caeterae. *Epicerde Corfiotto* Verſio Italica cum *Aldo.* TAYLOR.

27. ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸ τῶν τριάκοντα.] *Felicianus* τῷ πρὸς τὰς τριάκοντα. Sed tum τὸ μικρὸν abundat. In varia lectione adnotatum eſt: τῷ πρὸς τριάκοντα μικρὸν σπανίζοντα. Si πρὸ τῶν τριάκοντα, videtur intelligendum id bellum, quo exitioſam cladem ad Aegoſpotamos acceperunt. Hoc enim ſecuta eſt Oligarchia xxx virorum. Τὸ μικρὸν σπανίζοντα non placet, niſi velis interpretari *nonnihil egere.* Nannius: *in bello aduerſus triginta Tyrannos.* WOLFIVS.

Ibid. Nodum hic in ſcirpo quaerit vir doctiſſimus. Nam ſi pungas, vti ego edidi, et vt ille etiam vertit, nihil ſubeſt difficultatis. Cum *Feliciano* conſentiunt MSS. *Regg.* et *Ald.* πρὸ τῶν τριάκοντα recte exhibent

optimi Codd. *Vindob. Aug.* et *Lindenbrog.* Ex vtrisque lectionibus videtur exprimi Editio *Manutiana*, πρὸς τὰς τῶν τριάκοντα. Interpres Italus: *nella guerra, che fu poco inanti de i Trenta.* TAYLOR.

469. vlt. αὐτὸς ἐπαγγειλάμενος.] αὐτεπάγγελτος, vt est in *Isocratis* paraenesi, ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς φίλοις βοηθήσας, ἀλλὰ μὴ τὰς παρ' ἐκείνων δεήσεις ἀναμείνας. WOLFIVS.

470. 2. πῶς etc.] Vide, ne te fallat Constructio Comparatiui per ἢ et εἰ, quae est huiusmodi: Πῶς ἄνθρωπος γένοιτ' ἂν μᾶλλον Φανερὸς (Φανερώτερος) εὔνους ὢν ὑμῖν (ὅτι ὑμῖν εὐνοεῖ) ἢ εἰ παρὼν μᾶλλον ἕλοιτο (τῷ μᾶλλον ἑλομένῳ) τὰς ἀτυχοῦντας· et deinde: δεύτερον ἢ (ἀπὸ κοινοῦ) εἰ ἰδὼν χρείαν ἑτέραν φαίνοιτο δοὺς (τῷ φανομένῳ δοὺναι) etc. Nannius: *Quam si nec socius, nec particeps, in calamitosissimis Reip. temporibus, victos, eorumque gratiam, si modo vlla futura esset, quam victores, in quorum societate erat, colere demererique praeoptet?* Videtur pro ἢ πρῶτον μὲν, εἰ παρὼν τῷ τῆς πόλεως ἀτυχήματι legisse, ἢ εἰ μήτε σύμμαχος ὢν, μήτε κοινωνὸς, ἐν τῷ τῆς πόλεως ἀτυχήματι etc. et μηδὲν ἐνδεῶς, vt et *Obsopoeus* notauit. WOLFIVS.

9. ὅπως σώσει.] Sequitur ὅπως ἕξει. vnde scribendum forte ὅπως σώσει. Appositе pag. 484. 3. καὶ ὅπως — δόξετε· καὶ ὅπως — ἀφαιρήσεται· καὶ ὅπως ἕξετε. MARKLAND.

Ibid. Ita Editt. optimae. TAYLOR.

10. ἀδεῶς Editio *Aldina* cum MSto *Veneto.* TAYL.

Ibid. Forte ὑμετέρων μηδεὶς ἐνδεῶς ἕξει. nam de *Personis* loquitur, et vltima syllaba in μηδὲν ortum habere potuit a subsequenti. MARKLAND.

11. περὶ.] Lege παρὰ cum *Ald. Lindenb. Bodl. Ven. Vindob.* et Codd. *Regg.* α. ε. ζ. η. Ita p. 471. 3. οἱ παρ-

οἱ παρα τὰς χρείας. Et ſimiliter p. 473. 24. Supra p. 469. 19. παρα τοιῦτον καιρόν. TAYLOR.

470. 23. Ψηφισματα.] Ψηφισμα habet Cod. *Lind.* et e *Regiis* tres. Recte. Supra, v. 16. τὸ τοίνυν ψήφισμα ὑμῖν αὐτὸ ἀναγνώσεται. Exarauit Scriba ψηφίσματα propter ſequentem vocem τὰς, quae adhaeſit priori. Mox tamen v. 25. ἀκηκόατε ἐκ τῶν ψηφισμάτων. TAYLOR.

471. 1. πάντες μὲν γὰρ etc.] Expreſſius haec aliquanto, quam *Wolfius*, vertebat Interpres Alcmarianus: *Digni enim ſunt meriti viciſſitudinem ſentire, quicunque primi benefacere inſtituerunt, maxime in rebus arctis et afflictis:* Et, paucis interiectis: *Non enim inde, quod alii nunc ſunt Athenienſes, qui immunitatem auferunt, alii, quibus ille benignitatem ſuam impendit, dedecus huius improbitatis exſtinguitur: eo enim ipſo grauiſſimum redditur.* TAYLOR.

6. μηδεμίαν ποιησάμενοι τούτων μνείαν.] Auctius Edit. *Paris.* τούτων μηδενὸς μνείαν· et rectius, vt fere. ſic pag. 478. 19. μηδεμίαν ποιησαμένες τούτων μηδενὸς μνείαν. MARKLAND.

Ibid. Cum Editione *Paris.* conſentiunt Codd. *Vindob. Ven. Aug.* et *Ital.* TAYLOR.

11. τὸ δεινὸν.] Verius puto τῶν δεινῶν ἐστιν· vt pag. 476. 23. τῶν αἰσχίστων ἐστὶ. Plenius pag. 498. 1. ἔν τι τῶν αἰσχρῶν ἐστι. MARKLAND.

12. οἱ μὲν εἰδότες καὶ παθόντες.] Legi vel intelligi poteſt εὖ ante παθόντες. Vlpianus legebat ἰδόντες, (vti etiam exhibet Codex *e.* in margine Edit. *Paris.*) et παρόντες. Putares tamen, Demoſthenem ſcripſiſſe: εἰ γὰρ οἱ μὲν εἰδότες καὶ [ἔργῳ] μαθόντες, *facto experti*; quia ſtatim reſpondet, οἱ λόγῳ ἀκούοντες, quemadmodum poſtulat Oppoſitio (vt pag. 470. 11. et pag. 483. 20.) et mos ſcribendi; et quia λόγῳ hic ſuperfluum eſt, niſi praeceſſerit ἔργῳ. Contra p. 495. 19. pro

19. pro τί παθὼν male legitur τί μαθὼν. Quae ſequuntur, ἄξια τούτων ἐνόμιζον εὖ πάσχειν, difficilia ſunt, neque ex Demoſthenis perſpicuitate. Legi poteſt ἀξίους τούτους etc. *dignos hos* (Epicerdem ſcil. et filios eius) *beneficio cenſebant:* vt pag. 491. 11. εἰ μηδεὶς — γέγονεν ἄξιος εὖ παθεῖν. Sed forte grauius mendum ſubeſt, ex defectu. MARKLAND.

471. 12. παρόντες etiam legit *Aug. Ital. Bodl. Cant.* et forte MSS. *Manut.* Deinde τούτου (i. e. Epicerdem) ἐνόμιζον εὖ πάσχειν *Bodl.* et *Cant.* et pariter modo ὡς ἀναξιον ἀφαιρησόμεθα iidem cum *Italico.* TAYLOR.

15. ὁ αὐτὸς etc.] Deeſt in plurimis Exemplaribus, vt e c. in Vindob. vox prima, in optimo *Lindenbrogiano* occupauit locum τῷ ἔτος. Certe ἔτος tuto abeſſe poteſt. TAYLOR.

472. 7. ὑμῖν.] Forte cum *Ald. Ven.* Codd. *Regg.* ζ. η. *Vindob.* τὴν πόλιν υμων, vel cum α. et β. τὴν πόλιν ημων. TAYLOR.

20. δὲ.] Ita Editt. vetuſtae. *Francofurtenſis* δή. abeſt a Vindob. TAYLOR.

24. ἡ μεγάλη μάχη.] Facta eſt ea pugna Diophanto Archonte, anno 2. Olymp. 96. Eam ſatis fuſe narrat *Xenopho* lib. 4. *Hellenicorum.* PALMER.

473. 6. εἰσέφερον.] Haec eſt lectio Codd. MStorum atque itidem Editt. plurimarum, ante *Francofurtenſem.* Eam vero ſcripturam in iſta editione non conſilio, vt arbitror, ſed imprudentia, immutatam arbitror in εἰσέφερον. Εἰσέφερον eſt verbum *Demoſthenicum*, vt notauit *Harpocratio.* Quem vide in Εἰσφέρουσιν, *Valeſium* ad locum, et *Budaeum Commentar.* pag. 350. *Ariſtoph. Veſp.* 886.

Εἴ τις θύραισιν Ηλιαστὴς, εἰσίτω,
Ως ἡνίκ' ἂν λέγωσιν, ἐκ εισφερησομεν.

Εἰσφέρειν, εἰσάγειν, εἰσδέχασθαι. πολὺ τὸ νόμα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. *Suid.* Nec apud *Oratores* ſolum, verum

rum etiam apud *priſcam Comoediam*, vt obſeruauit *Harpocratio.* TAYLOR. Similem gloſſam v. apud Vlpian. ad or. Cherſoneſ. *Εἰσφρῆσαι*] *πολὺ τὄνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἀντὶ τῦ εἰσάξειν καὶ εἰσδέξασθαι.* v. iſtam orationem n. 18. ed. Lutet. TAYLOR in ſchedis.

473. 7. *εἰρήνη ἡ ἐπὶ Ανταλκίδου.*] Non male vertit *Wolfius ἐπὶ Ανταλκίδϑ, duce Antalcida.* Vult Demoſthenes, Antalcida *auctore*, et huic rei *praefecto*; qui *praecipuum locum* in iſta pace componenda habuit: qua de re vide Xenophontem Ελλην. lib. IV. pag. 538. Ed. *Leunclau.* et lib. V. pag. 550. vbi Conditiones habes Pacis iſtius infamis, quae vocabatur *ἡ ἐπὶ Ανταλκίδου εἰρήνη.* Caeterum minus nota eſt vulgo haec ſignificatio praepoſitionis *ἐπὶ*, quae *auctoritatem* denotat Illius, de quo ſermo fit. Sic *ἐπὶ σῦ*, *te auctore*, vt recte et erudite vertitur apud Lucianum *Saturnal.* pag. 632. Ed. Graeuii. et ita forte intelligendum difficile iſtud Marci II. 26. *ἐπὶ Αβιάθαρ, auctore Abiatharo. ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων, auctoribus* (non *coram*) *duobus vel tribus teſtibus*, 1 Tim. V, 19. quod alibi (2 Cor. XIII, 1. ex Deuteron. XIX, 15.) dicitur, *ἐπὶ ϛόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν, auctoritate oris duorum* etc. ideſt, auctoritate duorum vel trium teſtium *narrantium*, vel *deferentium.* Sed de iſto Marci loco etc. alias (*σὺν Θεῷ*) plenius et accuratius. MARKLAND.

13. *ἀλλ' ὁ λόγος πρῶτον αἰσχρὸς.*] Sic *Cicero* in *Officiis: In nonnullis rebus turpem ipſam dubitationem et deliberationem.* Mox *ἀκύσαι τῦ νόμϑ*, v. 22. penultima acuta, *εὐκτικῆς γ. πρόσωπον.* WOLFIVS.

19. *τοῖς φεύγϑσι.*] Congruentius forte *τοῖς φυγῦσι*, propter *ἐψηφίσασθε*, et quia de re *praeterita* loquitur. MARKLAND.

474. 1. *τϑτὶ γὰρ.*] Vtrum, *hoc per totam orationem inculcabunt*, an; *praecipue hoc veluti firmamento nitentur?* WOLFIVS.

474. 15.

474. 15. *γένει καὶ δόξῃ.*] Pro his paullo ante v. 13. posuerat *νόμοις καὶ δόξαις*, quae non mutuo respondent. *Wolfius* vertit ita, quasi legisset supra: *ταῦτα δὲ [καὶ γένει,] καὶ νόμοις τισὶ, καὶ δόξαις διώρισαι.* quo admisso, hic debuit esse, *γένει, [καὶ νόμῳ,] καὶ δόξῃ.* Mutila igitur haec videntur. Vide Scholiasten Graecum. MARKLAND.

Ibid. *Wolfium* ita legisse constat, cum in Annotationibus ita locum citet, et *Nannium* adducat verba ista *καὶ γένει* in Interpretatione sua omittentem. TAYL.

18. *ἐκ ἄρ' ὀρθῶς βουλευσόμεθα.*] Mallem: *ἔκ' ἂν ὀρθῶς βουλευσώμεθα. nequaquam; si rectum consilium capiamus. Wolfius* videtur legisse *ἐκ ἄρ' ὀρθῶς βουλευσόμεθα*; Interrogatiue, et Ironice: cui nullatenus adsentior. MARKLAND.

20. *τὸν λόγον.*] Plenius MSS. *τοσοῦτον τὸν λόγον*, vel *λόγον τοσοῦτον*, *Vindob. Ven. Ital. Regg. α. β. ποιήσομαι λόγον τοσοῦτον Lindenbr. μόνων* item (pro *μόνον* Edit. 1604.) restitui ex superioribus Editionibus, et MSS. TAYLOR.

27. *οἱ παραδόντες ὑμῖν Θάσον.*] Exstat haec Historia apud *Diod. Sic.* lib. 13. qui huic loco lucem dat, et ab eo vicissim accipit. PALMER.

475. 10. *εὐεργεσίαν.*] Marg. Edit. *Benenati ἐπιγαμίαν.* Omnino recte, vnde vnde adripuerit, nam in Codd. non videtur talem lectionem reperisse. Ita in Decreto Byzantinorum Perinthiorumque apud *Demosth. de Corona: Δεδόχθω τῷ δάμῳ τῷ Βυζαντίων καὶ Περινθίων Ἀθηναίοις δόμεν ἐπιγαμίαν, πολιτείαν, κτᾶσιν γᾶς* etc. p. 256. 6. Mox v. 12. idem margo submonet *εὑραμένους, ἢ εὑρημένους.* TAYLOR.

11. *Φεύγοντας.*] Iterum forte *φυγόντας*, vt *εὑρομένους.* et versu 9. *φυγοῦσιν* accuratius videretur. MARKLAND.

475. 14. ἐκείνως.] Punge potius mecum: μάθοιτε δὲ τοῦτο μάλισ' ἄν, ἐκείνως εἰ λογίσαισθε etc. Verte autem: *Idque potiſſimum perſpicietis, ſi* hoc *nimirum* pacto *rationem apud vos inſtituetis.* Atque ita corrigendum arbitror v. vlt. φέρε δὴ κἀκείνως ἐξετάσωμεν, non κἀκεῖνο. Inſtituit enim Orator in vtroque loco comparationem inter res Thaſiorum et Pydnenſium. Huius Populi mentionem iniicit non ad rerum geſtarum memoriam, ſed ad argumenti colorem. *Thaſios*, inquit ille, *in loco Pydnenſium* etc. *ponite.* Multum vtique intereſt, hoc, an illo modo legamus. TAYLOR.

19. παραδώσειν ταῦτ'.] Nannius: *Idque ea ſpe faciat*, [Pydnam vel Potidaeam tradat] *vt eadem acciperet munera, quae tum Thaſio Ecphanto — conceſſa fuere.* Recte etiam *Wolfius* ipſe. Nam Francofurtenſes, praeterquam quod nihil de *Demoſthene* meriti eſſent, etiam aliquando eius Interpretem, quaſi dedita opera, mutilarunt nobis et conciderunt. Pro ſe itaque loquatur *Wolfius: ſe tradituros pollicerentur, ſi eadem dona ipſis daretis, quae Ecphanto Thaſio, et Archebio Byzantio dediſtis.* Edit. Interpretationis *Wolfianae.* Baſil. apud Oporinum, Fol. Sed vterque Interpres initium huius commatis indiſtincte vertit, εἴ τινες τῶν νυνὶ ἐχόντων Πύδναν κ. τ. λ. Recte omnia Italus: *Se alcuni di quelli, che hora tengono Pidna, o Potidea — prometteſſero di darui queſte terre, ſe voi deſte loro que' doni, i quali ad Effante Taſſo et ad Archebio da Coſtantinopoli alhora deſte.* TAYLOR.

21. Ἀρχεβίῳ τῷ Βυζαντίῳ· καί τινες etc.] Reſtituendum puto: τῷ Βυζαντίῳ, [καὶ Ἡρακλείδῃ·] καί τινες etc. Hos enim tres, Ecphantum, Archebium, et Heraclidem, paulo ante coniunxerat; neque ratio erat, quare vnus ex iis iam omitteretur. Sic v. vlt. προδόντες τὴν Πύδναν, καὶ τἀ ἄλλα etc. Codices et Edit. *Paris.* recte habent: τὴν Πύδναν, [καὶ Ποτίδαιαν,

τίδαιαν,] καὶ τὰ ἄλλα etc. quemadmodum hae vrbes coniunctim nominabantur v. 15. Nimirum Scriba (vel Typotheta forte, in Editione, quae *Wolfii* vocatur) coniecit oculos in καὶ Secundo loco: vnde voces interiacentes, vt fit, omisit. MARKLAND.

475. 27. ἂν ἡγεῖσθε.] Scribe ἂν ἡγοῖσθε, vt ἀκέσασθε. MARKLAND.

Ibid. ἡγοῖσθε legit Edit. *Paris.* et optimus Cod. *Aug.* ἀκέσεσθε Editt. omnes priores cum MSS. *Ven. Lindenbrog. Aug.* etc. ἀκέσεσθαι *Vindob.* TAYLOR.

vlt. οἱ προδόντες τὴν Πύδναν.] καὶ Ποτίδαιαν *Morelius* addidit ex Codd. *Regiis.* Ita etiam Cod. *Aug.* v. 15. h. p. εἴ τινες τῶν νυνὶ ἐχόντων Πύδναν, ἢ Ποτιδαιαν, ἤ τι τῶν ἄλλων χωρίων etc. locus plane germanus. TAYLOR.

476. 4. πότερον ἂν κ. τ. λ.] Verba sic ordina: Πότερον ἄν, ὦ Λεπτίνη, ἔδει σε, εἰ δύναισθαι, πεῖσαι τὸς ἐχθρὸς μὴ τιμᾶν [ὅπως ἂν οἱ ἐχθροὶ μὴ τιμῶσι] τὸς γιγνομένους εὐεργέτας ἐκείνων [τῶν ἐχθρῶν] ἐπὶ τοῖς πρὸς ἡμᾶς ἀδικήμασι· [διὰ τὸ ἐκείνους ἀδικῆσαι ἡμᾶς τῷ προδιδόναι τὰ ἡμέτερα·] ἢ θεῖναι κ. τ. λ. WOLFIVS.

8. ὃς τῶν etc.] In quibusdam Codd. legitur pari sensu, sed non simili elegantia: ὃς τῶν ἡμετέρων εὐεργετῶν ὑπαρχόντας δωρεὰς ἀφαιρήσεται. TAYLOR.

27. δὴ λελυμένας.] Marg. Edit. *Paris.* διαλελυμένας. Proinde quasi olim scriptum fuisset (cuius tamen lectionis vestigium non inuenio): τὰς μὲν συμφορὰς — κυρίας αὐτοῖς γεγενημένας· τὰς δὲ δωρεὰς, ἃς ἀντὶ τούτων ἔλαβον παρ' ὑμῶν [ἀκύρους] καὶ διαλελυμένας. TAYLOR.

477. 2. βουλήσεται] Plenius Cod. *Obsop.* εἴ ποιεῖν ὑμᾶς ἔτι βελήσεται. et quodammodo *Felician.* Modo, v. 7. auspicamus omnino, πολλὸς ξένους εὐεργέτας *Ald. Ven. Aug.* Codd. *Regg.* α. β. ε. De his enim, ξένους

ξένες intelligo, haſtenus verba facta: ſequitur iam *Ciuium*, Cononis ſc. et Chabriae fortuna, τῶν δὲ πολιτῶν μηδένα etc. v. 8. Italicus Interpres habuit: *Molto adunque io mi dorrei, giudici, ſe in queſto ſolo mi pareſſe potere ragioneuolmente accuſar la legge, che a molti* foreſtieri *noſtri benefattori toglie l' eſentione; e di i cittadini, che* etc. et *Nannius* quoque. *Quod plurimos* externos *de Rep. optime meritos ſuis donis ſpoliaret.* TAYL.

477. 12. εἰ ἄξιον.] Felicius multo *Nannius: Num aliquid in ipſo vel rebus ab ipſo geſtis culpa dignum, vt praemia illius diminuenda cenſeatis.* TAYLOR.

19. κατεναυμάχησε Λακεδαιμονίες.] Naumachia ad Cnidum: Exſtat hiſtoria apud *Xenophontem* lib. 4. *Hellenic.* PALMER.

20. καὶ τὸς πρότερον.] Reſtitui articulum ex Edit. *Lutetiana.* TAYLOR.

25. καὶ γάρ τοι.] Potius τοιγάρτοι, *itaque*; non *etenim.* MARKLAND.

478. 4. ὥσπερ Ἁρμοδίε] Melius cum Editt. *Felician.* et *Manutiana:* ἀλλὰ καὶ χαλκῆν εἰκόνα μετὰ τὸν Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα ἔσησαν πρώτε. Nam in vulgata lectione vox iſta πρώτε vix habet, cui inniti poſſit. TAYLOR.

16. τῦτ'.] Videtur abundare τὸ τῦτ', aut pro eo legendum ἕτος. Mox v. 19. τέτων μηδενός. [aberat enim μηδενός.] WOLFIVS.

Ibid. Fruſtra erat *Wolfius*, qui putabat, vel abundare τῦτ', vel in ἕτος mutandum eſſe. Τῦτ' ἀφαιρεθήσεται, eſt, τῦτο τὸ βέβαιον μένειν ἀφαιρεθήσεται, *haec ſtabilitas eripietur;* ex praecedenti membro repetendum. Notandum hoc Lectori Demoſthenis, qui ſaepe ita ſcribit. ſic pag 482. de Chabria: *qui cum haberetur, et eſſet, dux omnium* (ἀσφαλέσατος) *cautiſſimus, cum imperabat,* ἐχρῆτο τέτῳ. ſcil. τέτῳ τῷ ἀσφαλεῖ, *hac cautione vtebatur pro iobis.* Parum accu-

rate vtroque loco vertit *Wolfius*. Ita pag. 496. 13. ἐδ' ἔχεσιν, ſubintellige ἀτέλειαν, ex praecedente Adiectiuo ἀτελεῖς petendam. MARKLAND.

478. 26. λέγεται τοίνυν κ. τ. λ.] Sic diſtinguatur hic locus: λέγεται τοίνυν ἐκεῖνος, εἰπὼν τοῖς πολίταις τειχίζειν, κἂν [καὶ κελεύσας ἐὰν] ἀφικνῆταί τις ἐκ Λακεδαίμονος, κατέχειν, οἴχεσθαι. Coniunge λέγεται οἴχεσθαι πρεσβεύων, caeteris intermedio interiectis. Mox p. 479. 4. πέμπειν ἑτέρους παραινεῖν. WOLF.

479. 5. παραινεῖν.] Editt παραινεῖ cum Vindob. et παραινῇ. Conſtructio eſt: λέγεται — οἴχεσθαι πρεσβεύων — ἀρνεῖσθαι — κελεύειν — παραινεῖν, vt nos edidimus ex auctoritate Codd. *Ven. Aug. Ital. Bodl. Cant.* TAYLOR.

24. ὑμᾶς ἔχων] Id eſt ὑμᾶς μόνους, *vos ſolos habens*, ſine ſociis et auxiliis: ſi ſanus ſit locus. Mox v. 26. Γοργόπαν rectius ſcribatur per ω in ſecunda ſyllaba, vt ſemper apud Xenophontem lib. V. Ελληνικῶν, initio: licet ibi male pingatur Accentus, Γοργῶπαν, pro Γοργώπαν. MARKLAND.

25. καὶ ὡς.] *Ariſtides* pag. 459. Vol. II. Edit. *Iebb.* καὶ Γοργώπαν (vti etiam legit Cod. *Reg.* ε.) ἀπέκτεινεν ἐν Αἰγίνῃ, καὶ ὅσα ἐνῆν πρώην ἐποίησε, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅτι κ. τ. λ. Mendoſe ſatis. Neque enim, ſi caetera ſana eſſent, iſtud πρώην ex Hiſtoria tolerari poteſt. TAYLOR.

480. 2. λέγοντος ἐμοῦ.] Ita pungitur hic locus in Editt. ſuperioribus. Quam etiam diſtinctionem ſequitur *Wolfius* in interpretatione, licet ad mentem meam extremae Editiones, neſcio, an caſu, an iudicio, diſtinguant: πολλή τε αἰσχύνη, λέγοντος ἐμοῦ, ταῦτα ἐλάττω φανῆναι etc. TAYLOR.

5. ἐνίκησε μὲν τοίνυν Λακεδαιμονίους ναυμαχίᾳ.] Ad Naxum Inſulam, de qua pugna nauali vide *Plutarchum* in *Camillo*. PALMER.

480. 6.

480. 6. δεήσης.] δεήσας habent Edit. *Pariſ.* (cuius in margine adſcribitur δεήσης) Codd. *Aug. Vindob. Ital.* et *Bodl.* Recte. *Lyſias c. Diogit.* pag. 907. vlt. δυοῖν δεήσας πεντήκοντα μνᾶς. *Thucyd* VIII. 6. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ ἐνὸς δέον εἰκοσὸν ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε. et modo pariter §. 7. ἦσαν δὲ αἱ ξύμπασαι τῶν ξυμμαχικῶν νῆες αὐτόθι μιᾶς δέουσαι τεσσαράκοντα. Quae Conſtructio eſt ſane longe viſitatior. TAYLOR.

7. τῶν νήσων τέτων] Quare τέτων? nam Inſulae, (*Cyclades* nempe, et nonnullae aliae) de quarum imperio tam ſaepe contendebant Athenienſes et Lacedaemonii, abſolute vocabantur αἱ νῆσοι. ita ſupra pag. 477. 22. et Lyſias Orat. in Alcibiadem, et omnes Graeci Hiſtorici. immo et ſine Articulo, νήσων ἀρχὴ, Pſeudo Lucianus in *Encom. Demoſthenis*, verſus finem. τέτων igitur non eſt ad rem. Verti quidem poteſt *horum*, ſcil. Lacedaemoniorum. ſed melius abeſſet. MARKLAND.

12. πρεσβύτατοι.] Quare πρεσβύτατοι? Cur prouocat ad natu ſolummodo *maximos?* Lege cum *Ald.* et *Ven.* πρεσβύτεροι. Quae locutio iuuentutem *tantum* excludit. Ita cum Chabriae aetate et rebus geſtis concordabitur. Italus: *Di tutte queſte coſe alcuni* piu vecchi *di voi me ne ſono teſtimoni.* TAYLOR.

13. ἄλλας τριήρεις.] Scilicet praeter eas vndequinquaginta Lacedaemoniis ereptas. Nec opus eſt τὸ ἄλλας mutare in ὅλας, *totas*, ſiue *integras*. Mox [ſc. pag. 481. 6.] κἂν ἑάλω. *Obſop.* καὶ εἰ ἑάλω. et, pro τὰς παλαιὰς, [v. 22.] τὰς πάλαι. et, μείζες τῶν καινῶν ἐγκλημάτων, [v. 23.] non κοινῶν. et, ὑπὲρ ὧν ἐπ' ἐκείνες ἐλθὼν [v. 24. Nam in Editione, quam ſequebatur *Wolfius*, deerat ἐλθών.] et, βεβαίως πως ἐκεῖνος. [482. 5.] WOLFIVS.

481. 3. καὶ γὰρ ἂν ἄλογον εἴη, μίαν etc.] Deeſt aliquid, vt bene vidit *Lambinus*, qui ſupplet: ἄλογον εἴη, εἰ, μίαν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν etc. Verius puto: ἄλογον εἴη, ὅτι, μίαν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν etc. Lyſias contra *Nicomach.* pag. 845. 6. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδίων etc. vide locum. MARKLAND.

10. τηνικαῦτα δὲ] Potius τηνικαῦτα δη, *tunc demum*, cum *Bodl.* et marg. *Morel.* TAYLOR.

23. καινῶν.] Vulgo κοινῶν, nullo ſenſu. τὰς παλαιὰς χάριτας μείζους τῶν καινῶν ἐγκλημάτων. Reſtitui ex *Obſop. Bodl. Cant. Ital.* et Editt. *Felician.* et *Manut.* Ita Verſio Tuſcana. TAYLOR.

pen. καὶ μὴν κατ' ἐκεῖνο.] Lege cum Edit. *Morel.* et Cod. *Lindenbr.* καὶ μὴν καὶ κατ' ἐκεῖνο, (vt legitur pag. 486. 17. καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο, et 489. 2. καίτοι καὶ παρ' ἐκείνοις τινές εἰσιν ἴσως ἀγαθοί. et pag. 497. 12. πῶς γὰρ καὶ κατὰ τοῦτο, *nam* vel *hac ratione*) quod multum ad ſenſum confert, et facile Librarium in ea ſede latere potuit. *Et vel eo ſolo nomine, vt caetera omittam, indigne ageretur cum Cteſippo.* An non vides, mi lector, quantum accedat? Pergo autem. Hic defuit ea vocula, mox abundabit. Lege enim: πολλάκις ὑμῶν στρατηγήσαντος Χαβρίου, ἀδενὸς πώποτε υἱοῦ, ſine καί. Ita etiam habet bonus Cod. *Reg.* α. TAYLOR.

482. 4. ὡς ἀληθῶς ἔμοιγε φαίνεται.] *Wolfius* hunc locum interpretatur iuxta ſuam punctationem: ὡς ἀληθῶς ἔμοιγε φαίνεται βεβαίως, etc. An hoc eſt *Demoſthenicum?* Tu diiudica. Porro nonnulli Codd. habent pro ἐγένετο, εἶναι. v. 5. Quibus ducibus, delenda eſt Parentheſis, et φαίνεται (vel potius ἐφαίνετο) conſtruendum eſt cum εἶναι. Deinde pro πως in hoc loco, Cod. *Aug.* ὡς, ita vt vocula inutilis ortum videretur habere ex fine praecedentis. Quod verum eſſe arbitror. TAYLOR.

482. 8.

482. 8. ἐπειδὴ τὸ καθ' αὑτὸν etc.] Forte ἐπειδὴ τότε. Verti: *cum ſuum cornu periclitaretur.* Sed ὑμῶν ὁπότε ἡγοῖτο et ἐπειδὴ καθ' αὑτὸν (τὸ καθ' αὑτὸν eleganti pleonaſmo articuli) ἐτάχθη κινδυνεύειν, videntur opponi inter ſeſe: vt dicat, eum fuiſſe στρατηγὸν μὲν ἀσφαλῆ, στρατιώτην δὲ ἀφειδῆ καὶ θρασύν. Quare vertas licebit: *Cum per ſe pugnandum ei eſſet*, vel, *iam non Imperator, ſed Miles, in acie mortem* etc. Vide vitam Chabriae apud *Aemilium Probum.* Nannius: *In veſtris periculis ſe cautum, in ſuis ſe admodum ſecurum praebebat, adeo vt* etc. Aliquanto putabam, pro ἐτάχθη legendum ἐδόκει, *cum ſuum cornu periclitari videretur.* Sed minus placet. WOLFIVS.

14. ὑπὲρ ὑμῶν στρατηγῶν ἐκεῖνος ἔσησε.] Conſtruendae ſunt voces ὑπὲρ ὑμῶν ἔσησε, non ὑπὲρ ὑμῶν στρατηγῶν, cum *Wolfio.* στρατηγῶν eſt, ὁπότε ἡγοῖτο, vt paulo ante dixerat: ὑπὲρ ὑμῶν, ὁπότε ἡγεῖτο, ἐχρῆτο τότῳ. de quo loco dixi ſupra ad p. 478. 16. MARKLAND.

483. 5. ἂν ἐδώκατε.] Codd. *Obſop. Vindob. Ital. Regg. α. ε.* ἂν τοτε ἐδώκατε, particula addita non prorſus otioſa. οἷς δ' ἐκεῖνον ἂν τοτε ἐδώκατε τὴν δωρεὰν, διὰ τοῦτο νυν αὐτὸν ἐκεῖνον ἀφαιρήσεσθε. TAYLOR.

9. ἀρμόττειν δοκεῖν.] ἀρμόττειν δοκεῖ, non deteriore ſenſu, *Vindob. Lindenbrog.* et *Felician.* MSS. etiam Manut. ἀρμόττειν etiam *Obſop.* et *Ven.* TAYLOR.

14. Ψηφισματα etc.] Lege Ψηφισμα. ſupra p. 482. 20. λάβε δὴ καὶ τὸ Χαβρίᾳ ψηφισμα ψηφισθέν. vide et quae ibi ſequuntur: vnde patet, de *vno* pſephismate, non *pluribus*, agi. MARKLAND.

16. οἷς ἀκηκόατε.] Male Wolfius: *praeter alia multa, quae audiuiſtis.* Cum debuit eſſe in genere maſculino, πρὸς πολλοῖς ἄλλοις εἰσὶν ἕτοι. Codd. *Aug.* et *Ital.* ὃς ἀκηκόατε. Quam lectionem tametſi improbem, dubium tamen non eſt, quo ſenſu hic locus

olim intelligebatur. Verſio Italica: *Oltre a molti altri, che vdito hauete, ſono queſti.* Nannius: *Tales ſunt iſti*, praeter alios complures, *quos iniuria afficietis, niſi* etc. TAYL.

483. 20. ὡς ἂν εἰκότως.] MSS. *Ald.* Codd. item *Reg.* 2. et *Aug.* πως ἂν εἰκότως. *Ital.* etiam et *Bodl.* eodem ſenſu, ſed Interrogatiue, πῶς ἂν εἰκότως ἀγαναχτήσειαν; Recte hoc. Sic *Lyſias c. Philonem:* πῶς ἂν εἰκότως ὑπὸ πάντων ὑμῶν μισοῖτο; TAYLOR.

484 7. καὶ ὅπως, ἐς ὃ δεῖς ἂν ἀν]είποι, μὴ δ' δεῖν ἔχειν ἐξουσίαν τὰ δοθέντα] μὴ δ' δεῖν, (ſcilicet ἀφαιρεῖσθαι) ἔχειν ἐάσητε τὰ δοθέντα. WOLFIVS.

Ibid. Subiungam Interpretationem *Wolfii*, vt videat Lector, quantum interſit inter eam et textum. *Tum, vt poteſtas immunitatis concedendae veſtra ſit, quod aequum eſſe nemo negauit:* [*negabit* olim rectius legebatur] *tum, vt bene meriti ſuis praemiis ſecure fruantur.* Neſcio, an Codd. inconſtantia tantam interpretandi licentiam ei ſubiecerit. Nonnulli enim habent: ὅπως δ' δεῖς ἂν ἀντείποι, vt *Man. Ven. Vindob. Ital. Reg.* α. ſine ἐς. *Aldus* deinde μὴ δ' δεῖν ἔχειν ἐξουσίαν τὰ δοθέντα. et *Ven.* μὴ δ' δεῖν ἔχειν τὲς ἀξίως τὰ δοθέντα. Etiam Vind. dat μὴ δ' δεῖν ἔχειν. Confer hunc locum cum ſimili, qui occurrit pag. 487. 3. et ſeq. Recte haec, vt caetera fere omnia, Interpres Italicus: *E che a coloro, a' quali niuno potrà opporre che non meritino, ſiano loro laſciati* [*i premi.*] TAYLOR.

Ibid. Forte μὴ δχὶ δεῖν ἔχειν· vt pag. 459. δδ' αὐτος ἕτος ἀντείποι ἂν μὴ δχὶ καλῶς ἔχειν. Verius tamen mihi videtur μὴ δ' δεῖν ἔχειν, ita vt ſyllaba δεῖ in δδὲ nihil ſit, niſi repetitio literarum ſequentium in voce δεῖν, a Scriba. MARKLAND.

8. καὶ τέτων δδὲν.] Ita edendum curaui ex Editt. *Felician. Manut.* et *Morel.* Aliter legebatur: καὶ τέτων δδὲν ἔσθ' ἡμέτερον καινὸν δδ' εὕρημα, nulla fere vel gratia vel ſenſu. *Ariſtides* pag. 446. Vol. II. Edit. *Iebb.*

Iebb. καὶ τούτων οὐδὲν καινὸν οὐδὲ εὕρημα ἐμόν· ἀλλὰ et caetera, quae hic ſequuntur. Plerique etiam Codd. hic habent καὶ τούτων παντων, vt *Aug. Vindob. Ven. Lindenbrog.* Codd. *Regii Pariſienſes*, et Editio *Aldina.* TAYLOR.

484. 13. ἐκεινον.] Subſtitui hanc vocem ex Editt. et MSS. vt e. c. Vind. TAYLOR.

20. προσῆκεν.] *Obſopoeus* melius: πολιτεύεσθαι προσήκει, ἐπὶ καιρὸν τεθέντας, ὅπως ἔτυχον. Verbum enim hoc per numeros et perſonas variatur, ὅπως ἐγὼ ἔτυχον, ὅπως σὺ ἔτυχες, ὅπως ἡμεῖς ἐτύχομεν, ὅπως ἐκεῖνοι ἔτυχον, etc. WOLFIVS.

Ibid. προσήκει MSS. *Felician. Ven. Obſop. Aug. Reg. α. Vindob.* προσῆκεν Editt. *Ald. Felician.* et *Morel.* cum Cod. *Lindenbrog.* Vtraque praeſtabit lectioni receptae. Modo fortaſſe rectius, ἐπὶ καιρὸν τεθέντας καὶ ὅπως ἔτυχε. Quo loco ἔτυχον legunt o. fere l. ſ. (praeſtantiſſimi certe) MSS. *Felician. Obſop. Ven. Aug. Vindob. Ital. Bodl. Reg. α.* TAYLOR.

22. καὶ γάρ τοι.] Hic quoque ſcribendum videtur τοιγάρτοι, *itaque*, vt ſupra pag. 477. 25. MARKLAND.

Ibid. τέως.] Plenius Edit. *Morel.* καὶ γάρ τοι τότε μὲν τέως, εως τὸν τρόπον τοῦτον ἐνομοθέτουν. TAYL.

26. νομοθετεῖν, ὅταν τις βάληται] Lego: κατεσκεύασαν αὐτοῖς ἐξουσίαν νομοθετεῖν, ὅ, τι ἄν τις βάληται, *pro lege ſtatuere quicquid quis vellet.* Mox p. 485. I. diſtingue: πέρας σχεῖν· ψηφισμάτων δ' ὁτιοῦν διαφέρουσιν οἱ νόμοι· ἀλλὰ νεώτεροι οἱ νόμοι etc. haec enim ſenſu et ſerie orationis connectuntur. Recenſet Orator incommoda et abſurditatem, quae ſequebantur hanc promiſcuam legum ferendarum licentiam, quam nonnulli Potentes in Republica nacti fuerant. Hinc, inquit, tot iam Leges inter ſe contrariae: hinc nullum iam diſcrimen inter Leges et Pſephiſmata: immo et

nonnulla iam ſunt apud vos Pſephiſmata, quae antiquiora ſunt ipſis Legibus, ad quarum praeſcriptum Pſephiſmata iſta fieri debuerant. Quod eſt abſurdum, et ἄνω ποταμῶν. MARKLAND.

484. pen. Verba ὥσε χειροτονεῖτε ad διαφέρουσιν οἱ νόμοι omnia abſunt a Vind.

485. 2. ἀλλὰ νεώτεροι etc.] Longe aliter haec *Nannius. Immo recentiores leges, quae modum rationemque faciendis decretis praeſcribunt*, et ipſae quoque ex numero ſunt decretorum. Huius loci ſenſus mihi perſpicuus et facilis eſſe videtur. *Ex tanta libidine et impunitate leges nouas condendi, non ſolum id mali oritur, vt in Tabulis publicis leges legibus contrariae reperiantur*: (τοσοῦτοι μὲν οἱ ἐναντίοι — πέρας σχεῖν) *verum etiam* leges, *ad quarum praeſcriptum* ſenatusconſulta *ſcribi debent, ipſis* ſenatusconſultis *ſunt recentiores.* Quae eſt altera et longe maior abſurditas. Interea homo curioſus nimis, qui hanc vltimam periodum eodem animo intellexit, quo nuper *Petrum Nannium* vidimus, ad oram Exemplaris ſui adleuit notabile iſtud lemma: ψηφισμάτων ἐδοτιῆν διαφέρουσιν οἱ νόμοι. Quibus vocibus rurſus deletis, vt fieri decet, quod reliquum eſt, apte et adcommode cohaerebit. Tu, dum meliorem criſin proferas, hac noſtra vtere. TAYLOR.

11. παρ' ὑμῖν ἐν τοῖς.] Vel παρ' ὑμῖν, τοῖς ὁμωμοκόσι, abiecta praepoſitione. et ita video cenſere *Wolfium.* Quae praecedunt, ita diſtinguas: ὁ Σόλων τὰς νόμους, ὡς καλῶς, κελεύει τιθέναι· πρῶτον μὲν, παρ' ὑμῖν, etc. MARKLAND.

14. καὶ.] Deeſt καὶ poſt ποιῇ *Ald. Ven. Regg. α. ε.* et recte. TAYLOR.

24. ἐδὲ γὰρ ἂν ὑμεῖς ποτε.] Nannius: *alioquin iſta lex nunquam a vobis recepta fuiſſet.* Hinc colligi videatur, legem a populo fuiſſe ſancitam, ſic tamen, vt eius abrogandae poteſtas reliqua eſſet, vt eſt in argumen-

gumento adnotatum. Etſi fateor hic τὰς λόγας καταπαλαίειν τὰς λόγας, ſi quis accuratius inquirat. WOLFIVS.

485. 24. Vnus Cod. ſc. *Reg.* ε. πώποτε. TAYLOR.

486. 2. τεθεῖναι.] Rectius omnino τεθῆναι cum *Regg.* α. β. quibus adſentiuntur fere *Bodl.* et *Ital.* TAYLOR.

24. ὅδε.] Sc. ὁ Κτήσιππος, ᾧ συνηγόρει Δημοσθένης. WOLFIVS.

487. 22. ἀναγκάσαι.] Senſus eſt: *poſſit cogere.* proinde ſcribendum forte ἀναγκάσαι, Modo Potentiali. MARKLAND.

23. ἄλλον, εἴ τινα βέλεται.] Obſerua diuerſam conſtructionem, ἡμεῖς ἐγγυώμεθα θήσειν, ἐγγυώμεθα ἄλλον θήσειν. [Nam ita olim legebatur ante *Wolfium*, atque ita hunc locum laudat *Ariſtides*] *Obſopoeus* μᾶλλον εἴ τινα. [vti et *Lindenbrog.* pariter *Vindob.* et *Ven.*] WOLFIVS.

488. 3. ἐκεῖνό γε.] Legere mauult *Lambinus*: ἐκεῖνο δὲ ὁ λόγος. αὐτὸς θέτω. TAYLOR.

14. ἄλλος.] ἀλλήλους *Reg.* β. *Vindob.* et *Aug.* Recte hoc procul dubio. *Metta a gara il ſeruire l'vno l'altro.* vt Italus Interpres. TAYLOR.

22. αυτος.] Ita lege cum optimis exemplaribus. Vulgo: τίς ἀκούῃ παίδων. Αὐτὸς σὺ δὲ ποιεῖς etc. TAYL.

489. 10. τὰ τῶν Αθηναίων ἢ ἐπαινεῖν.] τὸ ἢ aut redundat, aut tranſpoſitum eſt, aut aliquid deeſt. Quid ſi ſic? ἢ ἔξεστι ποιεῖν παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις· ἢ (malim ἠδὲ) τὰ τῶν Αθηναίων ἐπαινεῖν νόμιμα, ἠδὲ τὰ τῶν δείνων· ſc. τῶν Θηβαίων, quos per contemtum non nominat. Aut, τὰ τῶν Αθηναίων λέγειν ἢ ἐπαινεῖν νόμιμα. WOLFIVS.

Ibid. Locum, cum ſit impedito ſimillimus, ita ex coniectura voluit reſtituere *Lambinus*: τὰ τῶν Αθηναίων ποιεῖν ἢ ἐπαινεῖν νόμιμα. Virum perquam eru-

ditum ad hoc impellebant ea, quae ſtatim ſequuntur: ἃ τῇ παρ' ἐκείνοις πολιτείᾳ συμφέρει, ταῦτ' ἐπαινεῖν ἀνάγκη καὶ ποιεῖν. Praeter rem. Submonuit neſcio quis ad oram Exemplaris Academici: τὰ τῶν Αθηναίων ἢ Θηβαίων ἐπαινεῖν νόμιμα. Omnino recte. Eluſit nimirum ſcriptoris aciem Vox Θηβαίων propter vicinitatem Αθηναίων, cui, ſi demas literam initialem, perquam eſt ſimilis. Atque hinc emendabis mecum *Suidam* in Αὐτόχθονες. Αὐτόχθονες, inquit ille, οἱ Αθηναῖοι, et, paucis interiectis, Αὐτόχθονες δὲ καὶ Αρκάδες ἦσαν καὶ Αἰγινῆται καὶ Αθηναιοι. Id eſt, praeter Athenienſes erant Arcades, Aeginenſes *et Athenienſes*. Legendum eſt: Αὐτόχθονες δὲ καὶ Αρκάδες ἦσαν καὶ Αἰγινῆται καὶ Θηβαιοι. Ita enim idem Auctor ſine litura in voce Αθηναίων δυσβλία, et *Harpocratio* quoque in Αὐτόχθονες, quem articulum totum exſcripſit *Suidas*. Hoc errore bis tenentur ſcholia ad *Thucyd.* II. 3. οἱ Αθηναῖοι, cum οἱ Θηβαῖοι intelliguntur. Procliue eſſe ab ea voce in hanc labi et viciſſim, confirmat exemplis magnus *Scaliger* ad *Euſebii Chronicon*, XC. et eruditiſſimus *Valeſius* ad *Harpocrat.* in v. Ισμηνίας. Obſopoeus hic coniicit ψεγειν, ἢ ἐπαινεῖν. TAYLOR. Θηβαῖοι pro Αθηναῖοι. Not. ad argum. or. Aeſchinis c. Cteſiph. Valeſ. ad Harpocr. p. n. 98. Notae ineditae ad Suidam. TAYLOR in ſchedis.

489. 10. τὰ τῶν Αθηναίων — τῶν δείνων.] Suſpicor, has vndecim voces eſſe emblema Gloſſatoris Graeculi. nihil enim ſenſui addunt, ſed ſunt mere exegeticae. Dubito quoque, an Graece dicatur τὰ νόμιμα ποιεῖν eo ſenſu, quem hic locus poſtulat. nam de *Exſequiis mortuorum*, aut de *Sacrificiis*, niſi fallor, fere vſurpatur haec phraſis. Vtcunque hoc ſit, Textum ita connectendum eſſe exiſtimo: ϑὴκ ἔξεσι ποιεῖν παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις· πολλῶ γε καὶ δεῖ· ἀλλ' ἃ τῇ etc. MARKLAND.

489. 16.

489. 16. ἅπαξ.] Forte cum MSS. melioris notae, *Ven. Vindob. Obſop. Aug. Ital. Bodl.* ἅπας. TAYL.

22. μετὰ τῶν ὁμοίων.] Ὁμοιοι apud Lacedaemonios aliud ſignificabat, quam apud alios Graecos. Sic enim vocabant nobiles ſuos, ex quibus Senatus, ἡ γερουσία, conſtituebatur. Sic apud *Xenophontem*, lib. 3. *Hellenic.* de Cinadonis coniuratione: ἦτος δὲ ἦν καὶ τὸ εἶδος νεανίσκος, καὶ τὴν ψυχὴν εὖρωστος, ὢ μέντοι τῶν ὁμοίων. PALMER.

23. ἀρχαὶ.] Codd. nonnulli, vt *Cant. Bodl. Regg.* β. η. *Aug.* et *Ital.* ἀρεαί. Inſcite. Locus quidem eſt inſanus, ſed non ibi dolet. Lege enim omnino: ἀρχαὶ καὶ νόμοι φυλακαὶ ὅπως — ſine καὶ. Mox v. 24. cum *Lindenbr. Ven.* et *Ital.* pro στέφανοί τε lege στεφανοι δε. vt eſt in Vindob. Reſpondet enim hic locus ſuperioribus, ταύτης μεν ὁ δῆμος κύριος. Iam periodum impenſe reſtitutam mecum contempleris. ταύτης μὲν [i. e. πολιτείας] ὁ δῆμος κύριος, καὶ ἀρχαὶ καὶ νόμοι φυλακαί, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γενήσεται· στέφανοι δὲ καὶ ἀτέλειαι — καὶ τοιαῦτά ἐστιν, ὧν ἄν τις ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν τύχοι. *Apud vos* quidem *Reip. dominus eſt Populus, et Magiſtratus et Leges* Cautiones ſunt, ne quis *alius dominus ſit: praeſtantibus* autem *viris praemia ſunt propoſita, coronae — et eius generis alia.* TAYLOR.

vlt. τὰς τῶν κοινῶν.] *Wolfius* hunc locum interpretatur, perinde ac ſi Textus ita punctis ordinaretur: τὰς διὰ τῶν ὀλίγων πολιτείας, τὸ πάντας ἔχειν ἴσον ἀλλήλοις τὰς τῶν κοινῶν κυρίας, ὁμονοεῖν ποιεῖ. Et omnino recte. Ita explicat *Vipianus*: ἡ εὔνοια ἐκεῖ, ἐκ τὲ εἶναι πάντας τὰς ἄρχοντας ἴσας· ἐνταῦθα δὲ, ἐκ τοῦ λαμβάνειν τὰς ἀξίας (lege τοὺς ἀξίους) τιμάς. Longe aliter Verſio Italica: *Percioche ne' gouerni de pochi, l' hauere tutti egual parte, tiene d' accordo i Signori.* et Bataua: *Quia in paucorum principatu dominos*

Reip.

Reip. concordes facit, ſi pari poteſtate omnes fruantur. TAYLOR.

490. 21. *τῆς γε τύχης ἕνεκα.*] Sumta videtur haec ἔννοια ex Lyſiae Orat. in *Nicomach.* pag. 854. 9. vbi *antiqua Maiorum ſacrificia* ait *ſeruari oportere, εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα, τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης, ſi ob nihil aliud*, ſaltem ob fortunam, *quae iſta ſacrificia eſt ſequuta.* MARKLAND.

22. *εἰ δὲ δεῖ παρὰ πάντα ταῦτ' εἰπεῖν.*] *ἢ παραλιπόντα ταῦτα πάντα, ἢ πρὸς τούτοις ἅπασι.* WOLF.

27. *τῆς ὀλιγαρχίας* etc.] Deleri iubet has voces *Lambinus, τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτείας.* Nimirum vir ille doctiſſimus putauit, eas fuiſſe exegeticas τοῦ ὧν. Cui lubentiſſime adſentior. TAYLOR.

491. 4. *τοῦθ' ὑμῖν ἀναγνώσεται τὸ ἐπίγραμμα. ἐγὼ δὲ* etc.] Lego: *τὸ ἐπίγραμμα. Επιγραμμα. Εγὼ δὲ* etc. nam voces iſtae emphaticae *τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα*, HOC *epigramma*, ſatis indicant, ſequutum et citatum fuiſſe hoc loco epigramma aliquod: vt p. 473. 16. *ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα αὐτοῖς. Ψήφισμα.* et alioquin dixiſſet *αὐτὸ* (non *τοῦτο*) *τὸ ἐπίγραμμα, epigramma ipſum.* De paribus omiſſionibus, et ab eadem cauſſa, in vocibus Νομος, Ψηφισμα, Ονοματα, et ſimilibus, quae non ſunt ex corpore Orationis, vide paſſim notata ad Lyſiam. Porro, hoc Epigramma, quod innuit Demoſthenes, exſtare puto apud Plutarchum, in Anthologia, et alibi, niſi fallor; has enim Notulas raptim ſcribo, et libris deſtitutus. MARKLAND.

9. *εἰ μήτε — τῶν ὕστερον.*] Neque hoc videtur eſſe Demoſthenis, ſed ſcriptum fuiſſe in Margine ad iſta: *τίς ἄξιος εἰπάτω*] *Εἰ μήτε τῶν πρότερον ὠδεὶς, μήτε τῶν ὕστερον.* inde in Contextum admiſſum. MARKL.

13. *δείξει.*] Non *monſtrabit*, (neque enim hoc monſtrare potuit Leptines, vt mox dicitur) ſed *monſtrare*

ſtrare volet, aut *conabitur*. Niſi ita ſumatur, legendum erit λέξει, *dicet*, vt φήσει paullo ante. MARKL.

491. 16. κακεργῶν.] Lege cum marg. *Morel.* πανεργῶν. atque etiam infra, pag. 494. 26. πανεργότατον pro κακεργότατον ex eadem auctoritate. TAYLOR.

21. τιμαὶ καὶ τἆλλα πάντα.] Non male, καὶ τἆθλα πάντα, *honores et praemia omnia*: vt pag. 489. 21. τῆς ἀρετῆς ἆθλον. Scholiaſtes tamen agnoſcit τὰ ἄλλα, et explicat per πράγματα. MARKLAND.

26. Λυσιμάχῳ.] Λυσίμαχος. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν. ἦν δὲ Ἀριστείδου υἱὸς τοῦ Δικαίου ἐπικληθέντος. Harpocr. Vide, quae habet *Valeſius*. Haec adduxi, vt cognoſcat Lector, quis fuerit hic Lyſimachus. Plura fortaſſe alibi de dono, quod a Populo conſecutus eſt. TAYLOR.

27. πλέθρα γῆς πεφυτευμένης.] Vbi inter ſegetes etiam Arbores fructiferae et vitiferae ſunt. Huic opponitur, vt opinor, ἡ ψιλὴ, ager frumentarius. Nannius: *Centum iugera agri conſiti, centum item ſationalis contributa fuiſſe*. WOLFIVS.

vlt. καὶ τέτταρας τῆς ἡμέρας δραχμάς.] καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Vtrum vero διὰ βίου, an μέχρι του? WOLFIVS.

Ibid. καὶ τέτων.] Forte καὶ περὶ τέτων. WOLFIVS.

492. 2. εὐπορήσει.] εὐπορεῖ *Cant.* TAYLOR.

Ibid. Eſt παρὰ προσδοκίαν. exſpectabant enim Auditores, et dixiſſe debuit, ἀπορεῖ, *indiget*, vt bene notat Vlpianus: ſed verbo male ominato abſtinuit, et pro eo *Precatione* vtebatur, ἐπηύξατο εὐπορεῖν τὴν πόλιν. vnde ſcribendum videtur, νῦν δὲ εὐπορήσαι, in Optatiuo. MARKLAND.

17. ἀλλ' οἱ ὀδόντες.] Fortaſſe: ἀλλ' οἱ ὀδόντες μὲν παλαι, ὕστερον δὲ etc. Quanquam receptam lectionem non improbem: οἱ ὀδόντες μὲν, πάλιν δ' ὕστερον — ἀφαιρέμενοι. Sed quid hoc: ὃ γὰρ οἱ μὴ ὀδόντες —

δεινόν

δεινόν εἰσιν οὐδεν εἰργασμένοι? Quare ἀδέν? Cum loci ſententia ſit, vt Interpretes recte expreſſerunt. *Nec enim, qui non dederunt*, ſunt accuſandi. *Wolfius. Non enim, qui nihil dant*, — grauia faciunt. *Nannius.* Delebis profecto iſtud ἀδέν, quod fortaſſe olim notauit varietatem lectionis, cum, quod ſcribitur ἀ γὰρ οἱ μὴ δόντες in aliquibus Codd. exarari potuit: ἀδὲ γὰρ οἱ μὴ δόντες etc. Mox v. 22. melius cum *Auguſtano*: τίνες εἵνεκα ἐφ' ὑμων πρωτων. TAYLOR.

492. 20. καίτοι τό γε] Forte καίτοι τοῦτό γε αἰσχρὸν ὁμοίως, aut τόγε αἰσχρὸν ὁμοίως ὑπάρχει. WOLFIVS.

25. κατὰ τὰς νόμους δικάσειν.] *Pollux* VIII. 10. hoc iusiurandum Iudicum Athenienſium memoriae prodidit: ὁ δὲ ὅρκος ἦν τῶν δικαζῶν, περὶ μὲν ὧν νόμοι εἰσὶ, κατὰ τὰς νόμους ψηφιεῖσθαι· περὶ δὲ ὧν μή εἰσι, σὺν γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ. Hunc vero ritum ſeu ſolennitatem non ſatis expreſſit *Wolfius* in ſua Interpretatione. Alii melius: *Illud quoque in animo et oculis eſſe debet, quod huc veniſtis, eo iuramento* [iureiurando] *adſtricti: primum* vt ſecundum leges iudicaretis, *non Lacedaemoniorum, aut Thebanorum, aut priſcorum noſtrorum progenitorum, ſed ſecundum noſtri temporis iura, ex quorum edictis hae immunitates datae, quas iſte ſua rogatione tollit: deinde, vt, vbi leges nihil exprimunt, ibi iudicaretis ex ſincera aequitate animi, quae ſingulis quibusque legibus a vobis adhibenda eſt.* Nannius. *Douete ancor queſto, Atheneſi, conſiderare et hauere dinanzi agli occhi, che hora ſete quà venuti hauendo giurato* di giudicare ſecondo le leggi, *non de' Lacedemonii* etc. Italus. TAYLOR.

493. 1. κρίνειν.] Cum *Bodl.* et *Ital.* κρινεῖν in Futuro: vt δικάσειν ἥκετε ſupra, p. 492. 25. a quibus hoc etiam pendet. Ita ſenſit *Wolfius.* TAYLOR.

9. ἀπαιδεύτους — ἀμαθεῖς] *Inurbanos* Wolfius. *Inſcitos* Nannius. *Ignoranti* Italus. TAYLOR.

493. 18.

493. 18. καταλιπεῖν φήσει.] Malim φησὶ, et, ὅτι, ἂν ὧν ἐδώκατε. v. 19. [Vid. Var. Lect.] WOLFIVS.

24. τῦτ' ἔσεσθαι.] Forte εἰ μηδὲν ἔμελλε τοιοῦτ' ἔσεσθαι δυσχερὲς, *si nullum tale incommodum futurum eſſet.* niſi ſcribendum: εἰ μηδ' ἔμελλε τῦτ' etc. MARKL.

26. ἢ.] Reſtitui ἢ ante ἅπαντας ex Editione *Pariſienſi* 1570. TAYLOR.

494. 1. ῥᾴδιον αἰτίῳ γενέσθαι.] Id eſt, ῥᾴδιόν τινι γενέσθαι αἰτίῳ, *neque forte* cuilibet homini *facile eſt magna beneficia conferre reipublicae.* Notet hanc Ellipſin vocis τις Demoſthenis ſtudioſus, vt intelligat iſtud pag. 485. 12. ἔπειτα λύοντα τὸς ἐναντίος: quod plenum ita foret: ἔπειτα, ὁ Σόλων κελεύει τινὰ, λύοντα τὸς ἐναντίος νόμος, τιθέναι νόμος. Sic et p. 489. 20. ἐκεῖ μὲν γάρ ἐστι τῆς ἀρετῆς ἆθλον, τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι etc. ſubintellige τινι poſt ἆθλον, vt ſcias, quare dicatur κυρίῳ. Paſſim in hac Oratione inuenies. MARKLAND.

Ibid. αἰτίῳ τινὶ Cod. *Ven.* TAYLOR.

9. ὅσα τῶν αὐτῶν etc.] ὅσα ἔδοτε αὐτοῖς ἕνεκα τῶν εὐεργεσιῶν αὐτῶν, τυτέστιν, ὧν ὑπῆρξαν αὐτοὶ εἰς ὑμᾶς. Hoc noto, ne quis τῶν αὐτῶν *eorundem* beneficiorum cauſa interpretetur. Mox, ſc. v. 11. τὸν ὡς καταλείπεταί τι λέγοντα. et 495. 3. τῦτο δίκαιον ἡγεῖσθαι. et v. 4. ὃ δὲ νῦν ἕτοι ποιήσουσιν, ἐὰν ἄρα ταῦτα. WOLFIVS.

12. ἄξια τῆς ἀτελείας εὖ πεποιηκέναι δόξας.] Notabilis ea locutio. δόξας εὖ πεποιηκέναι, et eousque εὖ, vt τὰ εὖ πεποιημένα ἄξια ſint ἀτελείας. Id quod eo libentius commemoro, quoniam ea, quae occurrit pag. 471. 12. ſit huic plane germana, ideoque minus ſollicitanda, ἄξια τύτων ἐνόμιζον εὖ πάσχειν. Vbi dicitur εὖ πασχειν ἄξια ἀτελείας, vt hic πεποιηκέναι. Locum omnino vide. TAYLOR.

494. 21.

494. 21. ἂν ἀντευποιήσομεν.] Rarius ponitur ἄν cum Futuro. Si tamen conſentiant Codices, nihil mutarem. ſed probabilius videtur ἀντευποιήσωμεν. Et ita diſertim iam inuenio in Edit. Parilienſi *Benenati*, longe optima, quod ad Contextum adtinet. MARKL.

Ibid. Ita legitur quoque in Editt. antiquis et MSS. TAYLOR.

495. 3. τῦτο.] Recte *Wolfius*. ἀτελεῖς εἶναι τουτων Edit. *Pariſ.* τουτον caeterae. TAYLOR.

7. πῶς ἂν ἀσεβέσατον.] Ita recte Vindob. et Editiones omnes ſuperiores, pro quo *Francofurtenſes* nulla, quod ſciam, aut neceſſitate, aut auctoritate, adducti repoſuerunt πῶς ἀ κἀσεβέσατον. TAYLOR.

19. τί τῦτο μαθὼν προσέγραψεν] τί μαθών, τετέσι, δι' ἥντινα αἰτίαν; τίνι λογισμῷ; ſicut τί παθών, διὰ τί πάθος; τί ἐπῆρεν αὐτόν; WOLFIVS.

Ibid. Cl. Marklandus παθών (Vide ad p. 471. 12.) vti in margine *Pariſienſi*. TAYLOR.

21. ἐσι δεδομένη.] Latina periphraſi, ἀντὶ τῦ δέδοται. WOLFIVS.

24. λέγε δή.] Potius δὲ. praeceſſit enim πρῶτον μὲν, cui hic aduerſatur δὲ. MARKLAND.

496. 2. ὅπως ἂν etc.] Plenius haec et diſertius Nannius: *Cum ſcripſiſſet, vt ditiſſimi liturgias ſubeant*, nemo immunis eſto etc. TAYLOR.

4. καίτοι εἰ ἦν.] Deſunt haec tria verba in Editt. *Feliciana*, *Manutiana* et *Pariſienſi*, et in MSS. quamplurimis, *Aug. Ital. Vindob. Lindenbr. Obſop.* etc. Recte. Supra 495. 16. verba legitima, quae produxit *Demoſthenes*, ſimili clauſula finiebantur, qua haec prae manibus. Quidni autem, cum eadem ſint? Librarius itaque ad ea oculos adplicuit, verum erroris conſcius pergere noluit. Verba igitur haec incongrua, quae delenda notauit, (nam delere vtique Calligrapho ipſi erat

erat piaculum) Scriba proximus ſecure admiſit. Habes mendum et mendi rationem. TAYLOR.

496. 5. εἴγε τὸ τῶν ἱερῶν τέλος ἐστὶ λειτουργεῖν.] Legendum εἴγε τῶν ἱερῶν τέλος ἐστὶ τὸ λειτουργεῖν, tranſpoſito Articulo τὸ, quemadmodum poſtulat Argumentum, et mos Graece ſcribendi. Τὸ λειτουργεῖν eſt ἡ λειτουργία· et, τέλος ἐστὶ τῶν ἱερῶν, ſc. τελῶν, *vnum eſt ex ſacris muneribus*, vel, *impenſis*. MARKL.

8. Λεπτίνη.] Solus *Wolfius* in quinto caſu. Editiones reliquae Λεπτίνην in quarto. TAYLOR.

17. προσδιώρισας.] προσδιορίσας *Obſop.* προώρισας *Reg. α. Vindob.* et *Aug.* προείρηκας *Reg. η.* TAYL.

Ibid. Scribe προδιώρισας, vt paſſim; *ante definiſti*. MARKLAND.

20. ὅτε ἐνεχθεῖσιν αὐτοῖς.] Sententia poſtulare videtur, ὅτε ἐνεχθεὶς αὐτοῖς ἄλλος. Sic et *Obſop.* et *Vlpian.* Ἐνεγκεῖν eſt deſignare vel decernere aedilem. Cum autem neget, eos vnquam ab vlla tribu deſignatos eſſe; hoc dicit, *neminem alium* aedilem *deſignatum* eos ad permutandas facultates (id quod et in trierarchiis fieri ſolitum) prouocare fuiſſe auſum. WOLFIVS.

21. ἐνεχθεὶς.] Ita Editio *Francof.* 1604. vti legit *Vindob. Bodl.* et *Obſop.* Recte. Atque ita *Wolfius* interpretatur. Secus Verſio Italica, ſecus iſta *P. Nannii*, quae lectionem caeterarum omnium Editionum et MSS. ſequuntur, ἐνεχθεῖσιν. *Wolfius* feliciter valde hunc locum expediuit et vindicauit. Nihil certius eius emendatione, nihil explicatione expreſſius. TAYLOR.

Ibid. οἷς ἂν ἀκυρέον.] οἷς ἂν τολμᾷ λέγειν ἐναντία ἂν ἀκυρέον. ſc. αὐτῷ. WOLFIVS.

23. ἐπισύροντες.] Forte διασύροντες. [Ita legit Codex vnus ex *Regiis*] et v. 27. ἐξειλεγμένοι, ab ἐκλέγομαι. et 497. 13. Φανείη, εἰ μὴ etc. Τὸ μόνον videtur abundare. WOLFIVS.

478. 26. τοιάτους τινὰς ἐξειλεγμένοι.] *Eius generis homines elegerunt*, Wolfius. non recte: nam ἐξειλεγμένοι Paſſiuam habet ſignificationem, *electi*, non *eligentes*. Codices ἐξηλεγμένοι, ab ἐξελέγχομαι, *conuincor*. bene. Lego et diſtinguo: καί τινες ἄλλοι, δοῦλοι καὶ μαστιγίαι (Λυκίδας, καὶ Διονύσιος, καὶ τοιοῦτοί τινες) ἐξηλεγμένοι, vel ἐξελεγμένοι, prout ſcribere amant Attici: *et alii quidam, ſerui et verberones (Lycidas* nempe, *et Dionyſius, et tales nonnulli) conuicti*. Verſu 23. diſtingue: ὡς Μεγαρεῖς καὶ Μεσσήνιοι, τινὲς εἶναι φάσκοντες, ἔπειτα ἀτελεῖς εἰσιν ἀθρόοι, παμπληθεῖς ἄνθρωποι. et verte τινὲς εἶναι φάσκοντες, *qui ſe dicunt eſſe aliquo in numero*: quibus opponuntur δοῦλοι καὶ μαστιγίαι ἐξηλεγμένοι. Sic Orat. *adu. Midiam* p. 582. 27. τὸ δοκεῖν τινες εἶναι προσειληφότες. plenius Lucas Act. Apoſt. VIII, 9. λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν. Paulus ſimpliciter εἶναί τι, *eſſe aliquid*, eodem ſenſu Galat. II, 6. et VI, 3. MARKLAND.

27. ὑπὲρ δὲ τούτων.] Recte Editt. vetuſtae, non τοῦτ', vt *Francofurtana*. Pariter τὰ ψηφίσματα v. vlt. ex iisdem. Iniuria enim aberat articulus ab ea, quam ſequimur. TAYLOR.

497. 6. παραγόντων.] πραττόντων Cod. *Reg.* β. ταραττόντων marg. *Morel.* TAYLOR.

8. γράφοντας, ἑτοίμως πρόξενοι.] Muta interpunctionem, διὰ τὸς μισθὸς τὰ τοιαῦτα γράφοντας ἑτοίμως, πρόξενοι γεγόνασι· *qui lucri cauſſa talia facile ſcribunt*: qui *parati* ſunt talia ſcribere. MARKLAND.

12. πῶς γὰρ etc.] Plerique Codd. *Ven.* puta, *Vindob. Aug. Bodl. Ital.* elegantius paulo: πῶς γὰρ ἔχει καὶ κατὰ τοῦτο: *Percioche come* ancora *in queſto non riceuera graniſſima ingiuria Cabria?* Vid. ad 482. pen. TAYLOR.

13. εἰ μὴ ἐξαρκέσειε.] Editiones vetuſtae cum MSS. vt Vindob. εἰ μὴ μονον ἐξαρκέσειε. Quam vocem

cem primus exturbauit *Wolfius*. Vid. ad 496. 23. Noluiſſem ſane contra fidem auctoritatemque Codd. TAYL.

497. 21. *ἀναισχυντῶσιν.*] Editt. et MSS. pro *ἀναισχυνθῶσιν*, quod eſt in *Francofurtana*. TAYLOR.

Ibid. *ἠχὶ καλῶς ποιήσουσιν.*] *Sin impudenter affirmabunt, nihil praeclari facient, aut laude dignum.* Frigus ſententiae mendum arguit. Lego *ἠχὶ καινῶς ποιήσουσιν*, *non more nouo facient:* ſolitum enim hoc Illis. MARKLAND.

26. *ἢδ' ἄν τι γένοιτο.*] *κἂν τἀ λοιπὰ καλῶς ἔχειν δόξειε.* WOLFIVS.

Ibid. *ἢδ', ἂν εἴ τι γένοιτο, ἀναιρεθείη*] Hic quoque excidiſſe videtur *ἠκ* propter ſequens *ἢδ'*. Lego et diſtinguo: *ἓν γε αἰσχρὸν ἠκ, ἢδ' ἂν εἴ τι γένοιτο, ἀναιρεθείη, ὃ συμβήσεται* etc. *vna ſaltem turpitudo, etiamſi quiduis acciderit, tolli non poteſt*, etc. id eſt, tolli poteſt nullo modo, nulla ſuppoſitione, *quicquid acciderit*; hoc enim ſignificat *ἢδ' ἂν εἴ τι γένοιτο*. MARKLAND.

498. 6. *εἶτ' ἠκ αἰσχύνεσθε.*] *εἶτ' ἠκ αἰσχύνεσθε δὲ* Editt. vetuſtae. Modo v. 7. in quibusdam Codd. *τοῦτο αὐτὸ ποιοῦντες*, et *αὐτοὶ ποιοῦντες* ſine *τοῦτο*. Quo pacto in *Reg. α.* Mox (ſc. v. 15.) deeſt *τοῦτο* ante *δημοσίᾳ*. TAYLOR.

12. *τὸ μὴ ταῦτα.*] Lingua, niſi fallor, poſtulat, *ἀμφισβήτησις τοῦ μὴ ταῦτα ποιεῖν*. Ita quoque *Wolfius*, qui addit *δεῖν* ante *ποιεῖν*. MARKLAND.

24. *ἢ θέντων αὐτῶν.*] MSS. *Aug. Obſop. Ven. Vindob. Lindenbrog.* et *Regg. α. ε.* *ἢ θέντας αὐτούς*. *Simoni Fabricio Marcopibertano*, qui *Auguſtani* Codicis variantes lectiones excerpſit, neutra lectio placet. Maluit ille *θέντων αὐτοὶ*, id eſt, vt ait, *ἀντὶ τοῦ θέτωσαν*. Inficete. Senſus eſt integerrimus et lectio proba: *γράφεσθαι κατὰ τὸν νόμον, ὃν παρεισφέρομεν νῦν ἡμεῖς· ἢ θέντων ἡμῶν* (male Edit. *Francof.* *ὑμεῖς* et *ὑμῶν*) *ἢ θέντων αὐτῶν. ſiue nos eam tulerimus, ſiue ipſi*

tulerint. Vt recte interpretatur bonus *Wolfius*, aliique. TAYLOR.

498. 25. ὅταν πρῶτον γένωνται νομοθέται.] Sc. αὐτοί. An vero, *cum creati fuerint legumlatores alii?* WOLFIVS.

499. 5. ἀθρόα.] Quis non videt, hic esse reſcribendum ἀθρόως? Si ſilerent Codd. ita lubens et otioſus refingerem. Non enim referri debet haec vox ad τὰ δοθέντα, ſed ad τὸς πεποιηκότας: Atque in ea relatione tota vis argumenti nititur. Vide ſodes: σκοπεῖτε, εἰ καλῶς ὑμῖν ἔχει — τὸς εὖ τι πεποιηκότας — τὰ δοθέντα ἀπολωλεκέναι δι' ὑμῶν ἀθρόως· παρὸν, εἴ τις ἄρα ἐξὶν ἀνάξιος εἰς, ἢ δυο, ἢ πλείως, γραφῇ διὰ τέτων ταὐτὸ τῦτο παθεῖν, κατ' ανδρα κριθέντας. Atque haec eſt lectio Edit. *Morel.* Codd. autem *Ven. Obſop. Ital. Aug. Vindob. Bodl. Cant.* et *Pariſienſium*, duobus exceptis. Ita etiam Verſio Interpretis Italici. Ecce vt creber Noſter ſit ſententiis! En αὔξησιν vere mirificam! Non hoc cum illo ſimpliciter, ſed plura cum pluribus confertim et coaceruatim comparat: εὖ πεποιηκότας, οἷς ἁδεὶς ἂν ἐγκαλέσαι, cum εἴ τις ἐξὶν ἀνάξιος: deinde νόμῳ et γραφῇ: mox ἀπολωλεκέναι διὰ ὑμῶν et τῦτο διὰ τέτων παθεῖν: et ad poſtremum denique ἀπολωλεκέναι ἀθρόως et κατ' ἄνδρα κριθέντας. Anne haec ſit *Denſitas*, quam in Noſtro tantopere admirati ſunt Magiſtri? Ego profecto ita ſentio. Vid. *Quintilian.* X. 1. TAYLOR.

9. σκοπῶ δὲ καὶ τῦτο.] Sc. τὸ καλῶς ἢ μὴ ἔχειν τι. *Cuius ego rei etiam rationem habeo.* Niſi forte quis cenſeat τὸ τῦτο ad ea, quae ſequuntur, referendum. WOLFIVS.

12. εἴ τι μὴ.] ἀντὶ τῦ εἰ μή τι. WOLFIVS.

19. ὡς εἰπεῖν.] Forte εἰπεῖν. et ſic habet *Vlpianus.* Nannius: *Vt ſemel dicam.* WOLFIVS.

499. 19.

499. 19. Aberat ea vox ab Editt. ante *Parisiensem.* Habent Codd. *Lindenbrog.* et *Aug.* TAYLOR.

21. *φύσεως κακίας.*] *Prauitas* est *Naturae.* Ita Editio *Francofurt.* secundum *Felician. Manut.* et MSS. *Ald.* Variatur in caeteris: *φύσεως καὶ κακίας* Edit. *Ald.* Vnde scriptum olim fuisse arbitror, iuxta ac *Morelius* edidit: *ὅτι παντάπασι πονηρᾶς φύσεως καὶ κακίας σημεῖόν ἐστιν ὁ φθόνος.* In marg. *Benenati*, in *Obsop. Lindenbrog. Ven. Ital.* et *Schol. φύσει κακίας.* TAYLOR.

pen. *ἐπὶ τοῖς τελευτήσασι δημοσίᾳ.*] Bene supplet *Lambinus*, *τελευτήσασιν ἐν πολέμῳ δημοσίᾳ* etc. Sed elegantior vocum positio, *ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτήσασι, δημοσίᾳ* etc. et ita Lysias *Orat. Funebr.* ad fin. *ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας — τιμᾶσθαι.* Eudocia MS. (penes humanissimum et eruditissimum Virum *Ricardum Ellysium*, Baronettum) in Voce Αἴας: *Μενεσθεὺς ἐπ' αὐτῷ λόγον ἠγόρευσεν, ᾧ νομίζουσιν Ἀθήνησι τιμᾶν τοὺς ἐκ τῶν πολέμων τελευτῶντας.* de funere Aiacis, Telamonis filii, loquitur Auctor, ex quo haec sumsit Eudocia. MARKLAND.

500. 21. *μεθιστάναι.*] Forte *μεταστῆναι*, ἢ *μεθεστάναι*, *ἀντὶ τοῦ μεθεστηκέναι.* WOLFIVS.

27. *εὐεργετῶν.*] Rescribe cum *Ven. Obsop. Aug. Vindob. Ital. Regg. α ζ η. εὐεργεσιῶν*: vt pariter fiat. *τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικημάτων* v. 24. *τὰς τιμὰς τῶν εὐεργεσιῶν* v. 26. Ita 504. 7. *τὰς ἐπὶ ταῖς ευεργεσιαις δωρεὰς ζηλώσαντες*, atque etiam ibid. v. 12. cum dicitur, *τὰς τιμὰς ἀναιρῶν τῶν ευεργετων*, iubent Codd. *Ven. Obsop.* et ex *Regiis* tres reponere *ευεργεσιων.* Modo fortasse cum *Aug. ἂν*, et cum marg. *Benenati*, *δόξαι. ὃδὲν αν αὐτὸς ποιεῖν παρεσκευάσθαι δοξαι.* Vid. v. 25. TAYLOR.

501. 14. *πρότεροι τῶδε.*] Τῶ Βαθίππω, ἢ Ἀφεψίωνος. Forte: *τῶνδε, τῶ τε Ἀφεψίωνος καὶ τῶ Κτησίππω.* WOLFIVS.

Ibid. *ἐκ ἐπεξῆλθον.*] De legislatore *περὶ Στεφάνω* dixit: *μάλιστα μὲν μὴ θεῖναι τὸν νόμον· εἰ δὲ μὴ, καταβαλόντα ἐν ὑπωμοσίᾳ ἐᾶν.* WOLFIVS.

20. *διεγράψαντο.*] *τῆς κατηγορίας ἀπέστη.* Nannius: *Libellos, quos contra te dederat, expunxit.* WOLF.

23. *οἱ δεινοὶ.*] Τὸ *οἱ* malim abeſſe. *καὶ μάλιστα δεινοὶ λέγειν.* WOLFIVS.

24. Ἀζηνιεὺς.] Recte, non vt Editiones vulgatae, Ἀξηνιεύς. Conſentiunt Codd. optimi, vt *Vindob.* Lexicographi et Marmora, quibus in tam leui ſcribendi diſcrimine fides habenda eſt maxima.

Γυμνασιαρχοι καθως εγυμνασιαρχησαν
Βοηδρομιωνα Νυμφοδοτος Αζηνιευς
Πυανεψιωνα Δημητριος Νυμφοδοτω Αζηνιευς
Μαιμακτηριωνα Συμφερων Αζηνιευς
Spon. Itin. T. 2. p. 375.

. . . . . .

Του Αντιγονου Ηαλληνεως Αλεξανδρος Αζηνιευς Φιλο . . . . . Id. ibid. pag. 443.

Ariſtopho hic idem falſo etiam vocatur Ἀξηνιεὺς apud *Aeſchinem c. Timarch.* pag. 86. 1. refragantibus tamen *Scaligero* et Codd. Vid. *Palmer.* ad loc. et *Meurſ. Reliqu. Attic.* c. 1. Alibi, in eadem oratione recte effertur, ſc. pag. 159. 4. *ᾧ παρήδρευεν Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεύς.* Et *c. Cteſiph.* p. 532. 3. *δημαγωγὸς Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεὺς, πλεῖστον χρόνον τὴν τῶ Βοιωτιάζειν ὑπομείνας αἰτίαν.* et 583. 11. *ἑτοίμα δ' ἐν ὑμῖν ποτε σεμνύνεσθαι Ἀριστοφῶν ἐκεῖνος ὁ Ἀζηνιεύς.* Quae loca plurimum conferent ad hominis iſtius notitiam et hiſtoriam: atque etiam ad reliquorum, qui hic nominantur. *Λεωδάμας ὁ Ἀχαρνεὺς οὐκ ἦττον Δημοσθένους λέγειν*

γεν δυνάμενος. Aeſch. in Orat. citata pag. 531. 6. TAYLOR.

501. vlt. ἐν ᾗ τᾶτ' ἔνεσι etc.] Τὸ τῆς ἀτελείας (ἡ ἀτέλεια) τὶ (ſc. μέρος ὄντα) τῶν δοθέντων ἐκείνῳ. WOLFIVS.

Ibid. Lego ſimpliciter: δωρεὰν, ἐν ᾗ τᾶτ' ἔνεσι, omiſſis ſeptem vocibus, quae ſequuntur. Vt infra ſcribitur, ſc. pag. 502. 11. ὅτος εὗρετο τὴν δωρεὰν παρ' ὑμῖν, ἐν ᾗ τᾶτο ἐνῆν. Caetera hic ſunt a manu gloſſatoris, adiecta nimirum explicationis gratia, hoc pacto: Σημείωσαι, Τὸ τῆς ἀτελείας, τὶ τῶν ἐκείνῳ δοθέντων. *Inter dona, quae Chabriae conferebantur, erat Immunitas.* TAYLOR.

Ibid. τῆς ἀτελείας τῶν ἐκείνῳ.] Diſtingue poſt ἀτελείας. Deinde ſic: τῶν ἐκείνῳ τι δοθέντων· καὶ πρὸς etc. Sed omnino adſentior Cl. Editori, cenſenti, ſeptem iſtas voces, τὸ τῆς — δοθέντων, non fuiſſe a Demoſthene. MARKLAND.

502. 2. ὑπὲρ τῶν αὐτῶν.] Ita Editt. At MSS. Codd. conſtanter fere περὶ. MSS. *Ald. Felician.* et *Mantuan. Ven. Ital. Lindenbrog. Vindob.* et *Regg.* α. β. ε. ζ. η. TAYLOR.

Ibid. ἔστε δίκας etc.] Haec generaliter verti, ad vitandas verborum ambages: *Num Tibi liceat Athenis bis eodem de re iudicium adipiſcier?* WOLFIVS.

Ibid. Recte *Wolfius*, atque intra ſpem veniae. Neque enim Fori Attici ratio ſemper et vbique literis Latinis explicari velit. In eo autem erratum eſt ab Interprete Italico: *Ne per cauſa di ſtato, ne per cauſa di conti di amminiſtrationi publiche, ne per cauſa di ſeruigi fatti alla republica.* Eodem iudicio, ac *Wolfius*, vſus eſt Interpres alter. TAYLOR.

14. τᾶτ' ἔμελλεν.] Plenius Editt. *Ald.* et *Morel.* cum MSS. *Ven. Vindob.* et *Aug.* ὅτε μὲν τᾶτῳ ταυτ' ἔμελλεν.

Iidem MSS. *ὑπάρχειν*. v. 15. *ταῦτ'* et *ὑπάρχειν Lindenbrog.* TAYLOR.

502. 19. *τοῖς ἐν Πειραιεῖ τῷ δήμῳ*] *τοῖς ἀπὸ τῷ δήμῳ, ἐν Πειραιεῖ γεγενημένοις ἐπὶ τῶν τριάκοντα.* WOLFIVS.

Ibid. *τῷ δήμῳ* eſt inutile. *οἱ δημοτικοὶ* ſatis deſcribuntur per *οἱ ἐν Πειραιεῖ*. Diſtinctione iſta, ſc. *οἱ ἐν ἄστει* et *οἱ ἐν Πειραιεῖ* ſexcenties, credo, vtitur *Lyſias* noſter. Si quid ego iudicem, repetuntur hae voces *τῷ δήμῳ* a v. 21. vel ſaltem adiiciebantur ad marginem, explicandi cauſa. Horum alterutrum erit tam verum, quam quod maxime eſt verum. TAYLOR.

23. *παραίνει.*] Ita certe cum Editt. ſuperioribus, et MSS. non *παραινεῖ* cum *Francofurtana*. Verum ea Editio ſaepiſſime ex Typothetae incuria, non auctoritate Codd. a vera lectione recedit, vt id aliquando notare, et lectorem admonere pene taedeat. Ita pag. prox. v. 7. *νὴ τὰς θεὰς*, non *μή*. et v. 11. *ἀξιῶν τιμᾶσθαι*, non *ἄξιον*. Atque ita in locis fere ſexcentis. Exemplum ſumas ex pag. 483. Wolfius: *ἀδέν ἐσθ', ὅτι τῷ παρακρέσασθαι καὶ φενακησαι λέγεται παρ' ὑμῶν εἵνεκα.* Nos: *ἀδέν ἐσθ', ὁ, τι τῷ παρακρέσασθαι καὶ φενακισαι λέγεται παρ' ἡμῶν εἵνεκα.* Modo v. 24. lubens delerem *ὁ* ante *αὐτὸς* cum *Ven. Lindenbrog.* et *Ital.* TAYLOR.

503. 8. *αὐτῷ τινα τιμήν.*] Scribe *αὑτῷ*, *ſibi.* Praecedentia ita forte diſtinguenda: *ἄξιον αὐτὸν παρέσχηκεν, (ὡς ἔμοιγε δοκεῖ, νὴ τὰς θεὰς) μᾶλλον ἂν παραινεσαιμι, αὐτῷ τινα τιμήν* etc. Mox v. 13. ita: *κατὰ πάντων τῶν συνδίκων· τούτων πολλάκις εἷς ἕκαστος* etc. non, *τῶν συνδίκων τούτων· πολλάκις* etc. MARKLAND.

17. *μὴ ἐξεναι χειροτονηθεντα.*] Forte *μὴ χειροτονηθέντα*. Alioqui Populo ius ſuum videbitur eripi. WOLFIVS.

Ibid. *Lambinus μὴ ἐξεῖναι ϑ χειροτονηθέντα* etc. quemadmodum fere et legere et interpretari vides *Wolfi-*

Wolfium. Sed vterque decipitur. Non hoc dicit Demoſthenes: *Syndicum agere plus, quam ſemel, niſi a populi ſuffragiis ad id muneris deligatur, nefas eſto:* Verum: *Syndicum* publicum *bis agere*, (i. e. defenſionem Reip. amplius, quam ſemel, ſuſcipere, nouaeque legis condendae patrocinium) *omnino nefas eſto.* Et rationem optimam reddit in praecedentibus, v. 16. ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὥσπερ ἐργασία τισὶν (non τις cum Edit. *Morel.* ſed τισὶν, hominibus ſc. certis et perpetuis) ᾖ καὶ συκοφαντία. Et conformiter Scholiaſtes: ἔτος ὁ νόμος ἐκέλευε, μὴ δευτερον συνδικεῖν. καὶ γὰρ ἅπαξ τοῦτο ποιήσας, κωλύεται, ἵνα μὴ διὰ τὸ κέρδος ψεύδεσθαι ἐπιχειρῶσιν. Dicat autem aliquis, monere iſtas voces χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου, hunc locum non eſſe ſimpliciter intelligendum, ita vt Ego, et Tu, amice lector, iam intelligimus: verum, cum de *populi ſuffragiis* aliquid dici videatur, nimirum plauſibiliter egiſſe *Lambinum* et *Wolfium*, qui Syndicatum nemini iterum deferri voluere, *niſi id muneris populi ſuffragiis demandetur.* Iſtud autem a nobis accipe. Syndici erant vel *priuati*, vel *publici:* Illi Collegii alicuius, Municipii aut Vniuerſitatis cauſas agebant, οἱ παρὰ τῶν φυλετῶν ἠρημένοι, vt loquitur *Demoſth. c. Ariſtocr.* de quibus nihil praecipit Lex. Hi erant Ciuitatis Aduocati, iurisque publici defenſores, οἱ συνήγοροι, ὃς ὁ δῆμος χειροτονεῖ, vt loquitur idem *c. Timocrat.* Ita τῷ δήμῳ ποτὲ χειροτονήσαντος Αἰσχίνην σύνδικον. Idem *de Corona.* Ergo χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου deſignat Syndicum *publicum*, qui *hac lege* id muneris ſemel tantum geret. Neſciuerunt boni viri, quos iam refello, iſtud χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου diſertim opponi priuato Procuratori, a ſuo Collegio, Tribu aut Fraternitate, vt ita loquar, deſignato. Porro. Syndicos publicos memorare videtur *Arcad. Charifius* lib. ſing. *de muneribus ciuilibus. Defenſores quo-*

que, quos Graeci Syndicos appellant, et qui ad certam cauſam agendam vel defendendam eliguntur, laborem perſonalis muneris adgrediuntur. l. 18. §. 13. D. de Muneribus et Honoribus. Quos quum id muneris ſemel tantum praeſtitiſſe vidit *Petitus*, (nam, vt ait *Paulus*, *Defenſionem Reip. amplius, quam* ſemel, *ſuſcipere nemo cogitur, niſi id fieri neceſſitas poſtulat. l. 16. §. 3. D. eod.*) ideo adripuit ad hunc *Demoſthenis* locum illuſtrandum. Quod ſane nollem, quoniam non eſt eadem vtrobique ratio. Syndici enim in Attico iure *excluduntur*, in Romano *excuſantur*, et recte: quoniam *tenendum eſt, perſonale munus eſſe, quod corporibus, labore cum ſollicitudine animi ac vigilantia exſtitit. l. 1. §. 3. D. eod.* Vnde recte *Paulus: Suſcipere nemo* cogitur. TAYLOR.

504. 2. *μικραὶν.*] *δι' ὧν ἡ μικραὶν ἢ μεγάλην ἕξειν εἶναι τὴν πόλιν.* Ita enim Edit. *Felician.* Codd. *Aug. Vindob. Obſop. Ital.* et *Lindenbrog.* Reſtitui ſimiliter pag. 493. 26. TAYLOR.

10. *τὸν πονηρόν.*] Cur tam emphatice, quaeſo? Dele articulum cum *Vindob. Bodl. Ital.* et *Reg. α.* TAYLOR.

12. *εὐεργετῶν.*] *εὐεργεσιῶν Vindob.* Vid. ſupra ad pag. 500. 26. TAYLOR.

18. *μηδεν ως χρη* etc.] Forte *μηδενος χρη.* Editio *Pariſienſis* habet: *ὡς χρὴ μηδὲν* etc. MARKLAND.

25. *αρχη.*] *Lambinus* ſtructuram complanauit emendando *ἐάν τις ἄρχῃ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ.* Recte. *Si quis munus publicum geſſerit, cum Ciuitati obaeratus eſſet.* Ita *Demoſth. c. Timocrat. καὶ ἔνδειξιν αὐτῶν ἔστω πρὸς τὸς θεσμοθέτας, καθάπερ ἐάν τις ἄρχῃ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ.* Auctor Argumenti huius Orationis: *οἵσπερ οἱ δικάζοντες ὅταν ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ δικάζωσι.* TAYLOR.

505. 9. *ὅπως μὴ γενήσωνται.*] Rarioris vſus eſſe puto Subiunctiuum Futuri, *γενήσωμαι*, apud probos et ve-

et vetuſtos Graecos ſcriptores. Scribendum videtur γενήσονται, vt pag. 489. 23. ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γενήσεται. et v. 25. h. p. ὅπως μηδεὶς φόνος γενήσεται. et ita paſſim. MARKLAND.

505. 9. γενήσονται *Felician. Manut. Bodl.* et *Lindenbrog.* TAYLOR.

13. ἄλλα.] Plenius *Aug. Vindob.* et *Reg.* α. αλλον ἄλλα γίγνεσθαι. Mox v. 14. χέρνιβος cum *Vlpiano* habent MSS. *Ald.* et *Ven.* TAYLOR.

506. 3. Παρὰ πάντα etc.] μελλόντων δ' ταὐτὰ λέγει. Mox v. 10. ἤδεις, ἀντὶ τοῦ πρόνοεις. Sed quid ſi legas addita negatione: εἰ τὰ πρὸ τοῦ μὴ κατεμέμφθε, ſc. πραχθέντα Αριστογείτονι καὶ Αρμοδίῳ τοῖν τυραννοκτόνοιν. *Si ea, quae ol m facta ſunt*, (ſc. liberata rep. caeſisque Tyrannis) [*non reprehendis*] *cur non illud quoque prouidiſti, ſi quid eiusmodi in poſterum accideret?* WOLF.

Ibid. Iam fere ad Metam Orationis ventum eſt, cum ſingulare hoc comma, quod argumentationem non leuem aut vulgarem continet, mihi moleſtias magnas excitauerit. Nam, ſi quid ego iudicem, *Wolfius* vno in loco contra fidem *plurimorum* et praeſtantiorum Codd. in altero, *omnium*, aliud nobis commendauerit, ac voluit ipſe *Demoſthenes*. Primo enim v. 9. omnes Editt. omnes ſcripti Codices, negatiuam iſtam particulam reſpuunt, et vno ore legunt εἰ τὰ πρὸ τοῦ κατεμέμφθε: deinde Editt. *Ald.* et *Pariſ.* cum Codd. *Regg.* et *Ven.* v. 5. negationem etiam excludunt, et legunt περὶ των παρεληλυθότων καὶ μελλόντων (vel καὶ περὶ τῶν μελλόντων, vt Vindob.) ταὐτὰ λέγει. Si ergo haec lectio, quae tantam auctoritatem ſecum ferat, (tantam nimirum, vt omnium Codd. conſenſum habeat) non deteriorem ſenſum, immo ſi longe praeſtantiorem repraeſentet, Tu non dubitabis, quid ſequare. Hoc videtur velle Orator: Si priorum temporum liberalitatem reprehendas, cur iſta tua lege, quae ſancit

μηδὲ

μηδὲ τολοιπὸν ἐξεῖναι δῦναι, liberalitatem futurorum etiam claudis? cur non rationem habuisti Posteritatis? Sint Chabriae, sint Cononis res gestae, et opinione omnium, et praemiis, quae consecuti sunt, minores: Esto, vt Resp. honorum fuerit liberalis nimio. At vnde scis, ea tempora non olim reditura, vbi bonis Ciuibus, vbi Harmodiis iterum fuerit opus, vbi Resp. suorum Ciuium merita liberalitate vincere non poterit? εἰ τὰ πρὸ τῦ κατεμέμφθ, τί μὴ καὶ τὰ μέλλοντα ἤδεις. *Se biasimi le cose passate, che sai Tu di quelle, chè hanno a venire?* ergo omnino fieri nequit, vt ea lex commode lata sit, quae *eadem* de praeteritis statuit, *eadem* de futuris, quorum euentus incerti et variae in vtramque partem inclinationes a nullo Legislatore rite comprehendi possunt. οὐκ ἔνι τῦτον ἔχειν καλῶς τὸν νόμον, ὃς περὶ τῶν παρεληλυθότων καὶ μελλόντων ταὐτὰ λέγει. *Non si dibbe par buona tenere vna legge, che delle cose passate e delle future parimente determina.* Vt recte Versio Italica. *Lambinus* etiam in hoc loco particulam negatiuam reduxit. Tu in vtroque delebis. TAYLOR.

506. 10. καὶ τὰ μέλλοντα ἤδεις;] Clare legendum: τί μὴ καὶ τὰ μέλλοντα εἶδες; *cur non futura considerasti*, in futurum prospexisti? quod v. vlt. vocat τὸ μέλλον προορᾶσθαι. sic τὲς καιρὲς ἰδὼν, *tempora intuens*, pag. 473. 21. Dicit: Si honores Harmodio et Aristogitoni *olim* habitos non reprehendis, quare *in futurum* a similibus honoribus excludis eos, qui Harmodio et Aristogitoni similes esse possunt. MARKLAND.

12. εἴημεν.] Ita, non cum editorum nonnullis et *Wolfio*, qui et similiter quoque interpretatur, εἴη μέν. TAYLOR.

17. ἀδέ γε ἴσως Συρακόσιοι.] Sc. ἤλπισαν τυραννηθήσεσθαι. De Dionysiis vid. *Diodorum* lib. XIII. et XIV. WOLFIVS.

506. 22.

506. 22. ὁ νῦν ὢν Διονύσιος.] ὁ νεώτερος. De hoc vide vitam Dionis et Timoleontis apud *Plutarchum.* WOLFIVS.

vlt. λέγειν.] λέγειν ετι *Ven. Aug. Vindob. Lindenbrog. Ital.* Mox p. 507. 4. τάδε ποιήσατε, cum *Obſop. Ven. Lindenbrog. Aug. Ital. Regg.* α. η. non ὠδί. TAYL.

507. 4. παράλληλα.] Reſcribe παρ' ἄλληλα, *in vtramque partem*, ſc. τί τε συμβήσεται κατεψηφισμένοις ὑμῖν τῷ νόμῳ, καὶ τί μή. Forte καταψηφισαμένοις, vt habent *Ital.* et *Regg.* α. β. η. TAYLOR.

8. ἵνα ἕλησθε τὰ κρείττω.] Alludit ad verba Legis Solonis, citatae ſupra pag. 484. 14. ὑμᾶς δὲ ἀκούσαντας, ἑλέσθαι τὸν κρείττω, ſcil. νόμον. MARKLAND.

24. ἐν μὲν τῷ δικαστηρίῳ Λεπτίνης etc.] Sic *Cicero 2 Catilinaria. Denique aequitas, temperantia, fortitudo, prudentia, virtutes omnes certant cum iniquitate, cum luxuria, cum ignauia, cum temeritate, cum vitiis omnibus. Poſtremo copiae cum egeſtate, bona ratio cum perdita, mens cum amentia, bona denique ſpes cum omnium rerum deſperatione confligit.* WOLFIVS.

vlt. κατὰ ταῦτα.] Omnino κατὰ ταὐτὰ ἡμῖν, vt excudit *Morel.* et interpretatur *Wolfius.* Vulgo legitur ὑμῖν. Italus ita: *Delle quali ſe migliori ſeguirete, e ſecondo eſſe darete la voſtra ſentenza.* TAYLOR.

508. 2. κάλλιστα.] Ita Editi. MSS. *Ald. Ven. Aug. Ital. Vindob. Lindenbrog.* et *Regg.* α. η. κράτιστα. TAYL.

12. ψηφίσησθε.] Ita Editt. et MSS. Vulgo ψηφίσεσθε. TAYLOR.

14. τοῖς μὲν τὸ νόμισμα.] *Ariſtophanes Ranis.* [v. 730.]

Πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
Ταὐτόν, ἔξε τῶν πολιτῶν τὸς καλός τε κἀγαθὸς,
Ἔσε τἀρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.

WOLFIVS.

508. 14. Lubens hoc ἀπροσδιόνυσον ſcholion *Wolfii* admiſi, nulla alia de cauſa, niſi vt hoc exemplo intelligat bonus Lector meus, ſibi nullam factam eſſe fraudem, ſi aliquando huius hominis πονηροῖς καὶ κεκιβδηλευμένοις νομίσμασιν (vt loquitur ibidem ſuus *Ariſtophanes*) χρώμεθ' ἀδέν. TAYLOR.

penult. καὶ Θεοὶ, ἐκ οἶδ' ὅτι etc.] Haec iſta diſtingui debent: λόγον δώσετε. ἐ δήπου γε, ὦ Ζεῦ, καὶ Θεοί. Οὐκ οἶδ', ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· οἶμαι γὰρ etc. *ne vtique* hoc fiat, *o Iupiter, et* caeteri *Dii! Scio, non opus eſſe, vt ego plura dicam: opinor enim* etc. Frequens haec Oratoribus Formula: Οὐκ οἶδ' ὅτι etc. in concluſionibus orationum. Lyſias *contra Frumentar.* ad fin. Οὐκ οἶδ', ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων etc. et ita ſaepe Ille, et caeteri. Intelligendum eſt, quaſi ſcriptum fuiſſet hoc modo: Οὐκ (οἶδ', ὅτι) δεῖ πλείω λέγειν· vel hoc: Οἶδ', ὅτι ἐ δεῖ πλείω λέγειν. MARKLAND.

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA MIDIAM.

Midias, Midiae F. Athenienſis, domo Anagyraſius, homo diuitiis abundans et luxurie diffluens, praeſtantiſſimae huic Orationi, vti ex argumentis didiciſti, materiam praebuit. Quam et multi ex antiquis Scriptoribus certatim laudant, (cuius vocabuli vis vt varia

ria eſt, nam ea et *citare* et *commendare* dicimus, ita varie vtor) eximius ille Criticus, *Longinum* intelligo, a nonnullis exiſtimatur commentariis ſuis illuſtraſſe. Qui quidem Commentarii (ſi tamen ſcripſerit, nam de ea re valde dubito) vna cum multis ad hanc orationem a veteribus Scriptoribus adnotatis penitus interciderunt. *Multis*, inquam, quoniam, vt ait *Photius* Cod. CCLXV. γέγονεν ἔτος ὁ λόγος ἐκ ὀλίγοις ἐν σπουδῇ, καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητήσεως ἀφερμὰς παρέσχε· καὶ οἱ μὲν τῷ παθητικῷ χαρακτῆρος εἶναί φασιν αὐτὸν, μετὰ δεινώσεως ἐπειργασμένον, οἱ δὲ τῷ πραγματικῷ, et quae ſequuntur. Habitam quidem non fuiſſe, id profecto vero eſt ſimillimum, cum *Aeſchines* (quem, licet infenſiſſimum, et exprobranti ſimilem, tamen in re nuperrime prorſus geſta ideoque peruulgatiſſima, πρὸς εἰδότας permentiri aegre exiſtimabis) *Demoſtheni* obiiciat, eum iniuriam iſtam cum Midia transegiſſe, et Populi, quod obtinuit, praeiudicium triginta minis fuiſſe cauponatum. Καὶ ταῦτα ἤδη τὰ περὶ Μειδίαν, καὶ τὰς κονδύλους, ὃς ἔλαβεν ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ χορηγὸς ὤν, καὶ ὡς ἀπέδοτο τριάκοντα μνῶν ἅμα τε τὴν εἰς αὐτὸν ὕβριν, καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, ἣν ἐν Διονύσου κατεχειροτόνησε Μειδίου. Aeſch. *c. Cteſiph.* pag. 441. 2. Id quod et alibi in ead. oratione innuit. p. 607. 608. Τοσοῦτον καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς Φιλοτιμίας, ὥστε τὴν μιαρὰν κεφαλὴν ταύτην καὶ ὑπεύθυνον, ἣν ἔτος παρὰ πάντας τοὺς νόμους γέγραφε στεφανῶσαι, μυριάκις κατατέτμηκε, καὶ τούτων μισθοὺς εἴληφε, τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος, καὶ κατακεκονδύλισται, ὥστε αὐτὸν οἴμαι τὰ τῶν κονδύλων ἴχνη τῶν Μειδίου ἔχειν ἔτι φανερά. ὁ γὰρ ἄνθρωπος ὁ κεφαλὴν, ἀλλὰ προσοδον κέκτηται. Plutarchus in *vita Demoſthenis*, vt Hiſtoricum magis decuit, rem ita exponit: Δῆλος δ' ἔτι καὶ τὴν κατὰ Μειδίου παρασκευασάμενος εἰπεῖν δίκην, δύο μὲν

μὲν ἐπὶ τοῖς τριάκοντα γεγονὼς ἔτη, μηδέπω δ' ἔχων ἰσχὺν ἐν τῇ πολιτείᾳ, μηδὲ δόξαν. ὃ καὶ μάλιστά μοι δοκεῖ δεῖσας, ἐπ' ἀργυρίῳ καταθέσθαι τὴν πρὸς ἄνθρωπον ἔχθραν.

Οὐ γάρ τοι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, ἀλλ' ἀγανόφρων, ἀλλ' ἔντονος καὶ βίαιος περὶ τὰς ἀμύνας· ὁρῶν δ' ἀφαύλου, ἀδὲ τῆς αὐτῷ δυνάμεως ἔργον, ἄνδρα καὶ πλούτῳ καὶ λόγῳ, καὶ φίλοις εὖ πεφραγμένον καθελεῖν, τὸν Μειδίαν, ἐνέδωκε τοῖς ὑπὲρ αὐτῷ δεομένοις. αἱ δὲ τρισχίλιαι καθ' ἑαυτὰς οὐκ ἄν μοι δοκοῦσι τὴν Δημοσθένους ἀμβλῦναι πικρίαν, ἐλπίζοντος καὶ δυναμένου περιγενέσθαι. Insignis est locus *Isidori Peluſiot.* IV. *Epiſt.* 205. quem quia non vno mendo laborat, hic deſcribam. πῶς δὲ Δημοσθένης — τὸν Μειδίαν οὐχ εἶλε τὸν τοσαῦτα αὐτὸν κακὰ διαθέντα; ὅτι μὲν γὰρ ἐβούλετο αὐτὸν ἑλεῖν, διὸ καὶ παντὶ σθένει τὴν κατηγορίαν ἔγραψε, δῆλον· διὰ τί δὲν οὐχ εἷλεν; οὐκ ἐπειδὴ ἀσθενεστέρους τοὺς λόγους τῆς τῶν ἐχθρῶν δυναστείας ἐνόμισεν; (Ita omnino lege cum interrogatione: aliter cadet *Iſidori* argumentatio. Ita ſupra, διὰ τί Πλάτων ἐξέπεσεν; οὐκ ἐπειδὴ μηδένα τύραννον πεῖσαι ἠδυνήθη; Πυθαγόρας δέ —; οὐκ ἐπειδή —;) ὁ γάρ τι λαβών, ὡς Αἰσχίνης ἔφη, ἀπέδοτο τὴν καταχειροτονίαν· ὁ γὰρ δέχεται τὴν αἰτίαν τῆς αἰσχροκερδείας ἡ μεγαλοψυχίας τοῦ ῥήτορος· ὁδ' ὁ τοῖς ἐπιτρόποις ἀφεὶς τὰ πατρῷα μετὰ τὴν νίκην. ὅτος ἂν ἔλαβεν αἰσχρῶς ἀπὸ (l. ἐπὶ) τῆς κεφαλῆς. ἀλλὰ τοὺς ἐχθροὺς ἰσχυροὺς (l. ἰσχυροτέρους) ἡγησάμενος τοῦ λόγου, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκείνων βίαν ὁδαμοῦ φανεῖσθαι τὴν τέχνην λογισάμενος, εὐπρεπῶς κατέθετο τὴν συμφοράν, ἄμεινον ἡγησάμενος τῇ πραότητι καθυφῆναι δόξαι τοῦ κρίσει δικαιῶν ἡττᾶσθαι. Turba quidem Scriptorum vno ore ſubmiſſionem ad argentum referunt: τρισχιλίαις ἐπείσθη, τρισχιλίας λαβὼν ἀπέλυσε τῆς δίκης, et ſimilia, *Suidas*, *Photius*, *Plutarchus* in *vitis* X. *Oratorum*, (ſi tam pugnan-

pugnantia ſcripſiſſe potuit) et *Scriptor vitae Demoſthenicae* ἀνώνυμος, quam beneficio cl. *Sallierii* ex bibliotheca Regis Chriſtianiſſimi deſcriptam teneo. Inde factum eſt, quod, cum hanc cauſam nunquam peroraſſe creditur, ſuſpicioſi quidam Critici, vt *Photius* memorat, naeuos quosdam, quales in imperfecto opere eſſe ſolent, deprehendiſſe ſibi viſi ſunt. Καὶ ὁ κατὰ Μειδίου δὲ, καὶ κατ' Αἰσχίνου λόγος αἰτίαν ἔσχε τῷ μὴ τὴν αὐτὴν κατὰ πάντα ἀρετὴν τῷ Δημοσθενικῷ συνδιασώσασθαι χαρακτῆρι. καὶ γὰρ ἐν τοῖς δυσὶ τούτοις λόγοις ἐκ διαλειμμάτων τινῶν ταῖς αὐταῖς ἐννοίαις ἐπιβάλλων, ἀμιλᾶσθαι δοκεῖ πρὸς ἑαυτὸν, ὥσπερ ἀσκούμενος, ἢ ἐπ' αὐτοῖς ἀγωνιζόμενος τοῖς ἔργοις. διὸ καί τινες ἔφησαν, ἑκάτερον λόγον ἐν τύποις καταλειφθῆναι, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἔκδοσιν διακεκαθάρθαι. Photius in *vita Demoſthenis*. Recte ſane. Nam, cum pag. 546. pulcherrimam quandam γνώμην, ſiue effatum philoſophicum ad Midiam coërcendum expromat, eandem, pag. 573. quaſi ſui immemor, (vel, quod verius eſt, πρὸς ἑαυτὸν ἀμιλώμενος, et re nondum ſatis explorata, vtri loco argumenti ea ῥῆσις decentius conueniret) verbis ipſiſſimis et diſertiſſima oratione repetat. Veroſimilius eſt multo, haec ex inconſtantia, vt dixi, Auctoris profecta, qui nondum rem ad exitum perduxerat, quam conſilio, et vſu veterum, vt nugatur Scholiaſtes. Qui vtrumque locum expenſitauerit, mecum ſentiet. Criticus ex antiquioribus memoriae prodidit, multum in hac oratione profeciſſe *Demoſthenem* ex *Lyſia*, *Lycurgo* et *Iſaeo*. Δημοσθένης εἰς τὸν κατὰ Μειδίου τά τε Λυσίου καὶ Λυκούργου ἐκ τῶν τῆς ὕβρεως λόγων, καὶ τὰ Ἰσαίου ἐκ τῶν κατὰ Διοκλέους ὕβρεως μετενήνοχε. Theo, *Progymn.*

Inſtituta fuit haec cauſa, cum *Demoſthenes* annum aetatis ageret 33. Hoc diſertiſſime teſtatur *Plutarchus* in vita, atque adeo Orator ipſe, pag. 564. ἔτος (de

Midia verba faciens) γεγονὼς ἔτη περὶ πεντήκοντα, ὃδὲν ἐμοῦ πλείοις λειτουργίας ὑμῖν λελειτούργηκεν, ὃς δύο καὶ ἑξήκοντα ἔτη γέγονα. luxta eundem *Plutarchum*, *Zosimum*, Vitae Scriptores, *Dionysium Halic.* caeterosque fide dignos, natus erat Demosthenes anno, qui Centesimam Olympiadem proxime anteibat; ita vt haec Causa, eam rem recte supputante eod. *Dionysio*, in annum quartum Olymp. CVII. caderet, archonte Athenis Callimacho. Κατὰ τοῦτον γέγραπται τὸν Αρχοντα [Callimachum] καὶ ὁ κατὰ Μειδίου λόγος, ὃν συνετάξατο μετὰ τὴν, ἣν ὁ δῆμος αὐτῷ κατεχειροτόνησε (restitue ex MSS. μετὰ τὴν καταχειροτονίαν, ἣν ὁ δῆμος αὐτῷ κατεχειροτόνησε.) Dionys. Halic. ad Ammaeum *Plutarchus* interea in *vitis* X. *Oratorum*, anno quarto Olymp. non XCIX. sed XCVIII. natum esse mauult auctorem nostrum. Quo duce, causam hanc meditabatur (*egisse* enim dicere, parum tutum esse videtur) anno extremo Olymp. CVI. siquidem Midiam, vt modo vidimus, in ius vocauit annos natus XXXII. At profecto ea tempestate plurimae ex iis rebus gestae non sunt, quas hic vt gestas Orator commemorat. Tu interea caue credas, *Plutarchum Plutarcho* aduersari, (neque enim Tractatulus iste, quem habemus de *vitis* X. *Oratorum*, *Plutarchi* esse potest) verum recentem aliquem Scriptorem, *Plutarchi* nomine ementito, *Photii*, qui de Vitis Oratorum commentatus est, indiligentiam et ἀνισορησίαν studiose et dedita opera descripsisse, aliquando etiam nonnullam ex proprio penu addidisse. De *Samuele Petito*, qui in *Demosthenis* Natalibus fidem Pseudo-Plutarchi computo adstruere velit, (*Attic. Legg.* Edit. Nou. p. 266. seq.) commodior erit dicendi locus.

Haec Actio peculiari nomine vocatur Προβολή. De qua diligenter minus, et perfunctorie tantum, qui Iurisprudentiam Atticam profitentur. Προβολὴ erat ex iis Actionibus, quae *publicae* dicebantur, vti ex hac oratio-

oratione liquet, pag. 522. Εσι δὲ πρῶτον μὲν ἐκεῖνο ἐκ ἄδηλος ἐρῶν, — ὡς — δικας ἰδιας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν — ἐχὶ δημοσια κρίνειν αὐτόν et deinde 523. εἰ μὴ προυβαλλομην αὐτὸν, ἀλλ' εδικαζομην. Complectebatur quidem praecipue eos, qui in Festis et Religionibus insolenter, aut proterue egerint. Τῦτο δὲ δημόσιον. προβολὴ γάρ ἐξιν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν περι την εορτην αδικουντων. Vlpian. ad init. huius Orationis: προβολὴ ἡ κλῆσις εἰς δίκην κατὰ τῶν κακένως πρὸς τὸν δῆμον διακειμένων — προβολαὶ δὲ ἦσαν καὶ αἱ τῆς συκοφαντίας γραφαί. ἐγίνοντο δὲ καὶ περὶ τῶν ἐξυβρισάντων, ἢ ἀδικησάντων, ἢ ασεβησαντων περὶ τὰς ἑορτὰς, ὡς ἡ κατὰ Μειδίε Προβολή. Poll. l. 8. c. 6. §. 46 Εν δὲ τῷ κατὰ Μειδίε, καὶ προβαλόμην, φησὶν, ἀδικεῖν τῦτον περὶ τὴν ἑορτὴν, ἀντὶ τῦ προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περι την εορτην αδικουντων, ὠνόμασα τῦτον ἐν τῷ δήμῳ. Harpocr. Sycophantas etiam, vt ex *Xenophonte*, *Aeschine* et *Isocrate* discimus. Οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕσερον μετέμελε τοῖς Αθηναίοις, καὶ ἐψηφίσαντο, οἵτινες τὸν δῆμον ἐξηπάτησαν, προβολας αὐτῶν εἶναι, καὶ ἐγγυητὰς καταςῆσαι, ἐὰν κριθῶσιν — προβλήθησαν δὲ καὶ ἄλλοι τέτταρες. Xenoph *Hist. Gr.* l. 1. exeunte. Τῇ μὲν Φήμῃ δημοσίᾳ θύομεν, ὡς Θεῷ· τῶν δὲ συκοφαντῶν, ὡς κακέργων, δημοσίᾳ προβολας ποιέμεθα. Aeschin. π. παραπρεσβ. p. 311. 19. Περὶ δὲ τῶν συκοφαντῶν χαλεπωτέρως, ἢ περὶ τῶν ἄλλων κακεργιῶν, τὲς νόμυς ἔθεσαν. τοῖς μὲν γὰρ μεγίσοις τῶν ἀδικημάτων ἐν ἑνὶ τῷ δικασηρίῳ τὰς κρίσεις ἐποιήσαντο· κατὰ δὲ τέτων, γραφὰς μὲν πρὸς Θεσμοθέτας, εἰσαγγελίας δ' εἰς τὴν Βυλὴν, προβολας δ' εν τῳ δημῳ, νομίζοντες τὲς ταύτῃ τῇ τέχνῃ χρωμένυς ἀπάσεις ὑπερβάλλειν τὰς πονηρίας. Isocr. *de Permutatione*. Similiter in Accessionibus ad *Harpocrat.* ineditis, ex Cod. MS. in Biblioth. Reg. Cant. dicuntur ea actione teneri, qui

Argentifodinas publicas clam exercent, aut aliquid demum ex publicis rationibus aliquo modo depeculantur. Errare ergo videtur *T. Magiſter*, cum ſcribit, ad Dionyſia et in iis ἀδικήματα proprie pertinere, ad caetera improprie trahi hoc vocabulum. Προβολὴ καὶ ἡ κατὰ τῶν ἀσεβέντων ἐν τοῖς Διονυσίοις κατηγορία. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ περὶ πάσης δίκης κατηγορία. ὡς Αἰσχίνης· δημοσίᾳ προβολὰς ποιώμεθα. Locum *Aeſchinis* modo laudauimus. Προβολαὶ igitur erant quaſi *Prouocationes ad Populum*, ſtatim et indeſinenter factae, παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, vt loquitur noſter, pagg. 523. 6, 583. 12. et, τότε ἐν τῷ δήμῳ παραχρῆμα ἐξήλεγξα, p. 519. 26. Quod ſi Populi praeiudicium fieret cauſa ad Theſmothetas deferebatur, qui eam ad iudices adducebant, vt ibi περὶ τῆς τῦ δήμυ καταχειροτονίας, quo modo loquitur *Libanius* in argumento, contentio fieret. Καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσαγγέλλουσιν, καὶ τας προβολας εισαγουσιν, καὶ τὰς τῶν παρανόμων γραφάς. Poll. VIII. 9. Vid. σχ. *Vlpian.* ad haec verba *Demoſthenis* pag. 515. 14. καὶ κατηγορήσων, ἐπειδή τις εἰσάγει, πάρειμι, ὡς ὁρᾶτε. Hanc denique actionem, vt omnes eas, quae in publico iure verſabantur, ἐξῆν τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι, quoniam ad Remp. crimen ſpectare videbatur; hac tamen addita cautione, quod ὁ μὴ μεταλαβὼν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, προσωφλίσκανε χιλίας. Poll. VIII. 6. Sunt autem qui exiſtimant, προβάλλεσθαι, vt εὐθύνειν, εἰσαγγέλλειν, γράφεσθαι etc. de *Criminalibus* actionibus, prout a Ciuilibus diſtinguuntur, intelligi debere. Inter quos eſt magnus *Budaeus*. [Δίκαι ἴδιαι et δημόσιαι are they diſtinguiſched, as we do *Actions ciuil* and *Criminal?* TAYLOR in ſchedis.]

Liberalitatem hanc *Demoſthenis*, beneuolentiamque in Tribum, qua ſe ipſe vltro, caeteris renuentibus, Ludorum Curatorem deſignauit, honeſtiſſimo praeco-

praeconio nobilitauit Populiſcitum, quod rogauit Demochares, vbi inter caetera legitur:

Καὶ χορηγιαν ανδρασιν επιδοντι, οτε εκλειποντων των Πανδιονιδων του χορηγειν επεδωκε. κ. τ. λ.

Quod ad Midiam adtinet, erat homo diuitiis, auctoritate, et potentia apud ſuos nobilis: praeter modum contumelioſus, vt ex hoc iudicio liquet, et narratione etiam lepida, quae apud *Diogenem Laërtium* exſtat in vita Diogenis Cynici: Αλλὰ καὶ Μειδίᾳ κονδυλίσαντος αὐτὸν [Diogenem] καὶ εἰπόντος· Τρισχίλιαί σοι κεῖνται ἐπὶ τῇ τραπέζῃ· τῇ ἐξῆς πυκτικὸς λαβὼν ἱμάντας, καὶ καταλοήσας αὐτὸν ἔφη· Τρισχίλιαί σοι κεῖνται ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. Credibile fortaſſe quibusdam videri poſſit, et ex hac hiſtoriola, et ex pretio, quo ſuperius cauſam hanc tranſegiſſe *Demoſthenes* dicitur, Talenti dimidium, ſiue ΙΙΙΔ drachmarum ſummam, vel lege vel moribus fuiſſe in his contumeliis definitam. Perinde vt in antiquo iure Romanorum, in ſumma Auri raritate, contumelias et verbera pauxillulo nummorum aeſtimabant. Vnde homunculus apud *Gellium* XX. 1. in re lauta poſitus, Midiae conſimilem ludum luſiſſe dicitur. *Quidam Lucius Veratius fuit, egregie homo improbus atque immani vecordia. Is pro delectamento habebat os hominis liberi manus ſuae palma verberare. Eum Seruus ſequebatur, crumenam plenam aſſium portitans: et quemcunque depalmauerat, numerari ſtatim ſecundum* XII *Tabb. quinque et viginti aſſes iubebat.* Vt ad Midiam reuertar, videtur ex *Plutarcho* olim adducto in *vita Demoſthenis*, facundia praecelluiſſe, cauſasque aliquando publicas egiſſe, vt liquet ex initio *Androtianae.* Honoribus multis in Rep. functus, etiam eo ipſo tempore, quo *Demoſthenem* laceſſiuit, (ſi *Vlpiano* credimus) ἱππαρχίαν geſſit, et militiae equeſtris curam habuit; vnde lux aliqua loco Orationis *Midianae*, ſc.

p. 519. 14. non plene adhuc intellecto, et, ſi hanc notitiam Hominis demſeris, ſubobſcuriori, affundi poterit. Olymp. CX. 1. ad Concilium Amphictyonicum cum poteſtate miſſus, *Aeſch. c. Cteſiphontem.* Thraſylochum fratrem habuit, *Demoſtheni* pariter infenſum, vt ex hac, et II. *c. Aphobum*, oratione conſtat. An cauſam egerit c. Phocionem ἐπὶ Ξενίᾳ ἄρχοντος [ſc. Olymp. CXVIII. 4.] vt adfirmat *Plutarchus* in *Hyperide*, id profecto vehementer diſputo. Nam et conſtat ex Auctoribus, quos longe maioris facio, quam hunc homuncionem, Phocionem cicutam bibiſſe Olymp. CXV. 3. et Midiam, tum, cum *Aeſchines* in iudicium adduxit Cteſiphontem, ſc. Olymp. CXII. 3. teſte ipſo *Aeſchine* in eadem oratione, atque etiam dolente, deſiiſſe inter viuos numerari. En Hiſtoricum fide dignum! En illum, quem vocant *Plutarchum.* TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 508. 2. tit. περι.] Ita ex Codd. *Regg.* α. β. et *Vindob.* non ὑπὲρ cum vulgatis. TAYLOR.

509. 5. περὶ τὴν χορηγίαν.] ἐπὶ Editt. ſuperiores, *Ald. Felic.* et *Paris.* cum MS. *Baroc.* et *Vindob. Wolfius* περὶ vel κατὰ legit. Variatum eſt in caeteris. παρὰ, ὑπὸ, *Man.* Codd. *Regg. Lind. Ven. Bodl.* Iſtud παρὰ eſt omnium optimum. *Demoſthenes* ſtatim ineunte oratione p. 514. v. 8. orat. πολλὰ καὶ βίαια παθὼν παρὰ πᾶσαν τὴν χορηγίαν. Proxime τὴν χορηγίαν αὐτοῦ *Ald. Felic. Man. Paris.* et MSS. nonnulli. TAYLOR.

7. λαβεῖν.] ἔλαβεν cum *Ald. Bar. Felic. Man. Paris. Vindob.* etc. legit et interpretatus eſt *Wolfius.* διέλαβεν *Ven.* λαβεῖν margo *Benenati.* TAYLOR.

509. 14.

509. 14. *περὶ ὑποτιμήσεως.*] De aeſtimatione litis, ἔ, *τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι.* Poſtea [ſc. pag. 523. 1.] *τὴν ὑποτίμησιν* alio nomine *τὸ τίμημα* vocat. WOLF.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD ARGVMENTVM POSTERIVS.

Pag. 510. 3. *διπλᾶ.*] Reſtituimus ex Edit. *Paris.* et MS. *Vindob.* TAYLOR.

9. *δώσων τὰς.*] Eam vtique lectionem quanquam reuocauit *Wolfius*, interpretationemque ſuam iuxta accommodauit, (cum Editt. conſtanter fere *δώσοντας*, quod certe pro nihilo habeo) conſtat tamen, MSS. Codd. vel in varietate legendi, antiquae ſcripturae auctoritatem, non *Wolfii* emendationem tueri, cum *Lambini* Codd. et *Vindob.* habeant *εἰς τὸ γυμνάζειν τὰς μέλλοντας ἐπιτελεσαι τὴν ἑορτὴν, καὶ διδοναι τὰς τέτων δαπάνας*, et quae ſequuntur. TAYLOR.

Ibid. *τοῖς τῆς ἑαυτῆ φυλῆς.*] Scil. *χορευταῖς, ἢ ἀγωνισαῖς.* WOLFIVS.

11. *μικρά τε.*] Fortaſſe *μικρά τε κατ' ἔτος (ἢ καθ' ἕκασον ἐνιαυτὸν) ἐν ἄσει, καὶ μεγάλα διὰ τριετηρίδος.* Sic eſſe legendum colligi poteſt e vita Tragicorum Poëtarum, *Aeſchyli*, *Sophoclis*, *Euripidis*, et *Apharei* apud *Plutarchum* in vita *Iſocratis*, vbi fit mentio *διδασκαλιῶν ἀσυκῶν καὶ ληναϊκῶν.* WOLFIVS.

Ibid. Vides, mi Lector, textum, quem cudi fecimus, eſſe ex *Wolfiano* penu, cum Editt. ſuperiores, quas ille in hac notula reformare voluit, conſtanter legant *μικρά τε καὶ μεγάλα διὰ τριετηρίδος.* Sola *Pariſienſis*, ſi Cod. *Vindob.* excipias, effuſius paulo, et quodammodo ad *Wolfii* mentem propius: *Διονύσια, καὶ ταῦτα διπλᾶ, μικρά τε καὶ μεγάλα, καὶ τὰ μὲν*

μικρὰ ἤγετο κατ' ἔτος. τὰ δὲ μεγάλα διὰ τριετηρίδος ἐν τοῖς ληνοῖς. Vtcunque diſtinxerit *Wolfius* inter Liberalia in vrbe, et Liberalia ἐν τοῖς ληνοῖς, (et ego recte diſtinxiſſe non negauerim) Tu tamen caue fidem adhibeas Scriptori noſtro anonymo, et hic, et in ſequentibus, qui Feſta Bacchi anniuerſaria alia, alia trieterica eſſe contendit. Neque enim vera ait. DIONYSIA peculiari commentario illuſtrare voluit *I. Meurſius*, qui non pauca Feſta Athenienſium dedita opera et multo literarum lumine elucidauit. Eos labores, ſiue iniuria aetatis interceptos, ſiue ad vmbilicum non perductos, aliqua ex parte compenſabunt, quae de iſtis ſacris commentati ſunt, *Scaliger* ὁ μέγας *de Emend. Temporum*, *Iſ. Caſaubonus Animadu. ad Athenaeum*, p. 445. et *Commentar. ad Theophraſt.* p. 131. *Caſtellanus de Feſtis Graecorum*, *Seldenus* ad *Marm. Oxon.* p. 166. ſeqq. Edit. Mattaire, Viri docti ad *Aelian. V. H.* II. 13, 30. *Petauius ad Themiſtii Orat.* XII. *Palmerius* in *Exercit. ad Auctores Graecos*, p. 505. 617. *Petitus ad LL. Aticas*, p. 112. Edit. Weſſeling. *Meurſ. Athen. Attic.* p. 150. *Spanhemius de vſu Numiſmatum*, et in *Notis ad Ariſtoph. Nubes*, *Menagius* denique in tractatu, quem de Fabula *Terentii*, *Heautontimorumenos* dicta, patrio idiomate conſcripſit. TAYLOR.

510. 22. ἐσπάνιζε δὲ.] Ita cum *Pariſ.* non δή. TAYLOR.

26. εἰς τὸ λαχεῖν etc.] ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ κληροῦσθαι τοὺς αὐλητάς. Quid inter τὸ λαχεῖν καὶ κληροῦσθαι differat, non eſt ignotum. WOLFIVS.

27. πλὴν τοῦ τῆς Π.] Plenius Cod. *Reg.* α. καὶ ἐλθόντων τῶν χορηγῶν ἑκάστης φυλῆς, πλὴν τοῦ τῆς Πανδιονίδος, ἠτελίζετο ἀπὸ πάντων. Mox p. 511. 2. idem MS. pro τῇ φυλῇ καθίσησι, ὑπὲρ τῆς φυλῆς προεβάλλετο. *Vindob.* totum h. locum ita legit: καὶ ἰδὼν ὁ Δημοσθένης τὴν ἑαυτοῦ φυλὴν ἀτιμαζομένην, ἐθελοντὴς ὁ ἡήτωρ αὐτο-

αὐτοχειροτόνητον, ἤτοι αὐτεπάγγελτον ἑαυτὸν χορηγὸν ὑπὲρ τῆς Φυλῆς προεβάλετο, καὶ ἐπηνεῖτο παρὰ πάντων διὰ τοῦτο. TAYLOR.

511. 3. καὶ λαχόντος.] *Paris.* καὶ δὴ λαχόντος. melius. Et pro λαχόντος in marg. κληρωθέντος. TAYL.

4. συνέπραξεν κ. τ. λ.] Ὁμηρικῶς ſaepe Datiui pro Genitiuis ponuntur: ſed hic lego aut αὐτῷ τῇ προθυμίᾳ, aut αὐτῷ τῆς προθυμίας. ſub. ἕνεκα. WOLF.

Ibid. Olim legebatur αὐτῷ — τῇ προθυμίᾳ. marg. *Par.* αὐτῷ. TAYLOR.

Ibid. καὶ ἔλαχεν.] ἀντὶ τοῦ ἔλαχε τὸν ἄρισον. WOLFIVS.

Ibid. In MSS. *Regg.* καὶ ἔλαχεν αἱρεῖσθαι αὐτῷ τὸν κάλλιστον τῶν αὐλητῶν Τηλεφάνη. TAYLOR.

11. καὶ δὴ etc.] καὶ δὴ καὶ ὡς ὁ Δημοσθένης λέγει. Edit. *Be.enati*, et Cod. *Vindob.* TAYLOR.

16. ἐν τῷ θεάτρῳ] *Vt ei alapam impingeret, et veſtem dilaceraret.* Wolfius. Quem miror in Interpretatione eas potiſſimum voces omiſiſſe, quibus Orator ipſe tantam vim et auctoritatem tribuat: vt impingeret *in theatro*, et veſtem *ſacram* dilaceraret. Vid. p. 519. 26. 537. 1. 538. 18. TAYLOR.

512. 15. ἀλλ' ἰδιώτην] Editio *Pariſienſis* cum Cod. *Vindob.* multa in hoc argumento pleniora et diſertiora habet, ſed quibus ſenſus non magnopere adiuuatur. Vti in hoc loco: ὁ δὲ Μειδίας, ὅτι χορηγὸν ἁπλῶς οὐκ ἔτυψε· αὐτοχειροτόνητος γὰρ ἦσθα· ἀλλὰ Δημοσθένην ἰδιώτην ὄντα· τὸ δὲ τυψαι ἰδιώτην οὐκ ἔστι δημόσιον ἀδίκημα. Eodem tenore orationis procedunt in iis, quae mox ſequuntur: Φαίνεται ἔν ὁ Δημοσθένης — καὶ φάσκων ἅμα Δημοσθένει κ. τ. λ. TAYL.

21. τύτῳ.] Recte *Wolfius* pro τοῦθ' Editionum omnium ſuperiorum. TAYLOR.

23. κεφάλαια δὲ, τὰ τῇ τάξει προσήκοντα.] Videntur aut haec verba redundare, aut ipſa capitum

enumeratio deeſſe. Fortaſſis etiam legendum *προϊήκοντα*, *ἀντὶ τοῦ προϊόντα*. WOLFIVS.

512. 23. Nihil eorum, quae ſuſpicatus eſt bonus *Wolfius*, aut *redundat*, aut *deeſt*, neque *fortaſſis legendum προϊήκοντα*. Tu tamen cum marg. Edit. *Benenati* et *Vindob.* leges *τῇ ϛάσει προσήκοντα*, non *τῇ τάξει*, et verſionem pariter reformabis. Monendus es autem, abeſſe nonnulla, quae hic leguntur, a Codd. *Vindob.* et *Reg. α.* atque ita procedere ſententiam integrae ſimillimam: *Κεφάλαια δὲ, τὰ τῇ ϛάσει προσήκοντα, τὰ δὲ προοίμια καταφορικὰ, ὑπερβολὴν ἔχοντα πολλὴν κ. τ. λ.* Vnde admonuit doctiſſimus *Marklandus*, aliquid huiusmodi ſubeſſe: ſcil. *κεφάλαια δὲ, τὰ τῇ ϛάσει προσήκοντα, τάδε· τὰ δὲ προοίμια* etc. Hucvsque enim v. 20. h. p. de *Statu* diſſeruerat: Iam ad *Prooemia* explicanda accingitur. TAYLOR.

25. *ὑπερβολὴν.*] *τυτέϛιν, αὐξητικά.* Sed *περιβολὴν* pene malim, de qua vide *Hermogenem*. *ὑπερβολὴν* Cicero *ſuperlationem*, nonnulli *exceſſum* vertunt. WOLFIVS.

Ibid. *περιβολὴν*, qua voce tantopere delectabatur *Wolfius*, vt eam, non alteram, lectionem interpretatione donaret, habent MSS. quibus vſi ſunt *Aldus*, *Manutius* et *Felicianus*. TAYLOR.

513. 8. *ἐὰν — ἀδικεῦνται.*] *ἐὰν — ἀδικῶνται.* MARKLAND.

11. *αἰσχρεργίας.*] *αἰσχρολογίας* MSS. *Ald.* cum *Vindob.* et marg. *Par.* vbi etiam hic locus ita legitur: *λέγεται γὰρ ὕβρις ἡ δι' αἰσχρολογίας γινομένη. λέγεται ὕβρις καὶ ἡ διὰ λόγων. λέγεται πάλιν ὕβρις καὶ ἡ διὰ πληγῶν.* TAYLOR.

pen. *Ορος κ. τ. λ.*] Vix habeo neceſſe admonere lectorem, haec non continuari orationis filo, (cum ſupra explicatum ſit, quid intellexerint Rhetores per *Ὅρον κατὰ σύλληψιν*. Vid. pag. 512. 16.) verum adſuta

ſuta eſſe ex notula *noui* alicuius Magiſtri, qui et rhetoricas ſuas quisquilias huic loco adleuit. Abſunt a *Vindob.* Iuxta etiam habeo et id quoque notare, et exitum huius argumenti in nonnullis Editt. conglutinari cum Scholiorum initio; et in nonnullis, puta in *Pariſina*, adhaereſcere etiam quaedam, quae *Wolfius* nulla cum lectoris iniuria plane omiſit. Pro v. vlt. λέγεται δὲ ἔτως, maluit praeſtantiſſimus *Marklandus* λέγεται δὲ ϐτος, vti pag. 509. 22. ὅρον κατὰ σύλληψιν. ἔστι δ' ϐτος. Deinde 514. 3. delet punctum poſt παράδειγμα. παράδειγμα ὁ ϛρατηγὸς (ἔστι ſc. ſubintellecto) ne caſus ille, quem *rectum* vocant, ὁ ϛρατηγὸς, verbo ſuo deſtituatur. v. 4. h. p. quoque leges cum MSS. *Lambini* τὴν παρακαταθῆσαν. Sed de his ſatis. Aliquando *Demoſthenem* ipſum dicentem audiamus. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATIONES AD ORATIONEM DEMOSTHENIS IN MIDIAM.

Pag. 514. 4. ἐγὼ δ', ὅπερ ἂν ὑμῶν ἕκαϛος καὶ ὑβριϛθεὶς προείλετο πρᾶξαι.] Τὸ καὶ aut abundat, aut deeſt participium aliquod, cuiusmodi ſit προπηλακιϛθεὶς (aut πληγεὶς) καὶ ὑβριϛθεὶς. Sed rectiſſime legi videtur: ἐγὼ δ', ὅπερ ἂν καὶ ὑμῶν ἕκαϛος ὑβριϛθεὶς κ. τ. λ. WOLFIVS.

Ibid. Edidi iuxta *Wolfii* certiſſimam emendationem, cui ſuffragantur MSS. *Aug. Ven. Bar.* TAYLOR.

515. 9. καὶ δίκην ἅμα βουλόμενοι κ. τ. λ.] *Wolfii* verſio, quanquam mentem auctoris tetigit, eſt contorta nimis, ideoque ſubobſcurior. Dilucidior et felicior multo Italica: *Parte percioche — e parte perche voleua-*

voleuano far vendetta dell' altre coſe, nelle quali l' haueano viſto inſolente, maluagio, e non piu ſupportabile. Pro ὧν ἐπὶ τῶν ἄλλων, v. 10. ον ἐπὶ τῶν ἄλλων quibusdam non diſplicet. TAYLOR.

515. 15. χρήματ' ἐξόν.] Diſtingue: πολλὰ μὲν — χρήματ', ἐξόν μοι λαβεῖν, ὥστε μὴ κατηγορεῖν, ἃ λαβών. MARKLAND.

18. ἃ δ' ἐν ὑμῖν κ. τ. λ.] Aut ἀπὸ κοινῆ repetendum ὑπομείνας, aut ἐλλειπτικὸν eſt, aut fortaſſis addendum προελόμενος. WOLFIVS.

Ibid. Nihil horum: neque deeſt quidquam, niſi verbum ſubſtantiuum, et diſtinctio: ἃ δ' ἐν ὑμῖν (ἔστι) μετὰ ταῦτα, ἔστιν ὑπόλοιπα, *quae vero in vobis deinceps ſita* ſunt, ea *reſtant;* hoc eſt, quod ſupereſt, iudices, a vobis dependet. Et rationem reddit proxime ſequens ſententia. Vel poni poteſt comma poſt ὑμῖν. Ev ὑμῖν, *in veſtra poteſtate:* vt p. 586. 25. MARKL.

19. ὅσῳ γὰρ.] Iſtud γὰρ reſtituit *Wolfius.* Deeſt in *Ven. Bar. Reg.* α. et *Aug.* Verte autem: *quanto pluribus iſte moleſtias concitauit et denunciauit.* TAYLOR.

27. παρανόμων.] παρανόμων non eſt *violatarum legum*, ſed, vt Interpres *Italus* felicius vertit, *di leggi mal poſte.* Quod ſemel adnotaſſe ſufficiat. TAYLOR.

516. 8. εἰσέρχομαι.] Neque vim huius locutionis, neque totum loci tenorem cepit, ſaltem non expreſſit, Interpres *Latinus:* Vbique praeſtat *Italus*, omnium, quos vidi vnquam, feliciſſimus: *Oltre ch' io vengo nel giudicio con quella condannagione, la quale il popolo per queſte coſe isdegnato et adirato ha fatto, non dubiterò anco di recorrere a i prieghi.* Scilicet *praeiudicium* tulit Populus contra Midiam in aede Bacchi congregatus, quod nunc Demoſthenes *in iure* perſequitur. TAYLOR.

25. τοιῦτο.] Sic *Wolfius* pro τοῦτο Aldi, *Manutii*, aliorum: τοιοῦτο Cod. optimus *Reg.* α. et *Vindob.* τοιοῦτό τι

τό τι *Baroc. Aug.* Verum, vt *Fabricius* recte obſeruauit, tum μηδὲν erit omittendum. Proxime fortaſſe v. 27. monente Viro eruditiſſimo, cui tantum debet lector, τὰ φαινόμενα αὑτῷ, *ſibi* ſcilicet. TAYLOR.

517. 3. ἐν Πανδιονι.] F. ἐν Πανδιοις, τοῖς Διασίοις, vt habet *Pollux* et *Heſychius*: Πάνδια, ἑορτὴ Αθήνησι. Quod ſi diſplicet, lege Πανδιονιοις, vt ſit Feſtum in honorem Pandionis. Πανδίαν dici Lunam, παρὰ τὸ πάντη ἰέναι, vt et Solem Πανδίονα, quaſi πάντη ἰόντα, vt et Υπερίονα, παρὰ τὸ ἐπάνω ἰέναι: etſi non inepta coniectura eſt, tamen quem certum auctorem ex veteribus habeat, ſcire velim. WOLFIVS.

Ibid. τῃ υστεραια ἐν Πανδιοις. *Poſtridie Iouialia.* An vero τῇ ὑστεραίᾳ τῶν Διονυσίων ἐν Πανδίοις, vt Pandia ſecuta proxime ſint τὰ Διονύσια? Quod ſi Διόνυσος Sol eſt, cui medius inter Planetas orbis aſſignatur, (etſi Veteres Lunam illi proximam fecerunt) haud male eius Feſtum ſequeretur Feſtum Lunae τῆς Πανδίας. Auctor ipſe τῇ ὑστεραίᾳ ἐν Πανδίοις interpretatur μετὰ τὰ Πάνδια. IDEM.

Ibid. Ex ſequentibus paulo poſt verbis eiusdem *Demoſthenis* videtur legi debere τῇ ὑστεραίᾳ τῶν Πανδίων, i. e. *poſtridie ludorum Iouialium.* Nam ſic haec verba legis explicat, ἐν Διονύσῳ μετὰ τὰ Πάνδια. Hoc Feſtum, ſi *Suidae* fides, fiebat poſt Dionyſia, magna, vt puto, et ſic incidebat in decimum octauum Elaphebolionis diem. Sed timeo, ne *Suidas* id acceperit ex hoc loco *Demoſthenis*, et, eo quod ait ἐν Διονύσῳ, eum putaſſe id intelligendum eſſe de Feſto Liberalium. Sed aliud eſt: nam intelligendum eſt de loco, non de tempore; ἐν Διονύσῳ, ſupple ἱερῷ, vel τεμένει, et ſic intelligit *Scholiaſtes.* De hoc Feſto ſic loquitur *Etymologicum magnum*: Πάνδια, ἡ ἑορτὴ Αθήνησιν ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης, ἢ ἀπὸ Πανδίονος, ὃς καὶ ἡ Φυλὴ ἐπώνυμος, ἢ ὅτι τῷ Διὶ ἄγονται τὰ Πάνδια. De Luna et Pan-

Pandione fruſtra eſt, nam ſine dubio dicuntur Πάνδια, vt Παναθήναια. Sed donec aliunde lux affulgeat, ſequendus eſt *Suidas*; nam et quae ſequuntur apud *Demoſthenem*, nihil contrarium tinniunt. PALMERIVS.

517. 3. Nugantur certe Codd. qui legunt ἐν Παν-δίοις, vt ſunt *Aldini*, *Regii*, *Vindob.* et *Venetus*. Nam optime emendat ἐν Πανδίοις, vel τῶν Πανδίων, (id perinde erit, τῇ ὑστεραίᾳ τῶν Πανδίων, *poſtridie primi Iouialium*, vel τῇ ὑστεραίᾳ ἐν Πανδίοις, *die ſecundo in Iouialibus*) praeter *Wolfium* et *Palmerium*, praeſtantiſſimus *Lambinus*. Nugantur quoque Scriptores veteres, de Sole et Luna, et conſimili farina: inter nugaciſſimos autem non immerito *Vlpianum* noſtrum pono. Nugatur denique *Wolfius* de Feſto Pandionis, et de Iouialibus poſtridie Liberalium celebratis. Πάνδια, alio nomine, Διάσια, erant Iouis ſacra, et dicuntur eodem more, quo Παναθήναια, Παναιώνια, Παμβοιώτια, Πανελλήνια. Vid. *Poll.* VI. 37. Verum quia noſtra explicatio huius tetrici loci ſupponit, eadem eſſe Πάνδια, de ea re primo diſpiciamus. Nemo mecum contenderit, alia fuiſſe, qui *Thucydidem* legerit, I. 126. Vbi memoriae proditur, Cyloni fuiſſe Delphis reſponſum, vt Athenarum arcem occuparet τῇ τοῦ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἑορτῇ, *in celeberrimo et frequentiſſimo Iouis die feſto*: (fuiſſe autem τῶν Πανδίων celebriorem, cum nempe Ioui παν δημεὶ et lautiſſime ſacra faciant, quis dixerit?) Ille ratus, oraculum ad Olympia alludere, dum ea agebantur, facinus aggreditur, non animaduertens, fuiſſe Athenis Διάσια, ἃ καλεῖται Διὸς ἑορτὴ Μειλιχίου μεγίστη, ἔξω τῆς πόλεως, ἐν ᾗ πανδήμει θύουσι, et quae apud *Thucydidem* ſequuntur. Eadem ſunt ergo Πάνδια et Διάσια. Proximum eſt, vt videamus, quomodo cum Liberalibus temporis ratione conſpirent. Liberalia magna, antiqua, ſiue Antheſteria, de quibus hic agitur, celebrabantur Athenis Menſis

sis Antheſterionis diebus vndecimo, duodecimo et decimo tertio. Proximus dies *legitimus*, quo Κυρία Ἐκκλησία, siue Senatus *ordinarius*, *ſtatiuus* et *lege inſtitutus* habebatur, is erat, vt ex Faſtis Atticis diſcimus, eiusdem menſis dies 24. siue Ἀνθεστηριῶνος φθίνοντος ἑβδόμῃ. Sequeretur itaque, quod pridie iſtius Senatus agerentur Διάσια, siue Πάνδια, cum Lex, quam hic adducit *Demoſthenes*, cogat τὰς Πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν ἐν Διονύσου τῇ ὑστεραίᾳ τῶν Πανδίων, vel, vt ipſe perinde explicat, ποιεῖν ἐκκλησίαν μετὰ τὰ Πάνδια. Iam eo menſe, et quidem eo menſe exeunte, agi Πάνδια, siue Διάσια, aliunde diſcimus. Διάσια, Ἀθήνησιν ἑορτὴ Μειλιχίου Διὸς, μηνὸς Ἀνθεστηριῶνος φθίνοντος. σχ. *Ariſtoph. Nub.* 407. Cauit igitur Lex, vt de iis, quae acciderunt in Liberalibus, (diebus ſc. Antheſterionis menſis 11. 12. et 13.) quaeſtio haberetur proximo die legitimo ſenatus habendi, ſc. eiusdem menſis die 24. TAYLOR. Theodoret. de Martyr. et Sacrif. TAYLOR in ſchedis.

§ 17. 24. ἐν Πειραιεῖ.] Cum tria ab Athenienſibus celebrarentur Liberalia, ſc. (1) τὰ ἐν ἀγροῖς, vel τὰ Ληναΐα, menſe Poſideone, (2) τὰ ἐν ἄστει, quae Elaphebolione, et (3) denique magna et antiqua, quae et Ἀνθεστήρια et ἐπὶ Λίμναις, menſe Antheſterione, (quorum de numero, diſtinctione et celebritate minima eſt hodie, aut potius nulla, apud doctos controuerſia) et cum tria haec feſta Euegori noſtri rogatio complecti velle videatur; quaeritur potiſſimum, quo pacto conciliemus *Antheſteria*, siue *Limnaea ſacra*, cum *Piraeenſibus*, nam de reliquis duobus nulla oriri poteſt ſuſpicio, ὅταν ἡ πομπὴ — ἐν Πειραιεῖ — καὶ ἐπὶ Ληναίῳ — καὶ τοῖς ἐν ἄστει Διονυσίοις. *Petitus*, vir ad emendandum minime natus, *LL. Attic.* p. 117. nouae editionis, legit: ὅταν ἡ πομπὴ ἢ τῷ Διονύσῳ, ἣν περ αἱεὶ, καὶ οἱ κωμῳδοὶ καὶ οἱ τραγῳδοὶ, rationemque

que adducit aeque duram et coactam, atque est emendatio ipsa. Vir illustrissimus *Ezech. Spanhemius* ad *argum. Ranar. Aristoph.* auguratur, sacra haec Anthesteria fuisse aliquando ab vrbe Piraeum translata, nempe post exstructum in ea regione Dionysii Theatrum. Quod certe non longe a vero abest. TAYLOR.

517. 26. πομπῃ.] ἐπὶ Ληναίῳ πομπῇ, vt sit adiectiuum, ἡ Λήναιος πομπή. Sin, vt alii habent, καὶ ἐπὶ Ληναίῳ πομπὴ recto casu, erit subintelligendum ὅταν ἡ πομπὴ ἐπὶ Ληναίῳ, forte ἐπὶ Ληνοῖς, ad torcularia, καὶ ὅταν ὧσιν οἱ τραγῳδοί. WOLFIVS.

Ibid. Placent *Wolfii* δεύτεραι Φροντίδες. πομπῇ quidem in dandi casu est lectio *Aldina*, Codd. item *Parisinorum*, praeter α. et ε. Sed lectionem, quam recepimus, confirmat erudita antiquitas. Λήναιον enim erat δῆμος Atticus, sed incertae tribus. Illud testantur *Stephanus* et *Hesychius*.

Αὐτοὶ γὰρ ἐσμὲν, ὃ 'πι Ληναιῳ τ' ἀγών.

Aristoph. Acharn. 502. Cuius Scholiastes: Ὁ τῶν Διονυσίων ἀγὼν ἐτελεῖτο δὶς τὸ ἔτος, τὸ μὲν πρῶτον, ἔαρος ἐν ἄστει — τὸ δεύτερον ἐν ἀγροῖς, ὁ ἐπι Ληναιῳ λεγόμενος. TAYLOR.

pen. καὶ ὁ Θαργηλιων τῃ πομπῃ.] F. καὶ τῶν Θαργηλίων τῇ πομπῇ. Suidas: Θαργήλια ἑορτὴ Ἀρτέμιδος, καὶ Ἀπόλλωνος, Θαργηλιῶνι μηνὶ ἀγομένη. Quem consulito. WOLFIVS.

Ibid. ὁ Θαργηλιὼν Editt. superiores, cum Cod. *Vindob.* Θαργηλιῶνος MSS. α. β. Scripsit procul dubio Auctor perinde, vt *Wolfius* emendauit, qui *Lambinum* nactus est consentientem, καὶ ἐν τῇ Θαργηλίων πομπῇ, Codicemque item *Italicum*, ἐν Θαργηλίων πομπῇ. TAYLOR.

Ibid. Notes hic dici, in Thargeliorum solennitatibus eandem legibus dari securitatem, quae in Dionysiis dari solebat; idque confirmat *Antipho* Orat. περὶ χο-

ῥὶ χορευτῆ. Επειδὴ χορηγὸς κατεςάθην εἰς Θαργήλια, τὸν χορὸν συνέλεξα ὡς ἐδυνάμην ἄριςα, ἔτε ζημιωσας ἀδένα, ἔτε ενεχυραβίᾳ φερων, ἔτ' ἀπεχθανόμενος ἀδενί. TAYLOR.

517. vlt. μητε εξεῖναι.] Lego: μη ἐξεῖναι μήτε ἐνεχυράσαι μήτε λαμβάνειν ἕτερον ἑτέρε, ic. κτῆμά τι. Sicut ipſe Auctor declarat: ἢ καὶ ἀλλ' ὁτιῶν τινὸς λαμβανόντων, ἢ βιαζομένων. Nili ponatur ἀντὶ τῆ ἐπιλαμβάνεσθαι, *ne quis alteri manus iniiciat.* WOLFIVS.

Ibid. μήτε ἐξεῖναι *Ald. Par.* μὴ *Ven. Vindob.* μήτε ἐξεῖναι ἐνεχυράσαι *Bar.* μή τι ἐνεχυράσαι, μήτε λαμβάνειν *Ital.* Mox p. 518. 3. cum omnibus fere libris et ſcriptis et impreſſis ἐὰν δέ τις τέτων τι παραβαίνῃ, non τι τέτων τις. TAYLOR.

518. 4. προβολαι αυτε εςωσαν.] F. κατ' αὐτῆ. WOLFIVS.

Ibid. Coniecturam *Wolfii* nulla ſcriptura munitam reiecimus. Noſtro enim more loquitur *Xenoph. Hiſt. Gr.* l. 1. fin. οἵτινες τὸν δῆμον ἐξηπάτησαν, προβολας αυτων εἶναι. Cod. *Ital.* προβολαὶ αὐτῶν ἔσωσαν. αὐτῷ *Lindenb. Vindob.* et *Reg.* α. Mox reſtituimus εν τῇ ἐκκλησίᾳ ex *Ald. Ven. Baroc. Lind. Paris.* et *Ital.* TAYLOR.

9. κατὰ τῶν etc.] Ita emendamus ex diuinatione *Lambini*, atque auctoritate Cod. *Italici*. Vid. pag. 523. 10. κατὰ τῶν παρὰ τὴν ἑορτὴν *Baroc.* Vulgo περὶ τῶν κατα τὴν ἑορτήν. Friget hic Verſio Wolfii, *de iniurioſis.* Aliter Italus: *Conſiderate — che nella prima legge eſſendo l' accuſa di quelli che nella feſta commeton male, in queſta* etc. TAYLOR.

10. βιαζομένων] *vim faciunt.* Haereo. Fortaſſe, *quiduis alienum capiunt, aut* capere conantur. Iterum ita expone pag. 527. 10. TAYLOR.

pen. τρίτον ἔτος τετὶ.] *tertio abhinc anno* Wolfius. Melius Italus: *queſtri tre anni.* Pro τρίτον non-

nulli MSS. τέταρτον, nonnulli τρίτον ἢ τέταρτον, quod posterius certe enatum est ex varia lectione. TAYL.

519. 8. μάλις'.] Restitui ex Editt. *Fel, Man. Lutet.* et MSS. *Baroc. Obsop. Ital.* et *Vindob.* TAYLOR.

15. ἀφεθῆναι τῆς χορείας.] Sub. ὥστε στρατεύεσθαι. Hoc malo, quam τῆς στρατείας. WOLFIVS.

Ibid. στρατείας habent *Fel. Ven. Bar. Bodl. Ital. Vindob.* et scholiastes *Vlpianus.* In marg. *Benenati*: γρ. μὴ ἀφεθῆναι τῆς στρατείας ἠνώχλησεν, et, ἀφεθῆναι τῆς στρατείας ἐκώλυσεν. Lambinus coniicit, locum ita esse legendum: ἢ τὸς χορευτὰς κωλύων ἀφεθῆναι τῆς στρατείας, ἡμῖν ἠνώχλησεν, ἢ προβαλλόμενος κ. τ. λ. Non insicite hunc locum explicat Scholiastes, si στρατείας legas. Nimirum eo tempore, quo haec fiebant, equitatui praefectus erat Midias: eaque auctoritate fretus chorum Demosthenicum ad militiam adegit, licet istius rei immunitatem nactus esset ratione muneris, quod tum gerebat. Εθος ἦν, τὸς τῷ Διονύσῳ χορεύοντας μὴ στρατευεσθαι τοῦτον τὸν χρόνον. ὁ τοίνυν Μειδίας ἠνάγκαζεν αὐτὸς ἐξιέναι, καὶ οὐκ εἴα τῆς στρατείας ἀφίεσθαι. Vlpian. Προβαλλόμενος hic male a *Wolfio* vertitur *lacessendo*, cum debuit vtique *sese offerendo.* vid. *H. Vales.* ad *Harpocr.* pag. 70. alieniore quidem sensu, quam quo saepius in hac oratione occurrit προβάλλεσθαι. v. Petit. LL. AA. L. VIII. tit. II. TAYLOR.

24. ἔστι δὲ ὑπερβολή.] ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλοντά ἐστι τῇ πονηρίᾳ. Si addas negationem, οὐκ ἔστι δ' ὑπερβολή, αὐξητικώτερον ἔσται. Sed non opus est mutatione, cum et haec bona lectio sit. WOLFIVS.

Ibid. *Lambinus* legit ὑπερβολὴ τούτων τὰ μετὰ ταῦτα, vel ὑπερβολὴ ταῦτα, ἃ μέλλω etc. Verum proba lectio esse potest, τῶν μετὰ ταῦτα. Vide pag. 547. 24. et pag. 550. 10. TAYLOR.

519. vlt.

519. vlt. τέως ἂν χρησθῇ.] ἀντὶ τοῦ ἕως ἂν τις αὐτῇ ἐν τῇ ἑορτῇ χρήσηται. Τὸ χρησθῇ passiue capitur. Sub. ἡ ἑσθής. WOLFIVS.

Ibid. Non subintelligendum est ἡ ἑσθὴς, sed ἐκεῖνος, ante χρησθῇ, et Actiue, non *Passiue*, capiendum χρησθῇ: *quam diu* ille ea *vsus fuerit*. Vide ipsius *Wolfii* versionem: nam in hac notula sibi ipse contradicit. MARKLAND.

520. 12. ἠγωνίσμεθα.] ἠγωνισάμεθα *Bar. Aug. Vindob. Ital. Regg.* et *Vlpianus*. TAYLOR.

19. τὰ δημόσια.] Vide, ne fallaris. τὰ παρασκήνια τὰ δημόσια coniunge, non τὰ δημόσια κακά. WOLFIVS. Pone igitur distinctionem post δημόσια. τὰ παρασκήνια φράττων — ἰδιώτης ὢν τὰ δημόσια, κακὰ etc. TAYLOR.

24. δικαιοτάτους.] Plenius MSS. fide digniſſimi: δικαιοτάτους καὶ πιστοτάτους *Ven. Baroc. Aug.* TAYL.

26. προσδιαφθείρας.] F. προδιαφθείρας τοίνυν τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι τῶν ἀνδρῶν, id est, τοὺς κριθέντας περὶ τοῦ ἀγῶνος (ἢ τὸν ἀγῶνα) τῶν ἀνδρῶν, vt sit phrasis, τινὰ κριτὴν εἶναι ἀγῶνί τινι, ἀντὶ τοῦ τοῦ ἀγῶνος. Sin προσδιαφθείρας, expono, διαφθείρας τοὺς κριτὰς πρὸς τῷ ἀγῶνι τῶν ἀνδρῶν, hoc est, τοὺς κριτὰς καὶ τὸν ἀγῶνα, vt referatur ad chorodidascalum. Fuerunt autem χοροὶ παίδων καὶ ἀνδρῶν. WOLF.

Ibid. Male hic se gessit bonus *Wolfius*. Προδιαφθείρας ferri non potest, et προσδιαφθείρας pessime ab illo exponitur. Miror haesisse in *adnotationibus*, qui in *interpretatione* feliciter se expediuit. *Italus* etiam: *Hora hauendo egli* oltre all' altre ingiurie *corotti i giudici de i giuocatori huomini*. Obseruabit lector in marg. Edit. *Benenat.* a *Lambino*, atque etiam ab *Vlpiano* hic legi τοὺς κριτὰς τῶν ἀγωνιστῶν ἀνδρῶν. vti etiam *Ferrum* Italum vertere vides. Modo v. pen. reposui νενεανιευμένοις pro νεανιευομένοις, ex auctoritate *Baroc.*

Bodl. Reg. α. et *Lamb.* a qua lectione non procul absunt Editt. *Felic.* et *Lutet.* τοῖς ἑαυτῶν νεανιευμένοις. TAYLOR.

521. 13. ἔσχον.] Ita restitui pro ἔχον, confirmantibus omnibus Editt. et MSS. Marg. *Par.* ἦγον. TAYLOR.

17. ἠδίκει.] *Baroc.* qui cum optimo *Aug.* feliciter conspirat, κἀκείνης ἠδίκει τοτε, καὶ νῦν ἐμέ. Mox etiam v. 19. πάντων ἓν τουτων ἀθρόων. TAYLOR.

27. επαρχος.] Alias nomen τῦ δήμυ solet addi. Hoc aliud cognomen esse videtur. WOLFIVS.

Ibid. Mihi potius videtur esse nomen pagi, vel corrupti, vel cuius alia memoria intercidit. Mox recte restituit *Wolfius* ἔχω pro ἔχων Editorum. TAYLOR.

522. 16. ὑπὲρ.] Omnino περι. saepissime hae voces confundi et misceri inter se solent. TAYLOR.

18. ὅτι.] Restitui ex *Manut.* et *Felic.* Codd. *Regg. Baroc. Ital. Obsop. Vindob.* et *Aug.* Proxime, v. 19. praestantior multo est lectio *Ven. Bar. Bodl. Aug. Ital.* κωλύσων. TAYLOR.

24. αὐτὸς.] Ita, adiuuantibus *Ald. Ven. Baroc. Vindob. Lindenb. Aug. Ital. Lambino* et *Wolfio.* Vulgo αὐτός. TAYLOR.

523. 5. προβάλλεσθαι.] προβαλέσθαι marg. *Benenati* et *Aug.* Melius. TAYLOR.

14. μὴ.] *Reg.* α. τῦ δῦναι δίκην sine μὴ. Vide, annon praestet. Haereo tamen. Totam vero hanc periodum ita melius cum *Italo* interpreteris: *Percioche del reo, e di chi ha peccato, e officio riprouando il presente giudicio, dire che bisognaua, ch' ei fosse stato ad altro tribunale chiamato.* TAYLOR.

21. προὐβαλόμην.] Ex *Ald. Ven. Bar. Fel. Man. Par. Aug.* pro προὐβαλλόμην vulgata. TAYLOR.

523. 22.

523. 22. *ἐπὶ τῶν ἰδίων*] Publicorum criminum mulctam ad remp. priuatorum ad accuſatorem rediiſſe, locus hic docet. WOLFIVS.

26. *ἐνέγκαι μοι.*] Variant Codd. *ἐνέγκαιμι*, *ἐνέγκοιμι*, *ἐνεγκαίμην*, quarum lectionum vtram praetuleris, pro *τῦτ'* v. 25. legendum erit *τύτε*, vt *Wolfius* vidit. Videtur autem praeſtantiſſimo *Marklando* recepta lectio bene poſſe conſtare. TAYLOR.

pen. *τύτω.*] Iucundius paulo, et ſuauius, *Lind. Vindob. Obſop.* et *Ital. ὅτι ἐκεινῳ πολεμῷ, διὰ τουτο με ἀναιρήσετε*; TAYLOR.

524. 2. *ἔχει.*] *Wolfium* in interpretando vides ſequi lectionem *Aldinam ἔχοι*, quae tamen improbanda eſt. TAYLOR.

7. *ἀδικήσασιν.*] Ita ex MSS. *Vindob. Bar. Bodl. Aug. Ital. Reg. α.* Editi *ἀδικήμασιν*, male: *ἀδικῆσιν* habet *σχ. Hermog.* pag. 88. TAYLOR.

22. *κακηγορίας.*] Vix moneo, olim legi *κατηγορίας*, et iſtud tueri Codd. Leuis ea emendatio, et quam praeripuit *Wolfius*. Elegantер tamen legi moneo in *Ven. Bar. Aug. Ital. Vindob. δίκην κακηγορίας ἰδίαν φεύξεται.* vti v. vlt. *ἰδίᾳ ὑπόδικος*, et 525. 4. *ἰδίᾳ καὶ δίκην.* Vide etiam pag. praeced. v. 17. et 22. TAYL.

26. *καὶ πάλιν.*] *Lambinus* legit: *καὶ πάλιν γε εαν τὸν ἄρχοντα, ταὐτὸ τῦτο.* TAYLOR.

525. 1. *ἀλλὰ.*] *ἀλλὰ καὶ περὶ πάντων* Edit. *Lut.* et Codd. *Aug.* et *Vindob.* Quod vnice verum eſt. TAYLOR.

3. *ἐν ἅπασις.*] Iſtud *ἐν* ex *Vindob. Barot. Aug. Ital.* et Edit. *Pariſina.* Abſorptum erat nempe in praecedenti *μέν.* TAYLOR.

6. *πάνθ' ὅσα.*] Vidit *Wolfius*, haec ſimiliter dici, ac ſi ſcripſiſſet, *ἐν πᾶσιν, οἷς ἠδίκησεν*, ſed non vidit, ſaltem in Interpretatione non hoc ſignificauit quanta cum contentione et *δεινότητι* haec dicerentur

Si ἠδίκησε χορηγὸν ὑμέτερον, ſi iſtud fecerit ἱερομηνίας ἔσης, ſi denique ἠδίκησε cum ὕβρει, ſi πάνθ', ὅσα ἠδίκησεν, ὑβρίσας φαίνεται. TAYLOR.

525. καίτοι ταύταις.] καὶ τὸ ταύταις *Bar. Lind. Aug. Ital.* καὶ τοιαύταις *Bodl. Wolfius* coniicit καὶ ἐτι ἐν ταύταις. Erudi-iſſimus autem *Marklandus* καὶ ταυτ' ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. Vide pag. 538. 14. 18. 26. et alibi ſaepiſſime. TAYLOR.

14. πάλαι.] Poſt πάλαι addendum cenſet *Lambinus* ἦν ὁ τῶν βιαίων. TAYLOR.

17. ἀπέχει.] Ita pro ἀπόχρη ex *Vindob. Bar. Obſop. Ital.* et Editt. *Fel.* et *Par.* TAYLOR.

Ibid. σημεῖον δέ.] marg. *Benenati*, τεκμήριον δέ. ἀπόδειξις δέ. Quae, quemadmodum ſcite obſeruauit *Wolfius*, vt et complura alia, ſcholia potius eſſe, quam varias lectiones, dixeris. TAYLOR.

18. ἔθεσθε ἱερὸν νόμον.] Poſt σημεῖον δὲ· τεκμήριον δέ, et locutiones ſimiles, ſequi ſolet vox γάρ. σημεῖον δὲ· ἔθεσθε γὰρ ἱερὸν νόμον. Sic pag. 563. 6. MARKL.

526. 11. εἰ δὲ παροξύναι.] Male haec olim interpungebantur: εἰ δὲ παροξύναι καὶ τοῦτον καὶ πάντας· ἑατέον. Atque adeo ab ipſo *Wolfio*, qui tamen recte vertit. Plenius *Bar.* et *Aug.* καὶ τοῦτον καὶ πάντας τοὺς ἄλλους ἑατέον. Iidem deinde Codd. quorum alterum ex altero deſcribi credibile eſt, pro γενέσθαι v. 16. γεγενῆσθαι, et ſtatim, Πολύζηλος ἐκεῖνος. Porro circa hunc locum vterque Interpres fidem fefellit: ὅσῳπερ ἂν ἧ πλείω καὶ μείζω. Nihil enim hic de Midia et *eius* facinoribus. Senſus eſt apertus: *Si alios ab* huiusmodi facinoribus, *quae iſte allegat eſſe frequentia, deterreri expedit, ea de cauſa iſte puniendus eſt, eoque magis*, quo *plura* ea *ſint et atrociora*, caetera. TAYLOR.

17. ὀργὴ καὶ τρόπου προπετείᾳ. φθάσαι τὸν λογισμὸν κ. τ. λ.] ἁμαρτὼν ἔφησεν φθάσαι τὸν λογισμόν. Sicut paulo poſt, p. 527. 16. εἰ μὲν ἄν τις ἄφνω τὸν λογισμὸν

γισμὸν φθάσας ἐξαχθῆ τι πρᾶξαι. vtcunque ferri poteſt. Sed quid ſi legas: φθασάσῃ τὸν λογισμὸν, ἁμαρτεῖν ἔφησεν. WOLFIVS.

526. 17. Immo quid ſi cum pluribus et praeſtantioribus Codd. ὀργῇ καὶ τρόπῳ προπετείᾳ φθασας τὸν λογισμὸν, ἁμαρτῶν ἐπαισεν? Nempe Polyzelus φθάσας τὸν λογισμὸν, vt infra l. c. τις ἄφνω τὸν λογισμὸν φθάσας. φθάσας habent *Reg. e. Ital.* ἔπαισεν *Bodl. Ital.* vtrumque *Ven. Bar. Aug. Simoni Fabricio*, qui *Auguſtanum* Cod. contulit, magis placere video ἔπταισεν. TAYLOR.

20. ἐξιν.] Cl. *Marklando* arridet ἔνεξιν, vt p. 527. 12. ἐκ ενεξαι αὐτῷ λόγος. et 17. δι' ὀργήν γ' ενι φῆσαι πεποιηκέναι. TAYLOR.

pen. ταὐτὸ τᾶτο.] Diſtingue poſt τᾶτο hoc modo: ταὐτὸ τᾶτο, ἰδίᾳ διαλυσάμενος, vti pag. 524. 27. καὶ πάλιν γε τὸν ἄρχοντα, ταὐτὸ τᾶτο, ἐὰν μὲν κ. τ. λ. ταὐτὸ τᾶτο, *eodem prorſus more*, ſubintellecto ſc. κατὰ, non *de ea ipſa re*, vt *Wolfius* male vertit. MARKL.

527. 11. λέγοντι.] λεξοντι, *dicturo*. MARKLAND.

20. ἀ μόνον δήπε κ. τ. λ.] *Wolfius* interpretatur, perinde ac ſi legiſſet, ἀ μόνον δήπε τᾶ μετ' ὀργῆς ἀπέχει, ſine μή. Verum vtrouis modo recte dicitur: quemadmodum et p. 523. 15. more Attico additur negatiua, et p. 570. 22. Ea autem, quae modo praecedunt, Tu accuratius diſtinguas: ἃ δ' ἂν ἐκ πολλᾶ, συνεχῶς, ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, παρὰ τὰς νόμας, etc. Haec cum vocis contentione et membratim pronunciata, mirum quantam vim et grauitatem orationi concilient. TAYLOR.

27. ὕβρει.] MSS. nonnulli ὕβριν. Videtur ergo olim lectum fuiſſe, vt admonuit marg. *Benen.* δι' ὕβριν. TAYLOR.

528. 1. ἂν μὲν ἐκὼν.] ἂν μὲν ἑκών τις βλάψῃ *Aug. Baroc.* TAYLOR.

528. 8. ἀνέσεως.] αἰδέσεως Codd. *Regg.* α. β. *Baroc. Lindenbrog. Ital. Vindob.* MSS. *Ald. Man.* et *Felix. Vlpianus* denique ſcholiaſtes. TAYLOR.

12. ἐκ ἐποίησεν.] ἐκ ετ' ἐποίησεν. Ita reſtitue cum MSS. quamplurimis, *Bar. Vindob. Lind. Aug. Ital.* marg. *Benen.* et σχ. TAYLOR.

19 ὅσον περ.] ὅσον περ δη τῷ ἰδιώτῃ. *Lindenb. Ital. Vindob.* ὅσον περ αν *Aug.* et *Bar.* qui deinde habent v. 20. ὅσα αν τις βιαζόμενος πραττῃ. Recte. TAYL.

24. δημοσίας δεῖσθαι βοηθείας.] *Reip. velle ſatisfactum.* Perperam. Vertas cum Italo: *Colui, chi di ſua volontà s'è accordato, di priuato, e chi è ſtato forzato*, di publico aiuto ha di biſogno. TAYLOR.

529. 2. ἐφ' ἑαυτῷ λαμβάνειν.] *iniuriam vendere pecunia.* Nihil hic agitur de *tranſactionibus*, et *litibus cauponandis.* Nihil minus. Dicitur ſolummodo in cauſis τῆς ὕβρεως, τιμωρίαν fuiſſe priuatam, *multam* ad *fiſcum*, ad *publicum* redire, τὸ τίμημα ἐποίησεν ὅλον δημόσιον. Nihil lucri aut quaeſtus accedebat dolenti. Quantum interſit inter hunc ſenſum et interpretationem *Wolfii*! TAYLOR.

7. πράττειν.] ταυτα πράττειν *Baroc.* et *Aug.* Modo pro ἐπέταξεν, v. 8. ἐπέτρεψεν Codd. *Regg.* α. β. *Benen. Ital.* et *Vindob.* TAYLOR.

18. τριακοντα] εντος τριάκοντα ἡμερῶν, vt *Wolfius* interpretatur, Cod. *Italicus.* TAYLOR.

19. αφ' ης αν η γραφη.] Sub. ἀπενεχθῇ ἢ γένηται. εἰ δὲ μὴ, ſub. τριάκοντα ἡμερῶν, ὅταν ἡ πρῶτον οἷόν τε. WOLFIVS. Nonnulli, qui hanc legem laudant, dubium, an caſu, an conſilio, ita legunt: τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἂν γραφη. Eruditiſſimus *Marklandus* cenſet ante η γραφη conſimilem vocem elidi, ἀφ' ἧς ἂν ἡ ἡ γραφή. TAYLOR.

20. εἰ δε μη.] Operae pretium eſt hanc locutionem illuſtrare et rationem eius reddere: eo magis, quod

quod video, *Wolfium*, optimum fere Interpretem, et linguae Graecae bene gnarum, in ea lapſum fuiſſe. Sententia integra haec eſt: Οἱ δὲ Θεσμοθέται εἰσαγόντων εἰς τὴν Ηλιαίαν [ἐντὸς] τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἂν [ἢ] ἡ γραφὴ, εἰ μή τι δημόσιον κωλύῃ· εἰ δὲ μὴ, ὅταν ἡ πρῶτον οἷόν τε. *Sexuiri autem actionem danto intra dies triginta apud Heliaeam ab eo die, quo res in iudicium allata fuerit, niſi publicum aliquod impediat: tum vero, cum primum fieri poterit.* *Wolfius* vertit εἰ δὲ μὴ, *tum vero:* in annotationibus autem dicit: εἰ δὲ μὴ, *ſubintellige* τριάκοντα ἡμερῶν, hoc eſt, *ſi vero non* dent actionem intra triginta dies etc. Sed in hoc falſus eſt vir optimus. Haec enim phraſis, εἰ δὲ μὴ, vel εἰ δὲ μή γε, vel εἰ μή γε, nunquam reſpicit remotiorem, ſed ſemper proxime antecedentem, ſententiam; vt in hoc loco, vbi non refertur ad τριάκοντα ἡμερῶν, ſed ad ἐὰν μή τι δημόσιον κωλύῃ, et, licet Negatiua ſit, tamen vim habet *Affirmatiuam:* et ſignificat, *ſi vero publicum aliquod negotium impediat.* Cuius ſignificationis haec eſt Ratio. Elliptica eſt, εἰ δὲ μὴ, et plena locutio foret: εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχει, *ſi vero res non ita ſe habet.* Iam vero connecte huic ea, quae praecedunt: *Sexuiri actionem danto intra* XXX. *dies, ſi publicum aliquod non impediat:* εἰ δὲ μὴ, *ſi vero res* NON *ita ſe habet, vt publicum aliquod* NON *impediat*, hoc eſt clare, *ſi vero publicum aliquod impediat.* Vt igitur εἰ δὲ μὴ *affirmet*, neceſſe eſt, vt *Negatiua* ſit ſententia, quae praecedit. Atque haec eſt vis huiuſce locutionis apud optimos Graecos Scriptores, a quibus defluxit ad Euangeliſtas. *D. Marcus* II. 22. Οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς etc. vbi iterum εἰ δὲ μὴ eſt, *ſi vero mittit vinum nouum in veteres vtres* etc. eadem, qua prius, reſolutione. *Si vero res* NON *ita ſe habet, vt iſte* NON *mittat;* hoc eſt, *ſi vero mittit.* Vide *Matthaeum* IX. 17. et *Lucam* V. 36. qui habent εἰ δὲ μή γε, quod idem eſt. Quod ſi ſententia, quam proxime ſe-

quuntur haec verba, *Affirmatiua*, ſit, tunc εἰ δὲ μὴ *Negatiuam* retinet et vſitatam verborum ſignificationem, *ſi vero non*. Cuius non opus eſt vt exempla proferam, quae vbique occurrunt. MARKLAND. Ita Xenoph. Anabaſ. l. IV. ed. Steph. p. 191. 14. τραχὺς ἦν ὁ ποταμὸς — καὶ ἔτω ἐν τῷ ὕδατι ἦν ἔχειν τὰ ὅπλα. εἰ δὲ μὴ, ἦρπαζεν ὁ ποταμός. TAYLOR in ſchedis.

529. 21. καταγνωτε.] Forte καταγνωσθῆ. Prior eſt κατάγνωσις, reum teneri obiecto crimine; poſterior, aeſtimatio mulctae. WOLFIVS.

Ibid. καταγνῶτε eſt lectio Editt. omnium, et Codd. plurium. καταγνῶταϛ *Bar.* pro varia lectione: καταγνῷ marg. *Paris.* καταγνῶτι, alii. Recte hic animaduertit *Wolfius*, agi de binis ſententiis, quarum prior damnabat, altera poenam adiudicabat. Atque ita intelligo locum in parili lege apud *Aeſchinem c. Timarch.* in qua de altera ὕβρεως ſpecie, nempe ea, quae *ſtuprum* deſignat, ſimiliter cauetur. Has duas leges, quia in vtraque περὶ ὕβρεως agitur, et eadem fere ſeueritate verborum, eodem certe ritu et ſolennitate, *Petitus* in vnam miſcet, quem, quia Cl. *Weſſelingo* ſatis poenarum dedit, idcirco dimittam. Ibi legitur: τίμημα ἐπιγραψάμενος, ᾧ ἂν τὸ δικαϛήριον καταψηφισθῆ. Corrigunt alii ϐ ἄν, alii ο ἄν. Quibus prior correctio placet, locum prae manibus, prout a *Wolfio* emendatur, habere poſſunt vindicem, ὅτϐ δ' ἂν καταγνωσθῆ. Verum infeliciter ſemper cauſam egit *Wolfius*, quandocunque contra omnes Codd. et editos et MStos diuinationem ſuam obtrudat. Lege et punge mecum: ὅτϐ δ' ἂν καταγνῷ τι ἡ Ηλιαια, τιμάτω περὶ αὐτῦ παραχρῆμα. *Quemcunque in aliqua cauſa condemnauerit Heliaea, ſtatim* etc. Vel potius, ὅτϐ δ' ἂι καταγνῷ ἡ Ηλιαια, cum marg. *Benenati*. Simile quiddam in proxima oratione, p. 595. 24. ὁ νόμος ἐκ ἐᾷ τὴν βουλὴν αἰτῆσαϛ τὴν δωρεάν, ἐὰν μὴ ποιησητε τὰς

τὰς τριήρεις. Immo ποιῃ certe, nisi corrigendum, vt scribi fere video, ἐὰν μὴ ποιήσαιτο. Quae scriptura mendo in *Demosthenis* Codd. locum fortasse dedit. TAYLOR.

529. 26. εαν δε αργυριου τιμηθη της υβρεως.] Sub. ἕνεκα ὁ φεύγων. Alias dicit τιμᾶται τῷ φεύγοντι. WOLFIVS.

Ibid. γρ. τῷ δημοσίῳ, ἐὰν ἀργυρίᾳ τιμηθῇ· τῆς δ' ὕβρεως, ἐὰν ἐλεύθερον κ. τ. λ. marg. *Benenati.* Locum ita ex ingenio refingere vult *Lambinus*: τῷ δημοσίῳ· ὁ δ' ὑβρίσας εἴτ' εἰς ἐλεύθερον, εἴτ' εἰς δοῦλον, ἐὰν μὲν θανάτῳ τιμηθῇ, αὐθήμερον τεθνάτω, ἐὰν δ' ἀργυρίᾳ, δεδέσθω, μέχρις ἂν ἐκτίσῃ. Λυέτω etc. Concinnius multo, sine vlla cautione de vltimo supplicio, cuiusmodi vocum nec vola nec vestigium supereſſe videtur in Codd. mecum reformabis: τῷ δημοσίῳ. ἐὰν δὲ ἀργυρίᾳ τιμηθῇ, δεδέσθω, μέχρις ἂν ἐκτίσῃ. Totam ergo Legem ita ordino: Νομος. Εάν τις ὑβρίζῃ τινά, ἢ παῖδα, ἢ γυναῖκα, ἢ ἄνδρα τῶν ἐλευθέρων, ἢ τῶν δούλων, ἢ παράνομόν τι ποιήσῃ εἰς τούτων τινά, γραφέσθω πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος Αθηναίων, οἷς ἔξεστιν. Οἱ δὲ Θεσμοθέται εἰσαγόντων εἰς τὴν Ηλιαίαν [ἐντὸς] τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἂν [ἡ] ἡ γραφὴ, ἐὰν μή τι δημόσιον κωλύῃ, εἰ δὲ μὴ, ὅταν ἡ πρῶτον οἷόν τε. Οτου δ' ἂν καταγνῷ ἡ Ηλιαία, τιμάτω περὶ αὐτοῦ παραχρῆμα, ὅτου ἂν δόξῃ ἄξιος εἶναι παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι· (Οσοι δ' ἂν γράφωνται γραφὰς ἰδίας κατὰ τὸν νόμον [τοῦτον,] ἐάν τις μὴ ἐπεξελθῇ, ἢ ἐπεξιὼν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ἀποτισάτω χιλίας δραχμὰς τῷ δημοσίῳ) ἐὰν δὲ ἀργυρίᾳ τιμηθῇ, δεδέσθω, μέχρις ἂν ἐκτίσῃ. Ita vero interpretor: LEX DE CONTVMELIIS. *Quicunque contumelioſe tractauerit liberum vel ſeruum, liberam ſeruamue, publice de eo cognoſcitor. Si damnas fuerit, ſecundis ſententiis ſtatuito, quid luendum* [corpore], *aut ſoluen-*

ſoluendum [aere] *fuerit.* Actionem ὕβρεως publicam eſſe voluit ſapientiſſimus Legislator, vt in hac oratione pluribus contendit Orator noſter: πάνθ', ὅσα τις βιαζόμενος πράττει, κοινα ἀδικηματα, καὶ κατὰ τῶν ἔξω τῦ πράγματος ὄντων ἡγεῖτο ὁ νομοθέτης — τὸν βιασθέντα δημοσιας δεῖσθαι βοηθείας, διόπερ τὰς γραφας ἔδωκεν απαντι τῳ βϐλομένῳ. [p. 528. 20.] Γραφέσθω, ait Lex, ὁ βϐλόμενος Ἀθηναίων, οἷς ἔξεσιν. Eam enim eſſe formulam, ſiue ſolennitatem *publicae* actionis erudite oſtendit *Salmaſius* ὁ μέγας *Obſeruat. ad Ius Attic. et Rom.* C. 7. p. 231. *Haec quippe nota eſt*, inquit ille, *publici iudicii, cum volenti cuilibet licet reum facere illum, a quo non laeſus eſt, ſi modo alterum laeſerit* etc. Idcirco autem publice datur accuſatio, ſaltem omnibus, quibus cauſae dictio eſt, (ὁ βϐλόμενος eorum, οἷς ἔξεσιν) quoniam par eſt, exiſtimare, crimen ad omnes pertingere, Remque publicam, non eum ſolummodo, qui contumeliam perpeſſus ſit, in eo laedi. Vt recte *Vlpianus*: εἰ πᾶσιν ἔξεσι κατηγορεῖν τῦ ἀδικῦντος, πρόδηλον, ὅτι κοινὸν ἁπάντων ἔγκλημα καὶ δημόσιον ἀδίκημα. Interea tamen ſi ille ipſe, cui facta ſit iniuria, eam perſequi velit, pergit Lex, ſiue potius diuertitur, modumque agendi circa eam rem quaſi *interlocutorie* definit: *Si priuatus quispiam iniuriam ſibi factam conqueſtus fuerit iuxta legem hanc, eamque aut non perſecutus fuerit, aut perſecutus quintam ſuffragiorum partem non tulerit, is mille drachmis damnas eſto.* Potuit nempe de contumeliis et *publice* agi, vbi ſcil. accuſabant Reip. gratia οἱ ἔξω τοῦ πράγματος; potuit etiam *priuate*, vbi cauſam egerit ille, qui indoluit. Et in hac fortaſſe parte ceſſabant omnes illae *publici iudicii* ſolennitates, ea priuilegia, quae Reip. cauſa dabantur: δίκη ἰδία inſtituebatur, verum de publico crimine, atque tum demum aerario ſoluebat Actor, ſi quintam ſuffragiorum partem non tule-

tulerit. Ciuitas igitur ad *publicas* actiones de vi et iniuriis hortabatur, ad *priuatas* non item, nam ibi Actori et poena mille drachmarum, si quintae parti Iudicum non persuaserit, atque etiam *ἀτιμίας*, siue Capitis diminutionis, si verum sit, quod habet *Vlpianus*, erat proposita, *ὁ μὴ ἐλέγξας ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀτιμοῦται*. Lex ergo, cum modum statuisset inter *publicam* et *priuatam* contumeliarum actionem, *redit*, vnde diuertebatur, nempe ad illud, quod luere aut soluere deberet, qui iudicio teneretur; *Si aere*, inquit, *aestimabitur*, *ἐὰν δὲ ἀργυρίου τιμηθῇ*, *δεδέσθω*, *μέχρις οὗ ἐκτίσῃ*. Addidit nimirum aliquis *τῆς ὕβρεως*, deinde alius *ἐὰν ἐλεύθερον ὑβρίσῃ*, ad oras Exemplarium, vtrumque scil. vt admoneatur lector, hoc vltimum comma non spectare ad mille drachmas, quibus teneri potuit Actor priuatus, licet id tamen proxime anteceſſit, sed ad mulctam *ὕβρεως* causa, ad iudicium Heliastarum, ad sententiam, si quis *ὑβρίσῃ*. Deletis igitur otiosis iis vocabulis, restat communis Atticarum legum formula, *ἐὰν δὲ ἀργυρίου τιμηθῇ*, *δεδέσθω*, *μέχρις οὗ ἐκτίσῃ*. Ita *Demosth. c. Timocrat.* *ἐὰν δὲ ἄλλῳ*, *τιμάτω ἡ Ἡλιαία*, *ὅ*, *τι χρὴ παθεῖν αὐτὸν*, *ἢ ἀποτίσαι· ἐαν δε αργυριου τιμηθη*, *δεδεσθω τεως*, *εως αν εκτιση*. p. 733. 14. et rursus: *ἐὰν δ' ἄλλῳ*, *τιμάτω ἡ Ἡλιαία περὶ αὐτοῦ*, *ὅ*, *τι ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι παθεῖν*, *ἢ ἀποτίσαι· ἐαν δε αργυριου τιμηθη*, *δεδεσθω τεως*, *εως αν εκτιση*, *ὅ*, *τι ἂν αὐτοῦ καταγνωσθῇ*. pag. 720. pen. TAYLOR.

530. 9. *οὐδὲ τέτρας ὑβρίζειν ἀξιοῦσιν.*] *Ἀθηναῖοι καὶ τῆς τῶν δούλων προνοοῦντες τύχης ἐνομοθέτησαν καὶ ὑπὲρ δούλων γραφὰς ὕβρεως εἶναι. Ὑπερίδης γοῦν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου· Αἰκίας*, *φησὶ*, *ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων*, *ἀλλὰ καὶ ἐάν τις εἰς δούλου σῶμα ὑβρίσῃ*, *γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος. τὰ ὅμοια εἴρηκε καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Αυκόφρονος πρώτῳ*, *καὶ*

τῳ, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίᾳ. Athen. l. VI. p. m. 134. TAYLOR.

§ 30. 15. ὁ τοίνυν ἀ παρὰ τὸ τοῖς Ἕλλησι] Lego: ὁ τοίνυν ἀ παρὰ τὸν παρὰ τοῖς Ἕλλησι μόνον — ἀλλὰ καὶ τοῖς Βαρβάροις εὖ δόξαντ' ἂν ἔχειν etc. WOLFIVS.

Ibid. Scripturam haud paulo praeſtantiorem ex Editt. et MSS. expreſſimus. TAYLOR.

pen. κνισσᾶν.] τιμᾶν Cod. *Reg. e.* quod diſplicet noſtro *Wolfio*, vt decebat. Ille tamen coniicit, aliquando legi potuiſſe pro τιμᾶν, θυμιᾶν, vt eſſet Scholion. Hoc quidem eleganter. Caeterum de phraſi hac κνισσᾶν ἀγυιὰς, conſulas *Hellad. Beſantin.* apud *Phot. Biblioth.* cui adiungas haec *Ariſtophanis:*

Εγώ; πρὸς ἀνθρώπες πέτομαι παρὰ τὸ πατρὸς,
Φράσασα θύειν τοῖς Ολυμπίοις θεοῖς,
Μηλοσφαγεῖν τε βοθύτοις ἐπ' ἐσχάραις,
Κνισσᾶν τ' ἀγυιάς.

Aues, 1230.

Ω ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκαρε, καὶ Φέγγος ἐν Αθήναις,
Τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισσῶμεν ἀγυιάς;

Equit. 1316.

Pluribus contendit *Harpocratio* legendum eſſe apud *Demoſthenem*, non ἀγυιὰς cum graui ſed circumflexe, ἀγυιᾶς, vt ſit pro ἀγυιέας, a recto ἀγυιεὺς, κνισσᾶν non *vicos* et *compita*, ſed *ſtatuas* compitalitias ante fores poſitas. Hominem vide. Cuius tamen criſin refellere videtur Oraculum a *Demoſthene* allegatum in Orat. *c. Macartatum*, iisdem fere verbis conceptum, quibus illud, in quo expoliendo iam exercemur: Καὶ ἀποπέμπειν Αμφικτυόνεσσι περὶ τύχας ἀγαθᾶς, Απόλλωνι Αγυιεῖ, Λητοῖ, Αρτέμιδι, καὶ τας αγυιας κνισσᾶν, καὶ κρατῆρας ἱστάμεν etc. p. 1072. 20. Et clariſſime refellit epitheton εὐρυχόρους in hoc Oraculo.

quales

quales enim (Dii boni!) ſunt *ſtatuae*, in quibus *lati chori duci poſſunt?* TAYLOR.

531. 4. *ευρυχωρες.*] Editt. *Felic. Manut.* et Cod. *Reg. α. ευρυχορες.* Atque ita omnino reſcribe, *ſiue* vocem hanc non pro *ſpatioſo* acceperis, ſed pro *loco choreis apto*, vt vel hic ſumi poſſit: *ſiue* cum Poetis ω magnum in paruum licenter mutaueris: *ſiue* denique, quae aliorum eſt ſententia, verum maxime improbabilis, χορὸς in hac compoſitione vim et notionem τῦ χῶρος induerit. *Homerus* certe ſemper εὐρύχορος. Vid. *Iliad.* B. 498. I. 474. Ψ. 299. Odyſſ. Δ. 635. Z. 4. Λ. 255. N. 414. O. 1. Ω. 467. [Pauſan. Phocic. p. 614. Lucian. T. 1. Not. p. 54. Priſcian. col. 554. Salmaſ. ad Inſcr. Herodis et Regillae. Diodor. Vol. I. p. 430. ed. Weſſel. Athen. L. XII. p. 536. Callimach. Hymno in Cererem et fragm. Φιλίππε Μεγαρέως εἰς τὸς ἀναιρεθέντας ὑπὸ Περσῶν Θεσπιεῖς. Ἄνδρες θ' οἵ ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος, Λήματι τῶν αὐχεῖ Θεσπιὰς εὐρύχορος. Apollon. Rhod. IV. 48. ἄξεος εὐρυχόροιο. Hoelzlin. ad Ap. Rh. II. 906. Doruille ad Chariton. ſeu potius Manethon. p. notar. 786. TAYLOR in ſchedis. Ita apud *Diod. Sic.* l. XI. Οἱ δ' Ἕλληνες ἐκ τῶν λαφύρων δεκάτην ἐξελόμενοι κατεσκεύασαν χρυσῆν τρίποδα, καὶ ἀνέθηκαν εἰς Δελφὸς, ἐπιγράψαντες ἐλεγεῖον τόδε·

Ἑλλάδος εὐρυχορε Σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν,
Δεσπόσυνης συγερᾶς ῥυσάμενοι πόλιας.

Ita Oraculum apud *Herodot.* VII. 220.

Ὑμῖν δ', ὦ Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόροιο.

Corrige ergo Poetam apud *Plutarch.* in *Theſeo* fin.

τὸν ἐν εὐρυχώρῳ ποτ' Ἀφίδνῃ
Μαρνάμενον Θησεὺς Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο
Κτεῖνεν.

et Inſcriptionem poculi, quod dicauit Pauſanias Lacedaemonius, et memorat *Heracleotes* apud *Athenaeum:*

Μνᾶμ'

Μνᾶμ' ἀρετῆς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι
Παυσανίας ἄρχων Ελλάδος ευρυχωρε
Πόντε ἐπ' Εὐξείνε, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱὸς
Κλεομβρότε, ἀρχαίας Ηρακλέες γενεᾶς.

TAYLOR.

531. 7. καὶ Ηρακλεε] Vel dele καὶ ante Ηρακλεῖ cum *Reg.* α. vel ſubſtitue iſtam particulam ante Απόλλωνι cum *Ital.* TAYLOR.

12. ἰδίας.] F. ὁσίας. Quis enim *alienas* manus porrexerit? et ἀνίσχοντας. refertur enim ad Infinitiuum.

Caſta decent Superos: pura cum veſte venite,
Et manibus puris ſumite fontis aquam.

WOLFIVS.

Ibid. ἰδίας habent MSti, credo, et editi omnes libri. Ego textum corrigo ad mentem *Wolfii*, tam ὁσίας, quam ἀνίσχοντας, (vulgo enim legitur ἀνίσχοντες) cui poſtremae iectioni fauent quodammodo marg. *Par.* et *Ital.* Abeſt certe tam ἰδίας, quam ὁσίας, ab Oraculo altero in Orat. *c. Macart.* p. 1072. 21. σεφανηφορεῖν κατὰ πάτρια θεοῖς Ολυμπίοις καὶ Ολυμπίαις, πάντεσσι καὶ πάσαις, δεξιας καὶ αριστερας ἀνίσχοντας μνασιδωρεῖν. TAYLOR.

Ibid. Videtur Formula fuiſſe in Sacris Gentilium: ὁσίας χεῖρας (vel δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς) ἀνίσχειν. Et huic forte adludit, et ſimul lectionem οσιας confirmat S. *Paulus* I. *Tim.* II. 8. Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας οσιους χεῖρας, χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ MARKLAND.

16. της Θυσιας.] F. τῆς Θυσίας καὶ τῆς Θεωρίας. αἱρετὸς δὲ πέμπειν. WOLFIVS.

Ibid. Hanc interpunctionem *Wolfius* ex ingenio ſuo procudit. Lectum olim et ſcriptum hoc modo: τῆς Θυσίας. καὶ τῆς Θεωρίας αἱρετὸς πέμπειν, ſine δέ. TAYLOR.

531. 18.

531. 18. *καὶ τέτρες διὰ τ. τ. Δ.*] F. *θύειν τῷ Διὶ τῷ Δωδωναίῳ ἐννέα ἀροτρεῖς βῶς.* Et, pro *δύο βοήσεις*, v. 19. f. *δύω βοίσσας*, *ἢ βοίδας*, vnde *βοίδιον* et *κατὰ συναίρεσιν*, *βοίδιον τρισυλλάβως*, vt notat *Vlpianus.* WOLF.

Ibid. Non inconcinne Vir doctiſſimus transduxit iſtud *ἐννέα* ad *βῶς*, non ad *θεωρούς*. Certe abeſt a nonnullis Codd. et vehementer etiam diſplicuit Viro ſolerti, qui *Italicum* Cod. contulit: legit enim ille pro *ἐννέα*, *ἕνεκα*, puta, *θεωρίας ἕνεκα*, et proximè iuxta *Wolfii* ſuſpicionem, queritur, omiſſam fuiſſe a Scriba poſt *ταχέων* vocem *θύσοντας*. Porro, in *Aldino* exemplari deerat *Δωδωναίῳ*, quod caetera rite ſupplent. Minus feliciter *Bodl.* *Κτησίῳ ἢ Νεμίῳ*. Deinde, admonemur ab *Italico* adnotatore, quosdam, quos non memorat, opinari legendum *οἷς* pro *βοήσεις*, quod quo modo fieri potuit, parum perſpicit, diuinat tamen, aliam varietatem lectionis poſſe indicari iſta notula, nempe pro *βοήσεις*, *βοήσοις*. Quod ego minus perſpicio. Procul dubio intelligendum eſt legere iſtos viros *οἷς* aut *οἵας*, nimirum, *boues nouem*, *et bis tot* ouiculas. Et neſcio ſane, annon haec vera ſit lectio. Solere enim aliquando ſacra fieri duabus victimis, maiore primum, deinde minore *boue* nimirum illa, hac autem *oue*, atque hoc ſacrificii genus vocari *Επίβοιον*, docet *Harpocratio.* *Ἐὰν δέ τις τῇ Ἀθηνᾷ θύῃ βῶν, ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ τῇ Πανδώρᾳ θύειν οἶν μετὰ βοός, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον.* Certe *βοήσεις* non legitur in Lexicis. TAYLOR.

Ibid. Nihil *transponendum* puto, ſi adhibeatur haec diſtinctio: *τῆς θεωρίας. αἱρετὸς δὲ πέμπειν κελεύει Θεωρὸς, ἐννέα (καὶ τέτρας διὰ ταχέων) τῷ Διὶ τῷ Δωδωναίῳ ἀροτρεῖς βῶς, καὶ πρὸς ἑκάστῳ δύο βοήσεις· τῇ δὲ Διώνῃ βῶν* etc. Si poneretur *καὶ* ante *ἐννέα*, nulla de lectione fuiſſet dubitatio, ſed frequenter omittitur copula, quando plures et diuerſae res, vt

in hoc loco, recenſentur. Quod autem viri docti, *Wolfius* atque *Italus*, ſuſpicantur deeſſe θύειν vel θύσοντας ante τῷ Διΐ, in eo falluntur, prout ex ſequentibus patet. Licet enim recte dicatur θύειν τῷ Διΐ βῶς, et τῇ Διώνῃ βῶν καὶ ἄλλα ἱερεῖα, nemo tamen, opinor, dicit θύειν τράπεζαν χαλκῆν et τὸ ἀνάθημα. Nihil igitur hic deeſt, ſed verbum πέμπειν ſingulis applicandum eſt, πέμπειν βῶς, καὶ ἱερεῖα, καὶ τράπεζαν, καὶ τὸ ἀνάθημα. MARKLAND.

531.21. ο ανεθηκεν.] F. ἀντὶ τῦ ηὔξατο ἀναθήσειν. Cur enim iam dicatum denuo dicetur? WOLFIVS.

24. σημαιν'.] σημαίνει *Ital. Lambin.* Hic proxime δημοτελειν ἱερεῖον τέλειον. Recte. TAYLOR.

27. καὶ ελθειν.] Dubito de lectione, ſed emendationis coniecturis deſtituor. WOLFIVS.

pen. Δι Κτησιω.] Vide, quae ſcripſit de Ioue Cteſio Cl. *Mattaerius* ad Inſcriptionem II. in *Appendice ad Marm. Oxon.* Lond. 1733.

Διος Κτησιου
Διος Καπετωλιε
Ρωμης
Αγαθου δαιμονος.

Iupiter Κτήσιος erat Athenis Icuncula, ex Diis Penatibus vna, πλουτοδότης, ideoque in Cella penuaria, ἐν τῷ ταμείῳ, collocata. Egregius eſt locus *Iſaei de Cironis haereditate*, ideoque exſcribam: Οὐδέποτε θυσίαν ἄνευ ἡμῶν ἐδημίαν ἐποίησεν, ἀλλ' εἴτε μικρά, εἴτε μεγάλα θύοι, πανταχῦ παρῆμεν ἡμεῖς, καὶ συνεθύομεν. καὶ ἐ μόνον εἰς τὰ τοιαῦτα παρεκαλέμεθα, ἀλλὰ καὶ εἰς Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἀεὶ ὑμᾶς· καὶ μετ' ἐκείνε τε ἐθεωρῦμεν καθήμενοι παρ' αὐτὸν, καὶ τὰς ἑορτὰς ἤγομεν παρ' ἐκεῖνον πάσας, τῷ Διι τε θύων τῳ Κτησιω, περὶ ἣν μάλις' ἐκεῖνος θυσίαν ἐσπέδαζε — καὶ ηὔχετο ἡμῖν υγιειαν διδοναι καὶ κτησιν αγαθην. [v. Anti-

Antiph. 113. 12. 22. Mauſſac. ad Harp. p. not. 54. 205.] Hinc ſatis adparet, quam negligenter a *Wolfio* verſum *opulento Iovi*. Admonere potuit illud *Callimachi Hym.* I. 91.

Χαῖρε μέγα, Κρονίδη πανυπέρτατε, δῶτορ ἑαων,

TAYLOR.

532. 5. πρὸς ἁπάσαις.] πρὸς ἁπάσαις αεὶ Cod. *Aug.* Modo pro ἀφικνεμέναις *Fel.* et *Man.* ἀφικομέναις. TAYLOR.

7. δῆλον.] δηλῶσι marg. *Par.* f. δῆλοί εἰσι. Sed tum pro ςεφανέμεθα legetur ςεφανέμενοι. WOLF.

9. περὶ αὐτῶν.] Solito errore περὶ pro ὑπέρ. Hoc legit *Scholiaſtes*, qui et optime interpretatur, ὑπὲρ αὐτῶν, τῶν Θεῶν δηλονότι ἁπάντων. Idque adparet ex iis, quae proxime v. 12. infert: τὸν ἕν εἴς τινα τῶν χορευτῶν ὑβρίζοντα ἄλλο τι πλὴν ασεβεῖν φήσομεν; Minus recte igitur *Baroc.* et *Fel.* ὑπὲρ ὑμῶν, quemadmodum coniecerat atque interpretatur *Wolfius*, et ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν, vt legunt *Obſop.* et *Manut.* Memineris porro, ὑπὲρ ſcribi in *Ald. Ven. Aug.* et *Regg. β. ε.* ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἐςεφανέμεθα *Vindob.* TAYLOR.

11. τὴν δὲ τῶν ἐπινικίων.] *Wolfius* non recte haec cepit: *qui parta victoria ſacrificat.* Per τὴν τῶν ἐπινικίων intelligo *diem* victoriae celebrandae, et reſpondet ſuperioribus, τὰς μὲν ἡμέρας ἐκείνας etc. pro Diis coronamur, τὴν δὲ τῶν ἐπινικίων, victor pro ſeipſo. Vidit praeſtantiſſimus *Ferrus: El giorno della feſta della vittoria per ſe medeſimo alhora s' incorona il vincitore.* Vide, ſi vacat, quae olim ſcripſimus ad *Lyſiae* orat. *c. Alcibiad.* ineuntem, p. 517. Not. 4. TAYLOR.

18. προσκαλέσαντι.] Scil. πρὸς τὸν ἄρχοντα, quod infra p. 534. 1. plene effertur, προσκαλέσασθαι πρὸς τὸν ἄρχοντα. Vnde explicantur iſta, quae ſequuntur: ἀλλ' ἐὰν μὲν καλέσῃ (nempe πρὸς τὸν ἄρχοντα) πεντήκοντα δραχμὰς· ἐὰν δὲ (καὶ τὸν ἄρχοντα) καθίζεσθαι κελεύσῃ, χιλίας ἀποτίνειν ἐτάξατε.

Hoc eſt, *ſimpliciter citare* aliquem a Choro, vt appareret coram τῷ ἄρχοντι, puniebatur mulcta L drachmarum: ſi vero qui hoc fecerat, rem vrgebat et perſiſtebat, ita vt cogeret ἄρχοντα καθίζεσθαι, *pro tribunali ſedere*, de cauſa cogniturum, mille drachmis hoc delictum aeſtimabatur. MARKLAND.

532. 18. Ego tamen aliter explico: *Si choragus aliquem in ius vocauerit, de peregrinitate hominis experturus, mulcta erat L drachmae: ſin autem cauſa indicta, et ſua ſolummodo auctoritate fretus, e choro deturbauérit et inter ſpectatores ſedere iuſſerit*, καθίζεσθαι κελεύσῃ (id quod non ſine vi et contumelia fieri potuit) *M pendito*. Et haec eſt mens Scholiaſtae non vno in loco: ἐὰν κελεύσῃ αὐτὸν ἀπελθόντα εἰς τὸ πλῆθος καθέζεσθαι, ὡς ξένον, χιλίας διδόναι. Iterum: οἷον ὑβριῶς ἀποσπάσει μὲν ἀπὸ τῆς χορῆς, θεωρεῖν δὲ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων καθέζεσθαι ἀναγκάσει. TAYLOR.

25. κατὰ τὸν νόμον] *Qui actorem citarit, lege indemnis non erit.* Wolfius. Peſſime tamen. Lex erat Athenis, ξενον μη χορηγειν, verum huic negotio ſe inferere volentem, vel hoc negotio defunctum in ius vocare. Erat tamen altera, ξενον μεταξυ χορηγουντα μητε καλειν μητε επηρεαζειν, propter coronae, quam iam geſtabat, religionem, loci temporisque ſolennitatem. *Demoſthenes* igitur κακοῦργος, vt ait *Vlpianus*, prioris legis adminiculo vtitur, vt clarior eſſet antitheſis et oppoſitio. Si ille, qui *actorem lege citauerit* (nam lege quidem potuit, ſed priori, ſed generaliter, non μεταξὺ χορηγοῦντα) condemnabitur: qui *aedilem ipſum contra omnes leges conciderit*, ille poenas non dabit? Aſtute quidem hoc et κακοῦργος. Nam peregrinum *coronatum et ſacris operantem* citare adeo erat legibus interdictum, ac aedilem ipſum pulſare. TAYLOR.

533. 14. οἱ ἀντιχορηγοὶ.] Minus explicate vertitur a Wolfio: *eius in aedilitate aemuli.* Ἀντιχορηγοὶ erant, qui caeteris tribubus inuicem certaturis praeficiebant.

ciebantur: vt pag. prox. v. 25. συμβῆναι Τισίαν — ἀντιχορηγῆσαι τῷ Διοκλεῖ. TAYLOR.

533. 17. ἀλλὰ τοσοῦτον κ. τ. λ.] Ἀλλὰ ἴδοι τις ἂν τοσοῦτον εὐσεβείας ἐν ἑκάστῳ ὑμῶν συγκεχωρηκὸς, τοσοῦτον συνελήλυθός. Τὸ συγκεχωρηκὰς τῆς εὐσεβείας, ἀντὶ εὐλαβείας, ἢ συγχωρήσεως περὶ τὴν εὐσέβειαν τοσαύτης, ἐν ἀρέσκει, καίτοι ἐν ἀγνοοῦντι τὸ συνειδὸς ἀντὶ συνειδήσεως λεγόμενον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. WOLFIVS.

Ibid. Pro ἐν ἑκάστῳ legit quidam ἕνεκα. το συγκεχωρηκὸς *Bar. Aug.* et *Ital.* συγκεχωρηκὼς *Reg. e. Ma tanta facilità per cagion della religione in ciaſcuno ſi potea vedere.* Italus. TAYLOR.

Ibid. Lego τη ευσεβεια — το συγκεχωρηκὸς ὥστε etc. *Tantum quod cedit religioni*, i. e. *tantas religioni factas conceſſiones.* Participialia enim regunt verborum ſuorum caſus: Συγχωρεῖν αὐτῷ p. 562. I. τοῖς νόμοις p. 535. 5. MARKLAND.

20. τῶν χορηγῶν.] Vide, annon praeſtet lectio Cod. *Vindob.* ἀπέχει του χορηγῶν τ. ἅ. TAYLOR.

25. ἴσε δήπου.] Forte ἴσε δὲ δήπου τοῦθ', vel ἀλλ' ἴσε δήπου etc. Sic p. 546. 22. ἀλλ' ἴσε δήπου τοῦθ', ὅτι κ. τ. λ. MARKLAND.

27. εἶδε] εἶχε *Lamb.* TAYLOR.

534. 1. προσκαλέσασθαι.] Ita lege cum Codd. non προκαλέσασθαι cum Editt. *Manut.* et *Paris.* TAYL.

4. ἐκ ἐν — φροντίζειν;] Ita melius cum Interrogatione ex mente *Wolfii*, quam abſolute et categorice ἐκῶν — φροντίζειν, iuxta Edit. *Benenati*, etc. TAYL.

6. ταὐτὸν] Τὸ ταὐτὸν videtur nihil facere ad ſententiam. WOLFIVS.

Ibid. ταῦτα, τοτὶ et ταυτὶ alii. τῶν μὲν νικᾶν παρὰ τοτὶ *Lambin.* vti interpretatur *Wolfius*, atque *Italus: iquali per queſta coſa ſola penſano di poter vincere.* Inutile quidem eſt ταὐτὸν, et abeſſe poteſt cum optimis exemplaribus, *Aug.* et *Bar.* Recte haec Wolfius:

fius: *in ea re poſitam eſſe victoriam putarent*, νικᾶν παρα τουτ' οἰομένων, *à cela près*. Angl. *If it had not been for that*. Proxime v. 8. diſtinguas: μηδένα τολμῆσαι πώποτε, μηδ' ὧν οἱ νόμοι διδόασιν, ἄψασθαι. TAYLOR.

534. 23. Πιτθεῖ.] Id mauult *Wolfius* et *Lambinus*. Πιθεῖ MSS. quamplurimi, quae vera eſt lectio, ſi *Stephano Byzantino* et Interpretibus ad *Heſiodum* fides haberi poſſit. Sed veriſſimam eſſe confirmat Marmor:

Αιξονεις
Στεφηφορου
Αγνος στεφηφορου
Ονησιμος στεφη-
φορου
Ερμειας
Ερμειας
Ερμογενης Ερμειου
Πιθεις
Ηλιοδωρ . . Ημο-
δωρου
Επι Κλ . . . . .
Ευχαρισος
Γραμματευς βου-
λευτων Στρα-
των Ολυμπιου Μελιτευς.

TAYLOR.

535. 8. ταύτη.] Ita reſtituit *Wolfius* contra Editt. omnes, quae ταύτην exhibent. Et recte. Cum *Wolfio* faciunt *Vindob. Baroc.* et *Regg.* α. β. TAYLOR.

9. Φιλόστρατον.] *Plutarchus* in *vita Demoſthenis* habet: Καλλιστράτῳ τῷ ῥήτορος ἀγωνίζεσθαι τὴν περὶ Ωρωπῷ κρίσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ μέλλοντος. Sed vt hic praecipuus fuerit Accuſator, fieri poteſt, vt Philoſtratus quispiam Subſcriptor fuerit, aut τὴν δευτερολογίαν habuerit. WOLFIVS.

535. 9. Non habuit, vnde pertimeſceret *Wolfius*, permiſceri hic Philoſtratum cum Calliſtrato Oratore. Nam ſiue cauſa illa, quam egit Calliſtratus, fuerit de finibus regundis, Oropum ciuitatem conterminam Thebanis hinc, Athenienſibus inde vendicantibus; ſiue, vt verba *Plutarchi* potius ſuadent, reus in ea actione Calliſtratus cauſam capitis dixerit; neutra quaeſtio ſpectare poteſt iudicium, ad quod adludit noſter in hac oratione, vbi *accuſabat* Philoſtratus *reumque peragebat* Chabriam. Praeterea Calliſtratus ille, ſi qua fides *Plutarcho* in *Oratt. vitis*, domo erat Αφιδναῖος, Philoſtratus hic Κολωνῆθεν, atque idem eſſe videtur cum eo, quem memorat *Demoſthenes c. Neaeram.* TAYL.

23. ἐξορκεῖντα.] ἐξωτακεῖντα marg. *Benenati.* Si ſtet vulgata lectio, explicari fortaſſe poteſt ab iis, quae leguntur in Argumento poſteriore, p. 511. 12. ὅτι ὀμνυόντων τῶν κριτῶν τῷ καλῶς ἅπαντι δοῦναι τὴν νίκην, νύττων αὐτὸς ὁ Μειδίας ἔλεγε, πλὴν Δημοσθένους. TAYLOR.

pen. καὶ βίαν.] δύναμιν καὶ βίαν κρείττω τῶν νόμων *Baroc.* Deſunt καὶ βίαν in MSS. nonnullis, *Lindenb. Ital. Vindob.* et *Pariſinis.* TAYLOR.

536. 13. χωρὶς.] χορηγὸς *Baroc.* a manu ſecunda, et ſcribi potuit ἀλλὰ χορηγος ων ὑβρίσθην, καὶ τῆς νίκης προσαπεστερήθην. Verum vulgata ſine dubio recte ſe habent. TAYLOR.

537. 10. ἐπὶ τῷ βοηθεῖν.] F. pro τῷ βοηθεῖν, adiuuando. WOLFIVS.

14. Εὔθυνον τὸν παλαίσαντά ποτε.] *Meurſius Attic. Lect.* v. 29. queritur, hunc locum corruptum eſſe, idque haud leuiter. Et primo pro Εὔθυνον reſcribit Εὔθυμον. Euthymus enim, qui Olympia ter vicerit, memoratur a *Plinio* VII. 48. ab *Aeliano* V. H. VIII. 18. a *Suida* etiam, *Pauſania*, etc. Dehortantur multa et reclamant, ne ita reſcribas. Euthymus ille *pugil* erat,

Euthynus noſter *luctator*. Hoc tamen leue viſum viro doctiſſimo, rurſus enim *Demoſthenem* emendat, et, vt Euthymo, quem plane deperibat, locus non deeſſet, pro παλαίσαντα, minimo negotio, neque maiore auctoritate, reſcribit πυκτευσαντα. Illud certe eſt Hypotheſi δηλεύειν! Deinde autem, Euthymus ille Pugil natione erat Italus, Λοκρὸς τῶν Ἐπιζεφυρίων. Poſtremo certauit ſuo artificio Olympiade LXXIV. LXXV. LXXVI. et LXXVII. Inter hanc autem extremam Olympiadem et ſaeculum Orationis *Midianae* anni interceſſere CXXIV. Homo autem, de quo ſermonem habet *Demoſthenes*, erat iis, qui tunc aetatem agebant, notiſſimus, ἴσασιν ἅπαντες, εἰ δὲ μή, πολλοί γε. Non memini certe, me vidiſſe locum alterum, ita temere, ita futiliter, ſollicitatum. TAYLOR.

537. 18. ἔστως.] Τὸ ἔστως ex inferioribus huc quoque perperam videtur irrepſiſſe. WOLFIVS. Recte. Irrepſit procul dubio e v. 19. TAYLOR.

25. πολλὰ γὰρ ἄν etc.] Hunc locum tractauit *Quintilianus* VI. 1. vbi rei atrocitatem ex circumſtantiis conſiderat, his verbis: *Plurimum tamen affert atrocitatis modus, ſi grauiter, ſi contumelioſe: vt Demoſthenes ex parte percuſſi corporis, ex vultu ferientis, ex habitu inuidiam Midiae quaerit.* Eodem animo locum expendit *Claudius Saturninus de poenis Paganorum* l. 16. §. 6. *D. de poenis.* qui totam hanc periodum, verum ex Codd. inemendatis, deſcripſit, iuxtaque interpretatur. De qua *flagitioſa* interpretatione, vt vocat, conſulas velim eruditiſſimum *Jenſium* in *Stricturis Iuris Romani*, praef. p. 14. Graeca ipſa laudantur, et ſane quam emendate in σχ. *Βαſιλικῶν* L. 60. tit. 51. Rhetoricas virtutes in his verbis exponunt vimque τῶν ἀσυνδέτων *Plutarchus Platon. Quaeſt.* verſus finem, et *Dionyſius Longinus* per totam Sectionem XX. Tu iis per otium vtaris. Meminit etiam *Stobaeus* ex Muſonio in ſermone an phi-

an philoſophus actionem iniuriarum contra aliquem ſuſcepturus ſit, *Serm.* XIX. hiſce verbis: Δημοσθένης γὲν τῷ βλέμματι ὑβρίζειν τινὰς, καὶ ἀφόρητα εἶναι τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐξίστασθαι τὲς ἀνθρώπες ὑπ' αὐτῶν. *Saturnini* interea interpretationem lectori ob oculos ſiſtam: *Non enim plaga repraeſentat contumeliam* (legit enim παρίστησι τὴν ὕβριν), *ſed dedecoratio: neque verberari liberis eſt malum, quamuis eſt malum, ſi in contumeliam.* (lege, ſed *in contumeliam.* Graeca ſunt ἀλλὰ τὸ ἐφ' ὕβρει) *multa enim vtique facit, qui verberat, o viri Athenienſes, quorum qui patitur quaedam, neque annunciare poterit alii, ſchemate, adſpectu, voce, cum verberat, vt contumeliam inferens, cum vt inimicus exſiſtens, cum verberat fuſtibus,* (ſic) *cum in pupilla* (ἐπὶ κόρης): *haec mouent, haec extra ſe conſtituunt homines eorum* (αὐτῶν) *non aſſuetos exſiſtentes, vt conuiciarentur.* κανδύλοις τύπτειν eſt pugnis caedere et manu contracta, ἐπὶ κόρης alapam malae infligere palma expanſa. Notiſſima differentia. *Cic.* II. *de Fin.* 6. *Zeno Rhetoricam Palmae, Dialecticam Pugno ſimilem eſſe dicebat.* Verumtamen ſane ex hiſce locis omnibus conſtat, quam ſedulo ſemper ab Antiquis lecta fuerit et quaſi enarrata pulcherrima haec Oratio: addo etiam ſtudioſe ab omnibus ornatam verbis quam magnificis. *Nam et ſcribo aliquid et lego: ſed quum lego, ex comparatione ſentio, quam male ſcribam, licet Tu mihi bonum animum facias, qui libellos meos de vltione Heluidii Orationi Demoſthenis* κατὰ Μειδίου *confers; quam ſane, quum componerem illos, habui in manibus, non vt aemularer, (improbum enim, ac pene furioſum) ſed tamen imitarer et ſequerer, quantum aut diuerſitas ingeniorum, maximi aut minimi,* (lege *maximi* et *minimi*) *aut cauſae diſſimilitudo pateretur.* Plin. VII. *Epiſt.* 30. TAYLOR.

538. 10. ὁ μέν γε ὑπὸ γνωρίμου.] Codd. nonnulli MSS. *Harpocrationis*, qui hunc locum citat v. Αντί-

θεσις, habent ὑπὸ Φιλεως γνωρίμῳ. Id vero quid ſit, aut cur *Mauſſacus* tam ſtudioſe laudaret, equidem non video. TAYLOR.

538. 12. ἐφ' οἷς.] Reuocaui priorem vocem adiutus optimis exemplaribus, *Baroc.* et *Aug.* ἐφ' ἃ *Ital.* Proxime, v. 14. καὶ ταῦτ' επαθεν εἰς οἰκίαν etc. *Aug.* TAYLOR.

21. οἶμαι καὶ βεβαλεῦσθαι.] Deleui otioſum iſtud vocabulum, auctoritate *Baroc. Vindob.* et *Reg. β.* TAYLOR.

23. αὐτῷ.] Ita Edit. *Lutet.* Et recte. *Baroc.* enim et *Aug.* habent ἑαυτῷ. *Wolfius*, qui vulgatam lectionem αὐτῷ interpretatus eſt, loci ſenſum non vidit. Vidit Interpres Italus: *Et Eucone, e qual si fia che l' honor ſuo ha difeſo, eſſendo ſtato offeſo, io ho molto per iſcuſato.* TAYLOR.

539. 3. ταύτην τὴν ὑπερβολήν.] Vox iſta penultima iam accedit ex Editt. fere et MSS. omnibus, *Ald. Paris. Ven. Baroc. Lindenbr. Vindob. Aug. Ital.* Mox v. 6. corrige ἀμύνασθαι ex iisdem. TAYLOR.

10. ἀκ αὐτὸν.] Potius ἀχ αὐτὸν. *Seipſum.* MARKLAND.

15. ἡμῖν.] Ex Editt. *Fel. Man. Paris.* et MSS. *Bar. Obſop.* et *Vindob.* TAYLOR.

19. ἐξ ἀρχῆς.] περὶ ταύτης [ſc. ἔχθρας] *ab initio* dicere. Reſtitui enim ἐξ. Defendunt *Ald. Ven. Lindenb. Vindob. Bar. Ital.* et *Regg.* Et hoc coniecit *Wolfius*, licet vulgatam interpretetur ſcripturam, περὶ ταύτης ὑμῖν ἀρχῆς εἰπεῖν. Recte Italica Verſio: *Voglio di queſta da principio parlarui.* TAYLOR.

20. ὅτι καὶ τούτων.] ὅτι καὶ τούτων τὴν μεγιστην ὀφείλων δῶναι δίκην φανήσεται *Baroc.* et *Aug.* Abeſt δῶναι *Lind.* et *Ital.* TAYLOR.

21. ἔσαι κ. τ. λ.] Haec fere αὐτολεξεὶ repetit pag. 566. 22. vbi pro δοκῶ legitur δοκῇ. MARKLAND.

539. 26.

539. 26. ὡς περὶ.] ὡσπερεὶ *Lind. Aug.* et *Ital.* quod probat *Wolfius*. Inuenimus tamen p. 564. 17. γεγονὼς ἔτη περὶ πεντήκοντα. *Matthaeus* XXVII. 46. περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν. TAYLOR.

540. 1. ὑπὸ.] Videtur *Wolfio* haec vox abundare. Mihi profecto videtur potius abundare vox ἐκεῖνος in praecedentibus. Nam si retineatur, Midiam designabit, sat scio, quod contra historiam est. Agi enim permutationem sub *nomine* Thrasylochi constabit vtique ex secunda *in Aphobum*. Lege itaque: τὸ μὲν ὄνομα μὲν δὴ παρέσχεν καὶ ἦν ὁ ἀντιδιδοὺς Θρασύλοχος, τὰ δὲ ἔργα — τότε. *Nomen commodabat Trasylochus* (siue eius res agebatur), *egit autem omnia Midias.* TAYLOR.

6. ἂν.] Deest ἂν ante ἄνθρωποι *Baroc.* et pro φθέγξαιντο *Reg.* α. et *Obsop.* φθέγξοιντο. Cl. *Marklandus* recte omitti istam voculam censet a MSS. (certe enasci potuit a dictione pone sequenti) et loci huius sensum ita interpretatur: *verba obscoena*, et *huiusmodi*, *quae* loquantur *isti*, *neque enim me adduci sinam, vt ea coram vobis recitem.* TAYLOR.

8. καὶ τὴν μητέρα.] F. καὶ εἰς τὴν μητέρα, nisi forte pro ἐξεῖπον, v. 9. legas εἶπον. κακῶς εἰπεῖν, ἢ λέγειν, ἢ ἐρεῖν τινὰ est vsitatum: compositum ἐξειπεῖν τινὰ κακά, non item; quod ego quidem meminerim. WOLFIVS.

11. ὡς αὐτῶν ὄσας.] Expressior multo et sincerior, quam *Wolfiana*, Versio *Italica; liberaro dalle lite i tutori*, *come* s' ella fosse stata la loro. TAYLOR.

16. τῶν παρὰ τοῖς ἐπιτρόποις.] Reuocati τῶν ex optimis omnibus exemplaribus, tam Editis, quam MSS. TAYLOR.

Ibid. ἐχ ὅσα ἐδυνήθην.] Sensus huius loci videtur esse subobscurior, optime tamen ab *Vlpiano* illustratur. *Redimo*, inquit Orator, *istud negotium viginti mi-*

ti minis: quoniam cauſam, quae cum Tutoribus inſtituta fuit, nullo modo deſerere volui. In ea enim exſpectaui, me totam haereditatem paternam recuperaturum, omne id nimirum, quo me fraudatum eſſe intellexi: non praeſenſi fore, vt poſtea tantillum, quantum recepi, mihi ex ea cauſa recipere contingeret. Haec eſt mens Auctoris, ſi liberius vertas. TAYLOR.

541. 6. Θεωρισκος.] Lege Θορίκιος. nomen fuit demi ſeu pagi Atticae Θόρικος, Gentile ſecundum *Stephanum*, Θορίκιος. PALMER.

Ibid. Eadem in ſententia video fuiſſe *Wolfium*, eadem *Valeſium* ad *Harpocr.* pag. 94. verum absque vllius Cod. auctoritate. Θεωρίσκου *Ital.* quaſi eſſet nomen Patris. TAYLOR.

9. ηδη.] F. καὶ επι τῇ κρίσει. WOLFIVS.

19. ὅπερ τὸν παλαίπωρον etc.] Hunc locum ita, vt legis, complanaui, fideiuſſoribus optimis MSS. *Baroc.* et *Aug.* Olim legebatur: ὅπερ τὸν παλαίπωρον ἐκ ὀρθῶς, ἀλλὰ καὶ πάνυ αἰσχρῶς, ἐδὲ δικαίως ἀπολώλεκεν. TAYLOR.

23. ὑπωμοσίαι.] Noue hoc a *Wolfio* vertitur *dilationes.* Quid ὑπωμοσίαι, quid παραγραφαὶ, docebit *Vlpianus.* Neque enim par eſt exſpectare, vt talia ab Interprete diſceres, cum *Romana* Themis non ſemper in *legis actionibus* reſpondeat *Graecae.* TAYLOR.

542. 4. δεδωκότα.] Fortaſſe δεδιητηκότα. Quid enim eſt ἔρημον [i. e. δίκην] διδόναι? Infra pag. 544. 6. παρὰ τῶν ἔρημον καταδιαιτησάντων αὐτῷ. Video autem, *Valeſium* ad *Harpocr.* p. 148. mecum, verum dubitanti ſimilem, hunc locum reſtituere. TAYLOR.

15. Φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν διαιτητῶν.] *Petitus* hunc locum optime illuſtrat in *tit. de Arbitris*, pag. edit. nou. 437. Ad quem, cum Scholiaſte ab eo emendato, lectorem noſtrum remitto. TAYL.

542. 20.

542. 20. *κατηγόρων ἔρημον.*] Ita Editt. omnes, atque adeo *Wolfiana*. Hic tamen in notis videtur legere et exponere: *κατηγορῶν ἔρημον*.] *ἐρήμην*, id est, *ἀπόντος Στράτωνος*. Quae videtur esse sanior lectio multis de causis, *κατηγορῶν ἔρημον*, sc. *δίκην*. (Plene foret, *κατηγορῶν αὐτῷ ἔρημον δίκην*.) Tum autem voces, quae sequuntur, *ἐδένος παρόντος*, glossae suspicionem habent. TAYLOR.

543. 7. *ἀλλὰ χιλίων.*] Laudo *Venetum* Cod. qui addit negationem *μεγάλην, νὴ Δί', ὦφλε δίκην* —; *οὐκ. ἀλλὰ χιλίων* etc. Quanquam non ignoro, et receptam lectionem posse etiam tolerari. TAYLOR.

9. *συνέβη δὲ* etc.] F. *συνέβη δ' αὐτῷ διὰ τὸ λαθεῖν ὑπερημέρῳ γενομένῳ, ἀδικηθῆναι*. S. *ὑπὸ τοῦ Στράτωνος τοῦ διαιτητοῦ*. Haec per obiectionem dicuntur. Sequitur Refutatio: *ἀλλ' αὐθήμερον μὲν* etc. Sed quomodo potuisset ignorare *τὴν κυρίαν* Midias, nisi forte litium definita tempora non fuerint? Vide *Vlpianum*. WOLFIVS.

Ibid. Hic locus pessime semper exceptus fuit, et de fortuna sua merito queri potest. Nam ab *antiquis* Criticis, si credas *Vlpiano*, *ὠβελίζετο* et tanquam *ἀδιόρθωτος* negligebatur: a *recentioribus*, qui corrigere et explicare voluerunt, perperam intellectus. Forte, inquit *Wolfius* noster, *συνέβη δ' αὐτῷ διὰ τὸ λαθεῖν ὑπερημέρῳ γενομένῳ, ἀδικηθῆναι* (dubium, an ita locum *corrigi* et legi, an *explanari* potius per hanc notam voluit.) Ego per omnia contraria eo, et intelligo; non cum *Wolfio* *ἀδικηθῆναι διὰ τὸ λαθεῖν*, verum cum *Demosthenis* textu plano et sincero, *λαθεῖν* etc. *διὰ τὸ ἀδικηθῆναι*. Hoc pacto: *Qua tanta affectus erat contumelia Midias, vt hominem arbitrum ciuitate eiiceret? num grandi dica damnatus, adeo vt de re familiari in periculum veniret? Minime. agebatur tantum causa X minarum. Esto, ait ille, sed iudicatum vel X minarum solui*

praeter

praeter ius fasque id profecto piget, et bilem merito commouere poteſt. Quomodo ais praeter ius? Damnatus erat, quod ſe iudicio non ſiſtit: ὑπερήμερος erat, ideo iudicatus. Contra ille obiicit: Immo ideo ὑπερήμερος erat, quod ſumma iniuria adfectus, et contra omne ius in iudicium adductus ſtatum diem conueniendi neque nouit, neque ſcire potuit. Quid ais? Illene non nouit, qui eo ipſo die, ſed veſperi quidem, aduenerit? Ideo non dici poteſt, eum ὑπερήμερον factum per imprudentiam. Delenda eſt igitur Interrogatio poſt ἀδικηθῆναι v. 10. et Verſio *Wolfiana* ita reformanda: *Eſto: ſed mordet etiam hoc, inquiet aliquis, quum per iniuriam iudicatum ſoluendum eſt: accidit autem* [vel *enim*] *illi, vt ſtatum diem ignoraret, eo quod iniuſte cum illo ageretur. Immo illo ipſo die cognouit*, caetera. TAYLOR.

543. 13. ἀλλὰ μή πω τοῦτο.] Id eſt, *ſed pone non ita fuiſſe, et Midiam diem ſtatum reuera ignoraſſe, nihilominus licebat ei* etc. Non recte Wolfius: *Sed de hoc poſterius.* Decepit eum particula πω, quae non ſemper *tempus* denotat, etiamſi habeat praecedentem μή. MARKLAND.

17. πρὸς ἣν ἐκ ἀπήνταν· δέον.] S. ἀπαντᾶν, καὶ εἰ μὲν ἠδίκησε, δίκην δῶ. τὸ ἵνα repete, ἵν' ἀγωνίσηται, et ἵνα δῶ δίκην. WOLFIVS.

Ibid. Haec nota *Wolfii* turbat ſententiam. Mens loci optime conſtabit ex noſtra interpunctione, et verſione viri doctiſſimi. TAYLOR.

544. 19. η κυρια του νομου] F. ἡ κυρία ἐκ τοῦ νόμου, et 23. ὄντας ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις. WOLFIVS.

24. αυτω.] F. αὐτῷ. WOLFIVS.

Ibid. Male *Wolfius.* Multo enim rectius αὐτῷ vel αὑτῷ, *in eius* (vel *ſui*) *gratiam.* Quae caſus tertii vſitata eſt ſignificatio. MARKLAND.

545. 7. επειδαν βουλωνται] Adde ex *Ital.* ἐπειδὰν δὲ βέλωνται. Sunt qui referant κατὰ κοινὸν

non

non ad *βέλωνται*, ſed ad *μενέτωσαν*. Quod inſcitius. TAYLOR.

545. 8. *μηκετι καταφερετωσαν*] *τί ἂν τοσαυτάκις ἡ δίαιτα εἰς δικαστήριον καταφέρεται*; Eo fortaſſis, quod non delecti, ſed ex lege adhibiti fuerunt. WOLFIVS.

Ibid. Recte rem vidit *Wolfius*, et optime diſtinxit inter Arbitros *compromiſſarios* et ſorte vel *lege datos*. Eam diſtinctionem recepit Ius Romanum. In quo pariter non licet ad alium iudicem prouocare, ſi Arbitrium ſit compromiſſarium. *Arbitrorum genera ſunt duo, vnum eiusmodi, vt ſiue aequum ſit, ſiue iniquum, parere debeamus: quod obſeruatur, cum ex compromiſſo ad arbitrum itum eſt.* l. 76. *D. Pro ſocio.* Plura *Petitus* Lib. IV. Tit. V. TAYLOR.

9. Pro *καταφερέτωσαν Budaeus* mauult *μεταφερέτωσαν*, in *Comment. L. Gr.* pag. 34. Edit. 1525. *ἀναφερέτωσαν* marg. *Par.* TAYLOR.

546. 1. *περιπέπτωκεν.*] Addunt *Bar.* et *Aug.* *περιπέπτωκεν ἀδικως*. Bene, vt p. 547. 5. TAYLOR.

8. *παράδειγμα.*] *παράδειγμα τοῖς ἄλλοις* iidem Codd. Recte. TAYLOR.

9. *τίνα.*] Plenius Editi et MSti *καί τινα*, exceptis ſolis *Aldinis*, vnde *Wolfius* ſua expreſſit. TAYLOR.

547. 6. *τούτῳ δὲ.*] Forte cum Cl. *Marklando* *τοῦτο δή*. TAYLOR.

8. *ἐγὼ γὰρ οἶμαι.*] Verba ſic ordino: *Ἐγὼ οἶμαι πάντας ἀνθρώπους ἀξιῶν φέρειν (ὅπως ἂν φέρωσιν οἱ δεόμενοι ἐν τοῖς δικαστηρίοις) αὐτοῖς (ἑαυτοῖς) παρ' ἑαυτῶν ἔρανον εἰς τὸν βίον παρὰ πάντ', ὅσα πράττουσιν.* Hoc eſt: Acta cuiusque vitae eſt *ἔρανος*, hoc eſt ſtips vel collecta, quam confert aliis, recepturus, cum opus fuerit: et hanc collectam omnes ab iis poſtulant, qui ſui rationem haberi volunt. Puto, vocem *ἑκάστους* omiſſam

omiſſam a librario, et ſic legendum: *φέρειν ἑκάστους ἀξιῶν.* Sic fere *Ouidius* IV. *de Ponto* [III. 29.]

Quid facis, ah demens! Cur ſi Fortuna recedat,
Naufragio lacrymas eripis ipſe tuo?

cum infido et obtrectatore amico expoſtulans. WOLF.

547. 8. De notione *τῆ ἐράνῳ*, et quis ſit *πληρωτὴς ἐράνῳ*, diſputant bene multi, et locum idcirco prae manibus illuſtrant. Vid. *Caſaub.* ad *Athenaeum* VIII. 10. *Ramirez de Prado*, in *Pentecontarch.* c. 11. *Spanhem.* ad *Callimach. Hymn. ad Cererem* v. 73. *Petit.* ad *LL. Attic.* L. 5. tit. 7. *Heraldum* praecipue et *Salmaſium.* Hunc de *Vſuris* c. 3. iterumque pag. 679. in omiſſis, praecipue autem *Obſeruat. ad Ius Attic. et Rom.* ſtatim ab initio: Illum in *Animadu.* l. 6. c. 5. ſeqq. TAYLOR.

11. *οὖ.*] Codd. *Regg. α. β.* et *Obſop. ων.* Proinde quaſi olim hic ſcriptum fuiſſet, vti in loco, qui huic plane germanus et conſimilis eſt, pag. 574. 12. *ἐχὶ τόσδε μόνος, ὃς συλλέγομαί τινας, καὶ ὧν πληρωταὶ γίγνονται* etc. TAYLOR.

12. *οἷον ἐγώ.*] Lege mecum: *ἀλλὰ καὶ ἄλλον. οἷον, ἐγώ τις ὑμοῖ; μέτριος πρὸς ἅπαντάς εἰμι* etc. *Sed etiam aliam. Exempli gratia: Ego ille qualisnam? Aequus, comesque erga omnes.* Mox, v. 14. pro *ταῦτα, ταὐτὰ* cum marg. *Benen.* et *Ital.* TAYLOR.

Ibid. Ex pag. 574. 12. patet, hunc locum ita diſtinguendum eſſe: *καὶ ἄλλον. οἷον· Ἐγώ τις ὑμοῖ, μέτριος πρὸς ἅπαντάς εἰμι, ἐλεήμων, εὖ ποιῶν τὸς πολλούς; ἅπασι — ταὐτὰ — παρασῇ. Ετερος ὑμοῖ τις, βίαιος — ἄνθρωπον; τούτῳ — ὑπάρχειν.* Confer loca. Hanc diſtinctionem *Wolfius* non videns in Verſione ſua *Demoſthenem* inducit de ſe ipſo putide *καυχώμενον.* Rectiora eum docere potuiſſet vocabulum *τις*, per quod *Demoſthenes* innuit *quemuis*, *quemlibet* transferre in *ſe* poſſe hanc gnomen, et *ſe ipſum* interro-

interrogare: *Ego hicce ſumme aequus — erga omnes? Omnes igitur par eſt eadem tali rependere.* Et ita in ſequenti ſententia, de alio *quolibet. Alter hicce, quicumque ſit, eſtne violentus* etc. MARKLAND.

547. 16. *βίαιος.*] *βίαιος, ωμος Ven. Bar. Aug.* Quod praeſtat. Deinde v. 17. pro *τὰς αὐτὰς, τὰς ὁμοίας* MSS. *Ven. Baroc. Reg. α. Lindenbr. Obſop. Aug. Ital.* TAYLOR.

18. *δὲ.*] Lege *δὴ* cum *Ital.* Nam concludendi vim habet. Locus eſt *συμπερασματικός.* TAYLOR.

22. *καὶ.*] Dele cum *Baroc.* Natum eſt enim ex voce, quae ſequitur. TAYLOR.

vlt. *τὸν κονιορτὸν Εὐκτήμονα.*] Ad diſcrimen alterius fortaſſis *Εὐκτήμονος*, cuius fit mentio in *Androtiana* et *Timocratea. Κονιορτὸν* autem cognomentum eſſe puto *τῷ μαρῷ καὶ λίαν εὐχερῶς*, vt ſi dicat hominem pluma leuiorem. *Κόνις* eſt Puluis, *κονιορτὸς* puluis a vento concitatus, *παρὰ τὸ ὄρσαι τὴν κόνιν.* Quid ſi turbinem dicas? WOLFIVS. Explicationem hanc mutuo ſumſit a Scholiaſte. Verum vterque falli videtur. *Επικλήσεις* antiquorum plurimae (*noms de guerre* vocant Galli) feſtiue explicantur a duobus Comicis vetuſtioribus, *Ariſtophonte* ſc. [apud *Athenaeum* l. 6. p. m. 120.] et *Anaxandride* [ib. 122.] et bene mehercule factum, vt inter eas conſeruaretur quoque vox *Κονιορτὸς*, quam non a *leuitate*, verum a *ſqualore* inditam diſcimus:

Πυίγος ὑπομεῖναι, καὶ μεσημβρίας λαλεῖν;
Τεττιγ. ἐλαίῳ μήτε χρῆσθαι, μήθ' ὁρᾶν;
Κονιορτος. ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν;
Γεραν. καθεύδειν μηδὲ μικρόν; Νυκτερις.

Et rurſus:

χαίρει τίς αὐχμῶν ἢ ῥύπων;
Κονιορτος ἀναπέφηνεν. —

TAYLOR.

548. 1. *ἀνεκρίνετο.*] Editt. ſuperiores praeter *Pariſinam ἂν ἐκρίνετο.* Male. Correxit *Wolfius.* Inſederat etiam antiquitus in *Demoſthenis* Codd. eadem prava lectio, a qua cauendum eſſe docet *Scholiaſtes* ad locum, qui etiam ibidem bene explicat, quid ſit *Ἀνάκρισις. Wolfius* vim vocis in Interpretatione non expreſſit, neque enim potuit. TAYLOR.

21. *ὁσίαν.*] Ita Editi et MSS. conſtantiſſime. Solus *Wolfius ὅσιον.* Noſter p. 556. 9. *ὁ θεὸς — καὶ τὸ τῆς ὁσίας ὅ, τι δήποτ' ἐστὶ τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ δαιμόνιον, συνηδίκηται.* TAYLOR.

549. 2. *ἐξελέγχηται.*] Melius cum *Ven. Baroc. Lind. Reg. α. Obſop. Aug. Vindob.* et *Ital. ἐξελεγχθῇ.* TAYLOR.

7. *ἀναλώμαθ'.*] *ἀναλώματα παντα Baroc. Aug.* TAYLOR.

13. *διὰ τί, ἄ. δ.*] Interrogat et non reſpondet recta, ſed *ἀποσιωπήσει* vtitur, cum Iudices ipſi rem ſatis intelligant, Midiae violentiam in cauſa eſſe. WOLFIVS.

23. *διαφθαρεντος Νικοδημε.*] Hiſtoriam hanc de caede Nicodemi narrat *Vlpianus* ad locum, *Scholiaſtes* item ad *Aeſchinem περὶ παραπρεσβ. §.* 46. Edit. *Brooke*, et *Athenaeus* l. 13. Vide praeterea eundem *Aeſch.* ibid. §. 52. et *Orat. c. Timarch.* verſus finem. TAYL.

24. *επεξημεν.*] *ἐπεξῆμεν* (ſic *Wolfius*) pro *ἐπεξήειμεν*, et fortaſſe *τῷ Ἀριστάρχῳ. Τὸ γὰρ ἐπεξιέναι καὶ ἐπεξελθεῖν δοτικῇ συντάσσεται.* WOLFIVS.

550. 3. *ἁπάντων.*] Ita diſtinguendum: *ὑμῶν ἁπάντων· πρὸς Διὸς — ἀκούετε τῇ γνώμῃ.* MARKLAND.

5. *ἀκούετε.*] *ὧν ἂν ἀκούητέ μου Bar. Aug. ἀκούσητε Lind. Reg. α. Obſop. Ital. Vindob.* et ita quoque apud Scholiaſtem reperitur. TAYLOR.

550. 10.

550. 10. τέτοις.] επι τέτοις. MARKLAND.

12. ὑπερβολὴν.] Rectius haec et felicius vertit *Hier. Ferro* Italus: *Percioche che fine, per Dio, al far male ſi porrà, o che maggiore isfacciataggine, crudeltà, o ingiuria aſpetteremo, che* etc. TAYLOR.

15. δεινότερα.] δεινότερα υστερον ἄλλα *Bar. Obſop. Vindob.* cum Edit. *Felic.* TAYLOR.

26. παρῆλθέ μοι.] με coniecit Cl. *Wolfius*, quo pacto legitur in optimo *Aug.* et *Regg.* α. β. Deinde legit etiam p. 551. 1. λαχόντος καὶ δοκιμαζομένῳ, conſentiente *Baroc.* TAYLOR

551. 3. ὧν ἐπεπόνθειν.] ὑπερ ὧν ἐπεπόνθειν *Lind. Obſop. Ital. Reg.* α. et *Vindob.* TAYLOR.

10. ὁμοίων.] νόμων *Obſop. Ital.* et *Vindob.* Sed vulgata amplector. Modo, v. 11. pro τοῖς πολλοῖς, τοῖς λοιποῖς iidem *Ital.* et *Vindob.* Interea corrige ἡμῖν. Non enim dicitur *multi e nobis*, ſed oppoſitio eſt inter τὲς πλεσίες, et ἡμᾶς τὲς πολλές. Quod quantum interſit vel me ſilente animaduertis probe, mi bone Lector. Vide interea, quae dixi ad pag. 561. 13. TAYLOR.

24. καὶ τινος των πολιτων.] Ita lege, non καὶ διά τινος. Et [v. 27.] εἰπεῖν καὶ πρᾶξαι. hoc malo, quam διαπρᾶξαι, διαπράξασθαι facilius admitterem. Et [v. pen.] εἴτ' ἀληθὲς, non εἰ δ'. Et [552. 4.] εἴασε δ' ἀρχιθεωρεῖντα, vt et *Vlpianus*, et *Obſopoeus*, et *Felicianus* habent, non ἀρχιερεῖντα. WOLFIVS.

Ibid. Examinemus ſingula. Primo ab omnibus Codd. tam editis, quam MStis, alteram lectionem recipi video καὶ δια τινος. Codex *Ital.* cum habeat καὶ ἰδία τινὸς, idem velle videtur. Error enim vocis ἰδία oritur ex vicinia verbi praecedentis. Tu ipſe, *Wolfi*, bene reddidiſti lectionis antiquae ſenſum in iſta tua interpretatione: bene etiam Italus: *o per mezzo d' alcun*

cittadino. Non nego itaque vim et genium tuae correctionis, ſi per Codd. liceret. Deinde διαπρᾶξαι habent Editt. et MSti praeſtantiores, *Felic. Man. Vindob. Obſop.* et *Aug.* Forte καὶ δὴ πρᾶξαι, *Simo Fabricius.* Quod inutile et otioſum. Proxime εἰ δ' ἀληθὲς cum vulgatis, non ἐστ' ἀληθές. Si haec verba vsque ad διορίζων mecum parentheſi includas, illud rectiſſime ſe habere ſentias. Vltimo, iſtud ἀρχιθεωρεῖντα eſt probum, ἀρχιερεῖντα vno nititur *Aldino.* De ἀρχιθεωροῖς vide, quae diximus ad *Marmor Sandvicenſe.* Hoc vero comma cum *Italico* Interprete, non cum *Wolfio*, vertas ita: *Hora coſtui è ſi impio, e ſcelerato huomo, et a fare et a dire ogni coſa coſi audace (ne ſe è vera o falſa, ne verſo nimico o amico, e ſimil coſe, fa niuna diſtintione) che quantunque m' habbia incolpato d' homicidio — nondimeno* etc. TAYLOR.

551. vlt. ἢ τὰ τοιαῦτα.] Forte καὶ τὰ τοιαῦτα. MARKLAND.

552. 6. ταῖς σεμναῖς θεαῖς.] Ταῖς Ερινύσιν ἢ Εὐμενίσι, Furiis, quae κατ' εὐφημισμὸν Venerandae Deae vocantur. WOLFIVS.

Ibid. Sollicitauit hunc locum *Philippus Iacobus Mauſſacus* doctus Vir in ſuis ad *Harpocrationem* notis, pag. 260. et adeo audácter pronunciat, eum eſſe corruptum, vt fere minetur plagas iis, qui contrarium ſentiunt. Sed quibus viris? *Vlpiano* primum, antiquo *Demoſthenis* ſcholiaſti, deinde *Budaeo*, *Sigonio*, et omni ferme Eruditorum cateruae. Operae pretium eſt audire eius verba. Sic igitur ille de hoc *Demoſthenis* loco: *Quae verba hactenus ita lacera et corrupta remanſerunt, nec eſt vllus ex his, qui aliquid in Demoſthenem contulerunt, qui non crediderit, veram eſſe hanc huius loci lectionem, et qui non concluſerit cum Vlpiano ex horum verborum auctoritate, tres tantum fuiſſe Dearum illarum*

illarum ἱεροποιὸς. *Vlpianus:* τρεῖς δὲ ἴσως ὑπέσησεν, ἐπεὶ καὶ τρεῖς δοκοῦσιν εἶναι θεαί. *Eandem opinionem amplexati ſunt viri doctiſſimi poſt illum, Budaeus, Sigonius, et omnis ferme Eruditorum caterua. Nos primi monere volumus, textum Demoſthenis eſſe corruptiſſimum, et non tres tantum Dearum illarum ἱεροποιὸς fuiſſe, ſed decem. Togam compone, lector, et te a regina veritate abduci patere. Verba Dinoſthenis ſic corrigo:* περιεῖδε ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἱρεθέντα ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων, καὶ περὶ τον αυτον καιρον καταρξάμενον. *Ex* περὶ τὸν *fecerunt* τρίτον *Notarii, et vocem* καιρὸν, *praetermiſere. Quae cum ita ſe habeant, corruit omne fundamentum, quo ſuffulta videbatur ſententia prior; ex verbis enim Demoſthenis coniiciebant omnes, tres tantum fuiſſe ἱεροποιὸς Eumenidum. Sed non ſufficit, corruiſſe fundamentum, niſi tota domus aut aedificium ſusque deque vertatur et peſſundetur. Supereſt probandum, decem fuiſſe ἱεροποιὸς Venerandarum Dearum, vt noſtra melius adſtruatur opinio: quod exſequimur breuiter, ne vadimonium videamur deſerere. Nam fideiuſſorem dabimus Dinarchum, qui eſt ſoluendo, et in Orat.* κατὰ Λυκόφρονος εὐθύνων, *quae nobis periit, ita locutus eſt:* καὶ τὰς σεμνὰς θεὰς, αἷς ἐκεῖνος ἱεροποιὸς κατασταὶς, δέκατος αὐτός. *Quisquis ille erit, qui in poſterum ibit inficias, et haec negare audebit, nae territus ille, et qui ad Praetorem et cognatos amandetur, dignus erit.* Haec *Mauſſacus* maximo verborum apparatu, et ſatis quidem pro imperio minas agit cum omnibus literatis. Sed tandem modeſtius agat, et bacchari deſinat, vel illi ſua verba reddentur, et pro cerrito circumferri iubebitur, qui tam confidenter ex loco *Dinarchi*, et oratione, quae non exſtat, textum *Demoſthenis* antiquiſſimis *Vlpiani* ſcholiis confirmatum, et optimum ſenſum habentem, mutare non erubeſcit, et ex τρίτον αὐτὸν

facit καὶ περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν, ſine neceſſitate, ſine veriſimilitudine, additis decem literis. Sed dicat, ſi poteſt, quare potius *Demoſthenes* ex *Dinarcho*, quam *Dinarchus* ex *Demoſthene* corrigendus: nam multo facilius ex δέκατος fiet τρίτος, quam ex τρίτον αὐτὸν fiat καὶ περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν, vt vult *Mauſſacus*. Sed demus, *Dinarchi* locum non eſſe ex *Demoſthene* corrigendum, (quod facio lubens, vtpote qui credam, vtrumque locum eſſe ſanum) quis nobis praes eſt, non variaſſe numerum τῶν ἱεροποιῶν, prout res exigebat, vel ex populi libitu, vel ex oraculorum monitis, vel ex vatum reſponſis? Quis denique negare poteſt, non potuiſſe ex illis decem, de quibus loquitur *Dinarchus*, (ſi numerus ille fuit ordinarius et ſtatus, quod non probatur) populum tres eligere ἐξαιρέτους ad ſacrificium quoddam, vel ad θεωρίαν, i. e. *ſacram legationem*, vel aliud quod miniſterium ſacrum exſequendum? Certe quod ait *Demoſthenes* τρίτον αὐτὸν, non παρέλκει, ſed ad eius dignitatem augendam pertinet: nam quo pauciores fuerant, eo digniores videbantur, et phraſis τρίτος αὐτὸς manat ex puriore Helleniſmo. Ea vſus eſt ſaepe *Thucydides*. Sed et ipſe *Dinarchus* in loco a *Mauſſaco* citato, δέκατος αὐτὸς, debebat monere eum, vt pruritum ſuum corrumpendi, non corrigendi, *Demoſthenis* ſedaret, et ab hoc loco manus ſuas contineret. Ego certe cum *Vlpiano*, *Budaeo*, *Sigonio*, malo cerritus vocari, quam eſſe *Mauſſaci* nimiae confidentiae hoc loco συνθιασώτης. PALMER.

552. 6. *Mauſſacus*, notante eruditiſſimo *Valeſio*, emendationem ſuam ex *Etym. M.* mutuo ſumſit, qui ita laudat hunc locum *Demoſthenis*. Ineptam tamen criſin vocat idem *Valeſius*, hominemque ait modeſtius egiſſe, ſi contentus fuiſſet dicere, καὶ τρίτον αὐτὸν καταριθμούμενον τῶν ἱερῶν, in qua emendatione tantum καὶ tranſponitur. TAYLOR.

552. 11.

552. 11. ἐξελέγχεται.] Reſtitui ex Edit. *Benenati* et MSS. *Baroc. Lind. Vindob.* et *Ital.* Vulgo ἐξελέγξεται. TAYLOR.

14. δι' ἐμὲ.] Cum *Demoſthenem* ipſum non poſſet, amicum eius vexauit. Non multo poſt, in eandem ſententiam dicit, p. 553. 6. λέγων δὲ καὶ καταστιώμενος ταῦτα ἕνεκα τῆ συκοφαντεῖν ἐμέ. In variis lectionibus annotatum eſt δι' ἐμῆ [ita legunt MSS. *Ald. Felic.* et *Manut. Regg. α. ζ. ε. Ital. Vind. Lindenb. Baroc.* et *Vlpianus*] ſed illud melius. Μετ' ἐμὲ, *poſt me*, vel, *me relicto*, rectius legi videretur, WOLFIVS. Fallitur Vir doctiſſimus: δι' ἐμὲ bene explicatur in ſequentibus, p. 553. 7. ἕνεκα τῆ συκοφαντεῖν ἐμέ. TAYLOR.

553. 4. τέτῳ.] τουτων. MARKLAND.

10. τῇ προτεραίᾳ ὅτε.] F. τῇ προτεραίᾳ ἢ ὅτε. Vid. *Lect. Lyſiac.* cap. 1. deinde τῇ Ϝ' ὑστεραίᾳ πάλιν. TAYLOR.

17. μηδὲν εἰρηκέναι περὶ αὐτῆ φλαῦρον.] Φλαυρον et φαυλον in MSS. ſaepius confunduntur, vti in hoc loco, et rurſus p. 554. 24. Earum autem vocum ſignificationes diremit *Eranius Philo*, quem nuper edidit bono rei literariae natus Cl. *Valckenaer*: Φλαῦρον καὶ φαῦλον διαφέρει. Φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν καὶ κἄφον κακόν. Φαῦλον δὲ τὸ μέγα. Quod quam recte dixit, non definio. TAYLOR.

20. αὐτῷ.] αὑτῷ, *ſibi ipſi*. MARKLAND.

22. Μαρτυρες.] Vix credo, hic adeſſe Teſtes, qui infra de hac re adducuntur, ſc. 554. 7. Error eſt Scribae poſt vocem conſimilem repetentis. Inter haec duo teſtimonia nihil noue allegatur, nihil, quod Teſtium fide comprobari poſtulauit. TAYLOR.

554. 3. φόνῳ etc.] Πότερον ἐμαυτὸν ἐμαυτῷ? Quod eſt aut abſurdum, aut ὑπερβολικώτερον. An

λαχεῖν τινα? Quia λαγχάνεσθαι dicere noluit, etsi εἰλημμέναι δίκαι reperitur. WOLFIVS.

554. 3. Nihil *absurdum*, aut ὑπερβολικώτερον in isto ἐμαυτὸν ἐμαυτῷ φόνε δίκην λαχεῖν. Sensus est: *si istum dimisissem, iure mihi ipsi dicam homicidii scripsisse viderer.* Proinde tu *Wolfii* et mentem et interpretationem mecum corrigas. TAYLOR.

15. αυτον.] αυτου, vt pag. 549. 5. αὐτόχειρά μϐ. MARKLAND. Ita *Manut. Obsop. Reg. α.* et Cod. *Vindob.* TAYLOR.

21. ειρηκως.] Ita pro εἰρηκότα, iuxta auctoritatem omnium Editt. et MSS. praeter *Aldum.* Verissime interpretatus est *Wolfius*, textum reformare aut neglexit, aut dubitauit. TAYLOR.

22. ως εμβεβληκοτα.] Interpres *sic iniecta dextra.* Proinde vt in superioribus, ἐφεξῆς ἅτωσὶ καθεζόμενος. i. e. *Negligenter, temere*, quod *Wolfius* ibi in versione non debuit omittere. *D. Ioannes* IV. 6. ἐκαθέζετο ουτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. *Iacentes sic temere*, Horatius, L. II. Od. XI. Obseruabis tamen illud ἅτωσὶ dici, hoc ὡς, quod longe secus. Tu delebis, me fideiussore. Adnotauit olim nescio quis, istud εἰρηκότα scribi in nonnullis εἰρηκὼς (vt scribi debuit) nimirum — ως pro — οτα: verum deceptus ὁμοιοτελευτῇ verborum, crisin suam adposuit iuxta alteram vocem ἐμβεβληκότα, deinde in textum irrepsit et in hunc diem ibi inueterauit. TAYLOR. *Vt erat* Ouid. Metam. saepe. H. Stephan. Conformité du langage Francois auec le Grec. pag. 86. vbi ostendit ἅτως hic valere ὡς ἔτυχεν. Ita Lucian. in Asino. διὰ τὶ ἅτω καθέζῃ. v. Chrysost. ad locum Ioannis. TAYLOR in schedis.

pen. εἰ.] εἰπεῖν *Ven.* TAYLOR.

554. vlt.

554. vlt. αὐτὸν.] αὐτὸν, *ſe.* MARKLAND.

555. 7. ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως ὀργιστέον· ἐκλογιζομένοις κ. τ. λ.] πάντας ὁμοίως ὀργίζεσθαι προσήκει τοῖς ὑβρισταῖς καὶ ἐκλογίζεσθαι. Conſtructio eſt τῷ θετικῷ ἐπιρρήματος, οὐχὶ δὲ ἡ τῷ ῥήματος ἰδία. etſi id ipſum etiam datiuum poſtulat, vt ἐγὼ ὀργίζομαι τοῖς ὑβρισταῖς, ὀργιστέον ἐμοὶ τοῖς ὑβρισταῖς. Obſeruetur et participium dandi caſu poſitum, vt cum verbi conſtructione conſentiat. Alias plerumque accuſatiuo, ταῦτ' ἐγνωκότας καὶ λογιζομένους, et ἐνθυμουμένους, cum ſc. verba praecedentia accuſatiuum poſtulant. WOLFIVS.

15. τὸ δίκην.] Quaere, annon τῷ δίκην — λαμβάνειν. MARKLAND.

24. καὶ τότε ἂν ἀδικοῦντας ὁρᾷ τις.] F. καὶ ὅταν, vel ὁπόταν ἀδικοῦντά σε ὁρᾷ τις. WOLFIVS.

Ibid. Editt. omnes et MSti plurimi conſtanter, vt ego editum curaui. Scriptura, quam nulla auctoritate munitus adeo tuetur *Wolfius*, planiſſimam et expeditiſſimam periodum nobis intricatam praeſtitit. Hem! vide, quantum praeſtet Lectio noſtra: *Si quis te criminetur, ſine de te iudicium capi; quod vbi diligenter celebratum fuerit, poſt tuam cauſam nimirum cognitam, tum demum, ſi te laeſum fuiſſe queraris, aut ſi alios criminis alicuius poſtulas, ad iudicem ito: neque tu tuam cauſam, nouo interpoſito crimine, praereptam velis.* TAYLOR.

556. 14. ἐμοῦ.] ὁμοῦ coniecit *Wolfius*. Elegan-ter et adeo vere, quam quod ita eſt maxime. Ita legit quoque *Baroc.* cum *Auguſtano*. Deinde, v. 16. addidi τους ante συνεξεταζομένους iuxta fidem omnium Editt. (*Aldina* excepta) et MSS. *Bar. Obſop. Vindob. Ital.* Porro, v. 18. ὑπολαμβάνειν pro ὑπολαμβάνετε, cum *Bar. Ven. Aug.* TAYLOR.

556. 17. *δοκιμασὰς.*] Δοκιμασὴς hic eſt non *ἐξεταστὴς*, ſed *ὁ ἀποδεχόμενος καὶ συνευδοκῶν.* WOLFIVS.

557. 1. *τί ἔν; σὺ δεινότερα.*] Addenda negatio, *σὺ μὴ δεινότερα.* Nec enim mihi placet *Vlpiani* enarratio: cum ſubiiciantur atrociſſima crimina, grauiora etiam iis, quae in *Demoſthenem* commiſit. WOLFIVS.

5. *παρ' ἀμφοτέρων ὑμῶν.*] Lego *ἡμῖν*, vel *ἐμοὶ ὕδωρ παρ' ἀμφοτέρων· ἐμοῦ τε τοῦ διώκοντος καὶ Μειδίου τοῦ φεύγοντος.* WOLFIVS. Promtior eſt medicina *παρ' ἀμφοτέρων ημων.* Atque ita tandem comperio ſcriptum in optimo Codice *Vindobonenſi.* TAYLOR.

11. *πρῶτον.*] *τουτο πρῶτον Fel. Man. Bar. Ital. Obſop. Vindob.* Recte. TAYLOR.

558. 11. *πότερ'.*] *πότεροι Baroc. Wolfius* hic interpretatur, quaſi legiſſet *συμβαλλόμενοι.* Redde cum Italo: *Ma dimmi, o Media, chi è colui, che fa vergogna alla città, coloro che fanno paſſagio in ordinanza con quelli arneſi, che a coloro, che vanno ad affrontare i nimici, et a congiongerſi co' confederati ſi richieggono: o tu* etc. TAYLOR.

16. *ἐπ' ἀργύβης δὲ ὀχούμενος ἐξ Αργέας τῆς Εὐβοίας.*] *Vlpianus* hoc loco non caret culpa, qui legit *ἐξ ἀργυρᾶς*, et ſic ait: *τὸ γὰρ ἠργυρῶσθαι τὴν καθέδραν δεῖγμα ἦν τοῦ ἐπιτηδεύοντος καὶ ἐντρυφῶντος τούτῳ τῷ εἴδει.* Sed debebat meminiſſe, ſupra v. 3. *Demoſthenem* dixiſſe: *περὶ δὲ τῶν συσκατευομένων ἱππέων εἰς Αργυραν*, et infra hac eadem oratione, p. 567. 18. *ἐπειδὴ δὲ ὁ στρατηγὸς Φωκίων μετεπέμπετο τοὺς ἐξ Αργέας ἱππέας.* Itaque non fuit argentata cathedra, ſed cathedra vehebatur in reditu ex Argura, Euboeae loco vel oppido, de quo *Stephanus.* PALMER.

Ibid. Malo ſtare ab hoc doctiſſimo Tribuno, quam ab aliis, qui et numero et aetate vincunt. Inter eos eſſe

esse videtur *Helladius Besantinous* in *Chrestomath.* apud *Photium*, p. 1590. Λέγεται μέντοι ἀσφάβη καὶ τὸ κατασκεύασμα· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου λόγῳ, ἐπ' ἀσφάβης ὀχούμενος ἀργυρᾶς. *Vlpiani* auctoritate se vinci palam profitetur *Maussacus* ad *Harpocr.* En ipsius verba! „Sed quid faciemus *Vlpiano*, vetere „*Demosthenis* interprete, qui ad haec *Midianae* ἐπ' ἀσφάβης ὀχούμενος, non Ἀργύρεας cum *Harpocratione*, et „haec interpretum, vt ille loquitur, legendum esse putauit, sed Ἀργυρᾶς? Ita vt secundum eum ex verbis „*Demosthenis* hic sensus sit eliciendus: Midiam vsum „esse cathedra argentea, ad molliciem et eius lasciuiam „arguendam et aperiendam, non cathedra ex Argura „Euboeae ciuitate sibi comparata, quomodo vulgus „existimabat. Verba illius digna relatu sunt: Εἶθ', in„quit, ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ, τί ἂν εἰ κακωθεὶς ἐχρήσατο „ταύτῃ τῇ καθέδρᾳ, προσέθηκεν ἀργυρᾶς, τὸ μὲν ἠ„γυρῶσθαι τὴν καθέδραν, δεῖγμα ἦν τῶ ἐπιτηδεύοντος „καὶ ἐντρυφῶντος τούτῳ τῷ εἴδει· τὸ δὲ καὶ ἐξ Εὐβοίας, „ὅτι μὴ εἰωθότων τῶν Ἀθήνησι τοιαύτας ἐργάζεσθαι, „αὐτὸς ἐξ Εὐβοίας ὠνήσατο. ἡ δὲ δημώδης [scriptura „scilicet aut lectio vulgaris] ἐξ Ἀργύρας ἔχει, ἀπὸ τό„που τῆς Εὐβοίας, ἀλλὰ τὰ ἑξῆς δηλοῖ, ὅτι μαλακίαν „αὐτῷ, καὶ τρυφὴν ὀνειδίζει, χλανίδας λέγων, καὶ ἱμά„τια τρυφερὰ καὶ σκεύη ἐπιτήδεια πρὸς ἀνειμένον βίον. „Quae profecto verissima et acutissima sunt, et vulga„rem aliam lectionem reiiciendam demonstrant aper„tissime.„ Haec *Maussacus*. Ἀργυρᾶς marg. *Par.* cum scholiaste: ὀχούμενος Ἀργύρας τῆς ἐξ Εὐβοίας Codd. *Vindob. Ital.* et *Lindenb.* TAYLOR.

558. 19. ἡμᾶς.] Ita ex *Bar. Fel. Man. Par. Ital.* pro ὑμᾶς. TAYLOR.

21. εἴ τις ἄλλος.] ἢ τις ἄλλος. MARKLAND. Quae coniectura confirmatur a *Vindobonensi*. TAYL.

558. 22.

558. 22. ταῦτα.] ταῦτα παντα Cod. *Reg. e.* TAYLOR.

26. κατεσκευάζον.] Emendaueram olim κατεχλεύαζον. Ita legit et *Lambinus.* TAYLOR.

vlt. τοιαῦτα.] τα τοιαῦτα *Vindob.* et *Aug.* quibus fere conſentiunt *Bar.* et *Lind.* TAYLOR.

559. 4. λυπήσης.] λυπήσεις *Ven. Bar. Ital.* λυπήσαις marg. *Paris.* TAYLOR.

7. ἀθρόων.] Ita ex auctoritate Edit. *Benenati* et mente *Wolfii*, pro communi ἀθρόον. TAYLOR.

12. τίς ὑμῶν.] τίς ὑμῶν ἐμοί τι σύνοιδε τοιοῦτον; ἢ τίς ὑμῶν ἐμὲ ταῦθ' ἑώρακε ποιοῦντα; Ita *Bar.* et *Aug.* Malim etiam τοιαῦθ', ita vt *Wolfius* interpretatur. TAYLOR.

14. καταψευδομαρτυρῆμαι τὰ τοιαῦτα.] Lege et diſtingue, vt *Wolfius* interpretatus eſt, καταψεύδονταί μου· καταψευδομαρτυρῆμαι· τὰ τοιαῦτα. TAYL.

Ibid. Frigide, vt mihi videtur, legitur καταψευδομαρτυρῆμαι τὰ τοιαῦτα. Quare enim τοιαῦτα, et non potius ταῦτα? Vnde ſuſpicor, vocabulum excidiſſe, et *Demoſthenem* ſcripſiſſe καταψευδομαρτυρῆμαι. ἐκεῖνοις τὰ τοιαῦτα· τούτῳ δ' αὖ τἀναντία τούτων. *Wolfius* videtur legiſſe καταψευδομαρτυρῆμαι, καὶ τὰ τοιαῦτα. Sed praeceſſit λογους δὲ ἀφθόνους τοιουτους, cui non bene ſubiungi poteſt καὶ τὰ τοιαῦτα, in eadem periodo, et de eadem re. MARKLAND.

17. τὴν τοῦ βίου.] Melius cum *Vindob. Bar. Ven. Lind.* et *Ital.* τὴν ὑπεροψίαν τοῦ βίου ſine articulo. TAYLOR.

22. ὀρῶντας.] *Ven. Bar. Aug.* δεδιότας. Scilicet erat vel varia lectio, vel gloſſa τοῦ ὀρρωδοῦντας, quod hic olim ſuſpicor fuiſſe ſcriptum. TAYLOR.

pen. εἰ δ' ἄρα, κ. τ. λ.] Non bene haec a *Wolfio* reddita. Verte: *fiet in poſterum modeſtior: ſin forte* non

te non ita ſe geſſerit, *minoris erit, quam omnium apud vos.* Vt recte Verſio Italica: *forte egli niuno ingiurierà, e ſe ingiurierà, fia pochiſſimo ſtimato.* TAYLOR.

560. 1. *δίκην δ', ἂν κ. τ. λ.*] Vel *eadem, qua noſtrum aliquis, poena adficietur*, vel, *aequo iure poenas dabit nobis caeteris.* Ambigua eſt enim conſtructio, *δώσει δίκην ἡμῖν*, vel, *δώσει δίκην ἐξίσου ἡμῖν*, et vtraque ſententia bona. WOLFIVS. Interpres *Italus* verum ſenſum adripuit: *E ſe fara qualche inſolenza, ſarà al pari di noi caſtigato.* TAYLOR.

8. *δεινοί τινες εἰσὶν — φθείρεσθαι πρὸς τὰς πλουσίους.*] Alii *παρὰ* [MSS. *Ald.*] Videtur de induſtria poſuiſſe verbum in hac ſignificatione inſolentius, *ἀντὶ τοῦ ὁμιλεῖν τοῖς πλουσίοις, ἀλλὰ μετ' αἰσχύνης καὶ βλάβης.* Et fortaſſis aſſeclas menſarum et paraſitos intelligit, qui ventre metiuntur felicitatem, nec praeterea vllum faciunt operae pretium, niſi cum adulationibus aut calumniam, aut lenocinium, aut vtrumque, aliaque nefaria miniſteria, coniunxerint. Verti: *vt corrupti largitionibus diuitum adſint.* Quod ſi minus placet, repone, *vt cum diuitibus ſe coniungant.* WOLFIVS.

Ibid. Res infeliciter ceſſit noſtro *Wolfio*, neque felicius quidquam Hieronymo Ferro: *Ma ſono di natura, Signori Athenienſi, che volontieri s' accoſtano a i ricchi per eſſer corotti.* Vtrumque Interpretem cum Lexicographis, credo, omnibus latuit vis *τοῦ φθείρεσθαι.* Eam vtique proditurus ſum ad *Lycurgum*, p. 166. not. 79. TAYLOR.

16. Τάχα etc.] Τάχα τοίνυν ισως etc. *Bar.* et *Aug.* Codd, optimi, vt infra 576. 15. et alibi. TAYL.

17. *τί δὴ τὰ.*] Locum ſic lego omnino emendatius, iecta interrogatione: *ἦξεν πρὸς ὑμᾶς λόγος, τί δή; τὰ καὶ τὰ πεπονθὼς ὁ δεῖνα ἐκ ἐλάμβανε δίκην παρ' ἐμοῦ· ἢ τί δή; πάλιν ἄλλον ἴσως τινὰ τῶν ἠδικηκό-*

των

των ὀνομάζων. Sic autem interpretor: *Talis Oratio proferetur, ſcil. Quid? Alius profecto, qui haec et ſimilia a me perpeſſus eſt, ille neutiquam mecum lege egit. Quid? alium deinde nomine ciens eorum, qui laedebantur.* TAYLOR.

560. 20. *δι' ἃς προφάσεις.*] *δι' ἃς μὲν προφάσεις* Codd. optimi et plurimi, *Bar. Par. Ital. Aug. Vind.* TAYLOR. Recte. nam ſequitur *μέντοι* v. 24. quod idem eſt atque *δὲ*, cum praecedit *μεν*. Sic p. 575. pen. p. 576. 25. p. 564. 6. 14. MARKLAND. Quorum locorum in vno (ſc. 576. 25.) pro *μέντοι* Cod. *Vindob.* legit *δέ*. TAYLOR.

23. *μυρί' ἐστὶν αἴτια.*] *μυρία ἐστὶν ετερα Bar. Aug.* TAYLOR.

25. *ἀλλ' ὡς κ. τ. λ.*] *ἀλλ' ὡς ὃ πεποίηκε ταυτα, ἐφ' οις αὐτῷ κατηγόρηκα Bar. Ven. Aug.* TAYLOR.

561. 6. *τινων*] *τιμων Aug.* TAYLOR.

13. *πολλοῖς ὑμῶν.*] Suadeo autem *πολλοῖς υμιν, Vobis, qui populus eſtis.* Sentit mecum *Ven. Lind. Ital.* et qui *Italicum* Cod. procurauit. Interea tamen et priori modo ſcribi aliquoties ſentio. Infra pag. 566. 3. *τὸς πολλὸς υμων ὠφελεῖ.* et p. 582. 10. *ἂν ἴσα μὲν κτήσηλαι τοῖς πολλοις υμων, ἢς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχὸς ἀποκαλεῖ.* Ita etiam p. 566. 10. *ὧν ἅπασι μέτεστι τοῖς πολλοις υμων.* Vbi profecto vel *ἅπασι*, vel *τοῖς πολλοῖς ὑμῶν* gloſſae naturam ſapit. Perpetua eſt enim et notiſſima diſtinctio inter *τὸς πολλὸς ὑμῶν* (vel *ὑμᾶς*), quae locutio deſignat *Populum Athenienſem*, ſiue *Ciuitatem vniuerſam*, *τὸς ἅπαντας* ſc. et *τὸν ἐντυχόντα ὑμῶν*, *Indiuiduum* et *Priuatum.* Ita p. 573. 23. *οὐδὲν γὰρ ῥῆμα οὐδ' ὄνομα οὕτως ἐστὶ τοις πολλοις υμων χαλεπὸν, ὡς ὅσα ὑβρίζων τις τον εντυχοντα υμων διαπράττεται.* Ita ſimiliter p. 566. 4. *ἐπὶ πολλὸς καὶ τὸς τυχόντας ὑμῶν ἀφικνούμενα. In populum vniuerſum et priuatum quemque re-*

que redundantia: i. e. et publice et priuatim nocitura. Male ibi Wolfius: *in multos et proximos quoſque veſtrum.* Rectius omnino Italus: *che al popolo et a qual ſi voglia di voi appertengono.* TAYLOR.

561. 14. ἤ.] Ita *Wolfiana* Editio cum *Aldina* et *Pariſina.* Reſtitue mecum lectionem Codd. praeſtantiorum, ſc. *Bar. Fel. Man. Obſop. Ital. Vindob.* et marginis *Lutetiani*, πρόσῃ. TAYLOR.

15. Αλκμεωνιδῶν.] Vide *Iſocratem* περὶ ζεύγους, et *Plutarchi* vitam *Alcibiadis.* WOLFIVS.

19. πρὸς δὲ μητρὸς, Ἱππονίκου.] Cum loquatur hoc loco *Demoſthenes* de Alcibiade illo celeberrimo duce, non conſentit cum *Plutarcho*, nec cum *Andocide*, qui in hoc negotio fide dignior, vtpote qui contemporaneus fuerit Alcibiadis, et contra eum orationem compoſuerit, in qua eius genus curioſe recenſet. Sed credo, oratoria aſtutia *Demoſthenem* de illo Alcibiade dixiſſe, quae Alcibiadi iuniori prioris illius filio conueniebant. Nam Alcibiades dux ille celebratus duxerat Hippareten, filiam Hipponici et ſororem Calliae, ex qua genuerat Alcibiadem iuniorem, quem accuſauis *Lyſias* λειποταξίου. Ergo erat ille iunior πρὸς μητρὸς, Ἱππονίκου, quod ait hoc loco *Demoſthenes* de Alcibiade patre, cui mater erat Dinomache, filia Megaclis Alcmaeonidae. Tranſtulit ergo ſtemma filii ad patrem, non, credo, ignoratione veri, ſed eo quod ad propoſitum ſuum faciebat. Fallebat igitur *Demoſthenes*, vel falſus erat. En tibi, benigne lector, Alcibiadis ſtemma ex *Herodoto*, *Lyſia*, *Platone*, *Plutarcho* et *Pauſania* deſcriptum:

ALCMAEO

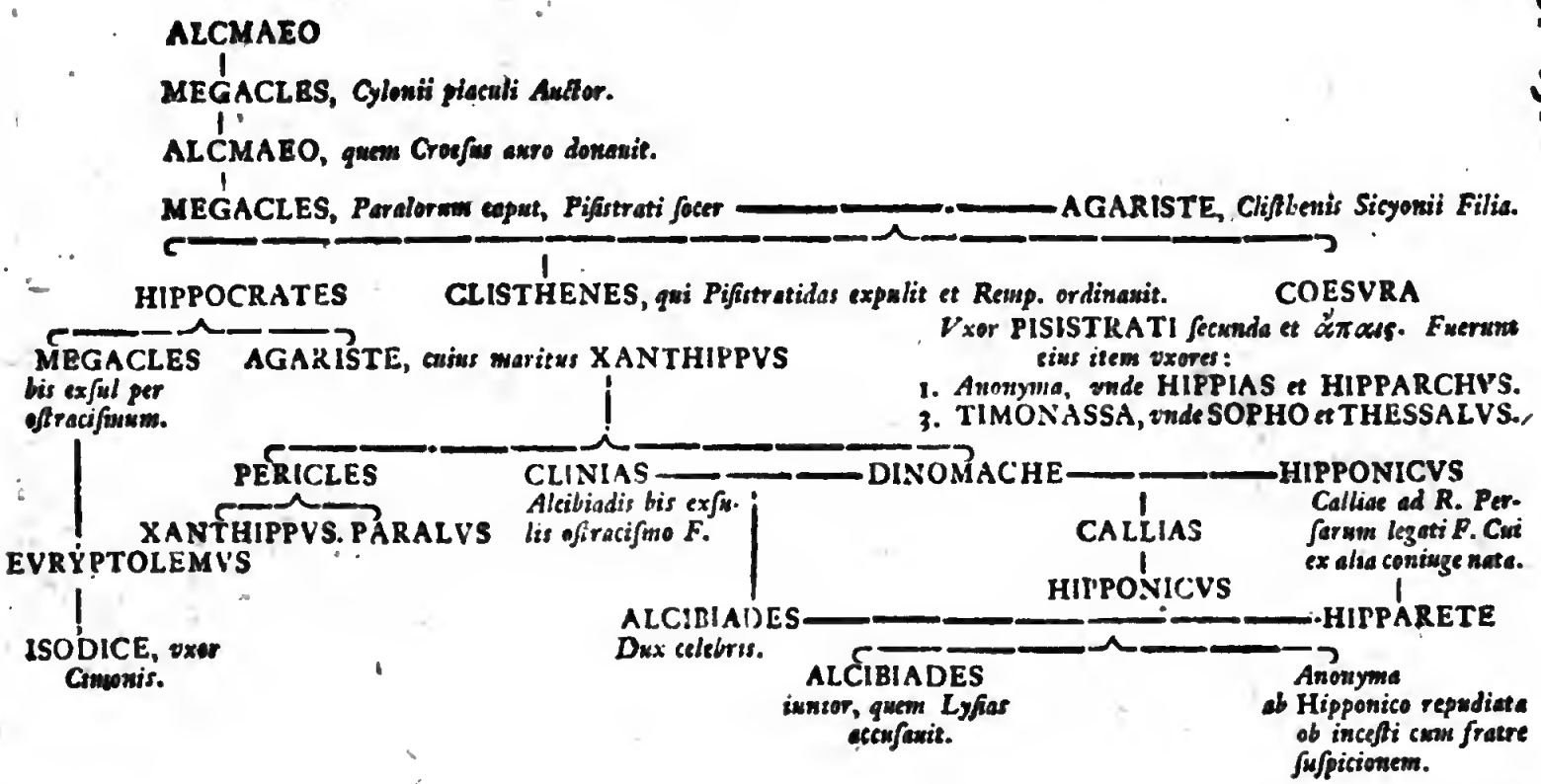
ALCMAEO
MEGACLES, Cylonii piaculi Auctor.
ALCMAEO, quem Croesus auro donavit.
MEGACLES, Paralorum caput, Pisistrati socer
AGARISTE, Clisthenis Sicyonii Filia.
HIPPOCRATES
CLISTHENES, qui Pisistratidas expulit et Remp. ordinavit.
COESVRA
Vxor PISISTRATI secunda et ἄπαις. Fuerunt eius item vxores:
1. Anonyma, vnde HIPPIAS et HIPPARCHVS.
3. TIMONASSA, vnde SOPHO et THESSALVS.
MEGACLES
bis exsul per ostracismum.
AGARISTE, cuius maritus XANTHIPPVS
PERICLES
XANTHIPPVS. PARALVS
CLINIAS
Alcibiadis bis exsulis ostracismo F.
DINOMACHE
HIPPONICVS
Calliae ad R. Persarum legati P. Cui ex alia coniuge nata.
EVRYPTOLEMVS
CALLIAS
HIPPONICVS
ISODICE, vxor Cimonis.
ALCIBIADES
Dux celebris.
HIPPARETE
ALCIBIADES
iunior, quem Lysias accusavit.
Anonyma
ab Hipponico repudiata ob incesti cum fratre suspicionem.

PALMER.

561. 19. Vide eundem *Palmerium* ad *Plutarchi Periclem*, *Exercit.* pag. 191. et ad *Ariſtophanis Aues*, pag. 754. *Meurſ. Attic. Lect.* VI. 12. *Valeſium* ad *Mauſſaci Notas in Harpocr.* v. Αλκιβιάδης, ſc. pag. 214. rurſus eundem *Valeſium Emendat.* IV. 1. vbi hunc *Demoſthenis* duplicem errorem fuſius perſequitur. Duplex enim fuit: neque enim Alcibiades ὁ πάνυ, de quo hoc loco agitur, paternum genus ab Alcmaeonidis, neque maternum ab Hipponici domo duxit. Eodem errore, quo *Demoſthenes*, tenetur etiam *Libanius Declam.* IX. TAYLOR.

20. καὶ ταύτης τῆς οἰκίας.] καὶ ταύτης δὴ τῆς οἰκίας *Bar. Aug.* TAYLOR.

26. ἱππέων.] Potius cum *Bar.* et *Ven.* ἵππων. TAYL.

562. 1. ἀδενὸς τότων.] F. ἀδενὸς ενεκα τότων, vel, αντ' ἀδενός. Tale certe aliquid ἐλλείπει, vt cum dicunt μισθῷ φιλεῖν, τεττάρων δραχμῶν εἶναι πονηρὸν, et, ἀδενὸς πράγματος ἀδ' ἔργε τὸ ὑβρίζειν συγχωρητέον. WOLFIVS.

Ibid. Fortaſſis aliquid tale in *Structura* ἐλλείπειν poteſt, vt multa in Graeciſmo elliptice dici ſolent, verum id non protinus ab Emendatore in *Textu* ſubſtituendum erat. TAYLOR.

4. αὐτοῖς.] Ita reſtituendum curaui ex auctoritate *Ital.* et *Reg.* α. loco τᾷ αὐτοῖς. ἑαυτοῖς *Vindob.* TAYLOR.

12. Αγάθαρχον τὸν γραφέα.] Ζωγράφον interpretatur *Vlpianus*, non γραμματέα. *Plutarchus* huius facti non meminit. WOLFIVS.

Ibid. Illud eſt adnotare! Primo enim, anne nouum hoc et inſolitum, vt γραφεὺς *Pictor*, non *Scriba*, exponeretur? An Tu, *Wolfi*, cuiquam incidiſti, qui aliter exponeret? Deinde, quod ais diſſimulari a *Plutarcho*, neſcio ſane, quo ore dixiſti, cum ab eo Scriptore diſerte memoretur illa hiſtoriola, atque et-

iam ab *Andocide* ſiue *Phaeace c. Alcibiadem.* Cuius ſunt verba: πείσας Αγάθαρχον τὸν γραφέα συνεισελθεῖν οἰκαδε, τὴν οἰκίαν ἐπηνάγκασε γράφειν. δεομένῳ δὲ καὶ προφάσεις ἀληθεῖς λέγοντος, ὡς ἂν οὐκ ἂν δύναιτο ταῦτα πράττειν ἤδη, διὰ τὸ συγγραφὰς ἔχειν παρ' ἑτέρων, προεῖπεν αὐτῷ δήσειν, εἰ μὴ πάνυ ταχέως γράφοι· ὅπερ ἐποίησε, καὶ ὃ πρότερον ἀπηλλάγη, πρὶν ἀποδρᾶς ὤχετο τεταρτῳ μηνὶ τὰς φύλακας λαθών, ὥσπερ βασιλέως. ὕτω δ' ἀναίσχυντός ἐστιν, ὥστε προσελθὼν ἐνεκάλει αὐτῷ ὡς ἀδικούμενος κ. τ. λ. Negligitur ſane ab *Athenaeo*, qui l. XII. p. m. 264. plurima de Alcibiadis luxuria et intemperantia conſeruauit, quae alibi fruſtra quaeras. TAYLOR.

562. 16. *ἱερὰν ἐσθῆτα.*] Ita omnes omnino libri, qui hodie ſuperſunt, tam ſcripti, quam impreſſi. *Wolfius* interea, quod in notis diſſimulat, videtur ex verſione legiſſe, τὸ δ' ὅλως ἀφανίζειν ἱερα, quaſi iſtud ἐσθῆτα natum eſſet ex errore Scribae repetentis voces proximas ἔσθ' ὅ, τι. Iſtud, ſiue errore, ſiue conſilio, a *Wolfio* factum egregiam tamen recipit auctoritatem ab *Vlpiano*, cuius verba, id enim non creberrimo vſu venerit, hoc loco ſubiungam: ἱερα μόνον ἡ ἀρχαία [ἔκδοσις ſc.] ἔχει. ἐκφαντικὸς ὅσα πολλῶν, οἷον, στεφάνων, ἐσθῆτος, αὐτῆς τῆς ἐν ἱερῷ παννηγύρεως, καὶ ταύτην ὕβρισε. ἐπεὶ τόγε τὴν εσθητα προσθεῖναι, πολλὴν ἔχει τὴν ἐλάττωσιν. TAYLOR.

19. *μὴ τοίνυν κ. τ. λ.*] Has voces ordinant melius *Ven.* et *Barnc. μὴ τοίνυν πρὸς τῷ μὴ καλὸν ὑμῖν, μηδὲ θεμιτὸν νομίζετε κ. τ. λ. Praeterquam quod inhoneſtum eſt* [*μὴ καλὸν*], *reputate, eſſe contra legem et contra religionem* [*μηδὲ θεμιτὸν, μηδ' ὅσιον.*] Bonus *Wolfius* in ſua ad hunc locum adnotatiuncula [Subaudi εἶναι, vel lege *μὴ καλῷ*] primo nugatur, deinde delirat. TAYLOR.

562. 23.

562. 23. *καὶ μηδένα μηδαμόθεν.*] Ab omni parte nullum, id eſt, viliſſimum hominem, qui eſt *infra omnes infimos homines*, vt Comicus ſeruulus loquitur. WOLFIVS.

563. 1. *ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ.*] Vt in *Ione Euripidis*, qui cum eſſet Apollinis filius, pro ſeruo ſe gerebat. Si legeretur, *ἐν τῇ τραγῳδίᾳ, ἐναίρθεως*, certe aliqua Tragoedia intelligenda eſſet, in qua homo vilis in regiam familiam adoptatus eſt. Fortaſſis adludit ad *Oedipum Tyrannum Sophoclis.* WOLFIVS.

2. *ᾧ δύο κ. τ. λ.*] *ᾧ εἶναι, ἀντὶ τοῦ ὃν ἔχειν συμβέβηκεν.* Ferri poteſt, ſed malim *τὸ εἶναι ἀπεῖναι*, cum *τὸ συμβέβηκεν* ſufficiat. WOLFIVS.

5. *ὑποβαλλομένη.*] *ὑποβαλομένη Ital. ὑπολαμβανομένη Aug.* TAYLOR.

8. *τῆς ἴσης τιμῆς.*] *ταύτης τῆς τιμῆς* Cod. *Reg. α. Obſop. Ital.* Modo v. 9. *τῶν δὲ προσηκόντων* iidem MSS. Deinde v. 11. *κατ' ἀδένα — τρόπον Ven.* TAYL.

17. *μάλα βεβίωται.*] Cum viderim, libros editos conſtanter prae ſe ferre hanc lectionem, quo me verterem, neſciui: cum in MSS. *Lindenbr.* ſc. *Obſop. Vindob.* et *Ital.* variari pro *μάλα*, *ὧν*, tantundem. Quo errore ortum ſit illud *μάλα*, quo caſu enatum, iudicent eruantque naſutiores. Fortaſſe pertinet ad ſequentia *τῶν μαλα χρωμένων αὐτῷ.* TAYLOR.

26. *σκόπει δὲ.*] Melius cum *Ital.* et MSS. *Ald. σκόπει δη.* Proxime vero, *ἐξαιτήσεται* v. 27. et *καταγελάσει* v. pen. marg. *Pariſ. ἐξαιτήσεται* etiam MSS *Aldini.* TAYLOR.

564. 2. *ἅτωσὶ.*] Aegre tuli, *Wolfium* poſt hanc vocem punctum commaticum addidiſſe, quia intempeſtiue et inficete hoc factum. Deinde iſtud *ἅτος* Cod. *Bar.* et *ἅτοσὶ* Editt. *Fel.* et *Lutet.* eodem animo accepi. Recte, ſignanter et feliciſſime ſcriptum — *τιμήσειν ἀδενὸς ἐλάττονος τούτῳ, ἢ ὅσον καταθεὶς οὑτωσὶ παύσεται*

σεται τῆς ὕβρεως. Nimirum hic frigent omnes Verſiones, neque vim aut ictum capiunt Graecae orationis. Producam locum *Aeſchinis*, quia eſt obſeruatu digniſſimus. Iubet Lex Aedilem, qui fuerit Athenis, quadraginta ad minimum annos natum ad id munus accedere. Rationem addit grauiſſimus Scriptor, ἵν' ἤδη ἐν τῇ σωφρονεςάτῃ αὐτῶ ἡλικία ὢν ουτος ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισί. Locus eſt in initio orationis c. *Timarchum*, p. 36. 2. Tu tamen cum Codd. melioris notae (inter quos numerabis vnum praeſtantiſſimi Viri *I. Locker.* qui me plurimum et amicitia et beneficiis ſibi deuinxit) emphatice magis leges: *vti in ſobria et ſeuera aetate conſtitutus* ουτως ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισί. *Ita. Ita demum. Xenopho* initio l. 2. *Cyropaed.* προσευξάμενοι θεοῖς καὶ ἥρωσιν ἵλεως καὶ εὐμενεῖς πέμπειν σφᾶς, ουτω διέβαινον τὰ ὅρια. Iſocr. *de Permutat.* Οὐγὰρ ἀγνοοῦντες, ὅσον διαφέρουσιν αἱ μείζους τῶν συμμαχιῶν πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, ουτως ἐβουλευόμεθα περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ κ. τ. λ. Herodot. *Cl.* 196. Ἐκδῶναι δὲ τὴν ἑωυτῦ θυγατέρα, ὅτεῳ βούλοιτο ἕκαστος, ἐκ ἐξῆν, ἐδὲ ἄνευ ἐγγυητέων ἀπαγαγέσθαι τὴν παρθένον πριάμενον, ἀλλ' ἐγγυητὰς χρῆν καταςήσαντα, ἢ μὴν συνοικήσειν αὐτῇ, ουτω ἀπάγεσθαι. Simile eſt iſtud *Demoſthenis:* καὶ παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, ουτω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. *De Corona*, p. 227. 23. Neque abſimile eſt valde illud, quod de *Lycurgo* Oratore circumfertur: Λυκοῦργον ὦ μέλανι, ἀλλὰ θανάτῳ, χρίοντα τὸν κάλαμον κατὰ τῶν πονηρῶν, ουτω συγγράφειν. Vid. *Plutarchum* in *vita Lycurgi.* Adde, quae dixi inferius ad pag. 577. 9. TAYLOR.

564. 14. εἰ μέντοι κ. τ. λ.] εἰ μέντοι τί πστ' ἐςὶν, ὃ λειτουργεῖ τῇ ἀληθείᾳ Μειδίας, δεῖ σκοπεῖν. *Ven. Bar. Aug.* TAYLOR.

564. 19.

564. 19. ὃς δύο καὶ τριάκοντα ἔτη γέγονα.] Ergo Euthydemo, vel, vt *Diodorus*, Eudemo Archonte, anno 4. Olymp. 106. egit hanc cauſam Demoſthenes. Nam ſecundum *Plutarchum* in *decem Oratorum vitis* natus fuit Dexitheo Archonte, anno 4. Olymp. 98. PALMER.

Ibid. Caue credas. Nec maior erit adhibenda fides *S. Petito* in *Comment. ad LL. Atticas*, pag. 266. Dixi alibi. Porro Interpres hic nobis clam biennium ſubripuit: *annum ago alterum et trigeſimum.* Si enim *Demoſthenes* δύο καὶ τριάκοντα ἔτη γέγονε, annum egit *trigeſimum tertium.* TAYLOR.

22. ἦμεν.] ἦσαν Cod. *Reg. e.* Quod perinde eſt. Variatur magis in ſequentibus: nam pro οἴκων, ἐδαπανῶμεν habent *Ven. Baroc. Aug. Ital.* Caeterum hunc *Demoſthenis* locum de συντελείαις illuſtrare poſſunt ea, quae habet *Petitus* libri laudati p. 356. *Wolfius* nihil egit, cum vocem συντελεῖς [pen.] reddidit *attributos.* Neque multo plus agit, cum ſuam interpretationem ita defendit: „Attributos verti. Sunt autem ii, qui „vna tributum conferunt ad munus aliquod obeun„dum: quod ſinguli ſuis ſumtibus exſequi non poſ„ſint.„ TAYLOR.

24. ἐπληρῶμεν.] πότερα σκευῶν, ἢ ἑρετῶν, ἢ στρατιωτῶν, ἢ τέτων ἁπάντων; Sic *Vlpianus* interpretatur πληρώματα, ναύτας, καὶ ἐπιβάτας, καὶ σκεύη κατ' αὐτάς. WOLFIVS.

565. 4. ἀτελέσι.] ἀτελεῖς MSS. quamplurimi, *Ven. Baroc. Lindenbrog. Obſop. Aug. Ital. Vind.* TAYLOR.

11. ἡγεμὼν συμμορίας.] Vid. *Vlpianum* in III. *Olynth.* et *de Claſſibus.* Ἡγεμὼν autem id videtur habuiſſe munus, vt ante alios omnes tributum conferret, et tenuiorum ceſſationem de ſuo reſarciret. WOLFIVS.

565. 14. τῆς.] Reſtitui ex Cod. *Reg. e.* et proxime, ſc. 17. ἅν ex *Ven. Bar. Obſop.* atque Editt. *Fel. Man.* et *Pariſina.* TAYLOR.

23. πλὴν εἰ ταῦτα.] F. πλὴν εἰ μὴ ταῦτα. MARKLAND.

27. λευκῇ ζεύγει τῇ ἐκ Σικυῶνος.] Vid. *Hadr. Iunii* I. *Animadu.* 12. et *Vlpianum* in commentariis. TAYLOR.

vlt. Φιάλας.] Φιάλας καὶ τὰ τοιαυτα ὀνομάζων. Ita plenius et melius *Ven. Bar. Aug.* Hunc locum laudat *Athenaeus* l. XI. p. m. 237. et 244. ibique explicat, quid ſit κυμβίον, quid ζυτόν. Sunt autem vtrumque poculi genus. Memorantur a multis, praecipue ab *Epigene* Poeta antiquo, vt liquet ex his locis *Athenaei.* Ηδυποτίδες — μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Επιγένης ἐν Ηρωίνῃ διὰ τέτων. ψυκτήρια, κύαθον, κυμβία, ζυτὰ τέτταρα, ἡδυποτίδας τρεῖς, ἡθμὸν ἀργυρᾶν. l. XI. p. m. 230. Rurſus: Επιγένης δ' ἐν Ηρωίνῃ καταλέγων πολλὰ ποτήρια, καὶ τῆ ψυγέως ἔτως μνημονεύει· τὴν Θηρίκλειον δεῦρο καὶ τὰ Ροδιακὰ κόμισον λαβὼν τὰς παῖδας εἰσοίσεις μόνος ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία. Ex quibus locis collatis ita Senarios inſtruo:

Τὴν Θηρίκλειον δεῦρο καὶ τὰ Ροδιακὰ
Κόμισον, λαβὼν τὰς παῖδας· εἰσοίσεις μόνος
Ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ζυτὰ τέτταρα,
Ηδυποτίδας τρεῖς, ἡθμὸν ἀργυρᾶν —

Martial. VIII. 6.

Archetypis vetuli nihil eſt odioſius Euclii:
Fictа Saguntino cymbia *malo luto.*

Idem II. 35.

Cum ſint crura tibi, ſimulent quae cornua Lunae,
In rhytio *poteras, Phoebe, lauare pedes.*

566. 1. παριόντας.] Hoc malo, quam παρόντας. WOLFIVS. Poſteriore modo legunt *Ald. Par. Ital.* et *Vindob.* TAYLOR.

566. 11.

566. 11. ἦν.] Τὸ ἦν abundat, et ἐπέδωκε nota interrogationis legendum. WOLFIVS.

Ibid. Delent iſtam otioſam, vt videtur, vocem cum *Wolfio Ven. Bar.* et *Aug.* Verum fortaſſe laborat potius praua interpunctione. Lege: Ἀλλὰ, νὴ Δία, τριήρη, ἣν ἐπέδωκε· ταύτην γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι θρυλλήσει, καὶ φήσει· Ἐγὼ ὑμῖν τριήρη ἐπέδωκα· ὑμεῖς δὴ ποιήσατε. *Quod vero adtinet ad triremem, quam donauit, (eo enim munere, ſat ſcio, gloriabitur, et praedicabit: Ego vobis triremem donaui) de ea re ita ſtatuite.* TAYL.

567. 11. προϊόσης.] προϊόσης ἤδη τῆς ἐκκλησίας *Ven. Bar. Aug.* Proxime autem v. 13. reſtitui ἐπὶ τὴν ναῦν ex Editt. omnibus ſuperioribus et MSS. TAYLOR.

20. λιπὼν τὴν τάξιν ταύτην.] Corrigas diſtinctionem in Graecis, et *Wolfii* verſionem cum optimo *Marklando: κατεῖληπτο σοφιζόμενος — λιπὼν τὴν τάξιν ταύτην· ἐπὶ τὴν ναῦν κ. τ. λ. et iſtum fraude agere conſtabat, eum ordinem relinquendo: in nauem ſe coniecit*, etc. TAYLOR.

23. ὃ μὴν κ. τ. λ.] ὃ μὴν Νικήρατός γε οὐχ ὅτως ὁ τῦ Νικίᾳ *Bar.* et *Aug.* Quod praefero, quoniam ita immediate legitur: ὃδ' Εὐκτήμων ὁ τῦ Ἀσίωνος, οὐχ οὗτως. Deinde autem ὁ ἀγαπητὸς παῖς habent *Ital.* et *Bar.* TAYLOR.

24. ὁ ἀγαπητὸς, ὁ ἄπαις.] *Vlpianus* exponit, [vocem ἀγαπητὸς] ὁ ὅμοιος τῷ πατρὶ, καὶ [vocem ἄπαις] νέος ἔτι καὶ παῖς. Vbi fortaſſis legendum ὁ μονογενὴς τῷ πατρὶ, *vnicus filius*, [γρ. μόνος, quod facilius et verius] καὶ ἀντίπαις, τυτέστι ὁ πρόσηβος καὶ ἀνδρόπαις, vt augeatur eius ſtudium a cauſis deterrentibus ab expeditione, quae ſunt ſolitudo patris, aetas et valetudo adoleſcentis. Sin ὁ ἄπαις recte legitur, ſignificat familiam vna cum eo exſtinctum iri. Sed haec, cum priuatae ſint hiſtoriae, nihil ad nos. WOLFIVS.

568. 6. ὦ πρὸς θεῶν] ὦ πρὸς των θεῶν Codd. *Baroc.* et *Reg. e.* TAYLOR.

12. καὶ γὰρ αὖ τότε] καὶ γὰρ αὐτῷ τὸ *Lindenb. Vindob. Obſop. Ital.* Pro τότε, τῦτο MSS. *Ald.* et *Bar.* TAYLOR.

14. ἀπεπλεῖτε.] Rectius cum MSS. *Ald. Vindob.* et *Reg. a.* ἐπεπλεῖτε. Licet in Teſtimonio, quod modo ſubiicitur, iſta Vox non ſollicitetur. TAYLOR.

20. σύνιτε μὲν.] σύνιτέ μοι MSS. *Ald.* et *Obſop.* fere. Deinde τὰ πολλὰ τύτων υμεις *Ven. Bar.* et *Ital.* credo, qui tamen iſtam vocem ex errore ſubſternit poſt τύτῳ, non, vt debuit, poſt τύτων. TAYLOR.

23. Παμφιλος.] Deeſt municipii cognomen. WOLFIVS.

569. 4. ξυλων καὶ χαρακων καὶ βοσκημάτων.] Hunc locum allegat *Plutarchus* in libello, *An ſeni gerenda ſit Reſp.* Οπε γὰρ ὁ Δημοσθένης φησὶν ἀναίξια πάσχειν τὴν Παράλον ἱερὰν ὖσαν τριήρη, ξύλα, καὶ χάρακας, καὶ βοσκήματα τῷ Μειδίᾳ παρακομίζουσαν· ἢ πε πολιτικὸς ἀνὴρ κ. τ. λ. Sed fallitur eruditiſſimus Scriptor: non enim haec geſta ſunt in Paralo, ſed in trireme, quae Midiae erat priuata. Fuit quidem Midias Parali Quaeſtor, vt liquebit p. 570. Sed duas hiſtorias commiſcuit, memoria nimium fretus. Quod tamen minime debuit: nam ni haec in Paralo eſſent geſta, corruit argumentatio *Plutarchi*, et labefacta eſt omnis vis et gratia iſtius orationis. Locum vide. TAYL.

8. εἰ τοίνυν.] Haec melius ordinarentur iuxta *Italicum* interpretem, hoc modo: ſc. εἰ τοίνυν ὡς ἀληθῶς, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, τοιαῦτ' ἦν αὐτῷ καὶ τὰ λελειτργημένα καὶ πεπραγμένα, ἅπερ φήσει καὶ καταλαζονεύσεται πρὸς ὑμᾶς αὐτίκα δὴ μάλα, καὶ μὴ τοιαῦτα, οἷα ἐγὼ δεικνύω. *Se ben tutte le coſe, Signori Athenieſi, foſſero ſtate coſi fatte et adminiſtrate da lui, come egli le dirà, e preſto ſe n' auanterà con voi, e non com' io le*

io le moſtro. Vide, quantum praeſtet interpretationi *Wolfianae.* TAYLOR.

569. 17. *ὑπὲρ τῆς πόλεως.*] *τῇ πόλει Baroc.* Id quod *Auguſtanus* habet loco ſcholii. In ſequentibus, v. 18. *ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς* iidem boni Codices. TAYLOR.

20. *ὁπότ'.*] *ὅπῃ* Codd. *Vindob. Reg. α.* et ſcholiaſtes *Vlpianus.* TAYLOR.

22. *δέδοντας.*] Ita antiquiſſimi Codd. et Editiones, non *δίδοντας* cum *Wolfio.* TAYLOR.

24. *τῇ ϛήλῃ.*] *καὶ τῇ ϛήλῃ* Editt. *Felic.* et *Man.* *ἐν τῇ ϛήλῃ Pariſina.* TAYLOR.

570. 5. *ὀρχεῖσθαί.*] Melius legitur in aliis Editionibus *ὀχεῖσθαι.* PALMER.

Ibid. Lectionem antiquam Editt. *Aldinae* et *Pariſinae* recte reformauit cum *Wolfio Palmerius*, quibus ſuccenturiantur MSS. fere omnes libri. TAYLOR.

7. *βοώνην.*] Ita Codd. *Lindenb.* et *Regii α. β. ε. βοιώνην* Editiones *Feliciana*, *Manut.* et *Lutetiana.* TAYLOR.

13. *τίνος ἐς' ἄλλῳ ἄξιος ἔτος;*] Redditiuum addit *Venetus* Codex: *ουδενος.* TAYLOR.

18. *τὰ σύμβολα συγχέων*] *τὰς συνθήκας λύων.* De ſymbolis vide Orationem *περὶ τῆς Αλονήσου.* Niſi forte *σύμβολα* appellet *ſigna impreſſa ſarcinis*, quae deleuerit Midias, ne agnoſcerentur: vt intellexiſſe videtur *Vlpianus.* WOLFIVS.

24. *δώδεκα τῆς πόλεως.*] Forte *δώδεκα ὑπερ τῆς πόλεως.* WOLFIVS.

571. 3. *τὰς πομπὰς ἡγεῖτο.*] Forte *τῆς πομπῆς.* Nam *τὸ ἡγοῦμαι* genitiuo et datiuo iungi ſolet. WOLF.

4. *καὶ ταῦτα πάντα ἴσασιν οἱ ἱππεῖς.*] Alii *καὶ ταῦτα ἐξιοντων.* Quod ferri poteſt, addito articulo: *καὶ ταῦτα των ἐξιόντων πάντες ἴσασιν οἱ ἱππεῖς.* Etſi hoc modo potius dicendum eſſet: *καὶ ταῦτα τῶν ἱππέων πάντες ἴσασιν οἱ ἐξιόντες.* WOLFIVS. Omnino

autem cum pluribus Codd. et doctiſſimo *Marklando* verum erit iſtud *παντες*. TAYLOR.

571. 13. *πρώτης*.] *πρῶτον Bar.* et *Aug.* quod videtur ſatius eſſe et commodius. TAYLOR.

25. *ἐβέλεσθε*.] *ἐβελεύεσθε* Cod. *Reg. ε. ἐβελεύσασθε Bar.* et *Aug.* Modo v. 26. pro *ζημιῶσαι*, *κολάσαι* habent *Bar. Lindenb. Regg. α. β. Obſop. Aug. Vind.* et *Ital.* TAYLOR.

572. 2. *πρὸς ὑμᾶς*.] *πρὸς ὑμᾶς ἄνθρωπος, εἷς* etc. Sic *Benenatus*, *Lind.* et *Ital.* quo pacto etiam *Vlpianus* Interpres *Demoſthenis* legiſſe videtur. Et recte, meo quidem iudicio, diſſentiente licet *Lambino*. Reſcribe igitur: *ἐλογίζετο αὐτῷ γεγενῆσθαι πρὸς ὑμᾶς ὁ ἄνθρωπος. εἷς μὲν ἕτος*, et quae ſequuntur. TAYL.

11. *θέαν — καταλαμβάνοντες*.] Ita loquitur *Lucianus* ad fin. *lib. de Saltatione*, niſi fallor, et alibi. MARKLAND. Vide omnino *P. Leopard.* I. *Emendat.* 13. TAYLOR.

15. *εἰ κατελάμβανον κ. τ. λ.*] *εἰ κατελάμβανεν, ἄνθρωπε, θέαν, καὶ εἰ μὴ* etc. Editio *Lambini*. TAYL.

17. *τίνος — εἶ κύριος; καὶ ὁ ἄρχων αὐτὸς τοῖς ὑπηρέταις κ. τ. λ.*] Ita male in *Wolfiana* pungitur. Ego diſtinxi certiſſima fide, et miror, eos, qui hoc ſaxum ante me euoluerint, non admoneri potuiſſe ex *Wolfiana* interpretatione, quae rectiſſime ſe habet. TAYLOR.

20. *πρὸς τὸ μὴ τὸ σῶμα*.] Duriuſcula haec ſane, et aliena a *Demoſthene*. Lege: *πολλὰ γὰρ προ τοῦ μὴ τὸ σῶμα ἕκαστον ὑβρίζεσθαι πεποιήκασιν οἱ νόμοι*. Atque ita legunt *Vindob. Ital. Lindenb.* et *Baroc.* Nugatur *Wolfius*, *μὴ εἰς*, vel *κατὰ*, *τὸ σῶμα ἕκαστον*, vel, *μὴ τὸ σῶμα ἑκάστου*. TAYLOR.

25. *καὶ ὑμεῖς κ. τ. λ.*] Forte: *καὶ ὑμεῖς εἰσελθόντα ἀπεκτείνατε τοῦτον· Κτησικλέα λέγω. διὰ τί δή; ὅτι σκύτος* etc. Nam ita in quibusdam Codd. clare legi-

re legitur, in plurimis deſunt poſteriora iſta τοῦτον ἀπεκτείνατε. TAYLOR.

573. 4. ὧν εἶλεν ἀποφάς.] Cl. *Marklando* magis placet ον εἶλεν ἀποφάς, ſubintellecto ἐκεῖνα, *remittens* vel *condonans* illi, *quem iudicio vicerat.* Eadem eſt locutio pag. 577. 18. ὥστε καὶ [ἐκεῖνος,] πρὸς ὃς μηδὲν ἐστι σοὶ πρᾶγμα, λυπεῖσθαι. Ον εἶλεν, vt ſupra pag. 541. 16. εἶλον αὐτόν. Lambinus legit ὧν ὁ μὲν τῆς, ἧς εἶλεν, δίκης ἀποφάς. TAYLOR.

5. εὖ οἶδ'.] Reuocaui iſtud εν, adiuuantibus Editt. *Fel. Man.* et *Lutet.* MSS. autem *Bar. Ital. Obſop. Vindob.* aliisque fere omnibus. Saepiſſime excludi ſolet vox ea in iſto ſitu. Vide *Lection. Lyſiac.* c. XII. initio. Mox, v. 6. pro φήσειαν, φήσητε habet *Baroc.* et φήσαιτε *Aug.* TAYLOR.

16. ὑμεῖς δὲ.] ἀλλ' ὑμεῖς δὲ *Ven. Bar. Aug.* quo pacto etiam exorſa eſt periodus anterior: ἀλλα Πύῤῥον, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, vel, vt *Lind.* et *Ital.* legunt, ἀλλὰ Πύῤῥον μεν, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι. Quam lectionem recipiendam eſſe ſtatuo: et plerumque, quae in MSS. Auctoris noſtri *adduntur*, eiusmodi ſunt, vt elegantiam et emphaſin ſecum trahant. TAYLOR.

20. ἔθ' ὑντινῶν.] Deſunt in *Veneto.* Alii habent ἔτε ἄλλον ὑδένα, vt *Baroc. Aug.* et *Vlpiani* Codex. TAYLOR.

574. 11. Φέρειν κ. τ. λ.] εισφερειν παρὰ παντὸς τὸν βίον *Ven. Bar.* εἰσφέρειν etiam habent *Aug.* et *Ital.* TAYLOR.

15. ἐλεῶν πολλός;] *Vlpianus* et hic legiſſe videtur οἷος ἐγώ. Quae appendix videtur non *Demoſthenis*, ſed Scholiaſtae eſſe *Demoſthenis* ſtudioſi. WOLFIVS.

19. ὑδὲν ὑπολαμβάνων εἶναι;] Lege οὐδὲ ανϑρ ὑπολαμβάνων εἶναι; i. e. ἀνθρώπους. Supra p. 547. 15. loco parallelo: Ετερος ὑτοσί τις; βίαιος, ὑδένα ἔτ' ἐλεῶν,

ἐλεῶν, ἔθ' ὅλως ἡγέμενος ανθρωπον. Infra p. 578. 19. πάντες εἰσὶ. τέτω καθάρματα, καὶ πτωχοὶ, καὶ εδε ανθρωποι, quae ſunt ipſiſſima huius loci verba. MARKLAND.

574. 23. ἐκ ἐκείνε.] καὶ ἐκ ἐκείνου *Lindenb. Obſop. Ital.* et *Vindob.* Quae vox in poſtremo Cod. deeſt etiam ante τὰ παιδία in ſequentibus. Quod feliciſſime totum hunc locum complanat. Nam ex hac parte abeſſe certe, in illa ſuppleri omnino debet. TAYLOR.

575. 4. τὸν ἐναντίον.] τὸν ἐναντίον μᾶλλον, ἢ τέτον. WOLFIVS. Deinde v. 6. πάλιν ο αὐτὸς ἐκεῖνος *Bar.* TAYLOR.

12. ὁ πεπονθὼς.] ὁ πεπονθὼς εγω *Ven.* TAYL.

17. τέτοις ἀξιέντα.] διὰ τέτων τῶν νόμων δήπε καὶ τῶν ὅρκων. WOLFIVS.

pen. τἔνομα.] τετο τἔνομα *Aug. Ital. Obſop.* et *Vindob.* TAYLOR.

576. 1. ἐξ ὑμῶν.] παρ' ὑμῶν *Bar. Ital. Lindenb. Aug. Vind.* et Codd. *Regg. α. β. ε.* TAYLOR.

11. ἡγέμαι.] Scribe ὅ, τι ἂν — ηγωμαι, vt ſupra p. 575. 25. MARKLAND. Ita ſcribitur in marg. Edit. *Morel.* Codd. *Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

12. συνεξεταζομένες] παριζαμένες καὶ συνηγορᾶντας. WOLFIVS.

17. ἐκ ἂν ἀρνηθείην.] ἐκ ἀπαρνηθείην *Obſop. Ital. Vindob. Reg. β.* et propemodum *Lindenb.* Locum hunc ita laudat *Plutarchus de Educat. Puerorum:* Εν δὲ τῷ κατὰ Μειδίε τὴν τῆς σκέψεως ὠφέλειαν ἐναργῶς παρίσησι. Φησὶ γᾶν· Εγὼ δ' ἐσκέφθαι μὲν, ὦ Αθηναῖοι, φημὶ, κἐκ ἂν ἀρνηθείην καταμεμελετηκέναι γε ὡς ἐνῆν μάλισα ἐμοί· καὶ γὰρ ἂν ἄθλιος ἦν, εἰ τοιαῦτα παθὼν καὶ πάσχων ἠμέλεν, ὧν περὶ τέτων ἐρεῖν ἔμελλον. TAYLOR.

24. ποιῶν.] γρ. ποιεῖν marg. *Paris.* TAYLOR.

577. 2.

577. 2. ἐρᾶν.] Ita edidi pro ἐρεῖ ex auctoritate *Ven.* et *Bar.* Mox v. 4. vocem ἔρημα delent iidem MSS. cum *Auguſtano.* TAYLOR.

4. ἐξεκκλησίασαν.] ἐξεκλησίασαν Edit. *Lutet.* corrupte. Lege ἐκκλησίασαν cum margine *Benenati*, et *Vindob.* vel ἐκκλησίαζον cum MSS. *Ven. Baroc. Aug. Ital.* et confer *Lyſiam* pagg. 493. vlt. et 787. 11. TAYL.

9. ὅτος.] ὅτως *Wolfius*, vt ſit δεικτικόν. Verum, ita ſi fuiſſet, ſede mutata legi oportuiſſet: ὥστε κακῶς λέγων, καὶ ἀπειλῶν, καὶ βλέπων εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας, ὅτω καταπλήξειν ᾤετο τὸν δῆμον ἅπαντα. Vid. ſupra pag. 564. 2. TAYL.

17. καὶ ὑπεροψίας.] τοσαύτης ὑπερηφανίας, καὶ τοσαυτης ὑπεροψίας πληρης ὢν πάντων ἀνθρώπων ἔσῃ φανερώτατος Codd. *Obſop. Ital.* et *Vindob.* TAYLOR.

21. ἐν δὲ τῷ κρίνεσθαι.] ἐν δὲ τῷ κρίνεσθαί σε *Aug.* Proxime autem, v. 22. vocabulis transpoſitis, rectius nonnihil, meo quidem iudicio, leges: μεγάλην μέν τ' ἂν τεχνην, μᾶλλον δὲ αρχην εἴης ἂν εὑρηκὼς, εἰ —. Prius iſtud ἂν diſſimulant *Lind.* et *Ital.* Quibus tamen parum moueor. Iſtius enim idiomatis ſatis amplam meſſem congeſſit *Barneſius* in Indice ad *Euripidem*, homo in iſtiusmodi criſi ſatis exercitatus, eique muneri non admodum impar. TAYLOR.

25. Φθόνον ἐξ ὧν ζῇς.] Φθόνον εφ' οις ζῇς *Bar.* et *Aug.* TAYLOR.

578. 5. νῦν πάλιν μείνας κ. τ. λ.] Si remanſerit in vrbe, quomodo populum apud eos, qui egreſſi ſunt, accuſabit? Ego me, etiamſi τὸ μείνας ſuſtuleris, hunc locum non intelligere fateor: et vt interpreteris μείνας, S. τὸν καιρὸν, *exſpectata occaſione*, parum probo. Legere autem, id quod ſententia poſtulare videtur, νῦν πάλιν τῶν μεινάντων πρὸς τὺς ἐξεληλυθότας τῦ δήμυ κατηγορήσει, *nunc viciſſim eos, qui remanſerunt, apud eos e populo, qui egreſſi ſunt, accuſabit*, aut μείνας πρὸς

τοὺς

τοὺς μένοντας τῶν ἐξεληλυθότων, ſine fide et ſubſidio probati Codicis, nimis calidum videtur. Etſi huic coniecturae ſuffragantur ſequentia: πότερον ἔν ὑμεῖς, ἄν τε μένητε, ἄν τε ἐξίητε. WOLFIVS.

578. 5. Quidni ita legeretur, cum huic emendationi fauere videatur Cod. *Italicus?* Νῦν πάλιν μεναόντων πρὸς τὸς ἐξεληλυθότας τῷ δήμῳ κατηγορήσει. Supra enim p. 577. 3. ἐτόλμα λέγειν, ὡς ὅσοι, δέον ἐξιέναι, κατέμενον, καὶ ὅσοι τὰ φρέρια ἦσαν ἔρημα λελοιπότες ἐκκλησίασαν, καὶ χορευταὶ καὶ ξένοι — ἦσαν, οἱ κατεχειροτόνησαν αὐτῷ. TAYLOR.

15. ἔνδηλοι.] Forte εὔδηλοι. WOLFIVS.

23. τίς γάρ ἐστιν κ. τ. λ.] Olim, nempe in Edit. *Lutet.* legebatur, τίς γάρ ἐστιν ετι τουτω, ὅστις κ. τ. λ. Id *Wolfium* male habuit, cuius ſunt verba, ſc. „ἔτι τούτῳ alii Codd. non habent, et turbat ſententiam et conſtructionem: neque etiam placet ἔθει τούτῳ, *hiſce moribus*, quod commodius diceretur τοιοῦτος τὸν τρόπον, οἷος ἀναιδὴς, ἢ θρασὺς, ἢ τολμηρὸς, aut aliquid ſimile.„ Hucusque Vir doctiſſimus. Locum melioribus auſpiciis ſanauit optimus *Lambinus*, cum voces iſtas erraticas inferius v. 26. ad ſuam ſedem reuocauerit, εἰ καὶ μηδεὶς ἄλλος ἐπῆν κίνδυνος ετι τουτω, μηδὲ ἀγών — Ibidem, ἀγὼν ἔτι μηδὲ κίνδυνος *Lindenbrog. Ital. Vindob.* TAYLOR.

24. καταχειροτονηθέντος.] τῷ δήμῳ καταχειροτονήσαντος αὐτῷ, vt ἐγὼ καταχειροτονοῦμαι ſit formula. Sed quid ſi καταχειροτονηθὲν κατ' Ατικισμόν? WOLFIVS.

Ibid. Lege καταχειροτονηθέντος αὐτῳ. MARKL.

26. ἐπ' αὐτῷ.] ἐπ' αὐτῷ τουτω Editi cum MSS. paucis, ſed infeliciter. Commonſtraui, quo pertineret iſtud τούτῳ. Id mendum fraudi fuiſſe *Wolfio* video, *ob id ipſum.* ἐπ' αὐτῷ (vel ἐφ' αὐτῷ) καταδύναι eſt *in ſe ipſum deſcendere.* TAYLOR.

578. vlt.

578. vlt. ἀλλ' ἀπὸ ταύτης etc.] Hoc comma laudat *Plutarchus Platon. Quaeſt.* extrem. vbi expendit vim orationis ἐξαιρεθέντων τῶν συνδέσμων. Locum conſule. TAYLOR.

579. 2. Μειδίας Ἀναγυράσιος κ. τ. λ.] Diſtingu : Μειδίας Ἀναγυράσιος προβέβληται Πλειτάρχῳ· προξενεῖ τὰ etc. Sic p. 560. 2. τότε προβέβληνται Πολύευκτος, Τιμοκράτης. vbi recte ſe habet *Wolfiana* interpretatio, quae peſſima eſt hoc loco. Adluditur nimirum hic ad factum aliquod tunc temporis bene notum, quod euenit inter καταχειροτονίαν Midiae et ſcriptionem huius orationis. MARKLAND.

5. ἢ ὅτι ἐγώ.] Diſtinctius ἢ ὅτι, Ἐγὼ etc. vt adpareat, haec eſſe verba Midiae inſolenter ſe efferentis. MARKLAND.

10. προσήκει;] Huic interrogationi reſpondent *Bar. Aug.* et *Reg. e.* ἐγω μεν ηγεμαι. Recte. TAYL.

11. χρήσεσθε.] Ita *Bar. Lamb.* aliique. χρήσεσθαι Editt. *Ald.* et *Paris.* cum Cod. *Veneto.* TAYLOR.

15. ἑκάστοτ' ἐδημηγόρει.] Potius cum *Ital.* et *Reg. a.* ἑκάστοτε δημηγορεῖ. TAYLOR.

20. Φλαῦρον.] Ita MSS. ἐὰν δέ τι λυπηρὸν ἢ Φλαῦρον, ὃ μηδεὶς γ' ἂν βέλοιτο. Ita *Bar.* et *Aug.* In *Ven.* λυπηρὸν pro varia lectione. TAYLOR.

pen. νεμεῖσθε.] F. νεμεισθαι, et v. ſeq. ἐμβησεσθαι, (ſubintellecta ſc. ἀπὸ τῆ κοινῆ, voce οἴεσθε). Vide enim, quomodo his ἀντίστοιχα efferantur pag. proxima v. 9. Νομίζεις ἡμᾶς μὲν ἀνέξεσθαί σου, αὐτὸς δὲ τυπτήσειν; καὶ ἡμᾶς μὲν ἀποψηφιεῖσθαί σου, σὲ δὲ ἃ παυσεσθαι, vbi pro σὲ congruentius legas σύ. MARKLAND.

Ibid. Infinitiui iſti, quos amplectitur Vir feliciſſimae diuinationis, reperiuntur in optimis exemplaribus, *Manutiano* et *Feliciano.* συ etiam pro σὲ in MSS.

νεμεῖσθαι

νεμεῖσθαι correxit quoque *Lambinus*, neglectis reliquis. TAYLOR.

580. 2. ἔχων.] ἔχει *Ald.* et *Ven.* Rectius. Lege itaque et distingue: καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς περίαν καὶ κακόνοιαν, ἣν κατὰ τῶν πολλῶν ὑμῶν ἔχει ἀφανῆ παρ' ἑαυτῷ, περιέρχεται, φανερὰν ἐπὶ τοῦ καιροῦ καθιστάς. TAYLOR.

10. καὶ ἡμᾶς.] Ita recte *Wolfius* pro ὑμᾶς, quod obtinet in *Ald. Fel. Paris. Ven.* et *Aug.* ἡμᾶς habet *Manutius*, *Vindob.* et *Baroc.* Porro, emendabis, αὐτὸς δὲ τυπτήσειν — συ δὲ ϑ παύσεσθαι; Ita enim *Bar. Aug.* et *Ital.* Vide ad pag. praeced. v. pen. Istud vero μεν ante ἀποψηφιεῖσθαι iam restituimus ex MSS. fere omnibus. TAYLOR.

11. καὶ βοηθήσουσιν.] Haec ex abrupto quodammodo inferuntur, non sine suspicione mendi. Sed vtrum οἱ λέγοντες ὑπὲρ αὐτοῦ βοηθήσουσιν, S. αὐτῷ: an οἱ λέγοντες (τουτέστιν οἱ ῥήτορες) βοηθήσουσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ αὐτῷ? Neutrum sane bellum videtur. WOLFIVS.

Ibid. Abrupta quidem haec esse videntur, neque, vt ait *Wolfius*, mendi suspicione carere. Verum si nouam periodum instituueris: Καὶ βοηθήσουσιν οἱ λέγοντες etc. tum Comma hoc [sc. p. 580. 11. p. 581. 13.] ad Midiae aduocatos pertinebit, neque iunctura abruptior esse apparebit, quam hae res solent fieri. Quod tamen mihi et stomachum et suspicionem mouet valde, est huiusmodi, sc. quod ἐκ τῶν λεγόντων, ex Aduocatis, Eubulum quendam perstringit solum, (licet complures fuerint) atque omnino ita, vt Oratio ad eum iam dudum conuersa fuisse videretur. Hunc enim primum nomine compellat v. 24. de eo tamen perpetuo ab exorsa vsque hac periodo ad exeuntem agit. Aut igitur desunt nonnulla, aut delabitur furtim Orator ad Eubulum, quem et hac voce ἔτος v. 14. et digito

gito ſimul commonſtrat. Neque enim nobis legentibus tam clara et perſpicua omnia eſſe poſſunt, quam oculatis et auritis ſolent eſſe. Emortuum tantum ſermonem percurrimus, neque nos capere poſſit vis et proprietas eorum, quae *agendo* fiebant. Quae fortaſſe contemplatio quorundam locorum moleſtiam leuabit, quae nunc duriter et inconcinne dici videntur. Verbi gratia, in *Leptinea*, p. 480. 7. cum de Chabria ſermo habetur, et rebus geſtis, εἶλε, inquit Rhetor, τῶν νήσων τούτων τὰς πολλὰς, (Cycladas intelligit,) quare tamen τούτων diceret, noſtrum erat, qui intelligeret, nemo. Quid tamen ſignificantius, quid expreſſius, quam vt hac voce digitum intenderet ad πραξεις Χαβριου, ad *librum memorialem* in medio iacentem, et mox recitandum, qui Chabriae res geſtas, harumque inſularum nomina et memoriam complecteretur? Elegantiſſimam hanc Criſin debeo eruditiſſimo cuidam, ſed ignoto, iuueni, qui literis ſuam mentem aperuit poſt editam a me orationem, quam dixi. TAYLOR.

580. 12. χαρίσεσθαι.] Neſcio, vnde hoc adripuerit *Wolfius*: Editi enim et MSS. conſtanter habent χαρίζεσθαι, vti ego dedi. *Reg.* ſolummodo α. χαρίσασθαι. Quod omnino alienum. TAYLOR.

14. αὐτῷ.] Aberat a *Manutio* et *Wolfianis*. Reſtitui ex *Ald.* et *Paris.* Editt. *Ven. Bar. Lindenb. Aug. Vindob.* et *Ital.* MSS. TAYLOR.

17. ὅπου γὰρ ἐγὼ.] Lege diſtinctius, cum *Pariſina*: ὅπου γὰρ ἐγὼ μὲν ἀδὲ, πεπονθὼς κακῶς, ἐχθρὸν εἶναί μοι τοῦτον ὁμολογῶ. *Cum ego defugiam eius inimicus haberi, licet iuſtas inimicitiae cauſas mihi obiecerit.* Pro ἀδὲ Cod. *Vindob.* legit ὁ, ὁ πεπονθὼς κακῶς. TAYL.

19. ἀφίησιν.] ἀνίησιν in antiquo ſuo Cod. reperit *Obſopoeus*, licet priori lectioni magis accedat; nec tamen rationem iſtius conſilii exponit. ἀνίησιν etiam

habent *Lind. Ital. Reg. α. Vindob.* et *Vlpianus.* TAYLOR.

580. 26. *ἀντιβολῆντος.*] *καὶ ἀντιβολῆντος* Edit. *Benenati* et Codd. *Lindenb. Vindob.* et *Ital.* Recte. TAYLOR.

pen. *τὴν προβολὴν γεγενῆσθαι.*] Diſtingui poteſt: *τὴν προβολὴν γεγενῆσθαι τότ', ἔδει τόν γε Φίλον* etc. et melius, propter iſtud, quod opponitur, *εἰ δὲ καταγνὰς ἀδικεῖν τότε, διὰ ταῦτ'* etc. MARKLAND.

581. 3. *χαρίσασθαι.*] *αὐτῷ χαρίσασθαι* marg. *Benenati.* TAYLOR.

16. *ἐξαιτήσεσθαι.*] Forte *λιπαρήσειν, καὶ ἐξαιτήσεσθαι παρ' ὑμῶν αὐτόν.* WOLFIVS. *Lambinus* legit *λιπαρήσειν παρ' ὑμῶν, αὐτὸν αὐτοῖς ἀξιῶντας* etc. Quod ſane non intelligo. Codd. quidem nonnulli praeſtantiores, *ἐξαιτήσεσθαι τουτον καὶ λιπαρήσειν παρ' ὑμῶν*, ſine *αὐτόν.* Quod ſane pulcherrime confirmat optimi *Wolfii* coniecturam. TAYLOR.

22. *ὃ μὴ γένοιτο κ. τ. λ.*] *ὃ μὴ γένοιτο, ἀδ' ἔσαι ποτε· ἔτοι κ. τ. λ. Ven. Baroc. Aug. Reg. α. ὃ μὴ γένοιτο ἀδέποτε. Ital.* TAYLOR.

pen. *ταχύ γ' ἂν χαρίσαιντο;*] *Wolfius* videtur legiſſe *τάχα*, *fortaſſe.* Poſt interrogationem autem reſtitue Oratoris reſponſum, *ου· ἀδὲ γὰρ δεηθέντι* etc. *nequaquam: neque enim plebeio cuiquam* etc. Sic infra p. 586. 2. *ἡ δὲ τῶν νόμων ἰσχὺς, τίς ἐστιν; ἆρ', ἐάν τις ὑμῶν — βοηθῆντες; ου· γράμματα γὰρ κ. τ. λ.* Et ita alibi. Amittebatur *οὐ* in ſequenti vocabulo *ἀδέ.* Verbum *ἀναπνεῖν Wolfius* vertit *efferri animis*, quam recte, neſcio. MARKLAND.

vlt. *ἀλλ' ἐκ ἂν εὐθέως εἵποιεν.*] Aut *τὸ ουκ* abundat, aut haec interrogatiue legenda. Velim et repeti articulum *τόνδε τον βάσκανον, τόνδε τον ὄλεθρον.* WOLFIVS.

582. 2.

582. 2. τοῦτον δὲ.] Fortaſſe τοῦτον δὴ ὑβρίζειν, *Hunc* demum *eſſe petulantem!* TAYLOR.

Ibid. ἀναπνεῖν etc.] Καὶ πῶς ἂν οἷόν τε ζῆν, ἄνευ τοῦ ἀναπνεῖν; Quare legendum videtur: μέγα πνεῖν, ταὐτὸ τῷ μέγα φρονεῖν ἄν. WOLFIVS.

5. μηδὲ τὸν πλοῦτον.] Haec addidi ex Editt. antiquis et MSS. *Wolfius*, credo, incuria ſua omiſit, conſilio certe reiicere non potuit. TAYLOR.

19. πλουτήσῃ.] πλουτήσει Lambinus. Confirmatur ab *Ital.* et noſtris *Ven. Bar. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. εἰσὶ μὲν κ. τ. λ.] εἰσὶ μὲν εἰσι τὰ μάλιστα αὐτοὶ πλούσιοι *Bar.* et *Reg. α.* TAYLOR.

583. 1. ἰδίων.] Scribitur ἰδίᾳ, idque multo rectius, in optimis Exemplaribus *Obſop.* et *Vindob.* TAYL.

8. καὶ γὰρ μὴ γεγενῆσθαι.] Sub. δεινὸν ἐδέν. *Nihil tam graue eſſe admiſſum, non factas eſſe illas iniurias.* Parum placent haec, nec quicquam occurrit melius. WOLFIVS.

Ibid. Atqui mens loci eſt in propatulo, quam qui non videt, eum ex induſtria fugiſſe arbitror. Si in priori actione, (quae ſc. apud populum fiebat, antequam ad iudices eſſet relata) ſi, inquam, in iſta contentione Midiam abſoluiſſet Populus, iſtud non aegre tuliſſem. Multa ſunt, quae animum recreaſſent. *Dici enim ibi potuit, aut non eſſe latam hanc contumeliam, aut ſi lata eſſet, nihil quicquam ad Feſti religionem ſpectare, et multa alia praeterea huiusmodi calamitatem leuaſſent: Iam autem*, et quae ſequuntur. TAYLOR.

10. νῦν δὲ τοῦτο κ. τ. λ.] Haec periodus ita procedit: Νῦν δὲ τοῦτο καὶ πάντων ἄν μοι δεινότατον συμβαίη, εἰ παρ' αὐτοὶ μὲν τἀδικήματα ἔτως ὀργίλως — ἔχοντες ἐφαίνεσθε, ὥστε — ἐπεὶ δὲ κεχειροτόνηται μὲν ὕβρις τὸ πρᾶγμα εἶναι, — τηνικαῦτ' ἀποψηφιεῖσθε ὑμεῖς. Male in *Wolfianis* extrema haec interro-

gatiue notantur. Male etiam idem edidit *ἐπεὶ δὴ*, quod mendum mecum ſuſtulit *Ital.* TAYLOR.

583. 15. *καὶ τινῶν.*] *καὶ τῶν ἄλλων τῶν σφόδρα τούτων πλησίων Bar. Aug. Regg. α. ε.* et *Vindob.* TAYL.

17. *Βλεπαίῳ τῷ τραπεζίτῃ.*] Hic eſt fortaſſe, quem nominat *Alexis* in Comoedia apud *Athenaeum* l. 6. p. m. 121.

Ο Κόρυδος ἧτος ὁ τὰ γέλοι' εἰθισμένος
Λέγειν, Βλεπαῖος εἶναι βέλεται, νῦν γ' ἔχων·
Πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος.

TAYLOR.

18. *ἀνεκράγετε.*] *ἀνακεκράγατε Ital.* TAYLOR.

Ibid. *ὡς παρ' ἐκείνῳ.*] *ὡς τοῦτ' ἐκεῖνο* Editt. et MSS. quamplurimi, diſſentiente *Wolfio.* Sed defendi poteſt lectio Codd. eamque bene explicat ſcholiaſtes. Marg. *Paris.* habet *ὡς τοτ' ἐκεῖνα χρήματα.* TAYLOR.

23. *ἐπέξει.*] *Επεξιέναι καὶ Επεξελθεῖν* eſt ius ſuum perſequi. Lego *ὅπως ἐπεξίῃς* vel *ἐπεξίῃ*, ab *ἐξίημι ἐπεξίωμαι.* Quod non placet, nihilo magis, quam *ἐπέξῃ*, cuius vocis formationem me ignorare fateor. WOLFIVS.

Ibid. *ἐπέξῃ.*] *ἐπεξῇ Reg. β. ἐπεξίῃ ε. ἐπέξει* vel *ἐπεξῇ Ital. ἐπέξει Vindob.* Ita etiam legit *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Tom. I. col. 1139. Vid. Budaei Comment. p. 87. Deinde v. 26. pro *κρίνοντες* rectius cum *Reg. α. κρίναντες.* TAYLOR.

24. *τοιαῦτα λέγοντες.*] F. *καὶ τοιαῦτα λέγοντες.* WOLFIVS.

584. 2. *καὶ δοκοῦντα.*] Iſtud *καὶ* habes ex *Bar. Obſop. Aug.* et *Vind.* TAYLOR.

17. *πότερον ὂν τότε γενομένῳ.*] *ἐπειδὴ τοῦτο γέγονε. τὸ τί δέ; ἡ ὕβρις, ἢ ἡ καταχειροτονία, ἢ ἄμφω ταῦτα;* WOLFIVS.

25. *ἐδ' ἐχορηγεῖθ' ἅμα πάντες.*] Recte haec ſecundum optimos Codd. *Vindob. Aug.* et *Bar.* et editionem

tionem *Benenati*. Vulgariter ἐδὲ χορηγεῖθ' ἅμα πάντες. TAYLOR.

585. 3. Φυλάττεσθαι.] Ita Editt. et MSS. *Wolfius* Φυλάττεσθε. TAYLOR.

4. συγχωρήσετ' ἄν.] In MSS. συγχωρήσαιτ' ἄν, vt *Ven. Bar.* aliique. συγχωρήσετε τοῦτον *Ital.* et *Lindenb.* Vid. Cl. *Markland.* ad *Leptineam*, pag. 494. 21. TAYLOR.

8. πρόεσθε.] πρόησθε Editt. *Felician.* et *Manut.* item Codd. *Bar. Ital. Obſop. Aug.* et *Regg. α. e.* TAYLOR.

Ibid. ὁρᾶτε.] Diſtinguendum: ὁρᾶτε δὲ· αὐτίκα δὴ μάλα κ. τ. λ. MARKLAND.

18. καὶ τίνι κ. τ. λ.] Rotundius haec et caſtigatius in quibusdam exemplaribus leguntur ita: καὶ τίνι; χρή με λογισμῷ ταῦτα παθόντα ζῆν, εἰ περιόψεσθε etc. Codices enim quaſi tautologice ſcriptam, περιεῖναι alii, alii vocem ζῆν negligunt. Quos laudo. TAYLOR.

21. ἐὰν δέ.] Sub. ὑβρισθήσωμαι. WOLFIVS.

26. ἄν τε διακοσίοις.] Obſerua incertum Iudicum numerum. WOLFIVS.

586. 2. ἀλλὰ τῷ τὸς νόμος ἰσχύειν.] Vulgo ἀλλ' ἀλλὰ τὸ τοῖς νόμοις ἰσχύειν. Quae eſt lectio parum accurata. τῷ habent Editt. *Man.* et *Lutet.* et Cod. *Vindob.* τὸς νόμος etiam marg. *Paris.* expreſſe denique ἀλλὰ τῷ τὸν νόμον ἰσχύειν *Ital.* Eſt et alia varietas lectionis in nonnullis, vti in *Lindenb.* et *Obſop.* ἀλλὰ τῇ τῶν νόμων ἰσχύϊ. Quam ſcripturam, vel fortaſſe meam, confirmabunt ea, quae proxime ſequuntur. TAYLOR.

6. δύναιντ'.] Ita ſecundum *Bar.* et *Ital.* loco τῷ δύναιτ' aliorum. δυνήσαιντ' *Vindob.* TAYLOR.

12. μήτ' ἔλεον.] Addidi has voces ex MSS. *Ven. Bar. Lindenb. Obſop. Aug. Ital. Vind.* et Edit. *Pariſina.* TAYLOR.

586. 16. ἐσυρίττετε κ. τ. λ.] Vulgo ἐσυρίττετε, ὥςε ἃ μίσος ἐςὶ, ταῦτ' ἐποιεῖτε. Vocem σημεῖα addunt fere omnes libri ſcripti, *Vindob. Baroc.* marg. *Paris. Obſop. Ital.* cum Editt. *Man.* et *Fel.* Quae poſtrema editio ἐκράγατε. ἐκεκράγατε *Manut.* ἐκεκράγειτε *Obſop. Lambinus* ait, ſe cum *Harpocratione* malle legere ἐσυρίττετε, καὶ ἐκλωζετε, καὶ πάντα, ἃ μίσος ἐςὶ σημεῖα. Vide *Harpocrationem* v. Ἐκλώζετε. TAYL.

20. ὅτε περιβαλόμην.] Ita ex Editt. et MSS. Male *Wolfius*, ſiue eius operae, ὅτι. TAYLOR.

22. εἰς ἱερὸν καθεζόμενος.] Supra dixit in aede Bacchi condemnatum eſſe Midiam. WOLFIVS.

IACOBI IVRINI

M. D.

VIRI CLARISSIMI

ANNOTATIONES

AD

DEMOSTHENIS MIDIANAM.

AD ARGVMENTVM POSTERIVS.

Pag. 510. 15. ἐπιςάσης δὲ τῆς ἑορτῆς.] Wolfius: *Feſto autem iam inſtante*, minus recte; nec enim certabant inter ſe choragi feſto iam inſtante, ſed in ipſa feſti celebratione. Reddendum itaque: *Quum vero celebraretur feſtum.*

16. χορηγοὶ.] Wolfius: *Aediles.* Sed Aedilis apud Romanos longe alia et longe maior erat auctoritas et munus,

munus, quam choragi apud Athenienſes. Malim itaque: *Choragi*, vel *chori ductores*, tum hic, tum vbique.

511. 8. τῶν πολιτευομένων τις.] Wolfius: *vnus ex ciuitatis gubernatoribus.* Rectius puto: *vnus ex Rhetorum numero*, vel *vnus ex eorum numero, qui ciuitatis negotiis ſe immiſcebant.*

9. πολλὰ δυνάμενος.] Wolfius: *magnae auctoritatis*, malim, *magna potentia.* Auctoritas enim virtuti tribuitur: potentiam vero factione et partium ſtudio vel improbiſſimi nonnunquam conſequuntur.

11. καὶ δὴ καί.] *Tum verè quoque:* Wolfius. Erratum forte preli eſt, et legendum: *Tum vero quoque.*

13. τῷ καλῶς ᾄσαντι δῶναι τὴν νίκην.] Wolfius: *ſe victoriam illi daturos, qui praeclare cecinisſet.* Vertendum: *qui optime cecinisſet.*

16. ὥστε ἐν τῷ θεάτρῳ κόνδυλον αὐτῷ παρασχεῖν, καὶ τὴν ἱερὰν περιῤῥῆξαι ἐσθῆτα.] Wolfius: *vt ei alapam impingeret, et veſtem dilaceraret.* Legendum: *vt etiam* in theatro *ei alapam impingeret, et veſtem* ſacram *dilaceraret.*

512. 4. λείπει δὲ τὸ τάφον ὀρύξαι.] Wolfius: *ambigitur vero, an ſepulcrum ſit effoſſum.* Rectius: *id vero deeſt, vt ſepulcrum fuerit, quod effoſſum ſit.*

7. ὁ δὲ διώκων ἀντιφέρει.] Wolfius: *Accuſator vero obiicit.* Rectius: *reponit*, vel *retorquet.*

12. τὸν αὐτοχειροτόνητον.] Wolfius: *qui vltro ſeſe obtulit.* Melius: *qui, nemine ſuffragium ferente, ſe ipſe vltro obtulit.*

14. αὐτοχειροτόνητος γὰρ ἦσθα.] Wolfius: *nam tuo ſuffragio es creatus.* Vertendum: *nam tuo vnius ſuffragio es creatus.*

23. κεφάλαια δὲ, ταῦτη τάξει προσήκοντά ἐστι τῷ λόγῳ.] Wolfius: *Ac capita in oratione ordine poſita, haec ſunt.*

At nisi Graeca corrupta sint, vertendum videtur: *Habet autem oratio capita ordini instituto conuenientia.*

512. 26. τὸ γὰρ, ὁ πρὸς ἅπαντας, καὶ ὁ πρὸς ἐμὲ μόνον, καὶ τὸ ἀεὶ.] Agitur hic de vehementia, qua orationem orditur Orator, vbi haec verba habet: τὴν ὕβριν, ἢ πρὸς ἅπαντας ἀεὶ χρῆται Μειδίας. Itaque procul dubio legendum: τὸ γὰρ, πρὸς ἅπαντας: vel saltem: τὸ γὰρ, ἢ πρὸς ἅπαντας. Id cum non animaduerteret *Wolfius*, multum ab Expositoris mente aberrauit. Cum enim reddit: *Id quod hoc: Annon aduersus omnes? et, non contra me solum: item, petulantiam semper meditatus, et, non semel fortuito deliquisse, ostendunt;* vertere potius debuisset: *Istud enim* aduersus omnes, *et non in me solum, et istud*, semper, *studium improbitatis, non semel fortuito deliquisse ostendunt.*

513. 1. γνώμη νομοθέτου.] Wolfius: *sententia legislatoris.* Potius: *legislatoris consilium*, vel *scopus.*

IN ORATIONEM.

515. 11. ἕτω δὲ τούτων ἐχόντων, ὅσα μὲν παρ' ἐμοῦ — τετήρηται· — ὑπομένας· ἃ δ' ἐν ὑμῖν — ὑπόλοιπα· — τὸ δίκαιον ἔξειν.] Hunc in modum haec interpungenda videntur, vt vnam periodum, non plures, conficiant, quo modo hactenus edita fuerunt. Sententia manifesta est. *Quae quidem in me sita erant*, inquit Orator, *ea omnia vobis integra praestiti: quod autem postea vestrae potestatis est, ius meum me consecuturum spero, et quidem tanto magis, quanto magis iste vobis molestus est.* Hoc si vidisset Wolfius, scripsisset non: *quae a me obseruari conueniebat, — et quae iam apud vos reliqua sunt, experiri voluerim. Nam quanto:* sed: *quae quidem a me obseruari conueniebat, — quae vero post ea in vobis reliqua sunt: nam quanto* etc.

517. 3.

517. 3. τῇ υστεραια εν Πανδιοις.] Legendum: τῇ ὑστεραίᾳ τῶν Πανδίων. Nam explicans legem Orator paulo poſt habet μετὰ τὰ Πάνδια.

Ibid. χρηματιζειν.] Wolfius: *reſpondento.* Immo potius: *dicendi poteſtatem faciant*, hoc eſt, ſi quid perperam factum ſit, accuſandi facultatem cuilibet concedant. Eodem ſenſu τὸ χρηματίσωσιν, et τὸ χρηματίζειν, quae proxime ſequuntur, v. 10. et 11. manifeſte accipienda ſunt.

518. 11. ὁ γαὰρ ὅπως μὴ τὸ σῶμα ὑβρίζεσθαί τινος — ᾠεσθε χρῆναι· ἀλλὰ καί.] Legendum videtur: ὁ γαὰρ μόνον μὴ τὸ σῶμα etc. vel, ὁ γαὰρ μόνον ὅπως μὴ τὸ σῶμα etc. Certe verbum μόνον, aut aliquid ſimile, hic neceſſarium eſt, vel expreſſum, vel ſubintellectum.

519. vlt. τέως ἂν χρησθῇ.] Wolfius: *quamdiu ea vtare.* At nondum ea veſte vſus erat Demoſthenes, ſed erat ea penes aurificem. Itaque vertendum puto: *donec ea vſus fueris*, vel *vti ceſſaueris.*

Ibid. καὶ τὰς στεφάνας τὰς χρυσᾶς — ἐπεβάλευσεν — διαφθεῖραί μὲ] Elegantius: διαφθεῖραί μοι.

520. 7. τὸν διδάσκαλον — διέφθειρέ μὲ τᾷ χορᾷ.] Hic etiam legere malim διέφθειρέ μοι τᾷ χορᾷ.

16. ὥστε τὸν ἐστεφανωμένον ἄρχοντα διέφθειρε.] Malim: διαφθείρειν. Nec arridet iſtud τὸν ἐστεφανωμένον ἄρχοντα. Nec enim ipſum Archontem ciuitatis hic deſignari puto, quum magni eſſet res periculi, hunc in modum de ſummo magiſtratu loqui, ſed potius praeſidem feſti, τὸν τῶν ἐστεφανωμένων ἄρχοντα, qui pompam ducebat.

18. τὰ παρασκήνια Φεάττων, προσηλῶν, ἰδιώτης ὤν, τὰ δημόσια.] Wolfius: *Scenae aditus obſtruendo, clauis defigendo: ipſe homo priuatus, vim publicam facere.* Potius: *Scenae foris obſtruendo, clauis defigendo, ipſe homo priuatus, publicas.*

522. 24. *πρός τινας αὐτὸς διεξιών.*] Lege *αὐτός.*

523. 4. *ἐναντίος ἂν ἦκεν εὐθύς μοι λόγος.*] Wolfius: *contrariam ſtatim rationem obiici mihi potuiſſe.* Potius: *eum contrariam ſtatim rationem mihi faciſſe obiecturum.*

12. *Φεύγοντος μὲν γὰρ — ἐστὶ, τὸ τὸν παρόντα τρόπον — διωκρισμένον, τὸν ἐκ ὄντ' ὡς ἔδει γενέσθαι λέγειν.*] Wolfius: *Rei enim eſt — certum iudicii modum — detrectando, dictitare, eum fuiſſe modum vſurpandum, qui nullus eſt.* Pro *certum* malim *praeſentem:* opponuntur enim ſibi inuicem iſta, *τὸν παρόντα* et *τὸν ἐκ ὄντα.*

527. 15. *ἀλλ' ἃ μὲν ἄν τις ἄφνω τὸν λογισμὸν φθάσας ἐξαχθῆ τι πρᾶξαι, κἂν ὑβριστικῶς τοῦτο ποιήσῃ.*] Non ſunt haec ſana. Nam aut delendum eſt *τι*, et ſcribendum *ταῦτα*, vel, quod magis arridet, et propius ad conſuetam lectionem accedit, ſcribendum *ἀλλὰ μὲν ἄν.*

528. 9. *τοῖς ἐκ προαιρέσεως ὑβριστὰς χαλεπὸς ἐντας ἰδεῖν ἐστι τὸς νόμος.*] Wolfius: *hominibus petulantibus et proteruis leges iratas eſſe cernitur.* Potius: *homines deliberato iniuriam facientes leges grauius punire cernitur.*

13. *ἀλλὰ προσιμᾶν ἐπέταξε τῷ δημοσίῳ.*] Wolfius: *ſed ad crimina publica referri oportere ſtatuit.* Potius vertendum: *ſed inſuper mulctam ſoluere aerario iuſſerit.*

22. *τὴν μὲν γὰρ ἰσχὺν, ὀλίγων, τὸς δὲ νόμος, ἁπάντων εἶναι.*] Vertendum: *robur enim corporis, paucorum; leges vero vniuerſorum eſſe.*

23. *καὶ τὸν μὲν πεισθέντα, ἰδίας· τὸν δὲ βιασθέντα, δημοσίας δεῖσθαι βοηθείας.*] Wolfius: *eum, qui transegerit, ſibi: cui vis facta ſit, reipublicae velle ſatisfactum:* Reddendum potius: *et eum, cui per fraudem*

dem perſuaſum ſit, ſua ipſius; eum vero, cui vis facta ſit, publica ope indigere.

529. 2. καὶ τοσαύτη γ' ἐχρήσατο ὑπερβολῇ.] Wolfius: *et rem vſque adeo exaggerauit.* Potius: *et eo vſque ſeueritatis proceſſit.*

23. οσοι δ' αν γραφωνται γραφας ιδιας.] Wolfius: *Qui vero priuata iudicia dictarint.* Potius: *qui vero lites priuatas intenderint.*

532. 24. ὃς' ὁ προσκαλέσας κατὰ τὸν νόμον ἀζήμιος ἔσαι.] Wolfius: *qui citarit, lege indemnis non erit.* Parum ad mentem Demoſthenis. Senſus eſt: *ne is quidem, qui legitime citarit, indemnis erit.* Opponuntur enim τὸ κατὰ τὸν νόμον, et quod ſequitur, παρὰ πάντας τὺς νόμυς.

533. 27. ὐδεὶς πώποτε τοῦτ' εἶδε τὸ πλεονέκτημα.] Wolfius: *nullus vnquam praerogatiuam hanc animaduertit.* Magis ad ſenſum Demoſthenis: *nemo vnquam hanc vincendi occaſionem animaduertit.*

534. 5. τῶν μὲν νικᾶν ἂν ταὐτὸν παρὰ τοῦτ' οἰομένων χορηγῶν.] Legendum videtur τῶν μὲν νικᾶν ἂν ἑαυτὺς etc. et ad hanc lectionem accommodata eſt verſio Wolfiana.

537. 10. τῷ δ' ἐπὶ τῷ βοηθεῖν ἀποδιδόναι τὴν χάριν.] Wolfius: *accuſatori vero promte opem ferendo, gratiam referri decet.* Melius abeſſet τὸ promte.

18. ἐν — διατριβῇ ἔτως ἰδίᾳ] Delendum videtur ἔτως. Forte irrepſit ex linea ſequente.

538. 25. τῶν δικασάντων — πολλοὶ.] Wolfius: *iudicum plerique.* Potius: *multi ex iudicibus.* Nam maior eorum pars Euaeonem damnauit.

539. 19. βέλομαι δὴ καὶ περὶ ταύτης ὑμῖν ἀρχῆς εἰπεῖν.] Legendum puto ἐξ ἀρχῆς. Sed certe vitioſa eſt verſio: *Volo igitur et de hoc ſimultatis initio referre:* cum vertendum eſſet: *Volo igitur vobis etiam*

hanc

hanc ſimultatem ab initio commemorare, vel, *huius ſimultatis initium referre.*

540. 22. λαβὼν δ' ὑπερήμερον καὶ ἔχων, ὀδενὸς ἡψάμην πώποτε τῶν τούτου, ἀλλὰ — πάλιν.] Wolfius: *cumque iudicatum non ſoluiſſet, nihil rerum eius, quod mihi licebat, vnquam attigi: rurſus.* Potius: *quum iudicati ad diem non ſoluti reum tenerem, nihil ex eius facultatibus vnquam attigi. Sed rurſus* etc.

542. 20. κατηγόρων ἔρημον.] *Nullis accuſantibus*, Wolfius. Miror, virum doctiſſimum id non vidiſſe, Stratonem Midia accuſante damnatum fuiſſe, aut etiam κατηγόρων ἔρημον, tanquam φίλων ἔρημον, pro Demoſthenica locutione habere potuiſſe. Tu mecum abſque dubitatione lege: κατηγορῶν ἔρημον, *accuſans abſentem*, vel, *quod abeſſet.*

543. 9. συνέβη δὲ ὑπερημέρῳ γενομένῳ λαθεῖν αὐτῷ διὰ τὸ ἀδικηθῆναι.] Non quaeſtio hic proponitur, ſed obiectio aduerſarii. Itaque interpungendum, ἀδικηθῆναι· vt etiam paulo ſupra τῶν ὄντων, v. 7. Nec vertendum cum Wolfio: *An vſu ei venit, vt, cum ſtatum diem praeteriſſe ignoraret, afficeretur iniuria?* Sed hunc in modum: *At diem ſtatum praeteriſſe ignorabat, quod fraude captus eſſet.*

547. 8. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπους φέρειν ἀξιῶν παρ' αὐτῶν εἰς τὸν βίον αὐτοῖς ἔρανον.] Si vera haec ſit lectio, abſurdam opinionem profert Orator. Nec enim omnes homines, ſed boni ſolum, ἀξιῶσι, aequum eſſe cenſent, vt praemium vita ſua dignum a reliquis hominibus conſequantur. Mali longe aliter ſentiunt. Quod ſi legas ἄξιον pro ἀξιῶν, planus erit ſenſus. *Ego enim opinor homines omnes ex ſeipſis dignam quaſi ſtipem ad reliquam ferre vitam.* Malim vero, deleto τῷ παρ', reſcribere ἄξιον αὐτῶν.

549. 27. κεφαλαια.] Legendum videtur χρήματα. Nec enim veriſimile eſt, Midiam nummis minutulis

tulis oblatis, ſed notabili aliqua pecuniae ſumma promiſſa, tantum facinus illis perſuadere voluiſſe.

551. 24. *επι βλαβῃ.*] *Ad nocendum populo*, adde, *vel alicui ciuium.* Nam legendum puto: *ἢ τινὸς τῶν πολιτῶν*, non *καὶ τινός.*

552. 14. *δι' ἐμὲ.*] Wolfius: *me relicto.* Immo: *mea cauſa*, vel, *propter me*, nempe vt facti inuidiam ad me deriuaret.

vlt. *χρῆν μὲν δὴ ἔτω.*] Legendum *ἐχρῆν.*

553. 4. *ὅμως δ' ἔγωγε τύτῳ γε συγγνώμην.*] Puto *τύτου.*

555. 11. *καὶ τὸ ποιήσαντας μὴ δῦναι δίκην.*] Legendum: *καὶ τὸ κακῶς ποιήσαντας μὴ δῦναι δίκην.* Opponitur nimirum *τὸ κακῶς ποιήσαντας*, *τῷ* ſupra poſito *κακῶς παθεῖν.*

558. 6. *καὶ τὴν λοιδορίαν, ἣν ἐλοιδορήθη Κρατίνῳ.*] Wolfius: *et quibus conuiciis Cratinum fuerit inſectatus.* Potius, ni falior: *et quibus conuiciis eum Cratinus fuerit inſectatus.* Certe, ſi Graeca vtrumque ſenſum capiunt, id magis e re Oratoris eſſet, iudicibus ſubiicere, Cratinum antea Midiam maximis conuiciis inſectatum fuiſſe, nunc vero eidem patrocinari.

18. *ὧν ἐπελαμβάνοντο οἱ πεντηκοστολόγοι.*] Wolfius: *quae publicani pignerabant.* Potius: *quae publicani attinuerunt*, nempe donec portorium ſolueretur.

19. *εἰς τὸς ὁπλίτας ὑμᾶς.*] Legendum *ἡμᾶς*, quod clare apparet ex ſequentibus, *ἡμεῖς διέβημεν.*

559. 26. *περιαιρεθεὶς ἔτος τὰ ὄντα, ἴσως μὲν ἂν ὑβρίζοι· εἰ δ' ἄρα, ἐλάττονος ἄξιος ἔσαι.*] Wolfius: *Si ei res familiaris adimatur; fortaſſe fiet in poſterum modeſtior: poſteaque minoris putabitur.* Potius: *ſin minus; minoris putabitur.*

560. 9. *φθείρεσθαι πρὸς τὸς πλουσίους.*] Wolfius: *vt cum diuitibus ſe coniungant.* Num? *qui ſe diuitibus corrumpendos praebeant.* An potius coniecturae acutiſſim

tiſſimi *Taylori* fauendum eſt? *qui ad diuites reptant*, deriuando τὸ φθείρεσθαι ἀπὸ τῦ φθειρός.

562. 6. ὑβρίζεσθαι.] *vt vexarentur*, Wolfius. Potius: *vt contumelia afficerentur.*

14. ὅπερ οὐδὲ ὀνειδίζειν ἄξιον.] Wolfius: *quod ne criminis quidem obiiti loco debet.* Potius: *quod ne inter vituperandum quidem proferri debet.*

16. τὸ δ' ὅλως ἀφανίζειν ἱερὰν ἐσθῆτα.] Bene ſane monet *Vlpianus*, antiquitus legi ſolitum τὰ ἱερὰ, cum veſtis mentio hoc loco plane frigida ſit, praeſertim cum conferatur cum atrociſſimo crimine, cuius reus factus erat Alcibiades.

19. μὴ τοίνυν ὑμῖν πρὸς τῷ μὴ καλὸν, μηδὲ δεμίτὸν νομίζετε, ἄνδρες δικασταὶ, μηδ' ὅσιον εἶναι.] Wolfius: *Proinde praeterquam quod inhoneſtum eſt, neque licitum, iudices, ne fas quidem eſſe vobis exiſtimate.* Paulo incurioſius. Vertendum: *Proinde, praeterquam quod inhoneſtum ſit; neque licitum exiſtimate, iudices, neque fas eſſe vobis.*

566. 22. ἐγένοντο — ἐπιδόσεις — πρῶται.] Wolfius: *Largitiones primae factae ſunt.* Potius: *Collationes pecuniarum primae factae ſunt.*

567. 18. καὶ κατείληπτο σοφιζόμενος τότε ὁ δειλὸς καὶ κατάρατος ἐτος.] Wolfius: *et timidum atque exſecrandum iſtum fraude agere conſtabat.* Magis ad ſenſum Demoſthenis: *et iam deprenſus eſt callidus tergiuerſator; tum timidus iſte et exſecrabilis.*

568. vlt. παντος δε τε ςολε πλεοντων εν ταξει.] Mirum, ni legendum ſit πλέοντος.

570. 10. ἐπανορθῶσθαι.] *Emendare*, Wolfius. Potius: *compenſare*, vel *extollere.*

25. ἀξιόντων ὑμῶν πλεῖν.] Wolfius: *petentibus vobis, vt nauigaret.* Sed abſurdum videtur iſtud *petentibus* in ſtatu democratico. Malim itaque: *iubentibus vobis*, vel, *cum veſtrae voluntatis eſſet.*

572. 18.

572. 18. ἐὰν ἔτω πείθομαι.] Legendum videtur: εἰ δ' ἐὰν ἔτω πείθομαι, vel, εἰ δ' ἔπω πείθομαι.

574. 17. ἄλλος ἑτοσί τις ἀναιδής.] Wolfius: *Alius quispiam, vt iſte, impudens.* Male: nec enim loquitur hic Demoſthenes de Midia, ſed de homine quouis moribus Midiae ſimilibus: *Alius quispiam impudens.*

pen. ὅτι εἰ μὲν μηδαμῶς δυνηθεὶς γενέσθαι ταπεινὸς.] Wolfius: *quia ſi nulla ratione ferociam ſuam domare potuiſſet.* Potius: *quia ſi nulla ratione humilitatem et modeſtiam praeſtare potuiſſet.*

575. vlt. καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε.] Legendum puto δὴ pro δὲ.

576. 21. ὁ γὰρ τὰ ἔργα παρεσχημκὼς.] Legendum videtur: ὁ γὰρ τότε τὰ ἔργα παρεσχημκὼς: vt opponatur τότε, τῷ νῦν in fine ſententiae, cum alioqui redundet τὸ νῦν.

577. 24. ἐν ἔτω βραχεῖ χρόνῳ.] Wolfius: *tam paulo momento.* Potius: *tantulo temporis momento.*

578. 5. νῦν πάλιν μείνας.] Wolfius: *nunc rurſus — occaſione exſpectata.* Immo: *nunc rurſus domi ſedens.* Nec enim exiuerat Midias cum equitibus, nec cum ſua trireme, ſed ad vrbem remanſerat. Vide pag. 567.

579. 14. τῶν γε δημηγοριῶν.] *vel ob crebras et importunas conciones*, adde, *et tempora, quibus eas habuerit.*

581. 2. προσκέκρουκεν ἐμοὶ.] Wolfius: *inimicus eſt.* Potius: *inimicus factus eſt*, nempe poſt celebrationem feſti. Nam illo tempore non opitulatus eſt Eubulus Midiae, nunc, poſtquam inimicus factus eſt Demoſtheni, opitulatur.

pen. τυχεῖν ἂν οἴεσθε; ταχύ γ' ἂν χαρίσαιντο;] Plane legendum: τυχεῖν ἂν οἴεσθε; τάχα γ' ἂν χαρίσαιντο.

582. 2.

582. 2. τῆτον δὲ ὑβρίζειν; ἀναπνεῖν δὲ.] Legendum videtur: τῆτον δὴ ὑβρίζειν, ἀναπνεῖν δέ; Reddendum vero Latine, non, vt Wolfio: *hunc demum ita esse petulantem? ac efferri animis:* sed: *hunc ergo iniuriam facere, et adhuc respirare?*

583. 10. νῦν δὲ τῆτο — τί ποιήσεις, Αθηναῖοι, τοιαῦτα λέγοντες· ἐπεὶ δὲ — ἀποψηφιεῖσθε ὑμεῖς.] Legendum sine nota interrogationis: nam hoc totum vna est sententia.

585. 25. ἰσχυροὶ.] Wolfius: *sacrosancti.* Potius *potentes.* Modo pro *valeat* lege *valeant.*

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA ANDROTIONEM.

Sequitur Oratio inprimis diserta et elegans, et, si antiquis magistris credere fas sit, non sine aemulatione et ingenii quadam contentione elaborata. Androtio enim, ὁ φεύγων, ex *Isocratis* schola et disciplina profectus, summa erat inter *Isocrateos* celebritate, et maximam aetatis partem in foro et dicendi vsu transegerat, vt narrat *Vlpianus* ad huius orationis p. 594. 16. Cui coniungere libet haec verba *Scholiastae Hermogenis*, pag. 401. Ισοκράτης μαθητὴν εἶναι λέγεται Ανδροτίωνα, καὶ ἦν, ὡς φησιν ὁ ῥήτωρ, τεχνίτης τῦ λέγειν. ἐπετήδευσεν ἂν ὁ Δημοσθένης κεκαλλωπισμένον ἐργάσασθαι τον κατ' Ανδροτιωνος, ἀντιφιλοτιμύμενος πρὸς

πρὸς Ισοκράτην ῥήτορα παρίσοις ἐπιχειρῶμενον κατὰ ζῆλον τῦ διδασκάλυ. Neque a ſuo expoſitore diſſentit *Hermogenes* ipſe cap. περὶ Επιμελείας, qui etiam θεωρίαν ſuam, ſiue commentariolum ad hanc orationem, iam autem deperditum, in iſto loco commemorat. Locum vide: Πλεονάζυσι [παρισώσεις] παρὰ τῷ Ισοκράτει, εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ τῷ ῥήτορι — οἷόν ἐστι καὶ τὸ, τῇ τε πόλει βοηθεῖν οἴεται δεῖν, καὶ δίκην ὑπὲρ αὑτῦ λαβεῖν, τῦτο κἀγὼ πειράσομαι ποιεῖν. τοιαύτην γὰρ παρίσωσιν, καὶ ὅτως ἐπιτετηδευμένην ἀδεμίαν εὑρεῖν ἑτέραν ἔχομεν παρά γε τῷ ῥήτορι. ἀλλὰ τὴν μὲν αἰτίαν, δι' ἣν ἐνταῦθα ἐπετήδευσεν ὅτω κεκοσμημένον προσκόρως τὸν λόγον εὐθὺς ἐν προκαταρκτικοῖς παρασχέσθαι, θεωρῦντες τὸν λόγον αὐτὸν τὸν κατ' Ανδροτίωνος εἰρήκαμεν.

Illud ſingulare habet Androtiana, quod in toto corpore *Demoſthenico* nulla ſit alia praeterea oratio, in qua Rhetor noſter tantum ſibi indulſit in opera mutuaticia, nulla, in qua ſeipſum adeo ſedule exſcripſerit. Quod legitur in *Androtiana* pag. 607. 24. huius editionis, vſque ad pag. 610. 16. et deinde quae pag. 613. 12. ad orationem exeuntem, verſibus omnino 136. ea omnia pauciſſimis immutatis leguntur etiam in *Timocratea*. Neque id fortaſſe mirum, cum in illa et idem Androtio pene φεύγειν videtur, eundemque idem, vt in hac, perſequitur Diodorus. Quod vero de ea ſimilitudine admonet *Vlpianus*, puerile eſt, ſiue potius piaculare, vbi ait, *nunc* [id eſt in Timocratea] *id dicere Oratorem de Androtione, quod in Androtiana dixerat de Timocrate*. Quod nullo modo verum eſt, πολλῦ γε καὶ δεῖ. Iterum, laudatiſſimum iſtud enthymena p. 595. 13. Σὺ δὴ μὴ λέγε, ὡς γέγονε τῦτο πολλάκις, ἀλλ' ὡς ὅτω προσήκει γίγνεσθαι. ἐὰν γὰρ εἴ τι πώποτε μὴ κατὰ τὰς νόμυς ἐπράχθη, σὺ δὲ τῦτ' ἐμιμήσω, διὰ τοῦτ' ἀποφύγοις ἂν δικαίως, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἀλίσκοιο. ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐκείνων προήλω, σὺ ταῦθ' ἃ ἂν ἔγραψες, ὅτως ἂν σὺ νῦν δι-

κην δῶς, ἄλλος ἃ γεάψει, haec, inquam, fere omnia minima cum diſcrepantia repetuntur proxime in *Ariſtocratea*. Quae verba, vt id etiam moneam, laudat *Gellius*, X. 19. interpretatur autem *Quintilianus*, V. 14. *Optimum autem videtur Enthymematis genus, cum propoſito diſſimili vel contrario ratio ſubiungitur: quale eſt* Demoſthenis: NON ENIM SI QVID VNQVAM CONTRA LEGES FACTVM EST, IDQVE TV ES IMITATVS, IDCIRCO TE CONVENIT POENA LIBERARI: QVIN E CONTRARIO DAMNARI MVLTO MAGIS. NAM VT, SI QVIS EORVM DAMNATVS ESSET, TV HAEC NON SCRIPSISSES: ITA DAMNATVS TV SI FVERIS, NON SCRIBET ALIVS. Poſtremo, oratione hac exeunte, quaedam ſunt, quae minima aut ſententiae, aut verborum differentia olim in *Leptinea* dicebantur.

Eiusdem fere aetatis et eſſe videntur et ab antiquis perhibentur, (ſc. Olymp. CVI. anno autem Demoſthenis circa XXVII. aut XXVIII.) Androtiana, Leptinea, Ariſtocratea et Timocratea, omnium autem prima Androtiana, quam legis. Scriptum enim reperimus a *Gellio* XV. 28. *Illud adeo ab vtriusque oratoris ſtudioſis animaduerſum et ſcriptum eſt, quod Demoſthenes et Cicero pari aetate illuſtriſſimas orationes in cauſis dixerint, alter* κατα Ανδροτιωνος και κατα Τιμοκρατους, ſeptem et viginti annos natus, *alter anno minor pro P. Quintio, ſeptimoque et viceſimo pro Sex. Roſcio.* Cum eo conſentit Plutarchus: τῶν δὲ δημοσίων ὁ μὲν κατ' Ανδροτίωνος, καὶ Τιμοκράτης, καὶ Αριστοκράτης ἑτέροις ἐγράφησαν, ὅπω τῇ πολιτείᾳ προσελήλυθότος. δοκεῖ γὰρ δυοιν η τριων δεοντα ετη τριακοντα γεγονὼς ἐξενεγκεῖν τὰς λόγες ἐκείνες. Et ſimiliter Halicarnaſſenſis: δημοσίες λόγες ἤρξατο γεάφειν ἐπὶ Καλλιστράτε ἄρχοντος, εἰκοσὸν καὶ πέμπτον ἔχων ἔτος (turbantur numeralia,

ralia, ſcribere enim debuiſſet ἕβδομον) καὶ ἔστιν αὐτῷ πρῶτος τῶν ἐν δικαστηρίῳ κατασκευασθέντων ἀγώνων ὁ κατὰ Ανδροτίωνος, ὃν γέγραφε Διοδώρῳ τῷ κρίνοντι τὸ ψήφισμα παρανόμων. *Ad Ammaeum.* Quae omnia vbi perlegeris, atque inter ſe contuleris, (ſcripta ſunt enim non minori veritate, quam conſonantia et ἀκριβείᾳ) miraberis profecto, quid ſibi velint iſta portenta *Vlpiani* in initio ſcholiorum, ἔτος ὁ λόγος, de Androtiana loquitur, μετὰ τοὺς Φιλιππικοὺς πρῶτός ἐστι τῶν δημοσίων, (aut ſi mauis cum Codd. Regiis, δεύτερος) cum haec cauſa Philippicas omnes orationes easque res geſtas nonnullis annis antecedat. Id quod nemini dubium eſſe poteſt, qui acta iſtorum temporum attentius explorabit.

Porro quicunque orationem iſtam cum aliquo acumine verſauerit, deprehendet ſane multis in locis turbatam eſſe ſententiam, raptim quaedam et contorte inferri, adeo vt mihi inoleuerit quidem ſuſpicio multa hic deeſſe, nulla deinceps fortuna reſtituenda. Haec in animo mecum voluebam, et mihi ſeſe obtulerant *Ammonius* et *Harpocratio*, quorum vterque, ille in v. Ιλότος, hic autem in v. Ἀπὸ τοῦ πράγματος et Μελανωπὸς, quaedam hinc citant, quae hodie in *Androtiana* minime poſſint reperiri.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 587. 2. τραυμάτων.] Editiones omnes πραγματων, ſed, vt *Wolfius* ait, haud dubie τραυματων legendum, etiam contra fidem et conſenſum Codicum. Δικάζειν τὴν βελὴν τὴν ἐν Αρειῳ παγῳ φόνῳ, καὶ τραυματος ἐκ προνοίας, etc. Demoſth. *c. Ariſtocr.* p. 627. 21. Similiter etiam *adu. Boeotum* β. p. 1018. 9.

Καὶ ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος, ἐπιτεμὼν τὴν κεφαλὴν αὐτῷ, τραυματος ὡς Αρειον πάγον με πρὸκαλέσατο. Idem mendum etiam inuaſerat exemplaria *Iul. Pollucis*, donec a viris doctis eliminaretur l. 8. c. 10. init. Δικαστήρια Αθήνησιν Αρειος πάγος. Εδίκαζε δὲ Φόνυ, καὶ τραγματος ἐκ προνοίας. Interpres noſter Italicus: *il quale gli homicidii volontarii*, e ferite, *et ſimil coſe giudicaua.* TAYLOR.

587. 5. τὴν βελευτικὴν ἡλικίαν.] Sed quoto anno aetas ea definiebatur? *Demoſthenes* ſuperiore oratione ſe ſcribit ante XXXII. aetatis annum βελεύειν λαχεῖν. In Heliaſtico iureiurando, quod in *Timocratea* citatur, etiam hoc continetur: καὶ εἰμὶ ὐκ ἔλαττον λ. ἐτῶν γεγονώς. p. 747. 9. Qui trigeſimus annus etiam ſacerdotalis apud Leuitas fuit. WOLFIVS.

8. κωλύων.] Item bona fide *Wolfius* contra omnium Codd. auctoritatem, loco τῷ κωλύειν. Praecedit, inquit ille, ἐπιτάττων ποιεῖν. Ergo etiam κωλύων αἰτεῖν, ſc. νόμος ἦν. TAYLOR.

11. παρανόμων] *Violatarum legum reus.* Quanto melius Italus homo? *Per la qual coſa d' hauere egli contro le leggi ſcritto e accuſato.* Admonui pariter ad orationem ſuperiorem, τὸ παράνομον male a noſtris interpretibus vbique fere accipi, et mihi modum admonendi ibidem ſtatueram. Illi autem in peccando modum ſibi ſtatuere non poſſe videntur. TAYLOR.

12. αὐτῶ.] *Aldina* auctoritate abreptus Editor noſter ita dedit. Tu cum caeteris Editt. reſtitue αὐτῷ. TAYLOR.

588. 2. τὰς νόμας παρέχονται.] Aberat ab editis παρέχονται. Quod verbum proximam periodum cum inchoet, fortaſſis etiam hanc clauſit. Verbis vtor *Wolfianis.* Cum *Wolfio* reſtituit *Bodl.* TAYLOR.

4. δήμῳ.] Vel potius, cum Editt. *Felic.* et *Manut.* MStis item *Regg.* α. et β. δημοσίῳ. Αλλ' ἔτι καὶ νῦν

νῦν ὁ Πάμφιλος ὀφειλων τῳ δημοσιῳ ἐγγέγραπται. Demoſth. *adu. Boeotum* β. p. 1015. 11. Εαὶν δ' ἀλῷ, ἔνοχος ἔσω τῷ νόμῳ, ὃς κεῖται, ἐάν τις ὀφειλων ἄρχῃ τῷ δημοσιῳ. Id. *adu. Leptin.* p. 504. 25. Πύῤῥον ἐνδειχθέντα δικάζειν, ὀφειλοντα τῳ δημοσιῳ, θανάτῳ ζημιῶσαι. *c. Midiam* p. 573. 11. Ων οἱ μὴ τυχόντες ἀτιμότεροι γίνονται πρὸς τῷ μὴ δοκεῖν ἄξιοί τινος εἶναι, τῶν ὀφειλοντων τῳ δημοσιῳ. Iſocrat. *Panathen.* non longe ab initio. Atque ita ſemper Noſter in *Timocratea*, *contra Ariſtogitonem*, *Theocrinem*, et in locis pene infinitis. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD ARGVMENTVM POSTERIVS.

Argumentum hoc perilluſtre de Senatu Duirali dum laudant, exponunt aliquando et elucidant, viri ſummi. Sunt autem *Petitus* in *Comment. ad LL. Attic.* Lib. III. Tit. I. *Scaliger de Emendat. Tempor.* II. init. *Lalamantius de Anni Attici ratione*, *Sigonius de Rep. Athen.* II. 3. Huic etiam cauſae impendit *Mauſſac.* cap. 10. libri tertii *Lectionum Criticarum*, nunquam, quod ſciam, in lucem productarum. Vide eum ad pag. 258. *Harpocrationis.* Porro autem, Vir doctiſſimus, *Petrus Nannius* Alcmarianus, in *Miſcellan.* V. 7. hoc argumentum adducit emendatius, vt profitetur, iuxta exemplar *Demoſthenis* ad *Budaei* cenſuram caſtigatum. TAYLOR.

588. 14. ἡ βλὴ τῶν πενταχοσίων.] ἡ βουλὴ ἡ τῶν πενταχοσίων, repetito articulo. WOLFIVS.

24. καὶ ἓξ μόνον.] Legendum arbitror οἱ ἓξ μόνον. IVRIN.

588. 27. ἐξ ἧς καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἐπώνυμος ὠνομάζετο.] Forte ὁ ἐνιαυτὸς επωνομαζετο. Nam ὁ ἄρχων, ἐπώνυμος dicebatur, et annus eius nomine inſcribebatur, vt ἄρχοντος Αθήνησιν Χαιρωνίδε, vel ἐπ' ἄρχοντος Ηροπύθε, ἄρχων Δημόφιλος Φλυεύς. Etſi fortaſſe nihil vetat dicere, ὁ ἐνιαυτὸς ἐπώνυμός ἐστι Χαιρωνίδε. Quod ego tamen me legiſſe non recordor. WOLFIVS.

vlt. ὁ τῶν πολεμικῶν ἐπιμελούμενος.] Et quidem inde nomen Πολεμάρχε factum eſt; et in oratione περὶ στεφάνε additur πολεμάρχε γνώμη, et βελῆς καὶ στρατηγῶν γνώμη, cum bellum decernitur. Sed et τῶν μετοίκων ἐπεμελεῖτο καὶ ξένων, vt apud Oratores paſſim videre eſt. Conſule *Suidam* in v. Πολέμαρχος, qui cum et Graece iam olim, et nunc etiam Latine mea opera exſtet, non video, cur eum in his annotationibus transſcribere debeam. Illud tamen admoneo, ibi legendum ἀποστασίε καὶ ἀπροστασίε. WOLFIVS.

589. 1. οἱ θεσμοθέται.] Paulo melius Edit. *Paris.* οἱ δε θεσμοθέται. TAYLOR.

7. καὶ διὰ τοῦτο ἐχ ὑπέπιπτον ἀριθμῷ.] Nequit, puto, hoc eſſe verum. Nam certe numerari poterat Senatus Areopagiticus, etſi numero conſtanti et definito non continebatur. Itaque addendum videtur ὡρισμένῳ, vt pagina ſuperiore v. 22. factum eſt. Malim etiam η διὰ τοῦτο ἐχ υπεπιπτεν, nempe βουλή. IVRIN.

12. ἀλλὰ περὶ τῶν πεντακοσίων.] Forte περὶ τῶν πεντακοσίων εἰπεῖν [deerat enim ea vox in Editis] et [v. 13.] ἰσέσν τοινυν. WOLFIVS.

16. τριακοσίας ἑξήκοντα πέντε.] Aſtrologi addunt ſenas horas, quae quartum quemque annum biſſextilem efficiunt. WOLFIVS.

17. ἡμέρας τριάκοντα καὶ τρίτον.] Subaudi μέρος ἡμέρας, τετάρτων, ὥρας ὀκτώ. Sed cum quinque dies

dies contineant 120. earumque duodecima pars decem horas conficiat, dicit vnum diem reſtare. WOLFIVS.

589. 17. Si iſta ad reliquam huiusce ſcriptoris ἀκρίβειαν velis exigere, legendum τριάκοντα καὶ τρίτον, καὶ δωδέκατον. IVRIN. Addit *Nannius* καὶ δωδέκατον τῶν δώδεκα. TAYLOR.

20. δώδεκα δὲ τῆς μιᾶς, δώδεκά ἐϛι.] Lego: δωδέκατον δὲ τῆς μιᾶς, δυω ἐϛί. Nam horas certe dies naturalis, hoc eſt, nox et dies vulgaris, habet viginti quatuor, cuius duodecima pars ſunt horae duae: quae ſingulis menſibus attributae conficiunt dies triginta, horas decem. Ego cauſam non video, cur quintum diem a quatuor ſeparārit. WOLFIVS.

Ibid. Editiones *Felic. Man.* et *Paris.* habent δωδέκατον, vt *Wolfius* coniecit, et *Lambinus* ſimiliter cum eo legit δυο ἐϛί. TAYLOR.

Ibid. Ad praecedentium ſimilitudinem legendum puto δωδέκατον δὲ τῶν δωδεκα μια ἐϛί. IVRIN. Ita *Nannius* ex *Budaeo*. TAYLOR.

23. εἰκοσιεννέα ἥμισυ.] Dies viginti nouem, et duodecim horas. Noſtri temporis Aſtrologi lunam peragrare dicunt zodiacum diebus viginti octo, et horis aliquot. Id quod ex inſpectione Ephemeridum patet: quae quidem inter ſe non conſentiunt, ob diuerſam *Alphonſi* et *Copernici* rationem. WOLFIVS.

590. 3. καὶ τὰς μὲν δύο ἡμέρας.] Cum mox dicat, 500. viros imperaſſe dies 350. lege τὰς μὲν τεσσαρας ἡμέρας [ſicuti etiam interpretatus eſt]. Error e notis numerorum videtur ortus, cum librarius β′ pro δ′ legit, vt ſupra [p. 589. 20.] ιβ′ pro β′. WOLFIVS.

Ibid. Plane reſcribendum καὶ τὰς μὲν τεσσαρας ἡμέρας. Tot enim relinquuntur, demtis ex anno lunari diebus 350. quibus erant Athenae ſub Magiſtratibus. IVRIN.

590. 3. τέσσαρας etiam reponit *Bodl.* inuitis Editionibus. Eadem quoque mente eſt magnus *Scalig.* in libro *de Emendat. Tempor.* Porro autem non iſte eſt error, aut erroris anſa, quam autumauit *Wolfius*, ſed cum ſcriberetur τὰς μὲν δ' ἡμέρας, alii δύο integra voce legebant, alii δ' ſiue ſimplex elementum, notam numeri quaternarii. TAYLOR.

12. τὸ δωδέκατον.] Recte *Felicianus* τὸ δέκατον, vt docet Arithmetica. WOLFIVS.

14. πεντάκις δέκα.] Etſi in re nihil intereſt, malim tamen δεκάκις πέντε, ſicut δεκάκις τριάκοντα, non τριακοντάκις δέκα. Sed fortaſſis de induſtria mutauit ordinem. WOLFIVS.

Ibid. ἀλλ' ἐπειδὴ κ. τ. λ.] Videtur mutilus hic locus: nam quinquageni Senatores videntur diſtribuendi in quinque decurias: et quinquageni dies in ſeptem hebdomadas. Nouies enim ſeptem ſunt quadraginta nouem. Sed quaerendum, ſi cui vacat, an et veteres menſem in hebdomadas diuiſerunt: et, an terni illi reliqui altera hebdomade praefuerint. Sed haec otioſis indaganda relinquamus. WOLFIVS.

15. οἱ δέκα κατὰ κλῆρον μιᾶς ἡμέρας τῶν ἑπτά.] Quid velit ſcriptor, ex ſequentibus intelligo. Caeterum ex ipſis hiſce verbis ſenſum nullum exſculpo. Quidni igitur ſuppleamus: διεῖλον πάλιν ἑαυτοὺς εἰς ἄλλας πέντε μερίδας, ἀνὰ δέκα. καὶ οἱ δέκα ἦρχον ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ εἷς αὐτῶν κατὰ κλῆρον ἦρχε μιᾶς ἡμέρας. IVRIN.

Ibid. *Wolfius* alibi: ἦρχον οἱ δέκα etc. TAYLOR.

Ibid. Pro μιᾶς ἡμέρας *Bodl.* μίαν ἡμέραν. TAYL.

pen. ἀπὸ τοῦ δήμου.] [Ita enim Editt.] Forte παρὰ τοῦ δήμου, id eſt, vt opinor, ἐκ τοῦ δημοσίου, ex aerario. Mox [591. 2.] λαβοῦσα τὰ χρήματα ἐκ τοῦ δήμου. [vt Editi omnes] Forte ἐκ τοῦ δημοσίου. WOLFIVS.

591. 4.

591. 4. *προεδρος — τῆς βουλῆς.*] Fuerunt enim alii *δημοτικοὶ*, alii *βουλευτικοὶ ῥήτορες*. In Oratorum locum apud nos ſucceſſerunt Iuriſconſulti, qui magiſtratibus et iudicibus adſunt in conſilio. WOLF.

Ibid. Reddit Wolfius: *Patronus:* Malim: *e Principibus.* IVRIN.

6. *ἐλάβοντο.*] Forte *ἐπελαβοντο, τετέχνηνται γράψαντο παρανόμων τὸ ψήφισμα.* WOLFIVS. Ita marg. *Benenati.* TAYLOR.

22. *ἐπειδὴ νεωστὶ ἄρξασα ἦν ἡ βουλή.*] Si de priore ſenatu, *quia recens magiſtratum depoſuerat:* Sin de poſteriore, *quia recens magiſtratum inierat.* Et de *hoc* intelligendum eſſe arguunt ea, quae ſequuntur. Quaſi diceret, *ἐπειδὴ νεωστὶ παρέλαβε τὴν ἀρχήν.* WOLF.

Ibid. Falli videtur auctor huius argumenti: nec enim latum eſt ad populum de corona ſenatui tribuenda, nouo ſenatu iam ſuffecto, ſed priore auctoritatem adhuc obtinente. Quod patet ex ipſa Oratione, pag. 596. 3. *οἱ προεδρεύοντες τῆς βουλῆς, καὶ ὁ ταῦτ' ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης, ἠρώτων* etc. IVRIN.

Ibid. Pace viri doctiſſimi arbitror potius ad *nouum* ſenatum protinus referri de rebus geſtis *ſuperioris.* Et credo, id ex vett. monumentis abunde confirmari poſſe. TAYLOR. Poſt annum elapſum omnino. v. σχ. ad Timocrat. n. 30. ed. Paris. TAYLOR in ſchedis.

24. *κακῶς πράξαντα.*] Sententia poſtulat, *κακῶς ἄρξαντα.* [Ita quoque marg. *Benenati.*] Vide *Iſocratis Nicoclem: Ἔτι δὲ οἱ μὲν δυσμενῶς πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι, καὶ τὰ λοιπά.* WOLFIVS.

25. *την ποιησασαν.*] Legendum videtur *τὴν μὴ ποιήσασαν*, et *μὴ αὐτῆν*, vt in pagina ſequente, v. 18. et 19. et in ipſa oratione, pag. 596. 18. IVRIN.

27. *Ανδροτίων ἄρα ἠταίρηκεν.*] Lego: *Ανδροτίων ἄρα, ἐπειδὴ ἠταίρηκεν.* WOLFIVS.

591. 27. *Wolfius*, eo modo, quem vides, lectionem Editt. *Felic.* et *Manut.* ſanauit. Neque infeliciter. Editio *Lutetiana*: Ανδροτίων ἄρα, ος ἠταίρηκεν. etc. TAYL.

pen. τον εποφειλονται.] Lego τον ετι οφειλονται. WOLFIVS.

Ibid. *Qui mulctam nondum ſoluit.* Immo: *qui pecuniam aerario debitam non ſoluit.* Tenebatur enim Androtio debito paterno nondum ſoluto. IVRIN.

592. 4. ἀπροβούλευτον ψήφισμα.] *Decreta ſine auctoritate ſenatus.* Vitioſe. Nec enim conſuetudo erat, vt decreta qualiacunque ſine auctoritate Senatus ad populum ferrentur, ſed vt vnicum illud decretum de corona ſenatui tribuenda quotannis ad populum ferretur, ſenatu prius non conſulto. Huius autem conſuetudinis, pace Demoſthenis, ea vera fuiſſe cauſa videtur, quod nihil opus erat ſenatum conſulere, num vellet praemium ſibi ipſi tribui. IVRIN.

10. τινὲς δ' ἐπεχείρησαν κ. τ. λ.] Forte: τινὲς δ' ἐπεχείρησαν λεγειν, τοῦτον τὸν λόγον πραγματικὴν στασιν εχειν πρὸς ἀντινομίαν. WOLFIVS.

Ibid. Lectioni manifeſte vitioſae ſuccurrit Editio *Benenati*, τοῦτον τὸν λόγον ἀνενεγκεῖν εἰν πραγματικὴν, vbi legendum εἰς. IVRIN.

13. ἐκ περιστάσεως.] Ea circumſtantia eſt, τὸ μὴ ποιῆσαι τὰς τριήρεις. Ego vero negarem, ſenatum bene praefuiſſe, qui triremes non feciſſet, ſic nulla eſſet ἀντινομία. et quae praua conſuetudine fiunt, non recte fiunt. Etſi et *Demoſthenes* decretum Cteſiphontis hac ratione defendit. Sed difficile eſt, Graecorum Rhetorum diſceptare controuerſias: qui, vt Dialectici, ſuis ſe compungunt acuminibus. WOLFIVS.

Ibid. διὰ τὸ κυρωθῆναι τὸν ἕτερον.] Vertit Wolfius: *propter alterius confirmationem.* Immo: *per lationem alterius*, vel, *quod altera lata fuerit.* IVRIN.

592. 20.

592. 20. πραγματικῆς πρὸς ἀντινομίαν.] πραγματικῆς της πρὸς ἀντινομίαν, Editio *Pariſina.* Plenius eadem in ſequentibus, v. 22. ὧν ὁ μὲν εἷς νεωτερος, ὁ δε ετερος πρεσβύτερος, οὗτος λαμβάνει κ. τ. λ. TAYL.

27. ἀπὸ τᾶ Δ.] Malim παρα. Sed Rhetores iſti ſuum quoddam habent dicendi genus, ἃ μάλα Δημοσθένειον, ἁδὲ κατ' Ισοκράτην, καὶ Πλάτωνα. WOLF.

ANNOTATA IN ORATIONEM.

Pag. 593. 3. οἴεται.] Melius φετο. Quo pacto legit optimus Codex *Aug.* et *Reg. e.* itemque *Vlpianus*, atque etiam vno in loco *Hermogenes*, ſc. de *Inuent.* l. 1. ſtatim ab initio. Alibi autem, nempe περὶ ἐπιμελείας, habet οἴεται. TAYLOR.

8. ἔτος μέν γε.] Potius ἔτος μὲν γαρ cum *Lindenb. Ven. Ital. Reg.* α. et ſcholiaſte. atque ita coniecerat *Wolfius.* TAYLOR.

Ibid. παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν.] ἀποδοκιμασθῆναι ὑφ' ὑμῶν. Hoc loco non ſignificat *in exilium eiici.* WOLFIVS.

Ibid. *Honore veſtro per iniuriam deiicere.* Potius: *ex ciuitate per iniuriam expellere.* IVRIN.

16. συνιόντα.] Τὸ συνιέναι hic non ſignificat *conſpirare*, ſed hoc vult auctor: caede polluti hominis conſuetudine etiam alios pollui; qua de re et in *Midiana* agitur. WOLFIVS.

Ibid. Recte: atque ita *Italus* (nam alterum interpretem, medicum illum Placentinum, parum moror) *che egli commetteua impietà, conuerſando meco, che hauea fatte queſte coſe.* TAYLOR.

pen. οὐ παρὰ μικρὸν ἀγωνιζόμενος.] ἐκ ἐγγὺς τᾶ κινδύνᾳ γενόμενος, οἷον, ἴσων γενομένων τῶν ψήφων, ἢ παρὰ τριάκοντα, ὥσπερ Αἰσχίνης, ἀποφυγὼν, ἀλλὰ λαμπρῶς ἀπολυόμενος. Non ſignificat magnopere iudicio contendere, ſed non paucis ſuffragiis abſolutum

lutum esse, causa iudicibus ad cognoscendum proposita. WOLFIVS.

594. 1. τοῦτος.] Lege τοῦτον, quemadmodum vertit bonus *Wolfius*. Ita legunt *Felic. Man. Paris. Obsop. Bodl.* et *Ital.* Modo etiam τοῦτον δή, cum marg. *Benenat.* TAYLOR.

13. παραάγων — κακέργους λόγους.] Bassianus Landus: *fictis, atque adductis aduersus singula haec callidis rationibus.* Italus: *bugie e parole astute.* Lambinus coniecit πανουργους. Non insicite. TAYLOR.

24. εαν αξιως κ. τ. λ.] Voces τον δημον in hac lege omittuntur in duobus MStis, *Linden.* sc. et *Ital.* qui praeterea cum *Bodl.* et *Obsop.* exhibent αυτην pro αυτη in fine. Verum id praeter rem et morem Ciuitatis, quae non ita constituebat. TAYLOR.

pen. ἐγω δ' αὐτὸ τοὐναντίον.] Rescribe cum *Aug.* et *Bodl.* ἐγω δ' αυ τουναντιον. TAYLOR.

595. 1. ἐνφέρειν.] δειν ἐνφέρειν, sicut postea v. 3: sequitur προσήκει. WOLFIVS.

27. εἴρηκα.] ψήφισμα sc. et est quasi verbum solenne et legitimum. Quod non animaduertere videtur Interpres. Infra pag. 601. 1. ειρηκοτα αὐτὸν παράνομα. TAYLOR.

596. 3. ἐπιψηφίζων.] *Qui sententias comprobat.* Potius: *Qui plebiscito faciendo praeest.* IVRIN.

6. καίτοι, τοὺς γε μὴ αἰτοῦντας.] *Atqui de iis.* Potius: *Atqui ab iis.* IVRIN. Omnino recte. TAYL.

7. τὴν ἀρχὴν.] Legendum τὴν δωρεαν. IVRIN.

Ibid. Fortasse haec sana punctuatione melius ordinabuntur: καίτοι, τοὺς γε μὴ αἰτοῦντας, μηδὲ ἀξιοῦντας λαβεῖν, τὴν ἀρχὴν ὐδ' ἐπερωτᾶν προσῆκε. *Qui sibi hunc honorem non vindicant, ii* omnino *ad populum de ea re referre non debent.* Ita supra p. 595. 2. περὶ ὧν γε μὴ κεῖνται νόμοι, ὐδὲ γραφειν την αρχην προσήκει. Locus plane germanus. Eam locutionem memini me

pluri-

pluribus illuſtraſſe ad *Lyſiam* p. 320. vlt. Quibus multa habeo quae adiungere poſſum. Tu interea vide, annon huc referri poſſint iſta Euangeliſtae *Ioan.* VIII. 25. Ελεγον ἐν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ιησοῦς· την αρχην ὅ, τι καὶ λαλῶ ὑμῖν. *Omnino id, quod vobis praedico.* Non, *id, quod* in initio *dixi vobis.* Vide Cl. *Ienſii Strictur. ad Ius Rom.* p. XII. Praefat. TAYLOR.

596. 9. καὶ ἄλλων τινῶν.] Vtrum *Midia etiam alios quosdam accuſante*, an *aliis etiam vna cum Midia ſenatum accuſantibus?* Landus: *Midia ſenatum et alios accuſante.* WOLFIVS.

Ibid. *Cum Midias accuſaret ſenatum, et alios quosdam:* Immo: *Midia et aliis quibusdam ſenatum accuſantibus.* IVRIN. Recte. TAYLOR.

Ibid. Italus Interpres: *quando Media et alcuni altri accuſarno di certe coſe il ſenato.* TAYLOR.

19. μηδ' ἐξαπατηθῆναι.] ἵνα ἐδὲ δύνατο ἐξαπατηθῆναι ὁ δῆμος. WOLFIVS.

Ibid. Legendum videtur μηδ' ἐξαπατηθῆναι γένοιτ' ἐπὶ τουτῳ τῷ δήμῳ. *Ne hac in re populo fucus fiat.* IVRIN.

22. ἀλλ' ὃ δίκαιον ἦν εὑρεῖν κ. τ. λ.] εὑρεῖν, S. τὴν βουλὴν, ἀντὶ τοῦ ἐ τυχεῖν. Etſi verbum hoc inculcatum videtur, cum vel ſine eo ſententia bene conſtet. Landus: *Sed id, quod aequum eſt inueniri, et quod populo vtile fuerit, lege conſtitui.* WOLFIVS.

Ibid. Reddit Wolfius: *Sed quod tribui et iuſtum, et populo vtile eſſet:* Potius: *ſed quod excogitari poſſet et iuſtum, et populo vtile.* IVRIN.

vlt. εὑρήσετε γὰρ τοῦτο τὸ ἰσχυρὸν.] Lege, addito articulo [nam in Editorum aliquibus deerat]. Landus: *Reperietis enim, hoc ipſum eſſe validum, et in quo omne Reip. robur conſiſtit, quod pro populo conſtitutum eſt.* WOLFIVS.

596. vlt.

§96. vlt. Articulum reſtituerunt *Obſop.* et alii. τῦτο ἰσχυρὸν, τῦτο ἰσχυρῶς, aut τῦτο τὸ ἰσχυρὸν, *Bodl.* TAYLOR.

§97. 5. οἷον.] Lego οἷα. WOLFIVS.

8. τῦτο μὲν εἰβέλεσθε.] Sequitur v. 17. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν παλαιά. Tale eſt et *Iſocratis* illud in *Euagora*, τῦτο μὲν γὰρ Αἰακός. Poſtea ſequitur non aliud τῦτο δὲ, ſed τότε δὲ παῖδες ἦσαν. Eſt hiulca oratio, et ἀναντα πόδοτον, habens longam parentheſin — ἴσε γὰρ δήπε τῦτ' ἀκοῆ, ὅτι — intertextam. WOLFIVS.

Ibid. Lego: ταῦτα μὲν, εἰ βούλεσθε, ἐρῶ. IVRIN.

20. ὑποσπόνδες ἀπεπέμψατε.] Landus: *Thebanos foedere coniunctos liberaſtis.* Sententia auctoris eſt, Athenienſes datis induciis, et certis conditionibus propoſitis, abeundi poteſtatem dediſſe. Sic dicunt: τὲς νεκρὲς ὑποσπόνδους ἀνελέσθαι, *tollere ad ſepulturam cadauera, induciis ab hoſte et ea facultate impetrata.* WOLFIVS.

vlt. ἢ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέσησαν.] Landus: *non prius bello affuerunt, quam claſſis veſtra interiit.* τὸ παρέσησαν eſt αορ. β. αὐτοπαθητικὸς, ἀντὶ τῦ παρεσκάθησαν, ἢ ἐκδῦναι ἑαυτὲς ἠναγκάσθησαν. WOLFIVS.

Ibid. Num legendum του πολεμυ αΦεσταναν? IVRIN.

Ibid. Fortaſſe valebit lectio huius loci recepta. *Thucyd.* I. 98. Ναξίοις ἀποσᾶσι ἐπολέμησαν, καὶ πολιορκία παρεστησαντο. σχ. παρεσήσαντο.] ἐδήλωσαν. Id. I. 124. καὶ τὴν καθεσηκυῖαν ἐν τῇ Ελλάδι πόλιν τύραννον — παρασησωμεθα ἐπελθόντες. σχ. δηλωσώμεθα. Ad quam normam etiam reſtituerem cum MStis libris locum iſtum eiusdem ſcriptoris, I. 114. Αθηναῖοι πάλιν εἰς Εὔβοιαν διαβάντες, Περικλέυς στρατηγῦντος, κατεστρέψαντο πᾶσαν, καὶ τὴν μὲν ἄλλην ὁμολογίᾳ παρεσησαντο, (non vt vulgo κατεσήσαντο) Εστιαέας δ' ἐξοικίσαν-

πίσαντες, αὐτοὶ τὴν γῆν ἔσχον. Eodem plane modo, quo ſcripſit Auctor incertus apud *Suidam*, v. Παρίσημι. Ὧν τὰ μὲν βίᾳ ἦρε, τὰ δὲ ὁμολογίᾳ παρίσατο: itemque *Arrianus* ab eodem *Suida* adductus in Παρίσασθαι. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος προσέταξε τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίᾳ ἐξαιρεῖν, ἢ ὁμολογίᾳ παρίστασθαι. Addam, et reſtituam, hanc occaſionem nactus, *Moſchopuli Lexicon Atticum*: Παρέση, ἀντὶ τοῦ ἐβόησε (Cod. *Baroc.* 159. ἐβοήθησε, quod verum) καὶ ἀντὶ τοῦ πλησίον ἔση. παρεσήσατο δὲ Φρύγιον, ἀντὶ τοῦ ἐνίκησεν, ἐτροπώσατο. Vetus Scholiaſtes *Luciani Icaromenip.* hunc ſenſum agnoſcit, tametſi ab eo loco, cuius gratia haec ſcripſit, alienum. Παρίσασαι, καταδήλοις ὅθεν παρασησάμενος, παραλαβών, ἑλών, καταγρεψάμενος. Verum ad *Demoſthenem* reuertor. vt ille τῷ πολέμῳ παρέσησαν, ita *Herodotus* omnino gemina locutione III. 13. Αἰγύπτιοι μὲν κατὰ τοῦτο πολιορκεύμενοι, χρόνῳ παρεστησαν. Cum haec a nobis ſatis complanata ſit, et vindicata locutio, quid faciemus cum *Etym. M.* qui omni dubio procul ad hunc ipſiſſimum *Demoſthenis* locum adludit? Παρέσησαν. Δημοσθένης. ενικησαν. ἐπειδὴ οἱ ἡττώμενοι παρίσανται τοῖς νενικηκόσιν, ὡς δοῦλοι δεσπόταις. Credo ſcripſiſſe ενικηθησαν. Modo p. 598. 1. pro αὐτῶν *Ven.* habet αυτης. τὸ ναυτικὸν αὐτῆς ἀπώλετο. TAYLOR.

598. 4. ἴσε ὀρόβους ὄντας ὠνίους.] Subaudi ἀντὶ τοῦ σίτου. Οροβον interpretantur *eruum*. Virgilius:

Eheu! quam pingui macer eſt mihi taurus in eruo.

WOLFIVS.

7. ὄρον τοῦτον.] τοῦτον ὄρον Codd. nonnulli: at *Venetus* τοῦτον νομεν. TAYLOR.

9. διώκησε.] Variant MSti et Editi. διοίκησε, διοικήσει, et διοικῆσαι. Vnde ſuſpicor, lectum olim fuiſſe, vt fortaſſe debet, διοικησεισε. TAYLOR.

598. 14.

598. 14. *εἰς τοῦτο ἐλήλυθε τοῦ νομίζειν.*] *εἰς τοῦτο τοῦ νομίζειν.* Quaſi dicas *εἰς τοῦτ' οἰήσεως ἦλθεν.* Rarus hic loquendi modus obſeruetur. Nam *τὸ ἐλθεῖν εἰς τοῦτο* genitiuis fere iungitur, vt *εἰς τοῦτο μανίας, τόλμης, ἀναισχυντίας.* WOLFIVS.

23. *ἔχων πέντε ἡμιτάλαντα.*] *τέσσαρα τάλαντα καὶ ἥμισυ.* Sic *κατὰ Θεοκρίνους*, pag. 1333. II. *τρεῖν ἡμιμναῖα, τετέσι δύω μνᾶς καὶ ἡμίσειαν.* Landus: *abſtulit quinque talenta et dimidium, ex quo res habuit infortunium.* WOLFIVS.

Ibid. *Ferrus* item, Interpres Italicus, vna cum *Wolfio* ſentiens: *con quattro talenti e mezzo.* Atque hos decepit forte *Vlpianus*, qui *πέντε ἡμιτάλαντα* interpretatur, quo pacto interpretari debuit *πέμπτον ἡμιτάλαντον.* Quod longe aliud eſt. Faceſſat ergo *Wolfius* cum *quatuor talentis et dimidio*, Landus item, cum *quinque talentis et dimidio.* Intelligi enim debent ſolummodo *duo talenta cum dimidio*, ſi vera ſint ea, quae dixi ad *Marm. Sandu.* p. 32. ſunt autem veriſſima. Adde his, quae dixit *Caſaubonus ὁ μέγας* ad *Theophraſt. Charact.* cap. 6. vbi *Wolfium* increpat. TAYLOR.

24. *καὶ τὸ πρᾶγμα ἀτύχημα συμβέβηκεν.*] *ἀτυχήματι, κατ' ἀτύχημα.* WOLFIVS.

pen. *ἕπεται καἰκεῖνο.*] Melius *Aug. ἕπεται δὲ καἰκεῖνο.* TAYLOR.

599. 1. *ὡς ὲ παρὰ τὸν νόμον.*] Sententia eſt, non conſtare has propoſitiones: *Senatui etiam non factis triremibus dandae ſunt coronae:* et: *Quo minus Senatus triremes fecerit, alius in cauſa fuit.* Nam translatione culpae nihil eſt opus, ſi nihil eſt peccatum. Varia lectio annotata inepta prorſus eſt, et aenigmatis inſtar. WOLFIVS.

Ibid. Varietas lectionis eſt in MSS. *Ald. Felic.* et *Manut. ὡς παρὰ τὸν νόμον*, quemadmodum etiam et ſuperius, p. 598. 19. *ὡς μὲν παρὰ τὸν νόμον ἐστὶν*, excluſa

cluſa negatione. Vbi optimus *Auguſtanus* ὡς μὲν οὐ. TAYLOR.

599. 1. καὶ ὡς ὃ διὰ τὴν βουλήν.] Landus: *et quod per ſenatum non ſint triremes.* Quod paulo ante dixit, p. 598. 21. ὡς ἐχ ἡ βουλὴ γέγονεν αἰτία τῷ μὴ πεποιῆσθαι τὰς ναῦς. WOLFIVS.

4. εἰ δ' ἐκ ἔξεσι.] Codd. *Ven.* et *Reg.* 2. εἰ δ' οὐκ ἔξεσιν αὐτεῖν. Modo v. 6. fortaſſe προσηκεν λαβεῖν, non προσηκε. TAYLOR.

12. τριήρεις ποιήσασθαι.] τριήρεις καινὰς ποιήσασθαι *Aug.* TAYLOR.

22. ἀνελῶσα κ. τ. λ.] τὸν νόμον, τὸν περὶ τῶν τριηρῶν. τοῦτον, τὸν Ανδροτίωνα. WOLFIVS.

Ibid. τοῦτον ἐχειροτόνησεν αὐτῇ.] Malim αὐτή. Vertit autem Wolfius: *iſtum ſibi patronum creauit.* Rectius: *iſtum ipſe elegit*, non patronum, ſed quaeſtorem fabrorum naualium. Senſus argumenti eſt: ex lege quaeſtorem fabrorum naualium a populo eligi oportebat: hic autem ſenatus lege ſpreta iſtum ipſe quaeſtorem creauerat, ideoque quicquid ille deliquiſſet, id ſenatum luere oportebat. IVRIN.

23. Variant Codd. αὐτὴν *Ven. Aug.* αὐτὴ *Ital.* quemadmodum Vir doctiſſimus coniecit. Vt autem meam de hac re ſententiam exponam, videtur in hoc loco deficere Oratio, defeciſſe enim olim vidi, et cauſas iſtius ſuſpicionis interpoſui. Certiſſimum eſt, ad voces iſtas, ὅτι τοίνυν ὃδ' αἴτιος, et quae ſequuntur, nouam periodum eſſe inſtituendam. Suſcepit enim nouum argumentum elaborandum, καὶ τοῦτο σαφῶς ὑμῖν ἐπιδείξω. Et tamen *tota* illa σαφὴς ἐπίδειξις verbis his obſcuriſſimis continetur: ἀνελῶσα γὰρ ἡ βουλὴ τὸν νόμον, τοῦτον ἐχειροτόνησεν αὐτῇ. Nam immediate ſequitur res noua et alieniſſima: Ἔτι τοίνυν ἐπιχειρεῖ λέγειν περὶ τῆς ἑταιρήσεως νόμου. Locum igitur ita ordina:

§. Οτι τοίνυν οὐδ' αἴτιος ἄλλος ἐστὶν οὐδεὶς ἀνθρώπων τοῦ μὴ πεποιῆσθαι τὰς ναῦς, καὶ τοῦτο σαφῶς ὑμῖν ἐπιδείξω. ἀνελοῦσα γὰρ ἡ βουλὴ τὸν νόμον, τοῦτον ἐχειροτόνησεν αὐτῇ * * * * *

§. Ετι τοίνυν ἐπιχειρεῖ λέγειν κ. τ. λ.

Et in hac cauſa, quanquam lexica compilare ſit infimi ſubſellii, omnino neceſſe eſſe video, vt lector parata habeat, quae de hoc deploratiſſimo loco olim adnotauerat *Harpocratio*. Ita enim ille: Ανελοῦσα γὰρ τὸν νόμον τοῦτον ἐχειροτόνησεν αὐτῇ· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ανδροτίωνός φησιν. ασαφως δ' αὐτοῦ ἔχοντος καὶ ελλειπως, ἄλλοι ἄλλως ἐξηγοῦνται. Εν δὲ τοῖς Αττικοῖς διττὴ ἦν ἡ γραφή· ἡ μὲν ὅτως· ανελουσα γαρ τον νομον τουτον, εχειροτονησεν αυτην· ἀντὶ τοῦ παραβᾶσα γὰρ τοῦτον τὸν νόμον, διαχειροτονίαν περὶ αὐτῆς ἔδωκεν, εἰ χρὴ σεφανοῦν αὐτήν. ἡ δ' ἄλλη· ανελουσα γαρ τον νομον τουτον, εχειροτονησε λαβουσα εκεινον αυτη. Ad eandem mentem, diſparibus licet verbis, de duplici hac apud *Demoſthenem* ſcriptura, αὐτῇ ſc. [vel αὐτῇ] in dandi caſu, et αὐτὴν in accuſatiuo, diſputat *Suidas*, v. Ανελεῖν. De alia varietate lectionis in hoc loco conſule Scholiaſten *Vlpianum*. TAYLOR.

599. pen. ἐκινδυνεύομεν.] Legendum κινδυνευωμεν. IVRIN.

600. 1. ὃ δικαιοῦσι τοῖς ὅσιν ὑμῖν.] Rectius id, quod annotatum eſt, ὃ δικαιοῦσι τουτων ὅσιν ὑμῖν. WOLFIVS.

Ibid. Iſtud τούτων, quod recte comprobat *Wolfius*, eſt ex MSS. *Ald. Ven. Lindenbr. Aug. Ital.* τοῖς ὅσιν praeferebant nonnullae Editiones. TAYLOR.

10. ἢ τὰ εἰκότα φεάζειν.] *Aut coniecturas afferre.* Rectius: *aut veriſimilia afferre.* Coniecturae enim non ſunt ſemper veriſimiles. IVRIN.

12. νομίζητε.] *Wolfius* interpretatur lectionem, quae videtur eſſe omnium Codd. νομίζετε. Eſt ergo vul-

go vulgata fortaſſe Typothetarum error. TAYLOR.

600. 12. Plane legendum *νομίζετε*. IVRIN.

15. *τούτῳ κ. τ. λ.*] Fortius videtur et clarius, ſi legas *τούτῳ ταῦτ' ἐπιδείκνυμεν. επιδεικνυμεν ἄνδρα* etc. IVRIN.

16. *ἄνδρα παρεσχηκότα.*] *ἄνδρας παρεσχηκότες Bodl.* Quod parum intelligo. *ἄνδρα παρεχοντες εχοντα γραμματεῖον. Lambinus.* Certe illa ſuperiora ſic legenda ſunt: *παρ' ὃ μάλιστα πιστιν ἐσὶ λαβεῖν.* TAYL.

22. *ἐπαγγέλλειν.*] Mauult *Lambinus ἀπαγγέλλειν.* Qui vel a Scholiaſte refutari potuit. Vid. pag. 602. 11. et *Harpocrationem* in voce. TAYLOR.

pen. *παρανόμων.*] Vide ad *Midianam* pag. 515. 27. TAYLOR.

601. 24. *γράφε — ἐφηγεῖ.*] Atqui et *τὸ γράφεσθαι* et *τὸ ἐφηγεῖσθαι* iam dictum eſt: niſi forte ſuperiora pertineant ad iudices, haec ad arbitrum. Ego verba auctoris reiicere nolui, quia fortaſſis, vt in ſuperiore anantapodoto, ita hic etiam de induſtria plebeiam confuſionem et *ταυτολογίαν*, ne qua ſuſpicio eſſet artificii, affectauit. *Vlpianus* aliter hanc repetitionem excuſat. WOLFIVS.

Ibid. Neque mihi commentum *Wolfii* placet, neque *Vlpiani*, quem in ſcholiis otioſus conſulas. Addam iam tertium, *Heraldum* ſc. *Animadu. in Salmas.* L. 4. c. 7. §. 10. qui ita legit et interpretatur: „Εἰρώσαι „καὶ σαυτῷ πιστεύεις; Ἄπαγε· ἐν χιλίαις δὲ ὁ κίνδυνος. „ἀσθενέστερος εἶ; τοῖς ἄρχουσιν ἐφηγεῖ· τοῦτο ποιήσουσιν „ἐκεῖνοι. ἑτέρου βέλει τούτων; γράφε. κατοκνεῖς καὶ „τοῦτο, καὶ πένης ὢν ὃν ἂν ἔχοις χιλίας ἀποτίσαι; δι„κάζε κλοπῆς πρὸς διαιτητήν, καὶ ὃ κινδυνεύσεις. τού„των ἑτέρα ἐστὶ τὸ αὐτό. *Viribus polles, atque iis es fre„tus? abduc ad* XI *viros: verum mille drachmis periclita„ris. minus vales viribus? magiſtratibus indica, et eos de„ducito:*

„ducito: ipſi id facient et furem prehendi iubebunt. neu„trum iſtorum vis? accuſa. hoc etiam non audes, et pau„perior es, quam qui mille drachmas poſſis ſoluere? furti „age apud minores iudices, et extra periculum eris. haec „omnia diuerſa ſunt. Deleui φοβῇ καὶ τοῦτο, item κα„ταμέμφη σαυτὸν, quae omnia eſſe exiſtimo horum „verborum (κατοκνεῖς καὶ τοῦτο) interpretamenta. De„leui etiam γράφε et ἐφηγοῦ repetita.„ Haec vir doctiſſimus. Qui quantum in hac re profecerit, alii videant. Hoc certiſſimum, in his verbis *Demoſthenis* explicari Απαγωγὴν, Εφήγησιν, Γραφὴν, Δίκην, haec quatuor; quicquid autem vltra haec dicitur, aut inutiliter repetitur, reſecandum eſſe. Hoc mihi cum *Heraldo* commune. Nemo tamen mihi interceſſerit, quin iſta potius inducam, quae in fine ſententiae leguntur: οὐδέτερον βούλει τούτων; γράφε. κατοκνεῖς καὶ τοῦτο; ἐφηγοῦ. Remoto enim hoc quaſi ſcholiolo, caetera omnia aperta manent et facilia. Interea conſulere potes, quae diſputat bene multa ad hunc locum ὁ μέγας *Salmaſius de modo Vſurarum* pag. 776. ſeq. Neque obliuiſcaris, haec verba ſuperioribus olim Criticis negotii plurimum attuliſſe, ſiquidem ad ea credo digitum intendiſſe *Vlpianum*, cum ait: ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῆς λύσεως ἔστι τι τῶν ασαφῶν κατὰ τὴν ἐξαγγελίαν, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν ἰσοχίαν τῆς πολιτείας, ἃ παρείληπται μὲν ὡς παράδειγμα, δεῖται δὲ τῆς διορθωσεως. TAYL.

601. 26. κατὰ ταῦτα.] Melius cum marg. *Benenati* ταὐτά. TAYLOR.

Ibid. ὡσαύτως, τὸν αὐτὸν τρόπον. Caue legas κατὰ ταῦτα, priore circumflexa. WOLFIVS.

602. 4. εἰ δὲ πρὸς διαιτητὴν φεύγοι.] εἰ δικάζοι τό τις αὐτῷ κλοπῆς πρὸς διαιτητήν. vt ſupra dixit. WOLFIVS.

Ibid. Timebat Vir doctiſſimus, ne phraſi illa πρὸς διαιτητὴν φεύγειν aliquis abreptus haec ſecus accipe-

ret,

ret, ac debuit. *Cauc* ergo praedixit. Et recte sane. Sed non opus erat vel isto monito, si cum *Ital.* legisset, πρὸς διαιτητη φεύγοι. *Apud iudicem pedaneum, in curia iudicis pedanei, reum fisti.* Quam veram lectionem esse arbitror. TAYLOR.

602. 6. τὸ τρόπο.] τον τροπον Editt. omnes ante *Wolfium.* Coniecit *Lambinus* περὶ τὸ οντινα τροπον χρὴ κ. τ. λ. TAYLOR.

16. μὴ διὰ ταῦτα.] μὴ διὰ ταῦτα δ' ἀξίω. WOLF.

21. ἃ τιθείη.] γρ. περι οὗ τιθείη. Marg. *Benenat.* TAYLOR.

24. ὅτι τοῖς πολλοῖς.] *Quod cum vobis plebeiis dicere liceat, non dicatis.* Sic ad verbum. Ego de industria nonnihil a verbis recessi. WOLFIVS.

603. 10. τὰς ἄρχοντας.] Non *magistratibus*, verum *iis, qui summa rerum potiuntur.* Aliter non procedet argumentatio. TAYLOR.

11. πονηροτάτους εἶναι.] πονηροτάτους πολιτὰς εἶναι Cod. *Reg.* ε. πονηροτάτους, εἶναι τὰς πολιτας *Aug.* Deinde v. 13. ἵνα δὴ μὴ *Linden.* et *Ital.* TAYLOR.

20. ἔχοιτ' εἰκότως.] Vertit haec *Wolfius*, quasi ἔχοιτ' accipiendum sit pro ἔχοιτε. Sensus autem postulat, vt accipiatur pro ἔχοιτο, actiua significatione, voce media. Nisi potius legendum sit ἔχοι cum Editione *Benenati.* IVRIN.

Ibid. ἔχοιτε Cod. *Reg.* α. Alibi *Wolfius:* F. ἄν τις ἔχοι. TAYLOR.

23. καὶ νῦν.] Refinge hunc locum cum Editt. et MStorum nonnullis: καὶ νῦν δε δείκνυμεν ὃτι ἐῶντα γράφειν σε, ὃσ' ἃ τοῖς ἄλλοις ἔξεστι, τὸν νόμον. TAYLOR.

604. 7. αὐτῷ.] αὐτὸς habent Editiones. Restituit *Reg.* α. *Aug. Wolfius.* TAYLOR.

9. ὀνείδει.] ὀνείδη *Felic.* marg. Edit. *Paris.* TAYL.

12. ὃδὲν ἂν ὑμᾶς.] Forte ουδ' αν αυτος ὑμᾶς. WOLFIVS.

604. 21. ἀλλὰ τῷ γράφοντος.] ἀλλὰ τῷ γράφοντι — πολιτευομένῳ — πείθοντι. marg. *Benet.* Laudo, ſi ita ſcribatur; Aliter ſimplicior eſſet medela in ſuperioribus v. 18. τὸ γὰρ ἐστιν ὄνειδος —; TAYLOR.

26. καταγνῶσιν.] καταγνῶναι ἢ μή. WOLFIVS.

pen. ἰδιώταις.] Wolfius: *in populi poteſtate.* Male. Nam opponuntur ſenatores dicendi rudes ſenatoribus dicendi peritis, τοῖς λέγουσι. Vertendum itaque: *in poteſtate ſenatorum eorum, qui rei oratoriae operam non dant.* IVRIN.

605. 3. ἐθάδων.] ἠθάδων *Bodl. Ital.* Deinde παρεσηκότων plurimi. Sed rem vidit acutiſſimus longe *Iurinus:* τῶν αὐθαδῶν καὶ συνεσηκότων ἑητόρων. TAYL.

6. καταψηφιστέον.] *Sunt condemnandi.* Potius: *condemnandus eſt.* IVRIN.

19. ἧς ἔτοι προέσασαν.] Wolfius: *cuius illi patroni fuerunt.* Immo: *cuius illi principes fuerunt.* IVRIN.

22. τότε ἀφήσετε.] F. τοῦτον ἀφήσετε. WOLFIVS. Quo nihil inſcitius. Τότε, ſc. *Tunc demum,* ἐπὶ ταῖς εὐθύναις. De quibus *praeiudicium* fieri minime oportet. Certe, mi *Wolfi,* non opus erat haec ſollicitare. TAYLOR.

23. καὶ τῶν πολλῶν.] Wolfius: *et populi.* Male. nam hic agitur non de populo, ſed de ſenatu. vult autem Orator, patronos iſtos non ſenatus vniuerſi, nec maximae partis ſenatus, ſed ſuam ipſorum cauſam agere, qui pauci numero in ſenatu dominabantur. IVRIN.

pen. δεῖν.] δεῖν ὑμᾶς *Aug.* TAYLOR.

606. 9. ὡς ὃ δεῖ.] Negationem tollendam eſſe quis non videt? F. ὡς οὐκ ἄρα δεῖ. WOLFIVS. Delet *Bodl.* TAYLOR.

Ibid. Plane delendum iſtud οὐ. IVRIN.

15. διαπραξάμενος.] διαπραξόμενος marg. *Benenati.* TAYLOR.

606. 21.

606. 21. *ποιούμενον.*] Τὸ *ποιούμενος* Editt. *Ald.* et *Wolfii* emendaui ex Editt. caeteris et MStis. TAYLOR.

pen. *εἰσφορὰς τὰς ἀπὸ Ναυσινίκου.*] *Tributis Nauſinico praetore imperatis.* Potius e tributis, *quae ab iſtius Praetura* vſque ad res geſtas Androtionis debebantur. Quod ſi infra cenſum iſtius Populi eſſe videbitur, ne nos in tributis XXV. circiter annorum nimium parci videamur, legendum eſt *ἐπὶ Ναυσινίκου*, *Nauſinico* Praetore. *Landus* tamen: *Exactiones, quae erant* poſt *Nauſinicum.* TAYLOR.

Ibid. *παρίσως.*] *παρ' ἴσως* malit *Wolfius. πάρεσι Ital.* Modo v. vlt. pro *ἐλλείμματα* habet *ἔλλειμμα* Cod. *Aug.* TAYLOR.

607. 10. *ἐφ'.*] *ἐφῷ* Editt. *Ald.* et *Pariſina. ἐφ' ᾧ Felician.* et *Manut.* TAYLOR.

Ibid. Edit. *Benenati* habet *ἐφῷ.* Puto legendum *ἐφ' ᾧ*, vel *ἐπὶ τῷ.* IVRIN.

13. *πράξεως.*] *ἀντὶ τῆ εισπραξεως.* Vt in *Nicocle* Iſocratis: *ταῖς δὲ πράξεσιν ἀκριβῶς.* WOLFIVS.

Ibid. Legendum videtur, vt vbique alias, *περὶ τῆς εισπραξεως.* IVRIN.

26. *ἀλαζονείᾳ.*] *Arrogantia*, Wolfius. Potius: *Iactantia.* IVRIN.

608. 3. *δημηγορίαν δ' ἐπὶ τούτοις ποιούμενος.*] *Et contione poſt habita.* Potius: *Et concione ſuper hac re habita.* IVRIN.

8. *ὅσην.*] Legendum *ὃς ἦν*, vt eſt in *Timocratea*, vbi haec eadem ad verbum repetuntur. WOLFIVS.

Ibid. *ὅσην* Editi. *ὃς ἦν* Cod. *Aug. θαυμασίαν* marg. *Benenati.* Vnde *Wolfius* in alio loco adripuit, legitque *θαυμασίην ὅσην.* Et rurſus in alio: *διὰ τὸν καιρὸν, ὃς ἦν τότε, θαυμασίαν ἔχων ἐξουσίαν.* TAYLOR.

22. *τῶν ἄλλων ἕνεκα.*] *Vlpianus* exponit: *ἤτοι τῶν ἀδυνάτων καὶ πενήτων.* Vt legiſſe videatur *τῶν ἀπόρων ἕνεκα, propter inopes.* Sed nec iſta lectio mihi ſa-

tisfacit. Exigebantur enim Reip. cauſa tributa etiam a pauperibus. Landus: *nempe vt lex iubet, aliorum cauſa, non propter alicuius inimicitias.* Videtur habuiſſe additamentum, *οὐ κατ' ἔχθραν τινός.* Quod noſtri Codd. non habent. WOLFIVS.

608.22. Haec ego, ſi liceat, hunc in modum transpoſuerim: *χρῆν γὰρ τῶν ἄλλων ἕνεκα. ἀλλὰ πῶς; ὡς ὁ νόμος κελεύει. τοῦτο γάρ ἐστι δημοτικόν.* IVRIN.

Ibid. Verſio Italica: *Ma come? Come la legge comanda, hauendo cura de gli altri, percioche queſto e coſa popolare.* TAYLOR.

609. 2. *πότε.*] Deeſt in *Reg. α.* TAYLOR. Ego malim, *τὸ πώποτε*, quam *τὸ πότε*, praetermitti. WOLFIVS. Recte. TAYLOR.

8. *τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο κ. τ. λ.*] *τοσοῦτον ὑπερεβάλετο τῇ αὐτοῦ βδελυρίᾳ τὴν ἐκείνων.* WOLF.

12. *ὁπόταν ἄνθρωπος.*] Diſtingue ita: *ὁπόταν ἄνθρωπος πένης, ἢ καὶ πλούσιος, πολλὰ ἀνηλωκὼς* etc. TAYLOR.

13. *πολλ' ἀνηλωκώς.*] *πολλὰ δ' ἀνηλωκὼς Aug.* Recte. Quam particulam ſi etiam inſeras verſioni Florentinae, ita erit adcommodatiſſima: *quando un pouer' huomo, o anco vn ricco,* ma *il quale ha ſpeſo aſrai* etc. In ſequentibus non recte capio iſtud *conſentaneum* Wolfii. Ita elegantiſſima Verſio Italica: *e forſe per qualche ragioneuel cagione non ha danari.* TAYLOR.

pen. *ἀπογεάφεσν.*] De *proſcriptione* aedium intelligit *Wolfius.* Non *proſcribere*, ſed *deſcribere*, Valeſius, quem vide ad *Harpocr.* v. Ἀπογραφή. TAYLOR.

610. 1. *κέχρηται.*] *κεχρῆσθαι Lindenb.* marg. *Benenat. τοῖς σαυτοῦ κεχρῆσθαι Aug.* et *Ital.* TAYLOR.

2. *τί δῆλον κ. τ. λ.*] Huc, credo, reſpexit *Phrynichus*, pag. 174. Edit. poſtrem. *Τίνι διαφέρει τόδε καὶ τόδε, ἃ χρὴ ἕτω λέγειν κατὰ δοτικὴν πτῶσιν, ἀλλὰ τί*

λαὶ τί διαφέρει· καθὰ καὶ Δημοσθένης φησί· Τί δ᾽ ἄλλο ἢ ἐλεύθερον εἶναι διαφέρει. TAYLOR.

610. 6. μέγιστα τύχωσιν ἀδικοῦντες.] μεγιστ᾽ ατυχωσι *Ital.* TAYLOR.

11. ὥετο δημοσίᾳ.] ὥετο δεῖν δημοσίᾳ Editio *Morelii*, Codd. *Ven. Lind. Aug. Ital.* Atque ita Interpretes. TAYLOR.

15. θεῖναι οἴκοθεν.] Laborat a malo puncto. Lege θεῖναι, οἴκοθεν εἰς δεσμωτήριον ἕλκεσθαι. TAYLOR.

17. προσενεχύραζε.] *Manus iniecit*, Wolfius. Immo *pignora cepit.* Ego pene videre videor, quid bonum *Wolfium* in fraudem induxerit. In *Bodl.* in marg. *Lutet.* et MSto *Obſop.* προσηνεχύραζε cum augmento. *Budaeus* vertit: *pignora cepit pro collatione.* Quod verum eſſe arbitror. De his meretricibus nonnulla habet *Athen.* l. 13. TAYLOR.

27. ὧν ἅπας ἀπάντων.] Landus: *Quorum ipſe omnium, quae fiunt in Rep. natura et diſciplina merito expers eſt.* Fortaſſe legit τῶν ἐν τῇ πόλει γιγνομένων. Quod noſtri Codices non habent. WOLFIVS.

611. 25. Καλλιστράτην.] Potius, cum *Reg.* ε. et *Ital.* Καλλικράτην. Nam id alterum eſt mulierculae nomen. Deinde, Τελεστᾶ videtur a Τελεστὴς fluere, et *Teleſtae*, non *Teleſti* reddi debet: Sed haec leuiora, non tamen negligenda. TAYLOR.

pen. ὑπὲρ μνᾶν ὀφείλοντα.] *An vltra minam ab vllo exegerit*, Wolfius. Minus accurate. Non dicitur, quantum ille *exegerit*, ſed quid illorum *vnusquisque debuerit.* quae tametſi eodem recidant, non tamen erat Interpreti neceſſe a ſcriptura aberrare. *non sò ſe ci è alcuno, che piu d᾽ vna mina douesſe.* Italus. TAYLOR.

612. 4. τῷ δ᾽, ὅτι παῖδας.] Legendum videtur, τῷ δ᾽ αὐτᾶ παῖδας. IVRIN.

6. τὸν δὲ ἀπογράφειν, ὅσα ὑφείλετο ἐξαρχῆς.] Forte ἐκ τῆς ἀρχῆς, vt obiiciat crimen peculatus, κλο-

πὴν δημοσίων χρημάτων. Quod ſi diſplicet, repone: *quae ab initio ſurripuerit.* Sed vnde? Id enim non additur. WOLFIVS.

612. 6. Italus: *et a quell' altro che dia vna nota di cio che ha in magiſtrato rubbato.* TAYLOR.

Ibid. ἀπογράφειν.] *Recenſere* Wolfius. Potius: *reſcribere, aerario acceptum ferre.* IVRIN.

7. . τὸν δὲ, τόδ' εἶναι.] τὸν δὲ το δεινα *Aug. Wolfio* non comprobante. TAYLOR.

Ibid. τὸν δὲ.] Pro τοῦτον δέ. Eſt ἀποσιώπησις, cui ſubiicit generalem clauſulam. Mox [v. 12.] κἀκεῖνο δ' εἶδα. WOLFIVS. Hoc poſtremum certe praeter rem; quanquam ita Cod. *Aug.* TAYLOR.

17. κατεσκεύαζες.] Lege εἰ δὲ μὴ προσηκάσας κατεχλευαζες, *falſa opprobria obiecisti.* Locum ſimilem emendaui in *Midiana* pag. 558. 26. TAYLOR.

21. ἐχ ἑπτὰ τάλαντα.] ἐχ ἑπτὰ τάλαντα μονον. Ita optimus Cod. *Aug.* TAYLOR.

23. ἐξ ὧν.] *Aug.* ἀφ' ὧν, et mox v. 24. pro ἐκπλευσάσαις, εκπλευσαις. Vtrumque melius. Vel forſan εκπλευσασαις. Italica Verſio: *de' quali le naui, ch' vſcirono fuori, forni de maſſeritie.* TAYLOR.

26. πολεμεῖ.] ἐδεὶς ἐκείνῳ πολεμεῖ. εικοτως. *Aug.* TAYLOR.

613. 3. πεισθῶσιν.] Lege etiam [v. 5.] ἀναδέξωνται ſubiunctiuo per ω. WOLFIVS.

Ibid. Aliter marg. *Benenati*, vbi priore loco πεισθήσονται. TAYLOR.

8. καὶ σώζειν.] καὶ δη σώζειν *Ital.* TAYLOR.

10. ὡς ἐκεῖνο.] Totum hunc locum laudat *Stobaeus Serm.* XLI. vbi melius diſtinguitur — οἷος περ ἔτος· ὡς [ἐκεῖνό γε εἰδόσι μὲν ἴσως, ὅμως δὲ ἐρῶ) ὁποίους τινὰς ἂν, et quae ſequuntur. *Odio habendi, qui iſti homini ſimiles fuerint:* ſiquidem (*quod forte ſcientibus vobis,*

vobis, dicam tamen) qualescunque amare et ſeruare videbimini, talibus eſſe ſimiles exiſtimabimini. TAYLOR.

613. 19. *τῶν ἐθελησάντων.*] *τῶν μὴ ἐθελησάντων Lambinus* ex coniectura. TAYLOR.

vlt. *ἀδενὸς πώποτε.*] Plenius *Aug.* et melius, *ἀδενὸς πώποτε τουτων, neminem vnquam* horum *accuſaſti.* TAYLOR.

614. 1. *ὑπὲρ ὧν ἡ πόλις πάσχει.*] *ἐφ' οις ἡ πόλις ἠδικειτο Aug.* TAYLOR.

3. *κηδεμὼν ὤν.*] *κηδεμὼν ημων* Cod. *Aug.* TAYL.

5. *ὅτι τούτων μὲν μετέχουσιν κ. τ. λ.*] Deeſt hic nominatiuus vel verbo *μετέχουσιν*, vel verbo *ἀδικοῦσιν*, et vox *τούτων* plane ſuperflua eſt. At ſi eius vice reponas *ἤτοι*, omnia expedita ſunt. IVRIN.

11. *ἀλλὰ τοῦτ' αἴτιον, ὃ ἐγὼ λέγω.*] Sub. *τὸ κατεπῶσθαι διχόθεν τὴν πόλιν.* Eſt in Editione *Feliciani* annotatum: *ἀλλὰ τοὐναντίον*, quod et *Obſopoeus* habet. Sub. *ῥᾴον ἐστιν ἀπεχθάνεσθαι ὀλίγοις* etc. Sed recepta lectio videtur melior, ſi *ἔτι* addas, hoc modo: *ἀλλὰ τοῦτ' αἴτιον, ὃ ἐγὼ λέγω, ὅτι τῶν μὲν οἴδεν ἕνα αὑτὸν ὄντα τῶν ἀδικούντων· ὑμᾶς δὲ* etc. Verba *τῶν ἀδικούντων* videntur e ſcholio irrepſiſſe in contextum. *τῶν μὲν*, Sub. *τῶν ὀλίγων καὶ τὰ μεγάλα ἀδικούντων.* WOLFIVS.

Ibid. *τοὐναντίον*, praeter Codd. *Felician.* et *Obſop.* eſt etiam lectio *Bodl. Lindenb.* et *Ital.* *τουναντιον δ ἐγὼ λέγω* Cod. *Reg. β.* Sed merito eam varietatem damnat *Wolfius.* Atque ea criſi excepta, quot verba hic protulit, tot fere monſtra protulit et portenta. Neque vel in vno commate vidit huius loci ſeriem aut argumentationem. Miror ſane, cum eius interpretatio ſatis recte ſe habeat. TAYLOR.

12. *ἕνα αὑτὸν ὄντα.*] *εαυτον ὄντα Ital.* TAYLOR.

15. *τῶν ἄρχειν ἑτέρων ἀξιούντων.*] Reddit Wolfius: *eorum, qui aliorum imperio digni habentur:* Potius:

tius: *eorum, qui ſeſe dignos habent aliorum imperio.* IVRIN.

614. 19. καὶ ἐκ δέλων.] Iſtud καὶ addidi ex optimo *Auguſtano.* TAYLOR.

23. ἐξορχησαμένος.] προσπαίζων ἅμα, ait *Harpocratio*, διὰ τὴν τῶν Διονυσίων πομπήν. Adnotat Scholiaſtes, morem fuiſſe Athenis, dum agerentur Dionyſia, incarceratos libere vagari, qua occaſione adrepta effugit Androtionis pater. Et credibile eſt, in omnibus pene feriis nexorum vincula ſoluta fuiſſe, et pleniſſimum dari iuſtitium. TAYLOR.

25. ἀθρόων.] ἀθρόον Editi, iis exceptis, qui ſunt melioris notae, *Felician.* et *Manut.* Emendauerat etiam *Lambinus* ad *Pariſienſem.* TAYLOR.

Ibid. Lege ὧν ἀθρόων. Erratum puto. IVRIN.

615. 7. καὶ ἀσεβεία.] Addidi has duas voces ex optimis exemplaribus. Comparent etiam in oratione *Timocratea*, p. 755. II. vbi haec eadem cauſa tractatur. TAYLOR.

12. κἄτ'] *Poſtea.* Potius: *Et ſane.* IVRIN.

13. ὡς δὴ δίκαιος ὤν.] ὡς δὴ δικαιον ον *Bodl.* ὡς ἂν δίκαιος ὢν *Ital.* Conturbata ſane eſt oratio, nec quidquam fere Codices iuuant. Ex his tamen adeo inſinceris verbis huiusmodi videor expiſcari ſententiam: *Miniſtrum ſibi adiungi poſtulauit, fas eſſe exiſtimans, adeſſe perſonam publicam, quae recenſeret et in acta referret, quantum vnusquisque pependerit.* TAYLOR.

18. τῇ πόλει] Melius cum *Bodl.* την πολιν. Quod ſi placuerit, verſionem ad eam normam corriges. TAYLOR.

19. ἐφορῶ.] [Ita enim quaedam Editiones ſuperiores] Scribe per duo ω ἐφωρῶ. Fit enim non ab ἐφοράω, ſed a φωράω. ἐφωραόμην, ἐφωρώμην. ἐφωράᾳ, ἐφωρῶ. ἐφωράετο, ἐφωρᾶτο. WOLFIVS.

615. 20.

615. 20. *ἐπὶ ταῖς εἰσφοραῖς.*] *ἐπὶ μεν ταῖς εἰσφορραῖς Bodl.* TAYLOR.

21. *ἑαυτῇ.*] Omnino cum *Bodl. Obſop. Ital.* et *Lambino*, *εαυτης.* TAYLOR.

24. *περὶ τῶν εἰσφορῶν.*] *επι τῶν εἰσφορῶν Ital. Lindenb. Aug.* et marg. *Paris.* TAYLOR.

25. *δι' ὃ.*] Ita emendaui ex Editt. *Felic.* et *Lutet.* Vulgo erat *διό.* TAYLOR.

27. *καὶ κατὰ παντὸς* etc.] *ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ ἐπιγράμματα κατὰ παντὸς τῆ χρόνῳ, ἀντὶ τῆ εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον καλὰ καὶ ζηλωτά.* WOLFIVS.

616. 16. *ἀγαρ;*] *Τὸ ἀγαρ*, vel, *ἀκ ἄρα*, niſi parentheſi includatur, poteſt abeſſe. Sed ſubiectio eſt, qua ipſe ſibi reſpondet. WOLFIVS.

18. *πεπραγμένα αὐτοῖς.*] *τῷ Ανδροτίωνι καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν*, vt etiam aurifices complectatur, aut collegam eius, cuius nomen diſſimulat, quem Timocratem fuiſſe coniicio. WOLFIVS.

21. *ὄντες οἱ στέφανοι.*] *ἕως ἦσαν.* WOLFIVS.

22. *δόξαν — τὸ δοκεῖν ἐθέλειν μεμνῆσθαι.*] *ἐξηγητικῶς.* WOLFIVS. Melius hoc ſane, quam quod alibi ab eodem notatum vidi, *τῳ δοκεῖν.* TAYLOR.

24. *εἰργασμένοι*] *Etſi deſignarunt:* Potius: *etſi perpetrarunt.* IVRIN.

Ibid. *εἰς τοῦτο κ. τ. λ.*] *εἰς τοῦτ' ανασχυντιας καὶ τόλμης εληλυθασιν Aug.* TAYLOR.

27. *δι' ἐκεῖνον.*] *propter iſtos* Wolfius. Quare ita verteret, neſcio. Neque enim meminit, vnquam ſibi ſcriptum reperiri *δι' ἐκείνῳς.* Nonnunquam ſuſpicatus fui, legendum eſſe *δι' εκεινων*, *earum rerum, quas geſſit, gratia.* Quo ritu etiam interpretatur Ferrus: *La onde coſtui d' eſſere ſaluato da voi* per queſte opere *eſtima.* TAYLOR.

616. 27.

616. 27. *Propter iſtos.* Immo: *propter iſtum.* Timocratem intelligit, Androtionis collegam. Vid. Orat. *adu. Timocrat.* p. 757. 7. IVRIN.

617. 4. τῷ πλήθει.] Legendum videtur τῷ μεγέθει, vel τῷ πλήθει, ἢ μεγέθει. Aliter enim perit omnis vis argumenti. IVRIN.

14. ἀδένα κίνδυνον.] ἀδένα ποτε κίνδυνον *Aug.* TAYLOR.

18. καθέντων.] Varia lectio habet ἀνατεθέντων, quod magis probo, quam ςαθέντων, aut καθέντων. WOLFIVS.

Ibid. καθέντων *Ald. Ven.* ςαθέντων *Bodl. Manut. Felic. Regg.* α. ε. ἀνατεθέντων MSS. *Felic.* et *Manut.* cum Edit. *Benenati.* TAYLOR.

22. ἃ γὰρ αὐτὰς δεκατεύοντες.] τὰς δεκάτας τῶν ὑπαρχόντων εἰσφέροντες. Alia eſt δεκάτευσις τῶν ςρατιωτῶν. WOLFIVS.

Ibid. Non vidit vim huius locutionis *Wolfius.* Commode autem illuſtrauit *Harpocratio* in v. quem conſuli velim. TAYLOR.

24. πλάττοντες.] πραττοιτες *Reg.* ε. Quod melius et ſanius. πραττόμενος marg. *Paris.* πραττομενοι *Lambin.* TAYLOR.

Ibid. ἀδ', οἵοισπερ κ. τ. λ.] ἀδὲ τοις οιοσπερ σὺ *Bodl.* TAYLOR.

pen. ἐπιτηδεύοντας.] επιτηδευσαντας Codd. *Regii* α. et β. TAYLOR.

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA ARISTOCRATEM.

Bene mehercule ab Ariſtocrate illo factum, quod, cum hac rogatione Charidemum ornare voluit, locum dedit illuſtriſſimae Quaeſtioni et grauiter et pervtiliter a *Demoſthene* tractandae. Perutiliterſane, cum ea cauſa tot leges ſapientiſſimae Reip. earumque luculentam tractationem nobis noſtrisque vſibus conſeruauerit, quot in pari ambitu Orationis vix alibi produci, nedum exponi aut elucidari videas. Aegre feret Lector noſter eruditus, ſe a me admoneri, quantum ad hanc Orationem recte intelligendam conferant doctiſſimi Viri, et de Iure hoc noſtro praeclare meriti, *S. Petitus LL. Attic.* L. VII. Tit. 1. cum adnotationibus eruditiſſimi, amiciſſimique *Weſſelingii*, *Claud. Salmaſius de Modo Vſurarum* C. XVII. *Heraldus* denique *Animadu. in Salmaſ.* L. IV. C. V.

Ab hoc Criticorum pari, *Salmaſium* intelligo et *Heraldum*, cum multa acriter et erudite vtrinque diſputantur, quae ad cauſam *Ariſtocrateam* pertingunt, tum illud inprimis, quod iſtius cauſae pene ſummam non mediocriter aſſicit: Nimirum, cum in ſua rogatione ſcripſerit Ariſtocrates: QVICVNQVE CHARIDEMVM INTERFECERIT, EVM EX OMNIBVS GENTIBVS, QVAE FOEDERE ET AMICITIA CVM P. A. CONIVNCTAE FORENT, αγωγιμον ειναι,

εναι, quid per illud ἀγώγιμον neceſſario ſit intelligendum, ſcil. quid cuiuis in eum hominem liceret, qui Charidemum leto dederit. Fuiſſe Απαγωγὴν in Iurisprudentia Attica, iſtius Iuris periti probe norunt: norunt etiam, quid ſibi velit, et qualiter exercenda. Nimirum, *iniecta manu reum in ius ducere*, *vt ibi* legitimum *ſupplicium de eo ſumatur:* praeterea nihil. Atque in hoc, credo, conſentiunt, qui in omnibus fere aliis diſſentire inter ſe videntur. Attamen, ſi *Demoſtheni* credas, ex hac Ariſtocratis rogatione ſequeretur, inclementius omnino, et indignius tractari potuiſſe eum, qui Charidemum interfecerit, quam communi iſto ἀπαγωγῆς ritu in quemuis alium ordinario erat ſtatutum. Ita enim ille: ἔν γε τῷ ποιεῖν ἀγώγιμον, πάνθ', ὅσα ἀπείρηκεν ὁ νόμος, δέδωκας, χρήματα πράξασθαι, ζῶντα λυμαίνεσθαι, κακῶν, ἔχοντα αὐτὸν ἀποκτιννύναι. pag. 631. 13. Haec quam aliena ſint, vides. Quam abſonum hoc, vt aliud ſc. in ſuaſione Ariſtocratea exprimeret vox ἀπάγειν, aliud in communi iſtius Pop. νομοθεσίᾳ? Comminiſcitur ergo *Salmaſius* commentum, in quo ſibi maxime placere videbatur, differre nimirum ἄγειν et ἀγώγιμον ab eo, quod dicitur ἀπάγειν et ἀπαγώγιμον: illud eſſe *vi domum cruciandum*, (ſi ita videretur) hoc *iure ad magiſtratum puniendum* ducere; et tuliſſe porro Ariſtocratem extrema illa et duriſſima. Id tamen omnino falſum eſt. Graeci ἄγειν et ἀπάγειν promiſcue et indifferenter, ſicut Latini *ducere* et *abducere*, dicunt, vt pluribus oſtendit *Heraldus*. Neque porro Ariſtocrates tantum cuique licere ſua rogatione voluit. Non ea erat iſtius inclementia, quam in hac Oratione inſectatur *Demoſthenes*, verum alia omnino. Inſimulabatur enim potiſſimum, *primum*, quod, cum Leges nihil permittant, niſi in eum, qui in iure legitime conuictus fuerit, Ariſtocrates ſcripſit licere etiam in indemna-

demnatum: *ſecundo*, cum iſtud ἀπάγειν neque in damnatum competebat, modo ab Athenienſium ditione abſtineret, id Ariſtocrates voluit fieri extra Atticum territorium etiam in indemnato. Quod autem addidit de contumeliis iis et iniurioſa vsque ad necem tractatione, id ſuo more exaggerat, oratorie potius, quam iuridice, ῥητορικῶς, non πολιτικῶς, et eſt luculentiſſimum argumentum iſtius violentiae, in quâ tantum dominatur *Demoſthenes*. Et in ea ſententia video eſſe *Vlpianum* in σχ. ad hanc Orationem. Ἀγώγιμον] οἱ μὲν εἰρήκασιν ἐπὶ κρίσει· ὁ δὲ ῥήτωρ ἐκ τῆς ἀσαφείας εἰς ὃ εβούλετο μετήγαγεν, ἐπὶ θανάτῳ λέγων. Alibi: ἔν γε τῷ ποιεῖν ἀγώγιμον] τῷ ἀγωγίμῳ πανταχοῦ σοφίζεται. Rurſus: αὐτὸς [Demoſthenes] ὡς ἐφ' ὁμολογουμένοις ἔλαβεν αὐτὸν ἀγώγιμον ἐπὶ θάνατον· ὁ δὲ Ἀριστοκράτης ἔφασκεν, ἀλλ' ἐπὶ κρίσει. Similiter Scholiaſtes *Hermogenis* pag. 110. καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους, ἐν οἷς φησιν, ἐάν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον, ἀγώγιμος ἔσω ὁ μὲν γὰρ τὸ ἀγώγιμον ἐπὶ θανάτῳ λέγει εἶναι, ὁ δὲ ἐπὶ κρίσει.

Haec habui praefanda, ſeu complananda potiùs in aditu *Orationis luculentae*, vt ſcribit vir doctiſſimus, *et multis antiquitatis reliquiis inſtructae*. Quae cum tanta ſit commendata vtilitate, non minorem habet elegantiae et decoris laudem. *Dionyſ. Halic.* §. 45. de vi Demoſth. Ἐκ δὲ τῶν ἐναγωνίων αὐτῷ λόγων, ὁπόσοι πρὸς δικαστήρια γεγόνασιν, ἢ πρὸς ἐκκλησίας, τεκμαίρομαι, ὅτι ταύτην τὴν γνώμην ὁ ἀνὴρ εἶχεν. ὁρῶ γὰρ αὐτὸν, εἴ ποτε λάβοι πράγματα χαριεστέρας δέομενα κατασκευῆς, παρηγυρικὴν αὐτοῖς ἀποδιδόντα τῆς λέξεως ἁρμονίαν, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους πεποίηκε λόγῳ, πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, μάλιστα δ' ἐν οἷς τὸν περὶ τῶν νόμων ἀποδίδωσι λόγον, καὶ τὸν περὶ τῶν φονικῶν δικαστηρίων, ἐφ' ἧς χρείας ἕκαστον τέτακται. Item *Theo* Progymn. pag. 5. οἱ γὰρ κάλλιστοι τῶν δημοσίων

λόγων εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμε τι, ἢ ψηφίσματος, ἀμφισβητεῖται. λέγω δὲ τόν τε περὶ Στεφάνε, καὶ τὸν κατα Ανδροτίωνος, καὶ Τιμοκράτες, καὶ Αριστοκρατες. ὀλίγον γὰρ διήνεγκεν, εἰ μὴ νόμον, ἀλλὰ ψήφισμα Αριστοκράτης ἔγραψε. Atque etiam inter τῶν δικανικῶν καλλίστε locat *Hermogenes* τον κατα Αριστοκρατες, καὶ τὸν ὑπὲρ Στεφάνε, p. 376. Edit. Criſpin. Exemplar τῦ δικανικῦ χαρακτῆρος nominat eius ſcholiaſtes pag. 74. Cuius item alibi ſententia eſt, quam et ſua quoque confirmauit *Ariſtides* Rhetor, in ea eluceſcere vtramque ideam, tam quae *deliberatiuo*, quam quae competit *iudiciali* ſermoni. Neque eo ſolum ornatu orationis exaratur, verum etiam ſummo ſtudio Reip. Quod olim obſeruauit *Panaetius* philoſophus de Orationibus *Cteſiphontea*, *Ariſtocratea*, *Leptinea* et *Philippicis*, apud *Plutarchum* in *vita* Auctoris noſtri.

Habita erat, eodem *Plutarcho* teſte, iuxta id temporis, quo illas etiam habuit, *c. Androtionem* vnam, et alteram *c. Timocratem*. Τῶν δὲ δημοσίων ὁ μὲν κατ' Ανδροτίωνος, καὶ Τιμοκράτες, καὶ Αριστοκρατες ἑτέροις ἐγράφησαν, ὕπω τῇ πολιτείᾳ προσεληλυθότος. δοκεῖ γὰρ δυοῖν ἢ τριῶν δέοντα ἔτη τριάκοντα γεγονὼς ἐξενεγκεῖν τὰς λόγας ἐκείνας. Verum hoc quidem, aut vero ſaltem proximum, quod ait de *Leptinea* et *Timocratea*: ſerius tamen aliquanto haec *contra Ariſtocratem*, Olymp. ſc. CVII. 1. cum *Demoſthenes* aetatis ageret annum trigeſimum, ſi *Dionyſ. Halic.* fides. Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ (nempe Ariſtodemo Praetore, qui fuit eo anno, quem deſignauimus) καὶ τὸν κατα Αριστοκρατες ἔγραψε λόγον Εὐθυκλεῖ τῷ διώκοντι παρανόμων τὸ ψήφισμα. Epiſt. ad Ammaeum, §. 4.

Quis autem fuerit iſte Euthycles, cuius in gratiam haec ſcripſerit *Demoſthenes*, penitus ignoratur, et iuxta quis fuerit ille Ariſtocrates, qui hic inſimulatur. Certum interea eſt, erraſſe *Scholiaſtem Ariſtoph.* ad *Aues* 126. cum

cum ait, fuiſſe Ariſtocratem Scellii F. qui in bello Peloponneſiaco multa egregia facinora edidit. Epichares enim, qui per haec tempora orationem habuit *adu. Theocrinem*, *Demoſthene* ſcribente, Ariſtocratem iſtum Scellii F. vocat auunculum Aui ſui, vt mirum ſit, ſi haec concordare poſſint. Neque porro profecto veriſimile eſt, eundem fuiſſe impetitum ab *Ariſtophane* in Fabula, quam dedit Olymp. XCI. 2. et a *Demoſthene* in Oratione, quam habuit Olymp. CVII. 1.

Cum nonnulla ſint in hac Oratione, quae alibi apud *Demoſthenem* leguntur, vt olim adnotauimus, praecipuum eſt, quod multa hinc tranſtulit ad Orationem, quae inſcribitur περὶ Συντάξεως: de qua re non leue aliquod in notis ad iſtum locum infra obſeruauimus. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA IN LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 618. 9. πολιτης η ιδιωτης] Quaſi vero οἱ ἰδιῶται πολῖται non eſſent! F. ἢ πολίτης, ἢ ξενος, vel συμμαχος potius. In altero argumento mentio fit Athenodori ciuis, et Simonis ac Bianoris, ſociorum. Sed quid, ſi pro πολίτης, legas πολις? Et hoc ego in vertendo ſecutus ſum, nec repudio coniecturam. WOLF.

Ibid. Bene ſane, et in poſteriori hac criſi officio ſuo probe functus eſt. Ita in lege hac ipſiſſima, quae recitatur in Oratione pag. 651. 8. iterum peccatum eſt in libris inferioris notae, editis ſcriptisque, ἐὰν δέ τις ἀφέληται, ἢ πολιτης, ἢ ἰδιώτης, vbi ex noſtrorum optimis iterum reſcribendum eſt πολις. Nam, ſi haec auctoritate indigere viderentur, quanquam probe ſciam non indigere, ecce noſter de hac eadem cauſa p. 647. 10.

Ἐὰν δέ τις ἀνθρώπων, ἢ καὶ ὅλη ἡ πολις τοσούτοις νομίμοις — βοηθήσῃ, καὶ τὸν ὑβριζόμενον — ἀφέληται, ἔκσπονδον ἔγραψεν εἶναι. Mendum hoc vidit et ſuſtulit *H. Stephanus* T. I. *Theſ. Gr. Ling.* col. 1642. TAYL.

618. 9. Manifeſte legendum ἡ πολις, vt p. 620. 13. Vid. pag. 647. 10. ἐὰν δέ τις ἀνθρώπων, ἢ καὶ ὅλη ἡ πολις — βοηθήσῃ. IVRIN.

619. 1. καὶ τὴν τιμωρίαν ἀπὸ τῆς αἰτίας.] Forte πρὸ τῆς αἰτίας, vel ἄνευ τῆς αἰτίας. Quam lectionem confirmare videntur verba [625. 23.] καὶ παραβὰς τὸ τί πράττοντα εἰπεῖν etc. WOLFIVS.

Ibid. Male. Accuſatur Ariſtocrates, non quod poenam ſtatuerit *ante* criminationem, (nequè enim ſtatuerat) verum quod poenam *immediate* ſequi voluit criminationem, quod iudicium praeterierit, et quaeſtionem: μέσον γάρ ἐστιν αἰτίας καὶ ἐλέγχου κρίσις, vt dicitur pag. 631. 24. Et in ea cauſa loquitur *Demoſthenes* (ad cuius normam ſapere contendit *Libanius*) τὴν τιμωρίαν εὐθὺς ἀπὸ τῆς αἰτίας γεγραμμένην, *immediate*, *nullo iudicio interpoſito*. Ita pag. 640. 27. ἀλλ' ἀπ' αἰτίας εὐθὺς ἡ τιμωρία γέγραπται. Et 645. 11. ἀλλ' ἀόριστον αὐτὴν εἰπὼν τὴν αἰτίαν, καὶ μετὰ ταῦτ' εὐθὺς προσγράψας ἀγώγιμον εἶναι. Et 647. 18. καὶ τοῦτον εὐθὺς ἄνευ κρίσεως κολάζει. Et 648. 15. πρὸ τοῦ δίκην αἰτῆσαι λαβεῖν εὐθὺς ἔγραψεν ἀγώγιμον εἶναι. Similiter, 692. 1. ὁ πρῶτος νόμος ἄντικρυς εἶρηκεν, ἄν τις ἀποκτείνῃ τινὰ, τὴν βουλὴν δικάζειν· ὁ δὲ, ἄν τις ἀποκτείνῃ, εὐθὺς γέγραφεν ἀγώγιμον εἶναι. TAYL.

Ibid. Vertit Wolfius: *et vindictam ante crimen contineat ſcriptam.* Potius: *et poenam ſub ipſam criminationem ſubiungat.* Nimirum, ſi quis Charidemum occidiſſet, eum comprehendendi, abducendi, mulctandi pecunia, vel etiam interficiendi, hac lege lata cuilibet ius fiebat, nulla iudicum cognitione praemiſſa, iurene, an iniuria, caſu, an conſulto, occidiſſet. Vide

Vide pag. 629. 633. Malim vero ἀπ' αὐτης αἰτίας. IVRIN.

619. 1. ἀπὸ τῆς αἰτίας.] πρὸ Interpres. Vide tamen p. 640. pen. et nil muta praeter verſionem. MARKLAND.

5. δὲ καὶ.] Iſtud καὶ ex Edit. *Felic.* quod agnoſcit etiam *Baroc.* Et recte ſane. Nam haec eſt *et* tertia quaeſtio, *(Charidemi* ſc. *merita)* quae in hac oratione tractatur. Initium autem ſumit a pag. 667. 22. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA IN ARGVMENTVM SECVNDVM.

MORELIVS e Codd. *Pariſienſibus* hoc argumentum edidit primus, cuius etiam apographum teneo ex optimo *Vindobonenſi*, vnde non vulgaria deriuaui ad emendanda *Moreliana*.

619. 17. στράτευμα ξένων.] Modo, ſc. v. 15. dixit στράτευμα ξενον, qualiter et hic quoque ſcribitur in Cod. *Vindob.* TAYLOR.

21. καὶ τελευτήσας κ. τ. λ.] Idem praeſtantiſſimus Codex ita: καὶ τελευτήσας κατέλιπε υἱον Κερσοβλέπτην, ος μετὰ τινῶν δύο Βηισάδου καὶ Αμαδόκου τὴν βασιλείαν εμερισατο. TAYLOR.

620. 5. τοῖς δὲ.] Abſurde, quia ſequitur αὐτοῖς. MS. noſter γνως δὲ. Atque ita deinde ſcribas. TAYL.

6. Αριστοδήμου.] Recte Interpres vertit: *Ariſtomachum.* Vide pag. 624. 26. TAYLOR.

8. καὶ ὅτι ὐκ ἐπιβουλεύεται.] Delenda videntur καὶ et ὐκ. Redditur nempe ratio, quare indigeat Charidemus praeſidio Athenienſium, ſc. quod inſidiis appetatur. IVRIN.

620. 10. ὑπειλημμένος.] Cum aliquid deſiderari hic vidit *Wolfius*, ſubiecit vocem ῥητωρ. Αριστοκράτης τις Αθηναῖος, ῥήτωρ ὑπειλημμένος. Duriuſcule! Codex noſter ευ ὑπειλημμένος. Ita in Oratione, 623. 4. κακονέστατον ἀνθρώπων, καὶ πολὺ τἀναντία, ἢ προσῆκεν, ὑπειλημμένον. TAYLOR.

15. Θάσιος.] *Wolfius* coniecit Θριασιος, non inſcite. TAYLOR

Ibid. Θάσιος.] Θριασιος. MARKLAND.

22. τῆς ἀξίας.] Cod. *Vindob.* τῆς ἀξίας ἑκάστε πολλάκις τῶν λαμβανόντων, ſine ὑφ'. Quod melius. TAYLOR.

Ibid. ὑφ' ἑκάστε.] Plane ſuperuacaneum τὸ ὑφ'. IVRIN.

24. ἐπίδοξοι.] ενδοξοι praefert *Wolfius*. MS. ὅταν στρατηγοὶ τυγχάνωσι καὶ ἐπίδοξοι. TAYLOR.

25. καὶ Κερσοβλέπτε.] Forte Χαρίδημος, ὁ Κερσοβλέπτε στρατηγὸς, καὶ ἀδελφὴν αὐτῷ ἔχων. MARKLAND.

Ibid. ὁ ἀδελφὴν] ως ἀδελφὴν MS. Malim: οἷος ὁ Χαρίδημος, ὁ Κερσοβλέπτε στρατηγὸς, καὶ ἀδελφὴν αὐτῷ ἔχων. TAYLOR.

26. ἐν τῷ.] Ita coniecit *Wolfius*, et *Moreliana* lectio ſine dubio eſt mendoſa, ἐν τὸ κατὰ τὴν X. Aut igitur *Wolfium* ſequere, aut cum MSto *Vindob.* lege ἐν τοις κατὰ τὴν Χερρόνησον. TAYLOR.

pen. ὑπόθεσιν.] In Cod. quo vſus eſt *Morelius*, poſt hanc vocem paruula erat lacunula, quam *Wolfius* ex ingenio ſuo ita ſupplere voluit: ὑπόθεσιν. ταυτην δε ἐπιπλέκων κ. τ. λ. Vel hoc demum pacto: ὑπόθεσιν την περι Χερρονησου. ην ἐπιπλέκων κ. τ. λ. MS. vero *Vindobonenſis* ſic: ἑτέραν ἐξεῦρεν ὑπόθεσιν εκ της οικειας δεινοτητος, ινα ἐπιπλέκων ταραττῃ τὸν ἀκροατὴν κ. τ. λ. TAYLOR.

621. 1.

621. 1. *σχήματι*] *κτήματι* Wolfius, ad quem ritum interpretatur. TAYLOR.

Ibid. Vertit Wolfius: *fundi reipublicae.* Potius: *praetextu reipublicae.* Niſi malis *τῆς πόλεως κτήματι*, ſicuti vocatur Haloneſus in argumento Orationis de Haloneſo. IVRIN.

Ibid. *ὡς ἔν.*] MS. *ὡς ἓν οντα ἀμφοτέρων, τῷ τε Κερσοβλέπτῃ, καὶ τῷ δήμῳ τῶν Αθηναίων. Βουλομένος τοῦτον αποτυχειν τῆς δωρεᾶς Δημοσθένης κ. τ. λ.* TAYLOR.

2. *καὶ τῷ δήμῳ.*] F. *κατα τῷ δήμῳ.* Etſi malim inuerſum ordinem hoc modo: *τῷ τε Κερσοβλέπτῃ καὶ τῇ Χαριδήμου βουλομένῃ κατα τῷ δήμῳ τῶν Αθηναίων ταύτης ἐπιτυχεῖν.* WOLFIVS.

3. *καὶ βουλομένου Χαριδήμῃ ταύτης ἐπιτυχεῖν.*] Vix vllum ſenſum hinc extundas, niſi, deleto *καὶ*, reſcribas *βουλομενων Χαριδημου ταύτης ἐπιτυχεῖν*, vt referatur *τὸ βουλομένων* ad praecedens *ἀμφοτέρων.* IVRIN.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA IN TERTIVM ARGVMENTVM.

Hypotheſis iſta, quemadmodum earum plurimae, quae poſt *Libanium* leguntur, *Vlpianum* habet Auctorem, vt pluribus oſtendere poſſum. In Editionibus *Aldina*, *Feliciana*, et *Manutiana* Argumenti vicem ſuſtinet. In *Moreliana* non diuellitur a ſcholiis, quorum portio iure cenſeri debet.

254. 1. Ed. Tayl. *ἔχει γὰρ τὴν τῶν παρανόμων διπλῆν ὑπόθεσιν τὴν κρινομένην*] [Ita ordinantur in Editis] Verba et hic et in Enarratione *Vlpiani* tranſpoſita, ſic collocanda ſunt: *ἔχει γὰρ διπλῆν ὑπόθεσιν,*

τὴν τῶν παρανόμων, τὴν κρινομένην· ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν. Haec lectio haud dubie vera eſt, neque neceſſe eſt τὸ διπλῆν mutari in ἰδίαν, *peculiarem*. WOLFIVS.

254. 1. Vertitur: *habet enim, eamque duplicem, legum violatarum hypotheſin, de qua diſceptatur.* Verti oportebat: *habet enim duas hypotheſes, alteram legum violatarum, de qua diſceptatur.* Nec enim inſunt in Oratione tres hypotheſes, quarum duae ad leges violatas, tertia ad Cherſoneſum pertinet; ſed omnino duae, altera violatarum legum, altera Cherſoneſi. IVRIN.

3. ἀνταγώνισμα.] Siquidem perſonam *Demoſthenis* ſpectes, vtriusque Orationis auctorem: ſin *Aeſchinis* et *Euthycles*, συναγώνισμα erit. Vterque enim contendit, hic Charidemum, ille Demoſthenem corona indignum eſſe. WOLFIVS.

4. δωρεᾶς.] Addit *Wolfius* omnibus ſuperioribus, ὅτι ἄξιός ἐστι δωρεᾶς ὁ Δημοσθένης. TAYLOR.

6. ὅτι.] Reſtitui ex Editis. TAYLOR.

9. ἐκ περινοίας.] F. ἐξ ἐπινοίας. Facile enim ἐπι in περι mutatur, et e contrario. Sed et illud (τὴν περίνοιαν) τέχνασμα, μηχανὴν, τέχνην, περισσὴν νόησιν, exponunt Graeca Lexica. Poſt, ἐκ περιεργίας τοῦ ῥήτορος eodem ſenſu dicit. WOLFIVS.

13. ποίῳ.] Ita Editi: *Wolfius* οἵῳ. Porro, ex iisdem accuratius et exactius, v. ſeq. δῆλον δέ, ὅτι ἐλήφθη τοῦ Κότυος μὲν βασιλεύοντος, ἐδόθη δὲ μερισθέσης etc. In *Wolfio* iſtud μὲν deſideratur. TAYLOR.

vlt. τοῦ φεύγοντός ἐστι.] Quomodo? Charidemi opera in poteſtatem Athenienſem eſſe redigendam Amphipolim, nunciaſſe Ariſtomachum, infra dicit. Ergo, τὸ συμφέρον affert Ariſtocrates occupationem Amphipoleos: alterum συμφέρον Euthycles, Cherſoneſi retentionem. WOLFIVS.

255. 1. ἐκ περιεργίας.] F. ἐκ περινοίας. WOLFIVS.

255. 1. *ex laſciuia Oratoris.* Potius: *ex diligentia Oratoris* omnia circumſpectantis et comminiſcentis. IVRIN.

3. *διὰ πενίαν συνέσεως.*] Atqui Aeſchines negat, eſſe e Rep. improbum oratorem et malum ciuem coronari, quod et dedecus ſuſceptura ſit ciuitas, et alii ciues futuri deteriores. Iacturam alicuius prouinciae afferre qui potuit, cùm fortaſſe nullam tum haberent Athenienſes, aut, vt haberent, coronatio illa nihil ei incommodaret? Dicere autem, Macedonas aegre laturos, id eiusmodi erat, vt et Athenienſes decori ſibi putarent timere illos: et Demoſthenes Aeſchinis proditione factos illos formidabiles obiecturus fuerit. Quare videat iſte Rhetorculus, ne homines acuti in ipſo *εὐπορίαν συνέσεως καὶ δεινότητος περιουσίαν* requirant. WOLFIVS.

4. *τὸ συμφέρον.*] Poſt has voces pergit *Vlpianus* iſte in Enarrationibus apud *Morel.* et *Wolfium* tali oratione: *ἐκ εὐπόρησε θεῖναι τὸ συμφέρον· ἀλλὰ τὴν ἁπλῆν ἠγωνίσατο, ὡς ἁπλέστερος. ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ ἔξωθεν προσεπενόησεν ἐκ τῆς τέχνης καὶ τῆς δεινότητος συμμαχίαν λαβεῖν. διὰ τοῦτο καὶ τρίτον κεφάλαιον ἐκίνησεν ἐν τῷ λόγῳ, τὸ συμφέρον. Προοίμια δὲ κ. τ. λ.* TAYLOR.

8. *τὸ μὲν κρύπτων.*] [Ita Editi] Lego *κρυπτες*, quia ſequitur *δέ*. WOLFIVS.

22. *κατὰ τὸς ἀγῶνας.*] Quidam Graeci Rhetores (vt e fragmentis ab *Aldo* collectis apparet) fecerunt quatuor oratoriae orationis partes. *προοίμιον, διήγησιν, ἀγῶνας, ἐπίλογον.* Quos in *Partitionibus* ſecutus Cicero: *Orationis*, inquit, *quatuor ſunt partes, quarum duae valent ad rem docendam, Narratio et Confirmatio, ad impellendos animos duae, Principium et Peroratio.* Ἀγῶνες igitur *τήν τε κατασκευὴν καὶ τὴν ἀνα-*

σκευὴν continent, vt in Confirmationem etiam Confutatio *Ciceroni* comprehenditur. WOLFIVS.

255. antep. προκατατίθησι.] [Vti omnes, *Ald. Felic. Manut.* et *Paris.*] Lego: ἐν τῇ καταζώσει προδιατίθησι τὸν ἀκροατήν. WOLFIVS.

256. 4. εἴτ'.] Pro εἴτ' ἐπειδὴ ἦν αὐτῷ, antiquiores editiones vniuerſae, Ἐπειδὴ γὰρ ἦν αὐτῷ. Male autem, ſi quid ego iudicem, aut iudicare poſſim: quanquam contrarium ſtatuiſſe *Wolfium* in alio loco videam. TAYLOR.

5. ἀγγέλλει.] [vt *Ald. Felician.* et *Manut.*] Hoc argumentum fere totidem verbis in Enarratione *Vlpiani* exſtat, vbi hic locus ſic legitur: ἀμελεῖ γὲν cætera. WOLFIVS.

vlt. ὁ λόγος.] Continuatur in Scholiis hoc pacto: τῷ μὲν δοκεῖν, χαριζόμενος αὐτῷ τὴν ἐκ τῆς μετοσίας τιμὴν· τῇ δὲ ἀληθείᾳ τὸ κεφάλαιον ποιῶν ἰσχυρότερον. ὅσῳ γὰρ ὡς ὑπὲρ πολίτου, τοσούτῳ μᾶλλον ἀγανακτήσουσιν εἰ ἀκούοντες, εἰ πολίτης, μετέχοντι τῆς ἐκ τῶν νόμων ἐπικουρίας, ξένην τις ἔγραψε δωρεάν. TAYL.

ANNOTATA IN ORATIONEM.

Pag. 621. 2. ἐμὲ] Τὸ 'ἐμὲ' notatum eſt ſignis, [in Edit. videlicet Pariſina] quae indicant, vocem ἐμὲ in quodam Codice, vt ſuperuacaneam, eſſe praetermiſſam. Etſi autem ἐμὲ μηδεμιᾶς, κακόφωνον videtur, tamen quia conſtructio eam vocem requirit, et ſententiae magis ſeruiendum eſt, quam auribus, retinendam eſſe cenſeo. Et quia mediocri etiam homini facilius eſt animaduertere, quid abundet, quam vel ingenioſiſſimo diuinare, quid deſideretur, non temere vllum verbum loco moui, notis illis Threiciis compunctum, niſi vel conſtructionem, vel ſententiam, perturbare videretur. Quamuis haud me falleret, multas voculas, ad explendas elegantes ellipſes, inculcatas

tas a Grammaticis, inſcitiae rudis lectoris conſulturis, e ſcholiis in contextum irrepſiſſe. Sed nec illud ignoro, facilius et ſaepius a librariis omitti neceſſaria, quam inculcari aliena. WOLFIVS.

621. 2. Codex ille, in quo praetermittitur pronomen, *Lutetianus* eſt *Reg α*. Deficit etiam in *Baroc.* et *Vindob.* et defeciſſe ſentio ſono ſequentis vocis ſuffocatum. Nam non poſſe abeſſe recte iudicauit *Wolfius*. *Dionyſ. Halicarnaſſenſis* legerat: Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, νομίσῃ με μήτε κ. τ. λ. Quem vide, ſi tantum tibi ſit ab re tua otii, pag. 230. Edit. Vpton. totum hoc exordium in pedes et metra ſollicite digerentem. Adde *Bircouium* ad locum, et *Victor. Var. Lect.* XV. 5. TAYLOR.

4. ἔτως.] Addidi ex Editis et MSS. *Fel. Manut. Lutet. Baroc. Bodl. Ital. Obſop.* et *Vindob.* Vidit neceſſarium eſſe *Wolfius*, ſiue alius erat, qui *Wolfii* interpretationem A. 1604. ad incudem reuocauit. TAYL.

622. 1. κεκακεργημένα.] Ita recte εἰδέναι τὰ κεκακεργημένα, non εἰδέναι τὰ κεκακεργημένα τὴν ἀρχήν, vt male edidit *Wolfius*, *Aldum* ſecutus, licet in Interpretatione ſua haec recte diſtinxit iuxta ſaniores Editiones, et id, quod expedit. Eodem pungendi errore, ac *Wolfius*, tenetur et *Benenatus* quoque. Nam errorem eſſe iudico κακεργήματα MSS. *Ald. Felician.* et *Manut.* margo denique *Benenati*, vbi reperitur etiam et πεπανεργημένα. TAYLOR.

8. δικαίαν.] Quare δικαίαν? *Fimum* quidem praeſidium Cherſoneſus eſſe potuit, quo animo *iuſtum* dici potuit, profecto non video. Delet *Baroc.* et Tu quidem delebis. Infra in *Timocratea* p. 711. 26. ait: τίς ἂν μόνη φυλακὴ καὶ δικαία καὶ βέβαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοί. Quod ferri poteſt. At hic in *Ariſtocratea* 654. 19. ἐκείνων πρὸς ἀλλήλας ταραχὴ καὶ ὑπο-

ψία

ψίαι φρεραὶ Χερρονήσου μεγίστη τῶν πασῶν ἐστι καὶ βεβαιοτάτη. TAYLOR.

622. 23. ταύτην.] Reſtitui, et quidem ex optimis exemplaribus, *Bar. Bodl. Aug. Obſop.* et *Vindob.* cum Editt. *Felic.* et *Manutiana.* Repudio autem, quod in nonnullis ex iſto numero reperitur ἀπενεγκεῖν. TAYL.

623. 5. ὑπεληλυθότων.] Παθητικῶς, vt in *Buſiride Iſocratis*: ὅσοι σφᾶς αὐτοὺς οὕτω κατεσχημάτισαν, ὡς ἢ κατὰ φιλοσοφίαν, ἢ καθ' ἕτερόν τιν' ἀρετὴν ὑπολαμβάνεσθαι μειζόνως, ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν, ἔστι βλάπτεσι τοὺς ἐξαπατηθέντας. WOLFIVS.

7. τοιοῦτον] Quia ſequitur [v. 8.] τοσαύτην πεποιῆσθαι πρόνοιαν, legendum genitiuo, τοιούτων vel τοιουτου, vel, quod malim, ὑπερ τοιουτε. WOLFIVS.

Ibid. Editi praeter *Morel.* τοιοῦτον. Male quidem. τοιουτε defendunt *Bodl. Cant. Lindenb. Obſop. Ital.* et *Vindob.* Atque ita vt excuderetur feci. TAYLOR.

10. ταῦτ'.] Mallem τοτ' propter praecedentia τοῦτο — τὸ. MARKLAND.

22. δὲ.] Ita lege, fideiuſſoribus *Felic. Manut.* et *Vindob.* Vulgo ὑμᾶς καὶ ὑπέρχεσθαι. TAYLOR.

23. παῦσαι — παραδῦναι — διαπράττονται.] *Wolfius*, quem vix loci ſententiam fugiſſe arbitror, inconſiderate tamen verborum delectum habuit, ad eam declarandam: ſc. *repellere — deuoluere — extorſerunt.* Verte: *hoc igitur quidam dum tollere volunt, et reliquis regibus abrogatis, ſummam totius imperii ad Cerſoblepten* conferre, *callide hoc SCtum* excogitarunt, etc. TAYL.

27. κεχωρισμένον.] Marg. Edit. *Lutet.* necnon Editiones *Feliciana* et *Manutiana* κεχωρισμενοι. Fortaſſe melius, propter id, quod ſequitur, περαίνοντες. Et *Wolfium* noſtrum quoque in quodam loco video ita rem reputaſſe. TAYLOR.

Ibid. Lege κεχωρισμενοι, vt περαίνοντες. MARKLAND.

624. 11.

624. 11. *εἰ πρῶτον.*] Auctius haec aliquanto leguntur in Codd. Pariſienſibus, vti liquet ex margine *Morelii: τροπος δε ην, εἰ πρῶτον μὲν κ. τ. λ. Eius porro rei ea erat ratio: primum ſi quis* etc. vt vertit *Wolfius.* In ſequentibus v. 14. *τῳ ὑμετέρῳ στρατηγῷ* cum *Bar. Vindob.* et Edit. *Lutet.* TAYLOR.

16. *ἐσπουδακότες πρὸς ὑμᾶς.*] Alias dicit *σπουδάζειν περι τινὰ*, et ſupra *περὶ τούτου ἐστί μοι πᾶσα ἡ σπουδή.* WOLFIVS.

Ibid. Illud vltimum eſt inficetum, et prorſus *ἀπροσδιόνυσον*, cum alia omnino ſint *περί τινος σπουδάζειν*, *de re aliqua ſollicitam curam gerere*, et *περὶ*, vel *πρός τινα σπουδάζειν*, *officioſe erga aliquem agere, ſtudium et obſequium profiteri. εσπουδακοτε περι ὑμᾶς* habet marg. *Pariſ.* TAYLOR.

18. *βουλήσεσθαι.*] Hoc nihili eſt, et tamen vix quicquam auxilii in MStis. *βουλεύσεσθαι* nonnulli, alii *βουλεύεσθαι* et *βουλεύσασθαι*. Fortaſſe delendum poſterius *δὲ*. *Ἀθηνόδωρος δὲ βουλήσεσθαι τὴν διὰ τοῦ ψηφίσματος αἰτίαν ὑποδύσεσθαι.* In linea proxima, pro *ἐκείνους*, melius *ἐκεινον*, Athenodorum ſcilicet. TAYL.

19. *ἐκείνους.*] F. *ἐκεινον.* ſc. Athenodorum, de quo iam loquitur. MARKLAND.

21. *βοηθῶν.*] Deeſt ea vox in *Vindob.* cuius auctoritate ducor, vt eam pro gloſſa eiiciam. v. 9. h. pag. dixit *ἐρήμων ὄντων ἐκείνων*, quod ſatis per ſe intelligitur. TAYLOR.

625. 2. *χαρίσασθαι.*] Lege cum *Bar. Lindenbr. Aug. Ital. Vindob. Ven.* et Codd. *Lutetianis*, *κομισασθαι*, quod multum praeſtat. Noſter *π. παραπρεσβ.* p. 420. 22. *Ἀφεσηκυίας Σαλαμῖνος Ἀθηναίων, καὶ θάνατον τὴν ζημίαν ψηφισαμένων, ἄν τις εἴπῃ κομιζεσθαι, recuperare* ſcilicet. Vide Indicem *Lyſiae.* TAYL.

8. *καίτοι κ. τ. λ.*] Coniunge: *πῶς ἀντεχνικώτερον ἢ κακεργότερον, ἢ καθισάντες (τῷ καθισάναι) τῷ δ' ἑνὶ*

δ' ἐνὶ διδόντες (τῷ διδόναι δὲ) τῷ πράττοντι (τῷ Χαριδήμῳ) ἑνὶ (τῷ Κερσοβλέπτῃ) τὴν ἀρχὴν, τοσαύτην ἐξουσίαν. WOLFIVS. Hunc locum intellexi olim, iam intelligo multo minus. TAYLOR.

625. 8. κακεργότερον.] πανεργότερον marg. *Par.* Quod toties loco prioris ſcribitur, vt poſthac non ſim annotaturus. WOLFIVS.

9. συμπαρεσκεύασεν.] O. fere l. s. συμπαρεσκευασαν ανθρωποι, *Ven. Bar. Bodl. Lindenbr. Obſop. Aug. Ital.* et *Pariſ.* Omnino. συνεσκευασαν *Vindobonenſis.* TAYLOR.

Ibid. συμπαρεσκεύασεν ἄνθρωπος.] Niſi fallor, legendum eſt συμπαρεσκευασαν ανθρωποι. Conſtructio enim ita ordinatur: πῶς ἂν τεχνικώτερον — συμπαρεσκεύασαν ανθρωποι — ἢ τὸς μὲν — εἰς φόβον — καθισταντες, τῷ δὲ — τοσαύτην ἐξουσίαν διδοντες — πράττειν; *At quamnam callidiorem rationem inire poſſent homines — quam hos quidem — in metum iniiciendo; illi vero — tantam poteſtatem dando — agendi?* Iam ſi legas συμπαρεσκεύασεν ἄνθρωπος, debes quoque legere καθιςὰς et διδὰς, non καθιςάντες et διδόντες. MARKLAND.

Ibid. ὅπως οἱ μὲν ἐκπεσοῦνται τῶν βασιλέων.] Legendum βασιλειων. IVRIN.

11. βέλονται.] Reſtitue βουλοιντο aut βουλωνται. Deinde v. eod. ὑφ' ἑαυτον ποιησεται Codd. plures et praeſtantiores. Et eam lectionem commendo. TAYLOR.

12. ἢ — καθιςάντες.] *Wolfius*, vt apparet ex eius interpretatione, locum non intellexit. Verte: *Quamnam callidiorem rationem inire potuiſſent, vt reges caeteri pellerentur, et vnus, qui eis placuiſſet, omne occuparet imperium*, quam eos, qui duobus regibus opitulaturi eſſent, in metum calumniae iniiciendo? caetera. TAYLOR.

625. 12.

625. 12. *τὴν ἀρχὴν, ἢ τὸς μὲν.*] *imperium, quam vt ii.* Perperam Wolfius: *imperium? aut vt ii.* IVRIN.

16. *πράττοντι.*] Marg. *Paris. ταράττοντι*, quod *Wolfio* ineptum videtur, et recte quidem. Γρ etiam *πραγματευομένῳ*, quod eidem ferri posse, mihi quidem glossa sue scholion esse, videtur. TAYLOR.

21. *ἀλλὰ.*] *ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆ ψ.* Ita lege cum *Bar. Vindob.* et Edit. *Felic.* TAYLOR.

626. 6. *εὐεργεσίας μέρος.*] Ferri vtcunque possunt haec: *ὅσις ἂν βέλοιτο καταθέσθαι μέρος εὐεργεσίας, τὸ τί; ἐπισχεῖν ἐκεῖνον ἐγχειρῆντα πράττειν ὑπεναντία ὑμῖν.* Sed quid si, *ὅσις ἐν εὐεργεσίας μέρει?* *Καταθέσθαι μέρος εὐεργεσίας* videtur insolentius, *ἀντὶ τῆ εὐεργεσίαν καταθέσθαι.* WOLFIVS.

Ibid. *Ἐν μέρει εὐεργεσίας τίθεσθαι*; quod malit homo noster, aliud est omnino. *Ἀλλὰ τόδε ἐθαύμασα, εἰ ἐν ἀρετῆς τιθῆς μέρει τὴν ἀδικίαν*, dixit *Plato de Rep.* l. 1. *Id miratus sum, si iniuriam in loco virtutis* (inter virtutes) *poneres.* Noster hac ipsa in Orat. 668. 23. *ὅτα μὲν δὴ στρατιώτης ὢν — ἐναντία ἐστράτευται τῇ πόλει, ἃ τιθημι ἐν ἀδικήματος μέρει, non inter iniurias numero*, vt recte *Wolfius.* Iterum *c. Midiam* 568. 4. *ἃ δίκην ὀφείλει τῇ πόλει δῦναι, τοῦτ' ἐν εὐεργεσίας ἀριθμήσει μέρει, in beneficii loco numerabit.* Porro noster 638. 5. *τὸς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθρᾶ μέρει κολάζειν ἀπέδωκεν.* Et 639. 24. *τὸν ἄγοντα ἢ φέροντα βίᾳ τἀμὰ ἐν πολεμίᾳ μοίρᾳ.* Simillima est illa locutio infra 650. 17. *ἐν δωρεᾶς ἐποιήσαντο τάξει, τὸ τούτων μεταδῦναί τινι.* Verum haec omnia quam aliena a sensu huius loci, vbi significatur: *quicunque de vobis bene mereri studet.* Et cum *εὐεργεσίαν κατατίθεσθαι*, *beneficium collocare*, eleganter et summa cum proprietate dicitur, cur non etiam *μέρος εὐεργεσίας*, *one instance? Ald. Ven. Bar. Vind. ἄλλος ὅσις ἂν εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι βέλοιτο.* Proxime v. 7. illud *τὸ πράτ-*

τὸ πράττειν, etc. quod neceſſarium eſt, reduxi ex Editt. *Fel. Manut.* et *Morel.* MSS. item *Bar. Ital.* et *Vind.* TAYLOR.

626. 16. ὧν.] Forte cum optimis exemplaribus *Aug.* et *Vindob.* ω γέγραπται. Nam *perſona* Charidemi hoc in loco videtur deſiderari. Totum hoc comma laudat *Hermog.* π. εὑρ. ἰδέας, vbi ita legit, meamque coniecturam confirmat: τρίτον δὲ, ὡς ἀνάξιός ἐστι Χαρίδημος τοῦτο τυχεῖν, ὅ, τι βέλεσθε τοῦτο πρῶτον διδάσκειν ὑμᾶς. Alibi autem, ſc. *de Inuent.* Tom. III. §. 2. legit cum vulgatis. TAYLOR.

22. ἐμὲ.] Lege υμων. παρὰ πάντων υμων τυχεῖν. Hoc neceſſarium eſt. Debes MSS. *Bar. Bodl. Obſop. Vind.* et Editt. *Felic.* et *Manut.* TAYLOR.

23. τῷ διεψεῦσθαι.] διὰ τὸ διεψεῦσθαι. WOLF.

627. 2. ἀφελὼν κ. τ. λ.] ἀφελὼν τὸ σκοπεῖν ὅτῳ (τινὶ) τὸ ψήφισμα (Sub. ἐγράφη) σκοπείσθω περὶ τοῦ πότερον etc. *Obſop.* καὶ ποίῳ τινὶ, σκοπείσθω, πότερον παρὰ τοὺς νόμους, et, ἕκαστα σκοποῦντες [v. 13.] WOLFIVS.

Ibid. ὅτῳ τὸ ψήφισμα.] Libri plerique vna voce auctiores, ὅτῳ τὸ ψήφισμα εἰρηται, *Ald. Ven. Bar. Felic. Manut. Ital. Vind.* et marg. *Benenat.* In nonnullis totus hic locus ita legitur: ἀφελὼν τὸ, ὅτῳ τὸ ψήφισμα εἰρηται, καὶ ποίῳ τινὶ, σκοπεισθω περὶ τοῦ πότερον παρὰ τοὺς νόμους ἢ κατ' αυτους εἴρηται, καὶ μηδὲν ἄλλο. TAYLOR.

13. ἃ προσήκει.] *quae deceant*, Wolfius. Potius: *quae conuenit.* IVRIN.

23. ἐπίσχες.] Videtur deeſſe: παραναγνωθι δὲ καὶ τὸ ψήφισμα. Ψηφισμα. ἠκούσατε μὲν κ. τ. λ. WOLFIVS.

Ibid. Inconſulto hoc omne. Antequam enim Orator verba facere incepit, Scriba totam γραφὴν, actionem, cauſae ſummam publice recitauerat. In ea autem

tem continebatur plebiſcitum, quod iam παρανόμων γράφεται. Aeſchin. *c. Timarch.* initio, p. 27. pen. εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα, οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως. Vide *Vlpian.* ad hanc *Ariſtocrateam* 626. 13. v. ὑπεσχημένον. Nihil ergo deeſt. TAYLOR.

627. 25. ὡς.] F. ᾧ, cui reſpondet τουτο. MARKL.

628. 11. μὲν.] F. ἐν τῷ νόμῳ ſine μεν. MARKL.

13. προσεσπών.] MSti *Bar. Aug. Vindob.* praeſtantiores nempe, προεσπων. Ambigo tamen. Infra, 630. 5. τὸν ἀνδροφόνον προσεσπών, nullo cum diſcrimine legendi. Vid. 631. 20. TAYLOR.

22. ὑμᾶς.] F. ημας. MARKLAND.

25. οἷον κ. τ. λ.] οἷον, εαν τις αποκτεινη, ἐάντις ἱεροσυλήσῃ κ. τ. λ. o. fere l. s. *Ven. Bar. Ital. Bodl. Obſop. Vindob.* Editi etiam, *Fel. Manut.* et *Benenat.* additis verbis, vt ait *Obſop.* haud dubie non male, aut otioſis. TAYLOR.

629. 4. παθεῖν.] καὶ ὃν εἶπε ἅπερ παθεῖν (Sub. δεῖ) ἂν ἁλῷ. WOLFIVS.

Ibid. καὶ ὃν ἅπερ, ἂν ἁλῷ, παθεῖν χρη, εἶπεν. *Bar.* vt infra, 630 5. ἐν δὲ τούτῳ τὸν ἀνδροφόνον προσεσπών, ἃ χρη πάσχειν εἴρηκεν. TAYLOR.

16. ὁ κάτωθεν νόμος.] De hac locutione multa, tum Veteres, tum Recentiores, *Didymus* in σχ. de perditis ad *Demoſthenem*, (vt liquet ex *Harpocrat.* in voce Ο κάτωθεν νόμος, *Suid.* et *Photio* MS.) *Pollux*, L. VIII. C. X. §. 128. *Meurſ. Attic. Lect.* I. 22. *Petit. LL. Attic.* pag. 104. *Salmaſ. de M. V.* p. 758. ſeq. *Herald. Animadv.* p. 298. *Vna* eſt Sententia *Didymo* et *Polluci* communis, quam primam refellam. Cum Tabulae, in quibus Leges erant deſcriptae, ab Acropoli, quae vrbis erat locus editiſſimus, in Forum erant translatae, (id intelligo de Legum exemplari facto) eam rem agente potiſſimum Ephialte quodam, vt populo

publice proſtarent, ibi dici incipiebat *ὁ κάτωθεν νόμος*, relatione ſcil. habita ad exemplar, quod erat in Foro adſeruatum. Sit ita, quando iſthoc velis: factum fuiſſe non nego. Hoc tamen non vnam legem ab alia diſtinguit, cum omnes ſimiliter in Forum ſint translatae, aut omnes potius ſimiliter in tabulis ibi deſcriptae. Vnde enim, aut qua conſtantia haec Lex *inferior* nominari poſſit, potius, quam illa, quae modo praeceſſerat, aut ea, quae mox ſubſecutura eſt? Dicitur *ſecundo*, per has voces intelligendam eſſe Heliaeam, Curiam, vt videtur, in loco depreſſo ſitam, *διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι*. Profecto id non noui, neque arbitror eſſe verum. Solus Areopagus quidem, vtpote in altiſſimo colle ſitus, *ἡ ἄνω βουλὴ* dicebatur, vt ex *Plutarcho* et *Heliodoro* oſtendit *Meurſ.* in *Areopag.* C. 1. extrem. [*εἰς Ἄρειον πάγον ἀναβεβηκέναι*. Lyſ. ed. Lond. p. 175. *ἡ ἄνω* et *ἡ κάτω βουλή*. Plutarch. in Solone. TAYLOR in ſchedis.] Veruntamen ſi Curiae Atticae omnes in *τὰς ἄνω* hae, illae in *τὰς κάτω* diſtribuerentur, infeliciter ſane elegiſti *Heliaeam*, quam inter inferiores numeres. Si Etymologiae Magiſtrorum quidquam habeant momenti, in conualli aut loco depreſſiore eſſe non potuit. Immo erat in loco ſublimiori, idque expreſſe ait *Antipho*: *Φιλοκράτης ἀτοσὶ ἀναβας εἰς τὴν ἡλιακὴν* (corrige *ἡλιαίαν*) et deinde, *ἀναβας ἐγὼ εἰς τὸ δικαστήριον τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς ἔλεξα*. Edit. Steph. 143. 39. Verum his omiſſis, reſponderi potuit ſimpliciter, hic non de Curia agi, ſed de Lege. Dicitur *tertio*, quod ex forma Legum exarandarum, quae *βουστροφηδὸν* erat, *τὸν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχόμενον νόμον* Demoſthenes vocaret *τὸν κάτωθεν νόμον*. Quae quidem non verba ſunt, ſed portenta. Nam in eo ſcribendi ritu, qui verſationem boum imitari dicitur, omnino a ſiniſtra parte dextrorſum ſcribere coeperunt, vti nos hodie ſcribimus: qua linea

linea exarata, ſiue ſulco finito, neceſſe erat, vt, more boum in arando ſeruato, ſequentem verſum, τὸν κάτωθεν, a *dextra* parte inchoantes *verſus ſiniſtram* ducerent, vt in hoc exemplo:

Δημοσθενης Δημοσθενους

Sed videamus tamen, quantum proſit hoc commentum. In ea ſcriptura lineam lineae ſubiiciebant, et perpetuo iſto tenore leges ita exarari potuiſſe non nego. Vna ergo eademque Lex partim ἄνωθεν, partim κάτωθεν erat deſcripta: a ſiniſtra ſc. dextrorſum, quantum nempe pateret Tabula, deinde ſiniſtrorſum a dextra. Nam iſto ritu non Legem Legi, ſed Lineam Lineae ſupponebant: et proinde nulla Lex κάτωθεν nominari poterat, aut omnes ſimiliter ita nominari debuerunt. *Quarta* eſt eorum ſententia, qui contendunt, cum Leges in Axibus ordine et ſeriatim eſſent deſcriptae, dici τὸν κάτωθεν νόμον eam, quae in inferiori parte Tabulae contineretur. Quae ſane praeſtaret, ni paulo meliorem adduceremus. Prouocat *Demoſthenes* non ad Tabulas, Axonaſue, verum ad exemplar earum legum, quas exinde deſcribi fecerat, vt, quotiescunque vſus veniſſet, a Scriba ex eo periculo recitari potuiſſent. Atque hoc ſolenniter dicebatur παραγραφειν. Noſter *c. Androt.* 604. 2. περὶ μὲν τῶν νόμων, ὃς παρεγραψαμεθα. Et *c. Ariſtocr.* 636. 11. Ὁ μὲν νόμος ἐξὶν ὅτος Δράκοντος, καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσους ἐκ τῶν Φονικῶν νόμων παρεγραψαμην. Et 640. 18. Οὐ τοίνυν μόνον τάτους τὺς νόμους παραβέβηκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλὺς, ὃς ἐ παραγεγραμμεθα διὰ τὸ πλῆθος. Adde 691. 27. Neque haec dico, quaſi credam, παραγράφειν ſimpliciter eſſe *deſcribere*, cum noui aliud eſſe, et proprie dici pro eo, quod ICti Romani nominant, *exceptione vti*. Deſcripſit ergo Rhetor noſter ex Tabulis publicis Leges haſce *exceptorias*, quas Ariſtocra-

teae rogationi opponeret. Deſcripſiſſe ſaltem conſtat: et multa ſunt in hac oratione, quae meam ſententiam adiuuant. Ita ad Scribam ſe adcommodans ſaepius ait: *λέγε τὸν μετὰ ταῦτα νόμον — τὸν ἐφεξῆς νόμον — λέγε τοὺς ἐφεξῆς νόμους.* Vid. 631. 26. 649. 2. et 18. Praeſertim 647. 20. dubius, vtrum in periculo ſuo adhuc reſtaret Lex, quam Scriba non recitarat, ait: *ἆρά τις ἡμῖν ἔτι λοιπός ἐστι νόμος;* Potiſſimum vero omnium 649. 18. qui locus primum hodie a me eſt complanatus: *λέγε τὸν μετὰ ταῦτα νόμον, ἢ οὗτοι πάντες εἰσίν; Recita et ſequentem legem, vel anne omnes iam ſint recitatae?* Id eſt, *recita ſequentem legem, ſi qua ſuperfuerit recitanda earum, quas deſcripſimus.* TAYLOR.

629. 17. *δεδογμένους.*] Nonnulli Codd. habent *δεδεγμένους*, *Rodl. Obſop. Ital. Lindenb.* cum Editt. *Felician.* et *Manut.* eamque lectionem ſuffragio ſuo tuetur *Lambinus.* Cui auſcultabo parum. Δοκεῖν eſt verbum forenſe, et ſignificat *reum peragi*, *iudicio cadere*, et ſimilia. Coniunguntur ſaepiſſime *ἁλῶναι* et *δοκεῖν*, tanquam paria. Ita Auctor noſter 643. 25 *ἂν δ' ἁλῶ καὶ δόκῃ τοὺς ἔργον εἰργάσθαι.* Et 642. 26. *Ἐὰν δόξῃ (ὁ διώκων) τὰ δίκαια ἐγκαλεῖν, καὶ ἑλῇ τὸν δεδρακότα.* Hanc rem, vti ſpero, expediui ad *Lyſiam* pag. 136. not. 6. TAYLOR.

19. Νόμος.] In hac Lege multa *Salmaſium* torquent, quorum quae potiora ſunt et grauiora hic delibabo. Primo: Quod nihil alienum magis a mente *Demoſthenis* proferri potuit ea Lege, quae iuberet aliquem priuata auctoritate interfici, cum eam ipſam crudelitatem in *Ariſtocratea* ſuaſione toties exagitet iſte Rhetor. Secundo: Quod Lex *τῷ ἀποκτείνειν* licentiam concedat, ea, quae minora ſunt, *vexare*, *excruciare*, *pecuniam extorquere*, improbet. Tertio: Quod ea locutione *ἀποκτείνειν καὶ ἀπάγειν* iubeat abduci, qui iam morte multatus ſit. Quarto: Quod in Lege

Lege a Dracone lata (tulit enim, vt liquet ex 636. 11.) Axonum mentio facta ſit, quos a Solone primo adhiberi notum eſt. Quinto: Quod de legitimo ſupplicio, neque in monumentis, neque in auctoribus, τὸ ἀποκτείνειν dictum reperiatur, ſed θανάτῳ ζημιῶσαι. Alia multa, quae prolixe de his rebus diſſerit in tractatu toties a me laudato. Quorum plurima, quae prae feſtinatione et nimio capitis feruore ab homine exciderunt, ab iis redarguuntur, qui operam iſti rei impenderunt. Legis interea mentem pulchre exponit *Heraldus*, cuius verbis iam vtor: „Lex Atti„ca exſulem caedis cauſa, intra fines deprehenſum, „occidere permittebat, aut ad Magiſtratum deducere: „non quod occidi eum vellet, ſi poſſet prehendi et in „ius duci, ſed vt eum a ſuis finibus omnino abſterre„ret: item ſi forte reſiſteret, et vim opponeret, ſciret „licere contumaciam ſuam praeſenti morte multare.„ Non ius certum ea Lege ſanciri credidit, aut voluiſſe Legislatorem, vt ad tantam ſeueritatem vnquam procederetur, verum, vt in iure antiquo multa huiusmodi inueniuntur, comminanti ſimilem multa permittere, quorum atrocitatem nunquam expromi ſperaret. Et vt in ea mente eſſem, ſuadent verba *Platonis* ab eodem adducta: Ἐὰν δέ τις ἐπιβῇ τούτων τῆς τοῦ φονευθέντος χώρας, ὁ προσυχὼν πρῶτος τῶν οἰκείων τοῦ ἀποθανόντος, ἢ καὶ τῶν πολιτῶν, ἀνατεί κτεινέτω, ἢ δήσας τοῖς ἄρχουσι τῶν τὴν δίκην κρινάντων, κτεῖναι παραδότω. Verba itaque ἀποκτείνειν καὶ, quae *Salmaſius* tollit, non videntur expungi debere. Ita in Lege de Furibus nocturnis, quae producitur a *Demoſthene c. Timocratem*, p. 736. 1. εἰ δέ τις νύκτωρ ὁ, τιῶν κλέπτοι, τοῦτον ἐξεῖναι καὶ ἀποκτεῖναι, καὶ τρῶσαι διώκοντα, καὶ ἀπαγαγεῖν τοῖς ἕνδεκα. TAYLOR.

629. 21. ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει.] Sub. ὁ νόμος. WOLFIVS.

629. 21. ἀγορευει.] ἀπαγορευει Cod. *Reg.* α. διαγορευει mauult *Wolfius*. *Salmaſius* interea in libro laudato pag. 768. ὡς ἐν τῷ ἄξονι ηγορευται, refingit, idque ex *Demoſthenis* interpretatione liquere ait, qua id expoſuit, ὡς εἴρηται, p. 630. 12. Iterum vide *Heraldum* recepta tuentem, L. IV. C. V. §. 7. — 9. TAYL.

Ibid. Lege ἀγορευεται, vt in proxima pagina εἰρηται. IVRIN.

22. η διπλεν.] διπλᾶν τῶν εἰσπεπραγμένων χρημάτων. WOLFIVS.

23. εισφερειν δε τες αρχοντας.] ἀντὶ τῦ εἰσάγειν τὸν βελόμενον. WOLFIVS.

Ibid. Εἰσφέρειν perinde valere iudico, ac ſi dixiſſet εἰσάγειν, neque cauſam ſubeſſe arbitror, quare *Wolfio* auſcultemus, qui in quodam loco hanc vocem pro illa ſubſtituit. Ad elucidandum ritum, de quo hic tractatur, videō verba illa *Vlpiani* ad *Midianam* non longe ab initio eſſe perutilia: Μετὰ τὸ ἀποκληρωθῆναι τὸ δικαστήριον, ἐδίδοντο τοῖς θεσμοθέταις αἱ γραφαί. κἀκεῖνοι πρώτων λοιπὸν, βούλει κατηγορεῖν, ἢ μάρτυρας ἔχεις εἰς τὰς ἀποδείξεις ἑτοίμους; καὶ εἰ συνέφησεν, ἔτως ἤδη λοιπὸν εἰσήγετο —, ἄρχοντες δὲ ἦσαν οἱ ἐν ἑκάστῳ δικαστηρίῳ τὰς κρίσεις εἰσάγοντες. Ita Rex, ſiue Archontum ſecundus, caedis actiones εἰσάγει, *committit*. Poll. L. VIII. C. IX. §. 90. Polemarchus, actiones haereditatum, Idem ib. §. 91. Nautodicae, τῆς ξενίας. Idem §. 126. Vide *Suid.* v. Ηγεμονία δικαστηρίᾳ, et quae diximus ad *Lyſiam*, pag. 559. Not. 9. TAYLOR.

24. ων εκαστοι δικασαι εισι.] πρὸς τὰς δικασὰς ἑκάστων ἐγκλημάτων. Sic ego coniicio. Si erro, minus mihi ſuccenſebit is, qui cogitabit, quantum obſcuritatis et difficultatis ſit in Legg. XII. Tabularum, quae etiam *Ciceroni* faceſſerunt negotium, cum Solonis et Draconis ἄξονες antiquiores etiam ſint. WOLF.

630. 7.

630. 7. ἔδ'.] Male Morel. ἐδ'. TAYLOR.

10. et 17. αὐτὸν.] αὐτὸν omnino, vti edidi. TAYLOR.

11. ἢ ὡς ἂν βέληταί τις.] Forte ἢ οἱ, vel ὅποι. Nam aduerbium locale poſtulari videtur. WOLFIVS.

15. ὑπ' ἐκείνων ἀπαχθέντα.] Nihil eſt, cur mutes in πρὸς ἐκείνους, *ad eos*, etſi mox ſequitur, v. 16. ὡς τούτους ἔν ἀπάγειν λέγει. WOLFIVS.

Ibid. Male. Theſmothetarum non erat munus, damnatos ad mortem ducere, ſed XI virorum. Docebit *Iulius Pollux*, L. VIII. c. IX. §. 102. alii. Verum, vt eſſet maxime eorum munus, hic locus non tractat de iis, quos illi *abducebant*, ſed *qui ad illos ducebantur*. Agitur de notione τοῦ ἀπάγεσθαι. Ἐξεῖναι, inquit ille, ex lege ἀπάγειν. ἆρ' ὡς αὐτόν; domumne? minime, ſed vt lex iubet, ad Theſmothetas, ὡς τούτους ἀπάγειν λέγει. Reuoca igitur lectionem *Feliciani* et *Manutii*, eorumque MSS. επ' εκεινους. Sexuiri illi, Theſmothetae nempe, ius habebant ſententiam ferendi (id enim per θανάτῳ ζημιῶσαι intelligo) de iis, qui, vbi ob caedem ſolum verterint, iterum domum redeant. Id quod anno quidem ſuperiore factum vidiſtis, nempe a concione quendam extractum *coram iis ſiſti*, *ad eos deductum*. Ad hos igitur iubet Lex adducere, non domum ad ſe ducere. TAYLOR.

22. τὸν νόμον.] Accuratius cum Edit. *Lambini*, το τὸν νόμον κύριον — γίνεσθαι. TAYLOR.

23. ἢ.] Potius καί. Nam ea videtur eſſe conſtructio. TAYLOR.

27. ἀποινᾶν.] Quia mihi nullum huius generis obſoletorum verborum ſuppetebat, verti: *habet etiam alterum legis verbum nihil obſcuritatis*. Quorſum enim lucernam accendas in meridie? WOLFIVS.

Ibid. ἀρχαῖα δὲ τὰ πάλαι μὲν συνήθη, νῦν δὲ ἐκλελοιπότα, ὡς λέγει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστο-

κράτως, περὶ τοῦ Δράκοντος νόμῳ τόδε, μηδ' ἀποινᾶν, μηδὲ (l. μὴ) χρήματα πράττεσθαι· τὰ γὰρ χρήματα, ἄποινα ὠνόμαζον οἱ παλαιοί. Theo, *Progymn.* p. 46. TAYLOR.

631. 1. καὶ τὸν ἑαλωκότα.] Lege τὸν ἀνδροφόνον τὸν ἑαλωκότα ἤδη ſine iſta copula, quae ſententiam miſere funeſtat. *Ita ſtatuit Lex de homicida, qui iam damnatus eſt. Reg.* α. habet, altera vocula deleta, τὸν ἀνδροφόνον καὶ ἑαλωκότα. TAYLOR.

Ibid. Delendum puto καὶ, et diſtinguendum τὸν ἀνδροφόνον, τὸν ἑαλωκότα ἤδη, διώρισεν etc. vt pag. 629. vlt. τοῦτον ἀνδροφόνον λέγει, τὸν ἑαλωκότα ἤδη τῇ ψήφῳ, et pag. 646. 17. περὶ τῶν ἀνδροφόνων, τῶν ἤδη κεκριμένων. MARKLAND.

4. ὁ δὲ τὸ ψήφ. γράφων κ. τ. λ.] Poteſt legi interrogatiue. Sed tum erit mutandus ordo: ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων διώρισε; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Sed quid ſi legas: ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων πολλοῦ γε καὶ δεῖ διορίσαι, *multum abeſt, vt decreti auctor iſta diſtinxerit?* WOLFIVS.

19. κατὰ μὲν τῶν ἐν αἰτίᾳ.] Addunt οντων *Ven. Bar. Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

22. ἢν δ' κατὰ τῶν ἐξεληλεγμένων.] Malim οὐδὲ. WOLFIVS. Recte. atque ita dedi, motus auctoritate *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital. Vind.* et Edit. *Morelianae.* TAYLOR.

pen. εαν δε τις κ. τ. λ.] *Wolfius* vertit: *Si quis autem homicidam ceciderit*, — is abſtineat *foro* etc. plane contra mentem Legislatoris, qui voluit, prout ex ſequentibus clare patet: *Si quis autem ceciderit* homicidam — abſtinentem *foro* etc. Nam iſtud ἀπεχόμενον pertinet ad ipſum *homicidam*, non, vt *Wolfius*, ad *occiſorem homicidae.* MARKLAND.

vlt. απεχομενον.] Non facile memini locum inſcitius verti. *Si quis homicidam ceciderit, is abſtineat foro col-*

ro collimitio. Iterumque p. 632. 7. et 22. Miror ſane, et dubito, an iſto errore irretitus quidquam intelligere poſſit eorum, quae hic dicantur. Lex enim his verbis declarat, quibus locis abſtinere debet, qui ſaluus eſſe velit: *Si quis homicidam ceciderit abſtinentem foro collimitio, ludis et ſacris Amphictyonicis, eodem crimine teneatur, perinde ac ſi Athenienſem (inſontem) occidiſſet, eiusque rei cognitio Ephetis reſeruetur.* Infra, 633. 15. Αν τις ἀποκτείνῃ τὸν ἀνδροφόνον, εἴτ' εἰπὼν, ων εἰργομενον. TAYLOR.

631. vlt. Mirum in modum in ſenſu huius legis coecutit *Wolfius*, cum putaret, hanc vocem ad interfectorem homicidae, non homicidam ipſum reſpicere, quod tamen euidentiſſimum eſt ex ſequenti Oratoris argumentatione. Itaque de nouo traducenda eſt tota Lex: *Si quis autem homicidam ceciderit, aut caedis ei cauſa fuerit, abſtinenti foro collimitio, et ludis et ſacris Amphictyonicis, eodem crimine teneatur, ac ſi Athenienſem occidiſſet, ſed iudicium relinquatur cauſarum capitalium iudicibus.* IVRIN.

Ibid. *αγορας εφορίας.*] *Forum collimitium* verti a coniunctis limitibus, vt ipſa vox antiquitatis aliquam ſpeciem prae ſe ferens interpretationem admitteret, quod in verbo ἀποινᾶν haud item licuit. Nam mulctare frequens eſt apud *Ciceronem.* WOLFIVS.

Ibid. Editio Lutetiana, ἀγορᾶς, ἐφορίας (marg. ἐφορείας, et ſimiliter vbique *Baroc.*) aliquando ἀγορᾶς καὶ ἐφορίας, vt 632. 7. ὅθεν ὠνόμακεν ἀγορὰν καὶ ἐφορίαν. ib. 26. Vtrumque male. Adnotatur in *Bodl.* ἴσως ἀγορᾶς ἐφορίας, ἄνευ ὑποσιγμῆς, ὅτι ἐν τοῖς ὁρίοις ἀγοραὶ συνηθροίζοντο. Noſter 633. 2. τὴν ἐφορίαν ἀγοράν, ὅρον προσγράψας, ἧς εἴργεσθαί φησιν. Vbi abſurdiſſime Edit. *Ald.* τὴν ἀγορὰν καὶ ἐφορίαν, ὅρον προσγράψας. TAYLOR.

632. 1. *ωσπερ.*] F. *σισπερ.* Sic pag. 633. 10. *τὴν αὐτὴν — δίκην δέδωκεν, ἥνπερ, ἂν τὸν Αθηναῖον κτείνῃ.* Vide et v. 17. ibid. et p. 635. 3. et p. 693. 14. ad fin. Orationis: *τιμωρίας — τὰς αὐτὰς, ἅσπερ ἂν τὸν Αθηναῖον ἀπεκτείνῃ.* Vide Notas ad *Lyſiae* Orat. I. p. 36. not. 85. MARKLAND.

7. *ἀπεχόμενον.*] Eundem hic errorem errauit *Wolfius*, quem in pagina praecedente, v. vlt. cum pro *abſtinenti*, vel *abſtinentem*, reponat, *is abſtineat.* Sed adhuc manifeſtius ad v. 22. *ἐάν τις τὸν ἀνδροφόνον κτείνῃ ἀπεχόμενον ἀγορᾶς ἐφορίας, ſi quis homicidam interfecerit abſtinentem* (non, *is abſtineat*) *foro collimitio.* IVRIN.

17. *λοιπὴ.*] *ἡ μόνη καὶ λοιπὴ* Codd. *Bar. Pariſienſes* et *Vindob.* Proxime, v. 19. cum *Bodl.* melius *μεταστάντας.* TAYLOR.

21. *ἀτυχημάτων.*] *Baroc. ἀδικημάτων.* Quid ſi *ἀτυχησάντων*? TAYLOR.

23. *τί τοῦτο λέγων;*] *Salmaſ. de M. V.* pag. 770. ita legit et diſtinguit: *ἀπεχόμενον, φησὶν, ἀγορᾶς ἐφορίας. τι τουτο; λεγει, τῶν ὁρίων τῆς χώρας.* TAYL.

633. 4. *εἴπερ ἦν Ελλην, ὁ παθών.*] *Modo Graecus eſſet occiſus.* Wolfius. Non accurate verſa, ſi vera ſint ea, quae habet *Vlpianus* ad illa *Demoſthenis π. παραπρεσβ. εἰπερ ἐστὶν ἀληθὴς ἡ Φήμη*, pag. 417. 12. ſc. *Οὐ διςάζων εἶπεν, ἀλλ' ἔστιν ἀντὶ τοῦ επειπερ, ὡς καὶ ἐν τῷ κατὰ Αριστοκράτους, εἰπερ ἦν Ελλην ὁ παθών.* TAYLOR.

11. *τὸν γὰρ Φυγάδα.*] i. e. *κατὰ τὸν Φυγάδα. nam quod ad exſulem attinet.* MARKLAND.

26. *ἐπιώσης.*] Ita Editi et MSti. *Wolfius*, errore, credo, typographico, *ἐμποιώσης.* Scil. in Edit. Baſil. 1572. *ἐποιώσης*, primo errore, quem Bibliopolae Francofurtenſes A. 1604. cum tollere velle viderentur, duplici menda *ἐμποιώσης* fecerunt. TAYLOR.

634. 4.

634. 4. *αἰτίαν.*] Mallem cum *Lind. Ital. Reg. a.* et *Vind. εξουσιαν.* TAYLOR.

6. *διατρίψομεν.*] *συνδιατριψομεν Bar. Aug. Vindob.* cum Codd. *Parisiensibus.* Modo v. 8. *ἢ το τυχόν ἐστιν Ald. Ven. Baroc. Lind.* marg. *Benenat. Ital.* et *Vind.* TAYLOR.

7. *τἀναντία πράττειν.*] *rescindere* Wolfius. Incaute. Nam qui legem violat aut negligit, non vtique rescindit. TAYLOR.

14. *ὀφείλειν.*] Cum haec transtulit *Wolfius*, *eandem multam debet*, Exemplarium suorum fidem secutus est, vbi scribitur *ὀφείλει*, a MSS. non edoctus *ὀφείλειν* legere. TAYLOR.

24. *ἀκουσίων.*] *Fortuitis caedibus*, Wolfius, cum tamen in Graecis dedit *ἑκουσίων*, et similiter Editiones *Aldina* et *Lutetiana.* Quid? parumne referre arbitraris, *Wolfi*, vtro modo dederis? MSti nostri cum *Feliciano* et *Manutio* recte, vt solent, et debent, et vti nos repraesentari fecimus. TAYLOR.

635. 9. *ἀποκτενεῖν.*] *Θήσομεν τοίνυν τινα ἀποκτενεῖν* marg. *Paris.* TAYLOR.

12. *προσῆκε γράψαι — γράφοντα.*] Constructio est haec: *ἐκεῖν προσῆκε (σε) γράφοντα εαν τις αποκτεινη, γράψαι, ἄκων, ἢ ἑκών, ἀδίκως, ἢ δικαίως* etc. Quod noto, vt appareat, pro *γράψαι* legendum esse *προσγραψαι*, *adscripsisse*, *adiecisse:* ex sensu et loco simili, pag. 648. 13. *πρῶτον μὲν γὰρ, εαν τις αποκτεινη γράφων, ἃ προσέγραψεν, ἀδίκως, ἃδὲ βιαίως, ἃδ' ὅλως ἃδέν.* Verti autem debuit: *itaque oportuit* te, *cum scribebas*, SI QVIS OCCIDERIT, *adscripsisse*, vtrum *inuitus*, *an volens*, *iure*, *an iniuria* etc. Vide et pag. 645. 12. MARKLAND.

Ibid. *γράφοντα*] *Proinde sic scribere conueniebat, si quidem omnino scribere decreueras.* Wolfius haec non intellexit, vt liquet ex versione. Sensus est: *Proinde qui scri-*

qui ſcripſit ἐάν τις ἀποκτείνῃ, illud etiam ſcribere et adiicere debuit, vtrum occiderit volens, an inuitus, iure, aut iniuria, et quae ſequuntur. *Bodl.* non inſcite *προσῆκε προσγραψαι.* TAYLOR.

635. 15. *ὑπῆρχε.*] Silent Codices. Reſcribo tamen *ὑπαρχῃ. ἵνα — τούτῳ — ὑπάρχῃ δίκαια.* TAYL.

Ibid. Notandum *ἵνα* cum Imperfecto, vt apud *Lyſiam* Orat. I. p. 43. vlt. *ἵνα ἐτιμωρεῖτο.* vbi plura adtuli. MARKLAND.

636. 6. *διδόασιν.*] *iubentur.* Wolfius. Male. Potius: *conceduntur.* Vt recte idem 637. 9. et 638. 2. et alibi. TAYLOR.

8. Νομος.] *Salmaſ. de M. V.* p. 783. emendat: Τὸς φεύγοντας ἐνδεικνύντων, ἐάν τις κατίῃ, ὅποι μὴ ἔξεστι· φόνῳ δὲ δίκας μὴ εἶναι. Cuius haec eſt Sententia: *Si quis caedis cauſa exſul domum redierit, aut ea loca, quibus interdicitur, hominem deferunto, ἐνδεικνύντων· non opus eſt caedis actionem rurſus intendere.* Nam Ἔνδειξις erat ea ſpecies Actionis, quae in criminibus iudicatis locum habet, et in iis, quae poenam, non diſceptationem, exſpectant. Ingenioſius hoc multo, quam verius: et, ſi audaciam et temeritatem hominis ſpectes in verbis tranſponendis, ne ingenioſum quidem. Alia multa opponenda habeo, quae nunc premam. Interea, ſi ab Editis ſtemus, quid reſpondendum erit viris multis et doctiſſimis, qui de huius Legis obſcuritate diu ſunt conqueſti? Mihi ſemper fuit animus, hanc fuiſſe Legis alicuius prolixioris partem: immo connectiua iſta particula ab initio declarat, rem ita ſe habere. Subiungatur itaque haec Lex, verbi gratia, legi illi, quae occurrit pag. 631. pen. Earum ergo ita adnexarum Tenor et Sententia hoc modo procedet:

Homici-

Homicidam exſulantem, dum ab iis locis abſtineat, vbi accedere non licet, ſi quis vel occiderit, vel quocunque modo cauſa exſtiterit, vt occidatur, contra interficientem, vel eum, qui internecionis cauſa fuerit, Actiones caedis ſunto, perinde vti ſi quis interfecerit ciuem Athienſem.

Verum ſi non abſtinuerit, ſed redierit, vbi non oportet, ad Iudicem deferunto: contra eum vero, qui detulerit, et internecionis cauſa fuerit, actiones caedis ne ſunto.

Reclamabit nemo, vbi τῆς Ενδείξεως naturam et rationem paucis expoſuero. Actio erat periculoſa admodum, neque temere inſtituenda: Nam ὁ ἐνδεικνύμενος ad rationes reddendas tenebatur, et omnino contraria actione poſtulari poterat, ſi quando conſtaret, eum detuliſſe hominem non deferendum. Haec et plura de iſta cauſa docebit *Pollux*, quem exſcribo, L. VIII. C. VI. §. 49. Ενδειξις δὲ ἦν πρὸς τὸν Αρχοντα, ὁμολογεμένε ἀδικήματος, ἢ κρίσεως, ἀλλὰ τιμωρίας δεομένε· ὁ δὲ ἐνδεικνύμενος ἐν γραμματείῳ πρὸς τὸν Αρχοντα τὴν ἔνδειξιν ἀποφέρει, ινα υπευθυνος ἡ της ψευδους ενδειξεως — μάλιςα δὲ τὸς ὀφείλοντας τῷ δημοσίῳ ἐνεδείκνυσαν, ἢ τὸς κατιόντας, ὅποι μὴ ἔξεσιν, ἢ τὸς ἀνδροφόνους. Ita Agoratus apud *Lyſiam*, qui inſontes quosdam detulerat per τὴν ἔνδειξιν, et eapropter caedis cauſa exſtiterat, caedis et ipſe poſtulatur, vt ex tota iſta oratione liquet. Nam in cauſa Ενδείξεως, quia ſupplicium ſtatim ſequitur ſine iudicio et quaeſtione, merito haberi poterat Delator iſtius internecionis auctor. δεῖ αὐτὸν ἀποδεῖξαι, ὡς ἀ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τέτων, ἀδ' αἴτιος αὐτοῖς ἐσι τᾶ θανάτου, vt ait *Lyſias* in Oratione laudata, p. 473. 6. Verum enimuero ſtatutum eſt hac Lege, eam *recriminationem* hic *ſaltem* ceſſare, neque caedis poſtulari poſſe, vt generaliter potuit fieri, qui exſulem redeuntem ad loca interdicta delatione ſua oppreſſerit. Cauebat maxime

ſibi

ſibi ea Resp. ab iis, qui propter caedem aut crimina iſtiusmodi ſolum verterunt: Iurabat enim, quicunque in collegium Heliaſtarum cooptaretur, οὐδε τους φευγοντας καταξω, οὐδε ων θανατος κατεγνωσαι. Immo ita cauebat, vt, quotiescunque Lex illa, quam OBLIVIONIS vocant, apud illos ſanciretur, nominatim eos exciperent, et adhuc delationis periculo ſubiicerent, qui huiusmodi reatu tenerentur: Iurabat Senator quilibet, adiecta hac clauſula tum primum poſt liberatam Remp. a Thraſybulo, et excuſſam XXX virorum tyrannidem, ὐ δέξομαι ενδειξιν, οὐδὲ ἀπαγωγὴν, ἕνεκα τῶν πρότερον γεγενημένων, πλην των φευγοντων. Eiusdem pariter ſeueritatis eſt ea Lex Draconis, quam exponimus, perinde ac ſi dixiſſet: Κατὰ τῶν ἐνδεικνύντων, φόνου δίκας εἶναι, πλην των ενδεικνυντων τους φευγοντας. In Themide Attica, vbi Legislator, quid cuiuis licere et patere voluit, id potiſſimum ſanciuit hac ratione, primum permittendo, deinde, omni excluſo aditu ad litem ineundam ei, qui contra venire vellet. Ita in cauſa Adulterii, ſancitum eſt, ἐάν τις μοιχὸν λάβῃ, ὅ, τι ἂν βούληται, χρῆσθαι. Interea tamen, licet ſapientiſſimus Legislator ea poteſtate armauerat doliturum maritum, quaſi in ea parum eſſet praeſidii, tulit etiam *alteram* Legem, prout in *Lect. Lyſiac.* olim expoſui, τοῦτον μὴ καταγινώσκειν φόνου, ὃς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοιχὸν λαβὼν, ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσηται. Id eſt, contra eum, qui adulterum in vxore interfecerit, φόνου δίκην μὴ εἶναι εἰσαγώγιμον, caedis reus ne poſtulator. Haec autem vel ideo quoque adduxi, vt intelligeres, qua fide iſtam legem proxime, nam proxime occurret, ſc. pag. ſequente, v. 1. interpretatur *Wolfius*, ἐάν τις ἀποκτείνῃ — ἐπὶ δάμαρτι — μὴ φευγειν κτεινοντα. *Qui caedem fecerit, ne* EXSVLATO: Immo: *ne caedis reus ſiſtatur.* TAYLOR.

636. 9.

636. 9. *ουδαμου.*] Potius *μηδαμου*, vt *Ven. Bar. Lind. Ital.* et *Vind. μηδαμῶς Reg. α.* TAYLOR.

20. *ἀχ ὅπη.*] Reſcribo: *καὶ, ὅτι, ἐὰν κατίῃ τις, ὅποι μὴ ἔξεσι, αὐτὸ τῦτο δίδωσι, καὶ ἀχ ὅπη βέλεταί τις.* TAYLOR.

vlt. *ἄλλος.*] Vides hanc vocem in loco plane alieno. Lege *ὅποι φεύγειν ἀδεὶς κωλύει νόμος.* Vt *Linden. Ital. Vindob.* aliique. Deinde, *λέγε ἄλλον νόμον*, cum *Bodl. Aug. Vindob. Bar. Obſop. Ital.* TAYLOR.

Ibid. *Λέγε τὸν νόμον.*] Omnino legendum puto, vel, *τὸν ἐφεξῆς νόμον*, vel, *τὸν μετὰ ταῦτα νόμον*, vt in ſuperioribus ſaepe, et infra. Tale aliquid poſtulat ſenſus, et mos ſcribendi. MARKLAND.

637. 2. *η εν οδῳ καθελων.*] Laudant haec ex *Ariſtocratea Demoſthenis* et *Harpocratio* v. H *ἐν ὁδῷ*, et Καθελὼν, et Οδὸς, et *Euſtathius* ad *Iliad.* A. 151.

Η ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι.

Sc. Εσι δὲ ὁδὸν μὲν ἐλθεῖν, τὸ τοὺς αἱρισεῖς εἰς λόχον ἀπελθεῖν, ὡς δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς, οἱ καὶ ἀπὸ Δημοσθένες φέρεσι χρῆσιν, εἰπόντος ἐν τῷ κατὰ Αριςοκράτες, ἢ ἐν ὁδῷ καθελὼν, ἀντὶ τῦ ἐν λόχῳ. Ex quibus locis conſtabit, quam inſulſe *Wolfius* hic interpretatur *in itinere.* Miror, haec a *Demoſthene* in lege inferius explicanda eſſe praetermiſſa, cum ſatis conſtet ex auctoritate, quam dedi, ea verba in lege non defuiſſe. TAYLOR.

Ibid. *Aut in itinere proſtrauerit:* Wolfius. Ergo ſecundum hanc legem (vel ſaltem, hanc verſionem) Sicarii et Graſſatores, qui aliquem in via *proſtrauerint* et *occiderint*, non *exſulabunt*, ſed tuti in patria *manebunt.* Fieri non poteſt, vt ita ſanxerit Draco. Pro *καθελὼν* rectius ſcribi videretur, *ουκ εθελων*, *nolens*, *inuitus*, vt *ἄκων*, et *ἀγνοήσας.* Et ita *Homerus Iliad.* Ψ. 87.

παῖδα

παῖδα κατεκτανον Αμφιδάμαντος·
Νήπιος, ουκ εθελων.

Si nihil mutandum ſit, verba ita ordinanda ſunt: ἐάν τις ἀποκτείνῃ (τινὰ) ἄκων καὶ θελὼν (αὐτὸν) ἐν ἄθλοις, ἢ ἐν ὁδῷ, etc. Caeterum *Demoſthenes*, qui in ſequentibus commentatur in ſingulos huius Legis articulos, de hac pericope, ἢ ἐν ὁδῷ καὶ θελὼν, quod mirum eſt, prorſus ſilet. Vtrum Memoriae, an Exemplarium vitio? MARKLAND.

637. 5. η ην αν επ' ελευθεροις.] Deeſt ἢ ante ἢν in MStis *Bar. Lind. Ital.* et *Vindob.* Iterumque v. 25. vbi verba Legis repetuntur. Non diuerſae igitur, vt videtur, pellex, et *ea, quam liberis ingenuis ſuſcipiendis habet.* Innuit enim non Εταίραν, ſed Concubinam, quam ſuboli ſuſcipiendae, et quaſi vxorem, domi habere ſolebant. TAYLOR.

6. Φευγειν.] *exſulato.* Incaute hoc a *Wolfio* redditum. Μὴ φεύγειν κτείνοντα, *ne reus caedis fiſtatur.* Poſt haec verba *Bar.* ſubiicit ἐπίσχες, vt nonnunquam alibi poſt legis particulam recitatam reperiri ſolet. TAYLOR.

10. ἐξεῖναι.] εξεσι marg. *Benen.* forte εξεη Wolfius. Vide infra 644. vlt. In proximis v. 11. πως (non ὅπως) cum MStis *Bar.* et *Vind.* TAYLOR.

14. διελθών.] Corrige διελων. Ita *Ven. Bar. Ital. Linden.* et *Reg. α.* quod *Wolfio* rectius eſſe videtur. Vide 646. 16. TAYLOR.

17. ἀσθενέστερος ἦν — ἐνεγκεῖν.] ἀσθενέστερος, η ωστε ἐνεγκεῖν. WOLFIVS. Exponendi, credo, animo, non emendandi. Alibi legit, et quidem, vt ait, ex Codd. *Lutetianis*, cuius tamen lectionis veſtigium non deprehendo: εἰ δ' ἐκεῖνος ἀσθενέστερος ἦν του τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης ἐνεγκεῖν πόνον. TAYLOR.

Ibid. Num εἰ δὲ ἐκεῖνος ἀσθενέστερος ἦν, η — ἐνεγκεῖν πόνον? IVRIN.

637. 20.

637. 20. φησὶν.] Addunt *Bar. Lind. Ital. Vind.* cum *Benenato*, η επι μητρι, pariter vti in Lege ſcribitur. In *Veneto* deficiebat ἢ ἐπὶ δάμαρτι. TAYLOR.

26. τινὰ.] Omnino τινι. κτείναντι ἐπί τινι τούτων, vt in lege: ἐάν τις ἀποκτείνῃ επι δαμαρτι, ἢ επι μητρι etc. τινὶ ἴσως *Bodl.* atque ita marg. *Benenati.* τῷ *Lind.* et *Ital.* TAYLOR.

638. 5. ἐχθρᾷ.] Lege εχθρων, propter τοὺς ποιοῦντας. MARKLAND.

6. ἐκεῖν δεινὸν κ. τ. λ.] Melius cum Interrogatione: ουκ ουν δεινὸν — ἀποκτεῖναι; vt ſolet Noſter. TAYLOR.

10. ἀπαλλαγῇ.] F. ως ἀπαλλαγῇ. MARKLAND.

13. τοῖς δ' ἔθεσι κ. τ. λ.] Vim huius loci non vidit *Wolfius*, quantum ex iſtius interpretatione iudico. Verto liberius: *Finge Charidemum huc ad nos commigraturum, et vxoribus noſtris aut liberis ſtuprum inferre, non armis et militari imperio munitum, (cui aegre reſiſti potuit) verum moribus et conſuetudine ductum, quid? ſineremus libidini indulgere, necne?* TAYLOR.

14. ἐᾷν.] Lege ἐᾷν αυτον ὑβρίζειν. Habent impreſſi omnes et MSS. fere. Et recte quidem. In proximis cum Codd. *Paris.* et *Vind.* aeque recte abeſſe poteſt. ἄλλο τι ἢ σιγῶντα δείσει Χαρίδημον ἐᾷν αὐτὸν ὑβρίζειν; ὃ γὰρ ἀποκτεῖναί γε ἀσφαλές. TAYL.

17. πῶς δὲ γένοιτο ἂν ταῦτα;] Scribendum puto, πως δὲ γένοιτο ἂν ταῦτα; IVRIN.

639. 4. Νομος.] Legem habes omnium abſurdiſſimam, ſi cum *Wolfio* legas et interpreteris: Καὶ ἐὰν φέροντα etc. ἀλλὰ ταῦτα — *ſed hoc ob ea, propter quae occidere licet.* Quo nihil excogitari poteſt futilius. Deſinit Lex in κελεύει v. 8. Quam ad explicandam deinde pergit Orator. Ecce, inquit ille, ἄλλα ταῦτα, ἐφ' οἷς ἔξεσι κτεῖναι, *ſi quis* ſc. *per vim et iniuriam abduxerit.* TAYLOR.

639. 7. *εαν αγοντα — κελευει.*] Oratoris haec ſunt verba partem legis recitantis, ideoque minore charactere imprimenda. IVRIN.

14. *εὐθὺς ἀποκτιννύναι.*] Dele *εὐθὺς*, namque hic locum nullum habere poteſt, et repetitur ſolummodo ex ſuperioribus. Deeſt in *Reg. α.* et *Vindob.* TAYLOR.

Ibid. *ὁ δ' ἁδὲν εἴρηκεν.*] Nonne *ὁ δ' ἁδὲν τοιουτον εἴρηκεν?* IVRIN.

15. *κἂν δικαίως.*] Iterumque ita 645. 2. (vbi vide, quae adnotabuntur) *ἐάν τις ἀποκτείνῃ, φησὶ, Χαρίδημον, κἂν δικαίως, κἂν ὡς οἱ νόμοι διδόασιν, ſiue id iure, ſiue vt leges permittunt*, vt *Wolfius* noſter vertit. Praeclare quidem! Putaſſem haec fere eſſe eadem; et quaecunque iure fiunt, eadem iuxta leges fieri. Vbi igitur eſt diſtinctio? Tu legas vtrobique *κἂν ἀδικως, κἂν ὡς οἱ νόμοι διδόασιν.* Abſolute, ait Orator, *ἁπλῶς*, ſcripſit, ſi quis Charidemum interfecerit, quocunque demum modo id fiat, ſiue iure, ſiue iniuria, nam de ea re nihil diſtinxit. TAYLOR.

27. *ἀδικῶν.*] *ἀδικως* marg. *Benenati.* Recte. Vti in lege *ἐὰν φέροντα ἢ ἄγοντα βίᾳ ἀδικως*, et ſupra 17. *τίνα γὰρ οἴσει ἢ ἄξει βίᾳ ἀδικως Χαρίδημος*; TAYLOR.

640. 2. *του.*] Addidi ex Edit. *Lutetiana*, et poſtea v. 6. Proxime v. 3. melius *μεταποιήσῃ* cum *Bar. Bodl. Lind. Aug.* et Editis praeter *Aldum*, et deinde v. 4. expunge iſtud *ἀτίμως*, vt recte Codd. *Lind.* et *Ital.* TAYLOR.

6. *ὃς ἄρχων.*] *ὃς αν ἄρχων Ven. Bar. Bodl. Ital.* et *Vind.* TAYLOR.

Ibid. Scribe *ὃς αν ἄρχων*, vt prius, lingua Graeca ita poſtulante. MARKLAND.

10. *ἔξαι.*] Lege *ἐξι.* Ita legitur in *Ven. Bar. Vind.* TAYLOR.

640. 27.

640. 27. αὐτὴ.] Corrigendum cum *Aug.* Cod. αὕτη. *Ea*, non *ipſa*. TAYLOR.

641. 3. ἃ δ' ἔγραψεν ἕτος δίκαια καὶ καλά.] Inſcite *Wolfius* haec in verſione ſua interrogatiue enunciauit. TAYLOR.

10. ὅθεν.] Ita pro ὅταν vulgatorum, ex *Ven. Bar. Bodl. Cant.* et *Vindob.* TAYLOR.

14. καὶ πάντων.] ἴσ. καὶ νομίμων απαντων *Bodl.* TAYLOR.

17. ἰδιαίτατον.] ἰδιωτατον habent MSS. *Ven. Bar. Bodl. Lind. Obſop. Vind.* Ita etiam legit *Dionyſ. Halic.* περὶ τῆς Δ. δεινότητος. §. 14. atque etiam modo, v. 18. rectius editis, περι ἃ τοσαῦτα. TAYLOR.

18. καλά.] Lege παλαια: quod patet ex ſenſu, et ſequentibus, et ex oppoſitione καὶ ὧν αὐτοὶ μάρτυρες ἐσμέν. v. 19. Vide v. 27. καὶ τὰ μὲν δὴ παλαιὰ, τοιαῦτα etc. MARKLAND.

19. καὶ μυθώδη.] Τὰ μυθώδη καὶ τὰ μεμαρτυρημένα inter ſe opponuntur. Τὰ καλὰ παραδεδομένα pertinent ad haec vtraque. WOLFIVS.

25. ὡς λόγος.] [Vel cum *Bar.* ὡς ο λόγος] *Iſocrates* audacius: ὡς οἱ μῦθοι λέγουσι, καὶ πάντες πιστεύουσι. WOLFIVS.

642. 15. ὁ τινὰ αἰτιώμενος.] Ita dedi, pro vulgato εἴ τινα, ex auctoritate *Fel. Mun. Paris. Bodl. Cant. Ital.* et MSS. *Ald.* ὅιτινα *Bar.* et *Vind.* corrupte. Paulo ante v. 14. reſtitue διομεῖται, quomodo eam vocem exhibent MSS. fere omnes. Verbum enim legitimum eſt διωμόσια, non διεξωμοσια. TAYLOR.

16. εἶτ' ἀδὲ τὸν τυχόντα τιν' ὅρκον τῦτο ποιήσει.] Satis eſſet εἶτ' ἀδὲ τὸν τυχόνθ' ὅρκον ποιήσει. WOLF.

Ibid. Editi et MSti εἶτ' ἀδὲ τὸν τυχόντα τιν' ὅρκον τῦτο ποιήσει. Neſcio, vnde irrepſerit iſtud κατὰ, quod in *Wolfii* vulgatis habemus. ἀδὲ τὸν τυχόντα τροπον ſolus *Bodl.* TAYLOR.

642. 18. *καπρεσ, καὶ κριῶ, καὶ ταύρεσ.*] A Graecis igitur Romani acceperunt ſua Suouetaurilia, vt et plerosque Deos ſuos. PALMER.

20. *προσήκει.*] *καθηκει* MSti omnes, praeter eos, quos verſarunt *Manutius* et *Felicianus*. TAYLOR.

Ibid. *μεταχειριζομένων.*] Hic par pari reſpondet: *ἐν αἷς ἡμέραις — ἐκ τῦ χρόνου.* Et rurſus, *ὑφ' ὧν δεῖ — τῶν μεταχειριζομένων.* Haec dixi, vt caueres tibi a mala *Wolfii* interpretatione, nempe, *rerum, quae adhibentur, ſolennitate.* TAYLOR.

24. *ἐπενεγκάμενος.*] Lege *απενεγκαμενος* ex fide *Bar. Reg. α. Vindob.* et *Ital.* TAYLOR.

25. *πλέον ἀδ' ὁτιῶν ἕξει.*] Intellige eleganti euphemiſmo, *funditus interibit.* Abſtinebat ſedulo Lingua Attica a verbis male ominatis. Ita Noſter *π. παρεαπρεσβ.* 354. 21. *εἰ μὲν γὰρ ἐνταῦθ' ἦν ἤδη τὰ πράγματα, ὥϛε μηδ' αἰτθομένοις τοῖς Θηβαίοις πλεον εναι μηδεν, τί ἂ γέγονεν;* Vbi *σχ. τί ἂν μὴ διεφθάρησαν;* et recte. Nugatur hic Interpres, neque vim aut ſolennitatem vocis vidit. TAYLOR.

643. 3. *τὰ μὲν τῆς διωμοσίας, τοιαῦτα.*] Niſi intelligas *οἷα τῷ διώκοντι*, videtur cerimonia deeſſe. Sed *Felicianus* rectius habet *ταὐτά.* Eadem ratio eſt iurisiurandi. Ac dubitari poteſt, an pro *διωμοσία* ſit legendum *αντωμοσια*, quam ego vocem interpretando ſum ſecutus. WOLFIVS.

Ibid. Forte *ταὐτὰ*, vt animadueitit *Wolfius*. Ita etiam Edit. *Paris.* et Cod. *Ital.* TAYLOR.

27. *τί ἂν ὁ νόμος κελεύει;*] Deſunt in *Bar. Reg. α.* et *Vindob. ὁ νόμος.* Recte. *ἔτ' ἄλλος ἀδεὶς, πλὴν ὁ νόμος. τί ἂν κελεύει;* et *Wolfio* quoque videtur eſſe ſcholion. TAYLOR.

643. 1. *αἰδέσηταί τινα.*] Alii *αἰδέσηταί τις, τετέξι, συγγνώμην σχήσῃ τις αὐτῷ.* WOLFIVS.

644. 1.

644. 1. τινα habent Editt. *Ald.* et *Morel.* cum MSS. *Aug.* et *Vind.* Αἰδέσασθαι — Δημοσθένης — ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους, ἀντὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι καὶ πεῖσαι. Harpocr. TAYLOR.

vlt. ἐξεῖναι.] γρ. ἐξείη et ἔξεστι marg. *Benenati.* Proxime autem, cum eodem *Benenato* diſtinguas, ἀλλ' ἐχ ἕτος, ἀδὲν ἀφεῖλεν. TAYLOR.

645. 1. φησὶ] Dele, cum ſit otioſum. Non reperitur in melioribus exemplaribus, *Ven. Bar. Vindob.* et *Reg. a.* ἀλλ' ἁπλῶς, ἐάν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον — ἔκδοτον ποιεῖ. TAYLOR.

2. κἂν ὡς οἱ νόμοι διδόασι.] κἂν ὡς ἐχ οἱ νόμοι διδόασι *Ven.* et *Ital.* Vid. 639. 15. TAYLOR.

5. ἀδὲν ἂν.] ὡς ἅμα μὲν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἃ δύναιτο σχεῖν *Vindob.* Mallem ἃ ἂν δύναιτο. TAYL.

7. αἰτίαν.] Deeſt in *Bar.* et *Vindob.* Recte fortaſſe. Et referas ἑτέραν ad προσθήκην vel πρόφασιν, *the circumſtance.* Nam aliud eſt αἰτία. TAYLOR.

10. τοῦτον.] Lege σὺ τοίνυν ἀδετέραν προσέθηκας τούτων, (ſc. τῶν προσθηκῶν) Ita plurimi Editi et MSti. TAYLOR.

12. ἀγώγιμον εἶναι.] Diſtingue melius: σὺ τοίνυν ἀδετέραν προσέθηκας τούτων· — ἀλλ' ἀόριστον αὐτὴν εἰπὼν τὴν αἰτίαν, καὶ μετὰ ταῦτα εὐθὺς προσγράψας, ἀγώγιμον εἶναι, τρίτον τοῦτ' δικαστήριον — παραβεβηκὼς φαίνῃ. Et corrige pariter verſionem. TAYLOR.

23. τῇ τύχῃ.] Dele has inconcinnas voculas, quas nihil aliud eſſe iudico, praeter marginalem gloſſam iſtius locutionis, quae paulo ante occurrit, v. 21. τόν γε ἀδικοῦντα μὲν ἀδὲν, ἐαν τυχῃ. TAYLOR.

pen. ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ πεφευγώς.] Sequitur pag. 646. 1. αἰτίαν ἔχων ἑτέρᾳ φόνῳ ἑκουσίῳ. Nihil vetat ἀκούσιον καὶ ἑκούσιον coniungi: vel ἀκούσιον καὶ ἀκούσιον: vel ἑκούσιον καὶ ἑκούσιον. WOLFIVS.

645. vlt. ἔχει] Lege ἐχῃ, propter ἐάν. MARKLAND. Ita *Bar.* et *Paris.* TAYLOR.

646. 17. ἀναίτιον.] *Inſontem* Wolfius. Perperam. Significat, ſi ſincera ſit lectio, τὸν ἐν αἰτίᾳ ὄντα, *infimulatum.* Saepe explicat in hac oratione *Demoſthenes.* Cod. *Venetus* legit αιτιον. Forte εναιτιον. Verte igitur: *paris impietatis — eſſe cenſuit, vel ad facinora conniuere, vel infimulatum ante iudicium proſcribere.* TAYLOR.

18. τῶν ἤδη κεκριμένων.] *Vt hi, qui iam homicidae iudicati ſunt*, vel, *vt homicidae ii, de quibus iam factum eſt iudicium.* WOLFIVS.

24. Ετι τοίνυν.] Vel lege cum MSS. *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital.* et *Vindob.* Ετι τοίνυν εσιν ἔκτη τιμωρία, vel, εσι τοίνυν ἕκτη τιμωρία cum marg. *Benenati.* TAYLOR.

Ibid. Ετι] Forte εσι — vt pag. 684. 9. εσι τοίνυν τις etc. MARKLAND.

26. ἢ] Reſtitui ex Editis et MStis. Aberat *Wolfii* incuria. TAYLOR.

648. 3. τούτῳ] Melius τυτο. Ita Editt. *Manut.* et *Felic.* cum optimis exemplaribus, *Linden. Aug.* et *Vind.* τυτο τὸ βιαίῳ, ſignánter, *iſtam vocem* βιαιῳ. TAYL.

Ibid. Lego τυτο —, *hoc* vocabulum, nempe VIOLENTA. MARKLAND.

22. Φήσω γὰρ.] Lego Φησει γὰρ. WOLFIVS.

Ibid. Temeraria nimis Adnotatio. Φήσω *Ald. Fel. Man. Par. Lind.* Θήσω *Ven. Bar. Reg.* α. *Aug.* λέξω *Vind.* Solus vtique ex ſuo ingenio Wolfius Φησει. Sed toto coelo errat. Locus hic valde lacer ita reſtituendus eſt ex aliis atque aliis Codd. ὁ δὲ τούτυς μὲν ἀθῴυς παρῆκε, καὶ ἐδὲ λόγον πεποίηται περὶ αὐτῶν ὁδένα, τους δὲ τὸν ἤδη πεφευγότα. Φήσω γὰρ ἔτω κατὰ τὸν κοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον, ος κεῖται τὸν φεύγοντα δέχεσθαι, ὑποδεξαμένυς, ἐκσπόνδυς εἶναι γρά-

φει.

φει. Verte: *Ille vero hos omni crimine liberauit, nulla prorſus eorum facta mentione, verum eos, qui iam exſulantem (ita enim ſupponam) iuxta communia omnium iura de exſulibus recipiendis, receperint, eos, inquam, omni foederum ſocietate excludit.* Quidnam ſinguli Codd. ad hanc optimam ſententiam contulerint, vide in Variis Lectionibus. Hunc locum ſimiliter legit Ill. *H. Grotius de Iure B. et P.* Lib. III. C. II. §. 3. atque ita vertit: *At eos, qui iam fuga elapſum (ita enim rem ponam) ſuſceperunt ſecundum ius omnium hominum, quod fugientes vult poſſe ſuſcipi, hos vult eſſe hoſtium loco, vt* [ni] *ſupplicem dedant.* TAYLOR.

648. 22. Nullo prorſus modo hic conſiſtere poteſt τὸ ἔτος [v. 21.], cum iam oppoſita fuerint ὁ μὲν νόμος, et ὁ δὲ, ſc. Ariſtocrates. Reſcribendum itaque puto: ἀδέκα· αὐτον δὲ ἤδη πεφευγότα. Quo modo perſpicua fit ſententia. Magis quidem arrideret *Benedicti* lectio, τὰς δὲ τὸν ἤδη πεφευγότα, niſi paulo poſt v. 24. haberent Codices τὰς ὑποδεξαμένας. IVRIN.

23. ὃς κεῖται.] Alii ον κεῖται. Τὸ ὃς καὶ τὸ ὃν delendum. WOLFIVS.

25. ἱκέτην ἔκδοτον διδῶσιν.] Mira locutio videri poſſit ἔκδοτον διδόναι, quaſi Latine diceres *ſupplicem deditum dare*, pro *ſupplicem dedere*. Paſſim in hac Oratione vocat hoc ſimpliciter ἐκδιδόναι et ἔκδοτον ποιεῖν. Cum tamen infra p. 692. 16. haec eadem phraſis occurrat, δίδωσιν ἔκδοτον τὸν ἀθῷον, nihil in hac parte mutandum. MARKLAND.

26. καὶ τὸ μηδεμίαν.] Pro tribus το lego τῳ, quod idem valet quod διὰ τῦ, vel διὰ τὸ, quia ſequitur p. 649. 1. καὶ πᾶσιν ἔτω, id eſt, διὰ πάντων. WOLFIVS.

Ibid. Editiones omnes et MSti plerique non *tribus* ſolummodo in locis, ſed, ſi quid ego dinumerare poſſim, *quinque*, το μὴ προσθεῖναι v. 25. καὶ το μηδεμίαν v. 26. καὶ το μὴ δίκας v. 27. καὶ το παντα χόθεν ibid.

ibid. καὶ τοτὲς v. pen. malam eam lectionem tuentur. Bene hic *Wolfius*, neque certior emendatio esse potest. τῷ *Bodl. Cant. Aug. Vind.* TAYLOR.

648. 27. καὶ τῷ μὴ δίκας αἰτεῖν.] Wolfius: *tum quia poenas exigi non iubet.* Immo: *tum quia causam dici non postularit.* IVRIN.

649. 15. σαφῶς παρὰ τοῦτον.] Adde ex *Bar. Vind.* et *Parisiensibus*, σαφῶς καὶ παρὰ τοῦτον. Vti supra v. 1. ὅτωτὶ φανερῶς καὶ παρὰ τοῦτον εἴρηκε τὸν νόμον, et infra v. 24. huiusce paginae: Περὶ τῆ καὶ παρὰ τοῦτον εἰρῆσθαι τὸν νόμον τὸ ψήφισμα. TAYLOR.

19. ἢ ὅτοι πάντες εἰσίν.] Locus haud dubie deprauatus. Ego verti: *Recita sequentem legem, qua istae omnes continentur;* non quod probarem, sed ne nihil dicerem. WOLFIVS.

Ibid. Insciti ssime omnium, quaecunque me aut vidisse aut legisse memini. Quali constructione non dubitasti istud ἢ ad τὸν νόμον applicare? quo ore, qua constantia dici potest, hanc postremam legem istas omnes continere? Corrigas, oro, hoc pacto: λέγε τὸν μετὰ ταῦτα νόμον· ἢ ὅτοι πάντες εἰσί; *Recita sequentem legem*, vel *anne hae iam recitatae omnes sint?* Id est, recita sequentem, si qua superfuerit recitanda. Haec ait Orator, ad Scribam se adcommodans. *Read the next. Or are these all?* Nihil simplicius. Nihil etiam verius. TAYLOR.

21. μητε δήμου κυριωτερον εἶναι.] E tractatione huius legis apparet legendum: μήτε δήμου, νομου κυριώτερον εἶναι. WOLFIVS.

Ibid. Codices hoc in loco vario errore tenentur. In quibusdam deficit vox νομου, vt in *Aldinis*, in iis, quibus vsus est *Felic.* et *Manut.* in *Aug.* et *Ital.* Vicissim *Parisienses* non supplent νομου solummodo, sed μητε νομου, et in ea sententia aliquando fuisse *Wolfium* video, et *Petitum* quoque, qui *LL. Attic.* pag. 124. ita vertit

vertit et pariter explicat: *Nullius Pſephiſmatis maior, quam Senatus, aut Populi, aut Legum auctoritas eſto.* Sed vtrinque erratum eſt. Lectio eſt ea, quam praetulimus, ψήφισμα μηδὲν, μήτε βουλῆς, μήτε δήμου, νόμου κυριώτερον εἶναι. Verte autem (nam *Wolfius* veram lectionem odoratus eſt, antiquam vertit): *Decretum nullum, neque Senatus, neque Populi, leges latas auctoritate ſuperato.* TAYLOR.

650. 13. ἔσω, φησὶν.] Lege: ἔσω, φασιν, nempe οἱ τὰ ψηφίσματα γεγραφότες. IVRIN.

19. καθ' ὅν.] Melius fortaſſe cum *Bar. Aug. Vind.* et marg. *Morel.* καθ' ὅσον δυνατὸν τρόπον τοῦτος. TAYLOR.

Ibid. ἐν δύναιτο τρόπον.] Deeſſe videtur ἂν poſt ὅν. MARKLAND.

23. ὡς ἀγαπώντων.] Lego: ὡς ἂν ἀγαπώντων τοῦθ' ὑμῶν, vel, κατ' Ἀττικισμὸν, ὡς ἂν ἀγαπωντας τοῦθ' ὑμᾶς καὶ προσοφειλοντας etc. WOLFIVS.

Ibid. Illud extremum addidit, credo, *Wolfius*, quia in nonnullis Codd. exaratur ὑμᾶς, non ὑμῶν, veluti in *Ald. Venet.* et *Morel.* quod *Lambinus*, vt debuit, in ὑμῶν diuinando emendauit. μὴ ἀγαπώντων habet *Cant.* aliis omnibus ſilentibus, ſed praeter id, quod rectum eſt, ſilentibus. Nam *Wolfii* diuinatio probe ſe habet. TAYLOR.

Ibid. Plane legendum: ὃς γὰρ, ὡς ἂν ἀγαπώντων τοῦθ' ὑμῶν. et in iſtum ſenſum tranſtulit *Wolfius*. IVRIN.

Ibid. Opinor, ὡς ἂν ἀγαπώντων. MARKLAND.

24. καὶ προσέτι.] Laudo id, quod in aliquibus exemplaribus ſcribi deprehendi, καὶ προσφυλάττειν ὑμᾶς ἐκεῖνο, ὅπως κ. τ. λ. Minus placet εκεινον Codicum, *Veneti, Ital. Bar. Vindob.* quanquam et tolerari poſſit. TAYLOR.

651. 5. ἀδὲ τᾶτον.] Lege ἀδὲ αυτον τᾶτον, vt *Manut* cum MSS. *Ald.* ἀδὲ αὐτὸν ἡγάμενον τᾶτον. *Vindob.* TAYLOR.

8. η πολιτης.] Supra 618. 9. notaui legendum videri ἡ πολις. WOLFIVS. πολις *Bar. Vind.* et marg. *Lutet.* TAYLOR.

Ibid. Lege ἡ πολις, ἡ ἰδιώτης. IVRIN.

10. ἢ καὶ μὴ ἀφηρέατο.] Sub. κρίσιν. Τὸ διδόναι ad verba perſpicue poſita: τὸ μὴ ἀφαιρεᾶσθαι, cum aperte cauſae dictio non tollitur. WOLFIVS. Deeſt ἢ *Bar.* et *Vindob.* TAYLOR.

14. ταυτὶ.] Lege ταυτη. Ita *Ven. Bodl. Lindenb. Bar. Ital. Vindob.* et marg. *Morel.* Pag. 653. pen. ὡς δὲ συμφέρονθ' ἡμῖν γέγραφε, λέγειν ἐπιχειρᾶντα, καὶ ταυτη βιαζόμενον. TAYLOR.

Ibid. F. ταύτῃ, *hac via, hoc pacto*, vt p. 653. pen. MARKLAND.

pen. ἡμῖν.] Reſtitui ex Editorum et MStorum melioribus. Vulgo ὑμῖν. TAYLOR.

652. 3. ἴσως ἂν ἧττον.] Vel ἴσως ἂν ἧττον ἦν δεινὸν τουτο, cum Editione *Manutiana*, vel ἴσως ἂν ἧττον ἦν τουτο δεινὸν cum MStis *Obſop.* et *Ital.* TAYLOR.

6. ἀποπεφευγός;] Edidit. *Aldina* et *Lutetiana* male ἀποπεφευγώς Recte *Wolfius* interpretatur, et ſecundum ea, quae adnotaui ad *Aeſchinem* pag. 58. N. 9. TAYLOR.

9. ἐρᾶν.] Haeret Conſtructio. Aut igitur dele h. v. quae eſt auctoritas Codd. praeſtantiorum, *Bar. Reg.* α. et *Vind.* vel cum *Bodl.* δει ἐρᾶν. TAYLOR.

21. καὶ εἴ τι γέγραφεν.] Reſcribe καὶ εἴ τι γε γραφέν. Ita *Bodl. Cant. Felic. Lindenb. Ital.* et *Lambinus.* TAYLOR.

Ibid. Plane legendum, καὶ εἴ τι γε γραφέν. IVRIN.

Ibid. Lego γραφεν. MARKLAND.

652. 24.

652. 24. *αὐτῷ.*] F. *αυτο, τὸ ψήφισμα, τυτέσι, περὶ τᾶ ψηφισματος.* WOLFIVS.

Ibid. Acute. Ita plane *Ven. Bar. Aug. Ital. Vind.* TAYLOR.

653. 2. *ἠγνόητέ τι.*] Annon deſideratur Negatio? *εἰ γὰρ ἠγνόησέ τι μη διδασκόμενος.* Credo ſane. TAYL.

Ibid. F. *μη διδασκόμενος.* MARKLAND.

3. *ἐκεῖνο*] Variant Codices, *εκεινοις Ven. εκεινους Bodl. Obſop.* et *Ital.* Infeliciter omnia. Corrige *εκεινος* omnino, *εἴ τις εἰδὼς, ἐκεῖνος παρέδωκεν*, cum vehementia et *δεινότητι.* Paria fere habes in notis ad *Aeſchinem* p. 31. vlt. et *Midianam* p. 564. 2. TAYLOR.

8. *ἡμῖν.*] Lege *υμιν.* Ita *Bar. Lindenbr. Vindob.* cum Editt. *Felic.* et *Man. μὴ δὴ τοῦθ' υμιν ἐᾶτε λέγειν — ἀλλ' υμας αὐτὸς ἀξιᾶτέ διδάσκειν.* TAYLOR.

27. *ἡμῖν.*] Puto *υμιν.* Certe modeſtius. IVRIN.

vlt. *τοῖς ἅπασιν*] *τυτέσι, παντάπασιν, ἢ παντελῶς λόγον.* WOLFIVS.

Ibid. Mecum ambigo, verum plus ſit obſcuritatis in loco Auctoris, an in explicatione Interpretis. Expungunt has voces optimi Codd. *Ven. Bar. Lind. Reg. α. Ital.* et *Vind.* Tu ergo delebis. Erat fortaſſe ſcholion eorum, quae mox ſequuntur, p. 654. 1. *κατὰ τἄλλα πάντα.* TAYLOR.

654. 2. *δικάζειν.*] *δικασειν* potius cum marg. *Pariſ.* et *Bodl.* Ea enim eſt Formula iurisiurandi: *ψηφιουμαι κατὰ τὰς νόμους.* TAYLOR.

655. 4. *δι' ὃ.*] Neſcio, an caſu, an conſilio, ita dederit *Wolfius.* Editi certe ac MSti *δι' ου.* TAYLOR.

20. *ὃ μᾶλλον εἰκὸς κ. τ. λ.*] Sententia ſatis perſpicua eſt, nec varia lectio ſcrupulum tollit. Legi fortaſſe poſſit: *ὃ μᾶλλον εἰκὸς ἐλπίσαντα ποιῆσαι, ἢ δυνηθέντα, μή.* ſc. *ποιῆσαι.* WOLFIVS.

Ibid. Varietas Lectionis eſt huiusmodi: *ὃ μᾶλλον εἰκὸς ἐλπίσαντα ἢ μὴ δυνηθέντα ποιῆσαι. Ald. Felic. Manut.*

Manut. ὃ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐλπίσαντα ἢ μὴ δυνηθέντα ποιῆσαι. *Morel.* ὃ μᾶλλον ἐλπὶς αὐτὸν ἢ μὴ δυνηθέντα ποιῆσαι. *Bar.* MSS. *Ald. Vindob.* ὃ μᾶλλον ἐλπὶς ἢ μὴ δυνηθέντα ποιῆσαι. *Ven. Bodl. Lind. Obſop.* ὃ μᾶλλον ἐλπὶς μὴ δυνηθέντα ποιῆσαι. *Ital.* ὃ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐλπίσαντα ἢ δυνηθέντα μὴ ποιῆσαι. *Lambin.* TAYLOR.

655. 21. ποιῆσαι.] Id eſt ποιήσειν, *facturum:* ſi recte habet. Nam ſuſpicio eſt, *Demoſthenem* ſcripſiſſe ἐλπίσαντ' ἂν — ποιῆσαι, pro ποιήσειν, more ſuo. licet ſciam, vulgatam defendi poſſe. MARKLAND.

Ibid. Wolfius: *id quod ſi ſperarit duntaxat, facturum potius, quam, ſi potuerit, eſſe omiſſurum, eſt probabilius.* Quaſi vero e re eſſet Cerſobleptae, Athenienſes iniuria prouocare, dum eorum ope et amicitia indigeret ad opprimendos aemulos, eamque ſibi adfuturam ſperaret. Melius vertas: *id quod eum non facturum magis probabile eſt, dum adhuc non niſi ſperat poſſe, quam vbi reipſa potuerit.* IVRIN.

26. ἂν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἀμυνώμεθα.] Deſunt haec verba in quibusdam Codd. ſed non recte deſunt. Meliores et ſaniores hic addunt, non detrahunt: ἀλλὰ καὶ φόβον ανυπερβλητον καὶ θαυμαστὸν παρεσχήσατε ἂν ὑπὲρ υμων αὐτῶν ἀμυνώμεθα. *Bar. Vind.* marg. *Par. Aug.* υμων etiam repraeſentatur a pluribus. TAYL.

pen. καὶ πράττοντα ἡμῖν.] Vel cum *Lindenbr. Ital.* et *Bar.* aliisque, καὶ ἡμῖν πράττοντα: vel cum *Lambino*, τὸν ἐναντία τοῖς ὑμῖν συμφέρουσι πράττοντα καὶ ἡμῖν. Nam perinde ſunt, et pariter id, quod alicubi adnotauit *Wolfius*, τὸν ἐναντία πράττοντα τοῖς ὑμῖν συμφέρουσι καὶ ἡμῖν. TAYLOR.

Ibid. Lege καὶ ἡμῖν πράττοντα. IVRIN.

Ibid. Potior videtur (ſaltem vſitatior) hic ordo verborum — τοῖς ὑμῖν συμφέρουσι πράττοντα καὶ ἡμῖν, ἄν τις etc. Alibi tamen in hac Oratione obſer-

uare

uare licet ſimilem fere verborum et compoſitionis ſynchyſin. MARKLAND.

656. 14. καὶ ὐδ' ἐπεχείρησαν.] [*Aldus* ita cum *Veneto* et *Pariſ.*] Sub. οἱ Ολύνθιοι. Alii, ἐπεχείρησεν. Sub. ὁ Φίλιππος. Vtroque modo obſcura ſententia. WOLFIVS.

27. ἀλλ' ὐκ αἰσχρὸν τὸς περὶ etc.] Lego: τὸς τῷ περὶ πραγμάτων etc. WOLFIVS. Vulgo enim abeſt. TAYL.

657. 6. κατάσχοι.] Ita Editi et MSS. *Wolfius* inſcienter, vt opinor, κατάγοι. In ſequentibus potius, ἐκ μὲν γὰρ. TAYLOR.

7. γε.] Mallem γαρ: vt haec ſit ratio praecedentis ſententiae. MARKLAND.

8. πολεμήσετε.] Melior eſt lectio, quam praeferunt *Bar.* et *Bodl.* πολεμησεταμ. TAYLOR.

10. ὥς' εἰ βϐλόμενος.] Recta haec et ſatis ſana. Neque video neceſſe anteferre cum *Wolfio* ſcripturam *Bar. Aug. Vind.* et marg. *Morel.* ὥϛε τι βϐλόμενος. Quorum quidem Codicum hic eſt ſenſus: ὥϛε θαυμάζειν φήσουσιν, τί βϐλέμενος ἕλοιτο ἂν μικρὰ λαμβάνειν καὶ πολεμεῖν, ἐξὸν κ. τ. λ. *Quare admirari ſe dicent, quo conſilio paruum lucrum ſimul cum bello praeferre velit, cum plura poſſit obtinere et veſtram etiam amicitiam.* In quo ſenſu, quem non reprehendo, non recte abeſt καὶ ante πολεμεῖν, vti abeſt a *Ven. Reg.* α. et *Vind.* TAYL.

22. ἐξέβαλον.] MSti vna voce auctiores οἳ τὸν πατέρα αὐτῦ ποτ' ἐξέβαλον. *Bar. Ven. Ital. Lind. Aug. Vindob.* cum *Pariſienſibus.* TAYLOR.

vlt. ϐ γὰρ δὴ λόγον — ἔχει.] *neque enim huius facti ratio ita eſt in promtu.* Immo ſatis obuia eſt et bene nota obſeruatio, *Res ſecundas et Bonam Mentem* raro eidem Perſonae competere. Et ita, opinor, voluit *Demoſthenes.* Itaque pono notam Interrogationis: ϐ γὰρ δὴ λόγον — ἔχει; *Nonne vtique huius rei ratio ita eſt in promtu?* MARKLAND.

658. 2.

658. 2. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν.] Si hic sit locus *Demosthenis*, quem allegat *Longinus* §. 2. vide, quam alieno sensu alleget. Ὅπερ γὰρ ὁ Δημοσθένης ἐπὶ τῶ κοινῶ τῶν ἀνθρώπων ἀποφαίνεται βίῳ, »μέγιστον μὲν εἶναι »τῶν ἀγαθῶν τὸ εὐτυχεῖν· δεύτερον δὲ, καὶ ὀκ ἔλατ»τον, τὸ εὖ βουλεύεσθαι, ὅπερ οἷς ἂν μὴ παρῇ, συναν»αιρεῖ πάντως καὶ θάτερον,» τοῦτ' ἂν κ. τ. λ. TAYL.

13. τῇ πόλει πολεμεῖν.] MSti fere omnes, praeter *Aldinos*, το τῇ πόλει πολεμεῖν, non otioso articulo addito, vt rectè *Obsopoeus*. TAYLOR.

659. 8. Ἰφικράτην Ἐφιάλτου.] Dubito de fide huius loci. Iphicrates, dux ille celebratus, coriarii filius audiebat. Ideo raro inuenitur nomen eius patris. *Pausanias* tamen in *Boeoticis* Timothei filium facit. In margine autem mei Codicis scriptum inueni Φιλοκράτην Ἐφιάλτου, manu alicuius non ineruditi viri, cuius olim fuit. Vnde habuerit nescio. PALMER.

Ibid. Φιλοκρατην *Ven. Bodl. Obsop. Ital.* et *Lind.* Sed parum interest, vtro modo scribatur, neque necesse est, vt de Iphicrate, celeberrimo Imperatore, haec intelligerentur. TAYLOR.

12. ὅτι γε βουλήσονται.] Melius multo cum *Bar. Ven. Bodl. Lind. Obsop. Aug. Ital. Vindob.* ὅτι γ' ἂν βουλήσονται. TAYLOR.

27. Πύθωνα καὶ Ηρακλείδην] De his *Diogenes Laertius* in *Platone*, quos discipulis *Platonis* accenset, sed Πιθωνα vocat, non Πύθωνα. Aristoteles vero V. *Polit.* 10. sic habet: παρῶν δὲ καὶ Ηρακλείδης οἱ Αἴνιοι Κότυν διέφθειραν, τῷ πατρὶ τιμωροῦντες. In tanta diuersitate praefero huius loci lectionem. Nam et repetitur p. 660. 1. Πύθωνα, et rursus p. 662. 10. Πύθων nominatur. De his iam diximus ad *Diogenem Laertium*. PALMER.

Ibid. Αἰνειας.] Αινιας marg. *Benenati* et *Ital.* Recte. Τὸ ἐθνικὸν Αινιος, ὡς Τήνιος· οὕτω γὰρ ἀναγρά-

φεται

φεται ἐν τοῖς πίναξι. Steph. Byzant. in Αἶνος. Porro autem, quod hic de Pythone facinus narratur, id a *Diogene Laertio* IX. 65. Pyrrhoni Eleo attribuitur. Vtrum vero nominum ſimilitudine deceptus fuerit eruditus ille et vtiliſſimus Scriptor, quae eſt ſententia *P. Leopardi* XI. *Emendatt.* 21. an errorem illum debeamus importuno alicui adnotatori, de qua re multa probabiliter admodum cultiſſimus ille *Menagius* ad locum *Laertii*, iudicent, quibus eſt otium. TAYLOR.

660. pen. ταῦτα.] F. τουτο, ſcil. φίλος εἶναι. MARKLAND.

vlt. μηδ' ἑτέρᾳ.] μηδ' ετερον τῶν καιρῶν υπερβαλλοντας. Edit. *Benenati.* γρ. μηδ' ἑτέρᾳ τον καιρον marg. *Par.* et *Aug.* TAYLOR.

661. 8. εἰ δὲ τοῖς μὲν.] Plerique Codices, εἰ δὲ τῳ μὲν (Charidemo ſc.) τοῖς δ' ἄ. Sed recepta lectio bene ſe tueri poteſt. TAYLOR.

9. οἱ μὴ μετέχοντες] MSti fere omnes, ſc. *Ven. Bar. Lind.* marg. *Benen. Aug. Ital.* et MSS. *Ald.* οἱ μὴ τυχοντες. Quod melius eſt, et fere video, quo errore orta ſit exinde lectio vulgata. TAYLOR.

22. ὑπὲρ τᾶ μὴ παθεῖν.] Inſerendum puto τι. μή τι παθεῖν, vt mox v. 26. ἵνα μή τι πάθῃ, et paſſim. MARKLAND.

662. 6. τάτας αἶμαι, μᾶλλον δὲ οἶδα σαφῶς.] οιομαι *Lind.* et *Ital.* Hic fortaſſe locum habere poteſt, quod reliquit *T. Magiſter*: φατὶν οἱ ἀκριβεῖς τεχνικοὶ, τὸ μὲν οιμαι ἐπὶ ὁμολογᾱμένον (reſcribe ομολογᾱμενᾳ, aut ſaltem ομολογᾱμενων) τίθεται· τὸ δὲ οιομαι ἐπὶ ἀμφιβόλᾳ. TAYLOR.

8. θεραπεύειν] Melius θεραπευσειν. Ita MSS. *Ven. Bar. Aug. Ital. Vind.* TAYLOR.

10. ἑτοσὶ] Ita reponendum curaui ex Editis melioribus et MStis. Vulgo ἑτωσὶ. TAYLOR.

662. 14.

662. 14. ἑαυτῷ.] Corrige αὐτῷ cum *Ven. Liud. Ital.* Modo v. 15. τὰ ἐκείνῳ μᾶλλον φρονεῖ. *Vindob.* TAYLOR.

663. 1. λογιζόμενος κ. τ. λ.] λογιζόμενος εὑρίσκω αὐτὸν (τὸν Χαρίδημον) ἀξιόπιστον (Sub. ὄντα) ἢ ὑμῖν, ἢ ἐκείνῳ (τῷ Κερσοβλέπτῃ.) WOLFIVS.

Ibid. Immo, ſi quid ego iudicare poſſim, contraria prorſus omnia, non Charidemum Cerſobleptae, ſed vice verſa Cerſoblepten Charidemo. Poſtulat huius loci ſyntaxis, argumentandi ratio. In *Vind.* deeſt αὐτὸν ante εὑρίσκω, quod impune abeſſe poteſt. TAYLOR.

4. κηδεστὴς.] Duxerat enim Iphicrates Tarſen, filiam Cotyis, Thracum dynaſtae vel regis, vt narrat *Aemilius Probus*, vel *Cornelius Nepos*, in *Iphicrate.* PALMER.

22. ἐκείνῳ.] F. δι' ἐκεινον, *propter illum*, illius gratia, vt p. 666. 19. MARKLAND.

26. λαβὼν.] Habeo fere pro neceſſario, quod addunt *Bar. Felic. Linden. Manut. Aug. Obſop. Ital.* et *Vindob.* ἐκ ἐθέλοντος δ' ἐκείνῳ, λαβὼν αυτος τὴν τῶ βαρβαρικὴν, δύναμιν caetera. TAYLOR.

664. 6. ἑαυτῷ.] αὐτῷ *Vind.* Lege autem αὐτου. Et intellige ſalutem Iphicratis, non Cotyos. TAYL.

10. ἐξαρκεῖ κ. τ. λ.] ἐξαρκεῖ τῷθ' ὑμῖν, (κατεσκευακέναι) ὅτι Χαρίδημος ἐξαπατηθεὶς κατεσκεύακε τὸν Θρᾷκα ἰσχυρὸν ἐφ' ὑμᾶς αὐτός; WOLFIVS. Non intelligo. TAYLOR.

18. αὐτῷ.] Corrige αὐτῳ. TAYLOR.

Ibid. Legendum videtur, καὶ ὑπὲρ αὐτῳ, vel εαυτῳ. IVRIN. αὐτῷ etiam Cl. *Marklandus.*

pen. ἐξετάσω.] εξεταζω. MARKLAND.

665. 6. τίνος ἂν.] Certe alterum τινὸς eſt inutile: poſterius credo. Lege itaque: τίνος ἂν καὶ λόγον σχοίη μὴ Χαρίδημον ἀποστερήσῃ; TAYLOR.

665. 10.

665. 10. δικαίως ἄπιστος.] Sub. νομίζεται, vt ſupra v. 9. εἰ μήτε φύσει πιστός. Sub. ἐστί. et, [v. 13.] διὰ τί συλλάβωμεν αὐτῷ ὅτως ἁπλῶς. καὶ κομιδῇ τετυφωμένως διαπεράξασθαι (ὅπως ἂν διαπεράξηται), ἃ βέλεται; WOLFIVS.

14. καὶ ταῦτα ἐφ' ἡμῖν ὄντα.] ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἡμῶν, *cum ea penes nos ſint.* Sed legendum ἐφ' ἡμας, τὸ καθ' ἡμῶν, ſicut ſupra: ἰσχυρὸν ἐφ' ἡμᾶς. WOLF.

Ibid. ταῦτα ἐφ' ἡμῖν ὄντα] Vertendum: *cum tota res in noſtra poteſtate ſit.* Sic p. 686. 4. ἐφ' ὑμιν ἔσαι τὸ πράττειν, *veſtro arbitratu agere poteritis.* Nota ſunt Stoicorum τὰ ἐφ' ἡμῖν, *res noſtri arbitrii.* MARKLAND.

Ibid. *Cant.* caeteris omnibus ſilentibus cum *Wolfio* legit. Quidni autem *Wolfianam* interpretationem amplecteremur et lectionem vulgatam? Ita Noſter *c. Timocrat.* 723. 2. Εσι γαρ ὃ τὸ μὲν αὐτῷ καλῶς κείμενον, τὸ δὲ ἡμαρτημένον, ἀλλ' ὅλος ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς μέχρι τῆς τελευταίας ἐφ' ὑμιν κεῖται. Mox v. 15. ἐγὼ μὲν γαρ ὐχ ὁρῶ *Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

24. διὰ τῆς ἐκείνῳ βασιλείας.] *cuius regno fretus,* vel, *per cuius regnum.* WOLFIVS.

27. αὐτῶν.] Scribe αὑτων, vt 667. 16. vbi plene τῆς αὑτων πατρίδος. MARKLAND.

666. 3. ἐψηφισμένῳς.] Corrige ὑμῖν — ἐψηφισμενοις. Ita ſupra 665. 17. ὃδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῃ πολει τοιῦτον ὃδὲν ἐψηφισμενῃ φαινεσθαι. TAYLOR.

18. ἔν τισι καιροῖς καὶ χρόνοις.] ἔν τισι καιροῖς, propter tempora, quia res ita veſtrae poſtulabant: ἔν τισι χρόνοις ad praeteritum tempus refertur, quod certum non exprimitur. WOLFIVS.

Ibid. Αριοβαρζάνην.] De hoc nihil me legere memini. Apparet, Thraciae aut Ponti regem fuiſſe. *Vl-*

pianus ſatrapam Perſicum facit. Alius eſt aliquot ſaeculis poſterior ille Cappadox Ἀριοβαρζάνης, εὐσεβὴς καὶ φιλορωμαῖος βασιλεύς. WOLFIVS.

666. 18. Itane? Annon ergo legiſti Scriptoris noſtri Orationem, quae inſcribitur *de Rhodiorum libertate?* Τμεῖς ἐξεπέμψατε Τιμόθεόν ποτε βοηθήσοντα Ἀριοβαρζάνῃ — ἰδὼν δ' ἐκεῖνος τὸν μὲν Ἀριοβαρζάνην φανερῶς ἀφεστῶτα τῆ βασιλέως et quae ſequuntur. p. 192. 27. Annon tempora quadrant? Annon eundem memorat quoque *Nepos* in *Timotheo?* Annon is erat, quem idem Auctor in Datame *praefectum Lydiae et Ioniae totiusque Phrygiae* fuiſſe praedicat? Conſentit *Harpocratio.* Ἀριοβαρζάνης, σατράπης Φρυγίας ἀποδειχθεὶς ἔτος παρὰ Ξέρξῃ ἀπέση· ὃς καὶ ἀποστείλας λαὸν τῆς πολεμήσαντας αὐτῷ καὶ χειρωσάμενος ἐσαύρωσεν. Adde *Diod. Sic.* L. XV. §. 90. TAYLOR.

vlt. τοῖς παρ' ὑμῖν.] Harmodius et Ariſtogito, qui Hipparchum occiderunt, quos etiam mox innuit, pag. 667. 13. τῆς μὲν παρ' ὑμῖν etc. MARKLAND.

Ibid. περὶ τὸν τύραννον.] Malim περὶ των τυραννων. *Bar.* et *Ital.* ita legunt. Et res ipſa ſatis per ſe loquitur. TAYLOR.

667. 17. κατεψηφίζεσθε.] Laudo potius, quod ſcribitur in *Ven. Lindenb. Ital.* et MSS. *Ald. Felician.* et *Manut.* κατεψηφισμενοι. Vt ſupra, v. 15. τιμωντες ἐφαίνεσθε, ita hic, κατεψηφισμενοι, ſc. ἐφαίνεσθε. Sed hoc potius ad decorem et ornatum orationis, quam ad neceſſitatem. TAYLOR.

Ibid. τῦτο τοίνυν κ. τ. λ] τῦτο εὖ ποιῶν (εὐτυχῶς καὶ ἀποδοχῆς ἀξίως) τὸ τί; ὅτι τὸ μὴ ὄφλειν αἰσχύνην ἃ συνέβη ὑμῖν φεναικισθεῖσιν, ὥστε φεναικισθῆναι. WOLFIVS.

Ibid. ἐπ' ἐκείνῳ μὲν εὖ ποιῶν.] Lego ἐπ' ἐκεινων, *in illis*, ſcil. Harmodio et Ariſtogitone, de quibus in ſententia praecedente locutus fuerat. Opponuntur ἐπ' ἐκεί-

ἐκείνων, *in illis*, et ἐπὶ τούτῳ, *in hoc*, ſcil. Charidemo. MARKLAND.

667. 19. φυλάξασθε.] Lege φυλαξεσθε cum *Bodl. Cant.* et marg. *Morel.* φυλάξησθε *Vindob.* TAYL.

20. μὴ γὰρ ὡρισμένου μηδενός.] Wolfius: *nemine enim excepto.* Immo: *nulla enim re excepta.* IVRIN.

668. 3. εἶτα.] F. ει τηλικαῦτα. *Bodl.* εἰ τὰ. Pro τηλικαῦτα v. ſ. *Vindob.* ταὐτα. Credo, pro τοιαῦτα. TAYLOR.

4. Forte, ἐπελήλυθεν, ει τα τηλικαῦτα etc. niſi haec ſint verba ipſa τῶν θαυμαζόντων. Quo caſu ponenda eſt Interrogationis nota poſt ῥᾳδίως. Sed prius puto verius. Θαυμάζειν, εἰ, vt pag. 622. 5. et vbique. MARKLAND.

13. ὠδὲν.] Rectius omnino ουδενα, cum marg. *Benenati.* TAYLOR.

669. 2. ἀλλ' ὅθεν ἀρξάμενος.] Mirum in modum haec a *Wolfio* vertuntur, qui tamen alicubi ſcripſit, quae ſequuntur, ſc. Coniunge: ἀλλ' ὅθεν ἀρξάμενος κακῶς ἐποίει ὑμᾶς ξεναγῶν ἤδη etc. Recte. TAYLOR.

22. τοῖς ἔχουσιν Ἀμφίπολιν.] τοῖς δυναστεύουσιν ἐν Ἀμφιπόλει αὐτονομουμένη. Vtrum Olynthii tum Amphipolim habuerint, ignoro. Braſidas quidem Lacedaemonius eam aliquando occupauit. WOLFIVS.

27. ὅτι οὐκ ἀποδεδώκει.] In nonnullis Codd. videtur deeſſe negatiuum. Vnde iſtud *Wolfii:* ὅτι οὐκ ἀποδεδώκει, ſc. ὑμῖν. Sin ὅτι ἀποδεδώκει, ſc. τοῖς Ἀμφιπολίταις. *Bar.* et *Vind.* legunt, διότι οὐκ ἀπέδωκε τὸν ὁμήρους. TAYLOR.

670. 3. ἀντὶ τούτων.] Deſunt haec verba in *Bar.* et *Vind.* Modo v. 4. lege καὶ απαντ' οσα ἐπίσασθε ex tribus optimis exemplaribus *Bar. Aug. Vind.* TAYL.

12. πολεμεῖν.] Rectius πολεμησειν, vti *Bar. Reg. α. Aug. Vind.* TAYLOR.

671. 3. διαβὰς.] καὶ διαβὰς Cod. *Vindob.* Deinde v. 4. pro μισθοῖ, μισθῶται *Ven. Bodl. Lind. Ital.* μισθῆται *Obſop.* Fortaſſe melius cum *Bar.* et *Aug.* μισθοῖ το, τε ϛράτευμα. TAYLOR.

8. Σκῆψιν etc.] Vide de his *Valeſium* ad *Harpocrat.* v. Κέβρηνα. TAYLOR.

13. ἐπὶ θαλάττῃ.] Moneo id, quod Codd. prae ſe ferunt, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ *Bar.* et *Vind.* Deinde σιτοπομπείας marg. *Morel.* et ευποριησειε *Bar.* cum eodem *Vindob.* TAYLOR.

19. ἄνωθεν.] Non ita loqui ſolent Auctores caſtigati, ſed ἄνω, vt *Vind.* τῆς ανω Φρυγίας. Ita *Herodot. Cl.* 95. Ασσυρίων ἀρχόντων τῆς ανω Ασίης ἐπ' ἔτεα εἴκοσι καὶ πεντακόσια. Id. 177. Τὰ μὲν νῦν κατω τῆς Ασίης Αρπαγος ἀνάϛατα ἐποίεε· τὰ δὲ ανω αὐτῆς Κῦρος. TAYLOR.

20. τῷ δ' ὁτιῶν ἄλλο.] [Ita Editi, et τῶθ' ὁτιῶν ἄλλο] Lego τῷ δ' ουδοτιουν ἄλλο. WOLFIVS. Ita MSS. Modo v. 23. εἴτε δὴ τινὸς εἰπόντος, cum *Aug. Vind.* et *Benenato.* de *Baroc.* TAYLOR.

672. 2. βουλεύεσθαι.] λογίζεσθαι *Vindob.* Quod pro ſcholio habeo. Legendum autem, vt praeſtantes nonnulli Codd. exhibent, βουλεσθαι, *Ven. Bar. Bodl. Lind. Obſop. Aug.* et Edit. *Felician.* βέλεσθε *Ital.* Senſus eſt: *quia haec velle videbatur Cephiſodotus:* et ſatis bene vertit *Wolfius.* TAYLOR.

Ibid. τριήρων εὐποριήσας.] ὑποθετικῶς, ἐὰν εὐποριήσειε. Narrat conſilium, non rem geſtam. WOLFIVS.

Ibid. Recte *Wolfius.* Diſtingue autem: τριήρων εὐποριήσας παρ' ἡμῶν, vel ὑμῶν, vt ſcribitur in quibusdam. Quod leue eſt. Neſcio interea, quo ſenſu nonnulli ex optimis habent ἡμῖν, vel ὑμῖν, in tertio caſu: *Ald. Bar. Reg. α. Aug. Vind.* TAYLOR.

672. 2.

672. 2. Lege et distingue: τριήρων εὐπορήσας παρ' ὑμῶν, ἀσφαλῶς etc. MARKLAND.

3. παρ' ἡμῶν.] παρ' υμων. IVRIN.

11. ἀφεῖσθαι.] F. ἀφιεσθαι. WOLFIVS.

Ibid. καὶ μὴ πολεμεῖν.] Recte haec desunt in optimis *Bar.* et *Vind.* Repetuntur enim post vocem similiter exeuntem ab incauto librario ex v. 9. TAYLOR.

12. διαβιβᾶτε.] ἀντὶ τῦ διαβιβάσετε. WOLF.

22. τἀναντία.] Deest haec vox in *Vin.* in *Lindenb.* et *Ital.* Quae cur non abesset, vix video. Nam huius loci haec est constructio: Οτι ἐφενάκιζεν ὑμᾶς, ταῦτα ἐγνωκὼς ποιεῖν, ἡνίκα ἔτ' ἦν ἐν τῇ Ασίᾳ καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἔπεμπε, γνώσεσθε κ. τ. λ. TAYLOR.

673. 10. ὅθεν διέβη.] Non sat habent Codd. qui sequuntur: MSS. *Ald. Ven. Bar. Reg.* α. *Aug.* et *Vind.* quorum quidem optima semper fuit fides. In illis seruatur, quem Scholae vocant *Terminum ad quem*, ὅθεν οι διέβη. Nempe Abydo *Sestum.* Nam vtrumque necessarium est. TAYLOR.

Ibid. Plane legendum: ἐνθυμεῖσθε, ὅθεν οι διέβη· ἐξ Αβύδε εἰς Σηςὸν, vt ad marginem *Benenati.* IVRIN.

19. καλά γε etc.] καλά γε (ἀ γὰρ, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι;) τὰ γεγραμμένα. WOLFIVS.

Ibid. Ad quam normam edidimus. Ita p. 674. 14. εὖνδς γε· ἀ γάρ, ἁπλῶς ὑμῖν, κ. τ. λ. Ita π. παραπρεσβ. 421. 1. ἄξιόν γε· ἀ γὰρ ἦν; Σόλωνος αὐτῷ μεμνῆσθαι. et alibi saepissime. Vbi voces istae ἀ γάρ; ἀ γὰρ ἦν; in parenthesi includi concipiuntur. Idem *Wolfius* neglexit suam interpretationem reformare, in qua pristina lectio continetur. In MSS. *Ald. Felician.* et *Manut.* deest ἀ γάρ. TAYLOR.

25. τῦ κομιεῖσθαι.] Scribendum opinor το. MARKLAND.

673. vlt. ἐπιδείξας.] Demonſtrata iudicibus epiſtola, ne adulterinam putent. F. ἐπιλέξας, *delecto quodam loco.* WOLFIVS. Idem alibi: „Fortaſſe iuſſit ſcribam „fidei faciendae ergo literas oſtendere. Sed dubito de „lectione. F. ἐκλέξας.“ Haec quam ſint otioſa vides. TAYLOR.

674. 5. δῆλον γὰρ κ. τ. λ.] Melius certe δῆλον γὰρ δήπου, vt habent nonnulli, et ſine ὑμῖν. TAYLOR.

12. Ἀλεξάνδρᾳ.] τῇ Φεραίᾳ ſorte. WOLFIVS.

13. ὑπεδέξατο.] Sub. τὴς πρέσβεις, μᾶλλον δ' ἴσως τὴς λῃσὰς τὴς παρ' ἐκείνᾳ. WOLFIVS.

Ibid. Proba eſt prior *Wolfii* ſententia: eamque in Interpretatione ſecutus eſt. Verum ne praetereatur, meliores Codd. *Ven. Bar. Aug. Ital. Vind.* hic legere προσεδέξατο. Quod ſane praeſtat. TAYLOR.

14. εὖνᾳς γε· ἃ γάρ;] Ironica Interrogatio. WOLFIVS.

16. Οὐ τοίνυν] Solenne eſt his Scriptoribus hanc ſententiam ita efferre: Οὐ τοίνυν ἐκ τούτων μονων δῆλον ἔσθ' κ. τ. λ. Modo, v. 17. addidi ως ante ᾐδέν ex fide optimorum exemplarium. TAYLOR.

17. δῆλον ἂν.] F. δηλων. Modo, v. 18. προσέχειν; interrogatiue, niſi deſit vel ſubintelligatur μόνον vel μόνων, propter iſtud ἀλλὰ καί. MARKLAND.

18. καὶ προσποιεῖται.] Ita Editt. *Felic. Manut.* et *Paris.* η προσποιεῖται *Bar.* marg. *Bennat.* et *Vindob.* Vulgo deerat. TAYLOR.

pen. καὶ μὴ συγχωρεῦντος Ἀρταβάζᾳ.] ἕως οὗ συνεχώρει Ἀρτάβαζος διαβαίνειν αὐτόν. Queat et ὑποθετικῶς exponi, κἂν μὴ συγχωροίη, *tametſi non permitteret, etiam inuito Artabazo.* WOLFIVS.

675. 14. ὁρμησαμένων.] Vſitatius eſt et rectius ορμισαμενων, quod habent *Felic. Manut. Lind. Aug.* marg. *Paris.* TAYLOR.

19. τῶν αὐτῶν.] Lege ναυτῶν, *nautarum.* MARKL.

675. 19.

675. 19. *κατέῤῥαξε.*] Lege *κατηῤῥαξε*, vti inuenitur in *Reg.* α. et propemodum in *Bar. κατηραξε.* TAYLOR.

676. 8. *συνθήκας.*] Addunt *ταυτας τας Bodl. Felician. Mannt. Lind. Aug. Ital. Vind. Obſop.* haud dubie perfectius et emendatius, vt ſcribit idem *Obſopoeus.* TAYLOR.

12. *διηνέγκαντο.*] Fortaſſe melius, cum *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital. διηνεγκαν το μὴ θανάτῳ τιμῆσαι.* TAYLOR.

678. 10. *τριβόντων.*] Sub. *τὰς χρόνους, καὶ ἀναβαλλομένων τὰ πράγματα.* Sed quid ſi *τρυφωντων, παρὰ τὸ τρυφάω, cum faſtidirent, delicias facerent, et faſtum prae ſe ferrent.* WOLFIUS.

Ibid. Caue auſcultes. Tametſi enim exemplar *Wolfianum* ſequar, laudo tamen lectionem priorem Editorum omnium et MStorum, quam ille immerito inculpat. *τριβόντων, moras nectentibus.* Quo quid planius. TAYLOR.

11. *ὥστε βοηθῆμεν.*] F. *οτε εβοηθουμεν Bodl.* Dubito. At *ἐβοηθῆμεν* interea retinerem fide *Manutiana.* TAYLOR.

Ibid. Scribendum forte *ωστ' εβοηθουμεν* — vt *ἦκεν*, et *ἐξέπλει.* MARKLAND.

12. *ἔχων.*] Ita Editi omnes ſine litura. In *Wolfianis* exemplaribus, operarum, credo, incuria, omittitur. MSS. interea quamplurimi, *Bar. Vindob. Aug.* et marg. *Benenati αγων.* Quorum auctoritate me duci facile patior. TAYLOR.

679. 9. *ἐγχειρίσαι.*] Ex Editis plurimi *ἐγχειρῆσαι.* Nos ſequimur *Ven. Bar. Bodl. Aug. Vindob.* et *Lambinum. ἐγχειρίσθαι* malunt alii. TAYLOR.

680. 10. *σκοπεῖτε, εἰ ἄρα ὑμῖν δοκοῦσι μηδὲν ἐγκαλεῖν.*] Wolfius: *conſiderate, an nihil de vobis conqueri videantur.* Perperam. Recitantur enim hae literae in

eum finem, vt Charidemi perfidia comprobetur. De Charidemo itaque conqueruntur Reges, non de Athenienſibus. Vertendum ergo: *conſiderate, an vobis videantur nihil de eo conqueri.* IVRIN.

17. ἔπραξε.] Lege: Αρα γε ὁρᾶτε — ὡς — ἔπραξε; cum interrogatione, vt pag. 634. 8. ἆρά γε μικρὸν etc. et pag. 660. 21. ἆρά γε ὁρᾶτε etc. MARKL.

20. ἐπεὶ δὲ εἶδε.] Lege cum praeſtantiſſimis *Bar.* et *Vindob.* επειδη δὲ τάχιστα ἔρημον τὸν Ελλήσποντον εἶδε δυνάμεως. Deinde v. 21. εὐθὺς ἐνεχείρει καταλυσας καὶ απαλλαξας τὸς δύο τῆς ἀρχῆς, πᾶσαν ὑ. ἑ. ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν. Ita *Bar. Cant. Aug. Vindob.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

681. 14. τῆς Καρδιανῶν πόλεως ἐχούσης ὡς ἔχει.] Wolfius: *cum ita ſit in nos animata Cardianorum ciuitas, vt eſt.* Fallitur: nec enim agitur de animo aut ſtudio Cardianorum, ſed de vrbis ipſius ſitu, *noto*, inquit, *vobis, qui illic fuiſtis, caeteris a vobis edoctis.* Et paulo poſt, qui enim Chalcidis in Euboea ſitus eſt verſus Boeotiam, idem in Cherſoneſo Cardianae vrbis ſitus eſt verſus Thraciam. Vertendum itaque: *cum eum ſitum obtineat Cardianorum vrbs, quem reipſa obtinet.* IVRIN.

20. ἦν etc.] ἦν τίνος ἕνεκα καιρῷ περιποιεῖται. WOLFIVS. De ſyntaxi nimirum ſollicitus, et veritus, ne dubitaremus, quo referre oporteret accuſatiuum iſtum. Et credo, eum perperam retuliſſe: nam verba haec, ἦν, ὃν ἔχει τόπον, ὅσις οἶδεν ὑμῶν, eadem conſtructione ſcribi video, qua illud *Lyſiae*, p. 811. 5. ὑμᾶς εἰσόμενοι, ἥντινα γνώμην περὶ τῶν ἀδικούντων ἔξετε. Vid. *Lyſiae* Ind. Attic. v. ACCVSATIVVS. TAYLOR.

22. ὃν.] ὃν καιρόν. WOLFIVS.

25. παρίη.] Lego παρειη, παρὰ τὸ παρίημι, ἐχὶ δὲ τὸ πάρειμι, τὸ προέρχομαι. WOLFIVS. Inficete. Παρείη quidem *Vindob.* TAYLOR.

682. 20. ἦν.] παρ' ὑμῶν αν ἦν *Vindob.* TAYL.

683. 17.

683. 17. ἐφαίνετο.] Ita Editi nonnulli, et MSti etiam *Felician.* et *Manut.* MSti interea *Ald. Bar. Cant. Linden. Aug. Reg.* α. *Ital.* et *Vindob.* cum Editionibus *Felic.* et *Manut.* ευρισκετο, quae ille *conſequebatur*, vt recte *Wolfius* vertit, et Tu proinde leges. Vnde ergo enatum iſtud ἐφαίνετο? Dicam. Certe εὑρίσκετο in paſſiua voce non longe ſenſu diſtat ab ἐφαίνετο, *inuentus eſt*, *apparebat.* Eam itaque ſignificationem adripuit imprudens aliquis et imperitus Lector, et deinde, ſcholii gratia, ſiue interpretationis, iſtud ἐφαίνετο ad oram libri ſui adpinxit, cum omnino aliud intelligeretur. TAYLOR.

Ibid. Legendum videtur ηυφραινετο, *delectabatur.* IVRIN.

18. εἰσήει.] Ita *Ald.* et *Morel.* In caeteris eſt mera illuuies. Recte igitur, vt dedi, ni malles τὸ ἐπῆει Codd. *Bar. Reg.* α. et *Vindob.* TAYLOR.

20. προκαλεῖσθ'.] προκαλεισθ' ἔτι vel προκαλεῖσθέ τι (ſine τῷ λοιπῷ) ποιεῖν ὑμᾶς ἀγαθὸν Codd. nonnulli, MSS. *Manut.* marg. *Benen. Aug.* TAYLOR.

Ibid. Plane legendum: καὶ προκαλεισθε τι — ποιεῖν ὑμᾶς ἀγαθόν. IVRIN.

684. 2. ἐκεῖνον.] Reſtitui ex Editt. *Ald.* et *Pariſina*, ex MStis vero *Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

21. ταύτην.] βοήθειαν ſc. At MSS. *Ald. Felic.* et *Manut.* cum *Aug.* et marg. *Paris.* ita: εἰ μὲν ἔν τινι καιρῷ βοηθείας — κωλυόντων ἡμῶν, ταυτ' ἂν ελεγον caetera. ταύτην ἂν ἔλεγον *Vindob.* TAYLOR.

24. στρατηγὸς.] MSS. *Ven. Lind. Ital.* εἰ δὲ τοιοῦτο μὲν μηδενὸς ὄντος — στρατηγὸς, ερωτ, δεινὰ ποιεῖν αὐτὸς ἡγοῦμαι. TAYLOR.

685. 4. καὶ δι' ἐκεῖνα δεῖ.] Caſtigatius MSS. *Bar.* et *Vindob.* εἰ μὴ δι' ἐκεῖνα μισεῖν, διὰ ταῦτά γε ἀπιστεῖν δήπου προσήκει. Omittitur etiam δεῖ in *Lind.* et *Ital.* TAYLOR.

685. 8. ὁ δ' ὑπὲρ.] ὁ δ' ϗχ ὑπερ τϐ κακον τι ποιειν, ἀλλ' ὑπὲρ τῦ μὴ παθεῖν και φυλάξασθαι σκοπῶν, σωφρονεῖ. marg. *Benenati.* TAYLOR.

Ibid. Poſterior haec lectio magis mihi probatur, etſi nec vſitata quicquam abſurdi habet, niſi quod τὸ ἀντίθετον languet. WOLFIVS.

18. προσήκειν.] προσηκεν *Bar.* προσηκει *Vindob.* et *Lambinus.* Idque rectius eſt. Proxime autem v. 19. cum eod. *Vindob. Bar.* et *Aug.* tu delebis iſtud εἶναι poſt δίκαια. TAYLOR.

26. μηδὲ δι' ἓν.] i. e. διὰ μηδέν. MARKLAND.

686. 4. ἐφ' ὑμῖν ἔσαι τὸ πράττειν.] Sub. κατὰ τὸ ἑαυτοῖς δοκεῖν. Videtur aliquid tale deeſſe, niſi affectata βραχυλογία ſit. WOLFIVS.

7. Μαραθῶνι.] εν Μαραθῶνι. IVRIN.

22. τὴν μόραν.] Laconicam legionem ſic dictam fuiſſe alibi adnotaui. Vide *Xenoph.* δ. Ελληνικ. WOLFIVS.

26. αἷς δεδώκατε αὐτοῖς ἑκάτω τέτων.] [Nam *Aldus* non agnoſcit ἐπ'] Malim αἷς δεδώκατ' αὐτοῖς ἐφ' ἑκάτω τέτων. WOLFIVS. Attamen in ſuis exemplaribus retinuit ἐπ' αὐτοῖς, vt et caeteri legunt, et pariter habet Noſter in Orat. περὶ Συντάξεως, p. 172. vlt. vbi haec eadem leguntur. TAYLOR.

687. 9. εἶναι.] Suffecimus ex *Bar. Aug. Vind.* et *Regg. Pariſienſibus.* TAYLOR.

11. ἀποδέδεικτο.] ἀπεδέδεικτο *Bar.* TAYLOR.

Ibid. ἀλλὰ πολιτείαν.] Vide hominis inconſtantiam. Nam in Orat. π. Συντάξ. p. 173. 12. Περδίκκα, τῷ κατὰ τὴν τῦ Βαρβάρϐ — ουκ ἐψηφίσαντο πολιτειαν, ἀλλ' ατέλειαν ἔδωκαν μόνον. TAYLOR.

13. πολίτας.] Elegantius multo atque Auctore dignius πολιτεις, vti habet marg. *Morel.* TAYLOR.

24. ἐπευωνίζοντες.] Multis exemplis et erudita diſquiſitione hanc vocem illuſtrat Celeb. *Hemſterhuſ.* ad *Lu-*

ad *Lucian. Nigrin.* §. 23. vbi etiam locum hunc *Demoſthenis* ita legi vult: καὶ πολλοῖς ἀντὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν λημμάτων. TAYLOR.

688. 3. τῷ.] Editi omnes το. Reſtituerunt cum *Bodl.* marg. *Morel.* aliisque *Wolfius* et *Lambinus.* TAYL.

8. αὐτοῖς.] *Vind.* αυτος. Minus recte. Potius id quod ſequitur, v. 9. ex *Bodl.* περὶ τουτου. TAYLOR.

14. περαιτέρω.] Lege πορρωτερω cum MSS. *Ald. Felician.* et *Manut.* Codd. item *Ital. Reg.* α. et *Vindob.* TAYLOR.

15. ἀλλ' εἰ καὶ μὴ φυλάξετε ἕκαστον τούτων.] Wolfius: *quod niſi haec ſingula cauebitis.* Immo: *quod niſi ſingulis horum ſatellitum vicem praeſtetis.* Ita ſupra, ad inuidiam faciendam, p. 661. 8. τὴν ἑκάστου τούτων σωτηρίαν δορυφοροῦντες. p. 666. 2. τοιαύτην φυλακὴν ἐψηφισμένους φαίνεσθαι. p. 683. 1. ὃς γε αὐτὸς ποτε τοὺς ὑμετέρους ἐχθροὺς, μισθὸν λαμβάνων, ἐδορυφόρει, τοῦτον ὑφ' ὑμετέρου ψηφίσματος φανῆναι φυλαττόμενον. p. 690. 21. νῦν ἡ πόλις εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν προελήλυθε, καὶ Χαρίδημον εἰ χρὴ φράζειν βουλεύεται. IVRIN.

22. ἑαυτοὺς.] Abſurde. Corrige αυτους. cum optimis *Bar.* et *Vind.* TAYLOR.

24. καὶ Μηδισμὸν κατέγνωσαν.] Καταγινώσκω σὲ Μηδισμὸν, et σοῦ Μηδισμὸν, et σὲ Μηδισμοῦ poſſe dici exempla auctorum oſtendunt. WOLFIVS.

26. ἐφ' ἑαυτὸν.] Non intelligo, quid ſibi velit haec locutio. Neque planius intelligo lectionem, quae in Editis et MStis pluribus dominatur, ἐφ' εαυτου. TAYLOR.

Ibid. ἀφῆκαν.] Ita *Wolfius.* Editi et MSti, credo omnes, αφησαν. TAYLOR.

27. πεντήκοντα.] *Aemilius Probus* et *Plutarchus* non huius mulctae, ſed oſtraciſmi faciunt mentionem. Miltiadem quidem 50. talentis mulctatum ſcribunt, quae

quae Callias quidam, Elpinice, Cimonis ſorore, ducta, diſſoluerit. WOLFIVS.

688. pen. προσεΦέροντο.] Lege προσεΦέροντο τοις τηλικαῦτα κ. τ. λ. ex marg. *Benenati.* TAYLOR.

689. 9. καὶ γάρ τοι.] Forte τοιγαρτοι, *itaque*, vt pag. 688. 12. Nam καὶ γάρ τοι eſt *etenim:* quod huic loco non quadrat. MARKLAND.

13. οἶδεν.] Forte εἰδεν. MARKLAND.

25. ἀλλ' ἔχετ'.] Vim huius ſententiae ſiue interrogatiue, ſiue categorice efferatur, minime perſpicio. Repraeſento, quid in ſcriptis libris reperi, vnde apparebit, eam olim luxatam eſſe, omnique fide deſtitutam. ἀλλ' ἔχετ' εἰπεῖν] ταῦτα δ' ἀδ' ἔχετε εἰπεῖν marg. *Paris.* deinde ἐκεῖνοι] ἐκείνω *Ven.* Proxime pen. negationem ἀχ ante οἷοι delet idem margo *Benenati.* eumque demum locum ita legit Cod. *Vindob.* ἀχ οἷοί τε εἰσὶν, ὦ Αθηναῖοι, εἰ μὴ πλείω τὰ ὑπάρχοντα ἐγένετο. TAYLOR.

Ibid. Longe melius, ad marginem Editionis *Benenati*, ταῦτα δ' ἀδ' ἔχετε εἰπεῖν. IVRIN.

690. 4. ὁπόσα χρόνα.] οποσον χρονον *Bodl.* Deinde, εξητε *Ital.* εξιοιτε *Vind.* TAYLOR.

15. ὑμεῖς δ' ὁτιεῖν.] [Vti in quibusdam Impreſſis reperitur] Vellem et hic eſſe ſcriptum, ὑμεῖς δ' ουδοτιουν. Sed ſi eſt Ellipſis, ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔγω. WOLFIVS.

Ibid. Cum *Wolfio* emendant corruptam *Manutii Felicianique* lectionem *Lind. Aug. Vindob.* Ita etiam *Ald. Ven. Bar.* et *Ital.* ὑμεῖς δ' ἀχ ὅτι ἀδενὸς ἀπολαύετε. marg. *Benenati.* TAYLOR.

18. ξενάξειαν.] ξεναξαιεν Codd. *Ital.* et *Vind.* itemque *Lucian.* in *Encom. Demoſt.* non longe ab initio, vbi hunc locum citat, cui ſimilem fere ex *Liuio* produxit *Solanus* in notis ibidem. TAYLOR.

691. 11.

691. 11. καὶ Ωρείτας etc.] Nulla eſt in his conſtructio. Niſi aliter habeant Codices, ita legerem, καὶ Ωρείτας — οἰκουντας, τὸν Χαρίδημον τοῦτον — τῆ ἠμισείως — ἐκ ηξιωκεναι, ἀλλ' etc. vt ſupra pag. 690. 26. Αἰγινήτας — μόλις αὐτὸν τῆς ἀτελείας ἠξιωκέναι. MARKLAND.

12. οἰκέντων.] Rectius Editt. *Felician.* et *Manut.* cum nonnullis libris ſcriptis οἰκουντας. Idque repone. TAYLOR.

17. ἠξιώκασιν.] ηξιωκεναι *Cant.* Recte fortaſſe. Et mox v. 18. συντελειν. Id tamen minus. TAYLOR.

21. ὅτι τί;] Τὸ ὅτι ſub aduerſarii perſona, ὅτι τα καὶ τὰ ἔπραξεν. Hanc narrationem interrumpit Auctor, et ſubiicit τί; WOLFIVS.

692. 13. κἂν τῆς ἀλλοτρίας.] κἂν λάβη πε τῆε ἀλλοτρίας. Ferri poteſt aduerbialis haec conſtructio, et haud ſcio, an vera ſit. *Felicianus* habet: κἂν επι τῆς ἀλλοτρίας πε λάβη. WOLFIVS. Et *Manutius* porro et *Morelius*. TAYLOR.

15. ὁ δ' ἐδὲν ὑπεισπὼν κ. τ. λ.] Wolfius: *iſte non adiecit, etiamſi propter illas aliquis occiderit, ſed eum proſcribit.* Potius: *iſte nulla re adiecta etiamſi propter illas aliquis occiderit, eum proſcribit.* IVRIN.

18. ὁ δὲ τἐναντίον — ἀγώγιμον εὐθὺς ἔγραψε.] Sana haec eſſe vix mihi perſuaſerim, et video, non mediocriter angi *Wolfium*, vt ſenſum aliquem, nec illum ſatis commodum, ex hac lectione exſculpat. Quidni reſcribamus: ὁ δὲ, τἐναντίον, ἐδεμίαν κρίσιν, ἔτε αὐτὸς εἰπὼν, ἔτε παρ' ὧν εκδοτον αξιοι λαβειν, αιτησας, ἀγώγιμον εὐθὺς ἔγραψε. IVRIN.

19. ἔτε παρ' ὧν αὐτὸς.] Τὸ αἰτήσας, ſi non abundat, exponatur, ἐπειδὰν αἰτήση, ἢ μετὰ τὸ αἰτῆσαι. WOLFIVS.

692. 24.

692. 24. ἄγοντα.] Ita Codd. conſtanter. Annon tamen expedit reſcribere ἀχθεντα? In proximis, loco τῷ πρὸ δίκης *Bodl.* habet προς δικην. TAYLOR.

25. ὁ νόμος.] Reſtitui ex Editis. Deſiderabatur enim. TAYLOR.

693. 10. αὐτῷ.] Fortaſſe cum *Bodl.* et *Paris.* τὸ τῆς αἰτίας ὄνομα αυτο γράψας. υπογραψας Codd. praeſtantiores, *Bar. Aug. Vind.* TAYLOR.

Ibid. Lege: τὸ τῆς αἰτίας ὄνομα αυτο γράψας IVRIN.

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA TIMOCRATEM.

Non eſt, bone Lector, vt Te diu morarer in aditu huius Orationis *contra Timocratem.* Multa olim de eius hiſtoria dixi, cum praefabar ad *Androtianam* et *Ariſtocrateam.* Vide *Gellium* XV. 28. *Plutarchum* in *vita Demoſth.* ibidem adductos. Anno Olymp. CVI. 4. qui fuit Demoſtheni natalis 29. haberi contendit *Dionyſ. Halic. ad Ammaeum:* Επὶ δὲ Θεοδήμε τοῦ μετὰ Διότιμον ἄρξαντος τὸν κατα Τιμοκρατες λόγον ἔγραψε Διοδώρῳ τῷ κρίνοντι παρανόμων τὸν Τιμοκράτην. [Anonymi deſcriptio Olympiadum ad Olymp. CVI. 4. Θεόδημος, οἱ δὲ Εὐθύδημος. ὁ κατα Τιμοκράτες λόγος Δημοσθένες. Decepit Olympiadum deſcriptorem praua Epiſtolae ad Ammaeum ſcriptura. Archon

chon eius anni vero nomine Eudemus fuit, ſicut ex Diodor. Sic. XVI. p. 527. et Dinarcho oſtendit diligentiſſimus Sylburg. Weſſeling. ad Petit. LL. AA. p. 92. Timocratis decretum Olymp. CV. 4. Corſin. F. A. diſſ. 3. §. 13. TAYLOR in ſchedis.]

Cum illa altera, quae habita eſt *contra Androtionem*, plurima habet communia, vt memini me ſimiliter ad iſtam *Androtianam* adnotaſſe: idque nec mirum, cum Androtio et Timocrates in Rep. adminiſtranda, dicam? an peſſundanda, arctiſſimo inter ſe foedere coniungerentur; et idem vtriusque accuſator prodiret, quisquis demum fuerit, Diodorus. Vnde euenit, vt Androtionis facinora quaedam iisdem vtrobique fere verbis recenſeret. Conſer

Androt.	607.	23.	— 610.	16.
	613.	12.	— fin.	
Timocrat.	750.	2.	— 752.	22.
	753.	16.	— 758.	22.

Vide *Vlpianum* hic ad 750. 2.

Immo adeo conſociari video has Orationes, vt magiſtri antiquiores ſibi pene permitti arbitrarentur, vtramuis indifferenter allegare. V. G. Vbi *Harpocratio* laudat *Demoſthenem* ex *Androtiana* in vocibus Ἀπὸ τοῦ πράγματος. Ἐπιψηφίζων. Θεσμοθέται. Μελάνωπος. Πρόεδροι, veriſimile eſt, eum digitum intendere ad loca in hac noſtra *Timocratea*, ſc. Ἀπὸ τῦ πρ. p. 701. 23. quanquam miror interea hominis interpretationem. Pariter: Ἐπιψηφ. hic 749. 2. Θεσμοθ. 707. 2. Μελάνωπος 703. 21. Πρόεδροι 706. 20. vel 749. 2. Melius fortaſſe hoc, quam vt credamus, defeciſſe actionem c. *Androtionem*, ſi quando citarentur vocabula, quae in ea hodie non comparerent, vt olim iudicaui. Interea tamen, vbi *Harpocratio* laudat *Timocrateam* in Αἰνείας, rurſus, *Idem*, *Suidas* et *Etym. M.* 440. 31. in Ἡίων ſiue Ἠών, certum eſt, hoc non eodem

dem esse animo factum, verum eos similitudine vocis deceptos *Aristocrateam* pro *Timocratea* voluisse. Nam in hac neutra, in illa vtraque vox occurrit, Αἰνείους, 659. 27. Ηἰόνι 687. 1. Vicissim *Harpocrat.* v. Ἐξεγγύησις.

Grauissima sane Oratio, et in primis admirabilis. Eam vtique si cum *Leptinea* conferas, inuenies, vt genere laudis pariter excellere, ita argumenti ratione, si fas sit cum Scholis loqui, directe ἀντισοιχεῖν. In illa enim, popularem legem summa cum humanitate commendat, in hac, similem non minori cum seueritate improbat. Et sane quicunque ad huius lectionem accedit, Attica iurisprudentia leuiter imbutus, summa cum voluptate leget Orationem et grauitate argumenti, et literarum elegantia, et acumine ingenii, cum *Demosthenicarum* vel optimis conferendam. Vt iure scripserit *Theo*: κάλλιστοι τῶν δημοσίων λόγων, ἐν οἷς περὶ νόμου τινὸς ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται. λέγω δὲ τόν τε περὶ Στεφάνου, καὶ τὸν κατὰ Ἀνδροτίωνος, καὶ Τιμοκράτους etc. pag. 5. Rursus pag. 21. (Editione autem vtor Batava 1626.) εὐπορήσομεν δὲ καὶ νόμων ἀναγνώσεως, πολλαχοῦ μὲν παρὰ πλείστοις τῶν ῥητόρων, ἐντελέστατα δὲ παρὰ Δημοσθένει, ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους, καὶ Ἀριστοκράτους, καὶ πρὸς Λεπτίνην.

Labitur certe *Hermogenes de Inuent.* pag. 180. Edit. Crispin. cum haec verba ex *Timocratea* adducat, sc. διαπορητικῶς ἐστι περιοδεῦσαι, ἂν ἄρξηταί τις, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· Διὰ τί ἄρα, νὴ Δία, διὰ τί τοῦτο οὐχὶ καλῶς ἔχειν τὸ ψήφισμα ἔδοξέ τισι; πότερον ὅτι παρὰ τοὺς νόμους; καὶ μὴν μόνον ἐστὶ κατὰ τοὺς νόμους. ἀλλ' ὅτι τάξεως λύσις; καὶ μὴν καὶ τοῦτο, ὡς οὐκ ἄλλο, θεμέλιος εὐταξίας. TAYLOR.

WOLFII

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA IN LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 694. 1. ὁ κατήγορος.] Nude et inconcinne. *Diodorus accuſator accuſat.* Lege: Διόδωρος μὲν καὶ ταῦθα ὁ κατήγορος Ανδροτίωνος, caetera. *Idem Diodorus, qui olim accuſauit Androtionem, iam accuſat Timocratem.* Debetur illud Codd. *Bar.* et *Ven.* TAYL.

5. εἴ τις Αθηναίων.] Forte εἴ τῳ, vel εἴ τινι, vt eſt in altero argumento p. 696. 26. WOLFIVS.

Ibid. Omnino ſane. Et ea eſt ſolennis et perpetua Conſtructio. Ita 712. 19. Τιμοκράτης εἶπε· καὶ εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προσετιμηταν κατὰ νόμον. Et infra, 715. 11. ἔτος ἔγραψεν ἄντικρυς, καὶ εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων δεσμᾷ προσετιμηταν. Similiter 719. 18. οσοις δεσμᾷ προσιματαν. Et 732. 18. Ἐάν τις ἀλῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτῳ, προσιμᾶν αυτῷ δεσμᾷ. Ita 764. 18. γράψας ἀναιδῶς, εἴ τινι προσετιμηταν δεσμᾷ. Vbi male Editio *Moreliana*, et praeter ſolitum, προτετίμηταν. Denique, pauciſſimis interiectis, p. 765. 3. τίς γὰρ ἢ τέτων ἢ ἐκείνων χρεία, ὅταν οις τετιμηταν δεσμᾷ, λύωνται; Adde 713. 11. 723. 25. 725. vlt. 730. 1. Male hic Editt. ſuperiores εἴ τις Αθηναίων. Male etiam Codd. *Bar. Linden. Ital.* τινα. TAYLOR.

15. Γλαυκίᾳ.] Γλαυκετᾳ habent vbique Codd. praeſtantiores TAYLOR.

16. ἐν τῇ τριήρει.] Puto ἐν τριήρει. Niſi forte Paralon intelligat, quae per excellentiam vocatur ἡ τριήρης. IVRIN. Deeſt iſte Articulus in Codd. *Bar. Lind. Ital.* TAYLOR.

22. οἱ τριήραρχοι.] Vertitur *domini*. Potius: *trierarchi*, vel *praefecti*. IVRIN.

695. 1. πᾶν χρῆμα.] F. παντα τα χρηματα, vel, παν το χρεος. WOLFIVS. χρῆμα Editt. et MSti. TAYLOR.

3. τὰ δημόσια.] F. τῳ δημοσιῳ, et v. 7. εἰσέφερεν αυτος. WOLFIVS.

Ibid. Minus illud neceſſarium, cum vtroque modo loquuntur, et τὰ δημόσια conſtanter reperiatur in exemplaribus. Vide doctiſſimum *Saluinum* ad *Petiti LL. Attic.* pag. 468. Edit. Nou. TAYLOR.

8. καὶ ἄλλο.] καὶ κατ' ἄλλο *Moreliana* Editio. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD ARGVMENTVM POSTERIVS.

V. 14. πλοῖα σῦλα πολεμίων εἶναι.] τὰ πλοῖα τῶν πολεμίων εἶναι σῦλα, τυτέϛιν ἐξεῖναι συλᾶν τὰ πλοῖα. WOLFIVS.

Ibid. Scribitur in *Vēn.* et *Ital.* τὰ πλοῖα τῶν πολεμίων σκῦλα εἶναι. In *Vindob.* σῦλα πλοίων πολεμίων εἶναι. *Salmaſius de M. V.* p. 213. hariolatur, πλοῖα καταϛυλα πολεμίων εἶναι. TAYLOR.

16. τῶν κλοπῶν.] Sub. τῶν ἐκ τῶν ϛεϛυλημένων πλοίων. WOLFIVS.

Ibid. Doctiſſimus *Valeſius* ad *Harpocrat.* legit καὶ γίνεϛθαι τὰ τιμήματα τῶν αλοντων δημόσια. TAYL.

15. γίνεϛθαι — δημόσια.] *et aeſtimationes furtorum publicae fierent.* Alii δημοσίᾳ *publice*, ἐπιξήματικῶς. WOLFIVS.

16. Μαύσωλος.] Forte Μαύσωλος γαρ, et v. 17. κατεβόων δε. WOLFIVS.

Ibid. Locum ita legit optimus Cod. *Vindob.* Μαύσωλος τῆς Καρίας ϛατραπης τὰς πέραν νήϛους ἠδίκει. TAYLOR.

695. 17.

695. 17. τὰς πέραν νήσους.] Sub. τῆς Καρίας, οἷον Ῥόδον καὶ Χίον καὶ Κῶν. ἡ γὰρ Κύπρος ἀποστᾶσα τοῦ βασιλέως ἐπολεμεῖτο. WOLFIVS

Ibid. Similiter fere Argumentum imperfectum in Cod. *Veneto*: ἐπεχείρησε καταδελώσασθαι αὐτῷ τὰς τρεῖς ταύτας νήσους, Χιον καὶ Ῥοδον καὶ Κων. Miror autem, quare verteret Wolfius *vlteriores* (ita reſtitue apud me, cum operarum menda ſit) et non potius, inſulas *exaduerſum iacentes: e regione oppoſitas*. Quod ſane debuit. TAYLOR.

19. ἔδοξε διὰ.] F. ἔδοξε τοινυν διὰ, niſi hic Auctor contra morem conſuetudinemque Graecorum delectetur ἀσυνδέτοις. WOLFIVS.

696. 7. σπανιότητος.] F. σπανιος. WOLFIVS.

8. τις δημαγωγὸς.] Vertitur: *vnus e Magiſtratibus*. Potius: *vnus e demagogis*, vel *oratoribus*. IVRIN.

9. ἔγραψε.] Reſtitue cum *Vindob.* ἔγραψε δὲ δηλονότι, vt recte procedere poſſit Oratio. TAYLOR.

697. 9. ἴσως μὲν γὰρ.] Recte abeſt γαρ ab eodem praeſtantiſſimo Codice. TAYLOR.

14. διδομένης.] Margo *Lutet.* ἀποδιδομενης, et rectius. TAYLOR.

23. ὥσε εἰ ἠδύνατο.] ὥσε εἰ καὶ ἠδύνατο. WOLFIVS. Deerat enim. TAYLOR.

vlt. νῦν δὲ κατὰ τὴν.] Lego: νῦν δὲ καὶ την κατα τῶν πρέσβεων προσείληφε διαβολήν. WOLFIVS. Variatur in MStis. Sed proba ſunt iſta *Wolfii*. TAYL.

698. 8. τέχνην — ἀντιλήψει.] Forte εἰς τυχην καὶ ἐξουσίαν, ὥσπερ ἐν μεταλήψει. ἐκεῖ μεν γαρ etc. WOLFIVS.

Ibid. Omne hoc emanauit ex *Wolfii* diuinatione. Silent enim Codices vbique. TAYLOR.

15. νόμῳ.] Rectius cum *Vindob.* νόμοις. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD ORATIONEM IN TIMOCRATEM.

Pag. 700. 2. tit. Κατα Τιμοκρατους λογος.] παρανομων addunt *Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

9. τάχα.] *fortaſſis*, Wolfius. Immo *mox.* IVRIN.

11. ἀποτρέψομαι.] *Wolfius* ita coniungit: πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν ἐκ ἀποτρέψομαι: vt ex eius Interpretatione liquet. Melius certe, vt ſcribi admonemur in margine *Benenati*, ὃ μέγιστον ἔχω καὶ προχειρότατον πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, [τοῦτο ſc.] ἐκ αποκρυψομαι. Ita infra 732. 25. καὶ γὰρ εἰ Φορτικώτερον εἶναι τὸ ῥηθησόμενον δόξει, λέξω, καὶ ἐκ αποκρυψομαι. Et pariter, iuxta orationem exeuntem, 762. 18. Ο τοίνυν ἔμοιγε δοκεῖ μάλιστ' ὀργῆς ἄξιον εἶναι, φράσω, καὶ ἐκ αποκρυψομαι. Rurſus peccatur in hoc vocabulo, idque in hac ipſiſſima Oratione, 723. 23. τοῦτο τοίνυν ἐτοσὶ Τιμοκράτης ἀναιδῶς καὶ ἐδ' απεκρυψαμενος πεποίηκε, γράψας διαῤῥήδην κ. τ. λ. Vulgo ἀποκρυσάμενος. TAYL.

13. ποιεῖ τῶ μηδενὸς ἀξίαν.] Puto: ποιεῖται μηδενὸς ἀξίαν. IVRIN.

16. ποιεῖ] ταῦτα ἄκυρα ποιεῖ τῶν προσιμημάτων. Sic diſtinguatur hic locus. ἃ — ταῦτα inter ſe cohaerent, quorum poſterius κατὰ πλεονασμὸν accedit. WOLFIVS.

Ibid. Diſtinctio *Wolfiana* proba eſt, eamque in Textum noſtrum recepimus. Confirmat *Vlpianus* in ſcholiis non longe ab initio: διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν εἰπὼν, ὅτι ἄκυρα ποιεῖ τῶν προσιμημάτων τὰ δικαστήρια. τουτέστιν, ἐκ ἐᾷ κυρίαν γενέσθαι τὴν ψῆφον τὴν τῶ δεσμῶ. Ita paſſim in hac ipſa Oratione. 725. 21. Οὐ τοίνυν ἀπέχρησεν αὐτῷ τὰ δικαστήρια ἄκυρα ποιῆσαι τῶν προσιμημάτων, ἀλλὰ — Et 732. 10. Οὐ τοίνυν τὰ δι-

τὰ δικαστήρια ἄκυρα μόνον ποιεῖ τῶν προσιμημάτων, ἀλλὰ — Et 759. vlt. ὃ γὰρ τοῦτ' ἔθηκεν, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς ἄκυροι τῶν προσιμημάτων γενήσεσθε. Haec autem ideo a me dicuntur, quoniam nonnulli ita inconsiderate distinxerant: ὅς γε, ἃ δοκεῖ συνέχειν τὴν πολιτείαν, τὰ δικαστήρια, ταῦτα ἄκυρα ποιεῖ, τῶν προσιμημάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένων, non plane nullo sensu, sed a mente Scriptoris alieno. Caeterum *Wolfius* locum negligenter vertit. Potius: *nam id qui fieri queat? cum tribunalibus, quae remp. continere iudicantur, potestatem eripiat earum mulctarum inrogandarum, quae criminibus iuxta leges debentur.* TAYL.

701. 2. Εἰώθασι κ. τ. λ.] Lege quae habet *Hermogenes* ad istud caput Πῶς κοιναὶ διανοήματα ἰδιώσομεν. TAYLOR.

15. τοῦτον.] Ita, ex plurium Exemplarium auctoritate, *Aldus*, quem expressserunt *Wolfianae* Editiones, τουτο. Infeliciter. TAYLOR.

702. 21. Τῷ δὲ πράγματος.] Videntur quaedam deesse. Haec enim ex abrupto adduntur. WOLFIVS.

25. ἐψηφισμένων.] ἐψηφισμενοιν malit *Lambinus*. TAYLOR.

Ibid. ἐνίστης δὲ ἐδεμιᾶς — ἔχειν ὑμᾶς.] ἀντὶ τοῦ ἀπολαβεῖν παρὰ τῶν ὀφειλόντων. WOLFIVS.

703. 1. ὁσίων.] Vid. *Ammonium*, ibique eruditissimum *Valckenaerum*, et ea, quae adnotauimus ad *Aeschinem* pag. 48. Not. 78. TAYLOR.

3. τῷ δικαστηρίῳ.] Conieci olim τον δικαστηριον. Modo mallem ἄδειαν δὲ τουτὰ κοινὰ διαρπάζειν. TAYL.

7. λῦσαι.] *Refutare* Wolfius. Ingenioſe satis! Quasi *refutanda*, et non potius *abroganda* esset Lex Timocratis hac contentione. TAYLOR.

15. Ναυκρατητικαὶ.] An ita, an potius ναυκρατικα scribendum, (nam vtroque modo in MStis reperitur, non *Demosthenis* modo, verum etiam *Vlpiani* et

Harpocrationis) hodie non definio. Insedit olim et alia lectio, sed quae in nostros Codices non se extendit, neque se extendere debuit, ναυκραρικα sc. vt discimus ex *Harpocratione*. Ναυκραρικά. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. μή ποτε βέλτιον φέρεται ἐπὶ τοῖς Αττικιστοῖς Ναυκρατικὰ (Cod. MS. Bibl. Reg. Cant. Cod. item Iacob. Ναυκρατητικὰ) ἵν' ἢ ἀπὸ Ναυκρατικῆ (Ναυκρατητικῆ MSS.) πλοίᾳ, ἢ Ναυκρατιτῶν ἐμπλεόντων. ἡ γὰρ Ναύκρατις τὸ παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου. Εἰν δὲ ἦ Ναυκραρικὰ, εἴη ἂν τὰ τῶν ἀρχόντων· Ναυκράρους γὰρ τοὺς παλαιοὺς τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον. Vide *Mauſſac.* ad loc. et *H. Steph. Theſ. L. Gr.* T. II. col. 1002. *P. Leopard. Emend.* VII. 19. *Poll.* l. VIII. c. IX. TAYLOR.

703. 18. προεχειροτόνησεν ὁ δῆμος.] S. τὸν Εὐκτήμονα. WOLFIVS.

Ibid. Decipitur bonus *Wolfius* et annotando et interpretando. Cod. *Ital.* habet προεχειροτόνησε καὶ διεσκεψατο. Id quid sibi velit, docebit *Harpocratio*, vnaque ritum, de quo agitur, explicabit. Προχειροτονία. ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτό τι γίγνεσθαι. Ὁπόταν τῆς βουλῆς προβουλευσάσης εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη, πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευσάντων (lege cum Cod. Biblioth. Iacob. προβουλευθέντων) σκεψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα. TAYLOR.

25. ὃς ἀνεγνώκατε.] Vtraque vox mendosa. Deest prior in *Bar.* et *Vindob.* In aliis pro ἀνεγνώκατε legitur ἀνέγνω. Corrige igitur totum locum ad hanc normam: τότε ἀνέμνησεν ὑμᾶς· τοὺς νόμους ἀνέγνω, καθ' οὓς — τῆς πόλεως γίγνεται τὰ χρήματα. *tum vos admonuit: leges recitauit, quibus* etc. Ita Cod. *Ital.* et similiter fere *Vindob.* TAYLOR.

703. 26.

703. 26. τοῦτον τὸν τρόπον πραχθέντων.] Sub. τῶν πραγμάτων, vel εἰσπραχθέντων τῶν χρημάτων, vel πραθέντων τῶν ἐκ τοῦ πλοίου. WOLFIVS.

704. 3. ἔχειν ὡμολόγων.] Nonne ἑαυτοὺς ἔχειν ὡμολόγων? IVRIN.

Ibid. In Editorum nonnullis: ἀπέλυον τοὺς τριηράρχους· ἔχειν ὡμολόγων παρ' ἑαυτοῖς· ζητεῖν ἠξίουν τὰ χρήματα. Et *Wolfius* ad iſtum ritum olim interpretabatur: *abſoluunt trierarchos, ipſi apud ſe habere fatentur, quaeri pecuniam poſtulant.* TAYLOR.

7. περὶ αὐτῶν.] Ita, pro vulgato περὶ αὐτου, fide *Ald. Ven. Bar. Felic. Lindenbr. Par.* etc. TAYLOR.

10. γράφοντας τὸ ψήφισμα.] Sub. τὸ Εὐκτήμονος οἱ πρεσβεύσαντες, Ἀνδροτίων καὶ οἱ λοιποί. WOLF.

705. 5. τῶν γὰρ χρημάτων.] τῶν μεν γὰρ χρημάτων κ. τ. λ. *Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

Ibid. ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις.] Ita lego. WOLFIVS. Nam ab Impreſſis aberat τὸ ἐν. TAYLOR.

25. ἦν ἔνοχος.] Ita Codd. fere omnes. εἴη *Bodl.* In Editorum quibusdam ſuffocatur ἦν ante ἔνοχος. Mox v. vlt. πρῶτον μὲν ουν ex MSS. optimis et plurimis. TAYLOR.

706. 7. Επιχειροτονιας νομων.] Legem, quae ſequitur, expedite ſatis et enucleate interpretantur, cum *Vlpianus* in ſcholiis ad hunc locum, tum *Sam. Petitus LL. Attic.* Lib. II. Tit. I. Quod ſi nonnulla reſtent in hac Conſtitutione, quae rudem et infirmum animum offendere poſſint, veluti quod vel praue repeti, vel minus apte cohaerere, vel quouis demum modo parum expedita eſſe videantur, intelligendum eſt, hanc minime eſſe, vt olim iudicabant, et hodie fortaſſe iudicant, Legem continuo tenore allegatam; verum Auctorem noſtrum, quaecunque in Tabulis publicis ad Legum ferendarum abrogandarumque ritum ſpectarent, huc fere contuliſſe omnia. Quae cum vno

quaſi ſpiritu olim recitarentur, euenit, vt a Librariis vno deinceps et perpetuo ductu pariter deſcriberentur. Simile aliquod arbitror me adnotaſſe ad *Aeſchinem contra Timarchum.* [pag. 36. Not. 38.] Haec autem ita ſe habere, fidem facient, quae ſequuntur. Scribam enim excitaturus ad recitandum, ait: λάβε τουτουσι τους νομους, καὶ ἀνάγνωθι, v. 3. deinde iudices ad animum aduertendum: προσέχετε τὸν νῦν αναγιγνωσκομενοις τοις νομοις. v. 4. Facta demum recitatione, immediate ſubiungit, pag. 707. 18. ουτοι παντες οι νομοι, et procedente paulo Oratione, pag. 709. 21. εἰδότα τους νομους, ὧν ὀλίγῳ πρότερον πάντες ἠκούσατε. Religionem huius populi in Legg. ſuadendis abrogandisque attingit quoque *Demoſthenes* in *Leptinea*, ad hunc locum conferendus. Quanta autem ea fuerit religio, vt intelligere poſſimus, leges, quae iam adducuntur, non grauabor liberiore quadam oratione, ea forma, qua mihi videntur eſſe digerendae, hic deſcribere: ſc.

LEGVM RECENSIO, ſiue CAPITVLA DE RITV LEGVM FERENDARVM.

Anno vertente, in prima populi concione, die ſc. 11. *primi menſis, Hecatombaeonis*, [Prytanea enim erat ſpatium 35. dierum, decima nempe pars anni, pro numero Tribuum, quae feriatim ἐπρυτάνευον: in ſingula autem Prytanea tres legitimas, ſiue ſolennes Conciones haberi mos erat, diebus ſc. iſtius periodi 11. 20. et 30.] *quamprimum Praeco ſolennia vota peregerit* [Vid. *Aeſch. c. Timarch.* 48. 13.] *ad populum referunto de Legibus: Primum de iis, quae ſpectant ad Senatum, deinde quae ad communem Reip. ſtatum, nouiſſime vero, quae ad Magiſtratus.* Roganto *autem priore loco, an ſufficiant Leges, quae de Senatu ſunt, deinde an non ſufficiant; atque eodem ritu deinceps de caeteris.*

Roga-

Rogatio de legibus ferendis abrogandiſue eodem more rituque celebrator, qui hodie in caeteris rogationibus lege obtinet.

Si, populi voluntate explorata, viſum erit aliquas leges abrogatum iri, nouarum ferendarum hic ritus eſto: Prytanes, quorum ſub praefectura ea abrogatio placebit, neceſſario prouidento, vt de tribus concionibus in eorum Prytanea habendis, poſtrema celebretur de iis legibus examinandis perſpiciendisque, quas populo videbatur abrogare: Proëdri autem, qui in iſta tertia concione fuerint, [Quinquaginta enim Prytanes in quinque decurias diſtinguebantur: Decem viri autem illi vniuscuiusque manipuli *Proëdri* vocabantur. Cum vero in ſingula Prytanea tot eſſent hebdomades, quot erant iſtiusmodi Decuriae, vnusquisque Xuiratus ſua hebdomade imperitabat, vnusquisque vir ſuo die, is erat Epiſtates. Vnde eueniret, vt tres ex vnaquaque Proëdria ad ſummam rerum non admouerentur] *ſacris peractis ſtatim neceſſario ad populum referunto de Nomothetis ſortito deligendis, de Legibus ad eorum curam et arbitrium deferendis, denique de ſtipendio iis perſoluendo.*

Nemo ad Nomothetae munus admittatur, qui non fuerit ex ordine numeroque eorum, qui in Heliaea iudiciis praeſint, et iusiurandum praeſtiterit ab iis iudicibus exigi ſolitum.

Si Prytanes ſecus fecerint, neque concionem celebrarint iuxta formam in legibus praeſcriptam, aut ſi Proëdri iuxta formam non retulerint, mulctator Prytanum vnusquisque mille drachmis, Mineruae conſecrandis: Proëdrorum vero vnusquisque quadraginta ſimiliter. Eorumque deinde nomina ad Theſmothetas deferre fas eſto, eodem modo, vti quis quem detulerit, qui magiſtratum geſſerit, quando fiſco publico aerarius fiet. Theſmothetae vero litem legitimam contra eos inſtituunto, iuxta leges de delationibus. Si ſecus fecerint, a Senatu Areopagitico excluduntor,

duntor, quemadmodum excluduntur ii, qui legum emendationem labefactauerint.

Ante diem Concionis habendae, quicunque Athenienſium legem nouam ferre voluerit, legem iſtam legesue, quas rogaturus eſt, deſcribito: deſcriptas ad Statuas Eponymorum [Erant hi Heroës, quorum *nomine* ſingula Tribus deſignabatur] *publice proponito. Ita vt perſpecto numero legum ibi proſtantium, Populus pro rata decernat, quantum temporis Nomothetis ad munus ſuum exſequendum concedi fas ſit.*

Alia Conſtitutio aliunde ſumta de eodem ritu:

Quicunque nouam legem rogare voluerit, eam is in Album deſcribito, et publicato ad Statuas Eponymorum, de die in diem, vſquedum habita fuerit Concio de iſta lege deliberatura.

Prima Concione, qui erit dies Hecatombaeonis II. V. *viri eliguntor ex omni Athenienſium populo; iique patroni ſunto earum legum, de quibus retinendis abrogandisue ad Nomothetas relatio facta fuerit.*

Atque haec quidem hactenus: caetera currente rota adnotabimus. TAYLOR.

706. 12. *ειτα των αλλων αρχων.*] Forte *εἶτα περι τῶν*, et [v. 14.] *εἶτα περι τῶν κοινῶν.* WOLFIVS.

15. *κατα ταυτα*] Perperam *Wolfius κατὰ ταῦτα.* Corrige *ταὐτὰ* cum MSS. TAYLOR.

18. *επιχειροτονια.*] Loci ratio omnino poſtulat *αποχειροτονια.* Ecce: *Ἐάν τινες τῶν νόμων αποχειροτονηθωσι, τὰς πρυτάνεις, ἐφ' ὧν ἡ αποχειροτονια γένηται, ποιεῖν περὶ τῶν αποχειροτονηθέντων κ. τ. λ.* *Si contingat, vt aliquae leges* improbentur, *Prytanes* [male et indiſtincte Wolfius *Senatores*], *quorum in magiſtratu* improbabuntur, *concionem indicant de legibus ita* improbatis. Hanc lectionem tuentur Codd. *Ven. Lind. Bodl. Aug. Ital.* et *Vindob.* TAYLOR.

706. 21.

706. 21. χρηματιζειν.] *Respondeant* Wolfius, et hic et infra saepius. Potius: *referant*, vel, *dicendi potestatem faciant.* IVRIN.

707. 4. εισαγοντων εις το δεσμωτηριον.] Τὸ απαγειν εἰς τὸ δεσμωτηριον vsitate dicitur, idque τῶν ἑνδεκα munus fuit: εισαγειν εἰς τὸ δικαστηριον, quod τῶν Θεσμοθετῶν. WOLFIVS.

Ibid. Recte distinguit Vir eruditus inter munus Lictoris et Thesmothetae. Tu ergo in posterum lege, εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστηριον, ad *iudicium* nempe, non ad *supplicium*, vt legendum praecipiunt MSti, *Aldini*, *Bar. Reg. α. Linden. Ital. Vind. Aug.* cum impressis a *Manutio* et *Feliciano.* TAYLOR.

5. η μη αντιοντων εις Αρειον παγον.] Sub. οἱ θεσμοθέται: de quibus vide argumentum *Androtianae*, p. 588. WOLFIVS.

15. των δημων.] Rectius aliquanto τον δημον. Sc. αἱρεῖσθαι τον δημον τὸς συναπολογησαμένες, prout habetur in *Ven. Aug. Ital.* atque vti diuinauit *Lambinus.* TAYLOR.

708. 1. καθεδεῖτε.] καθέζειν [καθίζειν certe] νομοθέτας ἐνεργητικῶς accipiendum. Obsop. καθιεῖτε, παρὰ τὸ καθιέω, τὸ καθίημι. WOLFIVS.

Ibid. Praeter *Obsop.* ita quoque legunt marg. *Benenati*, *Linden. Ital. Bodl.* MSS. *Man.* et *Fel.* Cod. item *Venetus*, qui etiam exhibet τὸς νομος καθιεῖτε. Atque καθιεῖτε certissima est lectio, a verbo καθίζω regulariter deducta, non παρὰ τὸ καθιέω, vt somniauit *Wolfius.* Καθεδεῖτε certe nescio vnde deduceretur. TAYL.

5. ἀντείποι.] Melius forte αντειπη, vt Editt. *Man.* et *Fel.* cum MStis *Lind.* et *Vind.* atque vti mauelit *Lambinus.* TAYLOR.

8. ἔτ' ἀνέμενεν.] Ita ego, [Alii enim ἐνέμενεν] et v. 10. ἐπεχειροτονήσατε, pro ἀπεχειροτονήσατε, et ibid. ἕως ενδεκατη, vt in Lege τῇ ἑνδεκάτῃ, et mox,

v. 11. δωδεκάτῃ. Deinde v. 13. διαπραξάμενος διὰ τῆ ψηφίσματος. τὸ τί; καθίζεσθαι νομοθέτας. WOLF.

708. 22. ἐπι της Πανδιονιδος πρωτης κ. τ. λ.] Ex hoc loco videtur colligi posse, vnamquamque tribum vel φυλὴν diuisam fuisse in decem partes, seu προεδρίας, et vnamquamque obtinuisse, id est, praefuisse concilio vnum diem vsque ad vltimum vel decimum, et sic indigitari, Πανδιονὶς πρώτη, Πανδιονὶς δευτέρα, Πανδιονὶς τρίτη, vsque ad decimam, postquam prima recurrebat ad vndecimum diem τῆς Πρυτανείας, et sic deinceps. Ideo hoc loco praesidet prima Pandionis vndecimo Prytaniae die. PALMER.

Ibid. Adde eundem *Palmerium* ad *Petit. Legg. Attic.* L. III. Tit. I. pag. 269. Edit. Wesseling. (vbi fallitur Vir doctissimus, autumatque, dici τῆς Πανδιονίδος πρώτην, δευτέραν etc. subintellecta voce προεδρίαν) *Scalig. de Emendatione Tempor.* l. II. init. *Dodwel. de Cyclis* Diss. III. §. 37. et *Vlpianum* denique in scholiis ad hunc locum. Quo pacto haec verba sunt intelligenda, paucis expediam. Quod dixit olim, 706. 8. ἐπὶ τῆς πρώτης Πρυτανείας, τῇ ἑνδεκάτῃ, effert modo, ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος πρώτης, τῇ ἑνδεκάτῃ τῆς πρυτανείας. Et nihil variatur. Tribus enim Pandionis (siue *forte* hoc anno id obtigerit, vt primam Prytaneam gereret, vti omnes nos olim sensimus, siue istam praerogatiuam iure obtinuerit, et caeterae quoque Tribus ordine et serie ad Prytaneam quaeque suam succederent, vt *Dodwellus* solus in l. c. sibi in animum induxit) in hoc loco nomen suum primae Prytaneae adnectit, quod in priore isto Auctor dissimulauit. Ait igitur: *Prima Prytanea, id munus gerente Tribu Pandionide, die vero vndecimo istius Prytaneas*, caetera. Confer 712. 18. 723. 10. Sane vbi rem mecum expendam, videtur mihi Legislator in loco priore, sc. 706. 8. cum generaliter, et de rebus *futuris* praecipiat, nomen Tribus non adieciisse,

iecisse, propter sortis incertitudinem, nescius scilicet, quaenam praesideret: At cum Orator rem gestam et *praeteritam* narret, aut vbi ad Acta Ciuitatis monumentaque publica refertur, quid, quo magistratu consignatum sit, ibi liquido potuisse vel disertissime scribi Tribus, quae praeerat. Accedit etiam, quod eadem sit mens *Vlpiani*, cuius auctoritatem aut ignorauit, aut dissimulauit *Dodwellus*. *Ενταῦθα καλῶς προσέθηκε τὴν Φυλήν, τὴν Πανδιονίδα, ἐπειδὴ ἔτυχε τότε αὐτὴν κληρωθῆναι πρώτην πρυτανεῦσαι. ἀνωτέρω, ἐπειδὴ τὴν ἐπιχειροτονίαν τῶν νόμων ἀνέγνωκεν, εἰκότως ἐχ ὥρισε, ποίας πρυτανευούσης πρώτης· ἐπειδὴ ἄδηλον ἦν, ὡς εἴπομεν, ποία κληροῦται ἀεὶ κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα πρώτη πρυτανεῦσαι.* Verum vtcunque ea res sit, omnino admittenda est mea de hoc loco sententia, ni potior esse videretur doctissimi *Iurini* diuinatio, quae sequitur. TAYLOR. *Πρώτη Πανδιονὶς*, quod illo nimirum anno Pandionis tribus Hecatombaeone mense, qui primus erat anni mensis, prima prytaniae munere fungeretur. v. Celeb. Corsini F. A. T. I. p. 101. TAYLOR in schedis.

708. 22. Puto rescribendum vice *πρώτης*, *πρυτανευουσης*. Ita etiam p. 712. 18. IVRIN.

23. *Τιμοκρατης.*] Immo *Επικρατης* potius. Hoc enim Pschephisma non rogatur a *Timocrate*, sed a quodam eius amico, Timocrateae rogationi succenturiante, atque aditum struente. Atque in eadem sententia *Vlpianum* esse video, qui per totam hanc Orationem optimam operam praestitit: *ψήφισμα* (hoc nempe praeparatorium) *ἔγραψεν Επικρατης, Φίλος τῶ Τιμοκράτους, — εἰ γὰρ καὶ τὰ δύο ἐποίησεν ὁ Τιμοκράτης, ὕποπτος ἂν ἐγίνετο.* Vide hominem ad v. 21. et 709. 13. Porro in omnibus fere, praestantissimis certe, exemplaribus *Επικράτης* scribitur, non *Τιμοκράτης*, *Ven.* sc. *Bodl. Lind. Aug. Ital. Vindob.* Expedire autem mihi aliquem velim,

lim, vnde aliter tot Librarii adriperent ignotum iſtum Epicratem. Procliue erat viciſſim, id quod nonnulli faciunt, ab ignoto Epicrate ad notiorem Timocratem deflectere. Vidit huius correctionis neceſſitatem *Pititus ad LL. Att.* pag. 87. Edit. ornatiſſimi Weſſelingii. TAYLOR.

708. 24. τις.] Dele, fideiuſſoribus *Ven. Bar. Bodl. Lindenb. Ital. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. διοικησις.] ἡ δαπάνη, ἡ χορηγία. Sic, οἱ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, οἱ τῶν προσόδων τῆς πόλεως ἐπιμελόμενοι. WOLFIVS.

Ibid. Aliquatenus *Wolfius.* Non autem vidit, quam ſolenni vſu et proprietate ſermonis aliquando hoc vocabulum denotet *reditum ciuitatis, bona ſiue fortunas Reip.* quarum nempe auxilio διοικοῦνται τὰ πάντα. Adducam nonnulla, vnde ea, quae dixi, cum indicta ſint alio ore, elucidari et confirmari poſſunt. Noſter infra, in hac ipſa Oratione, 730. 23. Ετι τοίνυν την διοικησιν ἀναιρεῖ, τήν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν: ſc. Reditus, tam *ſacros*, quam *publicos;* tam Res *Religionis*, quam quae ſunt *Vniuerſitatis.* Proxime, Ibid. v. vlt. διὰ τοίνυν τῦ νόμυ τύτυ διοικειται τὰ κοινά. Hoc eſt, vt locus ille indicat, *ex hac lege factum eſt, vt Reip. facultates ſuppetant.* Pergam porro. 731. 4. ὁ γὰρ ὄντων ἱκανῶν τῶν ἐκ τῶν τελῶν χρημάτων τῃ διοικησει, τὰ προσκαταβλήματα ὀνομαζόμενα διὰ τὸν τῦ νόμυ τύτυ φόβον καταβάλλεται. deinde v. 8. ὅταν αἱ τῶν τελῶν καταβολαὶ μὴ ἱκαναὶ ὦσι τῃ διοικησει. Proxime 732. 12. τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατείας λυμαίνεται, την διοικησιν καταλύει. Similiter in iſta Oratione *c. Neaeram*, non longe a principio, p. 1346. 17. διαχειροτονῆσαι τὸν δῆμον, εἴτε δοκεῖ τα περιοντα χρήματα της διοικησεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικά. Nempe, *the Surplus of the Revenue:* et deinceps, v. 20. eiusd.

eiusd. pag. κελευόντων τῶν νόμων — τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως κρατιῶτικὰ εἶναι. TAYLOR.

708. pen. ἐνθυμήθητε.] Malim et hic ἐνεθυμηθητε. WOLFIVS.

709. 13. ἐνομοθέτει.] Wolfius: *leges tulit.* Immo: *legem tulit.* IVRIN.

23. εἰδότα δ' ἂν ἐῶνθ' κ. τ. λ.] Wolfius: *qui sciret item, easdem non finere vllum decretum aliud.* Perperam. Refertur enim vox ἕτερον non ad ψήφισμα, sed ad νόμον subintellectum. Verti ergo oportebat: *qui sciret item aliam non finere decretum vllum.* IVRIN.

Ibid. Bene mehercule factum a viro praestantissimo, cum vox, quam ille subintelligit ad orationem sustentandam, in nonnullis exemplaribus reperiatur disertissime scripta. *Lambinus*, vt locum complanaret, pro ἐῶνθ' legit ἐῶντας, ad quem morem interpretatur *Wolfius.* Atque profecto ita exhibent Editiones a *Manutio* et *Feliciano* profectae. Sed *Iurinum* optimum sequor, atque ita totum locum refingo ex MSS. optimis: εἰδότα μὲν τοὺς νόμους, ὧν ὀλίγῳ πρότερον πάντες ἠκούσατε, κυρίους ὄντας, εἰδότα δ' ἂν ἐῶνθ' ἕτερον νομον ψήφισμα ἐδέν, ἐδ' ἂν ἔννομον ᾖ, νομε κυριώτερον εἶναι, γράψαι καὶ θεῖναι νόμον ὑμῖν κατὰ τὸ ψήφισμα, ὃ καὶ αὐτὸ παρὰ τοὺς νόμους εἰρημένον ἤδει. *Cum sciret, aliam quoque exstare legem, qua constitutum est, vt nullum populiscitum, etiam legitimum, plus auctoritatis haberet, quam legibus attribuitur, ipse interea legem ferret virtute populisciti, quod ipsum probe sciret contra leges esse factum.* Nimirum haec est ea Lex, de qua disputaui, quamque olim emendaui, ad *Aristocrateam* 649. 21. Occurrit etiam, sed mendosa, apud *Andocid. de Mysteriis* pag. 11. vlt. et 12. 12. Edit. Steph. ψήφισμα δὲ μηδὲν μήτε βουλῆς, μήτε δήμου, κυριώτερον εἶναι. Vtrobique post δήμου adde νομου, quae vox ab illa

ab illa ſtrangulatur: *Nullum neque SCtum, neque Populiſcitum Leges auctoritate vincat.* Illud habe. TAYLOR.

709. vlt. ποιήσασαν.] F. ποιησασιν. Vide, quantum praeſtet! Proxime reuocaui αυτην ex Editis omnibus, et MSS. *Ven. Bar. Lind. Aug. Vindob.* pro vulgato αὐτῆς. TAYLOR.

710. 3. καταλύων.] *violando*, Wolfius. Immo *tollendo*, vel *abrogando*. IVRIN.

13. νόμον οὐδένα ἐναντίον.] Legendum videtur νόμον ἑδένα νομῳ ἐναντίον. IVRIN.

19. ετερον τι τιθεντι.] Dele otioſum iſtud τι, quod ortum traxit ex initio vocis ſequentis. Delent *Bar. Vindob.* et *Petitus LL. Attic.* p. 185. TAYLOR.

20. διαχειροτονιαν δε ποιειν.] Wolfius: *ſuffragia ferunto.* Potius: *ſuffragia ferendi poteſtatem faciant.* IVRIN.

711. 8. δύο τινὲς.] Cod. *Vindob.* ignorat infice-tum iſtud τινὲς, et mox v. 10. pro ἀξιοῖ, habet αξιοιη. Tu illum ſequere. TAYLOR.

22. οἱ δ' ἐδὲν προσέχοντες ἀγνοοῖεν ἄν.] Sub. τὴν διάνοιαν τῷ νόμῳ. Alii αναγνοιεν οὐδὲν προσέχοντες, quod fere idem eſt. Legere enim et non intelligere eſt negligere, vt inquit Ille. WOLFIVS.

Ibid. ἀγνοοῖεν MSS. *Ald.* Editt. *Man.* et *Felician. Aug.* et *Lambinus:* ἀγνοῖεν caeteri fere omnes. ἀναγνοῖεν edidit *Wolfius* iuxta id, quod MSS. *Man.* et *Felic.* exhibent cum noſtro *Vindob.* Sed neque MStorum lectio, neque *Wolfii* explicatio, neque *Lambini* hariolatio mihi locum ſatis extricare videntur. TAYLOR.

23. ἀλλὰ γράψασθαι.] Anthypophora eſt: Cui reſpondet v. 24. κἂν ἐνταῦθ' ἀπαλλάξῃ τις τὸν ἐπισάντα, τὸν γραψάμενον καὶ ἀκυρώσοντα. WOLFIVS.

Ibid. Neſcio Anthypophoram. Interea ſcio, quid velit hic ſibi locus, idque ſtrenue neſcire *Wolfium. Leges non ſolum proſtare publice iubet, vt ab omnibus legi et*

gi et examinari poſſint, verum etiam vnumquemque noſtrum eas in iudicium vocare hortatur: id quod ego nunc feci. Ἀλλὰ, *Sed praeterea, verum etiam.* TAYLOR.

711. 25. τις.] Ita omnino. Atque ita *Bar. Fel. Lind. Aug. Paris. Ital. Obſop.* et *Vindob.* Vulgo τισὶ. TAYL.

pen. γνῶναι.] ἔστε γὰρ τὸ γνῶναι το δικαιον καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιον etc. *Man. Fel. Lind. Aug. Obſop.* Cum hoc autem homine germanam lectionem eſſe ſtatuo. TAYLOR.

712. 6. ἠφάνισεν, ἐξήλειψεν.] Puto *Morelium* ita hanc rem reputaſſe, aut in ſuis exemplaribus inueniſſe, vt veritas voluit; nempe illa priore voce in textum recepta, hac autem ad marginem adpoſita. Neque porro eam ibi variae lectionis, verum ſcholii officio fungi arbitror. TAYLOR.

21. ἢ τολοιπον προσιμηθη.] *aut in poſterum damnabitur.* Quod neglexit *Wolfius.* Legunt nonnulli et hic, et infra p. 713. 12. προσιμηθειη. TAYLOR.

25. ἐπιχειροτονειν.] *ratos habere*, Wolfius. Quaſi vero neceſſe eſſet praeſidibus, cum quis vades dare voluiſſet, eos, qualescunque demum eſſent, illico ratos habere, quod manifeſte contra legem eſt: Lex enim iubebat ratos haberi vades, non quoscunque, ſed quos populus comprobaſſet. Clarum eſt itaque, vocem ἐπιχειροτονεῖν hoc loco alium ſenſum habere, quam qui vulgo ei adſcribitur. Significat nempe non habere ratos, nec ſuffragiis ferendis decernere, ſed *poteſtatem facere ſuffragia ferendi*, concione ſcilicet conuocata, vtrum rati habendi ſint vades, necne. IVRIN.

26. τῳ δε καταξησαντι.] Melius, vt marg. *Bencnati* habet, τον δὲ καταξησαντα. Sequitur v. 27. ἐφ' οἷς κατέξησε τὸς ἐγγυητὰς, *a vinculis immunis eſto*, eo nomine, quod vades dedit. Inficete. Corrige ſodes, praeeuntibus *Ven. Reg. α. Bodl. Aug. Ital.* et *Vindob.* ἐφ' ᾧ κατέξησε, et ſic verte: *quod ſi reddiderit ciuitati*

argentum, cuius cauſa vades dederit, *a vinculis immunis eſto.* TAYLOR.

713. 4. *των τα μισθωματα μισθωμενων και εγγυωμενων.*] Sub. *ὑπὲρ τούτων.* Felicianus *μισθώσιμα* habet, vt et *Obſop.* rectius, vt opinor, quam *μισθωματα.* WOLFIVS.

Ibid. *μισθώσιμα* etiam legitur in *Aug. Ital.* et *Vindob.* et, quod pace mea liceat, rectius. Caeterum quaeri a nonnullis video, quinam ſint *τὰ τέλη ὠνούμενοι — ἐκλέγοντες — μισθούμενοι*: neque a magno *Budaeo*, qui hoc in ſe recepit, id argumenti ſatis praeſtari video. Agitur de Publicanis. *Omnes* enim, (vt ait *Vlpianus* l. 1. D. de Public.) *qui quid a Fiſco conducunt, recte appellantur Publicani.* Primo loco veniunt *τελῶναι, οἱ τὰ τέλη ὠνούμενοι*, cum ſuis praedibus ſiue fideiuſſoribus. Hi ſunt Publicani ſtrictius dicti, nimirum, qui *vectigalia* publica, *τὰ τέλη*, *the Cuſtoms*, redimunt, et penſitationes annuas, ſiue mercedes pro eorum locatione ſoluunt. Secundo, *οἱ ἐκλέγοντες*, ſine vadibus. Hos intelligo miniſtros eſſe publicos, fiſci ſeruos, qui vectigalia a nemine redemta ad portum exigunt: *Vectigaliarii*, *Portitores.* Atque hactenus mihi fideiuſſor erit *Vlpianus* ad locum: *ωνουμενων ἐνταῦθα λέγει, οὐκ ἀγοραζόντων, ἀλλὰ μισθουμένων — εκλεγοντων δὲ, ἐπιτετραμμένων τινῶν ἀπαιτεῖν τὰ τέλη· οὐ γὰρ λέγει αὐτοὺς τοὺς τελώνας.* Tertio denique *οἱ μισθώματα μισθούμενοι*, quicunque demum fuerint. Nimirum complecti voluit eos, qui quiduis a populo redemtum habuerunt. Nam, vt ait *Caius* l. 12. D. eod. *Sed et ii, qui ſalinas et arenas et cretae fodinas et metalla conducta habent, publicanorum loco ſunt. Praeterea et ſi quis vectigal conductum a Rep. cuiusdam municipii habet, hoc edictum locum habet.* Vides, quot ſunt *μισθώσιμα.* Et praeter haec quamplurima. Immo quicquid fere in commercium venit, et a Fiſco redimi poſſit.

poſſit. De Agris publicis et latifundiis P. A. conductis dixi olim ad *Marm. Sanduic.* p. 64. Noſter *c. Eubulid.* verſ. finem p. 1318. 20. *εἰ δὲ δεῖ τὴν δημαρχίαν λέγειν, δι' ἣν ὠργίζοντό μοι τινὲς, ἐν ᾗ διάφορος ἐγενόμην, εἰσπράττων ὀφείλοντας πολλὰς αὐτῶν μισθώσεις τεμενῶν, καὶ ἕτερα, ἃ τῶν κοινῶν διηρπάκεισαν.* TAYLOR.

713. 5. *τας πραξεις.*] *τὰς εἰσπράξεις.* WOLFIVS. Docentis, credo, et interpretantis ritu, non emendantis. TAYLOR.

7. *εαν δ' επι της ενναετης — εκτινειν.*] Totum hoc poſtremum comma mihi videtur iuxta *Bodl.* inducendum eſſe. Video, hanc legem a *Petito* eſſe negleƈtam, neque caeteris adſcriptam, quia putauit non obtinuiſſe. TAYLOR.

14. *ὅλως.*] *omnino.* Melius *ολος*, *Tota lex.* Ita *Bar.* marg. *Lutet.* MSS. *Man.* et *Felic. Lind. Aug. Ital.* TAYLOR.

18. *Νομοι.*] *Νομος* reƈtius *Bar.* et *Vind.* Verum, vt ea Lex ſatius intelligatur, ſupponendum eſt, Dioclem eam tuliſſe anno poſt praeturam Euclidis, vt reƈte contendit *S. Petitus LL. Attic.* L. II. Tit. 1. fin. TAYLOR.

20. *απ' Ευκλειδ.*] Immo *επ' Εὐκλείδ*, vt diƈtitant *Ald. Ven. Bar. Aug. Vind. Benenatus* quoque. Hoc in vertendo vidit *Wolfius.* TAYLOR.

24. *χρονος οντινα δει αρχειν.*] Tranſtulit Wolfius: *tempus, quo debeat geri magiſtratus.* Reſpexiſſe nempe videtur ad ea, quae paulo poſt ſequuntur, p. 714. 7. *ἀπὸ τοῦ μετὰ τὸν νῦν ἄρχοντα.* Sed fallitur, puto. Senſus enim eſt: *χρόνος, ὁντινα χρόνον δεῖ τὸν νόμον ἄρχειν, tempus, quo oportet legem capere initium auƈtoritatis.* IVRIN.

Ibid. Eodem ſenſu marg. *Benenati αφ' ὃ δει ἄρχειν.* Verum pace Viri doƈtiſſimi tueamur animum Wolfii: *Niſi ſi cui adſcriptum ſit tempus, nempe quota*

Praetura agenda ſit, antequam rata eſſe coeperit. Verbi gratia: *Haec Lex rata nec eſto ante ſecundum, tertium, vel quartum ab hoc anno Praetorem.* Idem eſt tenor earum, quae ſcribuntur hodie: *From and after — next enſuing.* TAYLOR.

713. 26. τριακοντα ημερων.] εντος τριάκοντα ἡμερῶν. WOLFIVS. Iterum, credo, enarrat, non emendat. Quanquam idem ſuppleſſe videam *Bodl.* TAYLOR.

714. 5. τέτῳ δὲ, τὸν γεγραμμένον ἄρχειν.] Legendum videtur τετον δὲ τὸν γεγραμμένον ἄρχειν, *hanc legem initium capere a tempore eidem adſcripto*, non, quomodo Wolfius, *quo praetore rata eſſe debeat.* IVRIN.

Ibid. Reuoca antiquam *Wolfii* verſionem, et omnia recte procedent: *iubet, vnamquamque ab eo die, quo lata fuerit, eſſe ratam, niſi ſi cui adſcriptum fuerit tempus: huic vero, ſcriptum imperare.* Id eſt: vbi alicui legi tempus certae Praeturae praeſtitutum fuerit, ibi praefinitus ille Archon magiſtratum capeſſat, antequam Lex rata ſit. TAYLOR.

6. προσεγέγραπτο.] Lege προσγεγραπται. Ita Codd. *Bar. Reg. α. Aug. Vind.* TAYLOR.

7. τὸν δὲ νόμον εἶναι κύριον τόνδε] Puto: τονδε νόμον ευθυς εἶναι κύριον, τον δε — IVRIN.

Ibid. Accedit Cod. *Ital.* — εἶναι κύριον· τον δε ἀπὸ τᾶ μετὰ τὸν νῦν ἄρχοντα. TAYLOR.

13. μὴ.] Dele, me fideiuſſore, Codd. item *Aug. Lind. Bar.* et *Vind.* cum Edit. *Moreliana.* Totum autem locum ita vertas: *Qui vero poſtea legem hanc tulit modo recitatam, non aequum cenſuit, legibus iis, quae diſerte iubentur auctoritatis initium capere, interiecto aliquo tempore, poſtquam latae fuerint, auctoritatem dare ab eo ipſo die, in quo latae eſſent, atque eo pacto ratas habere, priusquam ipſe lator poſtulaſſet.* TAYLOR.

14. μὲν.] Reſcribe μεντοι, vt *Bar. Aug. Vind.* Quod perinde erit ac δέ. Atque id poſtulat locus. TAYL.

714. 16.

714. 16. κυρίαν.] Puto κυριον. Referri enim videtur non ad ἡμέραν, ſed ad νόμον. IVRIN. Atque ita vertit *Wolfius:* et eodem pariter modo ſcribitur in marg. *Benenati.* TAYLOR.

20. ἀπὸ.] Quid hoc monſtri? Quid enim eſſet, vt ſuccenſeres, ſi Timocrates voluiſſet legem ſuam incipere auctoritatem habere *ab eo die*, in quo lata eſſet? Fecerunt hoc et plurimi. Neque id culpae vertebatur. Fecit et Diocles, qui nondum ex manibus noſtris excidit, vbi ait, leges omnes, in poſterum ferendas, κυρίας εἶναι ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἕκαστος ἐτέθη, p. 713. 23. niſi latori aliter viſum fuerit. Tu proinde, vt ſenſus efflagitat, et praeſtantiores Codd. prae ſe ferunt, *Aug. Ital. Vind.* quibuscum *Baroc.* pene conſentit, emendes πρὸ τῆς ἡμέρας. *Cum Timocrates in lege ſcripſit,* καὶ ἔτι τινὶ προσετίμησαν, *indefinite loquens, et de omni anteacta aetate, quid aliud fecit, niſi vt legem ſuam ratam eſſe vellet non ſolum* ante diem, *quo tulit, verum etiam antequam noſtrum quisquam naſceretur?* TAYLOR.

715. 2. ταξεως.] Περὶ ἀφέσεως τάξεως, στρατείας. WOLFIVS.

Ibid. Vides, hominem, quaſi parum eſſet male vertere, id quod male vertit, adnotando ingeminare. Verum huius incogitantiae *Petito* olim poenas dedit, recte neganti, *Comment. ad LL. Attic.* pag. 470. Edit. Nou. haec de *militia* intelligi aut poſſe, aut debere. Quid tamen interea *Petitus* ipſe? In quantum eius verba intelligam, nam ſibi diſplicuit, cum haec ſcripſit, adeoque orationem obumbrauit, τάξιν autumauit eſſe *ſtatum ingenuitatis.* Idem enim, inquit ille, eſt τάξεως atque ἐπιτίμους εἶναι. Quod ante hunc diem non inaudiui, et credo, poſt hunc diem me rurſus non inauditurum. *Vipianus* denique orationem incoeptat: Ἄλλο καλεῖ ἄφεσιν, ἄλλο καλεῖ τάξιν. deinde ἄφεσιν pluribus, τάξιν nullis verbis explicat. Quod ille praeter-

miſit, noſtrum erit perficere: nam recta inſiſtere mihi viſus eſt via. Per ἄφεσιν τῦ ὀφλήματος intelligo Tabulas nouas, vbi nomen debitoris in ſpongiam incubuit, et aes alienum vel plene, vel aliqua tenus parte ei condonatur. Τάξις (neque Tu frontem caperabis, ſi noua videar dicere) eſt Conuentio inter partes, qua debitoris inopiae ita ſuccurritur, vt quod ille *vniuerſum*, ſaluis rebus familiaribus, reddere nequeat, id *vnciatim*, et ad modum conſtitutum perſoluat. Nos *compoſitionem* vocamus. Ita *Heſychius:* Τάξις ἡ ἐπὶ ὀφειλομένοις χρήμασι καταβολή. Ita *Libanius* in argumento *Ariſtogitonianae*, p. 768. 17. ὠνεῖται ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ, ταξιν αἰτησάμενος τῦ ὀφλήματος, ὥϛε ἐν δέκα ἔτεσιν ἐκτίσαι τὸ σύμπαν καθ' ἕκαϛον ἔτος τιθεὶς τὸ ἐπιβάλλον μέρος. Thucyd. III. §. 70. ὀφλόντων δὲ αὐτῶν, καὶ πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν καθεζομένων, διὰ τὸ πλῆθος τῆς ζημίας, ὅπως ταξαμενοι ἀποδῶσιν. Interpreteris cum *Budaeo*, τεταγμέναις καταβολαῖς, *penſionibus menſtruis, vel etiam annuis.* Ita pariter idem *Thucyd.* I. 117. τὰ ἀναλωθέντα κατὰ χρόνϑς ταξαμενος ἀποδῦναι. Vbi σχ. ad locum. Κατὰ χρόνϑς] ϑδὲ γὰρ εὐπόρουν ἀθροον ἐκτισαι το παν. TAYLOR.

715. 13. ϑ προϛεθέντος οὐδενὸς.] Alii προτεθεντος. Forte προθεντος ϑδενὸς, *cum nemo hoc propoſuerit.* WOLF.

Ibid. προτεθεντος *Ven. Bar. Lind. Aug. Obſop. Ital. Vind.* cum Editis *Pariſina*, *Manut. Felic.* et σχ. Recte ſane. *nullo aditu facto, nihilo ſuper ea re prius propoſito*, vt debuit. Varii ſunt in his vocibus errores. Dixi alibi. TAYLOR.

20. ἐν παραβύϛῳ.] Ad haec Scholiaſtes aliquis haec mira commentatur: ἐν παραβύϛῳ, ἀντὶ τῦ λάθρα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν παραπληρωμάτων τῶν ἐκβαλλομένων ἐν ταῖς οἰκοδομίαις ἔνδον. Ex his doceri debemus, non admittenda eſſe omnia, quaecunque in antiquorum Auctorum ſcholiis inueniuntur; et ſcholia conſla-

conflata esse ex variis Auctoribus, quorum alii eruditi erant, alii vero scioli nullius pretii. Quid enim dicere poterat hic Scholiastes, quo plus suam Graecae antiquitatis ignorantiam manifestam faceret? Primum enim, dum ἐν παραβύστῳ interpretatur λάθρα, eloquentissimo *Demosthenis* ταυτολογίαν satis indecentem tribuit: nam dicit *Demosthenes* in eadem periodo, v. 22. λάθρα τὸν νόμον εἰσήνεγκε. Sed ignorabat mirus ille Scholiastes cum sua metaphora, παράβυστον fuisse quandam curiam Athenis, ita dictam, quod ἐν ἀφανεῖ πόλεως ἦν, καὶ ἐπ' ἐλαχίστοις συνήεσαν εἰς αὐτὸ, vt ait *Pausanias* in *Atticis*. Ideo arguit Timocratem, quod legem contra morem et constitutiones tulerit in curia, vbi parum frequentes erant Athenienses, non vero ἐν Πνυκὶ, εἰς τὸν δῆμον, vel ἐν βουλευτηρίῳ, εἰς τὴν βουλήν. Nam et Παράβυστον significatiue est *Infartum*, *Inculcatum* potius, quam *Secretum*. Ideo iure hoc Scholium dici potest παράβυστον, nam infartum et infertum est melioribus, nec credo esse *Vlpiani*. Sed et peccat locus *Demosthenis* male interpunctus: legendum enim est: περὶ τούτων ἀδέν· ἐν Παραβύστῳ τῆς βουλῆς etc. PALMER.

715. 20. Vide viros eruditos, qui de hoc Tribunali collegerunt, quae apud veteres sparsim sunt dicta: *Meurs. Attic. Lect.* II. 9. et *Areopag.* c. extrem. *Petit. LL. Attic.* pag. 395. Adde *Sigon. de Rep. Athen.* III. 4. et Cel. *Hemsterhus. ad Lucian. Necyomant.* §. 17. *Mauss. ad Harpocrat.* pag. 231. *Vales.* ad pag. 105. TAYLOR.

25. πρόσοδον γράψασθαι πρὸς τὴν βουλήν.] Sic *Isocrates Areopagitico*: τὴν πρόσοδον ἀπογράψασθαι καὶ ποιήσασθαι. WOLFIVS.

Ibid. Hanc locutionem erudite pro suo more explicat Cel. *Hemsterh.* ad *Luciani Prometh. es in verb.* §. 6. TAYLOR.

716. 3. ἀλλὰ γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν.] Apud *Iſocratem*: τῆς γνώμης ἢ διανοίας διαμαρτεῖν, ἢ διεψεῦσθαι. WOLFIVS.

5. καὶ μὴ θεῖναι.] Legendum: καὶ μὴ ἐκθεῖναι, nempe πρόσθε τῶν ἐπωνύμων. Vid. p. 707. 8. IVRIN.

13. ἡ βουλὴ.] Meliores Codd. *Bar. Vindob. Aug. Lind.* etc. neceſſarios articulos hic adiiciunt, quos errore et literarum ſimilitudine excidiſſe arbitror, ἢ ἡ βελὴ, et, αὐτὸς ὁ ὅφλων. TAYLOR.

18. ἐαν δε τις των προεδρων etc.] *Si dederit alicui ſuffragiorum ius.* Δοῦναί τινι τὴν ἐπιχειροτονίαν, *dare alicui ſuffragationem.* Vtrum eſt, comprobare poſtulationem alicuius, an, dare aliis decernendi poteſtatem? WOLFIVS.

717. 10. ἀνάνδρων.] Alii ἀναιδῶν. *Illud impudentiae*, ſub. eorum, qui imperant. WOLFIVS. Retine tamen ἀνάνδρων cum libris pluribus et melioribus. TAYLOR.

19. δικη — ευθυνη — διαδικασια.] Quantum inter haec interſit, pene docuit *Petitus LL. Attic.* Lib. IV. Tit. VIII. ex *Vlpiano* noſtro. Propemodum me fugit adiicere, vocem εὐθύνη in quibusdam Codd. ita reperiri ſcriptam et accentu notatam, ſc. εὔθυνα, id quod idem Scholiaſtes admonuit: περὶ δὲ τοῦ λόγου (forte τονου) τῆς εὐθύνης, ἤδη εἴπομεν, ὅτι προπαροξύνεται. TAYLOR.

21. η το δημοσιον απεδοτο] περὶ ὧν ὁ δῆμος ἐχειροτόνησε. WOLFIVS.

22. επιψηφιζειν.] Wolfius: *decernito.* Puto potius: *agendi poteſtatem faciat.* Ita etiam infra, pag. 718. 2. IVRIN.

vlt. χειροτίζειν.] *vacare, in concionem conuenire*, non, *reſpondere*, quod vult *Wolfius.* IVRIN.

718. 1. ὧφλων.] Forte ὁ ὀφλων, et v. 4. ἐάν τις καθίσῃ. [Alii καθίζῃ.] WOLFIVS.

718. 9.

718. 9. *εν δημοκρατουμενη πολει.*] Alii, et melius, *ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει.* Sunt autem MSti *Ven. Aug. Obſop. Ital. Vind.* Ita erit, *libera* hac noſtra *repub.* Aliter, non ita fuiſſet. Vid. infra, v. 25. TAYL.

16. *ἀπεύξαισθε.*] Ita reſtitui cum Editt. et MStis plerisque. *Wolfius* ex *Aldo* ſolo adripuit ſuum *ἐπεύξαισθε*, licet nobiſcum interpretetur. TAYLOR.

22. *ἥνπερ.*) *ἥνπερ των ἐπ' ἐκείνων ὑμεῖς. Bodl.* Vide, annon rectius. TAYLOR.

719. 5. *ψηφισαμενων.*] *Petitus ad LL. Attic.* L. II. Tit. I. pag. 188. refingit *εαν μη ψηφισαμένων* etc. Quaſi relinqueretur et priuilegiis gratia. Ita in lege ſuperiore vtitur ſimili exceptione, 714. pen. *Μηδε περι των ατιμων — εαν μη ψηφισαμενων Αθηναιων την αδειαν πρωτον μη ελαττον εξακισχιλιων.* Verum puto id non iam obtinere: neque Athenis Atticis, vbi toties praedicarent *libertatem aequam fuiſſe omnibus*, priuas leges vllo obtentu aut conditionibus rogari potuiſſe. Credo praeterea, ab optimis exemplaribus hanc vltimam clauſulam abeſſe. TAYLOR.

6. *οις αν δοξῃ.*] Alias *οἷς ἂν ἐξῇ*, vel *οἷς ἔξεστι*, vt *οἱ ἄτιμοι* excludantur. WOLFIVS.

10. *ἕτω καὶ τούτων ἴσα μετέχειν.*] *ἴσον*, aut *ἐξ ἴσα*. WOLFIVS. *ἴσα* habent Editi. TAYLOR.

720. 1. *ἔχοι.*] Ita repoſui iuxta *Par.* et *Bodl.* Vulg. *ἔχει*. TAYLOR.

4. *περὶ.*] Abeſt ab optimo *Reg. α.* et *Bodl.* Idque ſatius. *ἐξωσθήσομαι τῷ εἰπεῖν.* TAYLOR.

7. *πῶς ἄν μοι δοκεῖ.*] Alii *πῶς ουν.* Neutrum placet. Malim *τοιγαροῦν μοι δοκεῖ.* WOLFIVS.

Ibid. Ab Editis et MSS. omnibus perperam diſcedit hic homo, ſua nimium ſententia fretus. Reſtitue igitur *πῶς ἔν*; cum interrogatione. *δοκεῖ μοι* et caetera. TAYLOR.

720. 8. *νόμον.*] *νομου* forte, vti habent *Bar. Aug. Linden.* cum Editt. *Fel.* et *Manut.* TAYLOR.

19. *εισαγγελιαν.*] Iſti rei explicandae deſtinauit Vir ſummus, et de iure hoc noſtro praeclare meritus, *Deſid. Heraldus*, libri tertii *Animadu. in Salmaſ. Obſeruat. ad ius Attic. et Rom.* Capp. 7. 8. 10. et 14. *Obſeruat.* item *et Emendat.* Cap. 49. quae proinde ſunt conſulenda. Legem vero ita vertit: *Timocrates retulit. Quicunque Athenienſium ob denunciationem, curiae iuſſu, vel nunc in carcere ſunt, vel poſtea coniicientur, quorum condemnatio a ſcriba Prytaneae non fuerit Theſmothetis ſecundum legem de denunciationibus tradita, PLACERE, ab* XI *viris eos in iudicium deduci, intra trigeſimum diem, ex quo iis traditi ſint, niſi quid publicitus obſtet; ſin minus, cum primum id fieri potuerit. Eos autem accuſari a quolibet Athenienſium, qui volet, cuique per leges licet. Sin autem criminis teneri ſit iudicatus, quid eum pati aut ſoluere oporteat, Heliaea iudicato. Si poena pecuniaria ei indicta fuerit, in vinculis cuſtodiatur, donec ſoluerit, quanti damnatus erit.* Lata eſt Lex de grauioribus maleficiis, a *Senatu* ad *Curiam* remiſſis. Erant enim delicta quaedam leuiora, et *εἰσαγγελίᾳ* obnoxia, quae ſola *τῶν* D. auctoritate coerceri poterant, vt docet *Pollux* L. VIII. C. VI. — *κἂν μὲν μέτρια ἀδικεῖν δοκῇ, ἡ Βουλὴ ποιεῖται ζημίας ἐπιβολήν· ἂν δὲ μείζω, παραδίδωσι δικαστηρίῳ.* De his itaque ſtatuit Lex Timocratea, quicquid demum id ſit, quod ſtatuerit. Hoc autem cauere mihi maxime videtur. *Remiſſa cauſa a Senatu ad Curiam, vtpote quae grauior viſa eſt, et Reis interea in carcere vinctis, Scriba Prytaneae iſtius Concilii acta ad Theſmothetas transmittat, quorum erat officium incarceratos in iudicium ſiſtere. Quod ſi Scriba inſuper habuerit, neque id fecerit, liceat hac lege Lictoribus ipſis, τοῖς* XI *viris, id ſua auctoritate facere, quod aliter Theſmothetarum munus erat deſcriptum.* Vnde *Heraldo* aſſentior

tior reſcribenti v. 24. τους θεσμοθετας, et deinde iudico, eas voces ita reformatas e textu, tanquam gloſſam nullius pretii, eſſe amouendas. Nam homuncio neſcio quis, qui legem perperam intellexit, autumans, nemini licere praeter *Theſmothetas* Reum pro tribunali ſiſtere, exaduerſum τῷ τὰς ἕνδεκα, adleuit iſtam bellam adnotatiunculam. TAYLOR.

720. 25. εαν μη τι δημοσιᾳ κωλυση.] [Vulgo μή τι τῃ δημοσίᾳ] et 721. 1. δεδέσθω ἕως ἄν. Alii τέως: alii τε ἕως. Forte vtrumque retinendum, τέως ἕως, etſi priore non eſt opus. WOLFIVS.

721. 6. εκτιση.] Addunt *Reg. a. Aug.* et *Vindob. o*, τι αν αυτου καταγνωσθῃ, vt ſupra v. 1. in Lege ſcribitur. TAYLOR.

8. καὶ τῦ καθισάναι — δεῖν.] Forte δεισθαι. WOLFIVS.

14. ἀδὲ τοῖς ἄλλοις τῶν νόμων ἐώντων.] Sub. ἐναντία νομοθετεῖν, ἀπὸ κοινῦ. WOLFIVS.

15. ἕνεκα ἀναιδείας.] ὕτως ἀναιδὴς ὤν. WOLF.

19. τῦτον — καταψηφίσασθαι.] *H. Steph. Theſ. Gr. L.* T. IV. col. 732. dubitat de iſta conſtructione, amplexus potius, quod adſcriptum reperit ex Vet. Cod. auctoritate margini exemplaris, τουτου ſc. Ita etiam Editt. *Man.* et *Felic.* cum MStis quibusdam. TAYLOR.

22. θατέρῳ.] Semper auſculto libris his melioribus, *Ven. Bar. Aug. Vind.* Hi autem pro θατέρῳ, θατερον. Vide ergo, annon haec noſtra praeſtent! ὡμολόγηκε γὰρ θάτερον, τῷ προτέρῳ νόμῳ ἐναντίον τόνδε τιθεὶς, ἀδικεῖν. *Cum duas aduerſas leges ſuaſerit*, in altera certe *peccauit*. TAYLOR.

722. 8. ἀδὲν.] Videntur deeſſe Coniunctiones: μεγάλα μεν ἠδικηκότων ὑμᾶς, ἀδὲν δε προσηκόντων αὐτῷ. WOLFIVS. Vel potius cum *Ven.* ὑπὲρ μεγάλα ἠδικηκότων ὑμᾶς, καὶ ἀδὲν προσηκόντων αὐτῷ. TAYLOR.

722. 12.

722. 12. *πάντας ἂν.*] Reſcribe, vt ſcribunt Codd. *πάντας ἂν υμας ὁμολογῆσαι.* TAYLOR.

vlt. *ἔχῃ.*] *εχοι Bar.* et *Vind.* Melius. Vide modo 720. 1. TAYLOR.

723. 4. *ἐφ' ὑμῖν κεῖται.*] Lego et hic contra Codicum conſenſum: *ἐφ' υμας, τετέχι καθ' ὑμῶν*, et, *ἐπὶ βλάβῃ τῇ ὑμετέρᾳ.* [Et alibi] Malim *ἐφ' υμας, τετέχι καθ' ὑμῶν, ἀλλὰ μὴ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ὑμῶν.* WOLFIVS.

Ibid. O. certe l. et s. et impreſſi *ὑμῖν*, niſi quod *Vindob.* ſolus *ἐφ' υμων* legat. Ex quo conſenſu iudico, iſtam conſtructionem cum *Wolfiana* ſententia plane conſentire poſſe. Vide ad *Ariſtocrateam* 665. 15. TAYL.

5. *ταύτην.*] *αυτην Ven. Bar. Aug. Ital.* et *Vindob.* Idque, vt ego ſtatuo, rectius. *Scripturam hanc*, Wolfius. Quod pro nihilo habeo. *Age, cape libellum ipſum accuſatorium, the Indictment.* Nam in eo continebatur *αὐτολεξεὶ* Lex Timocratea, quae iam in iudicium deducitur, et quam hic poſtulatur Scriba recitare. Vt olim pleniſſime confirmaui ad *Ariſtocrateam* 627. 23. TAYLOR.

11. *δωδεκατη των προεδρων.*] Supra p. 712. 18. *τῇ δωδεκάτῃ τῆς Πρυτανείας.* WOLFIVS.

Ibid. Et hic quoque id eſt reſcribendum. Nam cum ex Codd. noſtris alii poſt *δωδεκάτη* eas voces inſinuent, alii loco *τῆ τῶν προέδρων*, ita legant, hoc poſtremum arbitror potiſſimum ab Auctoris manu eſſe profectum. Nam *δωδεκάτη τῶν προέδρων* in monumentis antiquorum reperiri vix poſſe credo, tum autem porro, iſtud *δωδεκάτη τῆς πρυτανείας τῶν προέδρων* monſtri eſſet ſimillimum. Sit hoc ergo primum. Deinde: vocem *πρυτανείας*, quae et in contextu hodie inuenitur, eam eſſe ipſiſſimam vocem contendo, quam hodie quaerimus. Qua ad propriam ſedem reuocata, concordabunt omnia cum exemplo, quod praeceſ-

praeceſſit, 712. 18. Nempe ita conformabitur: *Επὶ τῆς* (Ita enim Codd. non *δὲ*) *Πανδιονίδος πρώτης, δωδεκάτη τῆς πρυτανείας, ἐπεψήφισεν Αριστοκλῆς*, caetera. Porro autem male hic Wolfius: *primo ſenatus conuentu.* Prima enim vniuscuiusque manipuli ſiue Prytaneas Concio die Prytaneas, non 12. ſed 11. vti olim vidimus, ſolita erat haberi. TAYLOR.

723. 11. *επεψηφισεν.*] *Cenſuit* Wolfius, errore craſſo, et, quod putidius eſt, crebro. Vide doctiſſimum *Iurinum* ad 717. 22. TAYLOR.

23. *ἀποκρυψάμενος.*] Ita *Bar. Reg. α. Bodl. Obſop. Vindob. Aug. Lindenb.* et Editt. *Manut.* et *Felician.* In nonnullis *ἀποκρυσάμενος.* TAYLOR.

724. 4. *προσετιμημένον.*] Hoc abſolute, vt aiunt, poſitum exiſtimo, et recte ſcribi. *προσετιμημένω* Edit. Morel. *προσετιμημένων Ven. Ital. Vind.* Neutrum probo. TAYLOR.

14. *τὰς ἐξεληλεγμένας ἀδικοῦντας.*] *ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀδικοῦσιν. ἐξελέγχομαι ἀδικῶν. ἐξελεγχόμενος ἀδικῶν.* WOLFIVS.

18. *ὦ νόμος ὀλιγαρχίας διαφέρει.*] Lego: *ὦ δῆμος — διαφέρει, τουτέστι δημοκρατία.* WOLFIVS.

Ibid. Laudo id vehementer, et puto eſſe verum. Tametſi vulgata ſcriptura diu inueterauerit, ſi ad hunc locum ſpectent (et ſpectare arbitror) verba iſta Scholiaſtae ad *Ariſtid. Panathen.* init. *μαρτυρεῖ δὲ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους, νομον καλέσας τὴν πολιν.* TAYLOR.

19. *νόμων.*] Reſtitui ex *Bar. Lind. Aug.* et impreſſis, *Manut. Felic.* et *Paris.* Vulgo *νόμον.* In ſequentibus v. 20. plenius, *σώφρονες, καὶ ἐλευθέροι, καὶ χρηστοὶ* iuxta *Bar. Aug. Vindob.* et Edit. *Benenati.* TAYL.

725. 6. *καίτοι ἐχρῆν αὐτὸν.*] *ἐχρῆν αὐτὸν νομοθετῆσαι, προσιμᾶν μηδενὶ δεσμὸν, ὃς ἂν καθιστῇ ὑμῖν ἐγγυητὰς· μὴ ποιεῖν* (Malim *ἀλλα μὴ ποιεῖν*) *τηνικαῦτα*

καῦτα τὴν ἐξεγγύησιν, προλαβόντα (ἐπειδὴ πρῶλαβεν ὁ Τιμοκράτης) ὑμᾶς κ. τ. λ. WOLFIVS.

725. 10. ἀλωκότα.] ηλωκοτα, ἢ εαλωκοτα. WOLFIVS.

Ibid. ἐαλωκότα legitur in Edit. *Lutet.* ἡλωκότα *Reg. α. Vind. Lind. Obſop.* et *Felic.* TAYLOR.

15. τὰς ὑπὸ τῶν.] Melius τὰς τῶν ὁμωμοκότων γνώσεις, abiecta praepoſitione, quemadmodum habent *Scholiaſtes*, et Cod. *Vindob.* TAYLOR.

23. ἃ δίκαια.] ἃ δὴ καὶ ὡρίσατο MSS. *Ald. Man.* et *Felician.* cum margine *Benenati.* TAYLOR.

726. 18. ἐδὲν ἂν εὕροιτι ἄλλο.] Aut εὕροιτις, aut ευροιτε legendum. WOLFIVS. Similiter adnotatum reperitur in marg. *Pariſienſi.* TAYLOR.

20. Εἶτα.] Verte: *Deinde quomodo ſcripſit poſtea?* CONSTITVENDOS ESSE etc. TAYLOR.

23. ἀφήρηται.] Potius υφηρηται. Quaſi ſubdole et callide id fieret. Iubent id *Bar. Ven. Reg. α. Lind. Aug. Vind. Obſop. Ital.* cum MStis *Man.* et *Felic.* Idque *Wolfio* placere video. TAYLOR.

Ibid. τῶν δὲ ὁσίων, ὁπόσων.] Lego per ο μικρὸν, οποτον. Ordo enim hic eſt: ἀφήρηται τὸ ἥμισυ τῶν ὁσίων, ὁπόσον διπλασιάζεται. WOLFIVS.

24. ὁπόσων.] *quae* Wolfius. Potius: *quaecunque.* Nec enim omnis pecunia publica iubebatur dupla ſolui, ſed ea ſolum, quam priuati per annum integrum retinuiſſent. IVRIN.

727. 4. νῦν δ' ἐν τῷ γεάψαι.] Lege potius: νῦν δε τῷ γεάψαι, vt *Bar. Lind. Aug. Ital.* et *Vind.* TAYL.

8. ἁπλῶν ὅσις ὤφληκεν.] Malim ο τις. WOLFIVS. Atque ita margo *Benenati.* MSS. *Ald. Ven. Lind. Vindob.* TAYLOR.

12. παρὰ πάντα τὸν νόμον.] F. παρὰ παντας τους νομους. Sin illud placet, expone ἐν παντὶ τῷ νόμῳ, *tota lege nihil aliud agens, niſi vt ſontes conſeruentur et*

tur et damnati a vobis. WOLFIVS. Cum *Wolfio* conſentit optimus *Vindob.* TAYLOR.

727. 12. *Contra omnes leges*, Wolfius. Immo: *per totam legem*, a prima ſyllaba ad vltimam. Vid. pag. 734. 22. IVRIN.

17. ἀπαλλάξωνται.] Forte ἀπηλλαξονται, τῷ μετ' ὀλίγον μέλλοντι, aut certe ἀπαλλαξονται per ο, priore futuro medio. Sub. οἱ ἐγγυηταὶ ἐσόμενοι, *qui, vbi vos eos improbaueritis, diſcedant?* Aut ἀπαλλαξωνται. Sub. οἱ κατασήσαντες τὸς ἐγγυητάς, vt ſit mutatio numeri: *quos vbi vos improbaueritis, liberetur?* Sub. *damnatus.* Sed hic calumniatorem agere videtur Orator. Neque enim liberabitur, niſi approbatis a populo vadibus ex lege Timocratis. WOLFIVS.

Ibid. Haec certe intelligo parum: neque vno piaculo procurari poſſunt. ἀπαλλαξονται *Ald.* marg. *Benenati.* ἀπαλλαξεῖαι *Ven. Lind. Ital.* ἀπαλλαξεῖε *Bar. Bodl. Aug.* et *Vind.* Ego praefero *Aldina.* TAYLOR.

21. ὅταν βέλητε.] Non quidem haec verba Legis ſunt, ſed quia nullum certum tempus adſcriptum eſt, abuſus obſcuritate verborum argutatur. WOLF.

728. 9. λαβεῖν.] τιμωρίαν λαβεῖν recte quis dixerit: at τὸ νόμα τιμωρίας, non ita. Abeſt ergo λαβεῖν ab optimis exemplaribus, *Bar. Bodl. Reg. α. Lind. Aug. Ital. Vind.* TAYLOR.

729. 10. τιμῶντας.] Haud ſcio, an aliud verbum deſideretur. Neque τιμωμενους, neque εσιοντας placet. WOLFIVS.

19. πεζάς.] πεζικὰς *Bar. Reg. α. Aug. Vind.* Teſtes certe fide digni. Audi tamen *T. Magiſtrum.* πεζη στρατιὰ λέγε, ὡς Δημοσθένης, καὶ πάντες, καὶ μὴ πεζικη, ὡς Θουκυδίδης — ποιητικώτερον γὰρ τοῦτο. TAYLOR.

26. καταγιγνώσκετε δεσμὸν τῶν ἀκοσμούντων.] Ferri poteſt καταγινώσκω σὲ δεσμῷ, et σῷ δεσμόν. WOLF.

730. 14.

730. 14. θήσεσθε.] θησετε Codd. credo, omnes. Et neſcio ſane, quo caſu dicam? an conſilio, ita ediderit *Wolfius*, vti edidit. Nam ſi Grammaticis fides, lectio iſta non contemnenda. τιθησι καὶ τιθενται διαφέρει. Τίθησι γὰρ τὸν νόμον ὁ νομοθέτης· τίθενται δὲ τὸν νόμον οἱ δικάζοντες καὶ αἱρεθέντες. Ammonius. Atque iterum: Τίθεται νόμον καὶ Τίθησι διαφέρει. Τίθησι μὲν γὰρ ὁ εἰσφέρων· Τίθεται δὲ ὁ κυρῶν. TAYL.

731. 3. ὁ ποιῶν.] In *Obſop.* et *Felic.* ita, et forte integrius: ἕτός ἐστ' ὁ νόμος ὁ διοικων καὶ ὁ ποιῶν προσευπορεῖσθαι. Cod. *Lind.* retinet ὁ διοικῶν, et illud alterum diſſimulat. TAYLOR.

9. πολλῶν.] F. πολλῳ. TAYLOR.

11. κυρία.] Non neceſſe eſt, hic recenſere omnes Codd. varietates. Sufficit, vt oſtendam, ſaniores hanc lectionem, id quod res exigit, tueri. τὰ δὲ προσκαταβλήματα τὸς μὴ τιθέντας, κυρία ἢ μηδε ἡ βουλὴ, μηδὲ τὰ δικαστήρια δῆσαι. TAYLOR.

25. τὰς πράξεις κατὰ τὸς ὑπάρξοντας.] F. τὰς πράξεις εἶναι: nili malis κατ' ἐπεξήγησιν accipere; προσγράψαι τοῦτο, τὸ τί; τὰς πράξεις. WOLFIVS.

Ibid. καὶ εἰ κατά τινων.] καὶ εἰ ἄρηται ἐν ἄλλῳ τινὶ νόμῳ ἢ ψηφίσματι. τὸ τί; τὰς αὐτὰς πράξεις εἶναι κατά τινων (ὅτι ἔξεστιν εἰσπράττειν τινὰς) ὧν ὀφείλεται (τούτων δ') ἃς περὶ τελωνῶν (αἵπερ εἰσὶ περὶ τελωνῶν) καὶ τὰς πράξεις εἶναι κατὰ τούτων κατὰ τὸς ὑπάρχοντας νόμους. Videant rudiores, ne ordinis immutatione et earundem vocum inculcatione perturbentur. WOLFIVS.

732. 19. δεσμον.] L. δεσμῳ. Ita *Man. Fel. Lind. Obſop. Ital.* Ita Noſter conſtanter: 712. 19. Εἴ τινι — προσετιμηται κατὰ νόμον, ἢ κατὰ ψήφισμα δεσμου. Et 713. 10. εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων δεσμου προσετιμηται. Et 715. 11. εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων δεσμῳ προσετιμηται. Et 719. 18. ὅσοις δεσμου προσιμαται. Et 745. pen. ἐκ ἂν ἓν ἐξῆν δεσμου τιμησαι. Et 764. 19. εἴ

19. εἴ τινι προστετιμηται δεσμου. Et 765. 3 ὅταν οἷς τετιμηται δεσμου. — Similiter 733. 15. ἐαν δὲ αργυριου τιμηθῆ. TAYLOR.

732. 21. οφλη.] Quidam Codd. αλλω. Puto varietatem lectionis esse αλω. Atque ita rescribit *Aug.* quod et Tu fortasse rescribes. TAYLOR.

26. ἀποκρύψομαι.] αποτρεψομαι Codd. *Ven. Lind. Obsop. Aug. Ital. Vind.* Vide supra 700. 11. Porro locum hunc memoria fretus videtur *Hermogenes* citare, cap. περὶ αὐθάδων καὶ τολμηρῶν διανοημάτων, hoc modo: ὁμολογία δὲ τῦ τολμήματος, ὡς ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτης· και γαρ ει φορτικος ο λογος ειναι δοκει, ομως ερω· αποκτειναντε αυτον, ινα τοις ασεβεσιν εν ᾅδου θη τουτον τον νομον. TAYLOR.

733. 4. αυτο λαβη.] Rectius fortasse απολαβη. Ita *Bodl.* TAYLOR.

6. προς τοις επαιτιοις.] Vtrum καταδικάζειν πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις, ἀντὶ τῦ τὰς ἐπαιτίας, ἢ τῶν ἐπαιτίων? WOLFIVS.

Ibid. Quid hoc *Wolfianum* sit, nescio. Scio autem, eum errare in vertendo: *una cum adiutoribus:* et *Petitum* similiter, *quorum ope consilioque fecit.* Praeter multas, quae legibus definiuntur, (vti sunt hic actio in *duplum*, si quis rem furtiuam receperit, in *decuplum*, si non) eae, quae arbitrio Iudicum reseruantur, vocantur προστιμηματα et επαιτια. Et nescio, annon ad hanc ipsissimam legem respexerit *Pollux*, et verba Solonis in hac laudata, vbi ait L. VIII. C. V. §. 22. Τὰ μέντοι προσιμήματα Σόλων επαιτια καλεῖ. Coniunge *Harpocrationem* in Προσιμήματα. Εσι μέν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων — ἔσι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προσιμᾶται τὸ δικαστήριον. Vid. infra 736. 12. et *Herald. Animadv.* III. 3. TAYLOR.

Ibid. ποδοκακη] Legendum ποδοκακκη. Vide, quae adnotauimus ad *Lysiam c. Theomnestum*, p. 356. Not. 43. TAYL.

733. 8. *προστιμασθαι δε τον βουλομενον.*] Vtrum *πλείω τίμησιν ἐπιφέρειν*? WOLFIVS.

Ibid. Recte rem reputauerit. Male ergo et hic et alibi *cenſere* vertit: cum ſit poenae quaſi cumulus, poena additicia. Vide, quae Nos modo ad *v.* 6. TAYLOR.

9. *εαν δε τις.*] Incipit Lex noua, a priori, id neſcius ne eſſes, reſecanda. TAYLOR.

10. *προειρημενων αυτω των νομων.*] Forte: *προειρημένον* (*Αττικῶς*, *ἀντὶ τῷ προειρημένῳ*, *τὸ ἐπειδὴ προείρηται αὐτῷ*) *υπο τῶν νόμων. τὸ τί; εἴργεσθαι.* Sub. *τόπων τινῶν*, *οἷον ἀγορᾶς*, *ἱερῶν.* Hoc malo, quam exponere paſſiue [ſic] *ἀντὶ τῷ*, *προειρηκότων αὐτῷ τῶν νόμων*, *εἴργεσθαι.* WOLFIVS.

Ibid. *προειρημένων αὐτῷ τῶν νόμων* lectio eſt omnium Editionum, et MStorum fere. quam bono conſilio ſuſtulit *Wolfius*. Conſentit propemodum marg. *Benenati προειρημενου αὐτῷ υπο τῶν νόμων.* Neque enim multum intereſt, an ita, an cum *Wolfio* et *Lambino προειρημένον* legas. Verum cum *ὑπὸ* in omnibus, puto, Codd. deſit, melius eſt, vt cum *Salmaſio de M. V.* pag. 774. ita emendemus: *προειρημένον αὐτῷ τῶν νομιμων εἴργεσθαι.* Hominem vide. Et ſane praeſtat. Ita ſcripſit Noſter in *Ariſtocratea*, *τῶν νομιμων εἰργόμενον* 634. I. v. Petit. nou. edit. p. 243. TAYLOR.

12. *αυτον.*] Deeſt in *Vindob. δησάντων αυτον οἱ ἕνδεκα, καὶ εἰσαγόντων εἰς τὴν Ηλιαίαν.* TAYLOR.

18. *ὁ μέν γε καὶ τὸς ὄντας* etc.] Vertit Wolfius: *ille probiores facit, tum eos, qui ſunt improbi, tum eos, qui futuri ſunt.* Recte, ſi tollas *τὸ improbi*, quod faciendum puto, quamuis *Vlpianus* ipſe aliter cenſeat. IVRIN.

26. *τὸς τῷ γήρᾳ*] Manifeſte legendum *ἀλλὰ τους νομους τὸς τῷ γήρᾳ βοηθὸς λυμαίνη.* IVRIN.

Ibid. *ἀλλὰ τὸς τῷ γήρᾳ βοηθὸς νομους λυμαίνῃ. Bodl.* TAYLOR.

734. 4.

734. 4. καθ' ὑμῶν.] καθ' ἡμων puto. Nam durum videtur, in eadem ſententia et Reum et Iudices alloqui. IVRIN.

Ibid. ἡμῶν *Ald. Ven. Bar. Lind. Ital.* et *Vindob.* TAYLOR.

5. ἀπολογήσασθαι.] Lego per ι, παρὰ τὸ ἀπολογίζομαι, τὸ ἀπαριθμῶ, non παρὰ τὸ ἀπολογῶμαι. βέλομαι ἀπολογίσασθαι ὑμῖν ἐμαυτὸν πεποιηκότα (ὅτι πεποίηκα) ἃ ὑπεσχόμην ἐν ἀρχῇ τῶ λόγω. WOLF.

Ibid. Ita *Lambinus* quoque, et recte. TAYLOR.

14. ἐφαίνετο τότε.] Malim ἐφαινεθ' ὁ τότε, ſc. νόμος. IVRIN.

Ibid. Recte. Ita ſine litura *Vindob.* Alii etiam Codd. articulum agnoſcunt, hoc pacto: ἐφαίνετ' ὁ. TAYLOR.

22. ἀδικῶν.] Ita dedit *Wolfius.* Impreſſi tamen et MSti ἀδικεῖν, vel (quod pro eo mendoſe exaratur) ἀδικεῖ. TAYLOR.

pen. τὸ.] Forte τῳ — μὴ ποιήσασθαι. ὅτι ἐκ ἐποιήσατο. WOLFIVS.

735. 1. τῷ ἀπειρηκότι — εἰσφέροντι.] τᾷ εἰσφέρειν. ἐγὼ ἀπείρηκα εἰσφέρων. ἐμοῦ ἀπειρηκότος εἰσφέροντος. καὶ τὰ λοιπὰ καθ' ὁμοιόπτωτον. WOLFIVS.

Ibid. Satius hoc multo, quam quod arridere *Lambino* video, τῷ ἀπειρηκότι, τῳ τὰ ἑαυτοῦ χρήματα εἰσφέροντι. TAYLOR.

11. κατὰ νόμους γενόμενος.] κατὰ τοὺς νόμους. WOLF.

Ibid. Immo κατὰ δήμους. Ita exhibent hunc locum *Bar. Ven. Bodl.* marg. *Benenat. Lind. Obſop. Aug. Ital.* cum *Vipiano.* Ita quoque legit *Harpocratio*: Κατὰ δήμους δικαστάς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Περὶ τῶν κατὰ δήμους δικαστῶν, ὡς πρότερον μὲν ἦσαν τριάκοντα, καὶ κατὰ δήμους περιόντες ἐδίκαζον, εἶτα ἐγένοντο τεσσαράκοντα, εἶρηκεν Αριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ. Iudices erant pedanei, qui in

pagis de peregrinitate iudicabant. Vide *Poll.* VIII. 5. et quae diximus ad *Aeſchin. c. Timarch.* 129. Not. 76. Errant, qui haec de XL viris intelligunt poſt ſublatum XXX viratum conſtitutis. TAYLOR.

735. 14. τοῖς τοιούτοις.] Cod. *Auguſtanus* ita: — εἶναι, φαίνεται τούτους ἐχ ὅπως ἀσφαλῶς κακουργήσωσι παρασκευάζων, ἀλλ' — TAYLOR.

pen. ει μεν τις.] Complures leges, ſiue compluria legis Capita in hoc ambitu orationis video contineri:

Ει μεν τις μεθ' ημεραν κ. τ. λ. pen.

Et:

τῳ αλοντι 736. 3.

καὶ Ει τις γ' εκ Λυκειου v. 6.

Et:

Ει τις την ιδιαν δικην v. 11.

Ita enim demum concludit: καὶ τουτων ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε των νομων. TAYLOR.

736. 3. τῳ δ' αλοντι, ων αι απαγωγαι εισιν.] ἁλόντι τούτων (διὰ ταῦτα), δι' ἃ ἔξεστιν ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἢ παραδοῦναι τοῖς ἕνδεκα, τουτέστι, τῷ κλέπτῃ. WOLFIVS.

Ibid. Vide *Salmaſium de M. V.* pag. 775. *Vlpianum* ad hunc locum, et *Petit. LL. Attic.* L. VII. Tit. V. TAYLOR.

8. εκ των γυμνασιων.] Nam ob loci celebritatem, populique frequentiam, et quia nemo, dum lauat, vngitur, luctatur, aut quoquo demum modo ſe exercet, fures (λωποδύτας vocant) a veſtimentis, quae depoſuit, facile arcere poſſit: ob haec, inquam, ibi furta et facillime committi et aegerrime deprehendi poterant. De Furibus Balneariis vide *Victor. Var. Lect.* VII. 17. *Caſaubon. ad Theophraſt. Charact.* p. 81. Edit. Needham. *Alciat. Parerg.* II. 38. *Cuiac. Obſeruat. et Emend.* V. 8. *Marq. Freher. Parerg.* ſeu *Veriſimil.* l. II. c. 12. *Muret.* ad iſtud *Catulli* Carm. 30.

O Fu-

O Furum optime Balneariorum.
Inde ſerior aetas iis rebus cuſtodes adpoſuit, quos *capſarios* vocant. *Aduerſus capſarios quoque, qui mercede ſeruanda in balineis veſtimenta ſuſcipiunt, iudex eſt conſtitutus: vt ſi quid in ſeruandis veſtimentis fraudulenter admiſerint, ipſe cognoſcat.* l. 3. §. vlt. de Offic. Praef. Vig. *Siue balneator fuerit, velut in quibusdam prouinciis fit, in balneis ad cuſtodienda veſtimenta conducta habent mancipia.* l. 4. §. 2. D. de his, qui not. infam. TAYLOR.

736. 13. δεσμον.] Immo potius δεσμᾳ: ſi vera ſint ea, quae dixi ſupra ad 732. 19. TAYLOR.

25. μηδ' ὁτιῶν ἐπιτίμιον.] μηδ' ὁτιῶν δ' ἐπιτίμιον. WOLFIVS. Deerat enim in aliquibus. TAYLOR.

737. 10. τῷ νόμῳ] Nonnulli habent, idque melius, τοῦτο τῷ νόμῳ, *Bar. Bodl. Lind. Obſop. Aug.* cum impreſſis a *Manutio* et *Feliciano.* TAYLOR.

20. ὅταν γὰρ ἧ κ. τ. λ.] ὅταν ἧ. Sub. τὸ πρᾶγμα, ὥϛε δεῖν ἀποφαίνεσθαι, hoc eſt, ὅταν ἧ ἀτίμητος ἡ δίκη, μὴ ὡρισμένης ἐκ τῶν νόμων τῆς ζημίας. WOLFIVS.

Ibid. ὅταν γὰρ ἧ το τι χρὴ παθεῖν *Bar. Lind. Ital. Aug.* οτω τι χρὴ etc. *Vindob.* TAYLOR.

738. 7. τὰ δ' ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ὑμέτερα.] Hic vides τὰ μὲν ἱερὰ, τὰ τῶν θεῶν, τὰ δ' ὅσια, τὰ τοῦ δήμου καὶ τὰ δημόσια dici. Quid ἡ ὁσία καὶ τὰ ὅσια ſignificent alias, non eſt ignotum. Heſychius: Οσίη, θέμις. Οσιος, γνήσιος, καθαρὸς, δίκαιος, εὐσεβὴς, εἰρηνικὸς, ἀγνός. Item Οσιον, τὸ μὴ θεῖον, ἀλλ' ἀνθρώπειον, ἀπὸ τῆς ἕσεως, τὸ ἐφειμένον, καὶ μὴ ἀπηγορευμένον. Vbi *Timocrateam* citat. WOLFIVS. Vide ad 703. 1. TAYLOR.

14. τῆς νίκης.] Vide *Valeſium* ad *Harpocrat.* pag. notarum 183. TAYLOR.

15. αὐτοῖς.] ἐν αὐτοῖς vel ἑαυτοῖς libri optimi, *Bar. Aug. Vind.* Proxime, v. 16. ἀπόλοιντο reſtitui-

mus ex *Bar. Ven. Bodl. Lind. Aug.* ex Editis *Par. Man. Fel.* pro vulgato ἀπώλοντο. Cod. *Vindob.* ἀπόλωνται. *Ital.* ἀπώλοιντο. TAYLOR.

738. 26. τοῖς δ' ὑφαιρεθέντοις.] Malim τῶν δ' ὑφαιρεθέντων — καὶ ἱεροσυλάντων. ob verbum ἀφεῖλεν. ἀφαιρῶ σε τοῦτο, ἢ ἀφαιρῶ σε τοῦτο, ἢ ἀφαιρῶ σε τοῦτο. Omnia vlitatiora, quam ἀφαιρῶ σοι τοῦτο, Latina conſtructione. WOLFIVS.

739. 6. ἐπὶ.] κατα marg. *Lutet.* Vnde *Wolfius*, vel τὰ κατὰ τὸ πλῆθος, vel τὰ επι το πληθος. TAYL.

8. κωλύετε.] Legendum λυετε. τὰ νενομοθετημένα ὐ λύετε. Ex auctoritate Codd. complurium, *Bar. Lind. Obſop. Ven. Reg. α Ital.* Atque ita, ſi per mendum ſcriptoris liceret, *Vindob.* ὐ λύεται. Modo, v. 9. ποιησειεν cum praeſtantiſſimis, *Bar. Aug. Vind.* TAYL.

22. αὐτοῖς ἕκαστος.] Melius cum MSS. αυτων εκαστοις. Et ea eſt ſententia doctiſſimi *Obſopoei*, auctoritatem ſui Codicis tutantis: „Ita,„ inquit ille, „legendum eſſe praecedentia verba confirmant. *Quin* „*etiam multitudinem vituperant, quod* ipſis ſingulis *ſit* „*conſcia.*„ TAYLOR.

23. ἐν τῇ πενίᾳ καὶ νεότητι.] Scripſit, puto, Orator καὶ σπανιότητι. Quod melius quadrat cum ſuperiore v. 20. ἐκ πενήτων πλέσιοι. IVRIN.

Ibid. δεινότητι in exemplaribus quibusdam, puta, in *Ald.* et *Paris.* in MSS. *Man.* et *Felic.* TAYLOR.

24. αἰσχρὸν] Alii enunciatiue, hoc pacto: Αλλὰ, νὴ Δία, αἰσχρὸν ἴσως αν ἦν Ανδροτίωνα δεδέσθαι. *Ven. Lind. Vindob.* TAYLOR.

vlt. πότερα ὐ πατρῶον.] Malim πατριον. WOLF.

740. 3. καὶ ὐκ ἀφεθέντα.] Annon potius, vti *Bar. Ven. Reg. α. Ital.* et *Vind.* ἀποδεάντα, αλλ' ὐκ ἀφεθέντα? TAYLOR.

9. ἐστὶν.] Malim ην, quia ſequitur ἔμελλεν. WOLFIVS.

740. 20.

740. 20. ἦν.] Hic viciſſim reponendum ſuadeo ἐστιν. Ita etiam *Bar. Ven. Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

741. 13. τιμωρήσασθαι.] Locus flagitat μὴ τιμωρήσασθαι. Atque ita reſtitue mecum, ex *Ven. Obſop. Bodl. Lind. Aug.* et *Vind.* Editis autem, *Man.* et *Felic.* TAYLOR.

20. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίσωνται.] ἕως ἂν ἐπισκήψωνται τοῖς μάρτυσιν, ὡς καταψευσαμένοις αὐτῶν. Sic paulo poſt, v. 23. διακρυσθῆναι τῆς τιμωρίας, eadem conſtructione, ἀντὶ τοῦ ἀποχειροτονηθῆναι. WOLFIVS.

742. 12. Θρασύβυλον τὸν Κολυττέα.] Caue confundas hunc Thraſybulum cum illo libertatis Athenienſium aſſertore celebri, qui dicebatur Θρασύβουλος ὁ Λύκου Στειριεύς. Hic tamen, de quo hoc loco agitur, fuit etiam de numero eorum, qui contra XXX Tyrannos pugnauerunt, e Piraeeo prodeuntes, et forte fuit Θρασύβυλος ὁ Θρασώνες, Alcibiadis inimicus, de quo *Plutarchus* in *Alcibiade.* PALMER.

Ibid. V. C. *Antonius Gallandius* emendat Κολλυτέα, *non ſolum*, vti ait, *ex marmoribus antiquis, ſed etiam aliquot bonae notae Auctoribus, vti* Heſychio *et* Strabone. Vide *Iac. Gronou. Memoriam Coſſonianam.* p. 32. TAYLOR.

16. Ἀργύριον.] Αγυριον *Reg.* α. Ita fere *Harpocratio*, (nam huc reſpicit) Αγυρριος. δημαγωγῶν ἕτος ἐκ ἀφανής. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Lege omnino *Valeſium* ad locum, iterumque ad v. Θεωρικά. *Meurſ. Attic. Lect.* VI. 4. TAYLOR.

21. οἰκήματι.] *domicilio plebis*, Wolfius. Verte: *ergaſtulo.* Vide *Comment. ad Marmor Sanduic.* p. 59. TAYLOR.

23. καὶ ἐπ' ἐκείνῳ Καλλίστρατος.] καὶ Καλλίστρατος δυνάμενος (δυνατὸς ὢν) οὐκ ἐτίθει νόμους ἐπ' ἐκείνῳ. WOLFIVS.

743. 21. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε.] *Paucis ſuffragiis euaſit, quo minus ignominia notaretur.* WOLF.

24. ὑπὸ τῦ αὐτῦ.] ὑπὸ τουτου *Bar.* et *Vind.* TAYL.

pen. Λοιδοῖς.] Vide σχ. *Hermog.* pag. 28. *Menag. ad Laert.* pag. 33. *Valeſ.* ad *Harpocr.* v. Ετερόφθαλμος. Adde Stob. Serm. 37. ex Hierocle, item ſerm. ſiue tit. de Legg. de Conſuetud. TAYLOR.

744. 14. καὶ ὁ χρημάτων τιμήσεως ἐδεμιᾶς.] In fine deſiderari videtur verbum ἀπολύεσθαι, cui forte excidendi cauſam dedit ſimilitudo ſequentis, ἀπειλῆσαι. IVRIN.

25. ὅσοι μῆνες.] Sicut ὅσαι ἡμέραι, pro quo ὁσημέραι plerumque dicitur. WOLFIVS.

745. 4. ὡς ἂν φθάνοι — δυλεῦον.] τὸ πλῆθος ὡς τάχιστα δυλεύσει τοῖς ῥήτορσι. Notetur haec Phraſis. Alias fere additur καὶ, vt in *Euagora*; ὡς ἔφθησαν πλησιάσαντες ἀλλήλοις, καὶ περὶ πλείονος ἐποιήσαντο σφᾶς αὐτὸς ἢ τὸς πρότερον οἰκείους ὄντας. WOLFIVS.

7. πολλὸς τὸς ἀσελγεῖς εὕρητε.] F. πολλὸς ἂν. Alias malim ευρησετε. WOLFIVS.

Ibid. εὕρητε quidem in Editorum quibusdam. MSS. tamen praeſtantiores ευρησετε, vt *Wolfius*, ſc. *Reg.* α. *Aug.* etc. TAYLOR.

26. ὅτε γὰρ.] L. ὅτε γὰρ ἂν et caetera. Ita recte habent *Bar.* et *Ital.* TAYLOR.

pen. ὡς ἂν ἓν ἐξῆν δεσμῷ τιμῆσαι.] Coniunge τιμῆσαί τινι δεσμῷ, et 746. 1. ἡ ἀπαγωγή. WOLFIVS. Nam in Editis erat ἡ ἀπαγωγή. Conſentit *Lambinus*. TAYLOR.

747. 2. καὶ των εννεα αρχοντων.] Locus hic explanatione videtur adprime indigere. Munera, quae obirent Athenis, erant, vt ſolet fieri, natura et conditione ſua admodum diuerſa. Quaedam enim dignitatem quandam et auctoritatem continebant; quaedam miniſte-

miniſterium tantum et officium merum. Attamen, ſi ex multis locis coniectare licuerit, vtraque ἀρχαὶ vocabantur. Ait ergo: *Neminem ſinam aliquod officium gerere, priusquam de alio olim geſto rationes retulerit, ſiue id officium* maioris *ordinis ſit, quale eſt munus* IXuirorum, *Hieromnemonis ſiue Legati ſacri, eorumque denique, qui eodem die cum* IXuiris *creantur; ſiue id* inferioris, *vti Praeconum, caeterorumque.* Verum his expeditis, quid cenſendum eſt de ſalebroſis iſtis, κήρυκος, καὶ πρεσβείας, καὶ συνέδρων, quae *Wolfius* vertit: *ſiue praeco, ſiue legatus, ſiue aſſeſſor?* Quaſi *legatus* inter miniſtros publicos recenſeretur, aut, poſtquam voce κήρυκος praeconem deſignauerat, legatum, τὸν πρεσβευτὴν, per πρεσβείας deſignaret! Nihil minus. Praecones duplices erant: aut enim legatis in legationibus adparebant, aut magiſtratui in concionibus. Hos nimirum vtrosque complectitur, κήρυκος πρεσβείας ſc. et κήρυκος συνέδρων. Vide *Vlpianum*, qui ita ſentit. TAYL.

747. 13. καὶ επαρασθαι] Felicianus επαρατω. Puto legendum: καὶ επαρωμαι ἐξώλειαν εμαυτῳ, καὶ οἰκίᾳ τῇ εμαυτου, εἴ τι τούτων παραβαινοιμι. Nam caetera omnia prima perſona καὶ αὐτοπροσώπως referuntur. Sed vbi hic, ὐδὲ δήσω Αθηναίων ὐδένα? *Demoſthenes*ne, an *Timocrates*, legem corrumpit, hic omittendo, ille inſerendo? An potius a Librario verba quaedam omiſſa ſunt? Deinde v. 10. καὶ ἀκροάσομαι τῦ τε κατηγόρυ etc. quid ad Senatum? Videntur ὅ, τε βυλευτικὸς καὶ ὁ δικαſτικὸς ὅρκος conflati in vnum, et ambo mutilati. τοιγαρῦν ὡς δυνάμεθα· δυνάμεθα δὲ, καθὰ γέγραπται. WOLFIVS.

Ibid. Multa hic admiſit *Wolfius* omnino animaduertenda. Conqueritur verba ὐδὲ δήσω etc. hic non comparere. Neque profecto comparere poterant, aut debuerant. Ideo adduxit hoc iusiurandum, vt oſtenderet, ea verba ibi *non* ineſſe. Atque ita poſt recita-

tam formulam ipſe concludit v. 15. ἐνταυθοῖ ἐκ ἔνι, οὐδε δησω etc. Quid apertius? Fons et origo erroris eſt, quod exiſtimaret ille, a *Demoſthene* recitari iusiurandum βϐλευτικὸν, qui tamen diſertiſſime profitetur, ſe iusiurandum δικαστικὸν adducere: et profecto adducere ea de cauſa, qua modo dixi. Porro de mutatione iſta perſonae, idem notatur a *Benenato*. Caeteri omnes Codd. et impreſſi, et MSti, conſtanter επαρεαται (aut vt mendoſe in nonnullis επαρεασθαι) — εαυτω — εαυτου — παραβαινοι. Perinde eſt, vtro modo legas: vtrinque vim eandem ſortiuntur. Inde ſunt verba *concepta*, eius, qui iusiurandum praeſtat, hinc ἐπεξηγητικὰ, Auctoris. TAYLOR.

748. 14. ϐδ' εἰ μήπω ἂν ἐκφύοι.] *nec ſi nondum exoriantur.* Forte ϐδ' εἰ μηποτ', ἂν εκφυη. Quam lectionem in vertendo ſum ſecutus. WOLFIVS.

749. 8. πολλοὶ τῶν πολιτευομένων.] Wolfius: *multi magiſtratuum.* Potius: *multi ex Rhetoribus.* IVRIN.

22. τῷ δὲ, εἰ πάρεισι.] παρέρχεται, ὑπακϐει. WOLFIVS.

pen. δι' ἃ.] Rectius ita, quam quod in plurimis Codd. inuenio, και δια τουτων ϐδὲν ἧττον ἐκεινϑ δικαίως ἂν μισοιτο. TAYLOR.

750. 2. καὶ πρῶτον μὲν ἐφ' ᾧ μέγιϛον φρονεῖ.] Vide haec eadem in *Androtiana*, p. 604. 24. ſqq. WOLFIVS.

17. τοῖς μὲν κειμένοις νόμοις.] Addunt MSti *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital. Vind.* τοῖς μὲν κειμένοις νόμοις περι τϐτων. TAYLOR.

751. 2. ἕνεκα τῶν ἄλλων.] F. τῶν ἀδυνάτων, ἢ ἀπόρων. Etſi nec hoc placet, nec τῶν ἀναλωμάτων ἕνεκα. WOLFIVS.

Ibid. Tranſponenda videntur haec verba, vt legas: χρῆν γὰρ, τῶν ἄλλων ἕνεκα, quod prius notauimus in Orat. *c. Androtionem*, pag. 608. 22. IVRIN.

751. 12.

751. 12. *πότε πώποτε δεινότερα κ. τ. λ.*] In *Androtiana* [p. 609. 3.] paulo aliter: *πότε πώποτε δεινότατα ἐν τῇ πόλει γέγονεν; ἐπὶ τῶν τριάκοντα, πάντες ἂν εἴποιτε.* WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius* interpretatur hunc locum cum iis Codd. qui ita ſcribunt: *ἀλλὰ παρ' ἡμῖν πότε πώποτε δεινότερα ἐν τῇ πόλει γέγονεν; οὐδ' εὖ οἶδ' ὅτι ἐπὶ τῶν τριάκοντα.* At vbi veram lectionem deprehendit, nam veriſſima eſt, quam in textum admiſit, verſionem recudere et reformare neglexit. TAYLOR.

15. *ἀπεγεγοῖτο.*] *απεγεγεατο* Editi, *Aldino* excepto, et Codd. quamplurimi. Ita pariter in ſimili loco apud *Androtianam*, p. 609. 5. TAYLOR.

16. *κατηγορῶμεν.*] *accuſabamus.* Fortaſſe placere poteſt, quod *Bar. Lind. Aug. Obſop. Ital. Vind.* et *Felicianus*, *κατηγοροῦσι.* TAYLOR.

21. *ἐπὶ τῆς οἰκίας.*] [Ita *Ald.* aliique] Illic [ſc. in *Androtiana* p. 609. 11.] *ἐπὶ τας οἰκίας.* Sed et hoc ferri poteſt, vt *φέλεσθαι ἐπ' οἴκῳ.* WOLFIVS. *τας* item MSti noſtri. Ita emendat *Kuhnius* ad *Poll.* L. VIII. C. IX. §. 102. TAYLOR.

23. *πολλ' ἀνηλωκώς.*] Reſcribe *πολλὰ δ' ἀνηλωκώς.* Ex *Bar. Vind. Reg. α.* Confer *Androtianam* pag. 609. 13. TAYLOR.

752. 10. *τοῖς ἑαυτῶν.*] *ἢ τοῖς οἰκέταις τοῖς ὑμετέροις αὐτων χέχρησθε.* Ita Editi et MSti meliores. TAYLOR.

Ibid. *καὶ μήν.*] Lege: *καὶ μὴν εἰ θέλετε σκεψασθαι παρ' ὑμῖν αὐτοῖς.* Vti in Editis et MStis quibusdam legitur. Ita quoque Noſter *c. Androt.* p. 610. 2. TAYLOR.

753. 1. *περιίασιν.*] Lego *περιωσιν*, quia praecedit *ὅπως.* WOLFIVS. Ita etiam Codd. *Bar. Aug. Vind.* alii. TAYLOR.

753. 4. ἐφ' ἑαυτὸς.] Desunt haec in plurimis: pergunt porro legere: εἶτα ταῦθ' ὑμεῖς ανεξεσθε ὑπὲρ ὑμῶν πεπρᾶχθαι. TAYLOR.

15. μὴ.] Potius vt *Aug.* et *Vindob.* μηδε. μηδὲ θελήσαντες ἀκῦσαι, quo modo vertit *Wolfius.* TAYL.

19. γαὶρ.] Emendaui ex praescripto *Bar. Vind. Ital.* et Editionum *Par. Manut.* et *Felic.* Vulgo δε. Recte se habet *Androtiana* p. 613. 14. TAYLOR.

22. λελοιπότες.] Illa altera habet, o. l. consentientibus, ελλελοιποτες. Vti et hic habent *Aug.* et *Vind.* eodem quidem sensu, sed maiore longe proprietate. TAYLOR.

23. ἐθελησάντων.] μη ἐθελησάντων *Lambinus*, pariter vt in illa. Mox v. 24. in *Regiis* quibusdam videtur legi τὰ τῶν συμμάχων, sine praepositione. TAYLOR.

754. 10. ὅτι τότων μὲν μετέχεσιν.] Legendum videtur: ὅτι ουτοι, vel τοιουτοι. IVRIN.

12. ὑφηρῦντο.] Melius cum *Ven. Bar. Aug. Ital. Vind.* atque vt olim in illa altera *contra Androtionem* legebatur, υφαιρουνται, p. 614. 6. TAYLOR.

14. καὶ κατὰ μικρὰ] ἐν μικροῖς. Sed malim τὰ μικρὰ, quia sequitur v. 15. ἢ ὀλίγοις καὶ μεγάλα, non κατὰ μεγάλα. WOLFIVS.

Ibid. πολλοῖς καὶ τὰ μικρὰ Cod. *Vindob.* Similiter in *Androtiana*, p. 614 8. TAYLOR.

22. κατεγνωκέναι τὰ χρήματα τότων.] τὰ χρήματα, τὰ Ναυκρατιτικὰ τότων, Ανδροτίωνος, Μελανώπυ, Γλαυκέτυ. Sed pro τὰ χρήματα fortassis legendum παραχρημα. WOLFIVS.

vlt. ὑμῖν αὐτοῖς χαρίσασθαι παρὰ τὸ δίκαιον.] Sic Isocrates: τὰ μὲν ἐκείνοις, τὰ δ' ἐμαυτῷ χαριοῦμαι. Loquitur autem de Naucratiticae pecuniae condemnatione, et non de exactione tributorum, de qua nullum

nullum iudicium interceſſit, ea re vltra priuatam indignationem non progreſſa. WOLFIVS.

755. 25. ἠξίωσ ὅσα πράττεις.] Malim σο' επραττες. WOLFIVS.

Ibid. τῇ πόλει.] την πολιν marg. *Benenati.* Vide Orat. *c. Androt.* 615. 18. TAYLOR.

756. 2. προσγραψάμενος.] Ita edendum curaui, motus auctoritate *Bar. Aug. Lindenb. Vindob.* Editt. *Manut.* et *Felic.* et Codd. praeterea conſtantiae in *Androtiana*, vbi haec eadem leguntur, 615. 24. Vulg. προγραψάμενος. Marg. Lutet. γρ. περιγραψάμενος. TAYL.

4. καὶ μὴν etc.] Reſcribendum arbitror, καὶ μὴν, ὦ ἄ. A. σκέψασθε, ὡς καλὰ και κατα παντος του χρονου ζηλωτὰ ἐπιγράμματα. Idem mendum alteri Orationi inſedit, ſi mendum ſit. Vide *Wolf.* ibid. 615. 26. TAYLOR.

757. 3. τῷ δοκεῖν.] In *Androtiana* p. 616. 22. το δοκεῖν. Vide notata ad locum. Cod. *Vindob.* et hic etiam τὸ habet. TAYLOR.

7. ἐκεῖνον.] εκεινων *Aug.* Vide 616. 27. TAYLOR.

15. ἐὰν μὲν ὑπερβάλῃ τῷ πλήθει.] Sequitur, v. 16. ἐὰν δ' ἐπὶ σμικροῖς σεμνύνηταί τις. Antitheſeos ratio poſtulare videtur: ἐὰν μὲν ὑπερβάλῃ τῷ μεγέθει, ſi ſint ingenti magnitudine: niſi ἐπὶ σμικροῖς accipias pro ἐπ' ὀλίγοις. WOLFIVS.

Ibid. τῷ πλήθει.] τῷ μεγεθει puto, vel τῷ πλήθει καὶ μεγέθει. Alioqui perit argumentum. IVRIN.

758. 22. ἃ δὲ Τιμοκράτει συνεῇ] Atqui nihil dixiſti de ſuffragatione, ſed mores et facta Androtionis perſtrinxiſti. WOLFIVS.

759. 5. ὁμολογεῖς, κατ' ἐκεῖνό σε προσήκειν.] [*Ald.*] προσηκει. Alii προσηκεν. Quod ſi placet, legendum erit ωμολογεις: quod et rectius videtur. Neque enim ὁμολογεῖ Τιμοκράτης, ἀλλ' αἰτίαν ἔχει. WOLFIVS.

759. 5. προσηκει *Bar. Ven. Vind.* Edit. *Parisina*, προσηκεν ſcribitur in margine. TAYLOR.

760. 3. ἄδικον.] Illud ſane nullo modo tolerari poteſt. αν ἄδικον *Bar. Vin. Vindob.* Lege itaque ἀναδικον, *irritum*, *nullum*. Noſter *adu. Boeot. de dote matern.* p. 1018. 26. ὃ μόνον τὴν δίκην ταύτην, περὶ ἧς νῦν δικάζομαι, ἀναδικον ἐποίησεν, ἀλλὰ — Vide *Vlpian. ad Midianam* 543. 12. TAYLOR.

17. τὰς νόμους.] Lege: τὰς νόμους τὰς περὶ τῶν ἰδίων, vt modo v. 19. τάδε δὲ τὰς περὶ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον προσιόντων. Videtur excidiſſe per incuriam. TAYL.

24. τὰς ὑπὲρ ὑμῶν.] *quae vobis defendendis ſint.* Perperam Wolfius, *defendendae*, niſi forte ſit erratum preli. IVRIN.

761. 1. μνημονεύετε.] *Wolfius* vertit, ac ſi legeretur μνημονευσετε. Quae quidem eſt ſcriptura *Bar. Land. Ital.* Ibidem, pro ὧν MSti *Ven. Bar. Obſop. Aug. Ital. Vind.* ὅ. TAYLOR.

5. πρότερον.] deeſt in optimis exemplaribus. Et recte mihi deeſſe videtur. TAYLOR.

9. εἰ δὲ τοῦτο.] Cod. *Baroc.* legit, adnitentibus et aliis, εἰ δὲ μήθ' ἕτος, μήτ' ἄλλος των συνηγορουντων αυτῳ μηδεὶς τουτο δυνήσεται δεῖξαι. TAYLOR.

14. ὀδ' ὀλίγῳ δή.] ἀντὶ τοῦ ὀδ' ὀλίγων χρημάτων. Neque eſt, cur τὸ δή in δεῖ verbum mutes. WOLFIVS.

Ibid. Atqui mutaui ſecurus. Ita habet *Baroc.* Cod. Ita etiam excuderunt *Pariſienſes*. TAYLOR.

20. ἔστε γὰρ τὸ τὰ τούτων.] τὸ καταθεῖναι, Sub. τὸν Ανδροτίωνα, τὰ, Sub. χρήματα, τούτων, τῶν δικαστῶν, ἤτοι τὰ Ναυκρατιτικὰ, τὰ δημόσια γενόμενα. Quod ſi non placet, legi queat, τὸ τὰ χρήματα τοῦτο. WOLFIVS.

21. πολλοστῷ χρόνῳ.] πολὺ μετὰ τὸν προσήκοντα χρόνον. Alias contrarium haec vox ſignificat, ἐν πολλῷ βραχυτέρῳ χρόνῳ. WOLFIVS.

762. 3.

762. 3. ὑφωρεῖν.] Minus placet istud ὑφαιρεῖν, de vi et violentia dictum. Melius certe est ἀφαιρεῖν Codd. *Aug. Vind.* et *Parisiensium.* Quanquam ne ita quidem hic locus mihi satisfacit. TAYLOR.

4. καὶ διάκονον, εἴ τις ἐχρῆτο, ταύτην ἐνεχυράζειν.] In *Androtiana* p. 610. 18. Σινώπην καὶ Φανοφράτην πόρνας ἀνθρώπους nominat. Est igitur hic τὸ χρῆσθαι, πλησιάζειν καὶ συνεῖναι. WOLFIVS.

11. τηλικοῦτο κ. τ. λ.] Verte: *tanta vero est istius hominis arrogantia*, quasi *horum facinorum nunquam daturus esset poenas*, vt *solus — non dubitaret.* TAYLOR.

15. πρεῖκα γὰρ, ὦδὲν ὠφελόμενος.] Acerba Ironia. WOLFIVS.

17. καὶ ἑαυτῷ.] καὶ τῷ ἑαυτῷ *Ven.* Proxime ὃ, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν, etc. *Bar.* et *Vindob.* TAYLOR.

763. 21. φήσετε.] Ita cum Impressis et MSS. plerisque, aut φησαιτε cum marg. *Benenati*, potius, quam quod edidit *Wolfius* φήσατε. TAYLOR.

24. καὶ τὰ.] καὶ των τὰ τοιαῦτα κακουργούντων *Lambinus.* TAYLOR.

25. καὶ ἐκ ἂν οἷός τ' ἂν ἦ.] Τὸ δυνητικὸν μόριον παρέλκει κατ' Αττικισμόν. Sed et prior omitti queat: καὶ ἐχ οἷός τ' ἂν ἦ. WOLFIVS.

26. ὑφελέσθαι.] αφελεσθαι potius, vti *Bar. Vind.* et *Aug.* TAYLOR.

764. 1. καταισχύνει.] Male a *Wolfio* redditur, *iniuriam facit.* TAYLOR.

11. ἔλυσαν τὰς νόμους — τὴν δίκην.] Locus corruptus a Librario primum, deinde et a manu emendatrice. Id vero manifestum fiet, si tecum reputes, quidnam illud sit, quod primo loco faciunt omnes, qui ad remp. euertendam accedunt. Num operam dant legibus nouis ferendis, vt hic Timocrates, quibus antiquas leges abrogent? Lentum id, et spei nimis tardae et incertae. Refringunt carceres, vinctos soluunt,

ſoluunt, damnatos liberant, eosque omnes ſocios adiungunt. Hoc eſt illud πρῶτον ἁπάντων, de quo hic agitur. Fidenter itaque reſcribo: ἔλυσαν δεσμὰ τοὺς πρότερον νόμῳ δι' ἁμαρτίαν τινὰ ταύτην ὑπεχοντας τὴν δίκην. Adſtipulatur *Obſopoeus*, qui ὑπέχοντας pro ὑπέχοντες in antiquo Cod. reperit: item ὄρκους pro νόμους, quod ſatis probat manum emendatricem hic ſategiſſe, infeliciter tamen. IVRIN.

764. 17. τοῦτο.] Fortaſſe τούτων, *eorum*, quorum modo mentionem feci. TAYLOR.

20. καὶ μὴν εἰ αὐτίκα.] Vide *Longinum* §. 15. TAYLOR.

765. 1. ἀλλὰ καθαιρεῖ.] ἀλλὰ καὶ καθαιρεῖ *Lind.* et *Ital.* TAYLOR.

9. ἅπαντες ὑπειλήφασιν ἐν ὑμῖν.] Redundare videtur ἐν ὑμῖν. Forte irrepſit ex ſuperiore linea. IVRIN. Omnino poſt ſimilem vocem exeuntem. *Wolfius* etiam cenſet abeſſe *poſſe*. Abeſt ab optimo *Vindob.* TAYLOR.

17. ἀδετέρῳ κοινὸν εὐεργέτημα ἀδὲν.] Nihil ergo praeſtitit Solo recuperata Salamine? WOLFIVS.

24. εἰπεῖν.] Reſtitui ex Editt. *Felic.* et *Lutetiana*, MSS. *Aug. Lind.* et *Vindob.* TAYLOR.

766. 3. εὑρημένον.] Editi et MSti. *Wolfius* operarum, credo, negligentia, εὑρημένων. TAYLOR.

4. ἡγεῖται.] Alii ἡγεῖτο, vti *Baroc. Ven. Linden.* et *Vindob.* Mox pro δεῖ, emendes δεῖν cum iisdem, et *Ital.* et *Reg.* α. TAYLOR.

6. παράσημον.] Credo, hunc locum voluiſſe *Harpocrationem*, cum prae nimia feſtinatione *Ariſtocrateam* citauit. Vide in v. Παράσημος. Simile aliquod adnotaui ad initium huius Orationis. TAYLOR.

767. 3. τᾷ κοινᾷ.] Nonnulli Codd. has voces ſubſtituunt poſt γένοιτο, nonnulli vtrobique diſſimulant. TAYLOR.

767. 9.

767. 9. δι' ἃ τοῖς ἀδικεῖν ἐπιχειρῶσίν εἰσιν αἱ τιμωρίαι.] Ad *Benenati* marginem ſubiicitur ἐκ. Malim ἄκυροί εἰσιν. IVRIN.

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA ARISTOGITONA.

Sequuntur duae *in Ariſtogitona:* quarum neutram Lectori perplacere poſſe iudico, a *Timocratea* recenti, caeterisque, quae modo praeiuere. Adeo longe diſtare a *Demoſthenica* vi, atque infra eius laudem poſitae eſſe mihi videntur. Nam dum Ariſtogitonis mores inſectatur, hominem *increpat*, non *percellit*, vt ſemper ſolet noſter: dum de Rep. diſſerit, quod hic, praeter ſolitum, longiuſcule facit, (et interea ſorex ille ſuo ſe indicio prodidit, cum pag. 774. 3. ſcribat: δότε καὶ συγχωρήσατέ μοι, ὡς πέφυκα καὶ προήρημαι, περὶ τούτων διαλεχθῆναι) aliquando totus friget, qualem dixeris, qui arma non ex Rhetorum officinis ſumſerit, verum ex Philoſophorum vmbra atque ambulationibus. Praeter ea, ſententiis ſaepiſſime durus eſt et impeditus, turbidus etiam atque lutulentus, et, ſi compoſitionem ſpectes, neque numeris, neque nitore, ad *Demoſthenis* felicitatem vnquam fere aſſurgit. Quanquam probe ſentiam, haec a me non eſſe magiſtri ad inſtar praecipienda, verum omnino eiusmodi eſſe, vt vnumquemque ſibi ea domi et in

pectore ſapere doceat. De me autem quod dicam, Declamatiuncula eſſe videtur, tanto nomine indigna, ſed qualem hodie vix ſcribimus. Mecum etiam ſentit, etſi ſciam, quam parum valeat in hiſce rebus aliorum opinio, *Caſaubonus* ille magnus, *Heraldus*, et *Dupor-tus* noſter.

Idem pene erat priorum aetatum iudicium, et, ſi qua ſit, auctoritas. Praeter *Harpocrationem*, qui non vno in loco ambigit de earum fide, diſertius paulo *Iul. Pollux*, L. X. C. 34. §. 155. ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Δημοσθένους πρὸς Ἀριστογείτονα. Licet vox, quam ex *ſuſpectis* illis Orationibus citet, in hiſce duabus neque exſtet, neque vnquam ibi locum habere potuiſſe iudico. Singularis plane eſt de hac re *Dionyſii Halic.* Criſis: εἰ μέντοι ἔνιοι ψευδεπίγραφοί εἰσι λόγοι αὐθεῖς, καὶ φορτικαὶ καὶ ἄγροικοι κατασκευαὶ, ὡς ἐν τῇ κατὰ Ἀριστογείτονος Β. — ἐν ἄλλοις τε συχνοῖς, ἃς ὁ Δημοσθένης οὐκ ἔγραψεν, caetera. in libro, qui inſcribitur π. Δημοσθ. δεινότητ. §. 57. Cum tamen videam, *priorem* tantum c. *Ariſtogitona* iis vitiis laborare, quae iſti cenſori diſplicent, *alteram* illam in neutro genere vel vitii vel virtutis excellere, et, ſi *Demoſtheni* mediocri eſſe liceret, plane eam eſſe, vt potius abſolui potuiſſet. Quod vero habet *Photius* Cod. CCLXV. de hoc *Dionyſii* iudicio, non minus eſt notandum: Εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὸν δύο κατὰ Ἀριστογείτονος ὡς νόθους παραγράφοντας· ἀλλ' ἔτοι καὶ ὀρθῶς αὐτοὺς ἀφιᾶσιν, οὐκ ἔχοντες εἰπεῖν τὸν τεκόντας. ὧν εἷς γέγονε καὶ Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς, οὐδὲν μέγα τεκμήριον τῆς ἰδίας ὑπολήψεως παρεχόμενος, οὐδὲ ἐκεῖνο συνιδεῖν ἐθελήσας, ὡς πολλῷ μείζων, ἢπερ ἡ ἐκείνου ἀπόφασις, αὐτὸς Ἀριστογείτων ὁμολογῶν Δημοσθένην κατ' αὐτοῦ γεγραφέναι. Deinde citat Ariſtogitonis orationem cum hac inſcriptione: Ἀπολογία πρὸς τὴν Ἔνδειξιν Λυκούργου καὶ Δημοσθένους. Quaſi neceſſe eſſet, aut ſemper exſtare, quod

quod aliquando exſtitit: aut neminem vnquam fuiſſe repertum, qui in Vett. monumentis imitandis ſe exerceret.

Alii contra ea, quae diximus, has *Ariſtogitonianas* in Canonem Demoſthenicum non dubitant referre. *Longinus* §. 27. Sublimitatis non leue exemplum exinde allegat, animi ſecurus et de fide Auctoris parum ſollicitus. Deinde in priori legitur p. 774. 18. celeberrima iſta Legis Definitio, quam certatim et diſertiſſimis verbis toties ex *Demoſthene* laudant *Aphthonius* et *Hermogenes* cum ſuis *Enarratoribus*, tum *Marcianus* demum ICtus lib. 1. *Inſtitut.* Vide l. 2. D. *de Legibus.* Praecipue autem omnium, *Plinius* IX. *Epiſt.* 26. horum ſermonum elegantiis magnopere delectatur. Quae autem res ſedulo et otioſius paulo eſt a me animaduertenda. Antiquiores Critici, quibus diſplicuerunt *Ariſtogitonianae*, (vide *Dionyſium* et *Photium* in locis a me citatis) cum ob alia, tum eas reprobarunt maxime, propter ὀνόματα φορτικὰ et ἀήδη, ab vſu et caſtitate *Demoſthenis* tam aliena, quam quae maxime; nempe qui delectu verborum, translationumque felicitate caeteris adeo excelluit, vt lectorem ſuum nunquam faſtidioſum a ſe dimitteret. In his autem prae caeteris omnibus haec Oratio ſe iactitat, et quae acerrimis iudicibus bilem mouerunt, eorum nonnulla diligentiſſima manu, approbanti ſimilis, decerpſit ille *Plinius.* En florum ſparſionem! τὸν ἀεὶ βελόμενον εἶναι πονηρὸν τῶν ἐν τῇ πόλει παιδοτριβειν 771. 25. Et, απεσχοινισμενος ἅπασι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις 778. 16. εἰ δὲ καπηλος ἐστι πονηρίας, καὶ παλιγκαπηλος καὶ μεταβολευς 784. 7. τὰ δικαστήρια οἰκοδομῆσαι, ἵνα τὰς τοιάτας ἐν αὐτοῖς μοσχευητε 785. 3. τάτων ἁδένα ὁρῶ τῶν τόπων βάσιμον ὄντα, ἀλλὰ πάντα αποκρημνα, φαραγγας, βαραθρα 793. 4. μὴ δὴ πρὸς ἃς αὐτὸς εχωσας λιμένας, καὶ προβολων ἐνέπλησας, πρὸς τάτας προσ-

ὁρμίζε 795. 13. Ita diſpari ingenio has orationes legerunt ſummi olim viri, et, vt cum *Plinio* ipſo loquar, quae aliis *tumida*, *improba* aut *nimia*, ea contra, aliis *ſublimia*, *audentia*, *plena* eſſe viſa ſunt. Verum de his ſatis: ſentio enim, quam difficile ſit, ne dicam odioſum, diiudicare, *immodicum* ſit illud, an *grande*, *ardenter*, an *turgide* dictum, quod in Oratione eminere et exſtare videtur. Priusquam autem manum de tabula, addam nonnulla his ſimilia. νεαλης δὲ καὶ πρόσφατος — περιῆν αὐτῷ τεταριχευμενου, 788. 22. de duobus ergaſtuli incolis, vno recens hoſpite facto, altero, qui in eo inueterauit. Et, τὸς ἐπιλήπτους φησὶν ἰᾶσθαι, αὐτὸς ὢν επιληπτος πάσῃ πονηρίᾳ 794. 2. Deinde, ἐν κρίσεσι, καὶ ἀγῶσι — ἅπαντας εἶναι βέλεται. ταῦτα γεωργεῖ etc. 794. 20. ταῦθ' ἕτος μενονὲ κωδωνας εξαψαμενος διαπράττεται 797. 13. Demum, ἀθληται τῶν καλῶν ἔργων ἐγένοντο. 799. 16.

ARISTOGITO ille, qui in criminoſa hac oratione a Scriptore noſtro laceratur, Rhetor erat Athenis, quem habuit in Rep. adminiſtranda Demoſthenes ſibi aduerſarium. De eo conſuli poſſunt σχ. *Hermog.* aliquoties, *Quintilian.* XII. 10. *Plutarch.* in *Phocione*, *Tzetz. Chil.* VI. 95. etc. *Mauſſac.* ad *Harpocr.* p. 117. et quae iam diximus in aditu Orationis, quam habuit *Aeſchines c. Timarchum*, p. 22. In primis facetum illud de Ariſtogitone, quod memoratur a *Plutarcho* in *Apophthegm.* Cum ille iam cicutam in carcere erat hauſturus, Phocionem optimum ciuem conueniri voluit: eamque rem nonnullis, qui Phocioni ſtudebant, dehortantibus, καὶ πῶ τις ἂν, εἶπεν, ἥδιον Αριστογείτονι λαλήσειεν; Si qualis fuerit dicendo, rogas, reſpondebit *Hermogenes*, qui omnem orationis formam ſedulo et ſtudioſiſſime inueſtigauit. Ita ille, pag. Edit. Criſp. 368. Καὶ μὴν καὶ τὸ πρὸ τῶν ἀποδείξεων λοιδορίαις ἢ σφοδρότησιν εἰκῆ κεχρῆσθαι, ἢ ἔνθα ὅλως μηδενὸς τοιούτου

ὅτε δεῖ, καθάπερ εἴωθεν Ἀριστογείτων ποιεῖν, φαινομένη τίς ἐστιν, ἃ μὴν ὅσα δεινότης. ὑπόκενον γὰρ καὶ ψυχρὸν μᾶλλον τὸ τοιοῦτον. Crederes, hanc fabulam non de Ariſtogitone, verum nomine mutato, de oratore, qui hic contra Ariſtogitona verba habuit, dici. Ita concordant cum hac criſi, quae modo lecturus eris. Neque enim ſolummodo aduerſarium proſcindit πρὸ τῶν ἀποδείξεων, verum per totam fere orationem conuicium acre, ἀπόδειξις nulla.

Adiicere lubet, quae de hoc homine *Suidas* corraſit, non aliena ab iis, quae in his Orationibus de eo leguntur: Ἀριστογείτων Κυδιμάχου, ἢ Λυσιμάχου, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, μητρὸς δὲ ἀπελευθερικῆς, ὅτις ἐπεκαλεῖτο Κύων διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ. ἐφωνεύθη δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων, λόγους ποιήσας, Ἀπολογίαν πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγόν. πρὸς Λυκοῦργον. κατὰ Τιμοθέου. κατὰ Τιμάρχου. κατὰ Ὑπερίδου. κατὰ Θρασύλλου. Ὀρφανικόν. et proxime, nam non eſt alius, Ἀριστογείτων Σκυδίμου, συκοφάντης. τούτου ὁ πατὴρ ὀφλήσας τῷ δημοσίῳ τελευτᾷ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ αὐτὸς Ἀριστογείτων μετὰ ταῦτα ὡς κληρονόμος τοῦ ὀφλήματος ἐδέθη. ἡ δὲ μήτηρ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ δήμου. ἐν δὲ τῷ δεσμωτηρίῳ κλέψας γραμματεῖον κατεγνώσθη ὑπὸ τῶν δεσμωτῶν. καὶ τὴν ῥῖνα, ἃ τὸ γραμματεῖον ἔκλεψεν, ἔφαγεν. καὶ Ζωβίαν ὑποδεξαμένην αὐτὸν φυγόντα, ἀξιοῦσαν εὖ παθεῖν, ὅτε ἴσχυεν, ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἤγαγεν, καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακεν. Ὑπερίδην δὲ ἐγράψατο παρανόμων ἐπὶ τῷ μετὰ Χαιρώνειαν ψηφίσματι, καὶ οὐχ εἷλεν.

Huius generis Actio vocatur Ἔνδειξις. Ea eſt, cum quis iure damnatus, in iudicatis non maneat, veluti hic obtinet: Lex ait, in iudicio conuictus debere τῷ δημοσίῳ, ille in ſuggeſtum ne prodeat, neque coram populo verba habeat: Qui quem ea peruicacia ſe gerentem in ius duxerit, eum ἐνδεικνύναι dicitur, quem-

admodum hic Lycurgus et Demoſthenes Ariſtogitona. Vide *Harpocr.* v. Ενδειξις. *Herald. Animadu. ad Salmaſ.* IV. 9. quae nos ad *Ariſtocrateam* 636. 8. *Poll.* L. VIII. C. 6. §. 49. *Petit. LL. Attic.* aliquoties, σχ. *Ariſtoph. Veſp.* 1103. *Salmaſ. de M. V.* 780. etc. *Valeſ.* ad *Mauſſac.* p. 231. *Vlpian.* ad *Androt. Moſchop.* π. σχεδ. p. 152. Ait *Harpocratio:* πολλοὶ μέν εἰσι λόγοι Ενδείξεως, γνωριμώτατοι δὲ οἱ κατ' Αριστογείτονος Δημοσθένους. Quod ſane neſcio, quo animo ſit accipiendum.

Periit vtique, quam priori loco, vtpote natu grandior, habuit Lycurgus ille ſeuerus orator, quem nuper demereri ſtudui. Conſeruatur tamen eius memoria in plurimis locis Grammaticorum aliorumque. Contra autem, cauſa illa, quam in iſtius Rhetoris vita memorat *Plutarchus*, non Ενδείξεως erat, verum Δειλίας, ſi qua iſti Scriptori fides ſit habenda. Circumfertur hodie Oratio, quam habuit contra eundem Ariſtogitona *Dinarchus*, ob acceptam ab Harpalo pecuniam. Eam in primo Tomo huius operis conſulere iuuabit: nam in recenſenda Ariſtogitonis vita plurimum cum Demoſthene concordat.

Habita eſt haec poſt Olymp. CX. 3. quo anno ad Chaeroneam pugnatum eſt, cum in oratione memorat res ibi infeliciter geſtas, et Hyperidis ſuper ea re rogationem: ante autem Olymp. CXIII. 2. quo in exſilium abiit Demoſthenes; nam in literis, quas exſul S. P. Q. A. pro liberis Lycurgi dedit, ſi tamen dederit, ad hanc cauſam ſaepius alludit, et ſimul prodit, quam parum proſpere a ſe et Lycurgo fuerit agitata. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 767. 6. τὸ ἱερὸν κυνηγέσιον.] Videtur esse proprium nomen loci alicuius. WOLFIVS.

Ibid. Dubito valde de isto *Wolfii* consilio, licet, vt ingenue fatear, nihil in promtu habeam, quod plene opponam. TAYLOR.

768. 6. αὐτῇ.] [Ita enim praeter *Aldum* Editi.] sc. τῇ ψηφίσματος. Sed malim αὐτῳ, τῷ Φανοστράτῳ. WOLFIVS.

8. ἀπόφλημα.] F. οφλημα. WOLFIVS.

9. καὶ τὸν ἀγῶνα ἀποδόμενος.] Causa vendita, siue praeuaricatus. Sed ea, quae sequuntur, repugnant. Videntur aut haec verba omitti posse, et legi: γραψάμενος, καὶ τὸ πέμπτον μέρος: aut γραψάμενος, καὶ τὸν ἀγῶνα ὑποδυσαμενος. Sicut dicimus, ὑποδυεσθαι κίνδυνον ἢ πόνον. Quam ego lectionem in vertendo sum secutus. [Et alibi] τὸν ἀγῶνα ἀποδόμενος. Dubito de lectione. Sententia postulare videtur, *cum causam in iudicium deduxisset.* WOLFIVS.

Ibid. Non video, quomodo *istam lectionem in vertendo sis secutus.* Veruntamen ait Orator pag. 784. 15. τὴν καθ' Ηγήμονος εἰσαγγελίαν μέμνησαι, ὡς ἀπεδοτο: in eo loco, vbi agit de Sycophanta, omnes lites suas et actiones cauponante. Vt nulla dubitatio esse possit de lectione. Interea tamen cum *Wolfio* miror, quo pacto haec constare possunt cum iis, quae sequuntur. Deleto itaque τὸ πέμπτον μέρος μὴ λαβὼν τῶν ψήφων, quae verba adscripsit aliquis ad oram libri sui, ignarus sc. aeque mille drachmis mulctari eum, qui publicam litem transegisset, ac eum, qui causa in iudicium adducta, quintam partem suffragiorum non tulerit.

lerit. Vide argumentum Orationis *c. Theocrin.* p. 1321. et orationem ipſam, non longe a principio, p. 1323. 19. ἐὰν ἐπεξιών τις μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, χιλίας ἀποτίνειν· κἂν μὴ ἐπεξίῃ, χιλίας ἑτέρας, ἵνα μήτε συκοφαντῇ μηδεὶς, caetera. Huiusmodi homines in iure Romano compeſcuit *SCtum Turpillianum.* TAYLOR.

768. 9. Wolfius: *cum cauſam in iudicium adduxiſſet.* Immo: *cum pecunia accepta cauſam prodidiſſet.* Ita pag. 784. 15. τὴν καθ' Ηγήμονος εἰσαγγελίαν μέμνησαι, ὡς απεδοτο. Vbi, vt etiam hoc in loco, non animum aduertiſſe videtur *Wolfius*, homo bonus et probus, prodi poſſe cauſam, non ſolum accuſationem non proſequendo, ſed etiam male accuſando. IVRIN.

17. τάξιν.] Dixi ad *Timocrateam* p. 715. 2. quae Tu conſules ibi. Infra in Oratione *c. Theocrin.* pag. 1327. 5. κατεταξατο ὑπὲρ αὐτῦ καὶ τῦ ἀδελφῦ. Quod de eadem re dicitur. TAYLOR.

18. τὸ ἐπιβάλλον μέρος.] *Ratam portionem.* Vniuſcuiuſque anni τὸ ἐπιβάλλον μέρος erat Talentum vnum cum drachmis ducentis. Ea phraſis explicabit iſtam *D. Lucae*, XV. 12. Πάτερ, δός μοι τὸ επιβαλλον μερος τῆς ὐσίας. Adde *Demoſth. π. ςεφ.* p. 312. 2. *Wolfium* noſtrum ad *Iſocratem*, pag. 75. notarum, *I. Chriſtoph. Wolfium in Curis Philolog. ad N. T.* ad *Lucae* locum. TAYLOR.

769. 24. ἐπειδὴ τὸν κατὰ τῆς.] Legendum videtur: ἐπειδὴ κατὰ τὸν τῆς ἡλικίας χρόνον τὴν πρωτολογίαν ἔλαβε Λυκῦργος. IVRIN.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD PRIOREM ORATIONEM.

Pag. 770. 5. παρὰ.] διὰ ἢ κατα *Bodl.* Inſcite. TAYLOR.

12. ἐπὶ.] υπο Codd. plures, *Ven. Bar. Bodl. Lind. Aug. Ital.* cum marg. *Benenati.* TAYLOR.

771. 3. τὰ τῶν νόμων δίκαια ἰσχυρά.] Vox illa ſuprema impune abeſſe poteſt, et abeſt quidem a *Barocciano. Prodeunt aduerſarii, vterque palam facturus, cauſae aequitatem,* τὰ δίκαια, *ab eo ſtare.* Iuxta mecum interpretatur *Phil. Melanchtho:* ſc. *eorum, qui litigant, vterque adeſt, vt ſua iuſta exponat.* Scriba nimirum deeſſe aliquid ſuſpicabatur propter ea, quae in initio Orationis leguntur; et ſecurus itaque ſuppleuit. Infra 791. 3. ὅτως ἐξετάσαι τοῦτον, καὶ τὰ τούτοι τῶ ἀγῶνος δίκαια. Et 773. 25. Τὰ μὲν οὖν περὶ τῆς ἐνδείξεως καὶ τῶν νόμων δίκαια αὐτὸν, ὅπερ πεποίηκε, Λυκοῦργον αἱρεῖν ἡγούμην. Theophraſt. de Querulo: δίκην νικήσας καὶ λαβὼν πάσας τὰς ψήφους, ἐγκαλεῖν τῷ γράψαντι τὸν λόγον, ὡς πολλὰ παραλελοιπότι τῶν δικαίων. C. 17. Vide *Caſaub.* ad locum, vbi notat, *Terentium* et *Ciceronem* ad verbum *iuſta* interpretari, it. de Coron. n. 11. et n. 14. ed. Lutet. TAYLOR.

6. γεγραμμένον.] Malim εγγεγραμμενον, vt eſt in *Bodl.* et optimo *Auguſtano.* Ita *Libanius* in *argumento*, p. 768. vlt. οὐκ ἐξαληλιμμένου ἐξ ἀνδροπόλεως Ἀριστογείτονος, ἀλλ' ἔτι τῶ ὀφειλήματος εγγεγραμμενου. et p. 769. 14. ὃ προσήκει λέγειν τὸν τάχα δικαίως εγγεγραμμενον. Et 791. 10. οἱ νόμοι, καθ' ὃς εγγραφονται πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες. et proxime v. 18 ibid. οἱ διὰ γραφὴν εγγεγραμμενοι μόνην. Vide autem porro *Valeſ.* ad *Harpocr.* v. Βελεύσεως, et notata a me ad *Aeſch. c. Timarch.* p. 62. 1. TAYLOR.

771. 8. καὶ τὰ δίκαια εἰδέναι.] Praefero καὶ το πραγμα εἰδέναι cum *Lindenb.* vel, vti adhuc plenius *Ven. Aug. Ital.* MSti *Aldini* et *Regg.* Parisienses, ὥστ' ἔπαιρον ὑμῶν κατηγόρει τάξιν ἔχειν, καὶ το πραγμα εἰδέναι ουδεν ηττον ημων, καὶ μὴ μαθεῖν δεῖσθαι. TAYL.

11. ἀδ' ὁτιῶν.] Nihil est, quod addatur ἀλλ' ἀδοτιῶν, cum sequatur v. 13. ἀπ ἄλλο ἀδοτιῶν. WOLFIVS. Qui addunt, sunt MSti *Ven. Bar. Bodl. Lind. Obsop. Aug. Ital.* TAYLOR.

14. ἀδικῶν.] *quae etiam* insonti *terrorem incuterent.* WOLFIVS. ἀδικία est ea species *prauitatis*, qua quis latas leges violat. Τὸ ἀδικειν, vt ait *Aristot. Rhet.* IV. est τὸ βλάπτειν ἑκόντα παρὰ τὸν νόμον. Similiter et *Paraphrastes Nicomacheorum* V. 1. Λέγεται ἄδικος, ὅ, τε παράνομος, καὶ ὁ πλεονέκτης, καὶ ὁ ἄνισος — Καὶ δίκαιον μὲν τὸ νόμιμον καὶ τὸ ἴσον, ἄδικον δὲ, τὸ παράνομον καὶ τὸ ἄνισον. Ait ergo: *Aristogito ita priuatam vitam instituit, vt etiam merito sibi metueret, si leges ciuitatis non fuisset transgressus.* TAYL.

24. Φήσειεν.] Rectius omnino Φησει. Error natus est ex voce sequenti. Non tamen dissimulabo, Codd. *Bar. Lind. Aug. Ital.* legere ὃ μηδεὶς μὲν αν αὐτὸς πεποιηκέναι Φήσειεν. Id quod cum mea correctione constare non posse arbitror. TAYLOR.

772. 1. δοκοῦσιν.] [vti *Ald. Man. Felic.*] Hic manifestum est, legendum esse τοῖς δίδουσιν, ex antithesi, cum antecedat, p. 771. vlt. τῷ λαβόντι, et τὸ τοῖς δοκοῦσι prorsus sit alienum, nisi quis auguretur, id ἀντὶ τοῦ τοῖς δόξαν ἔχουσιν accipiendum. WOLFIVS. δοῦσιν *Ven. Bar. Bodl. Aug.* cum Edit. *Benenati.* TAYLOR.

2. πρὸ τοῦ κ. τ. λ.] πρὸ τοῦ περὶ τῶν ἰδίων ἐμὲ τῶν τουτονι (f. vel τουτου vel τουτωνι) λέγειν αδικημάτων, ἐξετάσαι διὰ βραχέων. Cod. *Ital.* τουτονι λέγειν αδικησαντα ὑμᾶς ἐξετάσαι. *Ven.* TAYLOR.

772. 5.

772. 5. προεῖχε.] Lego προηχε, παρὰ τὸ προάγω, ἀλλὰ μὴ τὸ προέχω. WOLFIVS.

Ibid. προεῖχε Editt. *Ald. Man. Felic.* προηγε *Ven. Bodl.* cum Edit. *Paris.* προηχε *Bar. Aug.* vti *Wolfius* reſtituit. προηκε marg. *Par.* non inſulſe. TAYLOR.

6. ὧν.] καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐάσω. *Obſop.* WOLF.

Ibid. Ita quoque *Bar. Bodl. Lind. Aug.* et *Ital.* TAYLOR.

8. γνώμης ἀπόδειξιν, ὐ πονηρίας.] *Iſocrates* captata παρωνομασίᾳ fortaſſe dixiſſet, ὐ πονηρίας ἐπίδειξιν. WOLFIVS.

12. νομίζω] νομίζω δὲ, μα τους θεους, ὐδ' ἂν αἰσχίω. *Bar. Ven. Aug.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

15. προγεγράμματος.] ἐν ᾧ προὐτίθετο, περὶ τίνων συνῆλθον. Vide Annotationes in *Areopagiticum Iſocratis.* WOLFIVS.

19. προειρημένα.] προειμενα *Bar. Bodl.* Modo v. 22. pro παριδόντας *Lambinus* mauult παραλιποντας. Ante τήμερον ſtatim υμας ſubſtituunt *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital.* TAYLOR.

21. πάντα τὰ τοιαῦτα ἔθη παριδόντας.] Quem vſum habeant iſta verba hoc loco poſita, videant eruditi. Mihi videntur turbare et infringere Orationem, cum non id agatur, vt *negligantur* prauae et turpes huiusmodi conſuetudines, ſed vt corrigantur et penitus tollantur e Rep. Quod ſi ea in praecedentem periodi partem v. 18. transferas, vnde puto huc irrepſiſſe, et hic et illic longe commodiorem et dignam *Demoſthene* lectionem habebis in hunc modum: Εἰ μὲν ὃν ὑμεῖς ταῦτα βούλεσθε, καὶ μετὰ τῆς ὑμετέρας γνώμης ὅτοι ταῦτα ποιοῦσι πάντα τὰ τοιαῦτα ἔθη παριδόντας, ὁδῷ βαδίζειν καὶ ἐᾶν δεῖ· εἰ δὲ — βέλτιω ποιῆσαι, τήμερον ὀρθῶς δεῖ δικάσαι κ. τ. λ. IVRIN.

26. Ορφεὺς — φησὶ.] Leguntur hodie in *Orphei hymnis:*

Ομμα

Ομμα Δίκης μέλπω παλιδερκέος, ἀγλαομόρφου,
Η καὶ Ζηνὸς ἄνακτος ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἵζει,
Οὐρανόθεν καθορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων.

TAYLOR.

772. vlt. ἔτω ψηφίζεσθαι.] Lego ἔτω δεῖ ψηφίζεσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Omnino aliquid huiusmodi deſiderari quis non videt? Et ſane auctoritatem ſuam addunt *Budaeus*, et maxime Cod. *Auguſtanus*. Quod tamen ſuſpicor fuiſſe ſcriptum δη. ἔτω δη ψηφίζεσθαι, vt ſine litura Codd. *Ven.* et *Regg. Pariſienſes*. Nam mihi ſemper alia medicina adhibenda eſſe videbatur. Verbum illud quaerendum eſt ex v. 22. ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, hoc pacto demum: ὀρθῶς δεῖ δικάσαι, τὴν — Εὐνομίαν περὶ πλείστου ποιησαμένους, — καὶ τὴν — Δίκην — εἰς ἑαυτὸν ἕκαστον νομίσαντα βλέπειν, ἔτω (vel ἔτω δη) ψηφίζεσθαι. *Recte diiudicare* oportet, *Eunomiam maximi facientes, et exiſtimantes Iuſtitiam in vnumquemque veſtrum oculos defigere, ita demum pronunciare.* Poſt vocem ἐφορᾷν v. pen. culpa librarii, enatum eſt ἦν, quod has turbas dedit. TAYLOR.

773. 4. φυλάττων ταύτην.] [Ita enim conſtanter edi ſolebat, et in MSS. plurimis reperitur] *Obſop.* φυλαττειν δε ταύτην. Sed durum eſt λαχὼν δικάζειν φυλάττειν. Fortaſſe legendum v. 3. τά τε συμπάντων, vt ſit λαχὼν δικάζειν, καὶ φυλάττειν. WOLFIVS.

Ibid. Vides, hic *Wolfium* trepide et diffidenter loqui, in Textu vero contra Codd. conſenſum καὶ poſt λαχὼν inſerere, deinde φυλάττων in φυλαττειν conuertere, rurſusque coniunctionem καὶ ingeminare. Locus ſane praefractus, quem ille emendando praefractiorem reddidit. Vtinam ſane abeſſet φυλάττων, cum ita tota haec refingerem, adiuuantibus nonnihil ſcriptis Codicibus, ſc. φυλαττόμενον — μὴ καταισχύνειν ταύτην, ἧς ἐπώνυμός ἐστιν ὑμῶν ἕκαστος ὁ ἀεὶ δικάζειν

ζειν λαχὼν, καὶ παντα τα ἐν τῇ πόλει καλὰ, καὶ δίκαια, καὶ συμφέροντα, ταύτην τὴν ἡμέραν παρακαταθήκην ἔνορκον εἰληφὼς κ. τ. λ. cauentem, ne eam pudefaciat, a qua cognominati eſtis (δικασαὶ ſc.) omnes vos, qui id muneris ſortiti eſtis, atque idcirco omnia Reip. iura et commoditates hodierno die tanquam ſolenne depoſitum accepiſtis. TAYLOR.

773. 7. *ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας.*] *κατὰ τὴν συνήθη εὐήθειαν.* WOLFIVS.

13. *γίγνεται.*] *Obſop.* melius et ſonantius *γενησεται.* WOLFIVS.

Ibid. *γενησεται* item *Bodl.* Editt. etiam *Manut.* et *Felic.* *φανησεται* Codd. *Lindenb.* et *Ital.* *γιγνεται* habuerunt Editi ab *Aldo* et *Morelio* cum ſcriptis *Ven.* et *Bar.* TAYLOR.

15. *οἰκειότητος.*] Nec ſatis placet, nec occurrit quicquam melius. *μετὰ παῤῥησίας*, aut *μεθ' ὁσιότητος* huic loco alienum eſt. WOLFIVS.

17. *προχειριζομένους.*] *προβαλλομενους Ven.* marg. *Morel.* haud male. Licet ſcholion tantummodo eſſe potuit. Proxime, vtra vtra iſtarum lectionum valere iudicabitur, *επι* reuocaui ex Editt. *Ald. Pariſ.* MSS. *Ven. Bar.* TAYLOR.

26. *αἱρεῖν.*] Lycurgum eſſe *euicturum.* Ferri poteſt: ſed non dubito, quin legendum ſit *ερειν*, *expoſiturum.* WOLFIVS.

Ibid. Ita quoque *Bodl.* et *Aug.* Interea tamen, quid illud *euicturum?* Deduco ego ab *αἱρέω*, *electurum. Exiſtimaui, Lycurgum, qui priore loco dixit, eam partem Accuſationis* praelaturum fuiſſe, *quam praetuliſſe video.* Et hoc fortaſſe ferri non ſolum *poteſt*, ſed etiam *debet.* Ita paulo poſt, p. 774. I. *ταῦτα προηρουμην εἰπεῖν.* TAYLOR.

774. 10. *κοινοὶ καὶ τεταγμένοι.*] Rectius *Felicianus*, *κοινον καὶ τεταγμενον, καὶ ταυτὸ πᾶσι.* Nam coniunctio addenda videtur etiam ante *ταυτό.* WOLFIVS.

Ibid. Praeter *Felicianum Manutius* quoque, *Lind. Aug. Bodl.* et Codd. *Lutet.* Coniunctionem addunt *Bar. Aug.* et *Ven.* TAYLOR.

12. *βελεύεται.*] *βουλεται* potius. Ita Cod. *Lind.* Infra pariter legimus in eadem causa, v. 14. *οἱ δὲ νόμοι τὸ δίκαιον — βουλονται.* TAYLOR.

21. *συνθήκη.*] Libet adscribere Enarratoris *Aphthonii* verba [pag. 25.] *ἢ ὅτι πολλῶν συνελθόντων εἰς ταυτὸ συνετέθη· ἢ ὅτι, κἂν ὑφ' ἑνὸς, τῇ συνθήκῃ καὶ συμφωνίᾳ τῶν ἄλλων κυρῶται. τῶν δὲ νόμων οἱ μέν εἰσι κοινοὶ, οἱ καθόλου περὶ τῶν τῆς πόλεως, οἱ δὲ ἴδιοι, οἱ περὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους συμβολαίων. καὶ οἱ μὲν τῶν ἀγαθῶν ἀμοιβοὶ, οἱ δὲ τῶν ἀδικημάτων τιμωρηταί.* WOLFIVS.

Ibid. *ἐν τῇ πόλει.*] Articulum debes Codd. *Bar. Lind. Ital.* cum editione *Parisiensi.* TAYLOR.

pen. *ἐπὶ μὲν οἷς — ἐπὶ δ' οἷς.*] *ἀντὶ τοῦ διότι* WOLFIVS.

vlt. *αὐτῶν.*] *τὰ ὀφλήματ' αυτω γέγονεν* lege, et, [p. 775. 1.] *ἐκ ἐμμένει τούτοις*, S. *τοῖς ὀφλήμασι, μᾶλλον δὲ τοῖς ἐγνωσμένοις.* WOLFIVS.

Ibid. *αυτῳ* similiter habent *Ven. Bar. Bodl.* Et recte habent. Quod superest, bene a *Wolfio* explicatur. Ad eamque normam, consentientibus optimis libris, et edi et pungi curauimus. TAYLOR.

Ibid. Vix dubitandum puto, quin scripserit *Demosthenes αυτῳ γέγονεν.* IVRIN.

775. 5. *ἐγὼ γὰρ.*] Est *παράλειψις*, longius ducta periodo, propter insertas *αἰτιολογίας*; ante cuius *ἀπόδοσιν* verbum *ἐάσω* ponitur, v. 16. vt sit *ἐγὼ — ἐάσω.*

ἐάσω. Etsi fortasse principio etiam legi possit: εω γὰρ, ὅτι μὲν πάντα — WOLFIVS.

14. ἀφίετε.] Qui nuperrime dixerat εἰ δεῖ τινας ἀφεῖναι, et τουτους ἀφιέναι δεῖ, cum quarto casu, vt mos est Graecis Scriptoribus, non vtique lubens statim subiiceret, εἰ πασι τοις αλλοις ἀφίετε, constructione adeo insolenti. Dele ergo vocem ἀφίετε. En! ἐᾶ', εἰ πᾶσι τοῖς αλλοις, ἐχὶ τῷ βιαζομένῳ δήπου συγχωρησαι προσήκει. Inferciit homo otiosus, et ineruditus, qui huiusmodi tibicine indigere orationem suspicabatur. TAYLOR.

20. κοινὸν.] [Ita enim *Ald.* et cum *Aldo Ven.* et *Par.*] Antiquum exemplar καινον, *nihil* nouum, *neque superuacuum.* Atque ita legendum esse probant verba sequentia: *sed quod omnes vos mecum iuxta tenetis.* OBSOPOEVS.

Ibid. κοινὸν.] Sequitur quidem ἴδιον illi contrarium. Sed rectius vtique καινον, vt ostendit sententia: et sic habet *Obsop.* WOLFIVS. Praestantiores item libri et vulgati, et manu exarati. TAYLOR.

25. τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις.] τὰς παλαιὰς ταῖς καιναῖς. WOLFIVS.

Ibid. Vide *Suid.* in v. Ενη, *Harpocrat.* et σχ. *Aristoph. Acharn.* v. 171. qui omnes hunc locum citant. TAYLOR.

27. εὑρήσει.] Plenius MS. *Ven.* εὑρήσει τουτους αιτιους. At melius etiam *Obsop. Bodl. Lind. Ital.* εὑρήσει τουτων αιτιους. TAYLOR.

776. 3. τί γὰρ κ. τ. λ.] Refcribo: τί γὰρ ἂν τοῦτον αὐτὸν οἴεσθε ποιησειν, λυθέντων τῶν νόμων, ὃς, ὄντων αυτων κυρίων, τοιοῦτός ἐστιν; Illud iubent Codd. *Bar. Aug.* hocidem *Baroc.* cum *Ven.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

776. 7. ὥσπερ εἰ.] MSti ὥσπερ αν, et melius adhuc, ὥσπερ αν ει. TAYLOR.

Ibid. ἐράνῳ πληρωταὶ.] Vide eandem hanc similitudinem bis in *Midiana* tractatam. Πληρωταὶ autem hic dicuntur, (contra quam nominis significatio ferre videtur: πληρόω enim est *compleo*, et πληρωτὴς, *is, qui complet*) non qui conferunt stipem, sed qui collatam ab aliis colligunt, quasi ἀποδέκται ἢ εἰσπράκτορες τῶν ἐράνων. WOLFIVS.

Ibid. De hoc loco vide *Herald. Obseruatt.* Cap. 44. *Salmas. ad Ius Attic.* pag, 27. seq. *Herald.* rursus *Animadu. ad Salmas.* L. VI. C. V. §. 4. TAYLOR.

16. τὸ, τὴν βελὴν τὲς πεντακοσίες.] Hic ordo est: οἱ νόμοι σώζεσι τὸ, τὴν βελὴν, κ. τ. λ. Quae duo verba [ἕτοι φυλάττεσιν v. 27.] in prima *Heruagiana* editione praetermissa me perturbarunt. WOLFIVS. Praetermittuntur etiam in *Ald. Ven. Bar.* et *Aug.* TAYLOR.

19. βασιλείῳ ϛοᾷ.] Vide *Harpocrat.* et *Meurs. Attic. Lect.* VI. 17. TAYLOR.

20. περισχοινίσηται.] Τὸ δὲ δικαϛήριον περιεσχοινίζετο, τῦ μὲν βασιλέως παραγγείλαντος, τῶν δὲ θεσμοθετῶν κληρούντων τὸ δικαϛήριον. τὸ δὲ περισχοίνισμα ἀπὸ πεντήκοντα ποδῶν ἐγίγνετο, καὶ οἱ ὑπηρέται ἐφειϛήκεισαν, ὅπως μηδεὶς ἀνεπόπτευτος προσῃ. αἱ μὲν ἓν τῶν δικαϛηρίων θύραι, κιγκλίδες ἐκαλοῦντο caetera. *Pollux* L. VIII. C. X. §. 123. Add. *Meurs. Attic. Lect.* VI. 14. TAYLOR.

24. εἰπεῖν.] Sub. τοῖς λαχοῦσι. μετάϛητε ἔξω, S. τῦ ὄχλυ τῶν λοιπῶν πολιτῶν τῶν κληρωσαμένων. Sequitur non multo post, p. 778. 4. ὅτι ἐλάχετε· εἶτα ἀπεκληρώθητε. τετέϛι διὰ τῦ κλήρυ ἐχωρίσθητε τῶν ἄλλων. WOLFIVS.

776. 24. μεταστητε.] *eos egredi foras iusserit.* Immo: *caeteros omnes egredi foras iusserit.* IVRIN.

Ibid. τῶν νόμων κρατεῖν.] Antiquum multo emendatius sic legit: ἅμα τῷ τὸν ὑπηρέτην εἰπεῖν, μετάστητε ἔξω, τους νομους κρατεῖν etc. OBSOPOEVS.

Ibid. τῶν νόμων] κυρίους εἶναι τῶν νόμων, καθ' οὓς ἐκληρώσαντο, ἢ εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον. Τὸ τῶν νόμων κρατεῖν queat etiam intelligi, τοὺς νόμους μὴ ἐμποδίζεσθαι ἐπ' αὐτοῖς, ἢ κατὰ τοὺς νόμους ἄρχειν ἐξεῖναι αὐτοῖς. Obsopoeus habet, τους νομους κρατεῖν. WOLFIVS.

Ibid. τοὺς νόμους etiam *Bodl.* marg. *Paris.* Suspicor legendum esse τῶν νομίμων. Vide ad *Timocrateam*, 733. 10. potissimum vero ea, quae dixi ad *Lycurgum* p. 183. Not. 17. TAYLOR.

26. ἄλλα μυρία.] Ea, quae sequuntur (πάντα γὰρ καλὰ, δι' ὧν ἡ πόλις κοσμεῖται καὶ σώζεται) parenthesi claudenda, sunt αἰτιολογία τῶν μυρίων. Obsop. pro ἡ σωφροσύνη, habet ἤτοι φυλάττουσιν, vt et *Felicianus.* WOLFIVS.

vlt. ἡ παρὰ τῶν νέων αἰσχύνη, ἡ εὐταξία] F. καὶ εὐταξία. Alioqui certe salebrosa est collocatio: videturque aliquid deesse, cuiusmodi sit, ἡ κατὰ τὸν βίον εὐταξία. Est haec praeclara et plane philosophica Oratio. Sed vereor, ne pluribus mendosa locis, quam qui aut collocatione codicum, aut nostra diuinatione possint corrigi. WOLFIVS.

Ibid. Immo quidem satis sana. Licet non recte intelligam, quid sit ἡ σωφροσύνη πρὸς τοὺς γονέας. In MStis *Aug. Lind. Ital.* post σωφροσύνη additur articulus ἡ. Lege itaque: ἡ σωφροσύνη· Id vnum est. deinde: ἡ πρὸς τοὺς γονέας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν παρὰ τῶν νέων αἰσχύνη· additur tertium, ἡ εὐταξία. *Temperantia, Reuerentia, Disciplina.* TAYLOR.

777. 3. τῆς ἀναιδείας.] Αἰσχύνη, *pudor*, Αἰδὼς, *reuerentia*. Illa turpitudinis metus eſt: haec dignitati, virtuti, auctoritati, aetati honorem habet. Poſſunt ergo ἀναισχυντία καὶ ἀναίδεια haberi locum; ſed quia praecedit εὐταξία, quid ſi legatur τῆς ἀταξίας? WOLFIVS.

5. δεινὸν ἐλαττωθῆναι.] *Damni patiens*, Wolfius. *nec facile a ſuo ſtatu deiicitur*, Melanchtho. Δεινὸν ἐλαττωθῆναι, ait ille ad *Theophraſtum*, ſiue *Stanleius* ſit, ſiue *Duportus*, mirifice dictum, ac ſi diceres: *apta fraudari*. Sed frigidum hoc prae Graeco. Et certe ea mihi videtur eſſe huius phraſeos elegantia, vt Latine exprimi non poſſit. Καλοκαγαθία δεινὸν ἐλαττωθῆναι vult dicere: *morum probitas ita comparata eſt, vt facile in damnum incidat*. Haec Vir ſummus. TAYLOR.

9. συγκέχυται.] ὁ βίος συγκέχυται Codd. *Ven. Bar.* cum marg. *Benen.* Modo, v. 10. τῶν πονηροτάτων καὶ ἀναιδεστάτων ἡ πόλις μεστὴ γίγνεται. Idem MSti cum *Auguſt.* et editione *Pariſienſi*. TAYLOR.

14. μέχρι τινὸς.] S. χρόνε, εἰ καὶ μὴ ἀεί. WOLF.

24. οἰκεῖσθαι.] *incoli*, Wolfius. Immo: *regi, adminiſtrari*. Dixi alibi et plenius. Verum, priusquam hunc locum dimittamus, examinemus id, quod ſequitur. ἔστιν ἔτι τὴν πόλιν οἰκεῖσθαι; τί δέ; τοὺς νόμους κυρίους εἶναι; non facile memini, me aliquid aliud vnquam legiſſe otioſius, aliquid aliud importunius. Comprehendit tota haec Perioche diſputationem ſatis honeſtam de Legum neceſſitate, earumque auctoritate: atque ad eam rem conficiendam graphice depingit, qualis futura eſſet Reſp. ſi Leges, earumque auctoritas tolleretur. Concludit demum: *quid? dicemusne, hanc eſſe Remp.?* Hic quid infelicius, quam vt adderet *quid? dicemusne, leges eſſe ratas?* Nam omnis ea, quae praeterijit, argumentatio ſita eſt in ſupponendo, quod *Leges non eſſent ratae*. Quid homine ſapiente indignius, quam vt ni-

vt nihil aliud *concludat*, praeter ea, quae *praemiſit?* Nimirum animaduertit lector aliquis curioſus, οἰκεῖσθαι non eſſe *incoli*, verum *legibus contineri atque adminiſtrari*, quod vt alios quoque admoneret, adleuit iſta ridicula; quibus rurſus deletis, vide porro, vt pergat ſententia: εἰ ταῦτα ποιοῖμεν, ἔξιν ἔτι τὴν πόλιν οἰκεῖσθαι; τί δέ; πόσην ἂν οἴεσθε βίαν, et quae ſequuntur. TAYL.

778. 4. εἶτα ἀπεκληρώθητε.] *Wolfius* non recte cepit huius loci mentem, quantum eius interpretationem intelligo. Λαχεῖν eſt, *ſortiri, ſortes ducere*, quod omnium, ἀποκληρωθῆναι, *ſortibus vincere*, quod paucorum. Vertas itaque liberius: *Quod omnes voluerunt, vos ſoli hodie ius dicitis. Id quo modo ſe habet? Quia vos tum caeteris vna ciuibus ad ſortes acceſſiſtis, deinde vobis ſolis ſortito obtigit, vt huic iudicio praeficeremini. id enim legum praeſcripto fit.* TAYLOR.

10. ὃς, ὦ μιαρώτατε.] *Longinus* §. 27. vbi agit de perſonae in aliam perſonam commutatione, locum iſtum citat et illuſtrat. TAYLOR.

16. ἀπεσχοινισμένος.] Vide *Harpocrat. Mauſſac.* ad locum, *Plin.* IX. *Epiſt.* 26. TAYLOR.

17. γνώσεσι.] Harpocratio: Γνῶσις, ἀντὶ τῆς Κρίσις. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. Codd. interea *Ven. Ital.* et *Pariſienſes* hic κρίσεσι legunt, quod puto aliquando ex ſcholio oriundum. TAYLOR.

18. τῇ γραφῇ.] Laudo *Ven. Bar. Bodl. Aug.* et *Regg. Paris.* ἐγγραφῇ. Theſmothetae, et ſimiliter exactores, non *dicam ſcribebant*, verum *nomina* obaeratorum *in codices retulerunt*. Id quod hoc loco agitur. Oratio *contra Theocrinem* haec omnia complanabit. Quod *Wolfius* infra ad 781. 2. ineptum eſt, et a mente huius loci alienum. TAYLOR.

19. βαλεύσεως.] Antiquum exemplar ſic habuit: ἐν γραφῇ [iſtud eſt ἐγγραφῇ. vide notam ſuperiorem] θεσμοθετῶν, ἑτέρα πράκτορων, τῇ τῆς βουλήσεως,

ἣν αὐτὸς διώκεις, γραφῇ etc. Quam lectionem cum *Aldina* conferens, vtra melior sit, mox videbis. WOLFIVS.

778. 19. τῷ τῆς βουλήσεως, ἣν αὐτὸς διώκεις γραφήν.] [vti *Aldus* edidit] Alii: Τῇ τῆς βουλευσεως, ἣν αυτους διωκεις (παρὰ τὸ διοικέω) γραφῃ. Alii τῇ τῆς βουλης. Mihi placet: τῇ τῆς βουλεύσεως, ἣν αὐτὸς διώκεις, γραφῇ. De hoc crimine vide *Suidam*. Accusauit autem Aristogito quendam Aristonem, vt a quo falso fuerit in aerarios relatus: accusatus et ipse est, quod Pythangeli vitae falsa accusatione struxerit insidias. WOLFIVS.

Ibid. βουλεύσεως.] Harpocr. Βουλεύσεως. ἐγκλήματος ὄνομα ἐπὶ δυοῖν ταττόμενον πραγμάτων. τὸ μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τίς τινι κατασκευάσῃ θάνατον — τὸ δ' ἕτερον, ὅταν ἐγγεγραμμένος, ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς δικάζηταί τινι, ὡς δ' δικαίως αὐτὸν ἐγγεγραφότι. τῶ μὲν ἓν προτέρῳ μάρτυς Ισαῖος — περὶ δὲ τῶ ἑτέρῳ ἐγκλήματος, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αριστογείτονος πρώτῳ. Vide infra pag. 791. 25. Si quaeras, quantum interlit inter γραφὴν βουλεύσεως, et ψευδεγγραφῆς (nam et istius quoque actio dabatur) consulas *Suid.* in v. Ψευδὴς ἐγγραφή. *Petit. LL. Attic.* p. 467. Edit. Nou. *Poll.* L. VIII. C. 6. §. 43. et 88. virosque doctos ad loca. *Valef.* ad p. 301. *Harpocrationis*, *H. Steph. Thef. Gr. L.* T. IV. p. 720. TAYLOR.

22. τὰ κοινὰ.] Lege confidenter cum bonis exemplaribus, *Ven. Baroc. Lind. Aug. Ital.* et marg. *Morel.* τὰ κοινὰ δικαια ἀνατρέψειν οἴει; TAYLOR.

26. λελειτουργηκότων.] Vide *Fr. Luisini Parerg.* III. 43. qui noua et insolita mente hunc locum intelligit de hominibus infimae sortis et conditionis, de faece populi. Nihil minus. Contendit tantum Orator, in libera Rep. qui patriae prodesse et consulere vellent, non ex vno tantum ordine aut collegio sumi debere, qua-

qualecunque demum ſit, verum id omnibus patere. TAYLOR.

778. 27. τινὲς.] Fortaſſe τι, vti *Ald. Ven. Bar. Aug. Ital.* τῶν τοιούτων τι μέρος ἀφορίσας. Credo ſane. TAYLOR.

779. 2. ἐξ ὧν.] Senſus, quem mihi non aſſequi videtur Interpres, huiusmodi fere eſt: *Si quis contenderet, dicendi faciendam eſſe poteſtatem iis hominibus, quorum in numero eſt Ariſtogito, violentis nempe, carceris effractoribus* etc. TAYLOR.

8. τοῖς, οἷος κ. τ. λ.] τοῖς τὴν φύσιν dura eſt ellipſis. Quid ſi legas: τοῖς, οἷος ἅτός ἐστιν, ουσι τὴν φύσιν, aut, τοῖς τοιουτοις, οἷος ἅτός ἐστιν, ουσι τὴν φύσιν? Etſi τὸ τοιούτοις abeſſe poteſt βραχυλογίᾳ Graeca. WOLFIVS.

Ibid. Deeſt τοῖς in Codd. *Lind.* et *Ital.* non recte. Et pro οἷος, οιοσπερ habent *Ven. Bar. Aug.* marg. *Morel.* TAYLOR.

18. ποιήσασθαι.] Nae id praeter fidem Grammaticae. Legendum ſaltem videtur πεποιησθαι, ni vlcus late pateat. Quid ſi ἐλπίσασθαι? TAYLOR.

27. εἰ λάβοιτο ἐξουσίας.] ἐξουσιαν. IVRIN.

780. 2. ἀνεκτέαν.] Malim ἀδ' ανεκτον. WOLFIVS. Ita MSti. Fortaſſe. δεινὸν δὲ καὶ χαλεπὸν πασῃ τῇ πόλει, καὶ ἀνεκτέον, vel ἀνεκτόν. TAYLOR.

6. τούτῳ ἐπιτρέψειε.] γρ. ταυτη et in nonnullis ταυτη συναψειε. Recte ſane, vt mea fert ſententia. *Vecordiae*, vt loquitur Schola, in abſtracto. Proinde enim dicitur: τίς δ' ἐκ ἂν, εἰς ὅσον δυνατὸν, φύγοι, καὶ τὸν ἔχοντα ταυτην (vel αυτην, vt exemplaria plurima) ἐκποδὼν ποιήσαιτο; Perges porro emendando, v. 8. ἵνα μηδὲ ἄκων αυτη ποτε περιπέσῃ. Vti MSti *Ven. Bar. Bodl. Lind. Ital.* Adhuc autem. Iſtius rei neſcius, comma, quod ſequitur, male interpretatur *Wolfius*, aut certe minus accurate. Et v. 13. pro ἐκεῖνα δὲ, legendum

gendum est, σκευη δὲ, cum Codd. *Ven. Bodl. Lind. Ital.* et marg. *Benenati. Vecordia* sc. quae vbique in hoc loco *personae* vicem sustinet. TAYLOR.

780. 17. καὶ Προνοίας Αθηνᾶς.] Hinc etiam *Aeschinis* locus [videtur innuere illa *Aeschinis c. Ctesiph* p. 499. 12. et saepius] explicari potest. Opponit Αθηνᾶν Πρόνοιαν τῇ Αριστογείτονος Ἀπονοίᾳ. WOLFIVS. Recte hoc, et tuetur ea, quae nuper dixi. TAYLOR.

19. νεὼς.] F. βωμος, *ara*. WOLFIVS.

Ibid. Non habeo necesse. *Aediculam* intelligere potuit seu Cellam (cuiusmodi fere hodie sunt Capellae in Ecclesiis Romanensium, priuatis sacris destinatae, et suis quoque Aedituis instructae) quarum plurimas vnum Fanum complecti solebat. Nam in templo, Iouis puta, aut Apollinis, caetera quoque numina hospitio non prohibebantur. Verbi gratia: In vno Capitolio Romae plurimorum Deorum *aediculae* erant. *Liuius* XXXV. 41. Aedes duae *Ioui eo anno* in Capitolio *dedicatae sunt — de multa damnatorum quadrigae inauratae in Capitolio positae in* cella Iouis *supra fastigium* aediculae. De contubernalibus Diis plurima habet consulenda Cl. *G. D'Arnaud* in commentario, quem inscripsit de Diis Παρεδροις, et quae adtulerunt viri docti ad explicanda illa *Act. Apostol.* XIX. 24. Adeo vt nihil mirum esse poterit, si in templo Apollinis Delphici, Minerua quoque suam aediculam, ritus, et antistites etiam haberet. Immo Mineruae Προνοίας cellam Delphis memorat *Pausanias* in *Phocicis*: ὁ τέταρτος δὲ Αθηνας καλεῖται Προνοιας, p. 623 Edit. Hanou. 1613. et deinde χρυσᾶ δὲ ἀσπὶδα ὑπὸ Κροίσου τε Λυδῶν τῇ Αθηνᾳ τῇ Προνοιᾳ δοθεῖσαν ἐλέγετο ὑπὸ τῶν Δελφῶν, ὡς Φιλόμηλος αὐτὴν ἐσύλησε. Sed me male habet, quod ea aedicula hic diceretur κάλλιστος καὶ μεγιστος: praesertim vero, nam illud alterum negligerem, quod iure summo olim contenderunt viri doctissimi, quos in-

fra

fra nomino, aedes iſtas, quas memorat *Pauſanias*, et hic memorare videtur *Demoſthenes*, non eſſe conſecratas Mineruae Προνοίᾳ, verum, vt vocatur, Mineruae Προναίᾳ, aedes ſc. minores, ante veſtibulum Apollinis, vt alibi loquitur idem *Pauſanias*: Πρῶτα μὲν δὴ λίθῳ κατὰ τὴν ἔσοδόν ἐστιν Ἀθηνᾶ, καὶ Ἑρμῆς, ὀνομαζόμενοι πρόναοι. Boeotic. pag. 556. *Protemplarem* dicas, aut *Veſtibularem* Mineruam. Ita *Herodot.* de rebus Delphicis, VIII. 37. οἱ βάρβαροι, ἐπειδὴ ἐγίνοντο ἐπὶ γόμενοι κατὰ τὸ ἱρὸν τῆς Προναίης Ἀθηναίης, et iuxta: ἐπεὶ γὰρ δὴ ἔσαν ἐπὶ ὄντες οἱ βάρβαροι κατὰ τὸ ἱρὸν τῆς Προναίης Ἀθηναίης, caetera Suidas; Πρόνοια. ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρῦσθαι. Iterum: Πρόνοια Ἀθηνᾶ οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἐξάναι αὐτήν· οἱ δὲ, ὅτι πρωνόησεν etc. Adiungas *Diodor. Sic.* XI. §. 14. et ornatiſſimum *Weſſelingium* ad locum, *Gronouium* ad *Herodot.* I. 92. *H. Steph. Theſ. Gr. L.* T. II. col. 1080. et Append. col. 1715. *Meurſ. Attic. Lect.* II. 17. Eund. *de Regno Lacedaem.* C. V. *Kuſter.* ad *Suid. Spanhem.* ad *Callimach. Hymn. in Lauacr. Pallad.* v. 121. His adde *Heſychium*, *Harpocrationem*, *Etym. M.* Lexicographos. Ex quibus omnibus abunde patere arbitror, primo Mineruam Delphis cultam, vt dixi, nominari non Προνοιαν, *prouidentem*, ſed Προναιην, *veſtibularem*: deinde, eos decipi, qui haec *Demoſthenis* ad eandem normam corrigi volunt, cum vtique interiret omnis, qualis demum fuerit, huius loci lepor et elegantia, in quo inſtitui voluit comparationem inter ἀπονοιαν Ariſtogitonis, et Προνοιαν Mineruam. Quid igitur dicemus? An errauit Simius ille *Demoſthenis*, antiquitatis verae ignarus, et vocabulorum ſimilitudine deceptus, cum haec ſcriberet? Illud quidem aſſerere non audeo, cum paria fere habeat *Aeſchines de Corona*, et probe ſciam, multa in vetuſtis Scriptoribus reperiri poſſe, ſimili ἀμφιβολίᾳ.

λία, quasi ad ludibrium posterorum, referta. Memor tamen esto, *Stanleium* ad *Aeschyli Eumen.* 21. (vbi in σχ. citatur *Callimachus:*

Χὴ Παλλὰς, Δελφοί νιν ὅθ' ἱδρύοντο Προναίην)

etiam *Aeschinem* emendare, tanquam eadem scriptura vsum. Statuant ergo de hac re, qui me otio et eruditione superant. TAYLOR. [v. Tourrei ad Aeschin. c. Ctesiph. Ἡ δ' Αθηνᾶ ἐστιν ἡ τοῦ Διὸς Σύνεσις, ἡ αὐτὴ ἅπασα, ἡ ἐν αὐτῷ Προόνοια. Phurnut. ibid. citat. TAYLOR in schedis.]

780. 25. *οἱ δὲ καὶ κοινοὶ.*] Quoniam praecesserat v. 24. τῇ ψυχῇ ἑκάστῳ, cui respondet τὸ κοινοὶ, et τῇ Φύσει, cui nihil respondet, amplector id, quod in Codd. deprehendi, οἱ δὲ νομῷ, καὶ κοινοὶ κ. τ. λ. Verte autem, nam *Wolfius* male vertit: *aras sunt partim priuatae, in pectoribus vniuscuiusque, ipsa* natura *constitutae: partim* institutis, *et omnibus communes.* TAYLOR.

781. 2. *εἰσάξειν.*] S. *εἰς τὸ δικαστήριον.* Hoc alias τῶν θεσμοθετῶν munus fuit. (Supra 778. 18. τῇ γραφῇ θεσμοθετῶν, quasi ab his fuerit accusatus Aristogito: nisi forte legendum sit τῇ γραφῇ παρὰ τοῖς θεσμοθέταις.) Quid vero si ἀπαξειν legas, S. εἰς τὸ δεσμωτήριον? WOLFIVS.

Ibid. *παραδώσειν.*] S. τοῖς ἕνδεκα. WOLFIVS.

4. *τούτων ἐπὶ πάντων.*] Forte τούτων ἁπάντων. WOLFIVS.

11. *σὺ δὲ πώποτε δ' ἐδέν.*] Lego, σὺ δ' οὐ πώποτ' ἐδέν κ. τ. λ. et mox v. 13. pro ἐὰν εἶναι, ἐὰν συν, vel ἐὰν ταινυν. WOLFIVS.

Ibid. Vtrumque recte. Nam in editis emendandis cum *Wolfio* conspirant *Ven. Bar. Bodl. Aug.* MSti, qui σὺ δ' οὐδε πώποτε ἐδέν. *Morelius* dedit: σὺ δ' οὐδε πώποτέ γ' ἐδέν. Deinde v. 13. συν *Bar. Bodl. Lind. Aug.* TAYLOR.

781. 14.

781. 14. *νῦν με κ. τ. λ.*] *νῦν με ἐξελέγξεις περί τϐ; ἀντὶ τοῦ περί τινος.* [*iamne me* alicuius criminis *reum perages?*] Poteſt et interpungi poſt *ἐξελέγξεις. περί τϐ;* WOLFIVS. Idque ſatius. TAYLOR.

16. *ἀλλὰ λέγει γ' ὁμοίως.*] [Ita Editt. *Ald.* et *Pariſina*, MSS. *Manut.* et *Felic.* etc.] Alii *ὁμως.* WOLFIVS. Ita *Bar. Bodl. Obſop.* cum *Regg. Pariſienſibus.* TAYLOR.

17. *ἐν τοιούτοις.*] Diu eſt, quod diuinabam *τουτοις.* Ita etiam *Bodl. Lind. Aug. Ital. τοσουτοις* MSS. *Felic.* et *Manut.* TAYLOR.

18. *σκυτόδεψον.*] Ariſtophanes *βυρσοδέψην* appellat Cleonem, eodem ſenſu. WOLFIVS.

23. *εἴ τι καθ' ὑμῶν.*] S. *τῶν Αθηναίων.* WOLF. Ibid. Multo melius ita, vti nos edidimus ex auctoritate *Bar. Lind. Ital.* et Edit. *Benenati.* TAYLOR.

27. *τοιοῦτος — οἷος — ζητεῖν.*] *εἴ τις ἐστὶν ὁ ζητῶν, εἴ τις ζητεῖ.* WOLFIVS.

782. 1. *μηδὲν φροντίζειν.*] [Ita enim conſtanter edi, et, vt puto, ſcribi ſolebat.] Forte *φροντιζων.* Niſi quis referre velit ad *οἷος*, quod non placet, aut legere *καὶ εἴτε δικαίως.* WOLFIVS.

Ibid. Profecto temeraria haec nimis et incocta. Nam ex Codd. *Bar. Ven. Bodl. Ital.* et *Pariſienſibus* veram lectionem eruere poſſumus, et antiquum iſtud *φροντίζειν* Editorum retinere. Lege itaque: *εἰ — τίς ἐστιν — οἷος ἐκ παντὸς τρόπου τὸν κρινοῦντά τινας καὶ συκοφαντήσοντα ζητεῖν, εἰ δὲ δικαίως, ἢ* (vel cum marg. *Paris. εἴτε*) *ἀδίκως, μηδὲν φροντιζειν.* caetera. TAYLOR.

10. *τίνα γὰρ κ. τ. λ.*] *Aldus* quidem ſic legit: *τίνα γὰρ τῶν ῥητόρων ἔστος εἴργασταί τι κακὸν τοσοῦτον, ἡλίκον τὰς ἰδιώτας, ὃς συκοφαντῶν περιέρχεται;* etc. Antiquum autem ad hunc modum: *τίνα γὰρ τῶν ῥητόρων ἔστος εἴργασταί τι κακὸν τοσοῦτον, ἡλίκον οσον τὰς*

ἰδιώτας, περὶ ὧν ψηφίσματα γράψας ἐάλω. caetera non aderant. Eſtque horum verborum ſenſus: Rhetoribus Ariſtogitonem accuſando adeo non exhibuiſſe negotium, vt de illis decreta quoque ſcripſiſſe deprehenſus ſit, tantum autem homines priuatos vexaſſe. *Aldina* lectio hoc loco multum confuſa eſt, nam eadem verba poſt ſequuntur, ſed ordine praepoſtero. Porro ciues de Repub. bene meritos decretis honorari ſoli os apud Athenienſes quis ignorat? Totus ergo iſte locus ſic mihi ordinandus videtur: τίνα γὰρ τῶν ῥητόρων ἔτος εἰργασταί τι κακὸν τοσοῦτον, ἡλίκον ὅσον τοὺς ἰδιώτας; περὶ ὧν ψηφίσματα γράψας ἐάλω. τίνα δὲ ἐξ οὗ πάλιν νῦν λέγει, κέκρικε ῥήτορα; οὐδένα. ἀλλ' ἰδιώτας πολλούς, οὓς συκοφαντῶν περιέρχεται. OBSOPOEVS.

782. 14. περὶ ὧν ψήφισμα γράφων ἐάλωκεν.] De Hierocle ſacrilegii reo vide *Libanii* argumentum. [p. 767.] WOLFIVS.

16. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοι κατανοπτόμενος.] ὡς τάχιστα κατανεκόψεται. WOLFIVS.

19. ἐώρακε.] Annon εὕρηκε potius? TAYLOR.

21. ὧν ἂν ἐκ τούτων.] καταβὰς λαμβάνει δίκην τούτων (τῶν πραγμάτων) παρ' ἑκάστου ὑμῶν καθ' ἕνα, ὧν (ἃ, ἤ, ἐν οἷς) παρανενόηται ἐκεῖ πάντας ὑμᾶς, ἐκ τούτων, τουτέστιν, ἐκ τοῦ λοιδορεῖσθαι καὶ πρεσκρούειν. WOLFIVS.

24. λέγοντας] Codd. meliores, *Ven. Bar. Aug.* aliquanto plenius et vehementius: οὐχὶ, μὰ Δία, τοὺς λέγοντας. οὐ ἔτοι γὰρ etc. TAYLOR.

25. συνδιαβαπτίζεσθαι] Siue legas ita cum *Bar. Bodl. Obſop.* marg. *Paris.* et Editionibus a *Feliciano* et *Man.* procuratis, ſiue διαβαπτίζεσθαι cum *Ald. Paris.* et *Lind.* vtrinque habes vocem Lexicographis incognitam. Cum *Melanchtho* verterit, *qui norunt eius auda-*

audaciam retundere, videtur in animo habuiſſe iſta *Sophocl.* in *Aiace* 655.

Κἀγὼ γάρ, ὃς τὰ δεῖν' ἐκαρτέρουν τότε,
Βαφῇ, σιδήρεος ὡς, ἐθηλύνθην τόμα.

Verum ego arbitror, vtrumque Interpretem, *Melanchthonem* ſc. cum *Wolfio* noſtro aberrare a loci ſententia, quae quodammodo eſt huiusmodi: *Ille a Rhetoribus manum abſtinet*, non, quia cum eo congredi et conflictari poſſunt, verum, *quia eodem cum eo quaeſtu immerſi ſunt, iisdem inhoneſtis artibus tinguntur.* TAYLOR. [ψυχὴ τοῖς μὲν συμμέτροις αὔξεται πόνοις, τοῖς δὲ ὑπερβάλλεσι βαπτίζεται. Plutarch. de Educ. puer. Διάνοια ὑπὸ μέθης καταβαπτισθεῖσα. et ὅταν γὰρ καταβαπτισθῇ ὑπὸ τῆς πολλῆς οἰνοποσίας ὁ λογισμὸς. D. Chryſoſtom. p. 2. T. I. iterum p. 6. TAYLOR in ſchedis.] Διαπληκτίζεσθαι Th. Bentley. v. Plutarch. in Timol. p. 18. ed. Bryan, et in Sulla p. 45. IBIDEM.

782. pen. χρήσιμον δὲ,] ὁμολογήσετε δὲ, aut Φήσετε δὲ, χρήσιμον εἶναι, ἄνθρωπον κρίνειν τῇ πόλει, id eſt, κατηγορεῖν τινα ὑπὲρ τῆς πόλεως, vel τὸν Ἀριστογείτονα δημόσιον ὄντα κατήγορον χρήσιμον εἶναι τῇ πόλει. Mox v. vlt. pro ὧν ἔργων lego ὧν ἔργῳ, quia ſequitur ἐκ λόγων. [p. 783. 2.] WOLFIVS.

Ibid. χρήσιμον δὲ, ἄνθρωπον τῇ πόλει κρίνειν. Sic interpungit *Wolfius*, et ſic reddit: *ſed cum vtile ſit, publicum eſſe accuſatorem.* Vtrumque male. Legendum: χρήσιμον δὲ ἄνθρωπον τῇ πόλει κρίνειν, *ſed cum ſententia ferenda ſit de homine vtili Reip.* IVRIN.

783. 1. ἔργῳ.] Ita omnino ex *Ven. Bar.* Bodl. marg. *Paris.* Recte etiam ſe habet Oratio proxima, vbi haec eadem ῥῆσις totidem fere literis repetitur, p. 806. 24. Reſtituit etiam optimus *Weſſelingius* in praecellentiſſima ſua editione *Diod. Sic.* Vol. I. pag. 439. TAYLOR.

783. 3.

783. 3. πέντε ἐτῶν.] ἐν πέντε ἔτεσιν, ἐξ ὧν ἐτιμήθη αὐτῷ μὴ λέγειν. WOLFIVS.

6. γεγονός;] Ita MSti plerique omnes. Quatuor cusi ante *Wolfium*, γεγονε. Quod non improbo, sed desidero auctoritatem. TAYLOR.

Ibid. τἐναντίον.] Male semper pungunt in hoc loco. Istud enim δοκεῖ ad ἀναπαύσασθαι. v. 7. pertinet, et cum eo est conglutinandum, τἐναντίον autem aduerbialiter ponendum, h. p. nimirum: ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ τἐναντίον — ἀναπαύσασθαι. *Mihi e contra videtur resp. refocillata fuisse* etc. TAYLOR.

7. ὃν μὲν ἔν ϑ'.] Τὸ σὺν videtur abundare. WOLFIVS. Recte. et Codd. nostri ignorant. TAYLOR.

Ibid. προσήει.] S. τοῖς κοινοῖς. WOLFIVS.

Ibid. ἀναπαύσασθαι.] αει ἀναπαύσασθαι marg. *Benenati.* ἐ προσήει χρόνον υμιν, ἀναπαύσασθαι κ. τ. λ. MSti *Ven. Lind. Bar. Aug. Ital.* TAYLOR.

22. τὸν Ελευσίνιαν.] τὸν Ελευσίνιον μόνον [Ald. συμόναν] εἶναι τοιοῦτον τίθεμαι· ἐχ ὡς ἐχὶ [Vide Var. Lect.] πλειόνων ὄντων· ὤφελε γὰρ μηδεὶς ἄλλος Αριστογείτονι χαίρειν· [λέγειν *Ald.* et *Ital.*] ἀλλ' ὅτι καθ' ὑμῶν ὡς ὄνειδος ὀνῶ τοῦτο λέγειν, ϑδε τῶν ἄλλων πολιτῶν δίκαιός εἰμι δημοσίᾳ κατηγορεῖν. Sic censeo legendum hunc locum. Sin placet ἀλλ' ο καθ' ὑμῶν, pro ϑδ' ἐπί, lege ϑδε περι τῶν ἄλλων, vel τοῦτ' ϑδὲ περί. WOLFIVS. ἀλλ' ο — τοῦτ' ϑδ' κ. τ. λ. marg. *Morelii*, et recte omnino. TAYLOR.

vlt. ἵνα μὴ πολλὰ βλάσφημα.] *Obsopoei* Codex habet: ἵνα μὴ πολλὰ καὶ βλάσφημα ἀναγκάζωμαι λεγειν καὶ διεξιέναι. Verum τὸ λέγειν καὶ [quod praeter *Obsop.* ostendunt quoque *Ven. Bar. Bodl. Lind. Aug. Ital.* cum marg. *Lutet.*] non placet, quia sequitur mox [p. 784. 1.] ἀλλ' ἐκεῖνο λεγω. WOLFIVS.

784. 2. εἰ πονηρός ἐστιν Αριστογείτων ἁπλῶς.] *Si improbus est Aristogito, sine controuersia*, Wolfius. Potius:

tius: *ſi ſimpliciter*, vel *duntaxat malus eſt Ariſtogito.* IVRIN.

784. 5. *Φρονέντων.*] *ποιεντων Ven. Bodl. Lind. Obſop. Ital.* MSS. *Fel. Man.* et *Pariſienſes.* TAYLOR.

6. *ἐδὲν ἂν παρὰ τοῦτ'.*] *ἐδενα ἂν παρὰ τοῦτ' ἀδικον οἶμαι γενέσθαι*, non ſatis placet. Videtur idem eſſe, ac ſi dicat: *ἐδὲν ἐκ τοῦ σάζεσθαι Ἀριστογείτονα βλαβήσεσθαι τὴν πόλιν*: q. d. *vnus homo improbus, cum caeteri ciues in officio erunt, nihil nocere poterit reipublicae: reſp. hac de cauſa nihil detrimenti capiet.* WOLFIVS. Locus iſte ſollicitari non debuit. TAYLOR.

7. *κάπηλος — παλιγκάπηλος — μεταβόλευς.*] Quantum interſit ſi ſcire velis, conſule *σχ. Ariſtoph. Plut.* 1156. vbi haec diligenter expenduntur. TAYLOR.

10. *τί τοῦτον, ὦ μάταιε, ἀκονᾶς;*] Subiecit, puto, alicui librario vocem iſtam *ἀκονᾶς* mentio cultri, quae fit paulo infra. [v. 11.] Sed quem in ſenſum, ego plane non perſpicio. Neque enim id agitur, vt Ariſtogitonem in alios acuat Philocrates, ſed vt eum praeſenti periculo eripiat. Nonne igitur legendum eſt: *τί τοῦτ', ὦ μάταιε, ἀγωνιᾶς;* vel quod magis arridet, etſi paulo longius a recepta lectione recedat: *τί περὶ τούτου, ὦ μάταιε, ἀγωνιᾶς;* Quicunque enim mutauit *ἀγωνιᾶς* in *ἀκονᾶς*, idem neceſſe habuit pro *περὶ τούτου, τοῦτον* reſcribere. IVRIN.

16. *ὡς ἀπέδοτο.*] F. *ὡς ἀπέδοτο καὶ τὰς κατὰ Δημάδου γραφάς.* WOLFIVS.

Ibid. Ita nullo neque iure, neque acumine, mutari et edi etiam voluit *Wolfius.* *καὶ* in nullis exemplaribus deprehenditur, neque locum habere debet. Alio modo, neque tamen adhuc ſatis ſincere, diſtinxerunt haec *Felicianus* et *Manutius*, ſc. *τὴν καθ' Η. εἰσαγγελίαν μέμνησαι, ὡς ἀπέδοτο τὰς κατὰ Δημάδου γραφάς. οἶσθ', ὡς ἐξέλιπε τὸν ἑλαιοπώλην* caetera.

Ego

Ego interea cum *Parisiensibus* interpungo h. p. τὴν καθ' Η. εἰσαγγελίαν μέμνησαι ὡς ἀπέδοτο· τὰς κατὰ Δ. γραφὰς οἶσθ' ὡς ἐξέλιπε· τὸν ἐλαιοπώλην Ἀγάθωνα — λαβὼν ὁτιδήποτε etc. *Actionem contra Hegemonem meministi vti pretio vendiderit: accusationem contra Demadem scis vti destituerit: Agathonem, (ad quem iudicandum cum toties vos interpellauerat) nactus tandem in iudicio, et eius compos factus, obmutuit.* TAYLOR.

784. 16. Wolfius: *meministi, vt Hegemonem laesae maiestatis reum fecerit.* Immo: *meministi, vt Hegemonem accusatum accepta pecunia dimiserit.* IVRIN.

19. ἰὲ, ἰὲ] Ita multo melius cum *Bar. Aug.* et *Lutecianis*, quam vt vulgo scribitur, βοῶν καὶ κεκραγὼς, καὶ ἰὲ ἰὲ, πάντ' ἄνω etc. TAYLOR.

22. ἀναστάσας.] ἀπαλησάμενος. Harpocratio, hunc locum *Aristogitonianae* innuens. Vide *Valesium* ad locum, et corrige *Wolfii* interpretationem. TAYL.

25. Τίς ἔν κ. τ. λ.] F. Τίς ἔν ὁ τὸν τοιοῦτον σώζων [*Aug.* habet σωσων]; ἢ πονηρός; ου. ἢ χρηστός; ου. διὰ τί; *Quis ergo est, qui talem hominem conseruatum velit? An improbus? non. An vir bonus? non. Quid ita?* Sed contra consensum Codd. lectionem tolerabilem mutare non audeo. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfium* vides aliter edere, aliter hariolari, aliter demum vertere. Nam eius Interpretatio sapit eam, quam alicubi memorat, ego nondum reperire potui, lectionem: sc. τίς — ὁ — σώζων; ἢ πονηρὸς, ἢ χρηστός; πονηρος. Sed vulgata rectissime se habent, modo cum MStis, atque etiam vulgatis ab *Aldo* et *Morelio* inseras η ante διὰ τί. Ecce! Τίς ἔν ὁ τὸν τοιοῦτον σώζων — η διὰ τί; *Quis est, qui hunc seruare velit, vel bonus, vel malus? Aut quare seruaret?* TAYL.

Ibid. Wolfius: *quis igitur est, qui talem tuetur? bonus, an malus? malus. quamobrem?* Perperam. Sen-

ius

ſus eſt: *Quis igitur eſt, qui talem ſaluum velit, ſiue bonus, ſiue malus? Quorſum?* IVRIN.

784. vlt. – ὥσπερ γεωργὸς.] Alii ὥσπερ ἂν, et ὥσπερ ἂν εἰ. TAYLOR.

785. 4. μοσχεύητε.] Μόσχοι ſunt quidem vituli, vnde nihil vetat τὸ μοσχεύειν, quaſi μόσχους τρέφειν, *tanquam vitulos ſaginare*, vertere. Sed quia ſupra σπέρματος καὶ ῥίζης mentionem fecit, commodius verteris *propagare*, παρὰ τὰ μοσχεύματα, *ſtolones*, *viui radices*. WOLFIVS.

Ibid. Ita olim, vt memorat, verterat ille in Interpretatione, quam *Oporinus* excudebat. Sed merito ſeipſum caſtigat. Μοσχεύειν λέγουσιν οἱ γεωργοὶ τὸ ἐντιθέναι ἀνεῳγμένους τὰ κλήματα ἐν ὀρύγματι γῆς, ἐπὶ τῷ ἐκφύσαι ῥίζας, εἶθ' ὕστερον ἐμφυτευθῆναι. Schol. *Hermog.* iuxta finem. Caetera quaere in Lexicis vulgatis. TAYLOR.

7. ὅπου Αριϛ.] ὅπου γὰρ Αριϛογείτων. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius* cum *Bodl. Lind. Ven. Bar.* et *Benenato* reſtituit id, quod deſiderabatur in caeteris. Proxime τὸ εἶναι v. 8. delendum olim iudicaui, cui ſententiae ſuffragantur *Bodl. Lind. Ital.* et marg. *Benenati*. TAYLOR.

18. σπαραίττων.] Malim ταραττων. Ita fere *Pollux* VI. 32. Πρὸς τὸν θορυβοῦντα τὸ δημόσιον τάδε ἄν τις εἴποι, κυκῶν — συγχέων πάντας πρὸς ἀλλήλους, ταράττων, τάρακτρον, caetera. TAYLOR.

23. ὁμοῦ.] Harpocratio: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αριϛογείτονός φησιν, εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Αθηναῖοι, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Suidas in v. — καὶ Δημοσθένης τῷ ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς κέχρηται, ἐν τῷ κατὰ Αριϛογείτονος. Εἰσὶ δ' ὁμοῦ δισμύριοι χιλιάδες [lic] Αθηναίων. ἔνθα γὰρ βούλεται δηλοῦν, ὅτι ἐγγὺς τῶν δισμυρίων εἰσίν. ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι, φανερόν. caetera.

tera. Cum his paria habet *Didymus* ad *Iliad.* E. 867. Male ergo *Wolfius:* omnino *vicies mille ſunt:* cum debuit: *vicies mille ſunt* praeterpropter, circiter. *Ariſtoph.* in *Equit.* 245.

Ο κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν, ὡς ομου προσκειμένων. Schol. ad locum: τὸ ομῳ λέγουσιν Αττικοὶ ἀντὶ τοῦ εγγυς, ὡς καὶ ἐν Εἰρήνῃ· Καὶ μὴν ομῳ 'σιν ἥδε. Adde omnino *Lamb. Bos. Obſeruatt. Crit.* Cap. IV. *Valeſium* ad dictum *Harpocrationis* locum, eruditiſſimum *Valckenaer.* ad *Eranium Philonem* p. 162. et Cel. *Tib. Hemſterh.* ad *Lucian.* T. I. Nou. Edit. pag. 443. Contra, cum definitum numerum paulo excedit, dicimus μάλιστα, aut aliquid ſimile. *Plato* in *Critia:* πλῆθος δὲ διαφυλάττοντες ὅτι μάλιστα ταὐτὸν ἑαυτῶν εἶναι πρὸς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τὸ δυνατὸν πολεμεῖν ἤδη κατὰ τὰ ἔτη, περὶ δυο μαλιστα ὄντας μυριαδας. Quae verba non recte a plurimis accipiuntur. Nam, ſi cum *Salmaſio* Graeci ſermonis proprietatem ſpectes, non *circiter* aut *admodum*, vt illi, expones, ſed quod binas myriadas aliquantulum excedit. „Μαλιστα τρία „τάλαντα apud *Demoſthenem*, inquit Vir ille ſummus „*de M. V.* p. 156. ſunt X talenta, *et quod excurrit.* Con„tra, ſi dixiſſet ομου τρία τάλαντα, aliquid deeſſet ad „ſummam trium talentorum.„ Caeterum de hoc numero ciuium Athenienſium magna eſt inter veteres concordia. *Ariſtoph. Veſp.* 705.

Εἰσίν γε πόλεις χιλιαι, αἱ νῦν τὸν Φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι.

Τούτων εικοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστη,

Δυο μυριαδες τῶν δημοτικῶν ἕζων ἐν πᾶσι λαγῴοις.

Vbi ait Scholiaſtes doctiſſimus: Εκ πολλῆ φαίνεται περὶ τοσοῦτον ἀριθμὸν τῶν Αθηναίων πλῆθος προϊσχεσθαι. καὶ Δημοσθένης γάρ φησιν· Εἰσὶ δ' ὁμῶ δυσμύριοι πάντες

τες Αθηναῖοι. Similiter eruo idem ex *Plutarcho* in vita *Lycurgi* Rhetoris hoc pacto: [Diphilum] ἀλῶναι ἐποίησε [Lycurgus] καὶ πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῶ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλάντων ἑκατὸν ἑξήκοντα, ἢ, ὥς τινες, μυᾶν. Iam si Talenta centum lexaginta in drachmas resoluas, et vnicuique ciuium Athenienſium viritim quinquaginta impertias, hominum capita erunt 19, 200. ſc. ὁμῶ δισμύριοι. Adiungo *Athenaeum* l. 6. p. m. 237. Κτησικλῆς ἐν τρίτῃ χρονικῶν, τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατόν φησιν Ολυμπιάδι Αθήνησιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Αττικὴν, καὶ εὑρεθῆναι Αθηναίους μὲν δισμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ μυριάδας τεσσαράκοντα. Quod ſi aliquando contingat, vt in hoc numero diſſentirent Auctores vetuſtiores, (et ecce aperte diſſidet *Herodot.* V. 97. qui ante bellum Perſicum, atque hanc longe aetatem, tres myriadas, ſiue Athenienſium triginta mille fuiſſe ait) memineris, alios aliter calculum inſtituere: hos vnamquamque aetatem et conditionem complecti, alios interea, vti hic Noſter, caeterique, quos adduximus, eos tantum numerare, qui familiae capita erant; aut ſaltem qui ea eſſent aetate, vt Remp. armis tegere poſſent; aut denique qui opibus ita valebant, vt in cenſu eſſent. De qua re multa habeo dicenda, verum in tempore opportuniori. Iam fere hoc omne extra oleas. TAYLOR. [Plutarch. quomodo quis etc. p. 77. D. in Bruto ed. Tonſon. p. 229. Demoſth. in π. παραπρ. de aetate Solonis. TAYLOR in ſchedis.]

785. 26. ἀλλ' ἐχ ἕτος.] Lege cum *Italico*, ἀλλ' ἐχ ἕτος αν ουδεν ἔχει δεῖξαι, vel cum *Lindenb.* ἀλλ' ἐχ ἕτος ουδεν αν ουδεν ἔχοι δεῖξαι, maxime ſi interpungas poſt ἕτος. TAYLOR.

785. 27. τὸν βίον.] *Regii* Pariſienſes habent τὸν βίον ἐστὶ βιοτευων. TAYLOR.

vlt. τὴν ψυχὴν] Reſtitui ex fide omnium impreſſorum, plurimorum etiam et praeſtantiorum Codicum. Vulgo erat τῃ ψυχῃ. TAYLOR.

786. 4. ὅφις.] Obſop. ὥσπερ ἐχις ἡ σκορπίος [et cum eo *Ven. Bodl. Ital.*] et mox v. 7. ἀργύριον εσπραξεται [ſimiliter *Bar. Ven. Bodl. Aug. Ital.* marg. *Par.* et rectius]. Vide 4. *Rhetor. ad Heren.* exempla deſcriptionis et imaginis pene conuerſa ex hoc loco. *Iſte quotidie per forum medium, tanquam iubatus draco, ſerpit, dentibus aduncis, adſpectu venenato, ſpiritu rabido, circumſpectans huc et illuc, ſi quem reperiat, cui aliquid mali faucibus afflare, ore attingere, dentibus inſecare, lingua adſpergere poſſit.* WOLFIVS.

10. ἀνίδρυτος.] *vagabundus* Wolfius. quaſi *domicilium non habens.* Adnotatum reperi: Ανίδρυτος, ανεσιος οἶμαι. *Harpocr.* et *Suid.* exponunt ἀνεξίλαστος. Quod non intelligo. Illa ſuperiora rectiſſima ſunt, et vim vocis optime explicant. Lege *Ariſtot. Polit.* L. I. C. 2. ἄνθρωπος Φύσει πολιτικὸν ζῶον, καὶ ὁ ἀπολις — ἤτοι Φαῦλός ἐστιν, ἢ κρείττων, ἢ ἄνθρωπος, ὥσπερ καὶ ὁ ὑΦ' Ομήρε λοιδορηθεὶς,

Αφρητωρ, ἀθέμιστος, ανεστιος [*Iliad.* I. 63.]

ἅμα γὰρ Φύσει τοιῦτος, καὶ πολέμε ἐπιθυμητὴς, ἅτε περ ἄζυξ, ὥσπερ ἐν πετεινοῖς. Eodem animo, moroſus ille, et conſuetudinum amicitiarumque oſor, Timo, ab *Ariſtophane* in *Lyſiſtr.* 810. vocatur ανιδρυτος, ſiue, vt ſcribitur quoque, ἀΐδρυτος. TAYLOR.

pen. πρὸς μὲν γὰρ κ. τ. λ.] πρὸς τῷ ἀπελθεῖν ἐξ Ερετρίας, προδὺς τὸν πατέρα (καὶ προδῦναι.) WOLF.

vlt. δεσμωτηρίῳ.] Vide *Suid.* v. Οφλήσειν, qui emendabit ſimilem locum in σχ. *Ariſtoph. Nub.* 774. TAYLOR.

787. 4.

787. 4. ἀποσχέσθαι.] Obſop. απεσχησθαι, et v. 5. pro μαρτύρων, μαρτυρίων. WOLFIVS.

8. ἐπ' ἐξαγωγῇ.] Vid. *Iul. Poll.* L. III. C. XXV. §. 125. et viros doctos ad iſtum locum. TAYLOR.

14. Βωξίων.] [*Ald.* et *Bar.*] Alii Ζωβίων. WOLF.

16. ἐζήτων καὶ ἐκήρυττον.] Reuocaui coniunctionem ope MSS. *Bar. Bodl. Aug.* et Editionis *Lutecianae.* Si aſyndetam orationem relinquas, vt eſt in caeteris, profecto vox altera alterius gloſſa fuiſſe videbitur. TAYL.

27. μετοικίου.] *Petit. Attic. Legg.* L. II. Tit. V. *Harpocr.* v. Μετοίκιον. Suid. Ἐξαγωγή. *Meurſ. Attic. Lect.* I. 9. TAYLOR.

Ibid. κείμενον.] Vterque Interpres huius Orationis falli videtur. Acceperunt enim, quaſi muliercula *ſtatim*, *incontinenter*, perſoluta annua penſione, ſiue τῷ μετοικίῳ, ita euaſiſſet. Id aliter eſt. Abducta illa ad forum, vbi τῶν μετοίκων res agitabantur, et referebantur in commentarios, apparebat ex eorum libris memorialibus, eam aes iſtud *quotannis iam perſoluiſſe.* Thucyd. I. 129. Τῶν ἀνδρῶν, ὅς μοι πέραν θαλάσσης ἐκ Βυζαντίου διέσωσας, κεῖσεταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἐσαεὶ ἀνάγραπτος. *In album Benefactorum referri.* Infra, in hac oratione, p. 791. 6. συνθῆκαι, καθ' ἃς ἐδανείσατο, κείμεναι. Ita νόμοι dicuntur κεῖσθαι. TAYLOR

788. 1. ταφήν.] Alii γραφήν male. Ταφὴ non ſolum ſepultura, verum etiam *pretium*, quod pro exſequiis numerabatur. Ita ſupra 787. 3. TAYLOR.

4. ἑτοσὶ.] Codd. *Ven. Bar. Aug.* eodem modo, quo nuper legebatur, ἔλαχεν αὐτῷ ὁ χρηστὸς ἀδελφὸς ἑτοσί. TAYLOR.

7. ὑμεῖς κ. τ. λ.] Apparet, Lycurgum ingratum animum obiecisſe Ariſtogitoni, eoque crimine iudices concitaſſe. WOLFIVS.

788. 10. καὶ ἄμικτον.] μιαρὸν, μιαρὸν τὸ θηρίον — τετο καὶ ἄμικτον. MSti *Ven. Bar. Aug.* TAYLOR.

22. νεάλης καὶ πρόσφατος.] Integer atque recens. τὸν νεάλη, siue παρὰ τὴν ἅλα, siue παρὰ τὸ ἅλας, deducere nihil vetat. Opponitur τῷ τεταριχευμένῳ, vt πρόσφατος τῷ πολὺν χρόνον ἐμπεπτωκότι. TAYLOR.

789. 15. αἰσχίσεις.] Obsop. εσχατεις. et mox, v. 16. ἑαυτῶν εναι πονηρότερον. [Similiter *Ven. Bar. Bodl. Aug.* et marg. *Benenati.*] WOLFIVS.

19. καταξήσετε.] καταμιξετε Codd. *Ven. Bar. Bodl. Lind. Obsop. Aug. Ital.* marg. *Lut.* et MSS. *Fel.* et *Man.* TAYLOR.

24. σύνευς.] λοιπος Editt. *Ald.* et *Paris.* MSS. *Ital. Fel.* et *Man.* Alii scribunt: ἐγὼ μόνος υμιν διαμενω· πάντες ἄτοι etc. TAYLOR.

790. 2. ἀποστασίᾳ.] Correxit eruditissimus *Valckenaer.* ad *Ammonium* pag. 19. απροστασιᾳ. Actio *haec* dabatur in Inquilinos, Inquilinasue, qui Sponsorem ex ciuibus non sibi assumserant: *Illa* altera Αποστασίᾳ contra Libertum Libertamue, qui patronis debitam reuerentiam non praestitissent; vt pleni sunt libri eorum, ad quos istud Eruditionis genus pertinet. TAYLOR.

9. εἰ δὲ μηδένα τούτων ὑπόλογον ποιεῖται.] Sic μηδεὶς ὑπόλογος, voce composita, scribitur, nisi legendum sit: εἰ δὲ μηδεν τούτων υπο λογον ποιεῖται. WOLF.

Ibid. Vide, quae adnotauimus ad *Lysiam* p. 183. Adde etiam Indicem v. Υπόλογον. Hic pro ὑπόλογον, Φροντίδος habent *Ven.* marg. *Benen.* (Illud nimirum olim glossa fuit) et λογον *Bar. Aug.* TAYLOR.

13. ἄπιτον.] Ita legi et cudi malebam iuxta auctoritatem *Ald. Par.* et *Ven.* ραιτον *Lind. Ital.* απιτω *Bar. Bodl.* απιτω *Obsop. Felic. Man.* cum quibus interpretatur *Wolfius.* TAYLOR.

790. 19.

790. 19. παρανόμων.] *violatarum legum*, Wolfius. Male. Rectius Melanchtho: *an quia condemnatus eſt in iudicio*, rogatae legis pernicioſae. Dixi alibi. TAYLOR.

20. προστιμήσατε.] [Ita Quatuor prelo cuſi] Lego προσετιμησατε, vt in *Ariſtocratea* ſaepiſſime ſcriptum exſtat. WOLFIVS. προσετιμήσατε etiam Cod. *Baroc.* cum marg. *Paris.* TAYLOR.

Ibid. δακτυλοδεικτεῖτε.] δακτυλοδεικνυατε Codd. *Ven.* et *Bar.* Vide *P. Fab. Agoniſt.* II. II. TAYLOR.

23. ἀπαλλαγή;] Obſop. απαλλαγηναι. WOLFIVS. Alii etiam, ſc. *Bar. Ven. Aug.* TAYLOR.

25. ὅτι, φησὶν, ἀναιδής ἐστιν;] Alii, ὅτι φυσὶν. Forte, ὅτι φυσει, aut ὅτι την φυσιν. Si placet ὅτι φησὶν, S. ὁ Ἀριστογείτων, ἢ τὶς τῶν φίλων αὐτῷ. WOLF.

26. ὅταν.] Malim ὅτι. WOLFIVS.

27. μήτ' ἂν γενόμενα.] *neque ſunt, neque facta ſunt*, Wolfius. Male omnino. Non obſeruauit ille vim δυνητικῆς μορίου, ſc. *quae neque fieri poſſunt.* MSti *Ven. Bar.* cum marg. *Benenati*, γενησομενα. TAYL.

791. 2. εἰ.] Melius εις, vt edunt *Aldus*, *Felicianus* et *Manutius*, vel adhuc perfectius, vti *Morelius*, ὥσπερ ἂν εἰ εἰς χρέος ἐσηοπεῖτε ἴδιον. TAYLOR.

6. ὅροι.] Οροι ſunt hic et in aliis forenſibus ſaepe, libelli venditionis aut debiti, indices affixi aedibus aut fundis. WOLFIVS.

Ibid. Praeter Lexica eam rem expedient *Duportus* ad *Theophraſt.* pag. 360. *Salmaſ. de M. V.* pag. 508. rurſusque per totum caput 15. *Herald. Animadu.* L. III. C. VI. *Petit. LL. Attic.* pag. 506. Edit. Nouae. *Valeſ.* ad *Harpocr.* pag. 249. et 315. TAYLOR.

7. ἡγεῖσθ' ἀναιδῆ.] Reſtitue cum *Bodl.* et *Ital.* ἡγεῖσθ' αν ἀναιδῆ. TAYLOR.

791. 11. σανὶς.] Recte distinxit inter *syngraphas*, siue pacta conuenta mutuantium, et *titulum*, vel indicem, quo significabatur, fundum, aut aediculam mutuo sumentis pignori pro mutuo esse oppositam: At acutius paulo, quam ego perspicere possum, inter *leges* Reip. et *tabulas* istarum legum in aede Matris Deorum. TAYLOR.

14. καὶ μένει.] vel μένοι, aut μένῃ, vt alii. Nimirum glossa est vel inutile additamentum. TAYLOR.

19. εἰ δ' ὅτι.] Forte εἰ δὴ ὅτι. WOLFIVS.

Ibid. εἰ δ' οτι *Ald. Fel Man.* εἰ διοτι *Ven. Bar. Bodl. Aug.* cum Edit. *Lutetiana.* Modo pro γραφὴν nonnulli δραχμην. Sunt autem non contemnendi, *Ven. Bodl. Aug.* marg. *Benenati.* TAYLOR.

Ibid. μικρὰ καὶ ἐδὲν.] Lego, μικρὰ ἢ ἐδὲν, *aut parum, aut nihil:* vel, vt *Wolfius* non male exponit, *parum, atque adeo nihil, deliquerunt.* Proxime, *aere alieno erunt obstricti.* Id minus exacte. Τὸ ὀφείλειν *valebit contra illos: omnia mala consequentur, quae eos premere solent, qui Reip. sunt obaerati. Contra autem, qui multum debet, et vnam atque alteram pensionem soluerit,* τὸ ὀφείλειν *contra illum non valebit, verum ἐπίτιμος erit. Id sane iniquum est.* TAYLOR.

23. τὰ μὲν δὴ δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται.] ἀπεγράψατο. WOLFIVS.

26. με γέγραφεν.] Lego μ' ἐγγεγραφεν omnino. Habent id optimi Codd. *Ven. Lind. Aug. Ital.* Vide adnotata supra 771. 6. TAYLOR.

792. 6. δὲ.] Restitui iuxta auctoritatem Codd. et Editt. omnium. Apud *Wolfium* erat καὶ. TAYLOR.

10. τότ' ἐκ ὀφείλει.] Corrige ὀφειλησει. Ita *Ven. Bar. Bodl.* Et recte interpres: *verum vbi deletus fuerit, tum non* debebit; *nunc igitur debet.* TAYLOR.

792. 12.

792. 12. αὐτῷ.] Faceſſere iubent otioſum iſſud vocabulum Codd. *Bar. Lind. Ital.* TAYLOR.

Ibid. Legendum videtur ἃ νῦν, ἃ ἐξὸν αὐτῷ, οὗτος ποιεῖ. IVRIN.

16. ἐγκυκλίων.] συνηθων *Ital.* Credo fuiſſe gloſſema ad marginem adſcriptum. TAYLOR.

21. τότ' ἄνω κάτω γίγνεσθαι.] Forte τὰ ἄνω. Et pro γίγνεσθαι legit *Obſop.* γεγενησθαι. Et [793. 12.] ὃν πᾶ βεβίωκεν, *quam vitam vbi actam?* Et [v. 27. h. p.] pro ἐξεάφθαι, τετρᾶφθαι. WOLFIVS.

Ibid. το, τ' omnes libri ſcripti et editi. *Bodl.* habet τὸ, τὰ ἄνω κάτω γεγενῆσθαι. γεγενῆσθαι etiam plurimi et praeſtantiſſimi. ἄνω καὶ κάτω, quod et ſcribitur, parum probo. TAYLOR.

22. ἀλλ' ὅταν κ. τ. λ.] Corrigo: ἀλλ' ὅταν οἷς ἐκ τῶν νόμων μὴ ἔξεσι, τούτοις ἐκ τῶν ὑμετέρων βελήσεων ἐξῇ· καὶ ὅταν ἡ μὲν πονηρία τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀπορρίπτηται· καὶ ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἥττᾶται τῆ φθόνῳ, τότε ἄνω καὶ κάτω etc. Primum illud excepi ex marg. *Benenati.* Coniunctiones addunt, illam *Ven.* hanc *Bar.* Denique quanquam iſtud καὶ inter ἄνω et κάτω expungat bonus *Venetus*, hic tamen neceſſarium eſſe iudico, licet in anterioribus id erat ſecus. TAYLOR.

793. 7. τι.] Legere iubet optimus *Auguſtanus*: ὧν ὁ πατὴρ αὐτῆ πεποίηκε. A *Veneto* abeſt etiam αὐτῆ. TAYLOR.

12. ποῖον; ὃν πᾶ βεβίωκεν;] Recte hoc, vt mihi quidem videtur. Vide ſupra *Wolfium* ad 792. 21. MSti plurimi ᾗ. Quod eodem recidere iudico. Nam ᾗ, id eſt, *vbi*, pariter voluerunt. Atque ita excuderunt *Pariſienſes*. *Lambinus* hic in contrarium prorſus abit. At certe frigidus eſt ſenſus, quem ille reuocauit, et *Il olfius* interpretando dedit, *Ad ſuam vitam conſu-*

confugiet —? quam? eam, quam non vixit? *in ea enim, quam vos vidiſtis omnes, non eſt talis.* Verte autem: *quam vitam?* vbi gentium *actam? in ea enim, quam* hic *egit* coram vobis, *non eſt talis.* TAYLOR.

793. 12. Wolfius: *quam? eam, quam non vixit?* minus ad mentem Oratoris. Vertendum: *qualem? vbi terrarum actam?* IVRIN.

17. ἀλλὰ.] Corrige, vt ſuadent libri meliores, ἀλλὰ, νὴ Δία, χωρὶς τουτων, ſine coniunctione. TAYLOR.

26. Θεωρίδα.] Harpocratio: Θεωρίς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αριστογείτονος, εἰ γνήσιος. Μάντις ἦν ἡ Θεωρίς, καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανεν, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν ἕκτῃ γεγράφει. Qui eam ream fecit, fuit noſter ipſe Demoſthenes, vt docemur a *Plutarcho;* Κατηγόρησε δὲ καὶ τῆς ἱερείας Θεωρίδος, ὡς ἄλλα τε ξαδιεργάσης πολλὰ, καὶ τὰς δέλτους ἐξαπατῶν διδασκάλους, καὶ θανάτου τιμησάμενος ἀπέκτεινε. Codd. *Bar.* et *Aug.* legunt Θεοδωρίδα. TAYLOR.

794. 4. Φαρμακός.] Vide *Hermog.* p. 255. et 257. *Didymum Demoſthenis* Scholiaſten apud *Harpocr.* in v. *Etym. M.* p. 788 vbi ſcribitur mendoſe: ὅτως ἂν αὐτὸν ἐξαιρήσει ὁ Φαρμακός; Suid. etiam et *Harpocr.* legit ἐξαιρήσεται. TAYLOR.

6. ὃς αὐτὸς αὐτὸν θανάτου τετίμηκεν.] Lego αὐτῷ θανάτου. WOLFIVS. αὐτον *Ald.* αὐτῳ *Bar. Aug.* TAYLOR.

11. ἔλεον etc.] ελεος, συγγνωμη καὶ Φιλανθρωπια, *Lambinus.* TAYLOR.

22. ὁ καὶ δή.] Impedita ſatis et obſcurior ſententia. In MStis legitur: ὁ δε τοιουτος ποῖός τις καλοῖτ' ἂν δικαίως; ὁ τρισπατάρατος, etc. Quod probo. Tum autem inducenda ſunt illa in exitu orationis, οὐχ ὁ τοιοῦτος; TAYLOR.

795. 1.

795. 1. *περὶν τὴν πρώτην ψῆφον διενεχθῆναι.*] *περὶ τῦ ἐγκλήματος, πότερον ἔνοχος ἦν τύτῳ, ἢ μή· ἡ δὲ δευτέρα, ἐπειδὴ κατακριθῇ, ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι.* WOLFIVS. Deeſt *πρώτην* in MStis *Ven.* et *Bar.* TAYLOR.

9. *προσεσηκυίας.*] Melius eſſe credo *παρεσηκυίας* Codicum *Lind.* et *Ital.* vel *παρεσωσας* plurimorum, *Ven. Bar. Bodl. Obſop. Aug.* MSS. *Fel.* et *Man.* cum marg. *Benenati.* TAYLOR.

17. *μισήσετε.*] *Morelius* dedit *μισησαιτε.* In Cod. autem *Italico* ita ſcribitur hic locus: *ἔτι μᾶλλον ἂν αὐτὸν μισήσετε, καὶ δικαίως ἀποκτείνετε.* TAYLOR.

22. *τῶν ἄλλων.*] Addunt *Ven.* et marg. *Paris.* *πλην τυτων. Bar.* autem et *Aug. πλην τυτον.* Legendum eſt autem *πλὴν τουτου.* TAYLOR.

24. *οὐδὲ πολλῦ δεῖ.*] Interpretare, *πολλῦ γε καὶ δεῖ.* Si minus placet, *οὐδὲ πολλῦ λόγυ δεῖ.* WOLFIVS.

796. 3. *γίγνονται, καὶ ὀφλήματα ἴδια.*] Lego: *γίγνονται ὀφλήματα ἴδια*, et 797. 16. *ταῦθ' ἕτος μονονύ.* WOLFIVS.

Ibid. Amplector potius vulgatam lectionem Impreſſorum *Felic. Manut.* et *Lutec. γίγνονται, καὶ ὀφλήματα.* Eamque ſatis bene reddit Verſio *Wolfiana.* TAYLOR.

5. *αὐτῷ.*] *εαυτω Bar.* TAYLOR.

7. *οὐδὲ πολλῦ δεῖ.*] *neque multis verbis eſt opus.* Vide ſupra ad 795. 24. Tu vertes: *neque enim idem eſt; longe abeſt.* TAYLOR.

797. 5. [*ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν.*] *Seeing ye ſhall ſee and not underſtand.* Ita N. T. ſcriptores. Plutarch. de liberorum educat. circa finem *ὡς ἔνια τῶν πραττομένων ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν καὶ μὴ ἀκύειν ἀκύοντας.* TAYLOR in ſchedis.]

16. *ἕτος.*] Ita *Bar. Bodl.* marg. *Paris.* cum *Lambino.* Editi *ουτω.* Vide ſupra ad 796. 3. TAYLOR.

797. 18. ταῦτα.] *eum* talia et talia *dicat agere, cum debeat aerario*, Wolfius. Parum exacte. *Si quis igitur veſtrum motus eius petulantia, conqueratur, eum iſtiusmodi facinora patrare*, adeoque, vel, atque etiam, *cum ſit aerario obſtrictus*, caetera. Atque ad eum ſenſum exemplaria noſtra pungi curauimus. TAYLOR.

Ibid. τί δ'; ἐ καὶ ὁ δεῖνα.] Apparet, hunc locum eſſe mutilatum. Sententia certe eſt: *Ariſtogitonis exemplo ciues ſua crimina communicare cum aliis, et ita propagari lites.* ad quam planius exprimendam verba quaedam deſunt. WOLFIVS.

Ibid. Nihil ſimplicius loci huius vera mente: Nihil *Wolfii* explicatione et ſuſpicionibus futilius. *Cum Ciues Ariſtogitoni petulantiam exprobrant, atque inſuper, petulantiam hominis, qui publico erat obaeratus, ibi, arrepta occaſione inimicos ſuos fugillandi, quid? ait, Egone debeo ſolus? annon obaeratus eſt quoque Simo, et Pamphilus et Charidemus?* Lege autem, τὸν ἐχθρὸν ἕκαστον εἰπών (vel ὑπερπων, vt MSti fere omnes, cordate ſane et feliciter!) τὸν ἑαυτῦ. TAYLOR.

21. τῦτον.] Reſtitui ex Editis et MStis. τύτων *Wolfius.* TAYLOR.

24. παράδειγμα.] ἀδίκημα MSti *Ven. Bar. Bodl. Lind. Obſop. Ital.* marg. *Benenati.* TAYLOR.

Ibid. Mihi quidem nec παράδειγμα, nec παράγγελμα, nec ἀδίκημα ſatis placet. Ac fieri poteſt, vt aliquid deſit. WOLFIVS.

798. 6. τάς τε συμφορὰς.] Forte addendum καὶ τας τιμωρίας. Niſi legas τάς γε. WOLFIVS.

Ibid. Recte ſane. Et quanquam *Baroc.* habeat τάς γε, caeteri tamen omnes, credo, conſtanter, τάς τε, et marg. *Paris.* addit, quod *Wolfius* addi voluit. TAYL.

13. ταῦτα.] Vel πάντα potius, vt *Ven. Bar. Aug.* marg. *Benen.* Quod haud paulo melius. TAYLOR.

18. ὁ δῆμος ἅπας.] *Obſop.* απαντας. WOLFIVS.

798. 18.

798. 18. Cum *Obſopoeo* excudit, cum caeteris omnibus (ἅπας enim omnes mordicus tenent) interpretatur *Wolfius* noſter. TAYLOR.

21. ἀνίατον.] ἀνίατεν, ανιατον, maiori cum vehementia et ſpiritu legunt *Ald. Ven. Bar. Lind. Aug.* TAYL.

27. ὃ μήτε δημοσίᾳ γένοιτο.] Forte addendum μητ' ἰδίᾳ. WOLFIVS.

Ibid. ὃ μητε ἰδιᾳ μήτε δημοσίᾳ γένοιτο, MSS. *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital.* cum Editione *Luteciana.* TAYL.

799. 4. μή ποτε.] pro μὴ ἕως. WOLFIVS.

11. συνεργεῖν διδόντες ἑαυτὰς.] ἃ παρέσχον ἑαυτὰς συμπράττοντας τοῖς συκοφάνταις. WOLFIVS.

16. ἀθλητὰ τῶν καλῶν ἔργων.] Vide *Victor. Var. Lect.* XXIV. 9. TAYLOR.

800. 6. τὰς ἀποψηφισαμένας.] Obſop. τὰς απεψηφισμενους. WOLFIVS. Similiter *Bar.* et *Bodl.* TAYL.

9. καταψηφίσασθαι.] αποψηφισασθαι *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital.* et marg. *Paris.* TAYLOR.

10. καταρᾶσθαι.] Lege καταρασθε, vt marg. *Morelii* habet. Codd. *Bar. Bodl.* et *Aug.* καταρασεσθε. Proxime iidem *Bar.* et *Aug.* απεψηφισμενοις. TAYL.

16. ἐφῖκται.] Pro ἐφῖκται γὰρ πάντων, in antiquo vehementius ſic: ἐφῖκται γὰρ, εφικται πάντων ἡ τότε κακοπραγμοσύνη. *Peruenit enim*, peruenit *ad omnes huius improbitas.* Facere autem eam repetitionem ad epitafin obſcurum opinor eſſe nemini. OBSOPOEVS.

ANNOTATA
AD POSTERIOREM ORATIONEM.

Quanquam hanc Orationem multi negent eſſe *Demoſthenis*, quod in ea nihil dignum ſit *Demoſthenis* eloquentia, de qua meum non eſt pronunciare, aut iudicium facere, tamen cum multis in locis apud *Aldum* corruptiſſime excuſa legatur, nolui

illam qualemcunque praeterire. Itaque quicquid inuenire potui, libens et diligenter annotaui, inque medium contuli. Sic enim de Graecis Scriptoribus sentio, nullius Orationes sine aliquo fructu legi posse; ideoque nullas respuendas. OBSOPOEVS.

801. 4. βλάπτεσθαι.] Interpres recte ad sensum: *per hos* maximas *resp. clades accipit.* Vti profecto eum decebat. Sed Graeca vitiosa sunt, et perquam incommode abest vox necessaria. Repone itaque μαλιστα. διὰ γὰρ τύτες τὰ κοινὰ καὶ μαλιστα βλάπτεσθαι πέφυκεν. ἂν ὦσι φαῦλοι, καὶ τὰ μεγιστα πάλιν ὠφελεῖσθαι, ἐὰν ὦσιν ἐπιεικεῖς. Vix satis erat dicere βλάπτεσθαι, vbi quaeritur de gradu et intensione βλάβης, et vnde Resp. *grauissimum* vulnus acciperet. TAYLOR.

7. ὑπὲρ τῶν κοινῶν — πράττειν] Alii dicerent τὰ κοινὰ πράττειν, credo. Auscultabis ergo Codd. *Bar. Bodl. Aug.* τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐγχειρῶσί τι πράττειν. TAYLOR.

15. κοινῇ.] *Obsop.* κοινην τὴν ἀτυχίαν τοῖς ἐμπλεουσι, hoc est, τοῖς πλέουσιν ἐν τῇ νηΐ. WOLFIVS.

18. αὐτὲς.] Lege cum accuratius impressis αὐτους, *se ipsos.* TAYLOR.

22. τοῖς μὲν ἐνδέχεσθαι.] Videtur ἀκυρολογία esse: quasi homines priuati poenas sumant de aliis, cum sententia sit, priuatos quouis tempore licere vlciscI. Quid si legas: ὑπολαμβάνων παρα των μὲν ἐνδέχεσθαι καὶ μετα χρόνον τὸ δίκαιον λαβεῖν· επι των δ' ἐκ εἶναι περιμεῖναι τὸ ἐκδικέμενον? Nota τὸ ἐκδικέμενον, τὸ τιμωρησόμενον, ἀντὶ ἐκδικήσεως, καὶ τιμωρίας. WOLFIVS.

24. τὸ ἐκδικέμενον.] In nonnullis exemplaribus desunt ea verba. Et sane nullo cum detrimento abesse posse iudico. Enata sunt nimirum e margine. TAYL.

Ibid. τὸ γὰρ.] Lege omnino: τον γὰρ τιμωρησόμενον ἐχ υπολειπεσθαι. Illud suppeditauit *Bar.* vtrumque

que *Ven. Aug.* et marg. *Benenati.* Γρ. etiam ὑπολείπεσθαι ἔτι. TAYLOR.

802. 2. τούτους ἐμμένοντας.] Malim τούτοις, ſub. τοῖς κατεγνωσμένοις. WOLFIVS. Cum *Wolfio*, *Ven. Bar. Aug.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

8. ἐμμένοντες.] Obſop. εἰκοντες. WOLFIVS.

Ibid. Ita etiam *Bodl. Lind. Ital.* In *Ven.* et *Bar.* iſtud vocabulum deeſt. TAYLOR.

16. μετατεθέντα.] Lege μεταχαθέντα auctoritate Codd. meliorum. TAYLOR.

20. ἐκτίσαντας.] De Pericle eſto. Miltiadem vero in carcere computruiſſe tradunt. WOLFIVS.

Ibid. Ante ἐκτίσαντας in Cod. *Baroc.* ſcribitur ἀποδόντας. Nemini certe dubium eſſe poſſit, id olim aut ſcholion fuiſſe, aut variam demum lectionem. TAYLOR.

Ibid. ὃ καὶ δεινότατον.] Obſop. ὃ καὶ δεινὸν ἂν εἴη γε, τὰς — WOLFIVS.

23. τι.] Obſop. τὸ τι non habet, nec τὸ παρ'. WOLFIVS.

25. παμπληθῆ.] Obſop. ὑπερπληθη. WOLFIVS. Vt et noſtri omnes, aliique. TAYLOR.

803. 9. κατὰ τὰς νόμους.] In editis male diſtingui ſolitum, ἃ μὲν ἅπαντες ὑμεῖς συλλεγέντες ἐψηφίσασθε, κατὰ τὰς νόμους ἄκυρα εἶναι. Tu corriges mecum. Et acerrima ſane eſt oppoſitio. *Irrita ergo fient, quae vos olim legitime ſanxiſtis: Eius voluntas ad malefaciendum magis rata erit, quam Leges ipſae.* Pro κατὰ hic MSti διὰ, non recte. TAYLOR.

12. νόμων.] των νόμων Codd. *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital.* TAYLOR.

24. συναγωνιζομένους.] Obſop. συναναγκαζομενους. WOLFIVS. Item Codd. *Ven. Bar. Bodl. Lind. Aug. Ital.* marg. *Morelii.* Vulgatur ἀναγκαζομένους et συναγωνιζομένους. TAYLOR.

803. 27. ἔγραψε.] Vide notata ad initium Orationis *Lycurgi c. Leocratem.* Hanc rogationem memorat et iudicium propter eam ab Ariſtogitone inſtitutum *Plutarchus* in *vita Hyperidis.* Κριθεὶς δ' ὑπὸ Ἀριστογείτονος παρανόμων, ἐπὶ τῷ γράψαι μετὰ Χαιρώνειαν — ἀπέφυγεν· αἰτιωμένων δέ τινων αὐτὸν, ὡς παριδόντα πολλὰς νόμους ἐν τῷ ψηφίσματι, εἰ μὴ ἐπετκότει, ἔφη, μοι τὰ Μακεδόνων ὅπλα, οὐκ ἐγὼ τὸ ψήφισμα ἔγραψα, ἡ δ' ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη. Similiter *Longinus* §. 15. Ὡς, νὴ Δία, καὶ ὁ Ὑπερίδης κατηγορούμενος, ἐπειδὴ τὰς δύλας μετὰ τὴν ἧτταν ἐλευθέρας ἐψηφίσατο, εἶπεν, οὐχ ὁ ῥήτωρ ἔγραψεν, ἀλλ' ἡ ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη. TAYLOR.

804. 14. ἐφ' ᾧ τε ἕνα.] marg. *Benenati* habet ἐφ' ᾧ τε μὴ ἕνα. Sed inutiliter. Mentem Scriptoris ſatis expreſſit *Wolfius* in interpretatione. TAYLOR.

805. 7. προσήκειν.] προσηκει *Ven. Baroc.* ὡς οἴεσθαι προσήκειν *Bodl.* Melius ſane, ὡς προσηκον. TAYL.

15. τούτων ἤρηκε κατηγορῶν.] Obſop. τούτων κατηγορησας εἶλεν. WOLFIVS.

Ibid. Ita Cod. *Bar.* quoque, aliique. τούτων κατηγορηκε καὶ εἶλεν *Lind.* τίνα γὰρ παραγαγὼν εἰς τὸ δικαστήριον — τοῦτον ἤρηκε κατηγορῶν Cod. *Auguſt.* TAYLOR.

17. καὶ γὰρ ταῦτα.] τὸ ταῦτα non video quid faciat ad ſenſum. WOLFIVS.

Ibid. καὶ γὰρ παρα ταῦτα *Bodl.* Quod fere interpretatur *Wolfius.* TAYLOR.

21. τοῖς καιροῖς ἐναντιοῦται.] *Age vero*, inquit Ille, *ſi hic non ſatis inſanit ſua ſponte, inſtiga.* Irati placandi ſunt potius, quam inflammandi. Hoc enim illud tempus poſtulat. Si non placet, *occaſionibus aduerſetur*, repone, *omnem excedat modum.* WOLFIVS.

Ibid. Neſcio ſane, annon rectius ita diſtinguere et legere: τηνικαῦτα παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν, τὰ βέλευματα λα-

τα λαβὼν caetera. *adcommodans ſua conſilia veſtrae iracundiae.* TAYLOR.

805. 25. ἀκολαθῆν.] Optimi Codd. non agnoſcunt, et certe minus eſt neceſſarium. Immo profecto ingrata eſt admodum horum vocabulorum repetitio in eodem fere commate. TAYLOR.

27. ὑπάρχειν.] ὑπάρχει Wolfius, errore, vt puto, operarum. TAYLOR.

pen. ἐλέγχει τὰ ἀπόῤῥητα τῆς πολιτείας.] Obſop. ελεγχεται. Τὰ ἀπόῤῥητα vtrum arcana, an vero, quae interdicta ſunt? Vetitae fuerunt ἀντινομίαι, eaedemque nimis fuere manifeſtae, quod ex multis *Demoſthenis* locis apparet. WOLFIVS.

806. 2. καὶ διασπᾶσθαι.] Annotatum eſt καὶ διαβοᾶσθαι. Sed prius magis probo. Sequitur enim, ἐγὼ γὰρ ἐπιτιμᾶν τοῖς συμβουλευομένοις etc. WOLFIVS.

Ibid. διαβοᾶσθαι habet auctoritatem eorum Codd. qui aetate et fide vincunt. Quorum nonnulli ita collocant: λοιδορεῖσθαι, καὶ διαβοᾶσθαι, καὶ μέμφεσθαι τὰ λεγόμενα. Id vtique vnice verum eſt. TAYLOR.

5. τῇ πόλει.] Emendatius multo Cod. *Bar.* ſi bona fide verterit haec *Wolfius*, quod ſane puto: ſc. ὄνειδός ἐστιν, ἄνδρες δικασταὶ, τῇ πόλει τὰ γινόμενα ἐπὶ τοῦ βήματος. TAYLOR.

16. παρανομεῖν.] το παρανομεῖν, omnino, vt optimi habent. TAYLOR.

18. τὸ πιστεῦσαι καὶ καταχαρίσασθαι.] Forte τότε πιστεῦσαι. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfium* credo rem recta via reputaſſe, et, ſi per typothetam licuiſſet, id ipſum dixiſſe, quod res eſt: τοτε nimirum, *tunc*, *eo tempore*, cum nondum vos deceperat: in primo aditu. TAYLOR.

20. μελλήσαις.] Obſop. ομολογημεναις. Quod non placet. WOLFIVS. Scripti etiam libri conſtanter. TAYLOR.

807. 1.

807. 1. παρακατατιθεμένων] Rectius παρακατατιθεσθαι, et v. 3. επιτρεπειν. Et ſic *Obſopoeus.* WOLFIVS. *Felicianus* etiam, aliique. TAYLOR.

2. ὁμολογημένως.] Cuſi ante *Wolfium*, ομολογημενοις και εξεληλεγμενοις. Melius fortaſſe disiunctiue: ἢ ἐξελ. *quorum improbitas* vel *manifeſte ab omnibus deprehenditur*, vel *in iudicio ita viſa eſt.* TAYLOR.

3. ἐπιτρέπειν.] Lege τυτοις ἐπιτρ. vt *Ven.* TAYL.

6. ἐφιςάνειν.] Obſop. επιπεμπειν. WOLFIVS. Caeteri. TAYLOR.

12. ἄλλως τε]Forte ἄλλως τε τῶν πολιτευομενων και ὑπὲρ τῦ πλήθυς. Verti: *praeſertim cum vulgares etiam homines populi ſuſcipere cauſam et dicendo et decernendo non recuſent.* Nunc hanc lectionem ſequor. WOLF.

Ibid. *Lambinus* legit ἄλλως τε καὶ πολλων, ſine articulo: *praeſertim cum* multi *ſint*, *qui profitentur*, *ſe dicere et decernere poſſe pro Rep.* TAYLOR.

16. προελέσθαι.] Deeſt in exemplaribus *Linden. Obſop.* et *Ital.* Id quod non arbitror eſſe verum. Nam quicunque haec ſcripſit, inſtituit ſane, quemadmodum inter ἀποθνήσκειν et τιμωρεῖσθαι, ita etiam oppoſitionem inter τολμᾶν et προελέσθαι. TAYLOR.

20. πῶς καὶ.] πῶς δε ὐκ ἂν εἴη κ. τ. λ. Editi. TAYL.

vlt. τὺς δὲ ὄντας.] Lege, vt emendatiora exemplaria, τυς δὲ τὺς ὄντας νομυς εἰς τὴν τῶν ὐκ ὄντων τάξιν ἄγοντας, vel τῶν ὥσπερ ὐκ ὄντων. TAYLOR.

808. 3. συνθεωρήσετε.] Lege cum *Lambino* et *Bodl.* συνθεωρησαιτε. TAYLOR.

20. διοικεῖν φαίνεται.] Forte διοικων φαίνεται, ſub. ὁ νόμος. WOLFIVS.

FINIS.

5784959